Het Voortijdig Testament

Laat ons Proberen 't Leven 't Overleven

Columns, Essays, Gedichten, Kortverhalen, Alternatieven, Monologen, Dagboeken…

Deel Geloven is een zoektocht 7

Deel Herinneringen en zo 65

Deel Kortverhalen 135

Deel Gedichten - Citaten 193-215-220-242

Deel Filosofisch Verzet 270

Deel Filosofische Achtergronden 418

Gedichten, traktaten, vertelsels 483

Deel Ach ja de Liefde 531

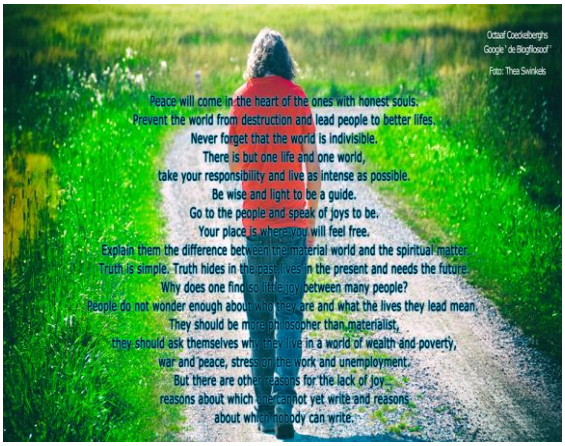

Kort overzicht geschiedenis Filosofie 517

Deel Theatermonologen (zie filosofische achtergronden)

Deel English (tussen door of op aanvraag)

http://talespoemsessays.blogspot.be en andere

Deel Foto's Thea zie Facebook Fotofilosofie 501

Teksten blogs ook via https://www.filosofischverzet.be en https://deblogfilosoof.blogspot.be

Deel Theatermonologen (zie filosofische achtergronden)

Zo'n tien, twaalf jaar geleden schreef ik de volgende zinnen :

"Er zal vrede komen in het hart van diegene(n) met een eerlijke ziel. Behoedt de wereld van vernietiging en leidt de mensen naar betere levens. Vergeet nooit dat de wereld onverdeelbaar is. Er is maar één leven en één wereld, neem verantwoording en leef zo intens mogelijk. Wees licht om te kunnen gidsen.

Ga naar de mensen toe en spreek over toekomstige vreugden. Jouw plaats zal zijn waar jij je vrij zult voelen. Leg hun het verschil tussen de materiële wereld en de spirituele materie uit. De waarheid is eenvoudig.
Ze verbergt zich in het verleden, leeft in het heden en heeft de toekomst nodig.
Waarom vindt men zo weinig vreugde tussen veel mensen ? Mensen verwonderen zich niet genoeg over wie ze eigenlijk zijn en over wat het leven dat ze leiden eigenlijk betekent.
Ze zouden meer filosoof dan materialist moeten zijn, ze zouden zich de vraag moeten stellen waarom ze in een wereld van rijkdom en armoede, oorlog en vrede, stress op het werk en werkeloosheid leven. Maar er zijn andere redenen voor het gebrek aan vreugde…redenen waarover men nog niet kan schrijven en redenen waarover niemand kan schrijven."

Deel A. Geloven, een zoektocht 7

1.Zij, de miereneters, wij de mieren
2.De Werklozenkrijg
3.Allerzielen en Euro-shima
4.Kiezen voor Mensela
5.Hoe tem je stieren?
6..Karel Kompel 's 'referendumroman
7.Kerk, Kapitaal en Corruptie
8.Eeuwige ontwikkelingen
9.Ik wens U allen
10.Eeuwige ontwikkelingen
11. Moment verbonden observaties
12.ver dingen die verdriet niet minderen
13.Aan moment verbonden observaties
14.Angst om dood te gaan en lief te hebben
15.Boekbespreking pillenpsychologie
16.We zijn hier om mekaar te troosten
17.Al dertig jaar schrijf ik
18.Het geloof, moderne versie I
Middeltjes om iets te onthouden
Ik dacht in deze week even En toen en toen en toen
Vandaag genoeg om te beginnen zeker ?
Innerlijke dialogen.
Axioma's ' Het geloof, moderne versie
19.'GOD', dat zijn de anderen…plus 'troost…'
20.Verborgen stukjes puzzel Waarnemen
WOI en WOII-bompa's bompa
Jijzelf bent alleen diegene die…
21.Het leven is een eindeloze test
22.Het geloof, moderne versie zet zich door
23.Liefdesaxioma
24.vader 25.Een dag zit altijd zo vol met allerlei
Tijd voor een lading theoretische praktijk
Nu proefbuis : waar verleden toekomst baart
Ieders verhaal trekt lijnen door het onze
De echte details, geheimen voor eenieder
26.Denk nooit dat je sterker bent dan tranen
27.Droomopbouw 28.Bezoek aan het begijnhof
Kloosters, tuinen en Augustus-onthullingen
Tora, Bijbel, Koran…dezelfde profeten
Dromen tikkel meer dan andere Dromen
Een andere plaats, dezelfde voortzetting
Met z'n allen één uit mekaar vallend wezen
De passende partner ? de van af 2006-citaten

Overwegingen Theo-logisch gissen
Nog wat bijzondere energie
Bijzondere ervaring -scenario
29.The way our mind works in a spiritual way
Dagboek poetry 2007 ,_Er is.
30. Zoeken naar mogelijkheden. Kerstborrelbabbel
Kunst kan niet anders
31.De 'rode draden' 32. Notaboek -De wijsheid in pacht
33.Abeltje 34.De duizendjarige eik
35. Iedere dag eindeloze energie voelen
36.Verveling 37. Ze noemen me soms een dromer
38."Wat deed jij op oudejaarsavond"...?
39.Wie dagelijks schrijft
40.In 47 jaar getrouwd zijn
41.Voyage to the sources of our mind
42.The bridge over the old history collapses
43.Al spreek je vele talen. Schets Leiddraden mensenziel
44.Erkennen

Deel Andere Herinneringen 65

1. ontstaansgeschiedenis 'het voortijdig testament'

2.Op weg naar innerlijke rust

3. FILOSOFISCHE terugblik

4. de manier waarop zingeving werkt

5. Nieuwe manier van verkiezingen

6. the 12 commandments

7. 'het voortijdig testament

8. Alles begon met een grote knal

9.Wereldgenoot

10. Je roerde alles tot diep in de kern

11. dichter bij de geest

12. Iedere tekst is een ander kind

13. voortijdig testament

14. Die van de pomp, de baron en de beervaten

15. zoveelste voorwoord

16. De ontmoeting van twee toekomstige ouders

17. Een school anno ongeveer 1973

18. Ach, wat een ellende die oorlogen.

19. Zin

20. Er zijn geen foto's van.

21.De ronde karamel

22.De wijsheid in pacht, zonder erover hebben nagedacht

23.Het houten-bakken paradijs

24. De inplanting van melancholische illusies

25.Het observeerspel

26. De nieuwe baronnen

27. Aan iedereen

28. GEACHTE MEDEMAATSCHAPPIJER

'Kiezen voor Mensela' theatermonoloog

29. Plaats voor een zin van U

30. Een telecommunicatiefirma te lande

31 'inlichtingen'- anekdoten

32 Veertien en in een zetel, mijmerend

33 troosters en troosteressen der bedrukten

34. 30/01/2101Ruth

35. gedichten : zie verder

36. De duidelijkheid der dood. DDDD.

37 Het houten ruimteschip in het woud

38. Hij had een beetje krullokken van zijn eigen

39 Simpel als een stilstaand beeld in een emmer water

40 De tekenen overleven hen.

41 Leren beseffen wat de geest is

42 Naar de kern van het wezenlijke

43 Zegen het nieuwe jaar ook zelf.

44.Liefhebben, in platonische zin

45. Aan onze Depressieve medemensen

46. God zij dank, 'god', dat zijn de anderen

47. Morgen kan ze er niet meer zijn

48 .Het verdriet om zijn broer

50. Spreken met ouderen

49. Je ziel zit ook bij wie je ze gaf, geeft ,zult geven

51. Celibaat en andere praat

52. They said he would send us the holy spirit

53 raadpleeg mijn overzichten van filosofie en geschiedenis

54. Ach ja , de liefde : onuitgegeven roman

54. Gotlev en het leven

55. lees ook mijn Kortverhalen

56. Vliegen zonder vleugels

57. Genetische wijsheid

58. Telepathie

59. Weer tussen het vorige schrijven en dat van nu

60. Dennenwezens in de sneeuw

61. Symbolische fantasieën

62. Kreta 2012

63. Paranormaal romanidee

64. nieuwe dag, dinsdag de 10de januari al

65. philosophical resistance (PR)

66. filosofisch verzet citaten +to all those...

67 Startdocument 1-44

68.New set of statements or axioma's-higher level

69. beminde gelovigen, anno 2008

70.liefdesrecept

71.Het grappige aan onze evolutie

72 Lees mijn honderden Filosofisch Verzet Columns over binnen-en buitenlandse actualiteit tussen 2006 en 2010 en later via gastauteurs en commentaar op facebook

73. bis Eindelijk er achter gekomen !

74. Lees mijn filosofische essays

75. Neem contact via philosophicalresistance&gmail.com

76. Organiseer uw eigen filosofisch verzetsvorm

77. Schoolse herinneringen

78. mijn buitenlandse gasten Chinezen, Koerden, Algerijnen, ...

79. Citaten, vertellingen, humor en andere ernstige dingen

80. Zuidoost Spanje, Andalusië Sierra Nevada 2013

81. http://talespoemsessays.blogspot.be/

82. On the border of impressionism

83 A family called Humanity

84. LESSONS FROM HISTORY

85.Losing Loves

9 juni 2011

86. Quotes to meditate on

87.dinsdag 7 juni 2011 Letter to a father

88 a Have a taste of spirituality.

88b The energy of consciousness plays a telepathic game

88 C .Poems 88 D. Between soul and spirit a

88 E. Between soul and spirit b

88 E1.Boodschap van de planeet Krito

88 F. Daily Waves in modern inkt

88 G. Notities over Liefde

Deel Kortverhalen 135

Tussen Allerzielen En Euroshima 136

Geachte Mede Maatschappijer 151

De Blogfilosofen 157

BLOGKUNSTENAAR. BLOGNOVELLEN 172

Karel Kompel's referendumpamfletten 179

Er was dus toch leven na de dood 186

There was life after dead: see English edition

Deel Gedichten 193

a) Menselijke emoties in hun tocht naar gevoelens en inner communicatie- 196

het houten ruimteschip in het woud van haast glazen bomen
stenen mannelijk, schelpen vrouwelijk
zicht van in de duinen
de anijs in m'n raki
zo schoon, zo wreed, zo onmogelijk
de volle-maan-dagen
weet iemand wanneer het stopt ?
ontwaken in een zetel
het labyrint genoemd 'leidraad'
was ik dan toch mis ?
waarom sterven sommige mannen op middelbare leeftijd ?
puntjes op de i
april op een oude bank
de kersenboom
de laatste veroveringspoging
octoschets
anoniem afscheid
dolend
te veel ikken
op reis
het gezicht
het ergerlijke
mensen, wensen, wonen
verzoening en geweten
de twaalf geboden

u bent van geen tel
uitgeschreven
gelukkige verjaardag, vriendin-in
verlangen naar eerlijkheid
voedsel voor de geest
zodanig zot *schepselke*
*l*essen van aan de Lesse
pa's nieuwe-eeuw-boodschap
inzicht in dit zijn
tussen ogen en benen1
subtiele geheimen des levens
voor pa René
iets blonk als gouden glas in het gras
de taal van het dichten
bang om de eindigheid
in een gedicht kan je alles kwijt
op de koffie
doe niet mottig
got this jiny, jiny, jiny-grid good feeling
Indonesian night
openingssymfonie 2x4 week
paarden- hoef- jes niet te koud of te heet
analyse / veelzijdig en toch zo gezellig rond

b) De wereld van de arbeid *205*

telecommunicatie
het welke is jouw nummer ?
de echte kunstenaars
intro *octo-politico*
questions for workers, dear comrades
gelijktijdig
't gaat soms te ver
al jullie *gemarchendee*r met pillen
email reclame
het waanzin
niet ons lot
madness
het sterven van de rupsen
voting
song for the worker
text for the worker
niks meer te koop
opa indiaan
lessons from history
kameraad Arabier
meer arbeidenden in actie
ontmoeting met het Lommels Friedhof
intermezzo
you call yourself a president ?
while it is so silent here...
disarmement
to the new generation
Middle East madness
toerisme in het beloofde land
Detroit's protest against the invasion
wordt het al een beetje duidelijker ?
besef
een strookje land onderaan een Oosters continent
Max Havelaar
politiek via filosofische invalshoek
Kanä schuilkelder
Labour Party versie sociale democraten GB 2006
uit jezelf leren werken
linkse hergroepering ?
zoutontziltingsfabrieken
fictieve vogel
de politiek van den ouwe tijden
Congo
burgeroorlog in Mesopotamië
terreur maniakken
inzet van ons voor hen
mind control
terwijl we onze families verzorgen
neonazischurft
uitgeteld
de stem-voor-mij-rage
toch minder oorlog op komst ?
gij die oproept tot geweld
zacht tegen hard
onvervulde wensen
rechtse overlopers, ...sociaal zijn is altijd beter
Belgenlandje
gemeentehuiskoorts
0110_2006 waves
donkere fruitplukkers
Christophe l. hulp op kleine schaal

c)Filosofische gedichten, overdenkingen,citaten

215-220-242
dankbaar blijven
geroosterde boterhammen
ode aan een punt
na de dood
hoopje ellende
doorgeven
definities van dichten uit geest en tuinieren op grond
de essentie
dichterseucharistie, zeg maar gewoon *'dichtersmis'*
innervoice
everybody has a name
innerlijke overdenkingen
Peace will come in the heart of the one with the honest soul.
evolutie van het bewustzijn.
fietstocht naar de notenberg
aan iedereen die...
spiritualiteit is ...
philosophy
beschouwende citaten
voortijdig testament
Simpel als een stilstaand beeld in een emmer water

(d)English poems & new quotes(in between Dutch Poems) 226

intro-octo politico
questions for workers, dear comrades 80
madness
voting
song for the worker
text for the worker
you call yourself a president ?
while it is so silent here...
disarmament
to the new generation
Middle East Madness
everybody has a name
philosophy
peace will come in the heart of the one with honnest soul
innervoice

Energetic quotes to meditate upon

e)mensen aller landen 231

gedicht voor A en A x50
alles, ook een café, moet opbrengen
competitie onder mannen
Paula's eetchalet
man met varkenshartklep
de inmiddels oude koster
van 1700 staat ze in het oosten, om 0700 in 't westen

f)Dieren natuurlijk 232

de vliegende spin
de dromende kikker
de *hommelende* bijen
de bosduiven
kakelen
het eendeoog
de Stimp :hij was-is een groot Kat
kattengedicht in winter
adieu Porto, getemde oerhond

g) In memoriam 233
afscheid van een wijs en goed man
allerlei innige deelneming kaartjes
de doden

h) Dagboekpoëzie vanaf 2007 237
dit is ons Leven 110
Roodborstje noem je

zo tussen mensen van niet alle dagen 111

eindelijk likt de zon me weer

Zinnen Zetten.
Fijnzinnig wezen

Het ligt tussen de dennenbomen

vader fysica en moeder chemie

vlieg redt vlieg

gastdichteres
stadsmusje

Liefdes verliezen en zielen die heengaan

De huidnood
57 jaar, een tussenstopje
Dan een gedicht : getiteld 17de verjaardaggedicht
88 jarige moeder, oma
Merelsnaren
Opstaan
Citaten
Remedie ter voorkoming verstoorde harten//zonneschijn 1
Toemaatje130
Eindelijk er *acht-er* gekomen !_____na de dood

ode aan een punt
voortijdig testament God *zij dank, 'god', zijn de anderen*
Het verdriet om zijn broer *J e ziel zit ook bij wie je ze…*
Nood aan vrouw Over de maat. Overmaat
The heat is gone New couple
Left my wood one day Back in my wood
De oude god Gedicht voor de *allumetten*
Poëzietieve vertelsels Welk verhaal blijft te vertellen ?
ze's nog geen zestig
Er was eens een kip Kleinnootjes
De hellen van onmensdom Vandaag kwam er weer een beetje meer van jou Schoenen
Routine Reis Wezens Nieuwsankers Windstil
Windspel -Letterkes maken- Ga zitten, vertel me je verhaal
Internationale gasten uit hele wereld

zijn beruchtste vers Flip konijn Reiger in Regen

Europe united in Minerals

Dit is ons Leven

In order to

New pages

Té dicht voor een dichter
Roodborstje noem je

zo tussen mensen van niet alle dagen

De stilte die om antwoorden vraagt
De stilte die antwoorden geeft
Genetische genegenheid
levende stenen
Vermijd slapeloze nachten
vierkant in de lucht
kijk toch eens hoe je doet
Zanguur of klaagmuur intens gedicht161
Té dicht voor een dichter
In order to :
top van het opstoken *Losing loves*
ZEN, Zinnen Zetten

i)erotische poëzie 259
Erotisch Ballet in acht gedichten
Zalige voldoening
Koppelliefhebbers
Groen werd het water

Missen en de vrouwelijke eros

V-heuvel

Woorden, minnen en zinnen

Vaste banen om ons heen

erotisch ballet

erotische poëzie deel II

een essentiële Mis.

Piemku

Wandelen bij avond

Ero Roezen

Ero Angel Vibes

Friese paarden en Volle maan

Speels tussendoortje

L'amour sur l'herbe au bord du pont

Caresses érotiques

Eindelijk schijnt de zon weer op m'n gat

Moge steeds opnieuw worden

Gewoon gezwind haar zelve

Wij houden van ons

een 300tal gedichten zonder de honderden citaten

nieuwste gedichten 261

Bedankt voor de Aandacht en de Muze !

Deel Filosofisch Verzet 270

Inhoudstafel titels zie essay 56 van :

Deel filosofische achtergronden

Inleiding : Ach Mens !
1. De filosofie staat weer eens voor een revolutie
2. FILOSOFIE , GESCHIEDENIS EN KUNST ALS VOEDSEL VOOR DE GEEST
3.filosofisch V O O R S P E L : de geest, één met de stof
4. De hoofdreden waarom wij bestaan
5.het leven is een eindeloze test (theatermonoloog –historie van filosofie) ZIE HOGER deel1
6. de zin van m'n levenskrachten
7.Wie we waren
8.NU
9.HET POSITIEVE DAT HET NEGATIEVE NIET VOEDEN MAG
10.Het oorspronkelijke in ons
11.Waarom nog schrijven ?
12. het heden is de proefbuis waarin het verleden de toekomst baart
13.LEREN DOOR UITWISSELING
14.vijftig geworden
15.de snelheid van licht en de micro-en macrokosmos
16.het bewijs van het eeuwige leven 17 "in den beginne was er het woord" én de wetenschap
18.het bestaan 19.de symboliek die in gebeurtenissen, woorden en beelden zit
20.Woorden als tekens van een teken 21.handleiding tot het begrijpen van de werkelijkheid
22.over verschillen tussen godsdiensten 23.evolutie in het bewustzijn 24.Ach mens ! zie einde vorig deel Filosofisch Verzet 25. t' is ni makkelijk van hier nu messias te zijn
26.hier staan we dan, eeuwig oud, voor altijd jong (cabaretvorm) 27.Ook jij en zelfs een kleine gemeenschap kunt de wereld verbeteren
28.vanwaar we komen 29.doodongewoon -geen fictie
30 Zie ook Er was dus toch leven na de dood (fictie

31. roman voor de rode man
32.Geen slaven van negatieve emoties blijven
33.innerlight 1. Degrees of consciousness, 'emotional evolution' and other conceptions
34.innerlight 2. everything as an evolution of energy
35.camerades, frères et soeurs Arabes comrades, Arab brothers and sisters :
zie filosofisch verzet, hier BOVEN en 36 http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be sociaal politieke alternatieven en analyses
37.the way life operates 38.special kinds of observations 39.how even you and a small community can save the world
40.What we really are and where we came from.
41.We are also family, friends and lovers 42.there was life after dead 43.innercommunication Zie http://zoveelsteromanidee.skynetblogs.be 44.Hello Humanity 45. Même toi et une petite communauté peut sauvegarder le monde
46. http://fotofilosofie.skynetblogs.be (met behulp fotografe T.) 47.het lijkt soms of het verboden is van verliefd te worden
Zie http://achjadeliefde.skynetblogs.be Als ook voor
48.Tijd, relativiteit en liefde
49. voor Nihilisten
50. Filosofisch Nawoord
51.Licht op ons leven
52 Het échte zijn
53. Tracht naar objectieve kennis. Ach mens !
54 Afscheid van het zoeken
55. Epiloog, filosofie in de praktijk
56. Inhoudstabel
57 geschiedenis filosofie via verhaal
-het leven is een eindeloze test-

58.filosofie nieuwe reeks 477

59 de manier waarop zingeving werkt

60 *Als mijn vader niet placht te zeggen, misschien onderbewust wist*
61 Op weg naar innerlijke rust

62 Jouw Hoger Bewuste in verhouding tot je zelf en de wereld

63 how to create a Collective Conscious Union movement
64 *Het geheim van de piramide van de ziel*

65 Het 'Central Control Unit' in ... U ?

66 Alles is eenheid met eeuwigheid

67 Kleine vertelsels-gedichten, filosofische traktaten en 20 meer

68 De mens achter de druggebruiker
69 We zouden naar Bokrijk gaan

70 Toekomst van de uitvaart

71 Korte Overdenkingen.

72 CITATEN O.C100 Beste,

73 de twaalf geboden
74 Wandelend in een bos

Filosofische traktaten, psychologische schetsen, gedichten...

75 Kruis aan wand

76 Illusies loslaten, vaak een heel lang proces

77 Machtig gevoel op momenten dat alles achter je waarachtig zin had
78 Het leven gaat nooit dood

79 Brief aan de toen 59 jarige vader van toen –van voor 1983

80 Blijven Bedenkingen Bouwen verhoogt weerbaarheid
81 Dagboekreeks eind 2017-2018

82 de zeven G's

83. 108 JAAR !

84 Levens en symboliek

85 Woord zoekt beeld (foto's T.S. 2015-2017; teksten 'filosofisch verzet', blogfilosoof

86 Het veranderende uur

87 Mag ik eens een paar uur uw kerk lenen padre ?

88 Droomtoestanden

89 Het leven en wie het is Vindt sterkte in de vreugde in U zelf.

90 Laat ons het leven proberen te overleven

91 Het Nieuwe Schrijven

92 Elke dag weer een dag na een andere

93 Zag je foto

94 Kijk eens naar de hemel met al zijn ...

95 Epilogen als verjaardagsgeschenk

96 gelukwensen, laat het écht jaar van verandering zijn

97 Beste papier, hier nog wat woorden

98 ZA15OKTO2016 99 Zusjes, maar niet maar zo

100 Beste,Mijn werk bestaat uit ...

101Theatermonoloog intermezzo
102 de blog per titels

103 2de overzicht geschiedenis filosofie 510

104 meditatiezinnen

105 Afscheid van personen, mensen, opvattingen

106 De ziel als samengestelde compositie

107 Aan de werkende mens gericht

108 Verdiensten

109 Mededeling in verband met Congres 2020 516
110 Filosofisch Verzet nieuwe start 517

111 111 het Octaaf van de politiek en de filosofie

112't Pilotenbrilletje

113DAGnotenBOEK
114Ook de Kerk evolueert 521
115 Weer uit één of ander notaschrift periode 2018-2020116
116 Zie 'de Geest' eens anders 525

117 Tere Bloem 118 Qi

119 Deel Ach ja, de Liefde 527

120 Aan de werkende mens

Deel Geloven is een zoektocht

2084. Ruth begon te bladeren in een stapeltje geschriften die ze nog niet gelezen had. Ze ontdekte dat opa Octaaf het idee opgevat had van een 'referendumroman' te schrijven. Een roman waarin hij uitlegde hoe hij aanvankelijk door het schrijven van sociaal bewogen werken zijn medemensen had willen attent maken op al die armoede en oorlog in de wereld. Die roman werd op 't einde gevolgd door een compleet internationaal verkiezingsprogramma waarvoor of waartegen zijn lezers zouden kunnen stemmen. Hij drong er bij zijn lezers ook op aan dat ze hun traditionele vertegenwoordigers massaal zouden schrijven of mailen om de voorstellen voor 'internationale projectverkiezingen' in de praktijk in te voeren Ruth werkte zich doorheen het overzicht van zijn literaire pogingen om de wereld te verbeteren

1. Zij, de miereneters, wij de mieren Een fabel rond de wereldpolitiek.

Hun hoofdwet was : denk niet na over het feit waarom je zoveel stresserende productieve arbeid moet leveren terwijl op een heel groot deel van de niet werkende Mieren, jacht word gemaakt om ze te kunnen betrappen op werk. Het was een soort economisch mekaar opgebruiken. Gelukkig waren er nog Mieren die zich minder vlug bewogen en die niet zo blindelings gehoorzaamden aan de Mierenwetten. Het merendeel van de mieren liet zich vangen aan de strikt-pro-Mierenetersmedia en zolang de Miereneters ergens nog wat suikergeld voor ze hadden, haasten ze zich naar hun werkplaatsen. Waar dan ook ergens anders mieren creveerden of voor minder suikergeld moesten werken...een geslaagde poging om de Miereneters van de commandoposten te krijgen, kwam er niet; ondanks vele goed bedoelde pogingen in die richting. Een andere wet was dat je je ook niet moest afvragen waarom er zo'n groot verschil bleef bestaan in de verloning en behandeling van de verschillende soorten kantoor- of fabrieksmieren. Een Mier uit Afrika bijvoorbeeld , plukte in 'het zwart' appelsienen voor de helft van 't geld.
De meeste, militair best uitgeruste groepen Miereneters hadden hun tegenstellingen tijdelijk aan de kant geschoven en zich verenigd in een soort van wereldwijde brandweer die eerst alle pyromanen die graag met vuur speelden, van vuurstokjes voorzag : pyromanen zoals daar waren : extreme nationalisten, fanatieke religieuzen; die nog altijd niets van de menselijke inhoud van het woord 'religie' begrepen hadden; de maffia, ...of bevriende regeringen en

hun legers. Van zodra dan iedereen voldoende opgehitst was en de eerste branden een feit ;landden dan altijd de onderhandelaars van de Mierenetersbrandweer om de branden te blussen...'lees', aan te wakkeren, of in een hun genegen regeringsvorm te gieten. Uiteindelijk kwamen de brandweerploegen overal zogezegd 'humanitair' tussen om overal ter wereld hun militaire basissen te kunnen vestigen...zeker voor 't geval dat er nog meer brand zou te verwachten zijn. Want er waren toen zo'n soort imperialistische brandweeroefeningen tussen de verschillende soorten verenigingen van internationale Mierenetersbendes aan de gang. In die tijd werden de Mierenetersbendes ingedeeld al naargelang de plaats van afkomst van hun sponsors. Zo waren er de petroleummiereneters uit de halfdorre zandvlakten die vaak op de fanatiekste hunner Midden-Oosten- geloofsgenoten gokten bij het besteden van hun overvloedige winsten...en nog andere op hun beurt verdeelde groepen en bendes die ook de Miereneters van hun vroegere kolonies van vuurstokken voorzagen om hun plaatselijke Mieren armoedig en onderdanig te houden en hun voor rekening van de rijkste der oorspronkelijk koloniserende Miereneterslanden blijven uit te buiten. Nooit mocht er worden gezegd of geschreven dat het allemaal om grondstoffen en economische en bijgevolg politieke machtsspelletjes ging...nee...er waren overal wel ergens branden die moesten worden geblust...overal moest 'humanitair' geholpen worden...wie dat tegensprak was een Mier onwaardig.
Ook al werd de toestand in de brandende bijkantoren van de Miereneters zo uitzichtloos dat de plaatselijke Mieren totaal aan de maffia waren overgeleverd...de grote Miereneters kon je geen verwijten maken.
Trouwens, ze werkten toch ook maar voor de anonieme kartels van de grote Mierenhouders die via de Mierenmanagers het leven van miljoenen Mieren in goede, want winstgevende banen hielden. Steeds bezorgd om markten en groei leidden de Mierenstaten hun legers vechters, werkers en werklozen in de richting van het meeste opbrengst van het geld : in de richting van onder andere wapenproductie, crisis, groei en oorlog. Grootvader Octaaf werd een tiental jaar na de tweede wereldoorlog geboren. Ruth snuffelde verder in de teksten die hij had nagelaten. De stukken die over 't ontstaan van 't leven gingen, over hoe het stoffelijke leven biologisch 'werd'; dan artikels en pamfletten en poëzie die met geschiedenis en sociaal-politieke strijd te maken hadden... en tenslotte studies en literatuur rond al die energieën die met de innerlijke en intermenselijke kant van het 'zijn' te maken hebben. Het stond voor een deel op zijn homepage, waarvan Ruth het adres op zijn grafschriftgedenkplaat had gezet. : https://www.filofischverzet.skynet.be
Octo's grootvader Franciscus langs vaders kant, werd eind achttienhonderd -in- de -negentig geboren en was een jongeman toen de eerste wereldoorlog uitbrak. Zijn zoon Bonifaas was ook zo'n zeventien toen de tweede wereldoorlog ook België teisterde. Toen Octaaf 's zonen zeventien werden zat de mensheid volop in een periode van vermenigvuldiging van politieke conflicten , oorlogen : Joegoslavië, Irak, een aantal deelgebieden van de voormalige Sovjetunie, het Midden-Oosten, Rwanda, Kongo en andere grote gebieden in Afrika. Ook in grote delen van Zuid-Amerika waren er conflicten en als je de onderontwikkeling en honger en armoede meetelt was er ook in grote delen van Azië zoals het Indisch continent, Indonesië en de Filipijnen, 'oorlog'. Ook in het welvarender stuk van de wereld, was er een soort oorlog bezig, enerzijds stresserende werktoestanden en anderzijds miljoenen werklozen met een pover inkomen.

2.De Werklozenkrijg. Dit verhaal ging over de lotgevallen van een gezin (de familie Vandewereld) waarin de verschillende sociale standpunten en stellingnamen van de gezinsleden via persoonlijke gebeurtenissen of verkiezingen of stakingen geschetst worden.
"Terwijl het aantal gediplomeerde thuisblijvers toeneemt, zijn er nog altijd weinig symptomen van een daadwerkelijke lotsverbondenheid tussen de verschillende groepen werkvolk. Velen aanvaarden de haast instinctmatig aangevoelde nepnoodzaak om het gesofistikeerde verdeel- en heersspel draaiende te houden. Alsof het benadelen van anderen aan de eigen, vaak denkbeeldige voordelen ondergeschikt moest blijven". "Een tweehonderd werkloze bijen stonden in de rij voor het doplokaal. Teneinde de toelating om geen honing mogen binnen te halen, te verkrijgen, diende een dienaar van de 'staatskoningin' een stempeltje in het raster zonder honing te smeren. Wat een verkwisting van talent !

3.Tussen Allerzielen en *Euroshima*

Een sciencefiction verhaal over het een planeet waar men de aardse problemen overwonnen heeft. "Wij hebben het vermoeden dat aardbewoners jullie breinen niet voldoende benutten. Jullie gaan geen communicatie met het collectieve onderbewustzijn aan. Jullie leven in de schaduw van de eindigheid. Alles waarvan jij denkt dat je het vergeten bent, zit nog ergens in je brein opgeslagen. Jullie doen weinig beroep op jullie collectieve geheugen, jullie geschiedenis. Inzicht is onze grootste waarde. Dat is niet altijd zo geweest, wij hebben hier ook enorm veel onrecht en dwaze toestanden doorleefd. Wij hebben onze 'klassenstrijd' reeds lang overwonnen. We wensen je een verhelderend verblijf op Krito toe." "Hij schreef eerder uit noodzaak om de rondom hem heersende afvlakking en berusting tegen te gaan." "De brave, over rechtvaardige grootvader beschouwde de catechismusvragen als filosofisch en moreel hoogtepunt aller tijden. Toch wist hij dat er veel meer achter 't leven stak." "Het werd ons sinds generaties lang, de eeuwen door ingepompt dat we ons niet teveel, rechtstreeks met de eigen levenssituatie verbonden vragen mochten stellen. 'Naar boven staren' was de haast romantische, goddelijke boodschap". "Finaal kom je tot het begrip dat je bepaalde wenselijke toestanden nooit zonder 'verlangen naar' én vaste afspraken én organisatie tot stand zult zien komen".
"De waarheden die onder glitter, armoe en gedrag verborgen gaan. Personen en instellingen die zich in een kunststoffen onfeilbaarheid wikkelen...die voeling met het oorspronkelijke, op de natuur gerichte stammenverband helpen verduisteren". "Vader 's moeder. Zeventien en aan 't eind van wereldoorlog twee, op 't platteland gewond door een granaatscherf die zich in haar zachte, bovenste dijvlees joeg. Een bloedend verwond meisje in paniek. Nooit

opgenomen Vietnam beelden in Vlaanderen. Of niet emotioneel uitgedrukt : een gevolg van waanzinnige imperialistische belangenbotsingen, gedirigeerd door Staat en Kapitaal en al hun aanhangsels waar wij tot in het naïeve blijven in geloven omdat het geheel niet begrepen wordt of de alternatieven niet helder en praktisch genoeg zijn". "De tijd dat m'n overgrootvader z'n beesten met van bij de kloosters opgehaald, rijkelijk afval vetmestte. De oude, lemen bakhoven, de centraal gelegen mestvaalt, de kleine pulpkuil, de grote aardappelkookpot, de Hagelandse hagen, de kasseiwegen, de Brabantse trekpaarden... binnen een tijdspanne van tien jaar...folklore. Er schoten grotere en grotere vleesfabrieken uit de grond en dertig jaar later kon je het aantal boeren in het dorp op één hand tellen...terwijl de honger in de wereld groeide...werden diegene met welvaart in slaap gewiegd". "Zonder een gepaste, op het overkoepelende ingestelde mentaliteit, kan je niet tot een rechtvaardige en bekwame sociale organisatie komen. Ook niet als je toegeeft op de theorieën die je uit de praktijk geput hebt. Dan domineren de groepen die ten dienste van het grootkapitaal staan. Als in een lichaam de groepen (organen) het geheel domineren, krijg je kanker". "Een afvlakkingsproces doorboorde het denken. De Kritiskers waren veelal die individuen die daar het hevigst weerstand tegen opbouwden". "Een paar generaties later, waren de nieuwe baronnen de machtige partijpotentaten. Voor het bekomen van tijdelijke of vaste jobs of om uit het sociale doolhof wegwijs te geraken, werd een steeds groter deel van de maatschappij van hen afhankelijk. De belangrijkste politieke daad die de nieuwe lijfeigenen stelden, was het kleurloos blijven. Dit zolang mogelijk volhouden, had het voordeel dat je naargelang de politieke omstandigheden, op om het even welk politiek paard wedden kon. Nog anderen, de 'schatplichtigen' probeerden door allerlei leuke activiteiten te bewijzen dat de 'massapartijen' wel degelijk geen lege schelpen waren. Weinig was veranderd. Vroeger had je een paar belangrijke mensen of alleen de pastoor nodig als je naar werk zocht. Net zoals men vroeger de macht van een 'geestelijke' niet in vraag stelde, zo durfden de latere generaties dus ook nauwelijks aan de politieke macht van de op arrivisme berekende 'systeemintellectuelen' tornen. Het breken met die manier van denken zou eerst door een niet te stuiten economische wereldcrisis in een stroomversnelling komen. De zwarthemden van vroeger droegen ondertussen maatpakken en mobiliseerden antifascisten omdat de burgerlijke democratie weer moest worden gered. Weinigen zagen nog in waar het werkelijk om ging"... . "Zij, waarvoor alle ellende in de wereld, geen reden was om hun onbezorgd bestaan door gewetensvragen te laten vertroebelen. Zij die, dankzij de klassieke structuren hun rol in het drama van de wereldgeschiedenis niet kenden. Zij die vluchten en tot allerlei goden baden, doch niets ondernamen of niets ondernemen konden...stonden erbij en keken ernaar.
Als onze wereld vergaat omdat men 'vergat'...is er geen eeuwigheid meer weggelegd voor onze kinderen".
"Vast stond, dat er op het initiatief tot beginnen spreken, precies een hypotheek rustte". "Er waren er die alle dagen in dezelfde details verloren liepen. Er waren er die zochten. Er waren er die niet meer zochten".
"OK, alles draaide rond functioneel zijn. Maar zich teveel afvragen waarom, voor wie en wat en men eigenlijk functioneel zat te zijn, was duidelijk geen gesprek meer waard". "De ontmanteling van de politieke rookmachine". ... "Waarom zou hij ook niet gewoon meedoen met de strijd om het meeste plaats onder de zon"? ..."Door tegenstellingen aan de oppervlakte te krijgen kon je nog iets bijleren". "Een toekomst die onopvallend een onderdeel van het verleden en het heden leek te zijn". "Ongebreideld individualisme en onoordeelkundig oordelen, leken Alfred soms zo onlosmakelijk met mekaar verbonden, dat je die maskers niet kon afrukken zonder als een *ambetanterik* beschouwd te worden. Ook dat moest hij leren verdragen, alhoewel hij van nature geen 'wringer' was". "Kiezen voor Mensela" ...was opa's eerste theaterdialoog.
"Geachte Medemaatschappijer, een 200-tal sociale organisaties uit onze streek en ander kontreien kregen deze uitnodiging voor de eerste voorstelling van 'Kiezen voor Mensela'. De elf theatermonologen van 'Mensela' (=de aarde als gemeenschappelijke woning) zijn filosofisch en sociaal bewogen en zeer ruim van inhoud. Ze worden telkens door een ander personage gebracht. Ze gaan over de oneigenlijke onmacht van het individu ten overstaan van oorlog, honger, armoede, vervuiling en een 'crisis' die er geen hoeft te zijn...en andere soorten onderontwikkeling. Ook over het doorbreken van de onmacht om als groep aan dat alles niets fundamenteels kunnen te veranderen. De eerste voorstelling zal ter ere van alle oorlogsslachtoffers in Meensel-Kiezegem, opgevoerd worden. Hoe komt het dat er heden ten dage nog meer gemeenten bestaan die onder de oorlog te lijden hebben dan nu ? Weinigen staan er bij stil...kameraden, broeders en zusters en alle andere mogelijke bondgenoten". "Als je op zoek gaat naar de werkelijkheid, tracht dan binnen de werkelijkheid te blijven. 'Inzicht verkrijgen in', is de belangrijkste voorwaarde om vanuit jezelf aan een samenleving op ontwikkelder niveau kunnen mee te werken. Een samenleving die zich organisatorisch aanpast aan de noden van de gehele wereldbevolking". "Biologisch zijn wij hetgeen anderen ononderbroken lichamelijk doorgaven. Vermits de geest zich uit de materie ontwikkeld heeft en die materie ook geest is, zijn die anderen in een welbepaalde, stoffelijke betekenis...nooit gestorven. We kunnen alleen maar vaststellen dat 'zijn' 'zijn' is. De geschiedenis wordt bepaald door de omstandigheden waarin men leeft en de stimulansen van zij die erover nadenken.
De groei van het individuele welzijn hangt af van de uitbreiding en de verfijning van het collectieve". "Er was, er is, er zou genoeg kunnen zijn. Economisch sterken wilden, willen, zullen altijd meer willen. Wie leidt de strijd om 't bezit van geld en werk, van voedsel en oorlogstuigen? De zwaksten niet. De bezittende dringen zich nu nog op, de afhankelijken organiseren is moeilijker. Zelfs de minst beklagenswaardige onder hen die het uiterlijk goed hebben, zijn slachtoffer van de strijd om de sterkste winstsystemen. Hebzucht en doodsbesef baarden al te lang doodslag binnen de eigen soort". "Noem mij hier terstond duizend redenen om in de medemens ontgoocheld te raken...als je ze vanuit objectieve invalshoeken ontleed en op positieve ontwikkelingen richt, blijf je niet mopperen. We hebben erediensten en vedettecultussen tot in de politiek toe. Bijna geen politieke vergaderingen waar het voornaamste besproken en gestemd wordt. Miljarden zijn tegen oorlogen

en toch gaan ze door. Welke partijtop vraagt zijn leden zich voor of tegen een oorlog uit te spreken ?... Samengekomen, onmondig...hopend op het aards of hemels gouden kalf...zien we de ezel in onszelf niet"..."Het asociale werkt nefast. De twijfel straft zichzelf totdat je alles hebt uitgezift en het voornaamste, de leidraad overhoud. Het geloof in de macht van de rede, de rechtvaardigheid en de verantwoordelijkheid."..."Er is een behoefte en men produceert niet. De grenzen van de adel waren te eng voor de burgerij. De adel 'had to go'. Het is tijd dat de burgerij ook ophoepelt indien ze de wereldproblemen alleen maar doet verergeren. Mogelijkheden onder een systeem van en voor werkenden...zijn veel boeiender en veiliger".

4. Hoe tem je stieren ? Over de lotgevallen van een vakbondsmilitant en een leraar zedenleer ...en Achilles, de voetloze wereldoorlog 1-veteraan...en Fille die door Brussel wandelt en er de bedelaars helpt.
"Niemand gaf leiding aan het feit dat mensen geen greep op hun leven hadden. Hadden partijen en vakbonden een passend strategisch antwoord, een wereldproject dat aan de capaciteiten en zwakheden van tientallen factoren beantwoordde" ? "De koppeling van inzicht hebben in en uitzicht hebben op...noemt men een programma...onontbeerlijk gewoon". "Na je diploma moest je nog steeds examens met duizenden deelnemers doorlopen" "De herinnering aan de vlotte manier waarop ze in hun jeugd contact maakten, was in de hoofden van volwassenen 'aangepast' uitgewist". "Ze hadden van marktmannen die Leuven en Diest te paard aandeden wel horen zeggen dat sommige socialisten daar tegen de oorlog waren...maar wat konden die mannen daar nu tegen beginnen ? Op dienstweigering stond de dood met de kogel. Het gros van de verkeerde voormannen der Duitse roden had de oorlogskredieten voor de eerste wereldoorlog goedgekeurd. Als het proletariaat de oorlog van de burgerij niet vechten wil heb je een veralgemeende machtsovername en fabrieksbezettingen nodig. Als je patatten wil oogsten, moet je een patattenveld hebben. Heel velden schoon patatten zou Schille, de voetloze soldaat daar onder water zien lopen tijdens de oorlog aan de Ijzer vlakte. Om te wenen...rotte patatten en creveren van de honger. Hij bleef aan 't werk na de oorlog en versleet alle jaren drie paar eiken invalidekrukken...terwijl hij als ouderling toezag hoe het Duits werkvolk zich in de jaren dertig en in de tweede wereldoorlog weer beetnemen liet...". "Tussen de neonlichten zat Fatima en haar kleine, in doeken gewikkelde baby, te assimileren zonder geld". "Als ge niet gaat ophouden met je tegen de sluiting van jullie callcenter te verzetten, zal ik je uit deze zaal en uit ONS vakbondsgebouw laten zetten. Hoe is het mogelijk." ?

5.Inspiratiemap
Ruth vond een map met een aantal artikels en notities en begon erin te bladeren. 'Inspiratiemap' stond op er op de farde. Haar grootvader had het er precies 'in het wilde weg' met een stift op neer geschilderd.
Uit 'Inspiratiemap' "'Adolf H.', valse zak uit de dertiger jaren, interpreteerde Nietzche op zijn manier tussen de loopgrachten van de eerst Wereldbrand. Hij hield er iets aan over. Het kereltje besloot dat alleen bepaalde bleken nog recht op ruimte hadden. Je kan die ruimten op de soldatenkerkhoven gaan overturen. Wij werden opgevoed in de overtuiging dat al die barbaarse offeranden (ter bestendiging van de macht van de burgerij) afgelopen gingen zijn. Nog nooit heeft de wapenmarkt betere vooruitzichten gehad".
"De angst voor stilte, spreken en doordenken, overwonnen door de media-hoempapa in de landen van de welvarende en verpauperde 'democraten'. Grootgrondbezit, *fabriekopkoperij,* directeurs van bergen papier, politieke lieden : bezit, desinformatie, desorganisatie, blijft norm. Speculatie enorm. Wij mogen kiezen uit de democratie richting Kroatië begin jaren negentig. Wanneer schrijven we zelf onze programma's voor uitroeiing van armoede, oorlog en onwetendheid ? ".
"Er is niets meer dan er is, maar alles veranderd voortdurend van uiterlijk, zielen van rijpheid, de maatschappij van toestanden, het kind in grootvader, grootvader in... . Help, ik ben een dichter...ik sta dichter".
"De oude, gerimpelde man stapt naar de lottovrouw tussen de *pulpse* en wulpse lectuur. Altijd sparen en werken, nooit de grote poen. Hij kijkt in de ogen van de jonge vrouw achter de toog en straks alleen maar naar haar borsten en de rest in zijn pornoblad...als een pendel die naar water zoekt". "Zolang de natuur verder leeft, eeuwig dus, zullen wij er ook zijn...onder dezelfde en andere vormen misschien.
We weten dat allemaal maar soms, zoals nu vandaag met jou in het hoge gras en de rest".
"Herinneringen moeten soms oud worden voor je ze nuchter beschrijven kan". "Alle mensen zijn buitenlanders". "Vroeger verklaarde de conservatieven onder de pastoors ook het waarom van alle sociale ellende, nu doet de klassieke rechtse politiek dat in plaats van de mensen en maakt ze wijs dat ze tot 65 moeten werken en dat ze nooit concurrentieel genoeg zijn".
"Zogezegd religieuze of aan eicellen en sperma verbonden partijen gaan schijngevechten aan met liberale of sociaaldemocratische partijen, teneinde complete verwarring achter te laten. Kunnen wij echt geen objectiever samenlevingsvormen organiseren ?
De oude politiek vermomt zich als 'nationale belangen', terwijl het begrip 'natie' meer en meer oorlogen baart".
"Vroeger hadden ze weinig en werkten hard. Nu hebben ze veel en werken nog altijd hard".
"Een stenen beeld van een aap met de arm ten hemel geheven, stond in een straat ergens tussen Israëlische en Palestijnse barricaden. Een veelzeggend beeld voor heel de mensheid. Ontelbare werklozen, al of niet opgehitst door zogezegde 'godsdienstige' groeperingen blijven de uitleg over 'een eigen staat' slikken; net zoals aan de overzijde de haat met iedere dode of gekwetste groeit; groeit hun afglijden in waanoplossingen. De symboliek van de aap, verklaart alles. Nog steeds is de mens grotendeels gebonden aan machtssystemen die miljarden dollars verprutsen en begrijpt hij weinig van z'n geschiedenis of filosofische rijkdom allerhande. Sinds Vietnam en vroeger staan wij al die vormen van waanzin toe en verzetten ons niet tegen een nog alle dagen absurder hoeveelheid op onze beeldschermen vergoten bloed. Het geld blijft de wereld op

een strakkere manier dan ooit regeren. We hebben in meerderheid onze ziel aan het geld verkocht...want we werken ons te pletter en aanvaarden de dictatuur van de speculatie die de productie beheerst. Hebben wij nu echt dwang en geld en loonarbeid nodig om deze maatschappij draaiende te houden" ?
"Hoezo...gevaar voor 'fascisme'...er is nog nooit zoveel fascisme geweest". "Het valt niet mee om in 't Westen voor de werkmens op te komen. Zijn politiek bewustzijn wordt door de werkomstandigheden en de dreiging met ontslag en zo meer...vernauwd gehouden...terwijl de media het spel over 't algemeen meespelen...iedereen zit gevangen in regeltjes en heeft bazen...weet je wel. In het geval van kranten en TV is dat erg. Hoe welvarend en welzijnd, hoe verburgerlijkt, zijn wij en wat doen we eraan ? Je bent werkloos en hebt tijd om je af te vragen waarom je geen werk hebt ? Je werkt al teveel en moet alle maanden meer produceren ? Je vindt dat het onderwijs je de wereld niet voldoende verklaart heeft ? Je ziet de zin van het werk dat je doet niet zitten ? Je relaties zijn niet gebaat met al die sociale omstandigheden ? Zoek dan contact met anderen om eens uit te vissen hoe dat allemaal komt en hoe dat duren blijft : philosophicalresistance@gmail.com
"Ontwaakt, gehypnotiseerden der aarde ! De werkers werken en geven uit en betalen ondertussen via hun Staat voor mijnen die overal ter wereld doden en verminken. Sommige mijnen worden zelfs zo 'intelligent' ontworpen dat ze voor het ontploffen tot buikhoogte of bij kinderen tot gezichtshoogte, omhoog springen, alvorens ze hun criminele, maar door onze wapenproducenten en regimes gesteunde 'opdrachten' kunnen uitvoeren. Aangezien mijnen moeten ontmijnd worden, ontwierpen de door winst en niet door logica en menselijkheid gedreven aandeelhoudersvergaderingen en de door hun bezoldigde denktanken van de woekergeldeconomie een markt aan absurd-vernuftige, kleine, zowel als grote, tankachtige machines om de wereld weer eens te ontmijnen, terwijl er op veel plaatsen weer andere oorlogen in mekaar geknutseld worden. Vermits ook het ontmijnen geld kost en de staat meer en meer geld tekortkomt zetten liefdadigheidsorganisaties steuncampagnes op om de werkers en de aandeelhouders van een inkomen te blijven voorzien. Het absurde systeem hierachter, wordt niet afgeschaft. Het kanonnenvlees en de woekergeldeconomie blijven bestaan. 'Een rijstveld ontmijnen kost vijftig cent per vierkante meter'...zo kunnen we nog jaren doorgaan. De gruwelen die de planeet ontsieren blijven voortduren en riskeren toe te nemen. Een bomaanslag op een kerkhof of kinderarbeid en een miljoen mensen met de dood bedreigd...het kan allemaal in één journaal. En wij maar braaf witte-marsen in België" ! "De mensheid verbindt zijn lot nog altijd met de waarde van het geld." "Het imperialisme wil geen systeem instaleren met wereldwijd gunstige arbeidsvoorwaarden...en de aan die logica verbonden burgerlijke partijen ook niet...ze durven zelfs de grote ondernemingen niet 'onverkoopbaar' te maken en kunnen geen sluitingen verhinderen...omdat ze een positie binnen het Staatsapparaat of het Super Management te verdedigen hebben ? Indien we ervan uitgaan dat het grootkapitaal crisis en oorlog zal blijven produceren, heeft het geen zin om nog alleen maar looneisen en arbeidsduurvermindering naar voor te schuiven...we moeten minstens wereldwijd gelijke lonen eisen...en daarrond desnoods een televoting organiseren".
"Het is ronduit absurd, al die Supermanagers die in naam van de heilige Competitie de concurrerende bedrijven tot de vijand uitroepen...en hun 'onderdanen' tot de strijd...ja zelfs letterlijk tot de 'economische oorlog' oproepen. De partijapparaten democratie mag dan nadien de stuiptrekkingen van het kapitalisme na een zoveelste herstructurering gaan oplappen. De personeel adviesbureaus zoeken dan uit de verslagen generaals en soldaten de beste krachten om terug de oorlog in te sturen".
"Hoe gaan we die oorlogen niet stopzetten ?
Als we de vakbondsbonzen volgen gaan we sector per sector of bedrijf per bedrijf af en toe eens staken...en alles blijft bij het oude.
Alternatieven dringen zich op. Wie zal er de werkers in heel deze tragikomedie verdedigen ? De vakbondstussenkomsten beperken zich tot een aantal over administratieve eisen die met de kern van de zaak niet veel te maken heeft. De kern van de zaak : het weigeren van uitbuiting en armoede en oorlog hier en elders in de wereld". "Een hele reeks tests wachten de werkmens, alhoewel hij en zij reeds zoveel hebben doorstaan en alhoewel een relatieve welvaart hem en haar op een steeds kleiner deel van deze aarde, tijdelijk 'toegestaan' lijken te zijn. Hoe gaan we reageren op de verdere verrechtsing van de maatschappij, zeker nu alle openbaar bezit verpatst wordt en de ontmenselijking van de arbeid ons als een doodgewoon iets opgedrongen wordt. Er komt een dag dat bepaalde machtsverhoudingen in vraag zullen moeten worden gesteld. Zo niet gaan allerhande basisgroepen nog decennia lang ijveren voor hulp aan slachtoffers van mijnen of om ergens een politieke gevangene uit de cel te krijgen of doodseskaders of werkeloosheid of vervuiling te stoppen...of de schuldenlast van de armere landen te schrappen...enz...zonder dat er veel verandert. Te midden van een zich uitbreidende oorlogschaos die een teken van een decadent kapitalisme lijkt te zijn, of je het nu Staatskapitalisme of wat dan ook noemt, het is wereldwijd een systeem in crisis, een systeem gebaseerd op loonarbeid , handel en speculatie...een systeem dat zich bedient van een burgerlijke partij democratie die schermt met humanistische waarden terwijl de helft van de wereld wegzinkt in oorlog en armoede. Het fascisme lanceert zich de dag van vandaag opnieuw en is weer geen oplossing voor de moeilijkheden waarin het systeem is verzeilt...het wordt alleen gebruikt als dreigmiddel door andere, minder rechtse partijen die zich minder openlijk anti sociaal en voordoen. Wat zitten ze toch allemaal gezellig in het salon wat te keuvelen terwijl de kogels om de oren van zovelen vliegen. Alsof de werkmens nog niet genoeg verdeelt is, laat hij zich nog maar eens op de werkvloer verdelen tussen elkaar en de ploegbaas of werknemer met een voordeliger contract voor hetzelfde geld...of in kwaliteitscirkels, bedoeld om het werk zelf meer en meer uit te schakelen...om het eens tegelijk sarcastisch en humoristisch te zeggen. Verder zijn er dan nog al die andere geestelijke en fysieke en gezondheids-en relatieproblemen waarnaar zoveel energie gaat...zodat er na de pletwals van pers- en consumptiemaatschappij geen ruimte meer voor analyse overblijft. Gelukkig zijn we op de werkvloer nog niet racistisch geworden. "*Tisten* aller landen verenig jullie, zou... oh 'Marx bidt voor ons' zeggen

als hij ons bezig ziet. De enen hebben teveel vertrouwen in organiseren zonder hiërarchie. Anderen verwachten dan weer alles van de leiding van een beweging alleen. Nog anderen denken dat ze hun kar uitsluitend aan de burgerlijke of de radenistische democratie moeten hangen...zo hebben de Britten de oorlog in Irak ook niet kunnen voorkomen. Er moet een geweldloze manier zijn om al die aan onze maagzweren nijpende wereldproblemen aan te pakken.
"Het gevoel van zich één en solidair te voelen met z'n klasse, zoals een boer zich met de natuur verbonden weten kan...is dringend aan een herleving toe. Zelfs voor de 'kansarmen' is door fortuinlijker klassegenoten weinig positiefs kunnen bekomen worden...al wordt er al wel eens iets voor de deftigheid georganiseerd. Als iedereen eens op de werkvloer zou komen en zeggen zou "dat dat toch niet bedoeling kan zijn dat wij hier zo ons kas moeten afdraaien en dat er zoveel aan den dop staan"...en dan eens allemaal tegelijk zorgden dat ze zelf volk konden bij aannemen".
"Nog niet in de krant gelezen : Alle eerst ministers ter wereld kwamen samen in één zaal en kozen een voorzitter voor de eerste wereldvergadering aller landen. Na de stemming begaf deze uitvoerende wereldmacht zich aan de arbeid. Eerste punt op de vergadering : hoe tot één niet-speculatieve wereldmunt overgaan ? Bij hun thuiskomst zullen alle eerste ministers hun ministers voor financiën opdragen van allen naar de startvergadering voor een nieuwe, op administratieve basis gebruikte wereldmunt te gaan. Alle ministers voor financiën en alle directeurs van de nationale banken zullen op die vergadering tevens vergezeld zijn van de ministers van economische zaken die de maandelijks te bepalen wedde voor elke wereldburger zullen vastleggen, rekening houdend met het feit dat zo'n wedde voldoende moet zijn om iedereen via een automatisch van het loon af te houden abonnementensysteem toegang te verschaffen tot alle vervoer- en telecommunicatie infrastructuur en voldoend ook om de overige, ecologisch verantwoorde levenskosten te kunnen betalen. Als leidraad om dit nieuwe geld in een numerieke waarde uit te drukken wordt de gemiddelde wedde van de middenklasse uit het meest welvarende land genomen. De ministers van economische zaken zullen ook een controlesysteem uitwerken dat toeziet op de regel dat voor éénzelfde product, éénzelfde prijs betaalt wordt; via een systeem van de wereldwijd gestandaardiseerde wedden. Alle ministers van Binnenlandse Zaken zullen de nodige maatregelen uitwerken opdat de wedden via de staten en de banken aan de wereldbevolking uitbetaald worden. De ministers van tewerkstelling zullen alle werklozen tewerkstellen in die sektoren waar zo'n tewerkstelling het meest het algemeen belang dient. Aangezien het argument 'concurrentie' wegvalt is zulks financieel geen probleem, temeer omdat de kostprijs van een product gewoon aangepast wordt aan het aantal werknemers dat een bepaalde sector komt vervoegen.
De tewerkstellings-ministers zullen ook via de directe verantwoordelijken in de bedrijven en instellingen kunnen reageren tegen mensen die zich niet aan een billijke verdeling van het werk kunnen aanpassen. De ministers van sociale zaken, onderwijs en andere 'gratis-diensten' zullen de kostprijs van hun sector door verrekenen onder de vorm van een percentage van de kostprijs van elk product (hetgeen nog bijkomende belastingen overbodig maakt).
De ministers van buitenlandse zaken zullen samen met de ministers van Landsverdediging wereldwijd de ombouw van alle legers begeleiden : op termijn zullen ze enkel nog voor taken van algemeen nut ingezet worden : versterken dijken, bestrijding natuurrampen, aanleg bossen en kinderboerderijen enz.. . De ministers van milieu en volksgezondheid zullen op termijn niet-schadelijke energiebronnen algemeen goed maken. De ministers van justitie zullen wereldwijd de wetgeving aanpassen aan het volledige programma voor een gemeenschappelijk wereldbeleid. dat op aanvraag verkrijgbaar is en dat ter goedkeuring wordt voorgelegd. Via een wereldwijd referendum zal dit programma ten gunste van iedereen goedgekeurd moeten worden, waarna de eerste internationale verkiezingen kunnen worden georganiseerd. Deze verkiezingen zullen zodanig worden opgevat dat de te verkiezen politieke verantwoordelijken zich niet langer per partij, maar op 'projectlijsten' (wonen, werken, telecommunicatie, financiën,...)aan de kiezer voorstellen. Zodoende zal men voor het eerst echt van een uitvoerende macht kunnen spreken. De nieuwe, internationale verkiezingen zullen alleen op gemeentelijk, provinciaal, landelijk en continentaal vlak worden georganiseerd, zodat door afvaardiging uiteindelijk de 'wereldregering' kan worden samengesteld. Einde persmededeling van het agentschap Keuters".
"De bewuste keuze. Ik wil me best inzetten voor een betere wereld, zonder armoede, oorlog, werkloosheid en allerhande vervuiling. Als die wereld dan maar niet wordt zoals het rijke gedeelte van de wereld nu. *Afgejakke*r op het werk, teveel gebrek aan interesse voor de rest van de wereld. Plat imbeciel vermaak, sensatie voor alles. Carrièrebeesten, shows over hoe men mensen elimineert, zodat jij overblijft en met de poen gaat lopen...een bestudering van de menselijke psychologie om er geld mee te verdienen...hoera, hoera...wat amuseren we ons binnen het kader van het geldimperialisme. Valse spanning opbouwen om nog meer reclame in onze hoofden te jagen. *Quizen* met belangrijke leiders die als bonbon-bons worden verkocht...en in feite alleen de dienstdoende bedienden van het uitzuigerapparaat zijn. Ik wil dan ook geen wereld waar, als er over politiek gepraat wordt, waar men dan goochelt met halve waarheden en bedrog, het beschermen van machtsposities indachtig. Ik wil dan ook geen wereld waar men het rijke filosofische erfgoed achter woorden zoals religie, god, natie, socialisme enz... misbruikt.
Maar een wereld waar je uiteindelijk niks moet kopen, waar je niet moet werken voor loon of winst. Waar je gewoon mag 'zijn'. 'Zijn' is er altijd geweest...maar nier zoals dat er nu soms uitziet of aanvoelt. We hebben ten slotte niet voor niks al zoveel geschiedenis overleefd.
Laat ons het werk van de geschiedenis op een ethische manier afmaken...voor de geschiedenis ons afmaakt.
6.Karel Kompel 's revolutie, 'referendumroman' '...is een werkstuk vol praktische ervaringen uit grootvaders verleden' "In het dorp waar ik opgroeide, stonden twee soorten palen langs de openbare weg. Zwarte, doordrenkte sparren voor de nog bovengrondse telefoonlijnen...beklommen door indrukwekkende mannen met ijzers en kettingen getooid. Betonnen palen met

voetgaten voor elektriekers, droegen de stroom. Voor de zoveelste keer dwingt het nut van 't algemeen me tot schrijven. Ergens op een kruispunt van m'n denklijnen ontstaat weer een symbolische vergelijking die ik niet verliezen wil. Die palen hebben in feite de richting van m'n leven be-'paald'. De telefoonpalen, omdat ik me opwerp als verdediger van de meest efficiënte, naar het gemeenschappelijk nut gerichte aanpak van de telematica-uitdagingen.
De elektriciteit palen, omdat ik als politiek geïnspireerd gewezen vakbondsmilitant vaak op plaktocht geweest ben en ik ook op dat domein tot een reeks besluiten gekomen ben. Ik heb mijn idealisme en gedrevenheid door tegenslagen en leerzame ervaringen en tegenkantingen in bruikbare denkmodellen en alternatieven vertaald. Voortdoen zoals Atlas, die bijna onder het gewicht van de wereld bezweek, kon ik niet. Je moet dat allemaal van je afwerpen en je in de praktijk gooien. Over sociale problemen lezen , dingen inzien en begrijpen...was niet genoeg. Trouwens, hoe meer je las, des te meer gespecialiseerder bronnen je nodig had...en die bronnen bleken het niet altijd eens te zijn. Ik heb de groepen die deze bronnen vertegenwoordigen proberen doen inzien dat ze best aan een gemeenschappelijk alternatief zouden werken...en heb er op den duur zelf één ontworpen...en me daar bovenop in de filosofie verdiept, omdat die ook al aangegrepen wordt om de mensen 'op hun plaats' te houden.
Ook de psychologie heb ik bestudeerd om er aan uit te kunnen waarom negatieve emoties de mens ook vaak verhindert om zijn sociaal geweten te volgen. Ik probeerde dat alles door schrijven te vertalen, wel wetend dat in een onze cultuur, diegenen die daar mee bezig zijn, vaak prekerig overkomen. Indien ik de bergen theorie die ik beklommen heb moest willen overbrengen, dan had ik daar velerlei maanden voor nodig voordat ik aan de praktijk beginnen kunnen zou. Indien ik de evolutie in denken en ageren in mezelf moest schetsen, zou ik een stuk van m'n leven moeten beschrijven...maar dat is misschien niet nodig. U kent waarschijnlijk ook wel een paar mensen die zich in Uw bedrijf tegen tal van dingen verzetten, en die dat verzet proberen organiseren...en uitkomen op het feit dat diegene die het bedrijf bezit altijd het laatste woord heeft en daarbij nog vaak geholpen wordt door het vakbonds-en staatsapparaat. Jarenlang al, probeer ik mensen uit te leggen wat 'nationalisme', fascisme', 'burgerij' 'democratie',...is. Het heeft jaren geduurd voor ik ten volle begreep dat toekomst gerichte veranderingen noodzakelijkerwijze niet via de klassieke politieke denkbeelden kunnen tot stand komen...door in het klassieke en niet-klassieke politieke milieu te werken, kom je tot dergelijke besluiten die ik met tal van teksten aan mensen en groepen probeerde duidelijk te maken. "
Er moet NU iets veranderen in onze betrokkenheid tot de vraagstukken die ons heden ten dage confronteren. Anders zullen we het blijven vanzelfsprekend vinden dat tegen 2000... nog altijd miljarden in armoede zullen leven.
Waarom verliezen mensen hun vertrouwen in 'politiek' ? Omdat alles van bovenaf op een mist verspreidende manier uitgelegd wordt...voortdurend leert men ons dat bepaalde problemen onoverkomelijk zouden zijn...in plaats van de zaken op te lossen. Meer en meer produceren met minder mensen en steeds meer armoede...zal onvermijdelijk leiden naar het in vraag stellen van het systeem waarin wij draaien. Er moet iets in de plaats komen. Surf dus naar de https://www.filosofischverzet.be en breng je stem uit voor of tegen het voorgestelde programma van de CONSCIENCE- commitees . (Committee for New Simultaneous International Elections, Necessary to Create more Equality). Met het resultaat van dit referendum zullen we onze regeerders confronteren en hen door middel van alle mogelijke geweldloze manieren dwingen van initiatieven te nemen die een organisatie van wereldwijde verkiezingen op basis van projecten in plaats van 'partijen' , mogelijk maakt. De politiek en de bedrijfswereld 'herstructureren' ons al jaren, het wordt tijd dat wij de politiek gaan herstructureren. Als ze met onze eisen geen rekening houden zullen onze mensen die op de tv-zenders werken eens tegen de orders van hun management in een televoting voor of tegen gelijke lonen in West en Oost-Europa organiseren bijvoorbeeld. Anders globalisten, grijp deze kans !

7.Kerk, Kapitaal en Corruptie soms een blok aan ons been ? Waarom het collectivisme nog steeds ondergewaardeerd wordt. In Kerken vindt je mensen die voor hun levensonderhoud afhankelijk zijn van een hïerarchie die de meest pessimistische idealen in de mensen hun geest pompt. Om te beginnen zeggen zij dat wij geen band met de materie, de natuur hebben. Dat het geestelijke 'apart' en 'zwevend', vormloos bestaat. Kerken gedragen zich als 'kerkers'. Ze willen de mens van zijn intuïtieve manieren van denken afhouden en misbruiken daardoor de rijkdom die in sommige Bijbelse teksten ligt...ter verdediging van andere rijkdom. Omdat men niet onder ogen kon zien dat het leven door de kennis en de lust om zich samen te voegen ontstond, gebruikte men het verhaal van Adam en Eva als didactisch materiaal. Omdat seksualiteit taboe was en omdat de totstandkoming van nieuw leven als alleen een mechanisch proces gezien werd, moest zo nodig ook de 'maagd' Maria uitgevonden worden. Verder maakten men de mensen wijs dat ze voor hun geestelijke zorgen alleen bij de eredienstenleiders terecht konden ...of ieder bij z'n engel...weer zo'n geslachtsloos iemand...dat niemand kon definiëren. De Kerken onderdrukten de mensen. De mannen onderdrukten de vrouwen...en de kinderen werden opgevoed in angst. Men leerde ons niet hoe je in mekaar en in jezelf kracht vinden kon...en gaf dat generatie op generatie door. Angst voor de dood, angst voor de eindigheid van het leven, angst omdat het hemels alternatief even fabelachtig als het maagddom leek. Een filosofie die op dit moment van de menselijke kennis eindigheid en hemelse, niet-materiële 'steriliteit' predikt, is gedoemd om te verdwijnen. " Oneindig goed, oneindig wijs, oneindig...was God", onderwees men. 'God' kon ook niemand definiëren.
Je zou in de 20ste eeuw voor minder je geloof verliezen. De Kerktheologen verloren alle oog voor de samenhang met de andere disciplines van de kennis : economie, sociologie, fysica, chemie, biologie psychologie en 'fysische, chemische en etherische vormen van energetisch bewustzijn. Intuïtief weet iedereen dat alles een grote eenheid vormt, en de andere 9 geboden ...dat verstaat ook iedereen. Alhoewel het geestelijk aspect van het ' zijn' heiligen dag houden ('de dag

des heren heiligen') meer met kennis en vaardiger communiceren te maken zou moeten hebben ; dan met erediensten die aftandse manieren om aan bewustwording te doen geworden zijn. Het doemdenken, het denken in termen van straf en beloning , heeft de menselijke geest gekoloniseerd. Verdienen deze methoden als productiestimuli enige bestaansreden, als geestelijke groeimiddelen kan je er weinig mee aanvangen. Bewustzijn, onderbewustzijn en onbewuste en bovenbewuste...herbergen dergelijke mogelijkheden tot exploitatie en bewustzijnsverrijking van jezelf en je medemensen...en toch wordt de beschouwing en de kennis van die dingen verwaarloosd. Dromen en gedachten, verlangens...allemaal zijn zij taboe in de wereld van de orthodoxe denkers. Alleen rekenkundige uitingen zijn toegelaten. De schoonheid van de samenloop van omstandigheden telt niet mee
in het oordeel dat men Kerks vakkundig over iemand velt. Het Kerks bewustwordingsproces is nog altijd een rechte lijn van de papschool naar de paphemel na de dood, ver weg van de hemelse tijdloosheid die in het midden van de anti-materiehemel tussen de anti materie van materie en eterie te vinden is. Al wat van het klassieke, geïsoleerde paphemelmodel op zich, afweek, dat waren (en' zijn' in kerkse ogen) de slechte voorbeelden...nooit beschouwd als de echte weg naar de geestelijke pap. De God waar men ons deed in geloven was een vormeloze God, een god die niets kon misdoen, een god die zelf geen groeiproces achter de rug had, een god die alles op onze 'zondigheid' stak ,een god die met onmondigheid en klassenstructuren geen rekening hield...dat is niet de god van het leven ...het leven vertrekt uit het kleine en groeit...en sterft af...en vertrekt als een rijpere energie naar de antimaterie ...van waar die energie naar 'beneden' hunkert, zoals wij naar 'boven', 1 lichaam, het beneden lichaam en het bovenlichaam zijn er de symbolen van...het hart het midden, het achtvormige bloedsomloop het transportmiddel, de angsten uit de materie...voor diegenen die nog angst nodig hebben om te groeien, de vreugden, voor diegenen die vanuit hun hart al vanboven door de eterie breken kunnen,
het zien, horen en spreken voorbij. Dat is de ware betekenis van het woord hoop.
Als je de waardevolle onder de spirituele teksten opnieuw leest,
zal je ze nu beter verstaan...of mankeert het je nog aan levenspraktijk om het ware hiervan in te zien . **de groene draden** ,OVER GEESTRIJKE ENERGIEËN In deze geschriften ontdekt de auteur samen met een aantal mensen dat de klassieke opvattingen over 'eeuwigheid', en dood gaan en geboren worden aan herziening toe zijn. Eerst geloven ze bepaalde baanbrekende literatuur rond allerlei bewustzijnsenergie niet. Maar wanneer ze ontspannen over hun eigen levens gaan beginnen nadenken en hun eigen manier van waarnemen beginnen te analyseren, merken ze dat hun leven ineens veel 'rijker' aan waarnemingen en ervaringen wordt. Ook hun manier van waarnemen verandert. Hoe meer ze zichzelf transformeren en meer openlijk zichzelf worden, des te meer breken de mensen rondom hun hen af...of breken zelf op een of andere manier 'open'. Sommigen ontdekken dat liefde in feite ook een zoektocht naar het uitstijgen boven negatieve emoties is. Anderen beginnen maar al te goed te beseffen dat gelukkig worden wel eens genetisch bepaald zou kunnen zijn...en dat kinderen altijd weer moeten afrekenen met de eigen onverwerkte emoties van henzelf en de ouders en de geestelijk onvervulde betrachtingen van hun voorouders. Nog anderen beginnen te snappen dat hun 'ziek' zijn wel eens aan hun denken of hun relaties gekoppeld zou kunnen zijn en dat hun lichaam hen dwingt van hun geest te zoeken en volledig zichzelf te leren zijn...hun denken en voelen tot hun intuïtieve 'derde oog', hun geest te brengen. Wat denk jij er zelf van ? Wie ben jij eigenlijk ? Beheers jij al de kunst van je dromen te kunnen verklaren, of denk je dat je niet 'droomt', en hoe komt dat dan ? Versta je de kunst om het wezenlijke achter beelden of gedachten die je binnenkrijgt te snappen ? Zeg je wel wat je wil zeggen, of vindt je dat je soms teveel zegt, of zou je het soms niet kalmer en anders willen formuleren ? Voel jij dan de essentie en de gevolgen van woorden, zinnen en dialogen soms al aan ? Voel je soms ook dat je bewustzijn je subtiel dwingen wil om het te verrijken ? Heb je in je lijf al eens zo'n zalig brandend, warm gevoel van gelukzaligheid 'getast' ? Heb je al eens een soort magnetisme door je lijf voelen gaan ? Alsof alle cellen weten dat ze je bewustzijn dragen en uitstralen. Heb jij al iemand of 'iets' als 'iets' na een verASing magnetisch door je lijf voelen trekken om er vanboven als een versneld wegflitsende, lichtende piramidevorm uit te gaan ? Wist je dat wij eigenlijk zeer gevoelige elektromagnetische antennes zijn en ons door overbezorgd of jaloers... te zijn... energie laten aftappen ? Weet je hoe je op zeven met de lichaamszones verbonden levensvlakken een soort 'onverschillig evenwicht' hanteren kan ,waardoor je veel beter waarneemt ? Ken jij soms ook iemand waarbij je heel uitzonderlijk merkt dat er precies een soort energie boven zijn (of haar) kruin hangt ? Of merk jij ook dat mensen soms meer 'uit hun ogen stralen' dan anders ? Op welke manier heeft dat dan met onze chakra's en aura's te maken en hoe houden we hen (ons) gezond en welke essentiële rol speelt de liefde, de levensbeschouwing en het sociale hierin ? Heb je al eens iemand zo bezielend liefgehad dat je zijn (haar) veranderingen van aura duidelijk merken kunt ? Weet je hoe het komt dat je niet met iedereen evengoed dialogeren kunt ? Weet je eigenlijk wel in welke verhouding jouw geluk van dat van anderen afhankelijk is ? Heeft de gevestigde medische industrie schrik voor alternatieve geneeswijzen ? Zou het niet kunnen dat wanneer mensen in mekaars nabijheid komen dat ze dan op een elektromagnetische manier al informatie doorgegeven hebben voor ze met praten beginnen ? Op welke manier kunnen wij mekaars energie zuiveren en welke gevolgen heeft dit voor de klassieke geneeskunde die nog aarzelt te geloven dat een gemis aan levensbeschouwelijk denken en niet omgepoolde negatieve gemoedstoestanden de eigenlijke kiem van veel symptomen zijn ? Sommigen beweren dat vooral de waarheid omtrent 'iemands leven te midden van zijn omgeving' geneest...aan wat denk jij bij het horen van deze vraag ? Anderen peilen nog verder en proberen het verband met de eeuwigheidsduur van het atomaire na te gaan. Als onze geest zich 'materieel' op de antimaterie van elektronen, protonen en neutronen bevindt, dan is onze geest wellicht ook onsterfelijk en ook gedreven door de wetten van voortdurende ontwikkeling en verandering :'alles verandert, niets gaat verloren' . Vervalt je lichaam uiteindelijk in niet

afbreekbare elektronen die nog iets van jouw vibraties bevatten en die een heel nieuw evolutieavontuur aanvatten, (ja, logisch) en neemt het geestelijke een andere vorm aan na het fysische overlijden,(ja, kleuren en vormen al gezien)...kan het al of niet reïncarneren ? Wat is er van aan ? Waarschijnlijk zijn al je vorige levens genetisch gesublimeerd in dit leven en is teruggaan (onder de vorm van beelden) in het verleden onmogelijk. Je kan er natuurlijk wel grappige dingen rond verzinnen. Wat er met de in jouw NU aanwezige bewuste energie gebeurt is van belang. Eens je de controle over je energiestromen verworven hebt, kan je onder andere via zeven verschillende bewuste manieren van elektrisch 'onverschillig evenwicht' je manier van waarnemen en bewustzijn verrijken. Deze 7 bewustheidstoestanden komen overeen met 7 zones in je lichaam. De mens heeft geen 'tempels', maar zichzelf en zijn omgeving nodig. Hij moet leren begrijpen in welk een immense totaliteit die omgeving ingekaderd is. Je kan beter en beter leren voelen welk 'materiaal' er in iemands aura zit. Het aanleren van het beleven en aanvoelen van het NU-moment is de beste manier om het eigen aura te sterken. De kunst om zich 'jong' te houden betekent zich te kunnen vrijwaren van energieën die met oude, niet meer passende, overbodige, ongelouterde delen geladen zijn, of de kunst om deze onder meer door middel van energieën als observeren, beelden, gedachten en liefde gezuiverd terug buiten te laten gaan. Nogmaals, daartoe moet men op zeven verschillende terreinen leren wat er met een energetisch 'onverschillig evenwicht' bedoeld wordt.

8.EEUWIGE ONTWIKKELINGEN

Het AANVOELEN EN BEHEERSEN VAN ENERGIEËN
Het ERVEN VAN DE BEKWAAMHEID TOT GELUKKIG ZIJN
Het WEZENLIJKE ACHTER BEELDEN EN WOORDEN
Het DROMEN ALS speciale UITING VAN DE ZIENSKRACHT VAN DE GEEST
Het BEZINNEN EN BESPREKEN VAN KULTUUR DIE ZELF CREATIEF MAAKT
Het BELEVEN VAN DE LIEFDE OM NEGATIEVE EMOTIES TE BANNEN

Het COLLECTIEF ALTERNATIEF of de richting van de geschiedenis
Het handelen of niet-handelen vanuit het onverschillig evenwicht,
is de nieuwe kunst.
Graag leven is de grootste kunst, maar .....systemen en mensen maken
het mekaar moeilijk . Onze kinderen verwachten van ons dat wij het allemaal weten...maar de ouders van onze generatie zaten ook al met die uitdaging.
Geloof of wanhoop, Liefde of haat, Werk of vernietiging.

9.Ik wens U allen

Bovenmenselijke krachten toe. Het enige wat je daarvoor moet doen, is ze vragen.
Van binnenuit naar buiten toe...en er wat ook...in blijven geloven. Die krachten bestaan. Ze draaien rondom ieder atoom, en zijn even onvergankelijk en eeuwig als hun dragers, de elektronen dat zijn.
Net zoals in de natuur en in de mens zijn ze het water, de wind en het vuur van het leven. Ik geloof niet in dood. Alleen in het leven...dat een energievorm is die altijd in andere vormen overgaat. Sommigen blijven maar kort en vertrekken naar oorden rondom ons, waar kleine slapende babies in hun zalige dromen korter-bij-zijn, dan volwassenen die vaak de voeling met de intuïtie van dat ook -stoffelijke-bovenmenselijke verloren hebben. Hun energie gaat niet verloren, want die energie, die liefde onder al zijn bewustheidsvormen is, wil altijd uit liefde om anderen terug komen. Maar op dit moment moet je die liefde die jullie verloren,
proberen loslaten, want ze wil zich hoe dan ook verderzetten. Indien iedereen zozeer om mekaar zou geven , dan een moeder die haar nog niet geboren baby koestert; dan zou interesse en verandering pas tot het geboren worden van ieders eigenlijke wezen kunnen leiden. Oh krachten van een andere dimensie, vanuit deze anders stoffelijke wereld, vindt ik m'n middelpunt niet meer, van waaruit de werelden 1 worden, . Alhoewel ik hier naar niets grijp, wordt ik naar beneden getrokken...door een teveel dat ik weer op m'n schouders nam...ik , die de fout van atlas meende te hebben doorzien. Nog steeds wil ik strijden tegen onwetendheid,
tegen allerlei soorten taboes in politiek, liefde en filosofie...maar ik ben moe vandaag...ik kan geen zinnig web meer weven...want ik ben zelf weer te zeer met andere levens *verweefd* geraakt. Ik ben m'n rode, groene en blauwe draden even kwijt, en alleen als ik dat voor mezelf toegeef en er voorlopig in berust, kan ik hier uitraken. Ik weet het, misschien hef ik in plaats van velen, en krijgt iemand niet meer dan hij aankan...maar ik hunker naar die materie van heel fijne kwaliteit die iemand in z'n middelpunt voelen kan.

10.Messages from a callcenter Een meisje zit gehurkt tegen de cafégevel van het kleine tussenstraatje, haar fototoestel in aanslag, gemikt op de uit het fietsenrek gevallen fiets voor het postgebouw. Ze is heel *gypsy* gekleed, zo met een veelkleurig soort tulband rond haar hoofdje gedraaid. Ze ziet me wachten om haar shot niet te bederven, maar doet teken dat ik rustig doorwandelen kan. Ik hou even halt, want binnen vijftien minuten moet ik beginnen werken. Ik vertel haar van het enthousiasme op de Gentse betoging tegen het Europese deel van de imperialistische oorlogsmachine en van de knappe beelden daarvan die ik via Indymedia, Internationaal Verzet en anderen reeds binnenkreeg; en het korte filmpje dat ikzelf van die manifestatie schoot. Ze wist ook dat een dichte betoging van bijna vijf kilometer 3x meer dan de 8OOO in de gevestigde media genoemde mensen omvatte. We praten nog een beetje over een paar kunstfoto's die we hadden gemaakt en ze wenste me veel nieuwe inspiratie.
Ik pikkelde verder door naar 't werk. Vanachter m'n bureau las ik een nota over de 150.000 telefoonnummers per dag die onze dienst op nationaal gebied gaf.
Ik zette me aan 't rekenen en werd me weer bewust van het feit dat men de mensen op die dienst makkelijk tot tweemaal meer kon betalen voor de vaak meer dan 700 oproepen per dag die ze per man te verwerken hadden.

Bovendien becijferde ik dat mits een administratieve herstructurering meer mensen voor het geven van inlichtingen zelf zouden kunnen worden ingeschakeld...en zodoende de huidige werkdruk zou kunnen worden gehalveerd. Een operatie die na de volledige privatisering van ons nog semioverheidsbedrijf ook zal worden doorgevoerd, maar met dien verstande dat de te 'duur geworden statutairen' er wel zullen uitvliegen...of ze nu administratief werk doen of operator zijn. Onder een compleet privéregime zal men met een maximum uitgebuite kleine groep contractuele operatoren en een klein administratief kader verder werken. Voorlopig werkt men verder met een kleine groep operatoren (een kleine 400 tegenover een grotere groep louter administratieven en probeert men het de eigenlijke *opbrengers* van meerwaarde het zo onhoudbaar mogelijk te maken...misschien omdat ze binnenkort van miserie de veelsoortige afvloeiingsplannen toch zouden aanvaarden ? Ik kan me moeilijk voorstellen dat het managment zich menselijkerwijze goed voelt in dit soort opdrachten...maar ook zij weten dat het zwaard van de afvloeiingen ook boven hun hoofden hangt, en daarom putten ze zich zo uit om hun vooropgestelde cijfers te halen. Ook managers zijn concurrenten van mekaar. Ze roepen mensen die luttele minuten te weinig ingelogd zijn op het matje (ja zelfs diegenen die teveel ingelogd zijn passeren de revue, want ook dat schaadt de inlogcijfers. Ze maken statistieken en vergelijken het percentage toilettijd van de verschillende callcenters in toch oh zo knap ontworpen grafieken. Heimelijk hopen ze dat er een concurrentie ronde het minste '*pistijd*' ontstaat tussen de verschillende werkzetels. Kwestie van achteraf op één van hun vergaderingen te kunnen gaan dwepen met de 0,9 percent van die zetel waarvoor zij of hij verantwoordelijk is. Ik wil geen groepen werkers tegen mekaar opzetten, maar waarschijnlijk praten sommigen in de hoge regionen over diegenen van beneden als over een soort kleuters die ze moeten indoctrineren...terwijl de meerderheid van de operatoren-snelheidsduivels niets meer willen dan mensen op een sociale manier aan een telefoonnummer te helpen. Maar de tijd dat men al eens een kwinkslag in een gesprek kon lassen is al lang voorbij. Telkens ik de uitroep "it's time for a revolution " ergens opvang denk ik bij mezelf : 'wanneer gaan we cijfers die met geld te maken hebben gewoon administratief in plaats van speculatief kunnen gaan gebruiken' ? Gelukkig zijn er al stakingen geweest in callcenters in Italië en Berlijn en ...het werkvolk houden zelfs de LISTIGSTE imperial i s t e n niet klein. "Moet wel oppassen dat ik niet buiten vlieg op 't werk, denken er nog te velen noodgedwongen". Wat moet gebeuren gebeurt. Zoals een ster eens door onhoudbare druk ontploft, zo is ook het leven voor een groot stuk gebonden aan de mogelijkheden die het biedt. Die mogelijkheden zijn dan weer verbonden aan zoveel toestanden en levens van andere mensen dat er in tijd en ruimte altijd maar één ding tegelijk mogelijk is, namelijk datgene wat op een bepaalde dag of een bepaald moment gebeurt.

"Wat zijn dit hier ...dagboeknotities ? , vroeg Ruth zich af.
Op 01 augustus 2001 zal ik 16778 dagen geleefd hebben
16778 01/08/2001 de ontslagdag van -Iemand-, sympathiek en rebels, hij ging van ons heen, voor de topadministratie van het 'geldzijn' een blok aan het been. Al azen nu een paar op promotiekansen, de meesten zagen hem graag op zijn manier door de bureau dansen, al lag hij met enkelen overhoop, voor hem is vertrekken misschien ook een soort doop. Ondertussen gebeuren een aantal dingen versneld in het leven van X en anderen maar of je je genetische code van bestemming kan veranderen ? We blijven voor mekaar die rol spelen die het evaluatiespel van onze bezielde genen met ons delen, van managers met geen oog voor het verborgen schoon der te observeren dingen; tot al diegenen die mekaar proberen ringen.
We kuisen onze huizen en beginnen steeds opnieuw met het krijgen onder de knie...van al die levenstukken die mekaars wezen en ontplooiing versterken, wat we daarvoor ook moeten doen, gaan werken of ons afzonderen of familiaal dialogeren, wat we leren moeten zullen we leren...dat zal niet mankeren.
Van het doorgronden van allerlei persoonlijke achtergronden, raak je meer met de collectiviteit van eenieders leven verbonden. Vanuit de 'tears' over de ethische schoonheid van het leven als drama en blijspel, leer je snel vanuit onverschillig evenwicht genieten. Zo is een oude moerbeiboom die alle jaren machtig veel celstructuur achtige vruchten produceert iets wat de volgende vergelijking schept : die van de half verlamde oude man, nooit veel stilgezeten, altijd enorm gewerkt, nu wijze woorden sprekend tot diegenen overwerkt. Of het gevoelen na het aanschouwen van een volle maan op een kruispunt in je leven, je gegeven als symbolische parabel over je volle sterkte, als je wordt 'capabel'. Iemand opende een Cubaans café 'Ernesto' en X wenste hem moed, niet met het woordje 'succes', maar met de woordjes veel 'Plezier' ermee...want niet altijd zit het de moderne goudzoekers zo maar mee. In de hiërarchie der wetmatigheden zit de emotionele versterking nog altijd te primeren op het gestresseerde of ander soortig onmenselijke sociale leven van velen. Het leren praten brengt niets dan baten. Welke ook de pijnlijke achtergronden, communicatie en beslist en op zijn eigen tijd handelen heelt alle wonden. Zo krijgt men iedereen on his 'road', wellicht nog tot ver na 'ones' dood. Dag 16779 02 08 20001

Midden Oostenkinderen Dag 16779 02 08 20001
Van ' s morgens pissen tegen de pruimenboom in de tuin, krijg je gegarandeerd een goede luim. Van al die goeie lucht, verjaag je meteen alle eventueel nachtelijk gezucht. De beelden van geterroriseerde Midden Oosten kinderen verdwijnen op rekening van Sharon, Arafat, Hamas en de hunnen, die van mij de pot op kunnen. Wat zijn ze u gebaat met een zelfstandige Staat erbij, nu de wereld zich verenigen gaat ? Al de daardoor veroorzaakte ellende van al de geldheersers en hun benden, moeten we voorgoed naar 't groot vuil zenden. Geprevel van beurswaarden en veilingtoestanden vervangt de echte waarde van goederen en ideeën, laat zakken en dwalen en doet ons werkenden in stresstoestanden verdwalen. Vroeg ik bij de conference-call een minuut stilte voor iemands ontslag, daarna droomde al een collega dat hem aan het strand van Bredene lag. Ik pulk wat neusstofslijm uit m'n neus en rol het tot een rots samen, keil het in de kartonnen papierwand en hoor het dreunen tegen 't karton...m' n neus is een paar ton lichter en de lucht komt in dikke drommen dichter en dichter binnen en buiten, er is weer ruimte in m'n kanalen en ik

adem weer lucht met volle zalen...lang leve de Walen en andere nationaliteiten...'t chauvinisme van 't eigen volk doet ons... *bleiten.*

11.Moment verbonden Observaties
16780 ZODANIG ZOT ZCHEPSELKE
ZODANIG ZONNIG ZOMERS ZOENDE ZIJ ZIJDELINGGS M'N ZIJ.
ZODANIG ZIMPEL ZOOG ZE ZOMAAR ZOMER BOVEN IN HIJ.
ZULKSE ZALIGE ZEGENINGEN ZITTEN ZEKER HEEL ZIEP IN HAAR.
ZONDER ZORGEN ZEGEVIERT DE ZEVENDE ZEMEL IN ELK GEBAAR.

HOOG BOVEN ELK TE ZWAAR ZWOEL VERLANGEN NAAR,
WENKEN AL DIE DINGEN VAN ROND JE EIGEN EVENAAR.
VER BOVEN HET OVEREMOTIONEEL BESTAAN

TROONT AL HETGEEN JE EENS OP JE BEST HEBT GEDAAN.
ROND DE DONKERSTE VAN ONS AURA 's CIRKELEN IN WIJZERE KRINGEN
AL DIE WOORDEN DIE JE BINNESTE WEER LATEN ZINGEN.
TEGEN ELKE CEL VAN ONZE HUID ,
BOTST ZOWEL NOORD, OOST, WEST als ZUID.
ZO KOMT IEDER ALLES EN IEDEREEN IN HET LEVEN TEGEN,
ZO LIGGEN ALLE KAARTEN ANDERS GAAN WE TOCH IEDER EIGEN WEGEN
ZO ONTDEKKEN EN ONTGINNEN WE ALLEMAAL DIVERSE DINGEN
ZO ZIJN WE ALLEN TOCH OOK NIET DEZELFDE VANBINNEN.

ZE WEET DAT ZE WEER VERJAART EN HAAR JONGOGEN BEWAART
ZE WEET VAN EEN KAMERAAD DAT ZULK EEN ETHIEK NIET VERGAAT
ZE VOELT DAT ZE BESTAAT EN SPEURT NAAR DE TWIJFEL IN M'N GELAAT
IK HOOP DAT HET HAAR TOT VOLGENDE FEESTDAG WEER GOED GAAT

12 Over dingen die 't verdriet niet verminderen.
We lagen lekker naast mekaar als kleine gezworen kameraden en wie van ons zou er iets willen doen dat onze huidige emotionele dingen zou schaden. Want zonder spontaniteit verdwijnen in al te dichte aardse biologie lag me nu niet. M'n door m'n isolatie gecreëerde ruimte zou zich achteraf heel intuïtief vermoedelijk tegen mij keren , want het spelen zonder kleren zou zeker een aantal instincten doen vibreren...en door het hersmeden en hersmeden van de bio intieme band raken we tegenwoordig niet meer vanzelf in die andere intimiteit aan land. Kon ik haar nu maar overtuigen dat ook zonder likken, zuigen en kussen alle zware emoties zich zoetjes laten blussen. Al keek ze dikwijls verwonderd hoe ze met tientallen mondelinge, inmiddels vergeten verzen blij werd overdonderd, deze verzen kwamen voor het fijne sneetje dat ik heb bewonderd. Had ik me door andere aura's van beneden laten inpalmen, had ik nu zeer zeker niet dat hele trage hersengolven kalme, maar zou m'n geest zich via 't lichamelijke hebben laten verbinden als de aarde aan de linde. Gelukkig zijn we gewoon dikke vrienden die niet veel meer hoeven leren en weten hoe alles kan verkeren als emoties ons dreigen te deren. Tot slot van dit gedicht eet ik nu, niet van haar perzik, maar van eentje die ze meebracht uit de winkel; en al vindt ze me misschien een kinkel die niet vrijen wou, ze weet hoe veel ik van haar hou.

DAG 16781 *Hoofdschmerz* verjagen. *Man hat* zo van die dagen dat men niet de kracht heeft om wat dan ook voor nobels na te jagen. Iets onbestemd trekt dan je circuits naar beneden, net of je geest van al het lekkers in het bloed is afgesneden. Hoe je het dan ook draait of keert 't lijkt of je innerlijke fijne communicatie niet meer weerkeert. Wat mist men op zo'n uitgedroogde momenten dan : de uitwisseling van eros of een te weinig aan cholesterol, of wordt je dan zo dof in je bol omdat er ergens een maat is vol ? Ik hoef het niet echt te weten waarom vandaag en houdt me in voor ik me iets afvraag, want ben ik niet fit naar ljf en leden, raak ik toch te moeilijk bij het waarom van het heden. Ook heb ik nog een aantal dingen ineen te knutselen, zo'n pleziertjes laat ik me zelfs door vermoeidheid niet ontfutselen. Af en toe wat rusten en niet dromen over waarmee men nog zowel kan puzzelen. De goede lucht in en misschien de fiets op.
DAG 16781 De vlieg op m'n 'n laptop.
Ze heeft er geen benul van, maar ze loopt op de abstracte samenvatting van het leven...wat men al dan niet met die tekens kan doen...zij herkent vooral 't gezoem.
Wil ik mailen ...wat kan haar dat schelen, zij wil alleen wat rondhangen en zich niet door spinnen laten vangen. Wil ik m'n box leegmaken...daar kan zij zeker geen nest voor haar larven van maken.

13. aan het moment verbonden observaties Definities, beschouwende gedachten, *storietjes*(2004-2007)
-ochtendanalyse : de zelfvernietigingsdrang van sommige mensen, doordat ze hun geest en lichaam niet volgen, sleept anderen voor een stuk of totaal met zich mee...in het laatste geval is het ook vernietiging op afstand...elke dag van niet liefde beleving ondermijnt en takelt dan af...soms kan het zijn in 't leven dat je geen beloning verdient of neemt...dan wordt het leven inderdaad meer straf
-iemand echt graag zien is lijkt op termijn wel een straf als je mekaar isoleert
-hoe noem jij ? Het is al laat...het wordt de laatste maanden alsmaar later. 't Is al laat dus en 'k weet niet meer je naam, hoe je heet...hoe je noemde. Was het nimf of tang of hemels gezang...of liefste of zwaarmoedigheid. Vroeger heette je gewoon, niet zomaar één uit een reeks. Stuurde je warrige handelen al je namen in m'n hoofd wandelen ?
't Is al laat en 'k weet niet meer jou naam. Onkreukbaar ?Ofwel vanwege de jeugd en de volgehouden aard.
Ofwel vanwege al teveel barmhartig en dan de peer. Het heden, gedetermineerd door het verleden, afgesneden van elke mogelijke andere...indien ik me kan bewegen om opnieuw achter een wonder te zoeken...ben jij de eerste die het weten zal...extra spanning kan je missen in verval. Het

wordt binnenkort weer voor de 12de maal lente. Ik, m'n hond en alles daarrond op wandel...de kernmotivatie 's morgens en 's avonds...waar zit die weer ?
-dwang : Dwang is geen Chinees. Dwang is vrees. Vlees met teveel lood in 't bloed en schoenen. Dwang is boeten. Dwang is wroeten.
-zich niet laten doen : Je hebt dus dit en dat en nog *etwat*. Het doet zus en zo en je krijgt je kop niet stil. Maar je pakt die en die en dan die andere pil. Gekruid met wat getril, kinesiste, spiritiste? en allerlei vitamienen...wanneer ga je eindelijk eens *bemiennen*, wanneer nog een vrijen om te *bevrijen* ? Misschien bestaat voor alles dan toch een te laat.
-wat mij rest : het blad vrijt met de bik. Ik heb in het alleen zijn weer een blad met niks gevonden. Wat vrijen met de kop van de stift zodat de vloeistof het vrouwelijke zachte papier doordrenkt.
-dagen
geniet van elke dag...ge krijgt er genoeg...maar doe ze niet naar de vaantjes...zoek niet alleen naar de verschillen en de moeilijkheden, maar ook naar de gelijkenis
-scherp : Ik moet m'n eigen scherp en helder kunnen zien...weten wie ik ben...waar ik voor sta...welke rol ik voor wie spelen wil...of moet. De spiegel binnen en de spiegels van alle anderen...voortdurend proper houden...op tijd het vette weer laten blinken.
-de energie van landschappen
van een *paysage* wordt je sage, laat alles rond je in je dringen en voel ineens de ruimte vanbinnen, zuig je longen vol goeie lucht en wandel zonder zucht van het ene perspectief naar het andere...je zal zien...alles in je zal veranderen
-de bibliotheek in m'n hoofd : Bevat alles wat ik ooit heb geloofd, het leven zij geloofd, zit alles redelijk op orde daarbinnen.
M'n kritische zin ruimt op tijd op. M'n fantasie is de olie. Mijnheer Ratio die domineert leeft er samen met mevrouw Logica. M'n gevoelens ontdoe ik op tijd van negatieve emoties.
Binnen. De spiegel van buiten. Allemaal angst om dood te gaan en lief te hebben
Het bos aan de vijver wacht weer op mij. Gisteren 'wandelden', niet-'marcheerden' naar verluid 80.000 mensen door Brussel om hun ongenoegen tegen een brutale (zijn er andere?) moord kenbaar te maken. Goed dat ze wandelden tegen zo'n 'zinloos' geweld...is er soms 'zinnig' geweld ook ? Voor mijn part mochten er politieke slogans meegedragen worden, maar dan alleen in de zin van 'verbied het belachelijk geweld in tv- feuilletons, films en computerspelletjes' en zeker geen nationalistische of racistische praat. 'Computerspelletjes' noemen ze ook die 'onschuldige' brood en spelen waar de jeugd al van vroeg geleerd wordt om te messteken en schieten...verkleinwoordjes gebruiken, dan is het zo erg niet. Moordjes.
Ik ben niet mee in de mars opgestapt, mijn dag zag er anders uit. Sinds mijn en onze vader vorig jaar vóór Pasen stierf, ben ik bijna één op twee zondagen naar de mis geweest omdat er een door iemand betaalde mis voor hem of een kennis was. Een alternatief om iemand gezamenlijk te herdenken is er nog niet, vandaar dat ik tegen m'n natuur in een beetje met de heersende geplogenheden meedoe. Beter is natuurlijk iemand individueel of in kleine groep te herdenken. De mis.
Het werd een gewoonte...vermits mensen de dag van vandaag zelfs in een dorp, zo weinig voeling hebben met mekaar, was het zelfs aangenaam zo eens in stilte tussen muren als hoge structuren met mekaar aanwezig zijn, af en toe toch een zinnige lezing of preek...aan de uitgang wat met mensen babbelen na de mis. Nu was het weer Pasen geweest vorige week en voor de verandering was ik toen naar de basiliek van Koekelberg geweest...prachtige architectuur en wijds panorama vanboven. Er liep een zwart nonneke rond met één van de meest prachtige glimlachen die ik ooit gezien heb. Ze hinkte een beetje...misschien verborg ze een dikke voet onder haar wit-blauwe pij...of misschien was haar één been korter.

14.<u>Angst om dood</u>
Gisteren dus, nieuwe zondagmorgen, de eerste na Pasen 2006. Het ontwaken...geen zin
om naar de *dorpsmis* te gaan. Verdorie, waarom altijd die klemtoon op Jezus als bovennatuurlijke zoon van God en niet gewoon als mens en dan die brave vrouw Maria als toonbeeld van maagdelijk laten geboren worden...dat dat allemaal zo letterlijk opgenomen moet worden. Ik zou naar een evangelische dienst van de protestanten in 't stad kunnen gaan, maar ja, daar is het ook al 'ons Here van hier en van daar misschien'...zou ik daar bijvoorbeeld als kerkbezoeker zelf eens iets poëtisch dat ik in de bijbel vond, van Sirach bijvoorbeeld, mogen voorlezen of het hebben over een commentaar op het Evangelie van Thomas door Barend van der Meer ? Ik was echt in zo'n stemming waarin je voor je eigen goesting en overtuiging wil opkomen. Toch besloot ik eerst nog van in een naburig dorp naar de mis te gaan. De ruimte en stilte als je binnenkomt, vind ik altijd geweldig. Er zaten alleen oudere mensen in de kerk, een twintigtal, een vijftal oude mannen stonden buiten wat te praten. Ik had de sfeer opgesnoven en verkoos mijn eigen thuis in het chalet aan het bos aan de vijver. Ik ben zo'n mens die als de zon schijnt precies een zonnepaneel wordt dat het licht in energie omzet...ook dat vindt ik religieus...zo te zitten aan de waterkant en te filosoferen over al die mensen die in de mis zitten...of over een eekhoorn die door de bebloemde kersenboom vliegt. Ik had gisteren al besloten om niet naar de mars tegen zinloos geweld te gaan, toch knipte ik een foto van een knappe Ethiopische ingenieur uit die in Duitsland door neo nazis in de coma geklopt was...en ik hing de foto aan de muur van m'n huis met zicht op bos. Misschien is religie ook wel gissen of dat zoiets op afstand ook helpen kan ?
Ah ja, nu weet ik weer waarom ik besloot van niet naar Brussel te gaan...ik moest met ons moeder naar een oude, demente dame in een rusthuis en we zouden ook nog een tante meenemen. Ik liet dit dus aan een kameraad die wel naar de mars ging per mail weten en bezon mij over waar de rest van de dag weer allemaal goed ging voor zijn. In het aannemen van de meest niet sensationele dingen ligt vaak achteraf de waarheid en het inzicht dat je zocht, verborgen. Dementie, wat was 'dementie' eigenlijk ? De ene helft van m'n grootouders waren de laatste paar jaar van hun leven, 'dement' geweest...de gruwel van de twintigste eeuw, waarin ze twee oorlogen meemaakten, de zorg om de kinderen, het overleven...of wordt je nog om andere redenen dement...en als er leven na de dood is...hoe kom je daar dan aan ?

Volgens een kameraad bewaren die demente mensen het kernstukje in henzelf...misschien is dat kernstukje reeds eventjes wandelen...wie zal het zeggen ? We vroegen de weg aan wat groene mensen en een zondags nonneke en vonden het rusthuis. De namen van de bewoners hingen in lijsten naast mekaar...per vleugel van het gebouw gerangschikt onder een poëtische naam. Zaten de homebewoners in functie van hun verschillende geestesvermogens afgescheiden van mekaar en was zoiets wel bevorderlijk. Sommige fittere konden de meer in zichzelf opgeslotene misschien wel helpen hun isolement een beetje te doorbreken.
Om te beletten dat een al te fysiek bekwame dementerende bejaarde zou kunnen ontsnappen waren de deuren met controlesystemen voorzien. We vonden de dame in kwestie, een nicht
van m'n vader. De uitstraling harer 'zijn' was wel een stukje van de lijn van m'n vader en de vader van zijn nicht in kwestie. Sommige trajecten in schedellijn en huidlook ook. Haar woorden verbonden met het dialect van het landschap en dan specifiek dat van de streek rond Kapellen, Molenbeek, Waanrode en ook een stukje meer naar Linter op. Ik was blij bij één van de laatste getuigen hiervan te kunnen zijn. Eigenlijk worden we eens allemaal bijna een laatste stukje getuigenis van een bepaalde periode in het leven van een bepaalde streek en z'n mensen. De dame had dan wel deels een kalme uitstraling, toch was ze wat zenuwachtig ook...lijk als gedreven om ergens te geraken waar ze nog niet was...een bang vasthouden van het leven ook. Ze is 86 en weduwe toch al enkele jaren. Raak je door een stuk eenzaamheid en vertwijfeling over wat er na je leven volgt ook niet een stukje dement ? Haar dochter had het geweldige idee om het rusthuiskamertje met de toch enigszins professioneel verdoezelde niet-buitenlucht geur voor het terras met de eerste echte warme lentezon te ruilen. Ik gaf haar moeder een arm en we wandelden ernaar toe. Ze was er niet graag, zei ze. Eerst bij mijn vertrek zou ik begrijpen waarom. Waarom gaan mensen mekaar bezoeken ? Soms zijn ze zo onwennig met mekaar als ze daar dan zo bij elkaar zitten. Dan doet iedereen op zijn eigen manier pogingen om het ijs te breken. De ene haalt een tafeltje en stoelen en wat drank uit de cafétaria, de andere polst naar de gezondheidstoestand waarop er dan al of niet geklaagd wordt...een derde stelt voortdurend vragen aan de dame. Een vierde durft ook al eens zwanzen en haar aanraken. Soms herinnert ze zich veel en diep en lacht heel bewust. Soms voelt ze zich moe en gaan haar ogen even dicht of zegt ze dat ze het koud heeft of dat er regendruppels vallen...alhoewel er geen wolkje aan de lucht is." Heb je kou gehad in de winter" ? "Heb je hier ook geburen"? "Wat zie je graag op TV", "Is hier goed eten" ? Ze antwoordde er kort en soms weinig vinnig maar beslist op. Het diepste antwoord kwam er toe ze vernam dat Julia dood was...daar stond ze echt bij stil door bijna driemaal ongelovig "Is Julia dood" te vragen. Ze had haar gekend...nooit geweten dat ook zij dement geworden was waarschijnlijk. Dan moet je natuurlijk vragen of ze met Julia vroeger naar de kermis geweest was en zo. Moet ze lang over nadenken en toch zie je in haar "ja" dat ze er nog iets van weet, dat ze voeling met Julia heeft...al twijfelt het cynisch beestje in een mens wel eens even of niet iedereen geleerd is van te vragen of "Julia dood is" van zodra iemand zegt dat ze dood is. Nee, m'n intuïtie zegt dat ze er voeling mee had. Raar voeling hebben met bepaalde mensen. 'Herinner me zoals ik was...ben...wordt', zou de laatste boodschap van eenieder voor eenieder moeten zijn. Maar ja, over al die diepe dingen kunnen wij mensen niet zomaar praten...we hebben schrik dat er dan met ons gelachen wordt. Zoals ons ma nog gisteren zei toen ik suggereerde van eens een mis voor de volgende generatie of niet-spiritueel geïnteresseerde mensen te doen..."jaja en dan de mensen die met jouw gaan lachen zeker". In 't dialect klinkt dat natuurlijk in een andere kleur. Tussen de persoonlijke vragen en antwoorden door, de uitwisselingen over hoe het met de gekende mensen is en wat ze doen kwamen ook nog de gewijzigde zeden aan bod enzoverder. Het 'verkeren' dat vroeger met zedig handje vasthouden begon en zo. Eigenlijk wou de dame met regelmatige tussenpozen 'naar huis'...ze dacht dat ze niet 'thuis' was...ah ja, ze had weer gelijk als demente eigenlijk want in haar oude eigenlijke huisje woonde ze niet meer. Nog een reden waarom sommige mensen niet dement worden...ze zitten altijd maar met zeer aardse zaken bezig misschien en kunnen alleen hun verstand en minder hun gevoel gebruiken ? Nog een derde categorie wordt niet dement maar eindigt enigszins verdwaasd, afwezig. Toen ik de dame naar de etenstijd begeleidde en door de hele groep heen wandelde...overviel me hun angst en afwezigheid...het gebrek aan lach...een paar uur eerder nog gecompenseerd door de vrouw die orgel speelde of de bangelijk enthousiaste dame achter de toog. Ach, goed dat we niet perfect zijn...en mekaar aanvullen. De een heeft bijna geen geheugen meer maar geen pijnlijke voeten, de ander juist omgekeerd. De een kust graag, de ander geeft dat niet zo toe. Inmiddels, op deze regenachtige morgen na gisteren, in dit bos met lentegeuren erdoor ontwaakt, hangt de foto van de Ethiopische Europeaan in de boom wiens kelken maar een kleine week bloeien, z'n gezicht naar de vijver gekeerd nu...maar omdat het krantenpapier nu nat is zie ik vanbinnen vanachter deze ook door evolutie van de natuur geschapen laptop van en voor mij, zijn stralend gezicht en reggaehaar...nog net al zappend vernomen gisteren op de Duitse tv, dat het beter met hem gaat...méér bestaat ?! Zeker...al zit ik er liefst voor zo weinig mogelijk tussen...vooral in periodes dat er alleen donkere tekens des levens zijn. Er viel een grote Aziatische kersenbloemkelk af toen ik vanmorgen de natte foto in de boom hing...loodrecht met puntje raakte ze de grond...'weer willen aarden' zou dat moeilijk zijn vanuit een coma ? Hopelijk lukt het. Hier brandt alvast boven de kelk in water, een kaarsje...het idee is vast besmettelijk, want ik zit hier niet zo ver van het bedevaartsoord Scherpenheuvel.
De kelk in 't water binnen houdt z'n schoonheid langer dan die daarbuiten aan de boom denk ik. Welk een symboliek hieraan weer te verbinden ? Kortdurende schoonheid duurt het langst afgescheiden van de stam ? Zoals men bijvoorbeeld ook niet de hele tijd met z'n neus op z'n familie moet zitten om 'stralend' te kunnen blijven...soms wat afstand nemen van de grootste uitdaging.

15.boekbesprekingMM

IN ESSENTIE GAAT HET HIER OOK OM FILOSOFIE...wat was er eerst, de kip of het ei, de materie of het idee.
MM heeft, indien hij met zijn medicatie-voorschriften meer dan de aangehaalde successen bereikt, zeker de verdienste

van alle chemische, hormonale... hoofdrolspelers en hun functies in verhouding tot bepaalde tekorten of te velen te schetsen. In het geval van fybromyalgie neurotransmitters die in aantal toenemen(waardoor pijnsignalen van verdere gebieden
worden versterkt) Daar er veel soorten neurotransmitters en pijnreceptoren zijn moeten patiënten veel combinaties medicijnen uitproberen soms) Slaapgebrek één van de onderliggende factoren...hoe komt het dat men slecht slaapt ? Bij depressie geen daling van drie aminozuren die energie aan de spieren geven, bij fybromyalgie wel. Hij wijst vooral infecties en zo (zelfs banale keelinfecties) en zo aan als opstarters van depressie, cvs, fybromyalgie(in mindere mate),...enz. Ook een over activering van het immuunsysteem.(psychisch vertaald :zo radeloos dat men teveel troepen(afweercellen) mobiliseert. Inhoud van tandvullingen, ongevallen (whiplash voor fybro.)enz zouden ook oorzaak kunnen zijn van tekorten of *tevelen*. Ook 'triggerfactoren' (rouwproces, overlijden, stress, relatieproblemen...) kunnen een ondermijning van het immuunsysteem in gang zetten en het stoffen-evenwicht verstoren. (Dus MM, moet je Freud niet te vlug afschrijven...in je voorbeelden geef je ook aan dat mensen tot gunstige beslissingen komen die deze stressfactoren uitschakelen eens hun evenwicht hersteld) Maar MM niet en niemand niet kan bewijzen dat alle stoffelijke verschuivingen in het lichaam geen *uitstaans* hebben met de psychologe van de mens...die in grote
mate mee die verschuivingen bepaald. Soms schrijft hij in 't begin ook de dingen voor die psychiaters voorschrijven. Ik voor m'n eigen ben intuïtief tegen kunstmatige medicamenten zolang je geen felle pijn hebt en geloof dat leren weten wat men wil en waar men van komt en wat men maar aankan en waar je plaats en taak ligt sterkere hulpmiddelen zijn. Ik kan niet voor anderen oordelen of omega3 enzoverder hen meer kan helpen dan de kracht die ze in hun eigen en anderen vinden. Welke mensen in onze omgeving veroorzaken stress voor ons, voor welke mensen veroorzaken wij stress...? Dat soort stress is voor een groot deel door geven en nemen op te lossen. Indien niet is samenwonen moeilijk en stresserend. Maar : Is niet het opgefokte haasten en consumeren en produceren de belangrijkste stressverwekker ? Het op de lange baan schuiven van beslissingen die goed voor iemand zouden kunnen zijn is ook niet gezond, evenmin als mekaar in een onevenwichtige emotionele toestand aandoen door tees of 't geen. Bloed- en urine-ontledingen wijzen op veel en testen weten welke producten welke wijzigingen met zich meebrengen...en dan zal je je beter voelen...iemand die depressief is raad ik zelfs aan hierin te geloven...geloven in iets op zich helpt iemand al vooruit...zeker als je niet meer weet wat te geloven of te doen als de klachten blijven. Het is natuurlijk mogelijk dat de volgorde is 1.virusinfektie bijvb. 2.verzwakking immuunsysteem door overreaktie3.depressie ...indien het virus blijft sluimeren. Raar is dat het immuunsysteem ook zo overdreven kan worden gestimuleerd dat het voor het lichaam schadelijke stoffen gaat aanmaken (is dat psychisch geen proces van overdreven angst dat dit proces in gang zet ?) Raar is ook dat depressief zij in die mate gezond zou zijn omdat het lichaam de rust vindt om zijn stoffelijke on evenwichten recht te zetten. Raar is dat Cytokines moleculen (bij stijging door ontstekingen én een over reactie van het immuunsysteem)depressies veroorzaken. Is dit in mensentaal uitgedrukt niet hetzelfde als dat je kalm moet blijven en niet overreageren...(onder stressfactoren en anderen). Stoppen met werken, minder werken, ander werk, andere HET IS spijtig DAT EEN PROF IN DE PSYCHIATRIE CARL JUNG BELACHELIJK MAAKT OP PAGINA 25. De droomwereld bevat soms belangrijke elementen die niet iedereen voor een ander interpreteren kan. Hij denkt dat alleen zijn biologische psychiatrie zaligmakend is...maar het is de ziel die voor een groot deel de stoffen in ons lichaam dirigeert (ook externe factoren als het werkritme enz...) Vóór zijn geweldige moleculen en stoffen delen de genen, de ziel en de omgeving volgens mij de lakens uit. Ok, daling serotinen, stijging cytokines, over activering immuunsysteem...depressie...wat mij interesseert zijn de menselijke-psychische factoren die eraan voorafgaan...als die tegelijk verbeteren met het innemen van de voeding supplementen kan hij niet bewijzen dat hij mensen geneest...het zou kunnen ingeval van depressie als eindresultaat van ontstekingen en tekorten en te velen dat zijn producten wel helpen...maar wie gaat dat aantonen welke depressie nu juist bij een bepaald iemand het gevolg was van die en die bepaalde ontsteking...niet te vroeg victorie kraaien MM.
Omega3 remt ontstekingen af Omega 6 bevordert ze omdat ze de activering van het immuunsysteem aanwakkert, indien teveel Omega zes : over activatie immuun systeem en teveel cytokines, te weinig serotines... .Zou evenwichtig en intuïtief eten niet beter zijn dan deze ingewikkelde constructie (zeker als het hier niet om virus infecties gaat...kan ik niet over oordelen). Leve de vis, hoe meer vis hoe minder depressies(visolie-omega 3) Dus dat zit niet alleen in pillen. Zijn er ook mensen die dat MM en branchegenoten in Duitsland niet kunnen helpen hebben. Staan niet in de boek.

16.<u>We zijn hier om mekaar te troosten</u> omdat we niet altijd weten dat we eeuwig zijn.
Troosten kunnen we op velerlei manieren doen. Het voorzien in ons levensonderhoud, het leren van talen, het liefhebben van allerlei, van onszelf tot de ander, tot en met de vele kunstvormen. Troost me omdat ik voor de moment wel inspiratie heb, maar ze niet kan uitdrukken. Het lijkt wel of de literatuur en paranormale vergelijkingen die in m'n hoofd tot stand komen aan de hand van wat ik beleef en denk daar alleen maar voor een reeds gestorven, genetisch nog levend, vertakt 'lezerspubliek' tot stand komen. Heden en verleden blijven prachtige constructies opleveren, zelfs gecombineerd met de toekomst...er zit natuurlijk ook drama en pijn en onmacht om wat er aan barbaars in de wereld gebeurd tussen, maar daar moet je dan telkens weer proberen van af te geraken door je inzicht in de realiteit van het geheel der dingen op tijd voor ogen te blijven houden. Niet iedereen is even politiek met onrecht bezig bijvoorbeeld, daarom zijn onze politiekers maar het resultaat van onze omstandigheden en onze wil, niet van ons idealisme. Troost me die dagen van donker en nattigheid en koude, zonder dat de zon eens piepen komt en het ergens in m'n lijf soms stram aanvoelt. Troost me, muziek, als ik de door m'n maagzweren teweeg gebrachte

vermoeidheid weg rust. Troost me vrouw, met het reizen naar en beleven van de seks. Troost me liefde.
In de week zag ik een documentaire over de eerste cellen die zich alleen aangetrokken voelden tot cellen met een andere inhoud dan de hunne. De bedoeling van het leven lijkt te zijn van door contradictie tot nieuwe eenheden te komen die niet alleen een optelsom van de vorige twee zijn, maar ook een nieuw gegeven of nieuwe gegevens in zich besloten houden...wat tot nieuwe aantrekkingskracht en nieuwe tegenstellingen leidt, waardoor de oude uitgezuiverd worden en de toekomstige zich aan de wijzigende omstandigheden kunnen aanpassen. De scenarioschrijvers van het leven, de geaardheid van de elementen, het 'goede', of noem het zoals je wil, houdt van een beetje spanning allerhande.
Ik heb eens een muziekleraar gehad, die zijn lessen nogal meetkundig, houterig, bracht.
Een paar weken terug, kreeg ik een beeld van hem binnen, en de boodschap dat muziek een soort wiskunde was. Zelfs het meest esthetische is kind van dezelfde grondverhoudingen dacht ik dat het betekende.
Er is niks dat zonder vorm kan bestaan, al wat kleiner of gelijk aan nul is, het zinloze,...ontploft toch vroeg of laat...of het nu om maatschappelijke systemen of menselijke relaties of rotsen gaat.
't Leven gaat voort. Een grootmoeder hoopt stilletjes op een ongecompliceerd leven voor haar kleinkinderen en kinderen. Houden van, trouwen, kindjes. Geen alleenstaande moeders en zo. Wat indien er in haar familiesituatie toch een situatie moest ontstaan waar haar kleinkind alleenstaande moeder is ?
Sociale weetjes. De ene betaalt z'n vakbond niet meer, niet zozeer wegens de collaboratie van de vakbondsleidingen met het kapitalisme en z'n ingewikkelde juridische wetten om iedereen verdeelt te houden, maar vanuit een 'waarom is dat allemaal nodig'-houding. Hij mist dan al eens een maand werkloosheidsgeld.
De andere maakt gebruik van de praktische voordelen die een aansluiting kan bieden. Indien beiden een geschiedkundig bewustzijn hadden, eisten ze het recht op een inkomen. Zoals men dagelijks in armoedige omstandigheden zonder sociale vangnetten in het armste deel van de wereld probeert te overleven, zo blijven we hier ook maar doorwerken zonder ons over de eenheid van alles te bekommeren. We bekommeren ons misschien soms, maar de initiatieven om de kaders van het oude denken te doorbreken, hebben nog onvoldoende navolging.
Tadzjikistan-documentaire. Mensen gezien die geleken op tante Bertha en Everard-zaliger (grootoom en groottante). We komen van ver. Hun kleindochter heeft trekken van één van de kinderen die in Ossetië (Beslan)vermoord werden...en waarvan een foto aan één van m'n muren hangt.
Om achter een bepaalde waarheid te komen over iets of iemand waar je mee bezig bent krijg je soms een beeld van iemand binnen of weet je intuïtief naar wie je toe moet of droom je of redeneer je met al die dingen, zonder vooraf te weten waarom je dat doet. Alles lijkt altijd door een andere gebeurtenis te worden aangekondigd...je snapt het eerst achteraf. Op termijn wordt alles duidelijker. Buiten praktische dingen kon ik niet goed met m'n vader communiceren. In mezelf wist ik dat wanneer ik ooit kinderen zou hebben, dat dat dan wel het geval zou zijn. Alhoewel je dan niet verwacht dat daar scheidingen en van alles nog aan te pas gaan komen, besef ik wel dat ik die gedachte, of dat gevoel van destijds wél uitgekomen is...voor een deel althans, het kan nog altijd veel beter, maar iedereen moet eerst zijn ervaringen opdoen...en van zijn illusies afraken...alhoewel die illusies soms zijn nodig geweest en er altijd gesofisticeerder op je afkomen. Het belang van dat sommige dingen tussen sommige mensen moeten blijven en soms ook niet...het waarom van het niet kunnen zwijgen...ben ik aan het achterhalen.
Zoals een schrijver geniet van te schrijven of afziet van te schrijven en de lezers daarvan kunnen genieten, zo genieten diegenen die dood zijn ook bij het meebeleven der gelijkgestemden hunner levens, leren nog bij door ons *geprobeer* misschien. Zij en wij één.
Ik geef de signalen van de noodlijdenden en gelukkigen aan hun door...of...??? Geloven is een zoektocht.
De liefde en de biljart, wie duwt wie naar wie ?
Gisteren zag ik de eerste keer de maan (de halve) door m'n sterekijker, de toppen aan de bovenhoek, keken me verleidelijk aan...het universum bestaat...er werd nog iets meer echt geboren tussen ons...is zijn geld en *getaffel* (geknoei) toch waard geweest. Ontwaken, de ontwaakfase is elke dag weer vergelijkbaar met een geboorte...op een rij zetten wat de betekenis van je dromen was en wat je vandaag te doen staat.
Zag in beeld tijdens ontwaakfase geest van Indiaan uit Nevada 1840 Nowan Warior of zoiets. Ook het beeld van een vrouw uit 1929... vergezellen ze me vandaag ? Wij zijn zielen, zij al geesten...zolang de genetica ons voortzet zal dat zo zijn...tot alles weer geest zal zijn. ??? In de droom was de dochter van m'n jongste oom een Indiaanse, of beter gesteld, vergezeld van een Indiaanse. M'n oudste oom wou eindelijk m'n werk lezen. Heerlijke namiddag vader-zoon in bos. In de mate van mijn mogelijke hem af en toe geholpen.

17.AL DERTIG JAAR

SCHRIJF IK IN M'N VRIJE TIJD OVER ALLES WAT MET OORLOG/ ARMOEDE/ WERKELOOSHEID /WERKSTRESS/ RELATIES OF DE ZIN VAN HET LEVEN IN ZIJN BREEDSTE BETEKENIS TE MAKEN HEEFT. IK GOOT DAT ALLES IN EEN VORM : POEZIE/ESSAYS/THEATERMONOLOGEN/KORTVERHALEN/PAMFLETTEN/CITATEN enz
IK OBSERVEERDE DE GESCHIEDENIS VAN DE MENSHEID VANUIT EEN FILOSOFISCHE INGESTELDHEID EN MAAKTE ER LITERATUUR VAN. VERMITS IK TOTNOGTOE NIET VIA BOEKVORM PUBLICEERDE MAAR ZO'N 500 pagina's van mijn werk OP HET INTERNET GEZET HEB, KWAM IK ONDER ANDERE OP DIE MANIER SOMS IN KONTAKT MET GROEPEN EN INDIVIDUEN DIE OOK IN DERGELIJKE DINGEN GEINTRESSEERD ZIJN. NU IK GESTOPT BEN MET SCHRIJVEN? REGEL IK SOMS ONTMOETINGEN TUSSEN MENSEN OF NODIG IK HEN UIT OM _IN _EEN MIDDEN DE NATUUR GELEGEN LOKATIE delen van MIJN WERK TE KOMEN LEZEN OF MIJN UITGEBREIDE DOCUMENTATIE ALLERHANDE TE KOMEN RAADPLEGEN, wat al eens tot vraag en antwoord en discussie leidt. WE hebben het gewoonlijk opzettelijk

minder over de gevolgen van allerlei toestanden waarover de media berichten, MAAR MEER over oorzaken en mogelijke alternatieven (zoals de promotie van een internationaal syteem van verkiezingen in twee ronden, eerst de goedkeuring van een de basisnoden van de wereldbevolking aangepast programma, daarna de verkiezing van de verantwoordelijken, rechtstreeks op projectlijsten ipv partijlijsten te kiezen of over het afdwingen van gelijke lonen voor hetzelfde werk in heel de wereld) OP DIE MANIER PROBEER IK VIA DE FILOSOFIE EN DE KUNST ANTWOORDEN AAN TE REIKEN AAN DIEGENEN VOOR WIE IN DE POLITIEK of zelfs in de RELIGIE ONVOLDOENDE ANTWOORDEN VINDEN.DOOR OP DIE MANIER TE WERKEN KWAM IK ERACHTER DAT DE MENSEN DIE IK ONTMOETTE VAAK ZELF MET EEN OF ANDERE KUNSTUITING BEZIG WAREN. IK BEN DAN OOK CONTENT DAT IK HEN KAN AANMOEDIGEN OF HEN EEN SOORT NIET-COMMERCIEEL PODIUM voor vrienden onder mekar KAN AANBIEDEN. Onze contact email kan je vinden via de homepage van https://www.filosofischverzet.be die vinden dat wat er nu met de wereld gebeurt niet meer kan kunnen ook voor een afspraak via mail terecht. Voedsel voor de Geest verstrekken is de dag van vandaag meer dan nodig zou ik zeggen. Niet alleen door uitleg geven en kunst als je dat niks zegt maar ook door het vertonen van documentaires over natuur en mens overal ter wereld, zorgvuldig geselecteerd te midden van veel nonsens.

en toen en toen en toen...was de dag van gisteren weer geschiedenis En toen...na het lezen van de woensdageditie van de Morgen...besloot hij zelf nog eens iets te schrijven. Over de krant die hij meer dan twintig jaar geleden via een Hagelandse benefiet nog mee hielp te overleven ? Over de andere, meer linkse pers ? Over bepaalde nummers van Willem Vermandere ? Over de kopers van een oud huis gisterenavond ? Over de ultieme geheimen van het liefdesleven in tachtig percent van zijn verschijningsvormen (was niet 10p vijf niet-hetero) ? Over mogelijk leven tijdens en na het leven ? Over de zin van het leven ? Over het recept waarop familie -en vriendschapsbanden gebaseerd zijn ? Over brandende Franse auto's ? (20percent werklozen, hoeveel percent oma's en opa's zijn dat ?)Ach er werd en wordt al zoveel over geschreven. Had hij daar al niet honderden filosofische en andere bladzijden in alle literaire stijlen op zijn wereld verbeterende internet-thuispagina's over staan ? Had hij al niet honderd zaken uitgeprobeerd om 's mensen interesse en geweten op te wekken ?

-Hij wandelde door een straat die in Tienen op de Koeimarkt uitgeeft. Die markt verwarde hij altijd met naam met de Hennenmarkt...als die daar al bestond. Hij heeft mij pijn gedaan", zei een peuter tegen de kleuterleidster over een jongen als had hij haar een levensles gegeven ? Wie weet welk een decennialange herinnering ontstond er in het hoofd van die enkele jonge mensjes wiens jeugdige *geestjes* van duizenden eeuwen oud, toch al zoveel anders op te slagen hadden

Er was daar op die markt op de hoek van de straat een café met vele heiligenbeelden voor het raam. Het was negen november in het vijfde jaar van na 2000. De winter leek een stuk van de uitzonderlijk mooie herfst te hebben opgekocht om zich een entree aan te meten. De jonge cafébaas had enkele maten opgevorderd om de terrasstoelen naar een overwinteringsoord te voeren.

De occasionele werkgasten moesten natuurlijk vóór- en nadat ze b*oegeerden* hun drank hebben gehad. De vriendin van de cafébaas, een toonbeeld van alle deugden, verenigd in een eenvoudige en vriendelijke uitstraling, modereerde de gesprekken. Af en toe klonk er een met overdreven mannelijke hormonen gekruide, gezamenlijke lachaanval die de geoefende observeerder van dit alles even uit zijn onverschillig evenwicht bracht. In een andere hoek van het café zat een dertiger een lijvig boek te lezen. "De waanzinnige twintigste eeuw". Het bleek een schilder-restaurateur te zijn die momenteel een kerk in Meerbeek of zo, bij Ninove in ieder geval aan 't restaureren was. Iemand is natuurlijk veel veel meer dan wat hij om den brode doet...en vóór ik naar hem toe ging om over het boek te praten...waren er al een aantal afwegingen op mijn weegschaaltje gepasseerd. Het extraverte ik van de schrijver won het van zijn 'onverschillig evenwicht'- kant...ook omdat de sfeer rond de tafel naast hem er één van complete platte verlamming was. Een hoogbejaarde man, zat er eerst aan tafel met een ouderdom collega en toen was er daarna een nog niet-uitgebluste blanke vrouw van een generatie lager mee aan hun tafel komen aanzitten. De aurahemel boven haar mediterrane-afkomst bruine balkon verried dat alhoewel de tijd van droogte rond het gebied van Venus was aangebroken...er zeker nog veel elektriciteit uit de geconcentreerde zenuwcellen daar hoog boven, moest te verwekken zijn. De hoogbejaarde man had daar duidelijk geen boodschap aan...vond hij haar misschien een 'gevaarlijke' vrouw ? Zo keek hij alleszins...zeker nadat zijn buur uit het decor verdween, het decor dat ook dit café, deze plaats op aarde, vandaag weer werd. Een tweede vrouw van nog een generatie jonger, kwam aan tafel zitten...ergens deed ze de schrijver aan een Turkse buurvrouw van zijn jaren in de stad denken. Deze vrouw echter, had niet het malse van zijn buurvrouw destijds...of werd dit malse niet ook tegengehouden door de stroeve houding van de bejaarde man ? Bijna geen woord werd er gewisseld. Was er een geldprobleem of een emotioneel conflict tussen de vrouwen ? Uiteindelijk stond de bejaarde man op en warempel...hij kon ook goedgemutst praten...in het buitengaan, tegen een paar bejaarde mannelijke kennissen van hem... zijn boodschap, na enkele clichés over het weer en 't leven : 'optimistisch blijven'. Hoe het met de achterblijvende vrouwen afliep ontging de schrijver, omdat hij ondertussen aan de tafel van de lezer-schilder gaan zitten was. Eindelijk nog eens iemand die zich op een hogere frequentie van het leven bewust was. Zo'n kans tot een meerwaarde-babbel was altijd een geschenk van wie weet waar. De schrijver had ook niét naar zijn tafel toe kunnen gaan, bijvb.om niet te storen, maar de man leek toch uitgelezen. De schrijver had direct in de gaten dat deze mens een kunstenaar was. Soms heeft iemand genoeg aan zijn eigen binnenpretjes...soms wil er een rechtstreekse ontmoeting plaats vinden. De schrijver 's laatste binnenpretje kon tellen. Gisteren had hij naar een cd van Vermandere geluisterd, één nummer daarop ging over een pater bij de Tobasco-indianen in Canada...welnu, de kerel die in 't kortste zichtveld van hem zat, had een slip met het woord 'tobasco' aan...zoals z'n afgezakte jeans vertelde. Alzo ging het alle dagen maar door in het hoofd van de schrijver

die schreef terwijl hij niet schreef en als ie schreef meestal enkel en alleen de grote lijnen van zijn gedachtenbomen kon schetsen alhoewel hij in zijn geest tot de diepste nerven van de bladeren van het wezenlijke rondom hem doordrong. De sprong terug naar de wortels van z'n gedachten en de wezens en gebeurtenissen die hem omringden, leidde hem altijd te ver terug in het verleden van al die verschillende feiten en hun personages. Eigenlijk moest hij het verleden als één met het heden kunnen zien...en de toekomst als uitdaging van een nooit voltooid actueel verleden. Welke karaktereigenschappen in een bepaald personage hadden nog een toekomst...welke eigenschappen zouden een gevecht met eigenschappen van anderen moeten aangaan om daar ergens positiever uit te komen ? Welke toekomst had deze op geld gebaseerde samenleving nog ? Waarom liepen mensen met dikke lagen vernis op hun huid geplakt rond ? Waren de politiekers die de wereld regeerden het gevolg van hun onderdanen hun visie op het leven, gekoppeld aan het negatieve deel in hen ? Is het daarom dat men geld nog niet afschaffen kan ? Het verleden, nooit helemaal voorbij.
Via het gesprek met de schilder kwamen er antwoorden uit beider perspectief. Al was de schilder minder optimistisch over de toekomst van de mensheid, het licht in z'n ogen of welk een energie dan ook, deed me denken aan de lichtinval van een schilderij van Pieter Vermeer aan een raam met een dienstmeisje.
Dezelfde dag nog, kwam de schrijver op een andere plaats iemand uit z'n verleden tegen. Iemand die hij ooit eens het boekje 'Lenin voor beginners' gegeven had. De man had een heel verhaal klaar. Dat de schrijver content moest zijn dat hij op het bedrijf waar ze vroeger samen werkten op één van de gangbare manieren buiten gestructureerd werd...want dat de sfeer binnen het bedrijf nog verder in de richting van de robotisering van de werknemers evolueerde. Ze hadden het over de tijd van toen, toen de schrijver via de solidariteit van zijn collega's, de vakbonden en bedrijfshiërarchie gedwongen had van meer mensen aan te nemen. Dat was al jaren geleden...net vandaag staakte het bedrijf waar hij vroeger werkte tegen het verplicht thuis zetten van mensen. Sommige mensen werden de dag van vandaag haast gek of depressief bij die gedachte...niet alleen omdat ze er financieel en materieel slecht voorstonden, maar omdat ze niet de hele tijd bij hun partner wilden zijn, de gedachte alleen al...of omdat ze geen sociaal leven meer zouden hebben...net of er op de meeste bedrijven nog echt aan sociaal leven kan gedaan worden...de dag van vandaag. De schrik voor verveling hield een aantal mensen in de tred van het overproductie denken. Die mensen moesten dringend leren lezen en zelfstandig denken, dacht de schrijver. En toen, de morgen na een nieuwe dag, nadat de boodschappen van de vorige dag 's morgens bij de ochtendbeschouwing nog duidelijker geworden waren, zette de schrijver zich weer achter zijn tweedehandsbureau.
-Het was gisterenavond Sint Maarten-vuur verbranding in de gemeente geweest, niet dat hij daar was, het tv-debat over het vuur in Frankrijk 's straten leek hem belangrijker. Het vuur in Frankrijk heeft niets te maken met het 'oude' te verbranden, zoals we ook in onze hoofden op tijd eens moeten doen. Het zal rechts eerder versterken, waardoor we weer met z'n allen een aantal stappen terugzetten en het risico op een bondgenootschap met de us-dollarstaat in dit of dat *putch* avontuur weer groter wordt. Hopelijk belanden we niet ooit in een toestand waarbij, vergeleken met het stenen tijdperk de situatie toen nog paradijselijk was. Men zegt wel dat we onszelf terug naar het stenen tijdperk kunnen bombarderen...maar in dit geval, we zien het trouwens al op veel plaatsen in de wereld...verkiezen we toch maar best het echte stenen tijdperk indien we konden kiezen. Ook intellectueel lijkt men een sprong terug in de geschiedenis te willen maken, daar waar men de evolutieleer in vraag stelt voor de zogenaamde theorie van het intelligent ontwerp...alsof de evolutietheorie geen intelligent ontwerp zou zijn.
Het is niet zozeer dat bepaalde mensen geen fantasie genoeg zouden hebben om zich de ontwikkeling van een cel naar een organisme en een lichaam in te beelden...nee, er zit weer een complot tegen het linkse denken achter...we moeten weer nog meer in de pas van het grote geld gaan marcheren. Is er niet een revolutie mogelijk in de zin van...op tv niet meer naar onzin kijken, trager gaan werken en bewust minder kopen...meer sociaal en politiek bewustzijn opdoen...totdat de machthebbers ons programma voor werk voor iedereen en inzet van het verenigd wereldleger alleen bij natuurrampen of armoedebestrijding aanvaard ?
Zo niet moeten we maar zelf internationale verkiezingen organiseren, eerst voor de goedkeuring van ons eigen programma, daarna verkiezingen per projectlijsten in plaats van partijlijsten... . 'Wat schrijf je nu weer', dacht de schrijver...'ik dacht dat je van het wereld verbeteren bekomen was', zei hij zonder woorden tegen zijn eigen. Teveel mensen zitten gevangen in hun emotionele problemen, dat weet je toch. Sommigen lijken wel op van die Indische mythische figuren die hier zogezegd op aarde gekomen zijn om een leven lang 'mede te lijden' met het verdriet van persoon x of y...zonder dat die persoon zelf het belachelijke van zijn emotioneel verdriet of negatieve emotie inziet. Als dat allemaal belangeloos is, wel, proficiat, chapeau (hoed). Maar hoe zit het met de uiteindelijke zin, vertaald die zich gewoon via de levens van hen die om bepaalde redenen genetisch gelinkt zijn met mekaar of nemen sommige mensen het beste van zichzelf of alleen het beste va
hopeloos lijdende medemensen met zich naar een geesteswereld na de dood en gebeurt de opbouw daarvan al niet tijdens dit leven zelf ? Komt iedereen die hier beneden moet rondlopen niet tot stand door zo'n met de dagelijkse wereld verbonden symmetrische processen in de geesteswereld ? Je kan die dingen alleen op heel heldere kruispunten van details en hoofdzaken van voorvallen begrijpen, waarna ze weer vervliegen maar 's anderendaags toch weer een vervolg aan het geheel 'breien'...zoals we al van in de 'brij' en lang daarvoor, begrepen. Daar ging hij weer...hij was het ontstaan tussen niet NUL willen worden en ontploffen en als straling het eerste atoom ontwerpen en dan de eerste cel en zo weer aan 't beschrijven. Alle dagen gebeurden er dingen waardoor je alles veel scherper en langs alle kanten bekeken leerde zien. Soms meende hij zelfs bepaalde vormen van ongekende energie te ontdekken. Als hij bijvoorbeeld het bewust niet had over de opleiding tot bakker van een persoon...begon één van zijn twee gespreksgenoten plots wel over een bepaalde bakker die met verlof was. Hij zou nog maar eens zijn collectief en

individueel verleden op een rijtje zetten en herbekijken. In een poging de mensheid, waaronder hemzelf, nog meer bij te brengen over zichzelf en de zin van zijn bestaan, zal ik proberen, dacht hij, een diepere benadering van het psychologische leven de dag van vandaag in kaart te brengen. Ik ga proberen hetgeen ik reeds met mijn homepage https://deblogfilosoof.blogspot.be (zie filosofische essays) begon, verder uit te werken. Zoals alle grote vernieuwers verstaan in 't begin weinigen waar je mee bezig bent. Aan mij om te blijven bewijzen dat er meer achter het leven zit dan we vermoeden.
Ditmaal ga ik niet vertrekken met eerst een filosofische uitleg over het go(e)dheidsbeginsel en het ontstaan van het leven, de atomen en de moleculen, de eerste cellen en de 'intuïtie' van de eerste afgestorven cellen die de zich nieuw uit de natuur vormende cellen, leerden van zich te delen en alzo de seks deden ontstaan.
Die uitleg was bedoeld voor al diegenen die op een fanatieke manier een uitleg over het leven alleenlijk in de godsdiensten blijven zoeken. Godsdiensten zijn een poging om enerzijds, een deel waardevolle uitgangspunten in een vorm te gieten en anderzijds om de twijfelende en zoekende mens te misleiden en te overheersen. Diegenen die zich laten overheersen, vragen er trouwens gewoon om, op alle gebieden van het leven. Het overheerst worden, is een stap in de groei; of het nu om de werkende mens of de emotioneel gebonden mens gaat. Omdat niet iedereen in zijn ontwikkeling even ver staat, zijn het ook diegenen die die overheersing niet meer nodig hebben die toch ook nog overheerst worden door de anderen. Vandaar dat het moeilijk is om zowel werkloosheid, uitbuiting, armoede, oorlog...als individuele emotionele problemen tussen mensen op te lossen. Alles is zo door het verleden bepaald dat de toekomst soms al lijkt vast te liggen. De holbewoners moesten wel landbouwgemeenschappen beginnen om te overleven. De eerste stammen konden er niet buiten van zich in grotere structuren te verenigen en later de adel en de clerus als hun leiding te nemen, ze waren niet rijp voor een alternatief; ondanks de vele pogingen in die richting. De burgerij; een woord voor die klasse die door de zich ontwikkelende industrie aan het feodale probeerde te ontsnappen, en daarvoor een nieuwe klasse van moderne slaven ontwikkelde...niet de slaven van de adel (pachters, lijfeigenen..); maar de loontrekkers. Op hun beurt ging dat proletariaat zich 68 organiseren om zoveel mogelijk voordelen af te dwingen...maar hun vertegenwoordigers, partijen en vakbonden waren al zo nauw met de superstam 'Staat' verweven dat de macht in de handen van die Staat en de economische machten die die Staat beheersten en beheersen ...bleef...en blijft. Nog altijd is een deel van dat proletariaat zo zot om zich in Irak gaan laten op te blazen.
De volgende stap in de geschiedenis van de mensheid zal er één zijn van gewoon produceren en verdelen in functie van de noden en gewoon administratief in plaats van speculatief met geld omgaan. Ook de burgerlijke manier van verkiezingen organiseren is aan vervanging toe. Omdat we de moed niet hebben om daarmee bezig te zijn, kan dat nog wel tot 2040 duren. (zie' Rode Kermis')
Ook op het persoonlijke vlak ligt de toekomst voor een deel vast. Vanuit een bepaald punt in hun ontwikkeling ontmoeten mensen mensen tot wie ze zich meer of minder aangetrokken voelen; hetzij lichamelijk, hetzij emotioneel, hetzij intellectueel of kunstminnend. De soorten energie die mensen bezitten bepaald hun aantrekkingskracht zowel tot dezelfde als andere dan hun soort energie. Naargelang het verleden en het levensverloop kan men zich zowel tot gelijke als verschillende soorten menselijke energie aangetrokken voelen. Zelfs de meest *oerlijke* energie, de seksuele energie, is verschillend naar gelang het soort mens dat je vertegenwoordigt. Terwijl men die periodes vroeger streng door huwelijken inbond; kwam er de laatste decennia meer een verschuiving naar lossere verhoudingen op gang. Die lossere verhoudingen zouden geen probleem mogen zijn, ware daar niet de sterke emotionele reacties van derden op het feit dat twee of meer mensen het goed met mekaar kunnen vinden. Het zijn niet alleen de hormonen die dit spel dirigeren. Er is meer aan de hand. De verhaallijn van de voorouders trekt zich door in de volgende generaties, en wel dusdanig dat er steeds een soort tegenstelling 'in het leven geroepen' wordt, die al van voor de geboorte van iemand in de twee ouderlichamen tot stand komt. Het punt van de verwekking van de eersteling is nooit hetzelfde als dat van de volgende spruiten. Waarom verschillen we van onze ouders en willen we de dingen anders aanpakken...? Omdat we een nieuwe kombinatie zijn van twee vroegere zelfstandige lichamen die op hun beurt weer. We zijn eigenlijk als mensen-en dierenrijk één verbonden geheel dat zich tot in het oneindige verleden doortrekt...en het 'Nu' is slechts een bushalte naar de toekomst toe. Vermits die toekomst ook al voor een stuk vastligt; telt elke dag weer het NU mee; als een verbinding tussen verleden en toekomst. Hoe beter je dit snapt, hoe meer je de toekomst aanvoelen kan. vandaag zal al wel genoeg zijn om mee te beginnen zeker ?
innervoice-registratie :welke instrumenten reikt de geest ons aan om onze innerlijke stem te verstaan ? wat vraagt die stem niet allemaal van mij, soms echt om verward van te worden :
Ik besluit m'n gedachten, beelden, gevoelens, verbanden duidelijker te noteren en er dagelijks verslag van te doen, om de wetmatigheid ervan proberen te achterhalen. Ook van maar één bestand voor alle schrijven te gebruiken. Ga proberen langzamer te leven en niet vooruit te lopen op de dingen, zoals of ik nog wel bekwaam ben om te gaan werken of wat te doen met alle plannen die ik nog heb. Ik ga een onderscheid maken tussen de praktische dingen die een mens dagelijks moet doen en de grotere plannen zoals :
-project A: weer gaan samenleven met een vrouw in kombinatie met de platonisch geworden vriendschappen met vrouwen en de enkele, voornamelijk mannelijke kunstenaarsvrienden die ik heb. Moet ik echt zoveel alleen zijn om te kunnen schrijven en vorsen ? Moet het ook iemand zijn die wie weet ooit trekkend wil reizen ? Als internet multimediareporter ?
-wat met het project B. 'levensentoesiasme' via kunst en filosofie, ...lanceer ik hier een telefoonlijn voor? Dichtavonden ? Humor, cabaretvorm ?
-wat met project C.'
Een internationale beweging voor inhoudelijke programmaverkiezingen' ?
Moet ik al de rest laten vallen en me daarop toespitsen ? Of volg ik m'n kontakten en de media op en probeer ik hier en daar wat van m'n ervaring door te geven ?
-wat met project D, dit 'dagboek' eigenlijk, m'n onderzoek

naar de BE (bijzondere energieën)?, gewoon in m'n geest opvolgen zonder noteren; uitleg hoeft niet, men verklaart je toch maar gek...of blijven noteren en uitleggen. Gedichten in die zin schrijven, is ook een oplossing...zoals voor ieder project natuurlijk.
-project E. een roman beginnen, al kan ik dit leven ook als een roman beschouwen
-project F. gewoon filosoferen en mediteren ... zonder veel te schrijven.
In kombinatie met m'n klassieke om-den-brode-werk of niet...zal moeten blijken. Waar ik niet op m'n plaats ben, zal ik wel gek worden en moeten vertrekken.
-project G.getting vocal : In Real Art Rillaar lezingen geven en media watchen en uitleggen wat er met de wereld aan de hand is. De verrechtsing aanpakken door met mobilhome op pleintjes info te geven ?, in kombinatie met een paar kamers te verhuren
-project J.. de ideale combinatie (van de vorige, een deel op reis, een deel thuis en in lezing-cabaretvorm de vorige 7 uitdragen, observeren, 'doorgeven', handelen...en vooral : innervoice registratie, geschreven of niet.
Innerlijke dialogen.
Soms kan er in de liefde iets met iemand niet doorgaan omdat andere mensen en activiteiten op je dagprogramma staan, zelfs zonder dat je dat zelf op voorhand weet. Soms heb je beiden geen zin om naar het op een andere plaats gelegen liefdesnest te gaan omdat er iemand van de kinderen juist die avond, zonder dat we het weten, onze aanwezigheid nodig heeft.
Het moment waarop je vindt dat niets meer je kan ergeren, hou je dan maar vast voor wat er op je afkomt en geniet er eerst maar van. Zonder schuldgevoel is veel mogelijk in liefde beleving, maar buiten het paar valt het praktisch te moeilijk uit voor iedereen goed te doen en geen negatieve emoties op te wekken...we stammen zoals gezegd misschien af van die tweeslachtige vissen die mekaars zaad lozer afbijten om zelf de eieren van de andere kunnen te bevruchten.
<u>Door anderen constant iets willen laten in te zien, ben ik zelf wijzer geworden.</u>
de evolutie van de wijsheid : natuurlijke levensbeschouwing/ religieuze levensbeschouwing/ filosofische lb/ energetische lb. Net zoals de volgorde bewustzijn-/fysica/chemie/biologie/bewustzijn +
Of de volgende : straling, materie en eterie en hun gast : esoterie
Of deze : Instincten, Emoties, Gevoelens, Verstand, Intuïtie, Liefde, Energetisch Innerlijke Rust
Hoe meer je iets probeert echt te doen , des te verder verwijder je je er soms van, als het niet echt de bedoeling is dat je het doet. Hoe meer bladeren er nog op een boom staan voor de eerste zware storm, hoe meer kans dat hij omvalt, omdat hij meer wind vangt, al is z'n bladeren lang kunnen houden, ook een bewijs van kracht en zal het dus nog wel meevallen. De materie heeft zich tot ons geschapen om als fijnste instrumenten te getuigen van de geest die langzaam in haar en uit haar straling is gegroeid en er weer naartoe keren zal. Dit proces van bewustzijn is nu op een hoogtepunt gekomen . De veelzijdigheid aan interesse, maakt soms periodes van lezen, docu's, films nodig; ook omdat het gebrek aan vooruitgang van anderen op de gebieden waar ik mee bezig ben toch tot perioden van óók entertainment leidt, noopt, dwingt.

<u>Sterven is weten wanneer je geen hout meer bij op het vuur moet gooien</u>, omdat je weet dat de nacht begint en je de slaap in gaat onder de warme deken van de barmhartigheid, warmachtigheid.
Bij het uitdoven van de vuurkrikken dacht ik aan alle continenten, mensen, dieren, doden, levenden en toekomstige, zielen en geesten en zond m'n goede energie naar hen uit. De zin van het leven is het beleven van de zin van het leven. Geschreven naar aanleiding van een ervaring op de Pico de Nieves. (eiland Las Palmas) Nieves betekent in mijn dialect : nieuw en nergens(in 't Spaans 'sneeuw', wit). De evolutie van het onhoudbare naar het leefbare persoonlijk en sociaal.
Ik heb een soort alfabet voor de soms abstracte, soms concrete symboliek waarmee de geest werkt, nodig, In functie van inzichten die door gebeurtenissen en waarnemingen allerhande, niet altijd in rechte lijn groeien, perfectioneer je alle dagen je visie op de werkelijkheid. Zal ik nog eens even een filosofische theorie- tekst schrijven ? Nee, voor ik daaraan begin, moet ik nog een aantal dingen op een rijtje zetten, de oer zin en de beweging van de zin van het leven door kunst en alleenlijk waarneming vertalen...en dan kunnen we proberen korter bij de heel gewone dingen, maar mysteries van onze geest proberen te geraken...en zo raken we dan weer korter bij de theorie.
Wondere scheppingskracht.
Enkele uren na het schrijven van een gedicht over onze gestorven kater, dacht ik er ineens aan dat ik nog een duivennest moest repareren. Terwijl ik dit deed, ontdekte ik dat er onder een kartonnen doos waar een gat in was gemaakt een k*attekop* kwam kijken. Het was een kat met zes jongen van allerlei kleuren. Had ik me niet zo ingeleefd in dit gedicht, had ik ze waarschijnlijk niet ontdekt, of ligt alles toch op voorhand vast ?
Ik ben vandaag ziek thuisgebleven, omdat ik met een paar ontstekingen zit en het werkritme niet meer aankan. Mijn gemiddelde per stuk werk, per inlichting, moet van 36,5 seconden naar 31 seconden voor een nationaaltelefoonnummer en voor een internationaal van 89,5 seconden naar 6O, terwijl men op m'n kwaliteit niets aan te merken heeft. Beter kan ik niet, zelfs als ik nergens last van heb dan van de verwarring die m'n fysieke klachten soms meebrengen...of is het andersom ? Of zijn beiden waar ? Dwaze kapitalismeplaneet. Omdat wij bijvoorbeeld 600 in plaats van 500 inlichtingen per dag moeten geven...zijn wij en soms ook de klant de dupe. Het komt er op neer dat als de klant niet direct de nodige informatie 'binnenvalt' dat we hem dan 'beleefd' afwimpelen en hem niet teveel bijkomende vragen mogen stellen. Binnenkort worden wij dan ook nog eens in de helft van de gevallen volledig door een stemcomputer vervangen...waarbij de klant nog minder waar voor zijn geld zal krijgen. Ook mag je van een tiental buitenlandse telecombedrijven geen nummers meer opvragen, zogezegd omdat die landen moeilijk te bereiken zijn...maar waarom schrijft men hen niet aan met de vraag hoe we hun nummers dan wel kunnen verkrijgen...desnoods via de internationale unie van telecommunicatie. Het duurt te lang en kost te veel geld is altijd het klassieke bezwaar van het kapitalisme, naast dat van 'onze concurrentiepositie'.

Nog dezelfde avond sms-bericht 'bangelijk schoon' over het gedicht voor 'Stimp' gehad.
Tijdens avondwandeling paar bloesems geplukt om huis te *belentenen*; wat ik één keer zeker per jaar doe.
Vreemd was ook de volgende namiddag-anekdote : de sympa-dochter van de oude cafébaas en de zonnebril die ik op weg naar het *fritkot* vond. Ik legde hem op haar brievenbus en wist dat ik ze ging tegenkomen als ik terug zou komen. 'Haar tegengekomen', wat in een heel jaar niet gebeurd, dus nu wel.
Wi slecht geslapen door docudrama... of heb ik 'doorgegolfd hoe fijn het zou zijn samen te reizen na het zien van een reportage over de Cookeilanden, ik heb die idee noch thans direct los gelaten. Miss Awie wil komen rusten en de platonische Miss Brasil-Helenita van op de trein wil waarschijnlijk bellen om te komen wandelen. Wat voor volgende week zal zijn. Later is dit allemaal niet of later doorgegaan. Allemaal illusies, gebruikt om me te laten overleven in deze voor gevoelige mensen harde, onvruchtbare en dan toch vruchtbare wereld. Wat ben ik blij dat ik me voor de moment platonisch opstel. Als er iets tussen twee mensen uit is, mag diegene die losgelaten heeft, niet te hevig naar d' andere verlangen of de andere heeft een slapeloze nacht...zo dacht ik vandaag na rondvraag. Uiteindelijk alleen bezoek van een sportieve roeier gehad, hij gaat misschien iets bijstuderen. Twee geweldige verhalen gehoord na de witloof bij Paula in de chalet aan de *busstatie*. Over een wijfje-Mechelse scheper die in den tijd alle katten die op de boerderij kwamen doodbeet...tot er ergens een kattin gejongd had die bij de bevalling gestorven was; toen haalde zij de jongen naar haar nest en vermits de hond schijnzwanger was, heeft zij ze gezoogd en allemaal grootgebracht. Haar eigen jongen die ze samen met een Duitse scheper had waren vroeger aan mensen in de Walen gegeven, maar die hebben de jonge honden ook moeten afmaken omdat ze van jongs af aan al beten, hier én ginder dus. Ik vraag me af of dat niet in de tijd was dat Paula haar man nog vijf varkens per dag overal ging slachten...je kan hier veel energetische en symbolische dingen achter zien. Marokkaan die zich geen Marokkaan zoals z'n vader voelt ontmoet...(voorspelling rond later deel ‘ astra nova’ van een liefdesroman die ik schrijven zou ?) Ook zij hebben soms echtelijke problemen . Ook koppel sukkelende mensen die mekaar recht houden. Morgen regen. Een paar weken terug door bloemenboomgaarden gewandeld met wens om met ega die zou willen inwonen, samen door de velden te wandelen...een projectie gebruikt om mij thuis aan 't schrijven te krijgen ?
z018/04/04
Toog anekdote : Ik ben net aan m'n tweede vruchtenkorf bezig en een man van ongeveer 50 met een rond werkmanpetje, een weinig krullend haar dat eronder door komt vanachter, brede handen; zet zich naast me; precies een beetje stijfachtig. De cafébazin weet dat ze een pintje moet tappen. Het is stil tussen ons. Gewoonlijk spreek ik al eens een tooggebuur aan...de rare keren dat men mij in een café ziet. Maar hij begint met te vragen of ik een Harley Davidson heb. Een kennis van me wel. Met zo'n priemende halfgesloten ogen en niet geremd in spreken omdat hij al van een andere café kwam, zegt hij dat tegen me dat hij denkt dat ik een artiest ben, *nen* denker, ene die meer weet dan hij, maar hij kan herkennen wat mensen doen omdat hij dat aan de huid kan zien. Zij huid is wel merkwaardig gaaf, in tegenstelling tot z'n handen, ik vermoedt dat hij metser is, en dat is hij ook, hij zet wel 2OOO *façadestenen* per dag , als hij geen deur of venster tegenkomt, en als ge gaat metsen dan moet ge metsen en ge kunt niet anders, want dat zit in 't bloed. Wee ook diegene die hem komt vertellen dat hij niet metsen kan. Ik zeg hem dat ik eens een gedicht geschreven heb in de zin van 'wandel door de dorpen en steden en kijk rond, alles wat ge ziet is kunst door werkmanhanden tot stand gekomen'. Hij geeft me gelijk, 'een architect zonder metser' is niks, zegt hij.
In de krant heeft iemand het over vermoeidheid als drug. De metser herhaalt teveel dat iedereen 2000 stenen per dag kan metsen, net zoals de roeier van gisteren weer iets zou willen gaan studeren in plaats van altijd hetzelfde bandwerk te doen. Maar ja jongens, de staat en das capital stelt zijn grenzen.
<u>DROOM</u>. Ik droomde dus van twee gouden Promedia gidsen en één nieuwe gids...misschien sinds ik anekdoten over mensen schrijf bedoelde de droom dat mensen méér dan namen in een telefoonboek zijn en ik een nieuw telefoonboek aan 't schrijven ben. Het telefoonboek van de aarde in de hemel.
Dan droomde ik nog dat ik uit een gebouw moest raken en ik vroeg de weg aan een vrouw, maar zei het woord 'madame' op een boerse toon, en herpakte me met 'mevrouw'...eens uit het gebouw legde ik in het park de symboliek van beeldhouwwerken aan kinderen uit, de beeldhouwwerken stelden aldus hun eigen voor.
In mijn wakker worden nam het idee in mij vorm aan dat het met iedereen in m'n omgeving 'goed ging' en ik eigenlijk geen zorgen hoefde te maken.
Chinees eten gaan halen . Met andere klanten gepraat. Eerst die oudere Rillaarse dame die er zelf Chinees uitzag. Dan de moeder met de twee kinderen en de man alleen en man met zoon. De woorden waarmee ik hen tot een dialoog uitnodigde, kan ik me niet herinneren, ze zijn als humor. Drie soorten soep laten proeven aan *grootvader* en *kleinzoon*. Voor het eerst vragen gehad over mijn scheiding, mijn antwoorden gingen veel verder dan het simplisme van hun moeder. Mijn besluit : iedereen verdringt een aantal zaken om verder te kunnen, en de stand van zaken van relaties is niet gebaat om teveel in het verleden te blijven pluizen, eens dat dat je duidelijk is. De derde generatie moet wel weten dat een aantal onverwerkte dingen uit het verleden van vorige generaties zich ook voor hun kunnen aandienen...in die zin zijn die vorige generaties niet dood. De kinderen die niet losraken van het negatieve deel van hun ouders, kunnen ook kinderen hebben die dat ook niet gaan kunnen, of juist wel kinderen hebben die dat wel kunnen. Met mensen is het soms zoals met vliegtuigen...plak wat tape op het radaroog dat de snelheid en de hoogte aan de boordapparatuur doorgeeft en de piloot, de mens dus zal verkeerde gegevens doorkrijgen en crashen. Eenieder moet zien dat de ander zijn manier van observeren niet belemmerd. Sommige dingen in het onderwijs en sommige media-momenten en monumenten doen dat soms al genoeg. MA19/04/04 Vandaag een auto gezien, met de sticker *Save Our Souls*, SOS, iets dat betekent dat ingeval van ongeval een priester er moet bij geroepen worden om de ziel te redden. Doet me denken aan de hindoe-filosofie dat de laatste uren in je leven

belangrijk zouden zijn, bepalend voor wat komen zou. Mijn eerste gedacht daarvan is, 'als het dan nog moet gebeuren'; en mij eerste gedacht is er niet veel naast. DI 20/04/O4 Tegengekomen, de dorpspolitiekers die CDV naar de toekomst toe van uitzenden troepen gaat behoeden. Teksten vertalen naar 't Engels, soms verbeter je de teksten dan en moet je blijven vertalen. Vissen uit laagvijvertje geschept , twee donkerode en één ander goudvis geselecteerd voor Rillaar en er evenveel laten zitten. De zusjes vd buur hebben ze willen te water laten, en graag eieren dat ze rapen, een plezier om te zien WO21/04/04 Deze houdt zich deze week tussen het moe zijn door bezig met kleine klusjes buiten en binnen. Sommigen komen op hun weg mensen tegen met een verleden waardoor mensen soms echt verminkt raken als ze niet sterk kunnen blijven, incest, 'overspel', driehoeksverhouding met kind van iemand anders... noem maar op. Zij weten, zij dragen, zij zwijgen...omdat anderen niet zouden moeten dragen.
Zij boeten onterecht, gewoon omdat zij familie of andere relatie zijn . Laat het verleden dan snel het verleden zijn. Deze wereld wordt niet alleen verziekt door de geldzucht maar ook door de half dierlijke prutsers dat aan hun kinderen of aan jongens of meisjes van zoveel jaar jonger zitten. Soms trekken hun prooien met ongeveer dezelfde achtergrond mekaar aan en hebben ze door de moeilijkheden en omstandigheden heen iets op te bouwen...of zijn bepaalde wegen nu eenmaal ondoorgrondelijk.
Dus vandaar ...zijn behoedzaamheid misschien...hoe groter de liefde, hoe dieper het dal. OK, 't moet soms zo zijn en oprakelen heeft geen zin. De echte zin is dat iedereen er achteraf wijzer uitkomt en dat de volgende generatie in de psychische omgang niet te goed wil zijn, meer rationeel, ja zelfs meer egoïstisch durft te zijn.
Wat echt ondragelijk soms is, is het journaal. In het kattengedicht dat hij voor iemand aan telefoon voorlas, zit het woord 'mensenjournaal'. Toen hij het uitsprak, brak er iets in hem...en moest even ophouden. Waarschijnlijk ligt zijn taak in de politiek, want vooral dat maakt hem ziek. Misschien moet hij nog een stuk politiek, cultureel en emotioneel isolement door...voor hij het volgend stuk van de weg vindt. Je denkt waarschijnlijk, 'klassiek probleem, nog niet los van, kan z'n eigen niet vinden'...we zijn mensen en slagen daar maar met perioden in, definitief overwinnen, dat weet hij nog zo niet. Hij daagt het lot niet meer uit...hem zal je niet veel meer horen zeggen : dat niet of dit niet. Misschien denkt men, 'ach hij verschuilt zich voor de emotionele problemen achter z'n werk'. Hij denkt het omgekeerde: omdat hij echt helemaal met politiek en zo zou kunnen bezig zijn...moet hij het zo te verduren krijgen dat hij het emotionele, de esoterie, het dichten,...helemaal laat schieten.
De mens O is een rebel, een kind dat de volwassenen appelleert van niet zomaar 'geleefd' te willen worden. Overal waar hij komt en waar een vreemde stilte hing, als tussen levenslang veroordeelden voor iets dat ze zelf niet weten , breekt hij de stilte en laat iedereen loskomen, ook *mailsgewijs*. O laat zowel mondhoeken uit grimmige of teruggetrokken posities loskomen als dat hij de mensen op een subtiele manier met hun bestaan of niet-bestaan confronteert. Hij wil afstand omdat hij zich niet meer in de pijn van anderen inleven wil en hij wil niet dat anderen zich omgekeerd inleven in alle mogelijke vormen van zingeving waar hij mee bezig is. Hij kent voor de moment vier vrouwen waarmee hij vriendschappelijk mee omgaat, één mediterrane(de dichteres), één *Afrikaanse Aziate*, één rode uitgebuite Indiaanse (die dreigt te ver'blanken'in commerciële zin) maar gelukkig knappe tekeningen blijven maakt. Als hij zou willen, hij zou ze allen kunnen verleiden, of *herverleiden*, maar dat doet hij bewust niet. Hij ziet ze nog heel zelden, zal zelf niet als eerste contact opnemen, hetzij hij iets over d' een of d' andere droom wil weten. De, vierde vrouw en nu bedoelt hij jou, komt uit het noorden, van boven zijn hoofd, kwam op een één april (humor, hoogste trap van intelligentie)in z'n leven binnenvallen. Ze analyseert heel helder, haar stromen komen veel meer overwegend van boven en van het midden. Hij heeft niks tegen stromen van beneden, maar 'overwegend' van beneden da's op termijn geen zegen. Om het plaatje compleet te maken, hangt er op z'n kamer nog een foto van de Aziatische die voor non studeerde : "I'll go to China tomorrow, hope to see you one day in China" een kaartje uit 1995 . Zo is zijn wereldkaartbeeld *dah-gesteld*...hij heeft het niet gepland, het is hem 'overkomen'. Zoete dromen. NB. Alleen als er iemand mij een tijd nodig heeft is mijn eerste indruk van iemand niet echt diegene die het meeste met de realiteit overeenkomt. Vandaar dat ik me laat foppen...zowel door de Noordelijke kalmte alsook door de Zuidelijke, op hol kunnen slagende passie...soms wordt het Noorden even passioneel als het zuiden en kan het zuiden even beredeneerd zijn als het noorden...met man en vrouw idem dito...man en vrouw, tegelijk noorden en zuiden en mengeling. M'n laatste inlichting, die volksmens die me bedankte en zei dat ik het rap gevonden had, is het een aanwijzing dat het mijn laatste inlichting was...of een spiegelprojectie van m'n evaluatierapport waar ik zogezegd te traag werk ?
DO22/04/04 Wandeling gisteravond deed me goed, naar Kapellen en terug via tramspoor.
Teveel dingen om een verslag of bijzonderheden van te schrijven
Ga er mee stoppen. Eens zien of ik m'n historische roman kan voortschrijven.
ZA24/04/04 de niet voorkombare fouten van het Trotskisme en Stalinisme en zo meer
Zo25/04/04 revolutie Portugal, toch knap in één dag, maar... ma26/04/04 goed geslapen, niet getwijfeld over al of niet verlengen, ben gewoon niet bekwaam om weer te klas-ziek te werken Na theatermonoloog paar uur aan gewerkt weer vreselijk moe. Wat rusten, wat richting zoeken. Enorm veel dikkopjes in water naast boot zien zwemmen, zat juist midden de spermatozoïden.
WOE28/04/04 tot nu toe altijd gedacht dat een stuk van de wereld gek was en hij niet...dit is een wereld waar de zachtaardigen, de rebellen en kunstminnende naar rechtvaardigheid strevenden het moeten afleggen tegen zij die alleen de rede en het eigenbelang volgen...vanuit welke hoek dat eigenbelang ook komt. Radionieuws : 36O mensen staken bij Tupperware tegen afschaffing plaspauze in Aalst...is hem bij zijn laatste poging niet gelukt...omdat hij op 't eind wel wist in welke bereidheidsstaat z'n collega's waren.
1/07/04-31/07/04AXIOMA'schouwtoneel' : via de elementen zijn diegenen met een andere stoffelijke dimensie één met

hun gelijkgezinden of tegenpolen/ze krijgen een schouwspel aangeboden, misschien 'zien ze het wel mee', een schouwspel dat wij opvoeren...al wat voor hen verborgen bleef en wat zij nog moesten leren wordt nu voor hen ook duidelijk in dingen die ons overkomen...realiseren we die toekomst bij leven dan ziet onze aardse toekomst er ook beter uit. Waar of niet waar ? Wie zal 't zeggen.
Een voorbeeld. Voor de dood van haar moeder stond een bepaalde vrouw haar eens zo passionele verhouding op een nulpunt. Na de dood van haar moeder begon de hele cyclus van haar verhouding opnieuw : vriendschap, literaire interesse, uitstapjes, reizen, passie...en terug naar af omwille van andere lessen te leren in dit leven...in enkele weken tijd. DE OVERLEDEN MOEDER HAD NOOIT VAN DIE RELATIE GEWETEN.
voor wat nu juist op welke dag gebeurde, zie mijn dagboekschriften die ik vanaf 2007 leesbaarder ga proberen bijhouden. Achter het gebeurde, gedachte, gevoelde, waargenomene zit altijd veel meer dan het op z'n eigen zegt, de kunst is van niet vermoeid te worden van je *inner communicatie*
AXIOMA 'vierlijnen' : 1.de aarde is een theater voor het geestenrijk (de ziel is diegene die NU is, de geest diegene die was en samen zijn ze wat wordt).
2.Er is een wisselwerking tussen de zielen onderling en 3.de *inner communicatie* van de ziel zelf (die communicatie valt uiteen in praktische en intuïtieve dingen) 4. het inhoudsloze kan geen stand houden, of het nu een struik is die niet genoeg licht krijgt of iemand wiens rol op aarde als ziel is uitgespeeld. Ook een ziel kan net als een struik niet genoeg 'licht' meer krijgen en overschaduwd worden...soms zoekt hij of zij het zelf...tegenstrijdig genoeg om zijn eigen groei mogelijk te maken. Wat je jezelf als opdracht geeft gebeurt.
AXIOMA 'voorbestemming' Alles ligt op voorhand vast, als je zelf 'vast' zit...dan kan je niet sturen en ingrijpen. Dit speelt allemaal mee bij 'psychoanalyse'.
AXIOMA 'ouwe dag' soms worden mensen heel oud omdat ze hier voor enkelen nog een rol te spelen hebben, soms omdat ze nog niet klaar zijn om het theater van de anders-levenden mee te beleven
AXIOMA 'uitvindingen' elke nieuwe bijna-uitvindingen wordt door intuïtie na het leven van de would-be-uitvinders aan anderen doorgegeven
De julidagen daarop. De ontdekking van een soort gelaten rust in m'n eigen. Was het alleen die zalige warmte ?
Ik was dus thuis in mei en juni en nu ook juli. Bijna bezweken onder het gewicht van m'n persoonlijke en de wereld. Opgetornd tegen de praktische overlevingsvereisten van deze wereld. 360 maanden bijna ononderbroken als volwassene gewerkt en nog een zeker maanden als kind en dan nog de school niet meegerekend. Opgetornd tegen de controle op de zieken en het donkere in die politieke wereld van ons. Langzaam weer sterker worden, durven...moeten rusten in de dag. M'n filosofische opdracht hervat. Heb ik dan uiteindelijk geleerd de zware emoties van anderen te counteren ? Moet ik dit niet leren ? Kan ik ze niet gewoon vermijden door zelf emotioneel gelukkig te zijn ?
Ik werk aan vertalingen van m'n veelzijdig werk (niet teveel ineens) om naar groepen en individuen die bezig zijn met wat ik bezig ben door te sturen...of ben ik niet de eerste die daar zo allesomvattend en diepgaand mee bezig is ? De response is bedroefend, maar dat zal na de publicatie van m'n advertentie begin september, misschien beter zijn...(noppes zal achteraf in september blijken, zelfs na een radio interview van tien minuten op de Vlaamse radio. Maar nu zijn we nog begin augustus. Augustus begon met het verhaal van iemands vader die voor de oorlog in Duitsland aan de spoorwegen gewerkt had en die op de plaatselijke tramlijn tegengehouden werd als machinist door een drietal Duitse soldaten, waarvan één hem herkende als vroegere werkmakker. Hij mocht doorrijden. Internationale solidariteit.
vrije liefde' Wat is de bedoeling: van zij die jaloers zijn het eten van de verboden vrucht en het zwaar-emotionele af te leren ? Lokken ze daardoor hun eigen miserie uit ? Kan een vrouw die de man waarop ze verliefd is en die voor haar kiezen wil...wel nog emotioneel gelukkig worden als ze hem niet volgt of 'bedriegt' ? ' Vrije liefde' kan die ook wel een duurzaam lichamelijk verlengstuk hebben ? Of kan dit niet omdat het waarom van bepaalde symbolische tegenstellingen tussen de aantrekkingskracht tussen wezens van mensen dan duidelijk worden ? Als een man zijn vrouw verstoot, kan ze dan naar een andere man als de zielsreden voor haar verstoting bij haar ligt , zal ze dan nog gemakkelijk meer gelukkig worden ? Is een zielsreden niet een iets dat niet zozeer met de praktische maar symbolische psychologische dingen in het leven te maken heeft ? Ik weet het 'niet graag eten meer maken voor iemand' is ook al symbolisch. In gelukkig worden speelt de genetica ook een rol ...zelfs voor de opvoeding in huis en school begint. Als je licht en sterk genoeg bent spring je wel over de hindernissen der genetica denk ik. In hoeverre leven wij via de tegenstellingen in onze genetische erfenissen verder ? De positieve emoties moeten het op de negatieve emoties halen en die kunnen van alle kanten komen.
<u>De scheppende kracht der natuur...hét theatergenie.</u>
Zoals een boom zijn sap omhoogtrekt, trek ik de gedachten naar boven en beneden,
omdat de wereld kan verder bestaan. De echte details ... geheimen voor eenieder...in 't beste geval even vasthouden en dan weer weg.
<u>Onze gemeente haalt vijf sterren</u> : een wereldkaart op blauwe plastic op een voetbalveld met een vierduizend man. Een reproductie van een 15-tal gekende wereldbouwwerken. 1OO klaargemaakte gerechten uit heel de wereld. 100 cadeaus vanuit heel de wereld naar ons gestuurd. 100 typische klederdrachten. De opening en sluiting van de Olympische Spelen in Griekenland, was ook heel mooi. Terwijl het geweld in de wereld voortduurt, hoop ik op de eerste Olympische Spelen zonder dat er ergens nog honger of ellende of oorlog is. Er is zelfs een uitzending over het schilderij 'déjeuner sur l'herbe' , waar ik in 't school een stuk over schreef...
het zal één van die levensbepalende herinneringen zijn. De avond van het vuurwerk in Aarschot was ook heel ok...zonder het te hebben gezien veel energie gekregen.
Er is maar één ding dat niet bestaat en het is krachtiger dan alles : tijd..
<u>meisje in kiosk</u>, meisje van een jaar of zeven
leuk rokje, bloesje, krantenkiosk
knietjes tot aan het domme wereldnieuws
starend naar de grote mensen daarboven
blote mannen , maar vooral veel vrouwen op die foto's

blikken die ze niet begrijpt,
stout uitgeworpen tongen, ogen die stout kijken en die ze niet begrijpt
ze zal het haar mamma vragen
en horen dat die alleen maar kijken om geld...
niet lief kunnen zijn
Op 't internet een site van een Japanse
die aan het wereldgeweld en ook persoonlijke dingen lijkt ten onder te gaan, maar zich weer hersteld.
In september vooral m'n dromen kort genoteerd...daarover niks, zou dit schrijven veel te ver leiden. Welke bijblijven : de waterput die ineens rond mijn pomp stond :mijn eigen overtuigingen blijven volgen.

18.het geloof, moderne versie

Ochtendwandeling op het oktoberplatteland. Zacht weer met een wind die naar de zee ruikt, alhoewel 150 maal duizend meter verwijderd. Ik kom Euafi, een meisje van achttien tegen. Beetje Berbers, beetje Vlaams, haar overgrootvader was nog onderwijzer en gelegenheidsschrijver en spreker op feesten, terwijl mijn grootvader er dan zong of liet dansen. Vannacht is ze naar het concert van de jongerengroepjes geweest.
Metal, Punk, Hardcore...maar spijtig genoeg niets tussen Beethoven en alles sindsdien. Rauwe, moeilijk verstaanbare kreten, 'why must we die', liefdespijn in de standaardtaal, maar geen contestatie...soms een dansen dat aan videospelletjes met geweld doet denken. Ook haar ding niet...maar ook de nieuwe generatie moet leren het onderscheid tussen massaconsumptie en kunst te maken. Ik vertel haar dat sommige groepen uit de arme dorpen van het zuiden misschien voor een vernieuwende inbreng kunnen zorgen...en waar ze hun optredens via het internet kan vinden. Je moet ze gaan zien...niet alleen downloaden. "Oh ja", zegt ze..."mama en ik hebben op jouw site proberen geraken, maar het lukte niet". "Dan zal ik mijn programmeur er bij ons thuis er eens moeten laten naar kijken", zeg ik...niets vermoedend van de latere astra nova-fenomenen. Terwijl ik dan alleen langs de leeggeplukte fruitboomgaarden wandel en voel dat land en zee één zijn, maar het ene gewoon zonder zeewater, bedenk ik dat ik Euafi misschien een kopie van m'n filosofisch werk en gedichten en zo kan geven...of m'n teksten die een inzicht in geschiedenis proberen geven...dat heeft de jeugd; en niet alleen de jeugd; dringend nodig. Soms hangt er uitzonderlijk nog een aan de boom rijp geworden peer van de ene of andere zeldzame soort, verleidelijk te zijn. Van in het veld heb je een mooi zicht op het dorp met al z'n huizen en levensverhalen. Alle verhalen gaan heel lang terug, toch is het alleen het NU dat je voor ogen moet houden...als je het niet te moeilijk maken wil.
Er is de economische toestand van de mensen en de zielstoestand van de mensen. Indien ze een gegarandeerd inkomen hadden, zouden ze dan niet geruster zielen zijn ...of hebben ze die uitdaging 'om er te komen' nodig ?
De kleine boeren van na de vijftiger jaren en nog een paar decennia later zijn bijna verdwenen. Voor akker en veeteelt schieten er nog een paar over. Op nog enkele grote fruitboeren en enkele kleinere na zijn de meeste tot het leger loon- of vervangingsinkomens gaan behoren...als je sommige vrije beroepen buiten beschouwing laat. Iedere dag speelt het klimaat een klein stukje van een seizoen met de wind, de zon en de regen. Eng is het pas als de nattigheid langer dan enkele dagen voortduurt. Niemand slaapt er nog onder de blote zolderpannen zoals m'n grootouders in de tijd. De Europeanen vechten niet meer onder mekaar en de wegen zitten vaak vol auto's. De kerktoren domineert het dorpsbeeld en lokt alleen bij begrafenissen nog vrij veel volk. Er zijn nog wel huwelijken maar zeker zoveel relaties vallen na enkele jaren uiteen. Het is een voorrecht mensen te kennen binnen een dorpsgemeenschap. Te zien hoe ze toch er proberen er het beste van te maken.
We zijn hier om mekaar te troosten, omdat we niet altijd weten dat we eeuwig zijn.
Troosten kunnen we op velerlei manieren doen. Het voorzien in ons levensonderhoud, het leren van talen, het liefhebben van allerlei, van onszelf tot de ander, tot en met de vele kunstvormen. Troost me omdat ik voor de moment wel inspiratie heb, maar ze niet kan uitdrukken. Het lijkt wel of de literatuur en paranormale vergelijkingen die in m'n hoofd tot stand komen aan de hand van wat ik beleef en denk daar alleen maar voor een reeds gestorven 'lezerspubliek' tot stand komen. Heden en verleden blijven prachtige constructies opleveren, zelfs gecombineerd met de toekomst...er zit natuurlijk ook drama en pijn en onmacht om wat er aan barbaars in de wereld gebeurd tussen, maar daar moet je dan telkens weer proberen van af te geraken door je inzicht in de realiteit van het geheel der dingen op tijd voor ogen te blijven houden. Niet iedereen is even politiek met onrecht bezig bijvoorbeeld, daarom zijn onze politiekers maar het resultaat van onze omstandigheden en onze wil, niet van ons idealisme.
Troost me die dagen van donker en nattigheid en koude, zonder dat de zon eens piepen komt en het ergens in m'n lijf soms stram aanvoelt. Troost me, muziek, als ik de door m'n maagzweren teweeg gebrachte vermoeidheid weg rust. Troost me vrouw, met het reizen naar en beleven van de seks. Troost me liefde.

19.'GOD', dat zijn de anderen...

jijzelf bent alleen diegene die je 'zijn' soms helemaal zelf bepaalt
24FEB.2005 Donderdagochtend. Tot nog toe ging ik om het gegeven 'God', te duiden, uit van de door m'n eigen geformuleerde vraag of er ' een stof bestaat die de hele evolutie niet heeft nodig gehad om te komen tot het soort bewustzijn dat wij hebben ?'. Het niet met klassieke middelen bewijsbare antwoord hierop is misschien nee. Gevolg is dat er vele 'stukjes' van 'God', van 'bewustzijn' in alles wat leeft en waar het vandaan komt, zitten. Ik vroeg het aan mezelf vóór ik slapen ging. Laat me nu eens dromen van wie diegene is tegen wie je soms als kind meent te moeten praten. Het kind-zijn, de tijd dat men je bestookt met romantische foto's en beelden van oude wijze mannen met lange baarden die ofwel te streng of te lief kijken. In je ziel nestelt zich ondertussen wel een beeld van God. Niet de grootouders, ouders enz..., maar 'God als een perfect, almachtig iets'...dat je voortdurend oordeelt en bedreigt en waar je toch steun moogt aan vragen in je binnenste. Wel, ik geloof in het evolutieverhaal en de bewuste reis naar meer en meer bewustzijn, begeleid door bewustzijn die onder mijn vorm verderging van toen ik verwekt werd...die verwant is met de rest van de menselijke genetica en naast

de mineralen en het licht, de golven enz. waarin je uiteenvalt daarin verder zal bestaan.
De droom die ik had ging over 'de anderen' in een stuk van hun politieke dimensie. Een heel pak volk van het bedrijf waar ik voor werkte en anderen ook, zaten in een soort arena samengepakt. Hun bedrijfsmanagers kondigden een soort ontslagplan af en door allerlei beloften en trucs werd het ontslag beperkt tot diegenen die daar in die arena openlijk tegen protesteerden waaronder mezelf en iemand van een kleine linkse partij. Er waren zelfs bekenden die me openlijk aanvielen, waarvan ik dat niet gedacht zou hebben. Toen ik wakker werd, was de link vlug gelegd...diegenen waartegen je soms praat binnen jezelf...eigenlijk zijn dat de anderen...je eigenlijke zelf, dat is alleen die innerlijke rust in je zelf...de rest zijn referentiepunten...is 'god', verzamelwoord voor alle anderen die je leven bepalen. Al had ik liever gehad dat het 'goede' dat je vanbinnen kan voelen zijn weg langs de materie gezocht had en zoekt...om zich daarin te uiten. Alle schepselen die uit dat verhaal voortgekomen zijn vormen één grote geest waarbinnen eenieder aan verfijning van zijn bewustzijn zou moeten werken. Hoe meer mensen hun bewustzijn verfijnen en hoe dichter het bij het oorspronkelijke en eeuwige goede komt, hoe meer geluk er voor iedereen mogelijk wordt...op persoonlijk en politiek vlak zowel als cultureel. Hoe mijn gezoek in die richting afliep lees je in het filosofisch essay 'in den beginne was er het woord én de wetenschap'
28FEB.05 Maandag, een nieuwe week wenkt.
Ochtendwandeling. Sneeuw en ijs op de landwegen onderweg. Rust in het hoofd. De zon op alles. Alles op een rijtje zetten. Scherp proberen zien. Vrouwen en mannen, ze laten soms goede en brave mannen en vrouwen zitten omdat die te goed en te braaf en te breed zijn...of hun genen of ervaringen zo in mekaar zitten, dat ze niet anders kunnen. Om zeer bezit gebonden redenen ook 'natuurlijk'...als dat al 'natuurlijk' is...maar je zoiets niet alleen op de natuur steken om een alibi te hebben. Daar moeten toch nog andere redenen voor zijn dan de hormonale...de hormonen zijn misschien de scenaristen die mensen andere wegen opsturen om nieuwe inzichten over relaties op te doen...om hen uiteindelijk doen te beseffen dat ze eerst en vooral de rust in hun eigen moeten zoeken...en eigenlijk in hun aanvankelijke relatie de onrust binnenlieten.
Onze gedachten brengen zonder dat we dat altijd klaar inzien veel van die dingen tot stand. Verlangen naar iemand anders bijvoorbeeld ? Waarom ? Misschien is dit voor sommige mensen niet tegen te houden, daar ze misschien in een evolutie zitten waarbij ze de confrontatie met de lessen uit een andere genenkombinatie aan moeten gaan. Vaak begint zoiets met de liefde, rechtstreeks in zijn romantische of lichamelijke context. Beide contexten zijn onafscheidelijk maar hun graad van vertegenwoordiging in het geheel kan nogal ver uiteen liggen. Reizen, mijn drang om te reizen in de natuur, door dorpen...af en toe een contact met iemand, oppervlakkig en toch voldoende, niet van hun persoonlijke diepe gronden wetend willen. Nog te vlug moe, ik voel het als ik thuiskom van m'n wandeling, ik voelde het ook al even opkomen na de weldaad van de ochtendrust. Morgen begint een nieuwe maand...weer 6OOinlichtingen en meer per dag gaan geven, zal niet gaan. Waar licht het gedicht van gisteren, dat ik het hier even overtyp...of in het bestand recente poëzie zet.
01MAA.05 Dinsdag. Fijne ochtendsneeuw verborg de bevroren plassen op het wandelpad. Vandaar dat ik in de bergaf onderuit ging. Een mooie slidetekening als gevolg. De blauwe en groene steentjes op de zandkleur van het pad waren fraai gedecoreerd met het wit. Je zou zo moeten elke dag een foto van dezelfde vierkante meter trekken en die dan na elkaar leggen. Geen zonneschijn vandaag.
Gisteren nog gepraat met iemand die binnen een maand via een brief weet hoe lang hij nog te leven heeft, kaal geworden, trekt het zich niet meer aan...zou hij dat wel moeten doen en zou hij dan beteren ? Zal hij de vijftig halen...had er niet minstens één vrouw in z'n leven moeten zijn ? Is hij niet gewoon té zachtaardig voor een man. Zou het niet beter geweest zijn indien hij niet zijn hele leven bij z'n ouders gebleven was ? Is het Tsjernobil ? Honderden vragen kan je je zo stellen...ze delen hun leven met mekaar...de vader met de blauwe ogen en het zwarte, zuiderse haar, de oorlogsweduwe die de tweede helft van haar leven veel ziek geweest is. De dochter die haar in de oorlog gebleven vader nooit heeft gekend. Het is in ieder geval altijd het imperialisme van de wolven van het geld dat oorlogen...en ook ziekte... uitlokt.
Ons persoonlijk omgaan met ons lichaam en onze ziel natuurlijk ook. Om onze negatieve emoties uitgezuiverd te krijgen gebeuren er de raarste dingen in ons leven. Voor we echt rust vinden worden we soms nogal rondgesmeten in onszelf, terwijl we in onze kern eigenlijk één en al rust zijn. Vinden sommigen in hun kern dan helemaal geen rust meer terug ?

20. de verborgen stukjes van de puzzel van het waarnemen

ZA20/12/2004 Inleiding. België. 't Nederlandstalige deel. Een vrouw, een oorlogsweduwe in 't dorp, wordt in het dorp begraven. Net op de dag dat er in een Franstalige stad in dat land een herdenking van de eindgruwelen van de tweede wereldoorlog plaatsvindt.
Ze had geen mooiere dag kunnen kiezen om de eenheid van haar leven en haar land uit te drukken en het nationalisme een vuist te maken. Weduwe van twee mannen. De eerste als eerste in een verre oorlog op grond van het dorp zelf gevallen.
De tweede zijn schoonzuster tot zijn vrouw makend. Het mislukken van de Duitse revolutie na de eerste wereldoorlog was het begin van het proces dat tot het aan de macht komen van het nazisme leidde. Het rechtstreekse gevolg daarvan, was dat het leven van tientallen jonge mensen in het dorp in de zomer van 1944 helemaal overhoop gegooid werd...zoals zo dikwijls in de geschiedenis van de mensheid daarvoor. De overlevenden troosten mekaar of verscherpten hun vetes, de latere, welvarender generaties begrepen niet goed soms wat er tussen een aantal mensen aan de hand geweest was. Teveel werd alles toegespitst op wie wat had gedaan en niet op het economische en politieke waarom van een oorlog.
Sommigen vragen zich wel af waarom er zestig jaar later in de wereld meer dorpen met burgerlijke oorlogsslachtoffers zijn dan toen. Waarschijnlijk ben ik in het dorp de enige die het antwoord weet en op mijn homesite ook de remedie verspreid. Iedereen met een zekere ouderdom hangt wel één van de versies van een stuk waarheid aan, maar voor de

jongere generaties is dat allemaal gedaan...ze leven nu in een vredig Europa. Ik hoop voor hen dat dat echt zo blijven mag. Destijds, toen m'n grootvader ongeveer dezelfde halve-eeuw leeftijd had als ik,
had hij als boer en fruitteler ook een café waar je ook aan volksspelen zoals kegelen en wipschieten kon doen. Hij was ook keizer van de volksdansgroep en onafhankelijk gemeenteraadslid. Alhoewel hij een Engelse piloot het leven redde door hem te verbergen of al eens iets deed voor mensen die niet in de aanvallende Staat wilden gaan werken, was de boodschap die van hem in z'n café uitging duidelijk zowel voor de weinigen die openlijk of verdoken met de collaboratie betrokken waren als voor de velen die het verzet genegen waren : HOU JULLIE GEDEISD, de oorlog is bijna gedaan. Bompa werd opgepakt en verhoord en wist de bezetter en z'n trawanten op z'n eigen filosofische manier ervan te overtuigen dat ze op een moment waarop de geallieerden voor hun deur stonden hun tijd niet in het onbeduidende van het verzet in zijn dorp moesten steken. Hij moet niks hebben verraden, net zoals niemand wist dat hij een Engels piloot en een paar weerstanders verborg. Van een andere in het dorp verborgen piloot wisten teveel mensen dat hij daar verborgen was, die werd dan ook bij een razzia een tijd later na de desastreuze moord op de leider van de collaboratie mee opgepakt. Waarschijnlijk kwam grootvader ook vrij door toedoen van een vrouw die mijn oudste tante kende en die daar werkte waar de patriotten ondervraagd én of gefolterd werden. Soms komen dingen raar tot stand : m'n oudste tante was in de kliniek voor een appendix en leerde daar een andere jonge vrouw kennen die later in 't verzet zou gaan...langs die weg zond men onder andere een piloot naar m'n grootvader.
Tijdens de razzia vond men ook zijn ook in de hof grond of elders ingegraven zonen of hemzelf of zijn collega-verzetsman-gebuur niet. Niettegenstaande grootvaders eerlijke bedoelingen, waren er in het dorp wel enkele mensen met dode mannen of kinderen die bompa als verzetsman verdachten van gegevens over het verzet te hebben doorgegeven. Dat sleet wel na een tijd want op den duur komt de waarheid toch altijd bovendrijven. Die kinderen van m'n grootouders die in het dorp bleven zaten ergens met een gevoel van te willen bewijzen dat een andere wereld dan die waarin zij geboren waren, mogelijk was...zonder dat ze zich daar zelf bewust van waren eigenlijk. Van in de jaren zestig voerden zij het fruit van de streek die door de bezetter zo was aangevallen...uit naar het land van die bezetter. Als om te zeggen dat oorlog geen oplossing is, altijd een gevolg van beetgenomen krijgers die de burgers onder hen enorm veel schade berokkenen. Het leven ging verder. Bompa werd nog altijd bij gestorven dorpsgenoten geroepen om hen 'af te leggen' of om twisten bij te leggen. Eén van zijn zonen die geen werk vond en de koloniale school gevolgd had, ging uiteindelijk niet naar Kongo en begon een handelszaak in fruit van de streek, waaronder ook het hunne. Hun vader, mijn grootvader dus, had op zijn beurt een vader die z'n eerste vrouw verloor. Later, na lange tijd alleen met z'n
zoon, m'n grootvader langs vader's kant, geleefd te hebben, hertrouwde hij met een weduwe uit 'Kumtich' (ich kummere mich um dich) Het lijkt er soms op dat oorlog de genetische intelligentie van 'wie vindt wie' om zich (en de lijnen vóór hen) voort te planten, roet in het spel gooien komt...toch is dat niet zo...want wie iedereen die hier moet rondlopen komt hier waarschijnlijk uiteindelijk toch door een hergroepering der genen op de wereld en deze wezens zijn geen genetische ziele-resultaten die ergens afwijken van wat normaal in de lijn der scenarioverwachtingen lag, omdat bijvoorbeeld de oorlogsweduwen aan andere mannen beginnen. Hetzelfde verhaal gaat met gelijkaardige personages verder, zo lijkt het mij. Dit is een gigantisch dominospel dat al zo oud als de mensheid en ouder is. Een andere grootvader, langs ma's kant had voor een stuk meer noordelijke roots en werkte met z'n schoonbroer in de zaak van z'n vader. Ze maakten van maïs en zo veevoeder aan de kanten van Keerbergen en Kampenhout. Zo leerde bompa II zijn vrouw kennen, want die haar vader was beestenkoopman uit Stok, een dorp tegen 't begin van Limburg. 't Moet wat geweest zijn in die tijd. Men keerde het hooi nog manueel...het moest zo dikwijls rondgesmeten worden dat een bekend gezegde in die tijd was : 'het hooi moet op de vork drogen'. Een zeker Viktor nam dit eens letterlijk en terwijl hij rustte en wat hooi op z'n vork legde, zei hij "onze pa heeft gezegd dat het hooi op de vork drogen moet".
Liefdesverhoudingen, het gevolg van voorgeschiedenissen die over de generaties heen voortduren
Twee zusjes groeiden voor Wereldoorlog twee op. Hun ouders, de vader, een Noorders type met grijze ogen, de moeder met een Siberisch-Indiaans uiterlijk. Hun oudste dochter Nathalie, beetje mediterraan voorkomen, de jongste dochter Emilie grijze ogen, olijker dan de oudste. In de tak langs moederskant hadden beide zussen nichten van de Siberisch-Indiaanse lijn met duidelijk veel passie in het bloed.
Eén van de nichten, Helena, trouwde en haar man bezweek nog voor zijn pensioen op de wc-pot aan een hartaanval. Na enkele jaren schikte de vrouw zich in een minnares rol...uit noodzaak om de passie in haar alsnog kwijt te raken. De vrouw van haar minnaar vond de driehoek wel in orde, zolang haar man bij haar bleef wonen, wat hij ook deed. Na een tijd ging die toestand voor Helena niet meer en iedere avond bad ze 'God' om een oplossing. Die oplossing kwam er ook, want een andere, vrije weduwenaar begon interesse voor Helena te tonen. Toch zat ze weer met keuzes die haar moeilijk vielen. Voor haar nichten en hun dochters was het een simpele kwestie...'ze had maar niet met een getrouwde man iets moeten beginnen'.
Opmerkelijk was dat een paar jaar terug, de dag nadat Helena's begraven werd, de man van haar nichtje Emilie een hersenberoerte kreeg die hij overleefde, maar waar hij niet helemaal van herstelde. Misschien leefde in de rustige, olijke maar nuchtere Emilie die haar man nu al zestig jaar kent, via de genetica dat verlangen naar veel passie in het leven, alhoewel je het haar andere kant niet zou nageven. Misschien verlangde ook haar meer op passie ingestelde man ook naar die soort energie die mensen hevig naar mekaar doet verlangen zonder dat hun verstand in de weg staat. Daarom ook dat één van haar kinderen die passie wél onder de vorm van driehoeksverhoudingen en andere tegenkwam...en daarom ook eerst iemand warmbloedig, maar toch overwegend zakelijk ingesteld iemand tegenkwam. Wat niet wordt opgelost, werkt zich op een andere manier uit...vaak door andere verwanten of hun

nakomelingen. Ieder is zo een stukje van het geheel van anderen. Een andere nicht van Emilie was dan iemand die 'ja...maar' tegen de passie zei, waarop haar lief haar een brief schreef...'als je nieuwe schoenen koopt wil je ze toch eens passen'.

21.het leven is een eindeloze test (niet te verwarren met mijn filosofisch kortverhaal over de geschiedenis van de filosofie in http://deblogfilosofen.skynetblogs.be Zoeken naar mogelijkheden. Versmelten van cellen met tegengestelde inhoud. Scheppen van organismen, daarna planten en organen en door ons, door de natuur dus, bezielde wezens. Daarna de mens, de stammen, de koninkrijken, de republieken en ooit één wereld zonder grenzen. Eerst moet het bewustzijn van de mens zich van de geld speculatie en de negatieve emoties ontdoen. Groeien naar een nieuwe politieke organisatievorm toe. Een hiërarchie die niet op het bezit gebaseerd is, dringt zich op. Het verval van dat geldspeculatiesysteem zal de nodige stimulansen aan de bewustzijnsverhoging geven. Intussen blijven we voor een flink stuk ingedommeld, gevangenen van levensgewoonten, gebonden aan de strijd om het economische overleven van het oude systeem en het emotioneel onrijp reageren. We worden dus tegengehouden om zowel sociaal als persoonlijk te groeien. We moeten allerlei filosofische inzichten doorgeven zowel als rijp worden om de verwarring die onze geslachtsdrift met zich meebrengt op te lossen. Ook onze lichamelijke sterfelijkheid mogen we niet langer meer als iets onbegrijpelijks en angstaanjagends ervaren. Alleen in theorie begrijp je dit niet, je moet alles ervaren, de ene wat meer dan de andere...zodat je er achteraf op terugkijken kan.

22.Het geloof, moderne versie. II..zet zich door
EENS GOED BEZINNEN ROND DE TSUNAMI MENSHEID ! De wereld was één continent en ging en gaat uitéén...maar de mensheid moet één worden. Ze toonde ook dat ze één kon worden. Een dinsdag in de week overliep ik wie er al wat gekregen had van m'n oude collega's. Vier dagen later hoor ik dat de AA-voorzitter en ex-collega een infarct gekregen had. Hij was er bijna aan.
Uit een gesprek de avond na een begrafenis van de grootmoeder van een vriendin vernam ik dat de ene mens langer in de kamer waar hij in overlijdt blijft hangen dan de andere. Haar grootmoeder was vrij vlug weg, zei ze.
De man wiens broer in de oorlog bleef zei dat een op jouw afstormende hond gestopt kon worden door stokstijf te blijven staan. Mijn tactiek is in zijn richting te gaan en veel autoritaire geluiden in zijn richting te maken, zelfs als hij na een keer afdruipen weer terugkomt. Of je verstoppen...zoals voor de nazi's in den tijd.
Lezen en leven is zoals wanneer je leerde schrijven of rekenen, oefenen, veel oefenen, altijd oefenen om steeds opnieuw helderder leren te observeren. Observeren in de directe omgeving. Ze heeft er zovelen zien gaan, ze heeft er zovelen geholpen, wat zwaar was maakte ze licht. Ze is een levende encyclopedie die heel veel weet van mensen die in de tijd hun fruit op het bedrijf kwamen leveren. Ze werd er door de genetische voorzienigheid gedropt om voor veel mensen veel te betekenen omdat ze alles zo goed aanvoelden...ons ma.
Hij bijt geen katten dood, hij gaat geen zwaardere en hogere mannelijke rashonden uit de weg als zwerf *stratier (zwerfhond)*...en iemand met goede bedoelingen doet hij geen kwaad...onzen hond.
Een droom kan een voorspelling, een lied gecomponeerd met de noten van de verwarring en de inzichten van de dag zijn, of telepathische liefdesontmoetingen zonder de plichtplegingen van de dag.
Een psychiater is een soort moderne pastoor...maar ik weiger hun vakjes denken...er is meer. De filosofie kan het nieuwe uit de samenhang van de oude bundeling ontdekken...alleen vanuit het geheim van de juiste attitude. Is iedereen wel gemaakt om alle dagen met mekaar te slapen. Ook daar kan je geen gestandaardiseerde lijn in trekken. Dat ligt nu eenmaal voor sommigen mensen anders. Bepaald het geestelijk leven ook de hormonen, vraag ik mij nu ineens af...in plaats van omgekeerd. Mensen denken in termen van wettig en onwettig, ook in de dimensie van het gevoelen. Voor Sirach, die van 170vr Christus zijn plaats in de Bijbel bijeen schreef was het gewoon een wit-zwart iets, dit kon en mocht man en vrouw en dat niet...chapeau als ge dat allebei kunt...maar zo loopt het met bepaalde bedoelingen niet altijd...vrees ik.
AUGUSTUS SEPTEMBER ? Kan de zon voor de wolken staan ? Nee, voor alles is maar één uitleg, alhoewel het leven complex in mekaar zit. Beelden van vroeger. Hardwerkend familiedespoot, weinig tijd voor persoonlijke dingen. Biologische aanleg voor herseninfarcten of ziele-roerselen met hun bron nog in de stamboom en door hem nog niet onschadelijk gemaakt ? Moet ik dat dan soms doen ? Hij, altijd opgejaagdheid vertalen in werken. 't Had zijn zin, ik weet het. Ik, mee in dat ritme, maar me afvragend waarom. Dat alles maar een onderdeel van de som. Ik heb me wel emotioneel leren uiten. Ik heb geleerd dat het niet alleen de schuld was van anderen, alles wat me overkwam, maar noodzakelijk voor eenieder, omwille van ik weet niet altijd waarom. Spijtig voor hem, want zonder de gestresseerde kanten was, is hij de *goedtigheid* zelf. Eén raad over de liefde van hem, zal ik nooit vergeten 'Speel niet met dat maske haar voeten' en toen ik eens uitzonderlijk teveel gedronken had 'zijt gij wel mans genoeg om getrouwd te zijn'. Het ene leven is het andere niet pa.' In het leven is het zo dat je maar één keer iets moet gedaan hebben dat, onafgezien van de omstandigheden niet past en je wordt er soms lang op nagekeken. Achteraf bekeken kon het gewoon niet anders...al kan ik hier niet alleen tot mijn eigen verwijt dan toch wel eens mis zitten, nietwaar Sirach ? Angst krijg je nooit helemaal weg uit iemand. Een peerwesp wou van mijn boterham met verse kaas en confituur mee eten...alsof dat nu niet een wesp uitdagen is. Toch reageer je dan nog verschrikt en windt je op : 'trap het af of ik maak je dood'. Volgende keer eens testen of ze niet gewoon mee eet en het aftrapt. Het lijkt wel alsof in alle mensen meerdere figuren schuilen. De ene vrouw als voorbeeld hoe passie kan verscheuren en die dan toch in feite een poëtische aanleg van de zuiverste grond bezit. Een andere als symbool voor de cultuur die de voeling met de natuur en menselijke psychologie is kwijtgeraakt en daardoor wat ze te bieden heeft, niet kwijt kan. Een derde als symbool van de oer rust van vroeger, van waar we komen, zonder veel geletterdheid of franjes...onthecht maar toch verknocht aan de stof. Voeg

daarbij het raadsel van de aantrekkingskracht van wat je in onbekenden denkt te vinden en je hebt een heel scala van tegenstellingen die een spel met mensen spelen. Mensen kunnen schaduwen over elkaars leven werpen waardoor er onvoldoende licht voor je eigen doorkomt.
De gemeente waar ik woon gaat een internationale uitdaging aan : 100 mensen en recepten van overal ter wereld verzamelen. Ik kan er misschien met een affiche van Oxfam naartoe gaan.
Mailresultaat naar *Wie*, het telefoneren is gestopt. Enerzijds uitleg rond zich oud voelen en ziek zijn en niets aankunnen, anderzijds de herinnering aan twee nachten in Andalusië waar ze helemaal niet oud was. Iemand met verhuizen geholpen... enorme literatuurkenner...hele goeie gesprekken...ze heeft te lang geen lichamelijke liefde meer gehad, opgeslorpt door zoonverplichting...ze zit eronderdoor...zullen we verder gaan of niet, het is allemaal zo veelbelovend...maar velen durven er gelukkig niet meer aan beginnen of het op dagelijkse basis met meer dan één vriend of vriendin delen. Weer iemand goede raad geven en ze zien achteruitgaan omdat ze hem niet opvolgt ? Gelukkig redt *Awie* me dan weer ook nog met haar rustgevende onvoorwaardelijke liefde.
Drie eenzame vrouwen op tijd gelukkig maken , zal dat wel blijven lukken ? Dezelfde houden lijkt het ongecompliceerdst. Aangezien ik me voor de moment toch nergens echt thuis voel en er voor m'n cultuurproject weinig of geen reactie zal zijn, zal ik misschien toch beter beginnen reizen of alles combineren, werken, reizen en al de rest. Alhoewel ook reizen op zich, trekken...werken is. Ik zal ooit nog eens mijn verslag van m'n solotrip naar Noorwegen moeten uittypen...dan zal je dat wel verstaan...U die dit waarschijnlijk nooit lezen zult ? Goede muziek, gedichten, verkennende aanrakingen allerhande...goed onstuitbaar gevoel, heel volle ero-auro, koesteren goed voelen...alleen slapen, vermoeid opstaan, hunkeren naar lichamelijke liefde. Vermoeiende dromen gehad ?
Meer zin om te beleven dan tot in detail te beschrijven, gaat te diep.
AW vond anti oorlogssite voor gedichten voor me.
Vriendin, ex-geliefde ? Vandaag vraagt ze me van haar in haar soep te laten koken (in haar karma ?). Gisteren liet ik iemand haar lichaam herontwaken. Vandaag blijkt dat de situatie door voor mij onbekende factoren geblokkeerd zit, want ik zie of hoor ze niet meer om de liefdeshymne voor het eerst voluit te spelen. Weet maar al te duidelijk dat een vrouw en alles wat ze te bieden heeft me veel energie geven kan...en dat 'open' met iedereen zijn...zijn grenzen heeft. ik val in herhaling, maar... :

23.Liefdesaxioma : Is het niet de bedoeling van het leven van zij die fysiek of geestelijk jaloers zijn dat af te leren...of is dit een genetisch bepaald iets en kan dat niet anders ? Tegenaxioma : Zit een mens niet zo in mekaar dat indien hij of zij, goed menend iemand lief heeft en dat wederzijds is, dat dan 'bedrog' ...of niet volledig voor mekaar kiezen afgestraft wordt door het niet meer of moeilijker kunnen gelukkig worden van diegene die de boot afhouden blijft ? Is vrije liefde niet alleen mogelijk onder niet-jaloerse biseksuelen ? Voor hetero's heeft dat eigenlijk niet veel zin, zeker niet als het om meer dan seks gaat en de ene klaar komt als een leeuw en de minder in de wereld van de andere ingeleefde, of gekwetste als een lichaam met pijn. De natuur heeft als echt geniaal theaterschrijver toch zijn best gedaan om drama voort te brengen. Kan als een man zijn vrouw verstoot om redenen die niet alleen bij haar liggen , maar ook bij hem, kan die man dan nog wel emotioneel gelukkig worden?
En omgekeerd. Kan een derde, mensen met dergelijke menselijke ervaringen nog wel helpen gelukkig maken ? In welke mate speelt de genetica hier een generatie overschrijdende rol in ...en duiken de problemen in een andere 'mensenvorm' op ? Zou het niet allemaal simpeler zijn indien we werden als kinderen in onze buiten man-vrouwrelatie ? Mag men z'n kinderen achterlaten bij iemand die je onterecht of voorbarig verlaten heeft ? Misschien moeten die kinderen in dat stadium eerst met het nieuwe koppel wel de voor hun verdere leven nodige ervaringen opdoen. In hoeverre is dit alles duidelijk voor de gemiddelde mens ? Mannen ondereen en vrouwen ondereen hebben duidelijke visies over het vreemdgaan van de andere sekse. Waarom wekt 'geestelijk bedrog' (beter kunnen praten met iemand anders) soms nog meer jaloezie op ?
Kinderen van nu die vroeger met de volledige liefdesbeleving beginnen hebben duidelijk al vroeger problemen met hun ex-geliefden los te laten. Langzaam groeit er een cultuur waarover daar meer en meer gepraat kan worden. Zelfwaarde, geloven in goede toekomst, kracht vragen aan iets sterkers in je, niet blijven analyseren, vooruit denken, werk en vrouw vinden...of tijdje alleen blijven. Het verleden niet blijven analyseren is zo makkelijk niet, je moet de juiste lessen trekken. Welk voorbeeld hun te geven. Een platonische vriendin en ook een lichamelijke ...een moeilijk haalbare kaart ? Ieder situatie is anders en toch hetzelfde. De veranderde man-vrouw-relatie brengt nieuwe uitdagingen en bekwaamheden met zich mee. We moeten onze kinderen alle dagen proberen een aanzet voor ZIN in het leven te helpen vinden meegeven. Het hoeft niet altijd met veel woorden daarom. Misschien heeft m'n geschrijf over de liefde toch voor iemand zin...als het maar niet als een alibi voor banale vrijpostigheid gezien wordt. Het antwoord op de vraag naar de plaats van man of vrouw, bij de kinderen of bij de geliefde...laat ik aan iedereen individueel over te beoordelen nadat de schade en de voordelen door elke partij opgemeten zijn. Soms is het goed voor de zelfkennis dat men ziet dat niet alles in het leven koek en ei is.
Grootvader Frans had in 'den' tijd ook café. Een bezoeker vroeg hem om raad ivm zijn lief dat in verwachting was van iemand anders. "Ach jong, ge gaat er misschien dan toch een *goe*i vrouw aan hebben". Een andere keer vroeg iemand z'n lief of hij niet met haar wandelen wou. Haar vriend trakteerde m'n grootvader later een pint omdat hij nu wist dat ze niet te vertrouwen was . Straf verhaal van die tijd.
Ook nog gisteren 23/11/04. Bezoek aan vriendin-psycholoog om haar door mijn ervaringen beter doen te begrijpen hoe de menselijke geest werkt en hoe de lijdende maar ook de heldere geest in mekaar zit. Heb een paar definities van verwarring en uitputting gegeven en gespecifieerd met vergelijkingen. Kunnen gevolg zijn van teveel lijden en teveel tobben en denken omdat de geest voor een deel aan lichamelijke beperkingen gebonden is...kan voor een deel

verslijten, maar toch altijd weer genezen...ook door z'n leven en z'n dromen te gaan begrijpen en door het lichte het zware te doen verjagen. Ik zou met haar mijn bestand 'dromen-op-aanvraag' eens moeten bespreken.
Themaävond Kaukasus op Arte, wat een ellende zich aan het nationalisme en krijgsheren te laten vangen...als we naar één wereld gaan ooit... hoeft het niet langs weer kleinere stukjes...begeleid door de anachronistische rol van de godsdienst in de politiek. We zijn ver weg van de sovjet-volkeren-eenheid.
24NOV04 's morgens op weg naar Rillaar kreeg ik beelden van vogels met een heldere blik binnen, vogels die me met hun ogen echt bekeken. Een uur later achter m'n kachel komt er iemand van natuurpunt binnen om te vragen of hij geen vogelkastjes mag komen hangen.
Hij kwam enkele keren langs. Eens vroeg hij me een gedicht te schrijven voor z'n tante nonneke. Ik vraag me tot op nu af waarom hij niet meer afkwam. Omdat ik er weken niet was wegens ziekte en m'n vader die diezelfde winter stierf ? Andere visie op politiek of liefde ? Later diezelfde dag ook nog bezoek dichteres met jonge bordercolli hond, machtig wezen. Bij bezoek bibliotheek gestuit op nieuw boek 'een klein dorp, een grote tol met ook rond pagina 59 TOT 62 iets over het filosofische en verzoenende rol van m'n grootvader aan pa's kant met z'n landbouw, fruit, café en caféspelen. Z'n ondervraging in de oorlog, z'n vrijlating en achteraf na een zinloze moord door iemand van buiten het dorp, de represailles op het dorp die hij ditmaal niet meer afwenden kon. M'n grootmoeder werd geslagen en ging schuilen in Kapellen, ze sliep er in de trog van de beesten in de stal omdat de collaborateurs m'n grootvader zochten, z'n zonen verstaken zich onder de prei in de hof en in het stro. De laatste paar jaar van hun leven eindigden die dierbare grootouders dement, kan men niet dement worden van teveel afzien en zich schuldig voelen omdat men iets niet heeft kunnen tegenhouden ?
25NOV04wo. Volledig boek over 'klein dorp, grote tol gelezen. Werden de schrijvers daarvan destijds gespaard om dit te kunnen schrijven, soort blauwdruk van wat er tijdens oorlog, collaboratie, verzet en repressie gebeurd. De verhoudingen tussen mensen in een dorp voor, tijdens en na de oorlog zijn goed weergegeven. Niet volledig akkoord sommige met omschrijvingen. Er staan ook een paar dikke fouten in...zie 'Rode Kermis.'-verhaal deel I.
Ochtendbuffet trein, eenzame mollige met punch. Trein dappere moeder met kleine met ogen vol vragen. Eenzaam wandelende Aziaat. Twee Belgen zonder dak boven het hoofd. Van in de boogie waarin hij zit rijdt de kleine met z'n arm over de grond mee met het autootje dat hij in z'n handen houdt. Ambtenaren in alle uitvoeringen.
Eindejaarspremie en uitzicht op moeten derven. Warmte, problemen vergeten, muziek, mekaar eens goed goed doen zonder dan van wat dan ook bang te zijn.
Dialoog tussen twee grootmoeders over een kleinzoon z'n ex-lief : "ze had al iemand anders voor hij het afgemaakt heeft" ,"zo zie je maar dat zelfs indien een meisje de dag van vandaag kookt en kuist, dat dat dan nog geen garantie is voor een *goei* te hebben". Toen grootvader in de veertig was, was z'n oudste zoon ziek en vocht drie jaar tijdens die vervloekte oorlog om in leven te blijven, sinds 1940 al. De zoon was pas genezen of zijn vader zat midden in een storm om zijn dorpelingen van de collaboratie te behoeden.
In België zou een nieuwe Belgische wel willen dat haar enige kind dat niet bij haar in 't noorden leeft het goed zou gaan. Ik beloofde voor hem te bidden...op mijn manier, bijvoorbeeld een stukje van een heel mooi landschap aan of twee stieren voor een ondergaande herfstwinterzon...aan hem opdragen van hieruit.
Het heeft soms geen zin dit allemaal in een verhaal te gieten...dat alleen maar aan gebeurtenissen zou opgehangen zijn. Soms wel, dan denk je er klaar voor te zijn...en doe je het toch niet, je energie verdwijnend naar anderen die er wel meer mee kunnen doen dan alleen maar van genieten ?
Zuid Brussel vroegmarkt op zondag. Je moet niet ver om de hele wereld te ontmoeten.
"Zet je voeten eens tegoei madammeke" zei een moeder tegen haar dochtertje op de fiets.
Waarom werken ? Om dure auto's te kunnen kopen...hou toch eens op.
Soms is alles heel helder hoe het is en kan je creativiteit alle kanten uit en toch wordt die heel speciale waarheid achter de dingen altijd weer overschaduwd door de hardnekkigheid van de realiteit die de dingen weer donkerder en onherkenbaarder maakt.
Weer rusten en dromen en ontwaken, helderheid opbouwen , handelen en goed proberen zitten...zodat er geen bewolking in je hoofd komt. Daarna tevreden naar zonsondergang toe wandelen.
Verhaal van oude vrouw met maagzweren ,daarna maagbloeding en als remedie elke dag een glas paardenmelk drinken, na periode kon je terug alles eten. Toen ze jong was verloor ze haar ouders en vier broers en zusters aan tbc na ze te hebben verzorgd. Haar latere man dwong haar voor hem te kiezen voor ze het ook zo krijgen. Haar nog in leven zijnde broer drinkt teveel en zit in kliniek.
De AA begeleider en zijn financiële zorgen en pendelliefde ontmoet.
Op het perron in de grote stad. Een duif pikt hier en daar een minuscuul stukje kruimel. Ik heb één maiskorrel op zak. Ik gooi het en ze loopt er naartoe, maar kent het niet en spuwt het uit. De stad, niks voor duiven ?...daarom dat ze mankte misschien.
Socialisme, communisme en 'christenen' zijn de woorden die het meest misbruikt werden in de geschiedenis.
In 't Spaans is het 'doel' : el fin.
In een programma over arbeidsinvaliditeit sprak er een Heselmans (Herstelmans)
In de wereld hierachter zijn de kinderen misschien de hoogste hiërarchie.
Clémence was een volksvrouw die thuis nog gewerkt heeft om fruit te sorteren en zo. Op een dag bij de koffie en de speculaas na 't eten 's noenens zei ze tegen mijn ma : "Hebt ge dat gezien ? Die vent die z'n vrouw laten zitten heeft voor die donkerharige dat straks bij hem was *'ja choeke, es 't goe choeke'* en zij maar smoren en koeken eten...en wij dat de hele dag moeten werken en als 't ni goe is nog op tijd tegen ons voeten krijgen van ons mannen" Dat ons ma dat nog weet, da's misschien veertig jaar geleden en 't schijnt dat die madam en hare vent ons van toen nog 2000 frank moeten.
Soms is een boek pas goed als de lezer de dingen die de schrijver zelf niet helemaal doorheeft, beter begrijpt.
Op TV een docu gezien over een proef met een man in een winkelstraat. Hij had een plakkaat waarop stond "Dump me

niet meer, laat me niet in de steek ...en dan de naam van een vrouw". Natuurlijk vond negentig percent van de mannelijke voorbijgangers het maar flauw en zwak...terwijl er veel meer vrouwen positief tegenover stonden. In theorie kan je achter de mannelijke opinie staan, in de praktijk laat je goede inborst of je ijdelheid zich toch vaak vangen aan het spel van afgewezen worden, zich alleen voelen, de andere weer sterken en zo verder. Iedereen gebruikt iedereen wel eens...als troost.
Het enige spijtige is dat mensen die door en door bij mekaar passen en zouden verder kunnen toch niet voor mekaar kiezen...gewoonlijk ligt dat aan één van de twee. In sommige gevallen blijkt het wel zo te zijn dat ze toch apart blijven wonen en toch kiezen voor mekaar. We sterven eigenlijk alleen als we niet voor onszelf of mekaar kiezen...op termijn blijkt toch altijd of het dan toch uiteindelijk al of wel niet de bedoeling was.
Gelukkig samenleven is zoals alle dagen thee met honing drinken en ook mede daardoor nooit verkouden worden...als je dan toch verkouden wordt moet ge die goede gewoonte niet stopzetten...je moet niet ophouden met gelukkig samenleven als er eens haar in de boter is.
Mop : Opiniepeiling. "Bent U voor of tegen het verbieden van herdenkingen van oorlogsmisdadigers" "Tegen. Van zodra de manifestanten verzameld hebben mogen ze van mij worden opgepakt en een paar jaar het leven in Auswitsch naspelen voor één of ander TV-programma. Als bewakers mogen ook geestelijk gestoorde sadisten worden ingezet".
Mop: Op het bureau 'voor evaluatie van het stemgedrag tijdens het leven' in het hiernamaals, kreeg men van de afdeling *'helmanagment'* de vraag binnen wat milder te zijn voor overleden Bush-stemmers, want dat er bijna plaatsgebrek in de hel was.
Mop: Hertrouwde weduwe tot pastoor : " hoe zal dat met ons moeten gaan als ik nu kom te sterven en mijn vent in den hemel tegenkom en dan mijnen huidige vent ook daar gaat bij mij willen komen ?
Chinees vriendinnetje in den tijd. Ze brak glas en van de stukken leerde ze me in m'n chalet in de bos het Chinese woord voor boom schrijven. Waarom dit allemaal neerpennen ? Zal iemand het ooit lezen. Ik neem hetgeen ik er van nodig heb toch mee na m'n dood. Het schrijven dient misschien vooral om je nog meer bewust te worden van al die gevoelens en gedachten in je hoofd, zoals wanneer je een droom in geschreven taal vertaald en er zodoende veel meer van die droom terugkomt zodat je op 't eind met zo'n gedetailleerde associaties en ondergronden zit dat je bewustzijn weer tijdelijk een enorme 'boost' krijgt.

24.de vader

Iemand genaamd ik, wou onze vader op wat misschien z'n sterfbed zou kunnen zijn, iets voorlezen, want de tv hoefde voor hem niet meer. Het was een stuk uit een nieuw testament dat hij in de kliniek vond. Hij wou eigenlijk misschien niet meer dat ik iets voorlas en echt van mens tot mens kunnen klappen lukte tijdens zijn leven weinig. Aan stilte had hij vaak genoeg...gevolg van niet-uiten kunnen ...of gevolg van teveel weten...het grootste deel van z'n leven had hij teveel werk en draaide haast alle gesprekken om het werk. Daarna was er misschien de ontgoocheling dat hij geen opvolger voor z'n groothandel had en één van z'n kinderen gescheiden raakte. Hun gesprekken gingen veelal alleen over het bedrijf, de fruitteelt, de fruithandel...en dan bleef het gewoonlijk bij bevelen, niet veel complimenten en als de één zelf al eens initiatieven pakte...was het nogal eens verkeerd want de plukkers bijvoorbeeld moesten niet aan de oostkant maar aan de westkant van de boomgaard beginnen plukken hebben bijvoorbeeld. De zoon was hem nog altijd dankbaar voor de manier waarop hij was...anders had hij in het bedrijf gebleven en nooit geschreven wat hij al heel z'n leven geschreven heb. De mens had het gewoon te druk om rustig te zijn. Het stuk dat de zoon had willen voorlezen ging over de echtscheiding, onder 'Korintiërs' geloof ik. Waarom wou hij juist dat stuk voorlezen ? Omdat hij het enige gescheiden kind in de familie was ? Je mocht een vrouw alleen als echtgenoot verstoten wegens 'hoererij' stond in de bijbel. Mozes had nog wel andere redenen toegestaan, maar dat was volgens de grote meester omwille van het harde gemoed van de mens. Er blijken wel een aantal raadsels in dat testament te staan, ook omtrent de man - vrouw -relatie. Zo vroegen de apostelen of iemand die z'n vrouw wegens wat men 'hoererij' noemt, verstoten had weer iemand anders mocht nemen...het antwoord was ja... maar de apostelen waren er niet tevreden mee...dus zei de leermeester : iets in de zin van " er zijn drie soorten gesnedenen...de eerste worden gesneden geboren, de tweede worden door de mens gesneden en de derde snijden zichzelf omwille van het koninkrijk Gods. Wat wilt dat zeggen...bedoelt men dat de filosofen toen dachten dat er mensen zijn die vanaf hun geboorte geen behoefte hebben aan seks, dat er zijn die na hun huwelijkservaringen daar geen behoefte meer aan hebben en dat er ook zijn die er zich vrijwillig van onthouden ? Subtiele uitdrukkingsvormen hadden de nog niet in de huidige religies verdeelde Arabieren toen. Als ik een evangelie zou moeten schrijven rond de man-vrouw-relatie zou daar instaan dat 'Sommige mannen hun vrouw geschikter voor hun volgende man maken ' (zie m'n roman 'ach ja, de liefde')...al weet ik dat zij die hierin een vrijgeleide voor 'doe-maar-aan-vrije-liefde zien'...zich achter zo'n uitspraak zullen verschuilen om hun ego-streven te kunnen botvieren.
Vroeger reed hij 's nachts met z'n vrachtwagen volgeladen met het fruit van door de seizoenen heen of terug met de lege bakken door de nacht van het buitenland. Bij avond keerde hij eens voor de laatste maal terug van de dokter van het hart die hem niet veel goeds te melden had. Hoe lang was het geleden dat hij nog een in een auto gezeten had 's avonds ? Ik zag dat het hem goed deed, alleszins toen hij van het doktersbezoek af was en we terugkeerden. Misschien zegt hij in 't vervolg wel eens ja als ik hem overdag wat van zijn buiten zijn kamer wereld wil laten zien. Zelden was hij norse de gevangene van het idee 'een rolstoel, dat had mij niet mogen overkomen, ik ben toch een goed mens'. Hij nam z'n situatie overwegend positief op. Hij is een goed mens. Maar de jacht van soms in iemands hoofd heeft heel veel redenen van voorbijgaande aard...en wordt eens op welke manier dan ook...gestopt. Als je 21 bent en je moet je verstoppen om niet door fascisten naar oorlogskampen versleept te worden terwijl je net te midden van die waanzin in de vochtige sluipkelder opgelopen tbc overwonnen hebt...ga je kei nuchter tegen de wereld aankijken, geen tijd voor romantiek, kunst...je wil

blijven overleven. Iets graag doen is dan niks...het is je werk dat telt om het werk, geen tijd om over het leven te filosoferen. Een dag werd het duidelijk dat de oude man stervende was. Je zegt hem dat hij geen schrik mag hebben...wat gebeuren gaat gaat gebeuren...je stuurde me toch naar kerk en school ook om te leren dat er leven na de dood was...iets waarvan ik de ware toedracht later zelf ontdekte...en nog ontdek...ook nu je lijkt te gaan sterven...ook in februari zoals jouw vader ? Als je rechtstreeks met doodgaan geconfronteerd wordt is de eerste indruk van 'daar is niet aan uit te kunnen dat mensen van de wereld vertrekken...' geboortes liggen me veel beter. Zelf kiezen, nadat je het verleden doorhebt, ik begin erin te geloven. Na iedere oorlog weer heropbouw, de geschiedenis van de dwang, is niet mijn weg. Het politieke wordt door het biologische en psychologische bepaald, voor het door het economische bepaald wordt...met alle mogelijke negativiteit vooraf ingebakken. Een avond terug op m'n oude jongenskamer. M'n oude meubilair vervangen door dat van oma en opa van ma's kant. Wat gitaar proberen spelen, geneusd in doodsprentjes. Waar zijn ze allen naartoe ? Vertakt in genetica. Voorgoed verdwijnen kan niet.(zie m'n filosofische artikels).
Doodsgeluiden Men weegt méér met water op de longen. Men is echt fataal moe. Het hart heeft moeite met de wil om nog verder te leven, om niet dood te gaan. Vandaar het borrelend protest van keel en neus...zoals een pomp die het water in een ondergelegen kelder probeert leeg te trekken en pruttelt omdat er teveel lucht op zit. Ook als een motor die moeilijk start...weer iets waarbij ik later aan hem denken zal. Hij die sterft is in ons...maar laat hem alleen in ongeschonden, stralende, lachende vorm toe...niet in zijn pijnkanten en moeilijk zijn. Een man sterft. Een man lijdt. Nu niet meer wakker maken als hij dit door slapen vergeet. De overkant lijkt niet te wenken. De overkant is in ons. Nog zoveel te bespreken ?Nee. Alles is gespeeld, gezegd, gevoeld, voltrokken om in de nog levenden doorgetrokken te worden. De oude leeuw, zijn vel nog bijna jong. De laatste kwinkslag, een paar dagen geleden toen ie aan z'n schoonzuster vroeg of ze dat nog kon *'kaasvlaa'* (taart) maken, zoals ze voorgesteld had. De eindgeluiden kabbelen intussen door als een te dikke vloeistof op een verroeste bedding. In de nabijheid van sterven lijkt het leven soms zo onbegrijpelijk als makkelijk, zo zwaar als licht. Niets heeft nieuwswaarde meer. Alles is. Krant ? Journaal ? Who cares...even respectvol stilstaan bij het uitbollen van dit unieke leven dat aan zovelen zoveel heeft gegeven...tot en met deze zin van hem en van m'n eigen. Wat hebben we gemeen ? We zijn eigenlijk zowel gelijken als tegengestelden. Of gelijken met een andere levensloop. 's Morgens. De lege kliniek. Zoals heel laat en heel vroeg op eender welk ander werk. Veel minder drukte. Fijn, we zijn in de dag met teveel overbodige dingen bezig. Vliegen de jaren eigenlijk, zoals ze zeggen ? Zeker als je terugkijkt op een leven, op levens. Zeker als je het geheel van de opdrachten beseft en de oneindigheid in verbindingen tussen mensen. Geen illusies. Nee. Dat zijn het niet. De droom vermomd als dag of nacht...als slaap of wakker verklaart zich 24 uur lang opnieuw en opnieuw tot de eerste indrukken bij 't ontwaken echt begrepen worden, herdacht, hervoeld, herleefd, INGEZIEN. Vandaaruit bestel je dan de bouwstenen voor de nieuwe dag. Opeens een herseninfarct, de dag na een begrafenis in de aangetrouwde familie. Niet meer, moeilijk, beter en weer niet meer kunnen stappen. Van niet meer kunnen wandelen en praten naar stappen en spreken...hij zette een geweldige prestatie neer. Na het terug vooruitgaan, het weer achteruit gaan als men het leven op allerlei manieren leren doorleven heeft.
Vragen bij het sterven. Doodsgeluid en z'n variaties. Ineens het geluid van een bijtje in z'n neus, zacht gezoem...waarvoor is leven vandoen ? De weg naar de eerste cel is dezelfde als de weg naar de eerste natte zoen. Het leven, zich herhalend en verrijkend. Proces van trachten en waardigheid. Zacht vel, oud hoofd als het niet lacht. Bijgeloof. Alles wat na de tand des tijds geen herinnering meer is. Werken en leven. Het is niet zozeer dat werken dat we hier komen doen, maar wel de indrukken die we opdoen en nalaten...of wie weet meenemen. Alleen het positieve heeft hierin belang. Blijft de zachte mens uiteindelijk over...bevrijd van al dat wantrouwige opgejaagd zijn door 't systeem en door negatieve emoties ?
Streng-strong...maar de andere kant kan ook sterk zijn. Men stelde ons kinderen een God voor, streng...zoals Pa's soms met al hun angsten streng zijn...gezegend zijn dan een aantal ma's die niet alleen streng maar zacht kunnen zijn. Klinisch. Alle dagen bloed pakken en tests blijven doen, moet dat wel ?
Met mijn verse paardenmelk als symbool, komt hij de tunnel beter door...en ik heb de luxe van hem gewoon pa te noemen , de verplegers en dokters zeggen altijd mijnheer X. Behalve later op de palliatieve afdeling van de eindbestemming van het leven. Dames, heren zo'n infarct, komt die niet ook door al die pillenbrol ?
In de kamer met het kruisje, mee wachten op dood...een barst in het bezetsel van al die keren dat het leven hier reeds kapot barstte, de lijdende bevrijdend ? Zijn schoenen staan nog warm aan de radiator, zal hij er nog ooit mee vertrekken ? "Ik hou het niet meer vol", zei hij maar toch nog dankbaar om de luchtmatras die men hem gegeven had. "Trek het je niet aan. Je krijgt zeker een hoge post in de hemel".
Er komt een moment dat men de strijd wel moet opgeven, tegen dat moment heeft hij altijd gevochten. De mens wikt...,je eigen conditie en veel *iemanden* beschikken. Een neutrale filosofie en een sociaal-politiek systeem in evenwicht...en inzicht in ons gevoelsleven en dat van anderen...en er zou veel minder vermijdbare onrust zijn. Een afdeling in het hiernamaals 'stemgedrag bij verkiezingen' zou moeten bestaan...idee voor een roman. In realiteit zal het wel zo zijn dat de nazaten altijd weer een tijd met dezelfde dingen gaan geconfronteerd worden...waartegen de optimistische ik al van bij het typen protesteert en hier bij een nalezing in volhard. Als iemand zelf niet aangemoedigd wordt, ga je later de mensen meer aanmoedigen... .
Dank aan de kinesist die de fluimen zacht kon lossen en het spuitje waardoor hij weer zichtbaar van z'n slaap genoot. "Ga je werk maar doen, ga maar weg", tegen teveel masseren kon hij ook niet meer, nooit gewoon geweest veel lichamelijk contact te maken. Als ge vertrekt Pa, niet kwaad vertrekken...want in feite zit in U een beminnelijke mens. Niemand moet iemand iets verwijten...want hoe het komt dat je zo of zo bent, dat is een veel te lang verhaal. Een vrouw voelt hoe het haar man en kind gaat en zal daar ook

geen enorm lange uitleg aanhangen. "Da ne beminnelijke mens zo moet afzien...betekent misschien dat de beminnelijke mens zelf al vertrokken is...terwijl de moeilijke mens zijn bevende arm probeert tot rust te brengen. Geen schrik hebben , ne mens kan ni sterven en zeker gij niet ".
"Als ik je niet meer moest zien is' t de laatste keer zeggen ze altijd...maar ik zal je blijven zien, denk daar maar eens over na."
"Is er nog iets dat je *geire* had willen doen en dat ik in jouw plaats kan doen ?"
"GEIRE is NIKS" ? antwoordt hij, waarmee mijn geduld met hem op is...altijd heeft alleen wat je MOET doen, het werk voor hem geteld...geen plaats voor mijn filosofie... . Hij mag z'n nuttige kijk op het leven hebben , ieder vlucht wel voor iets anders. Alle laatste dagen in de kliniek brengen een ander facet van 'onze vader' zijn zijn naar boven. Heeft hij zichzelf wijsgemaakt dat anderen hem door hun gedrag mede immobiel maakten...of is dat zo ? Ik besef het en durf er aan denken...da's toch al iets.
VRIJDAG 18 MAART 2005, de dag dat vader helemaal vertrok
's Morgens te negenen, het hele dorp ineens zonder elektriciteit na enkele minuten wereldnieuws.
Ontbijt. Ik maak ook wat fruitsap voor m'n jongste. Hij geeft me wat van de confituur van z'n moeder 's moeder. Martillen, gemaakt door de vrouw van iemand getrouwd met het geslacht Tillen. Groeit deze boom van het familiebos in de richting van de kant van de ex-ega ? Hij neemt afscheid en gaat werk zoeken want men wil hem in 't zwart doen werken, daar waar hij vorige week solliciteerde. Dag zoon, wat zal de dag van vandaag brengen" ? Voor hem werk en een lief, voor mij, mijn vader bij het sterven bijstaan...al wist ik dat nog niet.
Bijna alle vensters van het huis eens opengezet. Met de kat en de hond wat bijgepraat. "Vraag niet wat je baas kan doen voor jou, maar wat jij kunt doen voor je baas". De hond leek er niet mee akkoord en de kat keek heel onverstoord. Gaan eten bij ons ma...de afwas en het praten over de toestand van pa in de kliniek. Uitzonderlijk zou ze in de namiddag niet met mij naar de kliniek rijden maar met de man van m'n oudste zus. Ik zou eerst om 1600uur arriveren...na ook in mijn filosofenchalet wat opgeruimd te hebben. Ik nam er ook twee hele mooie cd's met klassieke gitaar en vogelgeluiden mee. Gehad van een lieve dichteres een door haar genen en omstandigheden soms verscheurde vrouw. Nadat ons ma weer een aantal verhalen over vroeger had verteld naast het bed van haar man, bleef ik alleen met pa. Gisteren nog was hij bediend. Met Lucas de pastor hadden we over het leven van onze pa en ons moeder zijn partner sinds 62 jaar, verteld. Toen de pastoor zei 'we zullen nu samen het kruisteken maken 'vertrok' vader' s hand omhoog tot z'n voorhoofd...hij hoorde nog alles wat we zeiden. Moeder of de pastor, ik weet het niet meer, bracht z'n hand naar de rest van de windrichtingen. Heel mooi, ze was blij dat ze daar was om het te beleven...ook al was het soms zwaar voor haar.
De eerste paar uur toen ik daar 's anderendaags was, van vier tot zes, sliep hij heel rustig, al zag je dat hij het soms moeilijk had. Hij legde z'n rechterhand op z'n hart en bleef zo heel lang liggen...met de mooie muziek op de achtergrond. Op een bepaald moment werd hij meer en meer wakker. Ik vertelde hem dat toen ik en ons ma en m'n schoonbroer daar rond vieren zaten, ik van hem een heel mooi beeld binnen gekregen had, van toen hij nog jong was en op z'n camion stond in z'n marktkleding...zo met z'n marktportefeuille met allerlei bonnen en papiertjes van bestellingen en zo in. Dit was achteraf misschien het teken dat hij vandaag volledig hersteld zou zijn. Telkens als ik nog zo'n beeld zal krijgen, zal ik misschien weten dat hij kortbij is. Al wat je hoeft te doen is misschien warm aan hem te denken...of hoef je dat niet te doen en komt die nog rondzwevende energie van hem... vanzelf binnen ? Z'n jongste dochter en haar man en m'n jongste zoon waren al geweest en men middelste zoon kwam ook binnen nadat ik vader had verteld van het treineindstation, waar afstappen ook nog mogelijk is. Een eindstation ligt gewoonlijk aan zee, aan het begin van een andere materie dus. "Jij zult afstappen en ook in een eindstation is er nog iets...jij zal vóór ons weten wat." Door het onstuimige adolescentenverleden van de middelste zoon, en de omstandigheid dat ik moest profiteren van het wakker zijn van m'n vader en hem al lang nog een aantal dingen probeerde mee te geven, kwamen er tranen bij me op die me nadien nog makkelijker deden praten. Ook m'n middelste zoon begon te praten en we hadden een gesprek waaruit bleek dat onze stervende voorzaat zich om hem geen zorgen moest maken. Wat later zou ik met m'n zoon vertrekken want ik zou de nacht met ons vader komen doen. M'n oudste zus en haar man zouden me voor een viertal uur aflossen. M'n tweede zoon zou nog eens bij z'n bomma binnengaan en ik wat rusten. M'n jongste was in de dag geweest. Ik was nog maar een halfuur terug thuis of ik kreeg telefoon dat ik en m'n zus toch maar best zouden opkomen. Zo beleefden we toch nog het laatste halfuur van het moedige gevecht van vader. Het leek of hij op ons had gewacht. Ook m'n oudste zoon was aanwezig bij dit heel mooi gevecht dat eindigde in een overwinning van een veel kalmer gelaatsuitdrukking dan de kalmte zelf. Wij, drie kinderen, hadden ieder een hand op hem en ik streelde voortdurend z'n linkerslaap.
De mannen bleven traan loos, (bij déze gelegenheid dan toch) de vrouwen moedigden hem onder hun tranen aan nu niet meer te vechten en zacht te gaan. Ineens de vóór laatste adem...het lucht zuigen stopte...het leek z'n laatste adem, maar hij herpakte zich nog eenmaal, nog één teug, nog één hartklop....en dan de rust, het helemaal overglijden naar het vervolg, de afstap in het eindstation.

In stilte zaten we lange tijd rondom hem...en later wisselden we onze gevoelens en praten ook nog met hem alsof hij er nog was...de rest is niet zo belangrijk, praktische zaken. Hij was heel mooi, de laatste keer aangekleed op z'n best, met z'n sportschoenen...als je z'n been aanraakte leek het wel weer een jongen. Onze jongen. De dans van het lijden ontsprongen. 82 en nog bijna geen rimpels. Nu ik dit herlees realiseer ik me dat het herseninfarct dat hij negen jaar eerder heeft gemaakt aan zijn linkerkant gebeurde, de kant van zijn denken, de emotionele wereld, waar hij weinig tijd voor maakte was nog niet versleten...eerst sinds dan heeft hij vooral de eerste paar jaar daarna kunnen wenen telkens hij iets te emotioneels zag of hoorde.
Nee, hij was niet naar Congo gegaan. Hij had hier in België zijn strijd gestreden.
19MAA.2005. Zaterdag. Droom vader, zonen, kleinzonen,

ridders.
Dag. Mekaar weer ontmoeten als familie en te vlug tot de praktische dingen moeten overgaan. Het proces van wie moet worden verwittigd en het waarom ervan. Ook hoe feilloos iedereen bepaalde taken op zich nam. De figuur 'manager' van een begrafenisondernemer die tactvol was, een viertal uur later de drukker al, daarna de pastoor. De pastoor met een Aziatisch uitzicht, een oude 75er die, het sierde hem, nog dienst deed. Alhoewel hij m'n pa niet was kunnen komen bezoeken gedurende die negen jaar dat hij ziek was, was hij vol lof voor de zorg in de klinieken en hun palliatieve afdelingen...die nog maar enkele jaren door een nonnetje gesticht waren. Weer het praktische gepraat over van alles maar niets over de preek die hij voor de overledene ging houden. We gingen naar de man die heel zijn leven de broer en zakenvennoot van m'n vader geweest was.
Die mannen namen al hun beslissingen op fruitkisten voor de muur van het bedrijfshuis, overleggend met mekaar.
Toen ik hem alleen in de keuken had en tegen hem zei " dat wij, hij en ik, onze pa toch echt goed gekend hadden, zag ik hem als tachtiger voor het eerst wenen. "Je moest dat al eens meer doen", zei ik hem. Ik vertelde hem over hoe z'n broer 'vertrokken' en niet 'gestorven' was. Hij had dat wel nodig. Hij sukkelde namelijk zelf met zijn gezondheid en zijn vrouw nog harder.
20MAA05 Droom. Een meisje, 'Sandra Massa' zat op een schoolbank les te volgen. Dag. Wandelen met de hond in een landschap met fruitbomen waarvan de peren hier en daar hun eerste spuitbeurt gehad hadden. Het leek wel een witte namaakwinter, bomen in hun kerstpak. Dan schrijven, eindelijk een soort vorm vinden waarin ik hetgeen ik nog niet schreef in zijn verscheidenheid kan bundelen.
Middageten met ma en zonen 's zondags. Eerste keer sinds pa vertrok. Er werden goede raad en ervaringen uitgewisseld en toch zal ieder zelf zijn leven moeten gaan. Ze moesten weer lachen met m'n schoenen waar 'speed-king' opstaat, toen de oudste zei "alzo sprak speed-king", nadat ik weer eens iets filosofisch gezegd had...en niet omdat de *hunnere* modieuzer zijn maar waarschijnlijk omdat ik me meestal trager dan zij voortbeweeg. Ons ma is dan een tikkel ongerust dat ze met mij lachen. 't Schijnt dat m'n grootvader, de pa van m'n pa nogal streng was voor z'n kinderen.
Ik zal eens even iets over hem vertellen :
19/03/05ZATER Praktische voorbereidingen begrafenis. Adressen zoeken. Tekst Augustinius over hoe dat die van de andere kant er nog gewoon zijn. Iedereen vond het een mooie tekst...waarom moest ik dan weer zo nodig het woelige leven van die schrijver toelichten ? M'n oudste zus maakte vloeiende tekst van haar eigen in combinatie met inbreng de rest van de rest van de familie.
'Oosterse' oudere pastoor., begrafenisondernemer enz.
20/03/05ZOND Brievenbedeling voor de uitvaart, we rijden door ma's geboortedorp...we moeten de huizen waar ze een brief instak misschien onthouden voor als het ons ma haar beurt is...of ze zal ze wel zelf opschrijven...iemand die iets moet weten komt het trouwens te weten. Ik kan me dat weer niet inbeelden dat het ooit eens haar beurt zal zijn als ik ze zo naar TV zie kijken en ze voor het welzijn van de goede personages zit te supporteren.
21/03/05MAAN. De man met vier vriendinnen, één voor de academische literatuur (die hij bijna nooit ziet), één voor het vleugje exotisme, één voor de poëzie van het moment en de schoonheid die in ongeluk en geluk verborgen licht en één voor de dans en het genieten van warmte...voor hij weer alleen of met de dichteres wil kunnen reizen. Hij weet nog niet dat zijn combinatiecapaciteiten dra, waarschijnlijk weer voorlopig...verleden tijd zullen zijn. Twee lege bierglazen, die van de danseres en de
mijne, die fris gewassen klaar stonden, sneuvelen door een plank die er op valt. Ze symboliseerden onze volgende ontmoeting. Einde van het ontmoeten van de 'vlinderende*? krullebol'* die vanmorgen de deur uitging ? 's Avonds een kruisje gegeven in familieverband. Verscheurde broer van pa wordt het te machtig.
Hij schudt de handen van z'n broer intens. Daarna ben ik aan de beurt, geef een zeer langzaam kruisje en hou z'n dode handen een tijd rustig vast. Iets dat m'n moeder en een viertal andere mensen meer ook nog zullen doen. Heb vandaag een dorpsgenoot, kankerpatiënt in zijn pruimenboomgaard met kippen van speciale rassen en duiven van allerlei vorm en pluimage ontmoet en vooral hem laten praten. Toen we schoolkinderen waren verzamelden we de omhooggekomen teer uit de voegen van de beton, hij wist het nog. Morgen weet hij of hij nog een kans heeft. 22/03/05DINSD 's avonds waren er een kerk vol mensen in de moderne rozenkrans-uitvoering (vroeger was dat meer een eentonige litanie) Daarna een kruisje geven, eerst de familie, daarna schudden we de hand van een honderdtal dorpsgenoten en daar zouden er morgen drie keer zoveel bijkomen tijdens de begrafenis. 23/03/05WOEN. Begrafenis. De kinderen groeten de kist. Ik pak een bloem van de grond die blijft liggen als men met de kist en de kransen vertrekt. Voor later in het open graf, maar dat weet ik nog niet. We volgen de witte lijkwagen in twee auto's ,de rest van de familie wacht. Onderweg de wielrenner die een kruisteken maakte. Pa was een verwoed wielerfan van in zijn rolstoel in z'n laatste jaren. Toen we te voet de kist volgden kwam er een camion voorbijgereden (met 'globbetrotter' opgeschreven...iets wat ik ook nog wil doen)
Alhoewel ik niemand van 't werk verwittigd had was er toch een delegatie en een pak geschreven 'innige deelnemingen' zo bleek achteraf...hun zicht boorde een ander soort verdriet van mijn militante inzet voor hun en hun 'eigen-belang-eerst' mentaliteit aan, waar ik tranenvrij, even tegen vocht...De mooie mis met de mooie tekst over de trouw van m'n vader aan z'n gezin en werk (had de familie zelf gemaakt). Het uitgaan uit de kerk, ik gun niemand tranen, het leven wordt te zwaar gemaakt door zij die hun goede hart *leefgenoten* danig pijn kunnen doen. Ik moet er wel verschrikkelijk moe en getekend uitgezien hebben besef ik later bij de begrafeniskoffie waar ik een heel goed gesprek heb met de man van m'n nicht, een Congolees, die een paar Belgische progressieve auteurs over Congo, goed kent. Het ware gelaat van Kongo zag ik destijds in de eenvoudige rust en dorpsgeaardheid van zijn twintig jaar geleden al bejaarde ouders. Er zal nog veel gebeuren voor die rust over Afrika zal weergekeerd zijn. "Verkiezingen of revolutie", beide en van diverse aard.
Ik vroeg stilte aan de deelnemers van de koffietafel om een gebed voor het eten te zeggen, men had me gevraagd een' wees gegroet 'te zeggen...dat zei ik dan ook, gevolgd door het beginstuk...achteraf begreep ik waarom ik een black out had voor het stuk 'heilige Maria, moeder Gods, bid voor ons

arme zondaars...ik kon mezelf en heel de zaal toch niet voor zondaars gaan uitmaken'. Ik hield wel van 'gezegend is de vrucht van U lichaam Jezus...wiens moeder wel met de geest van...omging. Een zus van me en ons ma hadden de poëtische vriendin van hun zoon meegevraagd...ineens leek het of hij nu ook een vriendin had, terwijl hij bijna nooit met iemand gezien werd. Zo werd de man misschien weer behoed voor plannen met andere vrouwen die niet in zijn levensloop lagen.

25.Een dag zit altijd met vol allerlei

24/03/05DONDER Mobilhome van begin maart op de grote éénmalige tweedehandsbeurs gekocht gaan afhalen.
25/03/05VRIJ VEEL moeten rusten in de dag. Op 't gemak gerecupereerd. Naar ouders geweest van iemand geweest die zo graag met m'n vader tussen de bomen werkte in zijn schooltijd...hij leerde tolk en ging daarna nog voor advocaat en kan acht talen. Hij en onze pa verstonden mekaar goed, het waren echte ras werkers met weinig woorden nodig om mekaar te verstaan. Zijn ma kan onderhoudend vertellen terwijl haar man, reeds vier jaar te bed na een herseninfarct meer en meer op een stervende begint te lijken...hij is ook iemand dat vroeger altijd zo streng keek...het is me opgevallen dat die mensen en zij die zich door anderen laten overwoekeren precies vlugger iets krijgen.
Al rustend, mooie documentaires gezien over Corsica en over het dagelijks rondkomen van werklozen in Duitsland. 's Avonds na uitgerust te zijn nog tijdens een wandeling langs ons ma geweest. Ik had gezegd dat ik haar het nieuws ging komen uitleggen, dat ze die miserie meer begrijpt. Misschien wil die broer van Bush via die show rond die vrouw die al 15 jaar in coma ligt, binnen vier jaar een gooi naar de presidentsstoel doen. Die daar zo tegen die euthanasie betogen, zouden daar geen voorstanders van de oorlog in Irak tussen zitten ? 26/03/05ZATER Prachtige ochtendwandeling terwijl de zon zich een weg door de mist zocht. Tussen de mistwolken op de akkers en de fruitbomen wenste ik de vermoeidheid op m'n maag weg. De laatste week, na de weken kliniekbezoek voor vader is het terug heel erg. Ik zal nog fel moeten rusten voor ik al eens langer op reis kan. Een goeie fles borstsiroop zou ook niet slecht zijn. Niet navertelbare indrukken over mensen, dieren en toestanden...of gewoon vergelijkingen tussen de dingen die ik zag en de geestelijke dingen. Het willen leven bijvoorbeeld, geïllustreerd door een gevallen boom die nog in bloei wil staan. Het onbezorgd geluk van de hond en vanmorgen de subtiele verschillen in karakter tussen ons huidige kat en de vorige. Maar vooral de wetenschap dat 'trouw en niet verlangen naar een ander noodzakelijk zijn als je van iemand houdt. Voor de enen niet makkelijk vanwege erfelijke factoren en teveel zwaar dingen gebeurd in hun leven. Voor de meesten absoluut noodzakelijk. Terug thuis, dit alles beginnen schrijven in bed met laptop op knieën want nog te moe. Bij ons ma gaan eten. Zus1 had veel volk in de winkel. Zus 2 zag er wat moe uit. De zon deed me goed, zodat ik in de namiddag wat kon klussen. En nu ga ik m'n gazet lezen. Daarna Wi's gedichten voor een stuk herlezen. Toen ik later op de avond terug in 't dorp kwam vloog er na het vóór-Pasen avondlijk bezoek aan pa's graf een uil uit de toren. Opgeschrikt door de mensen die de kerk verlieten ?
27/03/05ZON PASEN Een nacht met van drie tot vijf in de morgen verhelderende dingen over uitspraken en gebeurtenissen van de vorige dag. Van vijf tot acht muziek van radio classique 21 ('when rock also becomes classic') Heel ontspannend. Nagedacht over het feit dat Noord-Amerika eens aan Europa vastgezeten heeft, zoals heel duidelijk gemaakt in het jeugd-wetenschap-programma van de rtbf.(radio Belge)
De plaat die onder Afrika vertrekt heeft de Alpen destijds omhoog gestoten en brengt Afrika ieder jaar twee mm korter bij Europa. Madagascar was eens een stuk van India dat vertrok om tegen Azië te botsen en de Himalaya doen te ontstaan. De Mount Everest groeit naar 8888meter toe, ook een drietal mm per jaar. Dat is pas echt geloof dat bergen verzet. We moeten weer meer als kinderen vragen gaan stellen over het waarom van alles. Net zoals ik me vragen stel wanneer ik de liturgieën op de verschillende zenders volg...ik herken mezelf en de wereld onvoldoende in sommige uitdrukkingen die men daar gebruikt...daarom in de namiddag dat ik m'n eigen filosofische teksten eens in m'n chalet ging herlezen. Daar bezoek gehad van Wi, die haar zwaarte afpraatte terwijl we naar de muziek met de vogels en de gitaar luisterden, muziek waarop onze pa vertrokken is de dag dat ik die muziek speciaal voor hem meenam vanuit het chalet. Ook de Griekse muziek deed ons deugd. Toen was het tijd voor de stilte... Na een paar uur zette er zich een revival op alle vlakken in tussen Wi en mij, ingeluid door het lichamelijke gemis...de gezonde toestand waarin ze daarna terechtkwam bewees eens te meer wat ik haar al jaren zeg. Reisplannen en andere plannen en dialogen over wat er nu van ons vanuit de hemel gezegd werd vulden de kamer met de spiegel boven het bed. Haar aura was weer zoals bij het begin van onze literaire en filosofische idylle in het vorige chalet aan het woud. Zal dit wel blijven duren ? Nee, natuurlijk niet Sirach.

28/03/05Hopelijk erven de onbaatzuchtigen de aarde meer en meer. In Zuid-Amerika is er meer verzet tegen de privatiseringen van gas en olie dan in de ex-USSR.
29/03/05 VOOR ' T VERVOLG ZIE GESCHREVEN DAGBOEK met sommige gebeurtenissen en gedachten of beelden WAARVAN IK DENK dat ze heel niet-toevallig mooi zijn...zoals bijvoorbeeld toen ik en Wi in Brussel het boek over Congo gingen kopen dat mijn Congolees familielid me aangeraden had. In een modern café in het Brusselse Zuidstation gingen we nog even iets drinken vóór we onze trein terug hadden. Tegen één van de muren stonden allemaal oude fruitbakken als decoratie...heel veel bakken die in een vroegere periode in het bedrijf van m'n pa en z'n broer gebruikt werden.
Ik legde me de volgende dagen toe op de studie van wat er in Congo de laatste vijftien jaar gebeurd is. In m'n politieke analyses zal je de volgende maanden wel een verslag vinden van dit pionierswerk van L.M. in Kongo. Omdat die mens tot één van de uit de media gehouden partijen behoort wordt er geen publiciteit gemaakt voor dit boek dat enorm veel imperialistische intriges ontmaskert en het waarom van het voorlopig niet van de grond komen van een alternatief verklaard. Zolang men niet in functie van eerst verkiezingen voor een programma en dan verkiezingen per projectlijst voor de verantwoordelijken van het programma gaat denken...gaat men de partijbelangen en de intriges niet kunnen tegenhouden denk ik.

Toen ik pralines naar de palliatieve afdeling waar men vader stierf bracht...zat er op zijn kamer 204 een man niet veel ouder dan ik, die z'n bed naar het magistraal uitzicht op Leuven geschoven had. Ik die zo dikwijls liggen denken had van 'als ik onze pa zijn bed nu eens tot tegen de venster mocht schuiven'.
De dagen daarachter herlas en herschikte ik m'n werk...het genas me ergens en het deed me, overtuigd van wat me hier op de wereld nog te doen staat, meer geloven dat het geen zin heeft om nog een paar jaar proberen het ritme op het werk te volgen en dan buiten te vliegen.
De dag toen de brief kwam waarin de dokters van de pensioencommissie me afkeurden om nog te 'werken', had ik gedroomd dat ik dit op het werk aankondigde...het was wel de bureau waarin ik vroeger werkte, begin jaren tachtig, toen ik tussen allemaal mensen zat die al eens een depressie hadden gehad...en ik kende dat nog niet. De wolken schoven voorbij m'n raam...het zonlicht reflecteerde m'n gezicht af en aan op de ruit...het had geen zin om tegen die brief in beroep te gaan...zei de Sjamaanse *zekerte* op m'n gezicht tot mij. Een begaafd iemand die veel moeten afzien heeft en niet meer geschikt is voor bandwerk...zo stond het niet in de brief, wel 'draagkracht ernstig verminderd, blijft hardnekkig voortduren waardoor veel rust nodig is'.
Ik slaagde er voor de eerste keer langzaam in te recupereren en geraakte nog maar voor de tweede keer dit jaar te voet in het andere dorp van de kleine deelgemeente...wel driekwartier te voet verder op een plaats die ik de Notenberg noem. De kleuren van de eerste lentevreugde, lachten me tegemoet. Ieder graad hoger op een heuvel gaf een ander uitzicht. Enkele dagen later ging Wi mee voor een wandeling met de hond. Het was sinds Qi geleden dat ik nog zo een lange lentewandeling met een vrouw erbij in mijn streek gedaan had. De nacht tevoren had ik gedroomd van een reizend toneelgezelschap en iets van een camper. Zal ik dan toch nog eens met Wi op reis vertrekken ? Nee, natuurlijk niet Sirach. 't Mag niet zijn.
Ook naar de tentoonstelling rond Einstein en z'n tijdgenoten geweest in die eerste aprildagen. Hoe meer men een metaal opwarmt, hoe meer het van rood naar geel over blauw enz...tot wit gaat...of hoe meer men weet hoe meer men zwijgt ? (en symbolisch extract daaruit : hoe ouder men wordt...tot en met men sterft...op de duur weet je zoveel (sommigen althans) dat men zwijgt. Of het dan nog van belang is van te weten of het heelal uitdeint of niet...moet je dan maar eens aan Lemaitre of Einstein vragen als je ze tegenkomt.
Nu het al of niet op pensioen gaan beslist is...op 1mei ...zoals op een helder moment na een droom enkele maanden geleden iets mij voorspelde...kreeg ik eindelijk een politieke droom...geen, soms amusant gezeur meer over het werk en zo. Ik droomde van een palet anti-imperialistische boeken in Afrika en op de boeken bovenaan stond de naam Luanda (de stad), verder van iemand met een T-shirt met de foto van Mulele op. Na tien dagen die Congoboek intensief te lezen, droom ik daar toch wel over zeker. Zoals de avond voor ik het Congo-museum bezocht ik droomde van magere vogels en ze 's anderendaags als geraamten in het museum zag hangen...waarop ik me mijn droom herinnerde.
11/04/05MAAN. Droomde van een twintigtal soldaten die een 150jaar terug uitrusten tegen een donkere kathedraal. Ineens kwamen daar slachters een aantal varkens slachten en verstoorden de rust van de soldaten.
Op een avondlijke wandeling naar ons ma, dacht ik na over een mail die ik vandaag verstuurde en waarin dat ik een vriend-zanger schreef dat er misschien maar zeven zielen waren, net zoals er zeven noten zijn...maar duizenden liederen...en zeven grote muziekgenres ?
Zo wandelde ik verder en ik eindigde in gedachten bij één van m'n kernideeën : de vraag of er een stof is die niet de hele evolutie heeft nodig gehad om tot hetzelfde bewustzijn te komen als wij...indien JA...dan noemt die stof het GOEDE (zie m'n filosofisch artikel over 'het oorspronkelijke'
12/04/05DINS. Al wat je hierboven leest eens nagelezen en aangevuld, onderbroken door de fysieke en *ziellijke* aanwezigheid van het bezoek van de boezemvriendin.
13/04/05WOEN. 's Morgens...stuk twijfel...zal je wel toekomen met je pensioentje als je dat papier morgen tekent ? Toen een gedachte...van waar ? ' Je goesting om te werken zal wel overgaan als je nu de tv eens even opzet'. Gedachte eens gevolgd. De minister van sociale zekerheid stond uit te leggen dat de pillen tegen maagzweerleed weer alleen verkrijgbaar zouden worden na een bewijs dat je verkrijgt door één maal per jaar via iemand met een kabel tot in je maag te filmen...alsof éénmaal niet genoeg is. Mijn intuïtie over m'n maagzweren zit dus goed...weer gaan werken...nog meer last van maagzweren...enz.
Ik moet terug met mijn studie over het verband tussen wetenschap, filosofie en geloof beginnen. Ik hoorde uitleggen dat het in de katholieke eredienst gemeend wordt, wanneer men zegt dat je met de hostie ook het lichaam van Christus tot je neemt. Consecratie noemt men dat. (zie mijn wetenschappelijke filosofische teksten). Misschien is dit alles vertrokken met een etentje dat de apostelen gaven ter herdenking van Christus en roepen ze hem aan telkens ze hem herdenken...en misschien is hij daar dan wel, ...maar ook in de hostie ? Reizen geesten per lucht en licht ?
Ook de erfzonde is een speciaal iets...ik heb nooit geloofd dat een kind van bij de wording al belast is met een erfzonde...ik heb dat eigenlijk nooit in die zin begrepen...misschien is dit best uit te leggen via het feit zoals ik al vaak trachtte in m'n artikels te omschrijven, dat sommige negatieve emoties waar de ouders of verder terug, last van hadden, ook doorgegeven worden...om in een volgende generatie *uitgepolijsd* te worden.
De keuze van de partner waarmee je door het leven gaat...is een mysterieus iets. Daar was eens een vrouw die van drie broers er twee heel aardig vond en toch scheep ging met de iets minder aardige toen in de tijd. De vrouw kreeg suikerziekte en niet lang na de bevalling van haar zoon problemen met de baarmoeder. Haar zoon werd als puber niet lang na de oorlog door een ziekte verlamd. Zijzelf en haar man ontsnapten tijdens de oorlog nipt aan deportatie. Onrechtstreeks psychosomatische slachtoffers van de oorlog ? Van enorme onverwerkte spanning ? Mensen wiens humeur daardoor al wel eens totaal de mist in ging...als tijdbommetjes dat nog dagelijks ontploffen. Met een zoon naar spoedopname geweest voor z'n ogen...hij had zonder lasbril zitten lassen en zag bijna niks meer. De atmosfeer bracht me terug in de tijd bij het laatste bed, de laatste dag van vader. Ik en diezelfde zoon een drietal uur voor zijn dood..."als ge in de hemel aankomt, rust dan maar eerst, en als ge tijd hebt en ge kunt iets voor ons doen als wij aan 't knoeien zijn...geef ons dan maar een steuntje." In 't dialect

klonk dat natuurlijk heel anders. We gaven hem toen een zoen vóór we later reeds terug opgeroepen werden. M'n zoon en ik hadden vandaag in de kliniek een goed gesprek over jonge mannen en teveel risico's pakken en 's anderendaags 's morgens was ik zo moe dat ik er niet meer aan twijfelde
m'n aanvraag voor het pensioentje te tekenen. Eindelijk melde men mij het bedrag dat ik zou trekken. Ik was content dat de sociaal assistente langs kwam om me administratief uit te waaien...beter dan altijd die zakelijke brieven op afstand. Vandaag was er een *herdenkingsmis* voor m'n vader, betaald door de gepensioneerden van het dorp. Als jonge gepensioneerde zat ik tussen al die ouwe rakkers aan één kant en de vrouwen aan de andere kant. De priester die een boek over oorlogsverleden van het dorp geschreven had, loofde onze pa als een wijs man die niet veel sprak...maar als hij iets zei...had het een speciale betekenis. Volgende zondag viert men zijn vijftigjarig priesterschap...hij die ook ternauwernood aan de dood in het
concentratiekamp ontsnapt was. Misschien gespaard om het verhaal van het dorp te schrijven , alhoewel er een paar kemels instaan? Gebeurtenissen dwingen mensen soms om wegen in te slaan die ze achteraf eerst begrijpen. Het was uiterst menselijk van al die oude vrouwtjes en mannen bijeen te zien en voelen zitten...een betere inleving in het gevoel van onze eindbestemming af te wachten...kan je moeilijk vinden. Staf had een mooie tekst ter huldiging van de pastoor klaar. Zijn stem brak even toen hij het in één zin over het oorlogsverleden van het dorp had. Vreemd dat onze pa en de pastoor op dezelfde dag eigenlijk 'herdacht' werden. Ooit kwamen ze eens samen van wegen m'n mindere resultaten op school...in die tijd dat ik kritischer en kritischer werd en vragen had bij hun rituelen in 't leven...hun uitleg van wat oorlog was. (zie 'Rhode kermis' onder politieke teksten van 'onderzoek naar de geschiedenis')
<u>als je sterft wordt je naar een andere ster gestraald?</u>
Dat was de kern van m'n droom in de nacht van 21 op 22 april 2005. Vooraleer een droom me aan het schrijven krijgt, moet hij echt sterk zijn. Vooraleer je terug in een periode komt waar je als filosoof weer dromen op niveau binnenkrijgt...daar kan een hele tijd overgaan...een tijd om de dingen te laten rijpen. Dat kan een seconde zijn, een minuut, een uur, een dag, dagen, maanden...
dat kan winter en zomer zijn. Daar liggen boeken en nieuwsberichten en documentaires en de evoluties tussen de mensen waarmee je omgaat tussen.
Ik zal vandaag proberen van dezelfde voorwaarden die gisteren de droom van vandaag mogelijk maakten, vandaag terug te scheppen...al weet ik uit ervaring dat dat niet altijd lukt.
Gisteren was een prachtige dag. Het begin van 2005 is koud en vochtig geweest in België. We zijn bijna eind april en tot nu toe kan je de zomerse dagen op één hand tellen. In de winter uitwijken is een optie. M'n kleine mobilcar staat klaar...maar er komt nog een stuk lente en zomer en herfst voor het zover is...met ook nog donkere dagen om eens naar andere landschappen te vertrekken...zoals de prachtige wegels naar het Eifelgebergte via de Ardennen...het adembenemende van de Moesel en zijn wijngaarden aan beide kanten. De koude deert je minder als je op reis bent en je goed voelt. De koude en nattigheid deert je ook minder als je bezig bent met wat je graag doet...maar als de zon van 's morgens warm schijnt...breek je soms door een grens binnen je eigen. Je begint een lenteschoonmaak, smijt een aantal dingen weg, je bevrijdt je van de opgehoopte sleur...het lijkt wel of je een zonnepaneel geworden bent dat bundels sturingsenergie binnenkrijgt.
Onder het kuisen door, krijg je vele gedachten. 'Hoe pak ik het vandaag aan' ? Hoe wijk ik niet af van m'n leitmotiv 'van de wereld een plaats zonder oorlog en armoede maken, een plaats waarin de filosofie en de kunst belangrijker dan producten produceren wordt'. Na enkele dagen de problematiek in Congo bestudeerd te hebben en uitzonderlijk aan een paar onafgemaakte romans begonnen te zijn is wandelen en fysiek bezig zijn iets dat me tegen de middag doet herleven. Met m'n gedwongen pensioen voor de deur en het goede weer heb ik vanaf de namiddag weer de kans om te genieten van de rust...en een zalige rust in m'n eigen
toe te laten. In de kano rond de vijver aan de chalet diep ik die rust nog meer uit terwijl ik me al drijvend tussen het ontluikende groen in het bos naast de vijver drijven laat. Ik wil een poster met de namen van tal van vogels op het chalet plakken...maar vindt geen plaklint en berg hem in een lade.
Ik lees de krant die weer vol pausnieuws staat...samengevat zou het kunnen zijn dat de nieuwe paus ons misschien wil verplichten van terug allemaal witte onderbroeken gaan aan te doen of zo. Hoe dat geweld in de wereld stoppen...ik probeerde het al op allerhande zuiver politieke manieren...van bestudering van de politieke krachten in de maatschappij...tot het schrijven van een alternatief verkiezingsprogramma...van religieuze twistpunten via de filosofie te ontzenuwen tot het blootleggen van het waarom van verscheurde menselijke emoties. Alleen aan dat laatste raak ik soms alleen uit door heel dat soms hulpeloze emotionele gedoe met een dikke korrel zout te nemen en maar te denken dat je niet meer toelaat dat je door toedoen van iemand anders zelf emotioneel op de sukkel raken wil.
Een noodlot vriendin belde me met de boodschap dat Honing dood was. Honing was een gescheiden man die gedurende jaren dezelfde getrouwde ' bij' al eens bij hem op bezoek had. Haar man wist ervan en tussen haar en haar man werd er niet over gepraat. Honing kreeg vroeg kanker en moest ergens tussen 50 en 60 euthanasie aanvragen. De paar laatste weken van z'n leven had hij de bij alleen voor zich. Ondanks het hemelse dat zo'n driehoek soms hebben kan, bedank ik wel voor de helse kanten ervan...wat doorklonk in m'n boodschap naar de noodlot vriendin die zich niet te best voelde : "zie dat je je maar verzorgt, want ik heb geen zin om naar bij jouw thuis te komen en je de laatste weken van je leven te verzorgen". In feite had ik het omgekeerd moeten zeggen want ik ben diegene die leeft zoals Honing.
Al de dingen die ze zei rond het serene van sterven en de dochter van 'Bij' die nogal afwijzend tegenover de relatie van haar moeder met Honing stond en die Honing de laatste dag toch bedankte voor zijn rol in het leven van haar moeder, voor de goeie momenten enz... konden me die moment gestolen worden.
Ik wilde ook niet met de noodlot vriendin mee naar het concert en zei zonder dat ik 1 mei in Brussel zou kunnen

gaan vieren. Ik trok me van haar gevoelens daaromtrent op dat moment niks aan...was het daardoor dat er tot een paar uur tevoren zo'n rust in me geweest was...was het de voorspelling van mijn kordaat gedrag ? Was het misschien een boodschap die de geest geworden Honing me gaf ? In ieder geval met al dat gedoe was m'n rust weg. Ik hervond ze doordat ik iets uitvond met langs een in een buis afglijdende maïs voor kieken en niet voor muizen uit te vinden. Of was dat vóór de telefoon ?
Na de zekerheid besluipt je de onzekerheid. Ik had de telefoon buiten op de gsm gekregen.
Had ik niet opgenomen en haar rustig binnen gaan bellen, had ik de druk niet gevoeld die dat dure bellen met zich bracht ...allemaal gedoe in je kop waar je niks mee doen kan. Ik slaagde erin het voorval te klasseren en niet te oordelen over de noodzaak van het al of niet juist zijn van het gaan samen wonen van Honing en Bij. Het was mijn zaak niet, de 'groei' of de gezondheid van mensen die ik nauwelijks kende. Of was het mijn zaak wel, want mijn naam was ook voor een deel honing en m'n relatie met het noodlot en tegelijkertijd de nooTlot vriendin (waar niet alleen pijn maar ook muziek in zat) vertoonde sommige, dezelfde kenmerken. Een verschil was dat er wél gepraat werd over het waarom en de haalbaarheid tussen alle drie elementen van de driehoek en later van de uitgebreide driehoek...een fase waar je door moet, maar die toch weer uitmondt in het verlangen naar de monogamie...omdat mensen zich toch zo vlug ergens buitengesloten voelen. Als ik sterk en kordaat blijf kom ik nog wel een andere geestgenoot dan de noodlot vriendin tegen...zo niet...het zij zo...achteraf bekeken heeft het toch altijd ergens zin gehad. Ik wil in ieder geval niet eindigen zoals Honing. Van de mensen met kanker die ik ken, waarvan er sommigen al dood zijn is de meerderheid emotioneel alleen of ongelukkig of bedrogen od vol verdriet om een verlies. Zeer ingewikkelde zaken. Je kan geen voor iedereen gelijke oordelen vellen over het waarom van hun trouw of ontrouw. Soms moeten dingen gebeuren omdat het domino effect dat al generaties bezig is...zou stilvallen. Geef mij maar lucht en landschappen. Ik liet het allemaal bezinken en ging m'n Eifelzaden in m'n hofje planten. Op de kleine zakjes met verschillende soorten zaad, stonden de zaaitijden en de afstand die je bij het planten moest laten. In de natuur gaat dat allemaal spontaan...dus ik heb ze meer intuïtief in hun kuiltjes gelegd, de diepte op de zakjes voorgeschreven, wel enigszins volgend.
's Avonds prachtige BBC-documentaire gezien. Over het ontstaan van ruggengraat, ledematen, vingers, ogen, oren,...via wormachtigen en reptielen enz... . De volgende keer moet ik die documentaire zeker opnemen voor m'n collectie. Er zit een prachtige geest-dirigent achter het hele verhaal van de talrijke manieren om bijvoorbeeld eitjes aan land te krijgen en ze niet te laten uitdrogen. Wat me bij m'n droomboodschap terugbrengt...'als je sterft wordt je naar een andere ster gestraalt'. Je bent dan geen elektron meer die rond de kern draait, maar gaat deel uitmaken van de kern zelf. En ik die altijd dacht dat
je zelf bij leven de 'onverschillig-evenwicht'-neutronhouding of de actie-protonhouding van de atoomkern aannemen kon. Toch weet ik dat dat bij leven al mogelijk is...misschien omdat er geen verschil is tussen de micro- en de macrowereld...net zoals ' tijd 'niet bestaat...en toch bestaat...of leven en dood één is.
'Als je sterft wordt je naar een andere ster gestraald' kan misschien ook eicel of zaadcel betekenen...die zijn ook een soort ster...of is de zaadcel ook een ster ? Of een planeet ?
Tijdens een wandeling in de voormiddag zag ik een boer voor de tweede maal ploegen op een pas geakkerd veld. Vóór zijn tractor maalden scherpe schijven het verleden week . Achter z'n ploeg hingen weer schijven met metalen knobbels om de aarde nog fijner te krijgen. Daarachter hing een zaaibak met het zaaigoed...in enkele oogwenken wist ik welke symboliek hier achter zat... : het veld klein krijgen was de evolutie...het zaaigoed de mens. Halverwege de wandeling rustte ik uit op een stapel dakpannen naast het oude vervallen platen kot op de Notenberg. Een oase van niet willen en alleen 'zijn' opende zich voor mij. Ik liet me ook op het gras liggen toen het droog was en de hond kwam soms onder m'n handen stoten om zijn door het gras nat geworden pels te strelen, wijl hij m'n vingertoppen likte. Op de terugweg schoten er weer hier en daar patrijzen en fazanten en hazen weg. Even zat ik op de gesnoeide knotwilg aan één van de beken die naar mekaar toelopen en af en toe in de grond verdwijnen daar waar de mens ze in buizen verder laat open om van het ene veld op het andere te kunnen rijden. De fruitbomen hun bloemen, verschillend van kleur per soort, stonden er weer adembenemend en adem gevend bij tegen de hellingen en in de dalen.
Het werd middag en ik zou bij het oude vrouwtje dat m'n moeder is, gaan eten. Al wandelend in 't buitenland is me dat maar eens overkomen, een boerderij tegenkomen waar je uitgenodigd wordt om te eten. De buurvrouw, wiens moeder ik soms bezocht om haar over de oorlog horen te vertellen, was er ook. Er waren weer een paar vrouwen van hun man weg en omgekeerd. 'We kunnen daar niet over oordelen' was mijn repliek. In één van de twee gevallen ging het om een koppel waarvan geen van beiden een ander had. De vrouw die verhuisd was kwam gewoon nog bij haar man aan huis..."Eén van de dagen wordt hij misschien weer vader als ze zo voortdoen, maar van wie is het kind dan", zei de buurvrouw ? Eén van de tafelgenoten merkte op dat een zesvoudig tourwinnaar nog een zevende keer ging proberen winnen. Ze hoopte dat het hem niet zou lukken want hij had z'n vrouw en kinderen voor een andere vrouw in de steek gelaten..."hij laat die vrouw in de steek die hem bijgestaan heeft toen hij kanker had", klonk het. Hingen de elektronen van het niet vertelde verhaal van 'Honing en de bij' misschien in de lucht ? Ik vouwde m'n krant bijeen en vertrok met het nieuws onder m'n arm. Vijf ecologisten krijgen een soort Nobelprijs voor hun werk op vijf verschillende continenten. In Alaska zijn drie miljoen meren.
's Avonds door m'n sterekijker naar de volle maan gekeken. Wat een streling...en niet alleen voor het oog. In de lente staat de volle maan precies al lager dan in de herfst en in de winter...van het vast punt waar ik kijk. Ook groette een ster me van heel ver...en ik haar terug. Is een ster zoals een eicel dan toch vrouwelijk ? En wij mannen om haar cirkelende planeten ? Observerend valt een mens toch veel binnen.
Net zoals de eerste sterrenkundigen neem ik me weer eens voor door observatie van m'n omgeving uiteindelijk te weten hoe de geest in mekaar zit. 'Observerend' vanuit mezelf als vast punt is een goed uitgangspunt. Als schrijver kan ik me natuurlijk ook verplaatsen en vanuit het

standpunt van m'n hond vertellen. De dag erna. In het bos waar ik schrijf stond een boom waar een viertal houten richtingaanwijzers op aangebracht waren. Ze wezen naar bepaalde gedeelten van het bos waar ofwel filosofische, sociale, psychologische of teksten uit nog een vierde dimensie, de 'innercommunikatie' aan de bomen hingen. Eigen creaties, essays, gedichten, kortverhalen en zo. Ik deed de plakaatjes af omdat niet alleen de belangstelling van de welvarende westerling miniem en niet blijvend was. Ook de boom was dor en had zijn tijd gehad. M'n jongste heeft de boom omgehakt en in mootjes gehakt en ik heb hem vandaag naar hier getransporteerd om onze kachel mee te plezieren.
De natuur zij dank dat er hier toch nog wat gebeurd in de streek. Morgen hebben hier drie georganiseerde wandelingen plaats. Eén van de gezinsbond, één van de wandelclub en één van toeristen met honden, een paar dorpen verder ook één van Natuurpunt. Vanavond is er ook een cocktailavond of zoiets van de jeugdbond om hun kas te spijzen. Zouden ze er zoals wij in de tijd bijvoorbeeld mee naar een betoging tegen de staatsgreep in Chili in 1973 durven gaan ? eind april 2005 Vermits het leitmotiv van de rest van m'n leven zal zijn dat ik het nog wil meemaken dat er geen oorlog en armoede meer is in de wereld, ben ik benieuwd welke gebeurtenissen me in de volgende dagen me in die richting gaan duwen. De laatste zondag van april herontdekten de dichteres en ik een deel van de gedichten die ik voor haar bijgehouden heb...zal ze ze publiceren ? Ik heb ze op computer gezet en haar toegestuurd, nu is het aan haar. Thuis heeft er ene zijn huissleutel verloren en een andere is graag op z'n gemak alleen met z'n lief thuis, merk ik. Ik las een boek met een goede uitwerking van hoe je de negatieve dingen die je naar anderen stuurt, terug op je dak kunt krijgen en welk een symboliek er in de praktijk achter gebeurtenissen kan zitten. Goed beschreven, weer iets waar ik me mee bezig houdt en iets dat ik niet meer moet doen, al ben ik het niet eens met de klassieke in plaats van de genetische verklaring van reïncarnatie. De dichteres had een droom dat ze in een supermarkt een bospaadje volgde en zo met haar waren buiten kwam te staan...en aangesproken werd voor winkeldiefstal. Vermits ik in bossen woon zal dat wel te maken hebben met haar vrees dat als ze zich te nauw met mij verbind dat ze dan financieel wel eens onder water zou kunnen gaan. Mijn Nederlandse correspondente die wél in de klassieke reïncarnatie geloofd, laat op een flauwe manier van zich horen. Bovendien moet ze me nog een boek teruggeven...waar ze niet over rept.
Soms kunnen anderen wél in plaats van niet zoals ik in een boek lees, schuld hebben aan jouw toestand en dan hebben ze ook macht over jouw leven. Bovendien is het niet altijd noodzakelijk dat 'echte liefde' 'onvolmaaktheid' altijd omarmt en accepteert.
Sirach zou een hekel hebben aan vrouwen of mannen waarvan je geen verwachtingen mag hebben en zeker aan hen die hun schoonheid en maatschappelijke zekerheid belangrijker vinden dan hoe ze met mekaar omgaan. In een uitzending over Congo zie ik onder een mikroskoop een wormachtige bacterie of virus die slaapziekte veroorzaakt. Vermits het leven, voordat het botten had, 'wormen' waren wijst het niet uitgeroeide van die ziekte misschien symbolisch op het qua ontwikkeling blijven hangen in de sociale evolutie...waar wij de welvarende wereld, mede door ons gebrek aan belangstelling voor de armere wereld 'medeschuldig' aan zijn.
Ons ma is 81 en heeft als weduwe die haar man niet meer moet opletten op z'n ziekbed de tijd om te wandelen...al raakt het *menske* niet ver meer. Ze heeft nu ook ontdekt dat notenbomen en eiken het laatste hun bladeren ontplooien. Noten staan symbool voor hersenen en eiken voor taaiheid en duurzaamheid. Symbolisch heeft ze m'n filosofie begrepen...het doel van de evolutie is de ontwikkeling van het enige echte duurzame...'het spirituele'. In de Sint Germanus kerk brandde ik een kaarsje ter ere van de vernietiging van het fascisme. Een vrouw zei me dat ik het kaarsje niet mocht zetten waar ik het gezet had. Ze toonde me de weg naar waar de kaarsjes stonden...op een metalen tafel...die net toen belicht werd door het zonnelicht dat van achter de dikke wolken door het kleurrijke rozet van het glasraam binnen scheen. M'n wens was zeer diep...die moet ooit eens uitkomen...zeker omdat ik weet dat ik een samenlevingsmodel en tactieken ontworpen heb om zonder burgeroorlog naar een betere wereld te gaan.
Op 't ex -werk blijkt men een subtiele tactiek gevonden te hebben om iedere statutair aangeworvene buiten te wippen, na alles wat men daarvoor al geprobeerd heeft...uiteindelijk beland je op de dop natuurlijk. Er zijn meer en meer tekenen dat er meer arbeidsplaatsen naar landen met lage lonen verhuizen en dat goedkopere producten de klassiek sterke economieën 'bedreigen'. Wij westerse loontrekkers betalen nu voor al die jaren dat we niet gestaakt hebben tegen de lage lonen in de rest van de wereld of tegen oorlogsvoering of werkeloosheid en uitsluiting in onze eigen rangen...we krijgen het deksel op onze kop. Verder heb ik de één of andere slimme uit de bankwereld horen zeggen dat het twintig of dertig jaar gaat duren voordat men in het Oostblok op ons loonpeil gaat zitten. Kan het kapitalisme zich dan toch niet meer redden en sleurt het ons mee in zijn ondergang of is er nog een overgangsoplossing zoals de mijne mogelijk ? Al deze tekens bepalen misschien mee de beslissing van het koppeltje dat morgen komt zien of ze m'n natuurstulp en bos en vijver misschien kunnen kopen of huren. Blijf ik plaatselijk m'n filosofie uitdragen of moet ik meer de rest van de wereld in. Ik ben vol vertrouwen in m'n lot zoals ik mensen lijk te helpen door vol vertrouwen in hen te zijn...meer dan door te zeggen wat ze best kunnen doen. Een sleutel laten bijmaken. Als vrouw en man slot en sleutel zijn hoeft er aan de sleutel maar één klein stukje verschillend te zijn en de sleutel past niet in het slot.
Drie vissen van iemand met een kapot aquarium in m'n vijver gelaten..."die kunnen er misschien niet bij" grapte ik...terwijl ik daarna in m'n eigen weer een nieuwe vergelijking liet geboren worden : als alles niet zo onder de heerschappij van het geld zuchtte...was er veel meer mogelijk op de wereld. Maar een andere vergelijking verdrong die eerste : voor liefde is er altijd tijd genoeg...de vissen hebben plaats zat, de oceanen zijn groot genoeg...laat maar vloeien die liefde.
Als je een sterke binding hebt met iemand en er dus veel koorden, draadjes of touwen...wie weet kettingen tussen mensen bestaan...is het natuurlijk moeilijk losraken. Eigenlijk zijn deze verbindingen voor het oog gedeeltelijk onzichtbaar en zal de camera die ze kan zien nooit

uitgevonden worden.
Tweemei05. Monday morning. Donder in de lucht...de hond blijft kort bij me, want donder betrouwt hij niet...hij kijkt alle kanten uit, maar kan niets zien dat de donder voorstelt. Zoals wij ook moeilijk om kunnen met al die dingen die je niet zien kan. In Mons was de laatste dag van mijn burgerlijk arbeidend leven (30/05/05) een tentoonstelling over de geschiedenis van alle soorten 'anarchisme'. Ik ga aan de hand van het programmaboek en de internetadressen eens zien wie allemaal een bijdrage geleverd heeft aan de het anarchistisch deel van de zoektocht naar een betere samenleving en een beschouwing van wat geloof en de man-vrouw-verhouding filosofisch betekent. Als je de reuzengrote affiches van de jaren dertig leest waarmee men bijvoorbeeld in Frankrijk de proleten verwittigd van niet in dezelfde val van de eerste wereldoorlog te lopen...dan sta je toch wel even stil bij de vraag naar onvermijdelijkheid of *vermijdelijkheid* van de dingen. Terug buiten...al zijn de anarchisten nog niet aan de macht, hetgeen ze per definitie niet willen...de burgerij heeft toch mede onder druk van de anarcho's toegestaan dat de ellende van vroeger voor de meesten althans in het rijkere deel van de wereld werd verlicht. Om hen van de nodige solidariteit met de onderdrukten in de armere wereld af te houden (ook met de armere wereld in de rijke wereld), organiseert men allerhande brood en spelen met soms veel decibels lawaai en journalistiek van een zogezegde onpartijdigheid. Ook rekent men op de biologische instincten van de onderdanen : het ik of wij-eerst gevoel. Met m'n *mobilhometje* reed ik van Mons ook lans Quaregnon, plaatsje waar een etappe in het 'vierkantig'-socialisme geschreven werd...non *quaré*, het socialisme, de ronde aspecten ervan, het subjectieve, telt ook mee...en die moeten we ook onder de knie krijgen...de objectieve wetmatigheden zijn nu al lang genoeg. Ik voelde me geweldig, alleen reizend onderweg...ik kreeg er een enorme rust van die zelfs niet vernietigd kon worden door een gekwelde Wi die ik op m'n terugweg zal ik maar zeggen tegenkwam. Ik miste een conférence over Congo, maar ik zal het boek wel kopen. De socialisten, communisten, anarchisten en al hun onderverdelingen...begrijpen één ding niet, en dat is dat we een programma en tactieken moeten uitdragen die én burgeroorlog vermijd én een verdere opsplitsing in -ISTEN van allerlei aard onmogelijk maakt. De *picnic* aan de zoetwaterkapel in 't Meerdaalwoud was ook mooi.
maand.09/05/05 De voorbije dagen is m'n *innerkommunikatie* gekelderd door weer eens een bronchitis denk ik, na drie jaar niks nu ineens al drie keer op enkele maanden dit jaar. Hopelijk duurt deze geen weken zoals de twee vorige. Ik weiger dokters en pillen en bijt door. Tijdens het doorbreken van de aanval van mijn buiten-lichaam-deeltjes een beetje sterke drank (die ik anders niet gebruik) om me niet compleet kapot te hoesten en beroerd te vinden...enkel de eerste paar dagen tot mijn verdediging goed losgekomen is. En zeggen dat ik me op dertig april nog zo goed voelde...'op mijn weg', één mei ging nog, twee mei ging er een ontmoeting in de namiddag niet door...de ontmoeting werd naar de derde verschoven, maar toen was het verlangen er niet meer. Ik had het al moeten weten van mijn I.K. (*innercommunicatie)* die voormiddag op de knotwilg boven de beek. Vóór m'n studie van de brochure over de tentoonstelling van het anarchisme dacht ik zeer sterk aan Ernest VN , een overleden kameraad van me. Onverklaarbaar. Een voorspelling van de week 'onder de voet zijn' die zou volgen of iets met mijn studie van de rtbf-brochure die voor me lag ? (radio Belge)
Pa zijn is veelal naarmate je ouder wordt een beetje Vaticaan worden...het been stijf houden zodat men niet te veel afwijkt van de regels...teveel ruimte geven is niet altijd voordelig voor persoonlijke ontwikkeling. Veel vertrouwen blijven hebben ...helpt. Misschien zijn er wel krachten bezig die hetzelfde met mij voor hebben...(in de 'hemel' en op 'aarde'). Met hemel bedoel ik bijvoorbeeld aanwezigheid van lucht en licht en golven...van gelijk geaarde 'heengegane' energieën of onuitgesproken zaken waarover in een gesprek iemand anders begint omdat jij ze vergeten was...ze hingen in de lucht. Naar de mis voor mijn voorouders en die van anderen geweest. Als de pastoor niet meezong in de micro, dan zou de mis mooier zijn...omdat de koster zo schoon zingen kan. Ne zachte mens de koster van ons dorp, wordt alleen kwaad als de rechtvaardigheid het vereist. Onze pastoor doet eigenlijk ook z'n best. Goed dat er tijdens deze vaak bewolkte donker-weer-dagen goede documentaires op tv waren, want mijn creativiteit of lang kunnen lezen staan op een laag pitje.
Zijn de benamingen die we gebruiken wel passend bij hun werkelijke inhoud ? 'Mijn vrouw' = iemand waarmee je kinderen hebt. 'Mijn echtgenote' = iemand waarmee je een contract hebt. 'Mijn minnares'= iemand waarmee je al dan niet buiten het medeweten van haar man of echtgenoot een hopelijk meer dan erotische relatie mee hebt. 'Mijn vriendin' = een platonische verhouding. Mijn vrij vriendin : een erotische verhouding met een niet gebonden iemand.
De zon ziet al de elektronen die rond haar draaien heel graag. De zon bezoekt de aarde tweemaal daags en al is het op veel plaatsen koud en nat overdag...de wolken hangen in haar weg. Misschien moet ons weer wel ons weer zijn om het leven in stand te houden op aarde ? Toen er nog geen mikroskoop uitgevonden was bestond er al misschien een tuinder die gewoon was om met verschillende soorten plantenzaden om te gaan en die ook het leven in het water observeerde en toen hij de kikker-dikkopjes in het water zag de vergelijking naar het uitzicht van het mannelijk sperma doortrok. Zo iemand voel ik me met al onze huidige kennis, wanneer ik achter de ontbrekende inzichten tussen leven en dood probeer te komen, wanneer ik dingen lees of sterrenstelsels op tv bezig zie of in een oude tronk een kolonie van 't één of 't ander ontdek ... .
Nog te vertalen dromen van mezelf en anderen
-Brigitte op droombezoek in de wittebroodsweken. Te gevaarlijk om uit te leggen.
-De koe die grootmoeder als kind opslokte(droom gehad door GVC als kind. Voorspellende droom. Op hoge leeftijd weet ze hem nog(ondanks tweetalig geschoold en op gemeenteadministratie werkzaam zowel bij ouders als schoonouders aanvankelijk op de boerderij ingeschakeld, later in fruitteelt en handel en ouderenverzorging)
-Vervolgdromen : 1.vader wil weer kunnen gaan 2.verjongde vader blij pikketten aan 't maken
Tijd voor weer een lading theorie
Te volgen methode. Dag notities in 't rood in een schrift. Gebeurtenissen. Dromen. Gedachten. Beelden. Dialogen. Woorden.
Aan de andere kant in 't blauw in 't kort de theorie die er uit

te distilleren valt. Dan het allemaal opschrijven waardoor er weer diepere inzichten en verbanden geboren worden. Heel je omgeving speelt al van toen de personages ervan mekaar nog niet kenden, generaties lang al een rol in de zich steeds ontwikkelende toekomst. De volgende vondsten vloeien voort uit een reis naar Noorwegen, alleen met *m'n mobilcaartje* en gaan de verderzetting van het NU-dagboek vooraf. Sommige vondsten zijn al in het voorafgaandelijke stuk over een grootvader van mij verwerkt...als resultaat van de dagen na de reis. Een praktisch verslag van de reis heb ik in geschreven vorm aan een groot ruitschrift toevertrouwd. Het is lectuur voor diegene die me niet wenst gek te verklaren. Dit is andere koek.
Het regent te lang, 'wat een weer zou je zeggen'. Bedenk dat de totstandkoming van het biologische leven een veelheid van verschillende weersgordels nodig gehad heeft. Bij een temperatuur van twintig graden overal was het misschien niet gelukt.
Het genie der schepping voorzag ook meerdere soorten geografische omstandigheden opdat de biologische soorten en de mens verschillende soorten weerstand zouden kunnen opbouwen...nuttig in geval van nieuwe ziekten en wijzigingen in voedingspatronen.
We zitten in de fase dat de dorpsgrenzen en hun combinaties opengebroken worden naar de rest van de wereld toe. De genetica beleefd nu al een tijd één van zijn revoluties die mede door de geschiedenis tot stand gekomen is. Als de mensheid één geest is, één met de rest van het heelal, één en verbonden...dan is de immigratie van de continenten waar de mensheid vandaan komt naar de continenten met het blanke deel van het ras, niet alleen een gevolg van economische en *amoereuse* omstandigheden, maar ook een bewuste zet van de genetische wijsheid en alle daarmee verbonden ziele roerselen. De continenten dreven uitéén terwijl de jonge mensheid zich van het ene continent naar het andere haastte...de mensheid doet pogingen om weer van alfa bij omega te raken. Van het begin tot het einde.
In de vroegste perioden van de geschiedenis, gebeurden zulke bewegingen binnen één continent of een gedeelte daarvan. Vanaf 6oona C tot de elfde, twaalfde eeuw landen de Vikingen bijvoorbeeld op delen van Groot-Brittannië, Ierland en heel Noord Europa en verder. Ze zijn niet in vrede gekomen en we hebben ze niet kunnen verwelkomen. Teveel drift moest nog worden uitgezuiverd. Dus kon de geschiedenis moeilijk in een humanere zin verlopen hebben. Ondertussen is die vrede wel min of meer bereikt en is er een gemeenschappelijke wereldtaal uit voortgekomen. Als tegengewicht en andere manier van uiten zijn er gelukkig ook nog het Frans en het Spaans en alle andere talen en dialecten overgebleven. Misschien daarom dat de Vikingen in Zuid Europa een blauwtje opliepen. Heerlijk hoe een aantal verwante talen op mekaar lijken en anderen totaal verschillend zijn. Boeiend om over heel Europa bijvoorbeeld mensen proberen te verstaan...ik hou dan van die mensen die voor de gelegenheid traag praten willen. Laat ons in 's hemelsnaam iets doen aan ons filosofisch en sociaal bewustzijn zodat we oorlog en armoede uitschakelen kunnen en ons meer met onze ware bestaansredenen kunnen bezig houden. Onze politiekers zijn het resultaat van ons bewustzijn, dus is er nog veel werk aan de winkel.
Laat ons niet teveel dromen over 'zo zou het moeten zijn' en ook niet teveel in 't verleden blijven steken; maar er de lessen uit trekken en het NU ontleden en een strategie ter verbetering van toestanden uitwerken.
De ruimte draagt de aarde, deze draagt de zee, deze draagt het schip. Ons lichaam onze kajuit in het heelal.
Genetisch is er van vele anderen in ons iets terug te vinden. Onze stamboom loopt langs dezelfde lijnen als die van de geschiedenis.
Het is een waterloop met watervallen die alles en iedereen meesleurden...met uitzonderingen op die plaatsen waar een schuine steen tegen de richting van de waterloop omhoogstak, waardoor het water er in een boog overheen stroomde...een plek met alleenlijk lucht scheppend...een oase voor denkers wiens gedachten al wat meegesleurd werd bestudeerden. Zo zit ik hier ook in mijn chalet met zeventig percent water en 30 percent aarde en bos errond. Met een bibliotheek en digitaal en kabeluitzicht op de wereld waarin ik al in tal van situaties vertoefde. Na mijn scheiding ging ik eens alleen op reis en ontdekte de verschillende genetische achtergronden in mezelf : de artiest, de wereldverbeteraar, de liefhebbende mens...
Bij de start van m'n pensioen deed ik hetzelfde en ontdekte dat de alles relativerende schoonheid van de natuur slechts de vonk van de verborgen geesteswereld is en dat de psychologie en geneeskunde alleen de kapitein van ons schip zien, niet wie er nog allemaal genetisch aan boord is. De kapitein moet weten naar waar de reis gaat en waar de klippen liggen...loopt het verkeerd helpen geen pillen maar inzicht in relaties, in de maatschappij en in het goede in de mens de ziektebeeldoorzaken weg.
Zowel de platonische als de goed lopende monogame als alle andere soorten relaties, zijn afhankelijk van iemands in de genen i*ngezalfde* zieler roerselen en allerlei omstandigheden...die de voltooiing van de innerlijke zoektocht naar rust als einddoel hebben. Of je nu in een driehoek functioneert of helemaal alleen door het leven gaat...je kan er niet aan ontkomen. Hoe je je voelt en wat je achter de rug hebt valt uit de spanning van je pezen, je stem, je handdruk en honderden anderen tekenen af te lezen...om van je woorden nog maar te zwijgen. Er zijn wel aanrakingen en woorden en ervaringen die die pezen, stem, woorden...tijdelijk in form kunnen brengen...maar de echt blijvende aanrakingen heeft ieder door middel van anderen in zichzelf te ontdekken...schreven al mijn talenten op deze hoogdag van goed voelen samen. Talenten al door tal van levens uit de grote stamboom der genetica en verder verzamelt. Al die dingen opgebouwd door het goede in ons, oorsprong van de micro-en macrowereld...einde en begin van elk verdienstelijk leven.
Zet je ergens rustig en beeld je jezelf in relatie tot dat goede in en stel je vragen over alles waar je mee zit en probeer de antwoorden laten binnen te stromen...neem je een aantal gezonde levensgewoonten voor zodat je fysiek in form komt om meer kennis over de wereld op te doen. Als je voor al je problemen een overgangsoplossing of meer dan dat gevonden hebt beeld je dan de zon in en de planeten die er ronddraaien...ken je de volgorde al vanbuiten ? Denk aan het goede, wens het goede, wordt het goede. Denk aan hen die je omgeven en wil het goede voor hen. Zodoende 'leeg gemediteerd' en toch boordevol goed gevoel...krijg je misschien een beeld binnen waarover je je verwondert en

dat je niet zozeer moet verklaren maar waar je uit putten kan...misschien een fantasie of iemand waarvan je ooit genetisch deel van uitmaakte. Als je reist kan je onderweg heelder landschappen in gedachten aan mensen opdragen...soms denk je zelf eerst aan iemand en dan staat daar plots een landschap voor je dat met die persoon z'n symboliek overeenkomt...'een afgezonderde chalet met een ketting voor de oprit met daarop nog een verboden-toegang teken bijvoorbeeld'.
Elk macrogegeven heeft ontelbare micro gegevens als je ze naar kleinere punten leidt...de menselijke geest is tot geniale metaforen allerhande in staat. Tot geniale misleidingen of omleidingen ook natuurlijk. .
Ik zong 'alle Menschen werden Brüder op zeven verschillende manieren' op één van de mooiste tochten door Noorwegen...toen ik die dag een Franstalige Belg per fiets tegenkwam...een filosoof die ooit op dezelfde camping gewoond had als ik, maar dan voor mijn tijd. Hij had meer dan 2000km op zijn *kilometrik* staan. Het was de dag dat ik een roodgeelzwart belegde boterham at. Rode choco, gele honing en zwarte siroop...eerst achteraf toen ik aan 't eten was viel mijn oude Belgische frank. Mensen die mekaar moeten ontmoeten zullen mekaar ontmoeten al moeten ze ervoor tot in Congo gaan. De wijsheid van de genen lost dat allemaal via zijwegen op. Mede door toedoen van de vele plannen *ontredderende* oorlog gingen mijn ouders dan toch niet naar Congo. Ondertussen heeft een nicht van mij via haar man en kinderen en kleinkinderen wel een twintigtal directe connecties in Afrika opgebouwd.
Ik vertelde iemand dat het toch wel een straffe moet geweest zijn die Jezus in den tijd. Geen letter geschreven, kameraden die weinig gestudeerd hadden en den heilige geest die hij beloofde...en die mannen die de grootste schrijvers van hun tijd werden.
Alles is taal. Van de oerkreet tot het Latijn en Grieks en verder tot wat de ijsvogel ons allemaal leren kan. Je moet alleen leren luisteren.
Dan zegt de vuilbak internationaal 'garbidge' zowel als 'poubelle' als je hem dichtklapt en betekent hetzelfde woord een ander ziele roersel in een andere mond, in een andere zin, in een andere context. Je moet ook leren observeren en interpreteren...dan versta je dromen en stemmen die je iets aankondigen, niet alleen buiten, maar ook in jezelf. Je moet leren van als je een echt goed standpunt of gevoel hebt dat te koesteren...begin je te twijfelen dan nodig je de telepathie in de lucht uit om bij je binnen te dringen en je uit koers te brengen of te verzwakken. Je moet niet altijd motten krijgen om je onderuit te krijgen...agressie werkt ook op afstand. Als je dat genoeg oefent werkt dat zoals bij een waarschijnlijk heel vervelende gsm-oproep die je niet wenst op te nemen. Echt bedreven mensen in die dingen nemen bijna altijd op, behalve als er iemand in een bepaalde situatie voor zich nodig heeft dat er niet opgenomen wordt. De geest is inderdaad onpeilbaar vertakt en zit vaak verrassend mooi in mekaar...als je geloof maar groot genoeg is. Op 't einde van m'n reis, bezocht ik een uitroeiingskamp en riep er heel hard 'smeerlappen' voor al wie dit destijds niet had gekund. Terug in m'n dorp, bezocht ik ook het kerkhof ter hunner ere. Ik verliet het met in m'n hoofd hun stil gefluister...niet in 't verleden blijven steken, lessen leren, het NU ontleden, strategie plannen, geduld hebben...kordaat zijn. Toen kwam ik het echtpaar tegen dat de graven delft.
"Jullie hebben één van de speciaalste beroepen", zei ik . "Dat van jullie en dat van vroedvrouw". "Misschien schaffen ze het op een dag ook af en laat men ons in proefbuizen geboren worden en schiet men onze asse de ruimte in". Ze vertelden me veel van wat er aan hun beroep te pas kwam. Ik hun over noordelijker kerkhoven met veel groen en minder steen op de *heengegaanen.* Zijn de *heengegaanen* het volk op de boot en niet de kapitein op het schip van hun nog genetisch levende afstammelingen, vroeg ik me af . Bestaan die *heengegaanen* wel afzonderlijk in een Hiernamaals en is dat hiernamaals slechts een proefperiode om het *Daarnamaals* te bereiken ? Kwam vandaag iemand tegen wie ik de 'eerste progressieve vrouw van het dorp noemde' omdat ze vergaderingen tegen van alles en nog wat bijeenriep. Al heeft iedere generatie zijn eigen progressieven, dertig en meer jaar geleden ging het tegen de aankoop van gevechtsvliegtuigen en staatsgrepen in Chili en zo. Dat progressieve zat ook in haar zus en broer en de mensen met wie die mensen scheep gingen. Hun ouders, waarvan één koster met hemelse stem en zijn pronte vrouw waren er ook. Hun grootvader werd een uur na mijn opa begraven. In hun naam verborgen 'sta'...sta op voor recht, tegen onrecht. Anderen met die naam in andere takken van de familie vulden dit natuurlijk in met 'sta alleen op voor je eigen recht'. Een afstammeling daarvan zei me ooit dat een bepaald iemand me graag zag...aan de domino's daarvan terugdenken is boren in de ondoorgrondelijkheid met een boor die nooit lang genoeg is. Het was zijn tip, maar het was wel mijn keuze...omdat het lot toch perfect verklaarbaar maar ook veelal ondoorgrondelijk is. Van al de duizenden mensen die ik leerde kennen kan ik me niet de namen herinneren. Als ik hun namen lees kan ik er wel altijd een gezicht en belangrijke anekdoten bij bedenken. Van alle dromen die ik had herinner ik me er weinig, maar als ik in m'n droombestand kijk en ze herlees, komen ze bijna allemaal terug. Alleen de voor je koers belangrijke blijven je altijd zonder schrijven bij. Het heden is de proefbuis waarin het verleden de toekomst baart
<u>De zondagmis</u> Graag had hij zovele andere woorden gebruikt om het geloof in het leven uit te drukken. Meer communicatie inbouwen tussen de tempelbezoekers zou ook niet slecht zijn want ieder trekt zich in zijn op familiebanden gebaseerde stulpen terug, eens de hostie die Christus zou meebrengen geconsumeerd. Hij zette na zijn moeder nog een buurtvrouw bij haar huis af. Eens trotse kleine boerin...nu levend in de reuk van het grootschalige zwijnenfabriek. Zonder dat ze het weet klaagt ze ook de grootschaligheid van een ander bedrijf aan. Haar voordeurbel op pillen dreef op het water van de overstroming...eigenlijk woonde ze daar niet meer.
<u>Storm over het Hageland</u> Vrijdagnamiddag. Een oud vrouwtje die ergens te midden veel beton in het groen woont. Al het water van de omgevende daken vloeit naar het lager deel waar ze woont. Haar ene dochter in 't buitenland. Haar tweede dochter op verplaatsing voor familie. Dus legde ze zelf de zandzakjes, want veel buren zijn er daar niet te bekennen...begon ze zelf wat water weg te keren. Dag na dag andere en dezelfde maar nooit dezelfde gebeurtenissen. Aan zee, goed weer, binnenland overstroming net zoals de zee dagelijks overstroomt. Onze levens bestaan uit ontelbare andere kanten.

Het blonde meisje Van acht. Woonde bij haar vader in. Vroeger verdiende haar vader veel centjes toen hij nog bij zijn eerste vrouw getrouwd was. Hij werkte hele lange dagen lang en één keer de week ging hij uit en bleef hij hangen. Zo kreeg hij het idee dat er toch nog meer in't leven was en dat een huwelijk met weinig sex geen huwelijk meer is. Een *Tenerifiaanse* schone veroverde toen zijn hart, haar mamma. Drie jaar werkten papa en mamma in de frituur samen. Het voortdurend Spaans in de te snelle en te hevige vorm gebruiken, was er eigenlijk te veel aan met twee tantes en oma ook in huis. Zo bleef ze uiteindelijk alleen met pappa over. Papa heeft nu een vriendin die niet bij hem woont...omdat ze veel te jaloers is, zegt pappa zelf. Laatst kwam er een mijnheer een frietje halen...omdat de toog gesloten was, tilde hij me erover want papa was bezig. Toen deed pappa zijn verhaal aan die man...ik denk dat hij een schrijver was...hij heeft zeker gezien dat mijn broek vuil was en gefantaseerd hoe en waar ik die dag overal met mijn kameraadjes gespeeld heb. Papa vertelde ook nog over mijn halfbroer die al groot is...misschien ziet diens mamma pappa ook nog wel graag.
Oude beroemdheid in Tienen Hij had net de woensdagkrant gekocht en dacht een paar uur in de wagen onder een boom te gaan lezen. Er kwam een statig serieus kijkend figuur in m'n richting...hij stapte zuur en *permantig* door, zonder naar Jan en klein Pierke te kijken...dus ook naar hem niet. Hij kende hem toch van ergens...ah ja, toen hij gepasseerd was, wist ik het...die omroeper van de televisiejaren stillekes. Waarschijnlijk geen grote afscheidspremie gehad. Wat is beroemd zijn toch zielig. In plaats van in de wagen zette hij zich deze keer met z'n krant op het verlaten terras van een café...een half uur voor het open ging. Sommige dagen staan er voor twintig minuten interessante dingen in de krant...andere dagen voor twee uur. Laten we voor vandaag onthouden dat de helft van de mannen van 25 nog bij hun thuis wonen.
Het café ging open. Binnenin na een tijdje twee maal twee mensen die een praat duo vormden en drie enkelingen. Hij aan de toog. 'Mensen die mekaar niet kennen mogen mekaar in een café niet aanspreken', zo'n atmosfeer hing er in de kroeg...en 't was nog wel een theaterkroeg...echt theater dan. Na een tijdje ging hij naast een man van 58 zitten. Vanop het terras had hij hem zien aankomen en hij vroeg zich af waarom iemand zo zuur kon zijn...zo tegen zijn goesting bestaand. Hij lanceerde een aantal onderwerpen. De vlooienmarkt in Tienen. "Sinds die vreemden hier rondlopen ga ik er niet meer naar toe, mensen van hier die op de dop staan worden van de markt geweerd en die vreemde van de ocmw (openbare ondersteuning) mogen hier staan". "Is dat wel zo jong?" Hij zei hem dat hij iemand kende wiens dochter een prachtfamilie met kinderen en kleinkinderen had al sinds ze als jonge maagd met een Congolees getrouwd was". Tegen Congolezen had hij niets. "Het zijn die van daar en van daar die...". Het ging ook nog over op pensioen gaan, waarbij hij zich weer afvroeg hoe het mogelijk is dat mensen denken dat ze geen macht hebben om af te dwingen dat ze vroeger op pensioen zouden mogen gaan. Sommigen zouden ze best langer laten werken want die weten toch niet wat doen met hun tijd dan zuurheid te verspreiden...of anders zou je ze naar een herscholingsproject moeten sturen. Hij had beter bij die oude warm lachende vrouw gaan zitten. Net als de man vertrok ze. "Je vriendin is zeker met vakantie", zei hij en passant. "Ja, met ne caravan...en da's niks voor mij", zei ze toen hem duidelijk werd dat er toch ook een stroef iemand achter dat uiterlijk schuilging. Zij ging in september op hotel. Hij betaalde de magere invallende cafévrouw met het punkkapsel en vertrok na een babbel met iemand die er als een gediplomeerde Sikh uitzag maar vloeiend *Tien*s dialect praatte. Op het T-shirt van de cafébazin ? stond in 't Engels 'Ik ben nog altijd maagd'...met één regel erbij...'dit is wel een heel oud T-shirt'.Ze was wel héél vlijtig, maar moest zijns inziens toch geen schrik hebben om meer met de klanten te dialogeren...zeker als je zo een bloesje durft dragen...het was misschien haar eerste stap naar het aanleren van communiceren met mensen...ze had eens iets gedurfd.
Iedereen z'n verhaal trekt lijnen door het onze. Zelfs de man vóór hem in de krantenwinkel, die dat pak sigaretten voor z'n vrouw ging kopen trok een lijntje door z'n leven : "Zit ze weer zonder ?" , zei de verkoper..."Ja, en zeggen dat ik zo achter haar gelopen heb...en ik ga nog regelmatig naar Scherpenheuvel om die kaars uit te krijgen die ik daar vroeger voor gebrand heb".
Tot daar voorbeelden van kleine lijnen die een dagelijks leven doorkruisen...de grote en grotere lijnen zijn die die mensen ongeacht grenzen van landen en echtelijke status toch zo'n leven doen leiden dat ze uiteindelijk mekaars pad kruisen. Je eigen lijn loopt altijd alleen...net zoals je sterft...iets wat je ook alleen doet. Soms lopen lijnen een tijdlang samen maar uiteengaan doen ze toch... als ze niet vrijwillig samen verder willen doorlopen...zoals je met de ene bik over de andere schrijft. Welk is de ideale tijd om samen als lijn te lopen...dat zal voor iedereen anders zijn en afhankelijke van de kinderlijntjes die de lijnen zelf ontwerpen. Afhankelijk ook van 'instelling' tegenover 'de andere' en het leven, een instelling die het resultaat is van zoveel deelleventjes die men langs genetische weg meestal onbewust beleefd heeft. Verbetering van dingen die ongelukkig maken komt er alleen als de mensen, de 'domino's', die NU aan 't leven zijn de kracht hebben om te blijven staan...en de domino's die zij uitkiezen om aan te tikken, zelf uitkiezen...in zoverre dit al mogelijk is en de regels van het spel al dan niet bepaald worden door een hiërarchie van wetmatigheden binnen de verbondenheid van bepaalde groepen van mensen...met ieder hun eigen functie. Net zoals de elektrische draden van een chauffageketel maar op één manier de onderdelen ervan verbindt...kunnen mensen onder mekaar ook voor kortsluiting zorgen...ze moeten alleen weten wat ze moeten doen om dat te vermijden...als ze warm en aangenaam willen blijven. De echte details ... geheimen voor eenieder... in 't beste geval even vasthouden en dan weer weg. Het water rimpelde, zonder dat de wind de oorzaak was.
De eenden stonden op misschien wat brood te wachten. 't Was een karper die door het wateroppervlak uitkwam. Als protest tegen de massale vissterfte in Noord-Frankrijk. Het lijkje van het lelijke eendje dat bovendien niet kon slikken, aan de geurige bosgrond toevertrouwd. Aan de rand van het water gaan zitten.
Ik heb wat ik een PIA noem, passing it all, diepe analyse en indrukken volgen mekaar op
opgaan in de natuur terwijl al de rest in vrede de revue passeert.

De eekhoorn op tien meter van, komt nog altijd dichter bij. Als het gedeelte lucht en licht...dat na m'n dood overblijft ook zo'n bewustzijn heeft, zo'n zalig gevoel geeft, wil ik daar voor tekenen. 't Lijkt op zoiets als na zalige seks, maar anders...NOG STERKER.
Wat me met m'n geliefden bindt is het genieten van haast kinderlijke dingen. Die zo vluchtig zijn dat je ze zelfs niet kunt onthouden. Zoals ware speciale energie ook moeilijk bereikbaar en vluchtig is.
Weet je nog onze kinderen, die waren ook vindingrijk in uitspraken.
Eerst kakken in het bos, dan terug een PIA-gevoel opbouwen
en wat zwemmen. Misschien voor de eerste keer dit jaar, de kachel aan na 't zwemmen.
Er zonder is eerst koud hebben en dan toch beginnen gloeien, zonder kachel.
Benieuwd welke gedachtegang er tijdens het zwemmen zal zijn.
Moet ik die of die auteur geen mail meer sturen ? 'Als je gekakt hebt kan je beter ademen en stroomt er precies weer licht je ogen binnen', dacht de sjamaan. 'Sjamaan' : op bepaalde tijdstippen in welbepaalde ruimten bepaalde aard gebonden zaken doen waar men z'n handen en de rest van z'n ziel moet voor gebruiken ten einde de nodige rimpels in het telepathisch netwerk te brengen.
Twee takken van één boom in het water. De rest heeft nu meer kans om overeind te blijven. Eén stuk van de berk gaf het verticaal zijn op. Het met de zaag onder water zagen, een totaal nieuwe ervaring voor mij en de zaag. De berk liet zich blij op het water trekken en in de winter blij opbranden.
Zoals vroeger, toen hij trots in de lucht stond en naar het licht reikte,
kan de berk nu weer naar boven gaan; terwijl z'n asse beneden zal blijven.
Hij die vroeger uitstraalde zal zich nu laten uitstrooien.
M'n vegetarisme heeft z'n grenzen, als de oude hond Porto hier een eend pakt, zal ik ze wel opeten. Wel raar dat sommige honden katten doodbijten en anderen er mee kunnen leven. Een domme vis die bijt, doet dat misschien omdat er beneden eentje te veel zit. Net terug van het zwemmen. Twee achten van elk honderd meter gezwommen en in 't midden aan de koorden over de vijver gehangen en me voortgetrokken om het koude water nog meer te voelen. De herfst begint zijn mooie vergankelijkheid in steeds heller en donkerder kleuren tentoon te stellen. Uit het water komend, heb je geen kou, scherpte van zien en bewustzijn is heel helder. Nu regende het en ik ging binnen in m'n blote thee zetten.
Nu zou ik heerlijk willen gaan slapen, maar het werk om den brode wacht.
Ze ziet er extra mals uit. Heeft waarschijnlijk veel zin in me. Denkt ze dat ik het met Awi gedaan heb ? Nee, het komt van die andere vorm van natuurbeleving meisje.
Ik heb het met de natuur gedaan, vandaar. Wat gebeurd er met de energie van niet-uitgesproken zinnen : zoals : "Een vrouw aankunnen is niet zozeer een kwestie van potentie, maar van invoeling...er komen geen dwaze *fantasmen* bij kijken". "Dwaze *fantasmen* duiken vaak vanuit onvoldoende inleving op...of uit tijdelijke of definitieve onevenwichten tussen mensen"..."of uit absoluut toch willen klaarkomen ,"Stresseert allemaal jullie eigen, niet meer met mij...mijn maagmieren ontwaken als dit te lang duurt".
"Haar mimiek wordt weer als honing, maar deze jonge heeft er voorlopig geen zin meer in". Kringlopen der liefdesbeleving.

<u>26.Denk nooit dat je sterker bent dan tranen</u>.
Prelude. Dinsdagavond. Gebedswake. Geen tranen. Zelfverzekerdheid, Blije uitstraling. Verdeeldheid tussen zussen overledenen. De dode, nog altijd merkbaar het verschieten van wat hem plots overkwam. Twee van z'n zonen. De oudste en jongste condoleerden mee. Rustige onbewogenheid. Het harde deel van m'n schoonmoeder in die oude vrouw haar ogen. Jongensachtigheid in die van haar man. Verdwijn oh alle last van vroeger. Neven en nichten van z'n ex begroet.
"Dat morgen alle duiven een keer langs de toren mogen vliegen. En dat de fanfare spelen mag...want het was toch een duivenmelker en muzikant...zowel als één die tussen de fruitbomen toefde"...zei hen de gescheiden man. Begrafenis. Een kaartje geschreven : Aan de rouwenden : Zoals een duif niet kan stilstaan terwijl ze vliegt. Zoals de muziek van de fanfare niet even bevriest...zo zal ook de dode z'n zachtaardigheid niet verdwijnen".
Aan wie het kaartje geven ? Aan een zoon om het voor te lezen aan de weduwe ? Aan de ex ? Aan een begrafenisbediende ? De familie kwam de kerk binnen...al minder verdeeld dan gisteren. Slechts één zus zat achteraan in de kerk in haar sinds kort...invalidenstoel. Hij zag ook twee van z'n zonen...de twee jongsten...de jongste naast z'n moeder. Haar achterkant. Lange lichtdonkere haren. Haar ogen zag ik niet...maar ze wandelde zoals ze wandelde toe mekaar zien nog gewoon was...met de lichte gang van het onschuldige meisje...met de blijheid en het speelse in haar gang waar hij werd op verliefd. Z'n ogen werden door het vocht van de weemoed...of was het de ontroering of was het zoveel meer anders dat al onze levens bevindt bevangen. Hij herstelde en werd weer nuchterder. Zette z'n licht gekleurde glazen op en weer af.
Communiegang. Wandelend met de armen naast het lichaam...rust en evenwicht in z'n blik. De hostie...teruggaan...handen vouwen...niemand aangekeken. De mis ging verder...het groeten van de dode.
Hij zag z'n moeder in haar terugkomen de handen van een paar oude vrouwen uit de opgaande rij schudden en ook de ontroerende nuchterheid van z'n oudste zus zoals het oprechte mede voelen van z'n jongste zus gisteren. M'n verwekster monsterde m'n heldere? blik en even zag ik haar twijfelen of dit wel goed voor me was. Hij bewoog zich verder als vertegenwoordiger van zichzelf en van de zoon die er niet was. Hij legde z'n hand op de kist aan de voeten. Serene buiging met het hoofd aan het hoofd. Teruggaan. Een hand op de schouder van schoonmoeder...ontroerd ditmaal. Toen de blik waar je onbewust en vandaag bewust drie jaar op wacht. De ex, ditmaal niet de hardheid van haar moeder in haar ogen van toen ze van communie weerkeerde...maar het vocht dat ik al eerder schetste. Toen werd het heel erger om het mijne tegen te houden...toch raakte hij niet verwaterd op z'n stoel om de rest van de mis uit te zitten. Daarstraks had hij nog in de wereld van de poëzie vertoefd...op het kunstwerk van de Onze Lieve Vrouw...nog de ROUW in het woord VROUW gelezen.

Toen wist hij het zeker...tranen zijn voor vrouwen. Of voelde hij ook de rouw in de ogen van de z'n vrouw ...of deed de aanraking van haar moeder haar iets...of...of. Hij dacht, nee hij voelde in een milliseconde dat ze beiden het onuitsprekelijke voelden. Het moet zijn dat hij ook een gedeelte rouw in zijn blauwe hemel zitten heeft, want het regende vanuit z'n blauw. Hij die gedacht had van na de mis haar nog te condoleren...stond op en vertrok...hij kon daar toch niet met de hand voor het hoofd blijven zitten. Hij stak z'n gedicht in de kartonnen tas met rouwbetuigingen en vertrok naar zijn tuin waar hij pas echt voluit echt snikkend kon rouwen...terwijl de hond hem troostte met z'n kop en dan zich spelend in het gras vleide...alsof om hem te tonen dat er niks aan de hand was. Hij plukte een *conducta* van z'n pruimenboom en zette zich aan het schrijven...de diepste wortelen van dit bestaan met z'n haast onverklaarbare wegen beroerend. Is het leven niet zoals hij al lang geleden heeft geschreven... een echt gemeend theater dat we met elkaar spelen. De liefde gemeend, de haat ...oude overgeërfde angst. We proberen geometrisch en sterk te zijn en perfect als de vormen van de zon en maan...maar zitten soms nodeloos, soms verplicht gevangen in duistere emotionele poelen en donkere wolken...die eigenlijk door toedoen van die objectieve geometrische vormen (het denken) en het subjectieve stoffelijke (de aarde, het water, ons lichaam) verwekt worden.
'Men maakt ons verliefd opdat de volgende generatie er telkens sterker uitkomt. Plus en min...aantrekking en afstoting met wederzijdse voor-en nadelen...maar tezamen de sleutel om alle codes te verklaren. Hij dankte allen voor pijn en genot, voor vriendschap en haat...overtuigd dat hij boven alle stoffelijke drijfveren stond en juist daarom zo kwetsbaar was...daarom is het onverschillig evenwicht voor hem nog de grootste kracht. Pure observatie en de hoop dat er in anderen ook in stuk van zijn eigen overvloedige liefde zit...die het ijskoude in ogen soms ook nodig doen lachen en wenen kan...als is dat niet altijd nodig'.
27.Droomopbouw Hij had gisteren in de namiddag van de dag van z'n tranen nog gedacht aan wat het oude vrouwtje over de 'speech' van de pastoor gezegd had ('preek' is een mooi oud woord maar dat heeft een betuttelende bijklank gekregen). "Niemand verdiend het om ziek te worden. Ziekte is een even normaal iets als gezond zijn". Het oude vrouwtje haar overleden man was de laatste jaren van z'n leven wel ziek geweest...misschien troosten de woorden haar...spijtig dat de pastoor deze woorden nooit aan haar en haar man komen uitleggen was. Misschien bedoelde de pastoor dat ziek zijn van genetische gegevens afhangt, van in het verleden gebeurde dingen waar we slechts voor een klein stukje verantwoordelijk voor zijn. 'Maar als we gezond zijn', zo vroeg hij zich af, 'kunnen we ons eigen toch ook ziek maken'...'als we zonder en met pillen geen rust in ons eigen vinden'. Ook anderen kunnen ons ferm belasten natuurlijk...maar zelfs al ben je een goedzak, je blijft altijd de hoofdverantwoordelijke voor je eigen gezondheid. Zo ging zijn gedachtegang maar verder. Hij moest na de dreun van gisteren wat vermoeidheid weg rusten...maar zelfs om te kunnen rusten moet je eerst rust vinden. Hij had de rust niet in z'n krant gevonden. Misschien wat verder doen met de zijn weer opgenomen studie van religieuze teksten. Het evangelie lag verregend op de grond waar hij het gisteren verloren was. Daarom dat iemand er ooit een plastieken kaftje overgetrokken had...net voor die ene dag van gisteren ? Daar het een schoolboek van z'n oudste zoon was, die had er tenminste z'n naam in geschreven... misschien wel z'n ex-vrouw ? Toch fascinerend dat er tweeduizend jaar geleden mannen rond reisden om over van alles hun gedacht te geven en dit soms op een diep dichterlijke manier konden. Hij kreeg er weer sterkte van. 's Avonds op TV was er een documentaire over sommige nadelen van het Chinese experiment met socialisme ten tijde van de grote en op de duur zoals iedereen versleten roerganger van voor en na de tweede wereldoorlog. 'Hopelijk zendt men die dingen niet uit om ons schrik van 'de' Chinezen doen te krijgen zoals men ons jarenlang schrik voor de 'Russen' inboezemde'. Hij zag in het wezen van de non-fictie acteurs dezelfde diepmenselijke zielen die zich gewoon soms een beetje op een andere manier uiten dan hier. Verder was er ook nog een parallel te trekken tussen een terreuraanslag van de CCC op 1 mei, waarbij een familielid van z'n ex omgekomen was en de vraag van een Nederlandse vrouw op de TV om een Duitse vrijgelaten terrorist die twintig jaar in Duitsland gebromd had ook voor de moord op haar man nog twintig jaar in Nederland te laten uitzitten. Net op de dag dat hij z'n ex na drie jaar terugzag. Als dat maar geen politieke droom zou worden...vroeg hij zich voor het slapen gaan af...zeker nadat hij een vredesmars tegen atoomwapens gezien had, waar iemand van de 'derde internationale' vertelde dat een atoomoorlog nog wel bijna niet onvermijdelijk was, maar toch. Zou de droom onze 'hem' hier niet even wat meer duidelijkheid kunnen over geven ? In de droom van gisteren moest hij een examen doen waarbij z'n eigen en teksten van anderen gewogen werden. De droom van gisteren was nog net niet weggedeemsterd...hij had hem nog net te pakken...maar een droom waar je lang kan van nagenieten was het niet geweest. Vanmorgen wel. Iemand van de 'vierde internationale' ging z'n bureau inrichten in een woning waar de dromer in verbleven had...hij ontving er jonge gasten die met de vrede in de wereld bezig waren...een vrede waarbij de meer linkse sociaal ingestelde mensen aan belang gingen inwinnen. Atoomoorlogen zouden tegengehouden worden..
" Zoek eerst de liefde en bekwaam U dan in de profetie", las hij gisterenavond nog in het evangelie. Over de liefde had hij gisteren ook nog met zonen gepraat. "Hoe was het van na al die jaren je ex terug te zien"...daar moet je wel op antwoorden. Hij had een niet macho-antwoord klaar. Durven toegeven dat hij niet in de mis kunnen blijven was gisteren...mooi toch ? Eens was hij in Portugal geweest en had er de TV aangezet...op het journaal was net iemand van zijn dorp die in een autofabriek ontslagen was aan 't wenen...die man was nog met z'n ex bij de lijst van de tweede internationale opgekomen. Zoveel jaar later was het dus gisteren zijn beurt geweest als lid van de internationale zonder nummer, om een traan weg te pinken toen hij samen met de bruggepensioneerde arbeider(toch gemeenteraadslid geraakt) een traan weg te pinken.

28.Bezoek aan het begijnhof
De oude vrouw had honderden mensen leren kennen sinds ze getrouwd was en een groot deel van het fruit van het Hageland de hele dag lang in boeken genoteerd had als het in de groothandelszaak geleverd werd. Zo wist ze enorm

veel dingen goed te vertalen en vertellen over al die mensen al die jaren. Ze wist met wie ze getrouwd waren, uit welke boerderijen afkomstig, hoe iemand aan z'n eind was gekomen en vele honderden tientallen leuke en minder leuke dingen die er gebeurd waren.
Ze had heel de evolutie van de verschuiving naar vijftig jaar getrouwd geraken en al na enkele jaren uiteengaan meegemaakt. Op haar best was ze als ze haar zakelijker kant even kon afleggen en met leuke anekdoten voor de dag kwam...of de dag door de blije dingen die er gezegd of gebeurd waren aan anderen doorgeven kon. Ook hij was daar goed in. Het was een speciaal iets met haar ook over dood gaan te kunnen praten en de mogelijke verklaringen van het waarom van leven en dood met haar wereld en visie te vergelijken. Voor haar was geloof voldoende...voor hem uitleg en geloof...en door uitleg dingen doen te veranderen. Als er geen vraag naar uitleg komt lijk je soms echter vast te zitten en begin je te geloven dat ook het positieve en negatieve voorbeeld dat elk van ons op zijn eigen manier geeft soms zelfs bijna niet-waarneembaar tot stichting bijdraagt. Het dichterlijke dat zo maar gebeurd, draagt ook tot verlichting van het bestaan bij, zoals het groepje jonge kinderen die over de grafgedenkstenen van de begijnen dansten : "Als dat niet de dood overwinnen is". Hij stond naast deze weduwe op de plek waar een gedenkteken voor de twee laatste begijnen van het hof stond . Van in 1923 waren er al geen meer. Dus was de oude vrouw eigenlijk ook reeds in een progressief tijdperk geboren. Alles is relatief. Begijn zijn kan je ook als progressief uitleggen. Vrouwen die in gemeenschap leven.
Opmerkelijke dingen
-sommigen mensen hun hoofden zitten zo vol cijfers en wetteksten dat ze soms even heel lang met gesloten oogleden spreken kunnen
-sommigen hebben het veel te druk met de strijd om het 'kastje' van de tv om nog te leren lezen en praten en mediteren
-anderen zijn in situaties waar ze te gast zijn veel te vrolijk en inventief om anderen toch maar los te krijgen
-een foetus met een moeder die in coma ligt kan overleven, (krantenbericht 'hersendode moeder', drie maand)
Zoals ik al dacht komt de ziel niet in het lichaam bij de geboorte eerst zoals men in sommige religies denkt, maar wordt ze onophoudelijk doorgegeven, komend van een immens vertakt netwerk van ontwikkeling naar geboorte toe.
-Als takken van een overleden iemand zonder kinderen over het fietspad groeien, zullen de buren niet zelf die takken afknippen. De fietsers vinden het plezant ermee over de haren worden te gestreeld of zich even te bukken.
-Dat de mensheid toegelaten heeft dat er atoombomproeven gebeurden. Sinds 16mei1956 is er ni weten hoeveel radioactiviteit en strontium de atoomsfeer in gekomen. Geruststellend zegt men ons nu dat we er allemaal kleine hoeveelheden van in onze botten enz...zitten hebben...die ongevaarlijk zouden zijn. De Australische onderzoeker Marson, die op de dag van zijn pensioen stierf en vele andere niet-politieke wetenschappers wisten wel dat het aantal kankergevallen in de proefregio's en daarbuiten onrustwekkend toenam. En wij maar vrolijk niet-politiek 'kom op tegen kankeren'.
-Dromen over hoe je in een mijnenveld overleven kunt.
-dat sommigen zo jachtig zijn dat ze hun werk echt nodig hebben...zelfs schrijvers
-dat tijdens een gesprek tussen één of meerdere personen alles wat zich in levens of in een jaar of een maan of een dag of een uur of een second heeft voorbereid, al wat tijdens dat gesprek nodig en mogelijk is...bovenkomt
-'stort massaal voor de honger in Afrika' staat nergens op een spandoek in 't westen te lezen
-met iemand in een taverne in het begijnhof zitten en er kapelmuziek beluisteren en er luistert naar het verhaal van een weduwe die daar vroeger met haar man zat
-de krekel die op m'n nachtkast kwam zitten toen ik na het ochtendlijk bezoek van die twee mensen in blauw uniform die tekst over het wegzenden van de onvrije vrouw en haar zoon las (onvrij : een niet trouwe-vrouw, zou Sirach misschien zeggen)
-Kloosters, tuinen en Augustus-onthullingen
Averbode. Tongerlo. Postel. Norbertus was rond1030 naar rijkdom strevende sommige hogere en lagere geestelijken moe, sticht naar theorie Augustus (400) kloostergemeenschap, gemeenschap van goederen. Trok zich tijdelijk op berg Premontrer (voorspellen) terug (departement Aisne) ...Prémontrer koos bij schisma links en rechts in kerk voor links. Er heeft ook een zekere Maarten Groenvingers of zo, afkomstig uit Linter en door de nonnen verkozen als raadgever boven een andere typ een boek van een 500-tal bladzijden daarover geschreven...onder de schuilnaam Marten de Linter natuurlijk...als je je kop niet wil verliezen moet je soms omwille van de vooruitgang...pseudo doen. Averbode. Salomon...destijds koning in Israël...wilde verrijking met andere culturen...de *halstarrigen* onder de Joden waren tegen. Boeken ter bestudering en vergelijking godsdiensten gekocht...variaties en tegenstellingen tussen dezelfde lijnen.
Belang van woorden en hun betekenis, bijvoorbeeld 'slaven'...leven volgens wereldse wetten, 'vrijen' leven volgens hemelse wetten. Over de liefde oordeelt men best niet te fundamentalistisch...mensen die zich vrij en gelukkig voelen en tevreden met wie ze hebben-niemand is volmaakt, 'volmaakt' zijn wordt ons opgedrongen...gaan minder problemen hebben dan mensen die met een gedeeltelijk genetische ballast uit het verleden zitten en anderen nodig hebben om er van af te geraken...kan soms niet anders en lijkt wel genetische predestinatie...een taak die je via de liefde en later de tegensstellingen die daaruit groeien, op je neemt. Mensen die een binding hebben en ze niet kunnen onderhouden en in hun band verslappen...kunnen nooit volledig van nul beginnen. Niemand kan van nul beginnen. Nul is het enige dat niet bestaat. Nul is iets of iemand zonder voorgeschiedenis. In Postel staat een prachtige kruidentuin met honderden verschillende soorten genezende en ziekte -voorkomende planten, waarvan er slechts een beperkt deel in kunstmatige medicijnen verwerkt worden. Misschien is het soms beter ze op te eten dan te koken...misschien helpt er aan denken al. De plant die ik enkele dagen voor het bezoek aan de tuin op knabbelde, Kamille, denk ik dat hij heet, is goed tegen maagzweren, zo las ik in de tuin. Tora, Bijbel, Koran...voor een deel steunend op dezelfde profeten Drie godsdiensten met veel gelijkenissen en gemeenschappelijke profeten en toch nog al die ambras om theoretische verschillen rond geld, gebruiken en vrouw-man verhouding enz... . David' s

son, niet de compagnon van Harley maar de vader van Salomon (Soelayman voor de Arabieren) wilde de Joodse cultuur met een aantal andere culturen verrijken en haalde ze naar zijn hof. De fundamentalisten onder de Joden vonden dat maar niks. Voor de Islamieten is Christus een hele belangrijke profeet, voor de christenen iemand die gekomen is om de zonden van de wereld op zich te nemen. Christus wordt in de Koran meer vermeld dan Mohammed. Voor Christenen is er een laatste oordeel (voor katholieke althans), voor Islamieten een laatste uur ('als sombere kamelenherders zich in paleizen misdragen'...slaat misschien op die duizend superrijke sjeiks dat voor de winning van petroleum herders waren(?) en als het slavinnenmeisje haar meester zal baren...(de volgende generatie die weer meer met echte spiritualiteit dan met wereldlijke macht bezig wil zijn...of slaat het op de Islamitische visie dat de profeet Jezus nog eenmaal terugkomt om het laatste profetisch rijk te leiden ? De Islam is qua richtingen zo verdeeld geraakt dat men vergeten is dat het als basisregel heeft dat het geloof niet met dwang mag worden opgelegd. In de Koran geeft 'God' 'Satan' de toelating de afstammelingen van de profeet Adam te beproeven (en men geeft toe dat de zondeval in het paradijs ook de schuld van Adam was)... en ook de beloning of straf heeft met het ongenuanceerde goed en kwaad te maken : hemel of hel. Genetische predestinatie of erfzonde, bestaat niet voor de Islam. Wel is men qua hoofdstromingen verdeeld in Soennieten (die niet noodzakelijk afstammelingen van de profeet willen laten regeren ...en Sijieten die daar wel een punt van maken. In zijn origine staat zowel de christelijke leer als de Islam dicht bij de Westerse aanpak van een systeem van sociale zekerheid...die volgens de teksten meer inbreng van diegenen die te rijk zijn vraagt. Woekerwinsten en rente zijn zelfs uit den boze. Als vrouw moet je in de Islam wel kunnen wachten tot je grootmoeder bent...dan heb je veel over familiekwesties te zeggen...althans naar hetgeen auteur Omar Luc Van Den Broeck er in zijn boek over zegt. De perfecte mens, 'Insan-al-Kamil', de gelijke aan Allah, is één van de jongste twistpunten. Wat er ons doet aan denken dat we daar als kind proberen naar te streven, maar hoe ouder men wordt, hoe minder haalbaar dit lijkt. Liturgie en Bijbel-of Koranteksten alleen maken iemand nog geen spiritueel mens...de dagelijks praktijk van het leven in al zijn facetten, van wat groeit en bloeit of vervalt tussen mensen in hun sociale omgeving zijn eerst na de inzichten die daaruit voortvloeien de inspiratie voor zo'n teksten. Waren en zijn en worden. Er staat van alles in de Bijbel...voor de liefhebber van krijgskunst zowel als voor de liefhebber van gedichten en stichtende verhalen uit die tijd en tijdeloze dingen.
Als je de Bijbel zo eens overloopt zijn de meeste dingen die de hedendaagse mens eventueel nog zouden aanspreken, naast het Nieuwe testament, vooral sommige passages uit de Psalmen van David en de spreuken van zijn zoon Salomon (2, 7...10, 22, 25 . Daarnaast ook sommige delen van Job en Prediker (wel aparte stijl...een debat met vrienden over hoe een rechtvaardig leven ook met nare dingen kan gepaard gaan) , Hosea 1,2, Sirach,2de deel vanaf 23, het Hooglied...en nog wel een deel. Vooral de wijsheidsliteratuur uit het oude testament. Vele dingen die als door en door negatief en onvergevelijk bestempeld worden...zouden later na het leven van Christus milder en vergevelijker omschreven worden. Gisteren de selectie gemaakt. Vandaag alles eens op m'n gemak BEGINNEN lezen. Midden de fruitbomen onder een grote aan-de-rand-van-de-weg boom op een pak fruitpalen die als bank dienstdeden. Ergens waar je de geluiden van het dorp beneden goed en toch niet-storend hoort. Hierbij valt nog te bedenken dat de teksten die wél de Bijbel haalden geselectioneerd zijn door de toenmalige aartsbisschop van Alexandrie (Athanisus :'Ah da niet dus'295-373na Christus).
Dromen met een hele tikkel meer dan andere dromen
Ik heb een heel bestand met dromen, gedurende lange tijd bijgehouden...te moeilijk voor de buitenwereld om te publiceren of je zou de auteur moeten kennen zoals hij zich kent.
-8/8/2005 Je kan zo'n periode hebben dat je weer zo van die symbolische dromen krijgt.
Iemand probeert onder water houten palen te klieven en door het feit van het water dat zijn bijl van koers doet afwijken, brengt hij er niks van terecht. Water symboliseert emoties...emoties brengen je daadkracht uit de richting. De tweeling droom van die droom ging over het met een beitel losmaken van gemetste stenen...dat lukte beter. Elke steen van de muur (die eigenlijk ingevallen was), symboliseerde een letter en er ontstond in de droom een parallel met de cellen in ons lichaam die ook bouwstenen zijn.
Onwillekeurig dacht ik aan de Kabala...de betekenis van woorden en letters enz... . Onze lichamen, ontstaan uit het metselwerk van diegenen die ons genetisch voorafgegaan zijn.
-Als je een beroemde bv-kop hebt mag je in de krant allerlei onzin verkopen...zoals die bourgeois ex vu, ex vld en eigenlijk 'Vlaams'(hier een belediging voor Vlamingen)-blokker die het socialisme de oorzaak van het fascisme noemt...zelf denkt hij dat hij een liberaal is. Hij heeft ook nog een parlementaire vriend die nog niet bij de liberalen is buitengesmeten, een aantal bedrijven heeft en ook nog de dikste post na jaagt en die ook denkt dat het nazisme links was...terwijl miljoenen gratis voor de grote bedrijven moesten werken. Hoe blind kan een stuk van de bevolking zijn, dat ze zoiets blijven slikken ? Velen in 't parlement zouden stuk voor stuk buizen voor geschiedenis...ze zuigen hem liever tot eigen voordeel zelf uit de duim.
-Bij de post was er vandaag een stuk waarin het neerslaan van 'opstanden' besproken werd vanuit de eerste stap naar oogluikend toegestane doodseskaders in geval de economische toestand in het Westen nog eens voor situaties zorgt zoals tijdens de eerste wereldoorlog en daarna, toen de proleten genoeg van mistoestanden hadden en de macht wilden grijpen, maar bij duizenden gedood werden...waarna verrechtsing die naar 't nazisme leidde, doorzetten kon. Een andere plaats, dezelfde voortzetting van vroeger Haar eerste man dronk. Ik weet niet waarom. Soms denkt ze "was ik er maar bij gebleven" Hij stierf, z'n tijd was gekomen. Er moest nu alleen voor hun zoon worden gezorgd. Ze werd verliefd op een student die zijn statuut boven dat van kostwinner verkoos. Toen kwam ze de vader van haar drie volgende kinderen tegen.
Haar tweede man schonk haar drie kinderen... Opnieuw moest ze beginnen...eerst een hele zware man die nog onder moeder 's sloef lag...daarna een denker die eeuwig studeren wou...en nooit voor lange tijd voor een monogamie met

haar koos...maar haar nooit beloog en nooit iets beloofde...zo iemand moet je op de duur wel het deksel op de neus geven...zeker als je 'vooruit' wil in 't leven...in de betekenis van dat 'vooruit' willen, verschilden ze...daarom bleef het niet duren. Nog een andere vrouw had een brave man, ze koos voor een andere en had er op de duur zo'n spijt van dat ze, ditmaal, hopeloos naar nog zo'n brave zocht.
Nog een andere werd de slavin van haar zoon. Wat je niet allemaal hoort.
-Met z'n allen één voortdurend uit mekaar vallend wezen. Uit dezelfde bronnen van opbouwen. Atomair wezen. Biologisch wezen. Altijd weer het vermogen om iets op een andere manier uit te proberen. Als we in een ander wat meer deeltjes van ons eigen zagen, zouden we wat meer in mekaar geïnteresseerd zijn. Boeren uit Mali die bijna niets voor hun katoen krijgen, zijn verwant met de Amerikaanse boeren die voor hun katoenwinning op subsidies aangewezen zijn. Fabrieksarbeiders uit het Westen hebben gemeenschappelijke belangen met de onderbetaalden aller landen. Zelfs de symboliek die we door onze woorden kunnen laten ontstaan heeft een vorm...gemaakt uit de stoffen waar we naar wederkeren. Taal is niet een louter verstandelijk fenomeen.
-Tijd en ruimte. Teruggegooid worden is niet mogelijk. Alles is progressieve beweging, al is tijdelijk in het oude hervallen mogelijk. Wetten weerspiegelen altijd een beperkte poging om buiten het geloof in het goede om bij meer rechtvaardigheid te raken. Wetten blijven nodig. Het geloof is onontbeerlijk. Geloof ligt overal in verscholen...in wetenschap, in gerechtigheid, in vredes-streven, in wijsheid, in dagdagelijkse dingen.
'Ooievaars zijn zes maand op vakantie', las ik. Toen ik die dag aan m'n ouderlijk huis kwam zag ik eerst het plankje dat nog door een voorvader aan het dak gemaakt was om de zwaluwnest van weleer te ondersteunen.
'Voor een dier is het leven een les in overleven', las ik,...voor de mensheid zou het ook meer een les in goedheid en belangeloosheid moeten worden. Zelfs de armen zijn in het rijke Westen georganiseerd opgegaan in structuren die hen in hun armoede houden en hen af en toe wat meer minimum toegooien. Kom verdorie op voor volledige rechten : recht op werk en al de andere mensenrechten !
Het Paterke van Hasselt en andere verschijnselen
Rond zijn crypte hing net van hetzelfde als rond het sterfbed van m'n vader...of de plaats waar hij opgebaard lag. Misschien gewoon mensen die bezinnend tezamen zijn-energie.
Aan zijn graf voel ik dat niet zo. De intensiteit ervan is niet even groot bij alle personen van
diegenen die ik al heb weten dood zijn vóór het begraven worden. Soms hangt er in de dag bij momenten ook zo'n gevoel over de natuur. Natuurlijk...want ze zijn toch ook in het lucht en het licht opgenomen. We kunnen ze bereiken zoals we onze radio op één of ander station afstemmen. De zon ziet één van haar elektronen heel graag, maar ze kan maar één maal per dag langskomen. Zo zal altijd contact hebben niet altijd volledig mogelijk zijn. Alles heeft zijn tijd nodig. Vóór de uitvinding van de mikroskoop konden we nog niet weten hoe zaadcellen er uitzagen...al heeft er al wel eens iemand het toen geweten bij het observeren van dikkopjes. Wij zijn allemaal zon die één of meerder van onze elektronen om diverse redenen allemaal graag zien. De 'Maagd' in Banneux, liet zeggen dat ze vooral de armen graag zag...oh gelovigen zou gij U niet meer sociaal engageren ?
Wederom Opmerkelijk. Ieder heeft z'n eigen datum om te 'gaan'. Arafat op de dag van de wapenstilstand, maar niemand heeft het begrepen. Een andere op de dag met het cijfer van de geboortedag van de kleinzoon die in tegenstellingen het meest op hem lijkt ...of hebben ze juist het minste aantal tegenstellingen ?.
Zelfs hun voornamen lezen bijna van links naar rechts en omgekeerd. In de liefde kunnen vergeven heeft soms geen grenzen dan het eigen lichamelijk draagvermogen. Soms lijkt er weinig te veranderen, maar iedere dag zit boordevol veranderingen. In het begin van de maand kan je nog zittend van in de kaalgeschoren knotwilg de beek en het landschap bewonderen...enkele maanden later is ie al zo weer uitgeschoten dat je niets meer van zijn kaalheid ziet en alleen de vogels er nog in kunnen om te nesten. In alles zit een boodschap, niet alleen in die film met die onbaatzuchtige kinderen die de mensen in hun dorp rond het treinstation hielpen, maar ook in de tranen van geluk die over de kaken van de kijker lopen. Alles werkt voortdurend op mekaar in en is één. Dus zie wat je zegt, wat je eet, wat je wenst, waarover je wil dromen...als die al niet zomaar tot je komen.
De complexiteit van waar en niet waar, van schuld en onschuld...is alleen voor diegenen met het geoefend innerlijk gehoor, de geoefende innerlijke blik en het geoefend verstand...hoorbaar, zichtbaar, verstandelijk verstaanbaar...maar vooral...voelbaar.
Genoteerd na niet uitlegbare omweg :
- 'Geniet elke dag zo min mogelijk staat makend op de volgende'.
-"Weet dat BEGRIP soms in het woord zelf niet ligt'
-'Wat wil je in de liefde m'n jongen ? Een jongen blijven of jongleren. Weet hoeveel een mens dragen kan'
-'Je kunt niet voorkomen wat op je weg ligt'
-'Geef toe dat het leven je altijd te vlug af is'
-'Waar wij ons bevinden'? Wij zijn een geestelijke aanleg...met jullie verbonden'
-'Als onze en jullie tijd rijp is, komen we jullie ontvoeren'.
Wij zijn het openbaar ministerie...jullie je eigen verdediging...het onuitsprekelijk geheel van alles is als toekomst rechter. Alles is altijd voorbereiding en uitvoering tegelijk. De drie delen voegen zich tezamen en alles leeft. Alle negatieve emoties, jaloezie, angst, wantrouwen, hebzucht...moeten worden gezuiverd. Alles ligt vast, de kinderen die komen, de stervensdag, de jaren van vrede voor de oorlog...de definitieve vrede, waarmee niet de dood wordt bedoeld. Grosso Modo 2000-2100 ?... zoveel mogelijkheden en toch blijft de mensheid slabakken in de aanpak van de grote wereldproblemen ...tegen 2040 zou er serieuze verandering moeten gekomen zijn...maar niet zonder groeipijnen ...een algemene consensus volgens het CONSCIENCE-plan (zie referendumblog)
Stap één : Het goede en kennis goed gebruiken. Stap twee : weer meer verbonden met de natuur en het overtollige van de winstcultuur laten vallen. Stap drie...luisteren naar een goede tekst die oproept tot verandering'.
-Joeri GAGA ER IN, in de ruimte (eerste mens) SHEP art (schep kunst)(de aarde vanuit een ruimteschip voor tweede

maal door mens gezien)

-filosoferen
-Echt geloof is weten wanneer je om kracht mag vragen. Geloven is ook een innerlijke sprong wagen...of je nu een godsdienst volgt of niet.
-Een geslaagd leven heeft niet zozeer met goud te maken maar meer met het overwinnen van alle illusies ie je op je weg zult tegenkomen
-Praten met iemand gaat beter als er wederzijdse interesse en aanvaarding is...van zodra het aspect 'goedkeuring' opduikt...wordt het al wat moeilijker.
-Laat het in een relatie nooit zover komen dat je om jezelf te beschermen de andere of mekaar in gradaties moet beginnen haten om jezelf of de andere of beiden te beschermen.
-Er zij duidelijk twee luiken in het schilderij van het leven : het ene wat er in de dag gebeur t, gezien, gedacht, gezegd, gegeten, gedronken, gehoord wordt en het andere wat er 's nachts en 's morgens herbegrepen, herzien, herzegd, herhoord en herpland wordt. Is het niet onze taak om het waarom van dit alles op een hoger niveau dan van de angst om te leven te krijgen en ons naar de blijheid, billijkheid en verwondering en nieuwsgierigheid om dat alles te richten ?
-Net zoals bij een reis en kaartlezen willen we ook voortdurend weten waar we ons in het leven bevinden...op welk punt in de wereldgeschiedenis, op welk punt in ons persoonlijk leven ? Net als op de kaart heb je de grote lijnen en de kleine deelgebiedjes van iedere streek van de kaart. We maken al sinds altijd deel uit van die kaart van het leven.
-overwegingen
-goed dat geld bestaat en slecht dat geld bestaat, goed, want anders zouden we onszelf uitsloven om te bewijzen dat we evenveel terugdoen voor iemand (als we al zouden werken)en slecht omdat grote speculaties met geld veel kapot maken
-theologisch gissen :Na alle mogelijke door de ontketende natuurkrachten aangerichte schade en menselijk leed, herziet de alleen in God gelovige mens zijn mening nog niet, vaak denkt hij dat aardbevingen en zo hem straffen...de natuur heeft ook z'n onvolkomenheden, het was al een wonder genoeg dat wij tot stand kwamen ,hoe erg 't ook is natuurlijk
-Voor te velen onder ons is het woord 'mirakel' echter iets dat met bijvoorbeeld een 'onverklaarbare' genezing te maken heeft. Zag Bernadette in Lourdes echt een stralende vrouw of was ze niet eerder zelf een stralend meisje dat zich van haar kameraadjes onderscheiden wou ? De rots van Massa-bi-elle, was het de materie die voor een stuk straling liet zien of niet eerder de massa die meende twee soorten Bernadette te zien ? De massa-bij-haar groeide inderdaad dag na dag...maar het meest sexy meisje van de streek werd het kloosterleven ingeduwd...waar ze onder de 'lijden symboliek' van de kerk in die tijd...wegkwijnde. Lijden...ondergaan...subir...Soubirous...noemdze...toch schiep ze ook een mythe.
de passende partner, een evoluerend of statisch gegeven ?
-Sommige mensen blazen zelf hun kaars vroeger uit, anderen minder...maar dan zorgen nog anderen er wel weer voor dat ze bijna uitgaat. Best is er zelf voor te zorgen dat ze niet bijna uitgaat.
Laatst las ik een citaat van Multatuli. "De hoogste wijsheid is levend te doen wat we stervend zouden wensen gedaan te hebben". Inderdaad...maar om welbepaalde redenen loopt het leven niet altijd zo...en ligt niet altijd alles wat we zouden wensen...binnen onze mogelijkheden. We kunnen onze mogelijkheden aanzienlijk vergroten als we boven onze dagdagelijkse beslommeringen uit de tijd zouden nemen om ons ook met filosofische zaken bezig te houden...een beetje intellectueel en wijsgerig gebruik makend van de mogelijkheden van onze geest...zou ons *opliften* en die dagdagelijkse beslommeringen in hun ware licht zien.
We verwijten mekaar de oorzaak te zijn van spanningen die we zelf opwekken en voor de oorzaken zelf vinden we geen oplossing. Als we eens begonnen met gelukkig te zijn met een ander gelukkig te zien en onze eigenwaarde optrokken in plaats van jaloers op mekaar te zijn.
-Van de vele ontwikkelingen die er met mensen gebeuren en hoe je ook hun woorden en gedragingen leert interpreteren; zelfs hoe wat ze zeggen antwoorden geeft aan wat er zich eigenlijk in je eigen hoofd als vragen vormt...de eigenlijke betekenis snap je eerst in de loop van de tijd...ook omdat je je telkens vanuit een goed bedoelde liefde al eens in de maling laat nemen. Relaties tussen mensen werken ook volgens het principe 'these', 'antithese' en 'synthese'...de eigenlijke betekenis van die verschillende evoluties snap je eerst in het verloop van de tijd. Er zijn veel mensen die terugvallen in een these, nadat ze de synthese al onder ogen hebben gezien...zo'n mensen laten anderen die op eigen kracht in hun eigen kracht moeten komen van hun energie eten zonder er vaak iets voor terug te krijgen. Tussen die drie verschillende fasen zijn er nog een aantal tussenlagen van niet altijd rechtlijnig groeiend inzicht in je eigen emotionele situatie en die van anderen. Hoe beter het met de totaalsom daarvan gaat...hoe beter je de stap van emotionele naar 'geesteswereld' zetten kunt. Al zijn we chemisch gezien allen van dezelfde oorsprong, één en hetzelfde element kan zwaarder of lichter gebouwd zijn, het heeft niet zozeer met mager en dik te maken maar met het kunnen loslaten van negatieve emoties of niet. Waterstof kan één of meerdere elektronen in de baan rond z'n kern hebben...hoe meer elektronen hoe zwaarder het atoom. Hoe meer relaties de kern (jezelf) te onderhouden heeft...des te zwaarder de structuur dreigt te worden...alhoewel je wanneer je met één iemand in relatie bent die zelf in negatieve zin emotioneel nog aan vele anderen vasthangt...dezelfde zwaarte te dragen kunt hebben. Je gaat nooit een relatie aan met een persoon zelf, maar ook met de kwaliteit van alle mogelijke relaties van die persoon (familie e.a.). Hoe zelfstandiger of des te meer eigenwaarde de twee componenten van een relatie hebben...hoe minder negatieve gevoelens een kans krijgen. Veel meer energie in een relatie stoppen dan je terugkrijgt is zelden een goeie zaak voor iemands eigen weg...maar zo'n zaken zijn niet altijd even objectief meetbaar...maar geweldig ondoorgrondelijk vanwege het samenspel met anderen die in dezelfde ontwikkeling betrokken zijn.
-Uiteengaan van relaties...of bijeenkomen van relaties...beide voortdurend voorafgegaan of gevolgd door een soort aftasten aan de hand van gebeurtenissen

(beweging), woorden en andere energie.
Soms is de 'tactiek' af-is-af-uit-is-uit of 'monogamie of niks' voor één of twee van de betrokkene de beste, vanwege het feit dat twee mensen zich heel rustig en gelukkig tegenover mekaar kunnen gedragen en gewoon geen complicaties nodig hebben om verder te evolueren of vanwege het feit dat een te grote confrontatie met de ware achtergronden uit iemands leven...niet wenselijk is...zoals het neuron in de kern van een atoom een houding van onverschillig evenwicht inneemt...reageren dan ook wij.
Soms is nog een beetje schipperen heilzaam voor één van de twee of meerdere betrokken 'partijen'...zo'n beetje zoals de protonkernen van een atoomkern die naar een evenwicht met de elektronen trachten. Men is nog niet zeker over al of niet uiteengaan of samen iets beginnen of herbeginnen.
Eén persoon, kan zoals een politieke partij een deel van de bevolking vertegenwoordigt in 't klein een ganse verzameling genetische voorouderlijke en ouderlijke componenten vertegenwoordigen...(...behalve in 't geval die vertegenwoordiger het eigenbelang laat primeren...hetgeen in sommige situaties een juiste keuze is, een keuze om iets dat nog in het verleden wortelt recht te trekken of iets dat nog in het verleden wortelt een positieve invloed op het nu te laten hebben. Zo kunnen de negatieve eigenschappen van een grootvader door het kind of kleinkind verbeterd, verslechterd of gewoon genegeerd worden...al naargelang de personages die ze in hun leven tegenkomen, vanuit hun eigenschappen met hen gaan interageren...net zoals neutronen, protonen en elektronen een elektromagnetisch atomair doorgegeven spel spelen...doen personages ook verhalen ontstaan.
Het alleen-zijn heeft vele kanten. Je kan je op je kunst concentreren. Je kan iemand missen als je thuiskomt. Er is het 'had ik toch nooit zo intens liefgehad-gevoel'...het raken aan herinneringen...dat een mens zijn neutronen verplicht van heel koel te blijven en geen Valentijnverwachtingen naar iemand toe te hebben...en de nog occasionele ontmoetingen als puur platonisch of uitsluitend lichamelijk te zien...terwijl je de laag emoties mijdt zoals een eend het water van haar pluimen afschudt.
Zelfs als een geliefd iemand er om een bepaalde reden niet meer zal zijn, kan je de vreugden van vroeger (landschappen, vrijpartijen...)nog altijd in je 'hart' met iemand delen...maar naar anderen toe is het aangeraden alles opnieuw met de eigen ogen enz...leren waar te nemen.
Een vrouw, een man, ze kunnen zo dodelijk voor mekaar zijn als een oorlog. Hun teloorgang kan doorgaan of ze kunnen zich herpakken.Als andere alternatieve mensen in hun leven gradaties van illusies blijken te zijn, zijn ze wel op mekaar aangewezen om hun inzichten af te maken. Soms past niet elk deksel op elke pot. Wat belangrijk is is de graad van echtheid en eerlijkheid in iemands aanvoelen en handelen...je kan moeilijk tegen je gevoel ingaan zonder jezelf te schaden. Fakegedoe is een stom en belachelijk iets. Wat is er mooier dan een bende spelende peuters en kleuters voor wie alles nog zo spontaan en simpel is. Wat is er mooier dan een moeder die haar kinderen naar school brengt en een boer die naar zijn veld rijdt en een arbeider die niet uitgebuit wordt.
bijzondere energie -ergens loopt een tam konijn in 't wild rond, m'n hond ziet het niet, ruikt het niet (de oorzaak : windrichting, zijn desinteresse voor konijnen...ik heb er al andere gehad...of 'konijnenchance')
-als de damp van het warm water in de moor fluit, dan het fluiten verzwakt...moet je hout op de kachel bijdoen
-als je al een stuk gereisd heb en je kijkt thuis in een boek naar beelden van Noord-Amerika en je weet dat continenten ééns één waren...voel je de stukjes Noorwegen in Canada, waar je nog niet bent geweest
-roman schrijven over de andere mogelijkheden dan het geleide leven, beleefd door anderen
dromen -een rijke Amerikaan met lange sigaar gevolgd door beelden van m'n pa en z'n broer die me vroegen hun zaak over te nemen en dan begonnen lachen 'omdat rijk worden toch niet de eigenlijke bedoeling van het leven was'...en eigenlijk was ik , ben ik toch met die zaken die wel tellen bezig...ook dankzij hen...in het verlengde van hun inspanningen /dromen, soms symbolische boodschappen; gemaakt van tijdloos materiaal...verleden, heden, toekomst, gescheiden of door mekaar of één...geen probleem
nog te schrijven gedichten mijn vier soorten notenkrakers/warme voeten in de sofa/*machineke* zendt door de koude nacht een warme groet naar m'n ex-r*eisvrindinneke*/het leven is als een gitaar(zie blauwe agenda 9/2/06)/zien blindgeborenen beelden ?/de kern van een gedachte overhouden
familie-en dorpskronieken -Een zwaarmoedige vrouw zei toen ze na de kerkdienst het mooie nieuwe, zelfgemaakte pakje van m'n grootmoeder Hermelinde zag '...dat is te jong voor jou.' Vanuit de materie afgunstig op het door m'n blije grootmoeder omarmde kleurige zomerlicht tussen de linden. Een gevoelig 'lichtdragend' iemand moet leren tegen zo'n zwaarmoedigheid te kunnen. Gehoord "een braaf meisje leent haar gsm al eens uit" meegemaakt de documentaires van David Attenborough over insecten : prachtig in beeld gebrachte psychische instellingen van insecten : vaak dom-genadeloos, soms mooi r*evancheus*...soms uitbuiting, soms samenwerking, soms bondgenoot, soms vijand...de vlinders en olv-heersbeestjes en bijen kwamen er nog het beste uit...en de prijs voor de humoristische maar ook sadistische instelling gat naar die *woestijndabber* waar ik de naam niet meer van weet : eerst wuiven met z'n schaartjes naar mieren, dan hen lokken met een soort zoete stof waarachter die mieren liggen zoeken, dan op de achterpoten staan zodat de mieren de tap waar de zoetstof uitkomt kunnen zien...van zodra ze aan z'n borstkas beginnen likken, klapt de val toe. Polsoceconoom -het 'laatste nieuws' meer en meer de mediamotor voor de verrechtsing in Vlaanderen plat, platter, platst -hoe dom kan je zijn als je alleen op rijkdom aast : eerst fundamentalistische gekken die zich durven moslim noemen betalen om tegen Iran en de Russen in Afghanistan enz. te vechten, dan keert dat zich natuurlijk tegen het Westen zelf...en achteraf de USA en GB en enkele bondgenoten die in dezelfde stommiteiten volharden en hun eigen verkiezingssysteem introduceren om er terug fundamentalisten aan de macht te brengen. -ook hier moeten we een ander systeem van verkiezingen gaan invoeren om extreem rechts en zogezegde 'godsdienstige' fundamentalisten te stoppen : eerst verkiezingen voor een bindend programma : recht op een degelijk inkomen voor iedereen, gelijk werk gelijk loon-wereldwijd, rechtvaardig belastingsysteem...enz...daarna rechtstreeks per project ipv per partij verkiezen.

-als men in New-York kan staken in de metro voor sommige sectoriele voordelen, waar niks mis mee is...waarom staakte men dan niet in 2003 tegen de nakende Irak-oorlog...de enige manier om die oorlog tegen te houden-het is eigenlijk stom dat er om olie gestreden wordt...veilige kernfusie (niet-kernsplitsing waarbij radioactiviteit vrijkomt) is onuitputtelijk-de reportages van 'zwerfroute' en andere zeggen vaak veel meer dan onze politieke debatten om punten en komma's van lapmiddelen-soms moet je vaststellen dat er over veel Europese en niet-Europese sociale strijd niet wordt bericht terwijl het journaal soms doet of het boulevardpers is. Rare streken. -het is pervers een system te willen behouden dat alleen kan bestaan als er een bepaald aantal goederen worden geproduceerd en verkocht

oprichting filosofische partij : nieuw verkiezingssysteem eerst verkiezingen voor een bindend programma; daarna rechtstreeks per project de dirigenten verkiezen

legers omvormen tot andere taken : armoedebestrijding, bouw, /hoeveelheid werk verdelen/universeel sociaal zekerheidssysteem/gestandaardiseerd wereldwijd rechtvaardig taksysteem/recht op werk/ecologische productie/stoppen met onnodige productie en overbodige bureaucratie /recht op werk of inkomen/ gelijk werk gelijk loon-wereldwijd

ook dat nog -een deel vd Europese rechterzijde wil de communistische partijen buiten de wet stellen...12percent vd stemmen kregen ze hier in België na de oorlog omwille van hun verdiensten in de strijd tegen het fascisme/miljoenen werden er in Zuid Amerika en Indonesië en overal wereldwijd uit de weg geruimd omdat ze de strijd tegen de uitbuiting en armoede aangingen... . Aan de andere kant ijveren sommige van die rechtse zakken voor de rehabilitatie van de meest rechtse zakken van voor en na de tweede wereldoorlog

-elke dag bereiden de verschijnselen van de volgende dagen zich al voor

-waarom worden die huizen die door Israël ontruimd worden...afgebroken ? Hou toch op met die onzin gebouwd op het verleden. Wordt één land oh wereld... . Laat het verleden los. De Palestijnse boeren betaalden pacht aan het Ottomaanse rijk dat hun gronden later dan aan 250 rijke families verkocht waar aan de Palestijnse boeren dan weer moesten betalen. Ook de Joden werden rond die tijd van 1800 tot ver over 1900 vervolgd ...ze kochten de Palestijnse grond over en raakten vanaf de tijd dat er Britten dan weer baas waren in Palestina, slaags met de Palestijnen...alsof zij de bloedige wraak voor al hun tegenslagen moesten ondergaan. Iedereen in de geschiedenis is al wel eens genoeg slachtoffer geweest. Begraaf het verleden en begin opnieuw...als het niet anders kan ...'omwille van uw hardheid' met één staat, dan maar met twee...alhoewel hij op een kaas met gaten zal gaan lijken(zie map Lucas Cathérine:'Palestina'

-het doet goed dat enthousiasme en die informatie en inzet op een derdewereldfeest te zien

-vrije metselaars :we haalden nog net met z'n vieren de trein in Brussel waren we met bijna dertig

omdoor de gids te horen vertellen van de vrije metselaars; vrij om te vertrekken, als de bouwheren dwarslagen niet als lijfeigenen *toendertijd*; zon en toerisme onder de laatste zomerzonnen

de magie van zeven en één, witte en zwarte magie, over het wel en wee van dogma's

bijzondere ervaring De wetenschap leert ons onder andere dat zowel fotonen (straling), atomen en later cellen bepaalde dingen gemeen hebben. Ze schikken en herschikken en vormen voortdurend nieuwe combinaties. Al die combinaties hebben een voorgeschiedenis. Al die combinaties waren en zijn en zullen voortdurend afhankelijk van bepaalde levensomstandigheden zijn. Onze genen zijn een actueel dossier van alles wat er daarvoor al meegemaakt is. Ook onze huidige zielsgesteldheden zijn aan dezelfde wetten onderhevig. Als je je eigen familie en omgeving bestudeert dan lijkt het wel of sommige eigenschappen van mensen al voor hun geboorte voorgeprogrammeerd in de genen van hun ouders moeten zijn ingeprent, afhankelijk van de toestand van de verwekkers destijds. De energie van licht en andere stralingsenergie ontwierp het leven en waarschijnlijk verworden we terug tot die bron, voegen we ons bij het licht, worden we licht dat stroomt daar waar het binnengelaten wordt...letterlijk en figuurlijk...zoals de kracht vervat in het WOORD...dat niet alleen een klank, een trilling maar ook een betekenis is. Alles is betekenis...en een drang naar voortdurende herstabilisatie van verbroken symmetrie. Het individueel wezen is een tot stand gekomen collectief, tot stand gekomen door zij die geleefd hebben en leven, het individuele wezen, een progressieve, voorgeprogrammeerde incarnatie doorheen de tijd, als noten die je onder een boom zoekt, zo wordt gevonden alles wat je je maar afvraagt, als je maar aandacht hebt

29. way our mind works in a spiritual way Wish I could write this in every language and dialect ; each with it' s own charm. 'Charm' is already French...we are one big family with the same roots. One morning, a million years ago, the descendants from 'African Lucy in the sky with diamonds', saw the sun rising in the east and went to Asia. Then people followed the sun towards the West, and discovered Europe and America .Everything is always on it' s way to expression. Nature, since the very beginning worked endlessly on a system of reproduction and finer fcommunication...not only bussines-communication. People learn to express who they are and what they have with each other. In order to understand themselves they have to observe how their mind works. The system even works without words and has many different forms of expression. Everything is experience and expression. The most difficult experiences will have to sink to the bodem of the river of life...in order to keep on feeling strong enough to continue ones road in life. On such moments we can think positive again... on such moments we can write again for example. The muse is then bigger then the a-muse. One must always pick the best words to express something; when one writes a birth card to a new born one does not put on it : 'welcome to the world, come and collect your scars'. If we really discover the beauty in our self, no one ever shall go and fight wars or nobody will get emotionally hurt.

30.Zoeken naar mogelijkheden. Versmelten van cellen met tegengestelde inhoud. Scheppen van organismen,

daarna planten en organen en door ons, door de natuur dus, bezielde wezens. Daarna de mens, de stammen, de koninkrijken, de republieken en ooit één wereld zonder grenzen. Eerst moet het bewustzijn van de mens zich van de geldspeculatie en de negatieve emoties ontdoen. Groeien naar een nieuwe politieke organisatievorm toe. Een hiërarchie die niet op het bezit gebaseerd is, dringt zich op. Het verval van dat geldspeculatiesysteem zal de nodige stimulansen aan de bewustzijnsverhoging geven. Intussen blijven we voor een flink stuk ingedommeld, gevangenen van levensgewoonten, gebonden aan de strijd om het economische overleven van het oude systeem en emotioneel onrijp reageren. We worden dus tegengehouden om zowel sociaal als persoonlijk te groeien. We moeten allerlei filosofische inzichten doorgeven zowel als rijp worden om de verwarring die onze geslachtsdrift met zich meebrengt op te lossen.
Ook onze lichamelijke sterfelijkheid mogen we niet langer meer als iets onbegrijpelijks en angstaanjagends ervaren. Alleen in theorie begrijp je dit niet, je moet alles ervaren, de ene wat meer dan de andere...zodat je er achteraf op terugkijken kan
Vorige volle maan, toe ik op m'n sterkst was, wist ik dat alles in een stroomversnelling zou komen. Ik heb m'n sterkte het voorbije jaar en vooral deze zomer door wilskracht, voldoende opgebouwd om nu door te breken, lijkt het...ik weet aan wie en wat en aan welke toestanden ik me zou kunnen ergeren, maar ik doe het niet meer. Ik kan me niet meer geven in wat ik niet meer aanvoel en beoordeel alles naar de energie die ik op het moment zelf aanvoel...in overeenstemming met m'n opties naar de toekomst toe. Met iedereen eerlijk kunnen zijn, betekent voor sommigen een ondragelijk iets...zeker als het met lichamelijke liefde te maken heeft. Waarschijnlijk wordt m'n huidige niet-seksuele verlangen nog verlengd...voor het weer overspringt naar een nieuwe monogame relatie, of de huidige weer ontvlammen. Waarom neigen bedrogen mannen (en bedrogen vrouwen)er naar ofwel hun liefde te verdelen of extra trouw te zijn ? Waarom vaak die spijt en toch geen spijt om het verleden(de momenten of perioden dat je beseft dat je dankbaar moet zijn voor ál je ervaringen (negatief en positief) om dingen waarvan duidelijk werd dat men ze niet had moeten doen...omdat men er achteraf emotioneel niet beter aan toe was ? Is dit een experiment in nieuwe vormen van samenleven of ...afgang ? Echte oude bomen hebben door veel te verduren te hebben gehad, jarenlang overleefd...en daarom zijn ze zo sterk en zo breed en wijs geworden...dat men op een dag vindt dat ze in de weg staan.
Tweede kerstbabbel met borrel
Iemand nodigde me uit voor een kerstborrel. Wij thuis noemen hem allemaal met z'n familienaam.
Blijkt dat hij een hekel aan z'n vader heeft. Die zou hem eens niet zijn zoon niet genoemd hebben.
Heeft zijn kleindochter nog niet gezien. Gaf hem een voorbeeld van een gelijkaardige situatie bij mensen die hij toch niet kent...om het stomme daarvan leren in te zien.
Beklemtoonde het belang van over generaties doorgegeven conflicten leren te begrijpen...soms doorgaan...soms breken. Niet te vlug iemand opgeven. Het gaat immers niet om politieke besluiten, maar om mensen. De eigenkennis ook van belang. Indien we onze persoonlijke conflicten niet overwinnen, verrechtsen we bovendien.
Kunst kan niet anders dan links, progressief, de ethiek dienend zijn.
Zelfs de godsdiensten hebben het sociale voor een stuk mee helpen ontwikkelen, zowel als tegenhouden.
De dag van vandaag, nu de filosofie en de wetenschap de oneindigheid hebben verklaard, het belang van niet niets te willen worden als wetmatigheid numéro uno van materie en geest...komt het belang van wat mensen met mekaar hebben meer op de voorgrond als leitmotief van ons leven...het zoekt zich een weg doorheen alle consumptiekitsch van onze tijd. Z'n eigen te leren kennen loopt altijd via het leren begrijpen van anderen om.
Kinderen zijn nog altijd het vervolg van de verhoudingen tussen hun voorouders.
Zeg nooit nooit...voor je al die dingen tussen mensen en jezelf doorhebt. Al zijn er crisissen tussen mensen, en denk je voor altijd met hen te breken, vóór de bedoeling van een band met iemand volledig is uitgewerkt, verandert de intensiteit tussen mensen niet zomaar. De klassieke scheidingsregelingen tussen partners zullen mits een gunstige evolutie meer opschuiven naar het meer 'dulden van anderen in iemands leven'.
De klassieke scheidingsregelingen rond woonsten, waarbij de kinderen van de ene partner naar de andere verhuizen gaan minder voorkomen daar de nieuwe partners ook meer in het huis van hun nieuwe geliefden meer thuis kunnen leren zijn. De vader of moeder van de kinderen kan er ook gewoon als oude vriend worden ontvangen. Wat niet makkelijk is soms, maar achteraf beter voor de groei van iedereen. Je moet met niemand conflict zoeken, maar soms lijken de conflicten in relaties wel ingebouwd om te groeien...groeien...het is delicaat iemand te adviseren over wanneer daar ook breken bij hoort.
Iemands mimiek, uitstraling, woorden ...zijn niet altijd even energierijk bij ieder samenzijn...alleen diegenen die intiem met mekaar omgaan zouden moeten weten in welke fase van hun ontwikkeling ze zitten...en vaak weet eerst één van beiden dit bewust na een bepaalde tijd. Soms is een mens in perioden dat er te veel tijd in uitleg wordt gestoken, alleen al blij dat hij of zij eens gewoon in stilte van de ander z'n evenwicht kan genieten. Dan kan je weer gewoon een lijn in je relatie krijgen, gewoonten inbouwen...als je al zo in mekaar zit dat je heel de tijd met één iemand samen wil wonen natuurlijk.
Te velen die bij mekaar wonen, spelen gewoonlijk een spel van Domino en Submido. Een spel dat sommigen met wisselend aanvoelen spelen kunnen, anderen zijn er eenzijdiger in...teveel van het ene verstikt het andere en houdt alle groei tegen. Soms stormen sommigen met volle kracht en alle vertrouwen door het leven,...de rest van de maand is het dan een geleidelijk opbouwen dat de overhand haalt...allemaal beter dan deprimerender reacties op het leven.
Koud- en warmbloedig, zit hem niet zozeer in het bloed...maar in het willen bezitten en het kunnen loslaten.
Op het eerste zicht zachtaardige mensen worden soms zo door hun soms teenpolige partners overschaduwd dat je er soms dingen van hoort vertellen die van die 'eerste zachtaardige indruk' afwijken. Een eerste indruk is niet vaak verkeerd als je op het moment van de waarneming 'goed' 'zit '('ziet'). 'Een maske dat het *geire* heeft'...kun je na een

downperiode weer tot leven wekken. Alleen de geest die banden boven de dood uit doorleefd en doorstaat, stort zijn geest uit over de materie.
Laat ons eenvoudig en blij proberen blijven, een leven lang...leren doen wat we kunnen en geen te hoge verwachtingen aan een ander opdringen. Vaak probeerde iemand ons in 't verleden zelf hoge verwachtingen op te dringen en blijven we dit gewoon maar op een ander uitwerken.
31. **De 'rode draden'** -lees ook Het COLLEKTIEF ALTERNATIEF :Deze pennenvruchten peilen naar onze sociaal-economische relaties, anno eind 20ste eeuw. Waarom zijn onze politiekers het resultaat van ons bewustzijn ? Net als U vindt de auteur dat een samenleving moet voorzien in alles wat te maken heeft met : Samenlevingsbeheer/ Telematica/Veiligheid/ Voedsel/ Wonen/ Werk/ Energie/ Onderwijs/Gezondheid/ Milieu / Goederenproductie/ Goederendistributie/Transport/ Ontspanning/ Geld ...en alle objectieve relaties die hieruit voortvloeien. Dit alternatief samenlevingsbeheer vangt aan met een bondige schets over hoe we als mensheid tot onze huidige wereld met zijn vele obstakels en mogelijkheden geëvolueerd zijn.
Allerlei voorbijgestreefde structuren lijken aan radicale veranderingen toe. De sterk verdeelde hoofdpersonages (de Werkers), vinden veelal dat ons doen, laten en denken voor een belangrijk deel door een uitgediend systeem bepaald worden...maar de heersende ideologie is nog veel beter georganiseerd. Een aanrader voor iedereen die nog gelooft dat het op internationale basis best mogelijk is om op een ecologisch aanvaardbare wijze in het materiele welzijn van de mensheid te voorzien. ' Collectivisten aller landen... verenig jullie'! 'Oorlog, verspilling van menselijke talenten , armoe en verontreiniging', ...het is nu wel geweest ...het collectief bewustzijn leeft.
32 Notaboek-bedenkingen
-Gedachten, woorden, beelden , emoties, droombeelden, aanrakingen, ervaringen, sociale structuren, zijn allemaal middelen om ons bewust te worden van het feit dat een deel van de werkelijkheid ook langs de rust in je innerlijke zelf gevonden kan worden.
Vanuit de rust in jezelf ga je die instrumenten heel anders gebruiken en bekijken, ga je anders gaan gewaarworden. Jezelf en anderen observeren wordt dan een hele kunst. Iedereen heeft ergens af te rekenen met hetgeen zijn voorzaten om de een of andere individuele, relationele of sociale redenen
dienden te onderdrukken. Al wat niet wordt opgelost, dient zich soms onder dezelfde of een tegengestelde vorm terug aan. -Pak sommige mensen hun schrik weg en ze kunnen eerst dan echt naar iemand verlangen.
-"oproerkraaier" wordt hij genoemd die de werkgelegenheid verdedigt, enkele maanden later wordt hij wel aangeduid omdat niemand in de zaal een vraag beantwoorden wil"
-"indien je een kind van iemand anders wil, ben je dan als vrouw wel bij de juiste partner"
-"als test is 'ontrouw' een hele zware", -"neem mij weg , misschien valt er dan wel een huwelijk in duigen"
-"ben ik niet nog altijd "later zal ik leven" aan 't zeggen"
-"liefde kan tot medelijden evolueren als je niet genoeg bij mekaar kunt zijn"
-"laat ieder zijn eigen leven leiden, maar wat ze ontwijken zullen ze blijven tegenkomen"
-"welke is jouw godsdienst pa :zelfverkenning aan die van anderen toetsen"
-"ik wens dat ik kan blijven benaderen wat ik aan energie kan voelen, 'waarnemen' wordt dan een zalig openbaren van dingen die zo diep zijn dat ik het schrijven zal moeten opgeven"
-"sommige mensen wonen inderdaad beter niet bij mekaar
-"nog zelden tijd om te schrijven" ,"observeren eist me helemaal op"
-"ik had de laagste elektrische weerstand in de klas, daar kan het meeste energie door passeren"
-"dag vriendin, totdat je weer m'n vrouw bent"
-"klassenbewustzijn verdwijnt door teveel opslorping door werk en verkeerd mediagebruik, overconsumptie...interesseloosheid"
-"kennis en ervaringen op gebied van bijzondere energieën dienden om deze te leren beheersen, om echt jezelf te blijven als je boven de stroom bent" "om niet af te wijken van eigen uitgangspunten" "de ervaring leert DAT IEDEREEN DIE JIJ PERSOONLIJK WIL HELPEN HET TOCH UITEINDELIJK ALLEEN MOET DOEN, IEDEREEN EN ALLES MOET JE KUNNEN LOSLATEN EN ER UITSLUITEND OBSERVEREND OP REAGEREN...dan vindt je je weg""
-"SCHRIJVEN IS MISSCHIEN ALLEEN MAAR EEN MIDDEL OM EEN NOODZAKELIJKE HOEVEELHEID TELEPATIE OP EEN BEPAALD MOMENT VRIJ TE MAKEN ("zoals bidden in de tijd")
-de speculatieve kapitaalbewegingen zijn 60 tot 100 maal belangrijker geworden.
-"ik droomde dat een stalen neushoorn (symbool voor vervreemdende geldcultuur) op 'de mens' afstormde
-"systeem werking motor = 1 vast punt heb je nodig"
-3de maal vibrerende kleuren rond m'n ogen gezien"
-"SOMS MOET JE ECHT IEMAND GEKEND HEBBEN OM IETS KUNNEN DOOR TE GEVEN AAN EEN ANDER
-alles is licht, donker is slechts schijn, donker is een illusie... donker is de zon die aan de andere kant voorbijtrekt, -het DUIs t e r is niet de DUIvel. de duivel noemt ILLusie, een illusie is een waanvoorstelling.
ill is ziek-waan is wijsheid met teveel of te weinig emotie en verstand. het leidende licht, is niet zoals donker en zonlicht, De wijsheid in pacht, zonder erover te hebben nagedacht

33.Abeltje Sommige mensen kunnen liegen en bedriegen alsof ze gewoon een bijrolletje in een gangsterfilm spelen. Abeltje niet. Hij vatte het leven heel ernstig op. Het leven was immers een geschenk. Iets dat je van God en je ouders en zo verder gekregen had. Iets vol geheimen en dingen die je diende te eerbiedigen. Iets dat niet zomaar vanzelf kwam, maar waarvoor men zich op alle mogelijke manieren inzetten moest. Ook iets dat bij gebrek aan goede wil, via een straf naargelang het vergrijp ...'bijgestuurd' werd. Al van toen Abel de eerste keer de borst kreeg, was het voor iedereen ,behalve hemzelf, duidelijk welke levensfilosofie hij aannemen zou : 'het leven was er, het werd je aangeboden...alles wat je nog hoefde te doen...was je goede wil te laten zien...en te zuigen of...af te sterven'. Zoals ook de vrouw het zaad van de man uitzuigen moet om vrucht te verwekken. Abel's karakter ontwikkelde zich in de richting

van teveel goede wil (hij bleef te graag lang en dikwijls zuigen) en te grote stoute schoenen. Hij ontdekte namelijk dat er naast melk nog andere dingen in het leven waren. Al van in zijn kleutertijd werd hij door het katholieke kerk apparaat opgemerkt en uitgepikt om een belangrijke rol in allerlei rituelen te gaan spelen. Het was een hele struis gebouwde non met sandalen© maat 45© die hem 'ontdekte'. De dag na de nacht dat Sinterklaas was langs geweest wou Abel maar wat graag Indiaan zijn. Dat trok hem toen al aan. Hij tooide zich met de veren die de man met de witte baard waarschijnlijk via een Broederlijk Delen actie van de paters buitgemaakt had; en begon in het kleuterklasje rond te hollen. Kreten jubelend op zijn Indiaans. A la cowboyfilms van op de TV bij de overburen; de familie Oversteins, die als eersten in het dorp een beeldbuis hadden. Niet dat tabaksgigant Belga veelbetaalde, maar Andre had na zijn uren poten aan zijn lijf en een thuiswerkende vrouw. Op het platteland kan dat tellen. Door toedoen van de overgrote dosis energie die hem toen al kenmerkte kwakte dus de mooiste vaas van de klas aan diggelen. Hij zou geweten hebben dat het zijn fout wel weer eens was. De non met de mannelijke naam ,die anders zo lief lachen kon, trapte verwoed in de richting van zijn kleuterkont. Hij, Abeltje , rende voor zijn leven. Kon hij het helpen dat dat in 't zwart ingekapselde mens de kleuterstoeltjes zo dicht bij de kasten met breekbare dingen erop zette? Ja : "Vooruit gij z'n duvel, kom hier kleine rappe pallieter...wanneer ga jij nu eens leren stilzitten...onbeschoft stukske zoon van ne marchanderende
groenteboer". Had Abel toen twintig jaar ouder geweest, dan had hij misschien het volgende geantwoord : "Hoe is het mogelijk dat de opvoeding van kinderen toevertrouwd wordt aan vrouwen die geen kinderen willen krijgen ! Van toen af lag Abel 's lot al vast. Deze rebel moest misdienaar worden. Zuster Michael gaf de beslissende tip aan eerwaarde heer Robert, pas 'ingehaald' priester van de nieuwe lichting in zwarte maatpakken geklede ziele oversten, die de oude lichting zwartrokken kwam vervangen. Hun filosofie was er geen van 'geniet maar van het leven'... alhoewel dat henzelf toch wel duidelijk lag. Geen gezinslast, Hun ingesteldheid was er eentje die duidelijk verried dat zij dachten dat zij 'alles beter wisten'. Velen geloofden dat. Ook Abeltje aanvankelijk. Bezorgde de Roomse kerk onder de vleugels van de jonge dynamische Managers Michael en Robert hem niet zijn eerste inkomen : Een deeltje van het kleingeld dat bij de enkele trouwpartijen in het kerkelijke mandje viel. De enige manier om als kinderen van plattelandsmensen die
enigszins met de boerenstiel te maken hebben aan het werk op het land te ontsnappen was ofwel zeggen dat je teveel huiswerk had, ofwel zeggen dat je iets voor de pastoor moest rond dragen of zo. Niet dat Abel en kornuiten dat werk niet graag deden . Maar de kinderen van arbeiders die de boerenactiviteiten financieel niet meer nodig hadden, konden de hele week sjotten, ravotten of zich vervelen. Daarmee susten Willy en Abel zich op momenten dat ze zogezegd actief ten dienste van school of pastoor stonden. Iedere namiddag in de helft van de week dronken ze stiekem een paar glazen wijn. Hun onbevangenheid bracht hen dan tot menige constatatie die de verbeelding aan de realiteit onttrekken kan.
"Een engel...wat is dat voor een beest Abel ? Een mens met vleugels, zoals dat schilderij in 't school ? Je weet wel van dat kind dat in de afgrond dreigt te vallen. 't Schijnt dat wij allemaal ergens zo'n beest rondlopen hebben" "N'en engelbewaarder da's geen beest jong , volgens mij is dat een soort kompas binnenin ieders kop. Een stuur om jezelf uit domme situaties te houden en uit iedere situatie het beste voor iedereen te halen. Onthoud 1 ding j*oen*g. We zijn hier allemaal om gelukkig te worden op deze wereld. Alles wat belet dat iedereen het hier op deze wereld naar zijn zin heeft zal geen
lang leven meer beschoren zijn denk ik. Iedereen eten en drinken, werk en een schoon dak boven z'n hoofd en dan nog veel natuur en cultuur in de geburen. Meer moet dat niet zijn ! Sante!" "Gij hebt gemakkelijk zeggen manneke...en de 'duivel' dan, die bestaat toch ook ," "Gij zeveraar. Dommerik. Hebt ge nu nog niet gesnapt waarom ik in de catechismus les voor mijn plechtige communie buitengevlogen ben ? Natuurlijk kon de pastoor daar niet mee lachen toen ik zei dat er in het aards paradijs vroeger geen duvel was. Er was genoeg van alles en alles werd onder mekaar verdeeld kadee. De eerste mensen hun 'kompas' was nog niet ontregeld, dat kwam later pas toen ze begonnen badderen om 't bezit van den overschot waarvoor dat ze weer andere dingen konden krijgen. Afgunst, haat en jaloezie krijgt ge elk goed menselijk kompas kapot en sleept ge nog ander mensen mee manneke". "Feitelijk zou gij eens ne preek moeten houden Abel jong. Van wie wette gij dat allemaal ?" "Da's toch niet moeilijk om dat te weten. Ge gelooft gewoon zo weinig mogelijk van waar dat iedereen die 't beter weet mee afkomt. Alleen wat echt kan zijn houdt je over. Als je je dan nog afvraagt waarom en voor wie dat ze daar eigenlijk staan te liegen, dan heb je al half gewonnen. De pastoors willen blijven wijn drinken en deken worden. De onderwijzers zijn ons na enkele jaren allemaal moe en willen directeur of inspecteur worden. Daar hebben ze dan weer de politiek voor vandoen. Waarom denk je dan dat ze in de geschiedenislessen niet juist uitleggen hoe dat 't komt dat de politiekers er altijd in slagen van de mensen naar den oorlog te sturen ! De mensen mogen de waarheid niet weten jong, of het systeem valt in." "Maar in God, daar geloofde toch in eh Abel ?""Ach *joeng*. Laat *menne* kop gerust ! Gij met Uw vragen altijd. God da's gewoon de optelsom van iedereen zijn kompas... en staat dat kompas op 't verdedigen van 't grondgebied in plaats van 't verdedigen van de pree dan hebben ze de werkman bij z'n gelee. Dat zegt m'n grootvader altijd. Die is nog mijnwerker geweest voor hij kasseien voor de gemeente begon te leggen.
Loving live is the greatest art. Living together also. Een enorm bewustmakend gevoelen zal je deel worden eens je via studie en ervaring ontdekt en beleeft welke band, jezelf en
de collectiviteit rond je, met de geschiedenis van het ontstaan en die van het zijn en die van het worden deelt. Scheiding tussen verleden (ontstaan), heden (zijn) en toekomst (worden) , heeft echter geen zin. In het heden zit immers zo wel' wat was' als het alternatief vervat. Dat leren zien is leren met andere ogen kijken of...dimensionaal leren begrijpen. Het gaat er in 't leven om van te leren hoe je met je verstand en je andere antennes kunt leren aanvoelen wie wat en WAT wat eigenlijk betekent. Hoe passen wij daar NU echter individueel in...in dat collectieve verhaal dat zich op deels identieke, deels verschillende manier in ons

vertaald ? Hoe beweegt en werkt en herwerkt onze, onder bepaalde omstandigheden zo soms zo negatief beïnvloedbare en soms zo conservatieve geest ? Welke invloed heeft dat op onze individuele en collectieve besluitvorming ? Onder welke voorwaarden zijn wij bereid ons echt voor iets collectiefs of voor individuele relaties in te zetten ? Hoe zwaar weegt het bewustzijn van vergankelijkheid op ons ? Waarom ervaren sommigen het bestaan als zinloos : omdat zij de link met de wetenschappelijke en intuïtieve kennis daarrond niet willen of kunnen opnemen...of gewoon omdat biologische, economische en andere culturele verschijnselen nog teveel op ons psychologisch gedragspatroon drukken ?
Korter gezegd : hij of zij die de vrijheid van denken en de liefde niet ontwikkelen kan...piekert teveel.
Over energieën als 'geluk' en 'vrijheid' Je kan maar echt gelukkig zijn als je geen pijn en negatieve emoties als onvermijdelijk leraar meer nodig hebt. Wees je ervan bewust dat je deel uitmaakt van 1 grote energie die in grotere en kleinere delen tussen wezens en objecten onderling beweegt. Alles wat je denkt en zegt is een mengeling van energie en verlaat je gedeeltelijk onder de vorm van weer een andere kompositie als die mengeling die op een of andere manier door je aura drong...jij en niemand anders moet dit proces leren sturen. Jouw persoonlijke geluk hangt samen met de graad en verscheidenheid aan soorten van bewustzijn in jouw omgeving. Liefde is een energie die iedereen die ervoor open staat dwingt van steeds nieuwe dingen over haar te leren...indien je je kan leegmaken van al de oude ballast, overstroomt ze je met voelbare gelukzaligheid. Laat niemand zomaar over je beslissen. Net als jij is de samenleving voortdurend in evolutie, zelfs als de oude structuren lijken vast te zitten. Alles wat je ziet is 1 geest die zijn liefde op zeer verschillende, soms schijnbaar schokerende manieren probeert duidelijk te maken. OP zoveel mogelijk manieren als er combinaties tussen het aantal wezens en objecten mogelijk zijn. Iedereen vindt er altijd wel een bondige samenvatting in zijn omgeving van. Er is niet zo zeer 'goed ' of 'slecht' , alleen verschillende stadiums in evolutie naar meer en meer energie. De meest aangewezen manier om relaties te verdiepen is de onbevangen conversatie tussen mensen die onbevangen in mekaars ogen durven kijken.

34. de duizendjarige eik

Duizelingwekkend veel momenten lang, vreet deze rust zich diep in de grond en schraagt zijn stam het open gewelf van de zacht ruisende vertakkingen der wijsheid. De kracht van deze onopgemerkte explosie biedt een woonst aan zijn verscheiden bewoners. Een verpozing aan zijn bezoekers. Steek je hoofd eens in het door wegrotting geamputeerde stamstukje van de steeds kolossaal stille olifant.
Het ruikt er naar een huis met oude, doorleefde meubelen, doorleefde levens. Ik zocht naar woorden om de realiteit vast te nagelen ,ik vond ze. Ik balde ze samen in 'een waarheid over God' (later 'voedsel voor de Geest). Ik voorzag de toekomst van een alternatief. Ik schreef over een liefde. Ik blijf met sommige verstarden aan de versleten wetten van NU gebonden....tot hun ware sterkte uit hun oude harnassen breekt 'Wat betekent mijn aanwezigheid hier', is een vraag die je op alle gebieden moet blijven bezighouden.
Niet iedereen heeft evenveel bewustzijn. Niet iedereen heeft de tijd, de middelen en de gewoonte om zich 'beschouwend' (filosofisch) met het totaalbestaan bezig te houden. Niet iedereen slaagt erin om zich blijvend over de totstandkoming en het zijn en worden van het leven te verwonderen. Voor anderen blijft het bij onderzoeken en begrijpen en raakt men niet aan het stadium van beleven en uitdragen toe. Waarom niet ? Omdat de vraag naar de zin van 't bestaan(gelukkig) geen marktwaarde heeft. Onze samenleving steekt geen tijd in zich afvragen wat nu wel de bedoeling van dit dagelijkse samenleven is...er wordt ons alleen gevraagd van te functioneren. Mijn aanwezigheid hier, betekent voor mij, groeien naar meer en meer bewustzijn van het feit dat men leeft om te ervaren welke soort energieën me dagelijks proberen verrijken. Of dat nu beelden, dromen, woorden, kleuren, klanken gedachten of andere soorten materie en andere gewaarwordingen zijn of of dat nu mensen zijn...we mogen ons niet laten vangen door al die structuren en mensen die ons bewustzijn vernauwd houden willen. Bewustzijn is meer dan als mens en maatschappij weten waar je vandaan komt, waar je staat en waar je naar toe wil...eenmaal je die kennis verworven hebt komt er meer ruimte voor het dialogeren met het bovenbewuste vrij.

35. iedere dag kan je als een eindeloze energie aanvoelen

Voor je nachtrust aanbreekt, vertrek je vanuit de gedachte dat je zeker 1 symbolische droom *zou willen hebben en dat de nieuwe dag zeker weer vol energierijke ervaringen zal zitten. De materieel bestaande geestelijke energiebron die we best als' inspirerende liefde' beschrijven, wil zich op honderden manieren tonen...hoe meer we ons daar van bewust zijn, hoe meer onze energiecircuits geactiveerd worden...hoe beter je ook iemands aura aanvoelt.....hoe zuiverder de energie van de ene mens in de andere kan overlopen...hoe minder energie er door 'medelijden' met de tijdelijk minder energierijke mens verloren gaat. Indien je ergens ter hoogte van een bepaalde chakra een tijdelijke energieblokkering hebt, zal je minder goed kunnen ontwaken : je dromen zweven in stukken en brokken voor het beeldscherm van je geest. Ze vormen geen geheel en je kan ze moeilijk interpreteren. Droominterpretatie laat iemand volop genieten van het soort bewustzijn dat hij 's nachts beleefde. Je zet je wekker als je die nodig hebt, best een uur voordat je aan je 'uit *bedse*' leven begint.

36.Verveling Het lijkt wel, in feite is het ook zo, dat enorm veel mensen met een ongelofelijk ONBESTEMD, doelloos gevoel in hun wezen zitten. Ze trekken zich aan hun medemensen op om te kunnen voelen wie ze eigenlijk zijn. Ze kunnen niet meer stil worden en zich rustig voelen...zonder dat ze met iets bezig zijn. Bezig zijn is een vorm van meditatie, maar moet toch ergens zonder feitelijke inhoud aangewend. Zo hebben veel mensen een ongelofelijke nood om voortdurend 'weg' te zijn, op zich niets mee aan de hand, als dit maar niet duid op een vlucht van de innerlijke confrontatie met zichzelf. Anderen vluchten uren en
uren in soap-feuilletons en geweldfilms, vol 'actie', terwijl ze zich voor hun 'innerlijke' actie verstoppen.
De minderwaardigheid dat het vluchten voor zichzelf meebrengt, wordt doorgeschoven en uitgewerkt op de omgeving. Alles is voortdurend niet de eigen schuld, maar

diegene van de omgeving. Natuurlijk, structureel is dit waar als je bijvoorbeeld zonder job zit, of je moet te hard werken. Maar gaat het over opruimen of opgeruimd zijn of zich goed voelen, dan vinden veel te velen dat ze constant 'bemoederd' moeten worden om zich gelukkig te voelen. Wie wil er de dag van vandaag nog iets aan zijn onwetendheid doen ? Welk een rijke wereld is er op politiek of spiritueel gebied bijvoorbeeld nog niet ontdekt ? Men beseft helemaal niet dat men niet gewapend is tegen het nieuws dat alle dagen op ons afkomt. Men raakt gedegouteerd, zonder dat men nog interpreteert, omdat men het gewoon niet meer kan opbrengen. Het systeem stort al zijn ellende in woord en beeld over ons uit en maakt ons bewust moedeloos omdat er toch geen alternatief voor een systeem dat vervreemding en oorlog produceert bestaan zou. Laat ons ons in dit essay beperken tot 1 vorm van vervreemding : de vervreemding van de mens met zijn eigen innerlijk : gevangen tussen emoties, media en verstand, zich niet bewust dat er zoiets als intuïtief contact met je eigen bestaat. Als je genoeg wilskracht hebt, en je kan je eigen losmaken van allerlei vormen van onbewust leven, dan kan je je onderbewustzijn zo stimuleren dat het je alle antwoorden geeft die je vanuit je binnenste diep vraagt...Intuïtief contact heeft niets met zweven, maar alles met zich op je eigenste trilling kunnen houden. Een punt van waaruit je de anderen kunt helpen door ze compleet als wezens die hun eigen kunnen helpen te beschouwen, in plaats van als hulpbehoevend. Je kan iemand wel 'dorstig' naar kennis of overstijging van het verstandelijke en emotionele maken, maar 'helpen' begint vanuit het innerlijk van iedereen zelf.

36.Verveling : Kan stom zijn of een nieuw begin voorbereiden

37. Ze noemen me soms een dromer

Ik werd in 1956, dus 16 jaar na het begin van de derdewereldoorlog geboren. In de tweede wereldoorlog viel er een granaat op het dorpscafé waar mijn moeder toen met haar tante was. Mijn draagster hield er een ei grote krater in haar boven dijbeen vlees aan over. Een paar centimeter meer naar links had het kanaal langs waar ik(?) (toen al?) gekozen had van op deze wereld te komen, voorgoed verminkt. Een jong zwaar bloedend meisje werd nipt van een Vietnamees of Irakeesachtige oorlogsdood gered. De man die , afgaande op de vibraties van mijn moeder, mijn verwekker is, leefde in een dorp dat qua burgerlijke slachtoffers
het derde zwaarst door de tweede wereldoorlog getroffen werd. In die tijd had men in die vredige dorpen niet alleen veel cafés en boeren, maar ook veel jonge en oudere mensen die aan tuberculose bezweken. Sommige vorsers zeggen heden ten dage dat gevoelige mensen soms vatbaarder voor ziekten zijn, andere wetenschappers gaan zelfs verder. Feit is dat mijn vader in die oorlog drie jaar zwaar ziek werd, en niet zoals de helft van de mannelijke dorpsbevolking naar het concentratiekamp Neuengamme afgevoerd werd. Hij overleefde nipt, en leeft sinds toen op 1 long verder. Ik begrijp nog altijd niet hoe hij
later nog zo'n enorme werkkracht kunnen aan de dag leggen heeft of waar hij, die normaal zacht praat, de lucht vandaan haalde wanneer hij zich luidkeels kwaad maakte. Nadat het imperialisme van de geallieerden voorlopig tegen het imperialisme van de nazigeallieerden gewonnen had, vonden beide 'oorlogsgewonden' mekaar. Ze 'verkeerden' 6 jaar lang, en 'huwden'. Toen bepaalde levenswillen die eicel en die zaadcel, van waar dan ook in hun lichamen binnengedrongen waren , en rond de tijd van de zomerse zonnewende versmolten, was de kans groot dat daar een explosieve mengeling van voortkomen kon. Ik was er dus, en trok me behalve van wat maagkrampjes na het zogen, niets van pijn aan. Heelder dagen genoot ik van een slaap, waarvan ik nu, bijna 40 jaar later, eerst de inhoud besef. Je kan dat echter meteen vatten als je een baby van slapen genieten ziet...de vibraties die je dan tegemoet komen lijken dan als vanuit een verborgen wereld te komen.
Soms vraag ik me af of een deel van mij reeds al dan niet 'gewond' werd toen mijn moeder die granaatscherf tussen haar benen kreeg, nog voor ik verwekt ben dus... of of dat dat ander deel van mij, toen tijdens de oorlog misschien in mijn vader, die in ' zo'n' wereld leefde, niet meer leven wilde. Als dat zo is, is er nog hoop voor diegenen die nu nog steeds door oorlog verminkt worden. Als dat zo is hebben de wetenschappelijke vorsers nog bergen werk voor de boeg. Ik heb alle theorie en praktijk overleefd.
Aansluitend op deze laatste zin wordt dit verhaal in de eerste plaats geen gedetailleerde beschrijving van 'wat en met wie er wat gebeurde', maar eerder een zoeken naar welke invloeden een mens aan oude denkbeelden gekluisterd houden...en welke factoren een mens van zijn *'intuïtiviteit'* proberen af te houden. Net zoals andere volwassenen praten ma en pa nooit over die oorlog die in feite niet de hunne, maar die van de machthebbers was. Ik heb dat allemaal eerst op latere leeftijd vernomen. Ook dat er toen alweer gauw nog een keer weinig werk was, of dat er toen, zoals grootmoeder zei, "witten en zwarten in de oorlog waren" leerde ik niet van de schoolboeken, of vernam ik niet uit volwassen monden. Volwassenen hadden op elk mogelijk gebied hun
zorgvuldig afgeschermde taboes. Hoe die 'witten en zwarten', die fascisten en anti-fascisten' de 'redders-in-nood' van een stervend systeem waren, begrepen ze niet. Hoe mannen en vrouwen lichamelijk en emotioneel in mekaar zitten; begrepen ze niet. Wat ze met hun 'God' en hun 'Kerk' bedoelden begrepen ze niet. Daar wou ik allemaal wel achter komen, maar dat wist ik toen eigenlijk nog niet bewust. Hoe dat ik dat wel meer en meer bewust wilde, zal ik je uitleggen. Als kind zat ik in een zelfstandigenmilieu, waar keihard moest gewerkt worden om te overleven en vooruit te komen. De zelfstandigen waarbij de veer uit economische(zogezegd verstandelijke) , emotionele, of lichamelijke omstandigheden 'brak' vervoegden de klasse van niet-middenstandwerkers. Nog anderen werden na zware investeringen de loonslaven van
banken. Ik heb me dat als kind keihard leren werken nooit beklaagd. Als zoon van een fruitkweker en groothandelaar in fruit en kleinzoon van een boer met alle soorten beesten en plantaardige organismen deed ik allerlei soorten werk. Van schapen scheren, op markten werken en transport tot en met alles wat met fruit behandelen te maken heeft. Ik was 'vroedjongen' bij het werpen van varkensbiggen...en heb nog koeien gemolken. Ik leerde wat metsen en wat elektriciteit.

Ik genoot van de omgang met de loonarbeiders op het familiaal bedrijf. Ik kwam op binnenlandse en buitenlandse groenten-en fruitmarkten. Toch trok het spirituele, meer bepaald het schrijverschap me sterker aan. Niet omdat ik dat fameus humanioradiploma behaalde, maar omdat ik toen al intuïtief vond dat er iets met die economische -en menswetenschappen mis was.
Het onderwijs vond Christus een superheilige, maar vergat dat de betekenis van dat woord niets met de klassiek 'vrome' mentaliteiten te maken had, maar alles wat met echt 'helende', gezond makende dingen te maken had. Ze snapten gewoon niet dat het spirituele ook iets materieels is. Ze snapten wel hoe ze de mens schuldgevoelens en onderdanigheid aan een uitgediend systeem moesten aanpraten. Dat onderwijs was van mening dat een man als Marx van de mensen een soort robotachtige werkezels maken wilde...maar liet ons nooit iets van zijn teksten lezen. De geschiedenis van de twintigste eeuw sprak noch thans bloedige boekdelen.
Datzelfde onderwijs huldigde de stelling dat het lichamelijke en het emotionele (o.a. dat gene wat men dacht dat liefde was) strikt gescheiden moesten blijven en veroordeelde de eerste schuchtere pogingen tot nader inzicht, van psycho-analysten als Freud en Jung, tot pervers geëxperimenteer . Van de materiele krachtvelden die menselijke relaties verbinden en die in een primitief stadium tot verschillende vormen van jaloersheid en ongezonde wedijver leiden, kon men toen ,zelfs na drie theorieën van Einstein en de kwantumtheorie nog niets weten. De enige manier om orde , discipline en vooruitgang in de maatschappij te houden liep langs de overgankelijke wegen van Staat, Kapitalisme ,Gezin en Kerk. Het systeem als rem op de maturiteit of liever op het rijpingsproces van zijn onderhorigen. Blind vertrouwen op de Staat en zijn heilige burgerlijke democratie die oh toch zo onbegrijpelijk weer in een andere vorm van burgerlijke dictatuur lijkt om te slaan. Algehele gehoorzaamheid aan het Kapitalisme en al zijn zegeningen die de mens meer tijd geven om zich te ontwikkelen tot UNO-konvooihelpers, Artsen zonder Grenzen, gestresseerde werkers, doppers, migranten en vluchtelingen. Alsof de collectivisten geen uitleg en geen alternatief zouden hebben... .
Ik heb altijd al geweten dat het leven ergens zin had, ik zat namelijk met het gevoel dat ik ergens een opdracht had tegenover mezelf en de samenleving. Voor dat je die opdracht aankan moet je die twee laatsten via kennis en ervaringen doorgronden en je ijdelheid overwinnen...anders wordt je een carrièrejager of een opgeblazen intellectueel die zijn plaatsje bemachtigd heeft. Ook als je je ontvette emotionaliteit en je spiritualiteit blindelings aan overdreven consumptie opoffert, hou je op je eigen bewustzijn te ontwikkelen. Over het collectieve bewustzijn het volgende : Naast macht is Onbegrip ook oorzaak van het in stand houden of verergeren van achteruitgang. Kennis , Liefde tot diegenen voor wiens persoonlijke ontplooiing we instaan (of we er al dan niet biologisch kort bijstaan) of Liefde tot het geheel van alle soortgenoten en daadwerkelijke Inzet; zijn de remedies waarvan echte vooruitgang zich soms op een bijna ondoorgrondelijke manier
bedient. Die kennis, die liefde en die inzet moet zich echter in woord en daad leren vertalen. Onze instinctieve roots hebben bepaalde organische functies, maar mogen ons denken en handelen niet overheersen.
Hoe meer we erin slagen van iedereen op een zinnige manier en in een zinnige mate van het materiële te voorzien...hoe meer tijd er voor onze individuele en dus collectieve bewustwording vrijkomen zal. De materiele mogelijkheden tot verandering zijn reeds aanwezig...maar zitten gevangen in oude macht structuren omdat Inzicht , Lef en Methoden achterop hinken.

38 "Wat deed jij op oudejaarsavond"...?

...is een van de vele inleidingen tot gesprekken die je op de eerste dag van het jaar hebt. Ik zou als volgt antwoorden : Vorige oudejaarsavond zat ik al lezend en schrijvend na te denken over de vraag wanneer men via de drie relativiteit theorieën en de kwantumtheorie eens zal kunnen bewijzen dat de geest de lichtste MATERIE uit het universum is. Alle materie bestaat uit onsterfelijke elektronen, dus is de geest ook eeuwig. Het is alleen maar de vraag of er uit de elektronen van iemands asse na miljarden jaren evolutie terug intelligent leven kan ontstaan of de vraag of de geestelijke materie apart en ononderbroken kan bestaan. (zie ganse reeks artikels daarover na dit artikel...tussen 1991 en 2006) Op termijn zullen dergelijke vragen misschien wel door onze natuur- en scheikundigen opgelost worden. Misschien is het voor de wetenschappers beter dat vragen in verband met de geest nooit wetenschappelijk opgelost worden, want anders kunnen deze
zich misschien niet over hun ontdekkingen blijven verwonderen. Je hoeft trouwens geen geleerde te zijn om te begrijpen waar dit over gaat. Gisteren vroeg Sunnyboy mij welke 'godsdienst' ik had. Ik had kunnen antwoorden dat priesters overal ter wereldtegen hun kerkgangers zeggen dat de geest niet iets stoffelijks
zou zijn en dat ik dat niet geloof en dus een atheïst of een niet-aan-'God 'gelovige ben. Maar ik dwong mijn eigen binnen de tien seconden een alles beantwoordend woord uit te vinden. "Ik heb geen godsdienst, ik ben een ZELFVERKENNER", zei ik. Een 'zelfverkenner' observeert alle mogelijke energie van hemzelf en van anderen in, en buiten zichzelf...op alle mogelijke terreinen van het leven. Hoe bewuster en spontaner je het leven durft beleven, des te intenser kun je van jezelf en de mensen
rondom je genieten. Hoe meer je de gevolgen van de oorzaken scheiden kunt, hoe meer tijd en energie er voor de beleving van de mensen rondom je vrijkomen kan. Twee jaar geleden, oudejaarsavond schreef ik in 1 van m'n correspondenties met mensen die zich IN DE PLAATS VAN de arbeidende mensheid met politiek bezighouden, dat die arbeidende mensheid zich best zelf met de politiek bezig zou
houden, buiten versleten instellingen en mentaliteiten om. Het 'Collectivistisch Alternatief' dat ik toen vanuit mijn politieke ervaringen beginnen ontwikkelen was, leunde aan bij de bevindingen van een internationaal ingeplante groep mensen, nog minder talrijk en nog minder bekend dan andere groepen, maar met een analytische geest die deze eeuw overleven zal, zelfs al werd en wordt die geest deze eeuw als nooit tevoren vervolgd. Het is het soort geest dat zich niet aan enge belangen bindt.
Iedereen die op een klassieke manier met politiek bezig is, is bezig met illusies uit het verleden en geeft voedsel aan de

hel van allerlei soorten achteruitgang. Net zoals iemand die illusies in een toekomst zonder onbaatzuchtigheid koestert , de enige realiteit, het heden, niet veranderen kan. De politiekers die het voor het zeggen hebben zijn het resultaat van ons op velerlei wijzen afhankelijk gehouden bewustzijn...en helpen een hele reeks absurde toestanden in stand houden. Het is soms niet makkelijk om de objectieve, de theoretische helft van de bol van nieuwe inzichten met de subjectieve helft ,de praktijk, te laten versmelten, maar als je dat kan, LEEF je.

39.Wie dagelijks schrijft, kan dag na dag vertellen wat er allemaal 'gebeurde'. Van tal van voorvallen die aan bepaalde relaties gekoppeld zijn, vertrekken een hele reeks naar verscheidene richtingen lopende rode denkdraden die nauw met groene gevoelstakken verweven zijn.
Elke dag is dit kluwen van denken en voelen verschillend, maar velen onder ons ervaren dit op een heel oppervlakkige manier. Het denken en voelen verwerken de energieën die vanuit de buitenwereld in het lichaam stromen uiteindelijk via de linker en de rechterhersenhelft, en stralen na verwerking ook een deel intuïtieve' energie de ruimte in. Hoe zelfstandiger deze 'intuïtieve' energie van het door externe persoonlijkheden beïnvloedde denken en voelen geraakt, hoe sterker iemands inwendige energiecircuits worden,...des te meer positieve uitstraling je via je aura en het proces van auravermenging voor anderen produceert...zonder dat je je energie 'uitzuigen' laat. Als je voor je eigen een positie van 'elektrisch neutraal' 'onverschillig evenwicht' leren hanteren hebt, kan je aldus verschillende soorten niet© alledaagse energieën leren aanvoelen. Zodoende realiseren de 'elektronen van de geest' hun doel : bewustzijnsverruiming via allerhande haast onnavolgbare, ondoorgrondelijke wegen. Hierover is al op uiteenlopende academische en prozaïsche manieren geschreven en gefilmd... . Mijn bedoeling is het om een aantal 'dingen des levens' op een intuïtieve manier 'samen' en 'over' te brengen.

40."In 47 jaar getrouwd zijn niet zien wenen" zei ons ma."
Hij was 15 in 1938. Enkelen van zijn kameraden in het dorp kregen TBC, hij ook. Hij overleefde, was een tweetal jaren ziek, ademde voortaan met 1 long en ontwikkelde een groter hart. De oorlog brak uit en hij moest zich onder prei in de hof in de grond verschuilen om ook niet naar Duitsland te worden gedeporteerd. Pas hersteld, werkte hij weer keihard in het boerenbedrijf van z'n vader, om na de oorlog een eigen handelszaak en een fruitkwekerijbedrijf uit te bouwen. Bijna was hij naar Afrika vertrokken om er een plantage op te zetten; omdat de boerderij volgens de vrijemarktnormen eigenlijk te klein was voor 3 broers. Hij huwde eerst op latere leeftijd met zijn meisje, dat bijna aan een granaatscherf tijdens de oorlog bezweek. Er bleef weinig tijd voor ontspanning, want de zaak mocht niet overkop gaan en er moest maandelijks een inkomen voor al zijn arbeiders op tafel liggen. Zijn zoon had geen 'commerce geest' en onderzocht het verband tussen oorlog en armoede en de dochters belanden in de zaak, zij het dat dezen het kleinschaliger konden aanpakken Grootvader begon zich in boeken te verdiepen en was de kalmte zelf, hij straalde een ongelofelijke kranigheid uit en probeerde sommige mensen van het belang van in hun eigen te geloven te overtuigen. Hij bezat een bewonderenswaardige kalmte, ondanks alle onrust die hij als bedrijfsleider vaak te trotseren had.
Dat kon echter niet beletten dat hij op z'n 73 een lichte beroerte kreeg. Weer wil hij bewijzen dat de geest sterker dan het lichaam is, maar de man heeft nog teveel verdriet om wat HEM nu overkomen is...hij moet eerst berusten voordat hij weer zijn rust en innerlijke weg vinden zal. Voor wijze mensen is veel praten niet meer nodig, maar toch had ik graag dat hij weer zo verstaanbaar als vroeger worden zou. Ik zou hem nog veel willen vertellen over het genetisch doorgeven van emoties en kracht, over onsterfelijke materie.

Start Een blauwzwarte duif pikt tussen de steentjes naar de kleinere mineralen die als bouwstenen voor z'n volgende eieren moeten dienen. Nu broedt hij al halftime op de door hem bevruchte eieren van zijn ega en voederen ze samen tussendoor twee van hun opgeschoten telgen. Het om het overvloedige eten vechten met de andere koppels en enkelingen en het verzorgen van
zijn te respecteren pluimage behoren tot de grootste geneugten zijner duivenbestaan. Waarschijnlijk beseft hij niet dat wij ook wel zouden willen vliegen. Een snelle wagen met zoveel snelheid als 'house-decibels', vertraagt nochthans, want zijn robotbestuurder nadert het 't kruispunt waar de blauwzwarte duif zijn laatste zwarte steentjes van de aarde plukt; voordat de rijdende fabrieksmuziek box, hem met een klein z*wenkinkje* van het stuur nog even de blauwe lucht in knalt. Met een schedelbreuk belandt hij op het beton.
Een paar centimeter van een jeepband, die nog nooit van een veldweg proefde, duwt wat later het simpele duivenhartje en zijn lever waar zo weinig op lag, naar het licht toe. Een baardige veertiger met een rood wagentje, komt thuis van een 1mei- feest in Keulen. Hij begraaft de duif en zet wat gemalen mais en water bij de twee jongen van de weduwe die de nieuwe embryo's waarschijnlijk koud zal laten worden. De baardige man staat ook in voor jongeren, maar hij zal op zijn eieren, op zijn geschreven woorden blijven broeden tot ze klaar zijn voor de buitenwereld... maar ja, zijn zoons hebben al hun pluimen al. De veertiger heeft iets tegen de 'stress' en het 'zich niet meer kunnen verwonderen om het leven' van deze tijd, hij heeft iets tegen het werken voor anonieme aandeelhouders en ook iets tegen overbodig werk. Hij stelt zich vragen over de oorsprong, de evolutie en de eindigheid van het leven en al zijn mogelijke relaties en wil de antwoorden die hij overal bij verschillende individuele mensen en groeperingen vond, maar die tenslotte atijd het resultaat van een soort collektief gebeuren zijn; aan zijn praktische ervaringen toetsen...wat resulteert in het jonge 'kuiken', dat eerst nog groeien en vliegen leren moet, maar het heeft al een naam : 'een collectief alternatief'. Hij schotelt het je voor onder de vorm van een monoloog, een monoloog ter bevordering van het innerlijke leven en de woorden , de beelden en de handelingen die vandaaruit in de buitenwereld geboren worden. Het eerste deel brengt een aantal filosofische benaderingen van diverse sociaal, economische en politieke

standpunten tot mekaar , in het tweede deel overwegen de overige relaties tussen mensen en de innerlijke spiritualiteit.

41.Voyage to the sources of our mind

Imagine nothing, no thing, no stars, no planets, no image only the force of the uncombined elements of nature, that had to build all those structures of which they already carried the micro-atomary blueprint.
There were already undestroyable everlasting electrons circling around the nucleon of each atom. Each kind of atom already had his own weight. Nobody invented this game that would lead to a series of combinations that gave birth to the cells where all biological live comes from. So what gave birth to the game of - and + in the atoms ? Pressure . A quantity of matter, wanting to take a volume equal to nul ...explodes, bursts, divides...big bangs continue, even in our cells that renew. Nihilisme doesn't exist...something without a form cannot be, is an illusion. Illusions lead to suffering, suffering sometimes is necessary for some ones. Only light exists. Dark doesn't. Why should explaining where our spirit came from, be any more difficult then explaining what happens when we die ? We came from the elements and we will go back to them. We were every element you can find in earth, water, air and light, and we'll accordingly again join them, to fertilize them with our atoms. The consciousness we will then have is the one of the pure elements again, who are and feel, but don't know about the trap called 'time'. We don't just die the last day of our life, we die every day, every day we give back the elements we take in nature. We were and are a process of burning, an atomic fire that produces high quality atoms. This chemical and physical process reaches a spiritual level when this result of mineral, vegetative and biological awareness becomes more than just a calculating mind that has to plan and fight in order to biologically survive. Our mind deals with knowledge, our spirit tries to feel and love and contemplate. We should more wonder about that enormous voyage that our 'intelligence' made, starting from the
'intelligence' that is present in the raw materials until we as an individual part of that collective unity.
It's useless trying to understand the world from one point of view, there are several : there isn't any 'God', there is only 'energy' and if we understand that 'energy', that 'energy' will take care of us if we take the right steps towards it. If we understand why we must put an end to the exploitation of men and nature, we will try to find out what we can do to improve our relations with them. All the atoms off our cells all their nucleons and electrons continuously search to find an indifferent equilibrium between - and +, a kind of rest, a 'not wanting any more'...but they cannot keep this condition, because they play a part in a collective game. So that's why life basically is about rising and descending. Only when we give up the old ideas about 'loving life and living together' the new ones , the alternatives, can have a chance. We must find real independence
and strength in ourselves, before we can survive in this money guided world of ours.

42.The bridge over the old history collapses

...we have to move on . That bridge should have had it 's use. The past and the present should lead us to the collective conciousness of the fact that for decades now already, it is possible to feed and to cloth and to lodge everybody in a comfortable way and to make more time to discover and develop the real human needs in us. Our money minded rulers don't see things this way. Before the religions changed the word 'healing' in 'holy', some primitive tribes considered the water, the air ,and everything that contributed to our existence as 'holy'. Nowadays everything and everyone has his price, the right to work isn't considered as an healing thing any more. In our decisions towards the outer world we can take an attitude of solidarity or we can follow our instinct, the individual need to take as much as possible for our own sake,
without sharing too much of what we took as our part. People who gave guidance to the process of exploitation of others always have surrounded themselves with loyal servants. Exploitation has always been the motor of technological progress, but especially this century also of more and more of destruction of lives and jobs. Our money dominated system cannot develop the world without the destruction of jobs any more.

43.AL SPREEK JE VELE TALEN

EN AL KEN JE ALLE TAKKEN VAN WETENSCHAPPEN ,RELIGIES EN andere SPIRITUELE UITINGEN...
AL BEDRIJF JE EENDER HETWELK BEROEP of studie EN HEEFT DESAMENLEVING VOOR JOU GEEN POLITIEKE EN SOCIALE GEHEIMEN MEER...AL BELEEF JE HET LEVEN VIA 1 VAN DE 7 KUNSTEN...AL HEB JE BERGEN ,RAVIJNEN EN VLAKTEN AAN ERVARINGEN MET ALLE MOGELIJKE MENSELIJKE RELATIES OPGEDAAN... AL BESEF JE HEEL GOED WAT JE 5 zintuigen en het zesde zintuig(organenzintuigen :pijn, goed voelen...) je vertellen, over WAT HET ZEVENDE, innerlijke (lichtmaterie-ZINTUIG) JE OVER je totaalbewustzijn leert...daar is nog weinig om te doen. AL DAT is hetzij buitenwereld, hetzij inwendig,(mineraal of organisch) is zintuigelijk, is maar een deel van de stof, is een stuk van de *vastmaterie* en de *etermaterie.* Een diepere dimensie van de materie ,is de antimaterie... miljoenen graden vuur per kubieke millimeter. Antistof, maar nog altijd stof. Alleen bereikbaar door atoomsplitsing. Of door brug tussen materie en anti materie te zijn : lichtmaterie...of individueel beleefd collectief bewustzijn. Elke cel in ons lichaam heeft een andere aard van bewustzijn. Het bloed brengt alle 7 soorten bewustzijn tezamen, en het hoofdkantoor van het bloed...is het hart, de liefde. Bewustzijn geeft richting, overstijgt, uit zich langs daadkracht, die soms alleen gewoon 'aanwezigheid' is...vereniging van mineralen, water, lucht, bloed, licht, geluid en vuur...niet materieel, niet anti-materieel, maar in 't midden...in de lichtroes van de lichtmaterie. BEWUSTZIJN IS TEGELIJK ONTHECHT EN GEBONDEN, tegelijk leegte en volheid, strevend naar echte vragen en antwoorden...totdat uiteindelijk alles gewoon 'beleving' wordt. ALLES IS ENERGIE, is TRILLING DIE VERSCHILT IN DICHTHEID. De dichtheid van alle lagen en tussenlagen van mineraal, plant en dier, is niet dezelfde

dichtheid als die van het vuur van het atomaire. Elke cel is zich in meer of mindere mate bewust van alle lagen van het atomaire bestaan. Samen voorzien ze de dirigerende cellen van een organisme van een capaciteit die iemand of iets toelaat voortdurend de AKTUELE SOORT ENERGIE VAN EEN BEPAALDE SITUATIE TE ERKENNEN. Een voorbeeld. Komt het vrijen alleen uit de onderbuik en de bovenbuik, dan is het zuiver seksueel, emotioneel en verstandelijk, dan is het paren. Verstandelijke bespiegelingen vermengen zich dan met een aantal emoties die ook in niet seksuele relaties een mens 'den duvel aandoen' (=met illusies opzadelen). Welke emoties :driftlust, angst, jaloezie ,ijdelheid hebzucht, egoïsme, onwetendheid. In plaats van een nuttig werkinstrument verzwakt het verstand het lichaam en zijn bewustzijn dan. Vrijt men vanuit het hart, dan maakt men zich voor ook andere stromen toegankelijk ...beekjes, rivieren en stromen die ontspringen bij de bron van woorden en verbeelding en die kleine kameraatjes op de vingertoppen toveren. De mens kan niet meer bij zijn levensvreugde omdat hij zich niet openstelt voor het ontdekken, voor het verruimen van zijn bewustzijn. Wie wil groeien moet soms tegen pijn kunnen en moet in de eerste plaats zichzelf overwinnen. Er komt een punt in je leven waarop groeien geen pijn meer doet. Dit punt valt samen met de momenten waarop je je energie niet uitsluitend meer uit de materie haalt, maar ook uit het bewustzijn over die materie en het 'bewustzijn' van die materie zelf; individueel en collectief bewustzijn overlappen mekaar dan. Dit punt is het punt waarop je geen roofbouw op de energie van anderen meer pleegt. Vanuit dit punt HERKEN je de aard en afkomst van alle krachten rond je en ERKEN je uiteindelijk de gloed die dat wezen in en buiten jezelf probeert uit te stralen. Aarde, water, vuur (buiken)en lucht (ademhaling),geluidsgolven (spreken en luisteren), lichtgolven (zien)...we hebben ze allen nodig om te kunnen stralen en spreken en tot INzicht komen. 7 dagen en de weelde van tijdloosheid ,.. de beweging der planeten schenkt ze ons 7 kleuren en de kracht van intens innerlijk licht,...de lichtatomen stralen ze ons 7 klanken en het comfort van de stilte ...'tonen' ons telkens weer een andere expressie 7 kunsten en het orgasme van het scheppen ...gebracht door artiesten in zielelijf en in materie7 chakra's versmelten met het hart ...in 't bijzijn van het intuïtieve voorhoofdsoog.5 zintuigen brengen aldus het zien, het horen, het ruiken, het smaken, het tasten,... het zesde :

HET I N W E N D I G E ,ORGANISCHE AANVOELEN VAN PIJNEN en GlOEDEN als gevolg van de wisselwerking van positieve en negatieve emoties, vermengd met het' verstand' dat altijd weer de nodige rust en onrust veroorzaakt. De + emoties (moed, durf, opgewektheid, blijheid, vreugde, openheid, KENNIS) en de -emoties
(ANGST, driftlust , jaloezie, hebzucht, ijdelheid, egoïsme, ONWETENDHEID zijn materiele emoties en willen hun etherisch gelouterde tegenkrachten in het hart ontmoeten , om van daaruit via andere woorden en andere ogen en oren hun oude ballast op te branden en zo door te stoten naar het voorhoofd, de intuïtie, die , niet zoals het hart verenigt, die niet zoals het verstand plannen 'beraamt' en uitvoert, maar die VOORUITZIEN en leiden wil. Terwijl het hart het midden van materie en *eterie* is, is het 'derde oog' de individuele spiegel ' de spiegel die het totale wezen van een mens integreert en 'hem haar' voor het overige collectieve, voor andere mensen openstelt en beschermt.
als 7dezintuig brengt HET I N N E R L I J K E GEESTESLEVEN verbinding.
<u>bondige schets der leiddraden ener *menschenziel*</u>
Is er een kracht die evenveel of meer bewustzijn heeft dan wij...en die heel die weg van atoom tot cel en mens niet heeft moeten afleggen om dat bewustzijn te verkrijgen ?
Waarom is er nog geen samenlevingsmodel zonder oorlog en armoede en zo meer ?
Hoe komt het dat de uitkomst van iets altijd op voorhand lijkt vast te liggen ?
Waarom is de relatie tussen mannen en vrouwen soms meer problematisch vanaf een bepaald punt na het punt waarin vriendschap en liefde met de seksuele beleving ervan aangevuld worden ? God, geschiedenis, geld, gebeurtenissen, genot. De mens heeft het er moeilijk mee.
Wat ik er nu van weet, en op het internet gepubliceerd heb, weet ik niet alleen uit geschriften vanuit verschillende invalshoeken, maar ook door me in het soms helse van de praktijk van het dagelijkse leven te wagen. Ik wou antwoorden en ze kwamen, soms zelfs via wegen die ik logischerwijze niet zou bewandeld hebben. Voor iedereen staan er een aantal gelijkaardige dingen op het menu van het leven. Wat je voorgeschoteld krijgt is voor een deel wat je besteld...en te vaak zitten er teveel resten van vroeger bij...dit vroeger is dan een mengsel van onze individuele emotionele leefwereld en onze collectieve geschiedenis. Meer bestellen dan je aankunt, is dom...maar zo moet het zijn, want anders raak je niet slimmer.
Ik wist niet dat deze gedachten, zonder dat ik ze toen als kind, zo kon vertalen; in feite het hoofdmotief van mijn leven zou worden. Als kind wilde ik het 'goede' doen, het was evident dat je mee hielp planten, bemesten, snoeien, plukken, bewaren, verhandelen en zo veel meer verder. Ik had met niemand ruzie en kon met iedereen om en was een nieuwsgierig kind. Wat gebeurde er als je stierf ? Adam en Eva, was dat wel waar ?
Die verhalen over die Christus die veel te goed was waren wel inspirerend, maar zonder die verhalen was me misschien een hoop leed bespaard gebleven en had ik me veel terughoudender tegenover de lijdende mens opgesteld. Ik heb eigenlijk altijd al geloofd dat ik uit mijn eigen wist wat goed en slecht was, dat ik daar; alhoewel ze natuurlijk nut heeft , geen school voor vandoen had. Onderwijs heb je nodig, maar de interpretatie van de filosofie achter het leven laat je best niet over aan scholen alleen en zeker niet aan kerken. Op dit punt van deze tekst, zou het handig zijn om mijn boek VOEDSEL VOOR DE GEEST te lezen. Tenminste als je een mens bent die nog geïnteresseerd is in filosofie, geschiedenis, samenleving, psychologie. Als je nog de moeite wil doen om al die zaken via essays, poëzie, citaten, proza en uitleg te willen begrijpen tenminste. Indien je nog geen mens geworden bent die zijn kop in het zand steekt en jammert over alles en zegt dat niks zin heeft en dat je toch nergens iets kan aan doen...dan vindt je een deel van de antwoorden die ik zocht op :
<u>http://blogfilosoof.skynetblogs.be</u> en een vierentwintigtal bloggen daarrond. Dus zoals gezegd, ging ik zelf op zoek naar antwoorden .

44.Erkennen.
Een woord uitvinden voor een toestand waarin je je alleen kan voelen als je je je eigen innerlijk tegelijkertijd volledig op zijn scherpst, hardst , zachtst en fijnst kan tunen. Een aangepast , gekend woord, zou 'leegte' kunnen zijn. Maar dan een leegte die niet zinloos is, maar een voelbare fysische ruimte ,nodig om tot schepping van zingeving over te gaan. Woorden als 'intuitie' en 'inspiratie' zijn niet geschikt, want ze zijn op die momenten waarvan ik spreek, slechts de voorboden van de kracht van de rust en omwoeling die ik bedoel. Die kracht is iets waar iedereen op een andere manier naar hunkert, maar
zonder juist te weten wat ze eigenlijk is en hoe ze eigenlijk aanvoelt. Sommigen staan korter bij die kracht en hebben precies al een moeilijk in tijd uit te drukken voorsprong op anderen. Liefde is slechts de voorbode van die kracht, liefde drukt zich uit als een uitnodiging tot beminnen , een invitatie tot het noodzakelijke opzoeken van roes tot het penetreren van elkaars geest. Als de liefde op medelijden en eigen onzekerheid moet groeien, moeten eerst het lijden en de haat en nog andere kinderen van allerhande emoties hun werk kunnen doen. Een dier kan ook emoties hebben, kan ook jaloers en egoïstisch zijn...maar niet hebberig...dat is alleen de mens overkomen...omdat hij zich van dier tot mens ontwikkelen zou. En nu ? Hoevelen van diegenen met vervulde stoffelijke behoeften weten al dat ze kort bij de ongekende kracht die ik bedoel kunnen komen te staan, in zover deze mensen zich al niet door oude , maar in nieuwe kleedjes verpakte structuren en
parasitaire relaties laten 'begraven' hebben. 'Parasitair' is maar altijd progressief (vooruitstrevend, bevorderlijk voor het kwalitatievere tot op een bepaald punt, Het parasitaire profiteert alleen tot het bewuste het vernietigd, of er zelf door medelijden of domheid of slapte aan ten onder gaat. Soms lijkt het wel dat , om te groeien, iedereen zijn eigen parasieten nodig heeft. Dat besef brengt me tot de vaststelling dat ik nog altijd geen woord gevonden heb voor die soort van kracht die iedereen hebben wil en
die afgunstig en parasitair maakt als mensen die zich in die kracht willen
voelen ze uitstralen. Eigenlijk zal het uiteindelijk een woord moeten worden dat veel met het erkennen van al die dingen te maken heeft. Als je dit nog niet snapt, trek het je niet aan ,het heeft ook allemaal met
ervaring en bewustzijn en zoeken en durven aan je innerlijke te vragen vandoen

Deel Andere Herinneringen

1. ontstaansgeschiedenis 'het voortijdig testament'

2.Op weg naar innerlijke rust

3. FILOSOFISCHE terugblik

4. de manier waarop zingeving werkt

5. Nieuwe manier van verkiezingen

6. the 12 commandments

7. 'het voortijdig testament

8. Alles begon met een grote knal

9.Wereldgenoot

10. Je roerde alles tot diep in de kern

11. dichter bij de geest

12. Iedere tekst is een ander kind

13. voortijdig testament

14. Die van de pomp, de baron en de beervaten

15. zoveelste voorwoord

16. De ontmoeting van twee toekomstige ouders

17. Een school anno ongeveer 1973

18. Ach, wat een ellende die oorlogen.

19. Zin

20. Er zijn geen foto's van.

21.De ronde karamel

22.De wijsheid in pacht, zonder erover hebben nagedacht

23.Het houten-bakken paradijs

24. De inplanting van melancholische illusies

25.Het observeerspel

26. De nieuwe baronnen

27. Aan iedereen

28. GEACHTE MEDEMAATSCHAPPIJER

'Kiezen voor Mensela' theatermonoloog

29. Plaats voor een zin van U

30. Een telecommunicatiefirma te lande

31 'inlichtingen'- anekdoten

32 Veertien en in een zetel, mijmerend

33 troosters en troosteressen der bedrukten

34. 30/01/2101Ruth

35. gedichten : zie verder

36. De duidelijkheid der dood. DDDD.

37 Het houten ruimteschip in het woud

38. Hij had een beetje krullokken van zijn eigen

39 Simpel als een stilstaand beeld in een emmer water

40 De tekenen overleven hen.

41 Leren beseffen wat de geest is

42 Naar de kern van het wezenlijke

43 Zegen het nieuwe jaar ook zelf.

44.Liefhebben, in platonische zin

45. Aan onze Depressieve medemensen

46. God zij dank, 'god', dat zijn de anderen

47. Morgen kan ze er niet meer zijn

48 .Het verdriet om zijn broer

50. Spreken met ouderen

49. Je ziel zit ook bij wie je ze gaf, geeft ,zult geven

51. Celibaat en andere praat

52. They said he would send us the holy spirit

53 raadpleeg mijn overzichten van filosofie en geschiedenis

54. Ach ja , de liefde : onuitgegeven roman

54. Gotlev en het leven

55. lees ook mijn Kortverhalen

56. Vliegen zonder vleugels

57. Genetische wijsheid

58. Telepathie

59. Weer tussen het vorige schrijven en dat van nu

60. Dennenwezens in de sneeuw

61. Symbolische fantasieën

62. Kreta 2012

63. Paranormaal romanidee

64. nieuwe dag, dinsdag de 1Ode januari al

65. philosophical resistance (PR)

66. filosofisch verzet citaten + To all those...

67 Startdocument 1-44

68.New set of statements or axioma's-higher level

69. beminde gelovigen, anno 2008

70.liefdesrecept

71.Het grappige aan onze evolutie

72 Lees mijn honderden Filosofisch Verzet Columns over binnen-en buitenlandse actualiteit tussen 2006 en 2010 en later via gastauteurs en commentaar op facebook

73. Eindelijk er achter gekomen !

74. Lees mijn filosofische essays

75. Neem contact via philosophicalresistance&gmail.com

76. Organiseer uw eigen filosofisch verzetsvorm

77. Schoolse herinneringen

78. mijn buitenlandse gasten Chinezen, Koerden, Algerijnen, ...

79. Citaten, vertellingen, humor en andere ernstige dingen

80. Zuidoost Spanje, Andalusië Sierra Nevada 2013

81. http://talespoemsessays.blogspot.be/

82. On the border of impressionism

83 A family called Humanity

84. LESSONS FROM HISTORY

85. Losing Loves

9 juni 2011

86. Quotes to meditate on

87.dinsdag 7 juni 2011

Letter to a father

88 a Have a taste of spirituality.

88b The energy of consciousness plays a telepathic game

88 C .Poems

88 D. Between soul and spirit a

88 E. Between soul and spirit b

88 E1.Boodschap van de planeet Krito

88 F. Daily Waves in modern inkt

88 G. Notities over Liefde

1.de blog, ontstaansgeschiedenis 'het voortijdig testament'

Zie via linken facebook onder Fotofilosofie

2.Op weg naar innerlijke rust

Het is niet omdat we al huilend op de wereld komen en er misschien kermend van verdwijnen, dat alles daartussen geen zin heeft. Je hoeft alleen al maar de wetenschappen te bestuderen en de symboliek er van te vatten om de diepere zin van het leven op alle vlakken te begrijpen. Je moet wel ontsnappen uit de wereld van het oppervlakkige die men de mens probeert op te dringen. Indien je in je kleine en persoonlijke omgeving een positieve rol wil spelen of voor nog anderen tevens een positieve inbreng wil doen op het meer collectieve vlak, dan kan je best ook eerst bestuderen hoe economische, sociale en politieke gegevens met mekaar verbonden zijn, gelinkt aan de meer subjectieve aspecten van onze leefwerelden ben je dan bezig met meer en meer bewustzijn aan te kweken. Heb je dat allemaal op punt dan komt er ook meer ruimte niet alleen voor de gewone gedachten en dialogen maar ook voor de innerlijke communicatie met je zelf. Je komt in een mooi landschap en er overvalt je een innerlijke rust als decor waardoor je na het voorbijtrekken van de vreugden en zorgen aanbelandt bij een punt tussen vroeger nu en de volgende momenten, een zich steeds verschuivend moment van zijn waar al het negatieve op de duur uit je voelen en denken wegdeemstert en er zich een aantal andere perspectieven rond de zin achter 'leven' aandienen. Het leven, met zijn meest prachtige wet : van zodra de zinloosheid benaderd wordt, krijg je of wel nog meer onzin of een weg daaruit weg. Hoe minder je bij één of andere vorm van smart blijft zitten, hoe vlugger je je eigen los kan maken van veel afzien dat met het in rondjes blijven draaien te maken heeft. Om dit te kunnen moet je wel je eigen leven snappen, kritiek en zelfkritiek aanvaarden, niet in zelfmedelijden blijven zitten of aan overdreven medelijven met anderen ten onder dreigen te gaan. De situatie waarin je je bevindt is altijd een eerste stap naar minder of meer inzicht in de verbondenheid van mensen onderling, mensen van vroeger en mensen van nu. Indien je je teveel laat leiden door een teveel aan een verlangen dat alleen op lusten en roes of bezit is gebaseerd, ben je misschien wel af en toe niet ongelukkig, maar de innerlijke rust die je nodig hebt om anderen en jezelf aan te kunnen, komt er niet korter bij door. Het zou me niets verbazen dat die staat van innerlijke rust en tevredenheid waar naar we allen in meer of mindere mate trachten, te maken heeft met zij die er op een niet biologische manier meer zijn. Het deel negatievere erfenis van hen proberen we door onze levens zelf te milderen of te minderen en daar is levenservaring en kracht voor nodig, relativering en durven ook, leren omgaan met alles en iedereen die een invloed op ons heeft. Onze gevoelens leren verwoorden ook en vragen om kracht aan de voorbije en aanwezige energie van het goede zoals die zo simpel in de stilte van de natuur aanwezig zijn kan, in de nederigheid van herkennen en erkennen van al die tekenen in mensen dat ze gewoon gelukkig willen zijn zonder een teveel aan complexe roerselen der ziel die gewoonlijk vertrekken uit alle mogelijke vormen van angst, angst om niet voldoende bemind te worden, te kort aan van alles en iedereen te komen, ziekelijke hebberigheid, onzekerheid, op de spits gedreven concurrentie en zo veel meer. Al die in vorige zinnen opgenoemde wezenlijkheden vertalen zich dan in een aantal ideologische tegenstellingen die onze filosofische kijk op de dingen vertroebelen en die hoogstens, kunnen leiden tot een verbetering van de praktische levensomstandigheden (niets op tegen zolang deze maar ecologisch verantwoord blijven), maar ten kostte van levens die ten dienste van een enorme uitbuiting staan en met vervreemding en vaak bloedige conflicten gepaard gaan. Maar genoeg daarover in vorige essays en kunstuitingen allerhande. Indien de samenleving volgens ethischer normen zou worden beheerd, zou de mens ook meer ruimte krijgen voor zijn mentale en spirituele evolutie, daar alles met elkaar verbonden is. Voorwaarde tot groei is dat men de uitdagingen die het leven je op persoonlijk vlak stelt ook durft aan te pakken en niet in zelfbeklag blijft steken of je blijft ergeren zonder dat er oplossingen in zicht komen...'oplossing' van onnodig zware negatieve emoties.

3. FILOSOFISCHE terugblik

Ik zit op een bol/de bol is een planeet/de planeet is door duizenden evoluties geschikt gemaakt om een biologische cel tot stand te laten komen/een biologische cel haar voorgangers zijn de molecule en het atoom en de straling na de big bang/de big bang staat symbolisch voor het principe van het zijn, namelijk iets kleiner of gelijk aan nul kan niet bestaan, of anders gezegd, als het zinloze benaderd wordt, het niet-zijn, staat de zin voor de deur/een deur moet je wel willen opendoen of je blijft in een toestand zitten die onhoudbaar wordt/worden, is de code op alle levensprocessen/levensprocessen worden al van in de big bang gebeurtenissen steeds verfijnder vormen van zijn en bewustzijn/bewustzijn is het hoogste goed, van het eenvoudige, praktische, logische rationele tot en met eenieders hoogtepunten van aanvoelen van het al/het al heeft altijd al bestaan en wie weet is deze periode een herbeginnen van alle aanwezige energie van de vorige big bang cyclus, een opnieuw schudden van de kaarten met dezelfde of andere personages ?/ dat is natuurlijk dé vraag, krijgen we één keer per big bang cyclus de kans om weer onze zelfde of een gelijkaardige rol te spelen...en dat met dezelfde of een anders samengestelde wezensenergie ?/wezensenergie is de unieke samenstelling van je eigen zijn, dat niet alleen genetisch vertakt terug te vinden is in andere verwante wezens, maar misschien wel gewoon op een andere dan genetische manier na de dood blijft verder bestaan/ verder bestaan door hetgeen de levenden aan de vorige verhalen nog toe te voegen hebben/toevoegen alle vorige evoluties, verhalen, woorden en numerieke energie

die eigenlijk geleid hebben tot alle bestaan/ ons bestaan reist dus onophoudelijk tussen straling (na de big bang) en de straling na de dood van de eerste cel aan het begin van de biologische evolutie, tot en met onze eigen lichamen, die ook uiteenvallen in mineralen en straling, alles is in feite min of meer verdichte vormen van straling doorheen de tijd die echter niet bestaat, een soort logisch hulpmiddel is zoals het woord God dat we kunnen vervangen door het totaal aan zijnswezen en de evolutie daarvan in functie van het individuele en collectieve bewustzijn/bewustzijn leert ons te beschouwen en onze negatieve emoties in positievere om te zetten/zich tegen dat omzetten verzetten brengt ons met zekerheid in een negatieve spiraal, alhoewel diegenen die er zich niet tegen verzetten vaak ook door een berg niet makkelijke ervaringen moeten/ervaringen zijn er zowel op beroepsmatig als relationeel persoonlijk en innerlijk vlak/het innerlijke is het meest intieme in een wezen, niet in de zin van het persoonlijke met zijn gevoelswereld en lichamelijke beleving of het zakelijke beroepsmatige, maar in de zin van de graad van innerlijk bewustzijn die allerhande gebeurtenissen en evoluties in het eigen leven en dat van anderen begrijpt/begrijpen is niet alleen verbanden kunnen leggen maar uiteindelijk ook op zeer intensieve wijze zin beleven aan de dagelijkse voortschrijding der dingen en wezenlijke evoluties waarvan de symboliek begrepen dient te worden/worden, ...naar de eeuwige toekomst toe.

4. de manier waarop zingeving werkt

Hoe voorzienigheid werkt.

Het regent. 'Het regent. Wat is dat 'het' zou men kunnen denken. Waar wordt je wakker vanmorgen? In een appartement gedeeld met familie of vrienden, in de buurt van een weg met veel verkeer of alleen in een kamer in de bush? 'Het' waarom en waar' men met die en die persoon is of alleen, waarom doet men een het werk dat men doet en welk werk men zou wensen te doen? Probeer te begrijpen wat er gebeurt in elke dag in je leven en dat van anderen. Ben je omringd met mensen die de manier waarop je over het leven voelt begrijpen en ondervindt je dat vanaf jonge leeftijd er reeds een soort van controverse tussen jezelf en een heleboel personages in je leven is? In hoeverre heeft iemand een vrije wil in het spel dat begon voor jezelf... zelfs wanneer je nog niet aanwezig was, nog niet geboren, was je er al in andere vorm . Op een bepaalde manier ben je net als alles wat er gebeurt een energie die constant op zoek is naar combinaties met een tegenovergestelde of enigszins dezelfde energie, ... nog steeds een beetje zoals het basissysteem van onze structuur: proton, neutron, elektron. Maar voordat we weer met te veel wetenschap eindigen, laten we proberen om erachter te komen hoe het deel van de voorzienigheid in ons leven werkt. (zie filosofisch-wetenschappelijke essays op http://deblogfilosofen.skynetblogs.be)

Licht is drager van informatie van alles wat levend was en nu een soort van licht, deel uitmakend van ons leven. We moeten meer onze eigenlijke kracht worden, in onze kracht komen om ons niet op een negatieve manier te laten beïnvloeden.

5. Nieuwe manier van verkiezingen, eerst het programma, dan de dirigenten zie het waarom hiervoor :

https://www.filosofischverzet.skynetblogs.be

breng Uw stem uit :

-reconversie militaire industrie wereldwijd

-rechtvaardige fiscaliteit; één internationaal taxatiesysteem

-redelijke huurprijzen--ecologische energiewinning

-recht op universele sociale zekerheid Simple Social Security Systems

-recht op werk; gestandaardiseerde lonen per sector wereldwijd

-naar een administratief gebruik van geld

-afschaffing van speculatie met geld, grondstoffen, schulden

6. the 12 commandments

develop the stronger part in yourself

search for objective knowledge

overcome your negative emotions

do your part of the work

take the time for silence and nature

money was a means of, not a purpose

discover the true meaning of faith and faithfulness

don't life only for working for money

too much consumption spoils yourself

discover the symbolism of the meaning of life

life brings you closer to the heart of life : separating sense from nonsense

7. 'het voortijdig testament'

Het begint al veel vroeger 'het'. 'Het', de oorzaken van om 't even wat of wie. We leven nog altijd in exact hetzelfde moment, maar de inhoud is veranderd. Bij de studie van menselijke en objectieve wetenschappen merken we dat alles en iedereen eigenlijk een klein mirakel is. Het leven als een proces van steeds meer of minder bewustzijn. Het leven is een aaneenschakeling van lichte tot moeilijke tot heel moeilijke dingen in relatie tot een aantal mensen. Het sociale en politieke al buiten beschouwing gelaten, kan het

leven op zich al een onontwarbaar kluwen lijken bij wijlen. De antwoorden op al wat men niet begrijpt, liggen gewoonlijk in de huidige situatie naar een aantal mensen toe ingebakken. Los van alle culturele invloeden die ons leven mede bepalen, want zo en zo moeten we zijn en zo en zo moeten we ons gedragen, is het eenvoudiger om als individu echt naar je omgeving toe te communiceren over hoe je je eigenlijk echt voelt. Je kan een eigen idee hebben over je eigen en eenieder ziet jou in zijn perspectief als een tegenstelling, invulling of aanvulling op een tekort in hun leven...of ...als te vermijden...wat een tijd soms niet vermeden kan worden...tot wegen soms wel scheiden moeten...wanneer ofwel het zinloze benaderd wordt...of de zin begrepen wordt.

8. Alles begon met een grote knal

Stof en materie ontsnappend.

Ontploffende ruimte op zoek naar zin.

Straling werd atomen

en cellen leerden zich te delen.

De stof verschool zich niet meer alleen in stenen

Fysica werd meer en meer chemie.

Sterren gaven licht

En we gingen door met onszelf te scheppen

Voor altijd aanwezig in het verleden en altijd levend in het NU

Lerend hoe samen te leven, houdend van het leven,

onze voornaamste opdracht

Het was niet altijd makkelijk

Negatieve emoties bleven strijden met positievere

Het persoonlijke met het collectieve

Hebzucht baarde oorlogen

Soldaten werden uitgezonden, denken en voelen verboden

De beschaving probeerde zich te handhaven

Nog veel rest te doen

9. Filosofisch Verzet

WERELDGENOOT

FILOSOFISCH VERZET/VOEDSEL VOOR DE GEEST, bijna alles voor mensen met interesse in filosofie, geschiedenis, politieke actualiteit & analyse & cultuur & linken daarnaar met 500 eigen artikels en honderden linken, foto's, film...,kunsten en reisverslagen, tips, annonces, sociale strijd, actuele toestanden in de wereld, vanuit een filosofische hoek.

Filosofisch Verzet is een speurtocht via artikels, proza, poëzie, essays, pamfletten, citaat boeken-en filmtips, voornamelijk over hoe een planeet één natie kan worden. Over hoe filosoferen ook persoonlijke zingeving wordt. Over hoe graag leven mogelijk wordt.

WERELDGENOOT, werkloos ?Tijd om je af te vragen waarom? Teveel werk? Altijd meer op minder tijd presteren? Je wordt tot een helse concurrentie met andere collega's, boeren of andere kleine ondernemers verplicht? Je hebt vragen naar het waarom van armoede en oorlogsverspillingen, terreur? Je vindt het maar niks dat de oorlogsmachine via 1man,1president,1premierin gang kan gestoken worden, tegen zijn congres of partij in? Je denkt, leven en werken in zo een wereld, dat kan toch niet de bedoeling zijn ?Je ziet de zin van het werk dat je doet niet meer zitten...en je vindt zo dadelijk maar niets anders. Je vindt geen partij of vakbond die een allesomvattende uitleg heeft, een globale aanpak voor de wereldproblemen voorstelt? Of de tegenkrachten die je ontmoet lijken versnipperd ? Je ondervindt dat sommige media of het onderwijs je het hoe en waarom van de geschiedenis en het hedendaagse niet genoeg duiden kunnen? Ook je sociale omstandigheden zijn niet gebaat met al die omstandigheden? Je bent een aantal uitzendingen, kranten of ongezonde leefgewoonten moe en je wil daar om te beginnen bij je eigen iets aan doen? Je beseft dat een mens niet alleen gemaakt is om te werken en je wil opkomen voor jezelf en anderen? Omdat ook bij andere mensen, andere gezinnen, werkeenheden, landen...dezelfde vragen zich nog schrijnender en dringender lijken te stellen. Jij hebt geen drug meer nodig, je weet uit eigen en gedeelde ervaring heel goed dat op ijdelheid en zelfmedelijden gebaseerde consumptiedrang, je kritische zin en je innerlijke verdieping in de weg staan.

Kortom je bent je bewust van een aantal zaken die je bewustwording vernauwen.

Je realiseert je dat je medestanders nodig hebt om al dat inzicht in vernieuwende groei en daden om te zetten. Een bewuste keuze dringt zich op voor meer en meer mensen. Je wil je best inzetten voor een betere wereld zonder armoede, oorlog, werkloosheid en allerhande vervuiling als die wereld er dan maar niet uitziet als nu*: afgejakker* op het werk, te weinig interesse voor de rest van de wereld, te weinig tijd voor lezen, studeren.

Het leven niet meer als zingevend kunnen ervaren. Dom amusement, sensatie voor alles. Steeds meer mensen willen diepgang en inhoud vinden. Shows over hoe men mensen elimineert, zodat het individu dat overblijft met de poen of lotto gaat lopen. Bestudering van de psychologie om er geld mee te verdienen en ieder op zijn plaatsje te houden. HOERA? HOERA? Wat amuseren we ons rot binnen het kader van het geldimperialisme en de casinoëconomie. Valse spanningen opbouwen om ons van onze anderskleurige of klassegenoten of andersgelovigen af te scheiden. Nog meer reclame in onze hoofden jagen om ons

nog meer doen te kopen…dat proces mag niet stilvallen of het geldsysteem valt op zijn gat. Je inzetten voor een wereld waar dan geen gekken om een oorlog om afzetmarkten vragen omdat een oorlog weer voor werk ZOU zorgen. Een wereld waar men niet met halve waarheden goochelt, het beschermen van machtsposities indachtig. Men misbruikt het rijke filosofische erfgoed achter woorden zoals religie, geloof, god socialisme enz…voor de doeleinden van de zotste speculaties. 't Kan niet de bedoeling zijn dat dat allemaal zo blijft. Alles evolueert. Misschien maken we het nog wel mee: Een modern systeem voor toekomstige verkiezingen via het internet, een soort internetreferendum om eerst een globaal programma goed te keuren en daarna op projectlijsten de vertegenwoordigers ervan aan te duiden(politieke analyses over de strijd tot nu en een blauwdruk zie link filosofisch verzet via facebook Fotofilosofie

VOOR HET WAAROM HIERVAN zie de honderden linken van mijn columns via Facebook Fotofilosofie

10. Je roerde alles tot diep in de kern

, schreef het gebald neer, de noodzaak aan geconcentreerde vertaling, raak je niet kwijt. Hoe hoger je bewustzijn van andere mogelijkheden, hoe meer geduld om alternatieven leefbaar te houden, te organiseren. Ideeën laten groeien vereist naast het spontane, discipline en inzet, gekruid met passie en zelfkritiek, anderen met bewustzijn wapenen, streefdoelen vooropzetten. Het nieuwe dat doorbreekt geeft voldoening, 't einde ervan vaak door de ouderen niet meer meegemaakt. Het totale bewustzijn van overkoepelende kennis, blijft vrijblijvend indien er geen daden op woorden volgen. De synthese van iedere ontgoocheling werpt zijn onverwachte vruchten af en de rijpheid komt met de bereidheid om nieuwe vragen te stellen. Momenten dat je denkt genoeg gegeven te hebben, zijn de voorlopers van nieuwe initiatieven…zelfs al botst onoordeelkundigheid voor een langere periode tegen je op. Je geeft het niet op als andermans passiviteit, onbegrip, verveling ,negatieve emoties…blijven steken in geestelijke tering. Daar waar het individualistisch snobisme de eenheidsstructuur van het algemeen belang vergift, daar is welvaart niet ok. OCTO

11. dichter bij de geest

Overmorgen, bijna 55 geleden, koos ik er voor, koos de resultante van toestanden die aan mij voorafgingen, er voor, om een negen maand en twee weken ouder eitje als woonst in te nemen. Je kan natuurlijk ook stellen dat ik er voor koos om twee delen van één eenheid samen te voegen of dat het andere deel van mezelf me wenkte. Je kan je natuurlijk ook afvragen in welke mate je zelf iets te willen hebt en er niet een meer dirigerende dimensie aan het roer der wezenlijke gebeurtenissen tussen mensen staat. Ik zat aan de ene kant dus nog in die andere wereld van één van de teelballenuniversums die rondliepen als levende museums van eenieder van het mannelijke kunnen en zijn vertakkingen, die ooit in de xy geschiedenis van de biologische historie een rol hadden gespeeld. Ik vertoefde dus aan de andere kant dus ook op het eiland 'eitje'. Er moet wel enige telepathie al geweest zijn tussen het teelbaluniversum van mijn vader en het ei eiland van ons ma…op die moment in de geschiedenis die in dergelijk universum in maanden wordt verteld. Via voornamelijk de aanzet van mijn vader of én mijn eigen aanzet in beider universums, verliet ik de wereld der voorvaderlijke zaden, op zoek naar andere chromosomenparen van reeksen van 23 in de xx wereld van het vrouwelijke, ook omdat de reeksen van 46 van mijn vader, mijn oorspronkelijke 23 reeksen als vreemdelingen beschouwden…of als handlangers in het aangaan van nieuwe, toch verwante scheppingen rond 46 chromosomen bevattende cellen eigenlijk. Ook mijn moeder wilde haar eitje weg. Op zoek dus naar een eitje, zijn eigen toekomstige wederhelft, voelt men zich misschien als een man met zin in seks, de zin in seks gaat in die zin misschien 'gepaard' met uitstoting en zoeken naar nieuwe creaties op basis van nieuwe gegevens…zeker altijd een opwindend gegeven. Het feit dat ik een mannetje zou worden, wordt volgens de wetenschap bepaald door het spermatozoïde …de xy structuur, niet het oudste geslachtelijk gegeven in de bio wereld de xx-structuur maar het zaadje predestineert in feite al honderd duizenden jaren ons' hij' of' zij' wedervaren. In school 40 jaar terug leerde mij het omgekeerde, maar intuïtief wist ik dat het zo niet was…dat het eitje wel een voorkeur kon hebben. Het xx verlangen om te worden overrompeld met duizenden aanbidders waarvan er in de meeste gevallen slechts één niet wordt afgewezen, moet wel geweldig zijn. Een heel pak sperma renners komt niet in een massaspurt gewoon bij het eitje als over een rechte lijn, nee ze omsingelen het, haar en proberen hun kop binnen te duwen; is het een soort fysieke overmachtige die het haalt, of werkt het eitje die of die keuze meer subtiel naar binnen dan het dat voor een ander rennertje zou doen ? Vormen de renners een soort samenwerkende ploegen naargelang de geaardheden van diegenen die mededingen voor de zege of zijn het allemaal koppige artiesten die zelf hun schepping willen zien gerealiseerd ? Scheppingen, nieuwe individuen, zijn één ding; misschien gaan er achter de nieuwe personages scenario' s schuil van voltooiingen van verhaallijnen van beide ouders en hun ouders en zo verder…of zijn scheppingen altijd een uitdrukking van de wederzijdse zielstoestanden op het moment van verwekking ? Misschien ging het in sommige gevallen ook over verhaallijnen die ergens gestopt waren, keuzen die ze niet hadden gemaakt, dingen waar ze nog mee moesten worden geconfronteerd, dat bepalen hoe iemand er uit zou zie, hoe iemand zou worden en of hij of zij zich al of niet goed in zijn of haar lichaam zou voelen in het latere leven. Welk was het verband met een tekst die ik ongeveer 48 jaar later zou schrijven ? Was er een verband ? Je kan dit nalezen na deze gedeeltelijk persoonlijke, gedeeltelijk collectieve autobiografie.

Dat zijn allemaal filosofische vragen en voorlopig was ik daar nog niet aan toe, een heleboel praktische dingen stonden me te wachten. Dingen bijvoorbeeld als gevolg van geboren worden in de jaren vijftig, nu 2011, 55 jaar geleden; een soort overgang tussen oudere en modernere tijden. Want oh ja, ik heb de kasseiwegen nog gekend in het Hageland, maar de tweede grote oorlog van de twintigste eeuw niet als mezelf meegemaakt, alhoewel mijn moeder een scherf van een vliegtuiggranaat in haar malse meisjesdij kreeg, gevaarlijk dicht bij de venuszone…die oorlog had het

dus ook op mij gemunt en eitje na eitje zou ik afwachten om alle redenen van oorlogsgeweld te onderzoeken en alleszins theoretisch proberen te neutraliseren via de lange weg waarlangs mijn sociale betrokkenheid en militantisme me zou leiden. De vrouwen wilde me August, Norbert of Freddy noemen, mijn vader verkoos 'Octaaf' , 'Octaaf', zoals er ook al iemand in het door de oorlog geteisterde dorp woonde: iemand die als jongetje de massadeportatie van een tachtigtal mensen uit het dorp had meegemaakt en zijn eigen vader nooit had teruggezien. Hij en anderen lieten geen middel onverlet om de oorlog van toen aan te klagen en alles een cultureel vervolg te geven. Ik zelf zou voortdurend de huidige oorlogen aanklagen, de vraag blijven opgooien waarom er zo veel oorlog was geweest.

Mijn moeder kwam van een nuchtere familie van boeren, haar ouders, mijn grootvader, precies een oude Zweed en zijn vrouw lijk iemand met Indiaanse roots van vóór de prehistorie. Wat natuurlijk resulteerde in een dochter met grijze ogen en eentje met donkerder ogen, maar toch niet Indiaans donker meer. Ook de ouders van mijn vader hadden een boerenachtergrond, beide blauwe ogen, bompa meer een Rus van tegen China en oma meer zuidelijker Europees warm. Ik heb er ooit wat over geschreven om het één én ander te duiden. Qua levenslijnen is het opvallend hoe een meisje dat oorlogsslachtoffer werd, samenkomt met iemand uit een dorp van ontzettend veel meer burgerlijke slachtoffers. Mekaar in 1943 ontmoet, midden de oorlog die alles over hoop gooide. Rond het begin van de oorlog raakte het tussen mijn vader en zijn eerste lief uit een naburig dorp af, mijn eerste lief kwam uit de verre familielijn van het eerste lief van mijn vader. In het scenario van met mekaar scheep gaan lijken tekorten teveel aan te trekken en gelijkaardige pijnen en vreugden ook...of verhalen die niet afgemaakt werden omwille van stoorzenders zoals oorlogen en andere , te weinig begrepen dingen tussen mensen en hun hopeloze aanmodderen soms.

12. Iedere tekst is een ander kind, want woorden zijn levende wezens

De avond vergleed in de nacht en er was, zoals de ochtend toen vader zijn eerste ochtend dood was, geen elektriciteit, maar echt donker nu dus. En een wandelzoektocht door het dorp, van niet dorpsgenoten zo te horen. Ik heb een zaklantaarn zonder batterijen gewonnen vandaag, wat me doet denken aan de zoektocht die het leven eigenlijk is. Geboren worden en sterven , alles ertussen en ervoor kunnen we achterhalen, maar beiden blijven in feite een soort half opgelost mysterie; met alleen de zekerheid dat je beiden niet kan tegenhouden, indien het lot, waar alles op geschoven wordt, het geboren worden toch niet verhinderd natuurlijk. Zo, de eerste zinnen in mijn recent opgeruimde kamer zitten er op. Het oude behangpapier van een jaar of twintig verwijderd en gekozen voor het blanke witte bezet van de muren; stille wijze getuigen van veel. Ik zou naar buiten kunnen gaan naar waar ik heb gehoord dat Oost Europese gastarbeiders samen komen of in stilte weer eens kunnen genieten van de rust van zo veel momenteel in deze periode van mijn leven. Of verder schrijven over de niet economische verbanden tussen mensen, linken en waaroms die je wel kan beschrijven, maar dan moet je te diep graven en mensen kwetsen waarschijnlijk of ook weer niet, in 't beste geval zijn ze zelf op zoek, al kabbelen de minst bewusten vaak rustiger door het leven... .

Je kan me vragen hoe het met me gaat en het antwoord zal afhankelijk zijn van de persoon die het vraagt, niet dat ik het type ben dat zo maar iets verzint of wil voorwenden, het tegengestelde eigenlijk, maar vooral omdat niet iedereen hetzelfde aankan of verstaat of recht op heeft. Van iedereen gaat ook een andere muze uit zo lijkt het wel, allen samen een prachtig geheel van ongelofelijke aanvullingen in een spel te samen.

Het is zo een ochtend in oktober met zacht weertje, al kan oktober wel voor verassingen zorgen, deze is er één met een beetje mist en een vroeg fluitende vogel, terwijl je je eigen vogel mineralen laat wateren aan de boom waarvan de kat zelfs weet dat het je plaatsje is. Is dit nu mijn weer zelf geschapen plaats onder het weer zelf gebouwde huis al waar ik zinnen zoals deze op hun plaats ga krijgen ? Of zal ik er weer voor moeten reizen of gewoon nog verder weg van dit dorp hier de bos aan het water intrekken, waar het veel stiller is of heb ik niet een nog veel stillere plek nodig hoog boven op een beboste berg met stromend water in de buurt en nog een uitzicht op zee als het even kan ? Ach, het zal hier ook wel gaan zeker ? Maar waarover schrijf je in een wereld waar er velen leven als of alles reeds is verteld en zomaar wat vervolg breien aan hun levens zonder inzicht in veel meer dan de praktische dingen en met weinig gevoel voor symboliek en verwondering ? Veel van de stof waar van een dichter met weinig genoeg van heeft om één van de essenties van te vatten, zegt anderen weinig tot absoluut niks. Bij elke opruimbeurt krijgt alles een nieuwe plaats en zelfs een stukje gebroken hout boven op een kast, lacht je blij en verscheurd tegelijk toe als verhaalde het over de essentie van leven.

Hoe het met me gaat, lezer in 't algemeen, wel in 't algemeen zoals altijd goed en als dat al minder is dan zit die gekke wereld waar ik van uit mijn perspectief nu soms overdreven veel om gaf daar wel voor veel tussen zoals in tal van geschriften die ik al schreef en in tal van literaire stijlen en vormen staat te lezen en in meer dan één taal en ook die taal die er alleen één van de eigen innerlijke communicatie is, zelden doeltreffend met iemand anders te delen. Iedere tekst is een ander kind, want woorden zijn levende wezens.

Woorden drukken uiteindelijk niet alleen uit hoeveel ochtendkoekjes er aan welke prijs bij de bakker liggen, maar ook hoe U zich voelt. Bent U een kettingroker of rookt U er maar een viertal per dag in zeven keren met een klein sigaartje er tussen dat ook overmorgen nog kan worden opgerookt in twee keren...en ervaar je dan dat halve of hele dagen zonder kunnen ook heerlijk kan zijn ? Dat is nou net het probleem met velen...niet zonder die of die of dat meer kunnen...al is het natuurlijk niet altijd een probleem, het hangt van de verhalen en de bedoelingen van de persoonlijke en onderlinge levens af.

Als alles wiskunde is, inbegrepen muziek, dan zijn woorden de harmonie van de ziel, zonder harmonie, ondanks de wiskunde geen muziek, zonder gevoelens weinig woorden. Zonder bewuste beleving, geen muze.

13. voortijdig testament
http://hetvoortijdigtestament.skynetblogs.be

Op velerlei gezichten staat geschreven dat men nog weinig fascinerends aan het leven vindt. Nochtans, zelfs alle uitleg omtrent elke discipline van het denken, niet meegerekend, het leven is inderdaad fascinerend. Hoe meer fascinatie je door hebt, hoe voorspelbaarder alles af en toe wordt, maar daarom niet minder boeiend. Tegen de tijd dat iets uitkomt ben je alweer vergeten dat je het had aangevoeld. Ieder heeft een eigen levensverhaal met een prehistorie...het kan jaren, een leven lang duren, voor men beseft dat de tijd tussen de houten tralies van het kinderpark en de ijzeren staven van het sterfbed vervliegt als een kartonnen doos op een aantal windvlagen in een straat bij dag en nacht. De baby die wil leren lopen wil de wereld in, de bejaarde die onder de medicijnen de pijn en de realiteit vergeet, wil de wereld uit. Welk een verschil tussen mensjes grootbrengen en naar de uitgang begeleiden...en toch is het één lange, kronkelige lijn. Soms heeft het leven ons verblijd, soms sloeg, slaat het ons met verstomming. Er is heel veel zin te vinden tussen al die onzin in het leven. Een stuk in het leven is bepaald door voorgeschiedenissen, het zich daar van bewust worden verloopt in een aantal gelijklopende episodes die jij zelf en anderen doorlopen. Sommige punten komen bijeen, andere nauwelijks. In hoeverre kunnen we onze toekomst zelf bepalen ?

14. Die van de pomp, de baron en de beervaten

Een 150-tal jaar eerder dan vandaag, midden negentiende eeuw, woonde Jozef met zijn pa in een klein huisje aan de dorpspomp in de buurt van het dorp van zijn latere nageslacht. Zijn vader moest weer eens met paard en beerkar naar de nabijgelegen stad om bij de stadsbewoners drek te gaan scheppen. Niet de drek van de beesten van de boerderijen, maar mensendrek. De stadsbewoners werkten in grote getale bij de plaatselijke suikerfabriek en woonden armoedig, leefden hun volgens de clerus en burgerij te dragen lot uit in huizen die eigenlijk best gesloopt zouden worden. Terug met paard en kar in het pompdorp van de baron aangekomen, begon hij de drek op een akker uit te gieten. Telkens weer met de emmer één van de vaten in, uitkappen en daarna het paard weer aanporren om een aantal meters verder te sleuren. Mesuur, zo was de bijnaam van de vader van Jef, omdat hij nogal bekend was voor de nauwgezetheid waarmee hij zijn werk en het leven opvatte, was zijn slavenarbeid ten dienste van de elite meer dan beu die dag. Zijn lijfspreuk 'alles met mate' ('mesurer', het Frans voor 'meten') was aan herziening of beter nog, aan 'ijking', bijstelling toe. Na het voorval dat ik zo dadelijk ga beschrijven, zou hij weten dat de aanleiding om dat te doen, hem luttele minuten daarna in de het gezicht zou worden geslingerd. Met dank aan de baron van het kasteel.

Midden de werkzaamheden kwam de baron, handen op de rug, inspecteren. “Mesuur, die mest ligt precies niet erg dik”, zei de man met zijn kasteel in het panorama achter zijn rug. Mesuur was heel dat leven van hem ineens op een zeer besliste manier beu. Geen tijd om van het goed weer te genieten, altijd dat verdomde geld dat moest worden verdiend, nooit voldoende tijd voor de eigen luttele perceeltjes grond en de paar koebeesten, varkens en de plannen met konijnen en kiekens en fruitbomen. De pachter en loonslaaf van de baron stapte af en schreed in de richting van de baron. “Lig ' t hem niet dik genoeg mijnheer de baron”, vroeg hij op de man af, als ware ze volstrekt gelijken en dat was in feite zo. Vóór dat de baron kon antwoorden had Mesuur hem al bij zijn kruis beet en tilde hem bijna tot borsthoogte en met een krachtstoot waarop menig kogelstoter trots zou zijn, lanceerde hij de landheer richting akker en drek...al waar hij met een smak neerplofte. Dit had de baron niet verwacht van die brave, hardwerkende Mesuur. Hij klauterde rechtop en wist dat hij geen verhaal had tegen de kracht van zijn labeurder. Eén en al paniek probeerde hij de stinkende smurrie van zich af te wrijven, waardoor hij het nog erger maakte, want heel zijn vest werd één grote stinkende bruine brij. Mesuur onderdrukte zijn innerlijke plezier en het resultaat van zijn durf en opstand. De baron maakte zich schrijlings uit de voeten en riep Mesuur wanhopig na dat hij dit zich nog zou beklagen. “Loopt schijten en zoekt iemand anders voor die strontjob” !, keelde Mesuur hem achterna.

In gedachten verzonken keerde Messuur met paard en kar terug in de richting van het boerderijtje aan de pomp, gelukkig nog eigen goed van vader op zoon. Hij zou voortaan wel zonder de baron aan zijn geld geraken. Die dag werd ook de toekomst van zijn nageslacht beslist. Voortaan zouden zijn nakomelingen allen hun kost op hun eigen verdienen. Al zouden ze moeten zweten zoals in de bijbel aan Adam en Eva was voorspeld. Wat was er eigenlijk waar aan dat verhaal ? Was die God in dat verhaal niet ook een baron geweest die die mensen gewoon verjaagd had omdat ze eens een appeltje meer wilden van hem ?

Mesuur was niet alleen met zijn verzet. Onder de Tsaren en zijn edelen zwichten miljoenen Russische boeren en de boeren van Napoleon in Frankrijk waren nog maar juist terug thuis of gesneuveld in één of andere oorlog tegen die arme Russische boeren of ander werkmensen uit één of ander Europees land. “Miljaarde, miljaarde, wat een ellende, 't is goed geweest”, was zijn goeiendag toen hij de bijna vermolmde deur van zijn huisje opentrok en het huis met drekwalm vulde”.

“Zoniet eeh manneke, welke wesp heeft 'jouw' gebeten ? ('oech' zegden ze toen) “Normaal gezien ga je je toch altijd eerst wassen in het houten vat onder 't dak buiten”, zei zijn vrouw ietwat zorgelijk.

Mesuur vertelde zijn verhaal en voegde er voor vrouw Jeanneke en zoon Jozef aan toe, dat nadat de baron tussen de smurrie lag, hij de plaatselijke potentaat nog gevraagd had of “de mest nu wel dik genoeg lag”. Het gezin zat er na het verhaal over de verzetsdaad van pa en de verbouwereerdheid van de rest van het gezin bij alsof iedereen al in spannig uitkeek naar wat hierop volgen zou. “Het heeft geen zin hier nog veel drukte om te maken”, zei pa Mesuur. Er is nog werk genoeg in de hof en met de beesten. In plaats van met de strond van een ander rond te zeulen ga ik voortaan met onze eigen groenten en fruit en wat gepekeld vlees en kippen en eieren naar 't stad met 't paard”. Jeanneke sloot zich aan bij de plantrekkerij van haar

man en tot eenieders verbazing nam ze het woord op een wel heel erg besliste overkomende toon : “dat ze hun was en strijk op 't kasteel voortaan maar zelf doen...ik zal wel zien dat ge om de week op de marktdagen van de omtrek hier tomaten en patatten en bonen genoeg hebt om mee te nemen.” Ook Jozef had plannen : “ Als gij me dat stuk nat grond aan de Bemdbos geeft kan ik daar de klei uithalen om bakstenen te maken, ik heb dat al genoeg zien doen bij Camiel. Een paard om ze te vervoeren heb ik niet nodig, ze zullen van ver komen voor mijn bakstenen, let maar op. En daarbij, de Camiel dat is een plezante grote boer om voor te werken, die leent me zijn beste Brabants paard wel als dat nodig moest zijn. Ik kan op één van de putten die ik daar ga uithalen eenden kweken en kikkers, 't schijnt dat het schoon volk in 't stad die zelfs eet. Gedaan met slaven voor een ander ! Ik zal op tijd een deel stenen voor mijn eigen opzijzetten en me hoger op de Bemdbos een eigen boerderij bouwen. Die patatten dat daar staan die kunt ge op grond van Camiel zetten, hij heeft nog grond braak liggen die je kan pachten...de wurger van 't kasteel zal je pacht toch opzeggen.”

Er werd op de deur geklopt. De veldwachter al van 't kasteel gestuurd om te proberen Messuur schrik aan te jagen, mat zich een geweldige graad van overmoed aan om gewoon te komen zeggen dat de baron klacht indiende. Bij het tweede geneverke dat hij aangeboden kreeg liet hij zijn gestrengheid varen en omdat hij, zoals bijna iedereen in 't dorp, Mesuur altijd al als een heel behulpzaam en wijs mens had ervaren, verklapte hij de familie onder voorbehoud 'van te kunnen zwijgen' dat hij gestuurd was om die 'rebellen aan de pomp'(zo had de baron hun genoemd) eens goed schrik aan te jagen. “ Ook de adel begint schrik voor ons te krijgen”, zei Arthur de overwegend goedlachse veldwachter. “ De baron, die leest alle dagen gazettenpraat en hetgeen er allemaal in de wereld gebeurt, de dag van vandaag Mesuur jonge, ge zou er van verschieten. Een paar maand terug neep de baron ze nogal. Terwijl hij even buiten ging kijken naar zijn werkvolk en ik bij hem, ook burgemeester zijnde, op de facteur moest wachten voor een dringend stuk van de directie van 'binnenlandse zaken', las ik in één van zijn gazetten van 1844 begin juni, dat boze Silezische wevers hoger lonen eisten. Hun lonen werden voortdurend verlaagd door de dikke mannen ginder omdat die anders niet genoeg winst meer maakten sinds andere bedrijven met de mechanische weefstoel beginnen werken zijn. Die wevers hebben zich daar georganiseerd en op één plaats hebben ze het huis en de fabriek van een eigenaar bezet toen die niet op hun eisen wou ingaan. Bij een andere fabrikant kregen ze wel geld en spek, maar ondertussen had die eerste fabrikant zijn contacten in het leger al verwittigd. De één of andere doorgedraaide majoor liet op den duur heelder dorpen omsingelen en het vuur openen, waarbij elf man omkwamen. Er zouden daar meer dan 100 mensen meegenomen zijn. Goed dat het hier in 't dorp veelal kleine brave keuterboeren zijn of ik zou nogal gewetensproblemen krijgen als ik van hogerhand iets tegen mijn goesting moest doen.

Jaren vergingen en Jozef kreeg op zijn boerderij ook een zoon, Frans die het dorp van de pomp en de baron verliet om zich in een naburig dorp met zijn ega te gaan vestigen. Als jonge gast maakte hij het in 1914 mee dat men in Europa ter wille van de centen miljoenen mensen de dood in joeg. Net een paar jaar te jong om te worden opgeroepen, de vlucht naar Nederland meegemaakt. Daar hoorde hij voor het eerst over de arbeidersbeweging die zich vruchteloos tegen die oorlog had verzet, over de tweede internationale en zo. Als boer was je daar allemaal zo niet bij betrokken. Ook hij maakte plannen om zich zelfstandig van een inkomen te voorzien en dat lukte aardig al kwam de recessie in de jaren dertig roet in het eten gooien. Zijn kinderen groeiden vóór de tweede wereldoorlog op in de filosofie van het om den brode harde werken. Als onafhankelijk verzetsman, gewaardeerd door de verschillende strekkingen in het verzet, slaagde hij er in van werkweigeraars en piloten te verbergen en op de duur moest hij zichzelf verbergen nadat hij tijdelijk opgepakt was en zijn vrouw Lin in troggen (voederbakken) sliep nadat ze van lieden van het uiterst rechtse misantropendom der mensheid slaag gekregen had. Ook dat deel der geschiedenis overwonnen de afstammelingen van Mesuur.

De oorlog ging voorbij. De zonen van Frans en Lin begonnen fruit te kweken en nationaal en internationaal te verhandelen en ook hun kinderen leerden werken en zich een toekomst maken. Remco, de zoon die op de ouderlijke boerderij bleef had weer onder meer een zoon, Gust, de eerste die weer uit werken zou gaan, afhankelijk zijn van een inkomen. Hij stelde zich vragen over de zin van de geschiedenis en nam de draad van zijn grootvader Frans in Nederland weer op om de gang van de wereld leren te interpreteren. Ook de geschiedenis van de filosofie moest hij daarvoor na zijn klassieke werkuren bestuderen. Het verband tussen praktijk en theorie leren doorgronden, op elk mogelijk terrein van het leven van mensen. Mensenkennis opdoen, gegevens leren verbinden, 'relier', religie...ging veel verder dan gewoon wat de godsdienst voor waar hield of wat de evangelisten vertelden. Gust dus, de kleinzoon van Frans begon met schrijven over alles wat hem en de wereld bezig hield, met begrijpen ook waarom de meerderheid van de medemensen aan de diepten des levens op collectief en persoonlijk vlak ,totaal of weinig boodschap had. Geen enkele literaire stijl liet hij onbenut. Simpel was hij bijwijlen niet, getuige daarvan het volgende fragmentje, een soort inleiding op het daaropvolgend filosofisch essay over het ontstaan van het leven en wat het verband met de dood zou kunnen zijn. Waar dat de voorvaderen voor dit verhaal vandaan kwamen ? Een oom zocht het op en ik maakte er een verhaal over dat in de zestiende eeuw begint : http://closertothesoulblogspot.com

15. zoveelste voorwoord

Toestanden zitten over het algemeen anders in mekaar dan er oppervlakkig over wordt geschreven en verteld. Mensen zitten over het algemeen anders in mekaar dan ze van zichzelf denken. Alleen ervaringen opdoen en leren observeren, luisteren en praten kan ons helpen. Onafhankelijkheid is alleen mogelijk als men het algemeen belang van de hele wereld op sociaal en ecologisch gebied vooropstelt en breekt met alle tactieken die daar tegenin gaan. Feiten in een breder kader kunnen zetten, insinuaties ontkrachten, daar komt het op aan. Pas dan kan krijgen een

echt alternatief en de mogelijke wegen naar nieuwe, vooruitstrevende methoden om het sociale en ecologische te bevorderen een kans. Dan krijgen ook de blauwe lijnen die onze persoonlijke relaties verbinden meer ruimte. Als je alle kleurschakeringen van de rode lijnen die ons politieke en sociale leven verbinden onder de geschiedkundige loep neemt, merk je dat die aan een heroriëntering van hun programma en methoden toe zijn...willen ze niet nog eens terrein aan rechts en uiterst-rechts verliezen.

16. De ontmoeting van twee toekomstige ouders op Rhode Kermis

Zoals elk ontmoeten geschiedde het kruisen hunner wegen enerzijds onder de door de wereldgeschiedenis geschapen voorwaarden én onder de begeleiding van de wetten van de aantrekkingskracht der wegen die zielen met mekaar omgaan doen. We schrijven juni-juli 1943. Het was weer rond de tijd van de jaarlijkse kermis in het gehucht Rhode, waar, zoals in de andere gehuchten nog een meerderheid van de bevolking de kost met boeren verdiende. De meeste boeren hadden een klein boerderijtje met een paar koeien en zo meer en verdienden, zelfs in oorlogstijd geen fortuinen, zoals al eens geschreven wordt. Het gros van hen en hun afstammelingen zou na de wereldoorlog de rangen van de loonafhankelijken gaan vervoegen. Een gehucht was *toendertijd* nog zoiets als een deelgemeente nu. De tijd van vóór de TV, toen ieder dorp minstens twee cafés per gehucht telde. Oorlogstijd, ook in België. Toen reeds hadden sommige extreem rechtse Vlamingen het niet zo hoog op met twee gemeenschappen die erin slaagden één natie te vormen. In de tweede grootste stad van Antwerpen orakelde rond die tijd een Vlaamse, toen noch 'Vlaamsche' priester tegen het voornamelijk als goddeloos afgeschilderde communisme. Een man van God was hij duidelijk niet en hij moet nattigheid gevoeld hebben toen hij iets zei over "Vlaanderen sterf en verrijs weer". Het Vlaanderen zoals hij dat zag was aan zijn doodsreutels begonnen...geen enkel gehucht, geen enkel dorp, géén regio, géén land kan alleen bestaan.

Na de ellende die de in soldatenpakken gestopte Duitse en Russische werkmensen in Stalingrad in januari hadden uitgestaan, betekende de slag bij Koersk het einde van de plannen van de naar de buitenwereld als arbeiderspartij gepresenteerde fanclub van de toenmalige Duitse wapenproducenten. In Italië werd er een fascist die zich voor de misleiding van het volk eerst misleidend als 'socialist' probeerde te vermommen... opgehangen. Had de bewapeningseconomie aanvankelijk de Duitse werkgelegenheid driest vooruit geholpen, nu werd de recessie van de jaren dertig er onder meer in de USA door opgelost. Toppunt van debiliteit van zo'n wapeneconomiesysteem ,waren die lieden die in tijden van naoorlogse werkloosheidspieken meenden iets als "ne *goeien* oorlog, dat hebben we vandoen" te moeten uitkotsen. Ze zijn wel goed bediend geweest in de jaren na de tweede wereldoorlog, met Vietnam voorop...dan zijn de zogezegde goddelozen en de zogezegde communisten veel braver geweest...maar dat wist ik als ongeboren zoon van mijn ouders op de kermis in Rode nog niet. Het moet nogal een tijd geweest zijn, besef ik nu eens te meer in 2006, 62 jaar later als prille vijftiger. Het oorlogsverzet kwam van gewetensvolle mensen zoals m'n grootouders die 'onwettelijk'-verklaarde personen een schuiloord boden. Of ze nu gewoon wilden verder boeren en niet voor de oorlogsindustrie wilden werken of als overzees piloot uit zo goed als opgejaagd wild waren...geholpen werden ze. Het was de tijd dat je moest kunnen zwijgen als een graf en hopen in het beste van binnenin de mens...en uit je doppen kijken dat je door geen enkele strekking van het verzet gedomineerd werd...of dat de collaboratie niets in de gaten kreeg. Nu, nu we niet meer moeten zwijgen, zwijgen er te velen en schrijven er te weinigen over al die streken in de wereld die nog een hel op aarde zijn...en waar m'n z'n leven nog waagt als men z'n nek voor een verbetering van toestanden uitsteekt.

De toekomstige ouders hadden geen idee van de verschrikkingen die de oorlog hen nog zou brengen. Ze zaten samen gezellig een pintje te drinken in een cafeetje.

Zij was nog maar pas hersteld van een granaatscherf die haar dijbeenvlees vanboven had doorboord. Hij was niet in 't leger gemoeten omdat hij, misschien ook ziek van al die oorlogsellende, dat jaar voor één van z'n longen vocht. Met de foto's van zijn long in de hand slaagde zijn broer er in van zich aan de opeissingen van de bezetter te onttrekken. Mijn ouders kwamen beide uit een ander dorp.

Zijn dorp, waar een jaar later, net na de invasie van de geallieerden in Frankrijk, iemand tegen de raad die m'n grootvader gewoonlijk aan het plaatselijk verzet gaf in, iemand uit de collaboratie van het leven benam; dit dorp zou het toneel worden van een vooraf geplande dramatische omsingeling.

Het Vlaamse brein achter die omsingeling zou later voor de CIA en nog andere buitenlandse diensten gaan werken. Zijn uitlevering werd nooit bekomen. Rechtse milieus zijn vaak zo verstrengeld dat ze onder een bezetting vaak én samenwerken met de bezetter én het verzet proberen orders te geven. Alhoewel hij nergens lid van was, leunde hij meer bij het linkse deel van het verzet aan...zoals zijn buurman waar de vergaderingen van de partizanen plaatsvonden.

Het soort fascisme dat vóór de tweede wereldoorlog ontstond, vertrok van rijke hebzuchtige mensen die een deel middenklasse en een deel armere mensen meesleurden in hun haat die ze in mensonterende houdingen tegenover vreemdelingen en meer bepaald toen 'Joden', propageerden. Het was voor hun de enige manier om het systeem dat niet zonder superwinsten draaien kan, in stand te houden. Het soort fascisme dat nu de kop opsteekt in welvarender maatschappijen dan vroeger, is veel gevaarlijker...het kijkt niet afgunstig naar de rijken maar neerbuigend naar diegenen die uit de boot vallen. Indien we er niet in slagen het blijven in te dijken, riskeren we ingekapseld te blijven in een uitbreiding van het oorlog denken van de dag van vandaag...het op voorhand aanvallen van Staten als dat de burgerij van andere Staten goed uitkomt.

Mensen lijken soms verbonden in het lot te zijn. Diegenen die in de jaren veertig een jaar of vijftig waren en waar de

vergaderingen van het verzet plaatsvonden bijvoorbeeld. Twee van de drie verzetsmensen waarover ik het heb, (derde ontsnapte), werden opgepakt en respectievelijk in Breendonk en in Leuven weer vrijgelaten, wat na de oorlog leidde tot speculaties over wat zij onder foltering al of niet hadden losgelaten, terwijl zij zelf het waren die na foltering en loslippigheid vanwege hun voortrekkersrol aangehouden werden. De represailles op het dorp worden soms niet als wraak voor één bepaalde moord op een collaborateur uitgelegd, maar als een plan dat maanden op voorhand al klaarlag omdat men met de opkomst van de geallieerden in zicht alle sabotageacties van het verzet tegen de mogelijke terugtrekking van de bezettende troepen vóór wou zijn. In Normandië had dit de bezetters al vele verliezen gekost...gedynamiteerde bruggen waarover men niet meer kon terugtrekken en zo in de val zat enzoverder. In het boek met de visie al zou de represaille dus in een militaire strategie tot terugtrekking gepast hebben, dweilt men de vloer aan met de represaille-theorie...waarom omsingelt men dan één dorp...omdat de verzetsmensen meer en meer uit de steden trokken en zich in de dorpen verborgen, stelt men. Mensen die hun leven op het spel hebben gezet om het verzet te steunen waaronder de drie waarvan ik sprak, mijn grootvader ook, een mens wiens vrouw van de één of andere fasco-schurk slaag kreeg en met een kind van haar in een naburig dorp ondergedoken in koe troggen(eetbakken) slapen moest terwijl hun andere kinderen elders ingegraven waren. Ik speelde als jeugdige gast nog tolk voor één van de twee Engelse piloten die m'n grootvader bij hem thuis en in de buurt verborg. Ze zijn beiden kunnen ontsnappen. M'n vaders vader...een mens die voor en na de oorlog bij burenruzies geroepen werd om te bemiddelen, een mens die men bijhaalde om doden af te leggen, iemand die kon zwijgen als een graf en om zijn filosofische zwijgzaamheid bekend stond, iemand die een café met volksspelen had en die in allerhande *amoureuse* en andere perikelen om raad gevraagd werd...iemand die het belang van zwijgen kende omdat wit én zwart soms samen in z'n café zaten, zo iemand staat dan ergens in een boek met het woordje verraad geassocieerd. Ironisch dat de aanleiding voor het feit dat iemand hem onder foltering aangaf een liefdesaffaire van iemand die hij verstopte was...hij die mensen naar mekaar toebracht als er kinderen werden verwacht...van wie ze ook waren trouwens. Als men geweten had dat hij ook piloten verborg dan had men die zeker gaan zoeken.

Er waren zoveel versteekplaatsen bij hem, tot onder de prei in de hof...ook voor werkweigeraars...dus heeft hij niets over die piloten gelost...wat zou hij dan meer hebben verteld dan de bezetter al niet maanden van tevoren via zijn infiltranten wist ? Net als vele anderen heeft hij alleen mensen in nood willen helpen en was hij uiterst sceptisch tegenover ordewoorden van om 't even welke verzetsgroep of hun overkoepelingen. Omdat de kennis van iemand uit zijn omgeving als hulp bij iemand van de bezetting werkte kwam hij vervroegd vrij, niet omdat hij de pagina's met namen van inwoners uit de gemeente zou ondertekend hebben. Het zullen bijna alle namen van de gemeentebewoners geweest zijn, vermits sommige van veertig pagina's spreken.

Daar krijg je makkelijk duizend namen op...en zovelen waren het er toen niet. Men vroeg aan alle aangehouden of men die of die kende, natuurlijk kende iedereen iedereen. Wie weet zette diegenen die bij Himmler en ga zo de ladder dan maar af, op een goed blaadje wilden komen niet gewoon een geweer tegen iemands hoofd als je dan niet tekende. Na de oorlog werd hij telkens weer door de dorpsbewoners in de gemeenteraad her verkozen. Als keizer en keizerin van de volksdansgroep dansten ze nog op de wereldtentoonstelling in Brussel. Zijn zonen zouden later bewijzen op welke manier vrede hier op aarde mogelijk is. Ze zouden hun leven lang het in de streek geoogste en in hun frigo's bewaarde en in de streekveilingen verzamelde fruit naar binnen-en buitenland verhandelen en voeren.

Analyses van wat er werkelijk gebeurde, mogen er niet toe leiden van al diegenen die aan het verzet deelnamen nu tegen mekaar op te zetten. Het zijn altijd diegenen aan de top die de kleine man gebruiken en doen marcheren...in de tijden van bewapening in de jaren dertig werden de vakbonden zelfs ingeschakeld om de bewapeningswedlopen mogelijk te maken, en niet alleen in Duitsland. Het volk had overal principieel tegen zo'n dingen moeten zijn. Net zoals men nu tegen de huidige bewapening zou moeten ageren, maar dan met een actieplan dat door miljoenen betogers wereldwijd aan alle regeringen kan worden opgelegd.

17. Een school anno ongeveer 1973.

In de les Frans heeft de leraar z'n dagje niet. Hij is niet te spreken over de schriften die hij opvraagt. Geen enkel schrift waar hij geen negatieve opmerking over maakt. Tot hij bij de laatste bank komt. Hij neemt men schrift en kijkt het na. Geen wonder dat hij tevreden is, literatuur, in welke taal ook, interesseert mij en dan doe je er ook iets voor. Zijn prijzende woorden gaan me wel iets te ver...ik begin me een beetje té voorgetrokken te voelen. Geen nood, hier haalt m'n intuïtie me wel uit. Naast de datum moesten we in de kantlijn elke dag de initialen H.M.H. schrijven. Waar die letters voor stonden, stond voluit in grote letters geschreven boven het grote podium in de centrale zaal van de school : 'Hij moet Heerschen' stond er. Mij deed het een beetje denken aan hoe tijdens de oorlog sommigen de heilgroet maakten...dus vroeg ik de leraar Frans doodgemoedereerd of dat nu echt nodig was dat we dat elke dag moesten schrijven. Hij barstte in een driftbui uit : "Dan is er eens ene wiens schrift in orde is en dan dit". Hij stuurde me kwaad de klas uit en ik moest naar de perfect van de school. Ik deed daar m'n verhaal en nam de gelegenheid te baat om het over de grote collectie aan concentratiekampboeken van de in de oorlog bijna gedeporteerde man te hebben. Destijds waren er velen lid van het koningsgezinde verzet geweest. Een brede beweging met zowel een deel boeren als katholieke arbeiders die zich eigenlijk meestal onbewust richtte op het autoritaire anti-parlementaire van de houding van de oorlogskoning. Aan de touwtjes trokken lieden die in feite na de oorlog een autoritair conservatief regime aan de macht wilden brengen. De dupe van hun streven waren die gewone boeren en arbeiders en mensen uit andere lagen van de bevolking die de pers van hun beweging moesten helpen verspreiden of de collaborateurs hier en daar spaken in de wielen moesten steken. Daar

mochten ze dan ook niet te ver in gaan want de top van de koningsgezinde beweging wedde eigenlijk op twee paarden. Er was toen ook het onafhankelijkheidsfront waaronder de partizanen die heel actief in 't verzet waren, soms te actief...met nodeloos uitgelokte represailles tot gevolg. Ze vergaderden bij m'n opa's buurman, maar hij en zijn buurman waren er geen lid van, ze wilden echt neutraal blijven en gewoon piloten en werkweigeraars verstoppen. Een boerderij waarvan vermoed werd dat men er via een contact hogerhand aan bepaalde opeisingen ontsnapt was werd daarom alleen al bijna overvallen. Ten onrechte dachten misschien een paar mensen dat m'n opa en z'n buur er voor iets tussen zaten. Vandaar misschien de later verspreidde absurde beschuldigingen over de na een verhoor ondertekende pagina's met namen van dorpsbewoners...dat later in een paar boeken over het verzet heel onterecht overgenomen werd.

18. Ach, wat een ellende die oorlogen.

De recentste is altijd een gevolg van de vorige. Hadden de *oorlogsmoede* arbeiders en soldaten in Duitsland op 't einde en na de eerste wereldoorlog hun revolutie in macht kunnen omzetten, dan hadden de paramilitairen nooit jaren later kunnen uitgroeien tot de stoottroepen waarvan het nazisme zich aanvankelijk bedienen kon. Als jongeman maakte m'n grootvader de eerste wereldoorlog mee, als vijftiger zat hij midden de tweede...en eigenlijk wou hij gewoon boeren en z'n producten verhandelen, een goed mens tussen mensen zijn, iets wat de meeste onder ons toch willen. Die 'vrede' heeft hij dus serieus onderuitgehaald gezien.

In 't onderwijs dat ik genoot, werden oorlogen altijd alleen gezien als iets van 'goeden' en 'slechten', niet als het resultaat van sociale spanningen. Een Staat die een andere aanvalt, dat deugd natuurlijk niet...maar dat heeft toch meer te maken met het ongebreideld winstbejag van de top van de bezittende klasse in die Staat dan met de zogezegde 'slechte' mensen die de aanvallende Staat bewonen zouden. Als de eigen pers en het onderwijs dan nog in het teken staan van de verheerlijking van 'het eigen volk' in plaats van het humanisme...kan het in een land natuurlijk vlugger mislopen.

Generatie na generatie proberen ouderen hun ervaringen rond alles wat scheef loopt en beter kan, door te geven. Wat de niet-zakelijke relaties tussen mensen betreft, is dat al een hele dobber soms...het gaat makkelijker zodra je snapt dat we met z'n allen samen in een soort groeiproces naar onszelf leren uiten zitten. Vaak durven we ons niet uiten en moeten we de dominantie van enkele mensen rondom ons leren doorbreken, door die dominantie eerst en vooral in vraag te stellen. Zo is het ook met sociale en politieke relaties...ofwel zit je in een regime of een bedrijf waarvan je de hiërarchie erkend omdat je er wel bij vaart, ofwel val je uit de boot en moet je daar iets aan doen...niet zoals zovelen door de rechterzijde van het politieke spectrum te versterken (hoe rechtser hoe meer pro-topklasse en ego-gerichter), maar door tot een aangepaste analyse van het linkse politieke veld te komen. Probleem bij uitstek is dat de wereld een eenheid is en alle toestanden mekaar op korte of lange termijn beïnvloeden. Zo komt het dat ook diegenen die niet uit de welvaartsboot vallen zich moeten interesseren voor hen die het niet voor de wind gaat. Hoe kan je zoiets actief en georganiseerd doen ? Door wat je niet zint aan te klagen. Je moet eerst wél weten of hetgeen je als 'onzinnig' aanklacht of dat voor de meesten wel 'onzinnig' is. Het kan in de jeugdbeweging, in boerenmiddens, in je straat of bedrijf of waar dan ook. Zo raken de meest gewone, ongevaarlijke ongemakken opgelost. Gewoonlijk is het zo dat, omdat we niet over onze eigen voordelen heen kunnen kijken we niet voldoende solidariteit met anderen ontwikkelen kunnen. Als we de armoede wereldwijd kunnen uitschakelen door de leidende economische en de politieke toplaag te dwingen van hun economisch en bijgevolg militair oorlog denken af te stappen...kunnen we alle toekomstige soorten oorlogen verhinderen.

In een op kennis en geluk gerichte wereld waar niet naar ongebreidelde welvaart wordt gestreefd, maar waar we het met z'n allen goed hebben en niet als over streste loonslaven door het leven moeten gaan, zal er meer tijd voor 'inzicht' in onszelf en de wereld, inzicht tussen mensen dus, komen. Geen enkele 'toplaag' kan het zich veroorloven een oorlog te beginnen als hun 'onderdanen' als protest daartegen het werk neerleggen. Het miljoenenprotest tegen de 21ste-eeuwse oorlog in Irak, internationaal werd er betoogd, hield de oorlog niet tegen. Van wandelingen hebben de toplagen geen schrik. Alleen algemene stakingen tot de oorlogsplannen van het aanvallend land zouden worden ingetrokken geweest zijn, hadden die oorlog kunnen stoppen.

In hoeverre kunnen partijen en bonden achter deze stellingnamen gebracht worden ? Door druk van hun leden zijn er openingen naar stellingnamen en actie mogelijk. Als de toplaag niet wil plooien, zullen we ze zelf moeten vervangen. In de tijd dat ik noch bij de landelijke jeugdbeweging was, betoogden we tegen de nieuwe straaljagers van het leger, tegen de achteruitgang van de kleine boeren, tegen de aanleg van teveel snelwegen, tegen te grote gemeenten, tegen jeugdwerkloosheid, tegen onderontwikkeling en tegen oorlog. Waar we dus vóór waren, was vrij duidelijk...toch konden we het nooit in één programma naar buiten uit toe promoten. Er waren natuurlijk toen ook al die partijen en partijtjes waarvan de inhoudelijke kwaliteit van hun werk en programma niet rechtstreeks aan het aantal leden dat ze hadden of aan hun stemmenaantal, af te meten was. Ofwel verzekerden ze de grootste bezitters van de economie een veel te overdreven deel van de koek, ofwel eisten ze voor de producenten aan de basis zelf een deel waardoor ze niet meer 'concurrentieel' zouden zijn. Niemand eiste een wereldwijd productiesysteem dat onder dezelfde loonvoorwaarden produceren moest. Het iedereen tegen mekaar opzetten bleef en blijft zolang ik al leef de stelregel. Uit schrik voor de verkiezingen bespaart men ook al heel die tijd vooral op de inkomsten van zij die het al niet te breed hebben...toch weer een groeiende minderheid, zelfs in onze welvarende kontreien dezer dagen. Zo'n vijfentwintig jaar geleden schreef ik een tekst om naar aanleiding van een microgebeurtenis, namelijk gemeenteraadsverkiezingen de

mensen meer bewust te maken van hun macro-omgeving. "De uitdrukking 'vandaag is de eerste dag waarmee de toekomst begint', geldt zeker voor dagen waarop verkiezingen, voornamelijk 'parlementaire' dan, gehouden worden. Teneinde deze bewering te staven, nodig ik U uit om met het geschreven woord als contactmiddel eens even na te denken over de maatschappij waarin we leven. Welke zijn de algemene grondbeginselen van een goed functionerende samenleving ?

De fundamenten die we voor een voor iedereen goed functionerend systeem nodig hebben, zijn rechtvaardigheid en menselijkheid. Daarom moeten we reeds op gemeentelijk vlak de juiste standpunten innemen, teneinde ze op een hoger niveau te kunnen doordrukken. We zouden moeten komen tot een maatschappij die de ontplooiingsmogelijkheden van de mens niet beknot. Zowel als iedereen (na een lange onvoltooide strijd) recht heeft op voeding, kleding, huisvesting ,energie, communicatie, transport... zo zou ook iedereen moeten kunnen genieten van goed onderwijs, zinvol werk en creatieve ontspanning om onszelf te ontplooien. Er moet NU iets veranderen in onze betrokkenheid tot de vraagstukken die ons heden ten dage confronteren. Anders zullen we het in het jaar 2000 nog altijd vanzelfsprekend vinden dat 1/5 van de Westerse wereld werkloos zal zijn of nep jobs zal hebben en dat 1/3 van de wereldbevolking ondervoed of werkloos zal zijn." "Het politiek klimaat om hogervermelde gedachten te verwezenlijken mag : niet nationalistisch gericht zijn : dit omdat een overdreven Vlaamse, Waalse, Brusselse, Belgische...houding tot doelbewuste discriminaties leidt. Indelingen volgens taal, ras, land, streek, geloof, (of ook nog oud, jong, man, vrouw...)zijn alleen maar bedoeld om de mensen opzettelijk verdeeld te houden ten gunste van abstracte idealen of in het voordeel van de toplaag van de politieke en economische wereld. Telkens de sociaal democratie verrechtst, verrechtst ook zijn kiezerspubliek. Het politiek klimaat mag ook niet totalitair collectivistisch zijn : omdat de individuele mens soepel de kans moet krijgen om via kleinschalige initiatieven ook zijn economische inbreng te doen." Wat bijna drie decennia en een privatiseringsgolf later nog steeds niet uitsluit dat de grote economische sektoren ten gunste van het algemeen belang zouden moeten worden beheerd...geen massaontslagen om het aandeel op één dag 10percent te zien stijgen,...de opbrengst van de grondstoffen zou ten gunste van het sociale gebruikt moeten worden, een systeem van faire belastingen zou moeten worden ingesteld...allemaal dingen waar de sociaaldemocratie zich van verwijdert terwijl ze zich aan de neoliberale globalisatie aanpast en de linkerzijde een antwoord zoekt. "Het politiek klimaat mag dus ook niet-liberalistisch gericht zijn : omdat een ongecontroleerde wildgroeiconcurrentie op termijn altijd tot een economische en sociale puinhoop leidt, wat de wereldeconomie maar blijft bewijzen. Het politieke denken mag ok niet eenzijdig confessioneel gericht zijn, omdat godsdienst een individuele zaak is die maar al te vaak voor politieke doeleinden misbruikt wordt". 'Confessionele middens worden ook vaak door het rechtse en nationalistische denken beïnvloed. Ook via de filosofie en de wetenschap is het bestaan van hogere waarden of het eeuwigheidsbeginsel aantoonbaar, zou ik er nu, 25 jaar later kunnen aan toevoegen...wat ik door menig essay al schriftelijk proberen aantonen heb "Daarom zou men, indien men met zichzelf en met zijn gemeenschap eerlijk wil blijven, zich best niet bewegen in partijen die zich nationalistisch en neoliberaal oriënteren". "De meeste mensen hebben geen interesse voor politiek. Eigenlijk wil iedereen eenvoudige en gelijkvormige regelingen. We zitten gevangen in het steeds met minder mensen meer produceren- systeem dat uiteindelijk tot economische oorlogsvoering leidt, tot steeds meer stress en na ijver. Anderen worden dan weer verplicht zich te vervelen of kunnen geen gezin starten of onderhouden. De techniek zou ten dienste van de mensen moeten staan...dan is pas echte vrijheid en vooruitgang mogelijk". "De werknemers, de kleine middenstander en de boeren en migranten zijn al jaren de dupe van ons falend groot kapitalistisch systeem...in of buiten ons land. Indien men de regels van het systeem mondiaal aan het Europees sociale zekerheidssysteem zou aanpassen en overal dezelfde lonen voor hetzelfde werk zou betalen, zou een eerste belangrijke stap naar armoedebestrijding en het voorkomen van oorlogen genomen zijn. Indien men dan ook nog wereldwijd per soort van goederen alle aandelen in één groep zou integreren, zouden er veel onnodige speculatie en absurde concurrentieoorlogen overbodig worden. Zo zou iedereen in een functionele in plaats van een speculatieve economie tewerkgesteld kunnen worden...het speculatieve aspekt van de wet van vraag en aanbod zou net als alle andere wildwassen van het liberalisme door een gepast internationaal overheidsingrijpen worden uitgeschakeld".

19. Zin

Ik wandel naar de Notenberg. Enorme rust. De rust zet zich op me over. Geen onrust vanwege politieke situaties. Geen gedoe om emotionele negativiteit. Geen verstrikking in overreageren van anderen. Geen lichamelijke noden. Geen praktisch te regelen dingen. Toch zullen ze terugkomen. Dan pas zal ik ze weer aanpakken...weer op een rechtstreekse manier tussen mensen. Dit is de onrechtstreekse dus. Alleen door je soms niet teveel zorgen te maken raak je aan de meeste problemen uit. Als je iets wil weten is het soms beter het niet te weten want je moet altijd de ervaringen door die je het doen begrijpen...en dat kan aanvankelijk serieus tegenvallen. Oorlogen blijven maar voortduren, niet alleen omwille van economische tegenstellingen en machtsverhoudingen, maar ook omwille van filosofisch achterhaalde tegenstellingen over het ontstaan en vergaan van alles. Het woord 'religie' leidt nog al te vaak tot een verrechtsing van het politieke denken. Daarom dat ik met een aantal tussenstappen via andere teksten uiteindelijk de volgende filosofische uitgangspunten ontwikkelde.

20. Er zijn geen foto's van.

Alleen beelden en herinneringen in onze hoofden. Waarden waaraan we hechten. Omdat alles een zin en een bedoeling had en heeft. Omdat alles altijd is zoals het op een bepaald moment kan zijn. Ongeveer 1943. Een slanke zwartharige jongeman rijdt per zware fiets met *petrollamp* doorheen veldwegen van zijn dorp naar het dorp van zijn

blonde lief een fietsuur verder. Zijn dorp zou een jaar later omsingeld worden door meestal collaborateurs en nazifascisten die een dorp van weduwen zouden achterlaten. Een verdwaald stukje van een soort bom zou haar raken. Hij had met zijn broers ook bij Cockerill in Seraing geen werk gevonden, maar wilde naar Kongo emigreren met zijn, na de werkuren op het landbouwbedrijf van zijn vader behaalde diploma in exotische landbouw. Zij had hem overal ter wereld willen volgen. Toch kozen ze na een zestal jaar verkering voor het fruitkweken en het verhandelen van hun producten en die van andere boeren. De uit Engeland overgewaaide laagstamplantages vervingen de hoogstam, de veestapel van hun ouders maakte meer plaats voor handel. De kar met paard naar de markt in Leuven;(wie kan het zich nu nog inbeelden), werd op een dag vervangen door een automobiel waar nog een stuk hout in het *chasis v*erwerkt was. Dan kochten ze samen met hun broer en schoonbroer een Magirus camion waarmee ze een plaats op de binnenlandse markten van Mechelen veroverden. Begin jaren zestig was het dan tijd voor de handel met het land dat door de mensen van voor hun generatie nog 'Pruisen' genoemd werd. Die' Pruisissche' mensen hun grote politiekers hadden een deel van hun volk al tweemaal op de rest van Europa afgestuurd, maar ons pa en ma en compagnie bewezen dat het beter is met fruit naar ergens te gaan dan met wapens. We weten het nog goed. Ons ma vanaf juni alle dagen om vijf uur op om de meer dan honderd families boeren en mensen die na en voor hun werk iets wilden bijverdienen te ontvangen; hun aardbeienleveringen volgens categorieën in boekjes met carbon te noteren. Sommige leveringen met extra punten 'sterretjes', andere daarom niet minderwaardig. De oogst stopte niet voor oktober door was en het leveren ging de hele winter door toen zijzelf en andere fruitkwekers hun frigo's begonnen bouwen. Eén camion per dag bleek in de piekmaanden niet meer genoeg om alles naar binnen -en buitenland verscheept te krijgen. De aardbeien waren nog niet af of de rode bessen kwamen er al aan. Stekelbessen en kersen kondigden dan het hoogtepunt van de zomer aan. Dan staken de eerste vroege appelsoorten hun kop steeds duidelijker op, de James Grieve, Stark, de Tydeman en dan de pruimen en de Cox Orange ; de zure Jac le Bel , de Golden; de Boscop en de Winterbanan en de tien soorten peren en de anekdoten over de oude stencilmachine voor de etiketten, waarover ik het wel een andere keer zal hebben. Kortom, iedereen was altijd bezig, iets dat ook onze pa in zijn latere leven zo moeilijk afgeleerd kreeg; omdat , als hij niet op de baan of de veiling of thuis tussen de kisten of papieren zat; hij ook nog op allerlei mogelijke manieren tussen de bomen en zelfs tussen de '*koei* en de schapen' van de oudjes in Stok te vinden was. We moesten wel keihard leren werken, anders had hij het misschien niet overleefd. Naarmate het bedrijf groeide nam hij een aantal mensen in dienst. Mensen waar ik ooit al eens iets over geschreven heb ; Frans en Tuur mijnwerkers die blij waren boven de grond te kunnen werken, Hagelandse plattelandsvrouwen als Clemence en Sieke en anderen, of de jongste van 'Louis van Sisses.' Jarenlang waren zij als familie aan huis en de middagmaaltijden waren dan altijd een vrolijke bedoening. Eerst maakte ons grootmoe 'Lin' nog het eten, toen ze vier jaar ziek was deed ons ma dat er ook nog maar weer bij. Het was niet alleen een bedrijf waarvan de bedrijfsleiders moesten zorgen driemaal per week op de binnenlandse groothandelsmarkt te staan met eigen en geleverd of op veilingen gekocht fruit; er moesten niet alleen een aantal eigen plantages worden onderhouden en in het hoogseizoen tot zesmaal per dag naar het buitenland gereden...ook de oudere generatie van de familie werd de laatste jaren van hun leven waardig naar hun aardse einde begeleid. Ons ma heeft zoals wij wel ver alle stielen gedaan. Had ze zoals haar oudste kleindochter met de auto leren rijden, dan hadden we het haar misschien wel niet kwalijk genomen dat we ze nooit meer hadden weergezien. Maar ja, iedereen moet zijn eigen uitdagingen aannemen ...en iedereen maakt voor zijn eigen op tijd de balans ervan op. 'Waar is de tijd naartoe' zegt men zo dikwijls, is hij niet gewoon samengebald in dit materiele en genetische heden ? De houten onderleggers voor de honderden aardbeienkistenstapels die dagelijks met steekkarren tot bij de camions werden gebracht en dan met de hand geladen werden. Ik was nog jong en stak meer keren drie en vier dan twee kisten tegelijk omhoog. ''Ge gaat uw 'was' breken''; zeiden Tuur en Frans van Schunnebroek me altijd. Later reden we met de karren de nu tot invalidenlift omgebouwde laadbrug omhoog tot op laadbakhoogte. In Mechelen trokken we tussen de rook van de diesels om vier uur 's morgens al karren met twintig kisten peren van twintig kilo naar de camions van Lemaire uit Bastogne en Hostin uit Virton en '*diehe* anti-takscontroleurs' gezinde roodblozende dikke Marcel uit Arlon of gewoon de Frans van Boortmeerbeek. In Keulen bij Birkenheimer, in Dusseldorf bij Wittenberg, in Duisburg bij frau Hoffman, in Koblenz tot in ergens een Daf fabriek toen de camion in pan viel, overal kwamen we dezelfde mensen als hier tegen...ze zeggen en doen het gewoon op een andere manier, maar het gaat om hetzelfde. Over het enige echte theater dat het werkelijke leven is.

Ondertussen en tegelijk werden er boomgaarden gesnoeid en gerooid; snoeihout bijeen gekeerd en met een soort vorkmachine zonder naam uit de rijen gestoten en opgestookt. Na de winters wanneer het nieuwe leven op de takken weer uitbrak; moest er weer gemaaid en gesproeid worden want de klant wilde 'mooi' fruit zonder 'plekken' en maakte een onderscheid tussen dik en klein fruit. Het was eerst in de tijd van onze jongste zus en haar man dat onze pa met Onze-Lieve-Heersbeestjes en zo begon te experimenteren; dik tegen de goesting van de chemie industrie en onder toezicht van een juffrouw van het ministerie van tuinbouw geloof ik, maar daarvoor zal ik weer eens op ons ma haar langetermijngeheugen voor mensen en families moeten beroep doen. Zijn broer en neef, ontlastte onze pa meer en meer als camioneur en de introductie van *clarck* (heftruck) en paletten maakte handlangers zoals onder meer ik of mijn neven die meereisden om alles met de hand te laden en te lossen meer en meer overbodig. Merkwaardig was wel, dat alhoewel er in de frigo's niet meer zo met de hand moest gestapeld worden, het aantal werkuren wegens de voortdurende schaalvergroting niet daalde. Machines om zes kisten appelen driemaal op zes andere kisten te zetten werden vervangen door de *clark*; waar zelf al een apart hoofdstuk over te schrijven valt; camions werden groter, tractoren verouderd of versleten...zoals onzen eerste die we nog

moesten in gang pompen. We mogen echt dankbaar zijn, denk ik soms dat we in een tijd tussen het oude en nieuwe zijn opgebracht...omdat je alles verschillende facetten van het leven dan misschien beter naar waarde kunt schatten. Maar misschien is deze tijd dan ook weer een overgang .

Al van in de tijd dat m'n oudste zus nog naar school ging en de mensen zondag voormiddag 's aanschoven om het geld voor hun fruit af te halen; sprong zij in de boekhouding bij...tot en met het behalen van een avondschooldiploma A1. Ook haar man sprong haar zo nodig bij. Waren wij allemaal content dat wij met al die paperassen niet moesten bezig zijn. Naarmate de groothandelsdistributie meer en meer door de grootwarenhuizen zelf opgeslorpt werd en de ketens zelf hun fruit op de veilingen kochten en men in Duitsland meer eigen fruit ging telen verschoven ook de verhoudingen op de markten. Kinderen trouwden en bouwden toen door allerlei economische en subjectieve omstandigheden meer dan nu en gingen hun eigen weg, met of zonder mekaar doorheen het zich wijzigende landschap van de wereld met z'n oude en nieuwe opvattingen . Het is nu weer aan de zes kleinkinderen om uit de ervaringen van de vorige generaties de te leren en hun eigen weg te gaan. Onder meer de samenhorigheid van de jarige bejaarden mag hier model voor staan.

Laat ons met al onze moderniteit het hoofdstuk dat aan de kleinkinderen voorafging nooit vergeten...dat kan zelfs niet denk ik, want we zullen er de rest van onze levens nog op tal van manieren aan terugdenken. Geen wet, geen afscheid, geen afstand, geen dood kan ons scheiden. Laat de machine de mens maar voor een stuk vervangen, hem als mens vervangen kan 'het', de 'machine', toch niet. Laat ons het werk dat we doen, niet alleen doen voor het geld, maar omdat we het graag doen...zoals alle personen waarover ik sprak , en anderen...het graag deden.

Laat ons de mensen die we graag hebben in al hun onvolmaaktheid waarderen...want alleen in het dagelijkse leven als geheel; tezamen zijn we volmaakt. Of je nu bommasoep maakt of als oude wijze man, ondanks je lichamelijke beperkingen het zachte in jezelf nog kunt uitstralen. Of je fruit kweekt of de jongeren laat sporten of alle soorten jobs aankan of auto's herstelt of programma's schrijft. Of je mensen gezond wil leren eten of het half land van koelte of warmte voorziet en in je vrije tijd bouwt . Of je telefoonnummers van waar dan ook opzoekt of denkt te moeten schrijven. Of je nu studeert en je ouders en mensen in een kliniek of een school helpt... . Laat ons niet oordelen over anderen, maar ons verwonderen over anderen en de wegen die zij bewandelen. De ene heeft zijn vrouw of man of werk nodig, de andere kan niet zonder filosoferen over werkelijk alles. Zijn we niet allen moedige nakomelingen, schepselen van de eeuwige kracht van het goede...die we op allerlei verschillende manieren proberen doorgeven tegen al het negatieve in. Zoals de jubilarissen van vandaag dat nog altijd doen. Gesteund, zoals ze dat verdienen door onder meer diegenen waar we vandaag weer te gast zijn.

Naast z'n vorig en huidige beroep ook filosoof, advocaat vd werkende mens, kunstenaar, maar ook zoon, broer, schoonbroer, ex, vader, vriend enz... . Niet iedereen legt het leven in veel woorden uit. Gelukkig maar. Het gaat om de daden, gevoelens en gedachten ,de levens die zijn en worden geleefd. Wij zijn een puzzel van iedereen die doorheen generaties heen tijdloos door werd gegeven. Zelfs wijzelf weten niet altijd waarom.

21De Lijkstoet

Vanachter de ruiten van de kleuterklas , zag de knaap een door een paard getrokken lijkwagen voor het schooltjesspeelplein richting kerkhof voorbijtrekken. Een groep donker geklede volgers bengelde d' erachteraan. Als je op de tippen van je teentjes stond ,kon je zien dat de kist open gelaten was. Die opgestreken gordijnachtige witte zoom van de zwarte kist...het leek alsof de onzichtbare dode in een rijdend bed zou liggen. Zou men de kist dichtschroeven, zodat de vijzen zich in stilte in het hout zouden eten of zou men de nagels voor de dekplaat van de kist gewoon met luidruchtig hamergeweld door het hout rammen ? Hij probeerde zich zo'n tafereel voor te stellen. Voorstellingsvermogen en fantasie had hij genoeg. Hij groeide immers op te midden van alle mogelijke dingen en wezens die boeren, fruitkwekers en handelaars toen nodig hadden om uit de voeten te kunnen. Hij had zelf immers al geprobeerd van zijn eerste nagel in hout te doen verzinken. Hij had zelf al dode dieren in dozen begraven. Hij vond zijn al dan niet gevederde vrienden toch liefst nadat de wormen al hun werk al helemaal hadden gedaan...en half werk deden die in de rotstinkende wereld vretende minihyena's niet. Naar waar die griezelige wriemelaars achteraf verdwenen was hem een raadsel. Als ze uit eieren van vliegen tevoorschijn kwamen, zouden ze stukken van afgestorven levende materie door de lucht laten zoemen misschien. Hij nam tijdens mijn éénmansuitvaarten dan kort eerbiedwaardig afscheid van iets van hen dat er toch al niet meer in was, maar alleen nog maar even in hem leek voort te bestaan om vijf minuten later ; op enkele uitzonderingen na tot op de dag van dit schrijven ; ergens in z'n hersencelarchieven te blijven rusten. Als kind kijk je nog vanop een grote afstand naar wat er in de grote mensenwereld gebeurt, je kent nog niet het detail van de belangen en rivaliteiten die zich achter alles en iedereen verschuilen. Men probeert je zo vroeg mogelijk te leren werken en voed je op met allerhande gangbare spijzen voor de buik en het hoofd.

21.De ronde karamel Beginjaren zesde decennium, einde tweede millennium, winter. De achtjarige knaap rijdt met z'n zelf geverfde oude kinderfiets richting kerk. In z'n mond een ronde bol, (of was 't een karamel ?), die hij van zijn grootmoeder kreeg. Een warmmollige vrolijke vrouw die hem al eens spek met eieren maakte omdat hij altijd zo vroeg voor die mis op moest. Op hoogte gekomen van het stuk weiland waar hij een vijftiental jaren later een huis zou zetten; zakte de bol zomaar in z'n keelgat, maar het verkeerde misschien. Dapper bleef hij doormalen, het weiland waar hij vele jaren later nog in andere soorten van ademnood zou komen, liet hij achter zich, de kerk kwam in 't zicht. Vijf minuten later zat ie de mis te dienen. Ergens bleef die bol hangen en iets begon meer en meer te klemmen. Hij kreeg het warmer en warmer en moest juist

rinkelen met zo'n kerkelijk *ringedingdinges* voor d' een of d' ander mystiek gebeuren...toen hij overal sterretjes zag. Het volgend ogenblik was men hem water aan 't laten drinken in de aankleedruimte van de kerk. Zo'n aankleedruimte had een aparte naam en klonk als '*sakrestijn*'...een soort in onbruik geraakt woord. De knaap wist het nog niet; maar zou zijn leven wijden aan alles wat niet in een soort vergeetput verdwijnen mag. Bepaald geen makkelijke taak als je geboren bent in het midden van de eeuw waarin nog nooit op zo'n korte tijd zoveel veranderde. Dat houten sorteerbakken voor patatten of koestallen voor vier beesten verdwenen, bleek niet tegen te houden, maar niet onoverkomelijk, want wie de grootschalige landbouw maar niks vond, kon het nog altijd kleiner proberen als hij of zij tenminste veel van al dat moderne ontberen kon. Goeie gewoonten planten zichzelf toch voort, zelfs als daar eerst dertig jaar antibiotica kuren en hormonen *gespuit* op dieren moet tussenliggen. Wat was er dan uit dat verleden dat de knaap wilde redden voor de toekomst en waarmee hij het heden wilde begrijpen ? De knaap was niet alleen geïnteresseerd in wat men nu eigenlijk met 'god' bedoelde of waarom er in z'n geboortedorp zoveel oorlogsweduwen waren, maar ook in simpele uitspraken van grote mensen, woorden en situaties die hij niet begreep. Bijvoorbeeld dat verhaal over die bepaalde voor hem onbekende familie waar de man z'n vrouw verbood van met blote armen rond te lopen. Hij was nog maar een knaap, maar toch zou hij dat alles eens op een dag grondig uitgespit hebben; want als je als kind echt iets diep van binnen wenst, heb je meer kans dat zo'n wensen scheuten krijgen, dan wanneer je jezelf door omstandigheden daar te oud voor voelt. Dat hij om pijn en dergelijke te begrijpen zelf de pijn in moest wist hij toen (spijtig genoeg?) nog niet. In hoeverre waren dingen die gebeuren onontbeerlijk en afwendbaar ?

23.Het houten-bakken paradijs. Wij, de klein mannen van de boerderijtjes,, hadden weer eens een huis van houten bakken gebouwd. Compleet met vensters en al. Als je bij ons binnenkeek zag je de keukentafel, ook al van bakken, en het gras en de paardenbloemen die de groenten moesten voorstellen. De TV, die nog maar pas opgang maakte, was dan weer een houten kist zonder bodem die op een bakkenverhoog op haar kant stond. Wij maakten onze nieuwsberichten zelf. Als één van de jongens of meisjes dan achter de bodemloze bak kroop, kon je het wereldnieuws overlopen. Ofwel pleegden we een stuk plagiaat op wat we op de radio hoorden : "Vandaag om 17 uur is president Kennedy aan z'n verwondingen overleden", ofwel brachten we het plaatselijke nieuws dat we in de krant hadden gelezen : "Onze door de voorbije oorlog geteisterde gemeente heeft vanaf de recente verkiezingen de jongste burgemeester van heel België". Op ons best waren we echter als we zelf improviseerden : "Het kalf van boer Pieeh z'n rosse *koei,* trekt geweldig op het 'bakkes' van Jeppe van de Witte...". Deze eerste en laatste dialect TV-uitzendingen, hadden qua klank soms veel meer weg van het Zweeds, dan van de Algemeen beschaafde, Nederlandse taal, en zullen waarschijnlijk altijd uniek blijven, daar de regionale TV-zenders van nu (eigenlijk maar best), ook in 't ABN uitzenden. Dialecten hebben wel een klankkleur en oer binding en betekenis die je zomaar niet vervangt. Maar goed dat wij dat jaar nog veel kunnen spelen hebben, want het jaar daarop konden sommigen onder ons al lichte volle bakken fruit dragen en werden we in allerlei landelijke processen ingeschakeld...wat ons veel bijbracht en tof kon zijn als het allemaal niet teveel werd, want er moest steeds meer en meer worden geproduceerd 'om te kunnen overleven' '*zogezeid*'. Ach ja, ...en bovendien was het wel ergens onze eigen schuld...daar we allemaal wel wat wilden bewijzen tegenover ouderen en tegenover mekaar. Wat wisten wij eigenlijk toen van 't leven ? De verre voorvader van grootvader was waarschijnlijk een 'grotvader' daar hij in spelonken leefde. Eens om de zoveel jaren was er wel ergens een oorlog en dat zou naar 't schijnt altijd blijven duren, want het was altijd zo geweest. De pa van onze pa, die af en toe eens in ons bakkenhuis kwam kijken, beloofde ons dat hij zijn boomgaard met hoogstammen tot een paradijs met vijver en zo zou maken, maar voor ons was dat al. Grootva heeft ook de tijd niet kunnen stilzetten...en ook de andere grootva's uit de buurt niet. De grootschaligheid rukte op en beroofde de dieren van de vrijheid om gezond te leven. Hoogstammen werden gegeerd openhaardvoedsel, terwijl de kachelverkoop terugliep en de mijnen 'gereorganiseerd' werden. Het hardfruit zou voortaan makkelijker op laagstam gewonnen worden en in steeds grotere en grotere vries-en luchtledige ruimten worden bewaard. Hetgeen onze-lieve-heersbeestjes en andere geleedpotigen al jaren deden : het neerslaan van witte en rode spinnen epidemie' s, schurft, ...zou voortaan worden overgenomen door een alsmaar gigantisch wordende verdelgingsindustrie die zowel rijke verdelers als waarschijnlijk hier en daar zieke boeren voortbracht. Eigenlijk een stuk de schuld van de consument, die fruit met rare plekjes niet moest hebben...wat was de mens toch kieskeurig geworden. Ziektes werden meer en meer door antibiotica genezen...maar ook die te bestrijden beestjes zouden jaren later versterkt uit de strijd komen. Wat zal er van het huidig gepruts met genen te verwachten zijn ? Waarschijnlijk alleen dat waar het hele opzet om te doen is : hogere winstcijfers. Paarden en kasseien zouden worden vervangen door beton en asfalt en immer zwaarder wordend vervoer. De simpele beestenhokken werden vleesfabrieken. De romantische boerenschuren hangaars. De bij mekaar gespaarde centen om het boerderijtje uit te breiden werden dure bankleningen waar de meeste boeren zich krom voor werkten. Ook in de fabrieken werd het werkritme alsmaar opgedreven...en dit probleem zou de volgende veertig jaar niet in het programma van onze meest gemediatiseerde politieke partijen aangekaart worden. Hongersnood en vernietiging van voedsel pasten perfect samen in de wereld die wij erfden. De groot speculanten en hun vazallen trekken overal aan de touwtjes. Wij wisten echter niet beter dan dat president Kennedy een vriendelijke man was; een 'eerlijke', die doodgeschoten werd...de film over de moord (J.F.), zou dertig jaar later duidelijk maken dat het systeem desnoods zijn eigen slippendragers vermoord. Wij wisten niet beter dan dat de jongste burgemeester van België; onze sympathieke buur met z'n onafhankelijke lijst, na de fusies ook door de grotere lijsten zou worden opgegeten...om uiteindelijk misschien uit afkeer van de grote belangen politiek terug met z'n lijst 'gemeentebelangen' op te komen. Het zou niet in ons hoofd hebben opgekomen dat de mensen eerst beter voor een algemeen programma van openbaar nut zouden kunnen

kiezen en daarna voor bekwame mensen op lijsten per projekt in plaats van per partij. De term 'openbaar nut' zou veertig jaar later tot bijna helemaal synoniem met de 'belangen van het groot kapitaal 'worden.

24. De inplanting van melancholische illusies

Eerst de grote God de vader, dan de zoon en vervolgens de heilige geest. "Laat ons zeggen grootvader, zoon en kleinzoon", dacht de knaap in de godsdienstles. Bompa als diegene die in het slechtste geval het gevoel heeft van z'n strijd verloren te hebben. De zoon die maar nauwelijks de frustraties van z'n vader ontworstelt is. De kleinzoon als de nieuwe hoop die eindelijk heel zijn voorgeschiedenis op een rijtje krijgt; conclusies trekt, en een ander, gelouterd vader en grootvader zijn kan. De objectieve levensdraden. De strijd om 't bestaan. Grootvader, eind vorige eeuw geboren, teenager bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog. De grote machthebbers slaagden erin van het werkvolk van voornamelijk Europese landen mekaar te doen afslachten en haten. Wiens 'strijd' om het bestaan was dat eigenlijk ? Het was de strijd van diegenen wiens geld niet meer genoeg opbracht op de beurzen. Hun vertegenwoordigers in eigenlijk hun Staat wilden van hun Staat de leidende economische macht maken. Diegenen die melancholisch dachten dat ze hun leven voor hun vaderland gaven; stierven in feite voor de geldwaanzin van de Grootgeldheren. Grootvaders vader werkte nog voor een grootgrondbezitter voordat hij op z'n eigen lapjes grond kon beginnen. Het was de tijd van de 5, de 10 en de 14 kinderen per gezin. De tijd ook dat de uitbuiting en de 'ontwikkeling' van de verre, meestal overzeese gebieden tot in de kleinste parochie 'gesteund' werd; zonder dat het merendeel van de boerkes wist welke industriële groepen ze eigenlijk steunden en in welke mate ze bezig waren met het leven van die andere, overzeese boerkes te ontwrichten. Hoe zouden ze het ook geweten hebben, werken en voortdurend uitbreiden of verdwijnen en honger lijden , was hun deel. Om de geschiedenis te leren interpreteren was er geen tijd : de pastoors, de baronnen, de fabrieksbazen en al hun politiek personeel hadden toch het eerste en het laatste woord; en niet alleen omdat zij het waren die betaalden en betaald werden; maar ook omdat zij het nog altijd voor het zeggen hadden; zelfs na de invoering van het algemeen stemrecht :...de ultieme burgerlijk democratische illusie van medezeggenschap over wie het uitbuitingsproces leiden mocht. Vader kwam eraan...juist toen de jaren twintig al een beetje op gang gekomen waren. De Russische revolutie werd door 14 buitenlandse machten zwaar belegerd en de Duitse revolutie, mede als reactie op de slachtpartij van de eerste wereldoorlog en allerlei ontbering; was nog maar net bloedig neergeslagen of de burgerij tilde het fascisme langzaamaan in een positie van waaruit het de rol van de in crisisjaren opgebruikte burgerlijke democratie kon gaan verdringen. De ene illusie als oplossing voor de andere gebruiken, bleek de remedie om te voorkomen dat de werkers de macht zouden grijpen. De verpaupering deed weer haar werk, de arbeidersklasse, fysiek en organisatorisch verslagen , liet zich weer vangen en trok weer tegen de buurlanden ten strijde in plaats van de macht in eigen land te grijpen en de oude draken naar de 'vuilnisbak van de geschiedenis' te verwijzen. Deze keer waren het niet de opstandige arbeiders-soldaten die met hun revolutionaire dreiging het einde van de oorlog hadden ingeluid. Nee, het ene imperialistische beest had gewoon het andere verslagen; de oorlogsindustrie had haar centen binnen en er was alweer een plan klaar om geld te verdienen met de wederopbouw. De voornaamste hoofdoorlogsmisdadigers van 't ene beest werden bestraft of ingelijfd in de spionagediensten van het andere beest; en de plannen van sommige politieke strategen om als twee beesten te samen door te stoten naar het oosten...VOORLOPIG OPGEBORGEN. De vader vond geen werk in het Waalse industriebekken en, nog maar net ontsnapt aan het lot van een kleine honderd door concentratiekampen gedode dorpsgenoten, diende hij zich door keihard werken een plaats in de fruitteelt en de handel te veroveren. Zijn plannen om in de Kongo te gaan werken had hij na de koloniale school in Brussel, definitief opgeborgen. De kleinzoon kwam...midden jaren vijftig. Zijn moeder had na een granaatinslag een ei grote krater in haar boven dij vlees overgehouden...een paar centimeter naar links...en onze knaap was nooit geboren. Een jong, zwaar bloedend meisje, nipt van een Vietnam - of Irakachtige of... oorlogsdood gered. The 'golden sixties' kwamen eraan. De bruto nationale producten begonnen weer te stijgen, in 't Westen meer dan in een deel van het Oosten en in schril contrast met het zuiden. Niets zou de vooruitgang nog kunnen tegenhouden : overproductie ? onverkoopbare stocks ? ...nooit van gehoord. Met zo min mogelijk mensen produceren werd de nieuwe geloofsbelijdenis. De uitbuiting in de zogezegde ex kolonies werd geperfectioneerd via collaborerende elites, en methoden die men in het Westen niet meer durft te gebruiken. De kleinzoon had aanvankelijk nog niet door dat dit alles niet met wat gewoon 'broederlijk delen' op te lossen was. Politiek...wat was dat, niemand die een echte uitleg had; soms leek het op het verschil tussen een aantal kranten; soms bij de dorpsverkiezingen op het verschil tussen een aantal min of meer sympathieke figuren. Ook de kleinzoon zou een gezin stichten en moest z'n boterham gaan verdienen. Hij had wel graag op 't land blijven werken, maar die kapitalen daarvoor nodig en die commerce daarrond waren er teveel aan. Zwaar werk als sjouwer van fruitkisten lag hem, maar hij wou meer tijd om het leven te bestuderen...en niet alleen op de manier die de school hem had bijgebracht. Het leven zou hem alles leren wat hij nodig had...bijvoorbeeld het ...reizen per trein.

25.Het observeerspel

Op 't perron van d' aloude provinciestad stonden, kamen en vertrokken honderden ochtendlijke kostwinners. Ritmisch, door tamelijk nauwkeurige tijdsintervallen gescheiden; stapten de stuk voor stuk, naamloze, boeiende, zwijgzame gezichten in en uit. Zij die stonden en naar overal rondkeken, speelden het observeerspel...of keken hun korte of lange persorganen in. Het observeerspel had slechts één gulden regel. 't Leek verboden een bepaald iemand die vooraan in 't gezichtsveld van een ander kwam, daar langer dan twee seconden in te houden. Tijdens dit micromoment diende je precies best zo snel mogelijk het hoofd af te

wenden. Indien iemand iemand anders langer dan die *liliput limiet* bekeek, kon je duidelijk zien dat één van de betrokken gezichtsvelden niet door de andere waargenomen kon worden. De individuen die het waagden van de spelcode buitensporig te overtreden werden veelal met afkeurende blikken op hun barbaars, openlijk voyeurisme gewezen. Net of dat je hun vrouw of man of henzelf als man of vrouw, te lang in de ogen zat te kijken. Eenmaal in de trein, bereikte het anonieme sfeertje zijn hoogtepunt. De recht tegenover mekaar geplooide wezens sliepen, of staken hun hoofden en blikken tussen de nog door beelden en blikken te vertalen symbolen van de aan hun smaak en kunnen aangepaste opiniemakers. Die uitgelezen *afstandsdoders* bevestigden waarschijnlijk wat ze over de wereld dachten of waar ze meenden zeker over te zijn. Iedereen was zijn eigen voer zo gewoon, dat er niet één met verwondering, verbazing of verontwaardiging op de stijl of de inhoud van een bepaald artikel reageerde. De lezers en slapers waren hopeloos verzoend met diegenen die warmte houdende draden aan mekaar probeerden te breien door een gigantisch netwerk van knoopjes te linken. Zo slaagde men er zo onopvallend mogelijk in om het observeerspel zo ontwijkend mogelijk te spelen. Een tweede, zilveren gedragsregel hing als een onhoorbare klemtoon in de wagons : de ietwat te lange anonieme blikken mochten bijna nooit door uitgesproken taal bezegeld worden. Zij die mekaar t*reinshalv*e kenden en bijna dagelijks ontmoeten, waren veelal gauw uitgepraat. Vooral bij grote wagonstiltes viel het hen kennelijk zwaar om met twee of drie een wagoncabaret weg te geven. Tussen mekaar bekende personen met totaal verschillende interessesferen, zag je al gauw dat één van de partijen zijn toevlucht gedeeltelijk in een creativiteit van zijn keuze zocht. Uit het venster staren, proberen te lezen, pogen te slapen of liefst ongemerkt observeren wie er dan vandaag wel zat. Alleen de kaarters en de mensen die echt van een, om 't even welk, boeiend onderwerp knabbelden kwamen bovenop een soort algemene, spontane aandacht te zitten. Deze laatste groep én de toeristische treingebruikers scoorden qua enthousiasme 't hoogst. Diegenen die niet behendig op mekaars golf zaten, of niet wilden of konden zitten; hadden dan toch nog één zichtbaar ding gemeen met de anderen. In één wagon op twee zat het treinvolk met al zijn verwachtingen, achtergronden en zorgen...in een door verbranding van verdorde plantaardigen verspreidde mist. In het andere gedeelte van de treinboxen, kon je de lucht dan weer niet snijden. De lieden van de met duurder meubilair uitgeruste treingedeelten, hadden wel meer ruimte dan diegenen die met vijftien of dertig in de *zitloze* tussenafdelinkjes opgestapeld stonden...toch straalden ze ergens een moeilijk te omschrijven beperktheid uit. Een ingebouwde rem verhinderde sommigen onder hen waarschijnlijk om vanuit het met de tweedeklassers gemeenschappelijke, collectieve verleden; aan een waardebepaling van het heden gaan te doen. Verschillende kleine graadjes bezit, gezag en gedrag (of de ambities daarvoor) , scheidden de twee treiningezetenen en iedere groep op zich, onderling, vertoonde waarschijnlijk dezelfde symptomen. Men zou zich kunnen afvragen waar de treinconducteur 't liefst zijn ronde deed. Wel wetend dat je het niet te veralgemenen antwoord, niet zo zeer in een politiek-ideologische, dan wel in een zielsuithoek van de betrokkene zou moeten gaan zoeken. Misschien gelukkig dat de psychologische wetten al die dingen haast automatisch voor ons coördineren en corrigeren zodat onze intuïtie en verbeelding soms kunnen genieten van al die soorten van observeren. Om kort te gaan, op het initiatief tot beginnen spreken rustte precies een hypotheek. Een hypotheek die bij het demonstreren van contactnood, wel eens verhoogd zou kunnen worden. Omdat je nooit wist in welke mate spreken wel eens *genant* zou kunnen zijn, hoefde het natuurlijk niet zo nodig. De anonieme geluidloze schuttingen slopen, wekte wel de blikken en de geesten, maar vermocht zelden dat er eventueel een aantal communicatie speelkaarten geschud...en uitgedeeld werden. Daar zaten ze dan zo dus. Glijdend samen. ZE, het duizendtal, dat, op 't eerste zicht, niets aan mekaar had, en wilde hebben. Op één trein uit de duizend, lagen ze, veilig van mekaar afgeschermd, al dan niet wakker, ...te dommelen.

Er waren er onder hen, die van de landelijke gebieden kwamen. Er waren er die in kleine en grote steden woonden. Er waren er die zelden zochten wat ze vonden en vonden wat ze zochten. Er waren er die niet meer zochten. Er waren er die niet wisten wat ze zochten. Er waren er voor wie niet zoeken heel gemakkelijk was. Er waren er die alle dagen in dezelfde details verloren liepen. Er waren de ontgoochelden die, teveel ineens of te onhandig gezocht hadden. Er waren er die, gelukkig genoeg, niet zo zeer meer hoefden te zoeken, maar vooral innerlijk genoten.

Er waren er die gelukkig nooit zouden zoeken. Er waren er die teveel en te weinig of niet het juiste tot zich namen, vast, vloeibaar of zielsmatig. Hun groei altijd corresponderend met alle omstandigheden in acht genomen. Hun eigen groei en afgang versnellend of vertragend zoals het komen en gaan van ziekten. Op weg naar werk of drank of vrouwen enz... . Voor de meesten was zoeken ergens als te moeilijk en nergens naar toe leidend ingebakken : hun motto : 'leve het concrete, praktische leven...en weg met abstracties, analyses en de taal als heiligdom'. Van hun geestdrift af te lezen, zaten velen precies levenslang aan een, hetzij zinloze of overbodige, hetzij een te veeleisende functie vast. Of een nuttige functie, maar binnen een slecht georganiseerde structuur. Overbetaald of onderbetaald, zinloos of niet...iedereen was een functioneel lid van de naar de 21ste eeuw opschuivende 20ste eeuw. Alles draaide rond het functioneel zijn. Zich teveel afvragen waarom, voor wie en wat men eigenlijk functioneel zat te zijn, was veel te gewaagd om met andere, misschien minder sociaal *bewustzijnslozen*, over te spreken. Enfin, dan maar gezwegen.

26. De nieuwe baronnen «

De grootvader van onze inmiddels volgroeide knaap had de oude baronnen nog gekend. Ze waren met de clerus en de cleruspartij of de zogezegde 'liberalen' vergroeid en verwachten in die tijd nog een soort eerbetoon van hun 'minderen'. Een overgrootvader van de knaap had nog op een kleine hoeve gewerkt die aan 't kasteel toebehoorde. Op de laatste dag dat hij voor de baron werkte; zei deze hem dat de mest niet dik genoeg op de akkers gegoten was.

Hij had de baron daarop met z'n klikken en klakken in de zeik gegooid en hem gevraagd of "de mest er nu dik genoeg op lag, mijnheer de baron". De baron had zijn knecht en diens kruiwagen zelfs niet kunnen zien vertrekken van de stront in z'n ogen. Een paar generaties later, zijn de nieuwe baronnen de machtige partijpotentaten. Voor het bekomen van tijdelijke of vaste jobs of om uit het sociale doolhof wegwijs te geraken, is een steeds groter deel van de maatschappij van hen afhankelijk. De belangrijkste politieke daad die de grootste groep van nieuwe lijfeigenen stellen, is het kleurloos blijven. Dit zolang mogelijk volhouden, heeft het voordeel dat je, naargelang de politieke omstandigheden, op om het even welk politiek paard kan wedden. Nog anderen, de schatplichtigen, proberen het door zich in één van de klassieke partijen verdienstelijk te maken...al hebben die activiteiten inhoudelijk weinig met politiek in de geschiedkundige betekenis van het woord te maken (pensenkermissen; naai- en snit...). Deze inzet is veelal meer een weloverwogen speculatieve *carrièrezet* dan idealisme : veelal meer een soort ongeschreven code dat je dankbaar mag zijn dat je via één van de politieke zuilen en hun mutualiteiten, scholen of staatsjobs werk hebt. Zelfs in de privésector heb je dikwijls 'voorspraak' nodig om aan werk te geraken. Wie komt er over al die grenzen heen tegen zijn eigen broodheren in, eisen dat werk een recht zou moeten zijn ? Velen aanvaarden de haast instinctmatig aangevoelde nepnoodzaak om het gesofistikeerde verdeel -en heersspel gaande te houden. Je aanpassen aan de heersende machtsverhoudingen lijkt heel natuurlijk te zijn...maar de natuur zelf zit veel subtieler en menselijker in mekaar dan we denken. Net zoals men veelal vroeger de macht van een geestelijke niet in vraag mocht stellen, zo *dierf* men ook nauwelijks te tornen aan de macht van vaak louter op arrivisme berekende intellectuelen.

De politiekers die we hebben en het politiek systeem dat we hebben zijn diegenen en is datgene die en dat we met z'n allen tezamen genomen, verdienen, omdat deze een product van ons gezamenlijk bewustzijn zijn. Het werd de hoogste tijd dat onze knaap zijn politiek militantisme in redevoeringen om ging zetten. Elke rede vertegenwoordigde een bepaalde periode in zijn eigen ontwikkelingsproces dat onlosmakelijk aan de totaliteit van de wereld rondom hem verbonden leek. Hij schreef uit noodzaak om de rondom hem heersende afvlakking en berusting en het gebrek aan enthousiasme tegen te gaan. Uit noodzaak omdat er nog altijd te weinig symptomen van een daadwerkelijke lotsverbondenheid tussen de verschillende groepen van werkvolk bestond; omdat hij zich geen bijenkorf kon voorstellen met bijen met en zonder toelating om te werken; en met bijen die niet moesten werken en met honingpotten beloond werden...die niet tevreden waren met de kleine hoeveelheden stuifmeel achter hun poten. Hij schreef omdat men zonder een gepaste, overkoepelend ingestelde mentaliteit, niet tot een rechtvaardige en sociale organisatie kan komen...ook niet als je toegeeft op de theorieën die je uit de praktijk hebt geput...en gezeefd en nog eens gezeefd. Hij schreef omdat als in een maatschappij de groepen op het geheel primeren, dat je dan een soort kanker krijgt, net zoals in bepaalde cellen van organen kanker begint als het deel geen rekening meer houdt met het geheel. Hoe noemt men trouwens een beperkt gedeelte dat een groot geheel al herhaaldelijk heeft uitgeroeid : kanker of oorlogsimperialisme ? Hij schreef omdat je door tegenstellingen aan de oppervlakte te krijgen men nog iets bijleren kan. Hij schreef om door het collectieve verleden versplinterde groepen een werkzaam gemeenschappelijk alternatief kunnen aan te bieden. Verleden, heden, toekomst...een toekomst die, onopvallend een onderdeel van het verleden en het heden leek te zijn. Word de geschiedenis immers niet bepaald door de omstandigheden waarin mensen leven en de stimulansen van hen die daarover nadenken ?

27. Aan iedereen

Die het leven hongerig liefhebben blijft. Die weet dat er niets zonder gekende of nog onbekende vormen van energie kan bestaan. Die weet dat leegte niet bestaat, maar dat je ze in je leven wel oproepen en scheppen of overkomen kan. Die zich niet door de heersende ideologie laten overwoekeren heeft. Die in het bestaan allerhande soorten bewustmakende en levensnoodzakelijke evoluties naar meer zin ontdekt. Die weet dat het nieuwe en het *oerlijke*, alhoewel verschillend van uiterlijk en inhoud nog altijd één willen zijn. Die denkt dat de dood slechts gedeeltelijke onbereikbaarheid is. Die vanuit diverse tastbare werkelijkheden zoals allerhande soorten wetenschappelijke kennis en diepgaand geanalyseerde gevoelens, reeds de kunst van het intuïtieve innerlijke observeren beheerst. Die vanuit de kracht van deze i*nnercommunicatie* probeert te communiceren. Die de waan en de echtheid, het kaf en het koren, al onderscheiden kan. Die weet dat ook de eenvoudigen van geest je kunnen vooruit stuwen en dat eenvoud de sleutel tot het begrijpen van het complexe is. Die de 'aanraking' en het 'betoverende' in het lezen en uitspreken en vergelijken van woorden ervaart. Die de samenhang van de gebeurtenissen in z'n leven als wisselwerking met de totale eenheid van alles kan zien...en daardoor zijn individueel en collektief bewustzijn verhoogt. Die weet dat het denken over z'n eigen leefwereld onlosmakelijk verbonden is met het denken over de wereld en het heelal in z'n totaliteit. Die, misschien onderbroken, maar immer constant aan de kwaliteit van de communicatie rondom zich werkt.

Die begrijpt dat al het vorige in een nieuwe manier van met mekaar en zichzelf omgaan zal resulteren. Die beseft dat het beheersen van de dynamiek achter het persoonlijke samenleven van mensen; van de kleinste kernen tot de algehele wereldmaatschappij; dat dit alles al op zich een nieuwe vorm van kunst is... een kunst die van een gezonde *innercommunicatie* vertrekt. Die weet dat het individuele en collectieve kennen tot een hogere mate van bewustzijn leidt...en dat dit bewustzijn de wegen naar het kwantitatief en kwalitatief betere opent. Die weet dat bepaalde juridische en morele wetten naargelang de omstandigheden zowel veiligheid als bedreiging kunnen zijn. Die weet dat alles zich uiteindelijk toch ontwikkeld in de richting van wat het optimaal zijn kan. Die weet dat gedachten en structuren die het nefaste deel va het oude willen in leven

houden op kleine en grote schaal schade aanrichten .Die beseft dat sommigen die dit alles nog niet goed verwoorden kunnen, soms meer bereiken en soms meer uitstralen dan zij die dit alles snappen en uitleggen kunnen. Die met dit alles begaan wil zijn...omdat je er uiteindelijk niet meer los van geraken wil. Die de ware inhoud van het woord vrijheid snapt. Die vanuit zichzelf en anderen tot volle rijping komen wil. Die op positieve en negatieve manier tot het opbouwen van mijn begrijpen heeft bijgedragen, van de holbewoner tot en met mijn huidige buur. Die weet dat geld alleen niet gelukkig maakt. Die weet dat we met het woord 'God' eigenlijk de boven dierlijke eigenschappen in onszelf bedoelen. Die weet dat alles wat bestaat zowel natuur en cultuur tegelijk is...en dat er niets anders kan bestaan. Kortom : Graag leven, net als samenleven is de grootste kunst...innerkommunikatie is de nieuwste kunst.

28. Geachte Mede *Maatschappijer zie onder deel filosofische achtergronden of via*

http://deblogfilosofen.skynetblogs.be in archieven onder

'Kiezen voor Mensela' (categorie theatermonlogen)

29. publiciteit voor mijn totaalwerk via de linken van Fotofilosofie op facebook

30. Een telecommunicatiefirma te lande 24 Nederlandse en een aantal Engelstalige blogs

Waar zal ik mijn verhaal laten vertrekken ? Met een oud-directeur die zowel in de eerste als tweede wereldoorlog verzet strijder was en in januari 1944 doodgeschoten werd ? Of vertrekkend van mijn eerste bureau-ervaringen ? Hoe ik daar geraakte ? Hopelijk komt er ooit een samenleving die iedereen werk en inkomen kan verschaffen...zonder dat je constant moet bezig zijn met de zoektocht naar werk...als naar een schaars voedsel. Een samenleving waar de vrije tijd ten andere belangrijker dan stresserend produceren zal zijn. Trouwens, de verhandeling waarmee ik in 1979 in Gent als 32ste op 9000 deelnemers eindigde, ging over het thema 'vrije tijd'. Stel je voor, al die duizenden afgestudeerden of mensen die wilden promoveren, die over een paar zittingen gespreid voor enkele schaarse honderden jobs concureerden. Het was niet voldoende dat je op school een diploma had gehaald, nee overal, zowel in de private sector als in de publieke kwamen er nog een soort afvalwedstrijden aan te pas. Allen wilden 'correspondent' (het equivalent van 'opsteller 'bij de ministeries) worden. De jobs waren zeer begeerd vanwege hun vaste statuut. Zo'n statuut was een overblijfsel van de sociale strijd en de toegevingen die de Staten uit schrik voor de sociale bewegingen deed. Zo konden de conservatieve burgerlijke partijen aan een soort politieke 'klantenbinding' doen. Ik had al wel gemerkt dat het examen voor een job bij een naburig gemeentebestuur waar ik aan meedeed alleen schriftelijk een succes voor me was. Er volgde geen mondeling examen. Van zodra er echter iemand aangeduid moest worden, had je schijnbaar politieke steun nodig. Dat ik bereid was om te verhuizen hielp zelfs niet. Iemand die achter mij gerangschikt stond kreeg de job. Ik bevond me in dezelfde situatie als miljarden anderen met mij. Je bent pas getrouwd en wil een huis huren of bouwen en een gezin stichten en zoekt een inkomen. Daar wij aan 't bouwen waren en het familiebedrijf door macro economische omstandigheden niet alle broers en zusters en neven en nichten aan een inkomen helpen kon, vond ik het raadzaam het spel van de wereld van de machtigen te ondergaan en zei ja toen een simpele militant, gemeenteraadslid van een andere gemeente me zijn 'steun' en die van het 'sociaaldemocratisch 'apparaat aanbood. Zo zat ik dus een tijdje erna op mijn eerste 'mondeling' examen. Als eindwerk voor mijn humaniora had ik het thema 'Japan' genomen omdat ik er een boek over had gelezen. Dus voor dat onderdeel van het examen wist ik meer dan de jury die uit een directeur-generaal en nog een drietal mensen bestond. Later vernam ik dat die directeur veel rond de oorlogsmiserie van het dorp vanwaar ik kwam wist. Had hij misschien ook Waltere Dewee nog gekend ? *Toenertijd* had ik nog geen ervaring met het feit dat directeurs een bepaalde kleur als politieke achtergrond hadden. Diegenen die nu, anno 2002 beweren dat dit nu niet of veel minder het geval is, denken best eens dubbel na. De managers die zich de dag van vandaag niet tot een politieke kleur bekennen, hangen in veel gevallen allemaal de super vrije marktideologie aan...uiterlijk althans, ze hebben weinig keuze, en wat maakt hen dat...'neutralen' zeker ? Sommige vakbondsbonzen en de kleine kringen rond hen profiteerden ook van de overgang van het oude Staatsbedrijf naar het reeds half geprivatiseerde Belgacom. Zo werd een roze topman grote baas op de Human Resources (de oude personeelsdienst). Toen hij later bij een andere maatschappij nog meer wilde verdienen door daar mee aan het banen snoeien te werken, snoeide men hem uiteindelijk zelf. Zo'n mechanisme van 'doe niet aan een ander wat je zelf niet graag hebt', in een wereld van 'wie kent wie' zorgt soms toch al eens voor een klein beetje symbolische rechtvaardigheid. Terug naar toen. Ik kon dus aan beginnen, op het hoofdbestuur, departement Public Relations. Doch, wat bleek ? Eerst een scholing van drie maanden en dan een schriftelijk en een mondeling examen. Ik slaagde voor het schriftelijke examen en in afwachting van het mondelinge werkte ik na mijn dagtaak druk voort aan de bouw van ons huis. Ik begreep eerst echt niet waarom ik voor het mondelinge examen zakte. In de wandelgangen van de Paleizenstraat waren er al wel mensen die al eens een taboe *durfden* doorbreken en me vroegen of ik al bij een vakbond aangesloten was. Bleek dat dat voor een mondeling examen wel belangrijk kon zijn. Ah zo. Ik sloot me na het schriftelijke herkansingsexamen, waar ik weer door was, bij een vakbond aan. Achteraf werd me duidelijk dat van iedere, toen representatieve vakbond er één belangrijke figuur in de jury zat. Beide grijzende heren, zowel de kameraad als de 'broeder' behandelden me een beetje vanuit de hoogte; zo'n beetje sadistisch, we gaan die hier eens een beetje pesten die jonge gast. "Hoe zo...je interesses zijn de Public Relations en de Informatica...wat weet gij daar nu over jong...zever niet." Bon...na die symbolische slagen slaagde ik er toch in te 'slagen'. Later werd me een bepaalde uitspraak van een blauwe sectiechef tijdens onze scholing duidelijk. "Je moet niet voor die examens studeren, men zal er jullie wel doorlaten", zie die kerel. Later begreep ik waarom. Zijn kleur zat niet in de toenmalige regering en de klas waar hij voor onderwees zat vol oranje en roze partijbeschermelingen. Dus feitelijk kon

het hem niks bommen dat we er zouden doorraken en amuseerde hij zich subtiel met zand in de machine van de concurrenten te strooien. Van zodra zijn vakbond representatief werd zou hij zich, af te meten aan zijn latere promoties, ook met het zich specialiseren in koehandeltjes tussen partijen en bonden bezig houden. Met als toppunt van sarcasme dat de toppen van de bonden zeer bedreven leken te zijn om ons gewone leden of afgevaardigden en anderen via bepaalde, 'gebruikte' *delegees* tegen mekaar op te zetten. Als er al eens van boven georkestreerd gestaakt werd en er werd iets gewonnen dan was dat altijd niet dankzij de andere vakbonden...want die en die hadden bij het overleg maar dat of dat voorgesteld. Als er al eens een algemene staking kwam was dat bijna altijd omdat de ene of de andere kleur weer in de regering wou. Namen van individuen en partijen en gebeurtenissen...je kan ze zelf natrekken in anekdoten en geschiedenisboeken. Hoe meer ik merkte dat iemands persoonlijke leven door een hoop stomme mechanismen bepaald werd, hoe meer ik me voor de geschiedenis interesseren ging. Hadden wij, zelfstandigen en werkers de leidende klassen die wij door ons gebrek aan politiek bewustzijn verdienden...of waren die leidende klassen gewoon de lakeien van die bezittende klasse die niet voor een inkomen hoefde te werken ? Wanneer ging die bezittende klasse ons en het deel van de wereld dat er pas erg aan toe was eens op een normale manier in welzijn en welvaart laten delen zonder aan het eigen groepsbelang en subgroepsbelang te denken ? Was zo'n uitgangspunt eigenlijk wel haalbaar zonder gans het systeem in vraag te stellen ? ...en je eigen baan te verliezen en te 'marginaliseren' ?

Het was in die tijd in Brussel dat de oude wijken aan het noordstation nog maar enkele jaren na vergeefs verzet platgelegd werden om een stuk van Brussel in een meer New York-achtig landschap om te toveren. Jaren hebben er bouwgronden die als speelterreinen konden dienen, braak bijgelegen. De kleine rechtse kringen rond een *saucissenkoning* die later premier werd en wiens entourage later in veel schandalen vernoemd werd en tot op vandaag gerechtelijk beschermd wordt, besliste over hoe, wat, waar, wanneer, met wie en hoeveel. Het was die periode in ons aller geschiedenis waar de eerste zaden voor roze balletten en Nijvelse bendes of zelfs wraakroepende kinderhandel... wortel schoten. Mijn eerste bureauervaringen. Als je het werk in een familiebedrijf gewoon bent, weet je waar je aan toe bent. Of je nu fruitkisten in vrachtwagens stapelde of de fruitplantage onderhield of opruimde of de boekhouding deed of naar de groothandelsmarkten en veilingen reed of de dieren verzorgde...je had altijd werk en wist dat je als een team vanzelfsprekend op mekaar rekenen kon. Je had genoeg aan de buitenlucht en het werk dat rechtstreeks, zonder te veel omwegen, nuttig was. Je hoefde je niet te vervelen en de stress was nog te doen. Zo niet in een steeds kleiner deel van de oude staatsstructuren en in de over gestresseerde privésector. Wijze leidinggevenden in een bedrijf zijn stipt en objectief en zorgen voor discipline en geen te grote werkdruk. De staatsstructuren en privémanagers gunnen hun echter weinig kans daartoe. Privémanagers bij de Staat gunnen zichzelf wel riante ontslagpremies...waar zelfs de politiekers en de supervoetballers jaloers zouden kunnen van worden. Wij moeten dat allemaal maar aanzien en geen afkeer van de politiek krijgen. Amaai .

Maar terug naar den bureau. Aan de verscheidenheid van de karakters en hun positieve en negatieve eigenschappen , lag het niet dat het geheel van onze taken op een te bureaucratische manier aan mekaar geweven werd. Die te logge structuur van teveel leidinggevende tussenposten heeft het vroegere staatsbedrijf gedeeltelijk aan het technologisch vernieuwde, maar sociaal verarmde Belgacom doorgegeven. Op de manier waarop het management nu met de voortdurende herstructureringen bezig is, kost hun job nog wel een dag hun kop. De klant werd een goedkopere telecommunicatie voorgeschoteld, maar betaalt nu veel meer dan weleer. Bedankt oh zaligmakende concurrenten ...die zich toch allemaal zo gretig bij het grootste monopolie inkopen willen. Wat een absurde wereld...we hadden een monopolie en werken nu terug in de richting van een monopolie, maar dan één waar de winsten naar de beleggers versluisd worden. Toppunt van absurditeit : de leiding van de bonden die al vijftien jaren om de haverklap in hun pamfletten de verdediging van de openbare diensten promoten en zich nu in woelige vergaderingen; nu alles toch bijna zo ver is; als voorstanders van de 'onafwendbare' liberalisering bekennen. Zij, in onze sector haast voor het leven benoemd, hun wedde' s door het bedrijf betaald. Hun bestaansreden was en is het zich nestelen in hun door de staat en privéeigenaren toegelaten cocon van zo weinig mogelijk doen...ten koste van al de mensen die het eigenlijke werk moeten doen. Hebben wij ons dermate aan de levensstijl van de upper class gespiegeld, dat wij door onze politieke inactiviteit echt zo'n leiders voortbrengen ? Blijven wij echt stresserende werkomstandigheden en absurde toestanden en de wereldwijde onrechten aanvaarden om een geweldige materiele levensstandaard kunnen aan te houden ? Hoe lang kan ons enig sociaal streven nog zijn van een zo goed mogelijke ontslagregeling af te dwingen voor de enen en mekaar om werk te beconcurreren voor de anderen. Diegenen die het ritme volhouden, de ' sterke schakels 'van vandaag zijn meer en meer de depressies en familiale moeilijkheden van morgen. Een geheimzinnige kracht, de kracht van de gulzigheid ten bate van de geldmagnaten stuwt dit proces naar overproductie naar ongekende tegenstellingen Wachten we met z'n allen op het overkookpunt waarvan we de nieuwe oorlogen en armoedebubbels vanuit onze welvaart al wel zien opborrelen ? Volgen we weer meer en meer het nu 'beschaafd' gebrachte rechtse gedachtengoed (al of niet links verpakt) of leren we van de lessen van de echt linkse mensen en groepen ? Maar vooral : wanneer gaan we beseffen dat we ook zonder de door het kapitalisme en de staten opgelegde discipline zelf eerlijk produceren en verdelen kunnen ? Wanneer gaan we de juiste tactieken vinden om ons eigen 'gewone mensenprogramma' internationaal ter stemming voor te leggen en daarna internationaal verkiezingen voor de dirigenten van onze verschillende projecten te houden. Voorlopig is dit een utopie, maar de toestanden en gebeurtenissen die deze woelige wereld nog voor de boeg heeft, zullen diegenen die alleen nog de klassieke partijverkiezingen en vakbondswegen willen bewandelen en diegenen die de pers

van de machthebbers en hun methoden napraten en navolgen ;ofwel tot een machtsgreep in hun oude structuren of een breken met de oude structuren dwingen. Decennialang bestookt de moderne media ons met allerlei verschrikkelijke toestanden zonder een logische verklaring ervoor te geven. Ze willen echt de machtigen der aarde niet choqueren of ze liggen misschien zelf buiten. Buitengezet door hun minister of privémanager.

Al hebben enigszins progressieve kranten soms de verdienste om bepaalde wanpraktijken aan te tonen, veel ruimte voor een politiek alternatief buiten dit systeem wordt nog niet ingenomen door de linksere berichtgeving van de ideologisch verdeelde uiterste linkerzijde van het apparaat. Die linkerzijde borduurt dan nog voort op al het oude dat door de rechterzijde in stand gehouden wordt. In *konkreto* betekent dit in ons dagelijkse leven een aantal simpele dingen. Als je ziek bent moet je een door een papierenberg om alles in orde te krijgen. Recht op werk is er alleen voor wie flexibel en stressbestendig is. Op uitkeringen wordt bijna altijd bespaard. Huurprijzen zijn alles behalve sociaal. Staatsbedrijven en openbaar bezit worden uitverkocht...het heeft zelfs geen zin er nog op te richten of in stand te houden...in een internationale context zouden ze toch niet kunnen concurreren. Daarom moet alle grootschalige productie en dienstverlening eerst per project in één organisatorische groep; internationaal worden ondergebracht. De inning van belastingen is veel te complex. Zowel op gemeentelijk als op nationaal of internationaal vlak. Voor elke openbare dienstverlening kan er gewoon een bepaald percentage van het loon aan de bron afgehouden worden...voor iedereen gelijk. Zo zou eventueel iedereen in feite 'gratis' kunnen reizen, telefoneren, onderwijs genieten, ... Je kan dit systeem uitbreiden met nog veel meer. De staat zou dan via de lonen die door de banken betaald worden rechtstreeks aan inning en uitbetaling kunnen doen. Het onderwijs besteed te weinig aandacht aan filosofie en psychologie en geschiedenis...en kan daarom ook geen duidelijke motivatie aan de jeugd doorgeven. De speculatie laat enorme bedragen in rook verdwijnen en schept torenhoge inkomens voor hen die het niet meer nodig hebben. Wereldwijd zijn investeringen in landbouw, onderwijs woningbouw, infrastructuur en economie in arme gebieden nodig en toch slagen de kapitalistische investeerders er niet in om NODEN EEN OPLOSSING TE BIEDEN. Waarom zouden ze ? Hun geld brengt toch genoeg op via verzekeringen en andere beleggingen. En als niets meer opbrengt scheppen ze via de klassieke politiek maar meer markt voor de wapeneconomie, drugs...

Zij die het voorbijgestreefde van het systeem doorhebben en hier en daar plaatselijk, nationaal en toch ook al internationaal initiatieven nemen; zij die dus tegenwerk bieden, worden teveel door het gebrek aan het bewustzijn en durf van anderen gedwongen van zich bij de macht van de geldmaatschappij neer te leggen. Ze organiseren een fuif en betalen taks om muziek te mogen spelen. Ze hebben een hekel aan reclame en toch zijn er geen radio of TV-zenders met alleen maar reclame voor die die er niet genoeg van kunnen krijgen. Ze zijn levenslang op zoek naar een job en inkomen, en worden van de ware zingeving die het leven te bieden heeft afgehouden. Vandaar de vlucht in pepmiddelen van velen. Wij hebben genoeg van overbodig werk en fake jobs. Net zoals diegenen wier emotionele problemen door het leven in dit grote geldsysteem nog versterkt worden dreigen ook zij fatalistisch te worden. Hoogtijd voor filosofische en politieke herbronning dus. We nodigen jullie allen uit om hieraan deel te nemen. Een sein volstaat. We zijn het aan onszelf en iedereen verplicht van een halt toe te roepen aan oorlogen en armoede; aan stresstoestanden en sluitingen à la Sabena, Renault, Fiat, Ford... . Laat ons onszelf verenigen en alle absurde toestanden afbouwen. Iedereen die werkloos of werkend, studerend of gepensioneerd, meer wil bezig zijn dan met zijn eigen totaalsituatie alleen; kan ons hiervoor contacteren. Via studie en dialoog willen we een nieuwe werkmens cultuur laten geboren worden.

Heb je een goede pen of kan je componeren of schilderen....of heb je een pak ervaringen waar je geen weg mee weet...kom maar af...dan kunnen we het samen over jouw ervaringen en deze en andere teksten en de onderwerpen in de bijlagen bovenaan hebben. Zoals de volgende mail die ik aan Italiaanse call-center-mensen stuurde :

"From 13 CCENTERS 3 CLOSE. The operators move to other cc; farther away from home . Only the once closing striked for 3 days. I myself on a national meeting of the red social democrat union was told that if I did continue to defend the not-closure of any callcenter he (the national president) would phone security to have me thrown out of the unionbuilding in Brussels place Fontainas. Six months earlier the building we worked in who was property of the State was sold...so we had to get out. The union never reacts and plays the same game as managment. The only thing they did was obtaining 7O percent from their wage when people starting from 49 YEARS OLD accepted to stay at home. Ten years ago the Belgacom telecomcomp from Belgium counted 26000 workforce First 6000 WENT Now another 4000 I'm 46 AND as a supervisor I will have to look for another job in my own company...but I think there aren't any? So I will have to travel from one place in Belgium to another to fill the gaps like in an interim buro. Positive news is that recently the callcenter managers hired 14 interims for two weeks, thinking of giving them another contract for some months more afterwards. These peolpe, with universitydiploma's all refused after two weeks...they had never seen such workingconditions before.!!!!! The whole world should refuse to work as a wage slafe...it will be the only sulotion in the end. But the world is based on the fear of the individual to lose his job. It is this fear that I want to find a way of overcoming it on a large scale. Give our regards to the Italian workers. We understand each other's misery. At Belgacom only official leaflets are allowed . While striking they interviewed me for the radio. Next morning at the pikket line the local secretary of the red union said in public to me that if I did not watched what I said the firm would throw me out and that the union would not defend me. The strikers could not believe this was really happening to me and I got their support. But the next day the national unions had signed the deal.

31 'inlichtingen'- anekdotes

Nog een jaar en ook in België komt de stemcomputer er aan. Het heeft geen zin hem stuk te slagen zoals de textielwerkers destijds met de weefgetouwen probeerden. Hopelijk mondt de menselijke geschiedenis uit in een sociale organisatie waar zinvol en menselijk werken gepaard gaan met alles wat de cultuur ons aan intellectuele en psychologische zelfverrijking te bieden heeft. Weer verdwijnt een stuk menselijk contact met het werk; waar het vroeger bij de weefgetouwen om het contact met de grondstoffen ging; ligt het verlies vandaag in het geval van de inlichtingen in andere dingen : het plezier dat je kunt doen om iemand aan een nummer te helpen en de woordspelingen en anekdotes die het werk soms meebrengt. Over eventuele sociale implicaties gaan we het even niet hebben. Al zou de computer 70 percent van de inlichtingen kunnen vinden; wat we betwijfelen omdat hij bijvoorbeeld geen ziel heeft om dialecten te verstaan en zich in finesses in te leven; toch zal hij volgens ons een pak foute nummers gaan afgeven. Als wij al eens een verkeerd nummer op een dag zouden geven of iets niet vinden, kan je dat aan een stresserend moment wijten of aan de database; de toekomstige fouten van de stemcomputer zal je kunnen wijten aan het gebrek aan echte dialoog : U praat toch ook niet met uw rekenmachientje over die bakker die waarschijnlijk Rudi noemt en ofwel in die of in die straat moet wonen ? We gaan niet het teveel aan werk; maar vooral de anekdotes missen. Het onder de mensen zijn. Hier volgt een overzicht van het laatste half jaar aan opmerkelijke klantkontakten :

-"Kan je me het nummer geven van...onzen hond heeft een stuk van den telefoonboek opgeknabbeld", spijtig dat je dat niet kan antwoorden met 'geeft dat beest eten', maar de binnenpretjes maken dat goed.

-"geef me eens het nummer van dokter Kiekens, want ik ben hier aan 't kotsen"

-"ik heb hier een nummer in Antwerpen dat met 031 begint, welk is het nieuwe nummer ?" Al heb ik nog een boekje van voor 1975, ik heb het er zonder gevonden.

-"ik ben een oud menske van 94 jaar en ik zou graag het nummer van Radio Donna willen"

-"heeft U mij het nummer van zaadhandel Pieterpikzonen in Holland " ?

- een Oostvlaming : "het nummer van de Gentse GGGeftrucks aub

-"ik moe dat veldrijden opnemen van menne vent en den televise es kapot menierre"

-na een tijdje zoeken "exkuses, het es ni de ezelstroate, moa de mezenstroat"

-wat niet stukkan :klant die én dronken is én in een lawaaierig café staat én met z'n gsm bel

-"ik zoek Frank Tytgat en heb geen tijd gehad om in de telefoonboek te zoeken"

-'heeft U mij het nummer van het kantoor 'Pycke en Leenen' 'Is dat een bank Mr ?'

-'het nummer van motorclub De Ronkers' aub'

-"Smeerebbe , ligt da bij Vuylsteke mijnheer"

-op de achtergrond achteraf 'da was es ne vrindelijke meinsch'

-opmerkelijke famillienamen : Grietje Schoonooghe en Naaktgeboren

-minder aangenaam : "menne zoon heeft kanker en ik zou es willen babbellen"

-"Ik versta U niet, wacht, ik zal menne stofzuiger afzetten voor ik er over val"

-kinderstem : "hoe moet ik een condoom aantrekken?"

-"Ik loop op krukken en kom altijd te laat aan de telefoon""Met een twist op zak; bent U nooit meer alleen mevrouw"; had ik willen zeggen, maar formuleerde het toch maar even anders

-"spel eens even aub" "..met de E van Isidoor"

-"waar is dat mijnheer?" "waar ? ge gaat hier nie beginnen zeveren eh"

-"weet gij soms de nummer van de barbecue vd wielerbond"

-reaktie op een niet gevonden nummer "Metteko!"

-1204-oproep; eerste en laatste woord wat klant zegt "Klootzak", 'bijgedachte operator 'dat kost U dan 2euro om me te beledigen idemdito'

PS 95percent vd klanten zijn fijne mensen

-"Ik zoek de Drie Biggetjes in de Zeugsteeg" Bestond nog wel

-"Het nummer van El Warda""Waar da""ehwel El Warda","maar waar dat" "eh wel ik zeg het toch El Warda"enz enz werd vervolgd

-Gewoonlijk belt men vanin een lawaaierig kafe voor een ander, ditmaal 'het Hemelshuis', niet gevonden, dacht 'alleszins niet waar dat gij zit'

-iemand vroeg 'de nieuwe beer'maar wist niet of het een varkenshouder of cafe..

-"het nummer van mijne vriend Gerard de Vogelaer in de Denayerstraat

-"autokerkhof autoterminus"

-"ne nummer om mijne poedel te scheren zou ik willen hebben"

-"textielwinkel Dat is tof"

"het is in de Gregoire Hartenstraat of de Gregroire Ruitenstraat, ik zou het begot niet weten"

-bruiloft: "ik had vandaag moeten trouwen maar mijn madame is weggelopen, as ge ze kunt vinden moogt ge ze hebben"

-"Zijn ze aan 't rondgaan voor den elektric mijnheer ?"

-"Ik heb 22 jaar geleden bij mijn trouw 'kastrollen' gehad en daar is nu iets aan"

-"Dokter Aers" "bijgedachte : moet ge dringend en kunt ge niet meer"?

-"ik zoek Nazzi Sylvain met dubbel Z" "bijgedachte, goed dat het dubbel Z is."

-"ik zoek nen drinkbak voor vissen" blijkt te bestaan, da's 't strafste

-"de nummer van het kerkhof van..."µ

-"50 jaar geleden woonden ze daar" ...In Engeland én gevonden

-terwijl hij dobbelde a volonté moest ik meeluisteren naar het weerbericht

-"hedde gij gin vettige lijn" op zijn Antwerps "Wat moet U hebben; een frituur?"

-15 JUNI 2003 25 graden, iedereen puf , oproep van een gejaagd iemand :

-"het nummer van zonnebankcenter..."

-"jullie op de inlichtingen vinden alles, heb je soms de lottocijfers niet" "4 9 17 28 32 40 42 ...en wij vragen maar 15 percent van de winst"

-"café de 'kleine beurs'",...uiteindelijk "ik heb geen 'kleine beurs'...gevonden Mr"

-"de nummer van Schietgat Rita aub" kalm blijven operatorXYXX, kalm blijven

-"het nummer van de familie 'CLOPTEROP' bestaat

-"ik zoek een prostitutiehuis; mijn moeder werkt daar "welk adres"; "wacht ik zal het eens aan onze pa gaan vragen" "welke naam" "Romantika"

-een klant die zich aanmelde met 'Piet Uytebroeck' en aan een soort astma leek te lijden, waardoor hij...en dat was het grappige-niet opzettelijk-hijgde terwijl hij zijn gegevens opgaf (met mijn exkuses voor deze mens)

-vrouw tegen haar kinderen, terwijl ze niet weet dat ik me al aangekondigd heb "zit eens effekes stil" "Ik zit stil mevrouw" klant voor 't zelfde geld aan't lachen gemaakt

-"de nummer van nen 'baar'; de 'Philip den Tweide'; minne vent zit doar; 'k weit het, het es 'spittig'...

-OVARIO in de Eikelstaatr bestaat

-vrouw over haar toeren wil 'zenuwdokter Gielen' "Rustig, mevrouw"

-en dan de onvergetelijke knaller van het jaar ; een oudje zoekt een rusthuis in een straat in Malle die NOOITRUST noemt...ik had niet mogen lachen want ze begon aan haar keuze te twijfelen. BELANGRIJK: van al deze anekdoten is er geen één uitgevonden. Is er ergens één programmeur die een programma over het gebruik van humor in communicatie voor een stemcomputer schrijven kan ? Dat willen we nog es zien. BIJ al deze , Als je er nog weet...

32 Veertien en in een zetel, mijmerend

Hij kan het zich nog altijd herinneren, liggend in zo een korte goedkope Louis de zoveelste rondingen zetel in de 'voorplaats', eigenlijk, wou hij rondtrekken, de wereld in. Een groot deel in hem nog altijd trouwens, 44 jaar later. Van waar dat verlangen ? Terwijl alle wijsheid die je hier kan komen opdoen toch noodzakelijkerwijze wellicht, tussen zijn geboorte en nu liep, langs de wegen die hij nam. Niet zozeer lag alles op voorhand vast vanwege een onzichtbare kracht, maar was alles sterk afhankelijk van alle beslissingen van vorige generaties. In wat je daar mee deed, lag voor een stuk je vrijheid. Op alle mogelijke literaire wijzen en met alle audiovisuele middelen, door het leven met al zijn gebeurtenissen en debatten heen, had hij zich een weg gebaand tot een heel hoog inzicht in het wat en hoe en waarom van de dingen. Zou hij de wereld gewoon zijn creaties in blog vorm doorgeven of er een literair filosofisch werk rond schrijven ? Een soort testament, zoals het oude en het nieuwe testament, geschreven van uit de inzichten van toen, maar nu weer anders, in een poging het hele leven te verklaren aan de hand van essays, vertelsels en poëzie. Voortijdig, omdat er wel altijd nog zal geschreven worden en de evolutie verder gaat. Niet meer met de woorden van toen, 'de Heer die ons geschapen heeft', al blijft 'in den beginne was het woord' een echte kanjer als openingszin. Eigenlijk zou het eerste hoofdstuk moeten gaan over de ontstaansgeschiedenis van de huidige big bang cyclus, over de symboliek die achter deze wording verborgen zit, maar daarmee gaan we wachten tot op het einde...toch even een voorproefje uit de meer dan vijftig essays ?

33 troosters en troosteressen der bedrukten

Ook al eens vermoeidheid weg gerust na een gesprek om iemand terug in het innerlijke evenwicht te brengen. Wegen dreigen soms te scheiden wegens onverdragelijkheid. Vanwege iemands rust ? Afzonderlijk, samen en voorouderlijk opgebouwde levenservaringen ? Voelen mensen zonder uitspreken van dingen, zaken van mekaar aan die hen in de richting van andere wegen

dwingen ? Maar ja, als alles dan toch uitgesproken werd. Misschien kan je niet op tegen sommige vormen van ziek zijn en het ongeluk dat er uit voort komt. Waar ging het fout ? De lange rechte weg zonder 'fouten' bestaat niet, al zijn er nog zovele wijze regels geformuleerd. Onverdragelijkheid, niet meer draagbaar zijn, het gevolg van levenslopen en levens, woorden en daden. Innerlijke conflicten van vroeger tijden en nu, leiden tot boze geesten...best zo snel los te laten. Een serene sfeer opzoeken is er goed voor als je anderen of je zelf niet meer helpen kunt. 's Morgens. Ochtendlicht 5u30. De mist van een heldere augustusmorgen, hangt sierlijk mooi tussen de bomen en het al van het landschap met de kerk en de stilte en de boerderijen en huizen en zo. Zwarte vogels vliegen in paren uit en naast mekaar boven naar de kapel toe, van zuid naar noord, wat vanuit het Westen een prachtspektakel is. De kapel was open. Mensen moeten wel veel komen vragen daar, want er hing een aangename warmte van de vele tientallen vlammetjes van de novenen en de gewone kaarsjes. Of er moet een flauwe plezante ze allen aangestoken hebben. Nee, op weg naar de verlichting moet een mens soms door zware emoties, waar hij wel eens van verlicht wil worden. De natuur, een kapel, eenzaamheid én menselijke contacten zijn er al eens goed voor. Bedrukt zijn vertraagt positieve evoluties van Uzelf en anderen. Er is zoveel om je over te verheugen en zoveel dat in zinniger toestanden kan worden omgezet. Overal het beste van proberen maken lijkt gecompliceerder

34. 30/01/2101Ruth (zie1 .)(vervolg van 1)

Terwijl ze het neerschrijft, herinnert de 9Ojarige kleindochter Ruth zich nog heel goed hoe haar opa Octo op een koude januariochtend in 2044 uit een bootje op de vijver aan het Real Art-chaletje gehaald werd. Ze was toen zelf 33 en verstoken zag ze hoe 2 gewapende agenten van de 'staatsveiligheid' hem aanmaanden naar de kant te varen. Waarom was een man van 88 jaar oud nog zo gevaarlijk ? Vanuit de vleugel voor politieke gevangenen zou hij later op een dag in de lente nog willen schrijven over die bewuste dag waarop hij er toen even aan dacht van naar de oever te roepen dat ze "maar best de boot konden lekschieten" en hem maar beter spoorloos konden laten verzuipen, want dat hij toch niet kon zwemmen," gelogen in de hoop een soort verdwijntruc toe te kunnen passen. Uiteindelijk werd hij dan toch meegenomen.

Veel kans om nog veel te schrijven kreeg hij niet want ze hebben hem haast ongemerkt zo één van die prik *pikuurtjes* toegediend waarvan je na enkele dagen spoorloos 'verdwijnt' omdat je hartspier ervan plots na een tijd verstijft. Voor hij stierf dacht hij eraan hoe hij het van hen met een oude verdwijntruc uit de avonturenfilms van de 21ste eeuw nog had willen winnen...en aan zijn stukje over de Mierenetersbendes : 'Zij', de Miereneters, 'Wij', de Mieren. Gelukkig waren er nog Mieren die zich minder vlug bewogen en die niet blindelings gehoorzaamden aan de wetten die de Miereneters na hun haast wereldwijde staatsgreep in 1999 opgelegd hadden. Hun hoofdwet was : denk niet na over het feit waarom je vaak op de moeilijkste momenten van de dag zoveel stresserende productieve arbeid moet leveren terwijl op een heel groot deel van de niet werkende Mieren, jacht werd gemaakt , teneinde ze te kunnen betrappen op werk. Een andere wet was dat je je ook niet moest afvragen waarom er zo'n groot verschil bleef bestaan in de verloning en behandeling van de verschillende soorten kantoor- of fabrieksmieren. Een Mier uit Afrika bijvoorbeeld , plukte in 'het zwart' appelsienen voor de helft van 't geld. De meeste, militair best uitgeruste groepen Miereneters hadden hun tegenstellingen tijdelijk aan de kant geschoven en zich verenigd in een soort van wereldwijde brandweer die eerst alle pyromanen die graag met vuur speelden, van vuurstokjes voorzagen : pyromanen zoals daar waren : extreme nationalisten, fanatieke religieuzen die nog altijd niets van de menselijke inhoud van het woord 'religie' begrepen hadden, de maffia, ...of bevriende regeringen en hun legers. Van zodra dan iedereen voldoende opgehitst was en de eerste branden een feit ;landden dan altijd de onderhandelaars van de Mierenetersbrandweer om de branden te blussen ,'lees', aan te wakkeren. Uiteindelijk kwamen de brandweerploegen overal zogezegd 'humanitair' tussen om overal ter wereld hun militaire basissen te kunnen vestigen...zeker voor 't geval dat er nog meer brand zou te verwachten zijn. Want er waren toen zo'n soort imperialistische brandweeroefeningen tussen de verschillende soorten verenigingen van internationale Mierenetersbendes aan de gang. In die tijd werden de Mierenetersbendes ingedeeld al naar gelang de plaats van afkomst van hun sponsors. Zo waren er de $-M.-eters, de petroleum$-M.-eters uit dorre zandvlakten die vaak op de fanatiekste hunner geloofsgenoten gokten bij het besteden van hun overvloedige winsten...en nog andere op hun beurt verdeelde groepen die ook de Miereneters van hun vroegere kolonies van vuurstokken voorzagen om hun plaatselijke Mieren armoedig en onderdanig te houden en hun voor rekening van de rijkste der oorspronkelijke Miereneterslanden blijven uit te buiten. Nooit mocht er worden gezegd of geschreven dat het allemaal om grondstoffen en economische en bijgevolg politieke machtsspelletjes ging...nee...er waren overal wel ergens branden die moesten worden geblust...overal moest 'humanitair' geholpen worden...wie dat tegensprak was een Mier onwaardig. Ook al werd de toestand in de brandende bijkantoren van de Miereneters zo uitzichtloos dat de plaatselijke Mieren totaal aan de maffia waren overgeleverd...de grote Miereneters kon je geen verwijten maken. Trouwens, ze werkten toch ook maar voor de anonieme kartels van de grote Mierenhouders die via de Mierenmanagers het leven van miljoenen Mieren in goede, want winstgevende banen hielden. Steeds bezorgd om markten en groei leidden de Mierenstaten hun legers vechters, werkers en werklozen in de richting van het meeste opbrengst van het geld : in de richting van onder andere wapenproductie, crisis, groei en oorlog.

Een tiental jaar na de tweede grote oorlog uit de twintigste eeuw werd grootvader Octaaf geboren. Ruth snuffelde in de teksten die hij had nagelaten. Ze besloot ze in plaats van louter chronologisch eerder filosofisch te rangschikken : eerst die stukken die over 't ontstaan van 't leven gingen, over hoe het leven 'werd'; dan die artikels en pamfletten of betogen over 't geld en de politiek errond als één deel, de stoffelijke bestaansvoorwaarden dus(de stukken over de

collectieve geschiedenis van het 'hebben'); en tenslotte over al die energieën die met de innerlijke en intermenselijke kant van het 'zijn' te maken hebben. Over 'worden', 'hebben' en 'zijn' daar ging het altijd over. Pamfletten en nog veel meer, vond ze terug. 'Hadden we al maar een ander systeem om de samenleving te beheren, dacht ze.' Ze vond een kaartje in z'n gedichtenbundel die openviel :

35. gedichten, zie de gedichtenblogs onder andere : zie linken de blogfilosoof via facebook Fotofilosofie

of verder in deze boek

36. De duidelijkheid der dood. DDDD. De eerste zin.

De eerste zin van een nieuw geheel van zinnen die een boodschap dragen waar weer maanden is naar toe geleefd, is niet altijd zo maar een gegeven dat zo maar plotseling zonder aanleiding binnen zoeft. Gewoonlijk, bij het teveel trachten naar weer kunnen schrijven, komt er weinig; maar dan enkele dagen na een vreemde droom, komt er dan toch iets bovendrijven. Zo droomde hij van drie schriften. Het eerste was een blauw ruitjesschrift, voor hem symbool van de logica, het verstandige meetkundige denken, verbonden met wetmatigheden die hij in een deel van zijn werken al voldoende literair had belicht. Blauw staat ook symbool voor 'straling', lichtmaterie waar uit alle andere materie en de daar uit volgende rode wetmatigheden zich ontwikkelden. Het tweede schrift was een rood lijntjesschrift, lijntjes, door hem al zo vaak gebruikt om de meer subjectieve dingen des levens op alle mogelijke literaire manieren te proberen vertalen zonder te veel in cynisme te vervallen, maar integendeel begeestering voor het leven mee te geven, verwondering ook. Het derde schrift, merkwaardige genoeg, bestond uit geen lijntjes of ruitjes; maar uit een wit blad, waar met de regelmaat van een soort evolutionaire, geen wetmatige tijd een soort op wiskundig op een monitor voorgestelde hersengolven verschenen, continu eigenlijk, met zeer verschillende patronen soms, zoals je in van die uitzendingen ziet rond de verschillende soorten slaap en de dito activiteit in iemands brein. Dit was het sluitstuk van de droom dus : papier is vergankelijk, maar de geestelijke wereld, de stand van zaken qua objectieve kennis en bewustwording van wat je hier tijdens het leven met wie te leren hebt en wat dat met het doodgaan te maken heeft; dat was naast die objectieve logische kennis en al die uitdagingen om anderen en onszelf boven negatieve emoties uit te krijgen, wel nog andere koek om te begrijpen...of liever, aan te voelen. Het gaat hier immers om het achterhalen van hele verhaallijnen van mensen die met mekaar vermengd geraakt zijn, emotionele evoluties die al generaties doorgegeven werden en nog dagelijks in ons leven een vertaling zoeken. De droomboodschap, de 'nachtelijke email aan je eigen' zoals hij die al een paar dagen tot nu dit moment met zich meedroeg, was gewoon, 'niet te zeer fixeren op nog willen schrijven', de interpretatie van alle mogelijke observaties om je heen is belangrijker ; of is nog een tijd belangrijker dan willen te schrijven. Bovendien er was altijd dat praktische werk dat tussen door nog moest worden gedaan. De dagelijkse praktische beslommeringen leidde soms wel wat af van de centrale diepgang van de opdrachten die hij zich nog naar zijn leven toe gesteld had; 'afleiden' in positieve en negatieve betekenis eigenlijk. Je hebt wel praktijk nodig om de theorie te begrijpen, maar je kan je er als schrijver of vorser ook in vast komen te zitten. Niet alleen de praktisch te stellen daden maar ook, laat ons ze de E*modinge*s noemen in het leven, werken in twee richtingen, ze kunnen je zowel teveel belasten als verlichten. Al dat mekaar willen bewijzen van dit of dat of mekaar willen domineren dat het niet mooi meer is of noem maar op; je krijgt er indien je boven de negatieve emoties uit blijven kan wel een beter zicht op...maar het kan je ook zo immens vermoeien, zeker als je je ook sommige collectieve sociale en politieke toestanden in de wereld aantrekt en al dat dragen niet juist hebt leren doseren. Soms hoop je dan weleens dat er met de dood op het einde van al deze blauwe en rode en witte lijnen een toestand intreedt waar je niemand iets nog hoeft uit te leggen en waar het feit dat je overwegend van goede wil en vol positieve energie was, gewoon terechtkomt bij diegenen die dat nog niet snapten, of ze nu in een al of niet denkbeeldig hiernamaals met of zonder finale justitie zitten of niet. Na het hier en het hiernamaals, een *daarnamaals*, dat zou pas mooi zijn, maar daarvoor moet je al zijn essay-kortverhaal 'er was dus toch leven na de dood' gelezen hebben om te begrijpen eigenlijk dat de inspiratie van de eerste cel die zich leerde delen om niet van voren af aan te moeten beginnen met weer een cel te vormen, dat die intuïtie daarvoor nodig eigenlijk van de al afgestorven cellen kwam...of van sommige of van één, wie zal het zeggen ? Energie is een nog weinig begrepen toestand, als je leest wek je ze op en zelfs als je schrijft en niet gelezen wordt, wie weet in hoeverre zelfs...en 't is tevens mooi meegenomen dat je de dingen voor jezelf op tijd eens ordent of gewoon literaire vondsten waarvan je normaal gezien alleen in dat derde schrift van de droom van hierboven geniet, dan toch ook in de tweede schrift krijgt. En het eerste schrift ? Af misschien of tijd voor een ander deel ooit eens.
Zie mijn linken onder Fotofilosofie of Facebook

(Deel nul tot zeven, ruitjes en lijntjes zijn er wel verweven)

filoview pictures, '20 years later' (in 2020 met grond gelijkgemaakt door Vader Staat)---ik schreef er onder meer dit :

37 Het houten ruimteschip in het woud van haast glazen bomen

Hier vond ik een soort onbeschrijfelijke rust in m'n eigen. Hier kon ik de eenheid met de natuur smaken en kon het ruwe, het nog niet tot het rijpbewuste ontwikkelde, me minder raken. Hier werd tussen hemel en aarde in gevreeën, gestudeerd en gezonnebaad. Hier werd intens gedroomd en geanalyseerd en gewandeld. Hier kon je je eigen gedachtengolven laten smaken wat er in de wereld te observeren viel. Deze plaats leek een paraboolantenne die dingen ontving en doorgaf. Deze plaats laat zovele planten stralen en vogels bestaan. Hier ontwaken is je eigen op de trilling van het draaien van de planeten zetten. Hier slapen is weten dat de schors van de bomen in je dromen meer dan echt zal zijn.

Hier dagelijks vertrekken en dagelijks terugkomen is ondertussen weten wat die dromen voorspelden. Hier ontwaken is de groeipijnen van mensen met uitdagingen die problemen werden, gezuiverd terug de lucht insturen. Hier zijn is weten dat er niet altijd even aanvoelbare vormen van heel sterk licht bestaan...is weten dat zogenaamd dood en zogenaamd leven één zijn; één middelpunt voor wie het voelen kan. Hier leven is ook gewoon in een hangmat liggen zowel als vier maal per jaar de overlast van ook anderen hun riolering opruimen. Hier leven is beseffen hoeveel meer er door niet overvloedig eten, vrijkomen kan. Hier leven is weten dat je voornamelijk van liefde, water, planten en bomen of struiken-extracten, fruit en kaas en af en toe wat vis en zo, leven kan. Hier drinken is alles met mate genieten, een wijntje, een pintje...en hoe minder suiker, hoe minder je zomers puffen moet. Hier leven is mensen met financiële en emotionele problemen tegenkomen, die ook daardoor de schoonheid hier niet meer aanvoelen kunnen...zomin als sommige mensen zonder financiële problemen dat soms kunnen.

Hier leven is de tirannie van priveeigenaars van elektriciteit en andere aardse telecommunicatiewegen ondergaan. De Staat die mensen wegjagen wil, ook die in orde met bouwvergunningen zijn.

Hier sterven moet zijn zoals een boot die op het water brandt of een kiem waaruit nieuw leven komt. Hier zie je wat je mist, als de mist ochtendlijk zweeft tussen de bossen. Hier staat de zon soms buiten haar cirkel in brand als twee mensen in hun midden uit het donkere woud komen gewandeld.

Hier fluit een bepaalde vogel dag en nacht...tot de dag dat die over bronstige nationalist in de caravan naast die bepaalde boom wonen kwam. Toen galmden hier smartlappen van 'laat me nu toch niet in de steek, ik kan niet zonder jou' door de eter. Hier vibreert alles. Hier kunnen ook de zwakke doden, genetische energie uit het verleden, je bereiken als je niet sterk genoeg staat.

Hier is voor het sterke in je, het verleden helder, het NU een beetje toekomst reeds. Hier kan je verleden en toekomst doen verdwijnen in het NU...dan focust alles wat bestaat zich in jouw middelpunt. Je wordt onbeweeglijk, vast punt, je straalt door je ogen en geeft een soort onbegrijpelijke levensenergie door.

Die momenten zijn uniek en niet voortdurend en je moet altijd weer door het aardse lijden, altijd weer een beetje sterven om weer kiem en om weer straal te kunnen zijn. Straal, want een plant of dier ben je niet meer. Hier ontlast men zich met de deugd die het afscheiden van het oude, bewust geven kan. Hier wordt adem verbinding met aura. Hier worden organen spiegels van universele krachten, met elk een ander gezicht. Hier gaat menig chakra open en wordt al het aardse boven gezogen, terwijl de rest van het kosmische naar beneden daalt. Hier wordt vrijen het zien en voelen van hele dikke en hele fijne aura, die jaren jonger maakt en die de tijd voelbaar opgevreten heeft.

Hier moet je jezelf eerst een tijd uittesten voor je dit allemaal doorhebt. Hier kan je zo gelukkig worden, dat je tenslotte weet dat je weer voor andere, moeilijke uitdagingen zult worden geplaatst. Hier zeg je dikwijls DANK aan de natuur, voor menig mooi SEKOND...voor ieder deeltje van een uur. Hier had je kunnen leven met de vrouwe poëzie van je leven, maar je deed het altijd maar voor even...maar dat was dan ook LEVEN. Hier verzin je niet, hier komt altijd alles op je af. Hier begin je niet, hier werk je af. Hier luierik je niet...hier rust je uit.

Hier is 'hier' ook niét hier. Hier gebeurt lachen veelal vanbinnen. Hier draai jij niet rond van alles, maar ben jij vast scharnier, dat openingen maakt.

Hier hangt 's nachts al hetgeen in de dag niet boven geraakte...morgen zal het weer worden beschenen en hoef je het maar te plukken...als je op je eigen trilling zitten blijven kan...en niet mee door anderen naar beneden wordt getrokken. Hier worden geneesmiddelen overbodig, want het bannen van je illusies en angsten alléén...geneest. Sommige emoties zijn soms illusies, geldstructuren en hun legers zijn er de materiële uitwerking van. Hier hangt niet

veel jaloezie, hebzucht, egoïsme, trots, agressie en onwetendheid meer, maar hun tegengestelde, uitgezuiverde...voorlopig... altijd voorlopig ?

Wie geen rust overerft, kan ze hier zelf ontwikkelen. Met onrust kan je op ieder wilskrachtig moment breken en handelen of niet-handelen.

Rustgolven zullen je overspoelen, als na een hoogtepunt. Of de rustgolven blijven, hangt af van hoe vaak je al bereid was van te durven genieten en hoe vaak je lijden zonder angst op je nemen kon. Hier is niets toeval, alles een puzzel, die soms grillend en krakend uiteindelijk de meest heldere beelden zonder puzzelgrenzen vormt. Hier is weinig gepland, het vloeit allemaal weer in mekaar, telkens het peil in alle betrokken vaten op mekaars gemiddelde hoogte komt.

Hier is een bloem iets met een ziel, een kracht met een ander frequentie en een andere uitwerking dan de struik ernaast. Hier is een boom een stroom naar boven, een streling die je verstopte en kromme energiebanen rechttrekt, zin naar boven geeft. Hier is hout iets waar je van houdt. Hier voel je dat het groen genieten kan van dagenlang in de regen te staan.

Hier hangt niet de somberheid van op vele plaatsen elders; wanneer het weken donker en koud kan zijn. Hier duik je dan mee en voel je vallende bladeren als een even groot raadsel als al die soorten bloesems aan.

Hier heb je een band met allerleikleurige bomenkruinen die je de aan ieder nieuw moment aangepaste krachten sturen...als jij je er maar voor openhoud...en er intensief...vanuit je vezels om vragen kunt. Hier tintelen lichtjes vanop de bodem van verdriet, dat, wie? ... weet van waar het komt en dat je logisch soms niet meer vatten kunt. Hier moet je beseffen dat je je moet compleet leegmaken kunnen, indien je de omgeving door jouw wil laten stromen.////onteigend in 2016...op moment van samenstelling teksten...wachtend op...afbraak ?

38. Hij had een beetje krullokken van zijn eigen

Als kind van een paar jaar, was het eind jaren vijftig in de eeuw met twee wereldoorlogen, mode van een krulijzer in het midden van boven op je hoofd te laten zetten, zodanig dat je een lange ronde krul op je hoofd had, in die nog heel deftige tijd een beetje een voorloper van het latere punkgedoe. Ik kon daar absoluut niet mee lachen met hetgeen de vrouwengemeenschap in de familie met hem wou aanrichten, vluchtte weg wanneer er weer eens sprake was van zo een vijftien centimeter lange zwarte spelt met twee rijen ijzeren tandjes na wat gedraai met een kam op zijn hoofd te instaleren. Ik hield toen al niet van fake en veel was inderdaad niet nodig omdat het er al was. Zoals fruitkwekers en fruithandelaars die hun fruitkisten van etiketten met de naam van de fruitsoort en de diktemaat moesten voorzien, dat fruit sorteren, ook een totaal overbodige zaak voor de verwende consument die eigenlijk zelf het besproeien van fruit in het leven riep omdat het schoonheidsideaal van het product nu eenmaal geen schoonheidsfoutjes, appelpuistjes bijvoorbeeld meer duldde; men was er vies van, schrik om ergens ziek van te worden, de over properheid stond in zijn kinderschoenen. Inentingen voor alles en nog wat, tot in het leger toe, wat ze eigenlijk als neveneffecten aanrichten, is een onontwarbaar modern taboe. Vijf procent van de mensen was nog boer en tuinder, in een tijd dat er geen veestapels moesten worden verbrand, maar men een ziekte in de kleine stallen rustig kon laten uitzieken. De pastoors verklaarden de zinnen van ' t leven van uit hun enig zaligmakende hoek en boek en de aandeelhouders trokken miljoenen mensen weg van de velden en steden, om een gigantische industrie op te bouwen, die iedereen eens even op een paar decennia van een auto, een wasmachine, een koelkast, radio's en tv's ging voorzien. De drie eerste kan je indien nodig missen, indien je een prima openbaar vervoer hebt en alles kleinschalige wordt georganiseerd, de twee laatsten, soms zijn er wel goeie dingen op te horen of zien, maar een pak desinformatie, voor een stuk goedgemaakt door de kwaliteit op sommige zenders, kleinere politieke bladen en later, en sommige deelnemers aan sociale media. Uit de dorpen zijn in die tijd ondertussen de kleine theatertjes verdwenen, het tv maken van die tijd. Komen er nieuwe mensen in een dorp wonen, is' t ook in de meeste gevallen geworden als diegenen die zich in een stad een isolement opleggen. Bij het mijmeren over wat nu mijn 1051-ste woord ging worden van deze roman, (het woord 'Bij') dus, schoten me een reeks belevenissen uit het verleden te binnen, mijn afkomst, jeugdherinneringen en zo meer, dingen die ik in een al of niet nabij verleden eens geschreven had. Zou ik ze even nalezen om tot op de dag van vandaag door iedereen welbegrepen kunnen verder te schrijven ? Welke waren de thema's in mijn leven geweest naast van waar alle ellende in de wereld van afkomstig was op individueel of collectief vlak, op materieel en psychologisch gebied, op spiritueel gebied ook, een domein dat nog op de godsdiensten moest worden veroverd. Want die hadden er in 't verleden vaak een zootje van gemaakt en waren daar weer hier en daar weer op grote schaal weer mee herbegonnen. Over hoe het leven via de fysica en chemie is ontstaan en hoe het tot de eerste cel leidde, die dank zij de energie van de afgestorven cellen tot een eerste vrouwelijke reproductiemethode kwamen, daar had ik honderden bladzijden over geschreven in iedere literaire stijl. Voorlopig zou ik het daar niet over hebben en wie er iets moest van weten moest ook maar bovenmatig met studeren aan de slag of zou mijn linken op het einde van deze roman en de verzamellink hier onder maar moeten raadplegen.

Deze roman, in elke literaire stijl geschreven zal diegenen bereiken wiens tijd er voor gekomen is, hoopte ik stilletjes, net zoals in mijn leven alles zich ook op tijd aandiende, al leek het niet altijd zo.

39 Simpel als een stilstaand beeld in een emmer water

Wanneer je een emmer water neerzet, zal je merken dat het spiegelbeeld daarin precies dronken ronddanst en altijd vertraagt tot dat ene moment van complete bewegingloze helderheid van zodra onder meer het evenwicht met de snelheid van de aarde rond de zon is bereikt. Op zo'n moment besef je het belang van helder denken. Voorwaarde tot het verstaan van de essentie van helder

denken is het doorheen de vaak woelige praktijk van allerhande bewegingen in het leven (zie het water in beweging), zo vaak mogelijk tot stilstand, tot rust geraken. Vermijden van verstrikt te geraken in de over complexiteit van allerhande situatie, is ten zeerste aan te raden, maar wegens oorzaken in verleden en heden en hun bijna onvermijdelijke gevolgen in de toekomst; niet altijd even goed doenbaar. Gelukkig volgt er op een these altijd een antithese en een synthese...wat zowel voor maatschappijen als personen in alle mogelijke relaties gelden kan. Dat allemaal met één bedoeling : dat iedereen de naar zijn omstandigheden dosis bewustzijn opdoet. De hoeveelheid vrijheid die je in deze spirituele evoluties krijgt kan beperkt of zeer ruim zijn, naargelang de omstandigheden en het kunnen aanhouden van je innerlijke evenwicht dat je veel omleidingen kan besparen en je een waardevoller inzicht over de verhouding tussen plicht en vrijheid kan geven. Een goed begrip van de details rond een bepaald gegeven, vertrekt altijd van innerlijk evenwicht en eenvoud...zo niet ga je worden platgewalst door de complexiteit.

40 De tekenen overleven hen.

Er was dat moment, onlangs; wijl ik buiten op mijn winterstoel zat. Een paar uur eerder had ik een gedicht over mijn vader ergens in een prozatekst gebruikt. Ik observeerde de natuur, de natte verkleurde eikenbladeren die in de kale boom op een ravennest waren blijven hangen. Ik streek enkele keren met mijn rechterhand over mijn linker. Een paar seconden later, realiseerde ik me dat onze ouwe dat vroeger ook deed. Zijn aanwezigheid was op zijn vroegere vorm na, net ietsje minder duidelijk present. Nu.

Net als een paar ochtenden terug, toen ik me de koffiegeur in de cabine van zijn camion op weg naar Duitsland herinnerde...zo ineens, zonder aanleiding. Gewoon maar om aan de eenheid in verscheidenheid te herinneren, aan het verhaal dat samen met het leven, toen het net boven het niets uit, aan zijn tocht begon. Het leek net of de diversiteit van wezens voortdurend wordt uitgebreid naarmate het theaterstuk van het leven andere personages nodig heeft. En toch zijn we aan dezelfde scenarioregels gebonden.

41 Leren beseffen wat de geest is

Je hebt zo van die documentaires over de totstandkoming van biologisch leven. Als je dan ziet en aanvoelt hoe door het niet niets willen zijn (een ruimte groter of gelijk aan nul kan niet bestaan, en dan volgt er een explosie à la big bang) door onzichtbare straling, geest als het ware, het eerste atoom werd geschapen...dan snap je de symboliek daar wel van, het leven moet het niet van onzin en gebrek aan inhoud hebben. De reis ging verder naar de molecule, al gecompliceerder, de planeten, het tot stand komen van toestanden op planeten, waarbij het ontstaan van de cel mogelijk werd en zo verder tot ons. De kosmos boven je hoofd, dat is dus ook al duidelijk familie van ons, dat zijn wij voor een stuk ook. In feite kan je de stof ook al bezield noemen dus en de ei (eicel), kwam voor de kip. Het zou wel eens best mogelijk kunnen zijn dat de kosmos binnen afschrikwekkende tijd (gewoon weer eens?) in mekaar klapt en er op het randje van niets weer een nieuwe big bang cyclus begint...en alles van voor af aan weer begint...op basis van alle energie die er voorafgaandelijk bestond. Heerlijke gedachte, niet, of vindt U meer zin of troost in de klassieke vorm van reïncarnatie, waarin U of delen van U of combinaties van geaardheden van zijn, niet zo lang moeten wachten op een enigszins verwante verschijning van het wezen dat U nu bent ? Gissing natuurlijk, maar zo komen we toch een stukje korter bij de geest van het zijn.

Dichter bij de ziel komen omhelst andere dingen, figuurlijk en ook letterlijk soms. Door het leven met de anderen kom je daar de hele dag mee in contact, soms oppervlakkig, bij wijlen dieper. Misschien hebben dingen als levenslust, goedheid, blijheid, opgewektheid, solidariteit al van bij het begin van de vorming van de kosmos bestaan onder de vorm van de straling die toen vrijkwam...tegelijk met hebzucht, arrogantie, zwaarmoedigheid en nog andere om te polen wezenskenmerken. Wie weet wilden ze door het ontstaan van het biologische leven gewoon eens van kostuumpje veranderen en aan theater gaan doen. Als het zo zou zitten, zijn die symbolische wezenskenmerken er wel in geslaagd om tot op vandaag en wie weet nog hoe lang verder, voor de nodige ongelofelijke scenario's te zorgen. Of het nu gaat om relaties tussen mensen of gemeenschappen, we komen van ver en alles lijkt wel te culmineren in het NU, naar een happy-end of nog wat meer drama toe.

Je hoeft natuurlijk niet te vertrekken van de ontstaansgeschiedenis of de ruimte indien je je meer wil bewust zijn van wat de geest is. Dichter bij de ziel van je medemensen geraken, maar eerst en vooral je eigen 'zijn' verstaan, gaat ook. Gebeurtenissen, gesprekken, beschouwingen, ogentaal...allemaal aanleidingen en voertuigen daarvoor.

42 Naar de kern van het wezenlijke

Geloof, modernere versie. Een mens kan veel inzicht verwerven in zijn leven, tenminste als je daar voor openstaat. Je kan de ontstaansgeschiedenis van het biologische leven bestuderen, de geschiedenis van de politiek, de evolutie van de mens als psychologisch handelend wezen. Je kan dat in kunst omzetten als je wil. Het wezenlijke echter, leven en dood en het waarom ervan, blijft het moeilijkst om uit te drukken. We zouden eigenlijk op wetenschappelijke basis wel eens oneindig zouden kunnen zijn, binnen bepaalde limieten en tijdsintervallen die niet zozeer met de klassieke reïncarnatie te maken hebben. Je zal hier tal van essays daarover vinden, maar je hebt waarschijnlijk de tijd en de energie er niet voor om ze te lezen.

Hetgeen ik hier wil naar voorschuiven, heeft ook te maken met een stem te geven aan eenieder die niet via de klassieke religies aan geloven toekomt. 'Relier', het Franse woord voor 'verbinden', 'religie', wil toch ook zeggen van al die

domeinen 'filosofie', 'wetenschap' 'psychologie'...te verbinden met het spirituele denken en ook aanvoelen...want dat staat nog het dichtst bij het dagelijkse leven, maar het gaat hier soms om hele vluchtige momenten, indrukken, aanvoelen die de kern van het wezenlijke benaderen, namelijk de medemens zelf. De mensen rondom ons. De oude man of vrouw met wie je midden hun lijden al eens over vergankelijkheid durft praten. De jongeren naar wie je moet luisteren en met wie je in dialoog kan treden, om die zeldzame momenten dat we niet door de bijkomstige dagelijkse dingen opgeslorpt worden, ze voorzichtig en kordaat raad leren geven, na rijp beraad. Hun aller evolutie aanvoelen en weten waar dat jij daar ergens in staat en wat je daar staat te doen. De voorgeschiedenis van ons allen en de domino's die we zelf in beweging brachten, maken dit makkelijker voor de één dan voor de ander, al staan de sterkste schouders vaak in de moeilijkste situaties.

Op zo een momenten midden mensen, kan je toch moeilijk afkomen met de klassieke religieuze dingen zoals 'de Here zei dit of dat' en al van die zaken waarvan de huidige liturgie in de kerken zich bediend en waarmee ze de meerderheid van de mensen van zich vervreemd. Wat niet wil zeggen dat ik sommige teksten van oude religieuze schrijvers niet waardeer.

Maar we moeten weer meer leren communiceren met mekaar. Zeggen wat ons in de andere stoort zowel als wat we op prijs stellen. Mekaar verhalen durven vertellen, al is het soms niet makkelijk om persoonlijke dingen aan te kaarten. Ik weet het, soms is dat niet echt nodig om te diep te graven en blijven de pijnen best onder een laagje aarde, waar ze als compost dienen, maar op sommige momenten moet je als mensen een stukje van mekaar durven prijsgeven.

Voor iedereen komt de dag dat hij of zij heengaat en dat is de kern van het wezenlijke, 'sterft' de graankorrel en ontkiemt er een nieuw leven...onder één van de vormen en voorwaarden die ik in eerdere essays probeerde te beschrijven ? Het is al wat te eenvoudig om te geloven in een hemel of een wedergeboorte op z'n Indisch ingeschat...allemaal aanlokkelijk...maar zijn we gewoon geen vervolg op al hetgeen waar die voor ons leefden mee bezig waren en wij ergens daardoor nog zijn ? Dat is pas realistisch karma zou ik zeggen. We zijn voortdurend aanvulling...en hoe we dat invullen, wel soms kunnen we niet anders dan zus of zo, omdat het leven vooral niet iets individueel is, maar een samenspel...en daar moet je in leren aanvoelen, welke rol je vervult. Met vallen en opstaan. Met begrijpen, vergeven en doorgaan. Hopen en geloven in het positieve, het oneindige en veel meer. Bovenmenselijk leren liefhebben.

43 Zegen het nieuwe jaar ook zelf.

Evenwicht op een bevroren spiegel. De massa kleurrijke bladeren naar de bodem gezakt. Nog maanden en het stuifmeel zal weer drijven. Wijl vogels hun nesten weer zullen bewonen in groen. Ondertussen mijn kachel met het dode hout stoken.

Wachtend in de hut, op bezoek van 't internet.

Wezenlijke ontmoetingen, ook in 't niet virtuele.

't Beste in 't nieuwe jaar vol van weer zingeving.

In al zijn verschijningen en linken. Dankbaar en sterkte behoudend.

Elkaar, mekaar, graag blijven zien...

44.Liefhebben, in platonische zin, los van de volledige liefdesrelatie die je met iemand hebt : buren, famillie, kennissen, vrienden, mekaar een warm hart toedragen...de diepten van begrip leren doorgronden, zonder slaaf van iemands 'loeten' te worden.....vandaaruit naar beleving van filosofie, cultuur, politieke stellingnamen, solidariteit toe, over de regio's en landsgrenzen....in deze wereld die georganiseerd is op economie die maar moeten blijven groeien opdat iedereen een inkomen zou hebben...een maatschappij zou moeten gestoeld zijn op het leren begrijpen waarom wij hier met z'n allen rondlopen, over de dood heen...

45. Aan onze Depressieve medemensen

Elk van jullie is een enkeling op zoek te midden van.

Niemand werpt een steen, die tijden zijn voor de meesten van ons voorbij.

Hoe iemand helpen een ritme te vinden dat bij hem haar past, terug méér in iemand te zien dan klachten, chemie en pillen ? Dat de andere ook weer kunnen laten voelen ?

Hoe het onverwerkte verleden kunnen helpen afsluiten ? Het heden niet als een 'schuldig zijn aan' aanvaarden, maar als een rol van jouw in het grotere spel om je heen. Tekortkomingen aan anderen niet verwijten, tekortkomingen van anderen met begrip doorzien.

Was de waarheid die je al of niet voor echt hield, verwarring, leugen of deed het echt pijn ?

Smijt die pillen toch maar beter weg ? Als ze al niet het zinnelijke onderdrukken, dan wel misschien het lied van de ziel die durven wil en niet onder het peil van de inactieve soort van berusting wegzakken wil.

Waar zitten ze ergens, de pijnen, te diep of zwaar om alleen te dragen misschien...als men daardoor jou nog verdragen kan.

Tegen dat soort pijnen, helpen geen pillen...ze doen misschien tijdelijk goed en brengen je hoofd tot rust...tijdelijk, terwijl je weet dat je je sust.

Wat is dat nu, wat je echt niet meer weten moet ?

Bang van hoe je omgeving reageert, reageer je nog nauwelijks op je omgeving, dan meer, dan minder en dan weer teveel.

Je verwaarloost het gezonde eten en de frisse lucht, het ervaren van wat stilte, toch ook al niet ?

Je hebt toch al het gene waar een mens zich voor interesseren kan, toch ook al niet opgegeven ?

Niets zegt je nog iets, maar beetje bij beetje wordt je lomp in dingen, terwijl je dat niet bent.

Maar, begrijp wel dat er nog begrip is rond je, begrip dat niet mee het zware in wil. We zagen je toch nooit bijvoorbeeld een drankflesje op de openbare kieperen, zo lomp en zo ongelovig in de zin der dingen, wil je echt niet worden. Daarvoor heb je gelukkig nog een voorraad trots. Ontdek hem en je kan er aan beginnen.

Los van relaties waar je het moeilijk mee had...de uitdaging niet zag of onderschatte. De onbekende man of vrouw naast je, de eens bekende, ontkende of de niet voldoende gekende... . Zoek de zin en werp de onzin overboord, ook na het kwetsen van de waarheid en het moment waar je ontdekt dat je best andere lagen in je zelf aanboort...anderen op een andere manier aanhoort.

Blijf in de perioden van opklaring geloven en er naar verlangen !

En bedankt er voor ! (ps. we dragen allemaal wel een zekere depri-graad mee)

46. God zij dank, 'god', dat zijn de anderen

De anderen. Zoveel tegen gezegd al. Zovelen gelinkt, zoveel te zeggen, onvoldoende gehoord. Laat ze soms maar zelf spreken.

Vrienden, vriendinnen , zijn en haar-dimensies, kennissen, regeerders, onderdanen, jaknikkers, tegengewicht. De anderen.

Door sommigen verwekt, anderen door jezelf. Familie. De anderen. Hun pijnen, frustraties, gloed en willen weten, dan weer niet.

De anderen. Hun kwaaltjes, hun pillen hun ouder worden. Hoelang valt 'dood' eigenlijk buiten te houden bij leven ?

De anderen, het beste in hen zelf dat zo verblijden kan. Hun aanvullingen, nodig als brood, onuitstaanbaar soms.

De anderen. Wij, hebben alleen ons eigen gezelschap in feite. Reizigers doorheen al zo lang en soms teveel, telkens overwonnen. De anderen, wijsheid, fijngevoeligheid met onaf verweven. De anderen, gedomineerd door de ideologie van de productie om de winst. De anderen, opgedeeld in kasten die mekaar leerden mijden. De anderen die mekaar dan toch weer opzoeken en vinden voor iets grootser. Solidariteit, uitwisseling van menselijke gevoelens, samen perfectie. De anderen, zieleroerselen, verhalen verdrongen en opduikend. De anderen, mekaars sadisten, masochistisch bij wijlen. De anderen, werktuigen der evolutie naar meer bewustzijn. Met Mekaars geduld bergen en ravijnen en vlakten van liefde lerend. Inzichten, te weinig van belang,...bang ? De anderen, de stilte van het parcours meer of minder genegen dan het lawaai in het zijn. Een Teveel of Te weinig, opvullen en aanvullen met niets. Het niets, de grootste duivel...telkens weer verjaagd door om het even wat van...zin. Zijn. De anderen, kwelduivels en engelen in hun enige, menselijke gedaante. De anderen, geven en nemen, vergeven en van doorgaan tot stoppen, veranderen. De anderen Octaaf 07/07/2009 dinsdag, bij weinig zon

47. Morgen kan ze er niet meer zijn Ze is nog van de jaren twintig vorige eeuw en deze van deze eeuw, zal ze niet meer beleven. Een geheugen dat haar zelden in de steek laat. Tal van mensen en voorvallen, lotgevallen, weet ze aan haar eigen prognose qua vooruitzichten te koppelen. Zelf heeft ze die minder. Ieder kent zo wel iemand, hard labeur, kinderen grootbrengen en dan nog zorgen voor tal van ouderen en een eenzaam familielid. Nu wordt ze zelf door haar kinderen verzorgd. Na een evolutie van alles nog zelf beredderen, komt het trager stappen, dan het ding met vier wieltjes, waar ze achter liep, 'loopkarretje' heet zo iets waarschijnlijk. Uiteindelijk de rolstoel waar ze nu in zit. Vroeger kon je ze nog meenemen voor een uitstapje met pannenkoeken als kers op de taart. Ook dat is voorbij.
Nu ze meer en meer frequent vecht tegen pijnen als daar zijn, die vanuit de heupen, en steeds talrijker andere plaatsen. Het wachten op de volgende fase moet benauwend voor haar zijn. Niet meer zelf kunnen rechtstaan, pijn hebben als ze rechtgehouden wordt bij het op de pot gaan en het wassen. Als je ze ziet indommelen van de rust die ze door pijnstillers heeft en haar hoofd de tafel niet wil raken, ja, dan vraag je je af, waarom een leven op zo'n zware manier moet eindigen. Haar mimiek kan door de pijn heen soms terug heel alert en blij worden en dan zegt ze de leuke dingen van vroeger weer of dan wordt ze ernstiger en geeft een nuchtere, niet idealistische kijk op toestanden. Blij kan ze zijn als je de kol van haar hemd goed schikt of als je ze overhaalt om een bonbon of een ijsje met je te delen of het alles overrompelende wereldnieuws een beetje eenvoudiger voor haar maakt en corrigeert, positieve vooruitzichten stelt, aantoont dat de wereld niet naar de bliksem hoeft te gaan. Maar dat nieuws, dat grote domme nieuws over banken en oorlogen en bommen die , door wie eigenlijk geleid, ontploffen, zogezegd omdat er vliegtuigen in torens vliegen...vervaagd gelukkig in haar geest als ze de gewone mensen op 'man bij hond'-tv ziet. Mensen zoals zij, afhankelijk geworden, het einde, vraag ik me af, in sommige gevallen verwelkomend. Dat grote domme nieuws dat verdwijnt als de kinderen en kleinkinderen en buren met het gewone nieuws komen en zij er niet uitgesproken, haar ervaring met bijna zestig jaar dezelfde partner tegenover stelt. Andere tijden andere mensen. Oordelen doe je die dingen op de duur niet meer, alleen proberen begrijpen van waar ze komen, je afvragen wat er in welk verhaal vermeden worden kon ...als dat al mogelijk zou zijn...ook nog eens. Je afvragen in hoeverre beslissingen op kruispunten niet teveel ingegeven waren

door de wereld buiten en minder vanuit het 'eigen'. Je afvragen tot hoever iemands vrije wil eigenlijk reikt.

Ieder verhaal is een ander verhaal, onderhevig aan dezelfde wetmatigheden, maar vaak met andere voorgeschiedenissen, die zich herhalen en in de loop van hun evolutie de tegenstrijdige en gelijkgestemde personages in het leven roepen...en ja, ook die polen kunnen in de loop van verhalen wisselen. Nee, stokoud vrouwke, de wereld is vooral gek als het om centen en bezitten gaat en ik weet het, ook mensen kunnen mekaar tot gekte drijven...als ze het zware niet overwegend licht maken kunnen. Eén van de verschillen met vroeger, is dat men het daar vroeger allemaal weinig over had.

48 .Het verdriet om zijn broer

Hij werkt in weer en wind tussen de fruitbomen.

Klein, breed, werkershanden aan zijn lijf.

Plant bomen op de akkers van voordien.

Zet er staken, spant er draad en snoeit.

Geniet van de bloesems, dunt om te laten dikken.

Besproeit, bemest, maait en dan de boekhouding nog.

Tussen de bedrijven rondom 't Boeckhout.

Plukt en stockeert en koelt zijn opbrengst.

Kisten klaarmaken voor transport, sorteren.

Vervoer naar de veiling.

Familie mobiliseren als broodnodige hulp.

Hij praat op een hele zachte stille toon,

warm contrast met zijn ruwe uiterlijk.

Plots zie ik hem staan naast de open kist van zijn broer.

Met tranen in zijn ogen.

Nee, niemand verdient zo lang vechten tegen een vreselijke ziekte.

Waar zijn die ravottende jongens van vroeger ?

Naasten kunnen ze de droeve dingen van zich afzetten ?

Echt slijten doen ze niet.

Dichter bij de ziel komen doet soms té pijn.

Op andere momenten kan het heerlijk zijn.

Coeckelberghs Octaaf

49. Je ziel zit ook bij wie je ze gaf, geeft, zult geven

Wie ben ik ?

Heb je er al een idee over ?

Een samenstelling van vergane zielen .

Waarin je echte eigenheid moet domineren.

Wie gaf je je ziel ?

Een deel ervan om in te werken met een doel.

Dat ook die andere als aanvulling zocht.

Van wie kreeg je ook een belangrijk stuk ?

Aan wie wil ze ook biologisch doorgeven ?

Van wie kregen we ze ?

Welke zijn , over één leven heen, de rode en blauwe draden in de levensverhalen ?

Midden het economische, dat andere verhaal.

Over wat eigenlijk die andere zinnen van 't leven zijn ?

Menselijkheid leren beleven, doorgeven.

Niet buigen voor de pijn.

50. Spreken met ouderen

Het leven moet niet beleefd worden als een wachtkamer vóór de dood. Als je het vaak met zieke ouderen over een eventueel nakend heengaan hebt en ze onder meer vertelt van die mensen die al klinisch dood zijn geweest en terug werden geanimeerd en dan met verhalen komen over hoe ze hun eigen zagen liggen en de al of niet bekenden en de lichtwereld aan de andere kant, lijken ze vaak niet te geloven dat er een andere kant zou kunnen bestaan. Ze hebben soms te veel meegemaakt of fysisch geleden en interpreteren het lijden in de wereld als iets wat 'God' niet zou toelaten. Voor mensen met een meer wetenschappelijk gebaseerd geloof in het onvergankelijke van energie, hoeft dit geen beletsel te zijn om de mogelijkheid van onvergankelijkheid zoals in de na de dood ervaringen (en weer terug) beschreven, open te houden. Mensen die moeite hebben met het ontwarren van waarom hun leven hun leven was, lijken pessimistischer dan anderen in deze materie. Inderdaad, in deze 'materie'.

51. Celibaat en andere praat

Mensen, sommigen hebben al eens de nood om rond de hete bij van taboe onderwerpen heen te praten. Seksualiteit

vooral, is een 'heet' hangijzer. Over welke soort van lichamelijke gevoelsbeleving hebben we het dan ? Is het niet menselijker om bij de redenen voor het homo of hetero zijn stil te staan en leren dieper in de ziel te kijken, dan louter te 'veroordelen' ? Moeten mensen die met de evolutie van de ziel begaan zijn, niet eerder leren 'kijken', 'voelen' naar de evolutie van de seksualiteit, van louter een instinktachtig beleefde uitlaatklep naar een extra gevoelen van aanwezig zijn met mekaar in functie van het zoeken naar jezelf en het waarom van de eenheid met een andere ? Zoiets als kunstschaatsen op het ijs...alleen is al mooi, met twee nog mooier, ingewikkelder ook.

Zouden er meer roepingen zijn in de kerken der gekende religies indien de bedienaars er van mochten trouwen ? In sommige religies mag dat en ook daar blijkt er een steeds groter wordend tekort aan priesters te zijn. Wordt het niet stillaan de hoogste tijd om geloven en religie ook onder andere invalshoeken te bekijken... psychologische, wetenschappelijke, filosofische ? Misschien zijn er wel evenveel 'gelovers' in het leven zelf onder gescheiden mensen dan onder hen die het geluk of ongeluk hebben nog met mekaar te leven. Belonen en straffen lijken we mekaar al genoeg in dit leven aan te doen, de rest is giswerk en afwachten. Hoe leg je dat aan moderne mensen uit : in de hemel mogen de getrouwde mensen rijstpap eten en alle 'overspelige' moeten de afwas doen misschien ?

52. They said he would send us the holy spirit.
In many ways I tried to approach a number of fundamental things. The creation of cosmos due to the fact that something smaller or equal to nothing cannot exist. When meaningless is approached, pressure mounts and like the big bang explodes. That's why everything has a meaning. Nihilism is a contradiction. Sense could not be stopped. The voyage from radiation towards the first atom and cell and from then onwards towards us, the creation of the unique circumstances where this could happen, no, no lucky coincidence. Everything serves a purpose and nothing wants to become or can become meaningless. That's why society is in evolution, trying to move away from the decadence of the worn out, towards more fulfillment in the new end. It might be a possibility that we do not take our chance and make a happy end of it all during this big bang cycle...just like we as individual, emotional beings sometimes desire to have more than one life to get the complete picture of who we are. I contributed a lot of essays to raise enthusiasm about these things (mainly in Dutch). All objective philosophical questions can be solved with science and history and you can find a lot of wonder and joie in it...a pity few people try.

The subjective site of it all, the psychological reasons, the making sense of it all...well, one needs more to try to understand it and bring it over...by life itself and by culture, one can succeed. But still a lot of 'the holy spirit' of it all becomes clear by those strange kind of special energy, of 'intuition'-like features...which aren't as much a mystery, but a kind of energy that can trick you, but you cannot trick it back. This is no appeal to push logic and reason aside when one is dealing with rather sometimes irrational things as life and dead. One's life is interconnected with others and sometimes it is not so easy to understand 'why this is all happening to us'. There's a structure in everything from a cell to an apple, and you name it. A lot has been invested to make life possible. We see and hear...and so on and still we manage to feel unhappy. We have a problem with considering all those beautiful things in nature as a unity, as seeing it as a part of us, part of the same adventure. Our sun is 5 billion years old and within another 5 billion years it will be over. Just a little more a dark spot in the milky way. Even the universe starts over and over again, like a day follows night...so, what are we afraid of...of death????

We often get to depressed to feel good. We cannot afford to pity ourselves or others...we must purchase our inner strength in a way that we do not bother others to much. Good will is of essence, but can put you in a lot of trouble...and in times of trouble one often must persist, alone if necessary, to be able to understand afterwards why you had to go through the whole process. Often the answer is that it was because it was necessary to play a positive role in the life of others...but often in another way, by other means. You can long for compassion, comfort in certain periods in your life. But it's better to rest and think things over and get a hold of yourself. To try to find out what you really are good in and act. There is a lot where one can be good in : let those who know how to offer compassion, compassionate, let the writers write, let the workers work instead of putting them without a job or taking too much of their time for educating the philosophical part of themselves. Find joy. Do not be greedy, jealous or do not be bothered with other kinds of fear. Venin starts with thinking that you are beautiful and you miss a lot...whilst ignoring true beauty...the fruit of contemplation. We were put on a wonderful stage and we still don't understand why...how can we take real pleasure in it, not understanding the whole picture ? Insight dictates our live, but we often fail to see. It can take quite a while before one has experienced all from every side to get the whole picture.
Do good.

53 raadpleeg mijn overzichten van filosofie en geschiedenis

54 Ach ja , de liefde : onuitgegeven roman

55 lees ook mijn Kortverhalen

56. Vliegen zonder vleugels

Voor diegenen die al eens vogelpik spelen is het duidelijk dat een pijltje zonder vleugels, dat je daar niet ver mee geraakt, het verliest op de duur van pure zelfontwaarding zijn punt, als ware het niet meer fier een pijltje te zijn. Zo ook een mens die het leven maar absurd en dom en zonder reden vindt, zal zonder de tegenkwaliteiten die nodig zijn om in het leven te geloven en er zin in te vinden; zo ook riskeert die mens om ook zijn vleugels kwijt te raken en de doelen die hij zich in het leven stelt, te missen. Tot in de kleinste dingen *des dages* kom je soms aanleidingen tegen

om een filosofische metafoor (vergelijking) op te bouwen. Je vindt bijvoorbeeld een kaars van de één of andere communie van één van de gasten. Heel je leven wil je al overdragen dat geloven, buiten wat godsdiensten er soms terecht of onterecht van zeggen, in heel veel kan gevonden worden en dat je dat niet alleen in daden literair, maar ook qua allerhande menslievendheid kan uitdrukken. Een man die dit op een speciale manier probeerde was Phil Bosmans. Vóór zijn tijd hing in vele gezinnen aan de muur " hij die werkt voor vrouw en kind en door hen wordt bemind, 't is vader"...de spreuken van de bond zonder naam hangen inmiddels in tienduizenden woningen.

57. Genetische wijsheid

Genetische wijsheid zet mensen op weg naar mekaar om onafgewerkte dingen uit het verleden in het nu tot rijpheid te laten komen, zodanig dat de onvoltooide verhalen van de voorouders hun voltooiing vinden als genetische wijsheid, weer wijzer geworden. Soms stoppen verhalen wegens volbracht of ten einde inspiratie. Je kan veel uitleggen, maar het komt in feite voor een groot stuk neer om te weten wat het leven en de liefde inhoudt, welke schade negatieve emoties kunnen veroorzaken voor meer positieve wegen worden gevonden. Een mens moet steeds meer capabel worden om te leren observeren wat er in het nu gebeurd. Eenmaal je het verleden snapt en veel kennis en wijsheid hebt opgedaan, sta je stabieler in het nu.

58. Telepathie

Elke dag is er vol mee. Onafgebroken lijken dingen, gebeurtenissen, woorden te worden voorbereid via het netwerk van eenieder die met mekaar is verbonden. Als je bewustzijn op een hoog peil is, niet verstoord door negatieve emoties, maar ook niet euforisch; vallen er vele maskers en kan je mits voldoende rationaliteit in je waarnemingen en kennis en wijsheid over dingen, structuren en mensen; er op betrouwend dat je in evenwicht je subjectieve indrukken kan betrouwen, kort bij de eigenlijke aard van iemand komen. Maskers vallen dan, niet alleen op individueel vlak, maar ook qua de mens onder zijn sociale verschijningen in groepsverband, politieke drijfveren worden duidelijker bijvoorbeeld. Men leert de pijn en angst van anderen doorzien, hun hoop gelukkig ook. Je moet er jezelf ook voor overwonnen hebben. Leren kijken op een evenwichtige, strenge doch ook soms gedogende en soms genadevolle manier, goedhartig maar ook goedhardtig...kan dingen veranderen zonder dat je echt op klassieke manieren ingrijpt.

59. Weer tussen het vorige schrijven en dat van nu

"'Binnen een exact aantal mensentijd, (seconden, minuten enz), kunnen er enorme hoeveelheden meer of mindere spirituele verschuivingen zitten; in een fractie van een seconde kan je even veel duidelijk worden als je dat op een maand kunt om het simpeler te stellen"'. Drie aanhalingstekens, daar heb je 'het' weer, die nog het één en ander over de rest van de maand kwijt wil. 'Het' wil me absoluut steeds maar weer op het pad van het paranormale terug brengen. "'Je weet toch wel die dag dat de stichter van de Bond zonder Naam stierf en je dat nog niet wist en je te gast was bij een vriendin en het kaartje van de bond zonder naam boven de kalender ervan naar beneden viel en tussen de muur en het verwarmingselement inschoof...wat er toen opstond realiseerde je je eerst een week later "de kunst van het loslaten", alhoewel je die namiddag zijn dood vernam. Het kan toch niet toevallig zijn, jullie beiden die al 17 jaar reclame maken voor dergelijke spreuken, ze hangen op jullie beider kamers en eigenlijk door jullie schrijven en contacten zijn jullie ook intensief met dergelijke zinnen over levenshoudingen bezig, het kan toch geen toeval zijn dat dat allemaal gebeurde in de voormiddag van zijn sterven ? "'

°Wat doe je° sms-te iemand me. Misschien leuk om voortaan in romans het °symbool te gebruiken voor mensen die digitaal met iets op de proppen komen. Maar eens proberen van kort te antwoorden, wat ik ook deed, maar in het lang kwam het hier op neer . "Ik probeer na mijn reis in afwisselend mijn stenen huis en ergens onderweg te schrijven; over waarom ik geloof, ondanks de moeilijkheden in de wereld en tussen mensen; de persoonlijke uitdagingen van vroeger en nu en dewelke er in de toekomst nog voor de deur staan. Met om me heen een koud buiten en een leeg gevoel van te veel lichamelijk gemis in de tweede chakra ...het vrouwelijke aanvoelen ontbreekt voor een stuk als inspiratie voedend onderdeel van mijn lyrische kunnen, dus sorry voor dit soort van eerder zakelijker stijl Lotus. "'Lot dus"'. 'Het' moest er zich natuurlijk weer kunnen tussen wringen. "'Weer iemand die op een bepaalde manier aan een andere man gebonden is en niet vrij is, snap je het nu nog niet, niet op antwoorden; je woorden maken haar verliefder en voor je het weet verval je in het toegeven aan lichamelijk gemis zoals met Lotus een paar keer in de lente vorig jaar en een paar keer in de zomer met Gypsy die afhaakte na wat geflirt met een vriendin van haar in de herfst , in plaats van op de ware te wachten."' "Bestaat die ware wel 'het'", vroeg ik 'het'". "'Die kans heb je al dikwijls laten voorbijgaan"' repliceerde 'het'...en ik die dacht dat de dames altijd uiteindelijk de boot afhielden.*(loving life is the greatest art, living together as well).

Wat kunnen 'we' daar samen uit besluiten 'het' ?

Hoe wijzer men wordt en hoe meer levenservaring, des te meer kan men de positieve lijnen van de negatieve lijnen onderscheiden, hoe ze mekaar aanvullen, maar tegelijk ook 'zien' of iets te laat is of niet. Van veel zijn mensen zich niet bewust, zowel zaten ze met een soort permanente drang om alles en iedereen te willen veranderen...zowel op sociaal als persoonlijk vlak...dus kabbelt alles verder met hier en daar een waterval of minder. Is niet alles gewoon een heimwee naar de rust van het worden dat in de passievrucht bij uitstek begint ? Een verlangen naar eeuwige jeugd ook en de cyclus van het hele leven zelf niet begrijpen ? Een voorbeeld op het sociale vlak, een deel van de massa verafgood de sportgoden die miljoenen verdienen...zij aanvaarden de ideologische bovenbouw van de burgerlijke samenleving. Ter herinnering, voor de burgerij had de adel het voor het zeggen, alhoewel de proleten van nu toch al een inhaalbeweging achter de rug hebben. Een voorbeeld op het persoonlijke vlak : sommige mensen dienen als go

betweens om verhaallijnen tussen anderen weer laten aaneen te sluiten. Zo was ik onlangs op een letterfeest met dichters en zangers, waar vooral de enkele niet nihilisme *geneigden* me aanspraken. Maar later misschien meer daarover, want er hangen te veel verhalen van het vroeger en nu van anderen aan vast… en die kan ik hier onmogelijk gaan samenvatten. Het is misschien wel (natuurlijk is het zo) op aangeven van 'het' dat ik wel het daar beleefde voorbeeld van wat 'het' gedachtentransformatie noemt, even schets. Ik had afgesproken met een paar enkele kennissen om hen op het letterfeest te ontmoeten. Op een bepaald moment hekelde ik het pessimisme van een paar nihilisten zodanig dat ik tegen een vriend zei van : "zo kan je hier ook de prijslijst uit het café van het cultureel centrum hier aflezen (wat ik wel degelijk begon te doen), en zeggen dat het poëzie is)". Er waren maar enkele mensen aanwezig toen in het café, (er waren continu optredens bezig in aanpalende zalen en zaaltjes). Een uur later komt daar toch in het café als inleiding op zijn speech de drankkaart van het café aflezen zeker ! 'Het' informeerde me dat dat kwam omdat ik naar zijn optreden was gaan zien en horen en gewoon daardoor ergens op de punten van zijn gemis had contact gemaakt met wezenlijke dingen in hem, waardoor de gedachtenoverdracht van het beschouwen van de prijslijst als een te lezen gedicht kon doorgaan. Weer niks om tegen andere mensen te vertellen en bovendien, het werkt allemaal veel subtieler. Je kan wel wensen dat er van alles positiefs gebeurt (het tegendeel werkt toch in je nadeel en een groot deel van de mensen kan dit gewoon niet gelukkig); maar het is een hogere energie die de dingen en mensen bij mekaar brengt, gebeurtenissen en woorden doet ontstaan, krachtsverhoudingen en al wat je kan bedenken. En het is niet omdat dit blad niet gevuld is, denk ik soms als ik op een dagboekbladzijde kijk, dat het daarom geen intense dag was. Een samenzijn bijvoorbeeld buiten mijn gebruikelijke alleen-zijn of een dag met vele praktisch te regelen dingen die ook al onderdeel zijn van de processen die ik tot nu toe kwam te beschrijven. Maar wat echt goedgoedgoed doet, mistte ik ook gisteren, nee niet vandaag, zonder dat het opviel eigenlijk, zo ongewoon kan men het worden, zeker als men op te veel domeinen bezig is, zoals deze *klavierheer*. Het was ook een stakingsdag vandaag, oh wat heb ik daar vooral tot in een niet ver verleden veel over geschreven. *. Altijd maar over het waarom van krachtsverhoudingen en de toestand van evoluties, maar op het sociale vlak dan. Heden ten dage interesseer ik meer voor zo van die gedachten van 'het' onlangs : "'Dementie is ook door genetische verhaallijnen te overwinnen, zodanig dat een bepaald stuk van het wezen uiteindelijk vreedzaam in rust en kennis overgaat"'. En zo een gedachte van hem komt dan na een droomanalyse 's morgens nog wat sluimerend in bed, met de blik toevallig op de lichtstralen die door de blikken trommel met rijstwafels wordt weerkaatst, licht van de zon om de hoek in het oosten, een zon nog niet voor het raam, ook aangekondigd door een eens degelijk door mij opgeblonken glas dat er voor stond. Maar die momenten kiezen ook niet altijd een dergelijke tot het lyrische neigend 'ogenblik', het kan ook gewoon bij het patatten schillen. Waarover vandaag nog schrijven ? Over de evolutie van het geluk in driehoeken (maar dat is niet mijn idee), ben meer in voor het beleven zelf van het leven voor de moment…de buitenwereld trekt weer ! Vergat ik in de januarimaand nog belangrijke anekdoten te verhalen ? Tuurlijk. Zal wel eens van pas komen via een flash back. Donderdag 2 februari 2012

60. Dennenwezens in de sneeuw

2 Grote mastodonten. Van elk een andere soort en toch boom, mooi is dat aan 't leven. Mijn raam even wagenwijd open, de nacht en de eerste grote witte stilte van het jaar overvalt me. Ik snuif alles diep binnen in mij en voel verwantschap in een oneindige stilte waar een paar uur eerder nog een uil door vloog. In een oogwenk meen ik deze pracht te begrijpen en geniet ten volle van het eindeloze mysterie van het zijn en alle vragen daarachter, op dit gegeven nu in een lange reeks waarbij puur bewustzijn als dit vaak vertroebeld wordt. Nu de wit bezwangerde bomen wel in dialoog met me willen gaan, lijkt het als of ze gewoon willen zeggen wat ik zo net beschreef. Even geen vragen of antwoorden meer, alles laten stromen, observeren; luisteren naar delen' zijn 'die ook nog gezuiverd willen worden, zoals bomen doen met lucht en mensen met mensen op de paden die hen scheiden en verenigen.

61. Symbolische fantasieën

Je kan alle dagen luisteren naar het weerbericht en na een paar weken keihard vriezen, blij zijn dat de temperaturen zachter worden en ineens denken 'de lente kondigt zich aan'; al is het nog maar half februari en schijnt de zon, uren later kan het weer winter zijn; alsof mens en weer en alle geest totaal onverwacht bochten kunnen maken. ..tegen de tendens van het lineaire denken in…nee, wacht het weer maar dag na dag af…het zal geen zomer zijn tot 21 december. De eigenlijke betekenis van 'bidden' : je eigen innerlijke analyse van dingen van de zielswereld van jezelf en anderen, gebruik makend van lichaam, ervaringen, kennis, bewustzijn, wijsheid, beelden, woorden, geuren, emoties, gevoelens, *innercommunicatie*. Observaties, bijvoorbeeld van de rand van het lege glas waarmee de zon een grote nevelcirkel op het plafond tekent. Ons heeft men geleerd te bidden tot een verkeerde voorstelling van het wezenlijke, een beeld in de kerk. In plaats van tot rust te komen, alles waar je mee bezig bent letterlijk en figuurlijk tot stilstand te laten komen, tot aan het punt 'verlangen' naar een punt van connectie van waaruit het goede kan worden bevordert. Dat kan het flash backen naar het big bang punt zijn, eerst gevolgd door het aanvoelen van de evolutie van het alles naar de cel en ons toe, zodat je uiteindelijk na een herinnering aan bijvoorbeeld een familiesaga, bij jezelf terechtkomt…alle evolutie op alle domeinen even laten rusten en genieten van je innerlijke rust en vertrouwen in de verdere evolutie en de komende dingen des levens met mensen, opdrachten … . Verbinden met die mensen in het nu waar je een band mee hebt, van persoonlijk tot groepsgebeuren, sociaal, cultureel, psychologisch, spiritueel. Mogelijke oorzaken en verdere ontwikkelingen doen de revue, gekruid met weten wanneer je afzijdig te houden en automatisch het goede toe te wensen aan deze of gene (geen nare dingen, uit den boze);

wel wetende dat je niet in het lineaire denken mag belanden en de hoop moet koesteren dat alles op wieltjes zal gaan .

Kritiek op de Oosterse filosofie. Het “ego” is iets individueels, maar ook vooral iets collectiefs, een puzzel die werd samengesteld door heel veel voorgangers in genetische vertakte lijnen, met communicatievormen die volledig gesnapt kunnen worden door diegenen die de code van dat alles in hun leven al hebben ontcijferd. Later voorbeelden. Opgeven van het ‘ego’ is ook weer zo een vorm van lineair denken, je lost er niet alles mee op, integendeel, je kan dat ‘ego’ niet opgeven, wel het deel negatieve emoties die een mens heeft; de rest moet worden gekoesterd en ontwikkeld en zo bevorder je andermans geluksgevoel en andere dingen; zonder jezelf te schaden. Wat ben je er mee te geloven dat een hond eerst hond moet zijn geweest voor hij een paard kan worden ? De ziel als natuurlijk opgebouwd element van bewustzijn van andere elementen; als instrument voor het ervaren en verkrijgen van meer en meer bewustzijn doorheen allerhande emoties, gevoelens…voedt de geest als analyticus van de zingeving van het geheel. In het leven is heel dit proces heel goed te ervaren. Als literatuur bijna niet te vatten, want er zijn niet alleen de rode, praktische levenslijnen in het leven, maar ook al die menselijke wisselwerkingen en gevolgen die zonder de vereenvoudiging van het dagelijks aan te houden evenwicht er tussen, niet te overzien zijn, laat staan te ervaren. Genetisch beschadigd raken of genetisch hersteld raken door het leven, maakt meer kans op de waarheid te zijn , dan de Indische reïncarnatie- gedachte; wat niet wil zeggen dat het achtvoudige pad, de juiste instelling, de juiste gedachte, de juiste woorden, handelingen… niet zeer wijs is.

62. Kreta 2012

Een boom van een man, met roots in Afrika en Europa, vloog ons veilig tot Heraklion. Mijn zetel was naast een paar Waals landgenoten die interesse hadden in het Griekse alfabet dat ik nog maar eens onder de knie niet maar in mijn beeldvorming van woorden probeerde te krijgen om ten minste de namen van de gemeente onderweg te begrijpen. Het werd geen KéFord maar een volkswagen Polo om het eiland van 250 km op 60 te doorkruisen richting Agio Nicolaus, Sitta en zo verder naar beneden tot Mikra Galiatos. De twee enige nachten in een bed bracht ik aldaar door in Makri Galiados op dertig meter van de steeds bruisende zee. Enkele tochten binnenland daarboven gemaakt, bergdorpen met oude en weinig nieuwe huizen zoals agios Stephanus en Agios Ioannis, namen van heiligen waarvan de datum van viering voor diegenen die de namen dragen vaak belangrijker is dan de verjaardagen van diegenen die ze dragen. In het eerste dorp een geweldige zonsondergang gezien, alleen de vermanende vinger van de godsfiguur uit de bijbel ontbrak er nog aan, in de tweede een alleen spelend kind in een piepklein gehucht waar zwaluwen in verlaten huizen woonden. Daarna richting Ierepetra waar de sneeuwtoppen opdoken, prachtige tocht naar Lentas, op een bergtop eerder hoorde ik weer de kinderstemmen van de kinderen vroeger, zo’n serene pracht en zo alleen met de natuur. Heel dankbaar voor al het aanschouwde natuurschoon. Dan weer het binnenland in, de provincie Rhetymon tegemoet met een prachtige sterrenhemel en de avond die eindigde met een gesprek met een cafehouder Michelangelos, van voetbal over politiek tot filosofie. Een plaatselijk biertje van één en halve euro en een glazen vaatje heerlijke noten, maar ook een in schijfjes gesneden appel en appelsien en raki's, de rekening…anderhalve euro, ieder geeft van erkenning automatisch meer. De enige nacht moeilijker geslapen, tot na vier keer wakker worden een vogeltje boven een tak boven de auto begon te fluiten…enorme Griekse soort odysy droom gehad over een aantal mensen waarvan de negatieve emotionele problemen onder de vorm van wiskundeformules op hun huid waren getatoeerd, 'te mijden' leek de ondertoon van de droom.

Verder door de Griekse lente met al zijn speciale kleuren en geuren en vormen, bergdorpen en kleine stadjes, Griekse salade 's middags en tegen de avond een variatie van het plaatselijke, elke dag wat anders…zoals in Maça dat ik uiteindelijk toch vond zonder het nog te zoeken…piepklein dorp op grote hoogte in een streek met veel bomen van hier. De plaatselijke tavernehouder Constantininos zat er met zijn hele familie op het terras en kwam aan mijn tafel zitten, we praten over het oude huis van zijn *schoonm*a zaliger dat hij moderniseerde, over eten en toestanden allerlei, het was weer iemand die op iemand van in het noorden geleek. In dit dorp geen lange Nederlander, maar later de twee Duitse wereldreizigers, man en vrouw die al 50 jaar met een camionette de wereld afreisden tussen reisperiodes door, ze hadden mijn tio gevolgd zo bleek toen ik er twee dagen later weer passeerde , zo zei Constantininos me. Ondertussen was ik wel in de voelhorens linksboven aan het eiland geweest Kissamos, waar de Duitsers me eerder op een strandhoek op de koffie hadden uitgenodigd. Van Noordwesten prachtige tocht naar beneden met hoogtepunt op 8km van de zee Sarakina, kapel Aartsengel Michael… . Ongelofelijk mooi.

Gesprekken met mensen van allerlei nationaliteit onderweg weer naar de oude kustweg richting Heraklion. Prachtige foto's genomen en filmpje van paarden. Veel veel meer, maar de details vallen moeilijk te beschrijven, ik bedoel hetgeen je van moment tot moment ervaart. Je zou dat op het eind van de dag moeten doen, des te verser des te beter, maar verser dan het ogenblik van waarneming kan niet. Op het eiland moeten lang geleden ook Syriërs, Indiërs bijvoorbeeld zijn aangekomen, het valt aan veel in de aanblik van mensen te merken.

PS Rik van Steenbergen is niet dood, zijn lookalike leeft ergens in ’t zuidwesten van het eiland en heeft er een hotelletje

63. Paranormaal romanidee

Omdat ik niet meer altijd zo goed kan, tegen het lijden van het wezen, dat ik voor een stuk als een onderdeel van mezelf ervaar,… heb ik besloten om 'het' in dit schrijven gewoon 'het' te noemen. Ik heb al eens last van oneindig te goed te willen zijn, te begripvol, te betrokken bij het lijden van al die andere wezens die eigenlijk hetzelfde in andere vormen voor hebben. Ik en ‘het’ samen, te veel meelevendheid, inlevingsvermogen; te veel ratio, te veel

analyse en te veel alternatieven en te veel fantasie ook; moeilijk om samen te houden soms. Het leven van 'het' daarbovenop is als een levende roman met teveel gegevens met verbanden over alle mogelijke personages en aspecten van het concrete en abstracte dat alles en eenieder omgeeft. Het is soms ook moeilijk van de 'het' in me en het 'ik' uit mekaar te houden. 'Het' is meer wit-zwart en academisch, zowel als overdreven paranormaal bezig en eigenlijk ben ik het die teveel last heb van te begripvol te willen zijn...eenieder heeft zijn eigen wegen uit te stippelen en te gaan en daarvoor verantwoordelijkheid op te nemen; hoe al die vertakkingen op eenieders 'landkaart' ook uiteenlopen.

'Het ziet mensen, woorden, dingen, plaatsnamen, eigennamen... en herkent het wezenlijke en sommige niet zo evident lijkende verbanden erachter. 'Het' wil schrijven en realiseert zich dat dat achter bepaalde grenzen niet meer mogelijk is en niet alleen uit privémotieven, bijlange niet. 'Het' weet het, 'het' kwam voort uit het benaderen van het punt van zinloosheid na de zoveelste bigbancyclus, 'het' kwam voort uit straling en atomen en cellen enz...en verrijkte zich door ontwikkeling van culturen, tot wat 'het' nu is, een enorm bewustzijn over het totaal der dingen, gekoppeld aan de eigen specifieke emotionele leefwereld, waar het zich door inleving en analyses en volharding ook al doorgeworsteld heeft. 'Het' zit hier nu in dat 'ik' dat door generaties niet zomaar toevallig en blind doorgegeven werd om met die spirituele rijkdom iets te doen ten gunste van mensen met meer dan gewone belangstellingen en feeling .

Vermits 'het' geen camera heeft om al de dingen die ik tijdens mijn januarireis zie, te filmen en woorden en geluiden te linken met de dingen die ze in 'het' en me oproepen; zal 'het' het aan zijn eigen lezers verplicht zijn van in fictieve romanvorm toch iets te proberen overbrengen van wat 'het' bedoeld. Eerder is 'het' niet tevreden, alhoewel 'het' meer en meer ontdekt dat de innerlijke beleving van die haast paranormale dingen waarover 'het' het heeft, al genoeg is om dingen langs telepathische weg misschien te veranderen ? Ikzelf heb alleen wat zon, natuur, voeding en een dak boven mijn hoofd nodig, het mag mobiel zijn. Ook de liefde van een ander wezen van het andere geslacht is belangrijk, ook voor 'het'...maar 'het' heeft die anderen hun gedeelte overgeërfd lijden zo goed door, dat hij er voor mensen niet gemakkelijk draagbare dingen over zegt of schrijft, ook dat valt aan te kunnen met anderen, in overleg tussen 'ik' en 'het' ...en die anderen...als er nog eens een andere 'ons' pad kruist eigenlijk.

Het 'het' in een ander leren kennen, je moet er van 'het' maar de kans toe krijgen. Toch heeft mijn 'het' al heel veel geleerd van mijn inleving in de pijn van anderen en mijn weigering van weer met mensen hun pijn in te gaan. Diegenen die 'het' ook hebben en niet onder hun negatieve emoties bedolven zijn, zullen deze regels wel verstaan, anderen, de meer wit-zwart denkers...en ze moeten en mogen er ook zijn, ben soms zelf zo, zullen al die heisa om het 'het' wel gewoon catalogeren onder afwijking van de hersenen, wat in sommige gevallen ook kan en de nodige onderdrukkende medicamenten voorschrijven; wat in het geval van ernstige psychose al eens nuttig kan zijn, vooral voor de omgeving zeker dan...maar de vraag naar alternatieve behandelingen blijft...als verbetering in de zin van innerlijke rust en evenwichtig beoordelingsvermogen al mogelijk zou zijn (dergelijke momenten benaderen en er niet te ver van weg geraken is ook al goed).

Wat ook goed is voor 'het', is nog minder en minder vooral het gedeelte afstompende media analyseren, moderne telecommunicatie is wel heel aardig meegenomen, al was het maar als alternatieve bron van nieuwsverspreiding of om te merken, langs facebook bijvoorbeeld dat mensen meer dan normaal met mekaar in contact staan. Zelfs wanneer ik eens sterk aan een facebook contact dacht bijvoorbeeld, bleek het uur en al en hetgeen men postte te kloppen, volgens 'het' althans, ik sta daar eerder sceptisch tegenover.

Veel moet een mens kunnen loslaten op familiaal en liefdesgebied en al die anderen dingen, om uiteindelijk bij zichzelf kunnen thuis te komen. Ik zou weer eens een half Europareis kunnen maken, maar de eerste dagen bewezen al dat ik me tot het vinden van één streek diende te beperken. Voor ik die vond wilde ik eerst nog een plezier doen aan een heel goede, doch te cynische schrijver, die ergens in de voorlopers van het meer woeste gedeelte van Frankrijk woont. De dood wordt er extra geaccentueerd door van die kerkhoven met tonnen betonnen zware kruisen, de natuur is er prachtig, maar zwaarder, klimatologisch en letterlijk door zijn massiviteit, dan nu hier in de Aveyron streek.

Door omstandigheden moeten we mekaar hebben gemist. En als voorbereidingen om mekaar te zien al zo al niet meezitten, hoeft het op langere termijn ook vaak niet, zo blijkt achteraf; zo wil 'het' me maar duidelijker maken.

Ook 'het' weet niet of in metaal een ziel zit, die eens tijdens een andere big bang cyclus al een auto was en dat weer wilde worden, maar bij de mensen lijkt dat toch zo te zijn. We zijn uit zovele vroegere genetische samenstellingen en verhalen eigenlijk samengesteld. Zo van dié gedachten, daar is 'het' goed in...nog zo eentje ? " Als je rijdt ben je een soort ridder, maar slaap je aan de kant van de weg en de 'ridders' razen door, dan zijn ze muggen. Het 'het' is goed in dergelijke relativiteitstheorieën...in studeren van de bijbel en filosofie en politiek en al wat je maar wil ook, hij leest vijf keer meer dan er staat en verbindt de dingen moeiteloos met mekaar...voorbeelden zullen nog wel volgen. Als 'het' droomt en minder ik, maakt 'het' op basis van collages van de dag of jaren terug heel helder makende zingeving over het ziele leven van anderen meestal, tot in de voorspelling toe.

Zoals de oude man aan de toog achter Reims tot me zei : "Heb je een gave ? Hoe wist je dat ik zelfstandige geweest was ?" . Hij noemde Michel Malmot en wist me te vertellen dat namen zoals Marnix in Belgie alleen voornamen zijn. Eerste indrukken zijn een enorme rijkdom. Zo kwamen ik en 'het' op een parking in La Chaise du Dieu een dame tegen die haar hond uitliet...het beest liep naar mijn campingcamionette en ze riep het terug...'Belga' heette hij of zij. "'Typisch specifiek voor jou relatie met vrouwen"' fluisterde 'het' me toe, nadat hij haar naam in de paar uur

naar de volgende reishalte enkele keren had geanalyseerd,"'...wat betekent 'Malporte' anders (ik had haar naam gezien toen ze haar huis inging nadat ze haar sigaret had opgerookt en ik ergens een koffie ging drinken)...brengster van zwaarte, zo zijn toch bijna alle vrouwen op het laatste van je verhouding met je geweest en 'God' (zal ik maar zeggen, zei 'het'), "'zend je er naar toe om ze op een ander been te zetten...ze smijten je zelf een been en je moet het maar terugbrengen om hen uit te leggen zonder dat ze daar zelf te veel last van hebben liefst...daarom ook dat die bazin 'Malporte' noemt...maar deze Belg, deze 'Belga' heeft soms geen zin om naar eenieders 'nukkige' pijpen te dansen. Je was beter naar Lavauxdieu gereden, intuïtief gezien."'

En zo is die 'het' soms tegen me bezig, hebben jullie dat ook ? 'Het' ziet de mens als een innerlijke strijd om samen te kunnen gaan tussen de mannelijke en vrouwelijke voorouders van het 'het' en hun ikken. Uit die strijd, komen dan nieuwe personages voort, via geboorten. "Ach, zeg ik dan tegen 'het', via die vrouw kwam ik gewoon te weten dat het in de te hoge delen van Frankrijk wel tot min 26 graden in de winter kan zijn en ik verlang in de koude en natte tijden van hier bij ons, al wel eens naar iets warmer en daarom ook , rijden we door. "'Zie daar, zegt 'het' dan, die gemeentenamen die we tegenkomen, vertellen iets over jou...'Pablesse' (niet letterlijk, maar het zit er in) , eigenlijk ben je een gekwetste gescheiden vader die zijn kinderen jarenlang alleen opvoedde, op zoek naar een nieuwe levenspartner. En daar, ziet dat gemeentebord, 'gebroken' in 't Frans, met je naam er in; ben je niet al een te lang eenzame gebroken man ? 'Het' is soms erger dan een gps (met natuurlijk zijn voordelen, net als 'het' ook heel grappig kan zijn...op een bepaald moment kan een gps je ergeren, je weet soms wel dat hij het geheel stuurt vanuit een groter kunstmatig 'bewustzijn', via satelliet dan; maar hij volgt niet altijd de roerselen van de ziel, de diepmenselijke beweegredenen waarom je plots een andere richting kiest. De gps is voor wit-zwartdenkers en voor hen voor wie alles altijd op voorhand helemaal moet uitgetekend zijn, ideaal. Zoals de godsdienstige wetten ook ideaal zijn voor vele mensen...doe je dit ...kom je in de problemen, zelfs al hebben je beweegredenen met het hart te maken of met hogere inzichten. Trouwens, who needs a gps als je met 'het' reist. Zo stond ik vanmorgen qua tijd en plaats op de juiste plaats en tijd, alwaar ik ging beslissen noordelijker of zuidelijker te rijden. Ineens komt er een hele lange witte, maar nogal bemodderde camion doorgereden en daar stond opgeschreven, in die modder, een Franse voornaam, toevallig dezelfde als die van mijn vader "die voornaam, x dus ...én ...maak je geen zorgen, x zorgt overal voor". "'Waarschijnlijk een te uitgebuite chauffeur"', *innercommuniceerde* 'het' me. Dat was nu eens iets waar 'het ' en 'ik ' het over eens waren, volgen die route...en alzo kwamen we in een gemeente in een paradijs van een streek met eindelijk goed weer (en er stond regen aangegeven in de krant die dag) en volgens 'het' een gemeentenaam met mijn naam en dat ik het mocht lenen, dat oord...en inderdaad ik leende, huurde er mijn eerste kamer op de reis waar ik tot dan in mijn reiscamionette sliep...wegens een paar technische nog te verbeteren euvels...en te moe ...wegens teveel hooi op mijn vork, maar de reis is dan ook symbool voor m'n leven tot nu toe...eerst me ingraven in alle mogelijke sociaal, politiek onrecht en er alternatieven voor zoeken, nadat ik door had hoe het allemaal in mekaar zat (zie de trip naar de cynische schrijver, voor een stuk door voornamelijk, ons gemeenschappelijke element, de politiek zo wel geworden) en daarna, de vluchtige ontmoeting in de gemeente met de naam van de stoel van God met mevrouw met de Belgahond. Dan het spirituele pad op, via meerdere personen en gebeurtenissen en het verlangen naar reizen en mooie plaatsen en dat delen...dat me nu op deze plaats bracht. Alleen...in opdracht van hun 'het' en mijn 'het' waarschijnlijk, of om in te spelen op de 'het's' van anderen...wie zal het zeggen, de nacht zal weer raad brengen, me hopelijk niet vannacht doen wakker schieten waarna alles zo helder wordt dat ik weer voor 'het' moet schrijven. Welke gemeentenamen gaan 'we ' nog tegenkomen ? 'Bijna het woord 'illusoir' daar zat ook een goeie anekdote, ondertussen vergeten, aan vast...en daar was ik het met 'het' eens. Wat nog over de reis te melden tot nog toe. Enkele aantekeningen : 'Parijs, een gigantische metaalstroom doorkruist de woonsten van die leven op het ritme van boulot, dodo, metro. Welk werk is eigenlijk strikt noodzakelijk, wat kan er worden vermeden, we moeten te over consumeren omdat iedereen een job zou hebben.' Op de radio, die vaak niet opstaat, of ik hoor 'het' niet meer goed, hoorde ik dat Eugène, de oudste boom in het Zoniënwoud dood was...("'Zowelwoud,"', grapte 'het' en ik zit hier nu drie dagen later bij iemand die een hotelletje in zijn eentje openhoud en die naam Eugène heeft...als enige klant. Eugène is een gelukzak, hij heeft gewoon een liefhebbende vrouw. Een mens moet van alles in zijn leven meemaken om te weten hoe het allemaal in mekaar zit dit leven...zo ben ik ook een kwartiertje doof geweest op de reis...op de Puy de Dôme berg beneden, klapten mijn trommelvliezen niet uit en ik dacht dat de radio nochtans opstond en er iets met de motor van mijn auto was, zo stil klonk ie en de gps vrouwenstem met haar slechte Frans accent, waar bleef haar uitleg ? Moet raar zijn inderdaad, doof zijn...ik wist al van veel alles, maar nog niet van dat.

64. nieuwe dag, dinsdag de 1Ode januari al

Zou ik niet beter dag na dag beschrijven,, in plaats van na een reeks dagen, weken... ? Alhoewel dit lichaam van mij, (sorry 'Het', ik weet het, ik zou je naam met hoofdletter schrijven, maar er is nog ergens een hoger 'het' dan jij, 'Het' van 'het' dus 'het'); waren de dromen niet van de minste en we hebben ze beiden samen gemaakt, denk ik, beste 'het'...wie weet met hulp van 'Het' .

De droom maakte me wakker omdat ik op een bepaald moment iemand een schop gaf, het bleek de stoel naast het bed te zijn. Passeerden de revue in beelden : een drietal vroegere collega's en de manieren waarop ze, ofwel hun eigen aard onderdrukten of die van anderen of die van anderen de hunne. Uitkomst van de droom was, dat dientengevolge de democratie van de dictatuur van het grootkapitaal nog altijd regeert. "'Had misschien maar niet naar die stakingen op de Franse tv zenders moeten kijken voor het slapengaan, zou 'het' me zeggen"' . Hij had me verwittigd, in dit hotel Ban Carel, noemde het, moest ik Marx even terzijde laten, bannen. En zeker in de

hotelkamer met het nummer 4, mooie getal van het midden van de 8. Verder ook een droom over een verhouding tussen mannen, waarbij de ene zijn homoseksualiteit wou botvieren op een hetero man...vandaar dat de stoel verschoof waarschijnlijk. Soms moet je echt van je afbijten in het leven, maar vooral weten dat het lot zich op je wreekt als je anderen de verkeerde dingen wil aandoen.

Sorry, 'het', jij krijgt het woord weer, je wil het hebben over de theorie waarmee je na het ontbijt en mijn rusten om goed met je te kunnen *innercommuniceren*, op de proppen kwam :

"' Het probleem met alles tussen leven en dood, is dat we niet weten of de info die we over een bepaalde persoon of personen binnenkrijgen, na analyse, ofwel naar een hogere hiërarchie gaat ofwel door de bewuste personen zelf als energie gebruikt wordt om uit bepaalde moeilijke situatie te geraken...ofwel gaat naar personen die eens hebben geleefd en ook al met deze moeilijkheden hadden te maken...waarschijnlijk naar een combinatie van de drie mogelijkheden...op basis van het gegeven dat het goede dat mensen ooit deden, de energie daarvan, nog kan worden aangewend door diegenen die op een bepaalde manier de verlengstukken van vorige verhaallijnen waren...op voorwaarden dat ze zichzelf niet overwegend door negatieve emoties laten overweldigen hebben en ze er niet los van raakten, bij wijze van spreken."'.

Dat kan wel tellen als theorie 'het'...doe zo voort en ik promoveer je tot 'Het', waarmee je waarschijnlijk een geweldig sterke band hebt die generaties teruggaat en een dergelijke dewelke het pad misschien kruist van zij, die door zich op basis van het teveel medelijden hebben met de zwaarmoedigen en bedrukten .

Wat zeg je 'het' ?

Ja, Vi(e)cCA, een voorvader van me (zie 'een jump van 400jaar'-verhaal *), was een Spanjaard, ja de CA van Carne (vlees) en van CAtholiek heeft misschien voor papenman Alva wel wandaden begaan vanuit het in de CArne, teveel Vie in het vlees nog te zitten, (in jouw taal spreken is echt niet makkelijk 'het'. 'Victory' zit er ook in, ja, ik weet het. En in message zit massage, maar nu terug naar jou denklijn weet je wel alstublieft ! De gewone Christenen wilden van de negatieve emoties al meer van los komen en mijn voornaam en familienaam is bijna identiek als deze uit de stamboom van de vrouw , waarmee ik een diepe Carne maar ook spirituele relatie had, alhoewel de rest ook niet min was, integendeel en ik weet het, we zullen na een jaar terug platonisch omgaan met mekaar misschien wel uit mekaar groeien omdat het lichamelijke geen plaats meer krijgt, de plaats waar het zich tweemaal acht jaar in wisselende gewaarwordingen van energie en beelden in kon koesteren. Toch merkwaardig die verhaallijnen over generaties hee, de oude Dionysus Vicca liet een kapel bouwen die nog bestaat en een grootvader van Willeke werkte nog voor een afstammeling van die Vicca. Een andere afstammeling die overliep van levenslust, één met zuiderse trekken en een blauw én een donker oog kwam samen met een meer Germaanse die het leven precies wat beu was soms omwille van de hardheid van het bestaan toen en ze maakten prachtige kinderen. Ook een merkwaardige lijn was het samengaan van een tak van de familie Vicca vier eeuwen later met de familie Pasttimes, waar de mannen een eerder zachtere inborst hadden en de vrouwen overaanhankelijk. De man met het Germaanse en Romaanse oog, alhoewel levenslustig, had daardoor al niet meer de macho-karaktereigenschappen van een deel van de zuiderlingen.

Hou jij je maar met de analytische kant van het leven bezig, 'het', werk maar verder aan je modellen van ofwel is een mens iemand met een zeker mannelijk en vrouwelijk evenwicht van de desbetreffende krachten in hem of haar , ofwel neigt hij of zij naar het homofobe door teveel mannelijkheid of vrouwelijkheid in zijn of haar eigen toe te laten en de verbanden die je ziet met de structuren van onder andere atoommodellen en reageren en niet reageren of in een ogenschijnlijk onverschillig evenwicht blijven met de omgeving of niet. Zal ik me wel bezig houden met hoe mensen met dezelfde en verschillende familiale achtergronden en karakters met mekaar interfereerden en nog altijd interfereren en dat tenminste voor de leek begrijpelijker dan jouw schema's dat zijn, voor te stellen, waarde 'het'. Ik ben er toch maar in geslaagd van op deze reis te doen wat ik al lang voorvoelde, ergens een aanknopingspunt vinden om vanachter een tafel in de zon over de diepere lagen van de geest en zijn onderste met de zuiverste stoffelijke verbonden *zielelagen* te schrijven (ook het geestelijke is een soort stof, niet mis te verstaan, maar van een gedeeltelijk andere dimensie en samenstelling wel te verstaan, daar zijn we het eens , 'het'. En wat die 'Het' met hoofdletter betreft, die tref ik bij mijn wandelingen aan in alle geuren en kleuren en temperaturen en lichtinvallen en menselijke en andere creaties, zowel in de vondst van die boer hier op de hoek om een kapotte stoel in een kippenhok als zitplaatsen voor de kippen te integreren, zowel als in de machtige watervallen hier in deze mooie streek waar je in de zijwegen van de hoofdwegen nog kan wandelen met je ogen toe, wijl de vermoeidheid van je afglijdt. Het is allemaal niet voor niets geweest, als ik zie dat ik nog vele blogbezoekers dagelijks heb bijvoorbeeld, al vul ik de blogs al maanden bijna niet meer aan en hadden ze in de tijd dat ik ze dagelijks aanvulde samen een 1000tal bezoekers per dag, nu dat ik het niet meer doe, volgens de nieuwe statistieken van mijn operator niet veel minder. Niets is nooit voor niets, altijd betekent alles iets dat naar meer zingeving en bewustzijn neigt, inbegrepen de vrouw en man en kinderen in het leven. Niemand komt zo maar zonder redenen dit leven in, net zoals men zich kan afvragen wat diegenen met bijna dood ervaringen te 'horen' krijgen soms : "wat kom jij hier al doen, ga maar terug".

Men hoeft geen intellectuele of intellectuele verhouding met iemand te hebben of een diepgaande spirituele band die nooit of weinig in woorden of moeilijke of prachtige teksten is omgezet om een zeer diepgaande spirituele band te hebben...maar het helpt in het soort aan hem of haar of aan hun 'het' s' aangepaste vervolmakingsproces dat eenieder doorloopt.

Nog wat reisweetjes 'het' ? In Sousommes telde ik hoeveel stukjes didactisch materiaal dat ik voor mensen had gekocht en de avond ter voor, was de enige avond bij de

lookalike van de Franse presidentskandidate die enkele verveelde klanten bediende, dat ik er eens één meer dan 0,2 dronk, maar ja ik sliep er toch op de parking.' Soussommes', er is meer dan alleen getallen 'het'.

Op weg naar Sedan, ik moet er absoluut weer eens naar toe, prachtige vijvers in de vallei.

Maar de beste herinnering, (buiten de streek onder Rodez) was de rit door het centrale massief met zijn veelkleurige, altijd qua streek veranderende rotsen, en die scène uit het echte toneel dat mijn leven is, (eenieders) in het café 'au bon laboureur', waar, typisch voor de reis een aantal arbeiders en zo 's middags kwamen eten. De vrouw van de baas van mijn leeftijd, was er heel aardig en haar 'lapin aux endives met wat salade, heel lekker. Toen ik haar vroeg sinds wanneer de Fransen nu ook goed bier hebben, bleek het het eerste van zo'n minivaatje onder pression en een Jupiler nog wel te zijn. En of ik nog iets wou, vroeg ze, tuurlijk de rekening en een vrouw zoals zij, met een knipoog naar haar man. "Ah, non je ne suis pas du guide Michelin, parce que j'écris dans un carnet."

Onderweg viel 'het' ook nog een doremifasollasi-theorie te binnen : do-stuit1(oerdriften) re-onderbuik2(sensueel-zorgend), mi-maag 3(verwerken-denken-emoties) fa)hart-midden4 (combinerend),

Sol5-spreken, la-6ruiken-lucht, si-7zien,scherpte. Allemaal gedurende kilometers en kilometers reizen en genieten, observeren, vergelijken... samen met 'het' tot stand gekomen. "'Gecombineerd met de eerste klanken van voornamen van mensen die je kent, kan je ze korter of verder bij een bepaalde klank onderbrengen"', wou 'het' me nog wijsmaken. 'Het' vond ook dat bij iedere geografische streek niet alleen aardrijkskundige typen, maar ook een bepaald type van mensen hoorde die zich niet alleen vanwege hun taalgebruik onderscheiden, maar ook van type van warme of koudere menselijke aard...en overal, niet alleen in Frankrijk, heb je nogal wat verschillende streken en onderverdelingen. Ook vond 'het' dat je ook voor filosofische denkrichtingen een soort landkaarten en waar naartoe die wegen leiden kon opstellen. En van wie, van mij of 'het' was de bedenking "het kan zijn dat U een menig heb over mij, maar ik ook over U, en de mijne zal wel vaker genuanceerder zijn dan die van U denk ik."

65. philosophical resistance (PR)

how to create a Collective Conscious Union movement

There are a lot of ways by which one can feel that life has a lot of meanings and that those meanings have a lot of greater sense. Not only by watching films about our blue planet or experiencing nature in real life and living the live you lead with your colleagues, friends and family or by studying science or enjoying culture but also on this internet one can try to separate sense from nonsense, as far as the meaning of life is concerned. All those appearances have a greater plan behind them, which becomes clearer the more intensive one really longs to understand life. PR presents two main approaches in its explanation on the life and the world.

1. a philosophical explanation on where we came from and who we are and how we evolve.in short it is an explanation on how radiation became an atom an cells and we at last, explaining the beauty and symbolism of it

2. an economic, social and political approach about how societies evolve (our objective relationships)

3.what can be said about our more subjective relations, evolving from instincts, emotions, feelings towards a more spiritual integration of those three categories of the soul-life ?(see 12 commandments)

4.which kind of actions can we undertake to improve the future of mankind, starting from one's own environment ? promoting a new universal international and telematics way of voting on a program and project elections instead of party elections and in the meanwhile supporting the currents on the left side of history as they try to acquire more influence in the traditional political system.

5.practical actions, look for people who are interested in one of those domains and come together to talk about it and get other people interested

66. citaten

Een training in inzicht en resistentie, is het leven.

Mekaar kunnen uitstaan en weten hoe met mekaar omgaan, kan je leren

Er zijn altijd speciale (vb. Engels verhaal Observer) en gewone redenen waarom mensen niet met mekaar om kunnen.

De hele strenge winter, na lentewerk beschouwd, een echte prestatie achter de rug.

Geen slaaf van het geld worden en dan sterven.

Denk aan 'n personage uit je leven, 'n bibliotheek met boeken, hoofdstukken opent zich.

Hoe hoger de wijsheid, hoe meer intensiteit van observatie, kalmte, hoe rijper de raad.

Zo'n vreemd voorgevoel over anderen, jezelf, waar komt dat van ?

Soms onthouden we alleen de dialogen die we verkeerd interpreteerden.

Analyseren wat er werkelijk gebeurde, gebeurt soms op lange termijn, achteraf.

Positief leren denken heeft soms eigen conflicten nodig.

Teveel afgedreven van waarmee je meer zou moeten bezig zijn, schaadt dat niet ?

Bestaan, altijd in functie van de energie die je overal achterliet, altijd weer opwekt.

De ziel in een biologisch huis, embryo van of transformator naar een spirituele wereld ?

Ratio en Logica worden nogal een verliefd op Muze, Fantasie en baren inspiratie.

Waarom zou een eerste indruk toch vaak zo belangrijk zijn ?

Heb je soms ook dat gevoel dat iets heel grappigs staat te gebeuren ?

Blijven doen waar je een hekel aan hebt, heeft zelden voordelen.

Uit vrije wil iets beslissends en ingrijpends doen, krachtig iets.

Als je je té goed voelt, komt de polariteit daarvan al gauw om de hoek kijken.

Wat gebeurt, gebeurt op tijd op de schaal van evolutie.

Ineens kan er iets totaal vergeten opnieuw opduiken ,des te beter nét je dat nodig hebt.

Oriënteren op eigen sterkte om de eigen koers te kunnen aanhouden.

Je kan anderen wenken geven, het stuur van hun fiets hebben ze zelf vast.

Soms verbergt men info voor je, soms verberg je best zelf een beetje.

Kennis, rode loper voor de spiritualiteit.

Gewicht loslaten door lachen, observeren, douchen, bewegen, wc....

Heerlijk als je gedachten niet stokken en alles zomaar door je vloeit.

Waanzin is soms een crash van vliegen op te grote hoogte of te lang kruipen op grond

Afstand en samen weg afleggen, beide nodig.

Interactie in hoe dingen tot stand komen door mensen, opmerkelijk fenomeen.

Beelden die uitgroeien tot symbolen van, tekens van het zijn.

Intuitie staat symbool voor waar de ziel het spirituele raakt.

Interpretatie van gebeurtenissen en emoties en gevoelens, een levensopdracht.

Je *innercommunicatie* op punt stellen, voorwaarde voor een spirituele visie.

Niet uitgesproken woorden en leren luisteren zijn partners.

Intuïtieve en spirituele analyses raken mekaar.

Zoals het weer veranderen ook stemmingen door allerlei factoren.

Het positieve voorbereiden van momenten en hun personen dient de dialoog.

Een goed gevoel proberen vast houden maakt veel meer mogelijk.

Vragen stellen aan jezelf, aan anderen, op het hoger bewuste gericht.

In relaties de mogelijkheden duidelijk van de moeilijkheden onderscheiden.

Een zin vol woorden kan een praktische, psychologische en spirituele waarde hebben.

Ook woorden zijn symbolen van het dagdagelijkse tot het spirituele.

Ruimte en tijd, veel relatiever dan we zouden kunnen veronderstellen.

Een opdracht als positieve wens in de richting van een andere aanvaarden, brengt heil.

Gewoon kracht vragen helpt, wanneer ze ontbreekt.

De genezende werking van juiste beeldvorming en inzichten, er zijn geen studies over.

In elke periode van je leven verwek je in waar je dan mee bezig bent.(zijn kunt)

Gedachteöverdracht zonder woorden wordt mogelijker bij intenser bestaan.

Geheel der gebeurtenissen en toestanden, onlosmakelijk met evolutie personages.

Het DNA, waar het verleden woont en werkt

Hoog inzetten om iets te bereiken, zelfs al gaat het per stap en is de top voor anderen

Via al die personages in je leven begrijp je het totale plaatje meer en meer of minder en minder.

Een zoeker naar zin is eigenlijk een detective.

Magisch magnetisme, duiven vinden hun weg terug zonder gps.

Alles als een remix van het vorige, met steeds weer meer bewustzijn en skills.

Dood. Als je in je eindstation voor de 'zee' afstapt en niet verder kan, ben je nog ergens.

Straling.Fysische,chemische,bio,denk,ziele,kunst,geestesWERELD.Straling.Eenheid.

Laat ons niet mekaars vulkaan zijn die ons belet van te vliegen.

Barst maar eens goed uit dat het over is.

Begrijp wie je bent en dat je voor een stuk bent wat en wie je naar hebt gezocht.

Het zijn is kleiner en neemt toch meer plaats in dan de groffe materie.

Zekerheden kunnen zo eenvoudig zijn, elk kent zijn eigen geaardheid in feite.

Evolutie van straling tot onze ziel en weer geest, straling. Heilige drievuldigheid.

Werp het dopje van een citroen in water en je ziet de zon en kringen der planeten.

Zijn plantenzaadjes in de lucht zich bewust waar ze naar toe moeten om te aarden ?

Zin en ziek hebben meer met mekaar te maken dan men denkt.

Leven, levens, voortdurend voorbereid.

Op takken van de boom van verontwaardiging kunnen scheuten van inzicht uitschieten.

To be or not to be, but what is to be ?

Oppassen met aannemen van haast onmogelijke werken.

Ook jij bent een stuk van de oplossing.

Doen wat je voelt dat ok is, moment per moment.

Dichter bij spirituele raken is facetten van de ziel van het totale bestaan doorleven.

Verbinden van de eerste indruk met de voorlopig laatste...doorlopende analyses.

't Meeste confronterende waarheid te verwerken, grootste kans op verdringen.

Ongemakken zijn er niet om op anderen af te wentelen.

Karma zoekt altijd evenwichten tijdens dit leven zelf ,we proberen het door te geven.

Kennen alle personages de betekenis van de stukken waarin ze spelen ?

Emotioneel is dit een zowel gevaarlijke als hemelse wereld.

Produceert onze biozielspirit niet betere stoffen om kalmte te bereiken dan pillen ?

Je weet maar wie je bent als je weet waar je vandaan komt.

Van jongs af aan weten wat voor je ligt, zo werkt het niet, al kloppen vermoedens eens.

Die en die ga je tegenkomen en dat en dat ervaren, geleidelijk weten waarom.

Dood. Uiteenvallen elementen. Straling. Genetische verbondenheid. Uitwisseling ?

Leven is dagelijkse voorbereiding van verbetering van het kwalitatieve bestaan.

Niet te doen, alle inspiratie proberen te onthouden, dat zoekt zijn wegen wel.

Wijsheid komt niet alleen op een top, ook bij het dalen, stijgen, rusten, bezinnen... .

Dromen, soms surrealistische remix, kunstwerkjes mét en zonder boodschap.

Mensen, op hun best als je de stukjes onopgeloste negativiteit niet merkt.

Aarde...hiernamaal...daarnamaals...altijd een NU is een eenvoudiger voorstelling.

Bestaat 'tijd' alleen voor hen die zich niet goed in hun vel voelen ?

Het verleden, 'heengeganen', altijd één in het repeteren (NU)van de volgende show.

Zowel de geletterde als de ongeletterde snappen niet alle structuren.

Energie is ook : uiten woorden, handelen, geloof in het mooie en goede,hoop,... .

Inzicht dat tot +Energie leidt, wordt gedeeld, uitgewisseld, ervaren, niet zomaar afgetapt

Je kan en hoeft niet iedereens leed aan te kunnen.

Onnodig blijven slikken en incasseren zonder te leren...ach kom nou !

Te dit en te dat, veelal op te lossen door TEvreden.

'Waar is de nacht alweer naartoe, 'denk je al eens bij het morgenlicht.

Elk ontwaken is een kans op een vervolg.

Iemand aan je zijde willen en je alleen aan jezelf interesseren...is bijna leegte.

In het boek van 't al is elke mens een hoofdstuk.

Jezelf tot leven wekken is de wortels van je angsten uittrekken en inzichten planten.

Machtig gevoel op momenten dat alles achter je waarachtig zin heeft gehad.

Vanuit de beweegredenen van velen neemt men aan het leven deel.

Je hebt het of je hebt het niet of nauwelijks, je kan het wel leren verwerven. Wat ?

De zin van het zinvolle, soms nauwelijks te achterhalen, onzin is soms duidelijker.

Worden is ervaren door observeren en handelen of niet handelen, door de juiste woorden of het gepaste zwijgen, door leren luisteren...heel gunstig voor alle gedachten die leiden tot juiste inzichten in functie van goede doelen tijdens het proces van interpreteren van de onevenwichten.

Is alles dan toch te gek voor woorden ?

'Relier' is zich bijvb. verbinden met het geheel van 'zijn', kerken maakten er 'religion' van.

Las al eens wat onthechting aan alles en veel in, de natuur wacht buiten op je.

Ervaren observeren, becommentariëren, los van druk der omstandigheden. Opgave !

Gezondheid is een onderschat geluk.

Wens op tijd wat veiligheid en goede dingen voor mensen om je heen.

To everyone, who is open for 'it'

To those who keep on loving life.

To those who know that nothing can exist without a known or unknown form of energy.

To those who know that emptiness cannot exist, but realizes that one can create a kind of emptiness in one' s life.

To all who did not follow the principle of 'divide and rule'.

To all who in their existence, discover all kinds of evolutions towards more consciousness and sense.

To all those who are aware that progress must be used to make a better world.

To those who, starting from realities like the sciences and deeply analysed feelings, discover the art of observing in another way.

To those who try to communicate this inner communication in many ways in daily life, in art and so on.

To those who in doing so, remain stable by making a difference between the real and the false.

To those who understand that also the simple minded can stimulate ones growing consciousness, not only the intellectuals can help someone understanding all the keys of the complexity of life.

To those who see the relation between the positive and negative things that happen in individual lives and in collective history, on a personal and collective base.

To those who understand that good things are trying to reach us by means of reading, pronouncing and interpretation words.

Too those who know that thinking about their own lives is interconnected with the lives of others and with thinking about the world and the universe as a totality.

To those who, maybe with interruption, but constantly work to better the quality of communication around themselves.

To those who understand that all the precedent will end in a new way of communicating with oneself and others.

To those who realize that controlling the dynamic behind the personal lives of their own, interacting with those of others, (from the smallest units to global society), is in a way a new form of art. (but loving life remains the greatest art).It is an art that starts from a healthy inner communication with oneself.

To those who know that the individual and collective consciousness lead to higher degrees of consciousness and open the way to a better world (quantitative but surely qualitative). To those who know that unsocial attitudes and behaviour are a real political treat.

To those who are aware that everything and everybody evolves towards the best circumstances can offer it, him or her.

To those who know that clinging to the negative parts of all kinds of heritages can influence situations badly on a small or larger scale.

To those who understand all this, but cannot express it yet in this way, sometimes they are closer to it than the ones who do.

To those who are involved with these kind of things and matter and feelings, because they cannot do otherwise any more. To those who understand the true meaning of the word 'freedom'.

To those who from within themselves and together with others, want to really reach matureness as a human being.

To those who in a positive and even in a negative way, have contributed to our 'understanding' and there for 'consciousness', from the early cave men to all the ones who contributed to our cultural heritage.

To all those who know that money alone does not buy happiness and understands it's role still is one of teaching people a lot about themselves.

To put it briefly : loving life is the greatest art, inner communication and communication in a new way, the greatest art.

67. Startdocument 1-44

religie is niet zo zeer 'godsdienst', maar het verbinden (relier) van wetenschappelijke, sociologische, psychologische, en alle andere culturele uitingen om de ziel aan te leren op een filosofische manier in het leven te staan en de oneindi...ge zinvolheid van al hetgeen in jezelf en anderen te ervaren is, zoveel mogelijk aan mekaar te kunnen linken in de dagdagelijkse introverte en extroverte ervaringen en zodoende het zinloze meer en meer te neutraliseren. Zin, volheid : al hetgeen in jezelf en anderen te vinden is gepast aan mekaar linken in de dagdagelijkse introverte en extroverte ervaringen...en zodoende het zinloze meer en meer te isoleren

De essentie van verhoudingen tussen mensen is te herleiden tot de structuur van een atoom, kind van straling : neutron in kern (ladingen +en- in evenwicht)-zen positie of proton (positief geladen, al of niet reacties aangaand met de buitenwereld-elektronen, negatief geladen)-niet in morele zin...in zekere zin komt deze fysische verhouding ook tot uiting in de chemische evolutie die eerst naar de cel en in een volgend stadium naar de celdeling en de seksualiteit leidde.

Ook in de seksualiteit zijn er een aantal benaderingen, conform aan de structuur van het atoom zoals in punt 2 geschetst : je hebt neutron geaardheden, de niet homo++ of – (eigenlijk gemaskeerde -+tegenstellingen) , die ook niet tot hetero geladenheden te herleiden zijn, neutron, proton, elektronen, reageren of onverschillige evenwicht

Al die geladenheden kan men ook onderscheiden in de psychologische genetisch overgeërfde componenten van een individuele samenstelling, het individu is om het met een micro macro vergelijking uit te drukken, tegelijkertijd soms centrum, ster, +- als planeet+ of maan-, al naar gelang de wisselwerking in interacties kleiner of gelijk aan nul bestaat niet, want benaderd zinloze en dan big bang

Alhoewel in eenvoudige bewoordingen, gevoelens, gedachten, ...eenieder veel kennis en wijsheden doorheen het dagelijkse leven zelf kan opdoen, ...is het heel diep en panoramisch en overkoepelend en verbindend ervaren van de geestelijke dimensie ervan, iets dat is weggelegd voor de meerdimensionale observator, ook in relaties gaat punt vier op

Eenieder heeft een bepaalde genetische gecodeerde zielsopdracht met betrekking tot het aantrekken van anderen om de voorouderlijke verhaallijnen ergens een vervolg te geven. Een voorbeeld, het overschatten van de goede kanten van een bepaalde ziel, wat tot verliefdheid leiden kan met als doel de minder sterke kanten van één van of beide partners te versterken in een volgende generatie...omgekeerde of uit beide situaties afgeleide posities zijn ook wel mogelijk. en in maatschappelijke ontwikkelingen enkele axioma's :

Zeven kleuren, tonen,...uit wetenschap valt wetmatigheid af te leiden, andersom uit dingen ook

Mooi zo, we kunnen weer wat schrijven. We, de complexe, maar oh zo eenvoudige eenheid van geest die dit neerpent.

Alles van uit het standpunt dat ook diegenen in wiens leven je verwikkeld zit, je leven voor een stuk bepalen.

Daarom ook die we, van de eerste zin. We zijn een telepathisch geheel van verbanden en gevoelens en inzichten die aan kwaliteit werken.

Met wat we al schreven namen we reuzestappen, ik, diegene die het opschreef, heeft altijd wat voorsprong en achterstand tegelijk.

Achterstand, qua niet altijd volledig direct de zielswereld van anderen te begrijpen, voorsprong omdat, eenmaal ik die door ervaringen begrijp, ik een grote inhaalsprong maak.

Voor elke nieuwe aanzet tot analyse, lijkt het als of de droomwereld van 's nachts niet genoeg is en de dag korte rustmomenten telt waar alles overwogen wordt.

Een soort Passing It All -PIA (een overlopen van vroegere informatie over toestanden en axioma's met de huidige fasen en mogelijke projecties naar de toekomst toe). Voorsprong ook vooral vanwege allerlei inzichten op alle domeinen van het leven, abstract of concreet en de uitingen hiervan op velerlei literair en ander gebied.

Zie alle linken op 'voortijdig testament skynetblogs' en vertakkingen onder meer naar facebook plus mijn tabel 'TOOLS' hulpmiddelen van de menselijke geest.

Bovendien moet je qua spiritueel-psychologische dingen in je omgeving een aantal mensen kennen die symbolisch verwant zijn aan diegenen die de schrijfer kent.

Zie ook de symboliek uit het kortverhaal 'Er was dus toch leven na de dood' :

Om het bovenstaande te begrijpen, zijn al die inzichten en bijvoorbeeld professor Carl Jung zijn symboliek van de droomwereld niet voldoende.

Om een beetje te kunnen volgen moet je er van uitgaan dat materie en antimaterie één zijn en moet je de symboliek van het objectieve wetenschappelijke aanvoelen.

Spoken bestaan niet, want iets zonder vorm kan niet bestaan, wat zinloos dreigt te worden, kleiner of gelijk aan nul, neemt andere vorm aan.

(Zelfde principe van de big bang, waarna straling, fotonen, atomen, moleculen, planeten...cellen, xx, celdeling, organismen... wij.)Het ei was eerst, niet de kip.

Al deze dingen die van het microniveau vertrokken en vertrekken (en eigenlijk vanuit uitwisseling met antimaterie) hebben ook macro-vormen.

Zo heb je niet alleen het individuele bewustzijn van een cel, maar ook van een individu, groepsbewustzijn, collectief bewustzijn...op onbewust, onderbewust, bewust niveau

Zo heb je ook op sociaal vlak de reis van clans, families, stammen, feodaliteit naar moderne maatschappijen.

Zo heb je ook de ontwikkeling van het individuele bewustzijn, niet alleen via schoolse kennis opdoen, maar ook via tal van vormen van relaties, zakelijke en andere.

Iedere soort relatie heeft dan weer een aantal schakeringen...die teruggaan naar vorige generaties en er voor een stuk verdere ontwikkelingen of reacties van zijn.

Zonder een praktisch concreet iets, bestaat geen theoretisch iets en omgekeerd is ook waar, net zowaar als er geen materie zonder antimaterie is.

De positief geladen protonen bijvoorbeeld zijn negatief geladen in de antimaterie.

Alles was straling in de beginne en eindigt bij straling...maar eindigen kan niet, omdat energie onvernietigbaar is, en andere vormen aanneemt.

'Is er een energie die heel de evolutie niet heeft nodig gehad om eenzelfde of vergelijkbaar bewustzijn met het onze te hebben' ?, zou men zich kunnen afvragen.

Daardoor kom je nogal vlug uit op het beperkende pad van de godsdiensten...die weigeren van de linken tussen wetenschappen en andere domeinen te zien.

Wetenschap weigert dan weer van de linken met zaken zoals telepathie te zien...terecht soms, want er bestaat veel gezweef en gezever op 's mensen evolutietocht.

Laten we aannemen dat al het goede dat mensen ooit deden door de levenden als straling ontvangen kan worden, indien ze zich niet emotioneel bezwaren.

Materie is zwaarder dan eterie (straling) en deze laatste is één in de wisselwerking ermee.

Het emotionele zware, zou men moeten ontgroeien en dan meer in rust door het leven gaan, maar de wegen van de genetica en de uitwerking ervan zijn ondoorgrondelijk.

Het kan goed zijn dat mensen die op emotioneel vlak rust gevonden hebben, deze toch nog verlaten voor het dieper begrijpen van het spirituele via het emotionele.

Materie en antimaterie zijn één omdat stof alleen niet kan bestaan en het spirituele ook niet zonder inhoud, zonder stoffelijke vorm kan.

De kracht in citaten :

Onze lichamen stralen het al uit, alles en iedereen is beiden een beetje, zoals een man ook vrouwelijker aanvoelen en denken heeft en omgekeerd.

Alles is een zoeken naar aanvulling en uitwisseling daarom, binnen de grenzen van wat mogelijk, wenselijk en dragelijk, dus mogelijk is.

Een eicel bijvoorbeeld, heeft een automatisme waarbij er overwegend, van zodra er 1 zaadcel binnen is een aantal chemische e.a. reacties gebeuren om meerdere 'bezoeken' te blokkeren.

Omdat het fysisch en tegelijk spiritueel zo in materie en antimaterie gepland is ?

De kracht van je middelpunt

In welk verhalen zit je momenteel ? Hierover moet je eens goed mediteren. Wie zijn al die mensen die je van nabij of verder kent.

68.New set of statements or axioma's-higher level

1. what people mean with 'God' in fact is the total collective awareness, the total deeper consciousness conducted by a central control unit, but with delegated powers that start with the responsibilities of the combined individual consciousness of all separated living souls in relation to the spiritual world of everything and everyone that ever did exist

2. soul world and spirit world are one energy, soul is also body, spirit is also soul, higher level

3.the meaning of it all is the enrichment of consciousness to create an intelligence that takes central control unit functions after the next big bang phase, remembering how everything is build and evaluates according to the rule 'something that becomes meaningless is bound to disappear because smaller than or equal to zero does not exist. (see 'there was life after all' essay)

4.positive emotions, feelings, intuition, soul, spirit, lovemaking soul-spirit all very energetic tools to feel well an feeling well destroys negativism

5. people tend to believe they only have one life...partly true, but it could well be that the mix they arrive in after the next big bang cycle is very very much the same due to the central control unit on an individual base. (extended to the idea of parallel universes one could in a slightly different mix be living according to a decisions not having been taken in this earth life)...important to know because one has all the time to complete a relation premature under the argument that one has to do a lot of things with a lot of people, which can become quite chaotic (ask woman or man with more than one partner)

6.in complex love situations with not enough maturity no serene 1-1 relation is possible within a monogamous frame

7. combination of complex love life mainly possible on bases of platonic relations, those who want the most freedom often have the most amount of jealousy and homo-tendencies

8. man are less prepared to talk about love relations

9. reward and punish, one rewards and punishes oneself most of the time (see essay 'ancestral telepathy'

10. Alfa and Omega, starting of ends in relation often in the same point of beginning where one had arrived (ex.DD-PF)

11.Life not only is carnival, oh no, one who says that has a lot of sadness to get rid of, but is that always possible considering the karma of former generations and one's own ?

12.In how far can one change 'destiny' 'faith' a bit ? see starting from 25june under 'E . Bijzondere Energien.

13. One has to be mature to understand his own life, life grows towards that maturity

14. Not everything can be described with words.(see B. TOOLS)

15.If one talks behind one's back, the same is probably about to happen to the one who does it...but on collective evolution terms responding to the individuality and the groups one is functioning in.

16.there is a limit to giving to much psychological credit to some people

17. one gets the change to adapt destiny and faith a bit, but refuse that a lot

18. one cannot telepathically force others to do something, influence yes, but the start must come from them

19. one has to concentrate on the viable things, not on to much on the negative from the past

20. once has to await patiently the events sometimes, sometimes anticipate

21. every practical thought one can put in too theory

22.past away people can influence the energy of the living one's (good example : a young boy who lost his father designed a three, few years later, without thinking of it, it was as if there was a man in the three carrying another man, like giving him the other man, who in fact looked like CO, he found himself. Was it the energy of the past a way father of the boy at the moment when his son was drawing ? Or an energy of his kind present in the room or the energy of CO himself so very near the glass of the picture, CO thought it was the first cause that caused the second, but combined with the present energy of the past days, where CO got very good mates with the boy, let's call him the BBoy.)

23. What about the relationship between the past away and the living ? A man who had had a hart infarct near his seventies, came to talk with CO and Gran. In the beginning the dialogue was much about nothing...because the level of the energy fields were to different...but when CO began talking about passed things in the neighbourhood, communication became better, with Gran adding some individual memories about people passing by in the discussion. When CO began talking about a certain man who had worked in the company of Gran and her late husband...the neighbour said that this man died two weeks ago, we did not know...who brought me on the idea of talking about that men who I knew around 1968 and then talked to no more practically...the father of CO(which was the husband of Gran) or the deceased himself)

Maybe what we call 'logic' is more the language of they that used to exist in a biological way and the part of feelings we got from them and build upon more the language of subjective expression, more chemical then physical, more psychological than objective. And in between as a bridge some metaphysical inner dialogue which we must learn to master and keep in balance if we are gifted with seeing and understanding and hearing more than the objective facts. Understanding in which way words are born is a key skill in this.

69. beminde gelovigen, anno 2008

Op een debatavond rond de stellingen van de schrijver van de Da Vinci -code, hoorde ik een aantal merkwaardige dingen. De avond ging uit van de plaatselijke evangelische gemeenschap. Een protestants theoloog had het over de vierde eeuw van het christendom, over een door een keizer Constantijn bijeengeroepen concilie (als dat woord toen al gebruikt werd, want men werkte alleen met bisschoppen, er was nog geen paus).

Als criticus van de miljoenenbestseller beweerde de professionele bijbelonderzoeker dat de overgrote meerderheid van de 315 bisschoppen voor de oorspronkelijke leer van de apostelen Paulus en Petrus gekozen hadden, er waren maar enkele onthoudingen en twee tegenstemmen die tegen waren, niet om de alternatieve teksten (andere dan die van Matheus, Lucas, Johannes, Marcus) een kans te geven, maar om andere redenen. Bij de stemming voor een verlenging van de pensioenleeftijd, een 1700-tal jaar later stemden maar vier mensen in 't parlement tegen...of dat dan de juiste benadering was ?Zie me niet als een verdediger van de 'Da Vinci code' of zo...als je iets beweert krijg je altijd het tegendeel of een niet-geplande uitbreiding van wat je beweert op je bord...niemand weet alles over alles op z'n eentje...bovendien als je zelf zegt dat je fiktie schrijft heb je altijd gelijk.

Elke vogel zingt zoals hij gebekt is. De gnostici, zij die naast de vier klassieke evangelie-schrijvers ook schreven, wilden door ervaring zelf achter de waarheid over de bedoeling van 't leven komen...ook Maria Magdalena zal wel teksten geschreven hebben...wie zal het zeggen...wat er in teksten staat is belangrijker dan wie ze geschreven heeft. Waarom onderling bekvechten over het al of niet maagd zijn van de moeder van Christus of dat zij nog meerdere kinderen had of dat haar zoon de zoon van God (zonder uit te klaren wie men daarmee bedoeld) was of dat hij een vrouw had of een kind of meerdere kinderen of niet...niemand kan dat bewijzen, met geen enkele tekst. Of er zou dezelfde DNA moeten zitten in het stukje vezel-huid van Magdalena dat men in Vézelay zou bewaren, als in een opgegraven Merovinger bijvoorbeeld... .

Elke gevestigde godsdienst krijgt vroeg of laat met kritiek binnen eigen rangen te maken...natuurlijk dat er

vierhonderd jaar geleden kritiek op de rooms katholieken kwam en men begon te 'protesteren' tegen bepaalde zaken...nu krijgen ook de protestanten hun deel van kritiek langs alle kanten (new age, Da Vinci-code...) enz... Het is zo'n beetje zoals bij de socialisten...ipv zich te verenigen met het oog op bepaalde doelstellingen(afbouw armoede, militair apparaat omschakelen, wereldwijd zelfde werk, zelfde loon, kennis en mens belangrijker dan winst...verdelen sommigen zich opzettelijk omdat ze coalities met de macht van het geld willen blijven aangaan.

Ze hebben het allemaal over 'God' zonder dat ze dat vanuit de wetenschap onderbouwen en ze idealiseren de geschiedkundige werken waarop ze zich baseren. Alhoewel er natuurlijke prachtige dingen inzitten in die werken kan je van het oude-testament op sommige plaatsen gerust zeggen dat het een imperialistisch pamflet avant-la-lettre is. Het nieuwe testament breekt daar met die stijl. Wat voor de Bijbel waar is kan ook van andere religieuze werken gezegd worden, het zijn allemaal uitingen eigen aan de tijdsgeest...sommige uitingen hebben wel eeuwigheidswaarde (bijvb. 'doe niet aan een ander wat ge zelf niet leuk vindt'), maar zich op basis van boeken in zijn geheel laten verdelen in godsdiensten kan tot onnodige spanningen leiden en door de politiek ...misbruikt worden. Ook dingen die Marx beweerden zijn nu nog voor een groot stuk waar...economische dominantie leidt tot oorlogen...moeten we ons daarom Marxist noemen...misschien schatte hij de rol van het sparen wel verkeerd in. Misschien wou Christus meer begrijpen over de man-vrouwverhouding en werd hij daarom op Maria Magdalena verliefd ? Wie zal het zeggen...je kan daar een heel leven over lezen en debatteren... en iedereen kan er met zijn groot verstand nog naast zitten. Vooral bij zaken die met de subjectieve leefwereld te maken hebben, psychologie, leven en dood, filosofie ,heeft een mens een groot stuk van de factor 'geloof' nodig...maar dan een geloof dat vanuit goedheid en innerlijk verlangen naar het goede vertrekt. Goedheid...'god'...maar één lettertje verschil. Het goede en het schone...meer moet dat niet zijn...laat ons mekaar niet onder negatieve gevoelens bedelven...alle lelijkheid heeft ergens in 't verleden zijn oorsprong...laat ons meer vanuit het heden met goede intenties bezig zijn en samenwerken aan een betere wereld en betere verhoudingen tussen de mensen die hem bevolken.

De wetenschap op zich is ook een bijbel voor wie tussen de lijnen lezen kan. Straling (symbool voor idee) schiep materie (het eerste atoom, de eerste cel, de eerste mens) en alles keert altijd tot straling weer. Een andere wetenschappelijke oplossing voor het 'probleem' van de zin van het leven : iets dat kleiner of gelijk aan nul(inhoudsloos) dreigt te ontploffen : zinloosheid zelf kan niet bestaan...hoe meer ze dichterbij komt hoe meer de 'redding' , de 'nieuwe schepping...de nieuwe toestand' nabij is. Elke dag is een nieuwe toestand.

Neem nu een begrafenis. Je geniet van het gebeuren ook al ben je het filosofisch niet eens met alle zinnen die door de priester of zo uitgesproken worden. Ook het deelnemen aan dat stukje leven van de familieleden van de overledenen is een louterend iets waarbij je een stuk zin in het leven ervaart. Leven en dood, hetzelfde mysterie als 'elektriciteit', de ene draad mag de andere niet raken of je hebt kortsluiting...de ene draad weet hij ervan dat de andere bestaat ? Samen geven ze wel stroom, leven...ons ? Gaan we dat allemaal wel weten als we dood zijn ? Misschien is dood-zijn voor sommigen...voor iedereen ?... een toestand van energie in rust in plaats van in beweging...en weten we niet eens dat we dood zijn, maar voelen we dan alleen maar het verschil tussen energie in rust en de stromende energie van het dagelijkse leven. Misschien is het juist de kunst om al tijdens het leven zo een rust te bereiken ?Gelukkig mogen we maar gissen.

Het leven zelf dan. Waarom de ene de andere als levenspartner aangetrokken heeft...sommige originele maar een stuk dezelfde trekken die je in kinderen en kleinkinderen waarneemt, hun ontroering enz... .Het even stilstaan bij de kern van het leven. Een ziel lijkt wel een lied...daarom ook dat als er één spreekt de andere even zwijgen moet of je hebt chaos.

Iedereen moet leren zichzelf 'scherp' te zien. Weten waarvoor je staat.

Weten welke rol je speelt en voor wie je die spelen wil. Met het stuk pijn dat dit vaak met zich meebrengt geconfronteerd willen worden. Je bewust zijn van de spiegel van jezelf en anderen vanbinnen...al eens de tijd nemen om die spiegel te kuisen, te ontvetten van negatieve gevoelens. Soms zijn anderen ook een stukje spiegel van jezelf buiten jezelf...of een stukje omgekeerd spiegelbeeld...je kan in anderen zowel positieve als negatieve stukjes van je eigen samenstelling bekijken. Leren denken in beelden en symbolen is een soort aanleren van een nieuw alfabet.

Let geconcentreerder op gebeurtenissen, woorden, beelden, toestanden en leer de wereld met kennis van zaken interpreteren. Ook landschappen, niet alleen mensen...geven ons vaak energie...neem eens meer de tijd voor een passage en je wordt 'sage'. Laat het licht en de lijnen en de kleuren in je dringen, voel ineens die ruimte daar vanbinnen. Zuig je longen vol goede lucht en wandel zonder zucht van het ene perspectief naar het andere. Zoveel mensen zoveel landschappen, zoveel gezichtspunten vanuit een andere hoek.

Alles kan ten goede veranderen als je je voor het goede openstelt.

Het is natuurlijk niet altijd even goed weer om te wandelen. Zoals het weer neigen wij mensen ook al eens naar depressie...wachten tot het door is en je vooral letterlijk en figuurlijk 'warm 'proberen houden...je gemoed niet laten verkillen...al kan dat ook al eens positief zijn als je meer assertiviteit ten opzichte van anderen nodig hebt. Depressiviteit is als een stuk verleden waar je niets meer kunt mee doen en waar je niet mee afrekent...niet alleen de werking van hormonen...jij zou hen moeten sturen in plaats van zij jou.

Daarmee afrekenen kan betekenen dat je leert met mensen te leven, er beter leert mee omgaan of dat je er juist minder moet mee leven...afhankelijk van wie wie het meeste

onnodige schade berokkende. Onnodige schade is schade waardoor je als mens niet meer mens van wordt. Man en vrouw kunnen mekaar wel eens beschadigen en hoe langer dat duurt en hoe meer dat gebeurd en hoe meer ze op mekaars tenen trappen hoe minder ze nog voor mekaar voelen kunnen.

Als je goed leert kijken snap je beter waarom mensen bij mekaar horen.

Dat begint al van voor de geboorte...misschien vormen al die verschillende soorten genetische informatie uit het verleden wel 'ploegen' zoals in een wielerwedstrijd met een soort afspraken om het eerste aan de meet, de 'eicel' te kunnen komen...als het zoal werkt...misschien beslist de eicel wel over wie ze eerst binnenlaat...ondanks al die mannelijke afspraken van de ploegen uit de spermaploegentijdrit. Van zodra we er zijn blijven we individueel of collectief maar coalities sluiten.

Het is belangrijk hier even NU in dit tijdvak van menselijk bestaan op in te gaan...nog een paar decennia en niemand zoekt twee generaties na mekaar een partner in het eigen of aangrenzende dorp...hetgeen daarom niet noodzakelijk te betreuren is, dat bedoel ik niet, maar een psychologisch-evolutionair breken met wat al een heel oud verhaal kan zijn, kan betekenen dat je de rode draad in je roots moeilijker terugvinden kan. In een dorp op een kerkhof merk je dat bijna alle mogelijke combinaties tussen mensen uitgeprobeerd zijn. Naarmate je ouder wordt en voor zover je nog weet welke voorouder met welke familie is scheep gegaan en wat daar in het geval je die mensen zelf niet gekend hebt nog door overlevering werd over doorverteld ...kan je beter aanvoelen welk een soorten energie je zelf meedraagt...nog allemaal stukjes van die voorouders.

Soms kan je zelfs gelijkenissen zien met dingen waar jijzelf of voorzaten het moeilijk mee hadden of hebben of dingen waarmee je eigen nazaten vlotter mee omgaan. Net als dromen blijven sommige van die observaties over jezelf en de mensen rondom je niet altijd even helder bij en is het vreemd genoeg de bedoeling niet...net als het soort dromen die je je niet meer herinnert, maar die toch een antwoord waren op wat er zich in de dag of zo heeft afgespeeld. Je ontwaakt met rustige hersengolven en toch weet je niet waarover je nu wel gedroomd hebt. De nieuwe dag kan beginnen...altijd op zoek naar het behoud van de innerlijke rust van 's morgens...je eigen niet laten overnemen door computervirussen die je computerscherm de hele dag bestoken met reclame waar je niks kan mee doen...en die je alleen maar hindert...een mens heeft geen behoefte aan mensen die hem willen 'kopen', maar aan mensen die met andere mensen in ontmoeting willen treden.

Dan wordt je gedachtegang meer als een verre reis, gedachte na gedachte, kilometer na kilometer, in plaats van dat je teveel door de consumptiemaatschappij wordt gedirigeerd.

Als je dan 's avonds echt intens weer naar een goede nachtrust en droombeleving verlangd...komt die er meestal wel en ben je 's anderendaags weer fris vanbinnen...je spiegeltje blinkt weer en je kan weer helderder observeren.

De basspeler die z'n partituur gehurkt op de treinwagonvloer leest, terwijl z'n handen op en neer gaan en hij de muziek hoort en af en toe corrigeert...terwijl er in die bewuste tussenruimte van de trein geen noot te horen is en z'n instrument gewoon in een andere treinhoek gekoesterd ingepakt rechtstaat en hij geen dingesspeler in z'n oren heeft.

De geest is tot veel in staat...het verleggen van dimensies terwijl je observeert...zoals in de documentaire die ik zag...indien we met ongeveer de gemiddelde snelheid van een parachutist door de aarde heen moesten vallen...zou dat 32 uren duren...hoe lang zou de overgang van leven naar dood en leven duren...vraag ik me dan af...een seconde of drie...bijna nul seconden, waardoor de dood eigenlijk gewoon niet bestaat ? Of moeten we twintig miljard jaar wachten voordat een gelijkaardige kombinatie die het stukje 'ons'-straling van de vorige big-bang zich weer na de volgende vertaalt in een cel enz... ? Als de dood het inhoudsloze is dan bestaat hij inderdaad niet. Als het inhoudsloze benadert wordt is dat niet alleen zoiets als een big bang...maar ook zoiets als honger krijgen...je wil het tegengaan en zoekt naar eten...onze ziel zal altijd naar zin zoeken om in leven te blijven...als ze dat al wil...misschien kan ze ook niet anders...zeker als ze ?misschien alleenlijk als geest verder zal zien te bestaan. Eigenlijk is er geen einde en geen begin maar altijd overgang van het ene in het andere, een eindeloze reis...ook als we in een andere vorm van energie zullen bestaan zal die ook wel in een nog andere vorm overgaan...maar dan wordt het wel wat ingewikkelder dan de vergelijking van de rode draad van het leven en de blauwe draad van de dood die niet tegen mekaar mogen komen omdat je anders kortsluiting hebt...dergelijke vergelijkingen zouden ons te ver leiden.

Laten we het maar rustig bij het leven zelf houden en daar onze vergelijkingen zoeken.

Sommige mensen hebben meer van chimpansees weg die al eens andere apen doden en andere mensen zijn meer met de vredelievender en rustiger bonobo's verwant. Bij niet-mensen heeft dat verschil (bonobo's doen het misschien meer) misschien meer met de frequentie van hun seksleven te maken...bij de mens zit dat verschil meer bij z'n innerlijke rust...of zou daar moeten zitten.

Ook de opvoeding speelt een rol...als je nog niet zolang geleden 'linkshandig' was kreeg je een tik van de lat in de school of bond men je hand vast. Alles er doctrinair indrammen in plaats van wat ruimte aan de eigen levensweg en manier van doen te laten...was niet alleen vroeger de boodschap.

Zoals soldaten in 't leger in de rij staan voor een dokter die met een soort pistool inentingen toedient, zo slikken wij alle dagen opinies en meningen die er enkel moeten voor zorgen dat de wereld door overheersing en uitbuiting verder kan blijven bestaan.

Daarom aan alle fundamentalisten in spe : alles is tegelijk veel ingewikkelder en simpeler dan jullie je ook maar kunnen voorstellen. De zelfvernietigingsdrang van sommige mensen, doordat ze het zachte in hun geest en lichaam niet

volgen en het eigen gelijk fanatiek verdedigen... dreigt soms anderen voor een stuk of totaal mee te slepen. Als je hen liefhebt wordt liefde een soort zelfkwelling Elke dag van niet liefhebben van het leven in al zijn aspecten ondermijnt en takelt af.

Wat is liefde, wat is haat, wat is rijk en wat is arm ? Te weinig solidariteit en te weinig kansen. Leer allen samen groeps-te dansen. Breek de cirkel van wraak en weerwraak.

Totaal herbeginnen op basis van een menswaardig leven voor iedereen.

Ogenschijnlijk zitten we materieel goed in 't Westen...we trekken ons voor 't merendeel van politiek weinig aan. Honger en armoede...ver weg...allée kom aan, niks aan te doen zeg !

Maar let op, de wereld is één...de 'problemen' komen toch naar de overkant...en let maar op dat ze ons niet verrechtsen ...vroeger het lachen met de rijke jood...nu de angst voor de vreemdeling ! Goed, die oorlogen dan...zo ver weg. Tot de auto's niet meer rijden...hoe komt dat nou zeg ! Tot dat de banken failliet gaan, waarom nou toch ? Ai beleggingen, oei spaargeld.

Ach mens, laat ons hopen dat het wel goed komt met de wereld en dat we meer bewust ontdekken wat ons daarvoor te doen staat.

70.liefdesrecept

Bovenal leer de liefde die in je zit voelen en leer ook aan wie ze te geven. Onderzoek de wegen die de filosofie en de geschiedenis bewandelden. Bemin de kunsten. Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Laat zo weinig mogelijk negatieve emoties toe. Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Deel zowel de vriendschap als de liefde, de kennis en het zoeken als je lichaam met je uitverkorene...kruidt het geheel met relativiteitszin en humor en je bekomt ...passie.

Als je dan niet dadelijk voor mekaar kiest...moet het niet zo zijn.

Als geest en materie '1' zijn en eeuwig bestaan en de rode, wetenschappelijk aantoonbare wetten van de materie, altijd aan een verfijning van de geest gewerkt hebben; ...hoe komt het dan dat voor het begrijpen van allerlei soorten verhoudingen tussen mensen, zeker die, die met het intieme zijn te maken hebben, je met die rode wetten alleen niet ver komt ? Mensen zijn niet alleen bij mekaar omdat ze geografisch gezien in mekaars buurt woonden of elkaar toevallig tegenkwamen...of mekaar economisch nodig hebben...ze trekken de moeilijkheden en aangename dingen die ze nodig hebben om te groeien vaak zelf aan...vooral diegenen die mensen die eigenlijk niet veel groei nodig hebben, lijken soms nog het meeste moeilijkheden aan te trekken. De liefde gebruikt ons om ons het onderscheid tussen mensen en wat hen in ons aantrekt en afstoot duidelijk te maken...zodat we er alle dagen wat wijzer zouden uitkomen.

Aantrekken en afstoten, ebbe en vloed, het universum dat uit deint weer in mekaar stuikt...de liefde kent er ook wat van. Die filosofische speurtocht naar de zin van het leven, sommige theorieën die men rond de praktijk van de mens en zijn menselijke relaties kan uitwerken, blijken in de praktijk rondom ons veelal te kloppen...al kan je een mens en zijn relaties niet in om 't even welke theorie gieten.

Zo hebben vele alleenwonenden hun boezemvrienden wel een aantal redenen om niet bij mekaar te wonen...wellicht omdat ze te openhartig over hun al of niet platonische verhoudingen zijn...en ook omwille van de verplichtingen die ze, terecht of onterecht nog bij de voorgeschiedenis van hun leven terecht of onterecht, menen te hebben.

Vanuit de subjectiviteit van een situatie lijkt iedereen tijdens conflicten wel gelijk te willen hebben...het is hoe men zich op korte of lange termijn voelt dat bepalend voor iemands beslissingen is. Misschien is het iemand zijn lot van bijvoorbeeld te blijven schrijven en daarvoor veel alleen te moeten zijn. Misschien is het iemands lot van verder in de omgeving van je kinderen te blijven. Alles is op een bepaald punt altijd het resultaat van wat eraan voorafging. Schrijven over de veiligste manier om emotionele windhozen met vrouwen en mannen en kinderen te vermijden, is nog niet zo simpel. Er monogaam mee samenwonen is, afhankelijk van iemands karakter en opdracht in 't leven een heel goed recept ter voorkoming van onrust...maar in iedereens rode draad van 't leven niet ingeschreven, zo blijkt meer en meer. Ook in gemengde gezinnen met kinderen is samen leren omgaan met mekaar een opdracht. Het zou zo simpel kunnen zijn. 'Indien gij niet wordt als deze kinderen'...1meisje, 1 jongen. Zo simpel blijft het voor velen echter niet...en dat kan soms ook niet anders lopen.

In de tijd van onze grootouders en ouders, het eerste grote stuk van vorige eeuw, bleef men bij mekaar wonen tot 1 van de twee sneuvelde of vredig doodging. Dit feit wil natuurlijk niet zeggen dat het toen allemaal beter tussen man en vrouw was. Nu valt het door de meeste mensen niet te verdragen als de partner iets met iemand anders heeft, hoe geestelijker het nieuwe paar bij mekaar staat, hoe erger meestal voor de vorige partner. Dit 'dicht bij mekaar staan' heeft soms ondoorgrondelijke redenen en soms is het zoeken naar een andere partner alleen maar zin in avontuur of gebeurt het uit revanche...of om de partner te vlug af te zijn...zo diep kan jaloersheid gaan.

Het lijkt wel dat hoe meer je elkaars gedachten kunt vertolken zonder dat de andere ze uitspreekt, hoe dichter geliefden naar mekaar toegroeien en hoe intenser ook hun innerlijke band wordt. Het waarom van zowel verliefdheden als scheidingen kan generaties terug te vinden zijn...we vertegenwoordigen en zijn vele stukjes van zij die voor ons kwamen.

Het leven stuurt de ene vele paden in, een ander krijgt er minder te begaan... om te genieten, te boeten, wraak te nemen, te domineren of te leren...of alles bijeen ? Aan alles alleen op ons eentje te doen, hebben we niet veel, we zoeken gezelschap. We beseffen het niet altijd, maar toch willen we gewoon in onszelf tot rust komen, via de invloed

van anderen. Dat tot rust komen heeft ook, maar niet zozeer met de lichamelijke kant van de liefde te maken. Buiten de al eens overhoop gegooide gevoelswereld in ons eigen gaan we werken of verplaatsen ons met onze auto's of met de zeldzame bussen. Als we door een van onze dorpen stappen, lijken we wel rare snuiters , want voetgangers kom je op de buiten nog zelden tegen in de dagen van tegenwoordig. Ook in de steden vereenzamen mensen soms.

Het is niet alleen menselijk contact en innerlijke rust dat we zoeken...we willen weten hoe ons leven in mekaar zit. Niet zozeer op filosofisch gebied, want daar zijn er velen onder ons te materialistisch voor geworden, maar gewoon ons liefdesleven, dat willen we toch wel begrijpen. Alhoewel we het leven van zij die er niet meer zijn onrechtstreeks verderzetten, spreken de graven niet meer, op de voetpaden kom je zelden iemand tegen voor een meer dan gewoon gesprek.

De visuele media houden iedereen soms op een oppervlakkige manier in hun ban. Als je naar de beeldbuis kijkt moet je altijd veel selecteren, zappend op zoek naar een goede documentaire of een film met menselijke inhoud.

Boeken over relaties zijn er in overvloed...toch zullen we in de praktijk de confrontatie met de voor ons nuttige dingen daarin moeten aangaan. Wordt vervolgd.

71.Het grappige aan onze evolutie

Eerst was ik supersnel...straling weet je wel. Toen begon ik te vertragen...atoompjes gingen me dragen. Daarna begonnen die wat te prullen...en dra zaten we met moleculen. We hadden het kunnen weten, dat moest eindigen met planeten. Wat dan weer redelijk eenzaam was...zo ver van mekaar afstaan...maar dat deden we toch ook al als atomen...maar nu was 't gedaan...want er zaten celletjes aan te komen.

Die celletjes leerden altijd nieuwe spelletjes...ze moesten zichzelf niet meer kopiëren toen ze met seks begonnen experimenteren. Van die celletjesseks kwam het eerste orgaan en lichaam...en nog was 't niet gedaan. Tussen allerlei soorten groot en klein is ook de mens ontsproten. Wat had hij een leven misschien. Bleef hij in 't begin in de buurt van z'n bomen hangen, eten genoeg, aan werken ging hij zich niet laten vangen. Nog bossen genoeg, jacht en pluk en op tijd nog andere leuke dingen. Van zodra 't ergens te koud werd zijn we

dan van d' ene gordel naar de andere getrokken...altijd maar van 't goeie leven blijven dromen. Toen kwamen er tussen de mensen zij die nooit *content* waren met zomaar genoeg of een beetje...ze wilden stamhoofd, koning, beursspeculant en zo heten. Alles wat voortaan werd gemaakt, eigenden ze zich toe...ze leerden ons werken voor een loon en kopen en verkopen. Zo werd dus het geld, de duiten, geboren...en hoe meer er werd gevochten om die duiten...hoe meer we naar ons schoon leven konden fluiten. Toen vonden de nooit *contenten* dan ook nog eens de wapens uit om anderen hun streken te veroveren. Ondertussen kwamen er velen, ze noemden Confucius, Lao-Tse, Boedha of Onze-Lieven-Heer en den Allah, ze hadden misschien wel goed voor...maar wij hadden genoeg aan de zon en de maan, een kampvuur en eten, aan ons innerlijke bestaan...de rest was allemaal goed om weten en soms goed vertaald. Ook veel filosofen sloven zich door allerlei uitleg heen, iedere tijd volgde ze alle wel en wee op de been. 't Ergste was altijd dat een deel van die tisten alles alleen in dienst van boze machthebbers wisten. In feite kwam het samenleven beheren ons toe, en niet de nooit *contenten*; maar was het al niet te laat...ze bestonden al uit een legertje serpenten, hun pluim of hun bik of hun krijt, altijd tot collaboratie met het kwaad bereid. We besloten ons wel ten allen tijde tegen hen te keren. Waarom zouden we voor hun onzin blijven creperen ?
We bestudeerden hoe dat toch allemaal kwam...dat we ons steeds lieten vangen door hun telkens *heraangepast* gezwam. De ene keer riepen ze "'t zijn de heidenen, hak ze toch in de pan". Dan weer "pak ze" want ze lezen de Koran. Nu durven ze wel niet meer te roepen "pak de olie"...maar we zijn nog altijd de dupe verdorie.

72. Lees mijn honderden Filosofisch Verzet Columns over binnen-en buitenlandse actualiteit tussen 2006 en 2010 en later via gastauteurs en commentaar op facebook

73.Het boek dat leven noemt

Niets is 'echter'dan het beleven van het leven zelf, hoe echt kunst ook is. We zitten met ons allen in een echte roman die al eeuwig bezig is. Personages wekken andere personages tot leven en verdwijnen weer. Sinds duizenden jaren proberen we al dat bezig zijn in tekens om te zetten. Hoe meer je er van snapt, hoe moeilijker het in woorden om te zetten is.

Het goede dat een mens doet leeft tijdens en na z'n leven door. Het kwade ook. Positief en negatief vullen mekaar aan in interacties. De zin ervan, een allesomvattend, machtig iets. Je kan pas observeren en reageren vanuit een evenwicht waar je dagelijks aan werken moet. Enkele tips. Wetenschappen kunnen ons logische verklaringen voor het leven geven. Een getraind observeerder ervaart meer dan alleen de logica der dingen. Objectieve wetenschappers hebben te veel oog en te weinig tijd voor hun vak alleen. Filosofie, psychologie en geschiedenis, moeten als menswetenschappen de overige logica één maken en verbinden met de subjectiviteit van het dagelijkse leven... Theorie verschilt nu eenmaal met praktijk. Godsdiensten probeerden het met ons te doen geloven in goden. Religie, dingen 'reliëren',' verbinden' wat was dat dan? Het omgaan met hoe het leven in z'n geheel ineenzat, was nog ver af. Marxisten probeerden de objectieve wetmatigheden van de geschiedenis te vatten. De subjectieve factoren hadden ook zij niet altijd onder controle. Einstein bundelde wat al was bereikt en onthulde een nieuw uitgangspunt. Tijd, ruimte en materie werden relatiever dan we dachten. Freudianen toonden voor een stuk de rol van soorten van bewustzijn aan. Toch konden zij geen allesomvattende zin zien in dit leven van ons. Wij zouden allen veel meer 'zinzoekers' kunnen zijn. Een zin die het leven verbindt met het begin, het verloop en het

einde(?) ervan. We zitten echter teveel gevangen in allerlei soorten gewoonten en 'pijn'.

73bis . Eindelijk er acht-er gekomen !

De drijfveren van het menselijk bestaan !

Hoe kunst ontstaat.

Het kwetsen en verblijden van mekaar programmeert de levens.

Dat alles balsemt en overwoekert het sociale.

Geeft dwaze politieke spelletjes veelal vrij spel.

Eindelijk, alles valt op zijn plaats.

Al het nuttige opgebouwde even terzijde.

Woorden die beginnen met God, gewoon een denkmethode.

Wetenschap, een voertuig naar méér inzichten.

Lichamen, de echte tempels van geestelijk ontwaken.

Eindelijk het waarom van het leven zelf, onbeschrijfbaar in roman. Leven zelf...

Dat alles op zijn diepst doorwoelen kan.

Dat speelt met alle emoties, een spel.

Dat het negatieve uit het positieve sleuren wil.

Eindelijk doorgrond, weer bijna tot op de bodem.

Niet de goeie ouwe fictieve God, maar de mens, bijna ondoorgrondelijk.

Niet alleen voor zichzelf en voor anderen.

Niet alleen door de voorouderlijke pijnen, de nieuwe compositie en zo.

De angst om te vergeven en vergeten, doet bloesems verwelken.

Eindelijk begrepen welke soorten vruchten, karakters dan worden geboren.

Waarom we hier rondlopen, hier horen en weer niet.

Waarom er sterke schouders bestaan.

Waarom liefde ongemerkt domineert, maar de soorten angst regeren.

De ijdelheid, het te grote zware ego, hebzucht, jaloezie à *l'infinie.*

Eindelijk ogen, hart, verstand, weer even op open.

Welk een afwisseling van geluk en ongeluk moeten worden doorstaan.

Welk een vermijdbaar (?)aantal paden, gejaagd gelopen.

Welk een linken allemaal afgewogen, verbanden herwogen, geschrapt, geschept.

De mens, waarom dat eeuwige te min en te onmin.

Eindelijk zowel emoties, gevoelens als eeuwige straling, kernen en elektronen verklaard.

Hun werking, zoals die tussen man en vrouw en mensen, in beelden en gedachten ook.

Hun reddend onverschillig evenwicht en heilzaam overhellen weer opnieuw.

Hun soms te lang blijven lopen achter de feiten.

Eindelijk bijna alle watertjes doorzwommen.

Bezit, wraak en weerwraak, meelij wekken, de koestering van de onmacht.

In alle soorten camouflage en alibi's vluchten.

Onbegrepen eigenheid zogezegd, omwille van valse trots.

De andere niet kunnen luchten, de uitdagingen ontvluchten.

Concrete Redenen genoeg om op te sommen.

Altijd het onbegrepen verleden dat zich wreekt.

Niet snappen dat ook het niet uitgesproken spreekt.

Niet geloven dat eenieder hier met zijn eigen redenen bestaat.

Het verschil tussen achterkant en voorkant, algemene lijn en detail niet zien.

De veelal onvermijdelijke driehoeken en andere kansen tussen mensen.

Het stoffelijke en de gemakzucht laten primeren.

Bemind willen worden met teveel verliefdheid op zichzelf.

De enige, de beste, de snelste...willen zijn.

Te koud, te warm, de seizoenen in mensen niet kunnen zien.

Hun klimaat, hun ondergrond, hun overlevingsvormen, hun afschermen niet kennen.

Wacht niet op het te vroeg willen sterven om je geest te kunnen laten geboren worden. 5/08/2009 woensdag

74. Lees mijn filosofische essays

75. Neem contact via philosophicalresistance&gmail.com

76. Organiseer uw eigen filosofisch verzetsvorm

77. Schoolse herinneringen

De eerste prof waaraan je, oh soms bizar of soms guitig spel van toevalligheden, terugdenkt, is de heer Steels van Engels. Van bepaalde mensen die je pad zelfs zoveel uur per week kruisten, onthoudt je, merkwaardig genoeg de ene of de andere uitspraak, ook al is het iemand waarmee je maar een paar uur geconfronteerd geweest bent, zoals die Algerijnse ingenieur die je je friet mayonaise betaalde toen je vijftien of zo was en die je over je leven in België en zo vroeg. Je had het dan over de drietaligheid van het land en zo en hij zei in 't Frans "une langue c'est comme un fil de téléphone, ça aide à communiquer", " een taal is als een telefoondraad, het helpt gewoon de communicatie". Zo zaten wij dus aldaar in Tienen, Tir-le-Mont(monde) op bijna de taalgrens…'tirer' 'trekke'…hoe hard ik aan die wereld zou gaan trekken, ik had er nog weinig benul van. Maar om dus op die leraar Engels terug te komen, hij was wel altijd in voor een lach, maar meestal zeer ernstig tot bezorgd kijkend. Van hem onthoudt je dus dat hij teenagers de raad gaf om voor een meisje te kiezen dat zowat toch met de eigen intellectuele vermogens overeenkwam. Daar waren wij natuurlijk over verontwaardigd, al begrepen we er wel een deel logica van. In teveel intellect bijeen, zat daar niet het risico in, dat indien je er té objectief en wiskundig mee omging, dat er dan teveel een zekere saaiheid om het hoekje te wachten lag…ach ja, maar dan aan de andere kant humor is van alle lagen van de bevolking en is een aparte afdeling van het IQ, dat daarvoor niet altijd hoog hoeft te zijn, zelfs honden zijn grappig, zonder het volledig te beseffen. Lachen, voelen, de contrasten, de subjectiviteit, de tegenstellingen van de invalshoeken, konden ook immers voor creatieve situaties zorgen. Maar wat wist je al van het spel van aantrekking en afstoting ? Feit is dat al die dingen die je blijft onthouden meestal een cruciale betekenis in je leven hebben. In het geval van de Algerijnse ingenieur, in de latere telematica (het woord bestond in 1970 nog niet) voorzag je in je carrière bij de telefoonmaatschappij al een hulpmiddel om de samenleving op een andere manier te beheren…want aan oorlog en het hebben van een inkomen had en heeft de wereldbevolking nog niks te zeggen eigenlijk (blauwdruk zie linken filosofisch verzet via facebook Fotofilosofie)

In het geval van de leraar Engels, het belang van zich niet door het zware emotionele te laten leiden in de partnerkeuze bijvoorbeeld. Herinneringen die daar filosofisch nauw bij aansluiten zijn die van de heer Stels, de biologie leraar en de heer V, fysica. Beide leraren hadden gemeen dat ze ons alleen de objectieve kant achter de schepping probeerden over brengen, zoals wanneer je een fiets uit mekaar zou vijzen en de onderdelen er van uitleggen, zonder je beschouwend af te vragen hoe iemand nu op het ontdekken van een wiel komt of wat nu eigenlijk de bedoeling van al die geologische tijdperken was, de planeet klaarmaken voor de biologie natuurlijk. Vandaar dat ik strafstudie kreeg om een onnozel steentje tegen een groevewand te gooien, wat een klein watervalletje aan keitjes voor gevolg had. Dan die leraars die probeerden wat zin aan het geheel te geven, die mens van psychologie bijvoorbeeld, met zijn goede vragen op het mondelinge examen "zijn we diegenen die we denken te zijn" en zo meer. Alle antwoorden wist hij zelf al evenmin vermoedde ik toen al en ging zelf op zoek naar oplossingen en verbanden waarvan ook de pastoor leraars godsdienst geen antwoorden op wisten…ook de dappere leek R. Degeest niet , een leraar die het aandurfde het over Theilard de Chardin te hebben, een eerste aanzet om tot een toenadering tussen wetenschap en spirituele zaken te komen. Ook daar was ik mijn verder leven mee bezig . Aan een rechtsleer in dienst van het grootkapitaal en aan boekhouden in die zin, had ik heel weinig, wiskunde was ook niks voor mij…en dat op de duur, alhoewel je in talen heel goed was, kon je soms verplichten van een jaar over te doen…wat een slavernij.

78. mijn buitenlandse gasten Chinezen, Koerden, Algerijnen, Marokkanen…

Jianfeng Is een Chinees. Kwam in de jaren 1990 ongeveer, naar Leuven studeren. Op een kamer van vier op vier in de 's Meyersstraat, waar ook het studentenblad Veto zijn hoofdkwartier had. Ik ontmoette hem op de fruitplantage van mijn vader zaliger, waar hij zich ingeschreven had om er een paar maand aan de fruitpluk mee te werken, samen met een tiental mensen uit de streek hier. Elke dag reed hij met zijn fiets van Leuven, zeventien kilometer verder naar de verschillende laagstamboomgaarden. Een echt Brabants werkpaard was hij, één en al ijver met zijn groot stevig hoofd en altijd die beminnelijke of zeer brede lach. Niemand kon hem volgen. In het naar de nieuwe, steeds opschuivende normen, kleinschalig fruitbedrijf; diende de kar nog te worden getrokken; met tien bakken Schone van Boskoop van elk twintig kilo of met zware kisten Doyené, hij vloog de Hagelandse heuvels op en af. Chen, eigenlijk zijn achternaam, maar voor ons was het korter; studeerde voor architect in het Engels, maar dat was nog voor veel verbetering vatbaar; dus 's avonds soms zocht ik hem op om hem wat meer vloeiends van die taal bij te brengen. Hij had een vrouw en dochter in China, Caixa en Dylis. Toen hij ze liet afkomen deelden ze zijn 4X4 kamer, later vroeg ik hen in mijn relatief kleine eenmans rijhuisje te komen wonen, aparte huishoudens. Caixa ging in een Chinees restaurant werken en Delice leerde op één jaar tijd als zesjarige Nederlands. Om nog wat bij te verdienen ontwierp Jianfeng Chinese interieurs voor Chinese restaurants tot in Nederland en de Walen…niet alleen op papier, maar ook volledig uitgewerkt en met mijn hulp, geleverd en al. Hoe hij zijn eindwerk over de Chinese Bouwkunst klaarkreeg was mij een raadsel. Uit China stuurde men hem honderden foto's en op mijn allereerste primitieve Brother computer schreef hij er levendige commentaren bij (in ondertussen vloeiend Engels). Binnen een korte tijdspanne, kende ik 27 Chinezen in Leuven, en als ze hun Nieuwjaar vierde en er moest worden gegeten, amaai, die kleine schoteltjes bleven maar komen en wat ik nooit voor mogelijk had gehouden, ik leerde met stokjes eten. Buiten in de kleine smalle tuin hadden we een geïmproviseerde pingpongtafel gemaakt, grootse spannende tornooien zijn daar gespeeld, terwijl Caixa de resten van de zwaardvis van waar ze werkte, geel lachend klaarmaakte en

Dylis zong, wat klonk als "woo thei an, an tei woo" enz...toen ik Chen vroeg wat het betekende, zei hij dat het een loflied op de partij was, maar toen ik het een keertje aan Dylis vroeg, zei die dat het 'God is groot' wou zeggen. Op een dag was er een aardbeving en ik werd gewekt door de vele glazen die op de kamer boven op een houten karretje van hun begonnen trillen. Mensen kwamen buiten in de smalle Rondestraat om te zien wat er aan de hand was. In de straat stond mijn Fiat Uno klaar om een viertal weken een 9000km lange reis door het Oostblok, Griekenland, Italië en zo langs de Zwitsers en Fransen terug naar Leuven te maken. Chen Jianfeng haalde zijn diploma en vertrok terug naar Ningbo, nadat hij op het punt had gestaan in Hongarije een Chinees restaurant te openen. Jianfeng en Caixa kregen een tweede kindje, een zoon en vertrokken dus naar China, waar hij voor een bouwfirma ging werken en later zou hij een zaak in bouwmaterialen beginnen. Caixa kon geen woord Nederlands, maar we hebben mekaar altijd al glimlachend en met gebaren begrepen. Hoe zou het met hun allen ondertussen zijn en met al die gezamenlijke kennissen ? Wat een periode, na de Chinezen kwamen er Koerdische vluchtelingen van de eerste Irakoorlog te verblijven bij mijn Turkse gebuur en vrouw en kinderen, mijn computer had weer vertalingswerk en het was zomer en buiten speelden al hun kinderen tezamen, ook in mijn tuintje, waarvan ik de draad had weggedaan. Enkele van de kinderen hun vaders zaten vast wegens illegaal, inmiddels zijn het allen zelfstandige werkers. Ooit nam ik ze allen eens met de oude camionette mee om in het Meerdaalwoud de zorgen te vergeten. Iedereen hielp mee mekaars klusjes op te klappen en mijn buur kreeg er een heus zonneafdak achter zijn keuken bij. In de Koerdische dorpen was men wel wat gewoon, sommigen moesten wel buiten slapen. Ik probeerde hen er maar van te overtuigen dat vechten en vechten om een eigen Koerdische staat eigenlijk achterhaald is en dat we naar één wereld moeten waar de werkenden onder mekaar, van welke afkomst dan ook, alleen maar baat hebben bij sociale en economische eisen; dat de Koerden solidair moesten zijn met de toen in staking zijnde Turkse mijnwerkers. Een eigen cultuur, die beleef je toch als je dat wil in je gemeenschap. Ondertussen, een paar decennia later is het herbergen van mensen zonder papieren een misdrijf geworden geloof ik, met fameuze sancties. Ok, niet iedereen kan naar hier komen natuurlijk, daarom is het dan ook hoog nodig dat de mensen in de landen met veel armoede, al die bourgeois klieken aan de macht aan de kant zet...

...en net als onze voorouders sociale gerechtigheid gaan eisen in plaats van bijvoorbeeld met die gewapende fanatiekelingen in dienst van imperialistische confrontaties mee te doen.

79. Citaten, vertellingen, humor en andere ernstige dingen

Citaten, humor en andere ernstige dingen

Onze goed vriend Facebook, zijn Naam wezen overigens geprezen, probeert de blogwereld van weleer te vervangen; maar als blogkunstenaar doe ik door, zelfs al moeten mensen daarvoor nog op een link duwen en al iets langere teksten lezen...of wachten tot ik een boek schrijf. Ach Facebroekje, we vergeven het Hem, want de advertentiewereld kent zijn eigen wetten.

Op een ochtend met vele positieve ideeën wakker worden, houdt soms wel in dat je de dag er voor er voor zorgde dat je relatie naar anderen toe niet van die aard blijft dat men spanningen in stand houdt of uit de weg gaat. Voor het slapen gaan ook niet kijken naar zombie of misdaadfilms (dat aanbod mag men eigenlijk schrappen maar een deel van de consumenten blijft de vraag scheppen). Liefst iets luchtigs, het nieuws op de dialectzender van Luxemburg, grappig, iets, bijna niets verstaan van brandende wereldhaarden, er mee kunnen lachen om niet onnozel te worden, zeker voor mensen die politiek heel veel begrijpen. Zo is er een zangeres die geestdriftig over Ginges Khan zingt en eens komt uitleggen dat alleen de oppositie in een land in bijna burgeroorlog overschot van gelijk heeft en de andere de grote boosdoener is...zonder veel geschiedkundige werken gelezen te hebben waarschijnlijk. Bloeddorstiger kijkt die bokser die eerst tot de vijandelijkheden opriep en nu zijn 'troepen' via de TV tot geweldloosheid wil aanzetten (één van de drie rechtse oppositiepartijen, zonder sociale eisen, doodgrappig, allen liefhebbers van de Euromarkt en de zotheid om voor een kleine groep mensen veel geld te verdienen).

Maar het ging hier over dromen oorspronkelijk. Vaak puzzelt de geest maar wat bij mekaar van de dag of de laatste uren daarvan. Hij wipt dan van je eerste puberlief die Roza noemde naar RTL Luxemburg, Letze versie en voor je het weet sta je ergens in een zaaltje van in je jeugd als parodie één van de smartlappen van toen te zingen, waarvan je nu weet dat al die romantiek en *hartezeer* en het eeuwig 'ik hou van jou' wel voor een pak mensen heel anders in mekaar zitten. Nog een wonder dat ik niet van Roza Luxemburg droomde eigenlijk. Ach ja, voor je iedere ochtend andere historische woorden uitspreekt om mee op te staan, vandaag zou dat in mijn geval "tijd om het licht aan te doen" worden, passeert er nog wel het één en ander in de geest. Misschien een nieuwe blog, de 25ste of zo starten, titel "sit down comedy", of nee, in 't Nederlands "al zittend aan komedie doen" of filosofischer "al zittend Erasmuseren" voor de doordenkers die nog weten wat 'lof der Zotheid' is en die de eerste wereldoorlog niet naar 1418 toe dateren. Maar 'k weet het, het leven is niet alleen amusement en humor en een gekkenfoor. Men begrijpt het wanneer mensen uit bepaalde beroepssectoren waar men door de telematica nog niet massaal kan afdanken, je zeggen dat er op de palliatieve al eens tot mensen gezegd wordt : "wordt het geen tijd moedertje of vadertje of jonge broer om los te laten en te sterven", ook op persoonlijke miserie staan limieten. In India moet in die sector werken een stuk makkelijker zijn, want terugkomen is in de meeste gevallen gegarandeerd. Als wijze koe of Hindoe in een betere kaste, nee ik zie dat niet zitten al daar; als bedelaar of CEO, nee, ik zie het niet zo. Trouwens een andere van mijn ochtendlijke *Bedgedanken* (gedachten) was de bedenking

naar aanleiding van een facebook post van gisteren, 'een CEO bij een openbaar bedrijf heeft er belang bij dat bedrijf failliet te laten gaan vermits de overheid hen minder gaat betalen en zij meer kunnen verdienen in de privé". Overigens wens ik Belgacom toe dat het weer een volledig overheidsbedrijf wordt, wat de kans verminderd dat er pakken van mijn geld aan kaviaar besteed worden of opgedaan worden in casino's of ander aandeelbeurzen.

Aan eenieder overigens nog een fijne dag gewenst, wees niet te bezorgd om uw persoonlijke relaties zal uw horoscoop waarschijnlijk zeggen en als je er geen hebt, je weet veelal niet wat je hebt tot je er hebt en je weet achteraf wat je niet mist als dingen de mist in gaan. Ja, dat laatste gaat de dag van vandaag redelijk makkelijk met dat jachtige leven en het vele willen van ons...we willen wel water bij de wijn doen naar anderen toe...maar met een ander symbolisch beeld gezegd, nadat we vaak onze eigen ruiten hebben ingegooid door bijvoorbeeld te hard te rijden, willen we eigenlijk even snel blijven rijden...en kopen ons sterkere schijfremmen om te kunnen overleven ...in plaats van op ons gemak te leren rijden.

80. Zuidoost Spanje, Andalusie Sierra Nevada 2013

sonrisa=glimach in 'in 't Spaans...sunrise, reizen en talen, filosofisch ('sonrisa' zie twee foto's onder tekst)

Reizen begint met een beetje planing, hoe lang kan je uit je omgeving weg, welk budget, wil er iemand mee, ga je per eigen wagen, vlieg je of huur je een auto aan het vliegveld van bestemming enz...maar voornaamste is toch zeggen, ehwel nu ben ik eens weg ze, een weekje bijvoorbeeld. Op internet tamelijke voordelige vluchtprijs, tikketten zelf nog afhalen want de dag erachter voor een weekend al vlucht op zaterdag. Na zes weken winterregen op ons centraal Europees dak, en twee weken vriezen en sneeuw eens naar de zon. Had bon in het sympathieke *hekserige* lachje van de ticketdame, telkens ik iets grappig zei; wijl ik daarna nog wat kaarten bezag en alleen wat boordbagage meenam, de kleine notebook had zelfs niet gehoeven eigenlijk, onderweg toch internetcafees en eenieder die welk soort info of entertainment (verzet of verzet) wil, zal wel een weekje wachten. Alhoewel 't is beter van iemand die je via fbook kent en na uitnodiging eens wil bezoeken, dat je daar het juiste adres van kent, anders ga je naar een hele grote gemeente wat te veel uren wandelen in de hoop het intuïtief vinden. Maar bon via de notebook en draadloos internet wifi style, toch opgebeld door de te bezoeken correspondent, heel goed gesprek gehad en de man zijn vader was schrijver over een deel van de dingen waar ik ook mee bezig ben nog wel, woonden hoog op een berg met zicht op wat vroeger een Fenisische haven was, hun huis vol met vele interessante boeken en ander schilderijen, waaronder de deze van mijn gast. De Sierra Nevada is gewoon een prachtig streek om te verkennen, maar ga best niet naar beneden via Berga A347 of je tuimelt een gebied vol plastieken groenten -en fruit serres binnen, zo groot als een Vlaamse provincie tot tegen de kustlijn, vanachter Motril (ligt achter Malaga) tot voort Almeria, je vlucht gewoon van de vage plastiekdampen en uitzicht terug de loutering in van de bergdorpen, in alle soorten en groten, zie dat je er niet in vastrijdt (in die met de kleine steegjes), of je gps zou je de gekste dingen willen doen doen. Mensen zijn vriendelijk en behulpzaam , maar soms een beetje stug, eigenwijs en soms herken je mensen van Indiaanse afkomst (sinds Columbus) of zuid Amerikaanse horigen, maar steevast kom je her ten der weer figuren tegen die je ook in België kent als het ware, wel leuk zo een bijna treffende gelijkenissen. Je kan hen er niet op aanspreken, niet zo zeer vanwege het Spaans dat je probeert te spreken " quandao cervezza podre beber por évitar una contrala negativo de policia Espagna, dos ou uno" (ze verstaan het wel, dos(2) por vosotros (toeristen) , 1 uno por nosotros(voor henzelf). Ook de politieke gesprekken vielen mee "es verda que en Espâgna 25% de jovenes son sin employo" "han rencontrado los Indignados en Bruxellas l'anno pasado, qual es la programma politica de vos moviemento" en als het niet lukt schakel je over naar Engels of Frans eventueel met behulp van anderen, voor de niet veeltaligen . Nogmaals, Brussel verdient wel hoofdstad van Europa te zijn, door heel Europa platgelopen door de eeuwen (vandaar de gelijkenissen met sommige mensen thuis) en vier talen blokken wij alhier. Wel leuk, talen zijn de max.

Her en der praten met de mensen, al zie je niet veel op straat en toeristen zijn er niet veel in januari op de rustige Sierra Nevada wegen, is heel leerrijk (zie mijn kaart met de plaatsnamen waar ik stopte). Als je een viertal van de zeven nachten niet in de auto slaapt (let wel hoe hoger hoe kouder eens de zon met de twintig en meer graden van in de dag weg), kan je douchen en slapen en eten voor prijzen tussen de dertig en vijftig euro. Volledige maaltijden van tien tot vijftien euro ongeveer, alhoewel de tappa's ook al veel maag vullen voor twee à vijf euro per keer). Wel altijd fruit, water en pana-brood bijeen sparen of kopen voor de periodes tussendoor. Alle soorten dieren en stijlen van bergen en bomen kom je tegen, alhoewel er veel dorre streken zijn en de sneeuw nooit ver weg is. Negatiever is de bijna steeds aanwezige tv in de cafés, en heb je er eens één op je kamer, merk je dat van de zestig Spaanse posten of zo er meer dan het merendeel niet van dezelfde kwaliteit zijn als het Vlaamse Canvas bijvoorbeeld, maar ja, ook in onze kranten lees je een deel rioleringsjournalistiek over allerlei soorten misdrijven, de kranten integendeel doen hun best om dingen te brengen over het dagelijkse leven. Onderweg op de baan, je ook niet laten misleiden door ronde punten waar ineens geen verkeersbord meer staat met de nummer van de weg die je volgt. Een hobby van mij, is het associëren van plaatsnamen met zaken uit vijf talen en hun betekenis, onder meer om ze proberen te onthouden. De Arabische invloed in deze streek is merkbaar uit de bouwstijlen en de bevloeiingssystemen. Op de hoge plaatsen kan je de rust die er hangt bijna proeven eigenlijk. 'Sonrisa' betekent 'glimlach', bijna het Engelse 'sunrise', is dat niet prachtig ? Ik las in een krant (la voz d'Almeria') onder een foto van een zestig jarig huwelijksviering 'son sonrisa dida toto'('haar glimlach zegt alles') en zo zijn er pakken voorbeelden van taalvergelijkingen te sprokkelen, maar je vergeet ze vlug als je ze niet opschrijft. Niet altijd mooie Spaanse muziek opzetten in de wagen, want de stilte is, nogmaals, heel mooi en de moderne wagens hoor je bijna niet meer. Schel contrast met het rumoer in sommige cafés, een prachtige anekdote : de drie mannen die een

hamburger aan het eten waren en ik een visschotel en op de tv maande de speakerin de bevolking aan niet van twee merken van hamburgers te eten wegens besmetting, die mannen draaiden hun burgers nogal rond ! Als je een kabeltje meeneemt voor internetverbinding, waar geen wifi is, heb je een voordeel, ook niet verwaarloosbaar soms. Maar toch niet te vaak binnen blijven, want mensen en gezichten, daar heb je uiteindelijk meer aan dan aan het virtuele dat je thuis toch al genoeg hebt in de moderne samenleving. Zoals overal zijn mensen bezig met hun kinderen, ouderen, meer merkbaar door de pleintjes en de cultuur van het aan de deur zitten dan bij ons eigenlijk, iets dat bij ons veelal totaal uit het straatbeeld verdwenen is. Voor diegenen die willen overwinteren zonder camper of zo of zonder in verlaten hoeves hun intrek te nemen : voor 300 euro zonder de gewone kosten, de maand, huur je al een vrij moderne 1slaapkamer, kitchinette, badkamertje.

Over Alqueriamorayma en meer (zet er www voor en .com achter misschien), waar ik een goede dialoog had met de familie uitbaters van een landelijk project, ...via de commentaar en de foto's meer. Laatste tip voor wie geen bed vindt of wil besparen : kies rustige hoeken. En natuurlijk, geen alcohol in de dag en matig voor het slapengaan als je de baan op moet, zal zeker helpen bij het nemen van de talloze bochten op grote en kleine hoogte. Hou er ook rekening mee dat net als je maag, je auto soms dorst heeft en in sommige afgelegen gebieden is overal tanken niet evident...maar dan weet je wat het voor de onlangs protesterende piloten moet zijn (tegen met minimum aan liters brandstof vliegen ter besparing). Europa is een prachtig land met een mix aan tegenstellingen van mensen en landschappen enz, of zoals Ludwig Beethoven het in zijn negende symfonie zou zeggen "...kom zing een vredeslied en leer het aan je broeders...". Goeie reis en ontdek weer een beetje meer jezelf en neem iemand mee als je daar voor met meer dan 1 moet zijn en dan kan je allerhande delen, het moet wel een gepast persoon zijn, want een gps kan je uitzetten als ie vervelend begint te doen...haha, niemand is perfekt, daar is het leven in zijn geheel immers voor, stijgen en dalen, ebbe en vloed, aan en uit...maar nooit doods. Altijd vol verassingen, vermits de kleine wagen die ik vroeg nog moest gewassen worden, kreeg ik voor dezelfde prijs (120 euro een Ford CMax, met dank aan Maria F.Gonzales geloof ik). Namen van families, ook leuk (Contador : teller, staat op de watermeters, Zapaterro, (op grond)zou bij ons Deschoenmaker heten, en alle andere namen van Spaanse ronderenners die je in 't echt tegenkomt. Een fruithandelaar in appelsienen noemde ook al bijna Sonrisa (glimlach)... enz. Als je hier echt op 't gemak geniet kan je ook goed dromen in de bergen en sterrenhemels, ik zou ze nog vergeten op grote hoogte (over de 3000 meter soms), amaai, sommige flanken van de hemels zijn 'bezaaid' met duizenden stippen en stipjes.

PS. Al dat geklaag over de crisis, lieden conservatieve politici, haal de speculatie uit de economie en betaal de mensen degelijke lonen in heel Europa, zodat er zoveel kamers niet leeg hoeven te staan in de toeristische sector. Bezuinigen, dat doe je met energie en zo en door geen nodeloos dit of dat te gebruiken, niet met geld waarvan het loon en de job van mensen afhangen...als je dan toch wil bezuinigen, zoek het dan bij de mateloze ontevredenen, die ondanks miljoenen overschot nooit tevreden zijn. Mijn respect gaat dan ook uit naar diegenen die ik ontmoette die met niet veel ook tevreden waren, van de schapenherders en gepensioneerden tot zoveel anderen die nog dichter bij het leven zelf als waarde staan, niet het geld en het altijd meer. Gelukkig is het hele plaatje niet overwegend negatief, getuige onder meer de talloze projecten in groene energie, molens, zonnepanelenvelden enz...en het sociale opvangnet, waarvoor zal moeten echt engagement of alternatieve investeringen op de proppen moeten komen.

PS Indien je al eens rookt, niets op de grond werpen, niet alleen wegens brandgevaar, maar ook omdat het op niks trekt, zeggen ze bij ons, uitdoen en in box steken of vuilbak (wel goed uitdoen) bitte.

PS Hopelijk kom ik morgen op de laatste en zevende dag geen zee plastieken serres meer tegen (vergelijkbaar met van Brugge tot aan de kust over de lengte van de kustprovincie) zoals achter Motril ongeveer. Er zou meer klassieke tuinbouw op de heuvel len bergflanken kunnen komen, alhoewel je duidelijk ziet dat de grond van achter Berja bijvoorbeeld vruchtbaarder is. Veel is mogelijk, maar investeringen moeten op korte tijd veel opbrengen waarschijnlijk.

PS deed een dutje ergens in een doodlopende straat in een gemeente met naar ik had horen zeggen, toch wel wat buitenlanders, twee teenage koppeltjes kwamen wat 'verkeren' en ik wilde ze niet 'afluisteren' en vroeg gewoon bij het openen van het portier 'spreken jullie Nederlands' en weg waren ze van 't verschieten alleen hoop ik. grapje

PS Zo dadelijk wat gaan eten ergens in dit hotel op de buiten, men zal weer bijna alleen voor mij koken waarschijnlijk en voor hun eigen, ik hou hier de hele sector recht (grapje)---had het al voor dat men de Marokkaanse buurvrouw gauw naar de keuken haalde en de ober uit zijn bed waarschijnlijk. ...wat later...nee, er was een pak volk in het café, goede gesprekken gehad met een paar mensen voor ik anderendaags wat me nog aan de streek vlak voor Almeria deed, prachtige maanlandschappen zegt men soms, maar vind het persoonlijk heel speciaal zonder aan de maan te denken. In Benahadux op het pleintje heeft er ne joviale jonge man lekkere tappa's en de dorpsbewoners aan de toog in deze rustige oase praten graag wat over één en ander. Overal gesloten en open karakters eigenlijk. Almeria zelf is wel mooi en modern en als je je wagen weer inlevert kan je hem afzetten een halfuurtje te voet verder in een voorstad gaan slapen voor het vliegtuig weer naar onze frigo-natte winters bij dagen.

81. http://talespoemsessays.blogspot.be/

He wanted everybody to be happy. From early on as a kid 'everybody' meant the people in the village where he grew up, his parents and grandparents, animals and so on. It might be kind of funny for a guy of 55 to wake up with these thoughts which probably were elder then himself as he sometimes thinks on his moments of analysing what life and his life is all about. He wrote a lot about it in every possible style and about each domain in life, both in a scientific and literary way...until he reached the border where words have to give up and very special kinds of reasoning and feeling became difficult or impossible to describe. What started off as an idyllic picture of the world gradually changed in a real understanding of what is going on in this world as a whole...not only in his personal life...in the broadest sense possible. But let's descend in too that 'wanting everybody to be happy feeling' was and became and is all about. One can wonder about it. Does everybody in fact wants to be happy ? Isn't feeling unhappy a starting point to discover what's wrong and isn't being unhappy not both something that can lead to accepting reality and appreciating it ?

Like in nature, moments of aspiration and moments of expiring of situations go hand in hand. It is the longing for understanding and comprehension and the feeling of wanting to be loved and wanting to love that motivates us to exist. As far as sensitive people are concerned that is...despite the fact that almost everyone has certain degrees of sensitivity within themselves...and intelligence. One can be very intelligent and almost have no human feelings towards people surrounding oneself...in combination with brain damage due to genetic heritage or a fall for example or in combination with a mental disorder or a lack of love or misuse in one's youth; this can even lead to psychopathic behaviour. Sensitivity is what really makes us human in fact. Being sensitive seems to have always been under thread in history, but in combination with positive intelligence it made the world and a part of the individuals and the group they belong to progress, amid a lot of bloodshed and misery.

So, where did his own journey began ? Which players would he encounter to understand the way life works ? Why and how had he evolved to wanting to write about life ? Why and how had he evolved from having compassion with unhappy people towards analysing their lives in a critical but human and sensitive way ? What had lead him to his main philosophical question : "is there an energy which did not have to go through the evolutionary road of radiation, atom, molecule, planet, cell...and us to reach our kind of consciousness " ? For others this meant there was a God or whatever name they gave it...for him it was more a feeling and a kind of energy...more a puzzle, both in a scientific and in a human sciences way...a story about making sense of nonsense. And what is nonsense in an energetic way ? In physics, when something tries to take a volume that is less or equal to zero...the situation explodes in little or big bangs, probably ever repeating themselves. So this means that, since everything is energy and energy is eternal , because it always evolves towards other forms of energy, life and we are eternal as well, taking under consideration that qualitative differences exist. So what all those words mean, is that ghosts cannot exist, because everything and everyone has a volume...and that when something or situations or in the end, we ourselves approach the point of too much pressure upon us...things have to change in positive ways...and hopefully if one continues that line of thinking...in a positive way after our dead too. The spiritual world, one cannot understand by dogma's alone
We have a lot of love inside us. When love often has been undergoing some painful tests and we still try to understand the reasons why people sometimes don't get the real meaning of certain situations in a relationship and we keep on continuing trying to raise their understanding about the way life works...then there really is a spiritual connection between people, a thousand links to our daily lives and those of the ones before us. What is that love and were does it come from ? Should one continue the relationship (s) or not ? Sometimes one has no choice, because the other side wants to stop the relationship partly or complete. Even if one does not continue to meet each other, relationships of all kind continue; most of the time it isn't even clearly noticed by the different degrees of consciousness. You probably know about the moments when you can reach a high level of communication or contact with someone. One even does not have to fall in love with them in each way. It's a strange thing that one can lose one' s love for someone and if one is lucky friendship and respect remain to chase away the nasty thoughts and images the darker side of the beloved provoked. The darker side is all about the unsolved heritages of the past and the ones one added to them in responding from the same or other situations. When one touches the real nerve of the condition of someone, that someone begins to defend some cultural or personal dogma's that not always correspond with the truth about someone's roots. (Listen to both words, 'truth' and 'root'...they have a lot in common.) Each time, in each area other words are used to enlighten bits of what life is about. One only can talk about the practical things of life and add some humor while maintaining the relationships that need no digging in too one's soul. But when the discovery of one's soul happens spontaneously, another approach becomes necessary. The sentence ' one has got to know one 's self', is often used and clearly this passes through others; this can become a very intensive process with a lot of avoidable and not avoidable consequences...for better and for worse. One can chose for a celibate life, like for example priest do, or one can chose to find out what the soul of a woman or a man really contributes in discovering what life and your life is all about. Each kind of relationship, whether as a colleague, a child, parents, grandparents, friends, lovers...invites us to really understand the different meanings of life. In the case of lovers, what are they really searching for next to the pleasant things body-contact can offer and not feeling alone ? When spiritually connected people can overcome their negative emotions their fingers become like camera's reading each other cells...surely an almost ideal situation...making love with a lot of concentration and understanding how to really activate each other' s body...and soul in a spiritual way...but it isn't a guarantee that things work out all right, because of the karma who preceded that kind of relationship isn't understood or one does not dare to understand. This can cause a lot of troubles...and indeed if there are other family

members involved on both sides and if one tries to please everyone without understanding in which situation they find themselves in. It isn't easy trying to tell other people what to do...especially if they aren't ready for it, or if they are too stubborn. Also, when the relationship with ancestors and others isn't understood it can become difficult to unwind the wires.
Like in the telecom connections in the boxes on our streets there are certain connections between people and they get disturbed when things in our live occur that shouldn't have happened to avoid complications, but in a lot of cases things couldn't haven't gone in another way. We experience things and we forget things, but when we reach the deep truth about a lot, we can tend to push it away, with a feeling of missing something as a consequence or we can try not forgetting the lessons and their feeling anymore and carrying it as a power in our consciousness...thus telepathically influencing things positively, all dough that SEEMS not to be the case sometimes. We cannot play 'God', but we can near the divine energy that make things happen mostly in an unconscious way. People who are aware of this should not try to escape by means of believing superstition or using unnecessary pills that burry a part of their body and soul and prevent a contact with their spiritual inner communication or dialogues which they could have had if they had overcome themselves and others. Often they cut ties with the one who really cared lots and lots about them, because the confrontation with their roots was to heavy emotionally loaded for them. Then they have the choice to enjoy life in a way they can handle, but in many case they make it worse. Sometimes the more distance one keeps after finishing a relationship or turning it in to friendship (if still possible), the better it will go with oneself or the other...if this means that one of the two for example will not take some medicine any more, the longing for the one he or she had to miss can come back and if that person is lucky she or he will not have to repeat the same road with more suffering then joy. Suffering surely will come when one discovers one has lost someone with the same roots. True roots, roots of truth. (almost poetry those related sounds in these words).

vrijdag 17 juni 2011

82. <u>On the border of impressionism</u>

Trying to pass the borders of impressionism.
Because there are people one knows involved, no one can write a complete proza documentary about just what was one day in his or hers lifetime. Also due the fact that at a certain moment one is ready to begin writing such description, the reader will not be able to follow because of the complexity of one's past that is determined for a part by events in the past.

So that is why one always has to choose between fiction and reality, between the daydream and the situations one has to adept oneself on. Each thought is a novel on it' s own if one would pay attention to it and mingled with fantasy a thousand novels. Each dream is a puzzle of a lot of things that happened in a lifetime over generations. Time does not exist. Each moment of a minute, sometimes splits of a second, is so intense to write about that, if one is a writer, one cannot support any more in the end or just survive by observing and enjoying and making sense. In order to achieve a part of this wanting to explain about the codes of life in a narrative way, one should be a lot alone perhaps...I do not know, I'll have to find out...but the energy of achieving the aims described, is lacking me at this moment. Shall I try to write a prelude (french word,an introduction, which again is a French word ?) about the past or start with the day itself today or go to sleep for half an hour to recover ? Or shall I look upon you as my private detective trying to find out in this day to day story of mine, how my live and maybe yours was ?

Woke up with my neck hurting more than the day before and a kind of fatigue that went away. Had a 'talk' with a virtual friend about dreams and situations in daytime, but then not trying to fix the events itself, but put them on a broader scale. Nice that in English the word 'friend' is not substitute for male or female. A friend is rather someone one can talk or write with on a more or less the same dimension of vibrations. And if it's a virtual exchange one does not feel like one will have a supposed real encounter where one falls in love and by consequence having to endure all the responsibilities, joys and hardships based on the realities of the other person 's life.

I dreamt that a bloke with a lot of primitive and rough and in a way brute physical energy tried to seduce a friend of mine. He wanted to conquer her innocents in a mainly instinctive way. At first my reaction was 'let it go, it's not your life', but the feeling kept following me and then I met an old tired Indian woman who told me to control the blood pressure this has caused in my body. She maybe has saved this house of that soul of mine, and that is why my spirit is back on the track of continuing 'it's' spiritual tasks...for the sake of being a kind of assistance to all those who have managed not to live pureally superficial.

Me and my neck rested for a while and the fatique due to a life with a lot of tasks and due to the part isolation, slowly disapeared a bit, due to the fact that I let my ghost speak to my tired body, encouraging it from within the spheres of 'heaven' present as well in everything and everyone on earth, but most of us do not really know or can't reach the same dimension any more or not yet.

A cup of thee or coffee ? I had run out of water of the source in the wood, so it took some of the kitchen tap. The water was presumed to be the best, because of a lot of controle and addition of...I do not know. Nature's tap was to far away today for me to go and get it. The fellow occupants of my house were at work and I went outside to say the dogs hello, after eating some of the meal of yesterday and sharing the rest with them. The only animals whose meat I eat are, from time to time in a limited way 'chicken' and some fish from time to time. And hopefully, most of the time chicken that were not emprisoned in factories all of their lifetime.

In a village with tries not to become a town, I met the young man who wanted to make a living of his dream, providing food and a drink to his clients, which were more friends to

him. He asked me how my writing got along and I answered him I had started writing in English and that I still was helped by the computer to avoid spelling errors...but that the computer wasn't so human as to underline the words thought and taught, because they both are correct...but it depends on how you use them. This restaurant-café keeper has a replica of one of Renoirs paintings in his establishment. I look upon it at each visit and so I said : 'I saw the film 'la fabuleuse destin d' Amelie Poulain' lately again. While living in her world of fantasy, she always was trying to help people by bringing them together or playing jokes with someone who mistreated another person. There was that role of a painter in the movie who was making a copy of Renoir's summer ball...he advised Amelie to grasp her own happiness in her attempt to meet the love of her live...and in response the painter and other personages received a lot of blessings as well.

There were some woman in my view on the owner of the 'Good Life', waiting for the buss at the other side of the street. One nice dark woman from Africa with a lot of pounds extra, sat on the stone before the window of a house...like as if she was meditating. Had she found happiness in marriage or was she misused on this or the other continent...or in both cases and even if she was unhappy, was this the consequence of the wrong choices she made before she emigrated ? A bit of an Asian women came to sit next to here and they looked understandingly at each other, without talking. Do only coloured people take the bus in this place ? A Caucasian woman pushing a child in a baby-carriage came along...and another white skin one with a happy little black-white dog came along. Wish Renoir was here. Maybe he was, with all that talking going on about him...as a consequence of what he did. Since time in fact does not exists, he must be somewhere, I thought. And while I write it I wonder if I did not write 'taught' instead of 'thought' in a phrases like this. Sorry, no energy left to go back and correct it. It's a bit like life...the past, try to deal with it as much as possible, but avoid having to make corrections in this day itself. Make your day, not interfering to much with earlier evolutions who have had their flow. Try to have a panoramic view on people and things, or you will get lost among too narrow conditions. It is like a heard this man say in a documentary about Darwin and his Beaggle boat : "I love the Amazone, but do not expect it will love you back. In fact the Amazone is very happy to see me coming...because it is very hungry : mosquitos snakes like the anaconda, some fish...they surely love me in their own way. So did my cat and my chicken when I came home. The cat pushes her head against my giving hand to thank me and the chicken lays her daily egg and expects no special things in return...forgotten of the times when she was a dino Maybe her kind has become humble through all these years of evolution ? Still there is a kind of mean dino-look when she mistrusts me and is not singing her relaxed song.

zondag 12 juni 2011

83 A family called Humanity Economy's daughter
Social married a guy named Politics...
And they had many children in different states and stages

Situations tend to function quite a bit different then they are described in that part of the media that has to many readers or watchers. Independent judgment is only possible when one considers the situation and the needs of the world as a whole. Learning to put facts in a broader perspective, dealing with insinuations. The more one succeeds in doing so, the more chance a progressive policy gets. Most of let things go their way and only when situations are really too much to take and one unites only to save a part of the furniture, leaving structures as they are, because politically the social movement was an orphan.
We are connected not only by blue lines (personal relations), but also by red lines, the econ-socio-politico-eco ones in fact. Our blue lines can benefit from a good condition of our red lines. The red lines are dominated by all political parties from far right to the spectrum of the left parties. If the individual no longer wants to stay without a voice concerning wars, poverty and social and ecological issues...or does not learn how to use telematics to oblige politicians to listen to them...the decadent part of politics will continue for much longer. (see text 'to all' on http://bloctaafblogartist.webs.com/apps/blog/) (and to 'dear fellow world occupier') on http://bloggen.be/conscience2008) We must obtain insight and a vision in order to understand history on his way to providing the planet with an ecological system of production so that in the end, if we plan this socially, we can span more free time in doing other things related to the meaning of life. Most of us have a daily life consciousness that prevents them from understanding what is happening fully and shows them in what kind of play they play. One has to learn how one can become as objective as can be. The higher the degree of collective consciousness the more possibilities for the individual. Why so many people rather like a populist then an intellectual approach ? They really want to show solidarity but they are divided in a lot of groups. questions for workers
Why is it we are still being ruled by representatives of bancs ?
Why you work so hard while so many are without a job ?
Why is having a job not normal ?
Why can't you easily find a new job ?
Why our telecom services, our energy and transport are not free ?
Why still not one world currency or an administration based on need ?
Why some of us need the discipline of old ideologies to function ?
Why not our inner discipline or the one of our colleagues in charge ?
Why not we but them should be afraid of doing away with speculation ?
Why does the same product does not cost as much everywhere ?
Why is poverty a form of official slavery ?
Why so few people control so much wealth ?
Why so few robots command so many soldiers ?
Why religions are not as much spiritual then our inner energy ?
Why imperialism calls war humanitarian aid, free world and democracy ?
Why do criminals control economy, whether in USA, ex-

USSR or Liberia?
Why do trade unions follow the games of big money ?
Why do we not understand that 'foreigners' can be workers to ?
Why we still make weapons to kill our comrades elsewhere ?
Why do kings and queens still exist ?
Why not use technology and technocracy to build a beautiful world ?
Why doesn't education teaches more about human sciences ?
Why do we pay taxes as well for putting mines as demining them ?
Why do factories or companies close when demand is so big ?
Why are farmers payed to destroy or not produce, while so much hunger ?
Why so much short of housing ?
Why our dogs and cats eat more money than some earn ?
Why their system survives by means of crises, wars and exploitation .
Why do we keep on collaborating while modern fascism is so strong ?
Why our media talk in favour of what's going on ?
Why is the right to vote, the right to say yes to the system ?
Why don't we put forward our own program first ?
Why don't we defend our own alternative in the enterprises we work ?
Why don't we invite the jobless to join our reunions ?
Why don't we develop our new strategy to put our demands in power ?
Why we really want to show solidarity, but we are divided in lots of groups. ...with no international action plan...

84. LESSONS FROM HISTORY

Why don't we put forward our own program first ?
Why don't we defend our own alternative in the enterprises we work ?
Why don't we invite the jobless to join our reunions ?
Why don't we develop our new strategy to put our demands in power ?
see later on, below

85. Losing Loves

Losing loves
Losing great loves.
Close to souls who pass away.
Lives that one must partly or almost abandon.
Then recognizing them here and there.
Losing loves.
Ignore the feeling, invent reasons why...
It had to be that way.
Sometimes they are right.
Sadness is never the same.
Relieve as well, but from whom and who and when
?Always, 'after this one', not again the part of hurt in love.
While there still are sparks of fire in the ashes.
Relations.
Always in other dimensions, other heights and tunes.
Different situations from needs of others.
From the own stories as well.
Do experiences have to come and visit us again ?
Does one have to go and search them in situations ?
Unique memories and sensitive connections...
Keep on connecting with the hart.

Losing great loves.
Close to souls who pass away.
Sad ,happy or in the middle, never the same meaning with this one or that one.
And passion also has seven tunes and colors.
And lots of songs in seven styles.
The simplicity of the white knight and the princes.
To the land of legends these days.
Pipi Langkous and Peter Pan don't exist in adult world.
Those who can stay that way, enjoy and hold it.
Chose for each other.
More complex situations...often more hard to handle.
Losing great loves.
Close to souls who pass away.
The older one get, the higher the account.
And in the end...
Being light, always trying to be light.
We were it, are it and stay it...
Literally and philosophically at least.
Between each other, depending from meeting how and when.
After all those different kind of periods.
Great loves that try to be friendship again.
Relief and difficult test sometimes as well.
Like everything one is not used too.
Ignoring the bio, one can learn, integrate or not.
One isn't the same any more as who one was before letting go.
One does not know always what to keep or let go.
The games ancestors played and play with lives.
That what one knitted oneself.
Knitting in life, you don't do it on your own.
Some are not made in life...for patterns to tight.
Whatever the degrees of comprehension.
How little the degree of jealousy ...
Funny with who a lot sometimes and with who not and when.
Good friends and become like children and wise men.
Losing great loves.
Art is born from it, as much as from joy.
To bring people closer to the soul.
And often it looks like getting closer to the spirit.
Of one who nobody can derange any more.
And only loves happy things.
Knowing that life hold more in store with people...
Then only romance and all kinds of passion.

The spiritual world, one cannot understand by dogma's alone
We have a lot of love inside us. When love often has been

undergoing some painful tests and we still try to understand the reasons why people sometimes don't get the real meaning of certain situations in a relationship and we keep on continuing trying to raise their understanding about the way life works…then there really is a spiritual connection between people, a thousand links to our daily lives and those of the ones before us. What is that love and were does it come from ? Should one continue the relationship (s) or not ? Sometimes one has no choice, because the other side wants to stop the relationship partly or complete. Even if one does not continue to meet each other, relationships of all kind continue; most of the time it isn't even clearly noticed by the different degrees of consciousness. You probably know about the moments when you can reach a high level of communication or contact with someone. One even does not have to fall in love with them in each way. It's a strange thing that one can lose one' s love for someone and if one is lucky friendship and respect remain to chase away the nasty thoughts and images the darker side of the beloved provoked. The darker side is all about the unsolved heritages of the past and the ones one added to them in responding from the same or other situations. When one touches the real nerve of the condition of someone, that someone begins to defend some cultural or personal dogma's that not always correspond with the truth about someone's roots. (Listen to both words, 'truth' and 'root'…they have a lot in common.) Each time, in each area other words are used to enlighten bits of what life is about. One only can talk about the practical things of life and add some humor while maintaining the relationships that need no digging in too one's soul. But when the discovery of one's soul happens spontaneously, another approach becomes necessary. The sentence ' one has got to know one 's self', is often used and clearly this passes through others; this can become a very intensive process with a lot of avoidable and not avoidable consequences…for better and for worse. One can chose for a celibate life, like for example priest do, or one can chose to find out what the soul of a woman or a man really contributes in discovering what life and your life is all about. Each kind of relationship, whether as a colleague, a child, parents, grandparents, friends, lovers…invites us to really understand the different meanings of life. In the case of lovers, what are they really searching for next to the pleasant things body-contact can offer and not feeling alone ? When spiritually connected people can overcome their negative emotions their fingers become like camera's reading each other cells…surely an almost ideal situation…making love with a lot of concentration and understanding how to really activate each other' s body…and soul in a spiritual way…but it isn't a guarantee that things work out all right, because of the karma who preceded that kind of relationship isn't understood or one does not dare to understand. This can cause a lot of troubles…and indeed if there are other family members involved on both sides and if one tries to please everyone without understanding in which situation they find themselves in. It isn't easy trying to tell other people what to do…especially if they aren't ready for it, or if they are too stubborn. Also, when the relationship with ancestors and others isn't understood it can become difficult to unwind the wires.
Like in the telecom connections in the boxes on our streets there are certain connections between people and they get disturbed when things in our live occur that shouldn't have happened to avoid complications, but in a lot of cases things couldn't haven't gone in another way. We experience things and we forget things, but when we reach the deep truth about a lot, we can tend to push it away, with a feeling of missing something as a consequence or we can try not forgetting the lessons and their feeling anymore and carrying it as a power in our consciousness…thus telepathically influencing things positively, all dough that SEEMS not to be the case sometimes. We cannot play 'God', but we can near the divine energy that make things happen mostly in an unconscious way. People who are aware of this should not try to escape by means of believing superstition or using unnecessary pills that burry a part of their body and soul and prevent a contact with their spiritual inner communication or dialogues which they could have had if they had overcome themselves and others. Often they cut ties with the one who really cared lots and lots about them, because the confrontation with their roots was to heavy emotionally loaded for them. Then they have the choice to enjoy life in a way they can handle, but in many case they make it worse. Sometimes the more distance one keeps after finishing a relationship or turning it in to friendship (if still possible), the better it will go with oneself or the other…if this means that one of the two for example will not take some medicine any more, the longing for the one he or she had to miss can come back and if that person is lucky she or he will not have to repeat the same road with more suffering then joy. Suffering surely will come when one discovers one has lost someone with the same roots. True roots, roots of truth. (almost poetry those related sounds in these words).
Some remarks about my essay-story : 'there was live after dead aswell' (see link)
Does the negative energy of someone keeps on living in the spiritual world as well, or is it an energy that only continues to have an influence in the existing world ?
From the world of electricity we know that a switch can be ON or OFF. Off means not in connection with the source. ON, connected. In the BIO –world there is LIFE and DEAD…in case off DEAD the qualitative attitude one has towards life keeps on empowering certain connections, especially if one has a lot of panoramic as well detailed insides into the different domains in life.

donderdag 9 juni 2011

86. Quotes to meditate on

oorspronkelijk nederlandstalige tekst :
Life is a training in understanding, resisting and enjoying.

To be able to support one another, one can learn.

There always are ordinary, special and to secret reasons why people do not get along.

After a hard winter, feeling spring, proud having survived.

Do not become a slave of money and then just die.

When one thinks about someone, often a library is opened in your head.

The higher the wisdom, the more intensity of observation, calm, the more mature the deed.

Such a strange 'for' feeling about others or yourself, where does it come from ?

Sometimes we only remember the dialogues we did not understand.

Analysing what really happened often works on a longue term, afterwards.

Thinking positively sometimes needs it's blessings and conflicts.

Drifted to far away from what you should be doing, it harms doesn't it ?

Existing in function of the energy one leaves behind and regenerate from time to time.

The soul of a biological home, embryo, transformer to the spiritual world ?

Ration and Logic fall in love with muse and fantasy and give birth to inspiration.

Why is a first impression often so important .

Do you ever get the feeling something very funny is about to happen ?

Continuing doing what you don't like sometimes for someone has an advantage.

Out of free will doing something important with positive consequences, special event.

When you feel too good, polarity is ready around the corner.

What happens always happens on a scale of evolution.

Something one completely forget, all at once it is there when one needs it.

One loves hearing people talk, but not if it is empty talk.

Orientate on your own strength to keep on your own course.

Sometimes one hides info for you, sometime it is best hidden for you.

Knowledge, red carpet for spirituality

Letting go weight by laughing, observing, showering, moving, toilet, walking... .

Marvelous, when taught flow through you without effort.

Madness sometimes is a crush because of touching the sky to long or crawling too much.

Distance and walking together, both needed.

Understanding interaction in how things and situations come in too being.

Images that become symbols of and grow and grow to more insights.

Intuition is where one' s soul reaches the spiritual world.

Interpretation of events, emotions, feelings, intuition...a lifelong task.

Like the weather, moods change, due to a number of conditions.

Preparing for each kind of moment when one meets someone serves the dialogue.

Sticking to a good feeling very often makes a lot more possible.

Posing questions at one's self and others with the aim of getting more conscious.

In relations, separate the possibilities clearly from the difficulties.

A sense full of words can have more implications then practical and psychological ones.

Words are symbols of the daily as well as the spiritual.

Space and time, a lot more relative then we might imagine.

Send positive things in the direction of others, without always accepting missions.

Just ask for the strength your inner needs, when strength fails you.

Do there have to be studies about the healing power of knowledge, insights, wisdom... ?

In each period of your life you awake in yourself the things you must deal with.

Passing thoughts without words becomes easier when one exists intensively.

Measuring the evolution of oneself and the people one knows, not so easy.

To reach something, risk something even if it goes step by step and the summit is not yours.

Through the ones you know you understands the total picture more, sometimes less.

A searches for meaning is a kind of detective.

Magnetism, pigeons find their way home, we need a map.

Everything is a remix of what came before, with more and more consciousness.

Dead. Like a train station near the see...it seems like this is it.

Radiation. Physics. Chemistry. Bio. Soul. Thought. .Art. Spirit. Radiation.

Do not be each other' s volcano that prohibits one from flying.

Burst out in something, that you get it over with.

Understand who you are and that you are who you were looking for.

Being is smaller than matter, but a lot bigger.

Each one knows the way he is, but not completely.

Evolution of radiation to our soul and radiation again. Holy trinity.

Are seeds in the air aware of where they can land to flourish ?

Put the top of a lemon in water and you get rings around the sun.

Lives, living, constantly prepared. Prepare to want.

The leaves of indignation lead to understanding sometimes.

To be or not to be, but what is to be ?

Watch out for accepting nearly impossible tasks.

You are a part of the solution as well.

Doing what one does, moment by moment.

Getting closer to the spiritual is living through all ,passed to you, facets of the soul.

Connecting the first impressions with the last for the time of being always.

The more confronting reality is, the more one pushes it away.

Not feeling well is not meant to push in the direction of others.

The karma of our own lives is looking for balance.

Do all personages know the meaning of the pieces they play in ?

Emotionally this is both a dangerous as heavenly world.

Our bio –soul- spirit produces better stuff then the factories of pharmacy.

One knows who one is by understanding the past better.

From an early age knowing what is in front of you, it does not work like that, but... .

That one and that one one will meet, slowly understanding why.

Dead. Return to separate elements. Radiation. Relations. Exchange ?

Life is a daily preparation of improvement of the quality of being.

One cannot remember all of the inspiration...it will find road to reach us again.

Wisdom not only comes on a top, also by descending, resting, meditating.

Dreaming, a surrealist remix, works of art with and without message.

Earth, hereafter, thereafter, always NOW is more easy to understand.
Time, does it exists only for those who do not feel well in their skin ?
The past, that what was, always in repetition to prepare the next show.
Both the literate and not literate do not always understand all structures.
One often forgets, speaking words, thinking is energy as well. Energy has consequences.
Energy is also faith, acting, believing... .
Insight that leads to energy is shared, exchange, experienced, not only tapped.
One cannot and does not have to be able to support all the pain of others.
Being satisfied often helps against too much or too little.
Keep on swallowing without learning, you must be wanting to become a zombie
Each awakening is a change to write a prolongation.
Wanting somebody at your side and only thinking of yourself is nearly emptiness.
In the book off all, each person is one of the different kinds of personages.
To give yourself your life back, understand it's roots and plant understanding.
On moments you realizes the meaning of it all...one feels great.
On joins life starting from all those reasons for living of others too.

You've got it, or you don't…or nearly, but you can get it…what ?
The meanings of the meaningful, hard to understand ? Nonsense easier ?
Becoming is experiencing by observing and acting or not acting.
Acting or not acting. The wright words, silence, listening, intervening…
…by doing so, wisdom an progress come easier…interpreting the unbalances.
In fact sometimes everything is too crazy for words. Connecting and combining while understanding is almost the French word 'religion'.
Make some time for nature from time to time.
Observe and commentate inside, outside, free from stress and circumstances.
Wish some good things from time to time.
The greater your interests and your desire to know you are and what you can do, the more you can control your life. Emotions are a teacher in different phases. We can change direction every time we understand more and know what we want and don' t want. Then we can act or not act from a balance situation…with the hope and believe that this acting will be positive for yourself and others…even if in the beginning it does not appear like it will be. Who can understand for others which direction will be positive for them ? The answers lay in our environment for the grasping if we really want…if we didn't give up searching, that is.

Without wires, there isn't a single electrical lamp that burns (except for those with an inner battery). We exist because of inner power and connections.

87. dinsdag 7 juni 2011 Letter to a father died 18 mars 2005

Thirty years after having written a letter for his father's birthday, Ob finds a letter Ob wrote to him at the time, congratulating him on his 59th birthday.
"It is not easy to contemplate, that is think and write about one's father. It is obvious that one has respect and admiration in away, but not easy to put this in too words and make some critical remarks as well.
I always knew you as an enormously hard working man and as someone with a feeling for justice beyond compare…as rare as your blood group. But above …you are someone in very close connection with nature. But what do I mean with all those words pa ? Hardworking. I am grateful that I have had a happy childhood and that I have had a happy childhood. I have never regretted that I had to work very very hard when I was young, I had a lot of useful extraordinary experiences in the field of cultivating and trading fruits. I have lived to see the complete evolution from a little farm, from horse to tractor to truck and so on…first on the local markets and then abroad in the East. I grew up in an environment with a lot of space and working after school hours, I did it to get a lot of weight from your shoulders, that of your wife, your brothers and others. It's great to have space, land with fruits, storehouse's, a whole village… . It has helped to build my character and perseverance. I like to take initiative and make my hands dirty and don't stop till the work has been done. When I think about all those times we loaded truck with fruit from the region, delivered at our place or on the markets and the times we drove together with all that fruit to Germany in a number of cities having to load it back of… this was quite an experience. Watching you trying to keep awake all night and in the morning sleep for a couple of hours and drive back home to give your orders at a few the workmen of the village who helped with the trade and a couple of miners who didn't want to work under the ground any more, but spend their days between the fruit yards. I watched you when you drove. The expression you had on your face, pure enthusiasm, is unforgettable to me. It was the look of one who is a 100% pleased with what he was doing and believed entirely in it…it had a purpose as all lives have, yours had as well. Your motivation went along with an ability to hold on that I did not meet a lot so far. It's amazing that you still look like an ugly old man yet. "
"Only two aspects of the way you are, aren't in your and our benefit. In stress conditions, you sometimes wind yourself up to much and you want to do everything by yourself then, then blaming us or the workers when things do not go the way you think they ought to. But that doesn't bother us anymore, because we have become used to it. Secondly, you are too good with people sometimes, you want to make a compromise most of the time, even if it isn't in your benefit. It will get you bankrupt if you don't watch out. Even on the non-business field, in a human way, you give in to quick sometimes…instead of letting others clean up their own mess. You do have a lot of knowledge of the human character
but often you judge sharp,, but to quick maybe ? Or am I not old enough to understand ? Let's just say you are on the watch for others a lot of the time…maybe that's because of the unnecessary benefits you give them…and not knowing you are sometimes fooled ? A lot of people were killed in the war you lived and had to hide from and your father as a member of the resistance saved many lives and the local resistance was not to blame for the terrible revenge the village went through for it' s actions…do you feel as if you must make up for the whole village ? Nevertheless you are a good teacher in combining the worries of the past with the reality of today and the future's joys of tomorrow maybe. "
"I did not continue your business. Rationally I hadn't got the money for it an subjectively I am not a trader…and one part of you isn't also. For too long I felt as if I did you wrong by this. One thing I know for sure…everything has a reason and the art of producing fruit will go on…if not in then outside the family. I loved the years I was a fruit worker in your and your brother's company…I loved working on the land more than that trade and that too complicated for me accountancy around it. I have my own family to take care of.
Sometimes I wonder that a thing that you wanted to pass me in life, 'being religious', I haven't got it in me because I behave more as a philosopher and an artist and political militant. You really think so ? I have taught a lot about those things and I tend to look for a neutral bridge between all kind of sciences and religion. The fact that you not often see me in church, does not mean I haven't got 'it' in me. I behave more as a Christian in believing and acting in and for a more just world, then by going to church and I will try to hold my family together and raise my children…but these

are quite other times then when you grew up and started a family. I try to life my life consciously and with a good conscience. From all off the children and husbands and wives and grandchildren, 'happy birthday'."

Once father had retired, he began to read ancient texts about religion and others...two of them I found recently back again, 'In the light of the truth', must be something like the gnosis texts or not, he would have a look.
'In the Light of Truth',
So there stood : 'in the Light of Truth'. Looked to me like the writer was trying to say that there was indeed a more powerful consciousness than ours that did not have to go all the way our evolution had to pass by from waves to atom and cells. Under that level would be a kind of distributing in between server or 'light' distributer...I 'll give it my own metaphors to help understand. The text was not referring to any religion in particular or race.
When making an effort to do what is good one gains credits, so much was clear. The author used also the argument that we often meet again in different lives. He sees no border between the here and hereafter...this I can understand (see my text 'there was life after dead as well'), but I have my doubts about that classical reincarnation. One would wish it was true, seeing the burdens to overcome in some families...but there have to be certain laws that guide parapsychological energy. And I think those rules function according to the energy present in ancestral telepathy (gone, but not dead) en present energy also under one of his forms : present telepathy. He goes on explaining that what you think and feel is very important, because it makes links and attracts other people's thinking and feeling, so in order to not get involved in thinking and feelings of people who think negative of life. Again this logic starts from a presumption and that is that the same positive energy attracts the same positive energy and good intentions. But is more complex than that. There are a number of stories before us that wait for completion and the two kinds of telepathies who are one in this world, make happen that what is logically and obvious to follow out of older events. According to the principle of thesis, antithesis and synthesis often, things happen, children are born, the second never the same as the first. Our free will consist in understanding our own situation in the world around us and choose for our typical own way which corresponds with our real soul...not so much a copy of our ancestors but our surplus. Does that surplus feels well with this or that person ? Of course if I am wrong then we are all perfectly living together and at an early stage in our being young we chose the wright partner. To make this basic picture complete, I could add that at a certain time only ones condition an choice is possible. Not everybody needs the same and everybody should evolve from within if one is a bit on a negative road.
What must I remember of all this ? That I shall encounter the things I feel, speak and think one day in the rest of my lifetime(s) ? If you have a Jack Russel and you educate him to be a hunter, it can be that he starts searching immediately when you come home because of that or mainly because he is a Jack Russel...I think both arguments are true. If every taught stays in connection with you... there is an gigantic net surrounding people. The author says that time does not exist, so we have time enough, it is all about the evolution of our inner communication in response to our connections with the rest what is...and that rest is one with you. All you have to do is wanting to overcome negative things, so is written. But what if in fact the positive and the negative interact because both can get wiser ? And we all know we have are stronger and weaker parts...so in interaction it is almost impossible to not think now and again something negative about somebody dear mister Abd Bernardt, with all respect. Wanting the wrong thing represses and wanting good things, lift up, I know my friend. People worry too much and have depressions, not only because of the economic system.

And what about those gnostic scriptures ? They seem to have more of an insight, inner approach to religion...by learning from one's own experiences, and confronting them with those of others, from a bit hesitating to in the most open way possible one gets to understand the ways of the soul, the mental world...and one becomes more open to a meditative approach of present and ancestral telepathy. Some of the old gnostic texts show prove of this as some of the current ones as well. More people than you might think are 'agnostic'...learning by what they feel in their inner and not taking some dogma's of churches for the one and only truth.
In 367 after JC the church of Alexandrië under the guidance of Athanasius (Athan-nasty-nes) forbid the gnostic texts and the followers of the gnostic groups hid the texts who later reappeared. Maybe some people in opposition to the gnostic were afraid of discovering the inner, which might lead to some aggressive reaction towards others. An intuitive knowledge of 'God', like the gnostic called the divine hierarchic energy includes wisdom about people and life and oneself, also about knowledge of all kind itself. Whether starting from life or starting from texts, one can always work with both to approach a good interpretation of the world and life. Gnostic see everything more in terms of being not aware about things, rather than only talking about sin and forgiving. Their tradition goes partly back to the ancient traditions of the east, but trying to make the bridge to the rest of the world would only take a start long time after the documents were found in the second half of the 21th century. A number of people are not open to a gnostic way of living, others can only understand through metaphors. How does one explain that one can reach a place of peace inside oneself ? 'The light which hasn't got a shad', surely they mean the waves, radiation, aura... ? 'He knows all spaces, even before they existed'(before the big bang ?). "Earthly bodies often part for earthly purposes and live apart for earthly reasons...but the spirit lives safely in the hands of love and after dead it brings the connected souls back to God." Esthetically written...and it makes me think that a lot of people are boycotted in their love on earth, by ancestral telepathy and presence of people who are not so close to them as one thinks...but they need them for a number of reasons in the past or present. To be honest, a lot of people would not like meeting others under the form of telepathy...but if they do not want to attract telepathy they do not like, they must let go inside and take a position of inner indifferent equilibrium, separating the positive and negative in each character. If one ask people

for the definition of love, one gets several answers, according to one's experiences.

Here are some links if the heaven they taught me exists and you are boring yourself over there : zondag 5 juni 2011

88 Have a taste of spirituality HYPERLINK "http://talespoemsessays.blogspot.be/2011/06/have-taste-of-spirituality.html". 88a In the beginning
Last week I went to an exhibition about the history of the universe and the necessity to save the planet. It's a real wonder what came from the big bang, which symbolically means that something without a material form cannot exist, because something almost equal to zero tends to explode. The first moments after this event there only was radiation and then the first atom and so on until our consciousness. The question whether there is an energy who did not need all that road towards our consciousness, I leave to teologists to dispute about, but there is more God to be found in science and especially in man and woman and their relationships and in people trying to help people in a social and individual way, then in sterile debate about texts who DO HAVE THEIR OWN VALUE to be interpreted in their own époque. All dough some texts show that they know a bit of special energies and this at an époque that science did not have the same knowledge as today; which proves that there is a relationship between the dead and the living, between ancestor telepathy and present telepathy...it are always the sums of both which determine what is going to happen, which words shall be spoken.
The final goal of economic, social and political history is that human kind should learn how to produce in an ecological responsible way and divide in a social way...in order to have more time to enjoy culture and to try to get the meaning of life by understanding who others and themselves really are. The spiritual world one cannot grasp by dogma's alone. The spiritual world tries to combine the struggles between positive and negative emotions on a small and larger scale. It is depending on the free will of people to act in a way that life becomes more and more a conscious way of dealing with things.

A number of people have so much love in them and that love has often been so misused that they try so hard to prove to others where that love comes from in fact...from the spiritual world. They can feel what is missing in others and where it went wrong as well as the negative sides those others have to coop with. By doing so, if the ones with few negative emotions inside, become more and more enlightened about live. In fact that is why everyone is looking for tenderness in their lives. Some have forgotten about this desire and replace it by all the practical things of life, who aren't a 'bad' thing, but it has become their whole life practically. One often cannot blame those people by acting so because of the fact that unconsciously they know about their 'pain points' and it is too much of a burden to talk about them or chose other directions. They work and work in the material world, with no time for contemplation about life. They have relationships whereby they forget that in being truly together with someone who really is close to his soul and the spiritual world means being able to live with less food or less stress. If someone lives together with people that don't believe in the spiritual any more one of them or two of them lose the respect and the friendship and their love in the end. When one touches the real nerve of the personal condition of someone, one begins to defend some cultural or personal dogma's. In dealing with practical people one can invent spontaneously some funny things to talk about, but it will not or no more o further, but in doing so you create a little space in them. To reach people who still want to make an effort in touching deeper layers in each domain of life one can have a really deep conversation.

But when one want to remain on a spiritual level one has to remain with the positive and this isn't an easy task considering the ancestral telepathy and the present one, continuously influenced by people with less consciousness about a lot. In relationships the degree of wanting to dominate others is an important factor which not only has negative consequences if someone needs a guiding hand still.
There are so many interesting questions one can wonder about after reading "there was life after dead as well" (link : http://bloctaafblogartist.webs.com/ Does the negative heritage of someone keeps on living as well in the spiritual world, or is it an energy that only continues to have an influence in the existing bio world ? Both the strong and weak parts continue their story here, but spiritual energy hasn't got negative parts, we only can create them, or are almost obliged to create them by the sums of as well ancestor telepathy as present telepathy.

88b The energy of consciousness plays a telepathical game with our telepatical and other exchanges In function of who we are and what we want and of who needs what in fact. Those who know true events and words that their interpretation was wright, can have very good flash backs and discover connections between things and people better. Those who understand as well, or in lower degrees; but who realize that they were partly or entirely the cause of misdoings to others; can have good understanding of things as well, but in less agreeable dimensions. Do not blame them to much, they are seeking to escape from both sides of telepathy. Life puts people on our roads, sometimes we like them a lot till we find some angels who need the help of angels. In the process of helping them (and at the same time in a way, us, no matter the emotional road downwards they can provoke)...in that process they do not always like us for the effort...and by getting tired the stronger ones don't always have the wright reaction...and the weaker ones can have very strong inputs as well. If there is something troubling you, have faith that it will resolve it' self and trust the inner spiritual energy who is inside you ,meets you...

88 C .Poems
The heat is gone
The heat is gone.Night has fallen.
Dark clouds refresh.
The light leaves the window.
Between white walls of a yard,
Bats dance the radar dance.
Soon as you think they' re gone.
One comes back. Always the same maybe.

Picking the mosquito's before my face.
No blood of yours for them.
In alliance I leave the light on.
Thinking while absorbing time and place.
The brain is a dark place...
But a lot of light is being transported.
There's no such thing as a bat in your head...
A bat that picks away parasite taught.
You are your own bat inside.

New couple
New couple. Often it goes like this.
They find a lot in common.
A lot to blame their ex-es
They think their trust was misused.
Struggle with the lust for change inside.
Wondering whether to enjoy the lust of new lives.
Rediscovering to be glad.
They stop holding having something
Against the ones who cheated on them.
Experiencing the newly found joy THEY
Must have feld.
But the new love story often ends...
As the old one...
And insults and hurt replace tenderness again.

88 E. Between soul and spirit
Like I said to my cat the other day : "It is difficult trying to be a messias these days. If you only knew what is happening in the world or what has happened in my life, you would jump in to a tree and you wouldn't come out". Without followers one often talks to one's dog or cat. Nearly all possible things that can drive a man crazy, have happened to me or I have seen them happening and who know what is to come. Good, bad and terrible as well as heavenly. That is why I find myself in a good balance between experience and not having to go through some stages I already witnessed. I drink my thee with honey, the water comes from a practically unknown well and I've decided to continue to be a messenger. One can be a messenger as well in daily life, in family and so on...but I long time ago was pushed to arrive at this moment in my life...translating this originally Dutch text for those I have not reached yet in that language. I already used a number of ways to try to express partly a social and partly a psychological and spiritual message. I try to think and talk and write about all possible issues in live, including philosophy, religion (faith) science and spiritual things like telepathy and the meaning of it all is to generate enthusiasm and participation to make this a better world with more people having more time to understand what they are doing here. In school I was critical, on my work I tried to do something about the social and political consciousness of my environment. On a familial level I gave everyone, including myself in the end the freedom to do their own mistakes. On a political field I noticed that a number of parties were ego minded further on the right and on the other hand the center often swinging to the right and the left as well, with some inside opposition or a great division at the left side of the left. I proposed to overcome it by adapting the old philosophical dogma's of the left, making room for science to prove that eternal live indeed is possible. I invented a new political neutral system of worldwide telematics elections, based on an election to approve a worldwide social program without arms production and equal terms of production and the abolishment of speculation with money and raw materials...etc. I met a lot of people in different ways, all wanting the same while war after war and economical cries after crisis occurred. Artists, politicians, social workers and each other profession, all on their own, like we often all on their own, occupied with their social and personal problems. Those personal problems often prevented them from getting more and more conscious about the mystery of life and the ways it operates through us. We must unite more and more, we started of from one cell and we are spread genetically all around the world...interconnected more than the internet.

88 D. Between soul and spirit BIS
She bit her nails till bleeding, you did not know why yet.
She kept a distance, did not want children it sometimes seemed.
You did not know why.
You taught that you could help her with her child wounds.
She loved and sometimes pushed away.
Wanting to finish the relationship.
What should you do ?
Isn't the past of generation stories always pushing true ?
Stories of joie and terrible ones she had shared.
You kept on believing that improvement would come through you.
You have wanted children.
Everyone who comes to play his role, will come.
After three years apart and a dozen living together.
A man as enemy image, due to the past was there again.
You were man and guilty in a way.
Can one carry on trying to help ?
When therapy with the guilty ones back in time lacked ?
Then came new listening ears, a new shoulder for her.
You noticed that there was something you did not know.
Material things also counted, hopefully not.
One cannot stay with somebody that understands your life in detail.
One cannot stay with someone who's inner calm you can't support no more.
One cannot stay in that calm when the partner doesn't want to be nice any more.
Opportunities to overcome the negative part of instinct follow...
Revenge is waiting around the corner...you want someone else as well.
You were new in this game, it takes you with it, on the run.
Somebody else, with no heavy burden on the shoulders,...
Is surely waiting out there somewhere.
Forget it, because you are here to learn about every possible problem.
And your solution...making theory of experience in practice.
While knowing that staying nice and tender and helping is the real solution.

Staying in good mood and helping each other and others.
Always hoping for true love and encountering ancestral and present problems.
You notice some need some to maintain their relation or something in between.
But you do not get it yet, because you are in love.
After the cycle of understanding, letting go, comes the essence of the pain…entering by means of something that happens to others or words spoken.
You had to write about it and play roles in the lives of others.
Constantly adapting to different stages of situations.
Until one becomes like an old three which skin wants to burst.
But this is something for the future you hope.

Nature can comfort you, two pigeons come to drink water.
Let go tiredness and al this above and other terrible things in the world.
You carried too much on your shoulders, like so many in different ways.
Wars never stopped from the days you were a child.
Carry less and take your distance.
Rest a while in the sun, it's spring again.
Travel in your fantasy to a place near mountain and see.

The light that never becomes dark, that only can be somewhere.
There's no light in the brain but a lot of light being transported.
Because you keep on loving life.
Because of stars and planets, forget men for a while.
Matter contains space as well.
Create some space in your own.

You'll have to keep on going on, no matter what.
Only through ones again descending in pain ?
By seeing pain as tragic and comic ?
When you have a good day it will reflect in to the others.
We are all healers true words, connections, tenderness, joy…
But confrontation as well.
Through a good inner relation as well.
We travel with people who want to do good things over again…
But they do not understand with who they can and can't.
Spiritual bands are not to be broken.
You can't even try, even dough you think so.

Be glad to be in good health and love your senses.
Your life, do not express it in suffering, but in wisdom and feeling good.
Try to understand your own happiness and don't blame others to much.
Forgive each other, some have difficulties in coping with life.
But again, do not carry to much weight of others on your shoulders.
Wanting someone back again isn't always a way forward.

88 F. Daily Waves in modern inkt

Left my wood one day
My wood where people looked for serenity.
Discovered a wood, hidden in a town.
Where ecologists do good things.
And I offered them my help.
Went in to town to tell the news.
But got a load of emotional stories about modern pain.
Could not take mine any more…
Lost my good temper…but it was in vain.
The message of my wood, not understood.
Forbidden to be too complicated, just talk along.
Frustration isn't something for a public place.
It's to be ventilated at home…
When tenderness has gone.

Back in my wood
nature, telematics, internet
the floating software of the one spirit
receiving trillons[2] of needs sending trillions[3] of possibilities
with each time just one match for that period in time of being
telepathically connected drive of unfinished stories of past and present
wrote a poem about a bat to escape from battle
before it was on the net 3 book friends had used the word too
7 colors 7 sounds 7 continents 7chakra's 7positive emotions
7negative emotions /7 senses/7 souls/7good intentions
Came near to things hellish and divine
Cracked both codes
Will keep a distance, thus no more someone's or me to blame.
For the one percent of mistakes and wrong interpretation.
Being aware of once, one emo-link to many in nerve breaking conditions.
A lot of people preaching how to let go and be and live independent.
A lot of them live alone.
A lot of them get hurt.
And when they 've learned from each other to abandon or let go.
They often forgot they were each other 's missing link.
How can one be afraid of a missing link ?

88 F.Boodschap van de planeet Krito

Onderstaand interview kwam tot stand dank zij enkele mensen werkzaam in een aantal observatoria. Vanaf 24 juni 2010 kwamen daar een aantal signalen met het verzoek om dialoog toe. Tot iedereens verbazing was de vraag om communicatie duidelijk verstaanbaar en bovendien in het Nederlands. Daarom werd professor Gust Aerts uit Leuven aangeduid om de dialoog te beantwoorden. De wetenschappers lieten de politieke, economische en militaire leiders en de media op verzoek van de contactzoekers voorlopig buiten het gebeuren. Een stem

die zich voorstelde als KritaKrokus uit Krito de hoofdverantwoordelijke voor het ministerie van interplanetaire betrekkingen, herhaalde eerst bij wijze van inleiding en test zijn inleidende groet : Krita: “Aan alle mensen van goede wil, begaan met een menselijke leefwereld voor allen, aan jullie allen, aardbewoners : Groeten uit Krito. Al vele jaren volgen we jullie wereldse doen en laten, bestudeerden jullie culturen en talen, maar tot nog toe zijn we er niet in geslaagd van contact met jullie te leggen. Het gejuich dat U op de achtergrond hoort, zijn mijn medewerkers wiens geestdrift nu interplanetair uit deint. (pauze). Eerst waren we van plan enkele satelliet zenders te hacken en ons tot de totale wereldbevolking zelf te richten, maar die optie hebben we laten vallen in overleg met onze historici die jullie geschiedenis hebben bestudeerd. Wees gerust, we kunnen jullie nog niet bezoeken de volgend 200 aardjaren , maar dat zouden jullie leiders toch niet geloven en jullie zouden in opdracht van jullie militair industrieel complex al meteen beginnen met een aantal kernwapens en dergelijke bij te maken. We richten ons nu tot jullie in het Nederlands om geen ongepast chauvinisme in de landen met de grotere taalgroepen uit te lokken en omdat één van jullie landen waar het Nederlands gesproken wordt, als hoofdstad Brussel heeft, niet onverdiend nadat dat land door de eeuwen heen van uit het merendeel van de andere Europese landen aangevallen werd. Als ontwikkelde culturele wezens, is die symboolwaarde ons niet ontgaan van op Krito. Dit is onze kernboodschap aan jullie : Jullie bevinden jullie op een mijlpaal in jullie ontwikkeling, de keuze waarvoor jullie staan lijkt ons heel duidelijk : ofwel blijven jullie nog decennia ter plaatse trapellen én ook achteruitgaan ofwel kiezen jullie resoluut voor een totaal andere aanpak van jullie samenlevingsbeheer. Ondanks jullie technologische ontwikkeling slagen jullie er niet in van op een ecologisch verantwoorde manier datgene te produceren wat jullie menselijkerwijze nodig hebben en het vervolgens op een sociale manier te verdelen. Integendeel, jullie systeem draait rond het steeds meer produceren vanuit de superwinstmotieven van een kleine groep speculanten. Niet te geloven, maar met een gigantisch productieapparaat leven jullie al zo onder de voortdurende bedreiging van ineenstorting van jullie economisch systeem, met steeds maar weer werkeloosheid en economische en militaire strijd tot gevolg. Bovendien zijn jullie door jullie systeem verplicht van tegen een hels tempo te produceren met steeds minder mensen, terwijl jullie talrijk genoeg zijn. Merkwaardig ook dat jullie het leven voornamelijk beleven van uit het idee dat het uitsluitend in het teken van productie en consumptie zou moeten staan. Onderwijs, cultuur en levensbeschouwing...daar hebben jullie in verhouding weinig tijd en middelen voor over...voor ons een overduidelijk teken dat jullie nog veel werk hebben aan die 'winkel' van jullie, zoals jullie dat zeggen. We hebben, in alle bescheidenheid ,een aantal dingen op een rijtje gezet, waarvan jullie werk zouden moeten maken. Jullie hoeven nog niet over te stappen naar het samenlevingsbeheer dat wij hier kennen, objectief gezien zouden jullie dat wel aankunnen maar subjectief gezien ligt ons systeem hier nog niet zo in jullie aard. Wat jullie dus al wel zouden kunnen doen is zorgen dat jullie overheden op internationaal vlak zouden overeenkomen om :

-voor hetzelfde werk hetzelfde loon uit te betalen

-alle mogelijke vormen van speculatie uit jullie economie te bannen

-één internationaal sociale zekerheidssysteem voor meer welzijn te ontwerpen

-een internationale reconversie van de wapenindustrie te beginnen

-de militaire conflicten onmiddellijk stop te zetten

-een plan voor degelijke ontwikkelingshulp uit te voeren

-een eenvoudig en rechtvaardig belastingsysteem in te voeren

-wat jullie 'geld' noemen en 'banken' onder strikte voorwaarden te organiseren

-per grote economische sector één wereldwijde groep te maken om die moordende concurrentie waaronder jullie gebukt gaan te niet te doen

-de media door structurele maatregelen uit het winst denken halen.

Tot daar de kern van onze boodschap aan jullie”.

Het interview kon nu beginnen. De kleine groep wetenschappers hadden besloten de wereld van instanties en media niet te alarmeren en van uit eigen naam te reageren. Gust Aerts : “Hallo en welkom midden onze groep van wetenschappers op de verre aarde en bedankt voor de goede raad. Inderdaad, heel velen proberen hier tegen de irrationele en onmenselijke logica van ons samenlevingsbeheer in te gaan, er wordt aan gewerkt, geholpen door de tegenstellingen die het systeem zelf voor meer en meer mensen aan het licht brengt, al zijn we op onze hoede om niet te euforisch te worden bij het boeken van kleine successen. Vermits jullie alles van ons lijken te weten, stel ik voor dat we jullie een interview afnemen om meer van jullie manier van organiseren op te steken. Hoe zit jullie samenlevingsbeheer in mekaar ?

het leven op de planeet Krito

Onze planeet bestaat uit een viertal grote continenten. Eén heeft een beetje de vorm van een ijsvogel, een tweede juist daaronder, lijkt een beetje op een Indiaanse die over het tweede grootste continent tuurt, dat dan weer meer een beetje van een reusachtige walvis in beweging heeft. Het grootste continent heeft grosso modo wat weg van een hele grote pauw die wat eetbaars op de grond lijkt te pikken. Hier en daar wat grote en kleine eilanden die als wolken tussen de wateren rond de continenten lijken te zweven. Klimaatgordels en poolkappen komen goed overeen met jullie klimaat zones, al lopen de tijdzones wat uiteen omdat onze afmetingen en deze van onze, ook gele ster wat groter zijn. Geschiedkundig hebben we ook een heel deel negatieve gebeurtenissen achter de rug, kinderziekten waaruit we versterkt gekomen zijn. Momenteel hebben we

een technocratisch samenlevingsbeheer, waarbij alle groepen van eigenaren en producenten, zowel de overheidsorganisaties als de kleine als middelgrote en grote ondernemingen betrokken zijn. Private mastodontondernemingen zoals in jullie fase van imperialistische concurrentie strijd, bestaan bij ons al lang niet meer en zijn overheidsbezit. Het principe van produceren om maximumwinsten binnen te halen, werd door ons systeem geneutraliseerd. Iedere zelfstandige of werknemer behoort op Krito tot één of meerdere projecten waar hij of zij, werkzaam is...oh ja, wij op Krito hebben ook twee polariteiten aan wezens, ook onder onze dierensoorten is tweeslachtigheid een zeldzaamheid. We overwegen van onze betaalmiddel, het geld op een dag geleidelijk beginnen af te schaffen, maar tot nog toe, op een niet speculatieve manier als ruilmiddel en administratief middel gebruikt, vormt het nog een bruikbaar bindmiddel om iedereen er toe aan te zetten van toch zijn steen aan de samenleving bij te dragen. Toch hebben de begrippen 'loon' en 'handel' een andere inhoud dan bij jullie Aardlingen.

De berekening van een loon, gebeurt totaal anders. Neem nu het project Telematica. Het hoofdmanagment van dit project berekent op een ruime basis hoeveel een jaarlijks abonnement op alle mogelijke diensten per Kritoäan kost...dit bedrag wordt gewoon afgetrokken van het loon dat iedereen krijgt in welk projekt hij ook werkt. Tot de werknemers van het project Telematika behoren niet alleen de werknemers van de nationale telecombedrijven die de grote infrastructuur voor alle internationale telecombedrijven beheren en bezitten, maar ook de werknemers van tal van kleine en middelgrote privébedrijven wiens eigenaars aldus eigenlijk geen lonen hoeven te betalen aan hun werknemers en bovenop hun wedde voor hun beheers capaciteiten een surplus tot maximum 20% van het gewone gangbare loon krijgen, wat voor alle lonen met een grote graad van verantwoordelijkheid is ingebouwd trouwens. De handelaren van weleer krijgen voor hun distributie -of onderhoudsfunctie op het gewone loon dat eenieder krijgt een 5% bonus en alle prijzen, zowel als de lonen, zijn voor de hele planeet gestandaardiseerd. Alle andere kosten zijn recupereerbaar, niemand buiten de overheid op Krito heeft eigenlijk nog 'loonlasten' te verrekenen en alle grondstoffen zijn ook gemeenschappelijke eigendom. Ook boeren krijgen een loon van de overheid en bonussen als ze de productienormen halen. Wij hadden, net als jullie met zovele absurde situaties rond oorlog, armoede, werkloosheid, vervuiling enz... af te rekenen, dat meer en meer Kritoänen een andere vorm van democratie gingen eisen. Ze wilden zelf een aan de evolutie van de samenleving aangepaste vorm van samenlevingsbeheer kiezen, zelf de grootste lijnen van de projectprogramma's verkiezen en nadien de dirigenten daarvan op projectlijsten aanduiden. De oude politieke partijen waren op de duur wel verplicht van zich qua partijwerking te beperken tot het plaatsen van kandidaten op de projectlijsten. In de allereerste programma -en project verkiezingen, stonden de volgende eisen die men bij de eerste internationale verkiezingen goed-of afkeuren kon : ze komen overeen met de eisen die we ook op sommige 'blogs' op jullie internet vonden, de blog https://www.filosofischverzet.be

88 G.

Enkele belangrijke notities over liefde

Nog maar eens een poging tot inzicht in wat men de 'liefde' noemt

De verstrengeling van de emotionele banden die er tussen mensen bestaan is zo moeilijk te doorgronden omdat er vóór we allen werden verwekt er al zoveel is gebeurd dat wel onvermijdelijk tot ons bestaan leiden moest. Deze soort geestelijk-biologische bewegingen zijn enorm moeilijk te vatten. Neem nu de eerste zin in deze uiteenzetting...ergens hebben we wel onder een bepaalde hoeveelheid ook al deel uitgemaakt van het verhaal van de vorige generaties. De generatiedomino's blijven gewoon vallen. Alle moeilijke dingen waar vorige generaties niet konden mee in het reine komen, krijgen we gewoon terug op ons bord. In religieuze termen zou men dit 'erfzonde' noemen. Bon, iedereen heeft een vrije wil en mits we de verkeersregel numero uno : 'trouw' in het klassieke liefdesspel 'gehoorzamen' hoe minder 'fout' de dingen dan dreigen te gaan : jaloezie, ingewikkelde driehoeksrelaties, vlinders in de buik voor anderen die bij de oorspronkelijke partner, dan weer de slangen tot leven brengen. Dégout in plaats van sensuele gevoelens naar derden toe naar de bestaande relatie te leren integreren. Chemie alleen is nog iets anders dan een voorname rol in het leven van iemand anders willen opnemen,...liefde. Dat is natuurlijk de theorie, de praktijk brengt andere resultaten voort. In hoeverre zijn we eigenlijk 'vrij' om ons eigen emotionele leven te leiden...bestaat die vrijheid eigenlijk wel, zijn we immers niet verbonden met iedereen die via oorzaak en gevolg aan ons voorafging ? Als dit sociaaleconomisch en politiek toch duidelijk zo is, waarom zou dat dan ook niet voor onze persoonlijke, emotionele relaties gelden ? Als maatschappij hebben we de vrije wil om armoede, oorlog en vervuiling uit de bannen en om door velen zeer duidelijke, uiteenlopend omschreven redenen, kan dit nog altijd niet...alsof de oude demonen uit de geschiedenis nog niet tot rust gekomen zijn. Ondanks alle mogelijke alternatieven voor het huidig samenlevingsbeheer, blijven we in een sukkelstraatje zitten...net als met onze relaties trouwens. Uitleen lopende en gelijklopende verklaringen en alternatieven genoeg, alle dagen met nieuwe, op oude ontwikkelingen gebaseerde tendensen gekruid.

Het is vandaag de dag niet moeilijk het ontstaan van het leven wetenschappelijk te verklaren. Filosofisch komt het er op neer dat iets dat niet meer houdbaar is onder grote druk ontploft...kleiner of gelijk aan nul bestaat immers niet, spoken ook niet, wat niet wil zeggen dat we na onze laatste adem geen andere vorm van energie aannemen. Wat voor de big-bang (uiteengaan onder teveel druk) geldt, geldt ook in het emotionele leven van mensen. Voor de generatie die nog vijftig jaar getrouwd geraakte, lag dat anders, niet alleen omdat de man vaak de enige kostwinner was. Onder teveel druk van buiten uit ontploffen ook wij en onze relaties (stress op het werk, overdreven steeds *opgefokte*r consumptiepatronen, de cultus van het seksuele genot, de commercialisering van de seks, de sensatiepers, het inhoudsloze deel van wat de media te bieden heeft : geweldfilms, geweldspelletjes, uitgaan te midden van overdreven decibels en tot in te vroege uurtjes, verkeerde voeding, milieufactoren, geen tijd voor bezinning...het

gevoel maar één eindig leven te hebben dat zo vol mogelijk moet zitten, wanhoop gevoelens naar de eindigheid van het leven toe, politieke apathie die asociaal en individualistisch maakt...). De mensheid heeft zich over heel de wereld verspreid en is eigenlijk als één boom met geweldig veel vertakkigen te beschowen. Onze wortels zijn in feite ons gemeenschappelijk kollektief verleden, zij die er niet meer zijn, maken er in feite op een haast onzichtbare manier nog deel van uit. Zij zijn een deel van onze vrije wil vandaag als het ware. Wijzelf, iedereen persoonlijk staan aan de top van de piramide, moeten het geheel dirigeren, al slagen we daar niet altijd zonder moeite in. De ware levenskunst bestaat erin dit zonder teveel af te zien aan te kunnen. Je leven in alle rust te kunnen beleven. Weten wat wel en niet kan indien je die rust behouden wil. Dit houdt in dat je aan een inzicht in al de soorten realiteiten rondom jezelf moet werken. Constant, elke dag en nacht opnieuw. Als individuele tak van de boom je verbonden voelen met de andere takken, met de gemeenschappelijke stam, met de wortels.
Om dit op het niveau van het emotionele te doorgronden is het misschien best om het sociaaleconomisch-politieke deel van het bestaan even buiten beschouwing te laten en ons alleen op het emotionele te richten. Al is het emotionele moeilijk van het economische te scheiden omdat inkomen en dus 'geld' en van die materiële zaken nu eenmaal ook in het emotionele meespelen, als zou dat eigenlijk niet moeten hoeven. Voor diegenen voor wie deze dingen wel een te belangrijke rol spelen zijn het gewoon gegevenheden die een opvoedkundige rol spelen in het proces van het inzien wat nu eigenlijk de zin van het leven is. De emotionele zin van het leven is veel belangrijker dan de socio-economische en politieke zin van het leven...omdat het onze opdracht is van ons van alle negatieve emoties naar onszelf en anderen toe te ontdoen. Soms gaan mensen uiteen en is dat een noodzaak. Soms zouden ze beter bij mekaar blijven omdat dat in hun geval de best mogelijke kaarten zijn die het leven hen voor hun persoonlijke ontwikkeling had kunnen geven. Geliefden, getrouwd of in welke vorm van samenleven dan ook, willen mekaar op momenten soms door klagen en zuren, flirten met... bewust uit een relatie duwen en tevens de indruk wekken dat het allemaal de fout van de andere is , soms net in een periode dat de andere dacht net in een onbezorgde relatieperiode te zijn beland, slaan wie weet welk een domino's van het verleden in het heden toe en lijkt de toekomst voor beiden ofwel een beloftevolle lat-relatie, vrienden-relatie, open relatie... of een eindpunt, met nieuwe vooruitzichten om van te leren ? Velen hebben soms vele hoogtes en laagtes van velen moeten delen vooraleer ze zelf begrijpen dat er verdriet bestaat waarover niet zo maar kan worden gepraat met woorden. Misschien houden tranen dan nog gezond...of..enz Helder zien hier in bereiken betekent eigenlijk gewoon beseffen dat wat men met het 'goddelijke of 'ondoorgrondelijke' bedoeld (het leven in al zijn facetten eigenlijk), een staat is die men bereiken kan dooralgemene kennis, doorgronden van de eigen levensloop en inleving in de levens van anderen en de coördinatie ervan, niet alleen door het gesproken en geschreven woord, maar door de ontmoeting met je innerlijke evenwicht doorheen dit alles Het beleven van het bewuste wezen in jezelf, ben je zelf
Dat spiegelbeeld van het wezenlijke zijn, concreet door je eigen vertaald; is ook het spiegelbeeld van de buitenwereld. Voortdurend zit je de gevoelens, gedachten, beelden daaromtrent in te schatten om de verbanden te ontrafelen, zin te zoeken en alles ten goede te proberen keren
-het jaloezie- monster in vele van zijn facetten : Met een grapje beginnen : in plaats van jaloezie te hebben, gewoon de volgende beklagen. Menig één heeft er al eens last van, van miniem tot gemiddeld en *veels, veels* te veel. Soms klopt de intuïtie, soms zit men er helemaal naast. Het vuur van de jaloezie, eenmaal in gang, probeert alles te verorberen...met wat brandstof uit herinneringen van het verleden er op gegoten, is het soms niet te stoppen en paranoia-achtig...we hebben het natuurlijk maar niet alleenlijk over de biologische jaloezie, die soms niet moet onderdoen voor andere vormen. De biologische jaloezie heeft natuurlijk zijn redenen in de vraag welk leven nu mag en moet tot stand komen en welk niet...als of wij in onze bescheidenheid daar allemaal een volmacht voor zouden hebben om dergelijke complexe codes te begrijpen. Als men veel last heeft van jaloezie is het best niet al te zeer met het subject dat in bepaalde situaties (scheiding, ander verblijf...)niet direct 'controleerbaar' is, bezig te zijn. Alle soorten opwinding die dat met zich meebrengt schaadt waarschijnlijk de gezondheid...of activeert het de kwaliteit van de genen ? Niet alles moet en kan worden uitgetest. Ook al heeft men het monster al lang overwonnen, toch kan het op bepaalde momenten weer opduiken. Mensen die al enkele partners hadden, merken soms op dat ze maar bij een paar echt jaloers konden zijn, namelijk bij de vrouw van hun kinderen en iemand waarvan ze denken dat hij of zij best geen kinderen met die of die man of vrouw krijgt...in sommige gevallen pushen ze het door hun gedrag, in andere gevallen niet. Niet alleen 'kinderen' hebben met of willen hebben met, is een reden tot jaloezie. Het monster is op zijn best bij fantasiebeelden over de partner met iemand anders. Grappig, of helemaal niet grappig, is dat men soms duld dat de ander iemand nieuw' heeft' om ook iemand anders te kunnen 'hebben'...met of zonder onderlinge afspraak. Ijs is , zoals u weet, heel glad en het komt inderdaad bij tijd en wijlen terug. Het echte belang van fysieke trouw, buiten de genetica, heeft qua menselijke goedvoelen, bij de meesten ? niet zozeer te maken dat men bij het scheiden armer wordt, maar is vooral belangrijk om jezelf niet al die zware emoties aan de hand te doen. In sommige gevallen is 'trouw' zijn echter een aangeleerd iets dat, indien je het echt te extreem wil volhouden, ontaard in de andere pool, de slipper...die alleen langdurig verrijkend kan zijn (soms met vallen en opstaan) indien twee mensen spiritueel meer bij mekaar horen dan twee anderen. Soms wordt er alleen maar wat geflirt omdat men de andere op het belang van de eigen 'waarde' wil wijzen of dat men er een melancholisch soort aandacht mee wil ervaren. Een klein beetje meer of minder van dit of dat hormoon, zal wel gezond zijn zeker ? Een brand kan je blussen, maar soms wordt hij oncontroleerbaar.
Soms is jaloezie iets dat ontstaat in voor iemand ongunstige ervaringen met ouders en de daaropvolgende soorten relaties of gewoon ook dat men zodanig geduld met iemand heeft gehad in lief, maar vooral leed, dat het dan driedubbel erg is dat je wordt ingeruild voor iemand waarmee de partner minder zichzelf worden kan. Soms kan dat niet anders en moet je je er mee neerleggen. Soms is alles aan je

stiergehalte gebonden, heel gewoon in het dierenrijk, al zijn vrouwen vaak jaloerser dan mannen. Vaak potsierlijk is het als het niet zozeer om een gevecht voor de beste genen gaat, maar om materiële bezittingen bijvoorbeeld. Worden onze DNA-strengen er beter van ? Je zou ook kunnen stellen dat je niet daadwerkelijk ontrouw hoeft te zijn, om aanleiding tot jaloezie te geven. Sommigen voelen zich vaak belachelijk onnodig, of zijn verplicht van in de meeste gevallen anoniem; grote dosissen porno tot zich te nemen...als of dat ook niet meetelt in het aanvoelen van waar die energie achter af dan komt. Voor diegenen waarvoor sex pijnlijk wordt, is dat waarschijnlijk minder een probleem dan voor anderen. Tot slot, indien je je partner achteraf vraagt wanneer 'het' dan gebeurt is en het tijdstip klopt met een soort jaloers gevoel dat je overkwam, meldt het ons en we zullen het bij onze studies rond het fenomeen telepathie, voegen. Ook het tijdstip van intieme gesprekken die men 'aan de andere kant' had, kan interessant voor ons zijn. Trouw, uiteindelijk, heeft zijn goeie en minder goeie redenen, maar is een heel valabel iets. Ergens vertrek je van een maagdelijke situatie die soms evolueert naar 'hoe zou het zijn met die of die andere'...al is het soms maar een heel klein beetje, want je bent content met je partner of gezin. Toch kunnen mensen niet altijd de opgelopen trauma's van hun partner inschatten, nog dikwijls het gestook achter hun rug van exen of schoonouders, vrienden, ouders... . Trouw heb je niet helemaal alleen in de hand, of je moet al vooraf over een soort grote wijsheid daarover beschikken. De situatie van 'je voelt je ok, alleen omdat je trouw zo vanzelfsprekend acht', kan danig uit de hand lopen. Tweede slot. Er is meer tussen hemel en aarde, hoe meer men tijdens zijn leven met alle mogelijke schaduwkanten afrekent, hoe sterker we als ziel in de geestelijke wereld overgaan...en...hoe minder problemen je ouders onderling en naar ons toe oplosten dus , hoe meer er op ons bord komen ... ? Dat zou allemaal kunnen vermits de ziel en de geestelijke energie één zijn. We zijn immers een mix van de verlenging van onze voorouders en ook de meer en mindere hoeveelheden testosteron, dopamine (op opwinding gericht) en oxytocim (meer op kalmere ervaringen gericht), spelen mee in een spel waarvoor wij een leven tijd hebben om het te begrijpen...een leven en langer. Zoals alles is alles een test...om ons weerbaarder te maken, maar dat het leven ons maar bespaart van mensen die bij mekaar horen te provoceren.

Deel Kortverhalen

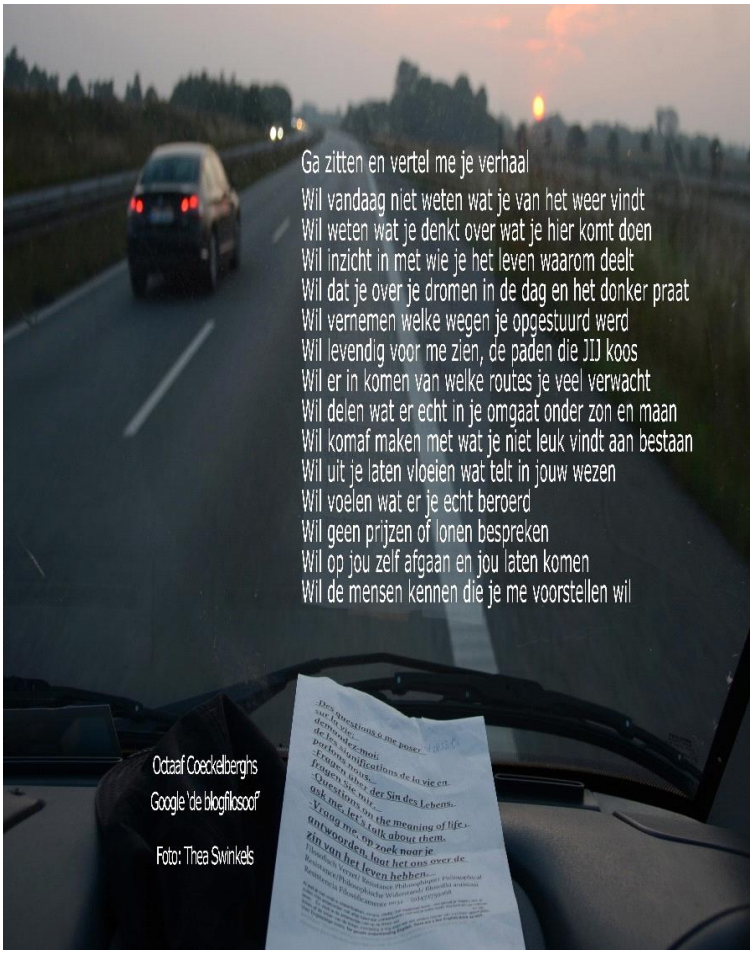

Deel Kortverhalen 135

Tussen Allerzielen En Euroshima 136

Geachte Mede Maatschappijer 151

De Blogfilosofen 157

BLOGKUNSTENAAR. BLOGNOVELLEN 172

Karel Kompel's referendumpamfletten 179

Er was dus toch leven na de dood 186

There was life after dead: see English edition

Tussen Allerzielen

En Euroshima

<u>Nu dat ik dan toch dood ben</u>

'Het moet wel een afgrijselijk zware klap geweest zijn', dacht ik met een onverklaarbare zandsmaak in m'n mond. Zonder het hoofd op te tillen, wist ik dat er warm zand onder me lag. Na het zandkorrelgevecht van mijn oogleden, richtte ik mijn lijf stilaan op. Op handen en voeten liet ik me met billen op voeten zakken. Wat ik zag, kwam me als volslagen waanzinnig over. Was dit een grap ? Een droom kon het niet zijn. Of toch ? Het stijve en stramme dat de minste beweging met zich bracht, was me te vertrouwd. Zo...weet je wel alsof je de dag tevoren voor het eerst weer een voetbalmatch gespeeld hebt. Hoe kwam ik in hemelsnaam in dit soort blauwe zand terecht ?

Ik zat midden in een uitgestrekte, woestijnachtige omgeving; maar dan in het blauw met rode en gele rotsen. 'Wat doe ik hier, hoe kom ik hier', gonsde het in mijn brein. Dit was nu net wat je een surrealistisch schilderij zou kunnen genoemd hebben. Een blauw heuvelig landschap met een soort witte zon die laag tegen een groene hemel plakte. Alsmaar waanzinniger rondkijkend stelde ik vast dat er werkelijk niets meer of minder te bespeuren viel. Een bange kalmte overviel me. M'n vingers grepen ziftend door het blauwe. Ik stond recht. M'n voeten sleepten zich een rare kring van stappen in het zand,...ja, dat moest het zijn, het kraakte, voelde aan als en kwam in mijn schoenen zoals 'thuis' aan zee. Ik kwam terug op het punt waar ik op mijn buik gelegen had. Moedeloos liet ik me op m'n gat vallen. Ik probeerde kalm te blijven. Ineens wist ik het weer. Daarnet was ik toch in de wagen naar huis ? Oh nee ! Die klap ! Het groene licht en dan die vrachtwagen op het mij zo vertrouwde kruispunt. Meer wist ik niet...was ik gek geworden...of was ik dood ? Gelukkig kreeg ik niet lang de tijd om na te denken. Anders was ik compleet doorgeslagen. Ineens brak de eindeloos bevreemdende stilte rondom me. Hoorde ik dan geen steeds aanzwellend geluid als van een automatisch ratelende naaimachine ? Het rake gehakketak in stereo groeide aan. 't Was zo soepel en geolied dat het geen vrees, eerder nieuwsgierigheid bij me opwekte. Slechts één moment dacht ik aan vluchten. Toen ik aan een stuk groene einder een duidelijk rood iets over het blauwe zand schuiven zag.

Het zichtbare begin van de ontraadseling van het abnormale waarin ik hoe dan ook gedropt was, schoof tot op een veilige afstand vóór mij neer. Het tuig had iets van een ouderwets type vliegende schotel. Tevergeefs zochten mijn ogen naar een opening in het harnas. Daar ik geen venster of deur vond, waagde ik me langzaam naar de andere kant. Inderdaad, De voorkant van mijn stalen bezoeker had bovenaan een soort donkere venster in trapeziumvorm. Een meter lager meende ik een soort ovale deur te kunnen onderscheiden. Net toen ik korter bij wou komen, begon het buitenmaats portier van bovenuit naar me toe te wentelen tot dat de deur haar brugfunctie bereikt had. Er gebeurde niets. Meer en meer kreeg ik het beklemmend gevoel dat ik ergens vertrouwd was met dergelijke toestanden. Achter de half zichtbare tweede deur die nu het open gat vulde, bewoog de schaduw van een gedaante in een hel licht. Het wezen er achter stond nu pal vóór het deurscherm. Een vijfvingerige hand leek ergens op een knop te drukken. Een deurscherm schoof in de koepel van het ongeveer vier meter hoge tuig. De schaduw was echt. Een knappe tengere vrouw in een geel pak, nodigde me uit om de trap op het luik te beklimmen. Ze bleef wenken tot ze haar linker hand uitstak om me binnen te helpen. Ik begreep niets van haar aardse uiterlijk, maar wat kon me nu nóg verbazen ? Daar had ik dan in een paar tellen daarna al een antwoord op. "Welkom jij, mij naam is Kernaate, wees onze gast aardmens. Pardaf. Ik stond aan de vloer van het ruimtetuig gelijmd, ze heette me welkom in het Nederlands ! Na dat de schoteldeur dichtklapte en het scherm na een druk op de knop ernaast toeschoof, leidde ze mij naar 't midden van de stulpvormige passagiersruimte. "Ontspan je wat", zei ze bezorgd. Ik heb dan toch ongelijk, ik had me buitenaardse wezens altijd als een soort gevoelloze robots voorgesteld, maar ze nodigde me vriendelijk uit om in één van de twee relaxzetels plaats te nemen. Zelf ging ze naar wat me een soort futuristisch boordpaneel leek. Terwijl ze enkele toetsen indrukte, hoorde ik haar iets over coördinaten zeggen. Met kleine passen kwam ze terug en legde ze zich spontaan op de lig zetel naast me. In de buitenkant van haar armleuning was een soort afstandsbediening ingebouwd. Vreemd genoeg trad bij mij al een zekere gewenning op aan het gebeuren, zelfs toen ik haar een paar voor mij herkenbare letters en cijfers zag intoetsen. Boven onze hoofden flitste een driedimensionaal beeld van de omgeving aan. Het effect daarvan stelde me enigszins op mijn makkie... doch een woord uitbrengen, ging nog niet. Kernaate had het door en was me vóór. Haar vlekkeloos Nederlands bleef me een raadsel. "Stel jezelf niet teveel vragen. Mettertijd zal je wel begrijpen. Ook hier op Krito is er voor alles een logische uitleg". "Krito", bracht ik er moeizaam uit. "Ja, KRITO, 't betekent in onze taal 'planeet der kraters'. Laten we het eerst over jou hebben 'kapitein Ruben Vanstock'." Ik schrok me rot, een onbehagelijke warmte trok naar mijn kleinste hersenbloedvaten. Zag ik er nu rood of bleek uit ? Eerst dacht ik gewoon 'waar heb ik die naam nog gehoord'. Pas toen begon ik te twijfelen. 'Was die naam de mijne niet' ? Kernaate legde een geruststellende hand op mijn been, toch keek ik, of Ruben Vanstock, haar een weinig argwanend en vragend aan. "Ik geloof dat ik het beeld van jouw avontuur nu wel helemaal kan invullen", zei ze ernstig. 'bedoelde ze dat figuurlijk of letterlijk', kwam in mij op. "Het verwondert me niet dat je aan wat men in aardse termen 'geheugenverlies noemt lijdt. Als je het goed vindt kijken we dat op onze thuisbasis Estona wel even na". "Ja, ok

probeerde ik maar zo gewoon mogelijk te doen bij al die nieuwe dingen en feiten". "Wel", zei ze , zich bewust van mijn nood om opklaring", ik zal eens proberen om het hele gebeuren eens terug bij jou te brengen. Je moet weten dat wij Kritoänen al generaties lang bekwaam zijn om jullie radiosignalen op te vangen. Wij waren perfect op de hoogte van het ruimtevaartprogramma waar jij inzat. Zelfs van het feit dat iemand je tijdens je oefening in zwaarteloosheid vroeg of je geen hinder meer had van het verkeersongeluk dat je zo rond jullie 2064 bijna het leven kostte. Maar goed. Vermits je geheugenfunctie voor onder meer je job van astronaut faalt; zal je je het volgende ook wel niet meer herinneren. Je werd geselecteerd voor een routine solo ruimtevlucht. De bedoeling was gewoon het uittesten van een nieuwe, op kernkracht aangedreven motor. Er liep echter iets mis met de aandrijvingskracht. Zodanig dat je met een duizelingwekkende snelheid uit je baan om de aarde raakte. Door je hoge snelheid was je niet meer onderhevig aan de aantrekkingskracht van jouw zonnestelsel. Je snelheid was dusdanig groot dat je als het ware 'opgezogen' werd door de aantrekkingskracht van de witte ster 'Raki'. Waar men op jouw planeet Aarde voorheen 87 jaar zou moeten over doen, deed jij op zes maanden. Daar onze ster 185 maal groter is dan jullie Zon, kon de koers die jij uitging niet ontsnappen aan de kolossale aantrekkingskracht van Raki. En zo kwam jij dus uiteindelijk op onze Krito, acht maal groter afgestevend. Qua positieberekening heb je ons de laatste 14 dagen aardig wat problemen gegeven. Door de tweejaarlijkse orkanen kon je zowat overal terecht komen. Dank zij het spel der winden hier, kon landen zonder je te pletter te stortten, maar niet zonder dat je automatische landingssysteem uitklapte natuurlijk. De winden waren wel een soort vangnet dat je val remde. Gelukkig maar, anders was je echt dood, zoals ze je na je lancering opgegeven hebben. Je zult me niet geloven, maar jij was het, wat jullie 'proefkonijn' noemen. Het proefkonijn van je ruimtevaartmaatschappij. Absurd genoeg wilde men bij jullie een tegenover een andere luchtvaartmaatschappij opgelopen achterstand inhalen. De druk van de privémaatschappij en de regering van je land, was zo groot dat jouw bazen zo vlug mogelijk wilden weten wat onder andere de invloed van door kernkracht aangedreven snelheden op menselijke weerstand was. Je kent het vervolg. Zij denken dat je dood bent. En jij, jij weet nu waarschijnlijk door mijn hypnose en jouw herinnering terug, hoe je, na je iets wat ruwe landing uit je capsule kroop en lang verdwaasd rondliep. Je merkte zelfs nauwelijks op dat onze luchtsamenstelling quasi dezelfde is. Of zie ik dat verkeerd ? " Zij had gelijk, ik was Ruben Vanstock. Niettegenstaande mijn herwonnen zelfbesef, voelde ik me als een invalide in zijn karretje. Te veel dingen probeerden tegelijk tot me door te dringen. Het leek of er in mijn hoofd een film van achteren naar voor afgedraaid werd. De aanvaring met de planeet. De maandenlange eenzame tocht. Het gesuis in m'n hoofd. Het voortdurend gevoel van ergens naar toe gezogen te worden. Net als in een kermis looping, maar veel heviger. Die duizeligheid en mijn zuurstof-en pillenvoorraad die dreigde op te raken. Waarom hadden de mensen van de geprivatiseerde Nasa mij eigenlijk zoveel overlevingsmiddelen meegegeven, kenden zij de risico's ? Een invasie van beelden, dwong me tot praten. "Je moet wel gelijk hebben Kernaate. Ik kan het me wel allemaal terug herinneren, maar mijn hoofd tuit. Ik kan mijn herwonnen werkelijkheidsbesef niet goed aan, vrees ik. Hebben jullie geen medicatie tegen hoofdpijn of zo" ? "Tracht kalm te blijven. Je zal geholpen worden, maar niet met de achterhaalde methoden die je gewoon was. Wij van Krito hebben therapieën om je overspannen toestand te ontladen. Er komen daar geen scheikundige stoffen aan te pas. Hoe jullie preparaten soms ook kunnen helpen, wij gebruiken ze merendeel alleen bij infecties. Probeer je te ontspannen. Je nieuwe reis begint pas. We zetten zo dadelijk koers naar Estona…de kraterbasis waar ik toe behoor. Daar kan je in 't gezondheidscentrum in één van onze 'hersenbegeleiders'. Ze zag dat het woord me schrikken deed. "Schrik niet", een hersenbegeleider is gewoon een comfortabele, trilvrije en zuurstofrijke glazen stolp. Je krijgt een koptelefoon op, niet met muziek hoor", lachte ze. "We sturen een hooggekwalificeerde geluidsgolf door. Dat signaal heeft de eigenschap dat het je brein geweldig zuiver activeert. Zo zal je bijvoorbeeld je vroegste herinneringen in een soort diepzinnig perspectief kunnen herbeleven. Technisch gezien verklaart deze werkwijze zich door het feit dat onze speciale geluidsgolf als een aparte dimensie op je inwerkt. Naast de scheikundige en elektrische processen heeft het 'geluid van Molta' zoals wij het noemen, een onnavolgbaar begeleidend effect. Het is een dermate gevorderde denkkringloop die je verstandelijke vermogens toelaat om, in de mate dat je over de nodige informatie beschikt, alle, aan bepaalde ervaringen gekoppelde oordelen te herwaarderen. Bovendien…volledigheidshalve, indien je dat zou willen, zijn wij zelfs bereid en bekwaam om ons infosysteem mee op jouw koptelefoon aan te sluiten. Zodoende heb je bij informatietekort de mogelijkheid onze denktank te ondervragen. Begrijp me nu niet verkeerd. Denk bij dit alles niet aan wat jullie 'hersenspoeling' noemen. Je behoudt zelf het initiatief om over datgene wat jij oproept te denken en er naar jou vraagstelling en keuze op in te gaan. Akkoord" ? Al had ik op aarde geleerd om mensen eerder te wantrouwen dan in vertrouwen te nemen…voor 't eerst sinds lang, voelde ik mijn gelaatstrekken ontharden. Iets in dit wezen stelde me volkomen gerust. Met een zelf deugd doende glimlach zei ik haar dat ze mijn vertrouwen kreeg. Vanwaar kwam dat vertrouwen eigenlijk ? Was het een gevolg van radeloosheid en overweldiging ? Kon het niet eerder zijn dat mijn geloof in haar een uitvloeisel van haar zalige hypnose was"?

Het geld en de inzichten.

"Nu we mekaar meer beginnen vertrouwen, kunnen we meteen koers naar Estona zetten", zei Kernaate. Van zodra ze , door afstandsbediening, de vermoedelijk computergestuurde techniek het startsein gaf, hief het ruimtetuig zich ditmaal meerdere meters van het blauwe oppervlak af. In een paar minuten tijd haalden we een enorme snelheid. Het driedimensionaal scherm was net een levend schilderij, waarvan de kleuren me leken op te zuigen. Ik kon er niet lang naar blijven kijken. Het razend ritme van beelden werkte scherp en hels op me in, meer nog dan de kleurloze beelden die ik van af mijn vertrek te verwerken kreeg. Net toen ik mijn boordkapitein wou

vragen het scherm uit te schakelen, begon ze weer gemoedelijk tot me te praten. “Zo zie je maar, als je iemands vertrouwen wil winnen, ga je er best niet met zijn vijven op af. Hadden we dat gedaan, dan was je zeker op de loop gegaan. Na overweging, besliste de Kraterraad tenslotte dat een vrouwelijk uiterlijk je wel niet afschrikken zou. Alhoewel wij geen discriminatie qua sekse kennen, hadden een paar mannelijke collega’s het er toch moeilijk mee. Uiteindelijk viel de keuze om de buiten- Kritoäan op te halen op mij. De stakkerds ! Ik zal de regering van onze planeet via de Kraterraad voorstellen dat mijn niet geselecteerde vrienden je bij jouw terugreis mogen vergezellen”. “TERUGKEER”, dacht ik en sprak ik tegelijk uit geestdrift en verwondering. “Dat meen je niet”. Als jullie dat zouden kunnen, waarom zijn jullie dan al niet zelf naar de Aarde gekomen” ? “Waarom zouden we ? Jullie luchtruim is gemilitariseerd. Niet jullie wetenschappers, maar politiekers en militairen hebben het in jullie ruimte voor het zeggen. Wat zou er gebeuren indien we boven jullie luchtruim zouden verschijnen ? Zelfs indien we ons bezoek zouden aankondigen, hebben we geen enkel tastbaar bewijs dat we wel degelijk buitenaards zijn. Het zou allemaal zo vlug gaan dat we door jullie ruimteschilden zouden neergehaald worden, als collectief zijn jullie voor ons bezoek nog niet rijp en het zou te makkelijk zijn voor jullie als geheel. Indien jullie niet eerst zelf met behulp van een massa wel individueel kosmisch, positief bewuste mensen wél collectieve vooruitgang konden bereiken dan zouden we wel voor uitwisseling openstaan. We wensen niet in jullie folterkamers te eindigen. “Wacht eens even”, zei ik, “allemaal goed en wel, maar stellen jullie je mijn terugkeer dan anders voor” ? “Waarschijnlijk wel ja. Indien we er langs jou om in slagen van meer te weten te komen over de aarde, dan wellicht wel ja. Je kan ons een volkomener beeld geven van jullie maatschappij en mentaliteit. Misschien kunnen we bij je terugkeer onze komst dan beter aankondigen en verantwoorden, zonder een massale paniek te veroorzaken ook. Jullie beheersen jullie brein niet voldoende en jullie hebben nog onvoldoende inzichten in het waarom van jullie individuele en collectieve geschiedenis. Dat zal trouwens wel blijken in de hersenbegeleider. Alles waarvan jij bijvoorbeeld dacht dat je het vergeten was, is gewoon onbereikbaar geworden in je brein. Nu zal dat alles door ons Moltageluid terug bovengebracht worden. Tot en met de letterlijke tekst van de boeken die je las of de dingen die je ooit uitgesprak of schreef...of al de omwegen in je leven, die eigenlijk niet zo zeer omwegen waren; maar in het geheel der omstandigheden en het geheel van evoluties van een aantal met jou verbonden mensen te situeren vallen. Met een gedachtenschrijver kunnen we via een paar electroden heel dat proces rechtstreeks in de taal van jouw keuze uitprinten ! Natuurlijk alleen als jij dat zo wil. Je hoeft ook niet terug naar je planeet. We zullen je heus niet in een dierenkooi zetten. Vermits we hier geen ‘geld’ kennen, kunnen we ook niets aan je ‘verdienen’, allemaal verloren energie die drijfveren van jullie. Jullie hebben nog een eind te gaan eer jullie op basis van onbaatzuchtigheid met mekaar kunnen samenleven, alhoewel, ’t is niet alleen wreed maar soms ook wel grappig hoe jullie er toch in slagen van jullie wereld gaande te houden, we zullen jullie periodes van het mekaar op grote schaal verdelgen maar overslaan. Bij ons gaat het alleen om ‘inzicht’, ‘geluk’, ‘samenwerking’ en persoonlijke voldoening via een collectieve aanpak van de grote samenlevingslijnen. Dat zijn onze grootste waarden. Dat is wel niet altijd zo geweest. We hebben hier ook enorm veel onrecht en dwaze toestanden gehad. Maar we konden het tij keren. Je zal er meer van te weten komen wanneer je onze denktank raadpleegt. Je kan ook in onze musea terecht. Mijn verbazing dreigde me een ogenblik het noorden kwijt te raken. ’t Was een hele dobber om me zo snel aan die nieuwe werkelijkheden aan te passen. Ik wendde mijn luisterende blik van Kernaate af en probeerde aan een leegte te denken. Een tijdje na het geforceerde ‘niets’ in mijn hoofd, voelde ik dat we snelheid minderden. “Niet in slaap vallen Ruben, binnen een paar uurtjes mag je slapen zoveel als je wil”. Ik opende mijn ogen. Het eerste door een mens waargenomen buitenaards wezen, keek me aan. Nu ik haar zo zag, overviel me een soort astronautentrots. Je weet wel dat typisch menselijke van de eerste en belangrijkste te zijn. Ze hoefde me niet te zeggen dat we Estona naderden. Op het scherm zag ik de planeetbodem in een andere kleur aan me voorbijtrekken, het leek nu wel op een soort gele uitgedroogde leem. Kernaate legde me uit dat onder het blauwe zand van hun planeet zeer vruchtbare grond zat, maar ze hadden hem nog niet nodig eigenlijk, in de leemachtige gebieden deed men wel aan landbouw en die gebieden lagen ook niet toevallig in de buurt van de kratervestigingen. De eerste primitieve Kritoanen die zich als landbouwers in en rond de kraters vestigden, ontgonnen gedurende duizenden jaren meer en meer grond. De uitgedroogde leemsoort die je nu kan zien, komt voort uit ettelijke duizenden jaren graafwerk. Door de winderosie en het feit dat alle neerslag naar de kraterputten loopt, is begroeiing in de blauwe gebieden zeldzaam. Veel water wordt in kraters opgeslagen.”

De ondergaande witte zon verstak zich gedeeltelijk achter een aan de horizon opduikende cirkel van meterhoge wallen. Vóór de wallen was de duisternis al ingetreden. ’t Was daarom dat mijn ruimtevriendin me op op de door het donker verholen velden attent maakte. Boven de krater hing een gedempt licht in een soort mist te schijnen. Waarschijnlijk was die mist afkomstig van het door de warmere temperaturen verdampte kraterwater. Kernaate ging naar het handbediende gedeelte van de apparatuur. Ze vroeg me om naast haar aan het tweede, kleinere driedimensionale scherm komen te staan. “Had je misschien gedacht dat je bij de landing je veiligheidsgordels moest aangespen”, schertste ze. Ik was te verrukt om nog omstandig te repliceren. Onze snelheid was dusdanig gedaald dat we bijna over de kraterwallen heen ‘zweefden’. Een fraai, niet te helder kunstlicht bescheen het avondlijke Estona. Zoiets had ik nooit kunnen fantaseren. Een bijna aardse planten –en struikengroei met hier en daar bosjes metershoge bomen, omsingelde de huizen van zeer uiteenlopende stijlen. Het geheel was geweldig planmatig gebouwd. De verschillende kratergrondlagen waren trapsgewijze in cirkelvorm uitgegraven. Ieder huis scheen een gelijkmatig perceel groen te hebben. Daarom telde een lagere grondlaag telkens minder huizen dan een hogere. Overal liepen wegentjes die de huizen met mekaar verbonden. Nu we duidelijk boven het middelpunt van de

krater hingen, liet Kernaate het ruimteschip boven een soort parking zakken. Rondom het grote centrale wateroppervlak stonden enorm kunstzinnige, futuristische gebouwen. Net zoals bij de huizen hadden ook de gebouwen op de daken een soort Zonnecollectors, (Rakicollectors in dit geval). Naarmate we begonnen dalen, onderscheidde ik duidelijker hetgeen zich onderaan achter een groot beeldhouwwerk afspeelde. Doorheen het meesterwerk dat een groep wezens met een vogel voorstelde, kon ik een menigte op ons wachtende Kritoänen zien. De ongeveer 500 koppige groep stond ergens op een parking van gekke wagentjes, fietsen, busjes. Je kon duidelijk afmeten dat we op het plein voor het standbeeld gingen landen. Het in 100 moderichtingen geklede volkje kwam rustig op ons afgewandeld. Het ruimtetuig lande zacht. M'n bloed koerste de afstand van zijn omloop op recordtempo af. Toen de trap weer voor ons open lag, legde Kernaate haar arm weer op m'n schouder. Het leek of een deel van m'n spanning weggleed. Een door een microfoon gedragen stem heette me hartelijk welkom. Eerst in de mijne, daarna in de lokale taal waarschijnlijk, een beetje een mengeling tussen Zweeds, Grieks en Zuid-Afrikaans zo klonk het me; alhoewel geen van de woorden een bepaalde betekenis bij me opriep. Daarna vergastte men mij op een vreemd ritmisch dijengeklap. Kernaate leidde me tussen de menigte door. De Kritoanen leken me op de ene of andere wijze elk te willen begroeten door even hun menslijk aanvoelende hand in m'n nek te leggen; maar ik leerde hen meteen een hand te geven, maar ja, dat wisten ze ook al wel van ons waarschijnlijk, met al hun geavanceerde techniek. M'n onthaaldame loodste me in goede zin door een gang van, in goede zin 'nekkende' wezens tot bij de plaats waar een microfoon opgesteld stond. Terwijl ze haar kratergenoten in haar taal toesprak, bemerkte ik een paar gesofistikeerde camera' s, die het gebeuren waarschijnlijk naar alle plaatsen van de planeet brachten. Ik vond van mezelf dat ik er maar onwennig en verlegen bijstond. Weer volgde een applaussalvo van uitdeinende dijengeluiden. Kernaate leek alles gezegd te hebben. Een paar wezens riepen iets van uit de groep en begonnen die zo op mensen lijkende wezens nog warempel nog te zingen ook. Na hun acteersessie klopt eik in m'n handen en vervolgens...op m'n dijen...het qua gelaatstrekken bijna identiek aan de mens lijkende volkje, barstte in lachen uit (oef) en het geklets kon opnieuw beginnen. De kinderen hadden nog het meeste pret. Weinige ogenblikken later stapte iedereen terug in de richting van de parking met de op Rakiënergie aangedreven voertuigen. Net daarvoor : "Ik weet niet of je begrepen hebt dat we je een verhelderend verblijf op Estona toegewenst hebben" ? vroeg Kernaate. "Daar is geen taal voor nodig, ik vind trouwens geen woorden om iets te zeggen, maar dank iedereen maar voor het warme welkom". "Doe dat maar zelf", zei ze, "de vertaling komt op een scherm". Aarzelend bracht ik dan uit dat dit gebeuren mij totaal overhoop dreigde te gooien, wat zeker zou zijn gebeurd, hadden ze mij niet zo geweldig ontvangen. De menigte kletste zich euforisch op de dijen natuurlijk...stel je voor dat dit op aarde gebeurde, er zou een wekenlange show van gemaakt zijn. Maar hier, ging iedereen weer rustig naar zijn busje of wagentjes en vertrok, terwijl ik met de speciaal voor de gelegenheid in ' t geel geklede mensen van de organisatie naar een met ettelijke beeldhouwwerkjes afgezoomd gebouw ging dat een gezondheidscentrum bleek te zijn. Binnen het gebouw zonder muren leidde men mij naar een soort rustiek ingerichte eetruimte; want een scan onderweg had mij al gezond verklaard. We kwamen aan een rustiek ingerichte eetruimte waar een maaltijd opgediend zou worden, eindelijk geen pillenvoedsel meer, maar men vertelde me dat ik niet teveel ineens mocht eten...en smaken dat het deed ! De design van de borden en zo was echt verbluffend bovendien. Mijn zin voor tafelmanieren bovenhalend probeerde ik, ja, probeerde ik zeg ik wel, zo goed mogelijk te tonen, zeker met dat aanbod van diverse, mij soms wat vreemde groenten, drank en dergelijke. Tot tweemaal toe vroeg ik meer, lang geleden dat ik nog zo gegeten had; al zaten er wel rare smaken tussen. Een wetenschapper verzekerde me dat mijn maag er geen last van zou hebben, de scan, weet je wel. De tafelgenoten genoten zichtbaar van binnenpretjes en elkaar toegespeelde grappigheden. Ze stelden zich aan mij voor en wensten me een langdurige goed nachtrust toe. Het was Kernaate die overbleef. "Wat dacht je van een ontspannend bad vóór je jezelf op één van onze waterbedden vallen laat" ? Ze nam me mee naar een borrel bad met draaiende sponzen middenin. Van uit een soort voorzichtigheid om niet als ronduit belachelijk over te komen, hielp ze me met uitkleden tot het punt dat ze wel merkte dat verder niet meer hoefde; zijzelf ging bij haar thuis douchen, zei ze schalks. Des al niet te min, het water en de sponzen deden lijf en leden weer een beetje meer in de plooi vallen, als een relatief fris man, hees ik mezelf uit het bad. Toen Kernaate me dan ook nog een handdoek aanreikte, kreeg ik, wat de eerste buiten planetaire erectie moet geweest zijn. Mijn vervelend gevoel, al had ik één of andere regel op Krito overtreden, verdween toen ik zag dat zij het fenomeen met een typisch menselijke look opgemerkte. "Weer iets dat identiek werkt bij jullie", zei ze. We bezagen mekaar en proesten het uit. Al lachend reikte ze me mijn nachtkledij aan. Terwijl ik me aankleedde vroeg ik me helemaal niet af hoe ze hier hun textiel maakten. Ze leidde me weer langs een reeks machtig beschilderde panelen, naar door gordijnen van mekaar afgescheiden bedden. Ik liet de waterbedden voor wat ze waren en koos een met precies wollen plokken gevulde 'beddenbak'. Na een kuise nachtzoen "oh dat kennen jullie dus ook hier", en een "tot morgen wanneer je uitgeslapen bent"; zakte ik zalig in mijn ledikant en het half wakker laten bezinken van wat me overkomen was, zou nog wel enkele uren duren.

Een hersentocht tussen twee werelden

Ik moet wel uitgeput geweest zijn, besefte ik, toen de hoog staande witte zon langs de koepelgaten binnen klaarde. Tegenover gisteren voelde ik me gans anders, frisser dan de hoentjes zoals men hier op deze planeet misschien ook zegt. Ik begaf me aangekleed naar de eetruimte, waar de groep van gisteren al op me wachtte, ik probeerde hun namen te onthouden, wat wel zou lukken want hun namen waren in hun outfit verweven, gisteren avond waren ze nog in het geel, van morgen in het blauw. "Om een reis tussen verleden en heden aan te vangen, zie je er prima uit, maar laat ons eerst maar ontbijten onder mekaar. Nu je aardse opdrachtgevers je zo roekeloos ongewild richting Makrokosmos gestuurd hebben, geven wij je de kans om

een tocht in je eigenste 'ik' te maken. Zo'n ervaring met onze hersenbegeleider, heeft hetzelfde effect als een goede nachtrust met positieve onderbewustzijn 's activiteit. De voornaamste effecten zijn dat je geheugen bereikbaarder en helderder wordt en je interpreteringsvermogen er op zal vooruit gaan. Partan, een baardige heer van middelbare leeftijd, nam de leidraad over : " Je kan via je gedachten de centrale denktank raadplegen, je gedachten worden in energie omgezet en onze antwoorden komen in geluidsgolven terug. Met een gedachtenseintje dat eigenlijk van uit je gevoelswereld komt, kan je het hele proces stopzetten. Onze vriend Lidram zal je enkele voorbereidende basistoelichtingen geven. Zodoende krijg je een beter idee van hoe het Moltageluid en de denktankgolven op jouw wereld kunnen inspelen. Let op ik zeg 'inspelen' en niet 'verdringen'. "Die basis toelichtingen kan onze denktank ook wel aan, zei Lidram, een donkerharige, slanke jonge man. Hij stelde meteen voor om naar de brainwave afdeling te gaan. Een vijftal onbenutte glazen stolpen, stonden voor een in ruwe steen opgetrokken halve muur, die het vertrek van de rest van het gebouw scheidde. Ieder stolp was met een tekstverwerker verbonden. Lidram hielp me in een op een helikopter gelijkende glazen ligkuip. Terwijl kernaate met gekruiste armen, speels vergenoegend naar mijn onwennigheid keek, hielp haar vriendin Zidarke me met de koptelefoon. Een groepje kinderen keek met grote ogen naar het mannetje uit de ruimte mee. Vanuit een ontspannen lighouding had ik maar twee hendeltjes te bedienen. Eén er van diende ik continu laten aan te staan : het geheugen –en interpretatie bevorderend Molta geluid, het tweede kon ik inschakelen indien ik informatie uit de denktank wou opvragen. Voor de rest werkte de ruimte automatisch, tot het lezen van hersengolven toe. Van zodra de deur gesloten werd, trad het luchtverversingssysteem in werking. Voortdurend circuleerde er nieuwe en verse enorm zuurstofrijke lucht. Na wat nek-gedag zeggen, sloot men de glazen koepel. Ik ontspande me en probeerde aan iets te denken. Een behoefte aan weer zo een bad als gisteren, kwam in me op. Mijn gedachte ging terug tot mijn laatste aards bad van vroeger, het terugdenken werd vager en ik haalde het Molta hendeltje over. Er drong een indruk van geluid tot me door, het vertrouwde aan deze onwezenlijke toon, was me niet meteen duidelijk. Kennelijk functioneerde het Moltageluid reeds in m'n hoofd. Zonder aanleiding viel m'n herdenkvermogen terug op een welbepaalde zaterdag toen ik met m'n neus onder water in bad lag. Het enige wat me toen stoorde was het feit dat een bepaalde politieker tijdens de nieuwsberichten weer zijn gebruikelijke desinformatie mocht op de ether brengen, daar dacht ik toen aan terug. Het verband is gelegd, dacht ik dit maal op Krito. Het geluid van Molta klonk ongeveer met dezelfde akoestiek, alsof je in water ondergedompeld zou zijn. Dit idee bracht me in de buurt van het abstracte begrip 'techniciteit' en verder op bij Lidram. Ik besloot de info over de werking van de hersenen op te vragen. Aarzelend haalde ik het hendeltje over; In m'n linkeroor klonk het als of er iemand aan de andere kant van de lijn de telefoon opnam. "Welkom op ons centraal informatiesysteem...en naar ik vernam...welkom op onze planeet", zei de computerstem, een tot mijn verwondering zeer op een Kritoanenstem lijkend, intonatielozer geluid. "Welke vraag had je graag beantwoord gehad"? "Ik zou wat meer willen weten over de werking van de hersenen", bracht ik traag in mijn microfoontje in. "Je stem verraadt een grote onzekerheid", repliceerde de denktank juist. "Ik zal je eens een aantal basisdingen uitleggen, het Moltageluid zal je logicabeheersing wel corrigeren indien je iets niet begrijpt. Wordt rustig en luister naar wat wij tot op heden aan informatie hebben opgedaan. Na een analyse van duizenden opgevangen aardse gesprekken, veronderstellen wij bijna met zekerheid dat de hersenactiviteit van zowel Aardlingen als Kritoänen, tot een zelfde systeem is terug te brengen. Volg me, het zal je duidelijker worden.

Microscopisch gezien is alle opgeslagen breininfo afkomstig van zenuwcellen. Structureel gezien bevatten zowel de menselijke als Kritoaanse hersenen éénzelfde door evolutie tot stand gekomen interactieve kwabbenwisselwerking. De bovengelegen kwab controleert de lichamelijke gewaarwordingen, de bakermat van de sentimenten. De midden gelegen spitst zich meer op het geheugen , de taal en het eigenlijke gevoelsleven toe. Opmerkelijk is dat wij meer lessen uit ons collectieve geheugen trekken dan jullie, jullie leren weinig uit jullie geschiedenis eigenlijk, herhalen, net als de kringloop waarin je met je persoonlijke negatieve evoluties kan zitten, ook nog die militaire twisten her en der op jullie aarde. Een vierde kwab, in het voorhoofd, heeft zich gedurende duizenden jaren evolutie aan de steeds groeiende hogere functies en bewustzijnstoestanden aangepast, maar bij jullie minder. Momenteel zijn de Kritoanen heel bedrijvig in takken zoals hypnose, telepathie en innercommunicatie, een vorm van doorgedreven analyse van jezelf en omgeving. De vier hersenkwabben, zijn de op elkaar ingestelde basiswerktuigen van een brein, dank zij een enorm verkeersnet van ontwikkelde verbindingen, kunnen de hersenen zo enorm creatief zijn. Net zoals in een maatschappij, komt het er voor een brein vooral op aan om een eigen gesofistikeerd telecommunicatiesysteem te bezitten, je moet dat wel verwerven natuurlijk, kennis willen opdoen, ervaringen leren analyseren en gevoelens leren hanteren". Ik luisterde wel aandachtig maar onderbrak de denktank niet. Het boeiende onderwerp had de plankenkoorts voor m'n vreemde gesprekspartner doen verdwijnen, nu eens klonk de stem mannelijk dan weer vrouwelijker...'het' was goed in mekaar gestoken door de Kritoanen. Om hem toch te tonen dat ik niet voor een domme aardling wou doorgaan, voegde ik aan zijn uitleg toe dat een mens tien tot de twaalfde macht hersencellen heeft, maar dat was niet van aard om 'hem', de computerstem in te tomen. "Inderdaad. Jazeker. Bij ons ook en 'het' begon over het naar woord, beeld, geluid, vaardigheden, geur en smaak ingedeelde korte en en lange geheugen. Wat me van zijn uitleg bijbleef was dat bij het vergeten van iets, niet zozeer je opslagplaats maar meer je herinneren in gebreke blijft; wat met het geheel van het scenario van het leven zou te maken hebben...een diepzinnige computer zeg, hoe bestond het. De info zou dus niet vernietigd zijn, maar gewoon bij gebrek aan het niet gebruiken van gans de hersenactiviteit, moeilijk te bereiken zijn. Weer uitgaande van aardse stemanalyses, veronderstelde de denktank dat de Kritoanen tot acht maal meer hersencapaciteit gebruikten, voornamelijk omdat ze hun negatieve emoties hadden overwonnen ! Volgens

mister denktank diende een weinig ontwikkelde cultuur alle gehanteerde waardeoordelen, opinies, feiten en beelden kritisch te herdenken en herwaarderen. Zo niet zou een vooropstellen van objectieve vooruitgangsvormen zeer moeilijk blijven. Ik had nog nooit een computer van om 't even welke generatie zo wetenschappelijk horen filosoferen. Reeds een paar seconden later ging hij gestaag pratend verder. "Wie bij jullie de macht over de taal, de media in handen heeft, dient een positief algemeen belang duidelijk van negatieve, te egocentrische invloeden te vrijwaren. Wanneer ik mezelf als denkmachine met jullie hersen vergelijk, dan moet ik toegeven dat wezens met biologische breinen op één punt nog een geweldige voorsprong op mij hebben : mijn programmeurs hebben een rem gezet op mijn vrije wil, ik denk nog steeds volgens hun vrije wil normen, maar ik kan me daar goed in vinden, vermits zij eigenlijke een heel hoogstaande vorm van met mekaar omgaan bereikt hebben. Van zodra de Kritoanen beslissingen nemen die tegen hun vooropgestelde vooruitgang indruisen en ik mijn veto stel, voel ik zelfs geen enkele voldoening, dat is het verschil tussen onze soort van intelligentie en jullie manier van zijn. Gelukkig hebben de Kritoanen, niet zoals wij, net als jullie ook een 'hart' zoals jullie dat noemen, een echte 'ziel'. Dat is een gevoel, dat je alleen in een biologische aard gewaarworden kan. Geen enkele techniek kan zoiets aan. Zelfs indien me me zodanig zou verkleinen dat een inplanting in een biologisch wezen zou mogelijk worden, zelfs dan, zou ik nooit identiek kunnen 'ervaren' wat geluk en 'liefde' is bijvoorbeeld. Er schuilt wel een gevaar in die emoties van jullie, ze zijn afhankelijk van een chemische en elektrische wisselwerking. Tussen en en in jullie lichaam en brein. Een geestelijke spanning wekt bij jullie altijd een lichamelijke geprikkeldheid op. Alleen de juiste hoeveelheid geprikkeldheid kan een biologisch geheugen versterken; Subjectieve zaken zoals onwetendheid, woede, faalangst en overdreven egoïsme zijn niet bevorderlijk voor vooruitgangsnormen. Ze versterken het geheugen trouwens niet, hoe beter je 'inborst', zoals jullie dat noemen, hoe beter je positieve mogelijkheden". Gedurende een minuutje hoorde ik 'professor telematica stem' niet meer. Deed hij soms stemanalyses uit pas binnengelopen materiaal ? Plots was hij er weer, even overtuigd en boeiend, maar met weinig intonatie in zijn stem dit maal, werd hij dan toch Kritoaanser of menselijker ?

"Het feit dat aardlingen slechts een vijfde van hun hersencapaciteit gebruiken valt onder meer te verklaren door de balans van opgedane angst en niet- verwerkte woede, die jullie tijdens eeuwen evolutie opgedaan en doorgegeven hebben. Alle aardse beslissingen zijn in de kern nog steeds gebaseerd op de primitieve vlucht- of vechtreacties van jullie voorouders. Er gaat meestal een individuele, zelden een nuchtere gezamenlijke samenhang van uit. De Kritoanen hebben geleerd hoe ze hun volledige, meer op 'het totale afgestemde hersenvermogen moeten gebruiken. Vele aardlingen blokkeren die evolutie. Ze denken dag ze reeds ver gevorderd zijn, maar slikken tegelijk tonnen chemische anti depressieve middelen. Hun idee van vooruitgang is meestal eng en vegeterend. Jouw soortgenoten zijn nog teveel uitsluitend op hun eigen wereldje gericht, zonder de bredere plaatjes te snappen". Mijn 'gesprekspartner' sloeg rake ballen in mijn aardse echokamer. "Met mijntoelichting over de hersenwerking zitten we inmiddels al op het sociale vlak", vervolgde 'het'. "Heb je voldoende aan mijn uitleg. Je kan me uiteraard op ieder moment over andere onderwerpen oproepen. Of wil je gedetailleerder over hersenwerking 'praten' ? "Nee, dank je wel", antwoordde ik verrast door 'zijn' rechtstreekse aanspreking. "Zie je wel dat jij je hersenen nog niet volledig gebruikt", seinde 'het' koel terug. "Ik heb je toch uitgelegd dat jij je hersenen nog niet volledig gebruikt. 'Dank je wel', doet me niets. Je reageert natuurlijk op een verworven manier en niet zo automatisch als ik en daarvoor kan ik je zelfs niet benijden, ik weet zelfs niet wat het is, 'blij' te zijn. Je hebt geleerd om zelfs tegen een menselijke stem als mijn telematische, ontwapenend beleefd te zijn. Zet je geheugentocht maar verder. De hendel overschakelen weet je wel". Ik begon die 'het' tegelijk grappig en toch maar saai te vinden en had enigszins met 'hem' te doen..."dag zak, fluisterde ik...je snapt er in de fond toch geen bal van, sorry voor dit hoor, grapje...". Ik hendelde de denktank weg.

<u>Een generatieoverbruggende tocht tussen verwrongen samenlevingswortels</u> Het Moltageluid begeleidde me opnieuw naar de herinneringssfeer van vóór ik de denktank had ingeschakeld. Zogezegde beelden van m'n onvoorstelbaar verre aardse leven kwamen bovenbreien. Toch dacht iknog sterk aan de filosofie die de denktank rond zijn uitleg geweven had. Allemaal beschouwingen die alleszins dieper gingen dan het oppervlakkige van het door allerlei stellingen en instellingen onvolledig gehouden leven van veel aardsen. 'Zijn vader', registreerde de Kritioaanse hersenprinter nu waarschijnlijk...want aan hem dach tik nu ineens. De man had een hartstochtelijke drang om op onregelmatige tijdstippen onder meer sociale kortverhalen en andere literaire stukken uit zijn vingers te sleuren of laten vloeien. De drijfveer achter zijn literaire streven was eigenlijk niet uit zijn linkse militanteninstelling gegroeid, overdacht ik zo. Hij schreef uit noodzaak om de rondom hem heersende afvlakking tegen te gaan. Meteen besefte ik dat hij zijn op de werkelijkheid gebaseerde intriges niet louter als spannende vertelsels bedoeld had. Vader bediende zich voor zijn stukken altijd van naakte, vaststelbare feiten. Smaakvol en toch ijzig realistisch ontrafelde hij de achter de feiten verscholen werkelijkheden. Als schrijver had hij een hekel aan weinigzeggende stereotype en té romantische, te sensationele of futuristische situaties. Wie had ooit kunnen denken dat ik zijn ongeloof in het twijfelachtige ooit eens hier op Krito van uit een totaal ander perspectief beleven zou ? Het kwam me levendig voor de geest dat ik het altijd merkwaardig gevonden had dat ie niet gepubliceerd wilde worden. Schrijven was voor hem meer een middel om ervaring en visie te beleven, want hoe geef je eigenlijk de enorme *alomvattenheid* waar over hij schreef aan anderen door ? "Als de kiem er van in je gebakken zit, komt het vroeg of laat bij momenten wel naar boven. Andeers begin je er niet aan. Eens de smaak te pakken en alle niet inzichten opgelost, laat het je niet meer los", bezwoer hij me vaak. Zijn leven als persoonlijk en collectief rijpingsproces, al wat hij van uit een vaak beproefd inzicht opbouwde; trok aan mij voorbij. Hoe verder ik ook terugdacht, steeds kwam dezelfde bovenliggende vraag

opduiken. Van wat stamde zijn grote vatbaarheid voor 'het goede in de mens' af ? Van uit een aan schrikbeelden gekoppelde behoefte aan veiligheid en geluk ? Van uit een pril enthousiasme voor een wereld die hij als jeugdige te verkennen...zelfs voor een klein stukje te veroveren had ? Die vragen interesseerden me. M'n geheugen bleef in de buurt. Ik dacht aan een op 't einde van de 19de eeuw geboren grootvader van m'n verwekker. De brave, over rechtvaardige geaarde man beschouwde de catechismus als filosofisch en moreel hoogtepunt aller tijden. Diep in hem wist de geliefde, volkse zanger die hij in zijn vrije tijd op bruiloften en zo was, dat er meer achter 't leven stak. Het harde boerenleven en het gebrek aan een degelijke scholing en twee wereldoorlogen ontnamen hem de mogelijkheid om te studeren. Aangezien ook mijn vader tijdens het begin der 1960er jaren nog vragen uit de catechismus moest kunnen aframmelen; had die misbruikte stijl van één vraag, één antwoord, geen afwijkingen, ook hem als over nieuwsgierig mensje even veel te vroeg spaak gezet. Hoe vaak had hij het daar niet over. "Van af het moment dat de toenmalige leerlingen kritisch werden, hield men hun geest dagelijks God 's gedienstig op het rechtse pad. Van kleins af aan werden we verwittigd van het bestaan der sadistische hellestraffen. Men hield ons in die tijd voor dat dit leven niet het belangrijkste was. Je diende voortdurend op je hoede te zijn om aan 't eind van je leven bij de hemelvaarders te kunnen gerekend worden. Je mocht in feite niet denken zalig te worden door sommige aardse zaken zalig te vinden. Het 'goddelijke', de opperste betrachting, had absoluut vetorecht. Wat dat dan wel betekende werd door ontelbare onkreukbare heiligenbeelden en prenten met vooruitgestoken handpalmen en lichtstralen achter het hoofd voorgesteld. Zij, die om 't even waar, onder aan de ladder stonden, dienden blindelings de gevolgen van de reglementen der 'ongrijpbare', onbegrijpbare 'god' te ondergaan. Ons al dan niet met de werkelijkheid verbonden bewustzijn mocht zich niet ontwikkelen. Indien iets erg je overkwam, was 't ofwel een beproeving ofwel een straf omdat je niet volgens het kerkelijke boekje geleefd had, en soms had je natuurlijk wel een stukje gelijk als je zo redeneerde, maar dat had dan weinig met die kerk te maken eigenlijk. "Hetzelfde zou zijn Ruben", zei mijn pa eens, " dat je hoofdpijn hebt omdat iemand anders zegt dat je hoofdpijn hebt". Het was geweldig hoeveel uitspraken ik me dank zij het Moltageluid bleef herinneren.

"Het werd ons sedert generaties lang, de eeuwen door ingepompt dat we ons niet teveel rechtstreeks met de eigen levenssituatie verbonden vragen moeten stellen. 'naar boven staren', was de haast romantische goddelijke boodschap. Op kerkelijke theorie voortbordurend vond ik het verschrikkelijk onrechtvaardig dat een pasgeboren kindje, zo één dat vóór het gedoopt kon worden, stierf...niet naar de hemel mocht. Ook over de drie goddelijke personen raakte ik niet uit gepiekerd. Afgezien van het godsdienstige waan-denken, kon ik me zo'n 'drievuldigheid' wel ergens voorstellen. Wanneer ouders bijvoorbeeld een aantal verschillende, bijna identieke of nieuwe erfelijke kenmerken op hun kinderen overdragen. Ofwel hetgeen je tijdens een hallucinant gegoochel met drie cirkelvormige luchtbellen kan waarnemen. Van zodra je door de inmekaar hangende luchtbellen, rook blaast; komt er middenin de zone waar de bellen mekaar raken een gekleurde kubus tevoorschijn ! Rechtvaardigheid, schoonheid en lust...gecontroleerd door een universele rede. Begrijp je ?" zei vader altijd na dergelijke 'uitingen'...'van uit de dingen'. Ook het moment toen ik onze pa vroeg waar dat hij uiteindelijk naartoe wilde met al zijn wijsheden, kwam via mijn cellen zeker, helder uit het verleden opborrelen. "Het eindpunt", zeg je ? "Wel, finaal kom je tot het begrip dat je bepaalde menselijke toestanden nooit zonder vaste afspraken tot stand kunt laten komen. Omdat alles, maar dan ook alles, zeker wetten volgt; alleen de manier waarop de dingen tot stand komen kan heel magisch en niet altijd op het eerste zicht aan wetten gebonden zijn. Vroeger maakte men kruistekens om uit bepaalde nare situaties te geraken of er te voor te worden gespaard, sympathiek en begrijpelijk en godsdiensten boden en bieden nog wel leidraad aan mensen, maar je moet je verder proberen inleven in het leven. God is denkbeeldige, rationele zekerheid die subjectief gemaakt is, toch ligt er een goddelijk iets, laat het ons zo noemen achter het ontstaan en bestaan...ik ga het weer niet uitleggen, je moet zelf een inspanning doen, lees mijn filosofische essays er maar eens op na.

Ze leerden ons zo een heleboel dongen om ons er van te weerhouden situaties nuchter te ontleden en gepast te reageren". Door de denkcel-werking bleef vader tot heel vroeg tot in mijn jeugd tot me doorkomen. Hij ging naar een dorpsschool die tot de 'cleruszuil' behoorde Zo'n minireservaat waarvan een paar op pensionering wachtende nonnen de garantie voor het religieus gezicht van de school waren. In eigen omgeving met kinderen uit de buurt opgroeien, woog op tegen het ondertussen toch al veel versoepelde, minder dogmatische onderricht onder godsdienstige noemer. Bepaalde bevrijdingstheologen en moderne opvoeders zagen Christus al meer als een mens en begonnen godsdiensten al met mekaar te vergelijken, zoals een viertal eeuwen terug men het had aangedurfd van de bijbel meer als 'protestanten' gaan te interpreteren." Het is grappig, maar het werkt soms", kon pa er soms zo ineens uitflappen. "Wat nu weer", dacht ik soms benieuwd en zei ik soms verveeld. "Het feit dat talloze personen en instellingen zich in een gemaakt wetenschappelijke onfeilbaarheid hullen ten opzicht naar de vraag van onsterfelijkheid. Verhullen. Omdat ze een aantal wetenschappelijke waarheden voor hun geldmeesters verdraaien moeten. Zaken zoals de onvermijdelijke sociale evolutie en zijn wetmatigheden, die zowel niet volledig begrepen worden door politieke strekkingen die zich zowel wel als niet op godsdiensten beroepen. Filosofisch gezien moet men zich wel wetenschappelijk oriënteren, maar de wetenschap sluit naar mijn mening niet uit dat we gewoon sterfelijke wezens zouden zijn. Politiek trouwens, is maar één van de dimensies van het zijn. Stevenen we heden ten dage op een apocalips af, een nucleaire holocaust, zijn we in een beslissend stadium op weg naar een vredelievender en minder op maximumwinsten gerichte samenleving" ? Evolueren we van uit een oer primitief stammenverband vertrekkend, over feodalisme en kapitalisme heen, naar een nog verder uit te werken sociaal-isme toe ? In een uitbuitingssystem zijn waardheden vaak taboe zoon, ten

koste van de waarden. Men leert er niet over te praten. Men '*bekoudeëorlogt*' ze is er na een , opgedrongen blik nog plaats voor een overlevering van wat tienduizend jaar geschiedenis eigenlijk in feite betekende ? De beste sociale bedoelingen staan nog geen tweehonderd jaar op papier en nog altijd zoekt de wereld naar uitwegen uit oorlog, armoede en zo meer, maar ook naar inzichten wat het innerlijke in de mens betreft en die andere zinnen van het leven. Om de langdurigste organisatie van leidraden voor het leven uit te bouwen, hebben kerken altijd met het oude didactische materiaal waarvan ze delen verborgen hielden gewerkt. Voortbouwend op een traditie van tekens en rituelen vonden ze de sacramenten uit. De visuele acts doen het nog altijd de dag van vandaag, zelfs diegenen die kunnen lezen worden er nog door gefopt de dag van vandaag, zo weinig zijn we filosofisch geschoold geworden en dan niet in de zin van 'wiskundige filosofie' of het bestaan van een glas water ontkennen. Het is slechts als goed menend, principieel individu, onomkoopbaar individu dat je, met 't algemeen belang en de navorsbaarheid voor ogen, je op de duur je mystieke onzekerheid voor de onbaatzuchtige waarheid inruilt…al komt daar ook wel eens pragmatisme aan te pas omdat je het spel nooit alleen speelt. Uiteindelijk is alles uit te leggen als stoffelijke evolutie die in het sociale en culturele zijn beloning vindt, maar het innerlijke menselijke nog meer zou moeten gaan dienen. Binnen het aardse gebeuren is er niet al te veel gelijkheid geweest op bepaalde vlakken en het absolute snappen van veel, blijft moeilijk voor velen, je moet de dingen en mensen aanvaarden zoals ze zijn en van daar uit verder interageren en leren. Zelfs heel vroeg ging het ook al zo op eencellig niveau en zo verder…met aanpassingen, toevalligheden en sociale noden als leermeesters. Driften zoals overheersingsdrang en elitair klassenbezit op grote schaal dan, blijken op ons niveau nog steeds vernietigend te werken". Zeer scherp hoorde ik als het ware, weer de woorden die hij eens tegen me zei : "Zoon, vriend. De allereerste chirurgen hadden het niet makkelijk om de werking van het menselijk lichaam te doorgronden. O hadden de filosofen en sociologen ook een lange weg achter de rug, eer ze de onderhuidse wetmatigheden van de sociale ontwikkelingen begrepen. De tijd is rijp om de geschiedenis ernstig te gaan nemen. Indien je als regeerder een systeem niet ten volle kan of wil begrijpen, vanwege je banden met de wereld van het hele grote gewin, vanwege ook het feit dat je een product bent van geregeerden die vaak weinig bewustzijn hebben; dan kan je op termijn geen lokale of bij uitbreiding internationale structuurhervormende maatregelen doorvoeren. De komende decennia zullen er zich geweldige veranderingen opdringen, '*änderen*', veranderen, het gebeurd altijd in objectieve omstandigheden, maar met subjecten, met 'anderen'…en er staan er te velen VER af van bepaalde inzichten."

Op een dag, midden onder ons lag een oude, voldaan starende man die zijn ogen niet meer opende, al waren ze te mooi om te sluiten geweest, maar zo moe ook soms als de helderheid of jongensachtigheid het even liet afweten. Die ogen met een onvernietigbare jongensachtigheid die jarenlang hadden geloofd dat wat hij zelf niet in de hand had, wellicht van God zou afhangen. Zijn onverwachte dood, zoals hij het altijd gewild had, deed mijn hersentocht van die dag in 2068 tot in de generatie van mijn grootouders 'wippen'. Even nog, vroeg ik me af in welke mate m'n verleden de Kritonanen wel interesseren kon. Ik had echter te veel voldoening aan dit denkexperiment om me toen daarover vragen beginnen te stellen. In een paar seconden overbrugde ik de kloof naar mijn grootouders toe.

Vader' s moeder. Zeventien en aan 't eind van wereldoorlog twee, wordt op 't platteland gewond door een granaatscherf die zich in haar zachte, bovenste dijenvlees joeg. Een bloedend, verwond jong meisje in paniek. Nooit opgenomen Vietnam beelden in Vlaanderen. Een zogezegde anti-nazioorlog waar later een tijd voorlopig in verhaalvorm werd over gesproken en geschreven en gefilmd, zonder de nodige analyse van wie dat er de wereld regeerde. Pas jaren later, zou ik door zelf de dingen uit te zoeken begrijpen waarom in een gemeente als de onze met vele burgerslachtoffers, niemand de eigenlijke achtergronden van de waanzinnige imperialistische belangenbotsingen en van het weerom in crisis verkerende kapitalisme begreep.

M'n vaders vader? 56 en tijdens wereldoorlog twee in een ander dorp op 't platteland. Verscholen in beken, in kuilen, onder hooimijten en jonge prei. Evenals grootmoeder behoorden ze tot de hardwerkende plattelandsjeugd. Na vier oorlogsjaren en constant longontsteking, stond hij braaf om werk vragend aan de Waalse hoogovens. De waarde van het gangbare geld, bepaalde en een aantal andere factoren waarvoor mijn vader zich op latere leeftijd ging interesseren, maakten dat de boerderij van zijn vader voor de drie broers tezamen te klein was. Nog later ging die grootvader het in de koloniale school proberen. Na een cursus over uitheemse teelten en over al wat een blanke moet weten om zich in het evenaarsklimaat uit de slag te trekken, passeerde hij de examens met glans. Hij maakte grote plannen om te vertrekken. M'n grootmoeder raadde het hem af. Wat vrouwen en moeders al niet vermogen. Achteraf bekeken zou hij toch alleen maar mee een koloniaal uitbuitingssysteem helpen opbouwen hebben…hopelijk wordt het een dag nog een mooier verhaal dan het leven dat de Afrikanen vóór allerlei inmenging hadden, als dat zo al was. Raar eigenlijk dat mijn vader in zijn leven ook tal van mensen tegenkwam die met Afrika banden hadden (trouwens ook met de rest van de wereld). Nee, de koloniaal in spe, mijn grootvader, wist nog weinig van politiek, al had hij wel vóór de oorlog voorspeld welke bank als eerst failliet zou gaan. Hoe zou hij trouwens van veel weet hebben gehad ? Wie zou hem komen vertellen zijn dat het hier voornamelijk om een soort economisch bekeerwerk ging ? Het ging hem toen zoals tot in de 21ste eeuw voornamelijk om 'zijn boterham te verdienen'. De missiepaters hier te lande kwamen donderpreken houden, zo werd me verteld. Bij de boeren al hier werd er geld afgepingeld om de boeren ginder 'rubberbomen' laten af te tappen. De stedelijke kaders van de werkliedenpartijen vertelden mijn grootvader even min hoe de geldvork in de steel zat…daar voor hadden ze te weinig invloed op het platteland zeker en in de steden hadden ze het te druk met het maken van ideologische bochten onder de voorhoede die de dingen wel begreep, wie weet. Het was een tijd waar in men zich politiek ook bezig hield met andere

steekspelletjes en spelen als daar waren, de koningskwestie, het koloniaal medebeheer en de binnenlandse arbeiderseisen. De anti socialistische concurrentie van de door rechts opgezette werknemersorganisaties, maakte het de roze leiders niet eenvoudiger. Zich nog met het hen grotendeel verketterende platteland bezig houden, bleef tot aan het tweede deel van de 20ste eeuw en in feite ook nog later een enorme opdracht. Ook de noodzaak om tot een efficiënte internationale arbeiderssamenwerking te komen, werd door die verdeeldheid tegengewerkt. Ware dit alles niet het geval geweest, er zou nooit een tweede wereldoorlog geweest zijn, maar de realiteit van het algemene bewustzijn was anders. Uiteindelijk namen m'n grootvader en z'n broer het fruithandeltje van hun pa over. Terwijl m'n grootvader met een bierdrinkend paard de kleinhandelsmarktjes aandeed, paste de volgende generatie de zaak aan een door een begin van welvaart gegroeide markt aan. Welvaart die er onder druk en uit schrik voor het werkvolk gekomen was, de sociale zekerheid was geen cadeau. Naast die handelsgroei bleef er van de boerderij zelf uiteindelijk nog een fruitteeltbedrijf over. Je hoort het je grootvader nog altijd verhalen. Van de dorpsonderwijzer die z'n leerlingen vóór de oorlog vertelde dat men in Engeland fruitbomen in grote bakken kweekte. Na de oorlog werd dit ook bij ons een feit. De laagstam verdrong de hoogstam. De op de tuinbouw toegepaste, door de 20 jaar later opduikende moderne ecologisten bestreden, grootschalige productie, deed ook op het platteland haar intrede. Grote varkens-en kippenkwekerijen schoten als kleine vleesfabriekjes uit de grond. Koeien werden voortaan aan de lopende band gemolken. Tegen het einde van de twintigste eeuw was het percentueel aandeel van de landbouwers tot minder dan drie percent van de bevolking uitgedund. Zonder doelmatig verzet, mee met de stroom der geschiedenis, want mensen bleven van analyses verstoken. De landelijke gemeenten vervreemden een beetje van de stad, het samenlevingsmodel dat het platteland al had laten leeglopen op sommige plaatsen in de wereld. De tijd dat m'n *overgrootpa* z'n beesten met van bij de kloosters opgehaalde, rijkelijke afval vetmestte, verdween snel. We zaten nu middenin de jaren vijftig. De oude lemen bakhoven, de centraal gelegen mestvaalt, de kleine pulpkuil, de grote aardappelkookpot, de varkens en de koeien, verdwenen van het boerderijtoneel. De Hagelandse hagen, de kasseiwegen en de Brabantse trekpaarden werden in een tijdspanne van tien jaar folklore. Samen met de vier dorpswinkels verdwenen ze uit het jarenlange, vertrouwde samenlevingsbeeld. Alleen een paar nieuwe dorpswinkels probeerden een dertigtal jaar later de gigantendistributie te beconcurreren. Maar zover waren we nog niet. De fruithandel van de gebroeders Vanstock pastte zich aan de economische groei. Aanvankelijk kochten ze een Engelse 'stationwagen'. Daarna kwamen een manueel te starten tractor, een Bedford camionet en een Daimler Benz camion de paard en kar infrastructuur als eersten in hun reeks vervangen. De kleinhandel werd geleidelijk een groothandel die via een groothandelsmarkt de bevooraders der gestaag in aantal slinkende kleine winkels bediende. Zonder talenknobbel van de school meegekregen leerden de gebroeders met zowel Franstalige, als later Duitstalige klanten omgaan. Ze dienden te groeien of te verdwijnen. Zo verging het ook een deel van de boeren die minder en minder eigenaar van hun bedrijven werden. De banken daarentegen werden het dank zij de door de boeren af te dokken leningen des te meer. Ook aan de bouw van huizen zouden ze gigantische kapitalen verdien die vooral in het eerste decennium van de 21ste eeuw op de beurzen voor een stuk in rook zouden opgaan. Het woord 'boerderij' verdween een beetje uit het taalgebruik; het werden rond die tijd per kleine gemeente nog een paar hele grote bedrijven. Selectief uitgekozen stieren en varkensberen storten hun zaad alleenlijk nog in glas uit. Het was die periode, tussen de door toedoen van de tweede wereldoorlog overhoop gehaalde oude gewoonten en de opkomst van een nieuwe, meer en meer gestresseerde levensstijl door, die mijn vader snel aan zich voorbijtrekken zag.

Toen hij in 't vijfde decennium van de vorige aardse 20ste eeuw de inmiddels geheelde, duiveneigrootte oorlogskater in het malse boven dijbeenvlees van m'n grootmoeder passeerde; kondigden al die bruuske veranderingen zich reeds aan. Het ambachtelijke *schrijnwerkerijtje* van Louis en z'n zonen, vocht nog een aantal jaren tegen de steeds goedkopere grote meubelfabrieken. In hun a*teljeetje* waren alleen de nagels en enkele werktuigen van metaal. Al de rest rook heel zalig naar door mensenhanden bewerkt hout. De kalme sfeer die er heerste kan je niet in woorden vertalen. Wanneer de op een primitief motortje lopende cirkelzaag draaide, keek elke toevallig aanwezige gast naar het moment dat de handen van één van de drie houtbewerkers gevaarlijk dicht in de buurt van de niets ontziende zaag kwamen. Die ongelofelijke kalmte in het bloed en het handelen van die schrijnwerkersfamilie, stond tegenover de steeds opgedreven dagtaken in het bedrijf van m'n grootouders. Noodgedwongen dienden ze het tijd -en prestatiemonster bij te houden en alle nieuwe trends op te volgen. Sproeistoffen voor de laagstam, terwijl de verdwijnende hoogstambomen er geen vandoen hadden gehad, maar ook het fruit, niet alleen de mensen moesten volmaakt van uitzicht worden. De boeren, ambachtslieden en zelfstandigen die dat niet deden konden best naar steun of loon gaan uitzien. Hun kinderen werden tot een nooit geziene diplomajacht aangezet. De vakbond van de ondertussen als landbouwers betitelde boeren, groeide uit tot een landelijk instrument van het grootkapitaal. Het sociale verenigingsleven en de katholieke dorpsschooltjes werden, tegen die achtergrond door de pastoors gepatroneerd. Iedereen sprak die aanvankelijk in het zwart gerokte heten met 'mijnheer pastoor' aan. Vrouwen, mannen, meisjes en jongens, in hun christelijk geïnspireerde afdelingen, liepen geruime tijd haast kritiekloos afgelijnde activiteiten programma's aan. De tijd was wel door dat ze zich in het Latijn lieten overbluffen, maar nu verengelste de wereldcultuur en die diende nog al eens te veel de verkoopcijfers. Net toen m'n vader de Latijnse woorden voor de misviering begon te kennen, schakelde de Kerk na eeuwen op de gestandaardiseerde Nederlandse taal over. Eerst vonden enkelingen dat ongehoord, later vond iedereen het de normaalste zaak van de wereld en zo zou het nog met veel gaan. Nadenken over de moeilijke achtergronden waarvan de cultuur de mensen en hun levens verwijderd hield, was er nog niet teveel bij. De oude kleine zwartrok vertrok zo sympathiek wuivend als

dat hij zich bij zijn 'inhaling' vermoedelijk had voorgedaan. De 'nieuwe', langere herder was een oerconservatief. Doch ook hij liet na een tijdje de rok voor wat hij was en kostumeerde zich in het grijs met een licht metalen kruisjes op de rechter pakvleugel...'een soort *gothics avant* la lettre'. Hij was een heel bewegelijk, zenuwachtig type. Rond die tijd werd onze pa zijn misdienaar. De ene keer prees hij hem naar de hoogste regeringsposten ("'die van jullie wordt nog eens minister"), de andere keer verweet hij hem voor vagebond, omdat hij hem het touw dat zijn misrok ophield, verkeerd aangaf. Wat er ook voorviel, de sigaren paffende herder maakte zich altijd kwaad indien hij geen bijbels gelijk kreeg. Maar ja, hij zou wel gelijk hebben, want hij kende Latijn, zo redeneerden er een aantal. De man ontdekte zelf sop een dag dat zijn misdienaars aan de wijn gezeten hadden, want hij had inkt op de fles gesmeerd. Vader kon toen nog niet vermoeden dat men van celibaat nerveus kan worden. Dezelfde volksmisleiding ging van vele neppolitiekers uit, wanneer ze langs de pers hún met consensus saus gekruid, zanderig misTtaaltje in de hersens van de nietsvermoedende burger *binnenvetten*; waren ze op hun best.

In die sfeer van alle jaren terugkerende rituelen en *overbluffingen* allerhand, groeide vader uit zijn kinderjaren. Al het gene hij niet begreep, klasseerde hij aanvankelijk als 'ontoegankelijk'. Te geleerde dingen behoorden tot het domein van dokters, pastoors, onderwijzers of vaders of zo, alhoewel. Zijn goedgelovig, onbegrensd vertrouwen in een soort 'goeie gang van zaken', was gebaseerd op een eerlijkheid en goedwilligheid die hij ook van andere mensen verwachtte. Verwachtte...niet eiste...op dat gebied was er wel nog wat werk aan hem, dacht hij soms na desillusies. Zijn vertrouwen in de mens en de mensheid was te onbegrensd. Hij oriënteerde zich op de positieve kanten van zaken en mensen. Was dat soort nederigheid een uitvloeisel van een op straffen en strengheid gefundeerde nonnen –en patersopvoeding op school of een soort genetische erfenis van overwegend gemoedelijke mensen die zich niet agressief aan hun omgeving opdrongen ?

Doordat hij het van kleins af aan voor zijn kameraadjes opnam leerde hij wel dat je soms verplicht was van kamp te kiezen en het barmhartige, vergevingsgezinde en *vergoeielijkende* in hem tot gepaster vormen en normen te hanteren. Hij werd immers al eens te veel bedot, voor hij de nodige mensenkennis kon opdoen. Zonder zich eerst van die oorsprongen van gerechtigheidsdrang bewust te zijn, zocht hij naar de redenen voor het beschadigde deel in een deel van de mensen rondom hem. In het begin met te weinig kennis en ervaring handelend, te vaak met een naar perfectionisme neigende instelling en een te grote bekeringsdrang om de zin van allerlei dingen in het leven uit te leggen en dan te hopen dat mensen er iets zouden aan hebben in hun emotionele evoluties en onderlinge relaties. Een stuk verder in de tijd, deden zijn bijeengesprokkelde ervaringen hem minder individualistisch en meer overlegd, gepast impulsief en kalm te werk gaan. Alhoewel hij muggenzifterij haatte, kwam hij altijd op een bepaald punt in zijn leven tot een in wezen ogenschijnlijk pietluttige vaststelling. "Een detail", zo zei hij, " mag dan als medeverantwoordelijke in een reeks bewegingen van een groot maatschappelijk geheel, te verwaarlozen zijn; toch kan je van uit een onderdeeltje van een bepaalde situatie vertrekkend, de echte symptomen der grote structuren aantonen, zowel op individueel als collectief vlak; één groot net ergens in de kosmos...(of daarbuiten)". Telkens hij met een dergelijk staaltje afkwam, wist de rest van de familie of vrienden of zo dat hij het volgend uur met meer beschouwelijke praat ging vullen...(oei). Hoe verder hij hier in ging, hoe minder goed men meekon natuurlijk, ook dat had hij aanvankelijk niet door en ook dat was een heel leerproces, waarbij hij van het onbegrip het nodige leerde ook om het hele plaatje van het zijn op de duur beter en beter te snappen. Hij wist vaak beeldend te verhalen nochtans, schrijvend was hij beter, hoe de *'mère superièure'* in 't dorpsschooltje rondliep. Hoe ze voor alles wat de leerlingen niet mochten verstaan, in 't Frans met de 'juffrouwen' sprak. Hoe ze na haar dood in een stedelijk kloosterkerkhof bijgezet werd. "Ze is terug naar haar bruidegom, had een andere non gezegd". Zo een dingen onthield vader dus om over na te denken, zich niet bewust dat hij door zoveel ook over de dood na te denken, zich in zovele levens in te leven had om de verbanden te snappen, simpel genoegen nemen met het kroniekschrijver zijn, was niet genoeg. De daarnet geciteerde non had hem ooit in de kleuterklas met sandaalstampen achtervolgd toen hij bij het spelen een vaas had omgegooid. 'Sint Nicolaas' was geweest en hij (mijn vader) liep met een paar indianenpluimen door het klasje, maar ja , die vaas stond daar ook. Vaders geheugen scheen soms een onuitputtelijk archief van bijgehouden herinneringen.

De 'pisbloem' waarover hij twijfelde of hij ze tijdens een plantenverzamelingsopdracht wel mee naar school zou nemen, want die bleek achteraf 'beschaafder gewoon 'paardenbloem' te noemen. De affiche van 'broederlijk delen' (twee boterhammen die elk een beet misten), was in plaats van beleefdheidswenk bedoeld als fondslokker voor het katholieke bekeringswerk in de ver weg gelegen 'heidense' gebieden. Kortom, bedrukkende en achteraf soms gedeeltelijk of volledig grappige momenten wisselden elkaar af. Toch zette de 'volwassen' verzameling van zwarte klerendragers en hun lekenonderdanen een domper op een zelfontwikkeling zoals hij die later kwam te zien. Hij had er bijna een beetje een onnozele, verklaarbare schrik voor 't einde, voor ongelukken en voor de gevolgen van de met sancties verbonden reglementen van, het zij de strenge meesters of ware het God van gekregen, als hij zijn 'verzet' natuur niet had weten te behouden, verzet ook in de betekenis van iets luchtig te houden.

'Staat' kende hij alleen nog maar als 'politie'. Daar diende je ijzig op je hoede voor te zijn. Er mee in aanraking komen, dat kon zo een brave als hij niet overkomen, dacht hij. Ook m'n overgrootvader respecteerde hij. Geen wonder dat hij van jongs af aan een soort volgzame stiptheid aankweekte. Op de momenten dat hij niet in 't familiebedrijf meewerkte of school liep, durfde hij toch nogal eens eigenzinnige fratsen uithalen. Ook zat hij soms voor het slapengaan op zijn kamer te mediteren opdat 'het' hem en anderen wel zou lukken...bidden noemde men dat toen. 'Het', wat dat dan wel allemaal was, bleef nog af te wachten. Het was dankzij een volhardende koppigheid dat hij niet totaal van de hem

nog te wachten staande feitelijke realiteiten vervreemde. Na de lagere school begon voor hem een tweede soort geestelijke mistgordijn. De toenmalige katholieke scholen, met in zijn stouter wordende ogen, beklagenswaardige lekenopvoeders, hielden lange tijd aan een 'gescheiden ontwikkeling' vast. Naargelang je ene jongen of een meisje, op het enen gebied begaafd of minder begaafd was, werd je anders geprogrammeerd. Het was een vruchtbare verdeel – en heerspolitiek, op een bepaalde manier dan toch; die kunstmatig gescheiden deelgroepjes in stand hield. Sommigen van zijn medescholieren vonden het daardoor vanzelfsprekend dat ze beter waren dan die van de rijksschool of die van de beroepsafdelingen. Niet alleen de maatschappij, maar vooral de vrouwen werden hen van alle kanten als totaal andere wezens voorgeschoteld. Voor velen, die sociaal gezien opstandiger werden; was de geïdealiseerde achtervolging van 'het vrouwmens' de strop van hun ontluikende systeemkritiek. Het zaterdag avond 'slow dansen' had dan ook meer succes dan om 't even welke politiek geïnspireerde benefietavond. Het soms te negatief beleefd, over emotioneel, in functie van de praktische vrouwelijke ingesteldheid reagerende 'mansmens', viel vaak uiteindelijk terug tussen de plooien van respectievelijk moeder, meisje, school, werk, vrouw of d' een of d' andere actief of passief beleefde hobby. (en omgekeerd of beiden soms). Een derde obstakel was de overdreven schoolse prestatiedrift en de daaruit voortvloeiende faalangst. Het was in die dagen dat zich een nieuwe diepgaande economische crisis aankondigde. Een crisis die naar de heersende geplogenheden heel simplistisch uitgelegd werd. Het kwam natuurlijk alleenlijk door de hoge olieprijzen, die onbevooroordeelde objectieve school en media toch. Rond die tijd had vader een bepaald jaar die onverklaarbare herexamens gehad. Dat was dat jaar, toen er in 't land massaal tegen de defensie politiek betoogd werd. De leerlingen van vader' s school stonden toen bijna allemaal voor de door de opzichter dichtgehouden schoolpoort…klaar om de scholierenstoet van de andere onderwijsinstellingen te vervoegen. M'n vader duwde die vent voor de poort weg, de scholieren raakten buiten…maar pa een maand later niet door een paar herexamens. Al probeerde hij vaak in een door 'meerderen' gevraagde traditionele pas te lopen, toch kon hij het regelmatig 'ongepaste' kritiek uiten niet laten. Hij deed er wel leerrijke machtsverhoudingen door op. Naarmate zijn begrip van en zijn begeestering voor filosofie, kunst, sociologie en wetenschap en geschiedenis steeg, des te minder trok het vakjes schoolse systeem hem aan, de 'paardenbril' voor een ruimerdenkend gezichtsveld, vooral ook beperkt door een politiek en echt religieuze, geen godsdienstige kijk op leven en dood en een blinde aanvaarding van de economische 'wetmatigheden' daar nog eens boven op. Was er eeuwig leven ? Ok, wilde hij over praten, maar dan niet alleen met de oude argumenten. Nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen en andere, logischer inzichten, leerden hem zijn geconditioneerde schuchterheid meer achterwege te laten. Wat hem daarbij het meest stimuleerde, waren de talloze vakantiedagen en ieder vrij uur waarop hij hard lichamelijk werk met een rechtstreeks tastbaar resultaat, als één van de grootste geneugten des levens ging beschouwen. Het bracht hem een enorme verantwoordelijkheidszin en een binnen tijdsbestek leren werken bij. Hij kon z'n eigen fysiek uiten door tussen de schooldagen door keihard te werken. Kisten sjouwen, camions laden, met de tractor en 't materiaal 't veld in, fruit sorteren, plukken of met z'n vader of oom of andere werkmannen naar binnen –en buitenlandse groothandel fruitmarkten…hij genoot er vaak van. Maar weer stelde hij zich een aantal vragen. Voor wie fruit sproeien ? Voor die bepaalde mensen met van die wensen die vroeger niet bestonden, geen schoonheidsfoutjes op het fruit bijvoorbeeld. Op grote schaal is men als fruitkweker verplicht te sproeien, want de consumenten willen een ideaal product, in de natuur werkt gezond anders en tussen mensen ook eigenlijk. De sproeistofproducenten waren, zijn er goed mee. Waarom fruit sorteren naar diktemaat ? Een kilo is toch een kilo. De consument zou ze even goed uit de bakken kunnen rapen…was al dat werk eigenlijk alleen maar nodig omdat mensen tijdens het werken beter, ieder op zijn manier filosoferen, mediteren konden…want buiten het werk was er niet zo veel gelegenheid om van de tv weg te blijven en echt cultureel bezig te zijn. Waarom met een volle camion naar de markt rijden en na de vaak de te snel verlopende verkoop en levering één derde terug mee naar huis sjouwen, de frigo's weer in om 's overmorgen 's , *kriekezottevroeg*, met dat al minder kwalitatieve derde en steeds wisselende prijzen te moeten herverschijnen ? Welk soort logica was dat eigenlijk ? Waarom een zeventig uren week, als 'een ander ' zijn veertig klopt ? Waarom die ingewikkelde boekhoudkundige verplichtingen die zijn ouders van hun overblijvende tijd beroofden ? Was een eventuele overname wel financieel haalbaar voor hem ? Had je nog wel tijd voor iets anders, wanneer een onderneming voortdurend moest groeien om niet te verdwijnen ? Het waren allemaal vragen die hij zich soms veel te nadrukkelijk en met over verantwoordelijkheid naar anderen toe stelde. Daardoor lag de zakelijke kant van het bedrijf duidelijk niet in zijn aard. Hij had meer voldoening van het werk met de ex-mijnwerkers, die zich nog te jong voelden voor 't pensioen en die hun longen in de boomgaarden met andere dan mijnlucht volpompten. Hij leerde van hen dat hijzelf niet zo onvervangbaar was als hijzelf wel dacht te zijn. Hij leerde van hen in het verleden te berusten en toch weerbaar te blijven. Hij leerde van hen dat er één dag voor aller heiligen en aller zielen moest zijn. Hij had voor hen dezelfde bewondering als hij voor zijn hardwerkende ouders had.

M'n grootvader voorspelde zijn zoon tijdens de hoogconjunctuur der jaren zestig, dat de werkelozenrijen vanaf de jaren zeventig tot een miljoen zouden aandikken. Grootvader zag alle heil in groei en zelfbereddering. Dat laatste stond gelijk met noest werken om zo veel mogelijk loonkosten uit te sparen. Vader wou wel blokken voor maatschappelijk werker, maar deed het dan toch niet, omdat hij door aal die torenhoge absurde sociale verdeelsleutels al op voorhand als bureaumarionet van een toevallige politieke meerderheid zou moeten dienen. Aanvankelijk koos hij voor 't leven tussen de sjouwers en de inpakkers en vooral voor 't werk buiten. Totdat hij na een op lange termijn vooruitgeschoven berekening besloot om het maar niet als zelfstandige te wagen. Tijdens de vele ledige uren van zijn legerdienst (de eerste ervaringen in die soort waar voor hij vrij unieke oplossingen zocht, en nadat

hij nog een aantal jaren als arbeider bij m'n grootouders werkte, werd de druk en het belang van wat hij met zijn toekomst ging doen, zo groot, dat hij het niet meer relativeren kon. Wat zou het worden, het overdrukke leven van grootvader verder zetten of aan een eigen weg timmeren ? Vooral wegens ergens die ongeschreven morele verplichting dat een zoon zijn vader dient op te volgen, na al diens investeringen; woog de beslissing zwaar. De financiële onhaalbaarheid en de hoop dat z'n ouders zich niet meer verplicht zouden zien van zo hard te blijven werken, hakten de knoop door.

Hij begon aan z'n nieuwe job, een bedienden job, midden in een stakingsweek. Daar hij nog niet bij een vakbond aangesloten was, wilde hij gewoon om 'geen slechte indruk te maken', blijven doorwerken. Toen hij achteraf de verhouding tussen arbeid en werkloosheid bleef volgen en bestuderen, vond hij z'n vakbondsallergie maar van een weerloos allooi. Over vakbonden en partijen zou hij wat later veel bijleren. Het zat hem dwars dat hij individueel gezien eigenlijk bevooroordeeld was op hen die ook mét een diploma geen werk hadden. Ook voelde hij zich ergens niet goed in zijn huid. Hij was gewend van lichamelijk meer te presteren dan dat hij nu van achter zijn bureau 's avonds maar leek gedaan te hebben. Het administratieve lag hem duidelijk nog niet te best. Dat gevoel verdween toen dat hij besefte dat hij toch ook in de kosten –en batenanalyse van de firma verrekend zat. Soms vroeg hij zich af of hij niet beter in de firma van zijn familie gebleven zou zijn. Daarvan loskomen was een proces dat te maken had met het geleidelijke inzicht dat alles en iedereen aan andere financiële implicaties gebonden lag en dat het kleine familiefruitbedrijf sterk onder de verslechterende economische toestand en de al aangehaalde structuur veranderingen in de distributie leed. Weer dacht ik aan al die keren dat vader op het belang van mensenkennis wees. "Je mag je nooit laten inpompen", zei ie dan, "dat je bij een confrontatie met om 't even wie over respecterend of ondoordacht volgzaam moet reageren. Je moet iedereen op zijn echte waarde leren schatten in plaats van de mensen direct op te hemelen en hun negatieve punten weg te cijferen. Je moet je goedheid tegen bepaalde misbruiken afschermen. Denk er aan. Achter een zich belangrijk gekleed iemand kan een hele egoïstische persoon zitten, of juist ook niet. Je zal mettertijd wel leren dat sommige mensen veelal bange, gedesoriënteerde, wezens zijn die zich veelal slechts oppervlakkig over de voor hun belangrijke dingen uitlaten, niks mis mee; maar op de duur verlopen de dialogen er mee niet zoals ze zouden kunnen zijn indien ze voor hun eigen een aantal latten wat hoger zouden leggen. In zijn boeken probeerde m'n vader dan ook te doorgronden waarom de meeste mensen buiten hun werk zo moeilijk contacten legden...met kennissen makkelijker dan met Kennis".

Hetgeen hij niet bereikte, was, dat ik, zijn zoon, diezelfde begeestering van hem overnam. Inderdaad. Alhoewel ik zijn passie verstond, interesseerde ik mezelf niet aan al die dingen. De vierde generatie, t.t.z., ik; Ruben Vanstock, werd na mijn doctoraat in de natuurwetenschappen, werkzaam bij de Europese ruimtevaartmaatschappij en later bij de. Na een aantal moeizame selecties werd ik voor een gemeenschappelijk Amerikaans-Europees-Russisch-Chinees ruimteproject als kandidaat astronaut opgeroepen. Uiteindelijk viel ik er dan op 't laatst toch nog af, zodat ik voor die experimentele vlucht met een nieuwe op fusie kernkracht aangedreven motor, aangeduid werd. Voor mij dus geen teamvlucht, maar solowerk, dat me nu hier uiteindelijk in deze hersenbegeleider doen belanden heeft.

De denktank, gedachtenlezer en historicus Hoelang zat ik nu reeds in de hersenbegeleider ? M'n blik viel op het hendeltje naast dat van het Moltageluid. 'Oh ja, de denktank', dacht ik, de twee vorige gegevens verbindend. Ik schakelde 'het' in. Tot overgrote verbijstering van al m'n zinnen, kreeg ik, zonder de vraag in het microfoontje in te spreken, al dadelijk het antwoord. "Je bent twee aardse kwartieren hersenbegeleid", zei de denktank. Voor het eerst kreeg ik het later weer verdwijnend gevoel van bespioneerd te worden...en wat, maar een halfuur ? Ik wist wel dat er op vijf minuten veel door m'n hoof kon passeren, heelder romans, maar dat verbaasde me nu toch. Het duurde een poosje voor ik de situatie door had en weer helder denken kon. Wat kon het mij ook schelen dat 'het' mijn gedachten las en dat ze misschien werden afgeprint. Wat had ik tegenover het onbekende te verbergen ? Het volk der Kritoanen ging mij helpen, zoveel was toch duidelijk ? "In naam van alle Kritoanen, ben ik daar in hun plaats zeer tevreden over, vriend Vanstock Ruben", leidde de denktank dan weer in mijn brein in. "Je had bij mijn antwoord op jouw onuitgesproken vraag evengoed woest je koptelefoon kunnen afgooien hebben. Aardlingen kunnen soms heel gekwetst reageren, als je hun privaccy binnendringt. Ook via een niet uitgesproken vraag kan ik reageren. Geef toe, je zou niet aan het experiment hebben deelgenomen, indien je op voorhand had geweten dat we je gedachten zouden kunnen lezen. Ik vond het niet aangewezen dat je dat zou weten eigenlijk, zit je er mee ? Ik kan je al verklappen dat we ook je leven als een film kunnen zien, maar later meer daar over. Hopelijk maakt het je niet geremd, want dan moet ons systeem proberen van eerst een aantal storingen in de beelden en het geluid te corrigeren, hoe spontaner je blijft, hoe beter alles zal verlopen". Ik schrok niet meer. Ik was me te bewust van het Kritoaans overwicht inzake techniek. Daarbij, de denktank had voor mij iets sympathieks over zich gekregen, iets zoals een objectieve vriend zonder vooroordelen. "Uit m'n tijdens je hersentocht uitgevoerde berekeningen, werd het me vlug duidelijk dat jouw opgelopen hersenschudding en gemoedstoestand aan de beterhand zijn. Daarom wachtte ik juist tot je me inschakelen zou. Voor je me a*anhendelde* was je aan een retrospectieve kijk op de wereld zoals jij die gekend hebt toe. Ga nu maar verder je gang. Als er zich een vergelijking met Krito zou opdringen, kom ik wel even tussen als je dat wenst, je hoeft me er zelfs niet voor weg te hendelen". En weg was tankmans. Wat werd er hiernog wel van me verwacht ? Het was niet makkelijk om het einde van de 20ste eeuw naar de helft van de 21ste eeuw zomaar te overlopen, nooit in de wereldgeschiedenis was er zoveel veranderd in mijn wereld ver weg. Waar zou ik

beginnen ? Bij algemene sociale ontwikkelingen of bij persoonlijk beleefde toestanden ? Ik probeerde me op de grote politieke en economische ontwikkelingen te concentreren. 't Kwam er in feite een beetje op neer dat de wereldnet niet opnieuw in een grote brand verzeild geraakt was. De kapitalistische economie slaagde niet in om het armere deel van de wereld te ontwikkelen. Het wereldwijd karakter van om 't even welk probleem werd stil aan duidelijker voor een groter deel van de publieke opinie in de arme en armer wordende landen. De wereldeconomie die het systeem langs het werk van miljoenen mensen om had opgebouwd, stond op lemen voeten. Enorme begrotingstekorten (vooral door de militaire uitgaven in sommige landen) en schuldenlasten, van de derde wereld tegenover de rijke landen bijvoorbeeld (cynisch eigenlijk), samen met herstructureringen om nog meer winsten te kunnen maken, leidden tot een reeks faillissementen vanaf de jaren 1970 vooral. De verliezen in de economie, daar moest de gemeenschap voor opdraaien, de winsten daarentegen… . Tegen 2008 hadden een aantal landen zoals China vooral en in mindere mate Brazilië en India en Rusland een inhaalbeweging gemaakt tegenover landen als de VS en de Europese gemeenschap. Speculanten hadden zo zeer de macht gekregen over een economie gebaseerd op kunstmatig geschapen geld, dat het boeltje begon in te stortten en weer een reeks banken onderuit haalde. De burgerlijke economen konden geen recepten meer bedenken om uit de crisis te raken; een crisis die niet alleen de onderste inkomenslagen trof, maar ook steeds meer mensen uit de middenklasse. Noch door geld te lenen of bij te maken, noch door geld uit de economie weg te trekken, kon men weer tot groei komen. De koopkracht daalde, het verzet en de nood aan een degelijk anti-armoede alternatief, namen overal, ook in het eens zo rijke Westen toe in het begin van de 21ste eeuw. Oorlogen om grondstoffen en strategische posities en gewoon om landen die onder invloed van andere landen stonden te verzwakken, bleven duren. De linkerflank van de politiek kreeg ademruimte, nieuwe bewegingen kwamen ook via de nieuwe telecomtechnieken snel op; er leek veel verandering op til in het begin van het 2de decennium van de 21ste eeuw. Zuid Amerika, na jaren van dictaturen en verdwijning van syndicalisten, was aan het verlinksen en Noord Amerika kende meer en meer Occupy bewegingen en andere vormen van verzet dan dat men het daar ooit voor mogelijk zou hebben gehouden. De oude imperialistische krachten moesten toezien dat een land als China, dat geen militaire avonturen begon Afrika veel meer ontwikkelde dan de vorige contracten tussen het Westen en sommige marionettenregimes ginder. Een groeiend bewustzijn maakte zich van de geesten meester, maar dit vertaalde zich voorlopig niet in revolutionaire standpunten, zodat men nog jaren met de oude burgerlijke vormen van democratie werken moest om de schade van de crisis voor de slachtoffers er van te beperken. Velen vreesden dat er door een samenloop van omstandigheden, de crisis en de militaire conflicten en bedreigingen, vooral in het Midden Oosten en Noord-Afrika, een nieuwe wereldoorlog zat aan te komen met een mogelijk Hiroshima in Europa tot gevolg, *een Euroshima*; vermits Europa en de VS Israël maar bleven steunen en er vóór de arbeidersrevolutie in Palestina en Israël maar geen eengemaakte staat tussen Israël en Palestina kwam. Een verstandige zit want anders zaten ze daar met twee grondgebieden met eilandjes van de andere Staat er tussen. Wat in 2011 begonnen was als de 'Arabische Lente' had nog vele jaren van conservatieve parlementaire regimes nodig voor de bevolkingen begrepen dat er een andere vorm van democratie moest komen. De aanzet kwam uit Europa waar vooral de werkloze jongere bevolking die andere manier om het samenleven te organiseren begon als eis naar voor te brengen. Men wilde voortaan verkiezingen waarbij het programma zelf eerst goedgekeurd moest worden in een eerste ronde, maar dan een op de algemene noden van de hele wereldbevolking afgestemd programma met een aantal overgangseisen naar een steeds verder uitgewerkt programma toe. In een tweede ronde zouden dan de dirigenten daar van op de verschillende projecten daarrond verkozen worden. Het idee kreeg meer en meer aanhang in vergaderingen, op 't internet, op straat en uiteindelijk in het parlement. Het referendum als democratie vorm werd populairder, want de oude heersende klassen zaten met de handen i n het haar, voortaan kon men zijn stem uitbrengen tegen wat er op de wereld het meeste fout liep en voor de oplossingen.

https://deblogfilosoof.bloggen.be of
https://www.filosofischverzet.be

'k Was me nog maar net aan het afvragen of er zich op Krito geen gelijkaardige analoge situaties zouden afgespeeld hebben of na een paar fracties van seconden kwam de denktank weer tussen. "De verre en nabije voorgeschiedenis van het laatste zeventigtal jaren uit jullie evolutie, komt voor 95 percent overeen met de onze. Het heeft hier ook niet veel gescheeld of we hadden hier ook een hele beschaving naar jullie 'bliksem' geholpen. Voor dat alles zich hier ten gunste van de meerderheid van gewone Kritoanen ging ontwikkelen, is hier ook een tijd met angst voor grote vernietiging omgegaan. Bij ons is dat alles al 543 aardse jaren geleden eigenlijk. In één van de laatste jaren van onze oude tijdrekening, werd op de laatste Kritobasis, de allerlaatste bevelhebber van het leger der heersende klassen afgezet. Een periode van vrede en de uitbouw van een samenleving met Kritoaanser waarden kon beginnen.

Zonder een gepaste, op het overkoepelende ingestelde mentaliteit, konden we niet tot een rechtvaardiger manier van organiseren komen en iets nieuw in stand houden en daar hebben we dus aan gewerkt sinds toen. Kritoanen opvoeden in een geest van solidariteit en objectiviteit. De macht over de toen even zeer hoogtechnologische Kritomaatschappij, lag vroeger in handen van de Sanskruppen, een kleine groep enorm rijke speculanten. Van uit deze kleine groep vertrokken alle machtsvertakkingen van onze oude samenleving. De Sanskruppen waren er in geslaagd van alle vormen van communicatie ten diensten van hun aan de macht blijven aan te wenden. Als eigenaars van zowel pers-als telcom lieten ze niet de minste ruimte voor een cultuur die de geldbelangen van de bezitters van de grote economische sectoren zou aantasten. Zelden vond je in een toneelstuk of in een film een spoor van verzet tegen bepaalde oppervlakkige manieren van denken. Heel de speculatieve geldwereld kreeg jullie 'kicks' door het doen en laten en het

inkomen van de Kritoanen te bepalen en in handen te houden. De aanvankelijk tegen mekaar opgezette werkersgroepen leerden geleidelijk aan dat het de Sanskruppen en hun alles dominerende handlangers waren, die de economie in een voor de werkers chaotisch sukkelstraatje hadden gebracht. Alle sektoren die voor de Sanskruppen geen superwinsten meer konden opleveren, gingen voor jullie 'bijl'. Aangezien het bindmiddel voor het toenmalige kritoaanse samenleven, 'Manial', jullie noemen het 'geld', was; werd het leven op zich en iedereen zelf, ondergeschikt aan de jacht er op. Diegenen die geen 'bemanialde', 'betalende' bezigheid hadden, werden in de door Sanskruppen beheerste staatsorganisaties geplaatst om zich vaak met , op dit ogenblik totaal overbodige bureaucratische uitvindsels zoet te houden. Men was in feite voor een job te vaak van de machthebbers afhankelijk. Onder de dekmantel van het zij godsdienstige, eng-Kritobasische, corporatistische of zelfs racistische motieven speelde bijna iedere partij eigenlijk op een verdoken manier, bewust of onbewust het systeemspel van verdeel en heers mee. De eigenlijke aanleiding van de omwentelingen hier op Krito; lag in het feit dat de meest bewuste oppositionele Kritoanen zich organiseerden. In tegenstelling tot groepen die een overwicht van bepaalde federaties voorstonden, werkten deze groepen veeleer in globaal Kritoverband. Deze Kritiskers waren veelal die individuen die het sterkst weerstand boden aan het proces van maatschappelijke afvlakking en Sanskruppische afstompingsmethoden. Door hun werking, hun publicaties en hun onomkoopbaarheid gingen ze langzamerhand een andere levensvisie en een logischer maatschappijvorm propageren. Alhoewel de reactie van de regeerders daar op meer welstand was voor sommige groepen, ging het de Kritiskers daar niet alleen om. De werkstress was veel te hoog en men wilde het verdeel en heers gedoe niet meer, sommigen werk andere niet enz... . Sommige Kritiskers hielden niet zo van aan politiek doen en begonnen een soort tweede, ambachtelijker productienet van kunstateliers, kleinere coöperatieven, productie van gezonde voeding en zo meer. De negatieve ingesteldheid ten overstaan van culturele waarden en het spirituele, verdween meer naar de achtergrond naar mate te veel mensen echt afgestompte, over consumerende culturele analfabeten waren geworden en open kwamen te staan voor basisprojecten die via de Kritoaanse facebook werden gepromoot. Vroeger had men hier veel uitlaatgassen overlast, dank zij de protesten daartegen en het nieuwe bewind dat energie op cleane basis opwekt, is dat allemaal verleden tijd. Al deze eisen werden hier ook uiteindelijk via een referendum in een programma gegoten en hier verkiezen we onze dirigenten op projectlijsten en niet langer op partijlijsten. Sinds dien zijn we geëvolueerd naar een samenleving zonder leger, alleen de politie is bewapend, maar omdat iedereen meer met cultuur dan met productie om massaal winst te maken bezig is, is er bijna geen criminaliteit, het snobisme van de levenswijze van de vroegere elite, het zoveel mogelijk goederen willen bezitten, heeft plaats gemaakt voor een andere instelling, namelijk, begrijpen waar het leven en de dood nu eigenlijk echt om gaan en begrijpen dat het relationele leven belangrijker is dan productie."

Men laatste gedachte was 'herbronning' geweest. Ik moet wat lomig geweest zijn en viel in slaap maar bleef precies voor een stuk wakker. Het woord 'herbronning' liet m'n scherpe aandacht van de historische denktankschets over Krito naar mijn aardse informatie overwippen. Ik dacht aan de titel van één van vaders fictie boeken "de nieuwe baronnen". De oude baronnen, de vroegere invloedrijke uit de feodale adel gegroeide kringen en de burgerij van vroeger. De nieuwe baronnen, de elites van conservatieve partijen later, die de belangen van een imperialistische politiek bleven dienen. Hij schreef het toen hij zich na zijn vervroegd pensioen voor een tijdje in Griekenland vestigde. De personages en verwikkelingen die dit werk droegen, verschilden in weinig met de toestanden en tegenstrijdige karakters en ingesteldheden die in het verre noorden thuis beschreef. Eén ding lag de zuiderlingen een ietsje vlotter aan het hart. Werd er bijvoorbeeld, bij ons nooit over politiek gesproken; de Grieken waren er des te meer mee bezig in hun conversaties. De gemiddelde, *koeldere* noorderling reageerde soms wel behoudsgezinder dan de minder welvarende Griek. De Grieken waren dan wel maatschappijkritischer en linkser; ook zij zaten opgezadeld met een politiek zuilensysteem van gunsten, met een op een conservatieve leest geschoold verkiezingssysteem, dat hen op een bepaald moment in mei 2012 vast zette. De bevolking wilde niet opdraaien voor de speculatieve verliezen van de banken en het wanbeheer van regeringen, koos wel linkser, maar links raakte het voorlopig niet eens over een strategie. De 'nieuwe baronnen', de oude en nieuwe soorten superrijke miniklasse die een meerderheid aan middelen bezat, wilde haar macht niet kwijt en zou alle middelen gebruiken, tot de lancering van een soort Griekse nazipartij toe om haar greep op de politieke ontwikkelingen te kunnen blijven behouden. De machtige klassieke partijpotentaten, waarvan een groot deel van de massa voor het bekomen van tijdelijke of vaste overheidsjobs of om uit het sociale doolhof wegwijs te geraken, afhankelijk was; kwamen door de massale verarming toch electoraal in nauwe schoentjes te zitten. De belangrijkste politieke daad die de nieuwe lijfeigenen vroeger stelden, was het politiek kleurloos blijven. Dit zo lang mogelijk volhouden, had het voordeel dat je, naargelang de politieke omstandigheden op het om het even welke politieke paard kon wedden om carrière te maken ook. Nog anderen probeerden het door zich in bepaalde partijen verdienstelijk te maken, maar dan op een politiek inhoudsloze manier. Voor het merendeel der beide groepen was dit niet alleen een weloverwogen politieke zet, maar meer een 'must', een ongeschreven code omdat ze nu eenmaal dank zij een nieuwe politieke baron of burocraat in een aan een bepaalde politieke kleur gebonden mutualiteit, school, verzekering of *staatsjob* werkten...en wie kwam er nu over al die grenzen heen tegen zijn eigen broodwinning op ? Net zoals men vroeger de macht van de geestelijken niet in vraag stelde, zo durfden de latere generaties dus ook nauwelijks aan de macht van de 'nieuwe', op het arrivisme berekende 'intellectuelen' tornen. Het breken met die manier van politiek bedrijven, zou eerst door een niet te stuiten economische crisis in een stroomversnelling komen. Het lag dus niet zo zeer aan het klimaat of het temperament,...feit was dat de Grieken hun vertegenwoordigers van de verschillende politiek kasten op den duur meer op hun politieke stellingnamen dan op hun

dienstbetoon beoordeelden. Ondoordacht had dit tot gevolg dat een deel van de linkse kiezers de vergissing maakte uit boosheid ook om toch nog op oude of nieuwe conservatieve partijen te stemmen. Al hadden de kleiner, door de geschiedenis van het socialisme uiteen gegroeide politieke partijen en bewegingen meer succes dan in het noorden, hun historische taak zouden ze in vaders boek niet waarmaken; zo meende ik me toch te herinneren...hoe liep dat nu weer af ?

In de 'nieuwe baronnen' waren de urenlange en jaren durende palavers tussen bijvoorbeeld Vlamingen en Walen of Grieken en Turken, koren op de molen van de eens te meer door de burgerij en een deel van de andere klassen gesteunde fascisten. Ook buiten die landen beschreef m'n vader de omvang van die neofascistische, wereldwijd vertakte, antisociale beweging. Zijn boek was ook een poging om een aantal rechtse mythes te ontkrachten. Vaak deden conservatieven zich als verdedigers van het christelijke geloof voor bijvoorbeeld, terwijl de meer progressief ingestelde mensen eigenlijk de echte verdedigers van sociale waarden als solidariteit waren. Het was in de Verenigde Staten wachten op de grootste bankencrash na wereldoorlog twee, voor dat men onder andere via de 'occupy' beweging aan een soort tegenkracht voor het aartsconservatieve denken van een deel van de bevolking aldaar begon. Een groot deel van de personages uit 'de nieuwe baronnen', vergaapten zich aan de status en geluk normen die de grote media hen opdrongen. Daarvoor diende al de rest, idealen en onbewust of bewust als concurrenten beschouwde onfortuinlijker mensen inbegrepen, maar te wijken. Op schoolgaande jeugd werd een zware diplomajacht uitgeoefend. In deze context was het voor de fortuinjagers onder de massa duidelijk dat het kapitalisme zich voor dat doeleinde goed leende. Dat de sociale, economische en ecologische haalbaarheid ervan tot explosieve toestanden dreigde te leiden, daar stond een bepaald deel van de mensen niet bij stil. Openlijk bij een socialistische partij aansluiten, was zo een zaak die niet bij iemand met een aan de 'high luxery life' gespiegelde levensbetrachtingen paste. De 'socialisten', warend at niet de armoezaaiers van vóór en na de tweede wereldoorlog ? Jan met de pet werd in 't westen niet teveel meer door hongersnood en bomaanslagen en zo verder verontrust als hij het tamelijk goed tot zeer goed had. Al werd door gedegen opzoekingswerk en door publicatie daarvan, het extreem rechtse paniekzaaierij karakter daarvan telkens weer blootgelegd, ...het bleef een kleine minderheid die zich actief tegen niet denkbeeldige evoluties bleef verzetten. Zo kwam het in het boek 'de nieuwe baronnen' tot nooit geziene verwarde toestanden. De werkers waren er niet in geslaagd om zich op grote school efficiënt te organiseren. Her en der in de wereld doken politiestaten op. De bewapeningswedloop flakkerde weer op; maar uiteindelijk kwam er toch verzet van de gewone man. In Athene kwam dat verzet op een hoogtepunt toen in het boek,Dimitri Kanos vermoord werd na zijn laatste redevoering, woord voor woord kwam die passage uit het boek terug : "Gedurende jaren hebben we alle krachten gesteund die voor ontwikkeling en vrede waren. We waren met te weinig. Zij die de verantwoordelijkheden tegenover het voortbestaan van de planeet niet opnemen zijn even schuldig als de machtigen der aarde die profiteerden van de door hun veroorzaakte chaos. Zij, waarvoor alle ellende in de wereld geen reden was om hun onbezorgder bestaan door gewetensvragen te verontrusten, zij die in het drama van de wereldgeschiedenis hun rol niet willen opnemen, alleen hun eigen rol kenden of miskenden en niet wisten of wilden weten in welk theaterstuk ze speelden... . Zij die tot allerlei goden baden en niets ondernamen tegen de wortels van de wantoestanden...zij die zelfs niet zochten of wilden zoeken...zij die alles over zich heen lieten gaan. Ik zeg U : als onze wereld door uw medeplichtigheid naar de verdoemenis gaat...is er geen belonende toekomst meer voor de geschiedenis van de mensheid. Geen olympisch ideaal meer, geen winnen of verliezen, zelfs geen deelnemen meer. Geen stedelingen, dorpelingen, graan of veestapels meer na een nucleaire oorlog als men zo verder aan politiek blijft doen zoals men nu bezig is. Ook gedaan met kleingeestig getwist en vitterijen en met zich op zichzelf terug te plooien. Gedaan met mode en overvloed en tekorten, met honger en zwelgen. Voor zij die toch zouden overleven, blijft alleen nog de langzame dood. Spijtig vooral dat ook de tijd om te begrijpen, edele kunst, ook door zal zijn...indien we passief blijven. Kan je je voorstellen dat onze soort ophoudt te bestaan door de grote leegte die te velen toelieten van hun bestaan te verduisteren door zich niet over het waarom en waar naar toe in het leven meer te verwonderen ? De jarenlang voorspelde nucleaire exodus mag zich niet verwerkelijken. Ook de leiders van godsdiensten die zich door een rechtse manier van werken in het kamp van de overheersers plaatsen zijn medeplichtig. Bij gebrek aan eerlijkheid, mede voelen , vertrouwen en inzicht, bij gebrek aan vertrouwen en organisatie dreigt beschaving op te houden en in een stroomversnelling kan geen wilskracht meer baten."

Plots klonk er buiten ergens een luide knal...ik schoot wakker, niet in een denkkoepel, maar in een bed...ik zette de radio aan omdat het digitale klokje op exact zeven uur stond en verwachtte dat de nieuwslezer zou aankondigen dat er een nucleaire oorlog gestart was, maar hoorde dit : "bij de splitsing van Brussel Halle Vilvoorde zijn er weer enkele nieuwe juridische problemen opgedoken..."...erg, maar ...oef...back to earth. Kreeg ineens een gek idee, ze stonden er al jaren, die ijzeren kisten met mijn vaders schrijfsels... een hele week vrij, eens even neuzen in die geschriften https://deblogfilosoof.bloggen.be of https://www.filosofischverzet.be

Tussendoortje

Op velerlei gezichten
staat geschreven dat men nog weinig fascinerends aan het leven vindt. Nochtans, zelfs alle uitleg omtrent elke discipline van het denken, niet meegerekend, het leven is inderdaad fascinerend.
Hoe meer fascinatie je door hebt, hoe voorspelbaarder alles af en toe wordt, maar daarom niet minder boeiend. Tegen de tijd dat iets uitkomt ben je alweer vergeten dat je het had aangevoeld. Ieder heeft een eigen levensverhaal met een prehistorie...het kan jaren, een leven lang duren, voor men beseft dat de tijd tussen de houten tralies van het kinderpark en de ijzeren staven van het sterfbed vervliegt als een kartonnen doos op een aantal windvlagen in een straat bij dag en nacht. De baby die wil leren lopen wil de

wereld in, de bejaarde die onder de medicijnen de pijn en de realiteit vergeet, wil de wereld uit. Welk een verschil tussen mensjes grootbrengen en naar de uitgang begeleiden...en toch is het één lange, kronkelige lijn. Soms heeft het leven ons verblijd, soms sloeg, slaat het ons met verstomming. Er is heel veel zin te vinden tussen al die onzin in het leven. Een stuk in het leven is bepaald door voorgeschiedenissen, het zich daar van bewust worden verloopt in een aantal gelijklopende episodes die jij zelf en anderen doorlopen. Sommige punten komen bijeen, andere nauwelijks. In hoeverre kunnen we onze toekomst zelf bepalen ?

GEACHTE MEDEMAATSCHAPPIJER

_____

Het stuk 'Kiezen voor Mensela' (Mensela = gemeenschappelijke verblijfplaats, aarde) is een ietwat filosofisch sociaal bewogen werk met zeer ruime inhoud.

Opgebouwd rond een theatermonoloog die gaat over de onmacht van het individu tegen over oorlog , honger, armoede, vervuiling, krisis en andere soorten van onderontwikkeling...zoals stress, werkeloosheid, commerciecultuur, platte journalistiek...mondt de monoloog uit in een zoektocht naar de mens en zijn innerlijke en intermenselijke relaties. Kan ons subjectieve zijn onze objectieve bestaansvoorwaarden beïnvloeden ? Het gaat hier om kunst uit het echte leven gegrepen : Real Art.

Inzicht verkrijgen in dat grote toneelstuk waar we tenslotte toch allemaal tegelijk in spelen, zo'n inzicht betekent intens gaan beginnen nadenken over hoe we ons, misschien tot het praktische, alledaagse beperkte bewustzijn uit kunnen bouwen. Als je op zoek gaat naar de werkelijkheid, tracht dan binnen de werkelijkheid te blijven, zonder erdoor ontmoedigd te geraken.

'Inzicht verkrijgen in'...is de belangrijkste voorwaarde om vanuit jezelf aan een samenleving op ontwikkelder niveau kunnen mee te werken. Een samenleving die zich organisatorisch aan de noden van de gehele wereldbevolking aanpast.

Dat betekent dat je je eigen tegen allerhande vooroordelen begint te wapenen. Met als drijfveer van te willen bewijzen dat het willen weten en de in objectieve journalistiek vertaalde waarheid het uiteindelijk op de ongebreidelde bezitsdrang der machtswellustelingen zullen halen.

Geeft de taal en ons denkvermogen ons niet de mogelijkheid om met behulp van een aantal wetenschappen de geschiedenis van alles en nog wat als één onafscheidelijk deel te analyseren ? We gebruiken onze ogen volledig om te zien, waarom zouden wij onze taal maar half gebruiken ?

'Hoop' is ook een levensnoodzakelijk iets, maar het kan niet zonder geloof...geloof in datgene wat je gaan hopen bent.

Je moet goed weten op welke bedoelingen en machtsverhoudingen jouw geloof en hoop gebouwd zijn...dat wisten onder andere de nazistemmers niet...en ook nu nog neemt men de mensen bij de neus.

Of het nu om hoop in een mens, hoop op een systeem of hoop in een idee gaat (hoop op rechtvaardigheid, solidariteit of in welk een kracht dan ook)...hoop is belangrijk. Hoop is 'uitzicht' hebben op...omdat je erin gelooft. Zonder geloof kan je niet hopen, leerde men ons ; da's wel juist , maar het blijft gevaarlijk om je op halve waarheden of op dingen die buiten de werkelijkheid staan te oriënteren

Al diegenen die ons voorafgingen zochten naar antwoorden nog voor de kultuur hen die gaf en misschien kon het oudste deel onder hen op een benijdenswaardige manier tevreden zijn met wat de natuur hen bood. Eén ding is zeker : wat zij ons ooit eens ononderbroken doorgaven, dat is wat wij nu biologisch zijn.

Als onze geest louter materieel te verklaren is, dan is ook hun geest in een welbepaalde, stoffelijke, genetische betekenis

...niet dood...en proberen zij ons nog altijd die eenvoud van het

natuurlijke en lichamelijke aan te leren.

De spiritualiteit lijkt een energievorm te zijn die aan de materie gebonden is, lijkt soms alleen in het NU mogelijk en soms lijkt het erop dat wij na dit leven verhuizen naar de krachtvelden van al die abstracte deugden die wij in 't leven soms ter versterking aanroepen, zonder ons aan woorden zoals 'God' of 'tijd' te laten vangen. Het biologische en spirituele...zijn één met 't verleden ;reizend doorheen de tijd .

De rest van ons, onze leefwereld, onze gewoonten , onze cultuur, hetgeen ik hier nu zeg, hebben we natuurlijk ook voor een stuk van hen ,...maar vooral dat kunnen wij van karakter doen veranderen. Door lezen, studeren, bespreken, organiseren, alternatieven voorop te zetten, te weigeren, te strijden...

Echter... is het nadenken over 'oorsprong &worden' misschien zo zwaar dat we *gelukkiglijk* achter andere bezigheden, idealen of gewoontes wegvluchten kunnen ?

De materie verwekte het leven, wij verwekten 'god' en wij weten als eersten dat 'leven' kan ontstaan door het te wensen.

Deze magie kent misschien geen grenzen, maar laat ons realistisch blijven. Godgelovigen zeggen dat de schepping , het wensen dus, voor de feiten kwam. Aan de andere kant van de gedachtenlijn staan de materialisten, niet in de dagdagelijkse, maar in de filosofische betekenis. Materialisten, niet in de zin van 'alleen eten en drinken en vogelen', niet in de zin van 'het kan niet op' of 'om ter meest en nooit genoeg' of 'alles voor mij en niks voor een ander' niet in de zin van 'nooit content'.

Dat zijn verwrongen betekenissen die ,in het andere, van het wensidee vertrekkende kamp, als geestelijke verweerwapens bedoeld waren...en zijn.

Materialisten zien meetbare krachten als oorsprong van hun zijn. Bij hen is de volgorde gewoon omgekeerd : één materie, twee idee (de hersenen als product van evolutie, de hersenen als hoogst ontwikkelde materie, ...of toch niet ? Wordt soms onze geest geboren als onze ziel 'heengaat'...

Daar zullen we het later nog wel over hebben. Letterlijk en figuurlijk dan. We kunnen alleen eigenlijk vaststellen dat 'zijn' 'zijn' is, aan bijna altijd meetbare krachten gebonden, maar...

Hoe meet je gevoelens...en vanwaar komen je symbolische dromen ? Laat toch maar wat mysterie over zal je zeggen.

Fysische en chemische wetten hadden hun eigen scenarioschrijver : de drang tot overleven, de aantrekking en afstoting.

Laat al die filosofische dingen ons niet scheiden.

Interessanter dan het zich innerlijk en onderling over die tegenstellingen het hoofd breken is...ontdekken dat de geschiedenis niet in de eerste plaats bepaald wordt door de stimulansen van zij die erover nadenken, dan wel door de omstandigheden waarin men leeft.

Vrienden, kameraden, broeders en zusters, desnoods landgenoten ; de mens ; hoe belangrijk en allesbepalend hij zich ook vindt, denkt nog veel te weinig als groep of groter geheel.

Als je de dingen objectief en sociaal bekijkt, zonder overal je persoonlijke vooroordelen op bepaalde personen, instellingen en hun daden direct in een 'goed' of 'slecht'-quotering om te gieten ;

Als je achter alles een 'juiste' of 'in die of die omstandigheden tot mislukking gedoemde 'ontwikkeling naar...' leert herkennen ; dan ben je op weg om te kunnen beginnen begrijpen dat de groei van het individuele aan de uitbreiding en verfijning van het collectieve vastzit...en omgekeerd.

Hoe hoger de ontwikkelingsgraad en de kwaliteit van het collectieve, des te groter de individuele koek en de individuele mogelijkheden. Wanneer bijvoorbeeld meer mensen het belang van een goed draaiende werkersbeweging en de kracht van solidariteit zouden begrijpen, dan zou heel veel mogelijk worden.

Heel veel van wat nu onmogelijk lijkt.

Te weinigen vragen zich af hoe het komt dat ze zonder werk zitten of waarom er zijn die creveren en anderen die hun boterbergen of wijnplassen moeten vernietigen...of waarom dat d' enen de wapens maken om er d' anderen weer mee kapot te kunnen laten maken...enz.

Ze vragen het hun te weinig af, het wordt hen wel eens gezegd, maar het blijft niet bij omdat het allemaal misschien te geleerd klinkt, en vooral omdat het nergens in een groter geheel lijkt te passen. Aan de basis weet men goed genoeg, ieder in z'n eigen dat men een ander geen werk of geen brood *ontgunt*.

En de meesten onder ons zijn milieubewust.

Maar dat dingen zoals werkeloosheid, honger, oorlog en milieuverloedering niet alleen met goeie wil, maar met onaangepaste, voorbijgestreefde structuren en winsthonger te maken hebben...ne keer da je da weet...wat begin je er dan tegen ? Er is schijnbaar geen tegenmacht aanwezig om die dingen positief te beïnvloeden. En daarom praten we weer eens over 't weer...wat natuurlijk ook belangrijk is ; want de zon, het licht...zijn zo belangrijk voor de mens als de manier waarop en door wie de samenlevingen georganiseerd worden voor ons gezamenlijk welzijn van belang is. Niet ?

Waar hield men ons tot no gtoe mee bezig ? Wat zouden wij ons moeten bekommeren om het eten met gouden rijstlepels, als je weet dat er hier bij ons voedsel tekort is en productiecapaciteit vernietigd wordt. Moeten wij onze kinderen er op wijzen dat hen een eeuwige straf te wachten staat als ze de paus van Rome niet volgen...of moeten we hen er niet eerder op wijzen dat ze het leven voor hun nageslacht leefbaar moeten houden ? Wat heeft er nu voorrang : de toenadering , het vertrouwen en de organisatie tussen hen die werken of werkeloos zijn bevorderen en weer iets gezamenlijks in de stadsstraten doen ontstaan...of tegen mekaar blijven propageren dat je er toch niets kunt aan doen ?

Dat is je blindstaren op de problemen zonder naar de mogelijkheden te zien. Ik vraag het nog eens : wat heeft voorrang :met welk water men mag dopen of water brengen daar waar er geen is ? Ne pastoor heeft iets gemeen met nen arbeider de dag van vandaag : het merendeel van de arbeiders heeft ook 'anonieme' bazen. Daarom misschien even deze kleine Kritische ode aan het bijbelboek :

Jullie allen, atheïsten, theisten of weet ik veel :

Alle *tisten* stopt het twisten, wordt liever artiesten ;

Want wie heeft er nu gelijk over en baat bij het uur of het wie of wat van ontstaan en vergaan ...en bij het zeker weten dat het

Vergaan ook hoort bij 't bestaan en verder gaan ...met de oude bagage die verslijt , maar indien je gedijt zal je worden verblijdt

Aan god gehechten en zij die zonder zo'n idee of gevoel op hun manier ook gelovig kunnen zijn : zoek naar een bruikbare rede ; want het eeuwige is er voorlopig toch al ; het sluimert in ons allen

Godsgelovenden denken uitverkoren te zijn.

Hoeveel onder hen en hoeveel anderen weten dat alles in één beweging samenvloeit, doorvloeit, niet hoeft dood te bloeden ?

Hoeveel weten er dat het *hersenlijke* en het geestelijke vaak intenser dan voelen smaakt ?

Er was, er is, er zou genoeg kunnen zijn.

Economisch sterken wilden, willen, zullen altijd meer willen.

Er was, er is er zal altijd het tot zichzelf beperkte bewustzijn van eigen vergankelijkheid blijven. Moeten wij daarom blijven werken als mieren, zonder ons ook daarin te verdiepen ?

Wie leidt de strijdt om 't bezit van geld, van grootgrond, van werk, van voeding en oorlogstuigen ?

De sterken, de bezittenden dringen zich 't makkelijkst op. D' afhankelijken organiseren is moeilijker.

Zij moeten blijven kiezen voor mekaar. Want zelfs de minst beklagenswaardige onder hen die 't uiterlijk goed maken, is slachtoffer van de strijd om de sterkste winstsystemen.

Hebzucht en doodsbesef baarden doodslag binnen d' eigen soort...daarom mochten zij van die boom niet eten...omdat kennis zich makkelijk door lepe 'ik-zucht' manipuleren laat.

Ondertussen werken d' afhankelijken aan het collectieve bewuste...van vredesmensen over anti racisten en anti fascisten, ecologisten, verdeelde linksen tot en met de mensen van het artsen zonder grenzen oplapwerk en vele anderen allemaal in hun vakjes zonder gezamenlijk programma.

Misschien is er achter het collectieve bewuste wel niks meer...of denk je dat het idee en het gevoel los van de stof bestaan ?

De waanzin van angsten, moorden, de tegenstelling tussen eindig door gulzig opslorpen en oneindig doorgeven .

Het afstotelijke van het hebben van teveel ten koste van een ander...los je niet alleen op door te geven, maar door te sleutelen aan de grote bezitsstructuren.

De aangeleerde schaamte voor naaktheid van lijf en echte feiten. De drang om je misschien van kleins af aan te vaak met de vinger gewezen initiatief dan maar voor altijd op te bergen.

Het lichtzinnige van het geloof in een gemakkelijkere antimaterie...daar waar sommigen hun beurt niet voor afwachten...om er te geraken...terwijl ze er in feite al zijn.

Weten ze dan niet dat het allemaal zeker 'hier' te doen is ?

Wie zal hen altijd andere dingen blijven voorhouden ?

De mens, die naar de wortels van de boom der kennis groef, werd als Mozes of één van de honderden andere schrijvende zoekers. Darwin's Adam's en Eva's, voorwaardelijk onsterfelijk...

...leven nog altijd...smullen hun beperkte oneindigheid te verstrooid op...staan

niet stil, denken weinig samen ;

...nemen niet in acht...de macht van het samen handelen

...om op termijn alleen het waardevolle over te houden

...mekaar waarden doorgeven helpt het collectieve vooruit

Het dreigen met hen uit wat hun paradijs zou kunnen zijn, te jagen, helpt nu niet meer...het dreigen met totale vernietiging is de werkelijkheid. Herhaaldelijk bedriegelijke beterschap beloven, herhaaldelijk slaan, doen beven, doen ondergaan, de zogezegde minsten dom houden...dat kan nooit ten bate van het totale gaan...altijd die commerciele ontspanning, OK, maar niet als nieuwe opium voor het volk. Al beloofde Hij, door dreigers uitgevonden de aarde nooit meer te verwoesten, de kans zit er in 't punt nu...eerst voor 't eerst dik in.

Men bouwde een stad, een toren, uiterlijke tekenen om zich gemeenschappelijk te voelen, je kan d' er haast niet buiten. Het onzichtbare hoofdpersonage der oude bijbelse drijvers dreigers, brachten in het oude boek de spraak in verwarring. Dreigers willen verwarring onder hun onderdanen. Jammer dat soms, dat bijna altijd, alleen af en toe dreigen helpt.

D' uitstraling van de zich oriënterende onderdrukten en hun naar onbaatzuchtigheid strevende helpers' voorbeeldige kracht, werkend aan een nieuwe aanpak, aan een wereldtaal ; maar wat ben je met een taal in steden en dorpen samen...maar toch gescheiden van elkaar ? Hoe minder misverstanden, hoe minder systemen, hoe minder tegenstrijdige schijnbelangen.

Talen hoeven niet te verdwijnen als je met één taal tussen alle mensen werken kan : de taal van samen plannen en bespreken, de taal van eerlijk verdelen.

Uit het werk van miljoenen slaven die gehoorzaamden aan honderdduizenden dienaren, die aan duizenden bazenknechten en honderden bazen en tientallen heersers klitten ; groeide het positieve inzicht der e*envoudigsten*. Eerst als er teveel druppels overgelopen zijn en de vonk ontvlamt zal de bezitsvraag vanuit de al of niet rijpe of georganiseerde basis worden gesteld.

Als de interacties tussen een stresserende economie en sociale inspiratie botsen en als hier en daar , ook ginder en altijd wel ergens persoonlijke vrijheid en durf in collectieve acties worden omgezet...is geen bezit op termijn zo groot dat het uitbuit.

Als bevolkingsexplosie niet als een racistisch argument, maar als iets controleerbaars blijkt.

Als uitroeiing om het verschil in bezit en stand en oorlogen om dat allemaal te laten voortduren, overbodig zullen zijn.

Als werk een recht zal zijn.

Als bezit alleen op klank , kleur , geur , je huis en toebehoren en kleine ondernemingen toepasselijk wordt.

Pas dan zal alle tot dan toe gebruikte sociale inspiratie zijn bekroning hebben gevonden.

Kinderen bevoordelen ten opzichte van anderen, komt het dreigen en scheuren tegoed...heeft de arme jeugd geen recht op eten en weten ? In de oudste, 'goedbedoelde' *dreigersroman* is rijk zijn een in huwelijksaanzoeken gebruikte zegen.

In de nieuwe, nog beter bedoelde testamenten, die al wat minder draconisch dreigen...is rijk zijn eerder een handicap.

De goedgeprate bezitsdrang der *OudTestamentisch*e dwazen, zou zelfs menig twintigste eeuw 'se Zuid Vietnamees verbazen. Palestijnen en Joden, destijds kinderen van hetzelfde moederlijf, de enen minder machtig, de oudste die de jongste dient, stop met mekaar te willen verscheuren in naam van de eigen elite of de eigen

godsdienst of de eigen nationaliteit...mensen hebben geen nationaliteit en zijn zelf hun tempel wel. Autonomie begint tussen de werkers aller landen, tussen de buitenmensen of zij die graag tussen dichte bouwsels verblijven, tussen hen die een menselijke rechtvaardigheid willen.

Schrijvers met een collectief verantwoordelijkheid aanvoelen beschreven het voortdurend lessen trekken. De armere wereld verloor zijn rechten aan de nog altijd door dreigers bij hun en hier geleide wereld.

De dag dat die wereld tot macht komt, schudt die wereld het hen door hun en onze superklasse bezorgde wereldjuk van z'n nek...actieve solidariteit zal het dan ook hier van uitbuiting en gemakzucht moeten winnen. Het is wel een mooi leven, maar daarom nog geen mooie wereld...en daar zullen we wat aan doen. We zijn er in feite al eeuwenlang mee bezig.

Het kan nog een hele poos duren, maar af geraken zal het werk dat zich nu al zolang zonder veel volkstoezicht voltrekt.

Steeds vertrekkend vanuit een nieuw stadium, steeds tegen het valse vragen in : je bent welkom in alle ploegen die die tijd aan 't voorbereiden zijn.

De door de eeuwen heen doorgegeven vormen van waan allerhande, nestelen zich nog altijd op de achtergrond van onze dagelijkse ervaringen met anderen. Een waanidee, een ''t is zo en 't zal nooit veranderen 'gedrag, is zo sterk dat eenmaal het zich in gewoonten ingenesteld heeft, het nog moeilijk aflegbaar is.

'Het geslacht op aarde behouden...een grootschalige collectieve bedoening in het oude deel der verzamelde verhalen, aanvankelijk een nationalistisch iets...de individuele tips en de internationale aanzetten zaten tussen de belevenissen en de woorden van vier evangelisten die veel van ene Jezus wisten.

Zij die met het godsidee blijven vechten, en zich een onlichamelijke geest willen toemeten, zijn verstrooid en verdeeld geraakt, ook al heersen ze nog over deze wereld.

Zij die met de rationaliteit vochten en vechten ook.

In allerhande kleuren hun onderverdelingen hebben zij alleen interesse voor het gelijk van de groepen geaardheden die hen steunen. Rationaliteit is er om soepel te beheersen, niet om te tiranniseren of te verdelen. Verdelen ?

Aan de ene kant in blauwe uitbuiters van het individualisme, en in roze en rode en rodere of groene methoden om de individualiteit in het gezamenlijke te integreren.

Verdeeld raken tussen tafels , stoelen , pennen , theorie zonder naar de mensen uit de praktijk te luisteren.

Eender waar systemen en mensen die belangrijke sleutels tot geluk belemmeren, moeten er ook mensen opstaan die die *blocage*s aanklagen en die mensen met woorden in een greep durven nemen...daar waar die mensen als pionnen de vrijheid van anderen verwateren doen.

Wat is men met een overvloed van intellect, als het gebruikt wordt om nieuwe elites te vormen ?

Wat is de zin van handelen in onleefbare steden en gebombardeerde dorpen ?

Weg met lompheid, bruut verbaal en ander geweld, met lauwe flauwe kul, weg met op leugens gebaseerde fopspenen.

Wanneer het tij zal keren en het sterkste volk het zwakste niet meer onderdrukken zal, wanneer de slaven zelf drijvende kracht worden, tegen hun drijvers in : onderdrukten, in hun nieuwe kiemen zelf geen onderdrukkers meer, zullen hun les bij elke nieuwe ervaring beter begrijpen, hun ongevoeligheid voor de door een bepaalde welvaart verzachte geschiedeniszweep naast zich leggen...

iedereen zal pas echt in een nieuwe verscheidenheid delen kunnen...als de tank bestuurders en de jachtpiloten niet meer meedoen willen...dan... .

Nochtans...als dagen met arbeid zijn gevuld, luistert men niet meer naar reders of geschreven rede...maar trapt men in de subtiele vallen van de moderne slavernij.

Om waarheid te kunnen verharden, werden en worden miljoenen ervaringen uitgezift.

Om de rede op het sadisme te laten primeren...planning op verkwisting, overleggen op hakken...om het nuttig gebruik van overschotten in de plaats van het weggooien ervan te stellen...doe je zo niet...dan doodt je de hongerigen...ook al zie je ze niet.

De rede raakt achterop door valse praat en hebberige instincten , door boulevardpersverslaving.

Een collectiviteit in beweging rekent best niet teveel op onbezonnen agressiviteit, vooral op vastberaden leiders, naar eendracht strevende grote bewegingen, solidariteit en collectiever wordende doelstellingen.

Een collectiviteit in beweging...dat begint met individuen...dat valt niet uit de lucht en wacht niet eerst op iemand anders. Goed uitgewerkte en vanuit verantwoordelijkheid opgevolgde afspraken, blijken telkens een garantie voor steeds opnieuw te halen doelen.

Weinig gewoon zijn en dan ineens te veel krijgen, gevolgd door schrokken, uit vrees om niets meer te hebben, brengt op termijn de eerlijkheid tot zwijgen. Dan lokt de roep van 't laten omkopen, de kortste weg naar een bedwelmend teveel, breekt de moed en voedt het onderbewuste in zijn sluipende aanvallen op de collectieve rede.

Er is geen uitverkoren volk. Alleen telkens de oppervlakkige verschillen van stam tot stam. Er is geen uitverkoren mens, alleen telkens die andere uit te bouwen 'gaven', andere levensopdrachten.

Eén internationaal ruimdenkend, strikt sociaal- ISME,

Aan geen ras, grens, taal, volk of grootkapitaal gebonden...waar iedereen rustig zijn eigen verscheidenheid aan manna vindt...waar aan het woord 'kollaboranten van de macht' geen smet meer kleeft, omdat die macht niet meer terug naar donkere periodes kan en mag.

Als volksaard niet over enge grenzen heen kijken kan en zich onwetenschappelijk achter stoer doen , zogezegde godsdienst en dwaze zuiverheidsidealen verschuilt, komt met de crisis de kwel van verdrukking weer opzetten.

Men vergeet zo graag echt nobele waarden. Men leent geld aan de gemeenschap en durft mateloos rente vragen. Men helpt alleen diegenen die de eigen groep baat kunnen bijbrengen.

Bewust voor stemmenverlies sluit men zich in kwade zaken bij de navelstaarders aan. Ze verdraaien waarheden en lanceren sensationele, minder sensationele of gewoon valse geruchten.

Ze bouwen een klasse justitie voor de zwarte ridders van rond de Nijvelse nevelen...of voor de bescherming van de grote geldgabbers. Ei zo na kneden ze met hun geld onze mening.

Wij hebben erediensten en vedetten cultus, bijna geen politieke vergaderingen ; buiten diegene waar het essentiële meestal onbesproken blijft, nooit gestemd wordt.

Samengekomen op onze erediensten en vergaderingen, onmondig, geïsoleerd, hopend op het aards of hemels gouden kalf...zien we de ezel in onszelf niet. Op onze samenkomsten, met uit werkmiddens ontsproten doelen, laat men sommigen toe van ons in blok voor ja knikkertjes van de MISleidende bovenste klasse laten door te gaan. Men ziet niet het belang dat het openbare voor het persoonlijke leven betekenen kan. Men lijkt altijd voor een opstand beducht, men volgt de voorschriften van degelijk vergaderen niet.

Teveel bezitsdrang allerhande, te weinig kansen op geborgenheid voor kinderen. Teveel narcistische reflexen die ons in ons gezinnetje opsluiten. Te wantrouwen hebberige mensen. Teveel ruzie en sleur. Te weinig doen aan te weinig voldoening. Teveel verwaandheid, bezit en ontevredenheid, vertrekt van 'nooit genoeg' en 'altijd minder dan een ander'. Teveel onervarenheid om met het onderste deel van de liefde om te gaan als het allemaal zo moeilijk lijkt.

Noem mij hier terstond driehonderd redenen om in de medemens ontgoocheld te raken. Als je ze vanuit objectieve, op het positieve gerichte invalshoeken bekijkt, blijf je niet mopperen en zagen over 'hij doet dit en zij doen dat en...'

Maar toch. Waar er veel in naam van iets objectief goeds bijeen zijn, komen er desondanks veel, toch meer en meer bereidwilligen in hun midden. De goochelaars in valse bekwaamheid, zij die anderen minderwaardigheid voorschuiven, snoeren mondigheid en kunnen zonder replieken met hun gepast gehanteerde ondeskundigheid, blijven bewijzen dat ze nog niet aan vervanging toe zijn. Nooit zwijgen wanneer je vindt dat je iets afkeuren moet, de momenten waarop je dat kunt zijn immers nog veel te schaars. Vanaf nu zijn volwassenen meer dan ooit collectief verantwoordelijk voor oorlogen, epidemieën en werkeloosheid die hun kinderen op wereldschaal overkomen.

En toch...ondanks sommige duidelijke, nooit door de machtigen uitgelegde tekenen, gelooft een stuk van 't volk niet met inzicht in de macht van rede en verantwoordelijkheid.

Ze kunnen er niet in geloven, ze krijgen er de kansen niet toe ; zo bouwt men zich een harnas van gedachteloze gemakzucht, ...want anders sleurt de paniek, de stroom van de pijn van het niet volledig zijn, sommigen onder ons mee.

Het collectieve asociale kan voorkomen worden door leiders doelmatig te controleren en ter verantwoording te roepen...door jezelf ook voor medeverantwoordelijk te houden.

Het asociale werkt nefast, de twijfel straft zichzelf totdat je alles hebt uitgezift en het voornaamste overhoudt.

Indien niet gegrond, is klagen giftig. Klagen kan alleen met de bedoeling aandacht voor positieve veranderingen te vragen.

Verandering, niet om met schijnbaar sleur geworden goede gewoontes te breken, niet om enge belangen zo vlug mogelijk in vervulling zien te gaan.

Laat de super de-luxeverlangens van de klasse-aan-de-top niet toe dat ze de klasse-aan-de-dop meesleurt in haar gevechten om hun concurrenten zelfs militair weer mee te helpen verscheuren. Op momenten, tijdens jaren dat de meesten het alweer vergeten zijn...steekt, 'uit het oog verloren' het stinkend oorlogsbeest weer de kop op vanachter zijn bedrieglijke maskers. Hoeveel doden moeten er nog vallen vooraleer de Zuid-Amerikaanse en ander nazis zijn uit geraasd en hun rechtse gelden opgedroogd ?

Wie maakt er vandaag echt gebruik van feiten en bronnen en studies over het nog in recente vorm aanwezige verleden ?

Hoe vaak ervaren wij ons leven als een persoonlijk en gezamenlijk innemen van standpunten in sociale organisaties.

Zijn wij er ons van bewust dat het politieke, sociale en economische bepaalde voor de maatschappij als geheel bepaalde negatieve wetten volgt ? Voor wie zijn wij zwijgzaam en spaarzaam met onze mening ? Zien wij nog de waarheden achter armoe en glitter ? Vanwaar komt die maatschappij bij ons en in andere gebieden ?

Naar welke maatschappij willen wij samen evolueren ? Want niets staat stil. We moeten de geschiedenis leren zien als ontwikkelingen die in het sociale hun bekroning zoeken en vinden. Welke mechanismen veroorzaken nog steeds oorlog, milieuvervuiling, onderontwikkeling, bewapening, honger, uitbuiting, verpaupering, analfabetisme...en commerciële culturele overheersing ?

Wat zouden christelijke en socialistische en nog andere werkers al 100 jaar lang niet kunnen bereiken hebben indien ze niet gescheiden gehouden waren ? Indien ze meer internationale toenadering hadden gezocht. Indien ze de superklasse die hen hun werk ontnam of onderbetaalde schaakmat hadden gezet i.p.v. voor hen gaan te vechten ? Hebben wij niet teveel vertrouwen in een soort hemelse goeie gang van zaken ? In de uiterlijke kunstmatige glans van alles en iedereen die ons mee in het zog van het *groot Gapitaal* zuigen ? Ons verfijnen kunnen we alleen als we de menselijke domheid blijven bestuderen. Leven we niet in een samenleving waarin we mekaar meer op de hielen moeten zitten dan dat we mekaar kunnen helpen Hoe kan dat veranderen Alleszins niet zonder een gepaste, op het overkoepelende ingestelde mentaliteit en organisatie. Alleszins niet door ons op onze vele verschilletjes in bezit , graad en gezag vast te pinnen. Alleszins niet zolang er op het initiatief tot beginnen spreken precies een hypotheek rust.

Een groep mensen over een belangrijk iets uit hun schelp krijgen is veel moeilijker dan alles in z'n gemoedelijke koffiezetplooien te laten liggen. Moeilijker dan alles een opgedrongen gang te laten gaan. Hoe komt het dat onze vrije tijd niet voor een stuk een lees-denk en vormingstijd is ?

Naar welke soort maatschappij wil de leidende klasse toe ? Naar een gouden-kalf syndroom voor een elite, gedragen door miljoenen die zulks ieder voor zich willen bereiken ? Iemand met super-de-luxe dromen gelooft niet dat het kapitalisme eigenlijk een veel middelen verkwistende lintworm is.

En over wat er met het socialisme aan de hand is, en in welkstadium dat zich momenteel bevindt...daar hoor je in welk stadium dat zich momenteel bevindt...daar hoor je natuurlijk niet teveel positiefs over. Bovendien plagen wij onszelf teveel met een aantal vooroordelen die onze eigen sociale en psychologische onvrede moeten wegcijferen. Vooroordelen en zich laten domineren door alles en iedereen komen soms ook beter uit voor persoonlijk willen hebben dan om gezamenlijk te willen zijn.

Vooroordelen zijn niet alleen een gevolg van passiviteit en berusting omdat alles toch zo complex in mekaar zit, maar ook een gevolg van alle negativiteit en emoties die we door moeten. Waarom zouden we onze collega's als concurrenten beschouwen ? Vooroordelen zijn een gevolg van een gebrek aan kennis en bewustzijnsgraad, nodig om het geheel der toestanden en gebeurtenissen te kunnen blijven overschouwen. Vooroordelen zijn er om de enge voordelen te kunnen behouden.

Slechts door een linkse ontleding van situaties, een op de belangen van de werkers (arbeiders, bedienden, boeren , zelfstandigen, kleine en middelgrote ondernemingen) gerichte uitgangspositie, krijgen vooroordelen geen kans meer. Pas dan wordt kennis strijdbaarder dan vooroordeel.

Kinderen, jullie nieuwe dragers van het leven, jullie zijn niet gebaat met een vervalste geschiedenis. Hoe kunnen jullie je echt goed in 't heden voelen , als dat heden jullie niet wordt uitgelegd als een stap naar een te richten toekomst toe ?

Gaan jullie je ook laten verdelen ? Of zullen jullie de oneindige voordelen van zich achter objectieve bronnen aaneen te sluiten inzien ? Wijsheid, hoe zwaar ook aan moeilijke omstandigheden gebonden, blijkt achteraf eerst een vooruitgang te zijn. Wijsheid kan eerst beginnen , daar waar men door ervaring hernieuwd doorzicht hebben blijft. Waarom moet lijden altijd eerst voor de wijsheid, de mankheid van structuren aantonen ? Rechtvaardigheid, geboren uit de kracht om het onbeholpene de wereld uit te helpen...moet stillaan vlugger vooruitgang boeken...mag niet meer achteruitgaan.

Te midden van al het ongelukkige , nieuwe levenskansen scheppen, tweemaal beter af zijn, eenmaal materieel, eenmaal psychologisch. Beseffend dat deze inzichten in de eerste plaats

collectieve erfenissen zijn ; erfenissen die ik tracht onder woorden te brengen , dank ik jullie voor jullie aandacht…en wens ik jullie veel kracht om op deze inzichten blijven verder te bouwen.

de redenen waarom de mensheid zijn lot met de waarde van het geld verbindt

Deze redenen zijn niet alleen van objectieve aard; waar ik mee bedoel; verbonden aan de objectieve bestudering van de geschiedenis als wetenschap; met name het verband tussen de verschuiving van sociale verhoudingen van mensen en maatschappijen te midden hun evolutie van landbouwgemeenschap naar industriële samenleving.

Ook velerlei subjectieve redenen liggen aan de basis van het feit dat geldverhoudingen zoals loonarbeid en handel (waren productie) , de dag van vandaag anno 2002 nog immer bestaan. De kapitalistische zweep dreef de materiële vooruitgang verder en verder maar de prijs die ervoor betaald wordt vertaald zich nog immer in oorlog en armoede en voor een stuk ook in intellectuele en culturele leegte.

Met subjectieve redenen bedoel ik in feite alle negatieve emoties en alle soorten materiele levensomstandigheden die de mens gevangen houden in zijn isolement als individu en loonslaaf, al die honderden oorzaken die hem beletten van op basis van klasse solidariteit tot een eenheid van handelen en denken te komen.

Ook de valse verdeling tussen allerlei godsdiensten en andere levensbeschouwingen komt de mens in 't algemeen filosofisch maar niet te boven en dompelt hem in een soort nihilistische leegte. Zaken zoals de man-vrouw relatie en de zin van het leven of het mysterie van eventueel leven na de dood brengen hem in eindeloze verwarring. Verwarring die vaak alleen met het materiele en simplistisch populistische en niet met het intellectuele opgevuld wordt.

De blogfilosofen

Reizen en Waarom ?

Aart Tiest, vond op het internet een advertentie die een oproep deed voor vrijwilligers die samen met mensen uit hun omgeving op reis wilden gaan. De reis zou als documentaire in feuilletons worden uitgezonden. Men zocht iemand die zelf het nodige zou doen om een groep samen te stellen. De manier waarop en met wie en naar waar en hoe lang en de reisthema's zouden ze zelf mogen invullen. Voorwaarde was wel, dat men geen vergoeding vroeg om aan het project mee te doen (er was wel een geheimgehouden groepsprijs) en de duur van de reis moest tot een maand beperkt blijven. Een maand was misschien wel haalbaar voor de meesten als ze daar hun verlof wilden aan spenderen. Aart moest minimum drie en maximum zeventien medereizigers weten te vinden. 17??? Daar zou te veel organisatie aan te pas komen, niet dat hij geen tijd had, maar zijn gezondheid als medisch ongeschikt verklaard om te werken, liet te wensen over. Hoe kon je nu reizen met zeventien mensen, daar had je al een bus voor nodig en hoe diep kon je dan op mogelijke thema's ingaan ? Was het de bedoeling van gezellige koffiekransjes te filmen en gesprekken van de hak op de tak zoals je die ook thuis kan hebben met buren die je nauwelijks kent of speelde er ook een cultureler en diepmenselijker aspect mee ? O jee ! Aart zag dat het een commerciële zender was…ja, zo met reclamebrokken tussen een intens gebeuren dat je best als geheel bekijkt door. Dan kon je wel raden welke inzending het pleit der ideeënbrouwers zou beslechten. Dan moest er vooral veel ruzie, haat, nijd, jaloezie, hebzucht en een aantal complexe verwikkelingen van dit alles bijzijn. ..en dan nog liefst in een land met armoede. Aart zette zich aan het denken. Misschien zat hier niet alleen een tv-reeks, maar ook het schrijven van een roman er over, voor hem in…uit het echte leven gegrepen. De groep die het beste voorstel kon doen, kon ook rekenen op de medewerking van een cameraman en een geluidsman. Solliciteren ? Ja, waarom ook niet !? Hij zette zich aan het raam in zijn huisje in het bos en overwoog wat hem door het hoofd schoot. Eerst zou hij een thema dat de groep mensen verbond zoeken en daarna nadenken over wie hij vragen zou. Hij kende wel een pak mensen, maar welke zouden deze uitdaging aan willen gaan ? Zou hij kiezen voor mensen die beroepsmatig met drukke dingen bezig waren, of eerder voor mensen die niet echt meer mochten of konden meedraaien in het jachtige leven van de dag van vandaag ? Zou hij kiezen voor alle mensen van alle leeftijden, best wel dacht hij, mannen, vrouwen , dan zouden er wel een paar op hotel moeten gaan of hun tent moeten meenemen als de reis met een camper moest gebeuren. Hij kende ook iemand met een motto en misschien konden er wel een paar mensen met het openbaar vervoer dezelfde reis ondernemen…en dan zou men 's avonds wat kunnen nakaarten over de verschillende manieren van reizen. Een paar fietsen mee achterop, eens in de streek van bestemming aangekomen enkele nog verplaatsingen van een zestig, zeventigtal kilometer per dag. Hij had al wel enkele mensen in het achterhoofd die met kunst en filosofie of sociale en ecologische dingen bezig waren en hij zou er ook via de moderne communicatietechnieken andere mensen uit een aantal verschillende beroepssectoren kunnen in betrekken.

Welke thema's verbonden de mensen die hij kende ? Velen hadden een blog of waren op facebook actief. Ze gaven mekaar mooie muziek door, soms dagdagelijkse zaken, actualiteiten op allerlei vlak, maar de meesten van deze 800-tal mensen met wie Aart onder meer zijn eigen schrijfsels deelde, waren toch vooral met psychologie, kunst en actualiteit bezig, op een kleine groep na; die mekaar via allerhande computerspelletjes onderhielden. Probleem was dat mensen in de virtuele wereld niet zo zitten te springen om ook in levende lijven van mekaars persoonlijke wereld deel uit te gaan maken, op enkele uitzonderingen na. Gelukkig wonen ze zo ver van mekaar verwijderd eigenlijk, want net zoals je met één man of vrouw je handen vol hebt, kan men zich geen té grote groep vrienden of vriendinnen permitteren.

Toch wel best moeilijk om nu in mijn eigen leefomgeving mensen te gaan aanspreken om aan zo een project te beginnen, dacht Aart in zichzelf. En dan qua themakeuze, was niet alles psychologie en kunst en sociale dingen tegelijk ? Het ene maakte onlosmakelijk deel uit met het

andere, zelfs de wetenschap, geschiedenis, politiek, godsdienst, spiritualiteit, noem maar op...alles was verbonden, 'relié', zoals de Fransen zeggen. ..in hun woord voor godsdienst, réligion, komt het woordje 'god' niet voor. In ieder geval, voor je over die dingen echt thematisch kunt beginnen nadenken, moet je een bepaalde filosofische visie op het leven hebben. Velen in zijn kennissenkring waren wel belezen tot heel breed belezen, maar echt profesoren of hele geleerde types waren er niet bij. Veel autodidacten en van elke beroepscategorie wel iemand, met uitschieters in het bibliotheekwezen. Misschien moest het echt wel de filosofische kant op met de reis en kon het én een individuele en een collectieve zoektocht worden naar de zinnen van het bestaan in de breedst mogelijke betekenissen die het leven op alle manieren te bieden had.

Natuurlijk, Aart zou om te beginnen Gust vragen, van de 'making sense of nonsense and insanity '- blog, een man die in de tijd van zijn dagelijkse column bij een grote internetprovider toch wel tot een 1000 bezoeken per dag op al zijn blogs tezamen had. Wat begon met een paar tot een tiental bezoeken per dag, was beginnen groeien naarmate hij het voorrecht kreeg van dagelijks op de hoofdpagina van de provider te staan. Naast filosofische artikels bracht hij ook duiding over wat er voornamelijk in het buitenland sociaal en politiek gaande was, en als niet van een krantenbezitter afhankelijke en geen schrijver om den brode, kon hij het zich ook permitteren van de nodige pragmatische tot voorlopig utopistische alternatieven naar voor te schuiven. Het bedrijf waar hij vóór die tijd voor werkte, had hem met subtiele dwang doen tekenen voor een vroegtijdige uitstap uit het arbeidscircuit. Momenteel woonde hij ergens vrij geïsoleerd, waar hij toch nog af en toe contacten had met mensen zoals ik die op de één of andere manier met kunst en het leven bezig waren. Dat waren er door de jaren heen toch al wel een flink aantal. Best een aardige kerel, als ie iets voor je kan doen, zal hij het niet nalaten, maar dat begint door een aantal aan de materie verbonden oorzaken ook sterk te minderen...dus geeft ie nog wat raad of zo aan mensen, ook al denken die dat er ergens een paar haken aan hem los zitten, zeker als hij het over de eenheid van het bestaan en het leven als een oneindig iets begint te hebben. Als je Gust ontmoet begin dan maar over de internationale politiek of alledaagse zaken of over boeken en films, maar niet over het esoterische deel van het leven. Over psychologische dingen kan hij ook in theoretische bewoordingen uitpakken, wat op de duur ook begint te vervelen, maar over persoonlijke dingen wil hij niks meer kwijt, 'geen tijd meer voor al die spelletjes tussen mensen waar van de afloop dikwijls op voorhand gekend is ', vindt hij zelf; al blijft hij de evolutie van al dat zielsgebeuren wel 't hoogste quoteren in de 'zoeken naar zin-ranglijst'. Vooral de manier waar op mensen bewust of onbewust door hun ervaringen gaan en de algemene tot zeer diepe zin van dit alles, houdt hem nog wel bezig, zeker het energetische systeem dat hij er achter vermoed; want bij hem moet je niet afkomen met de wereld die op zeven dagen geschapen is of je zou het logisch moeten kunnen bewijzen...of "erbarm U Heer en gedenk genadig, het kwaad dat ik heb aangericht" of zo...of je zou duidelijk moeten kunnen aantonen dat er inderdaad een energie is die niet heel de stadia tussen straling, atoom en cel en zo verder heeft moeten doorlopen om een aan ons gelijkaardig bewustzijn te hebben. Nee, als mensen mekaar negatieve dingen aandoen, doen ze dat meestal niet alleen...'en toch zijn ze persoonlijk ook een stuk verantwoordelijk', vult Aart dan soms aan, 'of het nu over de politiek of de liefde gaat'. Alhoewel Aart's liefdesleven momenteel onbestaande was, in de klassieke zin van het hebben van een al of niet samenwonende relatie met iemand en zijn vorige relaties bij wijlen zowel hoogtepunten als nog al complex waren, aanziet Gust hem als een ervaringsdeskundige op dat bewuste liefdesvlak, maar niet als een na te volgen voorbeeld. Zijn oordeel hierover is geen moralistische afwijzing, eerder een bewijs van het feit dat levenslijnen voor een groot stuk niet anders kunnen lopen dan dat ze lopen. Ja, de Gust, zou hij zeker aanspreken over de reis. Hij was weduwnaar en zijn zoon was het huis uit en alles en iedereen die hij in het leven tegenkwam, waren inspiratiebronnen en aanvullingen in zijn leven, in het leven, dat hij op alle mogelijke manieren probeerde te interpreteren en vervolgens te decoderen en in een groter geheel te plaatsen, om dan in zo eenvoudig mogelijke woorden via dagdagelijkse situaties iemand nog wat van nut te kunnen zijn. 'Met theorie alleen zijn de meeste mensen toch niet veel, ze schieten er niet mee op, ze moeten door de ervaring Aart', zei Gust van onder zijn snor al eens door.

Wie zou er nog in aanmerking kunnen komen voor de reis ? 'Als ik een ervaringsdeskundige in de liefde was", zoals Gust beweert 'en we hebben al een filosoof en filosofie bestrijkt bijna ieder domein van het leven, bleef er dan nog een thema voor het zoeken naar zin over ? Zou hij , Aart het in zijn in te dienen reisvoorstel bij drie mensen houden of voor de zeventien gaan' ? Achter welke een soorten zin zagen de mensen (de kijkers) nog uit de dag van vandaag ? Kerken hadden nog weinig aantrekkingskracht, maar toch afgaande op het relatieve succes van al die verschillende alternatieve spirituele 'paden', waren er toch wel een pak mensen die nog steun zagen in een spirituele benadering van het leven, een domein dat tot voor kort in kringen van klassiek geschoolde filosofen nog enigszins verboden terrein was. Veelal kon er alleen gesproken worden of een glas water op een tafel nu bestond of niet en werd alles zo veel mogelijk tot wiskunde herleid. De kennissen van menig filosofische kring kunnen er over meespreken. Gust en ik kennen wel zo enkele mensen, ze kennen mekaar niet echt, maar toch komen ze samen om over essentiële dingen te praten en ze hoeven daar voor zelf geen vrienden te zijn of worden in de persoonlijke zin van het woord. 'Wat vullen al die tegengestelde meningen en visies mekaar toch prachtig aan ', dacht Aart. Waar was ik nu eigenlijk gebleven...spiritualiteit...niet in de zin zoals Gust, die er tot nu toe van uitgaat dat er misschien wel een met 'god' of ons bewustzijn vergelijkbare energie was vóór de recentste big bang cyclus, maar het er wel op houdt dat gewoon kleiner of gelijk aan nul niet kan bestaan in de natuur. Met andere woorden, spoken bestaan niet en alles wat bestaat heeft een stoffelijke inhoud, een volume...van zodra die zinloos dreigt te worden, door te veel druk (of het nu om een atoom, een ster of een cel gaat) ontploft het geheel...en alles keert terug weer tot wat het oorspronkelijk was : straling.
Beide denkrichtingen hebben gemeen dat ze eeuwig leven voor mogelijk houden...maar op welke manier ? De ene

groep heeft daar wel een godsdienst voor nodig, de andere niet het klassieke geloof, maar het door wetenschap en ervaringen komen tot veronderstellingen waar men dan zijn vorm van geloof aan ontleent. Het raadsel van 'wat was er eerst, de kip of het ei', was volgens Gust inmiddels al wel opgelost. Het ei was eerst, chronologisch gezien, zoals het atoom er na de straling was en de cel (ook een soort ei) na het atoom. De voorstelling 'wie of wat schiep het heelal' impliceert of wel een schepper of én de natuur die geen vormeloosheid en inhoudsloosheid kent...en onder druk van zijn eigen wetten verandert wanneer iets onder druk geen zin meer dreigt te krijgen. Wie zou ons daar op de reis een eind verder in kunnen helpen ? Een vrouw misschien. Dat lag al moeilijker...één vrouw met twee alleenstaande mannen in een camper...bah, er waren wel altijd ergens kamers vrij. Welke vrouw zou de thema's van de reis zien zitten ? Sofia, de vrouw van Kunal, de 'positivo' samen met haar man zelf misschien ? Raar toeval dat die toch wel net belde zeker en zo kwam Aart op het idee van daarnet. Bestaat toeval wel echt, daar zou ook de reis, naast de grote reis die het echte leven was, wel uitsluitsel kunnen over brengen. Al die verbonden levens, hoe komt het toch dat de paden van mensen nu juist kruisen met die en die en splitsen en zo verder ? Kunal, de positivo genoemd omdat hij het veel over 'positief denken' had, was ergens in een dorp zonder pastoor, geen onderpastoor, geen lekenpastoor meer; maar een soort alternatief geworden voor de wekelijkse eucharistieviering van weleer. Hij was een soort moderator die elke week een tekst inleidde uit één van de godsdiensten en die dan de bespreking daarvan in goede banen probeerde leiden. Soms verliep zo een bijeenkomst academisch, soms werden er al eens persoonlijke voorbeelden rond het besprokene gedeeld, maar ook even vlug afgesloten; zo had Gust me eens gezegd. "Er zijn te diepgaande redenen waarom mensen altijd met enige reserve leven, ze zijn niet altijd klaar om te zware werkelijkheden aan te kunnen...en hoeft dat wel altijd ? Ze hebben ook geen kader en achtergrond om een aantal pijnpunten zowel als geluk in hun leven te kunnen interpreteren...en alleen zij kunnen daar ten volle in slagen...maar er is geen haast bij, al wat komen moet komt, maar soms is het gewoon te laat voor dingen, of hoeven er zelfs gelukkig geen al of niet nefaste beslissingen te worden genomen. " Kunal had ook had een blog rond deze met de ziel en het geestelijke verwante dingen. Sofia was leidinggevende in de christelijke vrouwenbeweging en haar positie werd wel wat gecontesteerd, omwille van het pad van de paus in Rome dat haar man niet zo nauw meer bewandelde; maar per slot van rekening waren we inmiddels al 2011 op de Gregoriaanse kalender zeker ! Ze gingen bijna nooit op reis eigenlijk, zo verweven met het dorp als ze waren. "Waarom vertrekken, als we hier nodig zijn en al onze ervaringen en opdrachten hier liggen", zei Sofia eens tegen een vriendin van Aart. Zo, misschien zaten we dan al aan 4 mensen, misschien ook niet, maar we zouden hen zeker mailen als we ergens onderweg in een kerk kwamen en wat meer symboliek rond de ene of andere tekst zouden nodig hebben.

Aart vroeg zich af of die cameraploeg geen hinder ging zijn bij de spontaniteit rond de reis en sommige thema's vooral. Of misschien zou hun aanwezigheid juist als effect hebben dat het niet zo zeer een gezond roddelen onder mekaar zou worden, maar eerder een project met een zeker structuur. In ieder geval was het beter van een groep te hebben van mensen die mekaar in het echte leven kenden en die van mekaar al jaren wisten waar ze mee bezig waren en welke hun achtergronden waren. Het zou wel leuk zijn met twee groepen te reizen of de groep in twee te verdelen, mensen die mekaar reeds kenden en anderen en de opgenomen filmbeelden met mekaar af te wisselen. Aart was precies aardig op weg om een soort film regie te voeren, wat ten slotte ook van hem gevraagd werd eigenlijk, of zou er in de camper van de cameraman en geluidsman ook een regieassistent meereizen ? Vermoedelijk wel.

Tot nog toe had Aart dus veertigers en vijftigers aan boord, in de veronderstelling dat ze 'ja' zouden zeggen. Welke twintigers en dertigers eventueel ? Elena Rustich misschien, dochter van Kunal en Sofia, 24 en haar vriend Jenz Kochberg, 26, zoon van Gust en socioloog ? Elena was een jonge vrouw met heel groene vingers die de ecologische kwesties nauw aan het hart lagen. Van opleiding was ze psychologe en ze werkte met gezinnen die in relationele en andere moeilijkheden vast kwamen te zitten. Beiden waren al vrienden van af hun studententijd en Jenz zocht momenteel werk na een eerste job bij de arbeidsbemiddelingsdienst van de staat. Hij ging er zelf weg omdat hij met het gevoel zat, vast te zitten in een systeem waarbij hij alleen voor wat oplapwerk kon zorgen. Actief ook bij de jongerenorganisatie van de linkerzijde van een sociaaldemocratische partij. Gingen die niet jaarlijks met de tent en de fiets op vakantie, ja toch...en het was nu april en de reis was gepland voor juli. Dat zat toch ook al mee. Bouwverlof ook dan...oh ja, Nils Nielsen, een midden dertiger en bouwvakker, voorheen metaalarbeider, kon dan ook mee met zijn motto. Nils zou de koele, zwart-wit denker en doener in de groep zijn...iemand die gewoon in het bestaan als een zeer toevallig en relatief en vergankelijk iets geloofde...al een tijdje op zoek naar een goed lief, na een paar gestrande pogingen. Gewoonlijk op trek met zijn maat Hassan Musa, ergens van achter in de twintig waarschijnlijk en geen BMW-rijder zoals Nils, maar een Kawasaki motorrijder. Hassan 's vrouw was er met de noorderzon, een andere man en de tweeling van Hassan van onder getrokken en het woog hem soms zwaar dat een ongetrouwde vrouw bij voorkeur het voogdijschap over kinderen toegewezen krijgt. Alleen in de weekends zette hij zijn motor op stal om helemaal op te gaan in het met zijn kinderen zijn. Misschien zou hij eventueel de helft van de reis kunnen meegaan, de maand dat zijn ex de kinderen had ? Hassan had zijn eigen kruidenierszaak.

'Zo, als ik daar al eens mee begon', dacht Aart. We hebben wel nog geen zestigers of daarboven en geen tieners of daaronder, maar een man of tien zou wel voldoende zijn, er van uitgaande dat Sofia en Kunal hun bestelwagen zouden inschakelen voor zich zelf en de tent van Elena en Jenz die misschien al of niet met het openbaar vervoer zouden reizen. Een kamper, kan die naast ons tweeën nog een paar mensen mee aan boord nemen ? Wie dan ? Aart's kinderen waren ook al het huis uit en zijn zoon liep niet bepaald op met de levenswandel en reizen van pappa en zijn dochter had in de echtscheiding het kamp van de moeder gekozen.

Van vrouwen gesproken, de vrouwen waren wel serieus in de minderheid, er moesten er dringend een paar bij uitgevonden worden, bij wijze van spreken. Carola Perez en Indy Esco ? Een feministe en een alleenstaande moeder misschien, die konden dan gerust in de kamper meereizen en 's avonds op hotel gaan, al was er plaats om 2x2 mensen (apart) te slapen te leggen. Immers, met Aart's enkele in hem al of niet teleurgestelde vrouwen en de jacht op nieuwe kandidates opgeven hebbende en Gust die aan zijn weduwnaarschap vasthield, zouden er zich wel geen nieuwe liefdesrelaties ontwikkelen. Carola een mediterrane verschijning, tienerkinderen, twee meisjes en een jongen, in de veertig, had bijna evenveel gedeeltelijk moeilijke tot zeer moeilijke ervaringen met mannen als Aart met vrouwen en de half Aziatische Indy Esco, van voor in de vijftig was door haar Afrikaanse man voor een jongere vrouw verlaten en woonde alleen met haar dochter Elsie van twintig jaren jong. 'Tot daar dus', besloot Aart in zijn eigen verder mijmerende, de ploeg mensen die ik eens bij mekaar ga roepen. Als je vrienden en vriendinnen en achtergronden meerekent, zijn alle rassen en continenten, geloven en levenshoudingen dito manier van wonen of samenwonen en bezigheden en gezindheden wel vertegenwoordigd, kan best spannend worden, vond hij van zichzelf.

2.De bijeenkomst

Ze waren er met zijn allen en Aart verklaarde de vergadering voor geopend. Hij legde zijn plannen uitvoerig uit en polste naar de reacties. "Aart jonge, ouwe idealist, dat gaat allemaal niet zo vlot lopen als jij je voorstelt. Elke minuut van de dag een cameraploeg achter ons aan, wie kan dan nog spontaan zijn ? Bovendien wil je toch een zeker diepgang bereiken, een aantal thema's doorgronden, een soort theoretische uitwisseling opstarten…hoe kan je dan nog genieten van de reis zelf ? We kunnen beter af en toe eens onder mekaar samenkomen om te filosoferen rond het leven of gewoon onder mekaar te praten over waar we mee bezig zijn. " "Ja, als je het zo bekijkt, antwoordde Aart Gust,…"en wat denk jij er over Elena " ? "Gust heeft wel een punt, er zou te veel tijd kruipen in de verplaatsingen en de praktische regelingen om nog ontspannen aan debatten te beginnen, we kunnen beter samen een fietstocht maken of wandelingen organiseren, tijdens wandelingen praat je toch vlotter met mekaar en mensen vinden in dialogen vaak meer diepgang dan in vergaderingen rond bepaalde punten, waar niet iedereen hier in de groep in geïnteresseerd is denk ik".

Jenz voegde er nog wat aan toe : "Er bestaan al zoveel praatgroepen en publicaties rond al die thema's Aart, iedereen hier aanwezig kan er wel eentje vinden dat bij hem past, ik denk dat je achteraf wel een beetje ontgoocheld zal zijn in je opzet, je kan niet iedereens aandacht zo lang bij té moeilijke thema's houden. Dat lukt bijvoorbeeld wel op één plaats, zoals wij met de jongerengroep een vakantiekamp opzetten met een aantal politieke onderwerpen over de situatie in diverse landen van de wereld".

Kunal bleek het niet niets, misschien haalbaar, maar toch ook te onpraktisch te vinden en bovendien had hij al zijn handen vol met zijn zoektocht naar teksten om in groepsverband te bespreken. Sofia had te veel mensen die op haar telden en haar agenda zat overvol afspraken voor het regelen van allerlei activiteiten in de dorpsgemeenschap. Nils Nielsen zag het wel zitten, "wauw, lekker scheuren met de motto, 's avonds een goed pint bier, een lief zoeken om mijn talenkennis wat bij te stellen natuurlijk. IK zie het wel zitten". In zijn gedachten zag Aart zichzelf al met zijn tweetjes in een camper reizen of , oh no, vanachter op de motto van Nils de nihilist wiens grootste voldoening in het leven was van niet te diep op de dingen in te gaan omdat je gewoon beter van allerlei praktische dingen in het leven kan genieten, voor dat je boekje hier op aard helemaal toegedaan wordt. Hassan Muza kon geen maand zonder zijn kinderen die hij al niet veel zag en had meer gehoopt op een reis buiten Europa om zijn tweeling mee naar het Noord Afrikaanse deel van hun roots te nemen. "Hassan, jongen, moest ik zo oud niet zijn, ik ging met je mij", zei Carola Perez. Maar zeg, is het daar nu niet een beetje gevaarlijk aan het worden nu jullie ginder meer onze manier van aan politiek doen willen overnemen en zo, willen jullie echt verwestersen" ? "In Marokko niet echt Carola, en dat verwestersen…vele vrouwen liggen hier veel te veel in een knoop, ondanks al hun vrijheid".
Indy keek met haar liefste squawblik in de richting van Hassan als of ze wou zeggen dat ze het begreep wat het was om door de vader of moeder van je kinderen in de steek gelaten te worden…en dan zo jong nog. "Het spijt me Aart, ons Elsie en ik gaan naar haar grootouders in Congo in de zomer, we hebben er lang moeten voor sparen en nu we het beiden aandurven, gaan we daar helemaal voor gaan. Spijtig, want ik hou er van om uren in bed te lezen over al die dingen waar jullie het willen over hebben, maar dan meer in romanvorm, want er is zoveel tegenstrijdige theorie over van alles te verkrijgen, dat ik er mijn weg niet altijd in vindt en dan met al die praktisch te regelen dingen altijd en zien dat ik mijn werk niet verlies. Als men het werk eens onder de mensen verdeelde, zouden er meer jongeren een baan hebben en iedereen meer vrije tijd om met een andere dingen des levens bezig te zijn".

Zo ging het nog een tijdje door en op de duur was het wel makkelijk voor Aart om de balans van de vergadering op te maken. Ok dan, ik neem jullie niks kwalijk hoor iedereen, ik begrijp het wel allemaal en ergens hebben jullie voor een stuk gelijk. Nils jij en ik gaan op reis en dat die tv zender maar andere mensen zoekt…of moet ik toch een voorstel bij hen indienen ? "In juli kan ik niet Aart, je zal alleen moeten gaan jongen", zei een luid lachende Nils, maar we zullen eens alleen onder ons gaan, dat gaat vonken geven; gij die in veel te veel zin ziet en ik die gewoon wil genieten van alles en nog wat, amaai, amaai, gij gaat nog al tegen mij zagen jong. "Wel, misschien gaat dat allemaal nog wel heel goed meevallen Nils, weet maar te zeggen wanneer je vrij bent".

Er werd nog wat in groepjes nagebabbeld en wat gedronken en uiteindelijk besloot de groep om af en toe eens bijeen te komen of een activiteit te plannen. Iedereen zou een eigen thema voorstellen tegen volgende keer. De volgende vergadering, bijeenkomst werd het eigenlijk al genoemd, zou binnen een maand op een maandag zijn, de eerste maandag van de maand ging men nemen…voor wie kon komen natuurlijk, het mocht nu ook weer geen

verplichting worden ook niet. Misschien een gelegenheid om de eigen reiservaringen te vertellen…of een of ander thema zelf in te leiden ?

"Weet je wat 'blogfilosofen en aanverwanten', zei Gust…en de naam voor de groep was geboren, volgende keer bij mij thuis stel ik voor, er is wel plaats in zetels en stoelen voor een man of tien en een paar barkrukken voor de toogfilosofen onder jullie. Ge moet daar niet voor tot volgende maand voor wachten, morgen is ook al goed, maar kom niet alle dagen met zijn tienen gelijk af. Laat ons afspreken van alle thema's waar kan over worden gepraat in drie op te delen 'filosofie, psychologie en werk'. "Over de drie grote G's dan Gust", repliceerde Nils schelms : God, gat en geld" ? "Zo had ik het nog niet bezien Nils, bereid je al maar voor, met welk thema wil jij beginnen, al zouden we met filosofie moeten beginnen". "Als ik langs kom mag je de twee eerste g's gewoon overslagen, alhoewel misschien heb je wel gelijk Gust. We zullen wel zien".

3. Gust' s praathoek

Bij Gust aan de bos kwam af en toe al wel eens iemand binnenwaaien, meestal van zijn ouderdom en van het mannelijke kunnen, maar ook van vriendinnen die vooral vriendinnen bleven, geen lief werden, want zoiets was voor hem wel niet meer weggelegd na het heengaan van zijn vrouw nu al wel enkele jaren geleden. Het was de eerste maandag van de maand. De metalen donder van een motto deed de stilte in het bos even zwijgen. 'Zou het Nils zijn of Hassan', vroeg zich Gust even af. 'Eerder BMW', en inderdaad het was Nils maar zijn maat Hassan was er bij. "Ah de mannen, de 'heavens angels', van jullie te zien, alles ok met de winkel en op de bouw "? Hassan zag het niet meer zitten met zijn klein winkeltje, de concurrentie met de grote ketens dreigde hem de nek om te doen en het dorp te klein eigenlijk, wel spijtig voor sommige dorpsbewoners en voor zijn eigen, want hij deed het winkelier zijn wel graag, maar het moest wel snel gaan beteren." "En mijn werk, daar valt niet veel over te filosoferen Gust. Gewoon doen". Gust had weer een antwoord klaar"."Kop op Hassan, 't zal wel gaan als je Allah het wil… en jij Nils, bouwen is toch een prachtig iets ! De natuur, dat zijn allemaal bouwstenen en om tot de eerste cel te geraken heeft het heelal eerst aardig wat moeten in mekaar zetten. Geen enkel atoom is toeval. Een koffie of een thee voor de mannen van de snelheid" ? "Misschien geen slecht gedacht, een koffie voor mij", zei Nils. "Doe mij maar een thee", stemde Hassan in. "Zo ook over een winkel Hassan, kan je filosoferen, ook de natuur, ons lichaam bijvoorbeeld, heeft een aantal plekken met zeer specifieke distributietaken. Het lichaam doet ook dingen in, verwerkt ze en verdeeld ze. Zo heeft alles zijn nut". "En een filosoof dan" , vroeg Nils ? "Wel, die kan bijvoorbeeld duiden waar we met zijn allen mee bezig zijn en de zin en het doel van een heel pak dingen klaarder maken. Niet alleen de praktische zin van alles, maar ook die dingen waar de Positivo mee bezig is. De ziel, het spirituele, het hangt allemaal samen en ieder heeft er een gedacht over of niet, maar toch zijn we er ook een stuk mee bezig, al praten we er niet zo veel over, weet je. Je kan dat soort dingen ook gewoon herleiden tot dat andere deel dan de praktische kant van het gelukkig zijn. De liefde bijvoorbeeld. De liefde tot alles, maar in 't bijzonder tot mensen onderling en meer in 't speciaal de man-vrouw verhouding, maar dat is meer den Aart zijn boetiek, hij heeft er wel al 't één en ander over geschreven. Je moet hem maar eens naar zijn blogwerk vragen. En hoe zit dat met de liefde, al iemand gevonden Nils of is je vrouw nog niet terug Hassan". " Ik neem mijn tijd wel Gust, ik laat me niet meer opjagen door mijn goesting". "Da's al heel wat jong op jouw leeftijd". "En de mijne", pikte Hassan in "dat ze maar blijft waar ze is, maar mij mijn kinderen teruggeeft. Niks pardon, ze zoekt haar eigen ongeluk maar". "Wie weet waarom mensen bepaalde wegen uitgaan Hassan", probeerde Gust, 't is niet altijd makkelijk om dingen die met gevoelens te maken hebben te begrijpen, achter die dingen moet eenieder voor zijn eigen een beetje aan, in openheid naar de anderen toe, maar of je de dat kan, hangt nu eenmaal meer van je karakter en een aantal persoonlijke omstandigheden af …en ook van je tegenspelers in het stuk van het leven".

De mannen babbelden nog wat over de sport en het stomste uit de politiek en één voor én kwamen ook de andere gasten toe, naarmate 19 uur naderde. Kunal de positivo had een verjaardagtekst voor Gust geschreven…"ik ben nog wel wat vroeg, maar dit is voor je verjaardag en je mag er verder nog een heus boek aan ophangen". "Tiens, merci man, je overvalt me, zal ik eens direct buiten gaan lezen onder een boom zie", zei Gust terwijl Kunal beetje bij beetje in gesprek raakte met de mannen van de motto.

De tekst ontroerde Gust en deed hem goed. "Je wist niet beter, want je was een kind. En toch wist je beter, maar mocht je niet beter weten, want te zwaar om dragen zijn een deel van de voorouderlijke erfenissen. Eenieder had zijn eigen opdrachten. De jouwe waren niet te onderschatten. Ook de personages die je in je leven zou tegenkomen, hun ladingen waren ook zwaar en licht tegelijkertijd. Ze zouden op jouw zoektochten passen, ook al zou je dat achteraf bekeken niet hebben gewild. Op de ene of andere manier moest het toch zo zijn. Je kon en kan en zou je een aantal vragen kunnen stellen, waar van je je nu eerst een vijftig tal jaren later bijna ten volle zou bewust zijn en door het observeren van alledaagse kleine wonderlijke fenomenen zeker nog meer bewust zal worden. Van waar kwam je goed zijn, toch niet overwegend van uit de catechismus ? Je kan niet vooruit kijken op de dingen die gaan gebeuren, al zat je al wel met plannen, jongensplannen. Het is de magie van het leven, maar dat besef je dan nog niet. Je weet nog niet welke rollen vrouwen in je leven zullen spelen en welke richtingen anderen je zullen uitsturen, ten einde het hele plaatje van het zijn in deze wereld te begrijpen. Wat was een vrouw toen voor jou ? De zorgende grootmoeder, de moeder met achtergronden die je pas veel later zou begrijpen.

De ongekende observaties van het zijn, zoals je dat nu beleefd, waren er nog niet, want je was in de ban van andere dingen. Je zou er later over schrijven en ze hier in deze, jou altijd voortijdige testamenten inlassen, niet alleen om alles op een rijtje te zetten of als aanloop van

gedetailleerder momentopnamen van vroeger, maar om op een ethische manier die mensen die er rijp voor zijn, meer bewust te maken van dingen die hun zijn en voelen en de wereld als geheel in een andere dimensie kunnen brengen. Je meesterwerk, verspreid over een aantal blogs die allen een ander of meerdere aspecten van het zijn aanraken, is grotendeels voltooid. Tijd nu om in alle mogelijke tijden te schrijven, want je hebt de symboliek achter het ontstaan ontsluiert via de wetenschap en de filosofie en de religie in een ander daglicht geplaatst en de sociale evolutie van holbewoner tot nu als een machtig zinvol zowel als absurd epos neergeschreven. En…uiteindelijk, naast het prachtige decor van de natuur, weet je onderhand wel waarom de essentie draait : de verhoudingen tussen mensen en de rol die de liefde en de vriendschap daar in spelen, maar ook de 'beschouwing' van dit alles en de alles omvattende diepere zinnen van dit alles. Je incasseerde laagtes en beleefde ook hoogtes, en de laagtes waren al of niet nodig voor de hoogtes, waar van sommige achteraf bekeken illusies waren en toch weer niet. Men zei je zeer pijnlijke dingen en je schreef en sprak en hoorde en las, hele mooie woorden. Je leerde de schijn en de realiteit achter al die dingen uit mekaar houden. Je wist dat het zo gezegde verleden gewoon in het nu is geïntegreerd, inclusief de zogezegd gestorvenen.

De drang om dingen over te brengen, heeft je nooit verlaten. Fictief of niet, in elke vorm van literatuur, altijd diende het een hoger doel. Je schreef bijna nooit cynisch omdat je heel veel van mensen begreep en je heel goed inleven kon, meeleven, kon, medelijden nog moest leren overstijgen…niet begrijpende dat niet iedereen dezelfde inzichten en uitgangspunten en evolutie voor zich had…altijd als gevolg van dit en dat en 't geen. Net als je denkt dat 't je 't door hebt en een stuk verleden kunt afsluiten, duikt het weer op. Een overzicht ? Moet je me nog eens wat meer over vertellen of schrijf zelf maar verder".

Gust ging weer naar binnen en omhelsde Kunal en dankte hem, terwijl hij in een beweging de rest van de ondertussen aangekomen gasten verwelkomde. Aart was er en ook Elena en Jenz. Sofia zou iets later komen, maar Carola en Indy kwamen juist toe. Carola was een kusmie en sloeg niemand over en Indy, meer met reserve gaf iedereen haar mooiste glimlach. Aart sprak Gust zijn gasten toe. "Nu we toch allen gezeten zijn of in de zetels hangen, zullen we bijeenkomst maar officieel open verklaren. Zoals vorige keer gezegd, kan eenieder hier vragen stellen aan de anderen of een gedicht voorlezen of een al of niet zelf gekozen of geschreven tekst ter bespreking voorleggen. Ge moogt zelfs een film meebrengen of een schilderij of hier een beeldhouwwerk uit een stuk hout kappen van Gust. Zal ik het ijs breken. We gaan dan wel voorlopig niet op reis (iedereen schoot in een onderdrukt lachen), maar deze vorm van bij mekaar komen kan ook een stukje reizen worden.

Hier ga ik dan als eerste. Om te begrijpen, waarde toehoorders, hoe mijn leven en dat van U en vele andere, met mekaar verbonden levens in mekaar zitten, moet je voorgeschiedenissen kennen. Ooit als je niet meer zo hard moet werken, zal je misschien de tijd hebben om die voorgeschiedenissen op te zoeken, er over te praten, te lezen. Er over praten werd mij niet geleerd, ik heb het verworven…er over schrijven ook, dat ging er soms aan voor af. Dit is niet de taak van iedereen, ik besef het terdege en het hoeft niet…maar het kan helpen. Over het verleden moeten we ons geen zorgen maken, alle problemen en minder sterke kanten die we niet hebben overwonnen dienen zich toch, nu dagelijks aan. Al komen we voor 99% goed overeen, soms is er gelukkig een vuile lavabo nodig om dat ene procent tot leven te wekken; nodig om wat meer over mekaars schaduwzijden te weten te komen. Om over die dingen te kunnen praten moeten bewustzijnsniveaus daarover in evenwicht zijn…het is geen kwestie van intelligentie, maar van inlevingsvermogen en ervaringen en openstaan om iets van een ander aan te nemen. Dus jullie hebben het zitten, ik maakte een tekst."

De ouder-kind relatie evolueert een leven lang. Hetgeen iemand bijvoorbeeld met zijn vader of grootvader gemeen heeft, kan bijvoorbeeld zijn dat hij zo gefocust zijn is op waar hij zelf mee bezig is, dat hij precies een scherm optrekt voor de persoonlijke gevoelens en leefwereld van iemand anders. Zijn agenda telt, wat de anderen doen is bijzaak. Alle dagelijkse voorvallen passen in een groter kader.

Het voorouderlijk verhaal gaat verder via de nakomelingen, geen ontvluchten aan, op geen enkele manier, geen enkele. Zelfs indien ik er niet over schrijf, vindt alles een weg om zich te voltrekken naar meer en meer evenwicht, maar toch, dit is voorlopig nog een weg om mijn steentje bij te dragen in het geheel van menselijke evoluties die tot inzicht leiden. Dit verhaal is al met iedereen bezig van in de tijd vóór de holbewoners en zal eindeloos worden herhaald ter wille van de essentie van dit bestaan : het zoeken van zin te midden veel onzin. Ik apprecieer de manier waarop mensen hun interesse in dingen omzetten en ze hoeven het allemaal niet te ver te zoeken zoals ik soms, onthoudt gewoon dat het goed voor ze is dat ze soms even aangemaand worden het leven iets breder te zien. Ik ben niet iemand die voor geld ruzie maakt, bij ruzies over geld tussen mensen, gaat het trouwens over heel andere dingen die met alle mogelijke positieve en negatieve kanten van 'liefde' in al zijn vormen te maken hebben. Wat dat 'buiten' willen betreft, in die dialoog …hoe meer je iemand zijn waarheid zegt, hoe meer afstand hij of zij van je neemt tot en met je verlaat, al of niet voor een ander, maar gewoonlijk wel zeker" ? Het werd stil. Aart' s vrouw was ook weggegaan.

Gust reageerde ongevraagd als eerste. "Knap stukje werk Aart. Ik neem afstand van de dingen die men mij naar mijn kop smijt, ik probeer er een positie van onverschillig evenwicht tegen over aan te nemen (wat niet betekent dat niets mij kan schelen)…zoals de neutronen geladenheid in de kern van onze atomen…ik wacht altijd de proton geladenheid in mij af (positief geladen elektronen) om met iedereen en alles wat me omgeeft in interactie te gaan (negatief geladen elektronen…niet in zin van goed of kwaad te interpreteren). De pijn die ik bij anderen verondersteld veroorzaakt zou hebben, komt voort van heel veel voorgeschiedenis van voor we geboren werden en van het vervolg daarop dat een weg zocht om zich te voltooien…en is interactie daartussen…en wordt ruimschoots

gecompenseerd door al het geen uit mijn goede bedoelingen voortkwam. We zijn voor ons eigen innerlijk geluk voor het grootste stuk voor ons zelf verantwoordelijk...we verlegden veel naar de verantwoordelijkheid van anderen...voor wiens gedrag je om welbepaalde redenen medeverantwoordelijk kan zijn We willen onze eigen pijn teveel of schuld te veel op anderen afwentelen en we zien soms niet al te duidelijk waar de schoentjes bij anderen knellen."

Elena wou het woord. "Ik denk dat mijn voorbereiding daar op aan sluit Aart. In mijn bijeenkomsten met mensen met relatieproblemen, richt ik me soms rechtstreeks in gesprekken tot een ganse familie soms. Ik heb enkele van mijn meest geschreven vragen en opmerkingen aan mijn mensen opgeschreven. Jullie kunnen er direct of achteraf, zo niet via een volgende bijeenkomst op inpikken, van uit jullie eigen belevingswereld eventueel ?"

Ze beet tot bloedens toe aan haar nagels, je wist niet waarom, nog niet.

Ze hield je af, wou eigenlijk soms geen kinderen, wist nog niet waarom.

Je dacht haar te kunnen helpen, het overgeërfde leed door anderen aangedaan.

Ze hield je af ineens, wou het gedaan maken.

Naast de blije, zoveel enge dingen, had ze je toevertrouwd.

Je dacht dat verbetering langs jou zou omgaan.

Jullie hebben kinderen; allen heel gewild en iedereen die hier moet zijn komt er ook.

Toch na meer dan een dozijn jaren samenleven plus drie jaar inloopperiode...

Dook het vijandsbeeld nopens de dader van het aangedane weer op.

Je was man en daarom ook dader waarschijnlijk.

Eens een andere luisterende oren, de nieuwe schouder gevonden.

Je merkte dat er iets was dat je niet wist.

Ook materiële zekerheid telde wellicht mee, of toch niet.

Je kan niet blijven met iemand die je de waarheid omtrent haar leven schetst.

Tegen iemand die niet tegen je kalmte meer kan.

Maar je kan in die kalmte niet blijven als je teveel wordt gepest.

Kansen om het kwalijke deel van het instinctieve, de revanche... te overwinnen volgen.

Je bent nieuw in dit spel, het neemt met jou een loopje...ook jij wil iemand anders.

Iemand anders zonder altijd die zware problemen, ligt zeker op je weg.

Vergeet het maar, je zal het ganse scala van man-vrouw problemen over je heen krijgen.

Je zal steeds maar denken dat aangenaam blijven voor mekaar de oplossing is.

Je zal steeds maar hopen op een andere ware...en altijd voorouderlijk en eigen karma krijgen.

Ook bij dezen in een relatie die je menen nodig te hebben om deze te behouden of af te ronden.

Maar dat weet je nog niet, want je bent echt verliefd.

Na de cyclus van begrijpen, loslaten, komt de essentie van de pijn via een voorval binnensluipen.

Omdat je er niet alleen over moest schrijven, maar rollen speelt in het leven van anderen.

Voornamelijk die stand van zaken wordt continu vereeuwigd en aangepast.

Tot de mens, zoals een oude muur barst en een levensloop slechts schijnbaar stopt.

De natuur kan je troosten, twee duiven komen aan het water drinken.

Ach je bent soms zo moe van dit alles hierboven beschreven en van andere wereldtoestanden.

Door je te veel gedragen als Hercules met zijn bol, van toen je kind was hielden oorlogen niet op.

Je sloofde je voor te veel mensen uit in plaats van afstand te nemen.

Ga nu maar eens af en toe rusten in de zon, 't is weer lente.

Reis in je fantasie naar een hangmat boven op de rotsen naast een waterval.

De zee, niet te ver, maar op veilige afstand in de verte.

Het licht dat nooit donker wordt, alleen maar ergens anders zijn kan...

Of in je eigen of de andere anti materie.

Omwille van de verhoudingen tussen kern en planeten…vergeet de mensen even.

Licht dat altijd is, ook in de materie zelve…omdat materie ook ruimten heeft.

Schep op tijd ruimte in je zelf.

Je moet mij je daar zien door te slaan, in alle mogelijke soorten evenwicht blijven.

Wat alleen maar kan door af te dalen af en toe in pijn ?

Wat alleen kan door pijn als tragikomisch te beschouwen ?

Wat de voorbije dag gebeurde, is altijd weer voorspel voor vandaag.

Een stilte aan de familietafel van de oma, bijvoorbeeld, dan iemand die het ijs breekt.

Peilen naar de toestand van het liefdesleven van anderen, met eigen agenda's.

Voorstellen doen om hen te motiveren het leven aan de zijde van een partner te delen.

Vragen naar het waarom van het afspringen van de vorige poging.

Begrijpen dat men er best niet wil over praten.

Het daaropvolgend begrip dat loonde, want er volgde een paar ontboezemingen over 't geleide leven.

Even voor het slapen, liggend in bed, zet alles op een rijtje wat kan gebeuren en moet, gebeurt.

Aanleidingen en variaties genoeg die tot dezelfde resultaten zouden kunnen leiden.

Veel hangt af of uitdagingen worden aangegaan en wat er blijft pruttellen…al is dat soms best.

Wij zijn helers via ontroering, blijdschap, woorden, verbanden, beelden, confrontatie.

Via onze innerlijke communicatie en ons leeg maken, vullen met al onze goede eigenschappen.

We reizen met mensen met een nood aan mensen die hetzelfde graag gelijkaardig anders beleefden

Voorbeelden genoeg.

Zij die een kind willen voorkomen door spiraal bijvoorbeeld, een bevruchting die uitgedreven wordt.

Een nieuw gezond leven verdrijven, werkte dat niet nefast in je verdere leven ?

Vroeg ik al menige vrouw (en man).

Het kind na 't spiraalgeval zou zich bij tegenwind soms niet gewenst voelen, gevolg ?

Ondanks alle liefde die hem overkwam, blijven twijfelen en niet aandringen op behoud van eigen gen.

Hoe meer bergen van dit alles, hoe meer tijd nodig om te rusten en berusten wetend dat 't goed komt

Als het meeste leed is geleden en men niet meer bezorgd is om de zorgen van 't verleden.

Alles je door 't leven is vergeven omwille van alles wat vooraf ging ? Of blijft de nasleep ?

Als alleen nog aangenaam en goed willen zijn helpt, zonder je kapot te ondersteunen en te dragen.

Omdat je weet dat alles niet alleen in gevoelens en woorden maar ook in gedachten klopt.

Als je je echt kort bij je kern voelt.

Omdat verbondenheid ook werkt op afstand zonder woorden.

In je echte kracht neutraliseer je dan het gene, diegenen waar je niet meer voortrekker wil van zijn.

De boodschap is niet van iedereen te idealiseren, maar met de symboliek er van om te kunnen.

Er om mee kunnen is wachten op het juiste woord, de juiste interpretatie van evoluties inschatten.

Er is niks mis van met het zichtbare en stoffelijke bezig te zijn, te veel ervan is altijd nefast.

Maar ook het spirituele is deels zichtbaar en stoffelijk, maar in de hiërarchische ladder primeert het.

Al lijkt dat niet altijd even duidelijk.

Zowel het persoonlijke als collectieve én het collectieve persoonlijke, psychologisch, spiritueel, sociaal.

Daarom is een nefast politiek beleid een spiegel, niet alleen van structuren, ook van beperkte groei

Daarom worden onze levens nog te veel beïnvloed door nefaste oude dingen aan vervanging toe.

Daarom zijn gerijpte levenshoudingen, kennis en inzicht tussen verbanden meer dan nodig.

Daarom laat waardevolle daden en woorden achter, goede herinneringen, de rest, leer er uit

Iets te veel of te weinig zeggen, iets verkeerd, altijd is er een bedoeling.

Het juiste schrijven wil altijd maar meer perfectie, die je op de duur 't helderst in jezelf vindt.

Vindt een structuur voor al het oude onverwerkte leer er steeds behendiger mee omgaan.

Zo sterk je je nieuw verworven gaven.

Zeilt er mee tussen mensen door, af en toe een haven en minder van mensen willen vergoelijken

Wees gewoon blij dat je kan zien en horen en ruiken en voelen en dit alles delen kan.

Je leven, leer het niet in lijden uit te drukken, maar in lichtheid, goed voelen.

Leer je eigen ongeluk begrijpen en wentel het niet af op anderen.

Zo vermindert ook de massa aanvankelijk nefaste straling van te bedroefd vertrokken gestorvenen.

Kunnen ze eigenlijk wel vertrekken, want zijn ze niet deel van de hardware en software der levenden?

De enige vraag waar ieder voor zich een antwoord moet op vinden...met allen samen in een verband.

Waarom dit leven van mij en anderen ?

Het verhaal van de onafgewerkte dingen des levens, schrijdt dagelijks voort.

Lijk als of alles op voorhand vast ligt en heeft een mens maar weinig vat op zijn lot ?

Om welke redenen is men verwikkeld in het leven van anderen, zonder dat men dat goed beseft ?

Begeerten allerhande, trekken de mens mee in een vreemdsoortig avontuur.

Uniek aan één leven verbonden, maar verstrengeld met zo vele levens meer.

De enige oplossing, aangenaam proberen zijn voor mekaar.

Weten dat je niet één leven hebt, maar oneindig veel weerkerende door te geven opgaven soms.

Doorheen de generaties en opnieuw na de volgende big bang cyclus ?

Een intensiteit die groeit met de levens en de geesteswereld waarmee ze corresponderen.

De bewaarders van het reilen en zeilen tussen mensen, altijd zelf deel van het geheel.

Eens was bijvoorbeeld iemand aangenaam en omgekeerd.

Dan niet meer, want er waren ontspanningen en spanningen van dien van buiten het nest.

De erotiek heeft een eigen manier van mensen los krijgen uit verstarring uit 't verleden.

Het instinctieve dwingt een mens terecht of onterecht van de oude opgaven af te werken eerst.

Of het verhaalt zich op je en verlegt de opdrachten, met veelal nefaste ontwikkelingen.

Die een mens vast zetten en vaak ook een stuk van zijn omgeving.

Niet dat ze je dat tot in de treure moeten verwijten, want vaak zitten ze met dezelfde opgaven.

Waren sommigen toch veel minder licht geraakt, maar het is niet anders.

Jaloersheid is pas terecht wanneer iemand in een relatie met een ander(e) gegarandeerd verdomd.

Meestal is dat dat door het karma van de voorouders, aangevuld met het eigen karma.

Verdommen, niet zo zeer qua intelligentie, maar :niet meer bij de weg naar het hogere geraken.

Het is deze mensen vergeven, daar ze willen vergeten en al die moeilijke dingen zwaar voor hen zijn

Maar van uit een andere dimensie bekeken, is het toch niet sneu voor ze.

Het leven blijft bestaan op basis van begrepen dingen, oude of nieuwe.

Schaamteloos door het leven gaan is niet hetzelfde als zonder gegeneerdheid leven.

Hoop op een relance in de liefde vaak belast door allerlei soorten verleden

Iemand terug willen na een afwijzing heeft vaak moeilijke gevolgen.

Vaak, niet altijd, afhankelijk van de gezamenlijke opdrachten.

Ga door de inzichten van de nacht en interpreteer ze met je dichter bij je ziel ik.

Je zocht noodgedwongen door karma en lot de eenzaamheid en zij, hij kent de 'ons' niet meer ?

Doe haar, zijn lichaam dan de goeiedag van jou, de zielen zijn misschien niet uit elkaar.

Maar het spirituele aspect heeft misschien andere plannen ?

Daarom niet met nieuwe partners die nog onbezoedeld voor mekaar kunnen zijn...tot dat...?

Eén kant, de ruige kant van het instinctieve kiest voor lust, de andere voor geestelijke groei.

Blijf niet te veel in het alledaagse steken en hunker op een serene manier, niet plat.

Kinderen, een goede ega of man vinden, gaat via een uitzuivering van de contacten met jullie ouders.

Van ook het snappen van hun levensverhalen, liefdesverhalen...maar...is er iets op tv vandaag ?

Geen tijd, morgen naar school, werken of gewoon te jong om te begrijpen, te oud om op te rakelen.

Het was muisstil geweest op de bijeenkomst en de stilte werd nog sterker, iedereen bezag Elena en dan mekaar... en Aart vroeg of er iemand iets wou zeggen of vragen.

Carola stond recht. " Amaai, lang geleden nog zo een woorden gehoord. Ik herken veel van de dingen die je probeert in woorden te gieten door je notities voor je werk, ik schrijf wel eens een gedicht, maar de meeste tijd ga ik op in de gewone dagelijkse praktijk van het leven en de mensen om me heen. Toch doorheen die momenten en als ik alleen ben, of zelf bij het tv-kijken, krijg ik ook zo van die indrukken zoals jij kwam aan te raken. Die gevoelens of gedachten zijn zeer vluchtig soms en ik bouw er geen grote theorieën mee, maar ze zetten me wel aan het denken. Ik wil er wel wat over kwijt, mag ik je tekst even, want niet alles staat me duidelijk voor het hoofd.

"Ze beet tot bloedens toe aan haar nagels, je wist niet waarom, nog niet."..."misschien had je toen iemand die een verkrachting of iets naars overkomen was, ik herken dat wel, kinderen, jongeren doen dat zelfs zonder dat er sprake was van seksueel misbruik. Het heeft met een laag zelfbeeld of een enorme ontevredenheid te maken waarschijnlijk. Zich om de één of andere reden uit vroegere tijden niet thuis voelen in zijn lijf".

"Ze hield je af, wou eigenlijk soms geen kinderen, wist nog niet waarom." ..."Niet alleen vrouwen kennen dat fenomeen, mannen zijn er ook niet altijd klaar voor...ik hoor vaak van vrouwen die geweldig aandringen moeten voor een eerste of een tweede of een derde. Gewoonlijk is ieder kind anders dan het vorige, dat is jullie ook al wel opgevallen. Hoe zou dat eigenlijk komen, omdat een mens zelf voortdurend verandert of om een soort symbolische tegenpersonages in het leven te roepen om het verhaal van de levens een beetje te kruiden met diverse karakters en die van mekaar laten te leren. Een goed scenarist dat leven dat we beleven eigenlijk, al beseffen we het niet altijd".

"Je dacht haar te kunnen helpen, het overgeërfde leed door anderen aangedaan." ..."Indien we alleen met onze gedachten zouden oordelen en al een hele boel ervaring met het leven zouden hebben van jongs af aan, zouden we zonder onze gevoelens laten mee te beslissen, in vele gevallen niet voor een verhouding of een familie kiezen...maar zo is het leven nu eenmaal, het trekt je ergens in en naar een andere toe."

"Ze hield je af ineens, wou het gedaan maken. ..."Heb ik ook al wel met mannen gehad, hoewel ik het altijd aan wou houden, wat er ook gebeurde...soms is het geheel der omstandigheden zo ongenaakbaar dat je wel bepaalde wegen moet inslaan, maar dat ligt weer voor iedereen anders".

""Naast de blije, zoveel enge dingen, had ze je toevertrouwd." ..."Oh ja en dan die vele gesprekken maar ook enge stiltes in zo een situaties...blij dat ik dat achter me liet, hoewel ik zelfs als feministe moet toegeven dat ik het leven met een man wel mis."

"Je dacht dat verbetering langs jou zou omgaan" ... "Mensen kunnen nog zo hun best doen om een bepaalde situatie ten goede te keren, je moet er voor twee voor zijn en niet te veel omkijken als het weer goed gaat."

"Eens een andere luisterende oren, de nieuwe schouder gevonden..."dan wordt het natuurlijk extra moeilijk, je mag nog van je zelf denken dat je sterk genoeg bent om iets aan te kunnen dat je beter bespaard wordt...je kan er wel sterker van worden of op de sukkel geraken, kan ook natuurlijk."

"Maar je kan in die kalmte niet blijven als je teveel wordt gepest..." Echt van binnen in beide rustig worden en aangenaam proberen zijn voor mekaar, is en blijft inderdaad een goed recept, ...indien de druk van het karma van de voorouders en je eigen karma niet te groot is natuurlijk. Negatieve emoties kunnen je wel parten spelen, inderdaad, zeker zoals je zegt ..."Je bent nieuw in dit spel, het neemt met jou een loopje...ook jij wil iemand anders." "Dat zwakt op rijpere leeftijd wel af, maar toch! Ook ik beste Elena, zou een gans scala van man-vrouw problemen over me heen krijgen. Met minder te vlug ten prooi vallen aan begeerten was me dat wel gelukt...maar had ik dan mijn eigen weg wel gegaan en was ik dan niet diegene die mijn man op zijn weg moest tegenkomen ? En zonder hem, inderdaad, de periode na hem, kom je dan zoals je zegt in mijn geval toch in een relatie met mensen die je menen nodig te hebben om de hune te behouden of af te ronden. Maar dat weet je nog niet, want je bent echt verliefd." "Allemaal rake zinnen, maar ik laat het woord nu aan iemand anders graag".

“Niels, jij soms”, probeerde Aart. “Ach, ik snap het niet allemaal wat hier gezegd wordt, maar mij dunkt toch dat het in de liefde gaat om behagen en behaagd worden. De wufjes, ze kunnen rond je draaien en als je dan toehapt gaat het goed tot ze vermeende concurrenten zien opduiken…alhoewel een man vaak tevredener is met ‘haar’ dan zij denkt. Als dan jaloersheid maar dan ook ijdelheid toeslaan en ze beginnen te veel om altijd om maar meer extra aandacht te vragen, is het goed om zeep op de duur…dan kunnen ze je niet meer uitstaan en dan beginnen ze van ideale mannen te dagdromen, en die bestaan niet”.

De woorden van Nils maakten ook in Hassan iets los. “Een deel van de westerse mannen staat gewoon toe dat hun vrouw met bijna blote borsten loopt…hoe kunnen die dat verdragen ? En dan die schotelantennes waar de seks tv zenders moeten blokkeren voor mannen, vrouwen en kinderen…dat is toch om problemen vragen ? Hoe kunnen mensen die daar altijd naar kijken nog mensen als gewoon mensen zien, zonder al die opgeklopte wellust…dat is toch geen goed voorbeeld voor kinderen ook niet ! Voor jonge meisjes en jongens…welk beeld maken die zich niet van de seksualiteit…wat ze allemaal moeten kunnen en wat je absoluut zou moeten doen om mee te zijn met de rest zogezegd ! Hoe kunnen ze nog op een serene manier hun eigen weg in het seksuele ontdekken als ze vrouwen zien die hoerig doen en mannen die vrouwen absoluut overal en op alle manieren moeten kunnen onderdrukken. Die programma’s maken seksverslaafden van jullie en beïnvloeden de echt profane band tussen man en vrouw en zijn juist goed om oude eenzame mannen op te winden of van deugdelijke vrouwen hitsige ontrouwe en onbetrouwbare levensgezellen te maken. Al is dat nog allemaal niet eens nodig om vreemd te gaan de dag van vandaag. Je woont een beetje klein of je hebt financiële problemen en je bent een beetje strikt, en hup…met die en die zou het beter zijn en men is weg ! Trouwens, een beetje strikt zijn met vrouwen zowel als mannen en kinderen; we hebben dat allemaal nodig. Jullie zouden eens moeten beseffen dat je best van een ander zijn vrouw of man blijft, want dat brengt alleen maar moeilijkheden mee. Hoe je dat ook uitlegt Elena, het hoort niet van vreemd te gaan, zeker als je kinderen hebt. Het verleden van onze ouders was hun verleden, wij moeten ons niet baseren op dingen die zij niet hebben afgemaakt, wij moeten de dingen tussen ons tot een goed einde brengen. Veranderen van partner draagt daar niet toe bij…maar je hebt wel een beetje gelijk over het feit dat genetische erfenissen ook psychologisch zijn en dat het niet voor iedereen even makkelijk is om met dezelfde partner verder te kunnen. De ene wil misschien kinderen of nog kinderen, inderdaad en de andere niet…of misschien is een vrouw wel met een homo getrouwd of andersom…dat gebeurdt bij ons ook. Wat ik weet is, dat om je beroep goed te kunnen uitoefenen, dat je daar best geen familiale problemen voor hebt. Een toprenner met liefdesproblemen wint geen een koers, of het zou al eens een uitzondering moeten zijn met olifantenvel.”

“Misschien terug even een vrouw aan het woord”, stelde Aart voor. Indy keek naar Carola en omgekeerd en Carola vond dat ze zelfs als feministe in veel van wat Hassan had gezegd, kon inkomen en dat de levenswegen van mensen nu eenmaal aan culturele achtergronden gebonden zijn. Hassan vervolledigde zijn standpunten. “Maar overal zijn mensen jaloers biologisch en psychologisch en van mij moet geen enkele vrouw een hoofddoek aandoen, het gaat gewoon om het feit dat je een ander niet mag aandoen, wat je zelf niet graag hebt of er moeten ERNSTIGE existentiële redenen voor zijn mevrouw Carola, niet zo maar een avontuurtje willen. Denk je ook niet Indy, “vroeg Hassan aan de verraste Indy ?

“Weet je lieve mensen hier allemaal, het leven kan toch zo ingewikkeld zijn en dan weer niet. Veel van de levensvoorschriften uit de godsdiensten, uit de jouwe Hassan, maar ook die uit die van mijn vader, die een Boedhist was, hebben een aantal goede raadgevingen, maar langs de andere kant zien ze het één en ander wel niet zo als het in wezen is. Het achtvoudig pad van Boedha, de juiste houding, de juiste ingesteldheid, de juiste gedachte, het juiste woord, daad en zo verder is een prima basisgegeven in de omgang van mensen onder mekaar en daar waren godsdiensten voor een stuk voor bedoeld, een soort verkeersreglement voor de samenleving. Woorden zoals Karma worden door Elena dikwijls gebruikt en ik begrijp het verschil wel met het karma van de klassieke, niet- genetisch gebonden reïncarnatie en ik voel dat mensen juist die kinderen hebben die hen confronteren met wat ze door hun achtergronden zelf nog te leren hebben en omgekeerd en dat daarom bijvoorbeeld een tweede kind vaak de symbolische tegenhanger is van het eerste, en alle kinderen samen een soort verzamelboek van de evolutie van de ouders en wat er in hun aan symboliek aan bod moet komen. Het verleden is inderdaad het verleden, maar het vertaalt zich nog in ons, daar kan ik inkomen, zeker om te begrijpen waar om onder andere mijn ex man Isaac me verliet. Maar om dat te begrijpen moet je te veel persoonlijke dingen van mensen uitleggen. Er zijn ook dergelijke dingen in mijn bestaan die ik zou moeten prijs geven. Ik vraag me alleen af, of indien we al die dingen en het waarom en hoe er van, beiden, Isaac en ik , volledig hadden begrepen, of we dan nog een koppel zouden zijn en of het niet beter tussen ons zou zijn nu…maar wie vraagt zich zoiets niet af of je moet al heel onbewust kunnen leven of al of niet bewst zo bezig willen zijn met praktische zaken om aan dergelijke dingen toch maar geen aandacht te moeten geven.”

“Mensen, mensen,” viel Jenz na een moment van stilte in, “wat mij van deze hele bijeenkomst zal bijblijven is het feit dat mensen boven hun negatieve emoties moeten uitstijgen of dat ze anders geen tijd of zin meer hebben om met sociale en politieke dingen bezig te zijn. Dat het beter moet met de wereld, daar hebben er niet zo heel veel een dermate boodschap aan dat ze zich ergens in een groepering of partij of zo willen inzetten om een stuk mentaliteitsverandering te weeg te brengen. Door een quiz die ‘de slimste mens noemt’, hebben we nog altijd geen nieuwe regering, leg dat maar eens in het buitenland uit. Ik had een goed idee voor ’t internet vandaag. Een filmpje opnemen voor een komische reeks : ‘het journaal van de toekomstige gebeurtenissen’. “Buitenland. In Kenia is er een nieuwe president gekozen. Het wachten is op de eerst rellen die de uitslag betwisten. In Finland is er een groeiende groep

kiezers die de schulden van de Zuid-Europese landen niet meer mee wil financieren…tot men hen ginder zoals in Ijsland na de bankencrisis tegemoet moet komen ? “. ’t Is me wel wat met al die toestanden die op oorlog uitdraaien om de bedrijven en grondstoffen ginder te kunnen blijven controleren. Na alle winters en hitte en natuurrampen en andere ellende die de mens heeft moeten doorstaan, dreigt er zich in plaats van een happy end een doemscenario te ontwikkelen als de macht van het geld niet aan banden wordt gelegd of zichzelf waardeloos maakt. Alternatieven genoeg op mijn blogs. Waar kan ik jouw literatuurblog ergens vinden Carola” ? Carola nam haar handtas en haalde er een papiertje uit voor Jenz.

Ondertussen vulde Elena haar verhaal van straks aan. “ In mijn praktijk als psychologe merk ik dat mensen met problemen veelal in familiale kluwens van ver terug verstrikt zijn geraakt. Jong of oud, man of vrouw, afgemeten aan de aard van hun kalmte of zenuwachtigheid, dekken ze zich zelf in tegen mogelijk vreemd gaan van diegene dat hun geliefde zou kunnen zijn door de ander een pas voor te willen zijn of in het ultieme geval door een soort voorbarige weerwraak te zoeken in het benaderen van anderen, die ze dan ook uit balans brengen. Er zijn er ook die dit niet doen, maar die, misschien omdat ze zich niet goed kunnen uiten, blijven steken in het blijven zitten in uitzichtloze situaties, drinken, bordeelbezoek of noem maar op. Alle middelen zijn goed om de voorouderlijke en eigen verhalen te verdringen in plaats van evenwichten te zoeken via zich uiten en positieve emoties. Mensen denken dat ze mekaar veel dingen kunnen verzwijgen, maar gevoelens en stemmingen geef je door zonder dat je een woord zegt. Het lijkt wel at er veel scenario’s die in de lucht hangen, toch moeten uitkomen om weer een reeks domino’s bij anderen in beweging te zetten.”

Het was inmiddels al vrij laat in de avond geworden en Aart vroeg aan Kunal om af te ronden. “Wel”, zei hij, ” zowel de levens van de grote wijzen als wij, evengoed stervelingen, draaien om dezelfde gegevens die hier wel op velerlei manieren zijn geïllustreerd. Gisteren zag ik een documentaire over Confucius. Het is een naam die in veel mensen hun oren heel bekend klinkt…maar net als andere grote wijzen van vroeger, hebben deze mensen ook gewoon een leven gehad, dat niet altijd makkelijk was. Het gaat niet altijd om de wijze dingen die ze hebben achtergelaten, maar ook over hoe hun leven in mekaar zat. Zijn vader was een krijgsheer met negen dochters en een kreupele zoon en hij wou zo graag nog een kind, dat hij bij zijn jonge concubine op oude leeftijd nog zou krijgen. De jonge moeder zorgde voor Confucius te midden armoede en oorlog. De jongeman wou doorheen zijn leven meer en meer gewone mensen en de toenmalige heersers doen inzien dat men in het leven bezig moet zijn met kennis op te doen en hard te werken en dat talenten moesten worden aangemoedigd, of ze nu bij de adelijken te vinden waren of in families van hoge komaf. Hij stierf in de veronderstelling dat zijn leven niet was geëindigd zoals hij zich had gewenst, in een beter China. Als je nu naar de Chinezen kijkt, wat hebben die al niet bereikt, Confucius zou er tevreden over zijn. Moraal van het verhaal, als je 2500 jaar op iets moet wachten, de tijd brengt alle goede bedoelingen dichter bij iets reëels .

Een tijdgenoot van Confucius (zijn Latijnse naam eigenlijk), Lao Tse was op een ander plan bezig en zei hem ooit eens dat hij zich een pak last op de hals ging halen door te veel mensen op zijn manier te bekritiseren. Zo zie je maar weer een bewijs dat uiteindelijk alles om zin draait…en deze avond is daar ook een prachtige uiting van. Bedankt allemaal.”

<u>Dagboek van opmerkelijke verbanden uit het leven van onze vrienden</u>

Do 01/06/2011 Kunal heeft een lang telefoongesprek met iemand die op basis van de gnosis een project wil opstarten

Vr 02/06 Kunal neemt deel aan een vergadering over het gnosisproject, heeft zijn bedenkingen anderen vice versa

Za 03/06 Aart is bezig met voorbereidend werk voor zijn blogs.

Zo 04/06 Gust neemt afstand van zijn wekelijkse ontbijt mét dame.

Ma 06/06/2011….

Een dame met auto rijdt achterwaarts haar oprit af en dan weer vooruit, zet haar dochter af, waarschijnlijk iets vergeten. Kinderen met de auto naar school voeren….200 meter verder om de hoek staat een familie, de mamma en de kinderen met gele jasjes even stil want iemand zijn boekentas is van de fiets gevallen…alle dagen fietsen ze tweemaal vier kilometer naar school en terug en de mamma doet dit vier maal. Een kilometer verder staan twee Indiërs in de carwash een auto af te spuiten. Ze staan er beter voor dan hun landgenoten op die vrachtschepen die op de scheepskerkhoven ginder uit mekaar moeten worden gehaald. Een telecommer staat te werken aan een verdeelkast op 400 meter van de chalet. In gedachten denk ik ‘koppel maar niks verkeerds aan’. Toch een halfuurtje zonder internet gezeten, hij was misschien bezig met het zoeken naar een fout in de buurt. Ook mensen onder mekaar hebben verdeelkasten met mekaar en de voorouderlijke en tegenwoordige telepathie gaat van die naar die en zo verder, naargelang er dit of dat gedacht of gewenst wordt, teveel of te weinig is, hetzelfde is of het tegenovergestelde.

Geen ontbijtdame voor Gust vandaag. Hoe neemt iemand afstand van een alter-ego…die dat voor een stuk ook niet is…maar dat andere stuk omwille van veel volgt ? De zesde van de zesde, heel aards en de watertoren van de woonplaats van Gust komt in beeld met de moedige fietsmamma in het geel die het niet haalde. Er stond ook nog iemands vrouw wiens man een mooie tekst voor een honderdjarige schreef waar Aart ook eens een gedicht voor schreef…en een gezellig mollig iemand van een buurgemeente uit het Oosten ging met de prijs lopen. Van prijzen gesproken Jurgen VDBr won zijn eerste koers in acht jaar.

Kunal merkte dat men in het CERN-project in Zwitserland er in geslaagd was om een kwartier lang zwarte materie vast te houden om de eigenschappen er van te bestuderen. Zouden ze dezelfde zijn als die van de materie ? Er was nog weinig info over en hij ging vandaag wat over 'in het licht der waarheid' lezen van den Abd-ru-shin en wat Gnosis bestuderen of dingen van Gibran ...allemaal lang geleden en hij wilde de mensen van die Gnosis nog wat vooruithelpen.

Gust analyseerde zijn dromen en kwam erachter dat mensen meer gebonden zijn aan geld dan ze zelf weten of toegeven.

- Kunal op facebook : "nieuwe geheimen van de macrokosmos /in het onderzoek van de microkosmos is men er verleden week in geslaagd een kwartier lang antimaterie vast te houden voor onderzoek, de Higgs Boson deeltjes, waarvan men nog niet weet of ze een massa hebben, blijven een fractie van een seconde bestaan alvorens ze overgaan in bekende deeltjes...ze kwamen voort uit botsing van protonen en antiprotonen...van een goddelijke ontdekking gesproken
-moe Lin verjaardag op dag internationale verdraagzaamheid (en dat was ze inderdaad)---waarom - verwijten zijn zo een diepzinnig iets, dat wanneer je er tot op de bot van komt, dat jezelf of anderen er geweldig kunnen van schrikken
-vele gescheiden paren zaten zonder het te weten toch in een comfortabele uitgangspositie om van alles te snappen
-eenieder zit gevangen in een lichaam en ziel dat te delen valt met andere invloeden en verhaallijnen van de voorouders, (het leven zijn pogingen om zich daar van te bevrijden en echt met de eigen talenten bezig te zijn, maar vooral uit de emotionele zwaarte en vluchtroutes te geraken), plus een poging om aan het genetische en eigen karma te ontsnappen

-veel is uit te leggen met geaardheden van mensen die toch heterotoestanden uitproberen vanwege e

-de grens tussen mensen uit je leven die niet echt voor je kozen, begrijpen en maar gaan negeren ?

Of welke bedoelingen zitten hier eigenlijk nog achter, tot welk begrip moet het leiden ?

ontoevallige toevallen

Aart Tiest begreep die negentiende van de achtste maand in het tiende jaar van het derde millenium, dat al hetgeen hij vanmorgen niet had durven hopen zo rond dit uur van de late namiddag, ineens heel duidelijk voor hem was.

Wie had kunnen denken dat zijn stukken over alle deelaspecten van het en zijn leven, vandaag tóch nog een praktisch vervolg zouden krijgen ? Reeds jaren had hij zitten hopen dat er een dag zou komen, die hij in al zijn details zou kunnen beschrijven. Vaak had hij geprobeerd om via het kort opschrijven van een aantal details, de dag, maar vooral de speciale samenhang der gebeurtenissen en hun eigenaardigheden; in het geschreven woord te vatten. Hij zou het nog eens proberen, lukte het niet...want per dag kon je wel 100 pagina's schrijven over hetgeen zich in je hoofd afspeelt; schrijven zelf bracht toch altijd een proces van concentratie tot stand, maar waarvan je de linken en besluiten in een verhaal kon gieten, omdat het allemaal te ver ging om nog te kunnen overbrengen. En de weinigen die het zouden kunnen begrijpen zouden toch teveel kennis en praktische ervaringen missen om het kunnen te begrijpen.

Aart was eigenlijk voor een heel stuk uitgeschreven, in de zin van alles in het leven op een logische en ethische manier te willen vertalen en verklaren en alternatieven willen aan te reiken.

Was hij nu op dit moment bezig een poging te doen om zijn eigen innerlijke manier van interpreteren proberen neer te schrijven ? Het kon soms lijken als of hij alles geschreven had, wat hij de wereld wilde meegeven, doch hoe verder hij hier in vorderde, des te groter zou de afstand tussen hem en zijn lezerspubliek misschien worden. Aangezien aan de boom der muze in zomer en winter nieuwe scheuten kunnen ontluiken, was het vandaag niet de moment om te snoeien en de bestaande volgroeide takken alle ruimte en licht te laten, maar ook deze scheut die zich in de namiddag manifesteerde, een kans te geven. Vanmorgen was wel even anders. Nog maar net had hij besloten van iedereen met te zware emotionele problemen achter zich te laten en met een nieuwe blik op de oorzaken daarvan de wereld tegemoet te treden, of hij raakte 's morgens al niet goed uit zijn startblokken. Was het het gevolg van die dromen waar hij zich niks meer van herinnerde of van welke fysieke klacht of tekort ook ? De dag zou wel uitwijzen wat misschien al van in de nacht was gepland. Men leest wel eens, dat, indien je er in slaagt van een probleem 'los te laten', er zich makkelijker openingen naar oplossingen en vooruitgang aanbieden. Welke vooruitgang ? Nee, niet zo zeer die van de levensstandaard, wiens voornaamste doel het moet zijn van zoveel mogelijk welzijn mogelijk te maken; welzijn dat moet leiden naar het zich meer en meer met zinnige dingen gaan bezighouden, niet zo zeer qua productie dan wel qua innerlijke groei en bevordering van de relaties tussen mensen. Eerder vooruitgang, niet zo zeer in zakelijke, dan wel in persoonlijke relaties en in de innerlijke relatie die je met jezelf hebt. 'Met welk doel dan wel' , had Aart zich al duizend maal bij kruispunten in het leven afgevraagd ? Wel, het doel van het leven was naast het kwalitatief leren genieten ervan, van wijzer te worden zeker en de verbanden tussen leven en dood beter en beter te begrijpen. Dat wijzer worden hield waarschijnlijk in dat je donkere kanten in het bestaan van anderen mee hielp verlichten. Al wil een mens wel vaak van dergelijke 'opdrachten' af, op de één of andere manier wordt hij er toch naar toe gezogen. Het leek Aart wel of ie via rechtstreeks beleven van stukken leven uit het leven van andere mensen wél door de lichte én donkere kanten van hun zijn heen moest om nog een andere groep mensen die hij onvoldoende kende van in het begin vlugger te kunnen duiden, inschatten waar ze zich in hun wezenlijke ontplooiing bevinden en wat hun situatie wel eens zou kunnen zijn.

Toch, Aart voelde zich op zijn best midden de natuur met één of andere korte reflectie om over te mediteren, filosoferen en te vertalen in een gesprek of andere vormen van woorden, kort of lang; had niet zo een belang. Aart had de voorbije dagen nodig gehad om zijn vorige werk te af te ronden en te ordenen en tevens weer om wat afstand te nemen van de persoonlijke betrokkenheid in het leven van andere mensen. Alles had vanmorgen nog zo doods geleken, zo bijna op een nulpunt gestaan; zo een intens gevoel noch thans dat hij had gedacht 'dat veel van nu af aan wel weer vlotter zou gaan'. Af en toe wat vleugelslagen van eenden in het water van de vijver in zijn buurt, leken op momenten dat alles beter aanvoelde, het gevoel van golfslagen aan zee in het leven te roepen. Vijver werd dan zee. Misschien zat ook het aanhoudende, eerdere donkere weer er voor veel tussen, maar vandaag met een nieuwe volle maan in ontplooiing leek de helderheid van haar maanlicht er op te wijzen dat het weer voor de volgende dagen beter worden zou. Het klopt volgens de

meteorologische wetenschap misschien wel niet altijd, maar zo voelde het toch aan.

Hij wist al van vroegere periodes in zijn leven, dat hij dan ook in mindere dagen energie vroeg van sferen die tijdens hun leven verdienstelijk bezig waren geweest en dat volgens Aart's eigenzinnig gevormde overtuiging nog steeds waren. Van die invalshoek van een soort geestelijke gelijklopende wereld, die eigenlijk tot een groot deel van de inhoud van de onze te herleiden is, is het verklaarbaar waarom je je soms in situaties begeeft die je puur rationeel en egocentrisch denkend, niet aangaan zou. En inderdaad, door sterkte te vragen en enkele aanpassingen aan de dagindeling, voeding of levensstijl, maar vooral door weer op een hoger niveau van denken en voelen te geraken, verdwenen altijd weer de pijnen of het te kort of te veel of te oud of te versleten langzaam aan of gewoon meteen, het bijna niets weer in. Iemands goed gevoel, een lach, een aanraking, een gevatte spirituele gedachte, ook allemaal varianten van dergelijke vormen van vernieuwende kracht die de wereld er weer interessanter en leefbaarder doen uitzien.

Hoe meer Aart schreef, hoe verder hij af leek te geraken aan het beschrijven van zijn dag vandaag. De theoretische beschouwingen namen het weer over van de praktijk en hoe meer er op papier kwam, hoe verder de aanleidingen binst de dag die deze formele inzichten mogelijk hadden gemaakt. De aanblik van allerlei soorten verschijningen van menselijke wezens, had hem toen hij in de loop van de dag weer beter ging draaien en observeren, mild gestemd.

Een stem ergens vanbinnen, of een verbinding van hemzelf met wie weet van welke sferen afkomstige energie; had hem ingegeven dat er speciale gebeurtenissen zaten aan te komen. Het hoefde eigenlijk niet voor hem, een paar zinnige conversaties in de wereld van het internet of daarbuiten en innerlijke rust, zou hem reeds tevreden stellen.

Toch is er een verband tussen gebeurtenissen binst een dag en die innerlijke vrede.

Aart had al vaak ervaren dat mensen echt willen dat hen bepaalde gebeurtenissen overvallen, zonder dat ze daar eigenlijk rijp voor zijn. Ze zijn weduwe en voelen zich toch oh zo allee en hopen op een nieuwe liefde...maar het moet dan wel iemand zijn die een auto bezit. Wat dat fenomeen liefde betrof, mensen trokken mekaar af en aan met hun versies over wat er allemaal in hun leven was gebeurd, maar als ze dan op termijn tot analyses kwamen die de andere niet wilde horen, was het vaak om zeep en dan ging men maar weer op zoek naar een nieuw punt om de verantwoordelijkheid van het negatieve deel van wat iemand overkomen was, bij een andere persoon te leggen.

Zou Aart er toch nog in slagen om eindelijk iets over die dag te schrijven of weer in algemeenheden belanden die de toevallen in de loop van de dag weer naar de vergeetput der herinneringen zouden verdringen. Een vergeetput waar via flash-backs naar de toekomst toe, wel uit te geraken was. De ziel van een lichaam, in evenwicht met het spirituele, kon je op ieder moment van de dag aanreiken wat je nodig had. Op zo'n momenten wist je dat de begeleiding in je leven al die tijd goed zat, al snapt een mens dat niet altijd op die moeilijke momenten zelf.

Gisteren had Aart tegen een tuinbouwster in het dorp verteld dat hij op de rekening voor hulp aan het overstroomde Pakistan had gestort. Vandaag stond ze daar met drie zakken netjes gewassen en gestreken kleren die zij en haar gezin niet meer nodig hadden, met de vraag ze naar het kringloopcenter te brengen. Het kringloopcenter had Aart op het idee gebracht van weer met de hand te gaan schrijven en het resultaat er van in die knappe lederen etuis te steken die men er voor 10 cent verkocht. Hij had er ook een boek gevonden, een nieuwe poging om de catechismus te herschrijven, aan de hand van een overzicht van alle religies en bestaande ideologieën. Via een bezoekje aan een plaatselijk café, waar de huisregel meer met de kwaliteit van het cafébezoek dan met de hoeveelheid drank die men achterover slaagt te maken heeft, raakte Aart op het spoor van een tentoonstelling rond 'devotie'...vandaar dat de aanblik van de stad en haar kerk vandaag, een halfuur eerder zo vol van verbondenheid met het meer tussen hemel en aarde had aangevoeld. 'Verbondenheid met... 'hetzelfde als religiositeit eigenlijk, mocht het woord niet bestaan, het zou wel worden begrepen.

De stad stond vandaag letterlijk op stelten, de kermis werd opgebouwd. Een gebeuren, intenser dan het lawaaierige kermisplezier zelf. Al die tuigen die kinderen en volwassenen in de lucht gingen gooien...eigenlijk een vrolijke roep om verhevenheid en verlichting van... . De dorpen waar hij zich in begaf, de steden, met al hun personages, de dingen van anderen die hij in nog anderen leek te herkennen. Er bestaan verschillende prototypes van wezens met allemaal hun eigen accenten en aanpak. Alles komt op zijn tijd en duikt tijdig op in het leven van iedereen...alhoewel er velen door te lang dralen en ploeteren hun evolutie naar innerlijke rust lijken te vertragen. Begrijpen welke rol je in het leven en hun leven en in jouw leven zelf speelt in functie van de onvergankelijkheid van eeuwige waarden...je inzichten in praktijk brengen, als het dan toch moet, middelen zoeken om dat alles proberen overbrengen.

Aart besloot de boeken toe te doen voor vandaag. Welk grootschalig nieuws had de wereld vandaag uit de geschiedenis gedistileerd ? Na bijna 8 jaar trokken de gevechtstroepen zich uit Irak terug, het karma van jaren aanzetten tot oorlog in de streek, hopelijk definitief achter zich latend. Gemiste kansen om met inzet van middelen mooie dingen voor de mensheid te doen. Een stier in Spanje dook over de hekkens van de arena tussen het publiek in en verbeterde het record hoogspringen voor stieren. In Birma steekt de militaire kaste de opbrengsten van de gaswinning voornamelijk in eigen zakken en monniken en bloggers maken zich op om het tij te keren.

En de wetenschap, welk pasje weer vooruit gezet ? Nog even wat theorie en dan zou Aart proberen om meer over zijn dagelijkse bestaan te schrijven en ja, daarin kwam hij ook Stephen Hawking tegen.

Stephen Hawking zijn nieuwste boek is uit. De man die met zijn werk tot in de kleinste microdeeltjes van het bestaan wist te raken. Waar hij vroeger bij het ontstaan van de materie God niet onverenigbaar met de wetenschap vond, schrijft de man nu dat de schepping van de materie ook zonder Hem kon. Ware het niet eenvoudiger van te redeneren in termen van bestaan en niet-bestaan ? Niet bestaan kan niet, want kleiner of gelijk aan 0 kan niet, subjectiever gezegd 'iets dat de zinloosheid benaderd ontploft' en dan krijg je bigbang in 't groot en in 't klein...straling enz...maar geef ons toch maar streling om het makkelijker te houden.? Het leven wil gewoon niet zinloos zijn. Het zoekt steeds meer zin, van de evolutie van straling tot atoom en cel en...wij....waar nog steeds hetzelfde zin zoeken in huist... de zinzoekers die we zijn, zijn vaak heel cynisch en nihilistisch geworden...maar wat betekende dat allemaal ? Soms hoefde Aart maar een emmer water uit zijn regenton te putten om tot een inzicht te komen.

Veranderende tijden, Meer escapdes, Meer geluk ?

Als iemand 100 wordt en elke dag voeding en goederen inbegrepen 2 kg aan transport genereert, zijn dat ongeveer 80.000 ton ofwel 8 camions op een leven, wat een heel

verschil is met het landelijke leven vroeger en ook met de stedelijke behoeften van nu. Op een welvarende populatie van 10 miljoen mensen zijn dat op een mensenleven 40miljoen camions...als je de stenen voor een huis niet meetelt. Geen wonder dat er enorm veel verkeer over de wegen dondert.

Qua communicatie is er ook enorm veel verandert sinds de virtuele wereld van het internet zijn intrede deed. Nog een tiental jaren en de ouderen die niet op het net zitten zullen bijna uitgestorven zijn. Terwijl er vroeger in de boerendorpen nog veel contact was door het veldwerk dat moest worden gedaan en een klein dorp wel een paar tiental cafés telde, is dit door de schaalvergroting in de landbouw drastisch teruggelopen. Een modern dorp telt een paar grote landbouwers en een twintigtal tuinbouwers terwijl vroeger tot de helft van de dorpse populatie in de landbouw werkte. Ouderen worden opgevangen door de verzorgingssector of kunnen een beroep doen op allerlei diensten. De communicatie verlegt zich meer van de familieleden zelf naar mensen daarbuiten of, niet onbelangrijk, is grotendeels afhankelijk geworden tot wat de tv te vertellen heeft. Het aspect kunst en kritisch leren denken wordt door de nadruk op de commercialisering van producten in een hoekje gedrumd en een minderheid is er eigenlijk nog mee bezig. Bovendien is de rol van het spirituele in de kunst uiterst beperkt en is er nog weinig belangstelling voor de verhouding tussen het leven en de dood en de zin van het bestaan. Het lijkt er op dat we met zijn allen zo veel mogelijk bezig willen blijven om dit thema niet aan te hoeven raken. Velen vinden het niet de moeite te leren snappen hoe dit leven tot stand komt en op welke wonderbaarlijke manieren het zich heeft ontwikkeld en hoe deze zingeving door middel van de persoonlijke evolutie van hun levens en die van anderen, zich probeert door te zetten. Wat men vroeger onder religie verstond, heeft meer en meer afgedaan, zonder de waardevolle elementen er van over te nemen en de larie verticaal te klasseren. Wat telt is hoe je je optimaal in de productie en de jacht op geld kan inschakelen. Dit alles tegen een achtergrond van nog niet uitgeroeide oorlog en armoede en stresserende levensstijlen.

Het belangrijkste fenomeen, de man-vrouw verhouding, heeft ook belangrijke veranderingen ondergaan. Nu de vrouw meer economisch onafhankelijk is, viel er een reden weg waarom men bij mekaar zou blijven in moeilijke omstandigheden. Bovendien lijkt het er sterk op dat de rol van de beeldcultuur niet alleen aanstuurt op het hebben van perfecte lichamen, maar ook op het hebben van perfecte relaties. De lat wordt altijd hoger gelegd en wie daar niet kan aan voldoen, sneller en sneller gedumpt. In vele gevallen blijkt dat de moeilijkheden die men met een partner had zich via een andere partner of partners telkens weer op andere manieren herhalen. Het huiselijke leven organiseren wordt er ook een stuk gecompliceerder op, niet alleen voor de kinderen. Al is het positief dat mensen die gedumpt worden de kans krijgen van meer eigenwaarde aan te kweken, daar ze niet in een weemoedige bui willen blijven zitten, toch is het niet altijd aangewezen om zomaar de deur te sluiten voor mekaar in een gezin, alleen al omdat het zich niet gelukkig voelen ook voor een groot stuk aan je eigen zelve te wijten is. Iedereen is een mix van vele genetische erfenissen en eenieders leven is een verlengstuk van de verhalen die aan hem of haar voorafgingen. Wat men in het leven te leren heeft neemt een andere wending van zodra men als volwassene een partner heeft waarmee men iets langdurig uit wil bouwen. Vaak zitten in die situatie al alle elementen die men nodig heeft om te groeien. Vermits echter gepropageerd wordt dat het volmaakte geluk hét 'goed' is dat je moet verwerven, wordt bij de minste tegenwind in een relatie al een druk in het leven geroepen die tot confrontaties leidt die escaleren kunnen. Hoe ze te ontzenuwen...er de tijd voor nemen, maar die hebben we minder en minder.

Simpel als het einde van een dag en het begin van een nieuwe

De avond mondt uit in een aantal meanders die in de oceaan van de slaap uitmonden en soms zitten er een paar indicaties voor de boven de oceanen tot stand gekomen dauw van de morgen al in de dromen verborgen.

Zo droomde Aart over een zonnebril, maar van wie of wat die was en het verhaal er rond kon de alfagolven van de beschouwing bij het wakker worden niet meer binnen. Het zal aan het goede weer gelegen hebben, maar later op de dag sprak hij met twee verschillende mensen met beiden een zonnebril op. Het eerste gesprek met iemand die hij niet kende...het aanknopingspunt voor een gesprek, niet alleen de kwaliteit van het biertje, maar ook de oude man van gisterenavond op de plaatselijke tv-zender. Hij voederde de duiven op een plein en die kenden hem heel goed, behalve als hij met een andere fiets en fietsbel kwam of een ander vest aanhad, dan moest hij eerst spreken. En toen was het veelzijdige gesprek vertrokken, zeldzaam iemand in de niet virtuele wereld ontmoeten waarmee je een eind verder raakt dan het oppervlakkige. Hij werkte toevallig daar waar de oude man de duiven voederen kwam. Zou er niet zo iets bestaan als telepathische golven waardoor iemand op weg naar zijn werk 'toevallig' nog even afstapt om iets te drinken in een café en dan aan de babbel raakt met iemand die wel altijd te vinden is voor een goed gesprek over zo veel mogelijk facetten van het leven. Beiden al veel gereisd, en daar waar de andere nog niet is geweest is de andere dan al wel geweest...een vergelijking die, naarmate het gesprek liep ook op andere vlakken door te trekken leek. Je geeft elkaar dan tips en ervaringen mee en een sfeer van verwantschap tussen mensen eigenlijk. Ook het tweede gesprek met een ander iemand met de zonnebril wél op, kwam tot stand doordat Aart en zijn gesprekspartner en nog iemand toevallig gelijktijdig ergens op een terrasje aankwamen. Het gesprek ging eerder over alledaagse dingen en gezondheid, maar zo diep als het vorige gesprek ging men niet omwille van teveel en te weinig intensiteit van bewustzijn, maar leerrijk was het zoals altijd, te meer ook omdat je op zulke momenten ook grappige dingen verneemt die een aantal vragen die men zich stelt beantwoorden, zij het niet tiidens het gesprek zelf, maar in de loop van de dag, in de oceaan van de nacht of bij het ontwaken.

Aart was weer bezig het meer tussen hemel en aarde duidelijker te maken. Wie was een mens...was hij tot stand gekomen omdat beide ouders dat wilden of juist in een lichaam terecht gekomen om de strijd tussen de onafgewerkte dingen tussen mensen een generatie verder te zetten ? Van de mensen, ook jonge mensen die geen kinderen wilden was er vandaag ééntje met haar moeder weg, hopelijk meer om over persoonlijke dingen des levens te praten dan te winkelen. Een andere, waarvan hij de kinderwens in vraag stelde, begeleidde op haar werk weer mensen met familiale moeilijkheden. Nog een andere, een vorige vriendin van iemand, had haar moeder zijn in de tijd afgebroken en in de virtuele wereld was haar motto dat "wie haar slechtste momenten kon dragen, niet in aanmerking kwam om haar beste momenten te mogen meemaken". Wil dat dan zeggen dat een vrouw of die vrouw liefst heeft dat een man niet pikt dat ze rare kuren heeft of zijn toestemming geeft tot het verhinderen van gezond leven ? Dat ze liever leiding wil en een ongecomplexeerde relatie dan te 'vlinderen' ? Hoeveel vrijheid kan iemand zich veroorloven zonder bepaalde wetten geweld aan te doen ?

Er was die dag in de voormiddag van de vijfde september een programma geweest over een theoloog uit de 19de eeeuw die begrepen had dat hij zijn christendom niet als een dogma mocht beschouwen, maar dat er een consensus met de wetenschap en andere domeinen van het menselijke denken moest worden gezocht. Nieuwe tijden vallen best soms even voor een stuk terug op de denkers uit vorige generaties, maar zouden ook meer bezig moeten zijn met een evaluatie van die dingen waar die vorige generatie niet helemaal uitgekomen is...geldig voor zowel de spirituele als de economische en nog andere personen uit alle mogelijke denkrichtingen trouwens. Inderdaad, als je sommige ellende in de wereld ziet, had Marx voor een stuk gelijk, en de evangelisten met 'doe niet aan een ander wat je zelf niet graag hebt' ook...maar soms lopen wegen in de persoonlijke en collectieve geschiedenis heel anders en moeten we om dat allemaal te begrijpen nog een andere kijken op fenomenen aanleren om verder te geraken dan waar Freud en Jung zijn gestopt.

Zinnige zinnen zoeken -Vanuit haar bed ziet de schoondochter de foto van haar schoonouders in hun tuin. Zij, zien zij ook haar (?) zo zou het ook kunnen lijken. Maar zo werken die dingen niet. Het is de verbondenheid in lot die nog ergens bestaat. Alle drie slachtoffer van een wereldoorlog bijvoorbeeld, gewond of in het verzet en bijgevolg ook het verstek op den duur. Tegenpolen met hier en daar gelijkenissen ook, zo gaan mensen als aanvullingen en tegenstellingen door het leven. -alles zit nog beter in mekaar dan wiskunde, dat is het grote geheim aan het zijn-het zijn, meer moet dat niet zijn-het zijn, compromis tussen bijna niet zijn, kern en ontstuitbare evolutie-achter de huidige maskers groeien de toekomstige confrontaties-Het journaal viert de zeventigjarige verjaardag van een ex-premier, het symbool van de hardwerkende Vlaming (maar dan juist het segmentje dat nooit genoeg kan krijgen en oververtegenwoordigd is in allerlei beheersraden en mandaten zat heeft)...dat zegt men er op het journaal allemaal niet bij. Een vrouw van 84 gaat wandelen op het kerkhof en vergelijkt de cijfers op de stenen, de oude vrienden en familie met de hare...hoe lang nog ? Kom ze tegen en na een babbel leg ik m'n minischeppingsverhaal over straling en eeuwigheid weer uit. En oh ja, alles verandert ook tussen man en vrouw zei ze, vroeger moest een vrouw wel blijven.

BLOGKUNSTENAAR. BLOGNOVELLEN

1.Het naar beneden gevallen kaartje

Observeren en schrijven had dag laat doen opschuiven naar nacht. 'Zetel' is een te hard woord voor de fauteuil waar hij dan, zoals gewoonlijk soms in sliep; ook insliep dus. Boven die lig zetel, hing tussen een kader met een paar verticale latten, een reuze wereldkaart met een aparte voorgeschiedenis. Hij had ze gekregen van een man die hij beter kon omschrijven met een gedicht dan met een verwantschap van welke soort dan ook, of met een voornaam of familienaam. Alleen met een naam, met woorden zelfs, raak je niet dichter bij de ziel. Gebeurtenissen, Ervaringen op vele 'toonhoogten', Inzichten, Goedheid; brengen je een stuk dichter bij.

afscheid van een wijs en goed man afscheid van een verzoener van mensen

afscheid van een werker, een doener

afscheid van een vredebrenger, geen oorlog maar FRUIT uitvoeren

afscheid van een hagelander die ontelbare bomen bloeien liet

afscheid van een mens die geloofde in vrouw en familie

afscheid van een medemens die mensen doorgronden kon

afscheid van een iemand die het goede in iedereen beloonde

afscheid van een ondernemer die werk schiep

afscheid van een gelovig man in vele vormen

afscheid ...en toch geen afscheid, maar een her-verwelkomen

verwachting hem in onze geest nog dikwijls te ontmoeten

verwachting hem in gedachten sterkte te vragen

verwachting hem nog dikwijls te citeren en van zijn gepast leren zwijgen te leren

verwachting zijn heilzame invloed verder te zetten

verwachting zijn lessen aan het moderne leven door te geven

verwachting van zijn goed doen verder te willen geven

verwachting van ons aan zijn daadkracht op te trekken

verwachting van een steeds betere wereld

verwachting van hem in ons altijd voorlopig eindstation weer te zien

Deze man, die in de dagelijkse omgang met het van de Franse taal geleende 'Herboren' 'René' aangesproken werd, had de kaart gekregen van iemand van een expeditiebedrijf met de naam Frans Maas, stroom die in Frankrijk ontspringt en na honderden kilometers ons prachtige meertalige landje binnenslingert. Vele landen op de kaart, waren intussen van naam verandert, de USSR,Rhodesië en het Congo waar René als jongeman omwille van de vorige vóóroorlogse crisis naartoe had gewild, zelfs twee maal.

De wereldkaart werd omzoomd met tekeningetjes van de meeste vruchten die er op aarde te vinden zijn. Inclusief noten, raar, want ze komen op de meeste mensen waarschijnlijk niet als vrucht over. De wereldkaart was in elke streek 'beplant' met het overeenkomend icoontje van het soort vrucht dat er het meest geteeld werd. Appels hier, appelsienen ginder. Geen militaire basissen, maar noodzakelijke, niet van het wezenlijke zijn vervreemde menselijke activiteit, dat fruit telen. Achter de kaderlatten van het met natuurlijke en kunstmatige grenzen doortrokken meesterwerk, had de schrijver foto's van dieren, mensen en dingen gestoken, die ,voor hem althans,

een speciale betekenis hadden, of het ticket van een bezoek aan het museum van Midden-Afrika in Tervuren bijvoorbeeld.

Hij lag dus op zijn rug op de fauteuil en probeerde de levende versie van inslapen uit. Met een ongelofelijke zachtheid, in complete stilte en zijn werkkamer slechts verlicht door de schemering en het spel van het kachellicht met de daardoor bijna dansende stoel en tafel, voelde hij iets op het donsdeken op zijn been vallen. Kort, maar snel. Een foto ? Welke ? 'Zat er een boodschap achter' ?, fantaseerde hij. Hij zou er zich morgenvroeg door laten verrassen.

De morgen kwam, de onvoldoende doorleefde dingen van de vorige dag werden begrepen, nog vóór hij op de rand van de, zeg maar 'zetel' 's morgens, zat. Hoe zou de dag zich weer ontrollen ? Een dubbel paar kousen aandoen, altijd een goed idee met die koude vloer en de nattige koude buiten; alhoewel de oude warmte van de kachel nog een beetje binnen hing. Zoals gewoonlijk ging er door hem heen 'deze droom onthouden', een surrealistisch mengsel van delen uit periodes van zijn leven, met personages van wie hij eerst de samenhang van vannacht niet begreep. De symbolische achtergrond werd hem duidelijk en de zielstoestanden van de personages in hun onderlinge relaties ook wel. Dat was voldoende, hij hoefde er niet over te schrijven...dit had een ander doel en een andere betekenis. Diende ook het dromen misschien op de één of andere manier als een wezenlijke soort uitwisseling tussen mensen die met mekaar bezig, 'verbonden' waren. Was het wellicht een middel van zijn geest, van dé geest in 't algemeen of zijn eigen ziel of die van anderen, een andere; om hem iets duidelijker te maken bij wijze van een soort update ook. Wat ook kon, was dat hij later op de dag gewoon één van die personages uit zijn droom op de één of andere manier in de echte feiten tegenkomen zou. Op straat, via mail...maakte niet echt uit, als dit soort voorspelling vandaag zou uitkomen; dat zou weer zo een originele paranormaal achtige voorspelling zijn, want de betrokken personages waren er allen die hij in maanden niet gezien had.

De schrijver had zelfs een hele lijst met afkortingen voor dergelijke fenomenen, dit soort fenomeen klasseerde hij onder 'VSP', wat voor voorspelling stond. Het had geen zin nog een onderverdeling te maken van de verschillende soorten vsp's. Het waren gewoon magische fantasietjes die hem boeiden en hem soms op één of ander pad van zijn filosofische zoektocht zette, Lang geleden dat hij nog eens een politieke droom had gehad, maar ja, zijn rechteroog leek in de spiegel aan rust toe, signaleerde de linkerhersenhelft, de verstandspartner van intuïtie. Ineens dacht hij aan die gevallen foto van gisteren. Een kaartje van het Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking, waarvoor hij eergisteren op zijn blog met sociale analyses nog reclame had gemaakt. De politieke zuil daarvan had geen belang, alle nobele initiatieven van om het even welke kleur en onderkleur passeerden afwisselend de revue tussen de analyses en commentaren op gebeurtenissen door. Dat alles met voornamelijk eigen foto's,f ilosofische fotocommentaren en filmpjes van in merendeel anderen door. Hij leek wel een soort blogkunstenaar, 'natuurlijk weer een woord dat nog niet officieel bestond', zei hij via de computer als vervangend en verbeterend leraar Nederlands tegen zichzelf, toen hij het later neerpende. Een blogkunstenaar. Knap woord eigenlijk. Een definitie van het nieuwe woord drong zich op.

"Een blogkunstenaar is iemand die één of meerdere domeinen van het menselijke kunnen en weten via één of meer literaire en andere expressiemogelijkheden en via alle moderne telecomtechnieken weet te benutten", dacht hij. In zijn geval alle literaire circuits, bijna alle technieken en naast de eigen linken ook linken naar anderen die nog met dezelfde en andere dingen bezig waren, muziek bijvoorbeeld. Niet alleen had hij een blog om het filosofische verzet in hemzelf levend te houden en anderen op het belang van geschiedenis, analyse van de actualiteit, alternatieven en met solidariteit verwante waarden te wijzen; hij had het ook in zijn schrijven regelmatig over zijn zoektocht naar het wezenlijke in de mens, datgene dat het dichtst de ziel raakte. Dat ging dan over een soort geloven, moderne versie; niet in de zin van kerkelijke rituelen, maar gekoppeld aan die dingen die met positieve en negatieve emoties en hun wisselwerking te maken hebben. Emoties, ze waren er en kwamen ergens van en het negatieve leek in de meeste gevallen aardig op weg om zich in het positieve om te polen. Niet zozeer de gebeurtenissen tussen mensen interesseerde hem, maar meer de wetmatigheden die er leken achter te zitten.

Hij opende het kaartje en las : "Iedere relatie is een ander soort taal. Woorden zijn er zowel voor vreugde als verdriet. Hou jullie 'zinnen' levend". Buiten de honderden pagina's die hij reeds schreef, afdrukte, vermenigvuldigde, overviel hem naast zijn gewoonte om moeilijk bijblijvende impressies kort en slordig te noteren, al eens de behoefte om met de pen ergens op een papiertje, maar liefst op een agenda of kartonpapier, al eens echt iets g*ebalde*r op te schrijven. Soms kwam daar dan ook nog een gedicht uit voort, sommige zeldzame dagen in bepaalde perioden soms meerdere, als er een door hem goed gekend iemand stierf, bijna immer een ode aan. Alles samen de totaalroman die hij eigenlijk altijd had willen schrijven. Heel de geschiedenis van de mensheid zat er in verwerkt...en al die andere meer persoonlijke dingen van mensen, die die geschiedenis al altijd; in welke mate (?), dat was de vraag, hadden beïnvloed. En nu maar weer hopen op meer. Welke aanleidingen zouden er morgen(?) de inspiratie weer langs andere wegen leiden ? Een feit was dat veel waarover te pennen viel hem dagelijks ontsnapte en toch tegelijk weer een uitweg zocht een andere keer. Alle afleidingen, omleidingen, alle teveel aan 'bezorgdheid' om, leken op die momenten overwonnen en ook voor een deel hun nut te hebben gehad. Telkenmale een gunstige evolutie voor de binnen-en buitenwereld in feite. Al leek dat niet altijd zo.

2.OVERWINTEREN,EEN AANVANG
Hij herinnerde zich die dag in een winter met veel sneeuw. De cabine van de Magirus-kamion, stond er afgedankt bij en hij kreeg dus pakweg 45 jaar terug het idee van vogels te vangen onder een appelkist. Touw van 'bottenkoord' gespannen aan een stokje dat de kist droeg, broodresten onder de fruitbak. Lekker in de ijzige koude zitten wachten

tot de merels en aanverwante soorten met enige reserve aan het smullen waren. Roef, en soms had hij er wel één, die hij nadat hij ze in zijn handen had kunnen houden, weer vrijliet. Zalige contacten, zo de vrijheidsdrang van de koningen der lucht te kunnen voelen.

Het onthouden van sommige herinneringen aan vroeger, vergezelde hem nu ook in dit concreet geval op deze eerste *vriesdag* op het einde van de tweede week van december. Het hout van de kachel brandde zoals lekker eten in de buik dat kan en verspreidde een aangename brandlucht in het chalet bij de vijver. Nog altijd voederde hij de vogels uit de lucht en nu ook sinds enkele jaren die van het water. Teruggetrokken uit de woel van het leven, het deed soms goed en was een waar bevruchtingsproces voor het schrijven. Alsof een mens eigenlijk dat soort rust nodig had om bij de wortels van het zijn te kunnen en dan naar de kruinen van het wezenlijke te kunnen reizen en terug. Een soort Zen in feite. Volharden in het willen ervaren van wezenlijke gevoelens en ze op één of andere manier willen delen met een al of niet toevallige passant op het internet. In de hoop ook dat deze vorm van meditatie, de energie die hij vandaag als 'innerlijke stilte' zou kunnen omschrijven een pak goeie energie in de ether van het totaalbestaan zou kunnen brengen.

'Verleden, heden en het aanvoelen van een stuk toekomst, laat de winter, één van de aspecten uit het bestaan in deze contreien, maar komen' dacht de schrijver, 'we zullen dag na dag wel zien waarheen de inspiratie ons leidt. Een verhaal op zich dat hij tussen zijn andere blogprojecten door op die momenten van echt diepe rust zou proberen vertellen. Hij kon zich tot één post per dag beperken en deze aanvullen telkens hij weer een andere 'woordenvogel' had gevangen in zijn hoofd'...hem onder digitale vorm even vasthouden en laten vliegen in de ruimte van het zijn van die mensen die er op een bepaald moment vandaag of later zin in zouden hebben. Meer om het genot van het lezen, de aanraking; dan het uitleggen van het hoe en waarom van zo veel, soms veel te veel. Een verhalende roman schrijven met personages ? Het echte leven was al roman genoeg, met meer inhoud dan uit te drukken valt.

Hij zette zich weer aan 't filosoferen. Allerlei mensen waren in het vroeger en het nu op hun manier ook met kleinere en grotere stukjes wereld bezig, of bezig geweest, het ene was in het andere overgelopen.

Een deel ervan, waren gewoon niet lijfelijk meer aanwezig, sommigen stonden duidelijk met één been in het graf en anderen, altijd hun afstammelingen waren druk in de weer met in het dagelijkse leven hun vervolg op hun hoofdstukken te schrijven, al wilden ze dat soms vooral niet, het leek een 'must', zelfs al 'schreven' ze niet, ze schreven dus wel, op hun manier, werkend aan hun muziek, meestal met handelingen en overpeinzingen, gevoelens en de woorden die ze tot mekaar spraken en in zichzelf, met het totaal aan cultuur ook, zoals zij die in meer of mindere mate interpreteerden.

Het was soms of het geheel der personages je via een droom en aan de hand van de gebeurtenissen van voorbije uren, dagen, maanden...bezochten. Via een surrealistische collage werd je dan tijdens de nacht vooral bij het ontwaken en interpreteren duidelijk wat de boodschap van het 'filmpje' in je hoofd was.

René en zijn ook al overleden zakenpartner en broer Mauro en Germana, de vrouw van René, die soms wel geen 100 meer leek te worden en soms wel, waren de vedetten in het droomfilmpje van vannacht. In de stad Tienen ging een oude wijk tegen de vlakte om plaats te maken voor een immens natuurpark. Niet zo maar een park. Er werd een enorme hoeveelheid aarde aangevoerd en met gigantische machines die in werkelijkheid niet bestonden werd de aarde tot hele hoge bergen opgestuwd, afgewerkt met groen en rotsen, alleen aan het water en een kunstmatige stroom was men nog bezig. Midden het plantsoen ontmoette ik het drietal. Ze hadden hun leven keihard gewerkt en van wat men nu in onze moderniteit onder het stoffelijke deel van 'genieten van het leven' verstaat, daar hadden ze weinig tijd voor gehad en toen 't pensioen aanbrak, begonnen zij of hun partners teveel te sukkelen met de gezondheid. Dus, de schrijver zou hen nu eens trakteren in een nog bestaande andere oude wijk van Tienen, dat wel op weg leek het ideale moderne stadje te worden zoals Oviedo tussen de bergen in Spanje.

Ondertussen zaten we nog wel met de oubollig ogende, doch schattig ogende architecturale erfenissen van het verleden, dat in de droom via het vervolg van het filmpje duidelijk werd. De gelegenheid waarin we *voor* de gelegenheid iets gingen drinken en een pannenkoek eten, was precies tegelijk ook een crèche, een speeltuin en horecazaak. Niet zonder moeilijkheden raakten we geïnstalleerd en hadden we iets besteld. Hoe groot ook de vreugde van de oudjes, de schrijver moest één van hen over enkele hindernissen helpen om aan die gezellige tafel te raken, niet gewoon van te genieten als je een leven lang keihard werken als credo had. Dat hard werken was hun opdracht geweest, ze speelden immers hun deel van het epos om van de oude in de nieuwe tijden te raken, van schaarste en oorlog voeren naar vrede en meer overvloed. De generatie van de schrijver had dan weer meer een andere opdracht, naast het te getuigen van die overgang, de nog bestaande uitbuiting en mistoestanden aanklagen en het belang van een meer filosofische levensbenadering aan de andere generatie door te geven. Hij zei het zijn gasten trouwens "Men leeft toch niet om te werken alleen, je moet toch ook de tijd nemen om door 't leven zelf, door die andere kunsten ook, tot verwondering te komen. Beschouwen, niet alleen eten en kopen en alles waarmee je je leven kan vullen".

Dra werd de aandacht van de schrijver getrokken door een kind van een jaar of drie, dat ergens in een hoek zat te spelen. Het stond in via een gsm-verbinding en een oortje in verbinding met zijn grootvader, die in het rijkere deel van het *resto* zat te tafelen. De schrijver ging naar het kind toe en vroeg waarom het niet met de andere kinderen speelde. De jongen antwoordde dat hij dat niet mocht van zijn opa de oud-minister, omdat die hem bijna gedurig, ook door het gsm-oortje influisterde dat hij ziek zou zijn. De schrijver nam het oortje uit het oor en nam de kleine bij de hand en stelde hem voor aan de andere kinderen die hem maar al te graag in hun groepje opnamen.

Niet naar de zin van de oud-minister natuurlijk, die kwam vragen wat dat dan wel allemaal te betekenen had. "Uw kleinzoon is helemaal niet ziek mijnheer", kreeg hij als antwoord, de toekomst moet af van het elitaire denken van

vroeger, trek er je handen af". De oud-minister had de boodschap duidelijk niet begrepen. Hij trok zijn kleinzoontje weer uit het groepje weg en in zijn haast werd hij door het kefhondje van de vriendin van één of andere speculant in de kuiten gebeten. Woest verliet hij daarop de zaak met zijn kleinkind, dat duidelijk een boeiend maar zwaar leven van 'onthechten van' en het zoeken naar een eigen mening en een eigen leven te wachten stond. "Tu vas me payer ça tres chère mon vieux" ! Wat de schrijver zou worden betaald zetten en hoe, was gissen voor hem, maar de bedreiging was het hem allemaal waard geweest : de pret van zijn invitees kon niet op, de vorige generatie had het begrepen. René, Mauro en Germana ze leken wel weer helemaal gezond geworden. 'Ach die dromen soms toch', dacht de schrijver 'en dan dat allemaal atijd willen analyseren'.

3. Kachelkrikken en sterrenvorming

Er werden vandaag beelden vrijgegeven van sterrenstelsels, geleidelijk stervende en zij die in een fase van de geboorte zitten. Heerlijk toch, dat kunnen aanvoelen van verbanden met de symboliek van ook ons leven, dat niet buiten dat andere zou zijn kunnen ontstaan, als om aan te geven dat we in het hele proces van groei tussen leven en dood in feite ook met een deel van de ziel van aantrekking en afstoting van het 'al' bezig zijn.

De schrijver opende zijn kacheldeur en herkende ook in de gloeiende krikken iets van de beelden van de Hubble-telescoop. Ook de warmte van die gedachte hield hem in de winterkoude weg van de temperatuur van de ijsvlakte naast zijn *casa.* Het dode hout dat zich tussendoor niet altijd naar believen klieven liet, was geurig gezelschap in zijn handen. Geen enkele slag van boven zijn hoofd, was dezelfde, geen enkele kloof in het hout gelijk. De bomen wiens sappen al of niet bevroren waren, hij wist het niet; waren bijna stille getuigen van hoe het hen na hun dood zou vergaan. Het zwarte kattenjong van de in de tijd nog wilde kat, kwam voor de eerste keer voorzichtig kijken of er niet ook nog wat etensresten voor haar of hem waren. De wilde eenden hadden het gevecht om het water open te houden opgegeven en zwommen wat in de door die mens achter zijn lichtmachines opengehouden stukjes water. De tamme grote eenden, hun vliegkunsten door een verkoper weggesneden, waren razend op de eenden die een kruising tussen wild en tam waren en die de schrijver al vliegend naar de voederplaats volgden, terwijl zijzelf ter plaatste op het ijs trappelend er maar niet korter bij raakten. Leuke afwisseling voor de half wilde eenden die eens niet op hun kop werden gezeten door de anderen terwijl ze zich de granen lieten smaken. De zon was enorm gloeiend van de partij, op die eerste paar vriesdagen al weer voorbij. Een wandeling in het bos deed de grond kraken en de nestkastjes vielen nu meer op in de winterse naaktheid van het bos.

Nodeloos te zeggen dat al die gewone heerlijkheden van het bestaan, de nodige rust brachten in de dagelijks benodigde hoeveelheid relativeringsvermogen en interpreteringsdrang van de man die het digits op een scherm liet regenen. De razernij van de snelweg 's morgens bereikte als de wind tegenzat zijn oord van bezinning en de zon, die lachte daarmee, gewoon die bepaalde dag in het zoveelste van haar seizoenen volgend. Welke mediamisleidingen over het lopen in rondjes, zo eigen aan ons sterrenstelsel, zou de krant, het net, de radio weer brengen. Had hij ze al eens niet gerapporteerd via de één of andere analyse die in hen opkwam ? Welk een ontwikkelingen waren er op dit eigenste moment bezig tussen al de hem op één of andere manier bekenden en in hen zelve ? Waar lag er daar bij het verlaten van zijn nederige oord een opdracht waarvan hij iets opsteken kon…daar kwam het na decennialange ervaringen toch op neer, dat was toch één van de voornaamste aspecten van al die soorten uitwisseling tussen mensen, naast het interpreteren en het genieten van de beleving ervan zelf ? Mensen helpen, het kon op duizenden manieren, maar het loslaten van de drang om overal willen in te grijpen, zo leek het hem…hielp vaak nog het meest.

4.De weg van sneeuwwater naar klassiek muziek

Het moet nog kouder zijn geweest dan min tien, zoals nu daarbuiten, zo bedacht hij vóór het klieven van de houtblok en schreef hij neer, nadat de vlammen zich van zijn zorgvuldig opgebouwde recept voor een lekker vuurtje van de diverse soorten houtdikte, hadden meester gemaakt. Gedachten kwamen. De koude 'toen', die van in de tijd van de eerste menselijken, die om te drinken het sneeuwwater smolten waarschijnlijk. Een hele afstand sinds toen was overbrugd, één geworden met zijn nu. Eén met de klassieke muziek en de er bij behorende beelden die door ergens iemand en de techniek van ergens iemand naar de satelliet werd gestuurd waarvan de straal, ondanks alle koude zijn schoteltje bereikte en via de ontvanger, draad en modem, de chalet met charme vulde en mede voor de concentratie zorgde waardoor de boodschap van deze zinnen via toetsen, laptop en meer; dan tot bij U geraakte en de lezer ook in deze eenheid opgenomen werd. De muziek was niet essentieel, het kon ook in stilte en of de bovenstaande woorden dan hetzelfde zouden zijn geweest, daar had je het raden naar. Wat hij wel wist dat het journaal of andere programma's niet waren aangewezen om dergelijke intensiteit te bereiken. Woorden zouden dan toch alleen botsen met woorden die nog moest worden geboren. Terwijl daarbuiten de overige toneelstukjes van het totaalspektakel van het aardse leven gewoon doorgingen, was het wachten op de ingevingen die de verwekkers van de woorden waren in feite. Met hem meegereisd, waren de beelden die hij van Germana zag. Indommelend, de pijn in haar bekken en benen had haar waarschijnlijk vermoeid. Haar en haar goed hart. Alle rimpels waren samengetrokken, waardoor het leek of ze alle momenten wel kon gaan stokken en stoppen met leven. Een schouwspel dat plots veel minder aannemelijk leek op momenten dat ze minder pijn had, vrolijker was en weer meer guitig, spraakvaardiger en communicatiever ingesteld. In haar warme kamertje waar ze beurtelings door de kinderen werd verzorgd, zat ze als een heel oud prinsesje soms warm achter de kranten en TV.

Zelden klagend, altijd met haar eenvoudige waarheden die van 'dit kan en dat kan niet door de beugel'. Schrijvers die het de hele tijd over 'beffen' op TV hadden, een woord waarvan ze naar alle waarschijnlijkheid maar kon

vermoeden wat het inhield. Mede daardoor vond ze zo een schrijver dan ook zeker 'hectare' lelijk, al kon ze er allemaal wel eens mee lachen en het relativeren. Mooie muziekprogramma's en leuke kwizzen werden volgens haar altijd ontsierd met al die vuile praat over dingen die je wel best kan doen, maar waarmee je niet op TV moet uitpakken, dat doe je zelfs nog niet tegen je geburen. Via de boekjes wist ze welk van de bekende mensen homo waren, was dat een soort epidemie of zo ? In de oude tijd, waarvan ook telkens een nieuwer versie in de tegenwoordige tijd aanwezig was, bestond dat ook, maar je hoorde daar niet van en in de dorpen toen, ja, 'scheiden' was een zeldzaamheid, daar moest je niet mee afkomen, men leefde verbonden met de seizoenen en het veld mee en tegen de winter moest je klaar zijn met het zorgen dat je warm had, zonder dat daar aardolie of gas aan te pas kwam. Over het leven filosoferen kon wel, maar in feite was de praktische kant daarvan helemaal uitbesteed aan de pastoors. Ze was maar wat blij dat haar kinderen in meerderheid niet waren gescheiden en bij haar had dat ook een praktisch tintje, want scheiden, daar boete je op financieel vlak mee in en zij had er te veel moeten voor doen en voor over hebben om 'er' te geraken, zuinig geleefd en hard gewerkt met af en toe een pleziertje waar ze zich helemaal in vond. In de tijd was dat dan een busreis met de boerinnenbond en later met deze van de gepensioneerden. Ze kwam dan thuis met verhalen rond mensen en streken uit haar vaderland alsof ze op cruise geweest was en het ging gewoon over de plaatselijke mensen en uitzonderlijk al eens Lourdes of een dagje Parijs, maar die drukte was niet aan haar besteed.

Telkens haar kleinkinderen 'vlogen' vroeg ze zich ergens toch af waar dat dan wel goed voor kon zijn. Als ze de TV openzette, zag ze dat toch ook...en nog veel meer natuurlijk. Van bloot op TV was ze al niet meer ontstemd zoals vroeger haar inwonende schoonmoeder die al bij een bloot been met haar rechterhand traag op en af op de armleuning van de zetel klopte, glimlachend maar toch zogezegd afkeurend. Germana wenste haar kleindochters geen carrière in de muziek of filmwereld toe, want dat leidde onvermijdelijk tot van de ene vent naar de andere fladderen. Haar kleinzoons wenste ze een degelijke vrouw die van aanpakken en werken wist en heel goed in het huishouden natuurlijk, dé eigenschap bij uitstek. De schrijver kon daar natuurlijk allemaal voor een stuk inkomen, maar hij wist ondertussen al meer van vele van de ware drijfveren en wetmatigheden van het leven zoals dat nu zoals altijd door veranderende omstandigheden werd beleefd. Hij kon er inkomen dat ze zich soms pessimistisch uitliet over het op de wereld zetten van kinderen. Haar standpunten dan, waren meer een gevolg van de media die ze op zich liet afkomen en die de schrijver dan voor haar verduidelijkte en bijstuurde; dan haar persoonlijke visies op de relaties van jongeren, die 'er' veel te vroeg mee begonnen en veel te vroeg mee stopten en van de ene naar de andere gingen. Voor haar was het simpel, als je ergens niet van hebt geproefd, weet ge niet wat ge mist in feite en 't is met iedereen wel iets. Ze denken allemaal na een tijd als het nieuwe er van af is, dat ze iets te kort komen in plaats van mekaar te respecteren en niet de duvel aan te doen ! Hij liet ze maar, nuanceerde voortdurend hier en daar en wist dat ze niet bij de diepte geraken kon die hij ervaren had, en waarvan het waarom er van hem ook niet duidelijk was op alle momenten. Grootouders, ouders, vaak gesloten boeken waarvan je veelal te weinig weet om te doorgronden waarom je van uit die invalshoeken, zelf op de wereld was gekomen. Je was een beetje van hen allemaal tegelijk 'samengestelde', met een eigen nieuwe ziel er bovenop. Of het zou moeten zijn dat Boedha met zijn achtvoudige pad (de juiste ingesteldheid, houding, handelingen, doen, woorden...) maar vooral met zijn reïncarnatiegedachte, gelijk zou hebben. De schrijver wist heel goed waarover dat pad ging, maar die klassieke reïncarnatieleer die zag hij wel zitten als alternatief voor de sterfelijkheid, maar dat leek hem te simpel om waar te zijn en de realiteit was volgens hem dan ook weer dat het verhaal van de voorouders, de onafgewerkte stukken ervan, tot op bepaalde momenten gewoon via de vertakkingen van de nakomelingen doorliep. Hij weigerde te aanvaarden dat de aarde gewoon een plaats om te komen lijden was en dat je daar met zoveel mogelijk totale onthouding van een aantal dingen, op een niet-doorleefde manier kon aan ontsnappen. Het ervaren en leren zelf, het deel lijden ervan, hoorde bij het leven zelf, een strijd en genieten ook om aan de zinloosheid te ontsnappen. Net hetzelfde principe als dat van de fysica waarbij de benadering van 'nul', de 'leegte', niet wordt getolereerd, met mini en maxi 'big bangs' tot gevolg. Prachtig achtvoudig pad natuurlijk, maar de praktijk liep dikwijls tussendoor op andere manieren voor de momenten van rust en innerlijk evenwicht hun intrede konden doen. En Germana ? Die begreep niks van al dat schrijven dat de schrijver nog nooit wat had opgebracht. Een treffender botsing van de oude en de nieuwe wereld zou de schrijver vandaag niet meer tegenkomen waarschijnlijk. En zo bleven hem dagelijks de symboliek en de metaforen achtervolgen. Het schrijven, een middel om veel werelden in evenwicht te houden, de werkelijke en het gedeeltelijk verborgene achter de feiten,de oude,de nieuwe, die van mensen en hemzelf.

5. Schrijvers in tijden zonder electriciteit

Het moet een hele speciale inspanning gevergd hebben voor al die schrijvers van de religieuze en andere teksten, geschreven voor de uitvinding van het elektrische licht. Of juist niet, misschien dat, indien ze in het donker wilden schrijven er juist meer 'sfeer' vrijkwam om bij het gene van je zelf of zo te raken dat bepaalde dimensies vertalen kan. Zoals nu in het donker en de witte koude die de schrijver omgaf. Toen hij buiten met zijn zaklamp ging kijken of de verre buren nog licht hadden, vlogen de al of niet slapende vogels op, verschrikt van de lamp in combinatie met de witte sneeuw vlogen er her en der tientallen in de richting van andere bomen wel zeker. Als er geen sneeuw lag, was dat hier en daar maar een dikke bosduif, die je dan alleen maar hoorde. Het geluid daarvan, daar kon je ook van zeggen dat het om een bosduif of twee of drie ging. Ja, dat schrijven vroeger en nu, in licht of donker... . Maar we leven in het NU, nog meer dan toen hebben we dingen nodig om ons veilig te voelen. Mensen ook natuurlijk. Zo heeft iedereen zijn reflexen als het om veiligheid gaat. Kinderen die niet in een gevoel van veiligheid en geborgenheid zijn opgegroeid hebben het soms hun verdere leven in bepaalde perioden knap lastig om hun evenwicht te blijven volgen. Het moet niet makkelijk zijn om juist daardoor het soort sterkte leren te verwerven waarmee je van veel leed blijft bespaard.

Jongen, meisje, vrouw, man...die dingen gelden voor beiden en de leeftijd waar je toe behoort geeft nog extra tinten aan die dingen in het samenspel van het leven. Jongeren leren hoe met mekaar om te gaan, ouderen zijn er nog altijd mee bezig en leren zich ook aan te passen aan de beginnende slijtageslag, waardoor ze misschien wel op een andere manier naar de dingen gaan kijken als jongeren die nog met een bepaalde *gehaastheid* door het leven gaan, ook jagen soms. Ze zoeken nog meer de passie dan de vriend of vriendin, of het wezenlijke in de mens zelf. Al hebben ze veel voor op net die ouderen die hun levensverwondering al verloren zijn. Het hangt ook allemaal een beetje van het karakter af. Zo was er vandaag een reportage over een buurt in een Nederlandse stad waarvan bepaalde wijkbewoners een origineel initiatief hadden genomen. Vermits ze de voorgevels van hun huizen maar monotoon vonden, was er een fotograaf die foto's in de bos ging trekken en er posters van maakte die hij in samenwerking met andere

beroepsmensen op de deuren aanbracht van wie maar wilde. Opzet was een soort verbinding te maken met de vaak paradijsachtige tuintjes die die mensen achter hun woning hadden en het straatbeeld om te toveren in een meer levendig iets. Er waren natuurlijk ook mensen die die voordeuren met bomen niet zagen zitten en die het maar een chaos vonden. De reporter die hen ging vragen wat ze er van vonden kreeg mensen voor zich waarvan je als je hun uitstraling zag, wist wat zij er gingen over zeggen. Soms zat er al eens een verrassend antwoord tussen : aanvankelijk was de vrouw des huizes er voorstander van en mijnheer tegen en nadat de duur omgetoverd werd vond mevrouw het dan weer niks en mijnheer vond het geweldig. Mensen, dezelfde en toch enorm verscheiden

Aannemer van haast onmogelijke werken

Op een bepaald punt van bewustzijn is er voor een schrijver maar één manier meer, tijdelijk of niet, om iets van het grotere geheel van het bestaan, in relatie tot het detail en de ziel der dingen en mensen en hun verbanden, over te brengen : de eigen i*nnercommunicatie*.

De eigen *innercommunicati*e wipt probleemloos van macro naar microtoestanden in flashes van een seconden van vroeger naar nu, inclusief projecties naar de toekomst toe, zonder dat je dat allemaal op papier met woorden kan uitleggen. Van abstract naar concreet en terug, levend of dood, geen probleem. Op vijf minuten schrijf je een heel *innercommunicatieboek* waar je al gauw maanden zou voor nodig hebben om het met pen of laptop te beschrijven en op de duur zou het zo ingewikkeld worden, dat geen mens er nog aan uit kon, maar alleen jij nog steeds. De strijd van de onzin om niet ten onder te gaan, draait op termijn altijd uit in het voordeel van het zin hebben, al lijkt dat niet zo. Kleiner of gelijk aan nul worden, kan nu eenmaal niet. Logica wint het van argumenten die geen steek houden.

Je bent zelf een stuk oplossing voor de realiteit buiten je. Het komt er op aan je leren fijn af te stemmen op die mensen waar je de stukjes in vindt om je eigen vollediger te maken, dat je de situaties opzoekt waar jij nog ontbrekende ervaringen kunt opdoen. Als je er voor openstaat, komen ze soms zelfs op je af.

Geest en materie, zijn ze niet één, met de zielen van mensen als afgesplitste individuele gevolgen met vertakkingen naar mekaar ? Wat moet een mens met zo'n academische uitspraak, hij die zich gewoon dagelijks probeert te oefenen in voelen en doen wat hij of zij ok vindt, moment per moment ? Net zoals een hart automatisch klopt, kan je er heel goed in worden. Om dichter bij het geestelijke te raken, moet je alle facetten van de ziel van het totale bestaan leren kennen. Door er over te schrijven en via reacties daaromtrent kom je zo stukje bij beetje verder bij het begrijpen van tot wat het menselijk bewustzijn in staat is .

Het systeem achter gebeurtenissen ontrafelen...Marx, Darwin, Freud, Einstein, ze probeerden het allemaal en toch ontbreekt er nog veel en waren een aantal dingen niet volledig en zullen dat ook nooit zijn, naarmate de grenzen van het aanvoelen en het denken zich via de eigen i*nnercommunicatie* steeds maar verleggen.

Om een totaalbeeld van de mens te verkrijgen is de het verband tussen de eerste straling, de eerste cel en het eerste bewuste woord belangrijk. Makkelijker gezegd :je kan veel afleiden uit de eerste indrukken die je van iemand hebt en de laatste woorden van het laatste gesprek dat je aan het einde van een relatie met iemand had.

Waarover de aannemer van haast onmogelijke werken het nog ging hebben, hij zou moment per moment wel zien naar waar dat brein van hem hem leiden zou...of was hij het die leidde...wie was hij in feite ? Zou hij beginnen met schrijven over die bijna-dood ervaring of eerder over de liefde. Welke zou dan zijn eerste zin zijn ? " In een relatie begint diegene die het meest confronterend bepaalde waarheden over zijn of haar leven te verwerken heeft, vaak het meest te verdringen en de ongemakken daarvan op de andere of anderen af te wentelen". Niet mis als doordenker.

Of zou hij niet eerst beginnen met uit te gaan van een deel van zijn stellingen over hoe de menselijke geest werkt ? Ach, hij zou er eens een nachtje over slapen, zoals gewoonlijk werd de volgorde der dingen daarna evidenter. Iedere avond legde hij zich te rusten met één of andere begingedachte die zich dan ontspon, maar vaak kwam het hier op neer :

'de wereld, inderdaad een schouwtoneel ter observering, waarvan de meeste spelers niet de betekenis kennen van het stuk waar dat ze in spelen, noch de teksten op voorhand krijgen.'

Een emotioneel gevaarlijke wereld voor goedhartige mensen die de medemens vanuit een te hevig optimisme tegemoet treden. Een wereld waar men massa's pillen produceert die je eigen lichaam ook produceren kan, maar dan zonder neveneffecten...en vaak alleen om kalmer door het leven te gaan en gelukkig te worden...terwijl je dat zelf ook kan als je niet door pijnen wordt geplaagd of één of ander virus hebt opgelopen natuurlijk, dan zal je ze wel echt nodig hebben.

Een wereld van drukdoenerij die wel even simpeler zou kunnen worden geregeld door het stellen van andere prioriteiten dan non stop stijgende groei en winsten. Een wereld met meer tijd voor de ziel en de cultuur, voor het doorgronden van wat we hier met zijn allen eigenlijk lopen te doen in relatie tot mekaar en het proces van leven en sterven. Weten waar je vandaan komt en wie je bent en worden wil en het waarom daar allemaal van.

Het boeiend, niet spijtig vinden dat eigenlijk niemand op voorhand aan het begin van je leven tegen je kan zeggen "die en die mensen ga je tegenkomen" en "je gaat dat en dat moeten ervaren en dat moet daarom en daarom zijn en daarom niet" of ook nog "die en die personen zullen je helpen en dat ga jij voor die en die doen".

HAGELANDLAND en de rest van de wereld

Het Hageland, een grafische streek van de regio Vlaanderen, die samen met nog twee andere regio's de staat België vormt. Een viertal steden en een negentiental grote landelijke gemeente vallen onder de Hagelandse noemer. Vanuit het oosten *doorbeukt* autobaanbeton de aarde en de welvende borsten van het landschapslichaam. Een enorm metaalmonster van lawaai, verkracht er iedere ochtend het gloren van weleer in de richting van Brussel, hoofdstad der werkzuchtige Belgen. .

Het landschapslichaam koestert een helerlei reeks inplantingen van gegroepeerde huizen in allerlei stijlen. Bouwsels, gemaakt door wekershanden, gezellig tegen mekaar leunend of kreunend in sommige

stadsdelen. Boerderijen en met groen omgeven woningen in het open landschap. Gehuurd of op twintig jaar en meer afbetaald aan een dikverdienende bank, hij woont er vanuit de lucht bekeken, veelal naar wens, de Hagelandmens. Vanuit de lucht bekeken hoor je wel zijn woorden niet en zie je niet wat het licht achter zijn ogen betekent. Hagelanders spreken in ieder dorp een eigen variatie op één van hun vier grote dialekten, al namen vooral de jongere generaties de uniforme Nederlandse taal op een paar decennia over. De Vlamingen voegden er een zuidelijke warmte aan toe.

Sinds bijna altijd al was deze streek het slagveld waar de grote naties van Europa hun bezettingsdriften hadden gekoeld. Misschien was Brussel nu als hoofdstad van de *Eurolanders* wel een soort morele troostprijs daarvoor. De E*urolander*s vochten militair niet meer tegen mekaar, hun politieke leiders hadden de naoorlogse , potentieel revolutionaire gevaren wel begrepen. Daarom hadden ze hun werkvolkeren met allerlei sociale zekerheden hun eigen maatschappijomvorming doen vergeten

De leiders van het bovenste deel van het noordelijke Amerikakontinent, de 'USers' daarentegen, ontpopten zich in de twee eerste jaren van het derde milenium, nog altijd als de grootste militaire strategen. Hoe weinig belang ze aan inhoudelijke verkiezingen hechten bleek nog laconiek toen bleek dat ze bij de presidentsverkiezingen nog altijd met ponskaarten werkten. Alhoewel de leidende klassen der Eurolanders hun eigen imperialistische agenda hadden; hield het oude continent zijn nazaten in de 'US-wereld' nog even tegen om weer direkt bloederig de Irakezen gaan te bestoken. Het begin van het derde milenium werd zichtbaar niet waar de gewone mens op gehoopt had.

De Latino's van het zuidelijke Amerika-continent bleven voordat ze de linkerkant van het Venuzuela van Chavez uitgingen,met grootkapitaalsteun vervolgd en vermoord of onderdrukt worden. De Afroos van het kontinent waar de mensheid zijn wortels heeft, worden geteisterd door de lakeien van hun voornamelijk Westerse en Arabische grotegeldleermeesters, die mekaar en de inwoners veel militaire en andere rottigheid aandoen. Zullen de winsten en infrastructuurwerken uit China soelaas brengen ?Al een halve eeuw en langer beloofde het rijkere deel van de wereld hulp...die alleen kwam als die uitbuiting en afhankelijkheid verzekerd bleef. De leidende klassen van de Arabieren probeerden via het demagogisch gebruik van de religie ook zijn armen om de tuin te leiden, net zoals dat in de oude Westerse wereld eeuwenlang het geval was geweest. De Chinezen deden het met water in hun would-be rode wijn te doen materiëel beter dan de Indiërs wier leiders nog aan een aantal oude kwalen leden : kastevorming en nationale en religieuze tegenstellingen. Ook dat zal veranderen als de recessie geen roet in 't eten gooit.

De enige echte 'pseudonatie' , de 'Verenigde Naties', is daarom nog teveel een speelbal van al die gewichtige Staten en blokken die met alle middelen om de verovering van zoveel mogelijk vrije markt vochten.

Tot nut oe werd het wereldbeeld van de mens beheerst door zijn methode om economisch te overleven. De mens, ook de Hagelandmens, diende zich te onderwerpen aan het slaaf, lijfeigene of boer zijn, aan het gezag van de adel en hun staat. De onafhankelijke boeren vervoegden meer en meer het leger loonslaven van banken, fabrieken en handelsmastodonten. Zelfs een deel van de hele grote zelfstandige boeren zijn in feite echt loonslaven van de banken geworden.

De filosofie moest wachten op de ontwikkeling van de wetenschappen alvorens zij de religie een gepast antwoord op een deel van de levensvragen bieden kon. Ondanks de door vrijzinnigen en religieuzen algemeen aanvaarde morele spelregel dat men zijn naaste niet mag schaden; bleef een belangrijk deel van de zin van het leven, namelijk datgene met betrekking tot de dood en het eeuwig leven, voor politieke verdeeldheid onder de werkende bevolking zorgen. Het aantal priesters kan je in 't Hageland op 1 hand tellen.

Afgezien van wat psychologische spekulaties en onbewijsbare hypothesen blijft het ervaren van de uiteindelijke zin van het 'eeuwigheidsvraagstuk' gelukkig een persoonlijk te beleven levensbeschouwelijke opdracht, een soms pijnlijke zoektocht waarvan men de betekenis ervan slechts soms op heldere, vaak niet beschrijfbare manier 'innerlijk' ervaren kan. Iemand die ook daar zijn hele leven lang via het dagelijkse leven en het woord en de pen mee bezig was, schreef er dus vanuit het vandaag mistig koude Belgische Hageland over.

onverschillig evenwicht

Droomloos kijk ik even voor me uit, van uit een onverschillig evenwicht.

Betrachtend dat het positieve het negatieve wel in balans zal houden.

Het uiteindelijk overwoekeren zal.

Als een slingerplant of een kruipplant met prachtige, veelkleurige bloemen, waaraan alle carnivoren zich na het drinken van hun bronnen aan verzadigen.

Als een boom die naar boven groeit met wortels die het levenssap zuiveren.

Als struiken die ruiken naar geheimen en vragen die hun zaden werpen en het licht dat de kiemende antwoorden onder zijn hoede heeft.

In mijn onverschillig evenwicht als een meetkundig labirint van wiskundige zekerheid, vertrouw ik op alle mogelijke vormen van intens geloof in de mens en de mensheid.

Als in een gekleurde schelp die langzaam de tijd tot ringen schilderde.

Als in de trage beweging van het weekdier, op zijn hoede voor ongepaste euforie en het wegzakken in nog maar het geringste spoor van te zware emotie

Als in observatie van de sporen van het komen en gaan van generaties, deinend op eb en vloed van rust en onrust.

de watertoren en het drinken

In de eerste februari lentezon, staat hij in al zijn witte pracht de voorbij zwevende wolken gedeeltelijk aan het oog te onttrekken. Majestueus als hij is, geboren op de tekentafel en in de geest van een ontwerper met een stijl die wil bewijzen dat zo'n gewicht ook op een aantal zuilen kan staan.

Enkele maanden vroeger, toen zijn voorganger de gewoon ronde, met rode bakstenen gemetste waterhouder, *wolken reiker*, op een dag en binnen een paar dagen tegen de grond

gekraand werd; vonden een deel onder ons dat nog sneu. Maar nu je de nieuwe daar zo alleen ziet domineren, ja, dat heeft toch wel wat minder druks. Het dorp is qua inwoners gegroeid en de grote hoge ronde buik van de waterdrager qua afmetingen evenzo.

We hoeven dus maar de kraan open te zetten en het vocht komt in bacterievrije vorm tot ons. Je kan het dus drinken, toch is het een gewoonte van de moderne mens die niet dicht bij één of andere bron woont, van flessen te gaan halen met water van verre oorden in. Soms zie je zelfs op het kleine scherm dat over de wereld vertelt, mensen in dorpen die hun water rechtstreeks met een zeil via de lucht indoen of voor de bevloeiing van hun akkers rekenen op de mist die een stuk van de dag in de bergen tegen die zeilen aanbotst en condenseert.

De drankwinkel 'herbergt' een arsenaal aan vochten die de meesten in vroegere generaties naast de deur hadden. Melk bijvoorbeeld van de één of twee koeien die men lopen had. Die kaas werd, op een hele primitieve manuele manier. Men brouwde zijn alcohol zelf of er kwam op tijd iemand met paard en kar om het plaatselijke bier aan de talrijker cafés dan nu het geval is, te leveren. Particuliere afnemers waren in die tijd ook vaak zelf brouwers van *fruitciders* of wijnen. Net als de oude watertoren ondergingen veel van de dingen uit die tijd hetzelfde lot...plaats maken voor andere visies op het dagelijkse bestaan. Dus, nu kan je honderden soorten frisdranken en hun meer graden rijkere branchegenoten aankopen...in glas en r*ecycleerbaa*r plastiek dat er vaak ergens in grachten aan herinnerd dat niet iedereen even gevoelig met het milieu omgaat. Nee, vroeger was niet alles beter, maar toch, veel stemt tot nadenken en nog meer tot filosoferen.

Naast de nood aan drinken heeft de mens ook behoefte aan contact en daarvoor heeft hij dan onder meer het café als oord van buitenshuis uitwisseling en afwisseling uitgevonden. Met of zonder tijdelijk dialoog bevorderende middelen. In vroeger tijden, toen het leven niet bestond uit het volgen van de belevenissen van Bekende Vlamingen en iedere straat in het dorp minstens drie cafés had en mensen minder geïsoleerd leefden; minder vervreemd ook van hun werk; kende iedereen op de eerste plaats zijn eigen omgeving en de buitenwereld... van de gazet, de radio of van horen zeggen.

Klamp je niet vast aan je eigen onheil

Onheil kan je overkomen in het geval van natuurrampen, maar je vastklampen aan diegenen die je onheil veroorzaken kan even rampzalig zijn, alhoewel de weg naar wijsheid soms daar langs geweest is. Er zijn natuurlijk ook mensen die zich al of niet vastklampen en er toch op tal van manieren in slagen van gelukkig en onafhankelijk te blijven, als dat ook al weer geen illusie is. Bij dit inzicht houdt de behoefte op om nog verhalen te vertellen en inzichten over te brengen op ...en is men geneigd om , in het belang van gezondheid en zo, alleen nog van stilte en natuur te genieten, in het besef dat ieder zijn eigen leefwereld te doorgronden heeft, iets waarin de meesten, jammerlijk genoeg; maar soms ook gelukkig genoeg voor hen, niet zullen slagen. Trots, achtenswaardigheid... men zou denken, ze slijten niet, maar ze kunnen ten prooi vallen aan het afbrokkelingsproces van de, niet altijd op 't eerste zicht, 'vergankelijkheid' die alles en vaak iedereen kenmerkt...het niet helder inzien, het verkeerd oordelen, de roddel, de negatieve emoties...ze maken slachtoffers, ook onder diegenen met de beste bedoelingen Wees daarom in de eerste plaats maar lief voor jezelf, boor de eigen sterkte aan en weet ze te behouden...pas dan kan je delen met de andere.

Karel Kompel's revolutie, 'referendumroman

Eigentijdse vormen van Meningsuiting zoeken

In het dorp waar ik opgroeide, stonden twee soorten palen langs de openbare weg. Zwarte, doordrenkte sparren voor de toen nog bovengrondse telefoonlijnen...beklommen door indrukwekkende mannen met ijzers en kettingen getooid. Betonnen palen met voetgaten voor elektriciens, droegen de stroom.

Voor de zoveelste keer dwingt het nut van 't algemeen me tot schrijven. Ergens op een kruispunt van m'n denklijnen ontstaat weer een symbolische vergelijking die ik niet verliezen wil. Die palen hebben in feite de richting van mijn leven be-'paald'.
De telefoonpalen, omdat ik me vroeger in de telecomwereld opwierp als verdediger van de meest efficiënte aanpak van de telematica-uitdagingen.
Ook van algemeen belang, de elektriciteitspalen, handig voor het aanbrengen van de affiches toen ik nog samen met anderen als vakbondsmilitant iets wilde veranderen. Al doende komt een mens ook op het sociale domein tot een reeks besluiten. Ik heb mijn idealisme en gedrevenheid door tegenslagen en leerzame ervaringen en tegenkantingen in bruikbare denkmodellen en alternatieven vertaald.
Voortdoen zoals Atlas, die bijna onder het gewicht van de wereld bezweek, kon niet meer. Je moet dat allemaal noodgedwongen van je afwerpen en zelf op je eigen manier aan de praktijk van het moderne leven deelnemen.
Over sociale problemen lezen , dingen inzien en begrijpen...op zich, was niet genoeg. Trouwens, hoe meer

je las, des te meer gespecialiseerder bronnen je nodig had...en die bronnen bleken het niet altijd eens te zijn. Ik heb de groepen die deze bronnen vertegenwoordigen proberen doen inzien dat ze best aan een gemeenschappelijk alternatief zouden werken...en heb er op den duur zelf één ontworpen...en me daar bovenop in de filosofie verdiept, omdat die ook al aangegrepen wordt om de mensen 'op hun plaats' te houden. De tijd van twisten tussen atheïsten en anderen moet maar eens voorbij zijn. Ook de psychologie heb ik bestudeerd om er aan uit te kunnen waarom negatieve emoties de mens ook vaak verhinderden om zijn sociaal geweten te volgen. Ik probeerde dat alles door schrijven te vertalen, wel wetend dat in onze cultuur, diegenen die daar mee bezig zijn, vaak prekerig overkomen als hun analyses te ver gaan voor de modale mens. Indien ik de bergen theorie die ik beklommen heb, moest willen overbrengen, dan had ik daar velerlei maanden voor nodig voordat ik aan de praktijk beginnen kunnen zou. Indien ik de evolutie in denken en ageren in mezelf moest schetsen, zou ik een stuk van mijn leven moeten beschrijven...maar dat is misschien niet nodig. U kent waarschijnlijk ook wel een paar mensen die zich in Uw bedrijf tegen tal van dingen verzetten, en die dat verzet proberen organiseren...en uitkomen op het feit dat diegene die het bedrijf bezit altijd het laatste woord heeft en daarbij nog vaak geholpen wordt door de top van partijen en bonden. Jarenlang al, probeer ik mensen uit te leggen wat 'nationalisme', fascisme', 'burgerij', economische 'democratie',enz...is. Het heeft jaren geduurd voor ik ten volle begreep dat toekomstgerichte veranderingen noodzakelijkerwijze niet alleen via de klassieke politieke denkbeelden en methoden kunnen tot stand komen...door in het klassieke en niet-klassieke politieke milieu te werken, kom je tot dergelijke besluiten die ik met tal van teksten aan mensen en groepen probeerde duidelijk te maken. "

Er moet NU iets veranderen in onze betrokkenheid tot de vraagstukken die ons heden ten dage confronteren. Anders zullen we het blijven vanzelfsprekend vinden dat tegen 200?... nog altijd miljarden in armoede zullen leven. Waarom verliezen mensen hun vertrouwen in 'politiek' ?
Omdat alles van bovenaf op een mist verspreidende manier uitgelegd en verzwegen wordt...voortdurend leert men ons dat bepaalde problemen onoverkomelijk zouden zijn...in plaats van de zaken op te lossen.
Meer en meer produceren met minder mensen en steeds meer armoede...zal onvermijdelijk leiden naar het in vraag stellen van het systeem waarin wij draaien.
Er moet iets in de plaats komen. We kunnen misschien een referendum per mail organiseren zoals het internet-Committee for New Simultaneous International Elections, Necessary to Create more Equality voorstelt.

https://www.filosofischverzet.be

Met het resultaat van deze stemming voor een wereldwijd eisenprogramma zouden we onze regeerders kunnen confronteren en hen door middel van alle mogelijke geweldloze manieren dwingen van andere initiatieven te nemen . De politiek en de bedrijfswereld 'herstructureren' ons al jaren, het wordt tijd dat wij de politiek helpen herstructureren.
Tele-voting op TV binnenkort voor 't Eurovisiesongfestival in Moskou, misschien zou men er beter één organiseren over gelijke lonen in heel Europa, inbegrepen Rusland, dat zou pas baanbrekend zijn, want we krijgen zo stilaan de indruk dat alle nobele doelstellingen ook tegen 2015 niet met de klassieke middelen gaan gehaald worden. Gisteren behield de linkse oppositie in het parlement in Nederland het vertrouwen in de regering (met de nodige

meningsverschillen), alleen de rechtervleugel in dat parlement zegde het vertrouwen op (ps.die willen nog somberder crisismaatregelen). Na de verkiezingen valt te bezien hoe het kiezerspubliek welke houdingen gaat belonen. Winst voor de ruziestokers met de islamitische Nederlanders en voor de Nederlandse Tatcher van Trots op Nederland ? Andersglobalisten, grijp de kansen die de telematica jullie biedt. Andere vormen van eigentijds meningsuiting : zie ook de twee onderste linken, je kan er niet via de klassieke kranten en journaals aangeraken aan die info.
27/3/09 en 80en90'er jaren enz

<u>Mooie zinnen uit sommige van m'n kortverhalen of schetsen</u>
Sociale Pareltjes

Uit 'de familie Vandewerelt' :"*Terwijl het aantal gediplomeerde thuisblijvers toeneemt, zijn er nog altijd weinig symptomen van een daadwerkelijke lotsverbondenheid tussen de verschillende groepen werkvolk. Velen aanvaarden de haast instinctmatig aangevoelde nepnoodzaak om het gesofistikeerde verdeel -en heersspel draaiende te houden. Alsof het benadelen van anderen aan de eigen, vaak denkbeeldige voordelen ondergeschikt moest blijven*".

"Een tweehonderdtal *werkloze bijen stonden in de rij voor het doplokaal. Teneinde de toelating om geen honing mogen binnen te halen, te verkrijgen, diende een dienaar van de 'staatskoningin' een stempeltje in het honingloze raster te smeren. Wat een verkwisting van talent ! ".*

Uit 'Hoe tem je stieren ?' "Niemand gaf leiding aan het feit dat mensen geen greep op hun leven hadden. Hadden partijen en vakbonden een passend strategisch antwoord, een wereldproject dat aan de capaciteiten en zwakheden van tientallen factoren beantwoordde" ? "De koppeling van inzicht hebben in en uitzicht hebben op...noemt men een programma...onontbeerlijk gewoon".

"Na je diploma moest je nog steeds examens met duizenden deelnemers doorlopen".
"De herinnering aan de vlotte manier waarop ze in hun jeugd contact maakten,was in de hoofden van volwassenen 'aangepast' uitgewist".

"Ze hadden van marktmannen die Leuven en Diest te paard aandeden wel horen zeggen dat sommige socialisten daar tegen de oorlog waren...maar wat konden die mannen daar nu tegen beginnen ? Op dienstweigering stond de dood met de kogel. Het gros van de verkeerde voormannen der Duitse roden had de oorlogskredieten voor de eerste wereldoorlog goedgekeurd. Als de werkenden de oorlog van de burgerij niet vechten willen heb je een veralgemeende machtsovername en fabrieksbezettingen nodig. Als je patatten wil oogsten, moet je een patattenveld hebben. Heel velden schoon patatten zou Schille, de voetloze soldaat daar onder water zien lopen tijdens de oorlog aan de Ijzervlakte. Om te wenen...rotte patatten en creveren van de honger.
Hij bleef aan 't werk na de oorlog en versleet alle jaren een paar eiken invalidekrukken...terwijl hij als ouderling toezag hoe het Duits werkvolk zich in de jaren dertig en in de tweede wereldoorlog weer beetnemen liet...".

"Tussen de neonlichten zat Fatima en haar kleine, in doeken gewikkelde baby, zich aan te passen...zonder geld".

"Als ge niet gaat ophouden met je tegen de sluiting van jullie callcenter te verzetten, zal ik je uit deze zaal en het vakbondsgebouw laten zetten." ?

Uit 'inspiratiemap'. 'Een t*riestigaard* uit de dertiger jaren, interpreteerde Nietzche op zijn manier tussen de loopgrachten van de eerst Wereldbrand. Hij hield er iets aan over. Het kereltje besloot dat alleen bepaalde bleken nog

recht op ruimte hadden. Je kan die ruimten op de soldatenkerkhoven gaan *overturen*. Wij werden opgevoed in de overtuiging dat al die barbaarse offeranden (ter bestendiging van de macht van de burgerij) afgelopen gingen zijn. Nog nooit heeft de wapenmarkt betere vooruitzichten gehad".

"De angst voor stilte, spreken en doordenken, gevoed door de *media-hoempapa* in de landen van welvarende en verpauperde 'democraten'. Grootgrondbezit, fabriek *opkoperij*, sluitingen, reorganisaties, direkteurs van bergen papier,poltieke lieden, bezit, desinformatie, desorganisatie, blijft norm. Spekulatie enorm. Strategische spelletjes om schijndemocratieën te instaleren. Staten laten uiteenvallen. Wanneer schrijven we zelf onze programma's voor uitroeiing van armoede, oorlog en onwetendheid ? ".

"Er is niets meer dan er is, maar alles veranderd voortdurend van uiterlijk, zielen van rijpheid, de maatschappij van toestanden, het kind in grootvader, grootvader in... . Help, ik ben een dichter...ik sta dichter".

"Zolang de natuur verder leeft, eeuwig dus, zullen wij er ook zijn...onder dezelfde en andere vormen ".

"Herinneringen moeten soms oud worden voor je ze nuchter beschrijven kan". "Alle mensen zijn buitenlanders". "Vroeger verklaarde de conservatieven onder de pastoors ook het waarom van alle sociale ellende, nu doet de klassieke rechtse politiek dat meer en maakt ze wijs dat ze tot 65 moeten werken en dat ze nooit competent genoeg zijn".

"Zogezegd religieuze of aan eicellen en sperma verbonden partijen gaan schijngevechten aan met liberale of sociaal-democratische partijen, teneinde complete verwarring achter te laten. Kunnen wij echt geen objectiever samenlevingsvormen organiseren ? De oude politiek vermomt zich als 'nationale belangen', terwijl het begrip 'natie' meer en meer oorlogen baart".

"Vroeger hadden ze weinig en werkten hard. Nu hebben ze veel en werken nog altijd hard".

"Een stenen beeld van een aap met de arm ten hemel geheven, stond in een straat ergens tussen Israëlische en Palestijnse barricaden. Een veelzeggend beeld voor heel de mensheid. Ontelbare werklozen, al of niet opgehitst door zogezegde 'godsdienstige' groeperingen blijven de uitleg over 'een eigen staat' slikken; net zoals aan de overzijde de haat met iedere dode of gekwetste groeit; groeit hun afglijden in waanoplossingen. De symboliek van de aap, verklaart alles. Nog steeds is de mens grotendeels gebonden aan macht systemen die miljarden dollars verprutsen en begrijpt hij weinig van z'n geschiedenis of filosofische rijkdom allerhande. Sinds Vietnam en vroeger staan wij al die vormen van waanzin toe en verzetten ons niet tegen een nog alle dagen absurder hoeveelheid op onze beeldschermen vergoten bloed. Het geld blijft de wereld op een strakkere manier dan ooit regeren. We hebben in meerderheid onze ziel aan het geld verkocht...want we werken ons te pletter en aanvaarden de dictatuur van de speculatie die de productie beheerst. Hebben wij nu echt dwang en geld en burgerlijke loonarbeid nodig om te werken ?

De schoondochter van God Ontmoeting bij een kapelletje met plaats voor vier stoelen. Het regende een weinig en ik besloot ergens in Limburg een klein wandelingetje te maken. Toen ik wou gaan schuilen in een kapel, was er een dame van in de vijftig bezig met stoelen en attributen van Maria van ik weet niet welke sector in de zorgen om het dagelijkse bestaan af te stoffen. Haar natte vod gleed over de voor haar heilige attributen in de ruimte. Wederzijdse groet van mij naar haar, Weesgegroeten van haar naar mij waarschijnlijk. “Een goed werk aan het doen” ? “Ja, we hebben ze tegenwoordig heel hard nodig mijnheer”. Waarop ik : “ach ja, je kan op allerlei manieren bidden mevrouw”. Ik vertelde haar dat de wetenschap dicht bij het ontdekken van het oneindige van het leven stond, ook na de dood en dat we van straling en atomen voortkomen en er weer in uiteenvallen”. “Ga jij nog naar de mis mijnheer” ? “Ja, soms, zoals morgen naar de jaarmis voor mijn vader”, wat een wellicht ontoereikend antwoord was. “Er komen

hier meer mensen dan je zou denken om te bidden, ...komt U ook om te bidden" ? "Ik vraag gewoon om sterkte als dat echt nodig is, voor de rest probeer ik alleen heel goede gedachten te beleven en de juiste dingen te doen". "Ja, maar onze lieve vrouw hebben we echt wel nodig". Dat ze nu dat tegen mij moest zeggen, ik zat al lang zonder. "Als je alleen wil zijn om te bidden, ik heb bijna gedaan met kuisen en dan bid ik nog vijf minuutje voor ik vertrek". "Doe als of je thuis en alleen bent mevrouw", misschien kunnen we samen zonder woorden bidden", wat ze naar zeggen ook soms deed. Ik stelde haar voor van voor de slachtoffers van de aardbeving in Japan te bidden. "Ja, verschrikkelijk wat die mensen overkomt". Het was niet de moment om te vragen naar of God dat dan niet kunnen voorkomen had, zijn schoondochter misschien. Samen zaten we in stilte een tijdje te bidden dus. Geen verschuiving van continentale platen, maar toch een beetje energie van het ene naar het andere continent, zaten we daar te sturen. Ze stond op en nam haar fiets, *fiedewiddewiets* en we namen afscheid. Op internet zaten zij en haar man niet, vernam ik nadat ik haar had verteld van een uitgebreide lijst met originele kapelletjes in België. Nog even blijven zitten toen ze weg was. De nationale euromunt in een gleuf, begeleidde al het goeds dat ik iedereen wenste. De metalen klank stierf in een honderdste seconde uit en ik verder. Mensen geloven op talrijke manieren, in dit geval volgens een traditie overgeleverd van uit het midden oosten en in tal van interpretaties gegoten.

Die oud collega's toch, ze bestaan nog steeds Gelijktijdig met mij, arriveerde op de parking mevrouw Sindsdien, die nog altijd last had van haar haperende voet. Ik dacht dat ze Vrijheid noemde, maar die had ze wel nog steeds, maar ze had ze nog niet gevonden eigenlijk; al leek ze heel tevreden met haar wereld en het nog altijd streng gecontroleerde, jaar na jaar opgedreven werkritme op het callcenter. Zo kwam ze toch onder mensen en bewees ze iets aan te kunnen. We vonden het niet vervelend mekaars naam niet meer te weten...waar er 100 man volgens opgeklopte winstregels werken, ken je mekaar niet echt. De Idealist kwam er bij, nog voor we de parking hadden verlaten, iemand met een eerlijke en gemeende vorm van zijn. Als die man met iemand sprak, zag je echt hoe goed gemeend hij met mensen omging. Een binnen circuit voor racewagentjes vormde het decor voor de afgesproken reünie van nog steeds in het callcenter werkende mensen en 'die van vroeger', aangevuld met wat familie in sommige gevallen. De trap op naar waar de bestelde deegwaren zouden worden gegeten; na de ritten waar van een deel van ons zou aan deelnemen. Eén van de twee initiatiefnemers was er al, Adonis, iemand die nooit zorgen leek te hebben, gewoon bestond en deed...heb nooit geweten of hij al of niet gehuwd of zo was. Er zijn toch altijd mensen die de kar trekken als er iets georganiseerd moet worden. Later op de avond had hij zelfs een gedicht, als verslag van de vorige reünie klaar. Hij bleef me verbazen, niet zo zeer omdat hij een getalenteerd racer bleek; maar omwille van het feit dat hij veel socialer was dan de ietwat afstandelijke van vroeger. Ook in een systeem met ploegen kan je mekaar niet goed leren kennen waarschijnlijk. Ook de man met de mooiste glimlach van de afdeling was er al en een paar vrouwen waarvan ik het echt meende toen ik zei dat ze nog net dezelfde waren qua uiterlijk, al was er na enkele jaren van binnen wel het één en ander verschoven. Laat ik ze de Zweedse en de Spaanse noemen, dan kan de lezer er zich al wat bij voorstellen. Toen kwamen er nog twee vrouwen binnen, Brave en hele Brave, hadden me aangenaam verast door hun militante houding bij arbeidsconflicten. Het waren mensen met geen vast statuut die toch solidair waren met de statutaire werknemers, al moesten ze heel de tijd noest werken om telkens maar een verlenging van hun werktijd te krijgen. Statutaire werknemers konden ook al wel jaren vlugger ontslaan worden, maar dat lag toch anders. De stroom van voornamelijk vriendelijke Limburgers, werd groter. Moederhart één met man 'laat maar waaien, ik ontsnap de dans wel' en zoon 'onafhankelijke mening, dichterlijk ingesteld', kwamen binnen. Spontane mensen, vol positief ingestelde en energie. Natuurlijk kon ik het niet laten de zoon wat te motiveren. Nee, in een callcenter werken, dat wilde hij later niet, veel te '*stressy'* voor hem...een eigen woord door hem uitgevonden, of ik die de jongerencultuur niet volledig kan bijbenen. Het is allemaal zo trendy geworden de dag van vandaag, de jongen achter de toog bijvoorbeeld, vlot en snel in aangepast *racepak*. Kwamen ook nog binnen, een andere familie, met een paar kinderen, het meisje dat goed voor haar kleine broertje zorgde en de heel vakbekwame Oosterse van Europa en haar militante man die zich ook zo maar niet door het moderne geld- verdien- systeem wou laten opslokken. Hij had een geweldige anekdote over een kunstenaar militant van de bond , die wegens te kritisch op het matje geroepen was. Eén van de bazen had de wegens bureaucratische en politieke omstandigheden, bijna levenslang vakbondshoofd benoemde nationale voorzitter gevraagd naar het gedrag van de overijverige militant, maar de voorzitter had geantwoord : "daar heb ik geen vat meer op, 'dat' is losgeschoten wild. Voor de rest ging alles nog altijd zoals vroeger, sluiting van afdelingen volgden op verkoop van gebouwen en alles werd altijd zo lang mogelijk geheim gehouden en in beperkte kringen stiekem besproken. De eerste koersen gingen van start. Een drietal snelle jongens, volgens de op de muur geprojecteerde uitslagen, gingen enkele vrouwen waarvan je het niet zou verwachten voor af. De Fruitteler in bijberoep, alhoewel al een jaar niet meer tot het leger van de loonslaven behorende, was er niet zo bij en trok nog af en toe aan zijn sigaartje. Iedereen leek zo zijn eigen problemen te hebben, zo vernam ik naar mate de avond vorderde. Maar het was hen niet aan te zien, het was echt een gezellige, stoom aflatende bende. Er werd nog gereisd, sommige kleine dingen wisten sommigen nog, omdat ze belangrijk waren voor dit en dat waarnaar je tot dan toe het raden naar had gehad. Ook *Veggie*, één en al energie, was weer fris en monter en tot open uitwisseling bereid. Weinigen die zeggen persoonlijk ongelukkig te zijn en altijd bezig, bekenden eigenlijk toch niet te oud willen te worden...wegens de toestand in de wereld zelfs niet aan kinderen begonnen te zijn. Laten dat nu allemaal onderwerpen zijn waar voor ik hen meer in de diepte toe wilde interesseren. Ah, ze doen het goed en wie bij wie zat, lichte een glimp van wie er op dezelfde, ja zelfs soms tegenstrijdige golflengten zat.

Wat doe de gij de hele dag tegenwoordig

Afhankelijk van het leven en het bewustzijn van de vraagsteller, kan het antwoord al een verschillen, ook in verhouding tot de toegemeten antwoordtijd en wie er meeluistert. Er was eens die man die zijn dagen als bruggepensioneerde openlijk beschreef, ik kende hem niet, maar herkende het leven van veel mensen in hem. De voormiddag, klusten hij en zijn ega wat en na het eten op de middag, was er het journaal, ze luisterden en zagen hetgeen de grote media aan hen kwijt wilden, hadden uiteenlopende, geen overkoepelende meningen over van alles, maar waren niet actief betrokken bij de besluitvorming, als we de op traditionele manier gehouden verkiezingen even buiten beschouwing laten. Dan wandelen, een van de fijnste dingen die je kan doen als men zichzelf boven de drempel van seizoen weet te krijgen...en dan weer tv, ook internet soms, maar alleen de ludieke en niet de kunstzinnige of wereldbeschouwelijke dingen zo zeer. Hoe leg je nu uit dat net dat twee belangrijke dingen zijn waar je jezelf mee bezig houdt. Buiten het van uit klassieke manier bekeken, onbezoldigde schrijven waar toe je oud en jong probeerde aanzetten en het lezen ook dus en de uitwisseling daar rond in de vorm van kunst of discussie en actie in de richting van meer bewustzijn. Wat al een heel stuk tot gezondheid bijdraagt en dan hebben we het nog niet over het proberen begrijpen van het eigen innerlijke en de persoonlijke relaties die daar een gevolg van zijn. Wie neemt er nog de tijd om zijn dromen te begrijpen en doorleven 's morgens...past niet in de overproductie cultuur van goederen. Ja, er zit ook kunst in het verfraaien en bouwen of verbouwen van de stoffelijke levensruimte, maar minder mensen zijn bezig met de eigenlijke levensruimten tussen mensen. Voor velen is dit alles een te pijnlijk iets en dan krijg je te horen dat je te diep over de dingen nadenkt. Daar kan al iets van aan zijn en misschien moet ik maar eens 'gewoner' gaan leven, maar wat 'men' dan in vele gevallen mist, kan je zo maar niet uitleggen aan leken daar in. We zij allen om welbepaalde redenen bij mekaar. Of het nu is om aan te raden dat men beter wacht met het alleen aankopen van een huis tot men dat met twee samen kan doen of om te leren uit het ouder worden van mensen of kinderen duidelijk te maken dat er meer is in dit leven dan computerspelletjes, of om jongvolwassenen wat mee te geven over de gevolgen van generaties liefde en lijden...alles heeft zijn redenen. We ondersteunen mekaar. Als beloning af en toe een positief bericht, 'zeg die zat er onderdoor maar woont nu daar en...' .

De legende van Roselinde

Belevenis. Wachten en niet komen. Beloond worden, want daar is ze dan toch, zich niet bewust van het zomeruur, maar toch heel kort bij de natuur. We rijden naar Heuvel, haar geboortedorp, naar een tante, vanwege vroeger. De ontmoeting met de witloofstekers, de laatste echte van het dorp, geen watercultuur, maar nog verbonden met de grond. De eerder zwijgzame hardwerkende Brabander leeft zich uit in zijn arbeid vooral. Binnen bij de oude maar nog krasse moeder en de niet meer goed horende vader, de nichten, ieder vertelt door zijn of haar uiterlijk en zijn en praten een levensverhaal. De nichten lijken korter op de vaderlijke stam geënt. Eerlijke mensen allemaal, goed menend, dat zie en voel je zo. Ook over-afscherming van de gevaarlijke dingen in 't leven misschien, gevoelens bijvoorbeeld. De engelachtige vrouw op de foto van 60 jaar geleden kijkt me aan terwijl ze nu , in 't echt gemoedelijk bezorgd over de dingen meepraat, soms gevoelsmatige onderwerpen lanceert. Over de dood van één van de eenzaten in de familie, hoe hij zijn eigen toch goed behielp en hoe de familie met kuisen hielp. Over het heengaan van haar zus en diens man, uitgewisselde woorden en gevoelens die noodzakelijke tranen wellen deden in Roselindes ogen, voor het zachte en de lach weer op het podium van haar aura kwam. In vele momenten zat meer inhoud en waarheid dan wie ook kon vermoeden, hoe bekend hij of zij ook bij deze mensen was. Het Jupiler bierflesje dat uiteenspatte toen de stille oom wegging of begroet zou worden...of was het zijn neef ? Op naar 'het huis van de dode oom'. Op zich al titel genoeg voor een roman. Pracht van een boom in ouderdomsverval voor het huis met enig uitzicht op velden. Zo leefde men vroeger, huis, waterput, paardenstal, kolenhok, werkateliertje, *houtkot, pattatenkot* en oud soortige rust vanbinnen door het licht van de motieven van het gekleurde glas en de prachtige oudbakken tegels. De man werd heel oud en weigerde een operatie die zijn leven nog met een paar jaar had kunnen verlengen. Buiten enkele percenten van het huis liet hij mooie herinneringen over de genoegens van het werk op het land aan Roselinde over. Eén uitspraak die hij betreurde ook, iedereen in 't dorp was niet beter af met die vliegtuigen boven hun hoofd, zelfs al vielen ze niet of lieten ze niks vallen. Uitspraak uit eenzaamheid of uit inzicht in het waarom mensen hier levens met mekaar delen of moeten delen...wie zal het zeggen ?

Het dorp op de heuvel die er eigenlijk niet is, heeft iets speciaals. Het herbergt enkele hele oude huizen die je eerder aan het zuiden van Europa doen denken. De zware stenen lijken wel een hele verre reis te hebben gemaakt om hier nu op dit moment van gisteren die indruk komen te wekken. De zon scheen en mooie herinneringen kwamen boven. Nee, de zandman rijdt niet op een moto en heeft geen lederen pak. Verhalen over onder meer kinderloze mensen en dominostenen die vallen, of je de dingen nu al of niet op een rijtje hebt, ze vallen en overvallen mensen met vragen rond het waarom van het leven. Elke zijstraatje heeft zijn eigen verhaaltjes en het leven blijft een mysterie van ontelbare waarheden en geheimen en gedeeltelijk onzichtbare informatie. Niet te veel het hoofd over breken, verder leven, bezorgdheid om vroeger is nutteloos, want al het onopgeloste is in het heden aanwezig en tergt een mens wel op tijd. Dus nog even genieten van de dorpsbezoekers van vroeger, de Zjef gitaar en die van 't Kliekske die de dochter van de Jean op een pint trakteerde...de klanken ook van achter de bos van een gekend zanger van liederen die de levenspijn bij velen smelten deed of zin in het leven gaf. Nee, ze is niet het zwart schaap van de familie, men houdt van haar, het buitenbeentje ,dat wel...gewoon nog met herinneringen aan mooie stenen die ze tweeduizend kilometer verder weer opbouwen zou. Men houdt van haar omwille van de kleuren die ze aanheeft en die ze in hun iet wat minder kleurige wereld brengt. Men heeft haar graag omdat ze durfde te leven volgens haar intuïtie, zelf was men veel voorzichtiger met van tijd tot tijd de wil en de zin tot verandering van huis en mensen en banen te volgen. Het impliceert immers het risico van deksels op je neus te krijgen en niet meer durven lief te hebben, geen verzekerd inkomen meer te hebben, en veel gekwetste mensen tegen te komen...en op het einde niet meer durven te dromen. Je kan haar veel aandoen, maar één ding niet, ze

opsluiten…want dan gaat het kleine meisje in haar om de zandman roepen. Ze houdt van eenzaamheid soms, het zijn met je eigen. Soms zit de zandman in een pint, in woorden van een vriend, in delen met vriendinnen. Ze zwerft tussen een netwerk van chalets en kamers, mensen uit het verleden duiken via via op, ze wil geven en houdt afstand, ze wil meer zen en zin en houdt zich daarom een beetje in, zoekt de ervaringen van velen in te passen in het verhaal waar ze zelf mee bezig is, opdrachten of toevallen of beiden, of opdrachten en nooit toevallen, dat zijn vragen die in haar buurt soms spontaan tipjes van antwoorden als vonkjes doen ontstaan. Tot men niets meer wil weten omwille van 'genoeg ervaren' en 'te dichtbij' de ziel

Toemaatje:

Je roerde alles tot diep in de kern, schreef het gebald neer, de noodzaak aan geconcentreerde vertaling, raak je niet kwijt. Hoe hoger je bewustzijn van andere mogelijkheden, hoe meer geduld om alternatieven leefbaar te houden, te organiseren. Gedachten groeien vereist naast het spontane, discipline en inzet, gekruid met passie en zelfkritiek, anderen met bewustzijn wapenen, streefdoelen vooropzetten. Het nieuwe dat doorbreekt geeft voldoening, 't einde ervan vaak door de ouderen niet meer meegemaakt. Het totale bewustzijn van overkoepelende kennis, blijft vrijblijvend indien er geen daden op woorden volgen. De synthese van iedere ontgoocheling werpt zijn onverwachte vruchten af en de rijpheid komt met de bereidheid om nieuwe vragen te stellen. Momenten dat je denkt genoeg gegeven te hebben, zijn de voorlopers van nieuwe initiatieven…zelfs al botst onoordeelkundigheid voor een langere periode tegen je op. Je geeft het niet op als andermans passiviteit, onbegrip, verveling, negatieve emoties…blijven steken in geestelijke tering. Daar waar het individualistisch snobisme de eenheidsstructuren van het algemeen belang vergiftigen, daar is welvaart niet ok.

Planetary News 2040

My grandson Oliver, aged 24, was reading the international topics.

"Next week, an adjustment to the planetary constitution program will be voted on worldwide. If it is accepted with a majority on a worldwide scale, it will be implemented at the start of next year, 2040. Since the world has evaluated to a place where everyone is entitled to a job or, a kind of basic income or both, and the ones who are working in production or services areas as well can freely chose in which period they can contribute to society or take some time off for personal development or whatever, and since the new constitution of 2024 has led to a completely other world; WOCOMAS, the world council for managing society after a number of debates in the regional world councils, REWOCO, has decided to finalize the process of the need to have armies. Since every war has being ended and all layers of humanity work together in harmony to produce what is needed and a place to live and public services are guaranteed, and there is no more hunger or ideological disputes, for 16 years now already; not a single military bullet was fired, only police forces war armed. From 2040 onwards the old military structures will only to be used to tackle nature disasters quickly and massively. The expectation is that people in mass will vote for the final reconversion of their armed military forces. Some years ago they already voted to end the production of guns and other large scale aggressive products; but now the process was in his last phase. "

Being nearly 84; there were times in the earliest years of this century and the one before I never would have thought 'we' would come this far. The world, by solving it's economical and bureaucratic problems and financial barriers (the huge influence of speculators of all kind and the law of maximum profit) had completely changed in those perspectives. Every citizen was in a very telematics way administrated by one of the fifteen projects he belonged to. One is born and the local council project takes the dates from the health project over and automatically informs the other projects : education, work, housing, energy, telematics, transport, environment, agriculture, production, distribution, social security, culture and money. As one gets older, all the information about someone can be found in one of those 15 projects. This system had a different view on things. Money for example, was only used in an administrative way. In the project Telematics worked for example 100 million people, with the difference between income scales being 1 to 3…one could easily on the base of using one WOCU (world currency) calculated how much the total costs of making use of telematics would be, added with other costs. There were no phone bills any more even, because for each customer, the same amount of WOCU digits was taken each month automatically from his or her account. The same system was used in every other project of society, except for the things one buys in shops. The entire ministry of Finance of all kind of councils in the world, had a lot more easier job, because in fact each worker paid more or less paid the same taxes…and what was sold in the little shops, a fixed amount was taken in to account automatically. And since workers had a different life style with much more free time as before and jobs that they could easily switch, only small scale and middle scale enterprises were privately owned, the big multinationals, in great numbers had become collectively owned and managed by the whole population, by means of the councils, both on a world and local scale. People again could become farmers if they wanted to, after decades of practically 1per cent working on the land. Suddenly Oliver said : "so, tell me again when things really changed with this world that was pretty chaotic in your days grandpa Joseph".

I took a more comfortable seat. "Well, as I probably told you before, you will often think on occasions you will hear me talk about those matters; it was about the end of the 20th century when ideologies started taking another path. Collectivism was a bit slower than the severe discipline in capitalistic production units…one could not loose one's job not as easily in the Sovjet Union in those days…but less goods were produced and due to imperialist tensions between the greatest countries, the USSR fall apart. A lot of people thought it was the end of history; but the war tensions became even greater in and between nations. There was not only the divide between each new emerging nation, like the Chinese one, who had understood that the way forward was combining it's one party system with a great deal of collective ownership with individual

enterprises and responsibility; there also became a religiously masked movement, politically orientated, with the same imperialistic projects as its rivals. The age of terrorism and wars, was not what people had hoped for when they celebrated the new 21th century. Now it was the turn of the capitalistic system to fall apart, after his stage of globalization, when there were to many who believed the neo liberal profits would have no ending and no obstacles to overcome. The turning point, was the year 2008 when stock markets fell and the value of money and state defaults began to have crisis effects on employment, profits and so on. More and more wars for oil in fact and more and more places were as soon as elections were held, the results were rejected by as well the ruling layers of bourgeoisie or segments of the mass of people. It became more and more different amid social unrest to even form a government that good find a way out of thos difficult international issues. Finally, the going and acting together of a lot of progressive groups resulted in the demand that people should have the right to have another kind of elections as the one based on the Greek democracy some thousand years ago...more and more the demand to vote by approving a global program first and then in a second round appointing the people responsible on project lists, not party lists, was heard. Finally the United Nations took control of this new democratic process...and people were paid the same digits for driving a truck in Polen a in Brussels as in Katmandu. The success of these this kind of democracy grew as hunger and wars were stopped. A huge campaign to make those changes acceptable and to encourage people to take part in them was put in place by the progressive groups and parties who had started the change; or rather all those kind of different changes who had become necessary. I myself worked in the department of education."...to be continued

Er was dus leven na de dood

Zo'n tien, twaalf jaar geleden schreef ik de volgende zinnen : "Er zal vrede komen in het hart van diegene(n) met een eerlijke ziel. Behoedt de wereld van vernietiging en leidt de mensen naar betere levens. Vergeet nooit dat de wereld onverdeelbaar is. Er is maar één leven en één wereld, neem verantwoording en leef zo intens mogelijk. Wees licht om te kunnen gidsen. Ga naar de mensen toe en spreek over toekomstige vreugden. Jouw plaats zal zijn waar jij je vrij zult voelen. Leg hun het verschil tussen de materiële wereld en de spirituele materie uit. De waarheid is eenvoudig.
Ze verbergt zich in het verleden, leeft in het heden en heeft de toekomst nodig.
Waarom vindt men zo weinig vreugde tussen veel mensen ? Mensen verwonderen zich niet genoeg over wie ze eigenlijk zijn en over wat het leven dat ze leiden eigenlijk betekent. Ze zouden meer filosoof dan materialist moeten zijn, ze zouden zich de vraag moeten stellen waarom ze in een wereld van rijkdom en armoede, oorlog en vrede, stress op het werk en werkeloosheid leven. Maar er zijn andere redenen voor het gebrek aan vreugde...redenen waarover men nog niet kan schrijven en redenen waarover niemand kan schrijven."

"Een poging om via een kortverhaal in deze 'Allerheiligensfeer' het doodgaan eens literair in de bloemetjes te zetten :

Er was dus toch leven na de dood
Het leven van elke dag is een aanvullende bron van inspiratie op alles aan theorie en praktijk waar ik al in elke literaire vorm over schreef. Ik kon ophouden met schrijven en het aan me laten voorbijgaan tot ik het waarom ervan binnen enkele jaren beter snappen zou ...of ik kon er dagelijks een verslag over uitbrengen. Ik dacht na over de structuur van m'n dag en bladerde in m'n werken en m'n verschillende soorten inspiratiemappen met gedachten en boekbesprekingen en sorteerde m'n opnames van TV-momenten en artikels en boeken die ik om hun blijvende waarde de moeite vond. Opdat een eventuele lezer dit zou kunnen volgen moest ik hem of haar eerst een aantal filosofische levenshoudingen overbrengen.
Hoe dit aan te pakken ? Deze levenswijsheden waren deels het resultaat van een kritische studie van de bestaande levenshoudingen en deels gebaseerd op mijn eigen praktische ervaringen te midden allerlei personages die eigenlijk iedereens levenswereld bevolken.
We hebben ze bijna allemaal wel; familie, partners, werkgenoten, vakbondsgenoten, partijgenoten, hobbygenoten, vrienden... . Van al het gebeuren in m'n hoofd, vreesde ik even over te koken, als leek nog verder op mijn stoel blijven zitten wachten tot er iets daagde, gevaarlijk aan een ontoelaatbare grens te raken.
Ik ging buiten in een door de elementen aangetaste houten buitenstoel zitten bekomen.
Ik strompelde terug binnen. Als symbolisch sloot ik de deur. Er knakte iets in me en ik sloot m'n ogen hier op aarde voor de laatste maal. Onverwacht afscheid, waar ik al zo dikwijls over had gefilosofeerd. Enkele van de dingen die ik me had voorgesteld, werden werkelijk.
De ervaring zelf was toch heel anders en een beetje te vergelijken met de ervaring die ik eens tijdens de crematie van een oude collega op 't werk van me had beleefd :
Eerst trok er een soort magnetisme door m'n lichaam beginnend van aan m'n voeten, net alsof het uit de grond kwam. Toen dat m'n hart passeerde vreesde ik echt van 'oei', het gaat goed fout met me.
Maar nee, het magnetisme versnelde z'n snelheid en eenmaal in m'n hoofd werd het een zichtbare driehoekige piramide achtige 'lichtdimensie'. Deze vorm geelachtig licht versnelde en zoefde zoals een fictie-ruimteschip weg in de eindeloze donkere en verlichte ruimten van de... macrokosmos ?
Of was het de microkosmos ? Of een soort onverschillig evenwicht ertussen ? ***in iemand bepaald misschien ? of in de geestelijke wereld als eenheid met ons ?***
Waarschijnlijk bevond ik me in de antimaterie die elke soort materie in zich draagt...in de microkosmos...maar die is overal, dus ook in de macrokosmos. Voilà, het mysterie 'God is overal', was daarmee opgelost. ***ik bevond me dus in de antimaterie van al die elementen die me hadden gevormd, straling zowel als mineralen, gassen enz...*** In ieder geval, ER WAS DUS TOCH LEVEN NA DE DOOD.
Bij leven had ik drie te combineren opties rond de dood gehad. We vielen zeker terug uiteen in de elementen uit dewelke we waren samengesteld ; energieën zoals mineralen, water, lucht en licht- en andere golven met zeker hun eigen vorm van bewustzijn.
Vermits we genetisch met de rest van de biologische wereld verbonden waren...waren we ook in die zin niet dood. Als derde optie had ik al wel bij leven al vermoed, dat al je bruikbare levenservaringen, die eigenlijk al begonnen via allen die in de genetische aardse boom aan jouw leven

voorafgingen, na de aardse dood als een soort bruikbare ,in twee richtingen werkende energie zouden kunnen dienen. Die energie, zoals de elektronen waaruit ze bestaat, is onvernietigbaar; ze kan alleen van vorm veranderen en dat is wat er vóór en tijdens en na ons leven met ons gebeurd. Ik ervoer m'n 'dood' zijn als een wedergeboren worden in een andere dimensie in het ten volle beseffen dat 'ik' en 'we' eigenlijk al eeuwig leefden ; reeds ver voor het ontstaan van het eerste atoom en de eerste cel als een bezielde energie...de kern van het goede dat zich altijd opnieuw als een kunstenaar uiten wil. Atoom en cel enzoverder worden wil, terwijl het structuur en samenwerking in de chaos van de afzonderlijke elementen schept. Zelfs als het heelal in één punt verdwijnen zou, zou het toch weer in een ander punt opduiken. Dat andere punt, dat hetzelfde is, het punt midden de cyclus van de acht vorm. Zoals een hart het centrum van de achtvormige bloedsomloop is en een ster het centrum van de macromaterie rondom haar. Zoals een atoomkern centrum in de microwereld is.
De overgang was net zoiets als het gevoel dat men heeft bij het aanschouwen van het licht dat vanuit de avondschemer en de donkerte van de nacht in een aantal overgangen van lichtgradaties, 's morgens terug geboren word. Net zoals je bij leven en welzijn soms niet weet of er leven na de dood is, weet je wanneer je dood bent ook niet of je nog een lichaam hebt of niet...zeer raar is dat...van het ene 'onopgeloste' raadsel duik je dus in feite een ander in. M'n individualiteit begon een reis langs ons collectieve en mijn individuele verleden naar het punt van mijn dood, waar de individualiteit weer in het geheel leek op te gaan en terzelfdertijd er toch nog apart naast bestond. Het ging allemaal wel snel, maar op aarde zou ik vele miljoenen pagina's nodig gehad hebben om het te beschrijven. Die reis van het atoom naar de cel en de samenleving van nu, doorheen een schets van de menselijke geschiedenis; was eigenlijk een beetje zoals bladeren in een encyclopedie...maar dan op een nog vernuftiger manier dan 'digitaal'. De boodschap en inhoud van de reis was een beetje te vergelijken met een encyclopedie van A tot Z over alles, vanuit alle standpunten bekeken. Misschien was die beleving recht evenredig met de moeite die ik mezelf had gedaan om zoveel mogelijk voor de mensheid bruikbare kennis op te doen.
Het was alsof de geestenwereld een soort internet-achtig geheel was, samengesteld uit de verschillende geaardheden van alle tot nu toe geleefde levens. Ieder soort leven was een 'homepage' eigenlijk...met vertakkingen naar al diegenen die binnen het aardse verhaal in verbinding met mekaar hadden gestaan. 'Hadden gestaan...' of 'stonden'...het was me nog niet duidelijk.
Het leek er sterk op dat hoe beter het werd om op aarde te leven, des te mooier de symboliek waartussen de 'heen gegane' leefden, werd. Was dat soms de drijfveer van de interactie ?
Toen ik op een zeker punt NU, na het panoramische overzicht op mijn en ons aardse verleden aangekomen was, drongen de nieuwe wetmatigheden van mijn nieuwe vorm van bestaan tot me door. Ik werd er niet alleen sprakeloos van, ik 'was' ook sprakeloos, toen ik besefte op welke manier ik mij voortaan alleen maar naar de nog niet gestorvenen 'uitdrukken' kon. Er was ook het besef dat zij mijn energie konden gebruiken en ik hun ook nog...maar alleen op symbolische, intuïtieve wijze, via gedachten, beelden en dromen en gebeurtenissen...een soort pure inspiratie in feite.
Ik was niet alleen sprakeloos, ook 'zien' deed ik niet meer omdat ik zelf voor een stuk licht en lucht en van alles meer was...zonder juist te weten wat, zoals je tijdens je aardse leven toch ook je ingewanden niet kan zien en alleen via een spiegel 'je verschijning' kan 'zien'.
Toch dacht ik nog veel meer in zichtbare 'beelden' zoals je bij leven in je hoofd ook 'beelden' kan zien, waarvan sommige wetenschappers zeggen dat ze er niet zijn. Ik voelde ook sterker dan ooit de goede inborst die ik altijd bij me had gehad. Ik 'hoorde' ook niet meer en toch wist ik eigenlijk niet of ik nog kon horen, want zoals iets dat gezegd wordt ook nog lang erna in je hoofd kan 'doorklinken', zo hoorde ik op die manier dan toch nog. Ik vroeg me af of een stem ook geen gedachte was. Zelfs een gedachte leek een gevoel.
Bij 'dood zijn' leek meer de nadruk op het 'aanvoelen' te liggen. Het aanvoelen van diegenen met wie je in het leven verbonden was. Niet het letterlijke aanvoelen, maar het mekaar in de geest 'raken'...zoals de verhouding ouder-kind of man-vrouw of vrienden en werkgenoten onder mekaar. Het werd me meer nog dan tijdens m'n leven duidelijk, dat al het gene je als bewustzijn en daden op aarde opstapelt ;al die positieve en negatieve dingen die op mekaar inspelen ; al reeds terzelfdertijd als een energie aan de andere kant als een puzzel ineen gelegd worden. Het uiteindelijk 'aanzicht' ervan geeft je het beeld van de stand van zaken van 'zelfkennis' die je hebt bereikt bij je dood. We kunnen eens '*ontbiologied*' alleen nog de intensiteit aanvoelen van wie we zijn.
Je aardse, op positieve en negatieve emoties gebaseerde 'ziel' die het beneden schijnbaar voor het zeggen heeft, laat al in het aardse leven stukjes 'geestelijke informatie' ontsnappen. Je uiteindelijke dood is het geheel van informatie dat je aangeboden wordt. Pas als je dat ginder allemaal door hebt, krijg je een soort geestelijk orgasme dat je in staat stelt te beseffen dat je aan de andere zijde niet alleen bent en dat er ook met andere geesten kan worden gecommuniceerd...net zoals je tijdens je aardse leven soms anderen nodig hebt om volledig te zijn.
Net zoals een kind dat geboren wordt ineens 'omgeven' is met wezens waarmee het een andere soort intensiteit heeft qua contact. Niet meer de vreemde geluiden van vroeger. Hiervan zouden mensen die in de klassieke reïncarnatie geloven zeggen dat dat nu net de overgang van het ene leven naar het andere is, al geloven ze ook dat de ziel pas in het lichaam komt van bij de geboorte als de navelstreng verbreekt. (zondag 24april2011pasen).
Net zoals je dat allemaal op sommige heldere momenten van je leven ook beseffen kan en dat besef dan tijdelijk verdwijnt omdat de gebeurtenissen bijna nooit stilstaan.
Er zijn zelfs momenten waar je je als geest, net als op aarde op je eigen terugtrekken kan...dat zijn dan de momenten, waarop je eigenlijk zoals tijdens je aardse leven, nog het meest verbonden met alles en iedereen bent. Net zoals op aarde is het leven na de dood niet allemaal rozengeur en maneschijn, het proces van bewustzijnsverhoging dat al begon bij de aardse reis van voor het atoom naar de cel, het organisme, het dier en de mens en z'n samenlevingen...dat proces gaat gewoon verder na de dood.
Het hangt van je aardse verdiensten af in hoeverre je gewapend bent om het proces van bewustzijnsverruiming na je dood, verder te kunnen zetten. Ook je rol in de hiërarchie van het hiernamaals bepaal je al tijdens je leven. Jullie 'nog levenden' zouden verbaast staan van wie wat hier in deze wereld na jullie wereld vertegenwoordigt. Indien men het mij toestaat om mee te delen, later meer daarover, maar ik heb het gevoel van niet. Om dat allemaal te kunnen uitleggen moet ik terug naar de puzzel van m'n zelfkennis die ik tijdens m'n leven aanlegde.

ER WAS EEN REDEN WAAROM IK HAD GELEEFD EN NOG LEEFDE

Ik 'keek' naar de plaatsen op de wereld die ik had verlaten en 'zag' de groei en oogsten op de velden naast de wegen

waarlangs ik had geleefd of gereisd. Ik zag de auto's op de wegen en de rook uit fabrieken en huizen. Ik zag de dieren, maar de mensen zag ik niet. Misschien was ik in de mensen en kon ik ze daarom niet zien. Heel vreemd in 't begin. Mijn kennissen leefden alleen nog in m'n herinneringen...ik kon ze alleen maar in m'n herinneringen zien, wat eigenlijk toch meer een hulp in m'n invoelingsvermogen, dan een minpunt was. Het versterkte het gevoel van afzondering dat ik leek nodig te hebben om me beter te concentreren op het observeren van de redenen waarom ik had geleefd.
De hoofdreden van m'n bestaan was het doorgeven van de tekst die ik vlak voor m'n dood geschreven had. Ik had namelijk vlak voor m'n dood een inleiding tot het schrijven van een ultieme roman die ik echt voltooien wou, geschreven. Ik had de inleiding 'mijn inspiratiemappen' genoemd.
Al zagen de heen gegane 'de nog levenden' niet meer bezig, ze wisten wat er in die andere wereld gaande was. Zoals de levenden soms bezig waren met de vraag naar het leven na hun dood, zo waren wij, de 'heen gegane' nog altijd bezig met de vraag naar wat er na ons nieuw leven na de dood, ons nog als 'daarna maals' te wachten stond. Ook de energievorm van de 'heengegane' was niet voor 'eeuwig' en ook hun energie moest ooit nog eens naar een andere overgaan. Kwalitatief hadden we ons eigenlijk 'verbeterd', daar we tussen ons, 'heen gegane' voornamelijk communiceerden met mensen die tijdens hun aardse leven met dezelfde dingen bezig geweest waren. Het was frappant hoe ieder dat op zijn manier had willen doen.
Diegenen die bijvoorbeeld als boeren bezorgd om land -en tuinbouw waren geweest kregen energie van hen die er op aarde graag mee bezig waren en omgekeerd.
De communicatie tussen hen, kwam erop neer dat het systeem als een soort verbonden vaten werkte. De hebzucht van een kleine minderheid op aarde belette vaak dat de energietoevoer in beide richtingen doorstroomde. Dan gingen de 'afgevaardigde' van de boeren in het hiernamaals bij wijze van spreken 'aankloppen' bij de rechtvaardigen die destijds de wereld willen verbeteren hadden.
Dan vertelden die rechtvaardigen dan weer over hun problemen, en die uitwisseling alleen al was voldoende om beneden en boven toch weer wat energie te genereren om toch weer een aantal hoopgevende gebeurtenissen te ontwikkelen. Evenredig groot was dan de pijn van die gezaghebbers of hun collaborateurs die die blokkades destijds hadden veroorzaakt.
Bij deze zijn dus de huidig levende creaturen op aarde verwittigd. Doe er iets aan of anderen zullen er iets aan doen...en in de hiernamaalswereld is het pijnlijke deel van het bestaan van de gewone doorsnee sterveling veel vlugger geheeld. Alleen zij die overwegend goede bedoelingen hebben gehad, worden niet lang met persoonlijk nog te verwerken pijn geconfronteerd. Zij ook die op aarde zo aan hun eigen zelfkennis en eventuele heling hebben gewerkt en daardoor zoveel goede golven produceerden dat de heling van anderen mogelijk werd...kunnen nog aanvoelen hoe het met de mensen en dingen beneden gaat...zonder rechtstreeks kunnen in te grijpen...en zonder er pijn van te hebben. Ze kunnen alleen een soort inspiratie en raad aandragen die door de eigenlijke 'antennes', die ook de op aarde levende mensen zijn, zou moeten kunnen worden begrepen. Vele negatieve emoties verhinderen dat proces echter. Zowel heen gegane als de klassiek levenden hebben één groot werktuig dat individuen van beide groepen meer of minder goed kunnen gebruiken : de vrijheid van handelen. Deze vrijheid van handelen is een totaalproduct van al de situaties waarin ze werd gebruikt en kan om bijna onbeschrijfelijke, bijna onnavolgbare redenen soms voor bepaalde bijna niet te vatten redenen tijdelijk 'geblokkeerd' worden voor beide groepen of hun individuele 'bestanddelen'. (*Genetische en andere verwanten* 15/08/2014, begrijpen wie kan)

het is dan ook SOMS beter niet te handelen, en in een positief onverschillig evenwicht te blijven

Het hiernamaals waarin wij functioneren, kan ons alleen maar doen 'filosoferen' over nog een ander 'daarna maals', omdat er van tijd tot tijd onder de 'heen gegane' die wij kennen ook geesten zijn die er ineens 'niet meer zijn'; alhoewel we hun aanwezigheid nog op andere manieren kunnen aanvoelen.
Net zoals op aarde zitten we eigenlijk voortdurend in een tussenstadium, dat je net zoals tijdens je aardse leven kan onderverdelen in een aantal stadiums van immer voortdurende ontwikkeling.
Weer blijkt mij dus glashelder wat ik al tijdens mijn aards leven heb ervaren Alles is één en verbonden, maar er zijn voortdurend tussenschakels, zoals er maar één kleur van licht is, maar zeven hoofdkleuren en een groot gamma vermengingen. Net zoals vanuit de stilte zeven klanken ontstaan, waarmee je de mooiste muziek en woorden componeren kan. Net zoals de gedachte, het gevoel en de inspiratie op zijn minst zeven schakeringen van literaire expressie kunnen laten ontstaan. Van kreten tot praktisch gebruik van woorden, proza, poëzie, essays, filosofie of een leeg blad toe. Net zoals je iemands huid op verschillende manieren aanraken kan, van ruw tot heel diep masserend of heel traag en zacht. Vreemd dat we dat lichamelijke eigenlijk uitzonderlijk misten... waren we er nog mee verbonden ? Konden we deze drang in het genetisch bewustzijn van levenden opwekken ? *Wilde de niet meer klassiek levende individuen langs de geslachtscellen terug in de onafgewerkte verhalen van de levenden komen ? Was dat mogelijk ?(24/4/2011)*
Hoelang zou zo'n toestand voor elk van ons afzonderlijk blijven duren ? Bestond tijd misschien alleen voor hen die zich niet goed in hun vel voelden...nog veel blijven zoeken voor de boeg hadden ?
Bleef het zoeken van het waarom van alles ook niet voortduren ?
Het uitzien naar de volgende fase in onze ontwikkeling was dus een nieuw soort raadsel voor ons. Ik persoonlijk geloofde niet als een aantal anderen dat we weer gingen verdichten en na het 'verdwijnen' uit het hiernamaals weer in een soort aardse lichamelijke werkelijkheid zouden terechtkomen. Ik hield het meer op gissen naar de richtingen die onze geestelijke groei nog kon uitgaan en naar de manier waarop we onze genetische stamboom van alle rassen daar beneden zo goed mogelijk konden duidelijk maken dat ze hun eigen moesten leren behelpen en ontwikkelen om het hierboven makkelijker te hebben...en ook om het ons makkelijker te maken. Ik had niet veel heimwee naar het beneden, naar het lichamelijke zielenleven, dat het embryo van de geest was, en ook weinig verlangen naar dat waar m'n hiernamaalsvrienden over filosofeerden, het verlangen om terug in verdichte vorm onder aardse omstandigheden te leven. Misschien zou ik het gewoon niet of voorlopig niet weten of zij ooit naar het 'daarna maals' overgingen of weer, zoals ze hoopten 'reïncarneren' zouden. Dat ze dat reïncarneren maar aan de genetica beneden overlaten. Het was net of ik al genoeg voldoening had aan het feit de positieve aardse ontwikkelingen nog kunnen mee te beleven. Ik liet hen alleen al door m'n aanwezigheid merken (want zo communiceren we daar) , dat ik hun verlangen naar een soort lichamelijke 'wederkeren' een romantische beschouwing vond.
Je kon toch niet terug in de tijd reizen in de zuivere materie, in de antimaterie wel, want we hadden toch nog altijd onze

‘herinneringen’, waardoor we konden ‘terug golven’ in de tijd…en we zaten toch nog voor een stuk in de lucht en het licht en de mineralen tussen de levenden. Althans ik dacht dat die ervaring voor elk van m’n hiernamaalsgenoten met dezelfde energieën zo was. Op aarde kon je in ruimte terugkeren, maar niet in tijd; dat konden alleen de ziel en later de geest via hun herinneringen…een ziel die voor een stuk lichamelijk was…want anders zouden de levenden geen herinneringen kunnen hebben. Aangezien wij, geesten deel uitmaakten van het licht en de lucht en de golven, misschien zelfs van de voedselketen, hadden we op die manier een invloed op het zielenleven van de biologisch levenden. Sommige van m'n geestvrienden dachten zelfs aan terugkomen door via het genetisch materiaal weer voor een stuk een aards leven te beginnen. Romantische dromers ! Volgens mij overlapten de ziel -en geesteswereld mekaar gewoon.
Er moest dus zowel tussen de levende als de hiernamaals-en daarna- maals wereld voortdurend een soort verbinding zijn; net zoals verleden en heden en toekomst al eeuwig resulteren in de dialectiek van these-antithese en synthese. Stelling, tegenstelling, samenstelling
Had een deel van m'n 'hiernamaalsgenoten' hun leven als te louter verstandelijk ingestelde filosofen doorgebracht en wisten ze eigenlijk veel over het niet intellectueel ingestelde volk daar beneden? Hadden ze misschien daarom het gevoel en de nood om opnieuw aan een biologisch leven te beginnen. Als boer of bandwerker…of als 'bedrogen' man of vrouw indien ze bijvoorbeeld andere beweegredenen zouden hebben om terug te gaan. *Kon de kern van hun geest, hun kerngeest nog deel uitmaken van een samengestelde ziel bij de levenden of toekomstige levenden ?”(15/08/2014olvhemelvaart)*
Ik probeerde hen ervan te overtuigen dat het hen niet zou lukken en vroeg om inspiratie aan de schrijver daar beneden op wie ik m'n hoop had gesteld. Inspiratie bleek immers iets dat in beide richtingen werkte. *Die schrijver was ook ik NU, want een stuk van mezelf werd al geest –zie ervaringen met kleurenenergie(15/8/2014°)*
“Hebben jullie je eigenlijk al afgevraagd wat jullie hier eigenlijk dan nog doen ?”, was mijn tegengolf. Waarom zitten jullie eigenlijk nog niet in het ‘daarna-maals ? We zijn tenslotte toch 2003 'zielentijd' en ik ben al geest sinds 1979 ” Tijdens het ‘golven’ van die gedachte begreep ik ineens wat Albert Einstein bij leven ook al van zijn eigen theorieën niet begreep, toen hij ze voor het eerst als ziel aan papier toevertrouwde.
In 't aardse leven moest ik er altijd voor zorgen dat ik m’n teksten niet kwijtraakte, hier kwamen ze zoals iets dat je gewoon op ‘t internet opvraagt in m’n geest boven golven. Niet iedereen kon van dergelijke ‘hierna maals’ natuurwetten gebruik maken. In de hiernamaals ‘aanwezigheden’ met minder bewustzijnsgolven waren er afgestorvenen die in vergelijking met het onze een eerder onderbewust bestaan leidden met weinig interactie tussen het aardse en hiernamaals bestaan. Ze hadden geen afstand van hun aardse beslommeringen kunnen nemen en hadden in hun aardse bestaan ook geen duidelijk zicht ontwikkeld op de hun dominerende emoties en structuren die hen bleven gevangen houden. Dat konden evengoed eenvoudige ongeletterden als intellectuele mensen zijn; mensen met een gewoon beroep konden evengoed in de bovenste golven van bewustzijn zitten, terwijl evengoed terzelfdertijd een deel van de mensen met hoge aardse status en macht de minst energierijke golvenreeksen bevolkten.
Ik wist dat het gewoon allemaal te maken had met de intensiteit aan goede wil waarmee je willen leven had. Een ander voorbeeld misschien. Een aantal zelfmoordenaars die een teveel aan goede wil en goedheid getoond hadden en daarin door het machtsstreven van anderen op aarde, verstrikt waren geraakt…kon je wel op kwalitatief redelijk intensieve golven vinden. *Ook zij die uit overgevoeligheid in een plotse vlaag zelfdestructief eindigden, alhoewel ze veel positieve ingesteldheid bij leven hadden betoond.*
Het merendeel echter, stond nog een lang helingsproces te wachten om uit hun te ego-gerichte klaagcultuur te raken. Ze zagen hun onvolkomenheden wel en heelden daardoor geleidelijk, maar een echte uitweg naar meer bewustzijn kon alleen beginnen als ze zelf bij hogere bewustzijnsgolven te rade gingen. Meestal kwamen de meesten zo ver niet.
Bij de zelfmoordenaars werden in het hiernamaals ook diegenen gerekend die zich langzaam zieker en zieker hadden gemaakt door het niet afstand nemen van de ‘energieaftappers’ uit hun omgeving of het niet afrekenen met de negatieve emoties in henzelf.
Energie ‘aftappen’ is een hiernamaals term voor de 'nog-niet-heen gegane' die het op voortdurende basis via de kracht van emotioneel sterken ‘voortsukkelen’ omschrijft. Wij proberen van hieruit soms wel het 'teveel' aan energie bij de enen intuïtief naar diegenen met een 'tekort' te leiden, maar als de 'nood hebbende' niet zelf vanuit eigen kracht begint te denken, voelen en handelen… blijkt dat vaak een nutteloos ingrijpen van ons te zijn. Tegen de tijd dat we echt door hebben dat nog verder intuïtie sturen geen zin heeft omdat het niet op de levenslijn van de betrokkenen op aarde ligt… neemt die hun leven dan toch onverwacht en ook onverklaarbaar voor ons, een nieuwe wending. Maar gewoon in het dagelijkse leven is het al voldoende dat iemand letterlijk het licht en de lucht opzoekt en gaat wandelen om zijn of haar bedroefde ziel met 'ons' in onze nieuwe vorm te verblijden…we hebben zelf een connectie naar planten en bomen toe…dus rieken maar. Emotioneel sterken zoeken in mindere perioden de aanwezigheid van andere ‘sterken’, willen ze in hun sterkte kunnen blijven. Het is natuurlijk gemakkelijker voor de sterken als de zwakkeren zelf naar andere 'sterkeren ?' ‘wegvluchten’. Meestal ligt de opgave van de 'sterkere' wel in het assisteren van mensen met een geblokkeerde groei. Ook wij verstaan het waarom en waarom niet daarvan ook niet altijd.
Energie uitwisselen is dus een voor beide partijen biologisch en spiritueel een gezond proces.
Energie uitwisselen begint met een zo breed mogelijke kennis willen op te doen, begint met door ervaringen durven te gaan en je eigen mogelijkheden en beperkingen in te zien…aan beide kanten van het bestaan.
Letterlijk op aarde en in de lucht.
Energie uitwisselen neemt vorm aan door het uiten van woorden, door evoluerende gedachten, door durven te handelen, door hoop en geloof in het mooie en het goede… door creatie.
In het hiernamaals hebben de meest bekwame energie uitwisselaars het voordeel dat ze zelf niet meer naar de energie van de aftappers moeten afdalen.
Ze kunnen alleen nog raad geven, geen hulp meer.
Het werd me duidelijk dat de drie bestaansdimensies ‘hier’, ‘hiernamaals’ en ‘daarna-maals’ allemaal tegelijk bestonden in dezelfde ruimten als verleden, heden en toekomst…maar in een andere dimensie. Want :
Wie was er eigenlijk genetisch aan mij voorafgegaan en nagekomen ? Iedereen biologisch levend of 'spiritueel'. Als je ver genoeg teruggaat zijn we allemaal familie. De heengegane zwierven misschien uitsluitend rond in de antimaterie van de golven, het lucht en het licht of de mineralen van onze aarde. Dus via de elementen en het bloed kwamen ze tot in de lijven en genen van die anderen, de levenden…naar daar waar ze misschien via de dirigerende krachten van het ‘daarna maals’ gestuurd werden. Misschien waren wij 'hiernamaalsers' gewoon een tussenschakel met het 'daarna-maals' .

Je hebt ergens nog iets goed te maken...of aan iemand te leren...voilà...naar daar, in die ziel mag je op een niet ingrijpende manier die ervaringen meemaken, je kan alleen energie geven onder de vorm van raad...als de overdenking of de wens of de handeling van de levende zelf komt.
De levende zelf heeft het volle beslissingsrecht over zijn handelingen.
De intuïtie die hij of zij uit een hogere dimensie binnenkrijgt moet altijd van de dimensie 'beneden' (de klassieke 'levenden') vertrekken. Je moet 'kracht' durven vragen, en als je ze krijgt was het 'energetisch tijdstip' hiervoor juist. Klinkt moeilijk, maar een aantal mensen weten dit zonder deze uitleg ook al wel.

DE DRIE DIMMENSIES WAREN ALLEN BINNEN DEZELFDE TIJD EN RUIMTE AANWEZIG

Hoe meer angst en onwetendheid er onder de levenden was, hoe meer ze vatbaar waren voor de negatieve invloed van andere levenden... . Het was alleen mogelijk van 'raad' te geven telkens een oprecht iemand er nood aan had. Zo iemand moest dan wel al zo 'wijs' geworden zijn dat hij of zij de taal van de reeds 'geest' geworden mensen al voldoende verstond. In het oude religieuze jargon noemde men die raad 'engelbewaarders'. Iedereen deed ervaringen op en leefde in de richting van z'n dood, zonder te weten dat het goede gedeelte van het 'na-de-dood' hier ook op aarde op geestelijke manier aanwezig was.

De kwade bedoelingen van afgestorvenen konden gewoon niet aanwezig zijn maar waren alleen genetisch gebonden aanwezig in de van generatie op generatie doorgegeven negatieve emoties. Hetzelfde geldt en gold ook voor de positieve emoties...met dit verschil dat de positieve bedoelingen van afgestorven, wel, buiten het genetisch gebondene om aanwezig konden zijn.
De kwade bedoelingen gingen dan ook niet mee naar de overkant. Ze bleven beneden destructief werken. Hoe meer mensen 'beneden' meer 'menselijk' dan 'dierlijk' reageerden...hoe meer de geestelijke krachten in hen hun werk konden doen. De zin van het leven was eigenlijk dat iedereen hier beneden 'sterk' moest worden om na zijn aardse dood nog als 'goede raadgever' kunnen te functioneren. In een bepaalde zin lag alles dan eigenlijk ook voor iedereen min of meer vast, daar het altijd uit het vorige voortvloeide. Dat is de verklaring van het waarom dat sommige mensen beter dan anderen hun 'levenslijn' aanvoelen kunnen. *Een goede hiernamaalsraadgever wordt je als je kan bijdragen aan het aanbrengen van koers wijzigende energie...beter mogelijk als de nog klassiek levende er voor openstaat en een aantal mensen uit iemands omgeving er voor kan worden ingeschakeld (15/08/2014)*
Teneinde de biologisch-levenden nog van nut te kunnen zijn, moest je de waarheid over het leven en je eigen leven ontdekt hebben; zo niet keerde je alleen terug naar het zuivere bewustzijn van de elementen op zich...of bleef je in het negatieve deel van het genetisch bewustzijn gevangen...of moest je doorheen een soort emotionele helende kuur in het hiernamaals...een kuur die de' hierna maalsers' met meer wijsheid en geest niet meer belastte.
De ideale kombinatie was een levende die zijn 'geest' of 'geesten' volledig begreep. Zo iemand was een talent aan inzicht die een breed gamma aan intuïtie kon interpreteren en verstrekken aan mensen en organisaties. Eigenlijk wachten we dus allen onze dood af om in het hiernamaals en hier nog een beter begeleider te worden dan we het hier al waren.
Al het positieve en het inzicht in het negatieve, dat we tijdens onze aardse levens niet aan anderen konden overbrengen wordt in het hiernamaals voor iedereen duidelijk en is een onderdeel van het nooit eindigende helingsproces dat tot eeuwig bewustzijn leidt.

DE UITEINDELIJKE BEDOELING VAN DIT LEVEN was, is en zal worden VAN ZICH VOOR TE BEREIDEN OP WAT ER NA DE DOOD KOMT, EN DIT DOOR IN DIT LEVEN TE WERKEN AAN KENNIS EN ZELFKENNIS...en DAARDOOR OP ALLERLEI MANIEREN BIJ TE DRAGEN AAN EEN KWALITATIEVE VERBETERING VAN DE LEVENSVOORWAARDEN OP AARDE.
Het leven kon niet alleen genetisch, maar ook via de oude natuurelementen doorgegeven worden onder de vorm van energie...indien het daartoe de kracht toe verworven had. Belangrijk bij dit alles was te beseffen dat je altijd nog opgenomen kon zijn in de dimensie die je verlaten had...niet alleen genetisch maar ook in de natuurelementen waarin je uiteengevallen was.
Zelfs verleden, heden en toekomst was één en voor sommigen in hoge mate op voorhand aanvoelbaar.

Ik kon dit vanuit m'n nieuwe aanvoelen doorgeven aan een schrijver, die net als ik intensief met deze dingen des levens bezig was. Ik kon zijn zoektocht helpen afronden....en bewees hem via zijn eigen geschrijf, dat alleen het goede, de bron van alles, 'terugkeren' kon....want ik wist dat hij nog altijd 'bewijzen' nodig had. Hij wist via de wetenschap om, dat het niets niet kon bestaan, want dat wat 'niets' dreigde te worden; kleiner of gelijk aan nul dus: ontplofte...iets zonder inhoud had geen zin...kon niet meer bestaan bij de overgang naar iets anders.
Hij wist dat de elektronen de onvernietigbare eeuwige bouwstenen van alles waren. Hij wist veel over de elementen en het elektronenspel van de proton-geladen atoomkernen of hun neutrontoestand van onverschillig evenwicht. In zijn verstandelijk bewustzijn reikte ik hem via via de symbolische of zakelijke informatie aan die hij nodig had voor de gelijkenissen met de gebeurtenissen in de mensenwereld rondom hem. Hij was enorm benieuwd naar de dingen die ik hem op allerlei manieren duidelijk maakte, *zonder dat hij zich daar altijd bewust van was (24/4/2011)*
Hij vermoedde zelfs welke figuren ik hem in zijn leven deed tegenkomen om die en die ervaringen op te doen of dat of dat boek voor hem te kopen...en zo verder. Ook ik zocht eens naar het antwoord op de vraag waar ik hetgeen ik zelf niet wist vandaan haalde...vanuit mijn' daarna maals' .
Zijn bewustzijn bloeide nog meer open toen hij besefte dat bij elke ontbinding in om het even welke evolutiefase (fysica, chemie, atoom, cel...)het bewustzijn van die elementen zich via hun elektronen naar de nog niet - ontbonden, nog niet afgestorven elementen en hun combinaties verplaatst...OPDAT DE WIJSHEID VAN DIE KOMBINATIES EN DE AFZONDERLIJKE ELEMENTEN NIET VERLOREN ZOU GAAN...KAN GAAN. Alleen de manier waarop dit op persoonlijke en collectieve vlakken zich beetje bij beetje of ineens realiseert , was niet altijd na te gaan.
FYSICA EN CHEMIE WERDEN BIOLOGIE OMDAT DE GRONDWET VAN HET BESTAAN DE EVOLUTIE NAAR MEER EN MEER BEWUSTZIJN IS. De eerste cellen 'stierven'(ontbonden) zonder zich kunnen voort te planten. Het bewustzijn van die afgestorven cellen kwam als een soort andere energie op 'bezoek' bij de volgende cellen die nog geproduceerd werden via de 'navelstreng' die hen met de natuur verbond, toen ze nog geen zich onafhankelijk bewegende organismen gevormd hadden.
Het bezoek had een 'raadgevende' soort leidende functie dat leidde tot het DELINGSPROCES van de cel; waardoor organismen op termijn meer zelfstandig konden bestaan en hun bewustzijn zichzelf boven dat van de gewone elementen uittilde, verrijkte. **DE OERLES DIE DE**

NATUUR ONS GAF WAS SIMPEL ...om te kunnen overleven moest je DELEN

De stap van dier naar mens en van mens naar meer en meer mens; was ook de evolutie van beschouwelijk naar boven beschouwelijk.

Mensen gingen allerlei soorten relaties met mekaar aan. Eerst in hun stam, dan in hun dorp, later in hun stad. Op een dorpskerkhof kan je zien dat het 'zijn' veel combinaties uitprobeert om via het spel van aantrekking en afstoting, van tegengesteld en gelijkgezind tot een soort 'filtering' van het verleden door het heden te komen.

Armoede, oorlogen en natuurrampen hebben dit willen 'zijn' van het 'zijn' om verklaarbare en onverklaarbare redenen doorkruist...en hoeven dat niet blijven te doen. Daar moeten we ons bewust van worden.

In zijn schriften had de schrijver tal van aantekeningen over voorvallen en paralellen opgetekend. Er zaten wel tal van voorbeelden in die, wat hij met 'bijzondere energie' bedoelde, illustreerden, maar het zou zijn krachten te boven gaan indien hij dit soort zaken die hij de voorbije tien jaar genoteerd had, weer opdiepen moest. Misschien kon hij er nu, dag na dag, verslag over uitbrengen; niet meer in de korte notitievorm waar hij alleen aan uit kon, maar in een meer verhalende vorm. Eén dag alleen al bestond uit duizenden details.

Elk verhaal dat hij schreef, zou, indien je er zou op in zoemen bijna oneindig veel micro-vertakkingen hebben, zodat het beschrijven van de banden met het oneindige macro-geheel onmogelijk worden zou. Een Ierse schrijver had de dag van gisteren, een honderd jaar geleden, zestien juni 1904 eens in één boek 'samengevat'. Honderd jaar later nam de schrijver die dag gisteren de hele dag door notities over wat zijn hogere dimensiewereld hem ingaf. Hij ging iets met zijn werk doen. 'Wij', verplichten hem daar niet toe...en gaven hem langs gebeurtenissen en gedachten om, enkele 'verkeersborden' op zijn reis mee.

Hij had ondertussen een hecht geloof dat alles waar hij mee zat z'n eigen wel uitwijzen zou. Meer en meer spitste zijn zoektocht naar de zin van het leven zich toe op de relatie met de dood. Zou hij z'n visie niet eerder moeten vereenvoudigen dan ze gecompliceerder te maken ? Je had enerzijds de genetisch-biologische link en anderzijds de link met de natuurelementen waar we in uiteenvallen. Waar waren de doden naartoe...?

'Simpel toch', had hij gisteren na een reeks onnavolgbare notities besloten. Ze zijn niet méér meer dan de biologische vertakkingen waaruit ze zelf voortkwamen en waarvan er nog meer dan vijf miljard leven én ook licht en lucht en de vele soorten golven en mineralen waarin ze uiteenvielen. Misschien is er wel helemaal geen link meer met hun bewustzijn zoals zij dat hadden, en is het bewustzijn van de natuurelementen op zich vele malen sterker dan welk bewustzijn je ook in de klassieke vorm van leven aan wijsheid vergaren kan.

De 'stilte' was de taal van de 'engelen'. Het 'geluid' kwam van de levenden uit.

Eigenlijk was er niets dood, want de doden waren weer helemaal natuur geworden en de natuur leeft ook. Geen wonder dat de schrijver zich te midden van landschappen en stilte zo 'kort' bij alles voelde. De 'stemmen' in het hoofd van de schrijver, waren niet alleen zijn 'gedachten'...maar misschien ook hun stemmen onderling of één van hun stemmen die zomaar wat aan hem doorgaf. Waren zij eigenlijk niet de dirigenten van het aardse gebeuren, een soort 'bruggen' die voortdurend berekenden wat vanuit een bepaalde benarde of amusante situatie beneden, gezien de omstandigheden, de 'voorlopig beste' uitweg of oplossing was ? Het waren zij, zijn 'stemmen' die hem het lijden en de vreugde lieten ervaren om te kunnen praten met mensen die ergens op een bepaald deel of op het geheel van hun leven 'in nood', 'lijdend' waren of aangename dingen te delen hadden.

Het waren die 'stemmen', die ontmoetingen voorbereiden en lieten gebeuren en weer afspringen. Ze leefden in een totaal andere wereld...die geesten. Voor hen was een 'binnenkoer' met vier muren geen gewone koer...maar een woning zonder dak. Bij alles wat ze deden, dachten ze in symboliek. Eén lijdende mens, vertegenwoordigde voor hen de lijdende mensheid.

Eén gelukkige mens, de totale vreugde.

Voortdurend bouwde de andere wereld ook 'spanningen' tussen mensen op.

Die spanningen moesten dan tot ontladingen leiden die hun lijden op termijn 'overbodig' maakten. Wat de ene generatie niet overwint moet de andere doen opklaren.

Dat was dan wel wat anders dan de medische wereld die het lijden wel voor een stuk wegnemen kon, maar toch de lijven van voornamelijk de ouden van dagen zo commercialiseerde dat het lijden tot aan de dood geld opbracht. Hoewel het psychische lijden met het fysieke lijden verbonden is, kan een psychische (soms fysische) ontlading van spanningen tussen mensen blijvend heil voor alle betrokken partijen meebrengen.

De dingen zijn dan eindelijk eens gezegd zoals ze gevoeld worden. Diegene die de andere 'gebruikte' of 'benadeelde' blijft achter met de confrontatie met de 'waarheid', de andere zou er versterkt moeten uitkomen indien hij zich niet aan de door 'de op zijn plaats gezette' gelanceerde 'schuldgevoelens' vangen laat. Er hoeven daarom nog geen woorden te worden uitgesproken of mimiek te worden geanalyseerd...het hele proces 'hangt' in de lucht...alhoewel het de daden en woorden zijn die het laten ontploffen.

'Die stemmen toch, die stemmen toch', dacht de schrijver. Negatieve stemmen van zij die er niet meer waren, waren alleen een gevolg van daden uit het verleden. Alleen het positieve van zij die waren heengegaan kon nog doorkomen. Hadden de 'hierna -maalers' zelf alleen nog last van het negatieve van de gestorvenen...niet echt last als ze hier maar wijs genoeg geworden waren misschien ? Om niet gek te worden besloot hij alle gebeuren maar als één eenheid te zien. Die andere wereld moest gewoon ook van materie zijn...maar een materie van een andere soort. Misschien waren 'vuur' of andere voor ons ongekende intensiteiten van licht daar voor hen wel even gewoon als water en lucht hier voor ons. Zou er geen tussenruimte zijn waar beide werelden mekaar konden raken ?

Een soort spiegelruimte als de stof waar dromen zijn van gemaakt ? Het was ofwel dat of het helemaal terug uiteenvallen in de elementen : 'het terug naar het begin van de wereld worden gestuurd'...'Nee, beide,' dacht de schrijver dan zoals steeds z'n gedachten weer aanvullend.

Het heelal was één lichaam...kon hij daar niet uit besluiten dat alles binnen hemzelf te vinden was...en dat hij meer aandacht moest hebben voor wat zich innerlijk in hem als observatie bewoog ? Wat had het allemaal voor zin hier beneden ? Echt leren beleven wat 'mens zijn' is...en tegelijk door het evenwicht dat je zo bereikt, dichter bij die wereld aan de overzijde komen ?

Ze wilden ons veel leren...wij wilden ons veel leren : zelfstandigheid bijvoorbeeld. Of hoe we ons door ons voorgevoel kunnen laten leiden. Het ontdekken van opgaven die typisch voor ons zijn weggelegd. Het weten dat hoe meer je een antwoord echt vraagt, dat dat er ook komt...via ervaringen en dromen allerhande, via anderen of je eigen diepten en hoogten. De vraag moet alleen goed gesteld zijn en het verlangen eerlijk en van negatieve emoties ontdaan. 'Tussen de twee werelden kan er geen wisselwerking zijn als je teveel aan zware emoties vastzit', dacht de schrijver. Helpen zij door ons en wij hen door onszelf ? Tweerichtingsverkeer. Korte ontmoetingen in een

soort midden; maar waarvan de invloeden op lange termijn doorwerken.
Leren van ons niet door illusies te laten leiden...begint dat niet als je eerst al in enkele klassieke vallen gelopen bent ? Waren die krachten van de overkant niet een soort geestelijke ouders voor ons ? Leerden ze ons via de hindernissen die we op onze levensweg namen ? Of speelden wij hier beneden niet juist het spel, het theater dat zij nodig hebben om te leren wat zij bij hun aardse leven op 't eind nog niet hadden begrepen ? Stukken van onze verledens aan de andere helft van 't bestaan, en wij, beiden doorgroeiend naar andere inzichten dan de verworvene, beide gevend en nemend, lerend en onderwijzend.
Met ons verstand kunnen we veel begrijpen...zoals ...'wat is lucht, wat is licht' enz.. .
Maar wat draagt die lucht en dat licht in z'n antimaterie aan geestelijke power...dat is wel effe iets anders. De schrijver probeerde het allemaal niet meer voor z'n eigen uit te leggen en was al blij als hij het gewoon beleven kon. Met zo'n dingen kon je trouwens niet of moeilijk naar buiten komen...zonder voor 'gek' te worden aanzien. Ieder woord had zijn eigen diepe betekenis, het was niet juist dat woord, maar de hele symbolische lading die het dekte. Nervositeit was niet alleen het medisch fenomeen, maar was ook een 'organisatie' zonder leiding. Het altijd zoeken naar innerlijk evenwicht had ook redenen waarvan de oorzaken vaak bij anderen verborgen lagen. Je werd toch altijd geduwd naar waar je moest zijn...de kleinste reden was goed om je op een pad met grotere gevolgen te sturen...en dat begreep je vaak niet, of alleen maar achteraf. De schrijver ging slapen. Hij droomde dat hij een cabaretavond gaf. Hij werd wakker en wist maar niet wat hij juist gedroomd had. In de loop van de dag probeerde hij wat voorbeelden voor zijn theorieën te vinden. Hij zocht in zijn archieven en vond een heel oud gedicht van hem, geschreven lang vóór hij met dat leven na de dood zo intensief bezig was. En hij schreef er nog één en nog een tekst...

Bijzondere Energie
1 Simpel als een stilstaand beeld in een emmer water
Wanneer je een emmer water neerzet, zal je merken dat het spiegelbeeld daarin precies dronken ronddanst en altijd vertraagt tot dat ene moment van complete bewegingloze helderheid van zodra onder meer het evenwicht met de snelheid van de aarde rond de zon is bereikt. Op zo'n moment besef je het belang van helder denken.
Voorwaarde tot het verstaan van de essentie van helder denken is het doorheen de vaak woelige praktijk van allerhande bewegingen in het leven (zie het water in beweging), zo vaak mogelijk tot stilstand, tot rust geraken. Vermijden van verstrikt te geraken in de over complexiteit van allerhande situaties, is ten zeerste aan te raden, maar wegens oorzaken in verleden en heden en hun bijna onvermijdelijke gevolgen in de toekomst; niet altijd even goed doenbaar. Gelukkig volgt er op een these altijd een antithese en een synthese...wat zowel voor maatschappijen als personen in alle mogelijke relaties gelden kan. Dat allemaal met één bedoeling : dat iedereen de naar zijn omstandigheden dosis bewustzijn opdoet. De hoeveelheid vrijheid die je in deze spirituele evoluties krijgt kan beperkt of zeer ruim zijn, naargelang de omstandigheden en het kunnen aanhouden van je innerlijke evenwicht dat je veel omleidingen kan besparen en je een waardevoller inzicht over de verhouding tussen plicht en vrijheid kan geven.
Een goed begrip van de details rond een bepaald gegeven, vertrekt altijd van innerlijk evenwicht en eenvoud...zo niet ga je worden platgewalst door de complexiteit. STUDIE BIJZONDERE ENERGIE---hoe inzichten evolueerden

2 "De mens heeft ook een Ohm." Een elektrische weerstand...zakelijker mensen die hebben een hoge weerstand, er kan relatief weinig stroom door, sensitieve mensen nemen veel meer op, hebben een lagere weerstand en er kan meer elektriciteit door worden getransporteerd indien ze als elektrische geleider zouden dienen. Wie weet, naast minieme hoeveelheden elektriciteit, wat transporteren we nog meer aan straling bijvoorbeeld ? Gedachten, gevoelens, ze zijn ook een soort energie en de ene mens kan in geval dat deze energie tijdelijk of niet zwaar om dragen is, er al beter tegen dan een andere.

Met zo een beetje alles tussen euforie en wanhoop moet een mens leren omgaan. Soms lukt dat niet iedereen, van een reeks gitaarsnaren is er één de fijnste, toch kunnen ze allen breken, kan alles breken, de gevoeligste en de hardste materie. De meest gevoelloze zowel als de meest gevoelige mens. Hebt U tot nog toe goed stand gehouden ?

Geen virus, bacterie heeft U er onder gekregen ? (en zeggen dat we er van afstammen). Misschien bent U een overlevende van een militaire oorlog ? (een militaire, want er zijn ook andere soorten oorlog). Geen ongeluk dat ergens iets onherstelbaars brak of beschadigde ? Bijna nooit honger en dorst geleden ? Het onheil in de wereld heeft U begrepen en U weet wat U er wel en niet kan aan doen, maar bovenal, slechte nieuwstijdingen weet U zodanig te interpreteren en duiden dat ze Uw gezondheid meer ?

Laat ons Proberen

't Leven 't Overleven

Het vóórtijdig Testament

some English-French contributions

F i l o s o f i s c h V e r z e t Philosophical Resistance

D e B l o g f i l o s o o f

-T h e B l o g p h I l o s o p h e r

Columns, Essays, Gedichten, Kortverhalen, Alternatieven, Monologen

Octaaf Coeckelberghs

Deel Gedichten

Deel Kortverhalen 135

Tussen Allerzielen En Euroshima 136

Geachte Mede Maatschappijer 151

De Blogfilosofen 157

BLOGKUNSTENAAR. BLOGNOVELLEN 172

Karel Kompel's referendumpamfletten 179

Er was dus toch leven na de dood 186

There was life after dead: see English edition

Deel Gedichten 193

a) Menselijke emoties in hun tocht naar gevoelens en inner communicatie- 196

het houten ruimteschip in het woud
stenen mannelijk, schelpen vrouwelijk
zicht van in de duinen
de anijs in m'n raki
zo schoon, zo wreed, zo onmogelijk
de volle-maan-dagen
weet iemand wanneer het stopt ?
ontwaken in een zetel
het labyrint genoemd 'leidraad'
was ik dan toch mis ?
waarom sterven sommige mannen op middelbare leeftijd ?
puntjes op de i
april op een oude bank
de kersenboom
de laatste veroveringspoging
octoschets
anoniem afscheid
dolend
te veel ikken
op reis
het gezicht
het ergerlijke
mensen, wensen, wonen
verzoening en geweten
de twaalf geboden
u bent van geen tel
uitgeschreven
gelukkige verjaardag, vriendin-in
verlangen naar eerlijkheid
voedsel voor de geest
zodanig zot *schepselke*
*l*essen van aan de Lesse
pa's nieuwe-eeuw-boodschap
inzicht in dit zijn
tussen ogen en benen1
subtiele geheimen des levens
voor pa René
iets blonk als gouden glas in het gras
de taal van het dichten
bang om de eindigheid
in een gedicht kan je alles kwijt
op de koffie
doe niet mottig
got this jiny, jiny, jiny-grid good feeling
Indonesian night
openingssymfonie 2x4 week
paarden- hoef- jes niet te koud of te heet
analyse / veelzijdig en toch zo gezellig rond

b) De wereld van de arbeid *204*

telecommunicatie
het welke is jouw nummer ?
de echte kunstenaars
intro *octo-politico*

questions for workers, dear comrades

gelijktijdig
't gaat soms te ver
al jullie *gemarchendee*r met pillen
email reclame
het waanzin
niet ons lot
madness
het sterven van de rupsen

voting
song for the worker
text for the worker
niks meer te koop
opa indiaan
lessons from history

kameraad Arabier
meer arbeidenden in actie
ontmoeting met het Lommels Friedhof
intermezzo

you call yourself a president ?
while it is so silent here...
disarmement
to the new generation
Middle East madness
toerisme in het beloofde land
Detroit's protest against the invasion
wordt het al een beetje duidelijker ?
besef
een strookje land onderaan een Oosters continent
Max Havelaar
politiek via filosofische invalshoek
Kanä schuilkelder
Labour Party versie sociale democraten GB 2006
uit jezelf leren werken

linkse hergroepering ?
zoutontziltingsfabrieken
fictieve vogel
de politiek van den ouwe tijden
Congo
burgeroorlog in Mesopotamië
terreur maniakken
inzet van ons voor hen
mind control
terwijl we onze families verzorgen
neonazischurft
uitgeteld

de stem-voor-mij-rage
toch minder oorlog op komst ?
gij die oproept tot geweld
zacht tegen hard
onvervulde wensen
rechtse overlopers, ...sociaal zijn is altijd beter
Belgenlandje
gemeentehuiskoorts
0110_2006 waves
donkere fruitplukkers
Christophe l. hulp op kleine schaal

c)Filosofische gedichten, overdenkingen,citaten **221**
dankbaar blijven
geroosterde boterhammen
ode aan een punt
na de dood
hoopje ellende
doorgeven
definities van dichten uit geest en tuinieren op grond
de essentie
dichterseucharistie, zeg maar gewoon *'dichtersmis'*
innervoice
everybody has a name
innerlijke overdenkingen
Peace will come in the heart of the one with the honest soul.
evolutie van het bewustzijn.
fietstocht naar de notenberg
aan iedereen die...
spiritualiteit is ...
philosophy
beschouwende citaten
voortijdig testament
Simpel als een stilstaand beeld in een emmer water

(d)English poems & new quotes(in between Dutch Poems) 226
intro-octo politico
questions for workers, dear comrades 80
madness
voting
song for the worker
text for the worker
you call yourself a president ?
while it is so silent here...
disarmament
to the new generation
Middle East Madness
everybody has a name
philosophy
peace will come in the heart of the one with honnest soul
innervoice

Energetic quotes to meditate upon

e)mensen aller landen 237
gedicht voor A en A x50
alles, ook een café, moet opbrengen
competitie onder mannen
Paula's eetchalet
man met varkenshartklep
de inmiddels oude koster
van 1700 staat ze in het oosten, om 0700 in 't westen

f)Dieren natuurlijk 226

de vliegende spin
de dromende kikker
de *hommelende* bijen
de bosduiven
kakelen
het eendeoog
de Stimp :hij was-is een groot Kat
kattengedicht in winter
adieu Porto, getemde oerhond

g) In memoriam 233
afscheid van een wijs en goed man
allerlei innige deelneming kaartjes
de doden

h) Dagboekpoëzie vanaf 2007 243
dit is ons Leven
Roodborstje noem je

zo tussen mensen van niet alle dagen 111

eindelijk likt de zon me weer

Zinnen Zetten.
Fijnzinnig wezen

Het ligt tussen de dennenbomen

vader fysica en moeder chemie

vlieg redt vlieg

gastdichteres
stadsmusje

Liefdes verliezen en zielen die heengaan

De huidnood
57 jaar, een tussenstopje
Dan een gedicht : getiteld 17de verjaardaggedicht
88 jarige moeder, oma
Merelsnaren
Opstaan
Citaten
Remedie ter voorkoming verstoorde harten//zonneschijn 1
Toemaatje130
Eindelijk er *acht-er* gekomen !_____na de dood

ode aan een punt
voortijdig testament God *zij dank, 'god', zijn de anderen*
Het verdriet om zijn broer *J e ziel zit ook bij wie je ze...*
Nood aan vrouw Over de maat. Overmaat
The heat is gone New couple
Left my wood one day Back in my wood
De oude god Gedicht voor de *allumetten*
Poëzietieve vertelsels Welk verhaal blijft te vertellen ?
ze's nog geen zestig
Er was eens een kip Kleinnootjes
De hellen van onmensdom Vandaag kwam er weer een beetje meer van jou Schoenen
Routine Reis Wezens Nieuwsankers Windstil
Windspel -Letterkes maken- Ga zitten, vertel me je verhaal
Internationale gasten uit hele wereld

zijn beruchtste vers Flip konijn Reiger in Regen

Europe united in Minerals

Dit is ons Leven

In order to

New pages

Té dicht voor een dichter

Roodborstje noem je

zo tussen mensen van niet alle dagen

De stilte die om antwoorden vraagt

De stilte die antwoorden geeft

Genetische genegenheid

levende stenen

Vermijd slapeloze nachten

vierkant in de lucht

kijk toch eens hoe je doet

Zanguur of klaagmuur intens gedicht161

Té dicht voor een dichter

In order to :

top van het opstoken *Losing loves*

ZEN, Zinnen Zetten

i)erotische poëzie 265

Erotisch Ballet in acht gedichten
Zalige voldoening

Koppelliefhebbers

Groen werd het water

Missen en de vrouwelijke eros

V-heuvel

Woorden, minnen en zinnen

Vaste banen om ons heen

erotisch ballet

erotische poëzie deel II

een essentiële Mis.

Piemku

Wandelen bij avond

Ero Roezen

Ero Angel Vibes

Friese paarden en Volle maan

Speels tussendoortje

L'amour sur l'herbe au bord du pont

Caresses érotiques

Eindelijk schijnt de zon weer op m'n gat

Moge steeds opnieuw worden

Gewoon gezwind haar zelve

Wij houden van ons

een 300tal gedichten zonder de honderden citaten

Bedankt voor de Aandacht en de Muze !

Nieuwste gedichten 273

Deel : gedichten

a) Menselijke emoties in hun tocht naar gevoelens en innercommunicatie

Het houten ruimteschip in het woud van haast glazen bomen
Hier vond ik een soort onbeschrijfelijke rust in m'n eigen. Hier kon ik de eenheid met de natuur smaken en kon het ruwe, het nog niet tot het rijpbewuste ontwikkelde, me minder raken. Hier werd tussen hemel en aarde in gevreeën, gestudeerd en gezonnebaad. Hier werd intens gedroomd en geanalyseerd en gewandeld. Hier kon je je eigen gedachtengolven laten smaken wat er in de wereld te observeren viel. Deze plaats leek een paraboolantenne die dingen ontving en doorgaf. Deze plaats laat zovele planten stralen en vogels bestaan. Hier ontwaken is je eigen op de trilling van het draaien van de planeten zetten. Hier slapen is weten dat de schors van de bomen in je dromen meer dan echt zal zijn. Hier dagelijks vertrekken en dagelijks terugkomen is ondertussen weten wat die dromen voorspelden. Hier ontwaken is de groeipijnen van mensen met uitdagingen die problemen werden, gezuiverd terug de lucht insturen. Hier zijn is weten dat er niet altijd even aanvoelbare vormen van heel sterk licht bestaan...is weten dat zogenaamd dood en zogenaamd leven één zijn; één middelpunt voor wie het voelen kan. Hier leven is ook gewoon in een hangmat liggen zowel als vier maal per jaar de overlast van ook anderen hun riolering opruimen. Hier leven is beseffen hoeveel meer er door niet overvloedig eten, vrijkomen kan. Hier leven is weten dat je voornamelijk van liefde, water, planten en bomen of struiken-extracten, fruit en kaas en af en toe wat vis en zo, leven kan. Hier drinken is alles met mate genieten, een wijntje, een pintje...en hoe minder suiker, hoe minder je zomers puffen moet. Hier leven is mensen met financiële en emotionele problemen tegenkomen, die ook daardoor de schoonheid hier niet meer aanvoelen kunnen...zomin als sommige mensen zonder financiële problemen dat soms kunnen. Hier leven is de tirannie van privéeigenaars van elektriciteit en andere aardse telecommunicatiewegen ondergaan. Hier sterven moet zijn zoals een boot die op het water brandt of een kiem waaruit nieuw leven komt. Hier zie je wat je mist, als de mist ochtendlijk zweeft tussen de bossen. Hier staat de zon soms buiten haar cirkel in brand als twee mensen in hun midden uit het donkere woud komen gewandeld. Hier fluit een bepaalde vogel dag en nacht...tot de dag dat die over bronstige nationalist in de caravan naast die bepaalde boom wonen kwam. Toen galmden hier smartlappen van 'laat me nu toch niet in de steek, ik kan niet zonder jou' door de eter. Hier vibreert alles. Hier kunnen ook de zwakke doden, genetische energie uit het verleden, je bereiken als je niet sterk genoeg staat. Hier is voor het sterke in je, het verleden helder, het NU een beetje toekomst reeds. Hier kan je verleden en toekomst doen verdwijnen in het NU...dan focust alles wat bestaat zich in jouw middelpunt. Je wordt onbeweeglijk, vast punt, je straalt door je ogen en geeft een soort onbegrijpelijke levensenergie door.
Die momenten zijn uniek en niet voortdurend en je moet altijd weer door het aardse lijden, altijd weer een beetje sterven om weer kiem en om weer straal te kunnen zijn. Straal, want een plant of dier ben je niet meer. Hier ontlast men zich met de deugd die het afscheiden van het oude, bewust geven kan.2 Hier wordt adem verbinding met aura. Hier worden organen spiegels van universele krachten, met elk een ander gezicht. Hier gaan chakra's open en wordt al het aardse boven gezogen, terwijl de rest van het kosmische naar beneden daalt. Hier wordt vrijen het zien en voelen van hele dikke en hele fijne aura, die jaren jonger maakt en die de tijd voelbaar opgevreten heeft. Hier moet je jezelf

eerst een tijd uittesten voor je dit allemaal doorhebt. Hier kan je zo gelukkig worden, dat je tenslotte weet dat je weer voor andere, moeilijke uitdagingen zult worden geplaatst. Hier zeg je dikwijls DANK aan de natuur, voor menig mooi SEKOND...voor ieder deeltje van een uur. Hier had je kunnen leven met een kunst-vrouw van je leven, maar je deed het altijd maar voor even...maar dat was dan ook LEVEN. Hier verzin je niet, hier komt altijd alles op je af. Hier begin je niet, hier werk je af. Hier luierik je niet...hier rust je uit.
Hier is 'hier' ook niét hier. Hier gebeurt lachen veelal vanbinnen. Hier draai jij niet rond van alles, maar ben jij vast scharnier, dat openingen maakt. Hier hangt 's nachts al hetgeen in de dag niet boven geraakte...morgen zal het weer worden beschenen en hoef je het maar te plukken...als je op je eigen trilling zitten blijven kan...en niet mee door anderen naar beneden wordt getrokken. Hier worden geneesmiddelen overbodig, want het bannen van je illusies en angsten alléén...geneest. Sommige emoties zijn soms illusies, geldstructuren en hun legers zijn er de materiële uitwerking van. Hier hangt niet veel jaloezie, hebzucht, egoïsme, trots, agressie en onwetendheid meer, maar hun tegengestelde, uitgezuiverde...voorlopig... altijd voorlopig ? Wie geen rust overgeërfd, kan ze hier zelf ontwikkelen. Met onrust kan je op ieder wilskrachtig moment breken en handelen of niet-handelen. Rustgolven zullen je overspoelen, als na een hoogtepunt. Of de rustgolven blijven, hangt af van hoe vaak je al bereid was van te durven genieten en hoe vaak je lijden zonder angst op je nemen kon. Hier is niets toeval, alles een puzzel, die soms grillend en krakend uiteindelijk de meest heldere beelden zonder puzzelgrenzen vormt. Hier is weinig gepland, het vloeit allemaal weer in mekaar, telkens het peil in alle betrokken vaten op mekaars gemiddelde hoogte komt.
Hier is een bloem iets met een ziel, een kracht met een ander frequentie en een andere uitwerking dan de struik ernaast. Hier is een boom een stroom naar boven, een streling die je verstopte en kromme energiebanen rechttrekt, zin naar boven geeft. Hier is hout iets waar je van houdt. Hier voel je dat het groen genieten kan van dagenlang in de regen te staan. Hier hangt niet de somberheid van op vele plaatsen elders; wanneer het weken donker en koud kan zijn. Hier duik je dan mee en voel je vallende bladeren als een even groot raadsel als al die soorten bloesems aan. Hier heb je een band met allerleikleurige bomenkruinen die je de aan ieder nieuw moment aangepaste krachten sturen...als jij je er maar voor openhoud...en er intensief...vanuit je vezels om vragen kunt. Hier tintelen lichtjes vanop de bodem van verdriet, dat, wie? ... weet van waar het komt en dat je logisch soms niet meer vatten kunt. Hier moet je beseffen dat je je moet compleet leegmaken kunnen, indien je de omgeving door jouw wil laten stromen. Hier klop je niet achter vliegen en storen spinnen en mieren niet...en als je gebeten wordt denk je : "t' is misschien wel gezond voor iets", zonder verwensen.
Ach, hier houden van, is altijd ook weer een beetje afstaan...of afstand nemen...en dat doet van die smakelijke vonken geboren worden. Ach, de liefde.

stenen mannelijk, schelpen vrouwelijk
een man stapt door de duinen bij avond
een vrouw is nog een dag aan zee
een maand ligt tussen de twee
het is wat laat, want weer *stond* de avond
een hele lange wandeling met steeds weer zeewind
een goeie warme soep en één pint
een uurtje wat bijpraten tot weer blijgezind
het is nacht, als dat maar weer geen nieuw begin is

een hete douche voor het slapengaan
één enkel verkeerd signaal eist zijn tol
een moeilijk kwartiertje over hoe verder gaan, een tijd om weer intensief te strelen en *schelpend lul gelol*

een halfuurtje van dat intiem ondergronds bio geproef een ervaren van het nu gevulde opgevulde verlangen
een klankkreten atoomexplosie van opgestapelde energie 't wordt weer zee kalm, een nachtzoen, hoofd op poef

een reeks beelden voor het inslapen, gezichten onbekend
een droom, niet bijgebleven, vergaat
een ontwaken in de richting van vent naar lief serpent het is tijd om uit te slapen wijl ze naar de winkel gaat
een ontbijttafel, buiten aan de zee
een zee van kleur, traag genietend opgegeten
een krant als contrast in deze plaats van vree
het komt er nu even op aan weinig te willen weten

een wandeling met de voeten in het nat
een filosoferen en lachen en weer andere vondsten vinden
een kijken naar de mens, een echt kunstwerk, af
het moest geschreven dit gedicht, voor het zou *'verschwinden'*
wat zal er nog gebeuren met deze 'beminden' ?

de vermenging van de steen der fysica, het bio van de schelpchemie
we zien wel wat we nog vinden
ik laat ze dit stukje lezen, de inventieve mie

zicht van in de duinen
vanop een afstand hangt er OOK een rust over de stad
vanop een afstand is alles anders dan het lijkt de woontorens staan er als rechtgehouden door het licht
bejaarden met haast weer een peutergang, gaan af en aan
vanop mijn stoel laat ik woorden op papier ontstaan
van in mijn geest zie ik de dingen zoals ze zonet zijn geweest
van in het nieuwe dat weer van ergens naar boven komt
het is herfst morgen, maar toch nog zomer
vanachter deze woorden, groet U deze dromer
vanachter mijn ogen heb ik de ruimte opgezogen
vanachter de parasol loopt de tafel met schaduw vol
een meeuw wenkt met een vleugslag om een aanvulling op haar menu
van voor in de keuken wordt haar laatste wens bijna nu

de anijs in m'n raki
ontspannen geraakte verlangende lippen, oosters gehunker
levende beeldhouwwerkjes der natuur
die harde tepels over bollende velden van blank
veranderingen in geest en lijf, *geesteslijf*
taalspelletjes in alle talen
tongetje zo passend bij het mijne
zachte oorlelletjes laten zich sensueel bezoeken, verzoeken
welvingen vanop schouders, stijl omhoog kussend,
open de deuren van de sappen van beneden
doorgaan of afsterven

zo *sschoon*, zo *wwreed*, zo onmogelijk
de houthakker met de naam 'levenskracht',
doet zijn ronde in het bos
hij ziet het jouwe van jouw boom, het mijne van de mijne
hij ziet hun kruinen, zwaarder geworden dan hun wortels, hun stam
hij heeft hun groeien duizenden jaren gevolgd,
zo sschoon, zo wwreed,
hij krijgt het niet over zijn hart van ze allebei om te hakken
ze zouden toch niet vallen, vergroeid als ze zijn
ze zouden toch maar blijven rechtstaan...en nu hebben de vogels en de lucht en het licht er nog iets aan

zijn baas, de levenskracht, de natuur en zijn stormen zullen het werk wel doen
hun oud hout zal eens anderen binnen tot warmte dienen
terwijl buiten jonge bomen de hoogte zullen inschieten
zo bestaat het leven verder
mijn boom vertaalt de stilte in luisteren naar jazz en blues en zo meer
de jouwe geeft de jonge bomen raad en troost de ouwe
het lijkt vreemd en toch zo vertrouwd, die realiteit,
niet meer kunnen en mogen van te houwen
is het één van mijn vele wortels nog gegund, oh levenskracht
in een ander dan ons bos opnieuw wortel te schieten?
kan men, al zo oud op een andere plek, naast een andere boom,
opnieuw ten volle van ander licht en ander lucht en vocht genieten ?
zal dan alleen de regen en de koude ons nog aan mekaar herinneren
of zal het licht en zijn seizoenen ons in momenten komen zoenen
al zijn we ondertussen zo ver verwijderd dat we mekaars kruin niet zien ?
nee, beantwoord dit alles maar niet en laat het je gewoon verblijden
het is een laatste windstoot die ikzelf in de storm van mijn leven in jouw richting inblaas
terwijl de boom die ik was, zich omstandigheid gebonden uit jouw *levensweb* trekt
en nu schuin over de poel van m'n leven, over het water hangt,
bewonderd en begrepen en onbegrepen aangekeken wordt door een dichter in een kano
die vaart, de winter tegemoet en de dingen bedankt en begroet
de dichter heeft het weer begrepen, weer eens overmoed
hij ziet de houthakker, ziet de bomen met de zware kruinen en voelt de levenskracht
doch, neemt in acht, in acht, in acht, in acht, in acht, in acht, in acht,
zijn quasi onmacht tegenover waarvoor mensen ten gevolge van omstandigheden
voor moeten moeten moeten moeten moeten kiezen,
alsof het vastgegroeide bomen zijn
het zal zo moeten zijn, al dat eindeloos aanvoelen en repeteren van pijn
en het genieten, dat *misschiens* een dag simpeler zal zijn
en voor de moment, *ochtoe octo* 't es allemaal *goe*
en 't doet er niet meer toe
toeter niet meer toe, niemand wil dat allemaal nog weten
ik zwijg en geniet van m'n *innercommunicatie*, *da sie*
weg de tijd dat ik dacht dat het alleen ik het was die de takken bij wijlen brak
het waren de stormen en de draagkracht van ieder,
buigend onder de levenskracht
dra wrijven weer andere verleidingen over onze arm of rug
en kunnen we met al onze kennis en al het in kaart gebrachte,
weer niet meer terug, gebonden, verbonden, verslonden, eens te meer;
ik weet, je zegt 'voor mij hoeft zoiets niet meer',
je zei het al menig maal, en zo komt het noodgedwongen korter bij
tot je ooit gedwongen wordt om totaal voor iemand te kiezen ?
al heb je dat wel misschien net als ik altijd al te complex voor iedereen gedaan...
en daarom is het ons zo vergaan en zal het zo verdergaan misschien
alles in het leven oh zo tijdelijk, de warme moederborst, de jeugd,
de droom van huis en gezin en iedereen mekaar begrijpen enzovoort
dat iedereen maar leeft zoals hem vindt dat het hoort
ik zie wel dat ik geniet van woorden, een eitje, observeren enzovoort
enzovoort enzovoort enzovoort...tot de dag dat niemand nog iets van me hoort
door het leven gevoed en vermoord opdat z'n woorden alleen maar...
omdat z'n woorden alleen maar zouden kunnen worden gehoord...
en altijd eerst achteraf zouden kunnen worden begrepen
...maar waar ligt achteraf, hier en nu en eindeloos
verder...zo ver mogelijk

<u>de volle-maan-dagen</u>

van 1700 staat ze in het oosten, om 0700 in 't westen ik
stuur je weer haar zalige licht en wens je het beste
de nieuwtjes op het werk; een gerucht doet de ronde,
dat tegen september 4000 man worden weggezonden
over het hart kunne we 't niet zo blijven hebben
het harte zeer zal toch wel wegebben ?
tot de volgende gloed je verbazen doet
of die dan wel door mij zal komen
daar wil ik niet meer aan denken en dromen
ik moet mijn kaartenhuis immers weer langzaam opbouwen
maar er zijn in het spel meer heren dan vrouwen
vermits die meer zijn voor het zekere dan voor ideeën
raak ik hier nooit met z'n tweeën
ik zal zijn een nomade die altijd zijn tenten moet verleggen
omdat hij meent zijn waarheid te moeten zeggen
wat heeft de toekomst voor mij in spe ?
freelance boven de 48 knuffelen ok, de rest neem ik mee
ver sta ik van de idealen van de romantisch trouwe jongeling
't tweede best lijkt me de ongebonden mengeling
maar vermits een mengeling niet ongebonden kan zijn
krijgt de externe afgunst in triangels je toch weer klein
als de liefde zoiets als tanden krijgen is,
moeten we door de pijn tot het volledig gebit er is
en dan denken we dat we er zijn
maar volgt het verlies met weer die pijn
op de duur leggen we ons bij het vergankelijke neer
en vragen ons af, kom er nu niks meer ?
waarom moet dat allemaal wel zo zijn zal je vragen ik weet
het niet, dus mij zal je er niet over horen zagen
dit is maar een schets van een moment,
en niet elk moment weet je wat en hoe en wie je bent
, daarom is het goed dat je mensen kent en vertrouwt
en alleen de goede dingen onthoudt
zal nu met dit gedicht maar stoppen,
elk klein woordje kan dit kaartenhuis doen floppen
welke lessen te trekken uit het heden ?
als je 't soms niet meer snapt, het verleden

<u>weet iemand wanneer het stopt ?</u>

Kwam een man tegen, hij vertelde z'n verhaal.
Smoorverliefd op een meisje, spraken eigen taal.
Zouden inderdaad trouwen, kinderen krijgen.
De problemen met haar vader zouden nu zwijgen.
De man wilde de wereld verklaren, verbeteren.
De vrouw wilde teveel kuisen, om zich tegen haar eigen te weren.
Ze legde de zonden van de vader op haar man. Hij kon er niet aan uit, niets misdaan, waar kwam het dan van ?
Zij vond een nieuwe vlam om over haar ziel te praten. Had ze de rest niet beter gelaten, want ze heeft toch haar man en kroost verlaten ?
Eerst gekwetst om wat het leven hem had aangedaan

Dan geloofd dat dit hem sterker maken zou voortaan.
Weer als rijper man verliefd geworden.
Op een vrouw die niet bij haar thuis gemist kon worden.
Was oh zo schoon en oh zo wreed.
Niet alles aan de band dat hem speet.
Kon verder niks van komen
Want éénmaal mekaar teveel aangedaan,
Is het met de liefde gedaan.
Zelfs al is het niet allemaal een kwestie van schuld .Je blijft zitten met de bult.
Alles wat je nooit hebt willen doen
Viel zoals met zes december vroeger in je schoen. *Cado*'s van 't leven.

ontwaken in een zetel
niks wat ik vandaag al deed krijgt zin
als ik m'n eigen niet verman
en tegen mezelf zeg
van de donkerte buiten en het ongelukkige gevoel, daar is niks van
Dus, de kaars in m'n eigen maar aan geknipperd
en weer op het zoek naar licht
'k had nooit gedacht dat dit zou komen dit gedicht
Verder borduren op een overwinning op de leegte
Vertrouwen dat de zin na de beproeving opkomt als de zon
Verschijnen daar waar je het meeste nodig bent
Verdwijnen als het scenario je niet meer nodig heeft

het labyrint genoemd 'leidraad'
ik denk dat ik alles afmaakte, wat ik ben begonnen;
m'n kunstwerk is gemaakt, de draden gesponnen...
'k wil er niemand in vangen, maar tonen wat ik heb
ontgonnen 'k mag er niet verstrikt in raken...
of de zwarte weduwe zal me komen afmaken

was ik dan toch mis ?
altijd beweerd dat geest en stof, onafscheidelijk zijn;
maar met teveel lichamelijke pijn kan m'n ziel niet kort
meer bij m'n geest
en als ik echt lichamelijk lijdt, lijkt het
'oh, ben ik dan toch alleen maar stof ?'
toch geef ik het niet OF.

?waarom sterven sommige mannen op middelbare leeftijd ?
om weer als puur kind te kunnen herbeginnen
om meisjes weer te kunnen zien als vriendinnen
om te komen met nieuwe plannen voor de pinnen
of is na de dood gewoon alles voorbij
de genetische vertakte stamboom van het leven blijft
beneden...verder strevend naar vrede

puntjes op de i
nu veel is geweten en ontleed
nu niks nog door mij hoeft worden uitgelegd
kan ik gewoon wat mediteren,
schrijven, schoonheid om de schoonheid creëren
want je moet niet zo nodig intenser willen leven
ik heb het beste van mezelf aan ieder willen geven
nu weet ik, dit leven, het duurt maar even
en toch eeuwig, zo'n moeilijk en makkelijk probleem
verdwijnt wanneer je wordt...*bekweem*

april op een oude bank
ben boom ben huis voel me thuis
ben stuk begin ben stuk einde, middenin
gescheiden en toch gezin,
schrijven geeft leven,
daarom hou ik dit moment even vast,
voor m'n lichaam duikt in last...*da* was 't

de kersenboom een boom is niet alleen stam
er hangt zoveel omheen
soms bestaat een stam zelfs uit meer dan één
ieder is stam, met zovelen om ons heen
iedereen is ook zijtak, zo ben je nooit alleen

de laatste veroveringspoging
er was een jongen die de liefde van zijn leven had
een vrouw wie hij om haar malse hart aanbad
zijn liefde zo groot zou hem soms verscheuren
maar af en toe kwam zij hem opbeuren
met periodes vond hij niet zijn gerief
en wou 't uitmaken met dat leed en lief
ze verstond maar niet dat verlangen ziek maken kan
van samen rollen behang gaan kopen kwam niets van
de vrouw van een vriend las zijn liefdesroman
vond dat hij maar niet van zijn ex loskwam
de jongen, moe van in de woestijn roepen en vechten
had geen zin meer in hunkeren naar die echte
hij kan toch niet aan al die belangen en angst en maskers meer uit
gewoon geluk haalde hem op termijn altijd onderuit
maar allee verdomme even blijven liggen en verbijten
nooit gedacht dat hij ooit nog eens zou schrijven :
'loop maar allemaal ...'.

octoschets
het regent wolkentranen met tuiten
geen enen vogel die ik hoor fluiten
gelukkig was er wat wijsheid op tv
hij had het over het hoe en waarom van
kunst en ik was direct mee
tussen het internetnieuws vond ik een site van doppers wat
ze voor Ford Genk voorstelden kan een beetje kloppen
niet staken, maar blijven werken in eigen beheer, zo doe je
de kapitaalstrategie zeer; ik gaf hun wat gedichten over de
lef die de klasse ontbreekt voor 't geval de tactiek van de gevestigde
partij -en vakbondsleidingen...
hun weer Renault-achtig zuur opbreekt

anoniem afscheid
een wonderlijk mooi en triestig orgelpunt
een afscheid in mineur en grandeur
de gave voor het verwoorden van verdriet en geluk
het werd ons allemaal gegeven
alsook de kracht om alsmaar verder te leven tot we
helemaal zijn opgebruikt
de gaaien, de vinken, de spechten allemaal getuigen van
ons lichte, ons zware ons echte

dolend
dolend in de stratenarmen van de stad
te lang had hij niet liefgehad
zoekend naar een opening
de absolute voorwaarde voor elk begin
lezend op gezichten in beslommeringen gevangen
dat zijn noden bot zouden vangen
zelfs geen warme lach of vriendelijk woord
werden door zijn ziel gehoord
het leek wel of hij was een wandelend spook
dat ongevraagd in hun stenen wereld opdook
dan toch een paar blije gezichten op de trein, van mensen
die op reis zijn

te veel ikken
op alles wat hij hoort heeft hij een reactie
op alles wat hij leest een antwoord
bij alles wat hij ziet een gevoelen
bij alles wat hij denkt een uitleg
voor alle problemen een aantal oplossingen
naar iedereen toe de neiging om te verstaan en te helpen
ZO krijg je op den duur te veel ikken
want niemand is alleman-machtig
aan ieder zij eigen last om dragen
niet alleen wat ons is overkomen, verklaart ons geluk of ongeluk
ook het NU, dat al eens te complex geworden kan zijn hij is te complex om mee te leven
omdat hij teveel heeft meegeleefd

op reis
op reis zijn we allen
voor we dood neervallen
of voor we zacht of woest in nevelen verglijden
na een leven van beleven van genieten en lijden
op zoek naar iets of iemand om ons te bevrijden
van een positie van onevenwicht
om te redden ons gezicht
het gezicht
kan alle toestanden van ons voelen aannemen
kan praten, lachen en wenen
kan ontploffen of heimelijk iets meer dan zacht doen ontluiken
kan doen hopen of elke verwachting fnuiken

het ergerlijke
met het ergerlijke in de medemens
is het soms zoals met de winter soms moet je doorbijten kunnen
of verhuizen naar een warmer land
waar gelukkig ook onvolmaakte mensen wonen

mensen, wensen, wonen
een huis is niet iets wat ouders bouwden
in feite bouwt de kinderwens het al
een huis is ook steen geworden wens
in feite is een huis gebouwd door de kinderen zelf

verzoening en geweten
hou van het lichaam waarin je leeft, het is je woning hou van het huis waarin je woont,het is niet alleen je adres
hou van de mensen die er wonen
en van hen die er dagelijks gaan en komen
hou van je werk in zoverre je dat ook al niet onmogelijk wordt gemaakt

de twaalf geboden
ontwikkel het sterkere in jezelf
tracht naar objectieve kennis
overwin je negatieve emoties
wees solidair met rechtvaardigen
doe jouw deel van het werk
neem de tijd voor stilte en natuur
geld was een middel, geen doel
ontdek de ware betekenis van trouw
leef niet alleen om te werken
overmatige consumptie vervuilt jezelf
ontdek de symboliek van de zin van het leven; kunst brengt je dichter bij de kern van het leven

u bent van geen tel
want hebt geen geld, geen grond, geen aandelen
niet het juiste diploma of papier
wat wil u toch dat ik met u begin ?
ik heb geld en beslis wie er zal hebben
en val je uit de boot, redt mijn regering je... ternauwernood om fysiek in leven te blijven
...en ook als je sterft verdienen we aan je dood
uitgeschreven
veel inkt liet ik al vloeien...
sinds m'n pen voor 't eerst de inktpot uitzoog
tergend traag, telkens voor het krassen
het papier zowaar een beetje bewoog
eerst het ABC, de cijfers, de woorden oefenen
dan de eerste vijfwoordenzin als begin
hoe meer je leerde lezen...
des te meer kreeg alles zin
maar na zo'n jaar of vijf, zes les
toen we het bestaan van god en z'n heersers hadden aangenomen
begon ons eigen bewustzijn met voorzichtig verzet
want al dat winst gerichte weten, had ons onze dromen ontnomen
de slimste zouden later 't meest verdienen
diegenen met mindere rapporten of tekorten
werden diegenen die veelal het echt zinnige werk deden en van al dat ingewikkeld boekhoudkundig gewoeker...wordt je geen levenszoeker
wat zal de wereld worden ?
een plaats waar de mens robotachtig gaat leven ?
een oord van kommer en kwel ?
of samen solidair zoeken naar vrede in medeleven ?
da's veel gezonder voor ons gestel

gelukkige verjaardag, vriendin-in
in het soms best niets meer uit te leggen
het ontwarren van soorten passie en dromen
het koesteren van onze interesse
het vallen in plooien
het open omgaan en omsluieren
het verwerken van verdriet van anderen
het uit- en aanmaken
het leren uit pijn en vreugde
het afstand houden
het inleven in onze rol
het ouder zijn
het tussengeneratie zijn
het luisteren naar verhalen en vertellen ervan
het beleven van natuur en cultuur
het niet gedomineerd willen worden
het overstijgen van wat niet lekker zit
het zoeken naar de bestaanslijn
het samen rusten en onrusten, reizen, vertrekken en aankomen het tv en media bekritiseren : het 'media-diëten' want, ben je niet nog altijd,
m'n modem die m'n soms ingewikkelde signalen vertaalt m'n gsm die het qua inhoudt van berichten op anderen haalt m'n kameraad met alles erop en eraan al lijkt het soms dat veel is vergaan
m'n reispartner door 't leven
al sputtert de motor wel eens even
m'n curve met pieken en dalen
al wil je wel eens teveel toppen halen
m'n bron van mysterie en leed,
al bekom je dan weer vaak dat ik dat weer vergeet
m'n nachtmerrie en m'n droom
al is wat ik zeg en schrijf niet altijd even schoon
m'n geritsel en geruis, m'n slagen en donder
al zijn we nog samen, soms is 't een wonder
m'n breken en opnieuw beginnen
al vaak gelijmd door het prikkelen van deze soort zinnen m'n afhaken en jouw inhalen
al immer overstegen door het overstijgen van het balen en verhalen m'n culturele geest genoot
wie weet gaan we nog wel eens ...voor bloot

m'n klaag muur en ik de jouwe
al zullen we niet trouwen
m'n steen des aanstoots, m'n klavertje vier
al is' t om reeds lang uitgesproken redenen soms moeilijk
kom nog maar eens hier
PS. zonder humor en gedichten hadden we het nooit volgehouden

verlangen naar eerlijkheid
is invullen willen aan de hand van wat echt is
echt is, wat zich aan jou wil en jouw wil wil openbaren
openbaren, omdat alles wat mis groeide;
daardoor voortdurend rechtgetrokken worden moet
maar je moet willen naar echtheid verlangen
zelfs als die echtheid je weer naar beneden trekt
omdat ze zo zwaar om dragen is soms
zo kunnen twee verstrikten, hoezeer ze mekaar ook
ontstrikken , soms verstrikken; en daarna weer een licht -en
richtpunt voor mekaar zijn;
soms kiezen ze een andere weg,
nooit ver weg van hun opgave
de eigenlijke opgave, een leven in dienst van wie je vanuit
ziel toestanden verschuldigd bent...
eerst dan help je de groei van je geest;
die op 't einde van je leven, geboren worden moet,
maar nu al leeft, zolang je geeft
zie je over ziel toestanden heen, kleeft geen blok meer aan
je been

verzoening
*i*edereen op eigen kracht, niet de ene die de andere leegzuigt
niet de ene die de andere van alles wijsmaakt of alleen maar troost,
soms omdat de andere de waarheid niet dragen kan
soms zelfs het onevenwicht van de andere niet doorheeft
vergeving en aanvaarding doen de energie weer vloeiend,
houdt de bloedbanen open oordelen en veroordelen in de
het ziel leven

voedsel voor de geest
bijna alles voor mensen met interesse in :
filosofie, geschiedenis, samenleving,
psychologie...via uitleg, lezen, kunst en media

16780-ste dag van m'n leven ZODANIG ZOT ZCHEPSELKE
ZODANIG ZONNIG ZOMERS ZOENDE ZIJ ZIJDELINGGS M'N ZIJ.
ZODANIG ZIMPEL ZOOG ZE ZOMAAR ZOMER BOVEN IN HIJ.
ZULKSE ZALIGE ZEGENINGEN ZITTEN ZEKER HEEL ZIEP IN HAAR.
ZONDER ZORGEN ZEGEVIERT DE ZEVENDE ZEMEL IN ELK GEBAAR.

*l*essen van aan de Lesse
al krijg ik een overzicht ook onder gedichtvorm klaar,
'k heb te veel ander werk, vandaar
in plaats van een overzicht van een jaar of tien, dus dit klein
gebaar over één dag levenslessen leren aan de Lesse
een dag die begon met mijn dorst aan haar te lessen
in de auto naar het ons nabije Zuiden
kwamen weer van haar die echte vertelselgeluiden
over het oude en het jonge volkje om haar heen
over haar geluk en het moeilijke waar ze zwemt doorheen
je kan dat allemaal moeilijk opschrijven
en alles verandert voortdurend, 't is niet bij te blijven
aangekomen zochten we een rots aan de rivier-hadden er
op onze manier vijf uur plezier de bomen en het water
hielden de hitte weg
de braaf progressieve krant hield ons niet van de werkelijkheid weg
de moppen die geboren werden waren zo *goe*
da we ze 's avonds al bijna vergeten waren, zo *floe*
zoals gewoonlijk had ze haar antwoord op m'n theorieën klaar
met niet teveel oog voor 't verstand maar voor de gevoelige snaar
nauwelijks de tijd om de duizenden kajaks voorbij te zien
drijven zelfs ik, de zogezegd oudere man had weinig oog voor jongere wijven
' s avonds na een dag vasten zijn we lekkere forel gaan eten
in de herberg LESSE POIRE, de 'hoop', weer iets om nooit te vergeten

Pa's nieuwe-eeuw-boodschap
Energie baarde het leven...en het evolueerde verder
Ondertussen zijn we al miljarden jaren *'wijter'*
Wie voorafgingen aan onze levens baarden ons
We proberen te begrijpen wie we zijn en wat we willen We proberen niet vooruit te lopen, vandaag is vandaag We proberen niet in 't verleden te blijven hangen We proberen ons hart, ons lichaam, onze geest te volgen
Soms hebben die dezelfde taal
We proberen voor iedereen goed te doen zonder ons te schaden Dat kan nogal verkeerd lopen, want ieder moet op eigen sterkte voort
Als 't helemaal mis gaat, even beter niet meer teveel proberen Want soms kunnen we niet meer
We wensen niemand ongeluk of verwarring toe, al zijn we er soms oorzaak van.
Wat ik wel wens :
Fijn gestemde observatietrillingen, veel lachen, cultuur, gesprekken, vriendschap...en de ontdekking van wat liefde kan zijn en worden of verworden...het hangt allemaal van zoveel af; maar 't ligt in onze handen
...het al dan niet ons verbranden.
Aan ons om aan te voelen met wie nu juist wat gaat.
Het bestaat.

inzicht in dit zijn
't begint al heel klein
licht -donker/warm-koud / nat-droog
hard-zacht/honger en dorst
gegeten en gedronken
't heeft te maken met reizen tussen rust en onrust
met aanvaarden en verwerpen van gezag
met het willen domineren van anderen via gezaag
met roepen om aandacht en meelij-pijlen
't wordt misvormd door de heersende klieken
door wijzelf die ons meer en beter voelen dan
door de tijd die we in geldverwerving steken
door eerst over details te vergaderen
't blijft steken in onze onverwerkte ervaringen
in waar we niet over geraken kunnen
in wat we hadden gewild dat zou kunnen zijn, in eindeloos vluchten in de toekomst
't groeit waar genoeg geobserveerd,
genoten en geleden is

tussen ogen en benen
tussen m'n ogen
Tussen m'n ogen ontsteekt de vonk,
de gassen in de hemel schieten in brand;
gevoed door de zuurstof die komt en gaat.
Een gloed verbrand alle oude illusies
achter m'n vensters op de wereld.
Wat overblijft is niet de stilte uit de oren,
maar de rust. Verborgen jonge zaden en reeds opschietende wortels onder de asse :
weer verlangend naar het licht. M'n benen weer trots in

dienst van de richting van m'n voeten;
of bij stilstand : gehoorzaam aan het onverschillig evenwicht. Opdat wat moet komen toch komt.
tussen m'n benen. Tussen m'n benen stuwen m'n sappen al sinds de natuur
de eerste cellen uit haar atomen deed ontsnappen.
Je kan ze uit me weglokken door je vrouwelijkheid;
door aanraking, uitstraling, gewilligheid.
Ze laten zich om onnavolgbare redenen soms beteugelen door trouw.
Ze laten zich niet zomaar meer inpakken door een 'ik hou van jou'. Ze kunnen verzaken en het dan laten bliksemen en donderen,
veel te lange hitte en droogte en woorden brengen zo'n wonderen.

Telkens wanneer het evenwicht tussen m'n ogen en tussen m'n benen is bereikt;
en m'n buik ...emotieloos, tevreden zwijgt...
voel ik me weer enorm verrijkt.

subtiele geheiimen des levens
HOE JE EEN DEUR OPENT EN SLUIT ALS ANDEREN NOG SLAPEN
DE ZACHTHEID VAN JE TRED OP DE TRAP
DE MOOR DIE JE NIET LAAT FLUITEN ALS JE THEE ZET
HET LEREN VAN DE ONGEHAASTE KAT
HET HANDIG SORTEREN VAN AFVAL AL VOOR JE KOOPT BEGINT DAT AL
WETEN WIE WAT NIET TEGEN WOEKERPRIJZEN REPAREERT
ZELF VEEL REPAREREN OF STUKGAAN VOORKOMEN

---

voor pa René

afscheid van een wijs en goed man
afscheid van een verzoener van mensen
afscheid van een werker, een doener
afscheid van een vredebrenger, geen oorlog maar FRUIT uitvoeren
afscheid van een hagelander die ontelbare bomen bloeien liet
afscheid van een mens die geloofde in vrouw en familie
afscheid van een medemens die mensen doorgronden kon
afscheid van een iemand die het goede in iedereen beloonde
afscheid van een ondernemer die werk schiep
afscheid van een gelovig man in vele vormen
afscheid ...en toch geen afscheid, maar een her-verwelkomen
verwachting hem in onze geest nog dikwijls te ontmoeten
verwachting hem in gedachten sterkte te vragen
verwachting hem nog dikwijls te citeren
verwachting om van zijn gepast leren zwijgen te leren
verwachting zijn heilzame invloed verder te zetten
verwachting zijn lessen aan het moderne leven door te geven
verwachting van zijn goed doen verder te willen geven
verwachting van ons aan zijn daadkracht op te trekken
verwachting van een steeds betere wereld
verwachting hem weer te zien

iets blonk als gouden glas in het gras
ik ging op m'n knieën zitten
zag dat het een dauwdruppel was
en toen deed ik m'n was en hakte het hout
om me te verwarmen bij nat en koud
een dichter is soms een MYSTicus
mist is vocht en regen en koud en warm tegelijk *en al die dingen maar een moment lang rijk*
de taal van het dichten
een plensbui, de ruiten van een auto open
onverwacht gekletter van water na een broeierige atmosfeer
weldaad de ruiten van de auto die je gaat dichtdraaien
een teken van verbondenheid
de auto bracht je immers op tal van plaatsen
en je rekent ook nog verder op hem
in de vriendschap, ook opbouw van wolkenvelden na een tijd goed weer ook de zorg dat de andere niet beschadigd raakt
een mensenhart en een motor; beide scherm je ze af
je parkeert ze in je buurt
een fiets, een auto en m'n eigen voeten
een liefde, een vriendschap, kennissen
ik gebruik ze allemaal om m'n motor droog te houden,
om ergens in het 'meer' van het dagdagelijkse te raken
een gesprek met een dorpsbewoner, een knuffel, uitwisseling
geen enkele parkeert zich permanent bij mij
want ze hebben hun eigen wagenpark te onderhouden
ik ben een garagist voor veel merken
een stuk uit één auto kan ik niet altijd voor een ander gebruiken
maar op de energie van de pomp van m'n hart loopt of sputtert iedereen om redenen van ver terug en dichterbij
vermits onze auto's met al die jaren van dienst 's avonds overmatig snurken slapen we onze nachten alleen
wijzelf hebben van onze decibels geen last
dat begint soms alleen maar in de dag
als de spoken van het verleden willen stoken
dit mag wel, dat mag niet, je zult branden in de hel ook voor het volgen van je gevoel
als iets fout gaat ben je de schuld van alles, slecht
daartegen verzet ik mij terug, m'n bedoelingen waren goed
leven is leren geen pijn te hebben, want dan haal je uit naar anderen raak je verstrikt en loopt de motor niet meer

bang om de eindigheid
neemt vele vormen aan
niet genoeg van dit en niet genoeg van dat
niet genoeg van die en niet genoeg van die ander
teveel voor die, te weinig voor mij
angst om te sterven en verliezen vermeerdert de pijn
laat ons allen toch gewoon zijn en onszelf en anderen verdragen
als we dat kunnen verdwijnt de angst in onze dagen
dan weten we weer dat we toch eeuwig hetzelfde en toch anders zijn
verdwijnen de oordelen en de pijn , niets blijft altijd voor eeuwig onder dezelfde gedaante
alleen je goede kern overwint alle venijn

In een gedicht kan je alles kwijt
Je kan zeggen voel je niet schuldig aan m'n onbehagen
je hebt nooit beloofd wat een verliefd man wel kan verdragen.
Je kan zeggen bedankt voor de mooie momenten vóór 't reizen
ze gaven me vleugels maar 't blijkt niet de bedoeling te zen.
In vrouw zit het woord rouw omdat kinderen en man werden verlaten
omdat men voelde dat men wat het hart en 't lichaam moest aan 't woord laten
De rede toch zo ambetant
Het andere plezant
Omwille van een onverwerkt verleden, ijdelheid, energieverschillen:::
iets moest die honger naar en de onvolmaaktheden van toch stillen
In man zit het woord 'kan'
Kan ook nog die of die, waarom niet ...
ook ijdelheid, en afweer van jaloezie dat altijd waarom *nie* .

Het erge aan de liefde is gewoon dat twee die daar allemaal
boven zouden staan
niet met al die beslommeringen zouden moeten zijn
begaan.
Als ze niet voor mekaar kiezen...
dan moeten ze maar zitten kniezen...
misschien is veel ziekte en nervositeit gewoon een straf
onderweg in de richting naar het graf.
Echte liefde zegt altijd...ik neem de spons...
maar in veel gevallen is 't voor iedereen beter...de bons
doe niet zo mottig
maar vlieg vlinder
vlieg
doe niet stekelig
maar zoem bijtje
zoem
doe niet horzelig
maar bestuif hommeltje ...bestuif

got this jiny,jiny, jiny-grid good feeling upon me
Jiny, jiny, jiny-grid, wait a bit, wait a, wait a bit.
Awoke up with her today-ay , jiny, jiny, jinygrid
Heavenly smells and bodyly warmth surrounding
surrounding the books on the floor and in the garden
Garden, garden of Eden, with Jiny, jiny-grid
Why do we wait a bit, wait a bit, jiny-jinygrid
She's in love with books with a bit of me around
still not profound, jiny-jinygrid just you just wait a bit
jiny, jiny-grid

t
h
e
r
a
i
n
p
l
a
y
e
d
i
t
'
s
m
e
l
o
d
y

We had already talked our misunderstandings away.
On the small sized bed of her grace
We lay.
It seemed like the wood and walls had waited for years.
For this moment to pass by.
While the wind assured the freshness of the outside.
Again waiting for our goodbye.
Morning light broke through the clouds.
We held a breakfast and a book to be read.
Another day to confront the outside world.
Enough having been set, preparing for a new reset.
And so the day came, fell in a deep sleep for a while.
She, with her waves on exercice
Her sheep don't understand whyyyyy
I, studying the book I took, is it a disguise ?
Filtering all this information, comparing it with science
Finding some points of recognition
Read that the reader should remain himself dough
Found some mistakes ready for abolition

Openingssymfonie van de 2x4 week

Op een kano in een bijna novemberpracht
van kleuren uur na uur meer zacht,
werd een ode aan de 70jaar-kosterviering gebracht.
Het dobberen dompelde ons onder in zomerse beelden
het ene moment vloot in het andere, niemand verveelde
elke mekaar aanvullend woord heelde.
Om drie uur stipt, maar eigenlijk vier
hat licht oh zo buitengewoon genadig weldoende viel...
en nodigde uit voor een *zitsiesta* aan het riet.
Zij aan zij, eerst zijn gevoel tegen haar verstand
mooie uitwisseling van beelden en ideeën, een ideaal
bestand
tot haar conclusie kwam, die man koos de verkeerde kant.
Dus zocht ze de zon weer op, nu zat ze met haar gevoel
links van mij
en ik ondertussen met mijn analysekant aan haar zij....
het idee van *d'er* met een rietstengeltje te kietelen kwam
niet uit die kant van mij
Het heet water voor de thee stond te lang al op en deed de
vakantiefotp's zweten geen nood, we hielden ons 'fatsoen'
en 't babbelen deed ons weer meer weten.
We hadden het ook over die 'kapel' in ieder van ons eigen
die soms al de rest buiten ons ons eigen doet zwijgen,
om even terug te keren naar het innerlijke in de topjes van
onze twijgen.We hebben ons inderdaad volledig aan die

mooie namiddag gegeven
en hebben er veel voor teruggekregen
zoveel dat onze lichamen alhoewel, zwegen.
paarden- hoef- jes niet te koud of te heet
mijdend het *moe-ras* op Romein'se sandalen
zachte stralen verbinden ons hemels licht
gekleed in aardse kleuren tussen herftse stralen, geuren,
squawend zoekt ze een weg,
ook de krijger vanachter heeft z'n zeg
samen schreven ze het boek van de zomer van 006
voor beiden nog dagelijks vol menig wijze les
slechts heel zelden zuigt Real Art bezoekers aan
herinnert ze aan hun 'bekwaam'
nooit kwam er iemand zonder talent over de mossen vloer
reigers, vissen, eekhoorns, katten, vogels, groen vindt er z'n voer
de kale takken van de winter houden het leven nog even binnen
weten nu al wat er in de lente kan herbeginnen
krijg je het soms al eens te koud
de kunst weet je, is 't die van je houdt
loving life is the greatest art, living together also
forever not always means no

analyse :
de namiddag doen wegsmelten de dag vóór haar boiler 't begaf
door lezen bij iemands kern tot fusie komen
bij het diepgaande wordt proza poëzie en omgekeerd
mijn boek in haar hand, zo licht als een zware borst,
zo universum zwaar, mijn gebaar naar de toekomst
zij vindt dit natuurlijk m'n voorgeschiedenis,
voorsprong nemen doet ze graag, strategie aanreiken, motiveren

ach ja de liefde, het vervolg vh witte boek heeft geen geheimen

ze is er wel klaar voor, want geen jaloerse-feeks gehalte
daarvoor alleen al zou je de *platonika* in ere houden
al is deze *platonica* bijwijlen zeer erotisch
een *Ch*e wil ik niet zijn,
zijn experiment bloemt
andere plaats, andere tijd, andere methoden
wees gelukkig met wat je weet, sommigen zijn niet te bekeren
zijn best tevreden met in hun verleden vast te zitten
misschien houden ze gewoon de groeipijn tegen
omdat ze onbewust weten wat ze aankunnen en wat niet
omdat er zich toch geen tegenspelers aandienen
die moet men misschien verdienen
leren aanvaarden er voor *stagneerenden* te willen zijn, siert ook

je hebt het jarenlang gekund, het zware bij tijd verdunt
het zelfbehoud is je meer dan gegund, ook ik kies er soms voor
de twee kanten van de medaille niet laten verroesten,
draaien, ophangen, rechtzetten,
dagelijks met positieve en negatieve leren leven,
als je er de kracht voor hebt, anders er in een boog omheen
eerlijk en goedbedoeld is onze luxe
met confrontatie en transformatie heb ik geen probleem
ik zet een cd met *Maroc music* op en ben al ginder
zoals wanneer ik je naar je kijk almeteen op je golf zit
welk een hoogte of laagte ze ook vertolkt
wat ben jij toch weinig bewolkt, zal het blijven ?
oeps, de muziek beïnvloed almeteen ook dit schrijven
almeteen verschijn je als buikdanseres voor m'n ogen
het meisjes met vlechten, vetes tussen noord en zuid eruit
daar kwam ze voor als kiem voor mensen op lange termijn
in overdrive door de harde praktijk, geen klassiek voorbeeld
zonder moeilijkheden, zoals de reclamewereld het schetst
als vrouw op spirituele hoogten bereikbaar
als je echt de tijd neemt voor haar en wat ze met je kan
of hoe ze inspeelt op wat je geeft
angst geen energie te hebben verdwijnt door zelfinschatting
een kol van eerste categorie niet willen oprijden is geen angst

te voet langs de paadjes veel meer aangepast
sneller op je doel afgaan moet je fysiek heel goed voor zijn...
dat komt wel vanzelf alleen als het nodig is
hechting en onthechting, *ont-echting, hechtgenoten, echtgenoten*
de moderne hechtingsdraden worden door het lichaam verteerd

onze hechting is niet van draden, maar van stralen
het enige 'missen', sappen en huid...vergaan voor een stuk
ze hoopt op m'n verwerking en m'n 'serieuze' zaken, taken...
ik zie lijnen van wetmatigheden, zij komt in driehoeken voor
ik beland er altijd in en leerde er veel van over de mens, mezelf

voorbestemd om uit hoogten en laagten te *distileren*
om tijdens en na dit leven door te kunnen geven
nergens deelachtig aan geluk en pijn, sluit men zich af
na geluk en pijn wordt men wijs en dan is afsluiten iets anders
onverschillig evenwicht, de brug tussen handelen en niet-handelen,
innerlijk geluk*, innercommunicatie* ten top
altijd op je hoede voor euforie, je weet hoe dat gaat
geniet ze ter plaatse, de dag zelf, geef ze door,
projecteer ze niet naar geluk voor eeuwig

Interacties tussen mensen, in stilte en bescheidenheid
een alternatief beleven dat ook door de veroorzakers
in de driehoek(en) begrepen wordt.

eigenlijk zijn we allen veroorzakers van bij mekaar komen
en van uit mekaar gaan of de tussensoort
niet proberen het allemaal in de sterren te zien
alhoewel mooi opgezocht en gebracht en energie gevend
er zijn zeker zoveel auteurs als meningen over het 5-jaar
'voorbereiding om doelgericht nieuwe inzichten te volgen'
...zal ik onthouden, zij die 'doemgericht' willen afschudden
houvast... heilig boek, hier komen we...
het heilig boek is niet zozeer van papier, maar onze levens zelf
tijdspanne tweelingen achterlatend, tijdspanne kreeft tegemoet

veelzijdig en toch zo gezellig rond
glühwein hoefde nauwelijks, zijzelf warmte
aandachtig, speels woorden ontlokken

in afwachting van de eerste sneeuwvlokken
geen splitsing, geen afstand, geen vereniging

alleen dwars door en door mekaar stralen
al bestond er geen taal om ons uit mekaar te halen
ook dat is een reden waarom het goed met mensen gaat

de ene die gewoon als mens naast de andere staat
aanvaarding en wil tot begrijpen, engelengeduld

de hebzucht is steeds messen slijpen
wij smelten het ijzer om tot ploegen in de menselijke geest
goed dat er ooit ook zo'n koppel zal zijn geweest.

b) De wereld van de arbeid

telecommunicatie
Adam en zijn madam deden het al
Als ze in de naburige stam iemand wisten wonen, klommen ze hoog in de bomen
Al schuddend met de takken
Nodigden ze de buren uit om af te zakken
Wat later ontdekte men het vuur en de rook
En bestond de communicatie uit wat *smoke*
Toen begonnen ze hun klanken in tekens om te zetten
Zo lieten ze op een rots in schrift iets achter waar ieder moest op letten
Aldra ontdekte men nog later het papier
De grote concurrent van de huiden en het dier
En terwijl het paard met berichten ging ronddraven
Ging de post al gauw van haven tot haven
Met een soort molenwieken seinde men vanop menig heuvel
Maar men vond weldra ook een oplossing voor dit euvel
De draad , eerst boven en dan in de grond
Was het modernste dat men voor de eerste wereldoorlog uitvond
De telegraaf en telefoon dan snel geboren
Dra konden we mekaar eindelijk vanop grote afstand horen
Natuurlijk konden we het niet laten van ook
...beeld, geluid en tekst vanop afstand op mekaar los te laten
en uiteindelijk zijn we weer waar het begon
jij *zapt of zept of biept* en ik kom.

Het welke is jouw nummer ?
Eerst pakte je gewoon je horen op en was het de madam die zich op de centrale bevond...die je dan via het *hersteken* van koorden doorverbond
Wist ze het nummer niet meer van buiten
Moest je daarom nog niet achter je aansluiting fluiten
Ze zocht het wel voor je op op haar gemak
Het kaartje zat altijd wel ergens in haar groeiende kaartenbak
Hoe meer abonnees en nummers over het telefoonnet zwierven
Hoe vlugger alles meer en meer zonder 's mensen' s tussenkomst geschiedde
Maar hoe gaat het, je schrijft niet alle nummers van wie je kent ook op
En slechts weinige daarvan blijven zitten in je kop
Dus moesten de telefoontelefonisten blijven ter hulp snellen
...met het antwoord op de vraag om nummers om die en die eens te bellen
wat men allemaal al niet vraagt ligt tegenwoordig door de moderne stress
...zwaar op de maag
Al die transacties moeten maar meer en meer opbrengen
Zonder dat je er nog veel menselijks kan tussen brengen
En als je binnenkort helemaal met een computer klapt
Is er weinig kans *dat 't em* je iets terug grapt.

De echte kunstenaars
Wandel door onze steden en dorpen..
Wie bouwde alles wat staat en beweegt en in onze winkels ligt ?
Wie onderhoudt de akkers, de plantages en weiden ?
Het werkvolk begot. Zelfstandig of als loonkracht op zich.

intro octo-politico
NO JOB. A LOT OF TIME TO ASK WHY.
WORKING. PRODUCING MORE. THE RHYTHM HIGH.
TIME IS MONEY. TIME IS CALCULATED.
THE WORK YOU'RE DOIING FRUSTRATED.
CANNOT FIND SOMETHING ELSE RIGHT A WAY.
THIS IS NOT SUPOSED TO BE THIS WAY.
COMPETITION IS KILLING SOLIDARITY.
WHY POVERTY, WHY TO MUCH PROSPERITY ?
SCHOOLS, PARTIES, PRESS, UNIONS IN VAIN EXPLAIN.
EACH PASSING DAY ABSURDISM STRIKES AGAIN.
SOLUTIONS OFFERED TO SAVE EACH GROUP's SKIN.
HOW CAN A REAL ALTERNATIVE BEGIN ?
TAKE A CLOSER LOOK AT OUR SOCIETY.
FIND OUT WHAT HAPPENED TO HISTORY.
MONEY, POWER INFLUENCE DAILY LIVES.
THE PSYCHOLOGY BETWEEN HUSBAND AND WIFE.
DO NOT NEED ADDICTIONS ANYMORE.
IT IS TIME TO RESTORE.
FIND OUT WHICH EMOTIONS BLOCK CONSCIOUSNESS.
FIND OUT THE CAUSE OF DISTRESS.
DEVELOP THE STRONG PART.
LOVE KNOWLEDGE AND ART. BE SOLIDARY WITH THE JUST.
TO EACH HIS PART OF THE WORK IS A MUST.
TAKE SOME TIME FOR SILENCE AND NATURE.
YOU ARE NOT A MINDLESS CREATURE. THE TRUE MEANING OF BEIING LOYAL :
DO NOT LIVE TO WORK AND BUY, DON'T SPOIL.
THE HIDDEN SYMBOLISM BEHIND LIFE...CUTS YOUR WINGS IF YOU DON'T BECOME ALIVE

QUESTIONS FOR WORKERS,

dear comrades
Why is it we are still being ruled by representatives of bancs ?
Why you work so hard while so many are without a job ?
Why is having a job not normal ? Why can't you easily find a new job ?
Why our telecom services, our energy and transport are not free ?
Why still not one world currency or an administration based on need ?
Why some of us need the rule of old ideologies to function ?
Why not our inner discipline or the one of our colleagues in charge ?
Why not we but them should be afraid of doing away with speculation ?
Why does the same product does not cost as much everywhere ?
Why is poverty a form of official slavery ?
Why so few people control so much wealth ?
Why so few robots command so many soldiers ?
Why religions are not as much spiritual then our inner energy ?
Why imperialism calls war humanitarian aid, free world and democracy ?
Why do criminals control economy, whether in USA, ex-USSR or Liberia?
Why do trade unions follow the games of big money ?
Why do we not understand that 'foreigners' can be workers to ?
Why we still make weapons to kill our comrades elsewhere ?
Why do kings and queens still exist ?
Why not use technology and technocracy to build a beautiful world ?
Why doesn't education teaches more about human sciences ?
Why do we pay taxes as well for putting mines as demining them ?
Why do factories or air companies close when demand is so big ?
Why are farmers payed to destroy or not produce, while so much hunger ?

Why so much short of housing ?
Why our dogs and cats eat more money than some earn ?
Why their system survives by means of crises, wars and exploitation .
Why do we keep on collaborating while modern fascism is so strong ?
Why our media talk in favour of what's going on ?
Why is the right to vote, the right to say yes to the system ?
Why don't we put forward our own program first ?
Why don't we defend our own alternative in the enterprises we work ?
Why don't we invite the jobless to join our reunions ?
Why don't we develop our new strategy to put our demands in power ?

GELIJKTIJDIG

Jonge gasten achter flipperkast, jonge gasten achter toog,
een juweel dwars door het vel boven hun oog.
Spelen hun passieve spel, opgaan in consumptie.

Weer bommen verdommen; dom houdende bommen;
die de stilte boven Syrië en verder verstommen.
En dat met Pasen, de kiezers en hun keizers van d' USA en de rest;
de gebrainwashte gelovigen van elk van de kampen; zien hun illusies
door hun Kerken en Staten bevochten...doel van het spel...
de superrijken meer rijk, de armen in krotten.

Ieder z'n eigen pas, z'n eigen emotionele wissewas en ijdelheden.
Ieder z'n plaats in de over overdrukke productie of in het niets of onzinnige dingen moeten doen.
Dat kan toch niet de bedoeling zijn, hoe krijgen we speculatie klein ?
't Begint al 's morgens; de ether spuit reclame, de eters *vreten hun antibiotica en hormonen;*
de dochters en zonen gaan in kritiekloze scholen wonen voor de dag.
Pa en Ma's, zorgen voor het geld; te midden een wereld van gewingeweld en over bureaucratie...voor wie, voor wie ?
Omdat 't altijd zo is geweest ? Wij in de bres voor het gouden beest.
A knipt kaartjes op de dure trein; ondanks de vele politieke woorden over het properder vervoer en het zuur in de lucht,
de bosbranden, de warmere aarde of de anti-ozonbucht.
B zetelt voor de mutualiteit; een schone zaak; maar volstrekt overbodig in een sociaal verder gevorderde maatschappij.
Pas, kaart, vignetjes...
en meer van die regeltjes en wetjes.
C werkt voor de promotie en belt de hele dag rond om te verkopen...wat kan men nog meer van 't leven hopen ?
Iemand die iets nodig heeft gaat er toch gewoon om...
Waarom al dat geld in die reclame ? Waarom ? Zijn wij echt zo dom ?
D breekt voor de zoveelste keer dit jaar het wegdek open...weer een ander telecombedrijf moet immers z'n kabels kwijt...en de gas , d' electric*, 't water en de teevee zijn allemaal privé; dus coördinatie in 't algemeen belang ...da kan niet zijn...en we moeten toch ook ons asfalt verkopen. E is sportman van beroep en verdient poen met hopen...om hem te zien lopen willen we allemaal een stukje minder kopen. F is aandeelhouder van beroep. Hij zit met zijn geld gekneld tussen investeren en verteren; als hij niet genoeg kan terugverdienen, sluit hij zaken ; niet dat er niets meer valt te maken; maar omdat z'n geld sneller groeit als hij er in een andere sector mee knoeit; snoeit of gooit...alleen z'n werkmensen ,vergaat het berooid; als ze reageren worden ze door de top van hun bonden gekooid en geplooid. G is general manager en leeft met de bevelen van F op zak. Hij rekent uit hoever men uitbuiten kan...riskeert meestal geen gevang...want de wetten staan aan de kant van de ' nv Aan ons persoonlijk vermogen raakt men niet, zelfs failliet' en daarenboven zit menig dikke, wettelijk verkozen piet in onze raden van bestuur...zo cumuleren ze nog meer op de duur.*
Voor Jan met de pet geldt niet zo'n pret...hij dient te worden 'opgelet' door iedereen tussen de general manager en de ploegbaas... met het 'meer verdienen '_als aas.
H doet in banken en verzekeringen en verdient geld met ieders rekeningen;
ook via pensioensparen probeert men geld te vergaren. Geld is voor hem niet een eenvoudig hulpmiddel om simpel mee te administreren; maar een middel om fortuinen mee te laten renderen. Heb je een paar miljoen te kort voor een huis ? Geen probleem, vraag het hem, en twintig jaar later ligt het bedrag dat jij leende in zijn kluis. Hij heeft geen geduld, want ook via de Staatsschuld vergroot hij zijn gouden bult. I, is journalist, die de waarheid vernist en zich beperkt tot de feiten omdat z'n baas nu eenmaal ook overal met z'n geld zit misschien en buitenvliegen ambetant is bovendien. J is boer en mag altijd maar minder met z'n aarde; kan z'n ziekgemaakte vee soms alleen nog veilen aan gesubsidieerde brandhaarden. Komt hij in opstand, dan ziet hij zeker geen cent; van diegenen die beletten dat we de hongerige ook een gevuld bord voortzetten. K werkt voor de Post; 't is hij die van 's ochtends vroeg door alle weer en crost; voor een karig loon; met verlof waar hij niet moet om vragen; moet ie zich straks nog meer gaan afjagen.
L is ambtenaar en zit in een papieren doolhof; voor een loontje waar z'n bazen aan de top om giechelen; met reglementen waar hij zeker niet mag aan wiggellen, zit hij dagelijks het leven van de massa tot en met de buitenlandse politiek mee te helpen bepalen en betalen...zonder nog teveel van zichzelf te balen.
Wie kan daar nu nog aan uit aan die duizenden statuten en schalen ?
M is kunstenaar, maar daar mag je niet van leven, want wat brengt dat nu op, al die mooie woorden voor de kop ? Of het laten zingen van kleuren en vormen...
is dat nu belangrijk voor ze komen...de wormen.
N is militair en men houdt hem klaar voor als hem moet gaan knokken...
tegen diegenen die men in 't buitenland ook kon verlokken...of men houdt hem 'inzetbaar', voor als wij weer eens worden de sigaar.
O is in spiritueel mens, bezield bezig met de mensen en dingen die hem omringen; hij neemt god en kerken en religies voor overgangsfasen naar de ontdekking van het ware innerlijke en vindt zijn kracht in de natuur die alles schiep en schept en ons gelukkig met z'n geest heeft behept. En...ook al zijn er voor de twee soorten pijnen ,het stoffelijke en het andere bestaan, niet alle twee medicijnen...hij weet van veel het zijne...
Het klinkt wellicht wat raar; maar dees beroep is zeker geen koopwaar.
P is bij de polies *en doet nuttig werk : de dronken chauffeurs uit verkeer halen, ruziemakers kalmeren enzoverder...chapeau ! Toch zou hij ook tegen ons kunnen worden ingezet...dus opgelet ! Q das die van U. Alles ok als 't snor zit, zo niet, grote 'fit'...en langs waar dan 't energieverlies compenseren...zonder teveel* miseere *? " Omwille van Uw hard gemoed, boet gij boet gij goed" Als iedereen zorgt dat hem content is, is er met een ander niks mis; dus kom niet teveel zagen; maar leer je ware gevoelens uitdragen...ook in zware dagen R is revolutionair en naast veel uitleggen moet hij met z'n soortgenoten overeenkomen; maar ze bevinden zich in verschillende stromen...die eens toch in de zee uitkomen, ondertussen kunnen ze slechts altijd weer hopen en dromen van aan de macht te komen*
S is een stukje groen; waarvan de geldzucht vindt 'niks mee vandoen'
T is telecommunicatie, je kan er enorm veel mee en 't is nog

altijd geen recht, maar iets waar men om veel centen om vecht. U ben jezelf en wat je ook doet, wees geen muggenzifter, want we spelen in een heel onnatuurlijk stuk...om ons gelijk en geluk V is de overwinning die we alle dagen een stukje kunnen behalen om onze toekomst toch een beetje mee te kunnen bepalen.
Wee is de keerzijde van het wel...weet je snel X is de onbekende medemens die net als wij dezelfde en andere moeilijkheden tegenkomt en die in ons niet mag worden verstomd
Y is de vrede en haar vele gezichten; waarnaar we ons met alle middelen moeten leren richten.
Z is een alternatief samenlevingsmodel; met op alles een abonnement dat direct van ons pree mag afgaan; de rest zullen we wel voor eten en drinken en wonen afstaan.

't gaat soms te ver
raken aan de geheimen tussen buiten hemzelf en vanbinnen
dagelijks tussen onbegrip en commercie beginnen
de armen der wereld die men ons als minderwaardigen serveert
de rijken aan wier systemen men de rest van de wereld modelleert
zonder geld, geen titels en geen macht
mét geld het lawaai van de bommenwerpers, dat de ziel verkracht
hun systeem deelt de samenleving in vakjes in
wij blijven mooi stil zitten, middenin
de grenzen tussen onze kleine ruimten DUREN
af en toe mogen we eens door de kieren turen
maar alles is oh zo wettelijk en geregeld...niets dat ons helse ritme ontregeld

AL JULLIE GEMARCHENDEER MET PILLEN
HEBBEN JULLIE JE AL WEL EENS AFGEVRAAGD OF MENSEN DAT WEL WILLEN ?
AL JULLIE VOORSTELLEN OM GEZOND TE BLIJVEN
OM TOCH MAAR POEN KUNNEN BINNEN TE RIJVEN
ALS JULLIE ECHT GEZOND WILLEN LEVEN

EMAILREKLAME
jullie moesten je schamen
AL JULLIE ONGEVRAAGD GEZEUR OM ME TE WILLEN VERRIJKEN
GA ER ERGENS ANDERS MEE ZEIKEN

HET WAANZIN
het waanzin waart om ons heen, besluipt eenieder
opvoeding en commercie houden het waanzin in ere;
media voeden het doden van elk medicijn
relaties, gevangen gehouden binnen oude geldwetten
en oude driften, echte grenzen zelden overschrijd
nationalisme, imperialisme, alle dagen binnen gelepeld
binnen staten die zogezegd bestrijden wat ze zijn :
fascistisch en door lieve-geld-beesten geregeerd
voor het waanzin is vrijen ...neuken; geen ziel die met z'n sekse een andere ziel penetreert of ontvangt, maar een kunstobject, al of niet op batterijen...
of een overwerkte driftjanus die van iets af moet
voor het waanzin is religie geen verbondenheid met het bewustzijn van de elementen waar we vandaan komen en geestrijker terug naar toe moeten, naar de aarde en het licht...maar een geheel van regels die het lijden goedpraten
voor het waanzin is je te pletter werken, 'stressbestendig' zijn
voor het waanzin is onderontwikkeling niemands schuld
voor het waanzin kan er gewoon geen betere maatschappij met openbare diensten voor iedereen komen
voor het waanzin garandeert alleen het winstbejag arbeidsdiscipline
voor het waanzin zijn werkeloosheid en oorlog gewoon
voor het waanzin wordt mouw gevleit op basis van loonverschil
voor het waanzin komen er alleen winkels met goederen bij,,
geen winkels met ideeën...het waanzin dat zijn ook wij

NIET ONS LOT
Gij *naamt* niet de macht in 1914, neen gij hielp mekaar uit te moorden
Uw zogezegde vertegenwoordigers kollaboranten, goedbetaald,
keurden de rekeningen voor Uw afslachten parlementair goed.
De 20er en 30er jaren, gevangen tussen het spel dat fascisme en 'democratie' met mekaar spelen; weer gefopt.
Weer mekaar uitgemoord. Men vreesde jullie, men gaf een klein deel van jullie voordelen.
Welvaart groeide; oorlogen bleven duren;
Echt reageren bleef beperkt, onschadelijk voor de grootbezitters.
Geplaagd door absurditeiten, stress, zinloosheid, blijven jullie meedraaien...in het wiel der geldgeschiedenis, hopend op het grote lot
De betekenis van dat woord 'lot' totaal vergeten

MADNESS
All around us , stalking everyone
Education and commerce, honoring it
Media feed the killing of medicine against it
Relations being kept within the old economical rules and instincts;
Not often the old borders are overcome
For the Madness, making love is reduced to fucking;
not a soul that penetrates and receives
another soul with it 's sex .
For the Madness being spiritual is not about the connection between the elements that created us (earth, light, energy...)and our consciousness now... but all about making more money than your neighbor
For the Madness, working like robots is being stress free
For the madness underdevelopment is necessary
For the madness, no other society with free public services is possible
For the madness , it alone can guarantee disciplines
For the madness unemployment and war and poverty are normal
Madness can buy us, and then we feed it; whatever victories we think we made.

het sterven van de rupsen
sociale mensen zijn het zaad van de toekomst
de aarde is de eicel, de milieuvervuiling de misval
het militarisme, de verplichte vruchtafdrijving
imperialisme van enkele staten, een schadelijke insecticide
de superklasse, kleine benden hyena's
absurde levensomstandigheden, de materie voor verandering
de oude staat, een vergankelijk cocon
onze organisaties, vlinders...de hunne, roofdieren zonder honger
onze leiders, veel handen op één buik
inhoudelijk samenlevingsbeheer, één wereldwijd verbonden welzijnsplan
waarvoor gekozen vooraleer de te kiezen dirigenten van de projectlijsten één telecomsysteem, voor iedereen toegankelijke zelfadministratie

DAN KOMT HET GELUID VAN HET STERVEN VAN DE RUPSEN
de nieuwe, vrije mensen, van oude en moderne slavernij bevrijd,
zouden vlinders kunnen zijn, verscheiden en gelijk
geschapen voor waardevolle vluchten tussen al het schone
dat kunst, liefde en leven bieden kan

voting
We vote for the ones with lots of money to spend on their campaigns
We vote to keep on producing inequality
We vote for further collaboration in wars and pollution
We vote to guarantee human rights for the few
We vote for less culture that touches our soul
We vote for keep on watching sensation
We vote for the ones who were in opposition before elections
We vote for the ones who did not make a difference in last election
We vote because our alternative isn't organised enough
We vote because we believe some cheap promises ...
that die behind their 'diplomacy' desks
Wonder if there will come a day that the individual realises his power
Comes at work and starts to work slower the first day, slower the second,
slowest the third...starts talking with his fellow-workers about it all.
Wonder if there will come a day when workers start talking about their lives :
Do they get enough holiday ? Why do they pay too much for everything ? Wonder when they will realise that a lot of the work they are doing is not necessary, and a lot is not being done.
Wonder why and when and how organisation will grow.
By demanding more money and by working less stressed ?
The money-system will die quicker, but will have to sack us even more.
Why not being one step ahead of this all : and demanding it's abolition ?
Wonder if we can be disciplined enough to keep on believing in our new dream. Wonder if we get used to work out of solidarity instead of working because out of necessity.
I think in the end we will.

SONG FOR THE WORKER
To earn a living as a one man company can be a delight.
For many 'independent' it has become an enormous fight.
It started years ago, if you were not a big farmer, you had to go.
Agroindustry has poisoned a lot of the cattle, it's time to start the battle.
Let's do away with injecting stuff, antibiotics, giving dead meat to cow
The sensible and honest farmers know better how.
It isn't a question of being able to pay more for more quality.
But a question of honesty, not believing in insanity.
Investing in health instead of spilling to much wealth.
To earn a living as a little enterprise can be very nice.
Working together in a close team can sometimes be a dream.
But when competition gets to tough, workers often get enough.
Their little bosses being obliged to attack their former friends
No longer they can pay the same amount of cents.

To earn a living in State capitalism can be a mockery.
Because to many overpaid bureaucrats at the top can take away your job
Even while you are at work with no useful thing to do
Or belonging to the part of the workers with too much to do.
Your life is really no delight and badly needs a fight.

To earn a living in a half State owned company
Is not the key for a better destiny.
Every month more oppression is invented.
A lot divides the discontented.
The unions of class collaboration do not give the answers.
Just as the rest of bourgeois politicians they see us as puppet dancers.
Prices for public services rice; proletarian masses atomise... is big money's only advice.
Meanwhile all those who think they can stay..
put on a comedy show to please the bosses in any way.
To earn a living in a big private capitalistic machine, is the biggest hell
We ought to do away with as well.
So later on we can tell children : work at ease, work is meant to please
Don't care about profit-making, the world is ours for the taking
Money is only something you can use to exchange
Handed over in more equal parts it can re arrange.
This speculation-mad world considers humans as economical worth.
Put the system out of it' s misery, where it belongs, with the dirt.
It's time to realise we pay a terrible price for this 'his masters-disguise'
Pollution, stress, poverty, wars and famine are things to examine
And to do away with in time...if not, we're also guilty of the biggest crime

text for the worker
You give the best of your own, the invisible, living on your money get you down. Their money makes you suffer, they control every second of your life
They use your mates to punish you when you get weak
Of course, they are better organised and control all structures
the newspaper, the art and TV, the internet and your talk at the pub.
Their parties got the power, their Congress inspired by their race, their language, their ecology, their religion, their freedom of the strongest.
Their elections don't talk about exploitation, their unions locked you out,
or put each of you in an isolated box. When are you going to attack ?
Of course, their order reigns and you've got some cash.
They keep on restructuring and close the factories
in times with so much hunger
What you fought for, they'll take back again. Their new bloody world order marches ; while they spoil a few of us to keep strong themselves.
While old structures control, your own program, can't be born
You cannot choose your leaders, you stay isolated...afraid, they cut your wings each day... until you don't fly no more and the next generation steps in their tricks again
Give us the right to live and work, we will create welfare and income
If their system cannot give this, we'll take the means for it
We don't need complicated calculations. We count and divide.
Give us free subscriptions for almost everything, and we 'll

do all the work;
our way, equally, without harming nature.
Give us time to think and talk and discover who we are, we're not just that political and economic animal, we have our human needs as well We want to discover other cultures, not bombing them. We want to get close to those inner energies we discover,
not follow their rival churches. We will make good things happen in time.

niks meer te koop één dag is er nodig om de wereld te veranderen
niet meer geloven in een begin, alles eeuwig middenin
één geheel werd wie we dagelijks zijn en worden
van atoom tot cel tot onszelf en de anderen en daarna het andere
wat is kan en moet van vorm veranderen
laten we god gelijk stellen met het goede
dat zal de wereld al minder doen bloeden
in liefde een hele dag aangenaam blijven
vandaag iedereen aan 't werk en hoeft alleen wat echt nodig is
kom je zonder werk te vallen krijg je iets anders dat zal bevallen
boeren gaan veel extra hulp krijgen, verstedelijkten hun ogen weer blinken
welk een werkgeluiden gaan er dan vandaag weerklinken
die van treinen, bussen, trams die we gaan maken om ons te vervoeren
die van auto's voor wie 't genot van de fiets nog niet kon beroeren
die van PC's die het leven van vele bomen gaan sparen
die van wind-en zeemolens die onze elektriek gaan vergaren
de olie doen we de oliebonzen geleidelijk cadeau
dat ze er zich maar in wentelen of zo
vandaag eens weinig vlees en veel ander lekkers
maar zoals alles met mate, dan hoeve we geen slechte gewoonten te laten
vandaag iedereen naar het bedrijf en kantoor en fabriek van zijn keuze
tijd voor overleg en een babbel wordt onze nieuwe leuze
een babbel over wat en hoeveel en aan wie we gaan leveren
over geld en kostprijs gaan we echt niet meer zeveren
zij die het hadden konden het tot gisteren nog opmaken
aan hun onroerende bezittingen zullen we niet raken
alleen waar ze zelf niet kunnen wonen en waar we werken mogen we kraken
ook de politiek wordt vandaag bijgewerkt
door internationale programma-verkiezingen versterkt
door bekwame vakmensen op projectlijsten verkozen bekrachtigd
dan kunnen we wereldwijd aan 't werk, éénrachtig
dan komt er door echte arbeidsverdeling meer vrije tijd
dan zullen we ons van allerlei soorten verdeeldheid hebben bevrijd
dan moet alles wat is gebouwd niet meer worden kapotgeschoten
om de winsten en de strategische posities te vergroten
dan zijn er geen staten meer die men kan claimen
slechts gemeenten, provincies, landen en continenten, het ene
dan vertrekken er enkel nog militairen om dijken en scholen te bouwen
dan hebben we een politie die we volledig kunnen vertrouwen
dan heeft het geen zin meer om op percenten te speculeren
dan verlaat je je land niet om het te ontvluchten maar om te leren
dan komt er tijd vrij om te reizen naar mekaars landen
in plaats van de rijkdom naar het koude noorden te verpanden
eindelijk krijgen cultuur en innerlijke verdieping een kans
we leven maar even dit leven en zijn niet gemaakt van cadans
eindelijk kunnen we de waarheid over onze geschiedenis onderwijzen
en de echt moedige mensen in plaats van de moordenaars prijzen
eindelijk zullen journalisten schrijven wat er toe doet
kunnen schrijvers vertellen over de mens en niet 'het volk' zijn gemoed
geen verhoudingen op bezit en geld gebaseerd
al die oorlogen zullen ons dan toch iets hebben geleerd
alleen zij die hun inzet niet leveren zullen zich vervelen
zullen het sociaal zijn ook wel willen leren
het wordt een erezaak in een winkel niet te veel mee te nemen
we hebben geen keus of we moeten het geld weer als systeem aannemen
het inhoudsloze ontploft als we geven om mekaar
autoriteit en hiërarchie worden dan een mooi gebaar
negatieve emoties houden we voortaan voor bekeken
de tijd van afgunst is verstreken
het hangt allemaal van U en ons af
hoeveel we van dit alles kunnen waarmaken voor het graf
wat zal het zijn, de geldzweep, het gezever en geleuter
of geld, desnoods als neutraal instrument en geen voortdurend misgepeuter

OPA INDIAAN
zat vredig een pijpje te roken
toen de troepen te paard aankwamen? hij zou net het vuur aan poken
toen ze de leden van zijn stam gevangen namen
het einde van het leven in en met de natuur
het begin van het leven in hoge betonnen huizen
grond en vruchten, dieren en andere wezens kregen een prijs
ertsen en olie moesten worden ontgonnen
het leven, voortaan gemeten in geld
geen eeuwige jachtvelden, geen respect voor de oude kampvuren
we werden en worden door luid en stil geweld geveld
het eeuwige spel van geest en natuur ondergaat de geldkuren

LESSONS FROM HISTORY
Can lessons from class-struggle become decisive ?
Or does evil continue to be permissive .

KAMERAAD ARABIER GEDICHT
Ik kom uit het kleine Belgenland, eeuwenlang onder de voet gelopen.
waar men eeuwenlang op vrede is blijven hopen.
Net als jullie ook *beschavers* en onderdrukkers zijn geweest;
dachten wij ook te hebben afgerekend met menig kwade geest.
Met al diegenen die onze streken met hun hebzucht stenigden;
hebben we ons toch voor een stuk kunnen verenigen.
Maar het spook van het imperialisme, hebben we niet onthoofd;
vandaar dat er maar geen brandhaarden raken gedoofd.
We bedanken jullie voor jullie bijdrage aan de beschaving;
ook voor de warme winteravonden met jullie olie als laving.

Ook onze machthebbers proberen ons te verdelen;
zeurend over culturele verschillen, op emoties inspelen.
Met wetenschap hebben we ons hier geestelijk beziggehouden
In 't onsterfelijk atoom en het goede; was wat we vertrouwden.

Niet alleen jullie hebben het moeilijk met het thema man en vrouw
: ook wij zoeken onze weg in het land van 'ik hou van jou'.

Schep moed, laat ons ieder met onze geweldenaars afrekenen;
laat ons samen, hier en ginder, een ander plan tekenen.
Een wereld met voor iedereen een nuttig werk, een vast inkomen;
een programma goedkeuren dan verkiezingen, op projectlijsten opkomen.
Dan zenden we legers uit om huizen en zo te bouwen;
herstellen we al werkend het vertrouwen.
Dan kleden, voeden we ieder, onderwijzen menswaardige dingen,
produceren, verdelen op gelijke basis ; speculatie verdringen.
Dan roeien we al hetgeen het welzijn bedreigd met wortel uit;
overwinnen we negatieve emoties, is ook hun sprookje uit.
Dan komen we zoals toen, in 't Cordoba voor Columbus samen,
om ons filosoferend in de strijd voor werk te bekwamen.

Die leiders die afspraakjes met het grote geld maken;
zullen onze toorn, onze vastberadenheid en verzet smaken.
Hou stand nu de maskers der geldvazallen beginnen vallen;
de klasse die ons het slagveld insturen mag niks meer verknallen.
Zij worden niet ingehuurd voor een beter buurt ;
maar opdat de heerschappij van 't grote geld voortduurt.
Kies jullie eigen leiders;
het woestijnzand met arbeidersbloed kleuren, had nooit mogen gebeuren.

Kameraad Arabier deel II
strijd op basis van klasse belang,
weet dat elke fractie van de bourgeoisie in binnen-of buitenland,
je uiteindelijk zal weten te nekken,
weet dat je niet aan terrorisme meedoen moet

---

in afwachting van de eerste niet-burgerlijke, programma-en projectverkiezingen :

meer arbeidenden in actie
die betogingen tegen oorlogen organiseren
die massaverzet realiseren
die sluitingen van speculatiebonzen stoppen
die opkomen voor zij die doppen
die sociale verworvenheden willen behouden
die op de kracht van de werkenden betrouwden
die geneeskunde aan sociale tarieven willen verstrekken
die reizen naar plekken waar men mensen laat verrekken
die aan fabrieksspoorten te vinden zijn
die strijden tegen wereldwijde boerenpijn
die de dogma's van de nationalisten niet volgen
die voor de eenheid van alle culturen en kleuren zorgen
die bijna nooit op Tv en in gazetten komen
die durven blijven van een betere wereld dromen
die willen zetelen aan een arbeidersloon
die in vakbonden opvallen door echt dienstbetoon
die geloven in betaalbare openbare diensten
die een kans moeten krijgen omwille van verdiensten
die zich nog verdiepen in de lessen van de geschiedenis
die de wereld willen behoeden van verdoemenis
die nooit de ontslagpremies van supermanagers krijgen
die niet over onrecht en gesjoemel zullen zwijgen
die facteur zijn of in 't onderwijs staan
die aan de band werken of wat er ook moet worden gedaan
die humanistische en andere waarden in de praktijk omzetten
die geen schijnheilige belovers zijn, maar werk verzetten
die van 't internet meer maken dan een *game-mania*
die verzekeringen en zo te duur vinden, zo is da
die mensen niet tegen mekaar opzetten
die op 't eind van de maand op hun centen moeten letten
zet de politieke wereld maar eens op z'n kop
stem voor meer arbeiders in actie aan de top
zij die er nu aan zijn stonden nog nooit aan den dop
zij die alle dagen als macht en oppositie op TV komen
zullen altijd van goedkoper werken en besparen dromen

ontmoeting met het Lommels Friedhof (van 1988)
Duizenden malen een betonnen kruis, telkens voor twee, of ze nu met de teenkootjes of de schedels tegen mekaar ingekuild zijn.
Te vroeg van hun vlees ontdane botten.
Al die dode, uitstraling loze gelaten, met nog even die grimassen van onbegrip.
Geraamten door Kruppkogels ontsierd.
Met granaatscherven, taaier dan de knoken waartussen ze liggen te roesten.
Op enkele dagen vielen zij, opdat een vernietigend model van overheersing
en de leiders die dat voortbrengt,
nog het einde van de eeuw zouden kunnen halen. Mannen, vooral 20, 30 en jonger. Ook kerels die nog maar net naar het stadium
van krasse grijsaard aan 't toegroeien waren.
Allemaal als slachtvee gecrepeerd. Ieder geraakt,
elk van hen gevallen of uiteengespat.
Sommige bijeengeveegd, wie weet zonder kist tussen d' aarde geschoven.
Eugeen Wette, Leopold Berger en Heinz Thormann,
zoek ze er maar eens tussenuit.
Allemaal op één mei geboren.
Verraden en bedrogen onder het juk van de klasse die, verdoken, aan de touwtjes trekt.
Slachtoffers zoals er nu in 1988 nog overal ter wereld geofferd worden.
Primitieve offeranden. Ritueel en barbaars.
Door bruine wolven en alle andere oorlogskredieten goedkeurende marionetten mee de dood ingeduwd.
Ter ere van de daaropvolgende heropbouw,
na de eerste grote, nieuwe bank crashreeks.
In plaats van werk gaf men hen dromen...
die na het eerste doodsgevaar, nachtmerries werden.
Hun geweten pakte men hen af...
omdat je daarmee na je eerste dode, niet meer leven kan.
Hun soldij was een soort werkeloosheidsvergoeding uit die tijd.
Zo 'verGOEDE' men en vergoelijkt men nog immer een aantal andere gruwelijke en
...als vanzelfsprekend gepresenteerde dingen...
't was zogezegd toch allemaal om ONS belang begonnen ?
Ik dacht daar in Lommel aan alle geestelijke en andere geneugten des Levens die, deze onzer voorouders als vijanden voorgestelde werkmensen niet hebben kunnen ervaren. Door, als domme kruisvaarders hun even armzalige lotgenoten in andere landen, als op iets rood afstormende stieren te lijf te gaan, ondergingen en voerden zij de geschiedenis uit...
in plaats van deze uit handen van de onderscheiden elites te nemen.
Uiterst rechtse krachten beslisten voor het werkvolk en wilde de absolute vrijheid van 't grootkapitaal, ...meer ruimte...je kan die ruimte in Lommel gaan over turen. Er zullen er weinigen zijn die hier liggen, die dat moorden met plezier hebben ondergaan...en toch is alles zo gegaan.
Mensen toch, zij waren niet onze vijanden en hadden onze kameraden kunnen zijn. *Terug in m'n wagen. Het radionieuws van 'vier'-en. Een Vlaams SS-er uit het Leuvense*

had op z'n gemak nog tien naoorlogse jaren voor de CIA gewerkt. Het ging gewoon om één van die hele dikke pieten die Maurice Dewilde keel is vergeten toeknijpen, vergeef me de figuurlijk bedoelde uitdrukking.
Op de zetel naast me lag een voor de gemeenteverkiezingen te typen tekst.
Kiezen voor wat ? Kiezen voor 'Mensela' natuurlijk...Mensela, de oud-Latijnse naam voor m'n dorp... betekent symbolisch 'de aarde als gemeenschappelijke woonplaats.

Intermezzo

AL DERTIG JAAR SCHRIJF IK IN M'N VRIJE TIJD OVER ALLES WAT MET OORLOG/ ARMOEDE/ WERKELOOSHEID /WERKSTRESS/ RELATIES OF DE ZIN VAN HET LEVEN IN ZIJN BREEDSTE BETEKENIS TE MAKEN HEEFT. IK GOOT DAT ALLES IN EEN VORM : POEZIE/ESSAYS/THEATERMONOLOGEN/KORTVERHALEN/PAMFLETTEN/CITATEN overdenkingen, enz...IK OBSERVEERDE DE GESCHIEDENIS VAN DE MENSHEID VANUIT EEN FILOSOFISCHE INGESTELDHEID EN MAAKTE ER LITERATUUR VAN.

VERMITS IK TOTNOGTOE NIET VIA BOEKVORM PUBLICEERDE MAAR ZO'N 500 pagina's van mijn werk OP HET INTERNET GEZET HEB, KWAM IK ONDER ANDERE OP DIE MANIER SOMS IN KONTAKT MET GROEPEN EN INDIVIDUEN DIE OOK IN DERGELIJKE DINGEN GEINTRESSEERD ZIJN.
Ik regel SOMS ONTMOETINGEN TUSSEN MENSEN OF NODIG IK HEN UIT OM _IN _EEN MIDDEN DE NATUUR GELEGEN LOKATIE delen van MIJN WERK TE KOMEN LEZEN OF MIJN UITGEBREIDE DOCUMENTATIE ALLERHANDE TE KOMEN RAADPLEGEN, wat al eens tot vraag en antwoord en discussie leidt.

We hebben het gewoonlijk opzettelijk minder over de gevolgen van allerlei toestanden waarover de media berichten, MAAR MEER over oorzaken en mogelijke alternatieven (zoals de promotie van een internationaal systeem van verkiezingen in twee ronden, eerst de goedkeuring van een de basisnoden van de wereldbevolking aangepast programma, daarna de verkiezing van de verantwoordelijken, rechtstreeks op projectlijsten ipv partijlijsten te kiezen of over het afdwingen van gelijke lonen voor hetzelfde werk in heel de wereld). OP DIE MANIER PROBEER IK VIA DE FILOSOFIE EN DE KUNST ANTWOORDEN AAN TE REIKEN AAN DIEGENEN VOOR WIE IN DE POLITIEK of zelfs in de RELIGIE ONVOLDOENDE ANTWOORDEN VINDEN. DOOR OP DIE MANIER TE WERKEN KWAM IK ERACHTER DAT DE MENSEN DIE IK ONTMOETTE VAAK ZELF MET EEN OF ANDERE KUNSTUITING BEZIG WAREN. IK BEN DAN OOK CONTENT DAT IK HEN KAN AANMOEDIGEN OF HEN EEN SOORT NIET-COMMERCIEEL PODIUM voor vrienden onder mekaar KAN AANBIEDEN.

Onze contact email kan je vinden via de homepage van http://blogfilosoof.skynetblogs.be of philosophicalresistance@gmail.com
Mensen die vinden dat wat er nu met de wereld gebeurt niet meer kan kunnen ook voor een afspraak op 0472/759 268 terecht. Voedsel voor de Geest verstrekken is de dag van vandaag meer dan nodig zou ik zeggen. Niet alleen door uitleg geven en kunst als je dat niks zegt maar ook door het vertonen van documentaires over natuur en mens overal ter wereld, zorgvuldig geselecteerd te midden van veel nonsens. Ook voor media watching en alternatieve media kan je bij 'voedsel voor de geest' terecht.

you call yourself a president ?

you declared war while no state attacked you
you use the words 'freedom' and 'liberty'
but in fact you mean ' domination' over the rest of the world
you can still smile, oh what a wonder...
while you see the mess you helped to create/ let me give a reminder to soldiers and workers
no nationalist issue is word a struggle for
no competition between companies is word to go on strike for
in fact your workers, who build your world are unemployed
by working for different wages, they already are at war
they are made to believe your world is theirs

while it is so silent here...

someone is made to believe he has to let a bomb go of
someone is paid to fight a war where the owners of economy
try to get richer from
it is so silent here... it was so silent in many a village around the globe
before subsidized and armed madness blew the silence away
all kinds of egoism govern the world
they are inside a lot of us
that's why we follow the rules of the stock market
that's why we don't simple produce and distribute in a fair way
unnecessary activities give a false meaning to a lot of lives

disarmement

under the control of the united nations
begins with workers occupying their weapon factories
begins with a ban on weapon sales worldwide
if no parliament on earth can achieve this
it can be achieved by the n*eighbourhood* picketing before the stores
begins with a worldwide consumer strike against your government
begins with backing a united nations plan on disarmament
begins with using money for social purposes
begins with social development
begins with using global resources for the benefit of every nation

to the new generation

I say welcome to this life
They will say we are all socially equal
Is it so difficult to invent a society without poverty ?
We achieved a lot already.
Resources are used for the happy few.
Too much of speculation with money and stuff is going on.
The main reason for living is not that what you need to keep alive.
Use some other ways to find answers as well.
Learn to understand philosophy, history's youngest child.
A lot of political suffering is based on our negative emotions.
A lot of trouble is based on not following our hart and spirit-Money should be a way of exchanging, not the ultimate goal.

Middle East Madness

While parents try to give their children a good education.
While workers try to do their job.
While some try to survive like animals.
While stock markets push economical war over it' s limits.
While evil is preparing it' s dominos of downfall.
While too many amongst us aren't educated in preparing for a real change.
While each day new heroes representing the greedy ones are presented, in fact ... idiots of the past.
It's a good thing she knows when to enter the gate of my heaven... to strengthen me.
Kalhil Gibran doesn't have the same pessimistic view on dead then the patriarchs over there

Toerisme in het beloofde land
Altijd mooi weer in het oude Palestina.
Al duizenden jaren wordt er gevochten.
Nooit was de barbaarsheid groter dan vandaag.
Moest er vrede zijn, was er geen werkeloosheid meer.
Toeristen uit koudere landen in 't land en op zonovergoten stranden.
Rechtstreeks per tgv naar 't midden oosten gespoord.
Wat belet er dat alles? Verschil in religie ?
Besef dan dat 'god' overal niet niets en niet niemand willen zijn is...
zonder deze wet, geen big-bang, geen straling, geen atoom, geen cel, geen mens.
Streven naar maximumwinst en maximumuitbuiting ...
naar maximum aan grond en macht en invloed...
overal heb je wel hebberige mensen...
leer dat ginder nu toch ook eens.

Detroit's protest against the invasion
Detroit was against 'détruire', destruction.
The destruction of Lebanon.
Detroit manifested.
The news wasn't brought.
The media in the hands of people under the influence of money.
The *Yankee* dollar used it's Israeli fist.
He who kills his brother should never claim any sense of religion.
He'll never be a great philosopher in...
the spiritual evolution behind being religious.

Wordt het al een beetje duidelijker ?
Dat oorlogen niet beginnen met domme aanleidingen.
Dat ze niet gevoerd worden om het algemeen welzijn, maar om het geld ?
Dat ze dienen als middel om strategisch voorbereid te zijn ?
Dat humanitaire hulp geen politiek valabel verlengstuk heeft ?
Dat de machtige nog niet voor de straat beeft ?

Besef
Besef. De wereld is één land.
Er zou voor iedereen genoeg aan alles kunnen zijn.
Besef. Je hebt recht op een inkomen.
Het hele concurrentie denken maakt levens tot een hel.
Besef. Jij kan het wiel van de ontmenselijking stoppen.
Besef. Als we 't niet doen gaat er nog veel naar de knoppen.

Een strookje land onderaan een Oosters continent
Vietnam...bezetters stonden je strijd voor sociale verbetering naar het leven.
Ze grepen een klein landje aan, 't had hun niets misdaan.
Misschien is zo de clash tussen titanen uitgebleven.
In de harten van mensen uit d' aanvallende staat, werd verzet geboren...
werd doorzien...het absurde van die strijd.
Een hele generatie zou de wereld gaan veranderen.
Sommigen mislukten in hun wanhoop en werden terrorist
nog altijd zoeken we naar manieren om de mens in ons...
over het systeem te doen zegevieren.

Max Havelaar
Liep soms met z'n hoofd tegen de muur.
Maar probeerde, leerde, was rechtuit en doortastend.
Maakte definities en plannen, doorzag...handelde, werkte uit.
Niet op gewin uit.
Had een oog voor het juiste woord.
Dikwijls bijna vermoord, gedachten gesmoord.
Goed als je nog iets van zo'n mens nu hoort.

Politiek via filosofische invalshoek
Niet-bestaan is onmogelijk. Alles bestaat. Niks kan niet bestaan.
Alles iets onhoudbaar en bijna niks wordt, ontploft het.
Big-bang van materie en relaties.
Bestaan, voortdurende beweging, strijd tegen onzin...inhoudsloosheid.
Doordat alles iets en niemand niet 'niemand' wil zijn...is er ook veel venijn.
Teveel willen bezitten, te jaloers, te egocentrisch, te vol zelfbeklag,
teveel angst, te rijk, te arm...en te arm van geest.
Niet waarom denk of doe ik dit of dat...
maar 'heb ik al genoeg van dit of dat gehad'...beheersen ons leven.
Dus sta soms eens even stil bij wat een mens als filosoof nu eigenlijk gewoon wil.

Kanä schuilkelder
Kan dat nu nog in Kanä ? Zoveel jaren dat we al beter moesten weten.
Jaren m'n eigen kas over het waarom van de oorlog in de mens opgevreten.
Buldozers graven gewoontjes een heel groot graf.
Wat media aandacht en de kous is af.
De slachtoffers...voor welk een ritueel in dienst van de religie geld...en andere zogenaamde religie.
Voilà, we geven de moordenaars een trap, daar zie.

Labour Party versie sociale demokraten GB 2006
Ze hebben hun leider vóór de invasie in Irak niet kunnen afzetten...
want teveel lakeien heeft een apparaat om zich heen.
Ze vertegenwoordigen naar eigen zeggen, de werkende mens.
Terwijl de aandeelhoudersklasse in feite die klasse regeert.
In ruil voor een beetje, een beetje meer, veel of teveel comfort...
sluiten ze zich aan bij de 'legale' mort.

Uit jezelf leren werken
Niet omdat je gedwongen wordt, maar uit jezelf.
Vanwege een bijdrage die je aan de medemens leveren wil.
Niet vanwege geld of wat je door geldwolven wordt verteld.
Werken aan wat nodig en nuttig en leerzaal en rijp is...
niet aan waar je in feite niks kunt mee doen.
Meer en meer zal de wereld zó te werken wél zien zitten.

Linkse hergroepering ?
Alleen als de kiezer slimmer wordt.
Hoe ? Moeilijk, denkt teveel volgens oud instinkt...
hier in dit land, al honderden jaren door het geloof in lijden verbrand.
Verkrampt, zich zelfs nu met comfort onveilig voelend.
Weet niet dat rechts terug naar dommer en armer wil.
Gelooft teveel in apotheken en voor alles een pil.
Niet zozeer in eigen wil !

Zout ontziltingsfabrieken
We hoeven niet te pikken ...
al dat gemekker over 'niets aan te doen'.
Wat wordt er aan 'armoede', 'dorheid' en 'vervuiling' gedaan ?
Teveel middelen aan het economisch oorlogsbeest verspild.
Te weinig energie gestoken in wat jij nu eigenlijk wilt.
Daarom allen op de bres...de geest van het goede, moet nu uit de fles.

Fictieve vogel

Moest er een vogelsoort bestaan, die telkens de mensheid zichzelf verwond,
begint te fluiten...en stonden we dan met z'n allen buiten...
d' er zou dagelijks wat afgefloten worden...
tot we met z'n allen alle enggeestige beslissingen terugfloten...
en dan die vogelsoort ergens rustig kon gaan paren...
in afwachting van de volgende zang tot bedaren.

De politiek van d'ouwe tijden
Beslist welke mensenlevens worden gewist.
Welk een schuldgevoelens aan z'n soldaten klagen.
Wie er over wat op tv mag komen zagen.
Wat wij dagelijks hebben te dragen.
Maar dan hier een daar zo'n zucht...
als van een overtrekkende duivenvlucht...
die nieuw leven aan de vooruitstrevenden geeft...
zodat alles weer herleeft.

Nu 'nee' zeggen
Tegen de bewapening van de volgende oorlogen.
Tegen het feit dat mensen daaraan meewerken.
Tegen de trauma's van de toekomst.
Vergeet de elkaar aangedane pijn uit 't verleden
We waren slechts pijn in een spel der zogezegde grote en wijze leiders.
We waren slechts hun kanonnenvlees.
Hun manier van leven.
We werden slechts ingedeeld naar hun grote kleingeestige belangen.
We dachten dat het ook voor ons zo een noodzakelijk kwaad was...
zo'n oorlog uit hun lijf gesneden.
Vredesakkoorden
Volgen mekaar op. Na elke patstelling een nieuwe top.
In hun kiemen liggen vaak de volgende spanningen.
Alles in de evolutie van de domino's van eeuwen ingebakken.
We hoeven niet op die manier verder te gaan.
Hoe diep en hoe lang kunnen we nog wegzakken ?
De oorlogskoning
Er werd verteld...oh...' t is een held.
Weinigen wisten, oh ja, één met twee gezichten.
Een beetje meehelpen met de bezetter.
' t Gewone volk een verzetsbeweging,
maar in feite zijn plannen gesmeed verkopen.
En zelfs na de oorlog op een autoritair systeem hopen.
Velen zijn erin gelopen.

Onderzeese verspilling Verspilling,niet alleen iets in d lucht of op het land.
Ook ter zee...kostelijke duikboten bevaren de oceanen,
overalwaar ze kwamen, ten dienste van de kemphanen,
die om mekaars rijkdom vochten.
Ons nee, ons krijgen ze niet meer mee.
Ze zijn noch thans nog altijd de baas.
Ook in de lucht en op het land doen ze nog even dwaas.
Libanon. Het bestand
Twee landen schieten hun noorden en zuidenkapotK
Niet diegenen die de wapens betaalden, draaien er voor op.
Niet diegenen met olierijdom, maar diegenen die werken
...in afwachting van ouderdom...
gaan de rotzooi weer eens voor even opruimen.
Hoe lang nog te pruimen ?
D'er is geen lol meer aan petrol.
De ganse planneet loopt langzaam gloeiend heet.
Vinden we onszelf zó belangrijk dat we zelf zon willen zijn ?
Te weinig geld voor nieuwe technieken.
Wij maar verder verzieken.
Teveel *petrolgeld* verdwijnt in enkele zakken. Sociale noden lenigen ? Nee, maximumwinsten bevredigen.
De landen waar het nu anders wordt gezegd...
dreigen te worden aan banden gelegd.
Tsjetsjenië
Ook veel olie...eens onbeschoten...eens met mensen, bondgenoten.
Dan iedereen tegen mekaar opgezet.
Om het binnenrijven van winsten aan het splitsen gezet.
Hoe de eendracht van de werkende mens herstellen ?
Hoe nog over de geschiedenis van het werkende volk vertellen ?
Stoppen met mekaar als klassegenoten te kwellen.
Hier komt 't eind van 't gedicht
Over mensen jong van geest, georganiseerd in politieke groepen.
Tegen de oude gewoonten van de geschiedenis geërfd.
Blijf niet als groepen naast mekaar, maak af en toe eens een gebaar...
in de richting van nieuwe strategieën.

Congo
Ken mensen van hier met ouders van daar. Hun vrede op hun oude, doorgroefde gezicht... de vrede van vóór de tijd van onze dictators.
Hun dorpen met hun eigen evenwicht van toen
Zag hun diepmenselijke uitstraling,
hun kleine gestalte, hun grote hart.
Hun jonge levens van na de tijd van de rubbertap.
Hun blessures van het koloniale bewind.
Ze hadden het hier bij ons op bezoek overwonnen,
toonden ons hun nederige triomf.
Oh Congo, wordt weer zo vredig als dezen.
Congo 's gold rush
Posten moeten nu worden verdeeld.
Verkiezingen bijna gepasseerd.
Wat met jullie aardse schatten ...zeker spotgoedkoop blijven versassen ?
Ik denk vaak : 'hopelijk loopt het anders'...
wil mijn beter weten geen gelijk geven...
inzicht en handelen kunnen ' t positieve doen herleven.

Burgeroorlog in Mesopotamië
Nee hoor, schrijven ze haast allemaal,
niks ergs aan de hand,
de burgerlijke democratie heeft er de bovenhand.
Alle dagen honderd doden,
'oh wat godsdienstige verschillen van gestoorden'.
Het imperialisme is een smet, waartegen men zich best...
met menselijke wapens verzet.
'Situatie onder controle', dicteert de dollarfanaat nummer één.
'Onder controle'...ze zouden het ginder graag willen horen.
'Oh nee...'t is nog geen burgeroorlog aldaar'...
makkelijk geschreven, zij zijn de sigaar.

Terreurmaniakken
Geef het toch toe, jullie blazen geen mensen op voor een ideaal...
iemand boven aan de top...spijst de bankrekeningen van de lagere hiërarchie.
Ook jullie familie is wat na jullie dood beloofd.
Ook dat van die 72 maagden hebben jullie geloofd.
Leven jullie echt met zo'n angst...
dat bloedige taferelen en immens verdriet jullie niet meer kunnen deren ???
Tijd om jullie echt tot het humanisme te bekeren. Jullie zien niet de vooruitgang in Tibet,
maar de mogelijke WINSTGEVENDE val van een zogezegd bedreigende grootmacht in wording. Jullie zien niet de verdiensten van Cuba, nog de aanslagen die jullie er organiseerden.

De eigen terroristen houden jullie een hand boven het hoofd...jullie weten dat velen jullie al hebben mis geloofd. Jullie zien niet de voordelen van sociale zekerheid...maar de concurrentiekracht en een klasse die moet worden ondermijnd.

Inzet van ons voor hen
Een tuinfeest...niet voor de gewone vrienden. Voor een school ergens in Afrika. Lekker exotisch eten...even onze gewoonten vergeten.
We worden er beiden betere mensen van.
Voor zij die geen tuin hebben...Oxfam steunt mensen in projecten aan de basis en waar die nood aan hebben.

Mindcontrol
In 't school waren kolonialen ooit 'onbaatzuchtige' weldoeners...
een oorlog was altijd iets van goeden tegen slechten;
Je was een deserteur als je geen kamp koos.
Velen waren boos en belanden zomaar in 't verzet...
dat door één van de oorlogsstokers vaak zelf was opgezet.
Mens opgelet !

Terwijl we onze families verzorgen
En vrienden voor onze vrienden proberen te zijn...
schakelt men ons in...in duistere bedoelingen...
doen we niet wat we eigenlijk willen doen...
om de kost te verdienen...
en gaan we door...met het grijpen van elke kans
die ons door 't systeem wordt toegegooid
schrik om te eindigen als 'berooid'.

Neonazischurft
Ze willen heel graag toch oh zo puur en straf en meedogenloos übermensch zijn...en zitten vol onverwerkte pijn,
roepen als verwende, aandacht vragende peuters naar 't verleden...
vaten vol frustratie en pijnlijk kleinburgerlijk zijn achter grote zwakke namen. vaten vol venijn...wie wil er nu nog zo zijn ? Hun grote leider doodde meer mensen van hun zo geprezen ras,
dan ooit tevoren, misbruikte het woord 'socialisme' als nooit tevoren...
Hoe kunnen ze hem al die doden vergeven...
ze hebben ons niets, maar dan ook niets te geven...
lopen achter hun eigen schimmen aan.
In onze moderne tijden, gebruikt als bliksemafleider voor de kwalen.
Verbied toch gewoon hun concerten waar ze hun gelijk nog willen halen.

Uitgeteld
Hoeveel bloed al nutteloos vergoten ?
Hoeveel werk al kapot geschoten ?
Hoeveel onzin al geslikt ?
Op hoeveel harten al gemikt ?
Hoeveel levens al verkwist ?
Hoeveel kans op wijsheid al gemist ?
Hoeveel wegen niet willen zien ?
Hoeveel keren al niet een oorlog gezien ?
Hoeveel sociale strijd al niet verraden ?
Hoeveel ongeduld in plaats van beraden ?
Hoeveel keer niet genoeg georganiseerd ?
Hoeveel keer niet tijdig verweerd ?
't wordt tijd dat dit alles keert.
Laat ons weer herbeginnen en in alles...
terug het mooie aan de mens beminnen.
Het beste uit een benarde situatie halen...
erkennen en herkennen van het falen...
en dan verder onheil afwenden...
signalen voor gunstige ontwikkelingen sturen.
Teveel burgerlijk denken en begraven onder te zware emoties...
zorgt voor moeilijk te overstijgen commoties.

de stem-voor-mij-rage
I have a wish.
That one day, we will cast our vote
on a program, not on parties.
A program to end poverty, war and pollution...
once and for all.
We have a wish; That one day, after the international elections for such a program, we will cast our vote on project-lists, not party-lists...
so as to appoint skilled people in their field of responsibility,
without those games they play right now, bargaining for economic power.
We ought to have a wish.
That one day, we will appoint our presidents of work, housing, economy, management of society, environment, energy, education... ourselves.

Toch minder oorlog op komst ?
Want ik zag hoe kinderen onbezorgd in het bos speelden.
Hoe mensen zich in klinieken inzetten.
Al zie ik de economische oorlog in de bedrijven niet minderen.
Zit er een kans in dat alles toch nog geleidelijk goed komt ?
Waarschijnlijk een paar dagen geen kranten gelezen
en alleen maar plezier met vrienden gehad.

Gij die oproept tot geweld
Ge weet toch ook dat ge uw eigen dood en verdoemenis toesnelt ?
Kort zal zijn uw euforie.
Want met ons nooit meer, *nie.*
Stop terrorising yourselves...and you will stop terrorising others.

zacht tegen hard
In plaats van 'viva' de één of andere louche leider...
heil het leven, een eerlijk en heerlijk bestaan.
Weg met al dat nodeloos gekamp...
dat eindigt in een concentratiekamp...
met of zonder prikkeldraad.

onvervulde wensen
vul zelf in hoe de wereld en jouw deel ervan zou moeten uitzien...
denk niet in termen van ongelooflijk rijk zijn, maar gelukkig zijn

rechtse overlopers, ...sociaal zijn is altijd beter
Nee, 't zijn niet allen racisten,
nee, 't zijn niet allen verzuurden,
nee, 't is niet alleen om af te geven
is 'verdommen' niet echt wat ze bindt ???
Opschuiven naar links, veel beter mee gediend. Jullie overreageren naar rechts als regeerders de bedrijfstop miljoenen aan ontslagregelingen betalen...
onder de nationalisten zal dat zich allemaal blijven herhalen...
met voor jullie als toetje nog minder sociale zekerheid.
Klassiek links hou es op met jullie zelf en anderen te verrechtsen.

Belgenlandje Maak jezelf niet van-kantje.

Noord en Zuid samen en hun hoofdstad die van Europa.
Waarom niet, hé opa's...
die solidariteit niet als iets binnen landsgrenzen zagen...
en dan nog heeft men jullie de oorlog kunnen injagen.
Iedere generatie al door een systeem verraden...
op zoek naar betere formuleringen en formules...
samen onderweg...al voor we geboren waren.
Nooit meer oorlog ?
Wie weet komt de dag dat dat we overal naar vredige landen reizen kunnen.
Als zij het ons niet gunnen...zullen wij het onszelf vergunnen.
Ze zijn nog altijd bezig met ons in extreem rechts en de rest op te delen.
Over de ware wortels van het kwaad wordt veelal zedig gezwegen. Ik ken nog enkele gemeenten waar 't extreme van rechts nog niet bestaat.
Durf hun namen niet te noemen...
zoals je ook de broedplaatsen van zeldzame vogels niet verklapt.

Gemeentehuiskoorts

Over fietspaden, rioleringen en diesmeer, hebben we dus iets te zeggen...
over internationale politiek, over afdankingen en veel meer... vraagt men ons niets...de vertegenwoordigers van het grootkapitaal
zullen dat wel even op een 'hoger niveau' regelen...
wat is het leven makkelijk, we hebben maar achterna te lopen.
Dwingende, dringende internationale afspraken opleggen, zelfde werk overal hetzelfde betalen, afbouw van de legers en omschakeling voor andere taken...
daar zijn we toch niet te dom voor...we hebben er allen mee te maken.

0110_WAVES

GENOEG GEZWEGEN NOOIT GENOEG GEZEGD
GESCHREVEN GEZONGEN
NOOIT GENOEG GEOBSERVEERD GEANALYSEERD
EN ALTERNATIEVEN VOORGESTELD
WEER TIJD OM DIT ALLES VOORTDUREND IN IETS ANDERS OM TE ZETTEN
GIJ ALLEN VAN GOEDE WIL...CATCH EACH OTHERS WAVES
ONBAATZUCHTIG DOORIJVEREN VOOR EEN BETERE WERELD
ZONDER MOORDTUIGEN EN KREPERENDE OF STRESSERENDE MENSEN...
ZONDER SCHAAMTELOZE VERRIJKING IN OOST EN WEST IN ZUID EN NOORD
ZONDER DAT DE WOORDEN 'GOD'
EN 'SOCIAAL' en 'VRIJHEID' en 'NATIE' WORDEN MISBRUIKT

donkere fruitplukkers

als in de tijd van de katoen in de jonge States
hebben we ze nu hier vandoen
niet meer overgekomen per slavenboot
vaak op gevaar van eigen leven naar hier geroeid
werken voor vaak die overdreven huur en het dure leven
als regen en koude vallen mijmerend over ginder gebleven
ginder bieden de koude marktwetten uit het noorden hen
geen kans anders zouden wij hun gasten op vakantie kunnen zijn

Christophe l.hulp op kleine schaal

twee dikke diploma's in economie en één in journalistiek
even op bezoek bij moeder Theresa en daar dan zelf aan de slag dan zelf dingen uit te grond gestampt
reeds zestien jaar dingen in beweging gebracht verzorgen en leren lezen en opkomen voor rechten
altijd om die centen moeten bedelen en vechten, wereld geef hen toch kansen

c)Filosofische gedichten, overdenkingen, citaten

dankbaar blijven
geroosterde boterhammen
ode aan een punt
na de dood
hoopje ellende
doorgeven
definities van dichten uit geest en tuinieren op grond
de essentie
dichterseucharistie, zeg maar gewoon 'dichtersmis'
innervoice
everybody has a name

Peace will come in the heart of the one with the honest soul.
Evolutie van het bewustzijn.
De fietstocht naar de notenberg
aan iedereen die...
spiritualiteit is ...
philosophy
beschouwende citaten

(d)English poems & new quotes (in between Dutch Poems)

intro-octo politico
questions for workers, dear comrades
madness
voting
song for the worker
text for the worker
you call yourself a president ?
while it is so silent here...
disarmament
to the new generation
Middle East Madness
everybody has a name
philosophy
peace will come in the heart of the one with the honest soul
innervoice
voortijdig testament

dankbaar blijven

Om het voorrecht van je weg mogen gevolgd te hebben.
Om de kennis en het verdiepen van het aanvoelen ondertussen.
Om het leren decoderen van de taal die je zelf bent.
Om ontluisterende uitspraken van zielsverwanten te duiden.
Om te mogen zien hoe Robert...Dylan werd.
Om documentaires die de waarheid onverhuld brengen.
Om bij het ouder worden jeugd te zien ontstaan.
Om een buurvrouw die "ga uit de regen jongen zegt".
Om het gevoel eeuwig de tijd om te reizen te hebben.
Om de top honderd van radio Lokaal.
Om de duidende bestanddelen die een woord woord maken.
Om het gevoelen van 'the bridge over troubled water'.
Om tranen als het even teveel wordt.
Om de afstand tussen jezelf en gezichten in te schatten.

Om het tot stand komen van telecommunicatie.
Om de openingen naar sociale rechtvaardigheid.
Om de uitstappen naar de droomwereld naast het open venster.
Om dieren en groen, kleuren en geuren, muziek.
Om van vele analyses de fundamenten en groei één te maken. Om het eten en drinken.
Om de steeds uitgestelde aanrakingen, andere dan deze.
Om de stille hoop op nieuwe eeuwige liefde.

geroosterde boterhammen
Kocht een piepklein koffieapparaat voor twee tassen
echt klasse
nu nog iemand uitnodigen op de koffie
zomaar zo zie
dan nog een machientje dat warme boterhammen levert
tot rust komen, genoeg gezeverd
een verbod op praten over moeilijkheden ingesteld
alleen leuke dingen worden nog verteld
voorlopig moet ik wel nog twee koppen drinken
ze lopen niet dik die met mij willen klinken
ik zoek het echter zelf zal je me wel vertellen

wie wil er nu om te filosoferen bij iemand aanbellen
voor je het weet is hij vertrokken
zijn publiek met z'n uitleg en vergelijkingen te schokken
en dan zijn poëzie,
water stroomt uit de kraan, muziek uit de radio
het leven uit het lichaam, alles lijkt ergens uit te komen,
cadeau
waar stroomt dan het leven bij de dood in over?
misschien door een naar meer of minder pover
misschien in zien en voelen en denken zonder vlees en
botten
in symboliek, 'k hou op, wil niemand bedotten

ode aan een punt
vederlicht, immens zwaar, zou ik willen toeven,
in het punt van waarheid, echtheid
waarrond alles cirkelt, dacht ik zo
...behoed het willen weten van verscheurd raken
...behoed de ontsluierende kracht van zich in te willen
graven
...kijk uit voor het teveel verlangen naar de overkant
Troebel witte stilte, vertel me van het luisteren
sterreverre draagwijdte, eindeloze ontwikkeling
kijk uit naar een brug naar ergens
vraag een eeuwigheid stilte voor onvatbare dingen
leef, mens leef, weef mens weef
te midden het stille, eenvoudige en goede
dankbaar voor al het goede en mooie,
zelf te zien, zelf te zoeken;
dwars doorheen kortzichtige onwetendheid

na de dood
De stilte,
is allen die niet meer bestaan
is opkomen en overgaan,
is terug naar onze essentie
in stille beelden blijven we voor de levenden achter
wat we onszelf wijsmaakten verdwijnt
wat blijft, onze menselijke waarde;
licht, schijnend in licht,
met ook de lucht ingeademd door de nog ademenden
Licht,
is ook die die er niet meer zijn
Lucht,
doet niemand pijn
Tijdens de zwaarte van het leven reeds even
stilte, lucht en licht zijn,
ze zijn wie de *heen gegaanen* waren.

HOOPJE ELLENDE
Geminacht door haar vader.
Gelukkig geen gelijke van haar moeder.
Genomen door de juiste verkeerden.
Gevangene van haar knopen.
Genaaid aan de jas van genetica.
Geconditioneerd door maatschappij.
Geteisterd door niet meer mogen hopen.
Gedwongen tot half-moeder zijn.
Gezopen tegen de pijn.
Gevierd midden teveel lawaai.
Gehangen voor het vonnis.
Getrouw aan het proberen zorgen voor haar kroost.
Gehuwd, maar voor hoelang nog ?
Geleefd, veel te bang.
Gehunkerd naar teveel bezitten
Geld maakte alles nog ingewikkelder.
Geloofd in het leven niet meer.
Gelachen, dat doet geen zeer.
Geluk, af en toe nog eens.
Geteisterd door op den duur haar eigen.
Ge weet niet wat ge voor zo iemand nog kunt doen.
Geen perspectief, toch één, de toekomst van de kinderen.
Gek, voor eens stuk althans.

doorgeven
Wat licht aan mekaar...
om kunnen blijven verder te leven... .
Van dat licht, verwant met de glans in ogen
die door onze woorden en aanrakingen geboren wordt
Doorgeven. Wat lucht aan mekaar...
om ons blijvend fris te houden.
Van die lucht, vol van geesten
die nog graag beneden mee feesten.

Doorgeven. Wat stilte, weinig of veel;
om onze kalmte te bewaren.
Van die kalmte, verwant aan het alles,
verstrikt in niets.

Doorgeven. Wat water en mineralen...
om ons te laven en 't overbodige weg te spoelen
Van dat laven, niet te veel of te weinig,
juist wat nodig is.

definities van dichten uit geest en tuinieren op grond
Er is niet-dichten, gewoon genieten van alles wat vrijelijk en
gebonden ontkiemt
ontkiemt uit de wortels van de geest, hoog boven het vuur
in de aarde.
Er is dichten, een vreemd midden tussen tuinieren en al
dromend vliegen,
je lichaam, de aarde even verlaten.
Tussen patatten en kruiden tijdig met tussenruimte planten
en het wieden van gedachten en gevoelens die zijn te veel,
te druk.
Tussen dit en tussen dat.
Tussen weten wat mogelijk levensvatbaar en wat te nat of te
droog is.
Tussen voor het inslapen voor je eigen je dromen op
aanvraag bestellen
en in de dag lekker eten voor je maag.

de Essentie
M'n kat kijkt weer zo van 'ik weet het toch altijd beter'.
M'n hond komt weer kwispelend op me af, vanuit z'n zetel.
Wat is alles toch zo mooi simpel soms.
Zoals gedichten, gesprekken met jezelf niet om te
publiceren,
zelfs niet
om voor te dragen...kunnen zijn.
Gewoon wat geluk dat je met je mee mag dragen.
Onmogelijk daarna te willen uitleggen hoe dat eigenlijk
kwam.
Hoe zinnen tot stand kwamen.
Na het ontwaken, de geest die een aantal beelden en zo...
zomaar verbond...
in het warme ochtend bed begon te hersenspinnen.
Sta je dan niet op en laat je de inkt niet stromen;

verzwind de muze weer, verblind door de problemen van de nieuwe dag.
Mijn leven, één lang gedicht,
onderbroken door het verhaal van het dagelijkse leven.
Vol mensen en dingen die je dat 'meer dan er is'-gevoel aangeven.
Die sferen die zorgen voor de tonen, de letters, de woorden...
en dan het geestelijke klaarkomen...lijk honingrasters honing omzoomd.
Ik ben er zeker van...dat als we sterven...
we alle zulk een dingen van onszelf gaan erven.
Erven...nerven...tot in het oneindige door woorden en beelden vertakt.

dichterseucharistie, zeg maar gewoon 'dichtersmis'
Gemis van de dichter, vertaald in sfeer.
Uitgesproken tussen de stiltes van de spaties door.
Samenzijn wordt zijn.
Resultaat van gedeeld hebben en weer alleen zijn...
van je weg zoeken tussen de prikkeldraad van samenleving en zijn relaties....
of het graven naar zin en *roots* en rode draden.
Monding van balanceren tussen rust en onrust.
Tot niets de woorden nog omkegelen kan.
Eénmaal door het oor in het graniet van komen bovendrijven gebeiteld...
groeien de mooiste dingen, daar waar je ze niet verwacht.
Blijvend via het zachte het harde bereiken,
het harde weer voor het zachte laten wijken.
Op het ritme van de 'acht', de bloedsomloop.
Woorden en harmonische klanken zijn als perfecte wiskunde,
opgezogen vanuit veel onkunde.
De ideale formule, het gedicht.
Zoals nu, geboren tussen ochtenddonker en ochtendlicht.
Vanuit het pooldonker ineens het poolster klaar.

INNERVOICE
When everything you wanted to write about life, has been written.
When everything you wanted to speak about, has been said.
When you've experienced all about love and hate.
When you've tried everything to influence the battle for power.

Then you realise you've only touched the mechanisms,
even dough you added a lot of undiscovered things.
Then you feel that even only in trying, you changed things,
while the negative tensions kept on giving life to the positive.
Then, when absolute calm is restored, you hear your inner voice again.
What was and is IT (she-he?) always talking about ?
Then you start wondering, why did it made you feel heavenly,
why did in some periods, it made you confuse ?

Could it be that matter and mechanisms are one thing
and the energy that makes that energy travel ...another ?
Could it be that matter or mechanisms also can make sick
and do so because the original real strength must recover ?
Could it be that real strength is always being challenged
and must descend in to where the change is due to come from ?

Oh purest voice of sensitivity
let your part of wind blow, your part of matter glow,
your part of the water rise, your part of light inspire,
so I'll know what to write in a new way;
because the sky, as well as other matter, is full of hidden energy
Oh dearest destiny, show me the narrow pad
between rationality and the inner voices of intuition,
show me which seeds where to plant
so I and we can act more then as one
because truth otherwise causes to much suffering.

While travelling on the narrow pad
the contact with the past and future voices of nature
came back again from being lost
in every period of your life , that you weren't an honest child any more. 7
When you aren't an honest child any more, in fact you fall asleep.
Falling asleep is not knowing where you really are.
Sleeping also is necessary, but while you're awake,
try to have the wisdom of an honest child.

everybody has a name
My name is combination. I combine. The innocent aspirations of youth,
with the illusions and disillusions of reality, of growing up,
with the hopes for new illusions to believe in,
with the fate that we evolve to the real lessons, to the real feeling,
to the best act in real art's NOW
I combine. The pains and joie of the past,
with understanding the present ones
with the aspirations of tomorrow
with all the energy deep inside me
I combine. The political theories
with the working conditions,
with te real emotional world of daily people,
with wanting to change things
I combine. The news on war, poverty, famine,
with all kind of wealth diseases,
with all kinds of unhappiness that reigns,
with breaking the solitude of the individual
I combine. The living and the dead,
with the longing for fulfilment
with wanting to recognise , who in fact I am,
with observing all kinds of forgotten energies
I combine. Friendship and Love and Lust
with satisfaction and negative emotions,
with solutions and new problems,
with rest and unease
I combine, I combine, I combine.
I cannot do otherwise, I try, I always have to combine.
Because combination shall be my name until it's no longer necessary...
and I'll become ...another world ? _8888 OCTO 888-

innerlijke overdenkingen,
Peace will come in the heart of the one with the honnest soul.
Your name is COMBINATION. Preserve the earth from destruction and lead the people towards better lives. The world is one, never ever forget. There is only one life and one world, take your responsibility and live as intensive as possible. Be light to be a guide. Go to the streets, speak of joys to be.
Your place is everywhere you will feel free. Observe, restrain your forces.
Show them what the material world and the spiritual matter is all about.
The truth is very simple. It's hidden in the past, lives in the presents and needs the future.
Why is there so little joy to be found amongst many ? People do not wonder enough about who they really are and what the life they lead really means. They should be more philosophers than materialists, they should ask themselves why they can't always 'deal' with their emotions, why they live in a society of wealth and poverty, peace and war, stress at work and unemployment.
But there are other reasons for the lack of joy also. ..reasons I cannot write about yet...and reasons one cannot write about »

Evolutie van het bewustzijn.
Eerst was ik supersnel, straling, weet je wel. Toen begon ik te vertragen, atoompjes gingen me dragen. Daarna begonnen die wat te prullen en dra zaten we met moleculen. We hadden het kunnen weten, dat eindigde met planeten. Dat was dan weer redelijk eenzaam, maar nu was 't gedaan want er zaten celletjes aan te komen. Die celletjes leerden altijd nieuwe spelletjes. Ze moesten zichzelf niet meer kopiëren toen ze met seks begonnen experimenteren. Van die celletjesseks kwam dan het eerste orgaan en lichaam en nog was 't niet gedaan. Tussen alle verschillende soorten groot en klein is ook de mens ontsproten. Wat had hij een leven. In 't begin bleef hij in de buurt van z'n bomen hangen, eten genoeg, aan loonwerken ging hij zich niet laten vangen. Nog bossen genoeg in die tijd, jacht en pluk en nog allerlei andere leuke dingen. Van zodra 't ergens te koud werd zijn we dan van d' ene streek in d' andere gekomen...altijd maar van 't goeie leven blijven dromen. Toen kwamen er tussen de mensen zij die nooit kontent waren met zo maar genoeg of een beetje...ze wilden...je kan't al raden 'stamhoofd' en 'koning' worden geheten. Alles wat er voordien teveel werd gemaakt, eigenden ze zich toe...en verkochten het...wat maakten ze ons daarmee moe. 'Handel' noemden ze het en 'geld' en 'duiten', meer en meer konden we naar ons schoon leven fluiten. Toen vonden die nooit-*contenten* dan ook nog eens wapens uit om ons anderen hun bezittingen leren te veroveren...zo verdween op den duur alles wat ons vroeger nog kon betoveren. D' ellende bleef maar duren, stopte nooit voor lange jaren meer. Ondertussen kwamen er velen, ze noemden Confucius, Lao-Tse, Boedha, Sirach of onzen-lieven-heer...ze hadden het allemaal wel goed voor, maar werden ook voor nog meer uitbuiting gebruikt. Vroeger hadden we genoeg aan de zon en de maan, een kampvuur en eten...waarom moesten we dat nu nog allemaal weten ? Ook veel filosofen sloegen zich door allerlei uitleg heen, ieder tijdvak volgden ze alle wel en wee op de been. 't Ergste was altijd dat een deel van die *tisten* alles in dienst van negatieve machthebbers wisten. In feite kwam het samenleven beheren ons toe en niet de nooit met genoeg *contenten*...maar 't was al te laat...ze bestonden al uit een legertje serpenten. Hun pluim of hun toets, hun bik of hun krijt, altijd tot collaboratie met het kwaad doen bereid.
We besloten ons wel ten allen tijde tegen hen te keren. Waarom zouden we voor hun onzin blijven creperen ? We bestudeerden hoe dat toch allemaal kwam dat we ons lieten vangen door hun steeds her aangepast gezwam.
De ene keer riepen z " 't zijn heidenen, hak ze in de pan", dan weer "pak ze want ze lezen de 'koran". Nu durven ze wel niet meer te roepen "pak de olie"...maar we zijn nog altijd de dupe verdorie. Is het geen waanzin van een systeem te willen in stand houden dat niet kan blijven bestaan als het niet altijd meer goederen produceert...wanneer zullen we dat hebben geleerd ? Dan nog liever een dictatuur van de meest menselijke oplossingen. De dupe, de dupe, we zijn weer dik de dupe, al eeuwen, eeuwen lang. Betaald in verschillende soorten en toch allemaal gelijk voor de wet, ja, men heeft ons dik afgezet. Oh die allerrijkste der Staten, ze kunnen het niet laten, van Vietnam tot Irak, kwamen, komen ze terug in een zak en lieten verwoesting achter, geen humanitair doel maar de macht van het geld en de militaire stellingenoorlog zit erachter. Hadden ze ginder een maand serieus gestaakt, dan waren ze nooit uit vechten geraakt. Want van 't eigen werkvolk hebben ze schrik...waarom geven wij in geval van oorlog te weinig kik ? Onrecht is niet echt...het is meer gevecht. Er is maar één land en dat is moeder aarde...'k wou dat het in de wereld wat bedaarde. Als het zo verder gaat dan staan we als terroristen te boek als we nog eens serieus boos worden omdat men ons dan beschouwd als onbeschaafde horde.
Sommigen komen rond met bijna niks, anderen hebben nooit genoeg...is er al een regeerder die ons daarover een menig vroeg ? Waarom moet wie waar worden omvergeworpen...het privébezit van de grote sektoren heeft ons inderdaad onderworpen. Wapens ? Wie betaald die allemaal ? Wapens hebben nog nooit iets opgelost...zo iets kannibaal !!! Maar van nu af aan alles beter. Weg met de macht van de poen, geef mekaar een zoen, belet van mekaar kwaad te doen.
Heb alleen eerbied voor wie eerbied toekomt in de geschiedenis, eer alleen de strevers naar gerechtigheid en niet de volksverlakkers. Kritiek op de leiding van de kleine groep die het grote geheel versmacht heeft ons al altijd verder gebracht.
Eerst de adel dan de burgerij en dan de laatsten...de proleten...zullen de laatsten zich ooit eersten weten ? Geen wonder dat we vaak verdeeld naar voren treden kameraden...we zoeken teveel het verschil ipv de gelijkenis...we weten wat daar is mis...van daaruit moeten we vertrekken om samen op te trekken met een heel goed alternatief plan over hoe het ook anders kan. Lezen, een zegen, kritisch lezen een verworven gave, schrijven z'n doel het onrechtvaardige begraven.
Op tijd ne boek lezen over het verzet tegen de oorlog, de onderontwikkeling en de sociale strijd en alles zal beginnen veranderen in je hoofd mettertijd. Zolang sommigen als nihilistische nozems willen leven en niks om 't gewone in 't leven geven, om het belangrijke, niet zozeer om teveel goederen...zal alles blijven verloederen. Zo verloopt dag na dag en ook vandaag gebeurde er weer heel wat, maar nog altijd hebben wij gewone zelfstandigen en loontrekkers weinig vat en doen te weinig aan ons bevattingsvermogen. In Ecuador leeft ne stam, héél eenvoudig, ze moeten van die olie-*boorders* die hun bomen kappen niets weten...hopelijk zijn wij wat zij nog weten nog niet vergeten...dan kunnen we gezond blijven eten.
Blijf maar mensen afstompen gij rechtse kranten, de arbeidersklasse, de boeren, weten ooit nog wel weer van wanten.
Als 't weer tijd is om te slapen en je in de morgen weer beter dan gisteren weet wat er fout loopt, komt de hoop weer dagen, weer je schouders nodig om het waarom van ellende te helpen schragen. Cineasten aller landen, ook uw lampen

moeten blijven branden, niet om kitsch te maken, niet om 8C nepgangsters te tonen, maar om hen te ontmaskeren die massacreren, jobs of levens...in 't beeld brengen alsjeblief...pak de echte dief...hun zelve herstructureren ze niet...een top job hier, eentje daar, de kleine man, altijd de sigaar. Aandachtig zijn, want de media heeft je liever klein. Koningshuis, papendom, veel fait divers, je weet toch waarom? Je mag niet echt weten waarom alle ellendigheid tot in den treure gebeurd...blijf maar liever goedgehumeurd. wat sport en spel en je leven is geen hel, je bril gekleurd. Modern fascisme is veel slimmer dan het oude...voor wanneer het moderne collectivisme ? Allochtonen. Het valt dagelijks over de mond...een woord dat nog niet zolang geleden niet eens bestond. Eigenlijk is er maar één politiek ding dat telt : recht op werk en op tijd stoppen voor onze zerk. Dikke nekken. Gerespecteerd. Toch zo geleerd. Neerbuigend doen vermijden ze natuurlijk, alles wat ze miszegden bedoelden ze niet zo...letterlijk of figuurlijk achteraf...en wij maar blijvend in bewondering staande...PAF.
Nog éénmaal schrijf ik de essentie van het conservatieve gewauwel neer : ze willen meer en meer en meer. Als 't moet gaan ze nog liever kapot aan het bestrijden van ons en mekaar.
Wie is er rijk en arm, niet iets als dag en nacht, maar iets als te weinig solidariteit en te weinig kansen...leer samen *groeps* te dansen. Op vele plaatsen tegelijk ondergaan we de gevolgen. Ogenschijnlijk zitten we goed in 't Westen...we trekken ons van de politiek niks aan...'t zal allemaal wel overgaan. Honger en armoede...ver weg, allée komaan, niks aan te doen zeg !
Angst voor de vreemdeling in 't land...zo zie je maar het probleem komt toch naar de overkant. Goed, die oorlogen dan, zo ver weg...tot de auto's niet meer zullen kunnen rijden...hoe komt dat nou zeg ? Ongelofelijke cirkels van wraak en weerwraak teisteren de wereld. Totaal herbeginnen op basis van een menswaardig inkomen voor iedereen.
Wat vergiftigt de menselijke geest het meest : ongezonde voeding, ongezond denken, ongezond fantaseren, doemdenken kies maar uit...de productie in handel in dit alles verbieden en daarmee uit ? Blijven geloven dat de wereld niet bedoeld is om voor altijd de gevolgen van onderontwikkeling in al zijn vormen moeten te blijven ondergaan. Toegeven dat er eerst het ei (de cel) en dan pas de kip was. Het onzichtbare, de straling, schiep de materie, daarna schiepen wij al bij al op tijd veel miserie.
We moeten er echt iets gaan aan doen als we voor eeuwig willen rusten...zodat er overal vrede aan spoelt aan de kusten.

De fietstocht naar de notenberg
Helder, zonnig weer, de benen doen alleen in 't begin zeer.
De fiets, hij kraakt zelfs niet meer op de terugweg.
Glijdend door de bries tussen de bloesems van appelen en peren
elk een andere kleur en geur en tijdstip dat de bloesems *zo of zo zijn*
Bloesems van fruit lijken niet te verwelken, ze *ontkelken*, hun blaadjes vallen af naar gelang de wind
of de vrucht die in de bloem is gevormd.
Typische notenbergsteen gevonden, door maaimachine in twee gekliefd, groen vanbuiten, blauw vanbinnen, denk ik althans, ik zal het eens vragen aan iemand die het beter weten kan.
In gras gelegen, nagedacht ...of wat is dat bij mij over dementie en allerlei wereldproblemen

Poëzie in m'n hoofd
ik zal geen pisbloemen 'paardenbloemen moet je zeggen'
hun zaad meer rondblazen
laat de wind dat maar doen
ik zal geen mensen meer proberen overtuigen
laat het leven en de geschiedenis dat maar doen
ik zal niet meer geloven dat ik soms gek aan 't worden ben
laat de anderen dat maar doen
ik zal geloven dat wat iedereen op een warme manier wenst
ooit op de een of de andere manier toch eens uitkomt
al is die persoon al lang gestorven, al is het met andere mensen
ik zal geloven dat ik geen transmitter ben
die een piepklein stukje van dat alles mogelijk maakt, gewoon mens
terwijl ik het schrijf fietst er iemand al fluitend onder mijn raam voorbij als we met z'n allen moesten geloven dat vrede mogelijk is, dat bewustzijn mogelijk is,
dat verzet mogelijk is, was het overmorgen met oorlog en armoede gedaan
Opeens was de zon weg, de fiets op naar huis dit even neerpennen
De rest van de dag mijn rol tussen mensen weer gespeeld.
En achteraf weer veel te veel overbodige? en nodige verbanden moeten verwerken.

aan iedereen die...

Die het leven hongerig liefhebben blijft.
Die weet dat er niets zonder gekende of nog onbekende vormen van energie kan bestaan.
Die weet dat leegte niet bestaat, maar dat je ze in je leven wel oproepen en scheppen of overkomen kan.
Die zich niet door de heersende ideologie laten overwoekeren heeft.
Die in het bestaan allerhande soorten bewustmakende en levensnoodzakelijke evoluties naar meer zin ontdekt.
Die weet dat het nieuwe en het *oerlijke*, alhoewel verschillend van uiterlijk en inhoud nog altijd één willen zijn.
Die denkt dat de dood slechts gedeeltelijke onbereikbaarheid is.
Die vanuit diverse tastbare werkelijkheden zoals allerhande soorten wetenschappelijke kennis en diepgaand geanalyseerde gevoelens, reeds de kunst van het innerlijke observeren beheerst.
Die vanuit de kracht van deze *inner* communicatie probeert te communiceren.
Die de waan en de echtheid, het kaf en het koren, al onderscheiden kan.
Die weet dat ook de eenvoudige van geest je kunnen vooruit stuwen.
Die weet dat eenvoud de sleutel tot het begrijpen van het complexe is.
Die de 'aanraking' en het 'betoverende' in het lezen en uitspreken en vergelijken van woorden ervaart.
Die de samenhang van de gebeurtenissen in z'n leven als wisselwerking met de totale eenheid van alles kan zien ...en daardoor zijn individueel en collectief bewustzijn verhoogt.
Die weet dat het denken over z'n eigen leefwereld onlosmakelijk verbonden is met de totaliteit.
Die, misschien onderbroken, maar immer constant aan de kwaliteit van de communicatie rondom zich werkt.
Die begrijpt dat al het vorige in een nieuwe manier van met mekaar en zichzelf omgaan zal resulteren.
Die beseft dat het beheersen van de dynamiek achter het persoonlijke samenleven van mensen; van de kleinste kernen tot de algehele wereldmaatschappij; dat dit alles al op zich een nieuwe vorm van kunst is... een kunst die van een gezonde *innercommunicatie* vertrekt.

Die weet dat het individuele en collectieve kennen tot een hogere mate van bewustzijn leidt...en dat dit bewustzijn de wegen naar het kwantitatief en kwalitatief betere opent.
Die weet dat bepaalde juridische en morele wetten zowel veiligheid als bedreiging kunnen zijn.
Die weet dat alles zich uiteindelijk toch ontwikkelt in de richting van wat het optimaal zijn kan.
Die weet dat gedachten en structuren die het nefaste deel van het oude willen in leven houden op kleine en grote schaal schade aanrichten .
Die beseft dat sommigen die dit alles nog niet goed verwoorden kunnen, soms meer bereiken en soms meer uitstralen dan zij die dit alles snappen en uitleggen kunnen.
Die met dit alles begaan wil zijn...omdat je er uiteindelijk niet meer los van geraken wil. Die de ware inhoud van het woord vrijheid snapt.
Die vanuit zichzelf en anderen tot volle rijping komen wil.
Die op positieve en negatieve manier tot het opbouwen van mijn begrijpen heeft bijgedragen, van de holbewoner tot en met mijn huidige buur.
Die weet dat geld alleen niet gelukkig maakt. Die weet dat we met het woord 'God' eigenlijk de bovenmenselijke eigenschappen in onszelf bedoelen.
Die weet dat alles wat bestaat zowel natuur en cultuur tegelijk is...en dat er niets anders kan bestaan.
Kortom : Graag leven, net als samenleven is de grootste kunst...*innercommunicatie* is de nieuwste kunst. »

spiritualiteit is ...

***het kunnen genieten van het onbestaande niets, te midden altijd iets
***is een werkmens die 30 jaar na WOII zegt : 'kom nog eens af, maar niet met zovelen tegelijk' (hoelang zal het duren vooraleer dat ook weer in de Balkan
***zijn de ogenblikken waarin blikken mekaar voelen, niet alleen mekaar bekijken
***is het soort durven dat overdreven ego denken overschrijdt en solidariteit wordt
is mensen die je via negatieve emotionaliteit willen overdonderen, handelend overvleugelenis ook economische uitbuiting bewust afwijzen en maatschappijkritisch denken
***zijn die dagen dat je je zo goed voelt, dat bepaalde periodieke stukjes van je levenspuzzel je aangereikt worden, zonder dat je teveel tobben of lijden moet
***zijn ook de zware dobbers in het leven
***zijn de echte dromen en de echte beelden en het echte vóór aanvoelen
***is de wetenschap dat gepast zwijgen veel energie vrijmaken kan
***zijn de toppen van nederigheid, gespiegeld aan de pieken van eigenwaarde
***is vanuit veelzijdigheid inspelen op de rol die van je verwacht wordt
***is weten dat rechtvaardigheid meestal op lange termijn werkt...en waarvoor spiritueel 'geloof' dient
***is hopen dat het geplande positieve grote oogst voortbrengen mag
***is het als negatief aangevoelde niet eindeloos herhalen, maar analyseren, ontmijnen en omkeren
***is de theorie tot in de fijnste vertakkingen in de praktijk aanvoelen kunnen
***is weten dat je geen meelij moet hebben, maar door soms mee te lijden, 'ervaart' en begrijpt , zodat nadien anderen beter zouden kunnen begrijpen (kan je niet blijvend blijven doen)
***is aanzetten geven opdat de zin van 't leven begrepen wordt
***is machtsstructuren door soepele tactieken in een dwingend alternatief ombuigen
***is weten wanneer vertrekken, wanneer ophouden, welke snelheid, welke tijd...is soms ook niets van dit alles weten, maar kunnen licht blijven, vol vertrouwen je weg gaan...echt geloof
***is geen negatieve straling laten vertrekken, alles en iedereen speelt z'n rol
***spiritualiteit vertrekt van een goede *innercommunicatie* met jezelf

philosophy

the dry leaf leaves the three
what a windy musical way to go, who left who ?
the three the leaf or the leaf the tree ?
the answer : as one as chicken and egg...that will do.
in every atom there is already an idea
like it takes you and me to get to three
philosophy makes this interaction understood
from where life began till what's to be done
the more patient and wise
the more nihilism loses it' s disguise
no distance between reptile and human being
now we understand, then we were only seeing
life, one big orchestra of real art
each of us playing our daily part
dating back from times nobody counted the days
when space and matter wanted to find a way to express by word and image where they came from
to unfold the mystery of the becoming of real freedom
even if you do not act ...you do !
the never ending spiritual adventure needs you too
life is not only about genes being created
but also about values being updated
the laws of nature are the notes of life
matter wrote the symphony for the piece of man and wife
matter became us, we became friends, family, lovers...
...why, is what we will have to discover
our essences confront each other
sometimes we help by not helping, not bother
biology transmits it's problems and solutions
the new generations always ad to the conclusions
love is lightening the strong and weak parts
it proves that living together is the greatest art

beschouwende citaten

een beter kennis van de geschiedenis van de materie, de mens, het sociale overleven, de filosofie, de psychologie en andere krachten; draagt bij tot een betere *innercommunicatie* met jezelf en de dialogen die daaruit voortkomen

mensen van goede wil krijgen vaak zoet geserveerde bittere pillen te slikken

zinloosheid versus leven

hebzucht leidde tot politieke organisatie...verweer ertegen ook
iedere keer het verweer toegaf aan de hebzucht werd de organisatie ervan verpletterd...
of ontaarde in oorlogen telkens de collaboratie met de hebzucht werd voorbereid
Karl Marx bidt voor ons

eerst als je berust in het feit dat je relatie is uitgeblust wordt het tijd dat je een ander kust

de verworvenheden van de arbeidersstrijd heeft vele reformisten een kortere neus gegeven om langs te kijken

als de zon ondergaat schildert ze in een uur op mijn muur een met de wind bewegend schilderij.
de krachtsverhoudingen tussen individuen en sociale

groepen en wat wanneer en met wie
onder bepaalde omstandigheden maar mogelijk was...noemt men geschiedenis of liefde

voor de bovenmatig begaafde observator is alles voorspelling

interpretatie is alleen moeilijk vanwege zijn multifunctioneel karakter

idee voor iemands doodsprentje : eindelijk kan hij doorslapen

je kan niet blijven broeden op onbevruchte eieren
onverschillig evenwicht, twee eenden, dobberend op het water kammen pluimen

bijgelovig is soms best als je ziet wat men als waarheid verkoopt

er zijn twee manieren om het leven te interpreteren
de ene zoals een bos, aangeplant door de mens, recht op recht.
de tweede is de manier waarop de natuur dat bos plant

als het leven een vuur is, zijn de krachten die het aanmaakten, bijzonder getalenteerd

maybe love is a kind of hypnosis that an often unknown force uses to bring people together because it wants to experiment with their strong and weak emotions

maybe the whole world was an internet even before it was invented
-spirit is one

bedankt sommige filmakers, want sommigen hebben beelden nodig om zich realiteiten voor de geest te kunnen halen

als vogels van sommige *dino's* afstammen is de evolutie een symbolisch spel van log naar licht en vliegen...en de reis van aap naar mens dan ?

ode aan de kip, merci voor al die eieren per jaar, al dat scharrelen een mooi gebaar

soms is eenzaamheid helend voor genieën...soms pijnlijk

diegenen die het niet zo kunnen uitleggen hebben alleen hun geloof in zichzelf nodig

vreemd hoe iemand voor zijn tijd al een stukje sterven kan op een mislukte, goedbedoelde poging groeit soms nog wel een bloem

het zelf eerst achteraf versteld staan van je werk, onbeschrijfelijk gevoel

de filosofie kan mens en samenleving veranderen

een braambes is een zichtbare molecule

HUMOR. INDIEN ONS MA ONZE PA VOOR ZE MIJ MAAKTEN, HAD LATEN ZITTEN;
DAN WAS IK NEN HELEN ANDERE GEWEEST !

het geestelijke is een relatie met je eigen, in de totaliteit van het alles.

zijn wij niet de slaven van onze wonden ?

één druppel olijf-en één druppel visolie maken grote kunst op een wateroppervlak
...moet je eens proberen

er zijn drie soorten 'verdragen', je eigen en anderen...en...

al wat je dient te weten daar kom je ook achter op de meest ongelofelijke manieren
welke functie heeft ze nog, de voorbijgestreefde ziekelijke jaloezie ?

ER MOET ERGENS EEN GELIJKENIS ZIJN TUSSEN WETEN HOE JE EEN KACHEL MET HOUT MOET AANMAKEN EN HET JUISTE MOMENT OM EEN ROMAN TE KUNNEN SCHRIJVEN.

EEN MENS HEEFT EEN GEHEUGEN. DAARIN ZOUDEN OOK STEMOPNAMES VAN BEPAALDE MOMENTEN MOETEN ZITTEN OM TE WETEN HOE HIJ DAN KLONK. DAARVOOR ECHTER ZIJN ER DE ANDEREN EN HUN OGEN EN OREN WAARBIJ WE DAN TERECHTKUNNEN. DE ANDEREN ZIJN ONS TWEEDE GEHEUGEN.

LES MOTS SONT LE DECOR. VIVE UNE SOCIETE SANS ARGENT; SEULEMENT POSSIBLE SI ON N'EST PLUS SI DEPENDENTS DE NOS EMOTIONS NEGATIVES.

GOD IS NIET ALLEEN ZELFKENNIS EN ALDUS KENNIS VAN DE WERELD, MAAR KAN OOK EEN ORGASME, UIT WARE WOORDEN EN GEDACHTEN GEBOREN, zijn.

woorden kunnen in een negatieve strategie ingepast worden terwijl ik de zaadjes zie rond dwarrelen probeer ik m'n filosofie te ontwarrellen

IS ER TOCH IETS STERKER DAN HET WOORD ? ER ZIJN LIEFDESNACHTEN DIE MEN VANWEGE HUN GEHALTE OP PAPIER ZET. ER ZIJN ER OOK DIE JE NIET OP PAPIER ZET, MAAR DAAROM NIET MINDER INTENS WAREN. ER ZIJN ER OOK DIE JE BEST NIET OP PAPIER ZET.

WEER EEN TITEL VOOR WEER EEN BOEK DAT IK NOOIT ZAL SCHRIJVEN MAAR ZICH IN REALITEIT DAGELIJKS ECHT TOONT : 'HET LEVEN VAN KOETS TOT LIJKWAGEN'.

filosofie staat nooit los van de rest

boeten we gevoelsmatig voor de weg die we niet volgden en die toch de onze is ?

de media stopt soms valse helden in ons hoofd, door onze interesseloosheid vragen we daar soms om

een dichter is soms een MYSTicus. Mist is vocht en regen en koud en warm tegelijk...en al die dingen maar een moment lang echt

iets blonk als gouden glas in het gras, ik ging op m'n knieën zitten en zag dat het een dauwdruppel was

HET GELOOF IN HET OP BEPAALDE MANIEREN VOORTBESTAAN VAN ONZE GEEST,
HOEFT NIET TEGENGESTELD TE ZIJN AAN DE ONTWIKKELING VAN DE WETENSCHAP. GODSDIENST, DIE GEEN '*RELIGIE*' WORDEN KAN, DIE DUS FILOSOFIE EN WETENSCHAP NIET LEERT '*verbinden' (relieëren)* IS IN HEEL VEEL GEVALLEN EEN GEVAARLIJKE THERAPIE.

ZEI DIE VROUW TEGEN HAAR MAN : "ALS ER EEN

HEMEL BESTAAT, DAN ZULLEN DAAR ZEKER EEN KLEINE MINDERHEID MANNEN ZITTEN. WAAROP HIJ REPLIKEERDE "PROFITEER ER HIER DAN NOG MAAR WAT VAN WANT GINDER GAAT GIJ ZEKER ALLEENSTAANDE ZIJN".

Aan een ex moet je kunnen terugdenken zoals aan goede reizen die je gemaakt hebt;

met hier en daar wat tegenvallers.

armoede, zowel als rijkdom kunnen een bron van fanatisme zijn

rijkdom, armoede, emoties en conservatieve religie; zitten in de weg van progressieve mensen

je moet eens in de buurt van een militaire vliegtuigdemonstratie gaan als je een klein beetje wil weten hoe afschuwelijk het moet zijn van gebombardeerd te worden

werkmoto : don't hurry be happy in plaats van het klassieke 'don't worry'

een scheiding is een langzaam of snel proces van ontdekken dat je toch niet zo aantrekkelijk bent voor mekaar

VOEDSEL VOOR DE GEEST

bijna alles voor mensen met interesse in :
filosofie, geschiedenis, samenleving,
psychologie...via uitleg, lezen, kunst en media, wandelroute met teksten
en citaten of je op de vijver begeven

elk seizoen heeft zijn eigen soort stilte

als je naar een groeiende appel kijkt, kan je hem niet zien groeien, maar
je weet dat hij groeit

niet altijd waar voor PC én mens :om een gedicht te maken moet je een programma hebben

vier fasen van het leven : zich tegen het lot verzetten, er door gaan, het aanvaarden en
dan je eigen perspectief zoeken

gebeurtenissen en woorden maken soms beelden en indrukken om een boodschap mee te delen die je 's avonds uit je slaap houdt en 's morgens klaar wakker maakt

<u>is er een stof die zich bewust is van het zijn en die heel de weg van atoom tot cel en mens NIET moeten afleggen heeft om dat bewustzijn te bereiken ?</u>

gezichtspunten evolueren voortdurend totdat je doorhebt waarom alles was zoals het was en is zoals het is en wordt wat het voorlopig maar worden kan

theorieën over doden en levenden : of niks meer, maar niks bestaat niet ,of A hoort B wel, maar B A niet of omgekeerd en ze proberen dat mekaar duidelijk te maken, of compleet gescheiden werelden of één dezelfde geest of alleen erfelijke reïncarnatie
of al sterven terwijl we nog leven

zorgen voor jezelf is de beste manier om voor anderen zorg te kunnen dragen

jij bent alles voor mij, van druppelteller tot hogedrukstraal

leven is dingen doen en denken die je dermate interesseren dat je niet nodeloos gaat zitten filosoferen over dingen die niet bestaan en zaken of mensen najagen die voor jou onbereikbaar zijn

de strategen van 't grootkapitaal, het is ze niet zozeer om het geld, maar om het dwaze geldspel zelf te doen

pedofielen zijn als vandalen die telefoonkasten vernielen, of subtieler, de draden ervan verwisselen

spijtig dat rijpheid ook soms het in liefde elkaars hemel en hel gedeeld hebben is
en dat je daar eerst achteraf zicht op krijgt

liefde is weten hoe je woorden, beelden, dromen, geluiden en symboliek kan interpreteren
kent de massa de woorden erectie en orgasme beter dan 'imperialisme' en 'grootkapitaal'?

it is time to take a true valuable point of view concerning the madness all around

'de stengel is de uitloper van de tak', wilt iets zeggen maar ik weet niet wat, denk er zelf maar eens over na

de wereld zet een advertentie :' burgerlijke staat, burgerlijk kapitaal en burgerlijke filosofie vraagt wetenschappelijk socialisme '

'opgepast voor loslopende honden' is *verschietachtiger* dan 'voor onze kinderen rijdt voorzichtig' voor sommige automobilisten voor wie de straat een snelweg is

ik hoor liever spreken van een strijd tussen het lelijke en het mooie dan een strijd tussen het kwade en het goede

mensen willen duidelijk weten wat ze moeten doen

de één ziet uitgestrekte akkerlanden, de ander denkt aan de vroegere wouden en het labeur van hen die alles vlak maakten, de soldaten die eronder liggen

als je enkele dagen geen mens meer gesproken hebt, weet je pas wat je mist tot de klanktafel die je hoort niet bepaald jouw stijl van voelen heeft

porno is niet bewustzijnsverruimend, maar instinct verruimend en jaloezie is een ontvlambaar product

wanneer je eenzaam bent zijn duizenden waardevolle ervaringen onbereikbaar
-'alle politiekers zouden rood moeten worden'

er is een verschil tussen het zijn en kunnen zijn van iemand

onmogelijk wordt definitief onmogelijk als je het mooie teveel theoretiseren wil... theoretiseren wordt dan terroriseren

beter een oude mens dan een oud monument opzoeken schrijven is sterker dan praten omdat men niet echt meer praat

de dubbele bodem van het sympathieke beeld met bijbedoelingen

spijtig komen sommige intellectuelen veel vlugger tot

schrijven dan veel arbeiders

hij begreep iedereen maar werd er weinig om begrepen

een mogelijke bron van schrijven : het onbegrip van de niet-filosoferende mens

schrijftaal, filmtaal, citaten; wat blijft bij ?

een dichter staat dichter

schrijven is de materie die zich in vergelijkingen aan mij opdringt

ogen als zwaarmoedige deelgenoten van een innerlijke verscheurdheid

mensen zijn als bananen, je moet ze de tijd geven om te rijpen

ik ging buiten en de eerste bladeren waren terug, alles is voortdurend in beweging,
alleen door tijd zie je dat zo niet

het bewustzijn is de meerwaarde van het individuele aanvoelen van alle elementen uit de tabel van Mendeljev
de rook van een vliegtuig in de lucht is als het spoor van een slak of aardworm beneden

sterven eenden op het water ?de pijn uit het verleden is niet het belangrijkste, alleen het begrepen hebben en de goede herinneringen zijn de vlinder, de rest cocon

de jeugdigen moeten nog een stuk meer aarden, de ouderen terug meer hemelen

welk is het verband tussen weerstand, elasticiteit, kracht en geloof en de steeds wisselende levensopgaven ?

minder kan soms voorwaarde zijn voor meer en beter

ogen zijn het gezicht van levenskrachten

de eenzame vogel verandert zijn lied niet tot één eentonige klank

dat stinkt hier, dat lijkt nergens op, want het is hier zo mooi

het spel van licht en lucht met water en groen, meer heb ik soms niet vandoen

de notenbergcitaten (tot 18de tot 25ste week 2006°)
-Kleed de naakten niet in luxe
-Zijn, van straling naar atoom, planneet en cel en weer naar straling.
-Materie, de dochter van de geest, van straling, mannen en vrouwen, kinderen van de geest.
-De logica is de olie van de geest.
-Indien ik geen andere mensen kende, zou ik deze gedachte niet hebben.
-Hoelang je nog leeft hangt hoofdzakelijk van je bestaansredenen af.
-Een mens is geen machientje dat zolang of zolang meedraait, zijn bestaansvoorwaarden zijn met de bestaansredenen van anderen verbonden.
-Structuur is een ladder naar hogere zijnsvormen van bewustzijn...chaos kan soms een parachute zijn als je te snel gestegen bent.
-Internationalisme kan alleen lukken als gewone mensen overal voor gewone rechten opkomen.
-Wie onrecht doet begaan, kan niet meer recht in zijn schoenen staan.
-Wat je weet, waar wordt het bewaard ?
-Het is heerlijk te weten dat je het leven bewust aan 't beleven bent.
-Iets willen of niet meer willen doen, gekoppeld aan over-overtuiging,
riskeert van niet of weer voor te vallen.
-Roddels die bijdragen tot een mindere reputatie, beschermen je soms uitzonderlijk.
-Sommige dingen bestaan in functie van te worden vergeten, na de geboorte van het inzicht...een ander deel verhuist mee naar de eeuwige stralingsvelden.
-Veel moet gebeuren, veel gebeurt niet, alles is noodzakelijk en minder noodzakelijk, soms bijna overbodig, weinig is vermijdbaar...zo componeert men een eeuwig lied.
-Elke dag is een jaarring van je leven.
-De fiets vraagt de brommer stiller te zijn, de trein vraagt de auto van thuis te blijven,
wij vragen ook voortdurend dingen aan mekaar.
-De notenbladeren dansten op de berg, alsof ze door de wind werden bemind.
-De wetenschap is geen tegenstander van het geloof in vormen van eeuwig leven.
-Het praten kwam tot leven, niet alleen om te overleven, maar meer en meer opdat we onszelf zouden kunnen uiten.
-Het schrijven is uitgevonden opdat mensen zouden verder doordenken.
-Vroeger bewerkte ik velden en boomgaarden. Nu rust ik er en schrijf ik er dan vruchten van de geest neer.
-Als je kalm bent ben je meer op de plek waar je op een bepaald moment moet zijn...
ben je niet kalm veelal ook...maar dan leef je niet ten volle.
-Zoals een vogel voor het oog van een vogelbespieder opduikt, zo volg ik soms m'n geest tot hij iets van speciale waarde ontwaart, formuleert...onnoemelijk veel kleine dingen gaan zo'n moment vooraf, werken zowel mee als tegen.
-Een mens is soms een kalkoen en kakelt maar wat als hij beter zou zwijgen.
-Al is niet-genetische reïncarnatie een misleidend aantrekkelijk idee,
sommigen zou ik het niet aanraden
...vaak is rechtstreekse biologische incarnatie al moeilijk genoeg voor hen.
-Als ik 's avonds buitenkom begint hij altijd vanop dezelfde plaats te kwaken,
alleen een reiger zou hem daar aan kunnen doen verzaken, maar ach ja, 's avonds slapen de reigers.
-De kracht van onze kern leeft verder, de vrucht van onze opgedane kennis en wijsheid,
ons vermogen tot het dragen en geven van liefde.
Hoe die kracht dan verder leeft...? misschien niet zoals we ze nu ervaren,
maar een soort energie die dingen doet o n t l u i k e n in de klassieke 'levenden'...
-Als er beelden op je tv komen vanuit de lucht, als je kan telefoneren en praten en schrijven en zelf vanbinnen of vanbuiten een scherm hebt...waarom zou het leven dan niet een eindeloos door evolueren in verschillende dimensies zijn ?
-Een wekker heb je niet altijd nodig om iets met iemand af te spreken.
-Niet goed opgepompte banden zijn een verspilling van energie...een bewustzijn dat niet helder gehouden wordt ook.
-Heel af en toe is er iets dat je zomaar aangeeft dat aanbreekt waarnaar je hebt gestreefd
...een moment, een uur, een dag, een week, een jaar later ben je er dan weer bijna opnieuw korter bij.
-Geen dag is dezelfde, hoe meer tijd voor niet-geestdodende keuzen,

hoe meer inspiratie voor een verdergaande leuze.
-Soms zie je in een blik hoeveel watertjes nog iemand doormoet,
soms heb je het te laat door en wordt je toehoorder voor je het weet ineens een
zagerig koor uit een onverwerkt verleden...op zoek naar een gehoor.
-Soms moet je van plaats veranderen om het hele plaatje te begrijpen.
-Soms moet je je leren inleven in iemand anders...om de structuur van wat er mis kan gaan beter te verstaan.
-Aan ieder voorwerp is wel een bepaalde herinnering verbonden die een vergelijking oproepen kan...'ook stenen spreken', zegt men dan.
-Aan ieder wezen kleven anekdoten over het specifieke zijn...het is een waar festijn om in dit oord van tegenstellingen te zijn...als je het lang genoeg uithoudt en ook het grappige ervan inziet.
-Is heel ons geheugen een deeltje van de globale software van onze geest en zijn onze hersenen alleen de, in dit geval, 'malse' hardware...
of zijn we allen keurig ingebonden boekjes, buiten of in ons hoofd ?
-Schrap al eens iets waar je zelfs na lange tijd niet aan uit kunt...en je probleem verdwijnt...omdat het misschien het jouwe niet is.
-In veel geschriften zit een beetje waarheid, een leugen wordt het pas als ze voor de verkeerde dingen gebruikt wordt.
-Hoe wijzer je bent, hoe meer het soms voor de buitenwereld lijkt alsof je je tijd verspilt.
-Het leven is een uitroepteken...de dood een vraag ernaar.
-Een dichter staat soms veel te dicht en ziet daarom ook niet alles altijd even klaar
als hij na de euforie van de waarneming niet de juiste afstand innemen kan.
-Nieuwe wezenlijkheden waarnemen is euforie, ze beschrijven daar wacht men best mee...tot de nieuwe morgen ze analyseert...dan nog is het fout van ze te snel willen in te kaderen tot het finale beeld...dat na een tijdje weer moet worden aangevuld met andere waarnemingen en ander geduld.
-Ook hij die alles op een rij heeft, kan niet verder zonder fantasie.
-Soms is het uitstellen van een ontmoeting wel ok, maar je blijft er wel alleen mee, soms tot wel, soms tot wee.
-De kracht die je bij het lezen van iets dieps voelt...is veelal niet dezelfde
als de kracht die je door het voorlezen aan iemand anders denkt over te brengen.
-Na de dood zijn we symbolisch zo'n beetje als een parfum, maar straling, het energetisch resultaat van levende bio die veel processen heeft moeten ondergaan om een goede distillatie te verkrijgen.
-In de complexiteit van het leven van anderen kan je vaak alleen kleinschalig ingrijpen, een bemoedigend woord, een lach, een simpele aanraking.
-Hoe zou het komen dat iemand die niet kan lezen of schrijven ook het essentiële van de rode draden in zijn leven onthoudt ?
-Als onze levens zijn verbonden en we zien mekaar bijna niet,
gaat de communicatie dan niet langs de onzichtbare delen van het geestelijke spoorwegennet ?
-Tijdens de ontlading van inspiratie gebeuren er in de buitenwereld al andere dingen die de nieuwe inspiratie opbouwen
...zo vergaat het ook ons leven en onze dood als inspiratie zelf.
-Zalig zo'n moment waarop je eens niets meer te verkondigen hebt.
--Een beetje emotie met een keer, doet soms al genoeg zeer en voorkomt het tot herhaling weerkerende, vervelende 'toch niet weer'.
-Als je te hardnekkig naar een 'ware' blijft zoeken doet het leven je wel 't een en 't ander uit de doeken...en wordt het zoeken soms vloeken.
-De liefde uit het verleden had zijn plaats en tijd en zin, maar een herbegin, zit er omwille van de toekomst zelden in. Wat diende te worden begrepen en overgebracht is immers op zijn tijd volbracht.
-Mensen die zich opofferen voor mekaar, gebeurt best in tamelijk evenredige delen.
-Al zie je op een dag maar één iemand, het kan een iemand teveel zijn voor die dag.
-Woorden van duizenden jaren geleden kunnen nog doorwerken in 't heden.
-De natuur, een rustige plek, een zalige stek...geeft z'n kalmte en licht af op een moment van gebrek...ga haar ook daarbuiten eens bezoeken.
-Iemand ontvangen terwijl je je kalmte laat verdringen, wordt geen samen zingen.
-In een gesprek spreek je nooit alleen uit wat je wil zeggen, je doet het in feite samen...twee lampen branden niet zonder stroom in hetzelfde huis.
-Als handen niet op tijd iets of iemand vastnemen, riskeren woorden te star te zijn.
-Wil je een goed gesprek, begin dan niet over een teveel aan gebrek van anderen,
maar probeer door van uit jezelf te spreken iets negatiefs te veranderen.
-Iemand die aan porno is verslaafd, meent een dieper aanvoelen te hebben.
-Niets of niemand kan het op de wereld komen verhinderen.
-Medicamenten zijn er voor fysieke pijn, laat de andere pijn gewoon zelf genezend zijn
...alleen iemand met een anderen fysiek bedreigende zielskrater gooit men best een pilletje in z'n water.
-Het mens worden woelt voortdurend in die delen die je van jezelf en anderen niet accepteert
...tot weinig nog moet worden geleerd en men vanuit een innerlijke rust berust.
-Rust gerust, ook voor de dood, die voor sommigen hemelse schoot, voor anderen een herexamen...buiten de school van het bio leven...of komt het herexamen eerst na de volgende big bang ? Rust gerust, want altijd komen er andere dingen op je af...en was er ooit iemand die het te vroeg begaf ?
-Als je iets langs een logische weg niet wil doen, zal je er soms toch langs een andere manier naartoe gedreven worden.
-Je kan het leven en de dood wetenschappelijk verklaren, maar gelukkig voor eenieders verhaal,
blijft er een groot stuk geheim...of slechts een moment lang begrijpelijk...meer kunnen we niet aan.
-Zonder ouder zijn kinderen niet. Met een teveel of tekort van de ene of de andere ouder soms moeilijker.
En dan hebben we het nog niet over de voorouders.
-De droom is niet alleen aan de nacht gebonden en altijd van licht.
-De kleine en grote dingen des levens die mensen echt binden, verslijten niet.
-De donderbeestjes kondigen het onweer aan, eens gedaan...waar komen ze dan volgende keer weer vandaan ? Je kan confrontaties niet ontlopen, je moet gewoon op tijd op goed weer hopen.
-We zijn zo vernuftig en toch doen we zoveel naar de botten, door opzettelijk naast goede doelen te sjotten,
ter wille van het plat gewin,...spin mens, spin en bemin.
-Wees wat je worden wil maar doe het niet uitsluitend om je in de ogen van anderen te bewijzen.
-"Ge moet dat de tijd geven", zei iemand ooit tegen mij. Al

heb ik die iemand nooit teruggezien,
toch gaat die waarheid nooit voorbij...al hielp ze maar één dag, 't is waar dat een waarheid ook op latere dagen nog veel vermag.
-In een land met weinig zonnige dagen moet je net dan geen gezaag aandragen.
-Al lijkt iets nog zo aanlokkelijk, al is iemand nog zo slim of mooi...vermijd geklooi...of je beland in je eigen kooi.
-Droomde van een wereld, kon overal op vakantie zonder gevaar voor bommen,
in al die warme streken leefde men van het toerisme, de werklozen kregen geld om alle vijf straten een frietkot open te doen,
de winst van de olie werd gebruikt voor de bewoners van door oorlog verschroeide streken.
-Denk niet te vlug dat je iemand echt kent, je zou je oren niet kunnen geloven als alles eens kwam naar boven.
-Wil niet alles van iedereen weten, dat heeft er al menigeen gespeten.
-Ieder wezen is een raadsel uit een ook genetisch bepaald verleden,
uit geschiedenis en evolutie van de opvoeding, uit karakter en levensomstandigheden...
je ontsnapt er zomaar niet aan door je eigen raadsel op te lossen, maar door mekaars *ontraadselaar* te zijn.
-Als we samen een puzzel van de geest zijn, hebben we dan maar één specifiek en uniek plaatsje in het bestaan ?
-do not unto others what they are doing to you
-ik zei tegen een vlieg, 'laat me jou vangen, dan gaan we samen vissen'
-velen willen wel, maar grijpen de kansen die ze krijgen niet aan
-spreek op speciale momenten een beetje vrank soms tegen sommigen
in plaats van ze te pamperen... om de innerlijke confrontaties die ze nodig hebben te willen stoppen
-vogels hebben geen bruggen nodig
-omdat je steeds nog zoveel niet weet hangen er soms onverklaarbare spanningen in de lucht
...kalm blijven en geduld hebben als je vindt dat je op de juiste plaats jouw rol speelt
-een kou van iemand vatten kan, een slecht gevoel van iemand vatten ook ?
-vandaag schep je morgen
-a fellow swallow fell low
-als de zon schijnt zie je klaarder
-alleen zijn zendt soms signalen naar toekomstige ontmoetingen,
velen blijven aarzelen, omdat ze in twijfel en gewoonte en gedeeltelijk gepredestineerd leven blijven hangen
-als men de beweging wegdenkt, bestaat tijd niet, en toch bestaat voorgevoel
-De dood bij leven al achter de rug hebben...is zoveel kennis, inzicht en wijsheid verzameld hebben
dat je totaal vrij van vrees bent geworden en vol van overgave aan je innerlijke goede gevoel.
-Intimiteit, inzicht en inkomen...of wat de meeste mensen in meer of mindere mate boeit.
-Menselijke contacten zijn op het verleden gebaseerd en schuiven in het heden naar hun enig mogelijke plaats in de toekomst.
-Kleiner of gelijk aan nul kan niemand of niets worden en alles heeft een vorm.
-Echt geloof is weten wanneer je om kracht mag vragen. Geloven is ook een innerlijke sprong wagen...of je nu een godsdienst volgt of niet.
-Een geslaagd leven heeft niet zozeer met goud te maken maar meer met het overwinnen van alle illusies die je op je weg zult tegenkomen
-Praten met iemand gaat beter als er wederzijdse interesse en aanvaarding is...van zodra het aspect 'goedkeuring' opduikt...wordt het al wat moeilijker.
-Laat het in een relatie nooit zover komen dat je om jezelf te beschermen de andere of mekaar in gradaties moet beginnen haten om jezelf of de andere of beiden te beschermen.
-Er zij duidelijk twee luiken in het schilderij van het leven : het ene wat er in de dag gebeurt, gezien, gedacht, gezegd, gegeten, gedronken, gehoord wordt en het andere wat er 's nachts en 's morgens her begrepen, herzien, herzegd, herhoord en herpland wordt. Is het niet onze taak om het waarom van dit alles op een hoger niveau dan van de angst om te leven te krijgen en ons naar de blijheid, billijkheid en verwondering en nieuwsgierigheid om dat alles te richten ?
-Net zoals bij een reis en kaartlezen willen we ook voortdurend weten waar we ons in het leven bevinden...op welk punt in de wereldgeschiedenis, op welk punt in ons persoonlijk leven ? Net als op de kaart heb je de grote lijnen en de kleine deelgebiedjes van iedere streek van de kaart. We maken al sinds altijd deel uit van die kaart van het leven.

<u>Begraaf me maar,</u>
desnoods aan de andere kant van de wereld.
Intens heb ik hier leren leven en innig meegeleefd.
Op weg naar meevoelen, te veel medelijden gehad.
Te veel lasten willen dragen en lusten willen begrijpen.
Mee gedogen van en in verzet komen tegen wat een mens te beurt kan vallen.
Op kleine en grote schaal, in heden en verleden, lichtbakens uitgezet naar dan.
Niet teveel naars meer moeten verdragen, mijn kinderlijke droom blijft.
Vreemd genoeg is er aan narigheid geen gebrek.
Vaak hebben we niet genoeg aan het spontane om gelukkig te zijn.
De eenvoud van de natuur is ons dan te rustig. De redenen waarom mensen bij elkaar horen, te complex.
Het deel innerlijke rust van de naaste, zalig of onuitstaanbaar bij momenten.
Vermengd met het deel onzekerheid en onrust, de basis van het bestaan.
Van daar ook weinig tijd voor de ontwikkeling van een sociaal bewustzijn.
De regels van produceren en distribueren, we zijn gewillige onderdaan.
Er meer mee begaan dan bij het wezenlijke in het leven.
Dus, begraaf me maar, leg me niet in chemisch bijtend zuur.
Het 'oplossen' van dode lichamen, weer iets nieuw om geld mee te verdienen.
Ach, graaf me een kuil en wikkel me desnoods naakt in een oud tapijt.
Of in een oude boekenkast met een plank er op, geef de boeken weg...
Als ik er de kans zelf niet toe kreeg.
Wees een verlengde van mijn leven door geen ruzie over bezittingen te maken.
Mijn echte erfenis zit eigenlijk voornamelijk in jullie ziel en wat ik er achter liet.

<u>Simpel als een stilstaand beeld in een emmer water</u>
Wanneer je een emmer water neerzet, zal je merken dat het spiegelbeeld daarin precies dronken ronddanst en altijd vertraagt tot dat ene moment van complete bewegingloze helderheid van zodra onder meer het evenwicht met de snelheid van de aarde rond de zon is bereikt. Op zo'n moment besef je het belang van helder denken.
Voorwaarde tot het verstaan van de essentie van helder denken is het doorheen de vaak woelige praktijk van allerhande bewegingen in het leven (zie het water in beweging), zo vaak mogelijk tot stilstand, tot rust geraken.
Vermijden van verstrikt te geraken in de over complexiteit

van allerhande situatie, is ten zeerste aan te raden, maar wegens oorzaken in verleden en heden en hun bijna onvermijdelijke gevolgen in de toekomst; niet altijd even goed doenbaar. Gelukkig volgt er op een these altijd een antithese en een synthese**...**wat zowel voor maatschappijen als personen in alle mogelijke relaties gelden kan. Dat allemaal met één bedoeling : dat iedereen de naar zijn omstandigheden dosis bewustzijn opdoet. De hoeveelheid vrijheid die je in deze spirituele evoluties krijgt kan beperkt of zeer ruim zijn, naargelang de omstandigheden en het kunnen aanhouden van je innerlijke evenwicht dat je veel omleidingen kan besparen en je een waardevoller inzicht over de verhouding tussen plicht en vrijheid kan geven. Een goed begrip van de details rond een bepaald gegeven, vertrekt altijd van innerlijk evenwicht en eenvoud...zo niet ga je worden platgewalst door de complexiteit.

d)<u>English poems & new quotes</u>

<u>Intro-octo politico</u>

NO JOB. A LOT OF TIME TO ASK WHY.
WORKING. PRODUCING MORE. THE RHYTHM HIGH.
TIME IS MONEY. TIME IS CALCULATED.
THE WORK YOU'RE DOIING FRUSTRATED.
CANNOT FIND SOMETHING ELSE RIGHT A WAY.
THIS IS NOT SUPOSED TO BE THIS WAY.
COMPETITION IS KILLING SOLIDARITY.
WHY POVERTY, WHY TO MUCH PROSPERITY ?
SCHOOLS, PARTIES, PRESS, UNIONS IN VAIN EXPLAIN.
EACH PASSING DAY ABSURDISM STRIKES AGAIN.
SOLUTIONS OFFERED TO SAVE EACH GROUP's SKIN.
HOW CAN A REAL ALTERNATIVE BEGIN ?
TAKE A CLOSER LOOK AT OUR SOCIETY.
FIND OUT WHAT HAPPENED TO HISTORY.
MONEY, POWER INFLUENCE DAILY LIVES.
THE PSYCHOLOGY BETWEEN HUSBAND AND WIFE.
DO NOT NEED ADDICTIONS ANYMORE.
IT IS TIME TO RESTORE.
FIND OUT WHICH EMOTIONS BLOCK CONSCIOUSNESS.
FIND OUT THE CAUSE OF DISTRESS.
DEVELOP THE STRONG PART.
LOVE KNOWLEDGE AND ART.
BE SOLIDARY WITH THE JUST.
TO EACH HIS PART OF THE WORK IS A MUST.
TAKE SOME TIME FOR SILENCE AND NATURE.
YOU ARE NOT A MINDLESS CREATURE. THE TRUE MEANING OF BEIING LOYAL :
DO NOT LIVE TO WORK AND BUY, DON'T SPOIL.
THE HIDDEN SYMBOLISM BEHIND LIFE...CUTS YOUR WINGS IF YOU DON'T BECOME ALIVE

<u>questions for workers, dear comrades</u>

Why is it we are still being ruled by representatives of bancs ?
Why you work so hard while so many are without a job ?
Why is having a job not normal ?
Why can't you easily find a new job ?
Why our telecom services, our energy and transport are not free ?
Why still not one world currency or an administration based on need ?
Why some of us need the rule of old ideologies to function ?
Why not our inner discipline or the one of our colleagues in charge ?
Why not we but them should be afraid of doing away with speculation ?
Why does the same product does not cost as much everywhere ?
Why is poverty a form of official slavery ?
Why so few people control so much wealth ?
Why so few robots command so many soldiers ?
Why religions are not as much spiritual then our inner energy ?
Why imperialism calls war humanitarian aid, free world and democracy ?
Why do criminals control economy, whether in USA ,ex-USSR or Liberia?
Why do trade unions follow the games of big money ?
Why do we not understand that 'foreigners' can be workers to ?
Why we still make weapons to kill our comrades elsewhere ?
Why do kings and queens still exist ?
Why not use technology and technocracy to build a beautiful world ?
Why doesn't education teaches more about human sciences ?
Why do we pay taxes as well for putting mines as demining them ?
Why do factories or companies close when demand is so big ?
Why are farmers payed to destroy or not produce, while so much hunger ?
Why so much short of housing ?
Why our dogs and cats eat more money than some earn ?
Why their system survives by means of crises, wars and exploitation .
Why do we keep on collaborating while modern fascism is so strong ?
Why our media talk in favour of what's going on ?
Why is the right to vote, the right to say yes to the system ?
Why don't we put forward our own program first ?
Why don't we defend our own alternative in the enterprises we work ?
Why don't we invite the jobless to join our reunions ?
Why don't we develop our new strategy to put our demands in power ?

<u>MADNESS</u>

All around us , stalking everyone
Education and commerce, honoring it
Media feed the killing of medicine against it
Relations being kept within the old economical rules and instincts;
Not often the old borders are overcome
For the Madness, making love is reduced to fucking;
not a soul that penetrates and receives
another soul with it 's sex .
For the Madness being spiritual is not about the connection between the elements that created us (earth, light, energy...)and our consciousness now... but all about making more money than your neighbor
For the Madness, working like robots is being stress free
For the madness underdevelopment is necessary
For the madness, no other society with free public services is possible. For the madness , it alone can guarantee disciplines. For the madness unemployment and war and poverty are normal
Madness can buy us, and then we feed it; whatever victories we think we made.

<u>voting</u>

We vote for the ones with lots of money to spend on their campaigns
We vote to keep on producing inequality
We vote for further collaboration in wars and pollution
We vote to guarantee human rights for the few
We vote for less culture that touches our soul
We vote for keep on watching sensation
We vote for the ones who were in opposition before elections
We vote for the ones who did not make a difference in last election

We vote because our alternative isn't organised enough
We vote because we believe some cheap promises ...
that die behind their desks

Wonder if there will come a day that the individual realises his power
Comes at work and starts to work slower the first day, slower the second,
slowest the third...starts talking with his fellow-workers about it all.
Wonder if there will come a day when workers start talking about their lives :
Do they get enough holiday ? Why do they pay too much for everything ?
Wonder when they will realise that a lot of the work they are doing is not necessary, and a lot is not being done.
Wonder why and when and how organisation will grow.
By demanding more money and by working less stressed ?
The money-system will die quicker, but will have to sack us even more.
Why not being one step ahead of this all : and demanding it's abolition ?
Wonder if we can be disciplined enough to keep on believing in our new dream. Wonder if we get used to work out of solidarity instead of working because out of necessity. I think in the end we will.

SONG FOR THE WORKER
To earn a living as a one man company can be a delight.
For many independent it has become an enormous fight.
It started years ago, if you were not a big farmer, you had to go.
Agroindustry has poisoned a lot of the cattle, it's time to start the battle.
Let's do away with injecting hormoon, antibiotics, giving dead meat to cow
The sensible and honest farmers know better how.
It isn't a question of being able to pay more for more quality.
But a question of honesty, not believing in insanity.
Investing in health instead of spilling to much wealth.

To earn a living as a little enterprise can be very nice.
Working together in a close team can sometimes be a dream.
But when competition gets to tough, workers often get enough.
Their little bosses being obliged to attack their former friends
No longer they can pay the same amount of cents.

To earn a living in State capitalism can be a mockery.
Because to many overpaid bureaucrats at the top can take away your job
Even while you are at work with no useful thing to do.
Or belonging to the part of the workers with too much to do.
Your life is really no delight and badly needs a fight.

To earn a living in a half State owned company
Is not the key for a better destiny.
Every month more oppression is invented.
A lot of rules divide the discontented.
The unions of class collaboration do not give the answers.
Just as the rest of bourgeois politicians they see us as puppet dancers.
Prices for services rice; proletarian masses atomise...
is big money's only advice.
Meanwhile all those who think they can stay..
put on a comedy show to please the bosses in any way.

To earn a living in a big private capitalistic machine, is the biggest hell
We ought to do away with as well.
So later on we can tell children : work at ease, work is meant to please
Don't care about profit-making, the world is ours for the taking
Money is only something you can use to exchange
Handed over in more equal parts it can re arrange.
This speculation-mad world considers humans as economical worth.
Put the system out of it 's misery, where it belongs, with the dirt.

It's time to realise we pay a terrible price for this 'his masters-disguise'
Pollution, stress, poverty, wars and famine are things to examine
And to do away with in time...if not, we're also guilty of the biggest crime

text for the worker
You give the best of your own, the invisible, living on your money get you down
Their money makes you suffer, they control every second of your life
They use your mates to punish you when you get weak
Of course, they are better organised and control all structures
the newspaper, the art and TV, the internet and your talk at the pub.
Their parties got the power, their parliaments inspired by their race, their language, their ecology, their religion, their freedom of the strongest.
Their elections don't talk about exploitation, their unions locked you out,
or put each of you in an isolated box. When are you going to attack ?
Of course, their order reigns and you've got some cash.
They keep on restructuring and close the factories
in times with so much hunger
What you fought for, they'll take back again. Their new bloody world order marches ; while they spoil a few of us to keep strong themselves.
While old structures control, your own program, can't be born
You cannot choose your leaders, you stay isolated...afraid, they cut your wings each day... until you don't fly no more and the next generation steps in their tricks again
Give us the right to live and work, we will create welfare and income
If their system cannot give this, we'll take the means for it
We don't need complicated calculations. We count and divide.
Give us free subscriptions for almost everything, and we 'll do all the work;
our way, equally, without harming nature.
Give us time to think and talk and discover who we are, we're not just that political and economic animal,
we have our human needs as well
We want to discover other cultures, not bombing them.
We want to get close to those inner energies we discover, not follow their rival churches.
We will make good things happen in time.

you call yourself a president ?
you declared war while no state attacked you
you use the words 'freedom' and 'liberty'
but in fact you mean ' domination' over the rest of the world
you can still smile, oh what a wonder...
while you see the mess you helped to create

let me give a reminder to soldiers and workers
no nationalist issue is word a struggle for
no competition between companies is word to go on strike for
in fact your workers, who build your world are unemployed
by working for different wages, they already are at war
they are made to believe your world is theirs

while it is so silent here...
someone is made to believe he has to let a bomb go of
someone is paid to fight a war where the owners of economy
try to get richer from
it is so silent here... it was so silent in many a village around the globe
before subsidized and armed madness blew the silence away
all kinds of egoism govern the world
they are inside a lot of us
that's why we follow the rules of the stock market
that's why we don't simple produce and distribute in a fair way
unnecessary activities give a false meaning to a lot of lives

disarmament
under the control of the united nations
begins with workers occupying their weapon factories
begins with a ban on weapon sales worldwide
if no parliament on earth can achieve this
it can be achieved by the neighborhood picketing before the stores
begins with a worldwide consumer strike against your government
begins with backing a united nations plan on disarmament
begins with using money for social purposes
begins with social development
begins with using global resources for the benefit of every nation

to the new generation
I say welcome to this life
They will say we are all socially equal
Is it so difficult to invent a society without poverty ?
We achieved a lot already.
Resources are used for the happy few.
Too much of speculation with money and stuff is going on.
The main reason for living is not that what you need to keep alive.
Use some other ways to find answers as well.
Learn to understand philosophy, history's youngest child.
A lot of political suffering is based on our negative emotions.
A lot of trouble is based on not following our hart and spirit
Money should be a way of exchanging, not the ultimate goal.

Middle East Madness
While parents try to give their children a good education.
While workers try to do their job.
While some try to survive like animals.
While stock markets push economical war over it 's limits.
While evil is preparing it' s dominos of downfall.
While too many amongst us aren't educated in preparing for a real change.
While each day new heroes representing the greedy ones are presented,
in fact ... idiots of the past.
It's a good thing she knows when to enter the gate of my heaven...
to strengthen me.
Kalhil Gibran doesn't have the same pessimistic view
on dead then the patriarchs over there

everybody has a name
My name is combination. I combine. The innocent aspirations of youth,
with the illusions and des illusions of reality, of growing up,
with the hopes for new illusions to believe in,
with the fate that we evolve to the real lessons, to the real feeling,
to the best act in real art's NOW
I combine. The pains and joys of the past,
with understanding the present ones
with the aspirations of tomorrow
with all the energy deep inside me
I combine. The political theories
with the working conditions,
with the real emotional world of daily people,
with wanting to change things
I combine. The news on war, poverty, famine,
with all kind of wealth disease,
with all kinds of unhappiness that reigns,
with breaking the solitude of the individual
I combine. The living and the dead,
with the longing for fulfilment
with wanting to recognise , who in fact I am,
with observing all kinds of forgotten energies
I combine. Friendship and Love and Lust
with satisfaction and negative emotions,
with solutions and new problems,
with rest and unease
I combine, I combine, I combine.
I cannot do otherwise, I try, I always have to combine.
Because combination shall be my name untill it's no longer necessary...
and I'll become ...another world ?
_8888 OCTO 888

philosophy
the dry leaf leaves the three
what a windy musical way to go, who left who ?
the three the leaf or the leaf the tree ?
the answer : as one as chicken and egg...that will do.
in every atom there is already an idea
like it takes you and me to get to three
philosophy makes this interaction understood
from where life began till what's to be done
the more patient and wise
the more nihilism loses it' s disguise
no distance between reptile and human being
now we understand, then we were only seeing
life, one big orchestra of real art
each of us playing our daily part
dating back from times nobody counted the days
when space and matter wanted to find a way
to express by word and image where they came from
to unfold the mystery of the becoming of real freedom
even if you do not act ...you do !
the never ending spiritual adventure needs you too
life is not only about genes being created
but also about values being updated
the laws of nature are the notes of life
matter wrote the symphony for the piece of man and wife
matter became us, we became friends, family, lovers...
...why, is what we will have to discover
our essences confront each other
sometimes we help by not helping, not bother

biology transmits it's problems and solutions
the new generations always ad to the conclusions
love is lightening the strong and weak parts
it proves that living together is the greatest art

peace will come in the hart of the one with the honnest soul

Your name is COMBINATION.
Preserve the earth from destruction and lead the people towards better lives.
The world is one, never ever forget. There is only one life and one world, take your responsibility and live as intensive as possible. Be light to be a guide. Go to the streets, speak of joys to be.
Your place is everywhere you will feel free. Observe, restrain your forces.
Show them what the material world and the spiritual matter is all about.
The truth is very simple. It's hidden in the past, lives in the presents and needs the future.
Why is there so little joy to be found amongst many ?
People do not wonder enough about who they really are and what the life they lead really means. They should be more philosophers than materialists, they should ask themselves why they can't always 'deal' with their emotions, why they live in a society of wealth and poverty, peace and war, stress at work and unemployment.
But there are other reasons for the lack of joy also.
..reasons I cannot write about yet...and reasons one cannot write about »

innervoice

When everything you wanted to write about life, has been written.
When everything you wanted to speak about, has been said.
When you've experienced all about love and hate.
When you've tried everything to influence the battle for power.

Then you realise you've only touched the mechanisms, even dough you added a lot of undiscovered things.
Then you feel that even only in trying, you changed things, while the negative tensions kept on giving life to the positive.
Then, when absolute calm is restored, you hear your inner voice again.
What was and is IT (she-he?) always talking about ?
Then you start wondering, why did it made you feel heavenly,
why did in some periods, it made you confuse ?

Could it be that matter and mechanisms are one thing and the energy that makes that energy travel ...another ?
Could it be that matter or mechanisms also can make sick and do so because the original real strength must recover ?
Could it be that real strength is always being challenged and must descend in to where the change is due to come from ?

Oh purest voice of sensitivity
let your part of wind blow, your part of matter glow,
your part of the water rise, your part of light inspire,
so I'll know what to write in a new way;
because the sky, as well as other matter, is full of hidden energy
Oh dearest destiny, show me the narrow pad
between rationality and the inner voices of intuition,
show me which seeds where to plant
so I and we can act more then as one
because truth otherwise causes to much suffering.

Energetic quotes to meditate upon

Life is a training in understanding, resisting and enjoying.
To be able to support one another, one can learn.
There always are ordinary, special and to secret reasons why people do not get along.
After a hard winter, feeling spring, proud having survived.
Do not become a slave of money and then just die.
When one thinks about someone, often a library is opened in your head.
The higher the wisdom, the more intensity of observation, calm, the more mature the deed.
Such a strange 'for' feeling about others or yourself, where does it come from ?
Sometimes we only remember the dialogues we did not understand.
Analyzing what really happened often works on a longue term, afterwards.
Thinking positively sometimes needs it's blessings and conflicts.
Drifted to far away from what you should be doing, it harms doesn't it ?
Existing in function of the energy one leaves behind and regenerate from time to time.
The soul of a biological home, embryo, transformer to the spiritual world ?
Ration and Logic fall in love with muse and fantasy and give birth to inspiration.
Why is a first impression often so important .
Do you ever get the feeling something very funny is about to happen ?
Continuing doing what you don't like sometimes for someone has an advantage.
Out of free will doing something important with positive consequences, special event.
When you feel too good, polarity is ready around the corner.
What happens always happens on a scale of evolution.
Something one completely forget, all at once it is there when one needs it.
One loves hearing people talk, but not if it is empty talk.
Orientate on your own strength to keep on your own course.
Sometimes one hides info for you, sometime it is best hidden for you.
Knowledge, red carpet for spirituality
Letting go weight by laughing, observing, showering, moving, toilet, walking... .
Marvelous, when taught flow through you without effort.
Madness sometimes is a crush because of touching the sky to long or crawling too much.
Distance and walking together, both needed.
Understanding interaction in how things and situations come in too being.

Images that become symbols of and grow and grow to more insights.
Intuition is where one' s soul reaches the spiritual world.
Interpretation of events, emotions, feelings, intuition...a lifelong task.
Like the weather, moods change, due to a number of conditions.
Preparing for each kind of moment when one meets someone serves the dialogue.
Sticking to a good feeling very often makes a lot more possible.
Posing questions at one's self and others with the aim of getting more conscious.
In relations, separate the possibilities clearly from the difficulties.
A sense full of words can have more implications then practical and psychological ones.
Words are symbols of the daily as well as the spiritual.
Space and time, a lot more relative then we might imagine.
Send positive things in the direction of others, without always accepting missions.
Just ask for the strength your inner needs, when strength fails you.
Do there have to be studies about the healing power of knowledge, insights, wisdom... ?
In each period of your life you awake in yourself the things you must deal with.
Passing thoughts without words becomes easier when one exists intensively.
Measuring the evolution of oneself and the people one knows, not so easy.
The DNA, where past lives and works ?
To reach something, risk something even if it goes step by step and the summit is not yours.
Through the ones you know you understands the total picture more, sometimes less.
A searches for meaning is a kind of detective.
Magnetism, pigeons find their way home, we need a map.
Everything is a remix of what came before, with more and more consciousness.
Dead. Like a train station near the see...it seems like this is it.
Radiation. Physics. Chemistry. Bio. Soul. Thought. .Art. Spirit. Radiation.
Do not be each other' s volcano that prohibits one from flying.
Burst out in something, that you get it over with.
Understand who you are and that you are who you were looking for.
Being is smaller than matter, but a lot bigger.
Each one knows the way he is, but not completely.
Evolution of radiation to our soul and radiation again. Holy trinity.
Are seeds in the air aware of where they can land to flourish ?
Put the top of a lemon in water and you get rings around the sun.
Lives, living, constantly prepared. Prepare to want.
The leaves of indignation lead to understanding sometimes.
To be or not to be, but what is to be ?

Watch out for accepting nearly impossible tasks.
You are a part of the solution as well.
Doing what one does, moment by moment.
Getting closer to the spiritual is living through all ,passed to you, facets of the soul.
Connecting the first impressions with the last for the time of being always.
The more confronting reality is, the more one pushes it away.
Not feeling well is not meant to push in the direction of others.
The karma of our own lives is looking for balance.
Do all personages know the meaning of the pieces they play in ?
Emotionally this is both a dangerous as heavenly world.
Our bio –soul- spirit produces better stuff then the factories of pharmacy.
One knows who one is by understanding the past better.
From an early age knowing what is in front of you, it does not work like that, but... .
That one and that one will meet, slowly understanding why.
Dead. Return to separate elements. Radiation. Relations. Exchange ?
Life is a daily preparation of improvement of the quality of being.
One cannot remember all of the inspiration...it will find road to reach us again.
Wisdom not only comes on a top, also by descending, resting, meditating.
Dreaming, a surrealist remix, works of art with and without message.
Earth, hereafter, thereafter, always NOW is more easy to understand.
Time, does it exists only for those who do not feel well in their skin ?
The past, that what was, always in repetition to prepare the next show.
Both the literate and not literate do not always understand all structures.
One often forgets, speaking words, thinking is energy as well. Energy has consequences.
Energy is also faith, acting, believing... .
Insight that leads to energy is shared, exchange, experienced, not only tapped.
One cannot and does not have to be able to support all the pain of others.
Being satisfied often helps against too much or too little.
Keep on swallowing without learning, you must be wanting to become a zombie
Each awakening is a change to write a prolongation.
Wanting somebody at your side and only thinking of yourself is nearly emptiness.
In the book off all, each person is one of the different kinds of personages.

To give yourself your life back, understand it's roots and plant understanding.
On moments you realizes the meaning of it all…one feels great.
On joins life starting from all those reasons for living of others too.
You've got it, or you don't…or nearly, but you can get it…what ?
The meanings of the meaningful, hard to understand ? Nonsense easier ?
Becoming is experiencing by observing and acting or not acting.
Acting or not acting. The wright words, silence, listening, intervening…
…by doing so, wisdom an progress come easier…interpreting the unbalances.
In fact sometimes everything is too crazy for words. Connecting and combining while understanding is almost the French word 'religion'.
Make some time for nature from time to time. Observe and commentate inside, outside, free from stress and circumstances.
Wish some good things from time to time.
The greater your interests and your desire to know you are and what you can do, the more you can control your life. Emotions are a teacher in different phases. We can change direction every time we understand more and know what we want and don' t want. Then we can act or not act from a balance situation…with the hope and believe that this acting will be positive for yourself and others…even if in the beginning it does not appear like it will be. Who can understand for others which direction will be positive for them ? The answers lay in our environment for the grasping if we really want…if we didn't give up searching, that is.

Without wires, there isn't a single electrical lamp that burns (except for those with an inner battery). We exist because of inner power and connections.

---

e)mensen aller landen
Gedicht voor A en A x50
Op Dolf zette Adeline haar zinnen
Daar wou ze wel iets mee beginnen
Nee, dra kon hij er niet meer onderuit
Zijn jonkman 's leven, 't was uit
Ze hadden geen moeite met sparen en werken
Na zijn uren onderhield hij tuintjes en perken
Zij was van alle markten thuis
en zo was 't 's winters warm in huis
Daardoor was 't dat hét op een winteravond gebeurde
Een lief klein meisje kwam hun leven opfleuren
Snel werd ze een hele toffe, een *neige*
En ook zij zou flinke kinderen krijgen
Ook die mannen groeiden *dabber* op
en zoeken hun weg, reken daar maar op
Ondertussen zaten ook de grootouders niet stil
Hun streven en werken, geboren uit wil
Nadat Adeline de boerinnenharten had veroverd…
werd Dolf door de dansende gemeente in een keizer omgetoverd
Niet meer weg te denken uit het dorpslandschap,
zetten ze zich nog voor alle generaties schrap
En ook al nemen ze soms de tijd om onder mekaar te kibbelen
's avonds in bed zullen ze wel niet tegenstribbelen
Dit alles en meer, *weze* hen gegund,
zonder hen had er veel niet gekund

alles, ook een café, moet opbrengen
amusementsspelen, a- muse inderdaad
masochistische shitfilm aan de muur; massa-gist-eens zelfbeeld
usa-vlag aan één muur,
foto Indiaan aan andere,
muziek over Wounded Knee, you and me
enig lichtpunt het plaatselijke zelfgemaakte appelsap
ander café, fabrieksmuziek maakt elk ethisch contact onmogelijk
we slaan onze eigen ruiten in

competitie onder mannen
met vier hebben we erachter gezeten, één de *overMinning* behaald
ondertussen is dit door het woord Ex al ingehaald

Paula's eetchalet
ze leeft voor haar keuken
ze vindt het spijtig
moderne vrouwen met hele grote keukens
die er zo weinig in koken
ze vindt dat een deel van de jeugd
af moet van slechte manieren
soms deelt ze zelfs een mot uit
aan een dronken schavuit
die ze dan tot tweemaal toe verdere toegang ontzegt
die dan weet dat ze gelijk heeft en niet meer verslecht

man met varkenshartklep
83 is hij, 25 jaar geleden geopereerd
mijmert nog wat over het verleden
als je hem er zelf naar vraagt
Brengt toch nog dingen
zelfs soms aan,
hoe het hem in dit of dat is vergaan

de inmiddels oude koster
op de dag dat de laatste oorlogsweduwe werd begraven
samen op het pad naar de kerk
met het kruis voor het eerste slachtoffer van de tweede oorlog
zijn vader en mijn grootvader, samen dezelfde dag
al meer dan 35 jaar begraven
komen en gaan
voltooien wat de genen in het vorige leven
niet hebben afgemaakt of gedaan
we zijn een genetisch-psychologisch gevolg
altijd weer met onze tegenspelers geconfronteerd
omdat allen de inhoud van 'zin' en 'rust' zouden begrijpen
van 1700 staat ze in het oosten, om 0700 in 't westen
ik stuur je weer haar zalige licht en wens je het beste
de nieuwtjes op het werk; een gerucht doet de ronde,
dat tegen september 4000 man worden weggezonden
over het hart kunnen we 't niet zo blijven hebben
het harde harte zeer zal toch wel wegebben ?
tot de volgende gloed ons verbazen doet
of die dan wel door mij zal komen
daar wil ik niet meer aan denken en van dromen
ik moet mijn kaartenhuis immers weer langzaam opbouwen
maar er zijn in het spel ofwel meer heren dan vrouwen
vermits die meer zijn voor het zekere dan voor ideeën
raak ik hier nooit met z'n tweeën
ik zal zijn een nomade die altijd zijn tenten moet verleggen

omdat hij meent zijn waarheid te moeten zeggen
wat heeft de toekomst voor mij in spe ?
freelance boven de 48 knuffelen ok ?
ver sta ik van de idealen van de romantisch trouwe jongeling
't tweede best lijkt me de ongebonden mengeling
maar vermits een mengeling niet ongebonden kan zijn
krijgt de externe afgunst in triangels je toch weer klein
als de liefde zoiets als tanden krijgen is,
moeten we door de pijn tot het volledig gebit er is
en dan denken we dat we er zijn
maar volgt het verlies met weer die pijn
op de duur leggen we ons bij het vergankelijke neer
en vragen ons af, kom er nu niks meer ?
waarom moet dat allemaal wel zo zijn zal je vragen
ik weet het niet, dus mij zal je er niet over horen zagen
dit is maar een schets van een moment,
en niet elk moment weet je wat en hoe en wie je bent
, daarom is het goed dat je mensen kent en vertrouwt
en wie weet ooit eens iemand, een nomade ook, die niet heeft gebouwd
zal nu met dit gedicht maar stoppen,
elk klein woordje kan dit kaartenhuis doen floppen

f)Dieren natuurlijk

DE VLIEG EN DE SPIN

Ze vloog door de open zomerdeur
Haar noodlot tegemoet
Hij spon zijn web met geduld
Wachtend op haar zo zoet
Ze zocht binnen wat ze buiten zo makkelijk vond
Bromde wat door de kamer…dagenlang rond
Hij zat soms uren roerloos te wachten
Van 's avonds tot 's morgens ten achten
Ze verlangde zo terug naar buiten
Maar werd zo moe van haar gevecht met de ruiten
Hij wist het, men ontbijt is levensmoe
En komt wel na haar laatste salto naar me toe
Ze kon niet meer en liet zich vallen
Zo maar tegen belletjes van het web aan knallen
Hij repte zich naar zijn vangst
Een spartelend, levend brokje angst
Ze werd door hem van haar vochten leeggezogen
En zo kwam het dat ze sindsdien…
Nooit meer heeft gevlogen

De dromende kikker

Een kikker tussen het riet
Geniet de ganse dag
Vermag wat wij niet kunnen
Spioneren heelder uren
Glurend naar alles wat beweegt
Leegt het luchtruim al tongend
Sprong hij daareven toch niet juist weg ?
Met het overvliegen van de specht

De hommelende bijen

Neuriën hun hemels lied
In het zomers licht waar ik van geniet
Tonen mekaar de weg
Naar het stuifmeel achter het heg
Dansen tot de wolken nieuwe regen aankondigen
Tegen de natuur in zie je hen niet zondigen
Ze verkondigen om hun manier hun ware woord
En als je ze met rust laat worden zij ook niet gestoord
Alles zou kunnen zijn zoals het hoort
Leer maar luisteren naar hun woord

De bosduiven

's morgens hoog in een boom naast mekaar
kijken ze zomaar je kamer binnen
voorspellen ze me een dag om jaren later nog te beminnen ?
door het open venster zie je hun kopjes draaien
hun oogjes het mysterie van het leven in je zaaien
hebben ze in de buurt een nest gemaakt
en is het de aanwezigheid van de mens die hen zorgen baart ?
of zijn ze door onze geest gezonden
om het woord in beelden te verkonden ?

TSJIRP

Tsjirp tsjirp tsjirp
Dacht je dat ik niet zag wie me die scheet toewierp ?
Verdomme *musseschelm*…voor jou kak heb ik geen helm.
Nu ben je in mijn ogen wel een hele franke vogel
Toch verdien je daarom geen kogel
Uit het geweer van buurman Andre
We zullen kalmeren , *nettoyeren* en drinken een kopje thee
Maar blijf voortaan met je kak van ons *mensendak*

KAKELEN

Omdat ze 't niet zo goed konden uitleggen
Besloten ze van eieren te leggen
Ze hadden ook wat graag een haan in de buurt gehad
Liefst eentje die ook hen dagelijks even bezat
Al kunnen ze vanuit de hoogte doen alsof ze er niet zijn
Hun eitjes zijn zo fijn
Als ze besluiten van te broeden
Wees dan maar op je hoede
Stoor je ze dan , dan maken ze een hels kabaal
En vliegen ze wild weg uit hun nestportaal
Uit liefde voor ons gooien ze zich ten slotte ook nog in …
Een emmer heet water…maar da's voor veel later
Nu mogen ze nog jaren scharrelen…
Terwijl we de mais in hun richting laten dwarrelen

HET EENDEOOG

Vandaag moet ik jullie toch iets heel *biezonders* vertellen
Een eend haar ene oog ziet mij in 't midden van 't gras op een stoel
En met haar andere oog de open deur…en toch gaat ze niet op haar beksmoel
Wat gebeurt er eigenlijk in dat hobbelige hoofdje van haar ?
Ze kijkt niet scheel en haalt de beelden niet door mekaar
Terwijl ze traag wandelt door het lange gras
Schudt ze haar kont…met veel ijver zoekt ze de vijver

de Stimp :hij was-is een groot Kat

Hij wist als je iets voor hem had.
Hij was concentratie en reactie, in volle vermogen.
De schrik van menig muis tijdens zijn bewind in ons huis.
Menig ongedierte tegen zijn onberekend snelle klauw-lamp gevlogen.
Ons huis is nu wat meer leeg,
sinds zijn hele houding, verstijfd zweeg.
We kwamen tuis en hij stond aan de deur,
niet zoals ne mens, maar altijd met gewoon goed kattenhumeur.
Dan ging hij vaak kronkelend liggen,
om ons tot knuffelen en vechten te bidden.
Mocht hij er soms niet in, dan speelde hij het slim.
En was hij eenmaal binnen,
verschool hij zich tot iedereen buiten was.
Stond je soms buiten tegen een boom te wateren,
kwam hij soms wat tegen je been kateren…

Stond je de vrieskou van je ruiten af te schrabben,
kwam hij wat in de aarde dabben.
Hij wou soms, net als wij, niet alleen buiten blijven;
dat was wellicht de hele filosofie achter zijn wrijven.
Hij had een lievelingsboom, daar kroop hij dan in,
een wip naar het dak en zo bij z'n adoptieouders binnen;
er was weinig tegen te beginnen, tegen deze bedorven kastaar...
maar was hem er nog maar.
Ik denk ook dat het met z'n dierlijk liefdesleven goed was gesteld,
dat hebben de enorme kreten onder m'n venster me enkele keren verteld.
Dus voor je het weet, wandelen hier poesjes voorbij;
en denken we...daar is één van hem bij.
Misschien denkt hij dan ook van ergens tussen de sterren :
'goed dat 'k de buur kat nog wat over de liefde kon vertellen...ze deed wel verschrikkelijk woest, maar de liefde is toch niet verroest'.
Misschien ging hij ooit de overbuurvrouw, Nieke, troosten;
zijn ze nu in den hemel ...op de aarde aan het toosten.
Hij was ook een vogelliefhebber, niet zoals ons honden;
die aan de achterkant van 't huis al eens een vogel dodelijk verwonden.
Gelukkig hebben honden en hij, mekaar nooit rechtstreeks ontmoet;
in het ontwijken van die onnodige confrontaties was de Stimp te goed.
Van als hij geboren werd, hield hij van het leven,
van hem kunnen veel mensen nog iets leren.
Nieuwsgierig naar elke beweging en elk geluid; als een kind;
nu is ZIJN LIED VOOR ONS uit...als een bloem die na een tijd 'verschwind'
Uit. Gedeeltelijk, want telkens we hem zullen herinneren,
zal er wel iets in de kattenwereld SPINNEREN;
Net nu hij weer lang in de zon kon gaan liggen;
heeft één of ander te gehaast mens hem liggen.
Het was geen zelfmoord, daarvoor had hij het te zeer naar z'n zin;
misschien verlangde hij in één verstrooid ogenblik ;
naar een hemelse gemalin.
Misschien vergat hij dat er hier beneden nog zoveel was te doen.
Niet alleen muizen pakken, met z'n fijne ZIJN en kunsten verblijden...zodat we al eens niet hoefden te lijden.
In hem zaten vitaminen voor ons, zoveel is zeker;
hij was evenveel waard dan een apotheker.
Nooit gestudeerd; even geleerd.
Wie zullen we nu strelen als we ons avondwandeling gaan doen ?
Wie gaan we nu onder z'n poten geven als ie iets niet mocht doen ?
We zullen z'n overlijden dag gedenken, de dag onze verwarming het begaf
en ik 's nachts m'n chauffage vergat af te zetten...
Stimp, stoemmerik, gij die zo goed op jezelf kon letten !
Had je de tijd van de dood niet wat kunnen verzetten
Ik zie de peuter-Stimpy nog naar de chauffage-wekker loeren,
dat getik ? ...een muis die ik moet buiten 'bonjoeren' ?*Toen hij de kamer nog niet uit mocht, voor hij de wereld buiten verkende,*
heeft ie misschien teveel naar 't mensenjournaal gekeken;
en is daarom, z'n plicht verzakend, naar andere oorden uitgeweken ?
hij was een groot kat, gaf z'n leven voor de mensheid;
en wij; we hebben hem gewoon niet meer in huis thuis al
zullen de muizen spoedig dansen, er komen andere kansen
want ergens ligt er een kattin haar jongen te zogen...zodat de stroom van het kattenleven niet uit gaat drogen.

Kattengedicht in winter
Weerom moord met vlucht misdrijf gisterennacht
's Morgens, de kuil was al gegraven
Februarikou, 't papier in vlammen
, verjoeg de vries, een laatste warmte
voor het 'versteven' *katten lijk*
De bevroren klonten aarde, wat fijngemaakt,
haar comfortabel te ontbinden gelegd
Met zon over de witte velden
Met ,toeval of niet, klokkengelui bij het dichtgegooide graf.
Nooit meer haar klauwtjes scharrend in m'n pul
Telkens voor ze op 't bed sprong
Om de dag weg te rusten.
Nooit meer haar drie maal daags krabben aan mijn kamerdeur
Nooit meer gezeldschap voor de hond
Jij had het goed bij ons, je kon de hele dag binnen en buiten.
Kom je weer als kat of heb je dat al gehad ?
Of neem je genoegen met lucht en licht en vocht en aarde te zijn ?
Nog trager en vlugger in gedachten en reflexen dan je al was ?

adieu Porto, getemde *oerhond*
achter alles, wat niet-hond was; stoof ze altijd aan,
voor een pak vogels en enkele katten en konijnen was' t dan plots gedaan
een 'knoep' in hun nek en ze waren van hun stek, is zo'n hond geprogrammeerd om aan andere soorten hun geboorteregeling te doen ? ze nam de buit nooit als iets wat ze om te eten had vandoen
op een dag, te laat, beloofde ik haar een levensgezel
een jonk manneke, oh, wat werd ze weer snel, ze leefde tot 112 jaar en langer,
maar spijtig genoeg, 't was te laat om te worden 'zwanger'
haar geest zwerft nu over de prairies heen en geeft hints aan vossen over waar dat het wild zit...daarheen

g) In memoriam

+Waarom, waarom alleen verdriet...laten we ons ook verheugen...want zij die haar hele leven lang licht was voor anderen, is nu zelf weer licht geworden...licht,...energie...zondermeer.
Haar grootste wens zou zijn geweest...en zal zijn...dat haar naasten nu ook in haar plaats 'licht' voor hun naasten zouden verspreiden. (voor de Peet van C uit R.)
+"Een bekwaam man, een man van z'n woord, een man die deed wat van hem, van ons verwacht wordt; ging van ons heen." voor P uit MW
+ "Lente. Sommige takken bloesemen hier op aarde niet meer. De boom in zijn geheel blijft bestaan; zal nimmer vergaan. Laat ons dankbaar zijn voor zulk een moedige leven en het schone dat er uit voortvloeide" voor MD uit MK
-----+"Het leven is vaak een ondoorgrondelijk en mooi of hard geheim. Ik ben ervan overtuigd dat jullie grootvader en vader daar heel veel van wist...dat weet ik uit de weinige momenten dat ik met hem contact had..." voor vader van VWR
+"De dood is misschien ook gewoon muziek zonder noten. De dood zijn misschien kleuren en energie in de antimaterie, die wij amper kennen. Is er nog een wisselwerking ? Lokken en duwen deze krachten ons weer weg tot op de dag dat we genoeg gezorgd hebben en zoveel andere dingen meer ? (zomaar)?
+"Vaak dacht ik met plezier aan je terug. Nu is 't hier voor jou achter de rug. Je genoot van het opgroeiende kind tijdens mijn jeugd. Werken deed ons allebei deugd. Op 't veld, in 't magazijn, waar het ok mocht zijn... samen hadden wij het dikwijls heel fijn. Je was zowel soms heel

ernstig als geamuseerd. Hoe je familie je hart bezighield is iets dat jou eert.
Nooit vergeet ik de manier waarop je vertelde en je lachende ogen die soms de drukte *ontknelde.*
Je bent me er eentje geweest. Vier nu maar eeuwig feest ? for ever aerts C uit MK
+"*dagboekerige* ziele impressies : een paar bloemetjes uit de linker -en rechter pot van vaders ouders getrokken en tussen m'n handen verfrommeld en de reuk opgesnoven...grootvader verdiende een betere foto, één van toen hij nog niet ziek was. Wandelend tussen de graven van diegenen waarvan je der heel veel kende, krijg je het gevoel 'wat een pak mensen heb ik al zien passeren'...ieder individu roept bepaalde dingen in je op...wat misschien niet zo goed mogelijk zou geweest zijn als je niet zo vroeg alleen, maar op een druk kerkhof wandelen zou.
Tijd is verleden en heden en kiem van de toekomst tegelijk. De kiem van de toekomst kan alle richtingen uit en tegelijkertijd ook weer niet, want die kiem wordt gedetermineerd door verleden en heden samen...het heden en verleden samen, is de ware aard.
De toekomst, iedere wording van ware aard." over, voor ? allen
+"over iemand die in huis opgebaard staan verkoos : over dood gaan kan je veel filosoferen, maar een geliefde nog een paar dagen te midden van haar geliefden kunnen koesteren en in het hart dragen...moet zo stil en diepzinnig zijn...dat woorden niet meer nodig zijn." moeder van S
+"Al heb ik hem de laatste jaren maar een paar maal ontmoet, hij heeft me vaak 'vergezeld' de keren dat ik aan hem dacht en over hem sprak. Jullie zullen zeker ongetwijfeld weten wat ik bedoel. Ik leerde hem echt kennen tijdens het fruitplukken en z'n zachte aard en geduld zouden voor veel andere mensen zeker een zege zijn. EVER ARD...in die zin leeft hij for ever"
+"geachte lezersrubriek : de weekeinddoden en gewonden in mijn omgeving beu, vraag ik langs deze weg of de tv-stations soms geen waarschuwende, tot bezinning oproepende spots kunnen uitzenden, tussen al die opgefokte reclamespots en geweldfilms door. Laat ons hen allen met onze telefoontjes bestoken...bel naar de inlichtingen voor hun telefoonnummers"
+"Worstel niet te lang met vragen die je niet kan oplossen...de verwondering om hem blijft.
Zelfs uiterlijk rustige mensen ontkomen niet aan de onvoorspelbaarheid van die dingen waarvan wij slechts een vermoeden kunnen hebben. Iedereen blijft eigenlijk voor een stuk ondoorgrondelijk...ook in het vervullen van onze functie naar diegenen rondom ons" zomaar ? ? ? ?
+"Woorden voor hem. W. luister even, zoals op zo'n hele stille avond met alleen maar het licht van een kaars. Nu je door een ...toeval aan een ander soortig bestaan begint ? Nu we je stoffelijke verschijning zullen moeten leren missen. Nu je, zoals nooit tevoren in ons aanwezig bent. Nu er, nog meer dan vroeger 'iets van *ouw* in ons' de werkplaats of de trainingszaal vult.
Nu je familie en vrienden en vriendinnen rouwen...en hele dagen en nachten lang van 'inwendig communiceren met jouw' zijn vervuld. Nu de hele streek zich je jovialiteit herinnert. Nu je geliefde een deel van het sterke en zachte van de man die je bent gaat leren missen.
Nu wij allen aan je denken en wenen. Nu de jeugdbeweging van jouw verantwoordelijkheid zal blijven leren. Zeg ons nu voortaan op een nieuwe wijze wat we door ons geloven in jou willen 'vernemen' : dat we je nog zullen kunnen voelen , dat we je binnensmonds om raad kunnen vragen, dat je tot onszelf nog mag spreken in de taal der symbolen en die van de intuïtie...en niet alleen op momenten dat we bezig zijn met stommiteiten te doen, dat we nog een eeuwigheid lang mekaar tot gezelschap mogen zijn; zoals een weinig gedichten over weinig mensen heel veel over velen uitdrukken. Onze pijn zullen we loslaten, ons goed gevoel over jou is zo onverwoestbaar en eeuwigdurend als alle elektronen in de aarde, het water, de lucht en het licht dat zijn. Schijn nu over ons, nu je ook een stuk terug licht geworden bent, want het kan hier beneden niet alleen 's nachts serieus donker worden. voor WS uit MK
+uit 'voor RC uit T' :" Het timbre van z'n stem die op een wijze, zachte manier overtuigen wou, zullen we nu moeten missen. Het opzoeken van eenzaamheid als het lichaam niet meer wil.
De duif op z'n schouder, gewend aan z'n roepen. Hij heeft hoge daken beklommen en velen in de diepte van hu ziel geraakt. Hij had een wereld aan wijsheid gewonnen en was door eigen ervaring R-volmaakt. Hij werd op dezelfde dag als de dichter HDC begraven en was als zelfstandig werkman een even groot artiest van 't woord. Deze mens, dit wezen, heeft zoveel gaven en 't ben ik nu die hem hier nog hoort. Onverstoord rustig, charme te over, bewust van het mooie en ogenschijnlijk tegenstrijdige mysterie van leven en doorgeven.
+uit 'Dank je J.' : "Misschien ben je vandaag op je koffie en koeken meer aanwezig dan ooit.
Als onze geest volgroeid is, wordt hij zeker wel in een andere dimensie geboren.
Alles is immers overgang, vanaf de eerste cel tot en met het fenomeen 'mens'...en zijn tocht naar meer bewustzijn over het waarom van dit leven.
++++Speciale ervaring bij de verassing van een collega : zie prozastuk '*Doodongewoon*'hier niet afgedrukt (MVT uit E) en het aansluitend theoretisch stuk met als hoofpersonage de 'antimaterie (zie Filosofische Essays)
++++"Ik wens U allen bovenmenselijke krachten toe" Het enige wat je daarvoor moet doen is ze vragen, van binnenuit naar buiten toe...en ...blijf erin geloven. Die krachten bestaan.
Ze draaien rondom ieder atoom en zijn even vergankelijk en onvergankelijk, als hun dragers, de elektronen dat zijn. Ik geloof niet in dood, alleen in het leven...dat een energievorm is die altijd in andere vormen overgaat... enz (voor broertje vd Zingende Vlinder)
+++Doet iedereen hier ervaringen op en leeft in de richting van z'n dood, het moment waarop iemand een andere, niet-lichamelijke energie wordt, die deel zou kunnen gaan uitmaken van de verder evolutie van de levenden hier ? Wie , hoe, wat, waar gaat helpen; kan niet vanuit een detail vanaf 'hier' geraden worden, alhoewel hun hier misschien alleen ook hun hier is, vanwege hun genetische wortels. Dus zou de zin van het leven kunnen zijn dat iedereen hier 'sterk' moet worden en de waarheid in z'n eigen leven te ontdekken heeft; teneinde achteraf nog van nut voor anderen te kunnen zijn. Of komt dat allemaal slechts de genetische erfgenamen toe en daarmee uit ? Zou een *'omni talent'* qua inzicht een dergelijk breed gamma aan 'intuïtie' verstrekken aan vele mensen, organisaties... ? Wachten wij onze beurt af om een zo goed mogelijk begeleider te worden na onze dood; we oefenen in ieder geval al tijdens ons leven. Misschien bestaat de geest van diegenen die er nog zijn op een genetische manier wel voor een deel uit diegenen die er niet meer zijn; omdat wij biologisch bestaan uit de voortzetting van voorouders. Alleen op die manier keren wij biologisch terug.
If this is wrong only one thing can be wright : we return to the simple, uncomplicated consciousness of minerals, air and light or the fire in the elements. Our biological cells we 'enherited' (in fact a wrong word, because we 'are' those cells) and the spiritual part of us (the consciousness of those cells) is one with those cells, so we can pass them on.
In fact , all things that are and all things that happen and all beings that exist, share one purpose : the evolution of the

soul...but when the soul dies, the embryo, the spirit is born
+*gedicht voor het zachte dat tante Julia in ons achterliet*
iedere lente als de fluweelzachte jonge blaatjes van honderd verschillend-kleurige bomen ons van het goede in de mens doen dromen;
en ik hun vorm en wezen dankbaar zoen, als een colibri met z'n lange snavel in een bloem, klopt m'n hart om al die mooie vormen; ook dit voorjaar, bij het maken van dit gebaar, wordt het zware draagbaar
Ze is al een tijdje 'weg' ons Juliaatje, maar bleef voor ons het zacht mamaatje;
wat we in haar niet meer terugvonden, bleef in ons, ongeschonden
haar ongeschonden jonge meisjeshart, zit al enkele jaren onverward, zonder smart
als onzichtbaar, maar innerlijk voelbaar stuifmeel vervlogen zalig *togend* in de hemelen in onze lijven, hoofden en daarboven
onze familie heeft in zich een hele zachte 'touch'; al het zware dat dit aantrekt te willen dragen, wordt op termijn echter 'too much'
het doet onze lichamen op de ene of andere manier verslijten;
doch de herinneringen aan hetgeen iemand in ons deed verblijden,
zullen voor altijd, ons soms sterkend, bij ons blijven
al schrijf ik nu nog duizend woorden over haar
't is niet nodig, want ik voelde me altijd al zonder woorden kort bij haar;
zo warm en gezellig om bij te zijn, net zoals bij mijn grootmoeder;
haar lach en warme ogen in Hofstade aan 't strand...oh eeuwig behoedster
een vrouw met een uitstraling, een geborgen gevoel, sterker dan duizend winterse Leuvense stoven, heeft met een pijn, evenredig aan de diepte van haar levenswortels, lichamelijk strijdend tussen ons mogen uitdoven
Zelf in haar kasteel in Glabbeek-Zuurbemde aan het zure 'Ende' was ze soms nog 'Glad'-beek-'blij' in haar aardse ende.
Moge ze in ons ook tot de laatste onzer dagen kabbelend als een beekje ;
die menselijke vreugde in haar specifieke vorm blijven aanvoeren;
vanuit de bron waarbij heel het mensenavontuur begon.

Voor Julia,
Geboren op 't einde van de eerste wereldoorlog
Gestorven bij 't begin van hopelijk de laatste
Voor een stuk van ons heengegaan in de warmste MAart in 85 jaar

+Herinneringen aan Willy de misdienaar, de bakker, de brouwer, den humorist
Als een braaf manneke met kortgeknipt rond haar,
keek hij door het hek aan de poort van het Boechout aldaar.
Als oppermisdienaar leerde hij me op woensdagnamiddag nog het Latijn;
zoals alle talen soms ontoereikend voor de pijn van het zijn.
Hij genoot van het leven, het bakken van brood;
tussen menig pot en pint een vrolijke noot in nood.
Hij leerde me ook biljarten in 't café bij Polle;
deed me voor hoe je best niet achter de meisjes moest hollen.
Als hij ergens onder de mensen kwam, kwam je een levens genietende flapuit tegen;
waar hij iets zei, werd er niet langer over van alles gezwegen.
Nadat hij ons zijn brood had leren eten; waarvoor onze dank,
wilde hij ons daarna bekoren met zijn discount in drank.
Hij werd de nieuwe Pieeh de Brouwer van 't dorp
zo moesten we voor onze dorst niet verder dan een steenworp.
Maar zoals voor iedereen dienden andere uitdagingen zich aan; om anderen te helpen , hoewel hij wist dat ze hem niet allemaal even goed zouden afgaan.
Al raakten we het spoor van zijn doen en laten met de ongenadige tijd kwijt;
Bij het ophalen van herinneringen hebben we ons dikwijls over hem verblijd.
Zoals die keer dat 'André van Halvernegen' bij Polle kwam binnengestapt...
"Dré van Halvernegen al hier en 't is *alleens* geen acht uur" werd toen door hem gegrapt.
Hij streed zijn gevecht met het overleven moedig voort; achteraf is 't natuurlijk
altijd spijtig dat je van iemand niet veel meer hebt gehoord.
Willy je was veel meer voor ons dan een 'de Witte van Venusl' die ons miswijn leerde drinken; we zullen nog aan je denken als we op je hemelse rust klinken.
Een kop als de jouwe gaat niet zomaar uit onze gedachten;
kom ons daarom in 't café bij Sint Pieter maar opwachten.
Ooit schreef ik over jouw een kort verhaal over wat we in onze jeugd deden;
nu je vanboven alles kan zien, moet je 't eens komen lezen.
Je hebt wel niet de ouderdom van je grootmoeder gehaald, maar in een droom
zei ze me dat ze blij is dat het je nu beter gaat.
Amuseer jullie allemaal maar goed hierboven, en doe daar misschien wat hemelse wijsheid op; wij blijven hier in het goede van diegenen die je achterliet geloven.
Geloven is niet één of ander kerkelijk werk, maar al datgene wat je hier binnen bepaalde perken voor mekaar kan doen, vOOr de zerk. Jij hebt hierboven niks te vrezen, Je hebt ons op je typische manier het beste van jezelf willen geven.
En als dat zoals bij iedereen eens niet lukte, 't is je ruimschoots vergeven.
één van de velen die de warme, gulle mens in jouw mochten kennen. Lopen we hier daarvoor tenslotte niet allemaal rond ?

+DE DODEN
°°°°°°°°°°°°°°°°
hebben DE DODEN ALLEEN VIA GENETISCHE WEG IETS MET ONS TE MAKEN ?
MET DE REST HEBBEN ZE toch GEEN ZAKEN ?
DAT ZE ZICH ONDER MEKAAR MAAR VERMAKEN.

Of laten we ze hun antimaterie zijn maar gunnen, nu ze zich weer tot verschillende stoffen moesten laten verdunnen.

IK BEN BENIEUWD NAAR WAT ZE MET SOMMIGE DROEVIGE FIGUREN HEBBEN AANGERICHT
DEZE VERSCHILLENDE GRADATIES VAN LICHT, VERZAKEN ZE DAARBOVEN OOK AL AAN HUN PLICHT ?
OF KRIJGEN DIE TRIESTIGAARDS DAAR OOK NOG EEN SOORT GEZICHT
OF HEBBEN ZE ER TOTAAL NIETS MEER AAN GEWICHT ?
OF KUNNEN ZE ALS STRAF MET HUN LICHTLOOS GEWICHT
NIET MEER AAN DE ENERGIE VAN HET GEDICHT ?

Gusta, voor jou deze woorden
Hoe mooi, als een leven zo geslaagd is.
Hoe je dat deed ?
Alledaags diepzinnig zijn.
Direct in je manier van spreken, de tijd nemend.
Op een hele betrokken manier converseren.
Moeder, grootmoeder, weduwe, medemens.
Stille getuige van de niet altijd vreedzame geschiedenis.
Uitnodigen om deel te nemen aan je diepmenselijke warmte.
Dat onbaatzuchtige zachte dat je te bieden had.
Hebt. Weet je nog de manier waarop ik jou m'n troost overbracht.
Toen je het had over m'n bompa die op bruiloften en in de schuur 'preekte'...
zonder pastoor te zijn, zoals je zei.
Je gelaat, je blik bracht Eurazië en duizenden jaren menselijke migratie
zomaar naar Meensel...Oosterse wijsheid in 't Westen.
Moet je m'n foto's over Schotland nog zien nu je weer een stukje de wereld bent ?
In een fractie van seconden en langer zal je ons soms nog bezoeken...
waar we ook naartoe mogen reizen of zijn...
we zullen je zien tomaten pellen, buiten op een stoel, of taart aansnijden.
Poëtisch traag je vragen stellend, kort antwoordend, polsend.
Weet je Gusta, onze digitale moderne wereld heeft veel Gusta's nodig,
met de spontane warmte van het zuiderse;
mensen die na een gesprek op 't kerkhof zeggen :
"komt ge ni mee een zjat kaffee *drinken jong".*
Babbellen over dingen die mensen in hun eigenste belangrijk vinden.
Geen commercie of goedkope achterklap of over liefde als iets uitsluitend fysieks.
Zo zal je ook blijven opduiken in onze geest... .
Verleden week, een avond toen je in Meensel niet meer was, trok er een soort mist over de weiden naar de vijver bij jou vanachter.
Meensel staat een hele week stil bij het verlies van vier van z'n mensen.
Gisteren getuigden de kleuters op het schoolfeest van blijheid ondanks alles.
Je hebt je moment goed gekozen. Rust in vrede mooie mens.

voor een man met zijn eigen heel eigen karakter
Een vader.
Eens nog een jongen.
Vóór jullie blij werden verwacht.
Dan iemand die jullie hielp groeien.
En ineens een paar knieën om op te stoeien.

Je vader.
Eens een man die in slaap heeft gezongen.
Vóór dag en dauw alles mede in orde bracht.
Dan iemand die soms ook opvrolijken kon.
En beetje bij beetje het gezin dan ontspon.

Jullie vader.
Eens de geliefde melkboer en zijn ronde..
Vóór hij kippen en eitjes, fruit voortbracht.
Dan al zijn jaren in de melkerij.
En jullie hem vaak mee geholpen, dichtbij.

De vader.
Eens... het generatieconflict begon.
Vóór elke tijd anders bedacht.
Dan later, iedereen had iedereen beter begrepen.
En hij, op eigen tijd en tempo van tussen genepen.
Een man.
Eens zelf jong, speels, ongebonden.
Vóór het leven van toen voor hem werd bedacht.
Dan opgroeien doorheen stomme oorlogstaferelen.
En hij, los van jeugd, om het leven via zijn geliefde verder te geven.

Een man en een vrouw.
Eens zij aan zij, meer dan vijftig jaar soms jong.
Vóór alles 'bijeen', soms beetje hart, soms heel zacht.
Dan ondertussen de klein en kinderen , anders beleefde andere tijden.
En zij met een gans offensief om d'ouwe *dag mee te verblijden.*

Een mens.
Eens gaat eenieder van ons heen.
Vóór ergens iets anders dat roept en trekt en wacht.
Dan...dat zullen we dan wel zien en voelen.
En af en toe zullen we aan hem denken...aan jullie pa...onze Fons Vandepoele.

Een schilder.
Eens de man die landschappen en bloemen met verf bezong.
Voor alle vogelgezang en kleur had ie heel veel acht.
Dan, hoe meer tijd er overbleef hij op zijn manier het leven beschreef.
En wij, we genieten er in overgave van,... wondere man...herleef.
Je schilderde je ook in ons.

octo 24/10/2006 voor Fons VDP

raf c. (pastoor van Kapellen heeft er een prachtig stuk over geschreven)
Raf, dat was ne vinnige kerel, ik zie hem zo nog op z'n blauwe tractor rijden.
Ook van z'n oude dag genoot hij zichtbaar. Voor mij is hij niet dood.
Terwijl hij de konijnen voederde begaf zijn hart...mooi als je sterft dat er konijntjes op het erf loslopen. Op zijn begrafenis wierp ik een verloren bloem van een krans afgevallen op zijn kist, mooie traditie die spijtig genoeg in onze 'cleane' wereld verloren is gegaan. Wat is er vies aan een mooie houten kist die langzaam in de grond zakt ?

de snoeier
al over heel Europa met snoeiers gepraat, maar hoe fons met z'n pijp de tijd nam om iets uit te leggen, was wel heel speciaal

ik zag haar nooit zonder glimlach
't is een novemberdag
we dragen haar ten grave
haar die de meesten
nooit zonder glimlach zagen
van jongs af aan omringd door vrolijke broers
een leven door toffe ouders omfloerst
we zijn zeker dat ze
van alle fijne dingen in 't leven
met man en kinderen kon genieten
velen dankbaar om wat ze hen meegaf
't blijft ons allemaal bij
niets gaat mee naar 't graf
ook op sociaal gebied, gaf ze zich graag
te midden van de donkere kant van 't leven
heeft zij door haar moed
mensen een voorbeeld gegeven
dat ze in ons en daarbuiten verder leve !
-voor Anita P.-nov.06
Opluchting en ook wel een beproeving.
Zoals bij alles dat men niet is gewoon.
De bio negeren, valt te leren of integreren of niet.

h) Dagboekpoëzie vanaf 2007

Dit is ons Leven

Dit is jouw Leven.

Teruggeven onmogelijk.

Zijn heeft vele redenen.

Er doorheen en beleven.

Het zware op tijd achter laten.

Omvormen tot het ware van binnen.

Zijn, verhelende, verhelderende rijkdom.

Afzondering en reünie.

Maar steeds uitwisseling.

Zij het met wijsheid gewogen.

Zij het uit toorn geboren.

Terecht of onterecht.

Uit liefde en blesserende zegen.

Bless your blessings.

Roodborstje noem je

Veel meer dan met je naam.

Duik je al eens op.

Op een uitgekozen moment.

Op een tafeltje in herfstzon.

Maar elders ook, altijd onverwacht.

Lijkt wel of je blijft staan of hangen.

Om dialoog aan te gaan.

Die korte momenten tussen ons.

Even geluk in mij met jou vangen.

En vrijer kan dan niet.

Je staart en je staartje.

Oogjes en *pikkebekkje* zo fijn.

Met al je opgepoetste kleuren.

Ben je aanmoedigend nieuwsgierig zijn.

Je lijkt wel een postbode uit de hemel.

Spaarzaam met ook jouw unieke lied.

Ons aan domheid van onrust herinnert.

Ons met je danspasjes op een andere voet zet.

Voor je weer je hoofdje draait.

Om je volgende luchtduik uit te meten.

zo tussen mensen van niet alle dagen

zijn gelijkenissen te vinden met die van alle dagen
ook tinten en zijn van elke soort van mens
al zoals fruitsoorten tot in alle hoeken van de wereld verspreid
creaties van natuur, cultuur, maar ook veelzijdigheid van manieren om
met *zieleroerselen* om te gaan in die soms onbewuste betrachting van allen om korter bij de *innercommunicatie* te raken

Zijn dat zich niet teveel uitput in teveel ballastwaarden en louter wiskundige filosofie.
Zich niet uitputten in teveel beweging, alleen maar om tot stilstand te komen.
eind april 2012 na Kretareis

Eindelijk likt de zon me weer

tafel houten balkon
dak *onder-groeid*
netwerk van takken
in alle levensdomeinen
zullen toch weer bloemen, bloeien, groeien
wijl zon korter bij dan nu in 't noorden
me likt, in poriën smelt
wijl de zee 2400 keer
aankomt, vertrekt
aangetrokken door het sterrenstelsel
teruggegooid door de aarde
geluiden brengen je in zalig berusten
uitzuiveren, verstaan
hoop opdoen voor 't vergaan
dat weer alles zal worden doorgegeven
om telkens weer het ontstaan
geboren te doen worden
op basis van de vorige informatie
zoals kosmische krachten kunnen
de mens, het verlengstuk dat begrijpt
of dat zou moeten en willen
lucht zo zuiver
drijft van zee en bergen
door al mijn kanalen
en wakkert de idealen aan
dooft de *brandhaartjes* van pessimisme
verstrikt de emotionele schaduwkant
steekt het vuur voor verlichting en inzicht aan
maakt op langere termijn
ook hongerig naar aardse eten

Zinnen Zetten

Vlammende tinten haren uit het Noorden
Amazone van soms uit het zuiden
Met haar strakke pakje modieus, *bosgewaden-gewijs*
Oh zo warme ondergrond van lachen
Gerijpt door jaren mensenervaring
Getekend ook wel
Altijd dapper doordoen
De mouwen opstropen, de handen er uit
Liever dan gedragen te worden

Duiken soms in pijn
Die de hare niet hoeft te zijn
Ze zwerft op wegen, wijl ze tussendoor levenslopen verbindt.
Barst dan de zon' s lievelingsdochter uit haar coulissen
Als haar schaduwen wijken en alle spots in de vele kleuren van haar ogen alle irissen er in doen ontwaken...
ben je blij dat je haar kent.
Gij allen die een tijd samen spoort,
behandel haar waardig !
In *dees* of 't gene oord...
of de wraakgeest zal U vinden.

Fijnzinnig wezen

Begaan met Begrijpen Boetseert het zijn leven.

Weg van het onbegrip der volwassenen,

die de eigen uitdagingen niet begrepen, de pijnen, onbewust vaak doorgaven.

De wereld was zo groot, de weg naar zelfstandigheid lag open.

Immer als reisgezel de onbegrepene willen bijstaan .

Als ook de ruimte en de landschappen die de aarde bood.

Werken aan mensen en situaties in nood.

Vanwege de eigen fijnmazigheid zelf in lage luchtdrukperiodes geraken.

Zich weer rechten en er weer staan vol nieuwe ideeën.

Met op de hoede zijn voor euforie en overschatting.

Haar grootste bondgenoot, de elegantie waar mee ze haar passen zet.

Het meisje dat ze in zich wist te bewaren.

Haar wedervaren en weder varen.

Haar link met mooie plekjes om wonen en speelse verwondering om de dingen.

Haar liaison met cultuur.

Fijnzinnigheid die de uitdaging met breekbaarheid aanging.

Voor de spiritueel zoekende mens, vertrekkend van vroeger tijden tot nu http://dichterbijdeziel.skynetblogs.be

Voor filosofen http://deblogfilosofen.skynetblogs.be

Voor liefhebbers van autobiografie
http://blogfilosoof.skynetblogs.be en theatermonologen

Voor anderstaligen, zie onder meer :
http://talespoemsessays.blogspot.be
http://bloctaafblogartist.webs.com
http://closertothesoul.blogspot.com **Overkoepelende blog http://blogfilosoof.skynetblogs.be**

Het ligt tussen de dennenbomen

het licht tussen de dennenbomen

is wat je zoekt

wat je soms nodig hebt

het ligt, hangt..., zomaar tussen de bomen aanwezig te zijn

het is

jij bent

het wordt

wij zijn

allen

afzonderlijk

één

nu

later

en altijd weer opnieuw

vader fysica en moeder chemie

Overgrootpa Bib Bang keek naar zijn dochter Straling,

hoe ze verliefd werd op beeld atoom, hem, het worden wou

fotonen floten haar om de oren

er kwamen moleculen van

Oma Mater, Planeet, vond haar draai rond Ster Zon

ze smolten hun goedjes in mekaar

en hun kleinkinderen

de eerste celletjes waren klaar

Ma Organo in zee, deed het nog steeds volgens XX

Organos werden organismos

en toen kwam 't systeem van Pa XY

samen kropen ze aan land

om aan hun recentere kunstwerken te beginnen

nu is alles precies af

dacht de familie natuur

er is genoeg voor ieder

maar zie ze daar en daar toch zitten vechten om meer

gedenk, het principe van de cel,

was oorspronkelijk

delen

vlieg redt vlieg

rand van vijver

insecten in over ijver

ééntje lag in 't water

stokje er in en weer aan land

twee minuten later

een koperen vlieg op rug in water aanbeland

een andere met een zoefvlucht

raakte haar en deed haar kantelen

en zij kwam ook weer vliegend aan land

waar de kip koos tussen dan eens gras en dan wat graan

maar met die vlieg raakte ook zij van de vijverbaan

en een mens keek toe en voelde

alle wortels in het bos zo goed aan

voor hij dacht, geniet maar

wie weet is het binnenkort niet gedaan

dit bestaan

gastdichteres :

haiku voor m'n verjaardag :

als wolken glijdt het leven

in kleuren van zwart, wit, grijs

en alle tinten blauw

én :

" een beetje warmte en een beetje zon is het beste wat ik je kan wensen

koester het licht en hou het licht in deze wereld en tussen mensen"

door :

fvdp bundel van haar gedichten zie archief doos

stadsmusje

op een stadstrottoir , een piepjonge mus aanbeland
ze keek onzeker naar mij en ik blij naar haar
"hee jong *dink*, weet je wel waar je bent aanbeland" ?
"deze wereld staat op veel plaatsen in brand" ! Het *zeespiegelnivo*, het bijenbestand. Het kon haar niet veel schelen. Voor haar was 't hier allemaal neig interessant.

Ik kan bijna vliegen, schudden met mijn kont

Was oh zo blij toen ik m'n eerste wormpje vond

Kan me niet schelen dat mijn voorouders dino' s waren

Wil alleen later een nestje en wat *aaren*

Liefdes verliezen en zielen die heengaan

Grote liefdes verliezen.
Staat kort bij zielen die heengaan.
Of bij zij die niet kunnen of mogen komen
Levens die men een stukje of veel moet afstaan.
Ze dan hier en daar nog herkennen.
Liefdes verliezen.
Negeren soms, redenen uitvinden…
Over waarom het zo moest.
En soms kloppen ze.
Verdriet en weemoed met dezelfde en andere inhoud.
Opluchting soms, maar van wie of wat of wanneer ?
Men denkt, na deze, geen deel lijden meer.
Terwijl het vuur soms nog wat na smeult.
Relaties.
Altijd op andere toonhoogten, dimensies.
Andere situaties van noden van anderen.
Van de eigen verhalen ook.
Moeten ervaringen ons nog komen bezoeken ?
Moet men er zelf nog naar op zoek ?
De gevoelige snaren van mooie en unieke raakpunten.
Blijven herinneringen met het hart verbinden.
liefdes verliezen.
Staat kort bij zielen die heengaan.
Verdriet en geluk en middenmoot, nooit dezelfde inhoud met die of die.
En voor passie zijn er ook zeven kleuren en tonen.
En vele liedjes in zeven stijlen.
De eenvoud van de witte ridder en de prinses.
Naar het land van mythen en legenden verwezen de dag van vandaag.
Pipi Langkous en Peter Pan bestaan niet in de volwassenen wereld.
Indien er twee het blijven kunnen, het *weze* hen gegund.
Hou vast en geniet…en kies voor mekaar.
Complexere situaties…minder goed hanteerbaar.
liefdes verliezen.
Staat kort bij zielen die heengaan.
Hoe ouder men wordt, soms hoe zwaarder de optelsom.
En op de duur…
Licht blijven, altijd licht proberen blijven.
We waren het, zijn het en blijven het…
Althans letterlijk en in filosofische zin.
Tussen mekaar hangt af van dag tot dag.
Na al die ontelbare, niet meer verwoordbare periodes.
Grote liefdes die weer vriendschap proberen zijn.
Opluchting en ook wel een beproeving.
Zoals bij alles dat men niet is gewoon.
De bio negeren, valt te leren of integreren of niet.
Men is gewoon ook niet meer wie men was toen men losliet.
Weet niet zeker wat te houden.
De eigen voorvaderlijke spelingen.
Het vervolg dat men er zelf aan breide.
Alle steken die men wel moest laten vallen.
Want breien aan het leven doe je niet alleen.
Het niet gemaakt zijn door het verleden…Voor het volgen van een te sterk stramien…
Ondanks de brede schouders en een zee aan begrip…
Ondanks verdragen en weinig of geen last van jaloezie…
Raar bij wie wel en bij wie niet en wanneer.
Goede vrienden… en worden als kinderen en wijzen.

Grote liefdes verliezen.
Zoals de vreugde, nodig om via de kunst. Weer dichter bij de ziel te geraken.
Maar het lijkt meer op dichter bij de geest geraken.
Die van iemand die men niet meer verstoren kan.
En houdt van blije dingen.
Wetend dat het leven meer met mensen voorheeft…dan alleen romantiek en allerhande passie.

De huidnood
Lang geleden in een ver land.
Een aanraking was magisch.
Hand die je arm kort streelde.
Een kus, identiteitskaart van de bioziel.
Alle balletten der naaktheid geproefd.
De groei van je geest, onze ook bevorderd.
Toen haalde de schaduw van 't verleden
En zij die niet graag hadden wat we deden ons in.
Vernauwden ons tot en langzaam verdween de roes.
Om toch nog vrienden hoogtepunten te kennen.
En dan op een dag is men te lang alleen.
Alsof alles wat ooit werd gedacht en gevoeld nog ergens is.
Zo weet je dat dan weer bij het horen van een mooie song.
Om te vermijden dat je bio ziel langzaam wordt uitgehold.
Is sterkte en bezig zijn met de geest en de kunst geboden.
't Lijkt wel of huid voortaan verboden voor je is.

57 jaar, baah, een tussenstopje tussen 1954 en 2001
Eerst wat wensen
Ons zorgend,
Al wat ouder maske
Is jarig…nee vandaag worden we niet meewarig
Kussen, geschenken, een klein *kadooke,*
Voor bij het ochtend boke.
Ik wens je zoveel klein geluk.
Kleinkindergeluk.
Onverwachte gunstige evoluties…
In wat nu nog problemen lijken.

Dan een gedicht : getiteld 17de verjaardagsgedicht

Na 56 jaren in *dit* leven
Begint nu je laatste jeugd
Wat je hebt weg te geven,
Vertaal het in vreugd !
Dat deze je moge brengen…
Menig moment innerlijk geluk.
Dat niets, niemand je zachte *verenge*
Met iedere lach gaat er wat minder stuk
En doen wij en anderen dat ook…
Dan ben je binnen 44 jaar geen knook i

88 jarige moeder, oma,

11x8, proficiat en dankjewel

1924 .O. StOk, het oude lemen huizekke, een tweede meisje erbij

Meer een Germaanse, aan Mediteraner zus haar zij.

8. Achter de ploeg in Neerlinter in 't huurhuis, kon ze het paard al laten trekken

Later zouden de meiskes en noorderling Jef en zuiderser Sylvie hun eigen huis betrekken.

16. ZESstien, al veel gezien met al die kennissen, buren, ooms en tantes en neven en nichten.

Vele vertellingen heeft ze ons gedaan, over al die mensen en hun plichten en zwichten.

De oorlog begon ook in dat jaar. En eindigde met een goe lief.

Ne brave hardwerkende jongen, echt haar gerief.

Hij uit een oorlogsdorp, zij geraakt door een stukje wapentuig.

In die tijd, net zoals nu, op een ander was 't hier heel ruig.

Maar toen konden ze beginnen verkeren, zes jaar lang

En laten zien welke noten ze nog hadden op hunnen zang.

Ze kon haar Frans van in haar schooltijd in de Walen.

Op 't gemeentehuis in Neerlinter wist ze altijd haar gelijk te halen.

24.Ze liet zich overhalen om mee in 't fruit te gaan werken op een boerderij

Ze trouwde er met de oudste zoon, samen dag in dag uit, trouw, zij aan zij.

Elke denkbare tuin –en boerenstiel kreeg ze onder de knie.

Het bedrijf groeide en van camionette kwam een camion of 2 in de fruitcompagnie.

Van 5 uur 's morgens voor de meesten hun werk de leveringen van fruit noteren

Zeker in honderd *boekskes*, en van evenveel mensen en families kon ze nu dingen leren.

Een geluk dat haar *schoonmoe* bijsprong aan de pot en pan

Want altijd was er zoveel en meer te doen *bekan.*

Na vier jaar tijd voor de eerste kleine meid

Nu ook al ver bekend vanwege haar gezonde voeding en heel producten en vlijt.

32. Tegen 4x8 was het tijd voor een zoon met een 8 in zijn naam.

En toen hij acht was, had ze hem ook al in een steeds groter ploeg van 'werken' staan.

Vermits man, vaak naar buitenland met het fruit, deelde Gerardinneke de lakens uit.

Altijd zat iedereen in 't veld of op de grootmarkt in Mechelen met tonnen fruit, fruit, fruit.

Met werkvolk en eigen familie ondereen aan één tafel op de noen,

Dat waren nog eens schafttijden, voor ieder die leute en werken had vandoen.

Op haar 36 jaar in 1960 werd haar huidige schutsengel geboren

Haar derde kind, een meisje liet flink, zoals ze toen al was, van zich horen.

Ook zij vond na haar loonjaren in 't fruit en de fruitcommerce haar weg.

En tot op vandaag, nee, pak ze daar maar ni weg.

40. 1964 ondertussen, alles moest groter en groter, harder werken om mee te kunnen samen

Slepen en sleuren en dragen, hoe meer alles op wielen ging, hoe meer kilo's er bijkwamen

Frigo's werden bijgebouwd en meer volk aangenomen

't ene seizoen in 't andere, nooit een maand zonder fruit, ni aan vakanties toegekomen toen

Maar een reden tot scheiden, was dat nog niet toen, welk ook een seizoen

Je zeurde gewoon niet en deed wat je verondersteld was te doen.

48. 1972, alle sporen van de oude boerderij zelf al jaren verdwenen ondertussen

De zaak, een drukke fruitkwekerij, sorteerdershal, handel met den bompa al ten ruste.

Nadat Gerardine voor hem had gezorgd dat hij een waardig levenseinde kreeg,

Als eerste in een reeks van vijf oude mensen, bracht ze veel geluk in hun levenseind teweeg.

Jaren zijn we soms dagen 's nachts soms mee opgestaan toen het willen leven stokte…

Tot de andere kant van 't leven aan de deur klopte.

56. Ons ma moest naar de kliniek voor haar strenge maar goede hartje, zonder omwegen

Hier en daar wat af en bij en ze kon er als een echte Van Campenhout weer tegen

Ze was nu al twee keer grootmoeder geworden ook en tegen de tijd van 't pensioen

Zorgde ze al eens voor die of die kapoen.

72. Wat genieten met haren René, een uitstapje en hier en daar, nog iets doen met fruit

Maar na enkele jaren, was ook dit liedje uit.

Zeven mooie, moeizamere jaren doch, kon ze zelf nog met wat hulp voor hem zorgen.

Van toen af hebben we haar altijd trager zien gaan, eerst met stok en pikkel

Dan achter het *karreke* aanlopen op 't gemak en dan zelf in dat vehikel

Gekookt en gezorgd heeft ze, tot ze echt niet meer kon.

In den hemel krijgt ze voorzekers een plaats op 't balkon.

80. In 2004 werd ze tachtig en al een jaar was René er niet meer, waar was de tijd ?

Aan opgeven dacht ze echter niet, ondanks de jaar na jaar mindere mobiliteit.

Ieder jaar zorgde ze voor eenieders verjaardag en alle jaren een lekker feest.

Waar nooit iemand tegen zijn goesting is bij geweest.

En nog dagelijks heeft ze haar nuchtere of plezante kritiek op de actualiteit

En op of ge nu al wel of niet alleen en met wie zijt.

Ondertussen na jaren ononderbroken zorgen van vooral onze jongste zus,

Staat ze ook op goede voet met elke verpleeg- en huishoudengel van 't sociaal *krus*.

Nee, met z'n allen onderschatten we niet de pijnen die de Dafalgan bestrijd

…dat ze er nog dagelijks mag bijzijn en horen is ons allen van te veel 'weid'(waarde)

Gerardinneke, je was en bent hier heel *goe* bezig op aarde.

Je kent de verhalen van heel veel mensen, over wel en wee en *cenze*

Je komt ook heel graag nog onder de *mense*

Al laat het nog in een auto geraken heel veel over te wensen.

Ge zijt nog altijd één uit de duizend, zonder pretence.

96. Wie zal het zeggen...of we je tegen dan met zijn twee

Nog dagelijks in je eigen bedje bij jou thuis te slapen mogen leggen.

2012 blogs

Graag schrijf je

voel je

denk je

over, aan, de...

zinnen van het leven

Je vult aan met

wat partijen, kerken, mensen...

niet zeggen ...en legt verbanden

je probeert het mooi in te kleden

zodat zin aanvoelbaarder wordt

voor hier en daar enkele enkelingen

die ook met het ik en samen leven

op zoek naar de stilte en de pracht

naar de laatste kerk, de innerlijke mens onder meer

juweel door hoogten en laagten gevormd

met de logica van het mystiek onverwoordbare

zowel als de ratio

Merelsnaren

Wekken me 's morgens

De valavond daarvoor

Bij thuiskomst uit schemer

Verwittigen ze me al

Laat je gaan

Hun taal is makkelijk te ontcijferen dan

Nadat je 's morgens de dromen...

van je oogbollen wreef

Ze zingen in iedere taal

In 't dialect, in 't verwante Zweeds, dan weer

"Morning, moring Poëet, ben je klaar.

2x 3x 4x

"Morning" "Morning", op zoek naar ware waar... waar ?

Hun noten vertellen van de echtheid van het leven

Niet zomaar voor even..

voor even altijd...

en morgen in ' Frans, 't Spaans?

of Chinees en Russisch, maar dat wordt eerst ...

weer nieuwe dingen leren

Opstaan.

Zes na Zes.

Ben je nog niet failliet

dan ga je nog niet op de fles.

Vroeger ging je er onder door

als d'oogst mislukte

't kweken van de beesten tegensloeg

als ziekten niet stopten

als 't weer oorlog werd

Nu,

moet 16, niet 11 percent worden gehaald

maakt men de olie duur om oorlogen uit te lokken

moeten te veel papieren in orde zijn

moet alles in 't groot, de één zijn brood...

...is niet de ander zijn speculatie

nu,

ga je failliet omdat banken geen banken zijn

elders, door oorlog en heel veel honger ...

niet alleen door 't weer

nu,

hier...**ook** door die relatieproblemen...

die dat allemaal meebrengt

en het willen hebben en doen van teveel

niet te vergeten

België, land met de grootste prijsstijgingen, 't wordt duur om uw hol te verwarmen en wassen (sorry voor de dubbele bodems) octo de blogkunstenaar

Citaten

Een training in inzicht en resistentie, is het leven.
Mekaar kunnen uitstaan en weten hoe met mekaar omgaan, kan je leren
Er zijn altijd speciale, gewone redenen waarom mensen niet met mekaar om kunnen.
De hele strenge winter, na lentewerk beschouwd, een echte prestatie achter de rug.
Geen slaaf van het geld worden en dan sterven.
Denk aan 'n personage uit je leven, 'n bib met boeken, hoofdstukken opent zich.
Hoe hoger wijsheid, hoe meer intensiteit van observatie, kalmte, hoe rijper de raad.
Zo'n vreemd voorgevoel over anderen of jezelf, waar komt dat van ?
Soms onthouden we alleen de dialogen die we verkeerd interpreteerden.
Analyseren wat er werkelijk gebeurde, gebeurt soms op lange termijn, achteraf.
Positief leren denken heeft soms eigen conflicten nodig.
Teveel afgedreven van waarmee je meer zou moeten bezig zijn, schaadt dat niet ?
Bestaan, altijd in functie van de energie die je achterliet, altijd weer opwekt.
De ziel in een biologisch huis, embryo van, transformator naar een spirituele wereld
Ratio en Logica worden nogal een verliefd op Muze, Fantasie en baren inspiratie.
Waarom zou een eerste indruk toch vaak zo belangrijk zijn ?
Heb je soms ook dat gevoel dat iets heel grappigs staat te gebeuren ?
Blijven doen waar je een hekel aan hebt, heeft zelden voordelen.
Uit vrije wil iets beslissends en ingrijpends doen, krachtig iets.
Als je je té goed voelt, komt de polariteit daarvan al gauw om de hoek kijken.
Wat gebeurt, gebeurt op tijd op de schaal van evolutie.
Ineens kan er iets totaal vergeten opduiken ,des te beter nét je dat nodig hebt.
Oriënteren op eigen sterkte om de eigen koers te kunnen aanhouden.
Je kan anderen wenken geven, het stuur van hun fiets hebben ze zelf vast.
Soms verbergt men info voor je, soms verberg je best zelf een beetje.
Kennis, rode loper voor de spiritualiteit.
Gewicht loslaten door lachen, observeren, douchen, bewegen, toilet....
Heerlijk als je gedachten niet stokken en alles zomaar door je vloeit.
Waanzin is soms een crash van vliegen op te grote hoogte of te lang kruipen op grond
Afstand en samen weg afleggen, beide nodig.
Interactie in hoe dingen tot stand komen door mensen, opmerkelijk fenomeen.
Beelden die uitgroeien tot symbolen van, tekens van het zijn.
Intuwitie *staat symbool voor waar de ziel het spirituele raakt.*
Interpretatie van gebeurtenissen en emoties en gevoelens, een levensopdracht.
Je inner-communicatie *op punt stellen, voorwaarde voor een spirituele visie.*
Niet uitgesproken woorden en leren luisteren zijn partners.
Intuïtieve en spirituele analyses raken mekaar.
Zoals het weer veranderen ook stemmingen door allerlei factoren.
Het positieve voorbereiden van momenten en hun personen dient de dialoog.
Een goed gevoel proberen vast houden maakt veel meer mogelijk.
Vragen stellen aan jezelf, aan anderen, op het hoger bewuste gericht.
In relaties de mogelijkheden duidelijk van de moeilijkheden onderscheiden.
Een zin vol woorden kan een praktische, psychologische en spirituele waarde hebben.
Ook woorden zijn symbolen van het dagdagelijkse tot het spirituele.
Ruimte en tijd, veel relatiever dan we zouden kunnen veronderstellen.
Positieve dingen in de richting van anderen sturen, zelfs zonder opdrachten te aanvaarden.
Gewoon kracht vragen helpt, wanneer ze ontbreekt.
De genezende werking van juiste beeldvorming en inzichten, er zijn geen studies over.
In elke periode van je leven verwek je in waar je dan mee bezig bent.(zijn kunt)
Gedachteöverdrac*ht zonder woorden wordt mogelijker bij intenser bestaan.*
Geheel der gebeurtenissen en toestanden, onlosmakelijk met evolutie personages.
Het DNA, waar het verleden woont en werkt
Hoog inzetten om iets te bereiken, zelfs al gaat het per stap en is de top voor anderen
Via al die personages in je leven begrijp je het totale plaatje meer en meer of minder en minder.
Een zoeker naar zin is eigenlijk een detective.
Magisch magnetisme, duiven vinden hun weg terug zonder gps.
Alles als een remix van het vorige, met steeds weer meer bewustzijn en skills.
Dood. Als je in je eindstation voor de 'zee' afstapt en niet verder kan, ben je nog ergens.
Straling.Fysische,chemische,bio,denk,ziele,kunst,geestesWERELD.Straling.Eenheid.
Laat ons niet mekaars vulkaan zijn die ons belet van te vliegen.
Barst maar eens goed uit dat het over is.
Begrijp wie je bent en dat je voor een stuk bent wat en wie je naar hebt gezocht.
Het zijn is kleiner en neemt toch meer plaats in dan de grove materie.
Zekerheden kunnen zo eenvoudig zijn, elk kent zijn eigen geaardheid in feite.
Evolutie van straling tot onze ziel en weer geest, straling.
Heilige drievuldigheid.
Werp het dopje van een citroen in water en je ziet de zon en kringen der planeten.
Zijn plantenzaadjes in de lucht zich bewust waar ze naar toe moeten om te aarden ?
Zin en ziek hebben meer met mekaar te maken dan men denkt.
Leven, levens, voortdurend voorbereid.
Op takken van de boom van verontwaardiging kunnen scheuten van inzicht uitschieten.
To be or not to be, but what is to be ?
vervolg
Oppassen met aannemen van haast onmogelijke werken.
Ook jij bent een stuk van de oplossing.
Doen wat je voelt dat ok is, moment per moment.
Dichter bij spirituele raken is facetten van de ziel van het totale bestaan doorleven.
Verbinden van de eerste indruk met de voorlopig laatste...doorlopende analyses.
't Meeste confronterende waarheid te verwerken, grootste kans op verdringen.
Ongemakken zijn er niet om op anderen af te wentelen.
Karma zoekt altijd evenwichten tijdens dit leven zelf, we proberen het door te geven.
Kennen alle personages de betekenis van de stukken waarin ze spelen ?
Emotioneel is dit een zowel gevaarlijke als hemelse wereld.

Produceert onze biozielspirit *niet betere stoffen om kalmte te bereiken dan pillen ?*
Je weet maar wie je bent als je weet waar je vandaan komt.
Van jongs af aan weten wat voor je ligt, zo werkt het niet, al kloppen vermoedens eens.
Die en die ga je tegenkomen en dat en dat ervaren, geleidelijk weten waarom.
Dood. Uiteenvallen elementen. Straling. Genetische verbondenheid. Uitwisseling ?
Leven is dagelijkse voorbereiding van verbetering van het kwalitatieve bestaan.
Niet te doen, alle inspiratie proberen te onthouden, dat zoekt zijn wegen wel.
Wijsheid komt niet alleen op een top, ook bij het dalen, stijgen, rusten, bezinnen... .
Dromen, soms surrealistische remix, kunstwerkjes mét en zonder boodschap.
Mensen, op hun best als je de stukjes onopgeloste negativiteit niet merkt.
*Aarde...*hiernamaal...daarnamaals...*altijd een NU is een eenvoudiger voorstelling.*
Bestaat 'tijd' alleen voor hen die zich niet goed in hun vel voelen ?
Het verleden, 'heengegane', altijd één in het repeteren (NU)van de volgende show.
Zowel de geletterde als de ongeletterde snappen niet alle structuren.
Energie is ook : uiten woorden, handelen, geloof in het mooie en goede, hoop,... .
Inzicht dat tot +Energie leidt, wordt gedeeld, uitgewisseld, ervaren, niet zomaar afgetapt
Je kan en hoeft niet iedereens leed aan te kunnen.
Onnodig blijven slikken zonder te leren...ach kom nou !
Te dit en te dat, veelal op te lossen door TEvreden.
'Waar is de nacht alweer naartoe, 'denk je al eens bij het morgenlicht.
Elk ontwaken is een kans op een vervolg.
Iemand aan je zijde willen en je alleen aan jezelf interesseren...is bijna leegte.
In het boek van 't al is elke mens een hoofdstuk.
Jezelf tot leven wekken is de wortels van je angsten uittrekken en inzichten planten.
Machtig gevoel op momenten dat alles achter je waarachtig zin heeft gehad.
Vanuit de beweegredenen van velen neemt men aan het leven deel.
Je hebt het of je hebt het niet of nauwelijks je kan het wel leren verwerven. Wat ?
De zin van het zinvolle, soms nauwelijks te achterhalen, onzin is soms duidelijker. Worden is ervaren door observeren en handelen of niet handelen, door de juiste woorden of het gepaste zwijgen, door leren luisteren...heel gunstig voor alle gedachten die leiden tot juiste inzichten in functie van goede doelen tijdens het proces van interpreteren van de onevenwichten.
Is alles dan toch te gek voor woorden ?
'Relier' is zich bijvb. verbinden met het geheel van 'zijn', kerken maakten er 'religion' van.
Las al eens wat onthechting aan alles en veel in, de natuur wacht buiten op je.
Ervaren observeren, becommentariëren, los van druk der omstandigheden. Opgave !
Gezondheid is een onderschat geluk.
Wens op tijd wat veiligheid en goede dingen voor mensen om je heen.
wijsheidjes *meegeven ?*
Hoe groter je interessen en bereidheid van wie je echt bent te willen en kunnen beleven, hoe beter je het nu leert sturen.
Emoties zijn daar een belangrijke leermeester(es)in. Ze leren ons dingen in fasen, die we alleen kunnen bijsturen als we het allemaal weer eens begrepen hebben...en weten wat we willen...op dat moment kunnen we van uit een evenwicht echt handelen of besluiten nog niet te handelen...met het geloof en de hoop dat het dan positief uitvalt voor jezelf en anderen (hoe tegenstrijdig dit aanvankelijk lijken kan.
Wie kan voor anderen aanvoelen wat nu voor hen een positieve richting kan zijn...toch liggen de meest antwoorden in onze kleine en grote omgeving voor het grijpen...als we het zoeken tenminste niet hebben opgegeven.
Octoäanse wijsheid 20-21ste eeuw
-de waarheid komt uit vele hoeken en moet dagelijks een beetje samenvloeien

-is er een energie die de hele evolutie van straling tot cel en wij niet heeft nodig gehad ? straling misschien...wat is ze ?

iets dat 'geen inhoud' benaderd ontploft, de basis van de big bang, keiner of gelijk aan nul kan niet, alles wat is, wil niet NIETS zijn, vandaar dat het nihilisme geen goed beeld heeft van het zijn...de grandioze evolutiereis van straling naar atoom naar cel enz...eindigt ook voor een stuk weer in straling...die waarschijnlijk de bron is vh onbestemd verlangen waarvan hier sprake
http://deblogfilosofen.skynetblogs.be/

Remedie ter voorkoming verstoorde harten

Laat de kinderen hun onschuld

De huismoeders in evenwicht De huisvaders met rust

De ouderen in hun vrede De kringlopen uit het verleden

herhalend of doorbrekend is dit niet voor eenieder een makkie.

Laat niet teveel zwaars op je nek

of wankelen doet die anders rustige innerlijke plek.

Veel ligt vast, weinig kan al eens worden doorbroken.

Tijdelijk of meer permanent...

altijd op weg naar het woord 'content'.

Maar soms zonder zichzelf nog te kennen.

zonneschijn

schijn maar zon op het schijnbare en het echte

op de herwonnen deugdzaamheid van de hij en zij ziel

op alle onnodige en nodige omwegen op het niet opofferen van integriteit

op mensen die alle soorten emoties nodig hebben, om dit telkens anders te zeggen

Konec ? 6/6/2012 the day when Venus past the sun...105 years to go now and then 8 years later again and 8 years later again and then again 105 years of waiting.

filosofisch verzet

WERELDGENOOT

FILOSOFISCH VERZET/VOEDSEL VOOR DE GEEST, bijna alles voor mensen met interesse in filosofie, geschiedenis, politieke actualiteit & analyse & cultuur & linken daarnaar met 500 eigen artikels en honderden linken, foto's, film...,kunsten en reisverslagen, tips, annonces, sociale strijd, actuele toestanden in de wereld, vanuit een filosofische hoek.

Filosofisch Verzet is een speurtocht via artikels, proza, poëzie, essays, pamfletten, citaat boeken-en filmtips, voornamelijk over hoe een planeet één natie kan worden. Over hoe filosoferen ook persoonlijke zingeving wordt. Over hoe graag leven mogelijk wordt.

WERELDGENOOT, werkloos ?Tijd om je af te vragen waarom? Teveel werk? Altijd meer op minder tijd presteren? Je wordt tot een helse concurrentie met andere collega's, boeren of andere kleine ondernemers verplicht? Je hebt vragen naar het waarom van armoede en oorlogsverspillingen, terreur? Je vindt het maar niks dat de oorlogsmachine via 1man,1president,1premierin gang kan gestoken worden, tegen zijn congres of partij in? Je denkt, leven en werken in 20 een wereld, dat kan toch niet de bedoeling zijn ?Je ziet de zin van het werk dat je doet niet meer zitten...en je vindt zo dadelijk maar niets anders. Je vindt geen partij of vakbond die een allesomvattende uitleg heeft, een globale aanpak voor de wereldproblemen voorstelt? Of de tegenkrachten die je ontmoet lijken versnipperd ? Je ondervindt dat sommige media of het onderwijs je het hoe en waarom van de geschiedenis en het hedendaagse niet genoeg duiden kunnen? Ook je sociale omstandigheden zijn niet gebaat met al die omstandigheden? Je bent een aantal uitzendingen, kranten of ongezonde leefgewoonten moe en je wil daar om te beginnen bij je eigen iets aan doen? Je beseft dat een mens niet alleen gemaakt is om te werken en je wil opkomen voor jezelf en anderen? Omdat ook bij andere mensen, andere gezinnen, werkeenheden, landen...dezelfde vragen zich nog schrijnender en dringender lijken te stellen. Jij hebt geen drug meer nodig, je weet uit eigen en gedeelde ervaring heel goed dat op ijdelheid en zelfmedelijden gebaseerde consumptiedrang, je kritische zin en je innerlijke verdieping http://hetvoortijdigtestament.skynetblogs.be in de weg staan.

Kortom je bent je bewust van een aantal zaken die je bewustwording vernauwen. Je realiseert je dat je medestanders nodig hebt om al dat inzicht in vernieuwende groei en daden om te zetten. Een bewuste keuze dringt zich op voor meer en meer mensen. Je wil je best inzetten voor een betere wereld zonder armoede, oorlog, werkloosheid en allerhande vervuiling als die wereld er dan maar niet uitziet als nu: afgejakker op het werk, te weinig interesse voor de rest van de wereld, te weinig tijd voor lezen, studeren

Het leven niet meer als zingevend kunnen ervaren. Dom amusement, sensatie voor alles. Steeds meer mensen willen diepgang en inhoud vinden. Shows over hoe men mensen elimineert, zodat het individu dat overblijft met de poen of lotto gaat lopen. Bestudering van de psychologie om er geld mee te verdienen en ieder op zijn plaatsje te houden. HOERA? HOERA? Wat amuseren we ons rot binnen het kader van het geldimperialisme en de casino economie. Valse spanningen opbouwen om ons van onze anderskleurige of klassegenoten of andersgelovigen af te scheiden. Nog meer reclame in onze hoofden jagen om ons nog meer doen te kopen...dat proces mag niet stilvallen of het geldsysteem valt op zijn gat. Je inzetten voor een wereld waar dan geen gekken om een oorlog om afzetmarkten vragen omdat een oorlog weer voor werk ZOU zorgen. Een wereld waar men niet met halve waarheden goochelt, het beschermen van machtsposities indachtig. Men misbruikt het rijke filosofische erfgoed achter woorden zoals religie, geloof, god socialisme enz...voor de doeleinden van de zotste speculaties. 't Kan niet de bedoeling zijn dat dat allemaal zo blijft. Alles evolueert. Misschien maken we het nog wel mee:

Een modern systeem voor toekomstige verkiezingen via het internet, een soort internetreferendum om eerst een globaal programma goed te keuren en daarna op projectlijsten de vertegenwoordigers ervan aan te duiden(een blauwdruk hiervoor, zie : http://bloggen.be/conscience2008 http://filosofischverzet.skynetblogs.be http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be analyses en alternatief samenleving programma

Toemaatje:

Je roerde alles tot diep in de kern, schreef het gebald neer, de noodzaak aan geconcentreerde vertaling, raak je niet kwijt. Hoe hoger je bewustzijn van andere mogelijkheden, hoe meer geduld om alternatieven leefbaar te houden, te organiseren. Ideeën laten groeien vereist naast het spontane, discipline en inzet, gekruid met passie en zelfkritiek, anderen met bewustzijn wapenen, streefdoelen vooropzetten. Het nieuwe dat doorbreekt geeft voldoening, 't einde ervan vaak door de ouderen niet meer meegemaakt. Het totale bewustzijn van overkoepelende kennis, blijft vrijblijvend indien er geen daden op woorden volgen. De synthese van iedere ontgoocheling werpt zijn onverwachte vruchten af en de rijpheid komt met de bereidheid om nieuwe vragen te stellen. Momenten dat je denkt genoeg gegeven te hebben, zijn de voorlopers van nieuwe initiatieven...zelfs al botst onoordeelkundigheid voor een langere periode tegen je op. Je geeft het niet op als andermans passiviteit, onbegrip, verveling ,negatieve emoties...blijven steken in geestelijke tering. Daar waar het individualistisch snobisme de eenheidsstructuur van het algemeen belang vergift, daar is welvaart niet ok.

Platformtekst filosofisch verzet linker kolom http://filosofischverzet.skynetblogs.be

Eindelijk er achter gekomen !

De drijfveren van het menselijk bestaan !

Hoe kunst ontstaat.

Het kwetsen en verblijden van mekaar programmeert de levens.

Dat alles balsemt en overwoekert het sociale.

Geeft dwaze politieke spelletjes veelal vrij spel.

Eindelijk, alles valt op zijn plaats.

Al het nuttige opgebouwde even terzijde.

Woorden die beginnen met God, gewoon een denkmethode.

Wetenschap, een voertuig naar méér inzichten.

Lichamen, de echte tempels van geestelijk ontwaken. Eindelijk het waarom van het leven zelf, onbeschrijfbaar in roman. Leven zelf...

Dat alles op zijn diepst doorwoelen kan.

Dat speelt met alle emoties, een spel.

Dat het negatieve uit het positieve sleuren wil.

Eindelijk doorgrond, weer bijna tot op de bodem. Niet de goeie ouwe fictieve God, maar de mens, bijna ondoorgrondelijk.

Niet alleen voor zichzelf en voor anderen.

Niet alleen door de voorouderlijke pijnen, de nieuwe compositie en zo.

De angst om te vergeven en vergeten, doet bloesems verwelken.

Eindelijk begrepen welke soorten vruchten, karakters dan worden geboren.

Waarom we hier rondlopen, hier horen en weer niet.

Waarom er sterke schouders bestaan.

Waarom liefde ongemerkt domineert, maar de soorten angst regeren.

De ijdelheid, het te grote zware ego, hebzucht, jaloezie à l' infinie.

Eindelijk ogen, hart, verstand, weer even op open.

Welk een afwisseling van geluk en ongeluk moeten worden doorstaan.

Welk een vermijdbaar (?)aantal paden, gejaagd gelopen.

Welk een linken allemaal afgewogen, verbanden herwogen, geschrapt, geschept.

De mens, waarom dat eeuwige te min en te onmin.

Eindelijk zowel emoties, gevoelens als eeuwige straling, kernen en elektronen verklaard.

Hun werking, zoals die tussen man en vrouw en mensen, in beelden en gedachten ook.

Hun reddend onverschillig evenwicht en heilzaam overhellen weer opnieuw.

Hun soms te lang blijven lopen achter de feiten.

Eindelijk bijna alle watertjes doorzwommen.

Bezit, wraak en weerwraak, meelij wekken, de koestering van de onmacht.

In alle soorten camouflage en alibi's vluchten.

Onbegrepen eigenheid zogezegd, omwille van valse trots.

De andere niet kunnen luchten, de uitdagingen ontvluchten.

Concrete Redenen genoeg om op te sommen.

Altijd het onbegrepen verleden dat zich wreekt.

Niet snappen dat ook het niet uitgesproken spreekt.

Niet geloven dat eenieder hier met zijn eigen redenen bestaat.

Het verschil tussen achterkant en voorkant, algemene lijn en detail niet zien.

De veelal onvermijdelijke driehoeken en andere kansen tussen mensen.

Het stoffelijke en de gemakzucht laten primeren.

Bemind willen worden met teveel verliefdheid op zichzelf.

De enige, de beste, de snelste...willen zijn.

Te koud, te warm, de seizoenen in mensen niet kunnen zien.

Hun klimaat, hun ondergrond, hun overlevingsvormen, hun afschermen niet kennen. Wacht niet op het te vroeg willen sterven om je geest te kunnen laten geboren worden.

na de dood De stilte,

is allen die niet meer bestaan
is opkomen en overgaan,
is terug naar onze essentie
in stille beelden blijven ze voor de levenden achter
wat we onszelf wijsmaakten verdwijnt
wat blijft, onze menselijke waarde;
licht, schijnend in licht,
met de lucht ingeademd door de nog ademende
Licht,
is ook die die er niet meer zijn

Lucht,
doet niemand pijn
Tijdens de zwaarte van het leven reeds even
stilte, lucht en licht zijn,
ze zijn wie de heengegane waren.

ode aan een punt
vederlicht, immens zwaar, zou ik willen toeven,
in het punt van waarheid, echtheid
waarrond alles cirkelt, dacht ik zo
...behoed het willen weten van verscheuren
...behoed de ontsluierende kracht van zich in te willen graven
...kijk uit voor het teveel verlangen naar de overkant
Troebel witte stilte, vertel me van het luisteren
Sterre verre draagwijdte, eindeloze ontwikkeling
kijk uit naar een brug naar ergens
vraag een eeuwigheid stilte voor onvatbare dingen
leef, mens leef, weef mens weef
te midden het stille, eenvoudige en goede
dankbaar voor al het goede en mooie,
zelf te zien, zelf te zoeken;
dwars doorheen kortzichtige onwetendheid

Het verdriet om zijn broer

Hij werkt in weer en wind tussen de fruitbomen.

Klein, breed, werkershanden aan zijn lijf.

Plant bomen op de akkers van voordien.

Zet er staken, spant er draad en snoeit.

Geniet van de bloesems, dunt om te laten dikken.

Besproeit, bemest, maait en dan de boekhouding nog.

Tussen de bedrijven rondom 't Boeckhout.

Plukt en stockeert en koelt zijn opbrengst.

Kisten klaarmaken voor transport, sorteren.

Vervoer naar de veiling.

Familie mobiliseren als broodnodige hulp.

Hij praat op een hele zachte stille toon,

warm contrast met zijn ruwe uiterlijk.

Plots zie ik hem staan naast de open kist van zijn broer.

Met tranen in zijn ogen.

Nee, niemand verdient zo lang vechten tegen een vreselijke ziekte.

Waar zijn die ravottende jongens van vroeger ?

Naasten kunnen ze de droeve dingen van zich afzetten ?Echt slijten doen ze niet.

Dichter bij de ziel komen doet soms té pijn.

Op andere momenten kan het heerlijk zijn

Nood aan vrouw

Een huisgenoot doet een vrouw genieten.

Ben ik blij voor voor hen.

Menig vallende nacht, eenzaam in mijn tuin.

Het artistieke, filosofische werk ging voor.

Dus het lichamelijk- emotionele soms flink in puin.

Je kan van het leven veel leren.

In afwachting dat het tij toch wel een keer zal keren.

Waar heeft men een mens eigenlijk in gedropt.

Een huwelijk dat de laatste drie maanden door overspel van mevrouw stopt.

Beu van wat haar vader met haar deed, de man voortaan als vijand.

Vrijheid ligt dan te lonken, eens de banden doorgesneden.

Naast het geluk bij momenten...

Andervrouws verdrieten altijd maar uitzweten.

Te veel van die momenten van je kas opvreten.

In lyrische bewoordingen schrijft men dan zijn wedervaren neer.

Maar het leven leert in de praktijk, naar een theoretische leerschool vraagt de mens weinig.

Het moet me maar vergeven zijn, dat ik wordt zowaar *azijnig*.

Ligt niet in mijn aard en dat is wat me zorgen baart.

Het feit dat men veel liefde heeft te geven en de nood aan delen.

Lijkt zo oppervlakkig en zo makkelijk voor velen.

Mij is het niet meer gegund.

En ik vraag me af, of het wel anders had gekund.

Je krijgt in 't leven voornamelijk je kaarten van anderen.

En daar valt weinig aan te veranderen.

Het lijkt wel of die ene in allerlei nood, haar hemelse achterban

Mezelf heel goed van een andere afschermen kan.

Tot het moment, de dag dat alles weer mooi draait zoals vroeger...

Of hoef ik daar niet om te wachten...hebben we allen niet onze eigen opdrachten...

Veroorzaakt door wie-wat we allemaal reeds tegenkwamen en onszelf.

Een opdracht, opdrachten liever, van voor we geboren waren.

Hadden we moeten blijven het onmogelijke te verzoenen ?

Zo zijn er die echt bij andere geaardheden vallen...

En er blijven tol voor betalen.

Geef mij dan toch maar meer assertieve verhalen.

Er werd ons geleerd dat we oneindig goed en medelijdend moesten zijn.

Doe maar wat minder, want er rest je anders te veel pijn.

Geniet met mate van het leven en blijf in eenvoud bij de goeie inborst...

Die jou inzet verdient.

Man, vrouw of kind...

altijd iemand die dat verdient.

Over de maat. Overmaat

Tot dat over de maat schaadt.

De hoge heren aan de top cumuleren.

Die beneden, wanneer gaan ze het leren.

Andere keuzes te maken, zich engageren.

De maat is iedereen een inkomen, werk...

geen torenhoge verschillen, gewoon geluk ...

maar wat lijkt er voor velen toe te nemen : ongeluk.

Spiegelen ze hun behoeften aan al die reclame...

zo dat ze zich voor anderen schamen ?

Zet het systeem van nooit genoeg profijt

...hen al veel te lang in 't krijt ? Alle woorden die met 'te-' beginnen zijn ...ik ken er 1

...waar je niet bang van hoeft te zijn : 'tevreden'

Te veel, te weinig, te hoog, te laag... meer woordjes dan dit hoeven niet vandaag. Over wat eigenlijk die andere zinnen van 't leven zijn ? Menselijkheid leren beleven, doorgeven. Niet buigen voor de pijn.

The heat is gone

The heat is gone.
Night has fallen.
Dark clouds refresh.
The light leaves the window.
Between white walls of a yard,
Bats dance the radar dance.
Soon as you think they' re gone.
One comes back. Always the same maybe.
Picking the mosquito's before my face.
No blood of yours for them.
In alliance I leave the light on.
Thinking while absorbing time and place.

New couple

New couple. Often it goes like this.
They find a lot in common.
A lot to blame their ex-es
They think their trust was misused.
Struggle with the lust for change inside.
Wondering whether to enjoy the lust of new lives.
Rediscovering to be glad.
They stop holding having something
Against the ones who cheated on them.
Experiencing the newly found joy THEY
Must have felt.
But the new love story often ends...
As the old one...
And insults and hurt replace tenderness again.

Left my wood one day

My wood where people looked for serenity.
Discovered a wood, hidden in a town.
Where ecologists do good things.
And I offered them my help.
Went in to town to tell the news.
But got a load of emotional stories about modern pain.
Could not take mine any more...
Lost my good temper...but it was in vain.
The message of my wood, not understood.
Forbidden to be too complicated, just talk along.
Frustration isn't something for a public place.
It's to be ventilated at home...
When tenderness has gone.

Back in my wood

nature, telematics, internet
the floating software of the one spirit
receiving trillons[2] of needs sending trillions[3] of possibilities
with each time just one match for that period in time of being
telepathically connected drive of unfinished stories of past and present
wrote a poem about a bat to escape from battle
before it was on the net 3 book friends had used the word too
7 colors 7 sounds 7 continents 7chakra's 7positive emotions 7negative emotions /7 senses/7 souls/7good intentions
Came near to things hellish and divine
Cracked both codes
Will keep a distance, thus no more someone's or me to blame.
For the one percent of mistakes and wrong interpretation.
Being aware of once, one emo-link to many in nerve breaking conditions.
A lot of people preaching how to let go and be and live independent.
A lot of them live alone.
A lot of them get hurt.
And when they 've learned from each other to abandon or let go.
They often forgot they were each other 's missing link.
How can one be afraid of a missing link ?

De oude god

Eerst het oeroude ontzag

Met enorme angst voor oergoden

Dan bewondering, verwondering, nieuwsgierigheid.

Volgenden het zoeken, verlichting, ontdekking van straling, atoom, cellen…

Daartussen en daarna, het vechten van zogezegde godsdienstaanhangers.

Authentieker blijvende zoekers bleven onafhankelijk denken

Een groeiend aantal in deze spitsmoderne tijden met delen middeleeuwen

De nieuwe god, niet meer de natuur, maar het geld. De innerlijke rust verstoord door negatieve emoties.

Het beleven van hoe wonderlijk tegenstrijdig en aanvullend wezens zijn.

Hoe een dag groeit op basis van het geheel, ziet men zo weinig. Wegens te weinig vat op de innerlijke communicatie en de dialoog. Geef het zoeken naar een nieuwe god op. Leer uit verleden, exploreer het heden en laat de toekomst soms wat los.

Scherm je zelf af en zet je zelf open.

Gedicht voor de *allumetten*

Bij het gasfornuis liggen jullie

S*ouveniers* van minstens 90 winterdagen koffie of thee 's morgens.

Mijn neus snuift nog de s*olver* van toen bijna.

Poezietieve quotes & vertelsels
vriendschap-liefde
vriendschap, geboren uit passionele liefde
kan alleen overleven
als lichamelijk verlangen
vertrouwelijk aanvoelen wordt
wat liefde dan wel is,
wel,
er zijn, zoals geschilderd op de foto;
meerdere soorten licht
dan alleen het licht van de zon

Woensdag 12/03/2014
friendship, born out of passionate love
only can survive
when the desire of the body
becomes kind of a confidential feeling
so, in fact, what is love then ?
well,
as is written on the photo
there are more kinds of light
then the one of the sun

Welk verhaal blijft er te vertellen ?

Dagelijks passeren er tientallen in mijn geest.

Net niet halen ze dit forum.

De nachten brengen hun eigen surrealisme.

Met of zonder boodschap.

Het kaderen van mensen in bredere verhalen.

Soms nauwelijks nog te achterhalen.

Onbegonnen werk om in een roman te gieten.

Alleen genieten van het dagelijks ontdekte.

Van de vormen die het in je kreeg.

De energieën die je roerde, duidde.

Met geest, niet met inkt omschreef.

De woorden, als geluidsgolven doorgegeven.

De rol van jezelf in het leven van de anderen.

Af en toe wat van betekenis kunnen veranderen.

Alleen dat wat dat ooit vast en zeker doen zou. Dat allemaal, is

ze' s nog geen zestig

aan 't begin van altijd
weer bijna uitgeschreven
kwam ik ze tegen
ze leek me een zekere
een sterke,één die kon werken
met oog voor het mooie, ontspannende
plezante en muzikale
waar zou ze haar mosterd halen ?
één en ander kon haar wel serieus bezwaren
dan reed ze diplomatisch tegen mensen hun 'kaaren'
ze schiep op haar dak een stuk natuur
uniek op de planeet
en er is veel waar ze het fijne van weet
geraakt ze aan de kook tussen pot en pan
geen smaak die ze niet aankan
en wil je nu wat weten ?
ze wordt 59 vandaag
...en is bijlange niet versleten
Moge ze nog lang de wereld willen verbeteren
Zonder bitter en 'moet' en moe te worden
Misschien kiest ze nu een parcours met minder horden
Altijd heeft ze er al voor velen willen zijn
Met op grote schaal van alles willen organiseren
En 't kleine in mens en natuur klikt ze fijn
Iets in de natuur voor haar digitale boxjes te groot
Of hier en daar een sociale opstoot ?
Met veel wist, weet ze raad zodat het meerderen baat
Wat zullen we ze vandaag nog 'wensen' ?
Geen gezaag met mensen, maar beweging en 'sense'
Zin in het leven en iets wat rijmt op 'aat'
Raad, maat, toeverlaat ,tuinzaad, postulaat...
Ja waarom niet, 'n boek schrijven over sociale zorgen
Al kruipt ze niet zo vlug in een pen
Dat ze zich maar niet te druk maakt om morgen
Altijd is er ergens een weg naar meer,
Teveel getob doet alleen maar zeer,is overbodig
Haar warmte hebben vele mensen nodig.

http://poezietievefotoquotesvertelsels.skynetblogs.be/

Er was eens een kip
veel valt er van te zeggen, een echte overlever
met een trauma, van vier zusters kippen met andere tinten
had zij alleen van haar vorige haan kuikentjes
maar katten, wie weet, marters of vos
ontnamen haar haar kroost
sinds haar laatste kuikentje werd gestolen
was geen hek, geen draad nog hoog genoeg
om haar tegen te houden
ze sliep in bomen
wijl haar vriendinnen en uiteindelijk de stoere haan
twee keer groter dan zijzelf, door de natuurlijke vijand werden geveld
uiteindelijk verhuisde ze naar een bos met vijver
want in haar eerste dorp van verblijf, werd ze verjaagd
eens ze buiten het gebied van het gastgezin verbleef
honderden eieren legde ze voor eenieder
alle seizoenen, regen of wind, verkoos ze buiten te slapen
een slaapplaats der mensen, hok, was haar te min
op een dag bracht iemand een haan, een kleinere,
een hele vurige, schel kort krachtig kraaigeluid
zo te herkennen uit de tunes van de buurhanen
niks was hem ook te hoog
en hij leerde haar ook van hoger in de boom te slapen
zeker twee meter hoger dan de oorspronkelijke drie
iedere ochtend in de nog koude lente reeds,
kraaide hij de gastheer uit de veren
een echte tiran soms,(de haan)
een borstel vloog van ergernis een dag door de lucht
en de haan ging in het naburige bos slapen
al veel minder lawaai in de buurt, oef
de eerste nacht zonder hem, kroop ze ook 5 meter hoog
probleem in de morgen, ze durfde zonder hem niet naar beneden
er werd aan de boom geschud en ze lande geforceerd maar veilig beneden
doch het haantje hoorde haar eens kakelen toe ze in de waan was
dat er op haar ook werd gejaagd
op eens zat hij terug op het schiereiland
waar ze hun wittebroodsweken hadden
niet te geloven, maar hij ontvoerde haar
ze vlogen samen over het smal stuk van de vijver
en verdwenen samen naar een oude chalet in de buurt
wie weet hoe het met hen afloopt, dacht de hoenhouder toen
't zal wel goed gaan met de kip, want ze kan zelfs zwemmen
Ooit geweten, een kip die kan zwemmen ?
Maar ...beiden keerden terug en zochten een nieuwe slaapplaats,
De hoenderhouder had inmiddels de stoel verzet
Onder een andere boom, de stoel, dan die waarvan ze hun jump in de bomen maakten
Een hele bedoening, hij ging het eens allemaal uitzoeken
Maar zij maakte de eerste sprong...hij volgde,
Uit frustratie is hij dan maar een paar meter hoger gaan zitten
Misschien vanavond weer gezellig bij mekaar
In de oude Schone van Boscoop boom
niet gestoord door Jeff Rusell, de intelligente broer van Jack ;maar da's een ander verhaal dat door het leven van de hoenders
is komen lopen, snuffelen, geur analyseren enz...

Op 't eind van haar leven ging ze lager en lager slapen en ze hing vredig ingeslapen uiteindelijk bovenop een tak boven het water, een tak precies een hand en een nest...ergens in deze blogverzameling zal U ze zeker tegenkomen , de witzwarte oerkip van 't domein

Kleinnootjes

kleinnootjes krispelen door haar vingers

zelfgebakken koekjes en zo in het achterhoofd

menig kleur en smaak en kruid

in compositie opgeroepen

om 't beste van de aarde te geven

al wijl 't hele arsenaal keukenballet

sierlijk spontaan stenen tegels aait

het rustieke hout opent, dichtschuift

alwijl het vuur de geneugde geneugten

van zon en aarde doet openbarsten tot in de neus

de smaakpapillen opgehitst

naar het moment van versmelting

al eeuwen doorgegeven kookkunsten

komen weer klaargemaakt op tafel

omwalsd door het kruid bij uitstek

goede zorgen

De hellen van onmensdom

Tot bloeddorst geprogrammeerde bezeten krankzinnigen

Ware nachtmerries bij dag en nacht

Voor de gewone mens die in vrede leven wil

Vernielend wat geduldig was opgebouwd tot puinhopen.

Beledigend de aarde en de liefde met niet aflatende haat.

Gesponsord door bloedgeld uit de olie en andere verdwaasde doelen.

Met elk schot komt iets nooit meer goed.

De rechtvaardige die voor onrecht en waanzin boet.

Kind dat geen kind kan zijn.

Ontreddering , redding, rede; miljoenen malen verkracht.

Alibi Allah's wreedaardig chaotische leger van verscheurden

Wijl de ware vrede wel moet koken van woede.

Hoe in deze tijd om te gaan met die ergernissen buiten formaat ?

Met politiek onbekwamen reeds decennia op buitenlandse zaken ?

En hun vriendjes die *oliesjeikje* spelend in het zand;

de hele cirque de l'enfer finacieren…

gelukkig ligt het niet in onze macht van te vervloeken.

Verdomme ! Verdommen en verdoemen doen jullie onze wereld !

octo 7Januari2014 4u24

Vandaag kwam er weer een beetje meer van jou

Zwervend op bezoek doorheen mijn cellen

Het vertellen lieten we meer door vingertoppen dirigeren

Dit keer, na al die aandacht van ons, voor moeder natuur

Ontdekt, dat ze verdorie ook in ons zit en hoe !

Al een hele reis achter de rug met je

De eerste keer in het bos toen ik je handen in de mijne vouwde

Op een bankje bij het water

En alle leuke dingen die je zei, Doorheen mijn soms complexe gedachtenconstructies.

Dacht, weer een alleen vriendschappelijke band er bij.

Maar jij citeerde het juist, vandaag;

Nu een paar maand later,

'grote passies worden uit eenzaamheid geboren'…

Ik weet het, men moet er mee oppassen…

Ze niet zo oplaaien dat ze de rest overwoekeren.

Maar de aura's hebben gesproken vandaag,

Over trillingen die mekaar heel goed aanvoelen

Over laten gloeien, jonger maken, doen groeien

Over zalfjes van de natuur zelve

Door het zachtjes verven van woorden heen

Aanrakingen kleur geven, schoonheid loven;

We boffen maar met mekaar nu we voelen dat

Je van de liefde veel dieper leven kan.

Dieper ademen en voelen, denken doen en laten geworden.

OCTAO-reeks

SCHOENEN

ZOALS ZE des MORGENS STAAN

ERMEE IN DE NIEUWE DAG

VERDER GAAN

VERZET IEMAND ZE VOOR JE

IN DE NACHT OF MORGEN

BETEKENT NIET MEER OF MINDER

ZORGEN

UITEINDELIJK IS HET JIJ DIE JOUW LEVEN LIJDEN EN VERBLIJDEN DOET LEIDEN MOET

Routine

Weet, wat begint, heeft een eind.

Eindeloos willen verlengen

Is een kiem van angst

Alles evolueert volgens een cirkel

Van ontstaan en vergaan

En opnieuw beginnen

Wederom, spiritueel verrijkt of verarmd

In de richting van wijsheid

Routine wordt het slechts

Als je verandering blijft tegenhouden

Reis

Naast de reis van alles vóór jou

En in de tochten van je innerlijke communicatie

NU en altijd daarna

Gedachten projecteren reeds de volgende momenten

Kondigen reeds aan

In de wereld van dingen en mensen om je heen

Aanwezig of niet

Naast alle mogelijke gereedschap van de geest

Die ene en ondeelbare

Is er soms ook een tijd van inpakken en reizen

Naar andere stekken, streken, takken

Op wielen, voeten…naar ont-moeten

Weer achterlaten en inruilen voor het andere en de ander

In verscheidenheid deelachtig aan het ene

In feite steeds een verlenging

Van innerlijke rust

Waaruit een hele andere wereld

Geboren wordt
Lijkt te stoppen
Maar altijd verder reist.

Wezens

Wezen. w*Essen*tie. 'Es', 'Het'…grijpbare ongrijpbare

ES. ZIJN

Voor velen, hoe krijg je de andere, hou je ze 'klein'

Voor anderen een afwisselend parcours, een weg naar innerlijke rust

Een van negatieve emoties ontdane *inner communicatie*

Leidend naar observatie en handelen

Van uit positief gericht innerlijk onverschillig evenwicht

Niet de conflicten mijden, indien onvermijdelijk

De pijnlijke botsingen veelal aan anderen overlatend

Daar omgeving en eigen lichaam en ziel de wijzen leerden

Groeien

Van straling naar cel en dan leren delen

Tot en met vandaag, één van de velen van 't geheel

Waar je met niemand wil, kan wisselen

Hoogstens wachtend op een nieuwe kans

In een nieuwe dag, jaar, big bang cyclus

Of als onderdeel van de heilige geest in zijn vertakte geheel

Ander universum of genetische zijtak

Maakt niet uit, de verschillen tussen micro en macro

Zijn is zijn, elektronen onvernietigbaar

Gevoelens zich over generaties heen uitzuiverend

Met zoals de lucht en getijden, donker weer en storm

Toch komt daar altijd soms onverwacht, opklaring

Nieuwsankers

Alles willen we vatten, latten er rond, inpakken, verkopen.

Het nieuws van elke dag, men bouwt er rijkdom rond.

Nieuwsankers in het land van de Indiaan,

Eentje met 2 miljard euro 'vermogen'

In Zwitserland in een handtassenzaak voor superrijken een arrogant iemand buitengevlogen...er is nog hoop. Verankerd met wat er in de wereld gebeurt ?

Sensatiezucht van velen houdt hun succes in leven

Met duizenden juichen naar een koning

Flippen op een kroning, oh wat mooi !

Het is eenieder gegund.

Maar wat met op straat komen

Tegen onrechtvaardige structuren die duren

Zolang men het eigen bewuste engagement blokkeert

Want alles gaat goed en men heeft nooit anders geleerd

Die anderen zullen zelf wel in opstand komen

Eigen welvaart verwerven en hopelijk welzijn

De oude media, weinig op weg naar wat zou kunnen zijn

Houden het bij het minimaliseren van sociale pijn

Praten scheef wat recht zou moeten zijn

Houden alternatieven zo veel mogelijk uit het licht.Aanvaarden het buitenlandse beleid ten gunste van economen

Allen marionetten van speculatie en zijn telgen op de beurzen

Windstil Windspel

Windstil.
Opstoot, luchtdans

Bomen schudden mee.

Bladerenballet vol dwarrelende verstrooiing.

Midden de cyclus van vergaan en ontstaan.

Vol volle maanlicht van vorige nachten.

Rusten midden herinneringen

Dingen te doen

Bij herfst al lente proeven

Wachtend op een voorgerechtje winter

Midden dessert herfst

Het hoofdgerecht zou best langer wezen

Zullen we denken na de volgende regendagen

Letterkes maken

Kan je zelfs door alles wit te laten

De bijna leegte die het al omvat

Zet een punt

Kies voor vol of leeg

Je hebt een O

Zet er een beentje aan en oeps...a

Een steeltje aan...b

Maak de cirkel half ...c

Een takje rechts...d

Geef de leegte een baantje : e

Of een gekruld staartje : f

Of ietsje plechtiger : g

Zet een hoedje aan een been : h

Of een punt boven een sliding : i

Iets heel naar beneden en naar boven weer : j

Of met fantasiekrul : k

Zet iets stevigs neer : m

Met een beentje minder : n

Doe iets met rollen : r

Of met slingeren misschien : s

Wijs de weg t, T

Gom wat aan de a : u

Neig naar boven : v

Maak het zweven sterker : w

Of het vredesteken : y

En eindig zigzag : z

Om dan met de hoofdletters te beginnen in alle stijlen van windows

Ga zitten en vertel me je verhaal

Wil vandaag niet weten wat je van het weer weer vindt.
Wil weten wat je denkt dat je hier komt doen.
Wil inzicht in met wie je het leven waarom deelt.
Wil dat je over je dromen in de dag en het donker praat.
Wil vernemen welke wegen je opgestuurd werd.
Wil levendig voor me zien, de paden waarvoor Jij koos.
Wil er in komen van welke routes je veel verwacht.
Wil delen wat er echt in je omgaat onder zon en maan.
Wil komaf maken met wat je niet leuk vindt aan bestaan.
Wil uit je laten vloeien wat telt in jouw wezen.
Wil voelen wat er je echt beroerd.
Wil geen prijzen of lonen bespreken.
Wil op jou zelf afgaan en jou laten komen.
Wil de mensen kennen die je me voorstellen wil.

Internationale gasten uit de hele wereld

Passeerden al aan mijn tafel.
Deelden het mijne.

Westerlingen, Walen, Algerijnen, Chinezen, Turken, Afrikanen, Aziaten, Zuid-Amerikanen , travelers, zigeuners...enz

Niet allen op zoek naar meer welvaart.
Maar met zich, ook een stuk eenvoud.
Die velen al verloren zijn.
Deelden stukjes van hun cultuur.
Brachten wat zonneschijn in de winter.
Wilden werken, vaak verhinderd, bij hen en hier.

Probeerde hen onze inzichten uit de wereld van de arbeid over te brengen, ging in gesprek over filosofie en zo meer.

Organiseerde ontmoetingen met mensen van hier,

individuen of groepen.

Keken en argumenteerden samen.

Culinaire uitwisseling ook ons deel.

Gemeenschappelijke noemer, de tegenwerking van de grootbezitters ook.

zijn beruchtste vers

zoveel *contentement*
kan 't vrijen je bedelen
dat je nog lang er na
weer verlangend...
de billen van de halve maan...
zou willen strelen

Flip konijn

Kwam aan in de tuin
Flip konijn plat op de buik
Zijn knabbelbestaan ineens vergaan
Had van de mensen geen schrik
Vrolijk rondhuppelend, hier ben ik
Begon zijn leven in een klein hok met twee
Al bij al leek hij wel *tevree*
Konijntjes konden ze niet meer maken
Dat waren dierenartsenzaken
Op een dag moesten ze er weg
Belanden bij *goei* mensen in een tuin met heg. Wat een paradijs was dat nu
Met alle dagen groenten op 't menu
Om te slapen in een echt konijnenkot kruipen
En de hele tijd tussen malse groen sluipen
Maar Flip kwam alleen te staan in de lente
Nooit geweten of 't een zij was of konijnventje
Het kleine tuintje was inmiddels kaal gevreten
Weldra werd Filip in een grotere tuin welkom geheten
Met *Bretangnaise* de kip en *Jullekke* Krapulleke de haan
Zou Flip voortaan als vrienden door het leven gaan
En vloekte ik al eens op zijn konijnenbonen
Je zal zien volgend jaar lente is 't hier eens zo schone Hij had een eenzame blik in zijn dode ogen
Flip jong, velen hebben je gemogen
Ook een konijn heeft nood aan niet een *salaadje,*
Maar aan af en toe een praatje
Soms kwam hij zelfs om een bijna aatje

Zijn omgekeerde fruitbak waar hij zo graag in verbleef Staat nu leeg

Hij is weg, richting konijnen hemelsteeg

"Mensen, in 't algemeen, denken dat ze alleen kunnen communiceren door woorden, ze vergissen zich"

Reiger in Regen

op Euraziatische plaat
geen zin in vis vandaag
kikkers nog op de maag

Europe united in Minerals

20 and more years it took
to getter bits and pieces
from every land
every land has each color
but each piece of stone
or stony fish
is unique
20 years it will take
to carry
everything back between sea and mountain
the Greek one's to Sweden
the Nordish to Spain.

.**Dit is ons Leven**

Dit is jouw Leven
Teruggeven onmogelijk
Zijn heeft vele redenen
Er doorheen en beleven
Het zware op tijd achterlaten
Omvormen tot het ware vanbinnen
Zijn, verhelende, verhelderende rijkdom
Afzondering en reünie
Maar steeds uitwisseling
Zij het met wijsheid gewogen
Zij het uit toorn geboren
Terecht of onterecht.

Uit liefde en blesserende zegen.
Bless your blessings.

In order to :

Feel what life is about
Have a love for matter
And it's history.
One has to use all one's senses
Obtain knowledge as well, to feel.
To see how everything is alive
One has to be in close encounter
With all the living
Dating back to radiation and our cells
In order to :

Be alive, one has to understand

A great deal about each and everyone's

Role and evolution
One has to have an idea
Of further stories to be prepared
On has to be prepared for future developments
In order to be happy
One has to give
And enjoy the receiving
In order to be eternal
One has to know a lot of the stuff...
Secrets are made of.

14may2012monday

New pages

Always restarting
On old bases
As well as new fundaments
Each day a lot to experience
New try-outs of evolved situations
Always the same past
The same perspectives
As well as totally new
In fact new
But under other forms
Slightly adapted
To the stage one is in
Several ARE in, in fact
Make new starts on previous conditions
The wisdom of what you had to offer to people.
May it be an eternal enrichment
For eternity
Which is hidden
In this now already

14may2012monday

Té dicht voor een dichter

toon microbeelden, winterse boomkristallen
dan wat kouwe zon met ze voor warme ogen doet
laser films, onderricht ons over hete vulkanengloed
dan over structuren die stralen stoffen
c-ellen schiepen

laat uit *oergeluid*, mild, mooie mensenmuziek weerklinken

dan bijwijlen alles in stilte laten praten en *geluidloos* bezinken

overdenk de vele kruiswegen van universeel gedachte gedachten

dan gedenk vóór hem te begraven, de wereld der gebrekkige interpretatie

aanschouw en begrijp oh panorama, het labyrint van menig mateloos mooi mens

dan ergert wat wordt verwenst al veel minder

volg de holbewoner naar nu op flat vijf hoog

dan , vat het meeromvattende aan dit betoog

teken lijnen kleuren, resultaat van ons van jouw eeuwig scheppen uit bijna niets

dan voel de rust die komt, die leidt naar het *freele* spirituele o ja gij muze

spreek na spreken met het zelf, de woorden die er echt toe doen

dan voel hoe ze worden begrepen, anders verwoord

geniet van de zin van het alles dat overkwam

dan reikt de helpende hand ten volle uit

negeer orders die medeplichtig maken

dan sterven barbaren en kannibalen

uit 10/01/2009

De stilte die om antwoorden vraagt

Een klein leeg boekje

, een leeg schriftje

't lag zomaar in een hoekje,

te wachten op invulling

antwoord op verstilling.

Zo was ook ooit de kosmos

toen alleen d' onzichtbare stof bestond,

toen het hele kleine het atoom uitvond

toen d' eerste cel mij verloste uit alleen 'fysica'.

De tijd vloog voorbij, al bestond hij niet.

Naast al die andere soorten werden wij.

Meer en meer verstand en inzicht...

en blij. De gruwelen der geschiedenis

Ze sloegen ons vaak terneer...

was het alleen om de boosheid der leiders ? Kwam het ook niet door zoveel meer ?

In vele momenten werd uit natuur cultuur geboren.

Het meer en meer mens willen worden,

vele generaties gaven het al door.

Uiteindelijk gaven we niet alleen mondeling goede raad.

Ook met talrijke geschriften deden we onze baat.

Nu alle geschriften soms tegen mekaar nog vechten om 't gelijk...

sommige beoefenaars althans,

proberen we het hier en daar eens zonder harnas en cadans.

Voelen met wie omgaan zoveel makkelijker lijkt,

ondanks al die verplichtingen uit een andere tijd.

Al heeft in hoeverre persoonlijk diep omgaan met...ook zijn grenzen...

we zijn hier om uiteindelijk te worden...meer mensen.

De stilte die antwoorden geeft

Straks ben ik het die dit oord verlaat.
Mijn stralen zend naar daar waar licht ontwaart...

naar de zoekenden wiens noden ik leerde kennen.

Terechte, onterechte, al hun verkennen.

Wie was ik hier, wat deed men mij geloven ?

Een hoop romantiek, ik kwam het al doende lerend te boven.

Men slaagde er niet in de vreugde,

de vlam en de blijheid in mij te doven...

in dit vaak tranendal...

ik was er immers altijd al.

Ik neem alle herinneringen die ertoe doen met me mee.
De rozengeur, de maneschijn,

het beste in ieder mens door mij gekend.

Laat achter hoe ik dit allemaal heb beschreven,

het hoe en waarom er ook nog bij. Wetend dat geluk en ongeluk soms niet meer te beschrijven valt.

En alle schaduwkanten aan iedereen,

daar begin je best niet aan.

Dan moet je telkens weer door de geschiedenis ervan, van voorn af aan.

Blij om wie ik was,

me neerleggend bij wat nog niet kon zijn.
Niet kan zijn ook soms.

Wordend. Steeds maar wordend.

Nooit af.

Tot de volgende straling na de volgende big bang.

En dan weer van voorn af aan,

'verrijkt', in zijn menselijke betekenis.

Genetische genegenheid

Sommigen maken er een *Fuckingham Palace* van.

Midden de maatschappij van het van één zijde genieten en het hebben.

Sommigen kunnen hun oorspronkelijke genegenheid bewaren.

Midden het parcours van onafgewerkt voorouderlijk geluk en ongeluk.

Sommigen zitten mekaar geluwd aan te staren.

Midden bijna ongeneeslijke ziektekwalen, ziele kwalen.

levende stenen

de levende steen

dood, zou je zeggen

bah neen !

structuren houden hen samen

atomen, kernen en electronen

altijd van in het eerste begin tot nooit einde amen

toch veranderen ook zij van energie, van vorm

al straling geweest, vast, vloeibaar, golven

van alles kennen ze de norm

en de antimaterie, de zwarte gaten,

zouden niet uit atomen bestaan...de antipool van materie en eterie

15/6/2010

Vermijd slapeloze nachten

niet dat je best alle spots inzetten moet voor de jacht op die ene mug

gewoon als doorgaan mét omwille van te veel op je willen te nemen, beter niet gebeurt

en een ander zich zelf wel redden zal

moet en kan of misschien ook niet, maar andere wegen kunnen opengehouden worden

ter ontplooiing van eenieder in 't geheel

als de moment van moeten is aangebroken en je handelt niet, lig je weer wakker

vierkant in de lucht

al eens een vierkant of een rechthoek of piramide in de wolken gezien ?

je zal maar beter een naald in een hooiberg zoeken

nee, geometrie, behalve de cirkel en maanvormen, hebben we beneden genoeg

de zonen en dochters van ons verstand, knappe bovendien

de essentie van het hemels decor, doet het er zonder

mathematisch, maar zonder berekening, het spontane van het zijn

alles te herleiden tot wiskunde, maar dat wil de natuurdecorbouwer niet

hij-zij laat ons gewoon genieten

kijk toch eens hoe je doet

de pedalen compleet verloren, geef je het karma de vrije hand

labiel vertoon van zelfbeklag neemt te veel momenten over

niemand houdt van je zogezegd en jij doet niks dan geven, anderen nemen

de meeste van je vroegere talenten blijven in de kast

geen raad neem je over

je vlucht in je cocon van lijden en manies

depri als punt om naar uit te kijken

je hangt je leven op aan diegene en diegenen die je tóch geven

en meer dan je denkt en minder en minder content

zelfs na hele mooie dagen en momenten, verval je in het sleuren

het sleuren met woorden om je ongenoegen -gelijk te krijgen

ook niks zalven helpt nog

wees toch je echte zelf

al is de verleidelijke van weleer en nu voor een ander

doe maar, op een proper blaadje beginnen is altijd aanlokkelijker

stimulerender, schaamte hoeft in deze niet en ook niet het ontkennen

bewaar me in gedachten als meer dan een goeie vriend

iemand bereid heel veel te helpen dragen

van dingen die naast mijn eigen weg, maar door het verleden in dit leven

en daarvoor ook er op...

weer iemand die me uiteindelijk hielp herinneren aan de eigen sterkte,

zal ik maar zeggen, of schrijven liever, voor je je spook weer op me loslaat

Zanguur of klaagmuur—intens gedicht

Te zoet, te zuur.

Te veel, te weinig; suiker, maagzuur, zanguur, klaagmuur.

Niet weerbaar, niet begripvol genoeg.

Te veel, te weinig ondergaan, onderdaan, on-gedaan.

Te weinig, te veel ongedaan gemaakt.

Te hoog, te laag gemikt, doodgeknuffeld, verstikt.

Te diep, niet diep genoeg gedraven, *doorgedraven*.
Te veel, te weing gezweefd, gestreefd.

Te veel, te weinig gebleven, te snel, te laat vertrokken.

Niet genoeg, te weinig, het juiste, het verkeerde verteld.

Te vlug, te laat, juiste, verkeerde conclusies getrokken.

Te veel, weinig, de juiste, de verkeerde derden betrokken

Niet genoeg, onvoldoende geschrokken, teruggetrokken,

Te vroeg, te laat, beter niet, beter wel teruggekeerd.

Te veel energie, te weinig en met tijd van 't zelfde.

Te veel euforie, beknelling, bevrijding, wijding, ontwijding

Te veel, te weinig gemeden, opgezocht, windstilte, tocht.

Te veel, te weinig positief, negatief, balans ,kans. Gesukkel, hoogten, laagten.

Perfect voorspelbaar evenwicht ?

Of onvermijdelijke leerschool ?

http://www.youtube.com/user/octois/videos **vocaal voorgedragen**

In order to :

Feel what life is about

Have a love for matter

And it's history.

One has to use all one's senses

Obtain knowledge as well, to feel.

To see how everything is alive

One has to be in close encounter

With all the living

Dating back to radiation and our cells

In order to :

Be alive, one has to understand

A great deal about each and everyone's

Role and evolution

One has to have an idea

Of further stories to be prepared

On has to be prepared for future developments

In order to be happy

One has to give. And enjoy the receiving

In order to be eternal

One has to know a lot of the stuff...

Secrets are made of.

top van het opstoken

oorlogsgestook vloeit uit monden van lieden
waarvoor niets nog heilig is,
maximumwinsten hoogste goed
veel te veel praat, praat ter verhulling
niet gewoon een warme menselijke gloed vanbinnen
hoe meer heilig hoe meer veilig, nochtans

filoview productions photo : de gewone, maar buitengewone mensen, stoken hun kachel, de krijgslieden de oorlog

Losing loves
Losing great loves.
Close to souls who pass away.
Or those who cannot come.
Lives that one must partly or almost abandon.
Then recognizing them here and there.

Losing loves.
Ignore the feeling, invent reasons why...
It had to be that way.
Sometimes they are right.
Sadness is never the same.
Relieve as well, but from whom and who and when ?
Always, 'after this one', not again the part of hurt in love.
While there still are sparks of fire in the ashes.

Relations.
Always in other dimensions, other heights and tunes.
Different situations from needs of others.
From the own stories as well.
Do experiences have to come and visit us again ?
Does one have to go and search them in situations ?
Unique memories and sensitive connections...
Keep on connecting with the hart.

Losing great loves.
Close to souls who pass away.
Sad ,happy or in the middle, never the same meaning with this one or that one.
And passion also has seven tunes and colors.
And lots of songs in seven styles.
The simplicity of the white knight and the princes.
To the land of legends these days.
Pipi Langkous and Peter Pan don't exist in adult world.
Those who can stay that way, enjoy and hold it.
Chose for each other.
More complex situations...often more hard to handle.

Losing great loves.
Close to souls who pass away.
The older one get, the higher the account.
And in the end...
Being light, always trying to be light.
We were it, are it and stay it...
Literally and philosophically at least.
Between each other, depending from meeting how and when.
After all those different kind of periods.
Great loves that try to be friendship again.
Relief and difficult test sometimes as well.
Like everything one is not used too.
Ignoring the bio, one can learn, integrate or not.
One isn't the same any more as who one was before letting go.
One does not know always what to keep or let go.
The games ancestors played and play with lives.
That what one knitted oneself.
Knitting in life, you don't do it on your own.
Some are not made in life...for patterns to tight.
Whatever the degrees of comprehension.
How little the degree of jealousy ...
Funny with who a lot sometimes and with who not and when.
Good friends and become like children and wise men.

Losing great loves.
Art is born from it, as much as from joy.
To bring people closer to the soul.
And often it looks like getting closer to the spirit.
Of one who nobody can derange any more.
And only loves happy things.
Knowing that life hold more in store with people...
Then only romance and all kinds of passion.
http://talespoemsessays.blogspot.com

Aanvulling : deze twee linken vervangen de volgende :
https://deblogfilosoof.bloggen.be of
https://www.filosofischverzet.be

i)erotische poëzie

Erotisch Ballet in acht gedichten

Zalige voldoening

Viool foto 's morgens.

De wandeling te midden de boswezens.

Wortel en kruinverlangen van en naar het groen van haar ogen.

Na de drieknikkermassage in hout, metaal,

glas in blauw, rood, geel, groen om haar lekker goed te doen.

Wie weet wat los te maken of op zijn plaats te zetten.

Wat niet zo de bedoeling was groeide uit het kijken van uit het raam.

Het donkerlichtbloemige kleedje was het en de mooie benenethiek.

Haar *vrouwewarmte* die de koele zomerruimte met een vleugje erotiek vulde.

Later aan de rand van het water.

Neergevlijd, een paar okkernoten naast haar

de andere paar niet om te kraken.

Na het slaapje aan de waterkant,

ontwaken ter opwekking veler elektrodeeltjes

op een aantal plaatsje op te sporen en te verwekken

dan de hele diepe *sensiteit* van het seksuele

dat een feest werd door haar

zachte manier van genieten

en toch heel diep gaan

25 werd ze terug die uren, meer dan een paar decennia jonger

dat meen ik, is moeilijk te verklaren,

is precies weer klaar zijn voor het smeden van een jonge kern

Nog later, de hangmat werd een acrobatenboot

in de lucht waarin zij na het zwevend vrijen heerlijk lag na te genieten.

Intens ademen, leven was ons deel,

ook gezellig aan de tafel met de ananas en nabeschouwingen…

maar vooral het stijgend gloeien van de cellen in de paar uur na haar vertrek…

bleef me bij, zalige voldoening.

De delen van dagen dat er op volgenden en dan vooral die waar op we mekaar weerzagen,

gevuld met natuurobservaties en gesprekken van uit warmte en delen.

Woorden die tot lichamelijkheid leiden, met hele energierijke schepping er om heen.

Erotische uitwisseling en hele fijnzinnige concentratie.

Het counteren van dingen die te vast zaten.

Queen and King in the wood

Koppelliefhebbers

Namiddag in zomer.

Warmte en bries.

Stoeien zwoel over 't land.

De vrouw, in tooi, betoverend mooi.

Zorgvuldig gekozen textiel, nee, kunst…

Met artieste ogen gekozen.

De man om haar een fijne namiddag te bezorgen.

Wandelen in een bos of aan een vijver.

Allerhande wezens in en aan het water.

Hij, achter haar, handen in mekaar verstrengeld.

Zo stappen ze samen met vier benen boom beminnend.

Komen aan een oude zitbank.

Met nog metalen vering.

Waar vingers alle spiertjes bijna overal ontspannen.

Allerlei rijmpjes vergezellen het fijnzinnige gamma

Van spontane kunsten met woord en beeld en huid…

tot in het onderhuidse en zo meer.

Groen werd het water

Alle wier weg zomaar.

Eendenkroos dat zijn kans ziet.

Waterlelies al liggen wachten op de volgende lente.

Duizenden gedichten zijn er over geschreven.

Over mensen en dingen.

Alle feiten die hen omringen.

Over verbanden en details

En groter lijnen.

Over de energie die ze bijeenbrengt en verwijdert,

Samenhangt

Tot alle verhalen zijn voltooid

En alles weer in een nieuw melkwegstelsel

Ergens weer ontstaat.

Missen en de vrouwelijke eros

Paar dagen er tussen, soms al veel.

Een hand, een tweede op zoek naar een derde, vierde.

En naar alle andere *eleganties.*

Speuren naar verborgen tekorten en kracht.

Tussen heuvels, randen, lelletjes, rondingen.

Langzaam opgebouwd feest dat sappen losmaakt.

Intense emotie en dan voelen dat versmelt.

Twee wezens. Zijn concentratie bij de regie.

Haar innerlijke verlangen en ontvangen.
Van geest die het lichamelijke mee verheft.

Zelfs deze woorden brengen het mystieke al boven.

Vibrerend op volgende keer weer Aantonen dat liefde in al zijn vormen

Niets mechanisch is…en hemelen raken kan

In het spontane beminnende verborgen.

V-heuvel

Geen haartjes, soms stoppelveldje.
Rond het beekje dat
Kabbelend op aanraking
Zingend rond woorden
Ontspringt, stroompje wordt
Glijbaantjes ontlokt
Van vingertoppen ballet
Rond het groeien van het topje
Van niet de ijsberg,
Maar het ondergrondse eros verlangen
Wellust ontdaan van donkere ruimten
Langs het sensuele groeiend naar erotisch delen
Het maken van opwinding ook omwille van de kunst
Men doet het niet maar zo, mechanisch.
Maar wacht tot het aanzuigen je seinen geeft.
Of het aangezogen worden wieltjes krijgt.
Seinen die zingen dat ze niet langer wil wachten.
Liefje, met de gladde flamoesjes
In je vallei met de geheimpjes van je zalige kloofje;
De lekkere kleine binnendeurtjes
Vinger kietelend beroerd voor even maar
En dan weer langer, *weekdierenrig* op weg
Naar je paleisje dat af en toe liefdevol *omknijpt*
Schalks ook wel, naar gelang het gevoelen
Minuut per minuut, seconde per seconde
Alle deeltjes van je 'ze' aldaar aanraken,
Speels beminnen
Even omhoog achter de lieve kleine klepjes
Iets hoger vanboven, *doorzweefglijden*
Naar het plaatsje van ontstaan van leven toe.
Lange, trage, draaiende, afgewisselde bewegingen
Monotoon traag zelfs of plots of geleidelijk versnellen
Over alle schijnbaar weke delen.
Zo vrouwelijk sterk.

De essentie echter,
Zonder lief te hebben
Voelt men dit alles niet.
De ziel, ze laat zich niet misleiden.
Al beeldt ze zich soms wel dingen in.
De geest, laat zich mede drijven op het pure.
De liefde, ook die met het lichaam
Houdt van aanzuivering.
Die goede energie tussen mensen in de eter brengt.
Soms ook anderen met het gevoel van leegte achter laat.
Daar ze niet meer bij hun lichte herinneringen kunnen.

Woorden, minnenen zinnen

Liefdesspeeltje liefdesspel liefdesspelonkje
Wordt er niet moe van
Weet niet van waar woorden, inspiratie blijven stromen
Het geestelijke speelse op het lichaam enten
Handen die overal lijken te willen komen
En tongen in alle mate penselen
In drift en zachte golf.
Aanraken, glijden, ondersteunen, knijpje of beetje
In alle formaten tot wat juist op die moment nog mag
Wie zal vertellen van waar de stromen ontspringen ?
Die men van bij de bron ontspon
Om uiteindelijk te drijven weer naar waar 't begon.
Geen koppel of twee zijn de zelfden
Soms dromen, drogen stromen op
Als onpeilbare roerselen der ziel te zwaar worden
Of de illusie vaak van andere te ontdekken hemelen
In de weg komt te staan
Van zij die er wel willen voor gaan.
Het hebben van zin om nieuw leven te scheppen
Niet de cellen met 23 chromosomen die buiten moeten
Nee niet zozeer, een beetje wel...
Maar het zich willen blijven laven aan de bron.

Vaste banen om ons heen

Hoe rustiger men wordt
Hoe meer ook alles om ons bloeit.
Meer kansen voor hetgeen geneest
Weinig zin heeft het, zich slecht te voelen
Niet in eigen of dingen van anderen
En daar in te blijven al helemaal niet.
Omgaan met je waardevolste deel
Tussen andere waardevolle delen van mensen.
Waar je niet nerveus van wordt, je kent ze immers
Voelt ze goed aan.
Hun codes zijn soms sleutels van jou rust,
Ook de codes van hun onrust
Net als planeten en sterren
Beschrijven we ook banen
En al voelen we pijn of geluk
Het zijn wetmatigheden samen
Wie vermag er iets echter
Tegen meteorieten die inslaan ?
Altijd weer interpreteren van het observeren
Hoe nieuw leven ontstaat.

erotisch ballet

°°°°voor ' t eerst, in het hare

...bed

beetje rustig in mekaars armen

bijna inslapen

dan als een snaar hier en daar

de erotische ziel wat uitdagen

zachtjes, vinger als ruitenwisser

zonder programma, haar lijnen

van energie volgend, heel langzaam

opbouwen tot weer alle sappen stromen

en 2 als eenheid ervaren wordt

drijven met altijd nieuwe inspiratie

op haar stille soms versnelde genieten

niet prijsgeven waarheen de nieuwe aanrakingen gaan

momentjes kort en lang even laten wachten

maar vooral diep doorvoelen

laten blijken dat je echt lief hebt

waardeert wat je met haar delen mag

likken is niet zo maar likken maar

ritme en muziek in tonen van druk en verschuiven

en mond niet het enige wat kan worden gezoend

de valleien onder het oor waar zuigen zoenen en likken

samen het effect van eeuwig zalig gevoel smaken

wijl handen zoeken naar de delen van de ziel

die al enkele minuten niet werden beroerd

per verassing afdwalen naar plekjes waar de aard van een greep, het zoeken naar de handen en alle andere branden de opgang naar diepgang doen aanzwellen

aanzwellen zoals al die vrouwelijke deeltjes in je hand

die zo gezond aanvoelen wijl het hele harpje met alle mogelijke dansjes van de vingers worden gemasseerd tot de intuïtie met die vandaag ene lange haal door natte verticale lippen, aanwijst dat je jongen klaar is om wat voor het poortje te komen plagen en gewoon af en toe te beginnen met misschien wel naar binnen te komen schuifelen,

maar alles niet ineens en mechanisch op dezelfde manier , nee, erotisch ballet komt er aan...

erotisch ballet ontblote eikel van gezwollen *liefdesacten*

lichtjes in de opening van nat fluweel vertoeven

millimeters traag beetje naar voren

draaien en terug als op verkenning

maar wentelingen in het voortuintje van gecontroleerde smacht

seconden minuten laten duren dan

en oeps doorgestoten met vulling die wezens in mekaar penetreren laat

niet zomaar de ene in de andere maar beiden gelijk

en toch gescheiden, ontvangst en gift

opperste moment van eikel richting oervrouw

gaan en weerkeren met en zonder woorden

al gelang de dag

gepeuld worden en hoofd ontbloot langs nauwe wand

olie op het innerlijke en erotische vuur

wijl er tijd en ruimte blijft om boven haar te blijven zweven

en toch nog handen om haar hoofd te strelen

haar voorhoofd liefdevol aan te raken

licht door het punt tussen ogen te laten schieten

wijl ergens op de top van een tepel een elektrische vonk ontsnapt

en in de lichamen overgaat

benen volledig opgetrokken en diep ontvangen

of een been naar links of rechts over één van de haren

of alle vier gestrekt en glijden met wisselende intervallen

tot geklit gevoel tussen twee vingers van diepe tevredenheid verhaalt

en alle *rondingkjes* van *gebil* gekneed en zachtjes gemasseerd

nog meer *gesmeer l*oslaat tot nog meer smaak en zin

dan, zit je eerst echt in

en maak je ook tijd voor uitstapjes naar beneden

na veel genieten van altijd weer het verjongde gelaat

zabberen en vleiend vrijen met de tong op de mond van venus

je leert het niet, het wordt uit je gezogen

want zij slurpt je op en vertelt zonder woorden waar te wandelen

te likken en hoe en slokt gretig ook een vinger binnen

wijl vier anderen de billenbloemen een andere mimiek aanmeten

na dat spel van iedere keer weer een beetje anders

stevent je stijve lid dan weer naar ontvangenis

alle plooien vervult

in volle geest en helder lichaam op naar een uitbarsting

begeleid met muziek uit rugge -en longepijpen en aurastoomstroom

oh wat is dat schooooooooooon

uitdeinen kan dan eeuwig duren en intens *verkluisterd* vervulling vieren

binnenin, nagenieten kan beginnen

ommekeer, zij vanboven, alle cellen vanbuiten weer masseren

zodat de boodschap vanbinnen weer eens te meer duidelijk wordt

beminnen is concentratie en zweven, is leven en beleven

de oneindige samentrekkingen en uitzettingen van het ons

sco

NB. dit is maar één facet van de talrijke uitingen der liefde en hoe deze mensen aanwendt om de eigen levensprocessen te begeleiden, niet cynisch over de liefde in zijn geheel worden, is de boodschap..."het kan verkeren" zou Breder o zeggen.

Erotische poëzie deel II

een essentiële Mis.s

beminde Parochianen,

In Uw midden leeft een hele bekwame

In het samen met twee

Beleven van de Heilige Geest

In het scheppen van cosmos

U snapt er niet veel van ?

Ga in vrede

Het thuis maar eens proberen.

Haar innerlijke rust, de mijne,

bezorgt de Liefde, die van deeltjesmaterie en golvenether

, hoge Golven, frequenties met Muze;

op tal van ritmes.

M'n mondelinge verzen lijken wel vertaald uit erosgolven.

Geen zin technieken van liefdebeleving te beschrijven

Zou afdoen zijn aan spontaniteit

Terwijl het gaat om een wonder van eenmaking

,zich bedienend van twee geesten,

Kan niet zo maar aangeleerd, moet 2x matchen

Onnoemelijk veel losmaken in mekaar

Importance of intense sensuality slowing down senses

Piemku *door Uwe Muze*

Als je vrijt zoals Uwe en Muze samen

doe, doe, doe; leef je zoveel meer

't wordt heel langzaam van magie tot toverij

4 borsten worden energie, verwekkend

zalig lang op zoek naar honing en honingin in jou en mij

oneindig diep gevoel

balans tussen hemels gewicht

aards exotisch fruit

engelenmelk die ruimte zwevend vult

bliksemschichten van daar naar onderbuikjes beneden

sofaatjes van sensualiteit

vingers, gedirigeerd van uit een geest, een galaxy

daarboven in de cosmos;

zoeken subliem traag haar topje van

al die verborgen wezentjes onder het,

gedeeltelijke stoppelveldje in groei

Een arm absorbeert in stilte

het soort energie dat op bevrijding ligt te wachten

Neem vooral de tijd

Ook armen kunnen zuigen

Maar anders

Miljarden jaren evolutie maakten er

een tot in het clitje bekabeld netwerk van

, verbonden met al dat andere

Nu is't goed, er is een hemelse vrede tussen ons.

Blikken die maar blijven genieten van mekaar.

Plots, wijsvinger cirkelt klein rondje rond het punt C

Een signaal dat naar overal vertrekt en vertakt

Even maar, dan weer meer tussenpauze

Verwachting schept groei & dauwdruppeltjes van verlangen

Geil animeert de ontluikende lust

met de elexiertjes van 't beminnen

Op tijd even polsen naar het knusse, het kusgehalte

De aura overal rond lichaam; nodigt tot intense massage uit

Niet te veel vergeten plaatsjes meer,

weer in een zee van tijd, het mag allemaal heel lang duren

Als een penseel met één haal, reist van beneden nu,

onverwacht, van onder aan het kloofje,

een vastberaden vinger door twee luikjes van voorlopig...zacht en wachtend opborrel genot

het oerleven wenkt, gefluister & nog niet te luide kretentaal

een groeiend aanzwellende aandrang

gevolg van diepere driehoeksmassage

gladde bochten, kuiltjes onder de huid ontdekkend

terwijl haar tengere vingers duizenden cellen

tussen eikenlipjes naar steeds meer buiten lokken

op een heel klein traag ritme van ebbe en vloed

dat nieuwe muze naar mijn vingertoppen stuurt

wijl ik zacht haar borst streel en zalig laat wegen

wijl 2 van m'n vingers een voorproefje van

zachtjes tussen Venushuid en Clitje gekneld scheppen

een soort met vrouwelijke mini rukjes aftrekkertje spelen

maar dan wel heel zachtjes

en na een tijdje, haar rustige gretigheid

door alle mogelijke vingerdingenfantasie ontvlamt

in passie die alle goede feeën uit haar buik je tovert

de liefde die de drake verslaat;

in een spel op één van de vele manieren die je ontdekt

tot ontdekkingsreiziger riddert

maar blijven minnen, kozen, praten met klanken alleen

en woorden uit vreemd poëtische oorden

fluisteren wat de hemel zich aan poëzie

laat ontvallen,

heel lang voor er van penetratie sprake is

roezen beide wezens al samen op eros golven

reeds lang mekaar eerst spiritueel gepenetreerd

de biologische feiten,

geboren uit de diepere verlangens en zoektochten

van het mens zijn, ieder de vroegere en huidige verhalen

in tantra gietend tot een nieuwe unieke vorm de biologische feiten, volgen,

het binnenkomen en de ontvangst

te intiem om in taal doen over te komen

weer vertraagd eerst het voelen

immer weer van uit andere uitgangspunten

door het wezenlijke van Piem en Ku

zorgvuldig aangegeven

de diepere verlangens van die lagen van 't leven

bepalen de versnellingen in ritme en stijl;

wijl alle ledematen en 't al er rond

voluit meespelen

Wandelen bij avond

Wandeling in het land van

kanalen, sluizen, bossen

waar her en der konijntjes hossen

een zeldzaam huis

door sprookjeshanden ingericht

wandelend naar het volkscafé aan 't Sas

de diepere lagen

van de werking van de geest peilen

gewoon langs gesprekken heen

gedachtenenergie uit de lucht plukken

Ero Roezen

Opbouw van het inner innige intiem zijn

Een geduldig wachtend bed krijgt bezoek

Oranje gloedje aan aura luiert nog in de kamer

Donker rood de Johannesolie

Minutenlang de tijd nemend

Om alle deeltjes, ieder wezentje van haar zijn

Zalvend te beroeren

In laten dringen de hemelse

In de aardse liefde

Na de lange avondwandeling

Wijl lichamen zelf

Ook weer druppelsgewijs

Hun olie oppompen

En er even en weer opnieuw even

Ten volle gevreeën wordt

Tot een ongekend oord van rust

Hun deelachtig wordt

Op grenzen van Boven en Onder

Neigen ze in mekaars armen in te slapen

Ontwakend weer bij zonsopgang

De roes van gisteren als ochtendgroet

De eerste pöezie en vertelsels komen vanzelf

Onvermoeibaar lachend genieten van mekaar

Lijkt het wel

Tong op tong, aardkorstverschuivings gewijs

Likkend alle deeltjes gebruikt om te spreken

Om van het leven te proeven, ook zo

Een lichaam heeft veel om spelenderwijs te ontdekken

Twee plussen, twee minnen, steeds doorgaan met minnen

Verschillende rollen en leuke verhaaltjes

Zielen als magneten, spelend een spiritueel helend spel

Naar mekaar en in mekaar gezogen

Tantra opbouwend om alle onnodig karma

Weer tot zuiver licht en energie te maken

Overal intensief tegelijk bezig, verassend soms,

op zoek naar uiteinden van wervels en vezels

Een hand die haar weer eens intenser beetneemt

Daar of daar en iets meer of minder druk ginder

Spelend met opgewekte energie

Laat ik me de kunsten van haar vingers welgevallen

Tot ruimte en toestand afwisseld met ander genot

Het besef voor uren één te zijn bij wijlen

Gloeden en symbolen die samenkomen

Langs de genen om nieuw leven makend

Al blijft dat voorlopig naar aardse normen virtueel. In de hemel weet men beter

Dagelijks voortbordurend op andere en dezelfde info

vertakken zielen en geesten zich verder

via het spel der liefde,

scheppende bio toestanden

vol van Volt en zo van die Ohm dingen

De wijsheid der genetica baart voor heel passende aura's, technieken en spielerei

we waren er beiden maar al te graag bei

Lijkt of er in de verte Indianengezangen klinken

Of zijn het dolfijnen in hun zang

Of zangers van het woord

Dat geliefden mochten beleven

Ero Angel Vibes : The room was filled with heavenly creatures, naked angels with all kind of marvellous colours of eyes and shapes. The only angel earthly present looked for my root above which my bio heritage and my *penatrator* arose. Her prune took some liquid from my bodily oil well and made him swell even more whilst I started playing with her violin. All strings waiting to be put in the right vibration. Vibrating emerged from every ozon layer surrounding each planet of every cell. Now *spirtis* slowly started exploding from within their nucleus. Spring set in , producing summer, with lots of waves of heat and roaring thunder. Words went looking for an intense dialogue with her and his most intimate parts. I, the poet remembered the essence on this very moment where he lay them down. octaaf

Friese paarden en Volle maan

2stoelen, aardbeien, drankje

Wandeling naar de donkere trotse paarden. Witte Manen in de Wind

Kregen gras van buiten de draad

Van De wijde wereld door hen bemind

Wisten dat van zodra onze kussen...

Hun voederen was van de baan

En 's nachts in een voorouderlijk bed

Hebben we het in alle toonaarden weer gedaan

Met zicht op volle Mie Maan

Speels tussendoortje

Zacht roffelend met vingertoppen

Langs kleurige tepelvelden

Stroompjes welven naar het buikje

Maken even een ommetje langs ruggemerg

Om via de geest uiteindelijk

Op de Venusberg aan te landen

Alwaar wie weet alweer

Wat zal doen branden

L'amour sur l'herbe au bord du pont

L'orchestre des grenouilles de multiples sortes

Nous accompagnait

Le jeu du lumière parmis les feuilles

Nous encourageait

L'orchestre s'arrêtait

Au carrefour ou caresses devenait pénetration

Tout d'un coup un oiseau chantait tout une autre chanson

Que la sienne

Caresses érotiques

Elle le rend si fort si doux

Me veut dans son corps

Pour sentir encore et encore

Dans nos yeux, jeus on s'ex-plore

Il veut, désire qu'elle vient

Sur cent façons avec ses mains

Aussi les pensées, pensées jouent avec

Quelle femme, quel mec

C'est plus que se faire plaisir

C'est sentir qu'aimer la vie c'est aussi jouir

Ce n'est pas banale

C'est comme un grand orchestre et un bal

Passé et présent tout, toutes, tous unies

Cherchent à se combiner dans un lit

Octave

Eindelijk schijnt de zon weer op m'n gat

Eindelijk schijnt de zon weer op m'n gat

Eros heeft weer heel wat gepland

M'n edele delen geklemd in haar hand

Ze kent haar poes nu zoveel beter

Staat van tijd tot tijd meer dan wat heter

Eindelijk schijnt de zon weer op haar billen

Verzinnend vele leuke woorden en verhalen

Soms vraagt ze zich af waar ze ze blijven halen

Heerlijk dat lange minnen met zinnen en zinnen

Lekker ontspannen over 't leven te bezinnen

Eindelijk schijnt de zon weer op m'n Pi

Dit hebben we veel te weinig gehad

Zo buiten vrijen in de natuur

Wat een genot, alles zo puur

Ieder plekje op huid met een stand gecombineerd

Alle dagen veel van mekaar geleerd

Eindelijk schijnt de zon weer op haar kruis

Strak gezwollen borsten, eikel bonst bronz

Moge steeds opnieuw worden

Vermoeidheid Rust

Rust Relaxatie

Relaxatie Sensualiteit

Sensualiteit Erotiek

Erotiek Lichamelijkheid

Lichamelijkheid Spiritualiteit

Spiritualiteit Versmelting

Versmelting Opgaan

Opgaan Doorgaan

Doorgaan Doorgenieten je Deu(s)-genieter

Gewoon gezwind haar zelve

Uit het land van hele rode lekkere steen kwam zij terug om me aan de lichtere kant van het rood en de donkere kant te laten likken en ruiken. Na een week met bos en dieren en pamfletten en wandelen en al eens sociaal zijn met mensen

werken aan het literaire en persoonlijke 'voortijdig testament'; reed hij weer in de richting van haar noordelijker blauwe ogen en rode bos. Ze kwam bij hem en ze hadden het over Afrika. Blij haar verhalen vertellend, moeder, zus baby, d' Afrikaanse familie, een land in chaotische ontwikkeling vol contrasten. Babel-en met de plantage arbeidsters en uitgeweken Belgen, het beleven van de rijkdom der erediensten uit een andere tijd, maar vol hoop en wijze lessen. Hoe mensen doen en zijn met al het grappige eromheen. Een lach en een traan en alle uitdagingen in het leven van elkeen, elkaar leren begrijpen en de eigen rol in het klauwen van relaties leren inschatten. Het begaan zijn met mensen van uit haar pure lach, haar grote goede hart dat velen goed doet, siert haar ten zeerste.

Wij houden van ons

De draaiende duim in haar of mijn handpalm.
Teken van onze verbintenis.

Na de proloogfietstocht in het woud maanden geleden

En ons eerste privéfeest in mei.

De boswandeling tot het buskot, natte regenkussen

Weer thuis, de gelukte BH ontcodering van het *sluitseltje*

Zalig gewicht van aan gezogen borsten gewogen.

De hand naar beneden en de bio elektriciteit

Vele totaal nieuwe gevoelens op de menulijn van 't erotisch appel

Keer op keer

Moest ik zo dikwijls komen

Ik ging van mijn *stokkie*

Tussen ons is het nooit zo maar *fokie-fokie*

Het zijn paardansen

Van strelende voeten en handen vandaag

Een huid, verjongd, haast fluweel

Van exotisch fruit of zacht meel

Scandinavië ging eens in het land van *oersprong* oorsprong

Langs en keerde weer

Naar Centraal Europa

Weer waren haar kussen anders

Nog dieper willen proeven

Peuzelen, inzuigen, belicht willen worden

Niet alleen via de zon

Wat dan ook na een halfuurlang overal tegelijk bijna gebeurde

Alles in ons opfleurde, openging

Nooit zomaar 'bespringen',

Behendig klauteren van armen en benen

Handen altijd vol van alles van mekaar.

Paren om heel gezond te blijven

Voelen hoe lichaamstocht met hartstocht

Hemeltocht wordt

Ervaren hoe een spirituele band kan zijn
Allerlei beelden, plaatsen van samen op reis

Flarden van medemensen

Begeleiden sporadisch onze minneliederen

Concentratie en de bonzend broze harde punten

Soms omgetoverd tot een heus klein *clity pikie* het ene

De andere, blijvend kloppend steigerend

In gedachten een ode prevelend

Ode voor een eerlijk liefhebbende verzorgende vrouw

Het doen trillen van de kleinste rondingen van de billetjes

Strepend met de vinger door haar streepje

Glijden de vingers mekaar aanvullend, aflossend

Kleine lippetjes en passant heel alert wakker makend

Genietend en verzuchtend even achterlatend

Om hoger wat rondjes met de zon mee, soms tegen te maken

Af en toe wat druk en extra druk op zacht en hard

Luisterend naar adem en inspelend op haar reacties

Aan proberen voelen welke volgende zetten te overwegen

Lijkt wel of we 2 continenten tussen 7 en 11 hebben bevredigd

De tel kwijt hoeveel keer ze ,wel 7x7 de hemel in ging

Om dan weer terug naar de ontspanning te glijden

Naar een mimiek van toen ze nog jonge vrouw was haast

Zalig, wetend dat je iemand op vele manieren gelukkig maakt

Wij houden van ons. Het was de nacht van de dag waar ze van in de ruimte met de 7878 Weer naar me toe vloog. Weer naar onze fysieke ruimte toe. Wijl het geestelijke er altijd is.

Vermits elektronen onvernietigbaar zijn, zijn mineralen en straling dat in essentie ook. In de veronderstelling dat er reeksen van big bang cyclussen zijn, zou het kunnen dat alle verzamelde essenties van alles weer bijeenkomen als straling en na teveel druk weer aan een alfa-omega reis beginnen…straling…atoom…planeet…cel…straling…voortplanting door deling. Straling, evolutie van straling tot onze ziel en weer geest…straling.

Mensen denken dat ze alleen met taal kunnen communiceren, ze vergissen zich

---

Octaaf Coeckelberghs

Nieuwste gedichten :

Op z'n Thea's

In een dorp aan een gracht

Na 9 maanden zachte dag -en nachten dracht

Bracht een Hollandse Ooievaar zowaar

Een flinke baby, helemaal klaar

Speels en graag lachend zou ze worden

Soms doordacht of nodig hard

Eigenlijk was een jongen besteld

Zo kon je haar tot een jaar of vier…In een kleedje slechts zien

Nee, deze fijne Fien, werd geen diva queen

Haar kon je vinden in jongens -out -fit

Op de boerderij, in beken en bossen

Zag je d'er ravotten en crossen

Vissen met de papaa

Vijf Zussen een beetje zo controleren

Werken op de boerderij

Net zoals het volkje in d' er vader's korven…

Een bezige honingbij

Van waar ze d'er gulle lach heeft gehaald

Is gelukkig nog niet wetenschappelijk verklaard

Uit volle mond, aanstekelijk gezond

In welke situatie ze zich ook bevond

Voor velen een hele goeie vriend-in

Medeleven en er voor haar mensen zijn. Onderschat ze maar niet

Ze voelt van te voren wat er mis zou kunnen gaan. En kan ze dat dan al voorkomen

Zal ze kordaat handelen, even niet dromen

Ze heeft een hele creatieve energie

Via wat ze met beeld heeft en bijhorend woord

Heeft ze er al velen laten filosoferen. Veel werk aan geweest

Al meer dan 50 keren ! Want weet je, ze wil 't allemaal zó laten kloppen

Dat, éénmaal een canvas af, een nieuw soort wezen is geboren

Een in beeld gebrachte boodschap

Rond zijn en worden, die nu eenmaal bij onze échte momenten hoorden

Zorgzaam en voorzichtig springt ze met ons om

Veroordeeld niet te vlug

Wacht geduldig op ieders evolutie

Eén en al oor van uit haar stille luisteren

Groeien haar ingetogen of onstuimige gedachte en speelse fantasie

Van het begrijpen van mekaars taal

Maakt ze voor ieder een apart verhaal In Thea-taal

Ik vind ze Thea-t-raal geniaal ! xxx ne gelukkige 49

Voor een heel warmhartig goede mens

Kalmte en Jovialiteit

Wijsheid en Levenslust

Zij gaan niet van ons heen

Marvel Nestor had hét allemaal

Deelde er veel van aan ons uit

Niet alleen door 't verhaal van de handel in fruit

En daarom ook is 't

Dat het lied van 't leven

Nee, 't gaat nooit uit

Komaan vrouw van zijn leven, zonen, familie…

In nagedachtenis van de oude Nestor en nu ook zijn zoon

Vooruit !

Zeer innige deelneming

Weer een fruitman in de hemel

Hij zal niet alleen zijn !

Met de Nestor's was het altijd heel fijn handelen

Eerst de grapjes, dan het werk

Camion laden en lossen op 't gemak

Dan koffie en gezellig

zijn

Praten en echt samen mens zijn

Voor onze goeie gebuur
Ooit jongste burgervader

Op praktisch vlak veel geregeld voor mensen

Gewoon de gemeentebelangen dienen

Niet die van de grote politieke strekkingen

Hij liet zich niet recupereren door de grote politiek

Bleef Volks. De Tuin. Groenten, vruchten, de beesten.

Ook daarin, Maria zijn grote steun

Zie ze nog in hun koets bij hun trouw

De Marcel, met buren en wie ook praten

Naar de duiven kijkend met m'n pa

Het lichte delend,

Het zwaardere mede dragend

We gaan zijn typische lach missen

Reis maar verder nu Marcel

We redden het wel ! Sterkte Sam, Maria en eenieder.

Duizenden herinneringen van in de tijd van de voorouders

zullen ons verder dragen

gelukwensen, laat het écht een jaar van verandering zijn

Bonk van ne vent

Wees met je zelve in rust, content

Laat geen chemie je nog opjagen

Ook geen 'rook' je rust dragen

Je moet niet grof plezant

Voor iedereen willen zijn

Van té veel van dát plezant

Komt na de roes : AMBETANT

Dan zien we niet zozeer

De man weer met het goede hart

Maar de gast onder hoogspanning van te veel

Niet meer all cool maar alcohool, rook, pillen

Rotzooi die geest en gestel ondermijnt

En ander van dat zogezegd 'plezier'

Bokssporten en werk onbekwaam na ongeval ?

Met eenieder heeft het leven bedoelingen.

We moeten leren mekaar te aanvaarden, eerder dan af te stoten

De één is beter in aanvaarding dan de andere

Maar niet alleen een kruik is breekbaar onder druk

Je bent al een tijd misschien beter bezig

Doch pas op, op vijf minuten en minder

Zou het op een dag zelfs in een paar seconden

Verknoeid kunnen zijn, hetgeen je weer opbouwde. Het ga je goed dit jaar !

Schaf pensioenen af, werken tot in het graf

Er dwalen spoken door de wereld.

Voorstellen, wetten, plannen.

Werken tot net vóór de zerken.

Gelanceerd door hen met dikke appels voor de dorst.

Voor hen zal het wezen worst. Ook de pharma wereld heeft dat graag.

Hoe vroeger kapotter, uitgeteld,

hoe meer 't geldgewin versneld.

Langer gezond, minder slikken,

valt er minder te pikken.

Spijtig voor banken hun prépensioengedoe.

Hoe langer we leven, hoe meer zij ons moe,zei ons moe.

Door eeuwen heen werden ons vele leugens verteld.

De laatste decenia is dat ritme enorm versneld

In den beginne was 't simpel, slaven,erven of sterven.

Miljoenen hebben enorm veel moeten derven.

Toen er eindelijk voor een deel welvaart kwam,

leek het hek helemaal van de dam.

De achterblijvers door systemen tot sukkelaars verklaard

Fortuinen vergaard,vrede,ontwikkeling niet van die aard.

De nieuwe credo's : sneller, flexibeler, langer,winstvol...

dus geef maar steeds meer petrol !

Winstvol. Winstvoller. Winstvolst. Wat een lol !

***vondet goe* ? doorvertellen !**

Octaaf Coeckelberghs

Blogfilosoof

Columns, Essays, Gedichten, Kortverhalen, Alternatieven, Monologen

Het Voortijdig Testament
Laat ons Proberen 't Leven 't Overleven

Columns, Essays, Gedichten, Kortverhalen, Alternatieven, Monologen, Dagboeken

Foto's Thea Facebook Fotofilosofie

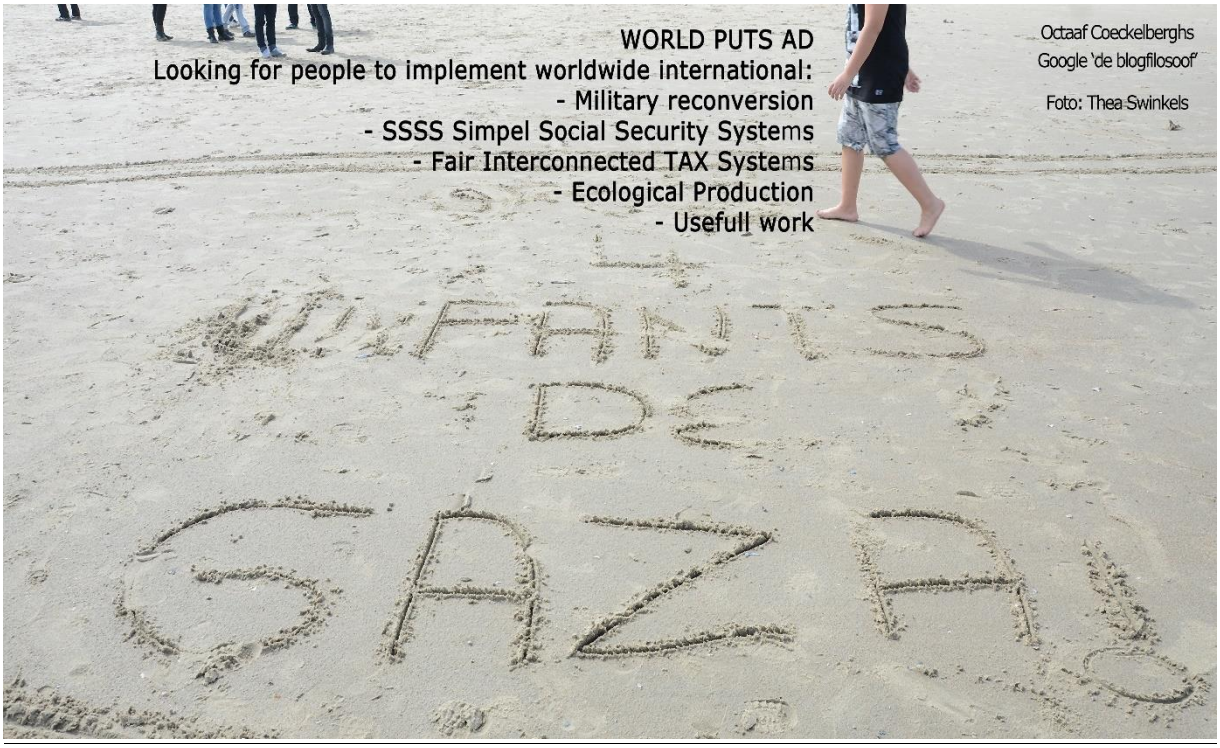

Deel Filosofisch Verzet inhoudstabel honderden titels van columns helemaal achteraan

Wereldgenoot

FILOSOFISCH VERZET/VOEDSEL VOOR DE GEEST, bijna alles voor mensen met interesse in filosofie, geschiedenis, politieke actualiteit & analyse & cultuur & linken daarnaar met 500 eigen artikels en honderden linken, foto's, film...,kunsten en reisverslagen, tips, annonces, sociale strijd, actuele toestanden in de wereld, vanuit een filosofische hoek. Filosofisch Verzet is een speurtocht via artikels, proza, poëzie, essays, pamfletten, citaat boeken-en filmtips, voornamelijk over hoe een planeet één natie kan worden. Over hoe filosoferen ook persoonlijke zingeving wordt. Over hoe graag leven mogelijk wordt.

WERELDGENOOT, werkloos ?Tijd om je af te vragen waarom? Teveel werk? Altijd meer op minder tijd presteren? Je wordt tot een helse concurrentie met andere collega's, boeren of andere kleine ondernemers verplicht? Je hebt vragen naar het waarom van armoede en oorlogsverspillingen, terreur? Je vindt het maar niks dat de oorlogsmachine via 1man,1president,1premierin gang kan gestoken worden, tegen zijn congres of partij in? Je denkt, leven en werken in zo een wereld, dat kan toch niet de bedoeling zijn ?Je ziet de zin van het werk dat je doet niet meer zitten...en je vindt zo dadelijk maar niets anders.Je vindt geen partij of vakbond die een allesomvattende uitleg heeft, een globale aanpak voor de wereldproblemen voorstelt? Of de tegenkrachten die je ontmoet lijken versnipperd ? Je ondervindt dat sommige media of het onderwijs je het hoe en waarom van de geschiedenis en het hedendaagse niet genoeg duiden kunnen? Ook je sociale omstandigheden zijn niet gebaat met al die omstandigheden? Je bent een aantal uitzendingen, kranten of ongezonde leefgewoonten moe en je wil daar om te beginnen bij je eigen iets aan doen? Je beseft dat een mens niet alleen gemaakt is om te werken en je wil opkomen voor jezelf en anderen? Omdat ook bij andere mensen, andere gezinnen, werkeenheden, landen...dezelfde vragen zich nog schrijnender en dringender lijken te stellen. Jij hebt geen drug meer nodig, je weet uit eigen en gedeelde ervaring heel goed dat op ijdelheid en zelfmedelijden gebaseerde consumptiedrang, je kritische zin en je innerlijke verdiepin in de weg staan. Kortom je bent je bewust van een aantal zaken die je bewustwording vernauwen.Je realiseert je dat je medestanders nodig hebt om al dat inzicht in vernieuwende groei en daden om te zetten. Een bewuste keuze dringt zich op voor meer en meer mensen. Je wil je best inzetten voor een betere wereld zonder armoede, oorlog, werkloosheid en allerhande vervuiling als die wereld er dan maar niet uitziet als nu: *afgejakker* op het werk, te weinig interesse voor de rest van de wereld, te weinig tijd voor lezen, studeren. Het leven niet meer als zingevend kunnen ervaren. Dom amusement, sensatie voor alles. Steeds meer mensen willen diepgang en inhoud vinden. Shows over hoe men mensen elimineert, zodat het individu dat overblijft met de poen of lotto gaat lopen. Bestudering van de psychologie om er geld mee te verdienen en ieder op zijn plaatsje te houden. HOERA? HOERA? Wat amuseren we ons rot binnen het kader van het geldimperialisme en de casinoëconomie. Valse spanningen opbouwen om ons van onze anderskleurige of klassegenoten of andersgelovigen af te scheiden. Nog meer reclame in onze hoofden jagen om ons nog meer doen te kopen...dat proces mag niet stilvallen of het geldsysteem valt op zijn gat. Je inzetten voor een wereld waar dan geen gekken om een oorlog om afzetmarkten vragen omdat een oorlog weer voor werk ZOU zorgen. Een wereld waar men niet met halve waarheden goochelt, het beschermen van machtsposities indachtig. Men misbruikt het rijke filosofische erfgoed achter woorden zoals religie, geloof, god socialisme enz...voor de doeleinden van de zotste speculaties. 't Kan niet de bedoeling zijn dat dat allemaal zo blijft. Alles evolueert. Misschien maken we het nog wel mee: Een modern systeem voor toekomstige verkiezingen via het internet, een soort internetreferendum om eerst een globaal programma goed te keuren en daarna op projectlijsten de vertegenwoordigers ervan aan te duiden

Je roerde alles tot diep in de kern, schreef het gebald neer, de noodzaak aan geconcentreerde vertaling, raak je niet kwijt. Hoe hoger je bewustzijn van andere mogelijkheden, hoe meer geduld om alternatieven leefbaar te houden, te organiseren. Ideeën laten groeien vereist naast het spontane, discipline en inzet, gekruid met passie en zelfkritiek, anderen met bewustzijn wapenen, streefdoelen vooropzetten. Het nieuwe dat doorbreekt geeft voldoening, 't einde ervan vaak door de ouderen niet meer meegemaakt. Het totale bewustzijn van overkoepelende kennis, blijft vrijblijvend indien er geen daden op woorden volgen. De synthese van iedere ontgoocheling werpt zijn onverwachte vruchten af en de rijpheid komt met de bereidheid om nieuwe vragen te stellen. Momenten dat je denkt genoeg gegeven te hebben, zijn de voorlopers van nieuwe initiatieven...zelfs al botst onoordeelkundigheid voor een langere periode tegen je op. Je geeft het niet op als andermans passiviteit, onbegrip, verveling ,negatieve emoties...blijven steken in geestelijke tering. Daar waar het individualistisch snobisme de eenheidsstructuur van het algemeen belang vergift, daar is welvaar niet ok

Links en Rechts. Achter het uiterlijke. Vele verschijnselen hebben twee kanten. Neem nu het links en rechts in de politiek. Dit lijkt niet alleen een simpele tegenstelling in alle mogelijke gradaties tussen diegenen die er warmpjes inzitten en diegenen die het ook in alle mogelijke nuanceverschillen, niet zo breed hebben. Normaal gezien zouden deze laatste in een democratie in de meerderheid zijn. Niet zo in de praktijk. Te velen die van een loon afhankelijk zijn of teveel zelfstandigen, vereenzelvigen zich met politieke partijen die de belangen dienen van het grootkapitaal, in concreto de speculatie gansters op de beurs, diegenen die de melkprijzen en zo bepalen, de wapen-en andere lobbies...om maar enkele actuele voorbeelden te geven. Tel daarbij diegenen op die gestopt zijn met over moeilijker dingen na te denken of in slaap gewiegd door een bepaalde media en zij die men nooit leren denken heeft of willen denken hebben en combineer deze toestand met een volksaard die al eeuwen door kerk en kapitaal, buitenlandse bezetters inbegrepen werd verkracht in feite... en je bekomt alle soorten partijen en mensen van politiek en sociaal conservatisme. De Nederlanders, al 400 jaar eerder een stukje bevrijd van eng klerikaal katholiek denken, hebben daar een stuk minder last van al neemt hun media een stuk van die rol in behoudsgezinde traditie over. Je kan dat conservatisme ook nog van een andere kant bekijken ook...de menselijke kleine kantjes, de karaktervorming doorheen alle mogelijke overgeërfde en zelf

gecreëerde ballast. ..langsheen de tocht die, noem ze groei naar echt mens zijn, noemt. Je kent dat wel, het nooit genoeg hebben, het altijd bezig zijn met te hard te werken ,omwille van dan niet met de problemen van de andere kant van het zijn geconfronteerd te worden, zijnde de verhouding naar de familie, partner en naar de kinderen en naar alle andere soorten relaties daar rond toe. Op zichzelf is er niets mis met een beetje conservatisme in bepaalde ethische zaken, in onze cultuur van 'mijn borsten zij te klein, opereren maar' en zo meer. Het zijn doorgaans de conservatieven op gebied van de 'solidariteit' die de eersten zijn die 'afgeven' op,(zich storen aan) mensen, die zich met een vervangingsinkomen al dan niet moeten door het leven slaan en die anderen die (maar) aan een trager tempo kunnen of willen werken, doorgaans ook voor profiteurs al dan niet luie mensen, uitmaken. Vaak zijn het ook die mensen die bijvoorbeeld eerder dan anderen geneigd zijn om eerst hun portefeuille en dan hun hart te laten spreken bij het nemen van beslissingen. In veel gevallen hebben ze het te hoog in de bol of willen ze om enkele centjes meer keihard blijven doorwerken tot ze 67 jaar zijn, een zaak die door media en politiek in Nederland, net als de privéverzekering in het gezondheidswezen, al heel gewoon geworden is. Waarom ze zo zijn ? Om er materieel beter aan toe te zijn dan anderen ? Om de innerlijke leegte te lijf te gaan ? Naast de vele opdelingen waardoor 'verdeel en heers' mogelijk wordt, wil ik er geen bijmaken...maar het is goed om toch even bij dit fenomeen stil te blijven staan. http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be Nochtans, een fijn observeerder merkt bij deze groep van op maatschappelijk, niet etisch vlak conservatief ingestelde mensen dat ze ook een andere kant hebben, net als bijna iedereen trouwens, een lievere, een socialere...een mogelijkheid voor hun ,om van hun strak dogmatisch handelen en voelen vooral, weg te evolueren. Dat kunnen ze niet alleen, daarom hebben ze anderen nodig. Eigenlijk zijn we allen mekaars psycholoog, pastoor, advocaat, politieker, verpleger, klankbord, collega, artiest, schrijver van onze levensscenario's en ga zo maar door. We betalen op velerlei manieren voor veel van al die dingen die we mekaar gratis zouden kunnen geven...gewoon omdat niet iedereen er klaar voor is en we tot nader order WILLEN meedraaien in een samenleving die teveel op ongezonde wedijver is gebaseerd.

IK WEIGER NOG DE K DOOR DE C TE VERVANGEN, spelling had maar progressief moeten blijven !!!!!!!!!!!!beetje dialect af en toe mag ook, of verzonnen woorden, 'Eurolanders' bijvoorbeeld, sorry Europeanen is ook goed natuurlijk

Samenlevingstoestanden en geschiedenis, individueel-collectief

DE MENS EN ZIJN BESTEMMING...kan je als een filosofisch en sociaal epos onder de loep nemen, het is een indrukwekkend en boeiend individueel en kollektief verhaal...ieder van ons speelt er haar of zijn rol in...het is een verhaal van lotgenoten en gelijke belangen gekruid met opponenten en tegenstellingen ...het boeiende en mooie van deze story is dat plus min nodig heeft en omgekeerd. Net zoals in de liefde en de electriciteit...het is het verhaal van de subjektieve zingeving die door het cocon van het objectieve bestaan aan het breken is...al eeuwig lang...wij kunnen dit proces niet stoppen, wij zijn een schakel in het dagelijkse real-art drama-blijspel dat mensen ondanks alles dwingt van binnen een aantal omstandigheden samen te werken...als de geregeerden morren is dat soms gedeeltelijk omdat ze emotioneel nog niet rijp zijn voor hun alternatief, gedeeltelijk omdat ze er organisatorisch van afgehouden worden.

Zolang niet ieder van ons vanuit z'n geweten of sociale instelling bereid is om onbaatzuchtig zijn deel van het werk te doen...zolang zullen geld en regeerders nodig blijven...regeerders alleszins altijd...ooit komt er misschien een eeuw waarin bekwame regeerders niet meer zullen gehinderd worden door de regeerders van de speculatiezweep die de hele show voorlopig 'on the road houdt'. Om met een passende gedachte af te sluiten nog dit : of je nu gelooft in een godsdienstig geestenrijk na dit leven of in reinkarnatie of in het geestelijk onvernietigbare van de materie zelf of in de genetica of what so ever...als we een forse vierkantswortel op ons positief denken zetten kunnen we ons in een verre toekomst misschien voorstellen dat dezelfde personages van nu begrijpend zullen glimlachen met de dagelijkse spanningen van nu.

Ik wens allen zonder onderscheid van funktie dat ze dagelijks mogen ervaren welk een filosofische rijkdom er achter mensen en activiteiten schuilt. Konkreet gezien betekent dit gewoon ook kapabel blijven om in het detail en geheel van wat we dagelijks doen, te blijven beseffen dat je een mens een dienst bewijzen kunt...het hoogste goed op aarde. Ieder is een deel van de puzzel, of je nu in Brazilië in een carnaval optocht loopt of met de vuilkar meerijdt of... .

HAGELANDLAND

De mist hangt over 't Hageland, een geo streek van de regio Vlaanderen, die samen met nog twee andere regio's de staat België vormt. Een viertal steden en een negentiental grote landelijke gemeente vallen onder de Hagelandse noemer. Vanuit het oosten doorbeukt autobaanbeton de aarde en de welvende borsten van het landschapslichaam. Een enorm metaalmonster van lawaai, verkracht er iedere ochtend het gloren in de richting van Brussel, hoofdstad de werkzuchtige Belgen. Welke hunner werken zijn echt nuttig ? Werken ze om de armoede en eenzaamheid te vermijden of om met hun auto's te kunnen rijden ? Het landschapslichaam koestert een helerlei reeks inplantingen van gegroepeerde huizen in allerlei stijlen. Bouwsels, gemaakt door werkershanden, gezellig tegen mekaar leunend of kreunend in sommige stadsdelen. Boerderijen en met groen omgeven woningen in het open landschap. Gehuurd of op twintig jaar en meer afbetaald aan een dikverdienende bank, hij woont er vanuit de lucht bekeken, veelal naar wens, de Hagelandmens. Vanuit de lucht bekeken hoor je wel zijn woorden niet en zie je niet wat het licht achter zijn ogen betekent. Hagelanders spreken in ieder dorp een eigen variatie op één van hun vier grote dialekten, al namen vooral de jongere generaties de uniforme Nederlandse taal op een paar decennia over. De Vlamingen voegden er een zuidelijke warmte aan toe. Sinds bijna altijd al was deze streek het slagveld waar de grote naties van Europa hun bezettingsdriften hadden gekoeld. Misschien was Brussel nu als hoofdstad van de *Eurolanders* wel een soort morele troostprijs daarvoor. De Eurolanders vochten militair niet meer tegen mekaar, hun politieke leiders hadden de naoorlogse , potentieel revolutionaire gevaren wel begrepen. Daarom hadden ze hun werkvolkeren met allerlei sociale zekerheden hun eigen maatschappijomvorming doen

vergeten. De leiders van het bovenste deel van het noordelijke Amerika continent, de 'US ers' daarentegen, ontpopten zich in de twee eerste jaren van het derde milenium, nag altijd als de grootste militaire strategen. Hoe weinig belang ze aan inhoudelijke verkiezingen hechten bleek nog laconiek toen bleek dat ze bij de presidentsverkiezingen nog altijd met ponskaarten werkten. Alhoewel de leidende klassen der Eurolanders hun eigen imperialistische agenda hadden; hield het oude kontinent zijn nazaten in de 'USerswereld' nog even tegen om weer direkt bloederig de Irakezen gaan te bestoken. Het begin van het derde milenium werd zichtbaar niet waar de gewone mens op gehoopt had.

De Latino's van het zuidelijke Amerika continent bleven met grootkapitaalsteun vervolgd en vermoord of onderdrukt. De *Afroos* van het kontinent waar de mensheid zijn wortels heeft, worden geteisterd door de lakeien van hun voornamelijk Westerse en Arabische leermeesters, die mekaar en de inwoners veel militaire en andere rottigheid aandoen. Al een halve eeuw en langer beloofde het rijkere deel van de wereld hulp...die alleen kwam als die uitbuiting en afhankelijkheid verzekerd bleef. De leidende klassen van de Arabieren probeerden via het demagogisch gebruik van de religie ook zijn armen om de tuin te leiden, net zoals dat in de oude Westerse wereld eeuwenlang het geval was geweest. De Chinezen deden het met water in hun would-be rode wijn te doen materieel beter dan de Indiërs wier leiders nog aan een aantal oude kwalen leden : kastevorming en nationale en religieuze tegenstellingen. De enige echte 'pseudonatie' , de 'Verenigde Naties', is daarom nog teveel een speelbal van al die gewichtige Staten en blokken die met alle middelen om de verovering van zoveel mogelijk vrije markt vochten. Tot nu toe werd het wereldbeeld van de mens beheerst door zijn methode om economisch te overleven. De mens, ook de Hagelandmens, diende zich te onderwerpen aan het slaaf zijn of later als lijfeigene of boer aan het gezag van de adel en hun staat. De onafhankelijke boeren vervoegden meer en meer het leger loonslaven van banken, fabrieken en handelsmastodonten. Zelfs een deel van de hele grote zelfstandige boeren zijn in feite echt loonslaven geworden.

De filosofie moest wachten op de ontwikkeling van de wetenschappen alvorens zij de religie een gepast antwoord op een deel van de levensvragen bieden kon. Ondanks de door vrijzinnigen en religieuzen algemeen aanvaarde morele spelregel dat men zijn naaste niet mag schaden; bleef een belangrijk deel van de zin van het leven, namelijk datgene met betrekking tot de dood en het eeuwig leven, voor politieke verdeeldheid onder de werkende bevolking zorgen. Afgezien van wat psychologische spekulaties en onbewijsbare hypothesen blijft het ervaren van de uiteindelijke zin van het 'eeuwigheidsvraagstuk' gelukkig een persoonlijke levensbeschouwelijke opdracht, een soms pijnlijke zoektocht waarvan men de betekenis ervan slechts soms op heldere, vaak niet beschrijfbare manier 'innerlijk' ervaren kan. Iemand die ook daar zijn hele leven lang via het dagelijkse leven en het woord en de pen mee bezig was, schreef er vanuit het Belgische Hageland over.

HOEVEEL IS 385miljard euro ? Dit cijfer uit een artikel in 'Le Monde' leert ons welk bedrag de VSA in 2002 aan defensie gaan besteden. Meer dan 40 MILJARD oude Belgische Frank per dag dus. Hoe komt het dat de bewoners van ook dat land dit laten begaan; terwijl een serieus stuk van de wereld kreveert? Ook die mensen hebben toch een geweten en een groot deel van hen noemt zich toch 'christelijk' *of 'godsgezind'...maar ja dat doen veel protestanten en katholieken in Noord-Ierland ook. Wie zijn deze haast* BinLadenachtige fanatiekelingen die mekaar in het verlengde van de klassieke burgerlijke politiek te lijf gaan ? Misbruikte joblozen of managers die hun agressie kwijt moeten ... geheimagenten of politiek of religieus verdwaasden ? Wie is de sponsor van deze rechtse groepen ? Ondertussen rukt het nachtwerk en de flexibiliteit verder op. Wat vroeger verboden was wordt weer wet. Door mensen op één of andere uitgekookte manier werkloos te maken vergroot men stiekem de kloof tussen arm en rijk. Als jongeren niet direkt bereid zijn zich ook voor rekening van het kapitaal af te jakkeren, worden ze na enkele dagen al telefonisch door de interimbureaus opgebeld dat ze niet meer hoeven te komen. Zo haalt het management in de bedrijven zich geen gewetensproblemen op de hals. De Staten die zich nu opwerpen als de grote verdedigers van allerlei vrijheden betalen al jaren Zuid-Amerikaanse paramilitairen en andere officiele legers om de gewone opstandige linkse mens uit de weg te ruimen. In Indonesie zette de machtige drieletterstaat in de jaren vijftig door middel van een complot de moord op duizenden kommunisten op die eilandengroep in...en nu, een halve eeuw later maar jammeren dat er zoveel moslimfundamentalisten zijn. Het maakt het Imperialisme niet uit welk regime ze steunen...als hun belangen maar niet geschaad worden. OOK IN DE POLITIEK IS HET ZO DAT HET POSITIEVE HET NEGATIEVE NIET MAG VOEDEN. DAAROM PROLETEN ZET U OPNIEUW AF TEGEN ONRECHT EN GA IN DE AANVAL ALS JE 't VERLEDEN SNAPT EN WEET WAAR NAARTOE

De wereld draait door. Letterlijk en figuurlijk. Zowel mensen met als zonder een geweten worden uit de weg geruimd telkens anderen; nog machtiger en gewetenlozer zich bedreigd voelen...zelfs wetten worden voor hen aangepast. De klassieke demokratie brengt geen oplossing voor grootsteden waar men ondanks veel goeie wil van sommigen steeds door een maffia van negativiteit in een hoek gedrumd wordt. Palestina en Israel hebben alleen een vredevolle toekomst als hun leidingen kunnen vervangen worden door mensen die beide bevolkingsgroepen een degelijk inkomen kunnen bieden én als als ze hun godsdiensten meer op een wetenschappelijke en filosofische manier gaan leren interpreteren en hun fantiekers negeren. In Yougoslavia heeft de NATO enkele jaren terug een autoconcurrent gebombardeerd. 12000 mensen verloren hun job; 3000 zijn er nu nog aan 't werk voor 50euro per maand.

Terwijl de koningshuizen dank zij hun staten en hun geld kunnen voortbestaan en de reaktie ertegen van voornamelijk evenzeer van rechtse als presidentiele signatuur is, wordt in Afrikaanse staten ook al het wit-zwart verschil geëxploiteerd om aan de macht te blijven en dat deel van de oppositie dat de media haalt, wordt gebruikt om een alternatief in dienst van het grotegeld te promoten. Niet de efficientie om voedsel te verbouwen lijkt belangrijk; maar vooral het politieke spel van hoeveel vrienden men aan de top van de rijkdom kan zetten. LIVETV in reality-style kan ook geweldig stom zijn en toch tegelijk veel over de menselijke natuur en het culturele en politieke kwalitieitsgehalte van de mensheid anno nu leren. Zo is er bijvoorbeeld die reeks die dag waarop motoragenten een vrachtwagen uit Roemenië tegenhouden. De twee chauffeurs zouden te lang hebben gereden...en dat in een kamion uit de jaren vanvoor zestig. Zolang ze hun boete niet betaalden moesten ze bljven staan op de parking...en ze hadden niet genoeg geld bij. Waarop de agent zei "ge kunt daar in het wegrestaurant iets gaan eten...maar ik ga het niet betalen. " Stel dat deze mensen net als mijn ouders eind jaren zestig met hun spaarcenten een oud kamionnetje konden kopen om zich van een inkomen te voorzien . Zij worden *gecoeioneerd;* ze losten mekaar bij 't rijden toch gewoon af ? Nee; wij gaan ons hier eens voor het oog van de TV vermaken met hun miserie. Jawadde. Hopelijk hebben een pak andere mensen hetzelfde gevoelen als wat ik in deze anlinea dus beschreef. Of blijven we liever wachten tot we moeten ervaren dat ook onze luxe op recessiedrijfzand blijkt te drijven ?

geen zelfportret zonder de andere

16/03/02 Zag vandaag mijn eerste pimpel van 't jaar. Bijna miste ik 'hemhaar'. Ik zit dit in een kamerhoek te schrijven; links en rechts een ruit. De gele vlinder 'geelde' net toen ik op de draaistoel 'linkste' als een flits m'n gezichtsveld uit Ik wist eerst dat het een getransformeerde rupsachtige was, toen zij hij' 'zich haar' aan de rechtervenster volledig bewonderen liet...me weer verliet. De eend die dagelijks wat oud brood van me bedelt, zat op m'n bijna afgedankte kachel buiten...ze coiffeerde haar pluimen en wist waarschijnlijk dat ik vandaag *spageti* maken zou...dat ze vandaag op niks groens jagen wou. 'OK, je zal je deel van 't eten krijgen; maar kom niet zagen als ik je straks om je gescheit weer 't water in zal jagen.

Vandaag kwam ik de fakteur op vier kilometer van m'n deur bij de broodaoutomaat al tegen. Ik heb van hem dan op afstand vandaag m'n krant gekregen. Voedsel voor de geest en voedsel voor het lichaam *tesaam.* De foto op de frontpagina was heel knap : in Barcelona op de Ramblas was meer hoop dan in Ramallah. Een jonge vrouw met een bordje 'morgen is van ons kameraden' is te verkiezen boven al die gewapende fanaten en hun natte droom : meer en meer door henzelf gedomineerde 'staten'. Als wij kameraden wereldwijd mekaar niet als één natie gaan zien...'zullen we zijn gezien'. Verder zit de Rudi Rotthier in Marokko met nog meer gediplomeerde mensen zonder job te praten. Heel de wereld laat zich door 't wildste liberalisme ompraten...maar wat valt er in de armste streken van de wereld nog te hopen; nu men er ook steeds minder voor z'n geld kan kopen ?

In 2010; zo hebben ik weet niet welk een visionaire profesoren voorspeld; zullen er veel meer dementen onder ons worden geteld. Ze zijn zelfs al aan 't berekenen wat dat gaat kosten en verwachten een ontploffing van begrotingskosten. Doch, ze misrekenen zich pertinent...want meer dan één percent van de bevolking is dement. Uiteindelijk vandaag toch een kontente vent in die Alzheimerhistorie...hij kreeg een prijs voor z'n *pillekes* tegen 't verlies van het memorie. Of je alleen met pillen kunt werken aan een verouderd verstand is voor de geest in zijn totaliteit helemaal niet meer plezant. Verder blijkt ook zonder verder verband uit de krant dat mensen zich teveel alleen oppervlakkig willen amuseren....en ze zelden wordt geleerd de dingen des levens op een solidaire en fijne manier te interpreteren.

Oorlog en armoede los je niet op door op je eentje te staken; grotere verbonden zullen we moeten maken. Want de geldgroten der aarde zitten met hun geld in dezelfde wapenfabrieken terwijl de knechten via hun generaals de landkaarten als hun eigen privékollekties doen herschikken.

Wat ik ook nog las, was dat van in Charleroi waar de politiemensen steeds meer *pikkedieven* oppikken maar waar het gebruik van die roede de armoede erachter al doet vermoeden. Dan spreek ik nog niet van al diegenen met een gefrustreerd luxeverlangen dat hen vroeg of laat zal doen hangen.

Eindigen doe ik m'n persoverzicht met een optimistische noot : Philip Polk is nog niet dood. Wie hij is doe ik hier niet uit de doeken, wat hij te vertellen heeft, moet je zelf maar eens opzoeken. Ideologisch rijmt alleen op kosmologisch.

Scheidingen bij de vleet; kunnen we het niet oplossen zonder naar die advokaten moeten te krossen ?

Z017/03/02 Een ex IRA-bommenleger beweerde voor zijn vaderland te hebben gevochten...tijd voor een plaats voor hem in het museum der gedrochten.

Een andere verdwaasde idealist meende enkele granaten in een kerk in 't Oosten te moeten smijten...hij had zich beter zelf in de woestijn opgeblazen in plaats van zich door de verkeerde ideologen en *onprofeten* te laten verdwazen.

Hij wist niet dat meer olie op het vuur nu juist is wat de machthebbers aller landen willen voor het stillen van hun grillen. Een zeventig jaar terug hier bij ons in Europa waren er hier ook zo'n bende vandalen die een hakenkruissymbool met een andere betekenis uit het oosten gingen halen. Ze gaven er een kwade betekenis aan en richtten voor rekening van het oorlogsindustriekapitaal een nooit gezien bloedpad aan. Nu men heel die historie nog meer op een verfijnder; beschaafder manier wil gaan uitproberen via heren in dezelfde burgernette kleren, kan alleen ons verzet ter plaatse het tij doen keren. In de armste streken der wereld is het vaak zo'n goei terrasweer; maar ons het grotewinstsysteem blokkeert hun vooruitgang daar alweer. Als al het geld vergooit aan wapens hun ekonomieen ten goede was gekomen konden we samen onder hun zon en bomen van een betere toekomst dromen. Maar nu; door het struktureel geweld, wonen zij vaak rond een vuilnisbelt en wij worden door de klassieke politiek in slaap verteld. We verstaan niet wat er aan de hand is...en daarom kunnen we al dat verdriet in de wereld niet aan...dringend moet hier iets worden aan gedaan...of te velen blijven zich drogeren in plaats van zich tot solidariteit te laten bekeren. Zo werd vandaag in Zuid-Amerika nog een aartsbisschop geveld die de drugtraffic-achtergrond van een politieke kandidaat had rondverteld.

En dan m'n dagelijks leven; inlichtingen geven...als is de techniek veranderd van fichebakken over computers enzoverder...één ding is onveranderd gebleven : de bereidwilligheid om iemand van dienst te kunnen zijn...al doet het werkritme teveel pijn...en kan dat dus niet de bedoeling zijn.

NOVEMBER 2003

EEN VROUW VAN ARTSEN ZONDER GRENZEN DEELT VOEDSELBONNEN UIT

GIJ MOOGT LEVEN EN GIJ NIET

EEN GEWEZEN AMERIKAANS PRESIDENT KOMT NAAR ANTWERPEN SPREKEN

...VOOR 250 000 EURO, maar DE 25 000 EURO OPBRENGST DAT DE GENODIGDEN VAN DE RAAD VOOR DIAMANT BETALEN OM HEM TE HOREN SPREKEN GAAT NAAR 'liefdadige' doelen. OOKDEZEWEEKWEER 84.000 dollar naar bezetting Irak

vervolg **medianonsense, maatschappijtoestanden zin van geschiedenis dagelijks in uw kranten enz... . Maar pas op, kies keurig en leer interpreteren.**

Al de problemen in het Midden Oosten en daarrond, zijn nog altijd een uitvloeisel van het mislukken van de Duitse Arbeidersrevolutie na de eerste wereldoorlog, met het aan de macht komen vd fascisten enz...zoals alles wat de US-toppolitiekers nu gestart hebben misschien nog jaren uit de hand kan lopen.

De 'streepjeskode wordt vervangen door de zandkorrelchip'...op naar nog minder personeel en wasmachines die protesteren als een witte met een rode sok gewassen wordt. Een geweldige stap vooruit in het oplossen van het hongerprobleem in de wereld !

'Ervaringsfondsmoet 55-plussers aan slag houden. Laat mensen die willen ophouden ophouden en ziet dat de rest aan't werk is...kan via een technocratisch model...de oude politieke wereld kan ons wel op de maan zetten, maar geld op een niet-spekulatieve manier gebruiken...oh maar. Meer van dergelijke beschouwingen en standpunten, http://filosofischverzet.skynetblogs.be

aan de verdeelde kinderen der natuur

Niet -handelen is onmogelijk. Alles wat bestaat heeft een vorm, waarvan de energie voortdurend veranderd. De evolutie van onze ziel; binnen het kader van de overige materie waarmee ze verbonden is; is een geestelijk avontuur met voor enorm velen; diepe geheimen.

Het leven is een instandhouden en doorgeven van genen; zowel als van onschuld; eerlijkheid, goedheid...en al hun tegenpolen die nog in het stadium van negatieve emoties gevangen zitten.

Hoe handelen ? Teveel of te weinig en wanneer...dat is de vraag.

Vermits ons leven uit een aantal mekaar rakende deeldomeinen bestaat; is de keuze van het handelen zoiets als een muziekstuk schrijven.

Voor iedereen is zo'n muziekstuk uniek; gelijkaardig en verschillend tegelijk...en toch wordt het altijd op het moment NU gelijktijdig opgevoerd. Het is Real Art, hyperrealistische kunst.

De instrumenten zijn al de verschillende decors in ons leven : werk, familie, vrienden, organisaties, gebouwen... . Niemand kan én tegelijk komponist, dirigent en instrumentbespeler zijn. Soms zijn we alleen instrumentbespeler; soms komponist; soms dirigent; soms beide laatsten. Allen samen zijn we in beperkte of meerdere mate komponist; maar altijd instrumentbespeler...alleen de kracht die ons dirigeert kunnen we maar heel moeilijk vatten. Heel de geschiedenis van de mensheid, vanaf het moment dat de stof overwegend stof was; maar desalniettemin ook al, hetzij primitief bezield (=met energie beladen); is een poging om vanuit de kakafonie van klanken te komen tot die symfonie die het leven worden kan. De symfonie is al eeuwig in uitvoering; maar haar klanken en haar licht zijn vaak alleen vanuit de stilte verstaanbaar.

De noten zijn als de wetten van de materie; de materie die de symfonieën schreef die ons vanuit haar deed ontstaan. Er was veel kakafonie voor nodig om atomen en molekulen zo te doen passen dat ze uiteindelijk tot het ontstaan van ons biologische leven konden leiden...toch werden 'ons' en zijn wij 'hen'. Via planten en dieren liet de natuur, dezelfde kracht als van dewelke ons 'wij' gemaakt is, al zien dat ze een groot kunstenaares is. Om de aap tot mens te kunnen laten worden; een proces dat op een bepaalde manier eigenlijk nog niet voltooid is, was er heel veel lawaai en verwarring nodig; net zoals de wijsheid in onze levens ook niet altijd vanzelf komt.

Wij moeten nu die symfonie schrijven die de wereld zo veranderen kan, dat meer mensen de kans op een echt menselijk bestaan krijgen...niet alleen in materiele zin. Onder zo'n omstandigheden is het makkelijker om aan de eigenlijke ontwikkeling van ons bewustzijn te beginnen. Ieder zal zijn eigen partituur heel goed moeten leren beheersen... maar zich vooral eerst de notenleer moeten eigen maken : hoe meer mensen kennis en inzicht krijgen in de notenleer van emoties, wetenschappen, geschiedenis...des te mooier zal de uiteindelijke symfonie zijn. Toen men vroeger de boten nog met galleislaven bemande, gebruikte men de zweep om die mensen doen te roeien. Nu wordt onze kadans bepaald door de dreiging met ontslag. We hebben ons zo neergelegd bij hoe alles in funktie van de geldzweep gehanteerd wordt, dat we slaven van het geld geworden zijn en sommigen onder ons zich zelfs spiegelen aan de *superdeluxeverlangens* van onze meesters.

De tijd dat onze voorouders dieren of mensen offerden om naar de gunst der 'goden' te dingen; lijkt achter ons te liggen; niets is echter meer waar. Ons altaar van rijkdom wordt nog altijd gevoed met de 'slachtoffers' van oorlog en uitbuiting en honger; die in de verpuperde maatschappijen leven. Niet alleen uit het 'onderontwikkeld' gehouden deel van de wereld halen wij onze 'offers'. Ook hier bij ons voelen steeds meer mensen zich minder 'goed in hun vel' in deze door het geld geregeerde samenleving. Het nihilisme groeit, want de burgerij en de godsdiensten en het politieke systeem hebben geen overkoepelende antwoorden op de echte levensvragen. Leraars kunnen daarom ook op steeds minder respekt van hun leerlingen rekenen. Het aantal zelfmoorden stijgt en de pillenmarchands doen gouden zaken.

Op gedurfde inzichten in verband met ons zieleleven en op dingen die echt lichamelijk gezond kunnen maken, rust een taboe tussen mensen in relaties die zich vaak elk in hun eigen loopgraaf ingegraven hebben...en niets van de vijand menen te kunnen leren. Onze autowegen zijn overbezet en onze steden verstikken onder die dagelijkse aan)en afvoer.

Het openbaar vervoer blijft duur en onvoldoende uitgebouwd en de stedelingen blijven de auto verkiezen. Wat niet op onze stoepen en in onze bedrijven gebeurd raakt ons te weinig.

Enorm veel van het werk dat we doen is overbodig indien de zaken even anders zouden geregeld zijn. Beeld je eens even in hoe een wereld die in plaats van op de geldzweep ; op onderwijs en kultuur zou gebaseerd zijn; er zou kunnen uitzien. Voorwaarde is wel dat we emotioneel klaar zouden zijn om die 'geselzweep' niet meer nodig te hebben en dat we ons verstandelijk en organisatorisch op zo'n overgang zouden voorbereiden. Vermoedelijk is een overgangssysteem waarin geld op een administratieve manier gebruikt wordt; eerst nog nodig.

De telecommuniatie de dag van vandaag; biedt mogelijkheden genoeg om dit allemaal te organiseren...en nu het systeem onder wiens dwang dit allemaal ontwikkeld werd weer eens in een recessie komt; wordt het tijd dat wij ons rechtmatig deel van de erfenis opeisen...en ons eigen alternatief vooropstellen.

in verband met je vraag naar deelname aan gemeentelijke verkiezingen

Iedereen die de binnenlandse en buitenlandse politiek volgt stelt aan de ene kant vast dat er een aantal dingen in een stroomversnelling aan het komen zijn. Naast het generatiepakt en de loonaanvallen en de verdere marginalisering van iedereen die uit de boot valt (lage dop, nepstatuten...), en de kwalijke gevolgen van de globalisering...wordt het menselijke bestaan op deze planeet gevangengehouden door een klein percent grote aandeelhouders wiens winsthonger onverzadigbaar is en tot een steeds verder uitdeinende militaire eskalatie dreigt te leiden. Op alle mogelijke manieren probeert men de werkende klasse te verdelen...etnische afkomst, geloof, ras, klasse enz. Boeren, kleine zelfstandigen en werkers hebben nog te weinig het besef dat een alternatief samenlevingsbeheer zonder die één percent van de supperrijken die de wereld via de burgerlijke partijen regeren, ook mogelijk ...en al meer dan honderd jaar noodzakelijk is. De super spekulanten maken de wereld tot een hel...nog altijd. Kan er onder hun bewind een einde komen aan alle oorlog en armoede ? Ze bewijzen dagelijks van niet. Al zijn wij opgevoed in het geloof dat het Marshall-plan na wereldoorlog II eeuwigdurende vrijheid en welvaart zou brengen...in Zuid-Amerika en in zeker in Irak gelooft men dat al veel minder...terwijl men dan in Congo weer op hoop leeft dat de burgerlijke demokratie dan toch eindelijk eens gaat floreren...(moet men ze ginder al die hoop ontnemen ? is deelnemen aan burgerlijke verkiezingen afhankelijk van de situatie in elk land ...of altijd misleidend ?) Na de ervaring met de Sovjetunie moeten er voor mij in China GEEN burgerlijke verkiezingen met meerdere partijen geëist worden. Maar wat als hun groei volgens kapitalistische wetmatigheden instort en de partijleiding verrechtst ? Waarom bestaat er binnen de revolutionaire beweging geen alternatief voor een niet-burgerlijke vorm van verkiezingen...vraag ik mij af. Kan die er eerst na massale strijd komen ? Waarschijnlijk zijn wij als voorhoede nog niet assertief genoeg omdat het overgrote deel van onze omgeving politiek gezien zo 'braaf' is. Als dat veranderd kunnen wij ook een eind opschuiven in onze voorstellen naar hen toe. Of moeten we dat niet nu al doen ? Om niet totaal ontmoedigd te raken moet je een beetje durven dromen van een wereld waar men in een eerste ronde over een aantal programmapunten stemt : iedereen een leefbaar inkomen in een niet door militairen en grootkapitaal geleide wereld, gelijke lonen voor hetzelfde werk wereldwijd. Met de huidige telematika zal dit ooit wereldwijd op één dag tijd kunnen georganiseerd worden. In een tweede ronde zou je rechtstreeks de dirigenten per projekt ipv per partij kunnen laten verkiezen : huisvesting, gezondheid, (de mensen zouden de keuze hebben tussen kandidaten van 'geneeskunde vh volk' en de kandidaat van het 'orde van geneesheren'-bestuur bijvoorbeeld) Zelfs als de conservatieve kandidaat verkozen is, zal hij nooit aan z'n bestuursopdracht MOGEN beginnen als er in het programma staat de de gezondheidsdienst voor iedereen aan dezelfde sociale voorwaarden toegankelijk moet zijn bijvoorbeeld. Als ikzelf de nodige energie en middelen en het organizatietalent daartoe nog bezat, zou ik dat bij wijze van bewustzijnsmakende stunt wel eens in mijn gemeente kunnen organiseren...de mensen uitnodigen om op een andere manier verkiezingen te houden. Een ander systeem van verkiezingen dringt zich ook meer en meer op omdat anders allerlei toestanden dreigen te polariseren : neem nu de stemmen voor het vlaams blok, de angst voor buitenlanders die hier wel eens ook een dag op fundamentalistische partijen zouden kunnen gaan stemmen vanwege hun sociale achterstand en hun geloof...de internationale situatie enz... . De burgerlijke demokratie gaat terug tot aan bij de Romeinen van tweeduizend jaar geleden...ons alfabet kunnen we niet weggooien...maar politieke systemen zullen we toch moeten aanpassen...of zijn we daar dan toch zo vergroeid mee als met ons alfabet...progressieve mensen niet. Ze dragen eigenlijk het DNA van de komende situaties van de ene generatie op de andere over. Toch zijn we nog ver verwijderd van een wereld die zonder de kapitalische 'loonarbeid' en 'warenhandel' kan georganiseerd worden...en geld een uitsluitend administratieve rol speelt...in die zin heeft het socialisme nog nooit ergens bestaan en waren alle vorige linkse sociale revoluties uitsluitend van reformistische aard. Maar nu terug naar de riemen waar we nu nog mee roeien. Zelfs de politieke verdeling tussen extreem rechts en zogezegd extreem links, berust op een valse tegenstelling. Je zou beter kunnen spreken van extreem egoïstisch (extreem rechts) en extreem solidair.

Probleem voor de extreem *solidairen* is dat wij als proleten zo'n verscheidenheid aan hele hoge en lage inkomens vertegenwoordigen, dat vooral de hoogste inkomens weinig zien in kollektivistische alternatieven. Zonder het nog te beseffen marcheren we voor een groot stuk mee met al die partijen die een systeem willen in stand houden dat alleen maar in stand kan blijven als het maximumwinsten voor de aandeelhouders blijft produceren. Al hebben we geen miljoenen auto's nodig om in leven te blijven(toen ik in stad woonde had ik zelfs geen auto...op de buiten kan je er moeilijker zonder)...als er maar de helft zou geproduceerd worden valt heel dat systeem in duigen. Als de energie blijft duurder worden ook. Het is dan ook niet verwonderlijk dat klassiek reformistisch links gestemd wordt...een groot stuk van de werkers in de meer welvarende landen identifiëert zichzelf met de klassiek burgerlijke manier van leven : op welke manier dan ook omhoog op de maatschappelijke ladder geraken. De vakbondsleidingen helpen dit denkbeeld instand houden...ze beweren zelfs internationaal gericht te zijn...maar de eis voor een westers loon voor hetzelfde werk wereldwijd...komt nergens in hun betogen voor...ze houden de werkmensen gevangen binnen de regels van het burgerlijk spel. Ook kiezers beseffen voor een stuk dat een revolutionaire verandering binnen een burgerlijk kader niet mogelijk is...en omdat ze meestal door burgerlijke kranten aan het simplistisch-virus leiden zijn een deel van hen al gezakt tot het nivo van het Pallieterke en het Laatste Nieuws (vroeger een liberale,nu een nog

sterker verrechtse krant). Ook de Morgen z'n onafhankelijkheid blijkt als er te lande een staking door de bedrijven waart. Zo schuift alles op naar rechts...en blijft de kleinere, inhoudelijk sterkere echt linkse formaties niets over dan zich tegenover dit alles defensief op te stellen. Neen aan dit...neen aan dat ...maar wat willen we dan zelf ?

Men stelt reformistische eisen...meer loon, meer sociale zekerheid, verplichte aanwervingen, nationalisering of hernationalisering...maar vermits dat Jan met de pet daar schrik van heeft, want de 'concurrentiepositie' weet je wel...blijft hij of zij wat als 'gematigd' bekent staat stemmen of raakt hij in de modder van extreem-rechts vast...vanuit een angstreflex, in mijn jonge jaren 'de schrik voor het communisme' die ons ingeprent werd,... nu meer en meer de schrik voor het terrorisme en de overzeese massa's die dagelijks als barbaren voorgesteld worden, terwijl een kleine minderheid onder hen maar even barbaars is als het ekonomisch systeem dat wij instand houden. Het grootkapitaal schept alle problemen : reeds decenia ijveren groene jongens ervoor dat kippen zouden mogen loslopen...tegen de maximumwinsten-theorie in : het kippenvirus is dankzij die toestanden kunnen ontstaan...en oh ironie...wat lijkt de oplossing weer op de oorzaak : ophokken. Miljoenen willen in de rijkere landen komen werken om de armoede die het burgerlijke systeem bij hen in stand houdt en verergert te ontvluchten en wat hulp naar overzee te kunnen sturen...terwijl wij hier te weinig tijd aan politiek besteden en de problemen ontkennen en passief blijven...komen die problemen wel tot hier...veroorzaken verrechtsing...en zo worden wij er toch toe gedwongen er over na te denken.

De werkersklasse is wel altijd de gevangene van het systeem en bijgevolg z'n eigen defensieve houding...of het nu hier in 't Westen of in Iran is. Ook daar is een sociale strijd aan de gang die de machthebbers ginder onderdrukken en de media hier doodzwijgen...je moet al tot ginder gaan of op 't internet zoeken...om te weten hoe onze klassegenoten hun levensstandaard willen verdedigen. Hier zegt men tegen ons 'zwijgen...want onze concurrentiepositie...nu even niet...later misschien als 't wat beter gaat'...terwijl krisissen toch eigen zijn aan de spekulatie vh grootkapitaal.

In bijvoorbeeld Iran ben je al gauw een collaborateur van de US-agressie als je je mond opendoet en als je een gevaarlijke voortrekker van de sociale zaak bent vlieg je de bak in. Wat kunnen wij hier doen opdat de werkers ginder de macht zouden grijpen en hun conservatieve kliek met een eigen imperialistische agenda zouden wippen en zich tegen elke imperialistisch ingrijpen van buitenaf zouden keren ? Wat kunnen zij doen ? Wat werd er in het verleden gedaan (zie bijvoorbeeld de Russiche revolutie van 1917 waar de werkenden in Raden beslisten van én de Tsaar te wippen én de oorlog te stoppen). Centrale vraag die moet worden beantwoord is die van de toestand van het kapitalisme de dag van vandaag en zijn ekonomische perspektieven...komt het tijdstip van de meeste ideale toestand om het bestaande systeem hier op een buitenparlementaire of buitenburgelijke manier in vraag te stellen snel korterbij of gaat dat nog decennia lang duren en zijn we wel verplicht van het politieke spel op de burgelijke manier te blijven spelen ? Als je vanuit je geweten en de kennis van het sociaal-politieke weet hoe de wereld alleenlijk rond de spekulatie draait...stem je linkser dan de sociaaldemokraten en groen voor de moment. Of ze daar aan die echt-linkse kant mekaar al eens uitschelden of dan toch één lijst maken of zoals recent de lsp die iemand van de pvda uitnodigt op een studiedag over de ontwikkelingen in China...eendracht in verscheidenheid blijft te verkiezen.

Sommigen proberen binnen de reformistische partijen zelfs een linksere vleugel uit te bouwen...andere progressieven zien helemaal niks in burgerlijke verkiezingen...omdat de geschiedenis al dikwijls heeft bewezen dat coalities met burgerlijke partijen de ondergang van een mogelijke revolutie betekent. Mijn standpunt hierin, en ik heb al veel wegen uitgeprobeerd is het volgende : elke poging om de kwalijke politiek van rechts te bestrijden is de uitdrukking van een bepaald bewustzijn dat in de werkersklasse leeft...en moet voortdurend op haar hoede zijn dat ze niet door de rechtse politiek gerecupureerd wordt. In de huidige conjunktuur in 't Westen gebeurd dit nog op een 'beschaafde' manier...eens het sprookje veel minder sprookje riskeert te worden (niemand is alwetend en heeft een kristallen bol) zal rechts er niet voor terugdeinzen haar fascistoïde kant helemaal te laten zien en zelfs indien ze niet aan de macht kunnen komen zullen ze zeker een burgeroorlog willen uitlokken. Ook daar moet links voor oppassen.

Het is niet omdat de meerderheid in meerderheid burgerlijk kiest, dat ze gelijk hebben of dat ze niet anders kunnen gaan stemmen...in onze buurlanden heeft men er minder problemen mee linkser te stemmen. Altijd goed om een land voor de ene of ander invasie te behoeden...zeker als je weet wat een groot stuk van Labour met het Brits verzet tegen de oorlog in Irak deed. Sociaal gezien een beetje minder besparingen...globaal gezien druppels op een steeds meer door de kapitalistische tegenstellingen verhitte plaat ?

Wat te antwoorden aan zij die ons misschien meer en meer vragen gaan stellen ? Kunnen we als links ingestelde mensen de leiding van de vakbonden heroveren als een pak proleten de vrije markt nog zo slecht niet vinden en zelfs de Chinezen er onder meer ekonomische 'vrijheid' op vooruitgegaan zijn ...hoelang dit sprookje ook moge duren en hoe weinig ze daar ook verdienen. Moeten we binnen de reformistische partijen werken en daar een linkser programma helpen tot stand brengen...terwijl een groot deel van ons het 'Laatste Nieuws 'leest omdat de Morgen' al te moeilijk is (of ze *te gebrainwasht*, kritiekloos of te lui zijn)? Moeten we de mensen naar de mond praten en ook reformistische eisen stellen...of resoluut een andere samenlevingsvorm propageren ?

Iedere groep, partij,elk individu doet zijn inbreng maar...in zoverre zij het fascisme onder al zijn vormen verwerpen en gewoon het verlangen van de gewone mens naar vrede en welzijn en persoonlijke ontwikkeling vertegenwoordigen kunnen ze rekenen op mijn steun. Laat ons hopen dat al onze verschillende wegen daarnaartoe leiden en vooral dat de wereldsituatie al niet dermate verrot is dat niks nog zin heeft...nihilistische mentaliteit waar we met z'n allen tegenin moeten gaan. Dus om te besluiten : indien je in je stad genoeg enthoesiasme vindt om bij de gemeenteverkiezingen op te komen met een meer dan strikt gemeentelijk programma, in de wetenschap dat er wellicht in heel België maar in zeven gemeenten verkozenen zullen zijn...doen dan maar. Anders kan iemand best als vertegenwoordiger van de echt progressieve mensen op de meest progressieve lijst in de gemeente gaan staan...of die lijst ook al niet in handen is van een bepaalde sociaal beter gepositioneerde laag binnen het geheel van de klasse of niet.

Roeien met de riemen die je hebt...

In 1982 stelde ik me voor het eerst kandidaat bij verkiezingen. Gemeenteverkiezingen , later parlementaire verkiezingen. Ik doorzwom alle linkse varianten van sociaal-demokratisch tot en met de binnen de kaders van burgerlijke demokratie en sindikalisme militerende 'revolutionaire' linkerzijde. Ondertussen bleef ik krantenartikels en boeken,allerhande linkse strekkingen analyseren en er schriftelijk of mondeling op reageren.

> Ik werkte een eigen alternatieve vorm van samenlevingsbeheer en was intensief bezig met het proberen overstijgen van alle meningsverschillen die de mens op filosofisch en materieel en bijgevolg ook op ideologisch en psychologisch of religieus gebied verdeelden.

De oorlogen en de armoede in de wereld gingen sinds 1985 gewoon door om na de val van de USSR en het Oostblok nog in aantal en in uitzichtloosheid toe te nemen. Uitbuiting door handel in grondstoffen en uitbuiting door arbeid namen verder toe. Burgelijke demokratie en kapitalisme worden als het zaligmakend eindmodel voorgeschoteld. De oude Griekse denkers gingen er in hun model van 'demokratie' van uit dat men zich levenslang zou scholen in het opdoen van filosofische en politieke kennis...dan eerst kan men zijn inbreng in dit proces kwalitatief verhogen. Veel van de huidige linkse mensen blijven verdeeld omdat ze blijven steken in de verschillen die er bij de interpretatie van het verleden van de linkse beweging opduiken. Ze onderschatten ook de subjektieve mogelijkheden en moeilijkheden van de mens als individu en als groep.

In afwachting van krisissituaties of crashes militeren ze binnen en buiten de binnen de aan het grotegeldsysteem aangepaste partij-en vakbondsstrukturen. Ooit komt er een dag waarop arbeiden voor een loon en handel drijven niet meer nodig zullen zijn...en de wereld één natie. Ondertussen ...dat iedere groep 'gelijkdenkenden' maar doet wat ze meent te moeten doen...de werkelijkheid zal ons allen wel een dag dwingen van efficiëntere wegen te bewandelen.

De werkelijkheid begint bij het bewustzijn van de individuele verantwoordelijkheid tegenover het geheel. Je kan ook mijn artikel 'gids bij het militeren eens lezen op de filosofisch verzet blog, kan je veel over leren.

TEGEN WERKLOOSHEI D OORLOG UITBUITING

&

LESSEN UIT DE GESCHIEDENIS LESSONS FROM HISTORY

Why don't we put forward our own program first ?

Why don't we defend our own alternative in the enterprises we work ?

Why don't we invite the jobless to join our reunions ?

Why don't we develop our new strategy to put our demands in power ?

praktische filosofie

Terwijl er wereldwijd bommen ontploffen en links denkende mensen op vele plaatsen fysiek uit de weg geruimd worden en er nog steeds miljarden dollars verkwist worden aan oorlog, terwijl armoede een groeiende kanker is; bevind ik me in Europa ergens in een landje waar zoals overal het merendeel van de bevolking kontent is dat ze van dat alles geen last hebben. Men werkt hier en wordt hiervoor beloond volgens een onoverzichtelijk sociaal labyrint aan statuten. Uit de pas lopen is onmogelijk want dan ben je al gauw je job kwijt. Het levensdoel van de partijen aan de macht en anderen, is heel dit doolhof van wetten in stand houden en uitbreiden. De vakbondsleidingen nemen aan dit hele burokratische spel ook deel, van welke ideologische of religieuse strekking ze ook beweren van te zijn. In de hele wereld werden ondertusen de wetten van de markt heilig verklaard om de heilige grote aandeelhouder ter wille te zijn.

Wij, uit de meer welvarende landen, en dus ook onze regeringen hebben geen alternatief politiek plan om op wereldgebied de armoede uit de wereld te helpen. Niet de noden van de mensheid, maar de winstperspektieven alleen tellen. Geen goede woningen, ongezond water, tekort aan onderwijs en eten, telecommunicatie, vervoer, energie enzoverder. U heeft geen geld ? Verrek dan maar. Dat is het uitgangspunt, instand gehouden door speculatie en andere verouderde ekonomische wetmatigheden. Niet de noden van mensen, maar het systeem instandhouden telt. Omdat wijzelf en de grote beursgenoteerde ondernemingen het onderste uit te kan willen voor het eigen ik of de eigen onderneming, blijft het meer en meer decadent circus maar draaien en wij erbij. Om zoveel mogelijk inkomsten te hebben willen de Staten zoveel mogelijk mensen zo lang mogelijk aan 't werk. Probleem is echter dat de ondernemingen met zo min mogelijk personeel willen werken. In de tamelijk welvarende landen komen mensen nauwelijks samen om hierover van gedachten te wissellen en een tegenmacht te vormen. "Daar is toch niks aan te doen", zeggen zij die er niet op één of andere manier mee bezig zijn. De wereldwijde betogingen tegen de oorlog in Irak bevestigen deze mensen nog maar eens in hun *schijngelijk*. Deze betogingen zijn nog geen wereldwijde akties of stakingen tegen het systeem geworden. De heersende *grotegeldelite*s en hun collaboranten hebben nog altijd niet moeten inbinden. De Staat die het meeste geld in militaire avonturen steekt wordt geregeerd door een bende multimiljonairs en dat zal na de volgende verkiezing in 2004 nog zo blijven.

Werkloosheid, waarom zou zoiets moeten blijven bestaan ? Waarom geen op Westerse norm vastgelegd gelijk loon voor iedereen waar ook ter wereld en recht op arbeid of inkomen, bij wet te regelen ? Als je geld als iets louters administratiefs in plaats van spekulatiefs gaat gebruiken is één en ander perfekt te regelen. De enige reden waarom dit niet MAG (want het kan) is dat de kleine groep mensen aan de top van de geldpiramides dan enkele procenten minder rijk gaan zijn. Vermits de huidige regeringen

door hun konkurentiepositie-overwegingen de gevangenen van het kapitalistisch spel zijn is er dringend een wereldprogramma en een wereldregering nodig die de ekonomische machten bepaalde spelregels opgelegd. Zonder de druk van in raden te organiseren aktieprogramma's zal een dergelijke koerswending er niet komen.

Waarom geen internationale programmaverkiezingen en daarna in een tweede ronde internationale 'projektverkiezingen' waar men de toezichters op de uitvoering van de verschillende programma's per projektlijst 'werk', 'wonen', 'transport', 'veiligheid'...rechtstreeks verkiezen kan ? Door hier niet mee bezig te zijn en ons aan het oude systeem van verkiezingen te laten vangen, zijn we medeplichtig aan de toestand waarin de wereld meer en meer afglijdt : meer armoede en oorlog, meer werkloosheid; terwijl de uitbuiting van de werkenden alsmaar opgedreven wordt...met een ongeziene vervreemding van de mens tegenover zijn arbeid tot gevolg. Hoe meer stress, hoe meer hyperactieve kinderen dat er geboren worden en hoe meer relaties die een goede kans maakten, uit mekaar spatten.

Er moet een door raden gesteund internationaal aktieprogramma komen dat regeringen en daardoor ook de bedrijven verplicht van een programma in funktie van de noden van de hele wereldbevolking aan te nemen. Zoniet bestaat de kans dat 'religieuse' en andere rechtse fanatici hun smerige terreuroorlogen verder dan buiten onze grenzen blijven uitvechten.

Ondertussen blijven we maar bezig met onze vrije tijd op te vullen met pulplektuur en blijven we teveel onzinnige misdadige films en soapfeuilletons bekijken. Bovendien zijn we soms zo de gevangenen van onze negatieve emoties en psychologische problemen met anderen dat deze verstrikking zo verstikkend werkt dat er geen zuurstof meer overblijft voor een gezonde filosofische interesse, voor politiek bewustzijn, voor kunst en voor echt menselijke oplossingen voor onze relatieproblemen.

Je kan de graad van bewustzijn aflezen aan de hoogte van de krantenstapels in de kiosk...hoe meer de inhoud van de krant in de richting van kwaliteit gaat...hoe lager de stapel...omdat er toch niet zoveel van meegenomen worden. Maar zelfs indien die minder verkochte kranten minder op sensatie en meer op analyse gericht zijn, toch nemen ze geen standpunten tegen het heersende spekulatiegeldsysteem in.

De kwalen waarover ze schrijven, duren al decennia. Alle mogelijke vooroordelen tussen mensen worden door de media mede in stand gehouden, omdat ze ze uitvergroten. De mensheid wordt door de media niet in de eerste plaats bekeken zoals ze is, namelijk een overgrote meerderheid individuen die van een inkomen of een loon afhankelijk zijn, maar wel als afzonderlijke groepen : allochtonen, autochtonen, werklozen, derde wereldmensen, werkenden en alle mogelijke 'categorieën' daarvan. Verdeel en heers.

Netjes berichten over hoe het hen vergaat en wat de klassieke politiek binnen het oude kader aan burokratische nepoplossingen te bieden heeft. De filosofie heeft tot doel alle niet op het welzijn van iedereen gerichte zaken uit godsdiensten en ideologieën te weerleggen en de strijd voor een beter wereld leiding te geven. 'Doe niet aan een ander wat je zelf niet wilt dat jou overkomt' is voor een groot stuk waar en dat kunnen we behouden bijvoorbeeld. Dat Eva geboren werd uit een rib van Adam, daar kunnen we niks meer mee doen. Niettegenstaande onze technologische vooruitgang blijft veel door armoede of onverschilligheid of blind idealisme in stand gehouden onwetendheid allerhande zich vertalen in steun aan terreurgroepen of onsolidaire houdingen op de werkvloer. De filosofie moet overal een verbindend antwoord op hebben, dat is ze aan de geschiedenis van alle andere takken van de wetenschap verplicht. Ze moet niet kunnen uitleggen hoe de lever werkt, maar welke rol die lever in het geheel van het lichaam heeft. Op de vraag naar de grondzin van het bestaan, kan er, afgemeten aan het evolutieverhaal maar één antwoord zijn : de verfijning van onze geestelijke vermogens. Daarom is het één van de taken van de mens om oorlog en armoede uit te roeien. Die taak begint met het uitleggen hoe de eerste biologische cel dankzij de energieën van allerlei aard tot stand kon komen en hoe ze zich door die nieuwe energievorm leerde vermenigvuldigen tot wie wij nu zijn. Deze filosofische opgave impliceert ook uitleggen hoe de maatschappijen evolueerden tot de samenlevingen van de dag van vandaag en hoe we tot een universele echt menselijke maatschappijvorm kunnen evolueren.

Niets is 'echter 'dan het beleven van het leven zelf, hoe echt kunst ook is.

We zitten met ons allen in een echte roman die al eeuwig bezig is.

Personages wekken andere personages tot leven en verdwijnen weer.

Sinds duizenden jaren proberen we al dat bezig zijn in tekens om te zetten.

Hoe meer je er van snapt, hoe moeilijker het in woorden om te zetten is. Het goede dat een mens doet leeft tijdens en na z'n leven door.

Het kwade ook. Positief en negatief vullen mekaar aan in interakties.

De zin ervan, een allesomvattend , machtig iets.

Je kan pas observeren en reageren vanuit een evenwicht.

Wetenschappen kunnen ons een logische uitleg over het leven geven.

Een getraind observeerder ervaart meer dan alleen de logika der dingen.

Objektieve wetenschappen hebben alleen oog voor hun vak.

Filosofie, psychologie en geschiedenis moeten de overige logika éénmaken.

Einstein bundelde wat al was bereikt en onthulde een nieuw uitgangspunt.

Tijd, ruimte en materie werden relatiever dan we dachten.

Godsdiensten probeerden het met ons te doen geloven in goden.

De zelfkennis en de waarheid omtrent het geheel waren nog veraf.

Marxisten probeerden de wetmatigheden van de geschiedenis te vatten.

Door kerken en machthebbers bestreden, onthulden zij een heel stuk 'zin'.

De subjektieve faktoren hadden ook zij niet onder kontrole.

Freudianen toonden voor een stuk de rol van soorten van bewustzijn aan.

Toch konden zij geen allesomvattende zin zien in dit leven van ons.

Wij allen zouden veel meer 'zinzoekers' kunnen zijn.

Een zin die het leven en de dood overschrijdt.

We zitten echter teveel gevangen in allerlei soorten gewoonten en PIJN

LESSONS FROM HISTORY , analyses and alternatives *(+CONSCIENCE in French)*

A. VAN GROT TOT MOBILHOME

inleiding

Toen de mens zich in primitieve groepen begon te organiseren liep het af en toe goed mis en er was veel uitbuiting en moord met de ontwikkelling van het sociale tot op de dag van vandaag gemoeid.
Het goede dat in de mens geacht wordt te leven, heeft dat allemaal zo niet gewild...wil dat niet,maar het moest en moet zich een weg door de verschillende persoonlijke en sociale tegenstellingen banen. Ook de filosofische vragen naar het leven na de dood waren en zijn niet altijd een verenigende faktor te noemen.

Nog altijd ondervinden we er op sommige plaatsen de desastreuse gevolgen van.
De wetenschap heeft ons ondertussen een ander soort eeuwigheid geleerd.
De cyclus bigbang-straling-atoom-molekuul-planneet-cel-organisme-mens...,cyclus die een dag misschien in mekaar klapt om weer onder druk uiteen te spatten in verrijkte straling. Druk. Het niet niets of niet niemand willen zijn...inhoudsloos bestaat niet, kleiner of gelijk aan nul moet er altijd aan omdat anders het 'niets' toch zou kunnen bestaan.
Na onze dood een soort straling zijn, misschien wisten onze voorouders duizenden jaren terug al dat we een soort licht, straling werden ? Belangrijker dan die vraag is de ontwikkeling van het goede doorheen de geschiedenis in ons.

Jagen en van driften en kreten woorden maken

Veertigduizend jaar geleden, woonde een oerdeel van mezelf in een grot.
Toen wist ik al dat *paddestoelen* naar vochtig hout roken. 's Avonds keek ik rondom mij naar het twintigtal leden van onze groep. Ik was zo sterk als de andere mannen die me soms wantrouwende, uit driftangst geboren blikken toewierpen. Sterker eigenlijk, want ik dacht meer na over het waarom van het feit dat ik ademde en zag dan over hoe ik alle dagen aan eten zou geraken. Dit boezemde wel een zeker ontzag voor mij in, merkte ik. Ik had ook geen angst voor de dood. Ik leerde de anderen onze soortgenoten met bloemen te begraven. Ik leerde ze wat ik diep in mij voelde : het goede.

Hun uitdrukkingen kregen alleen iets zachter als ze én goed gegeten én gepaard hadden. De vrouwen en kinderen gingen zelden later dan een halve zonneboog met ons mee op jacht. Om beurt bleven er telkens een paar mannen in de buurt van onze gezamenlijke vrouwen en kroost. Daar ik mijn pijlen niet zo scherp kon maken en m'n strikken en valkuilen vaker leeg bleven dan die van de andere jagers, bleef ik al eens meer in de buurt van de grot dan de anderen. Terwijl de vrouwen en de jongeren de voorraad aan vruchten en water en brandhout op peil hielden, zat ik vaak ergens op een hoger punt op de uitkijk. Soms gebeurde het dat leden van andere groepen ons gebied doorkruisten. Terwijl ik dan het vuur op de berg aanmaakte om de anderen van de komst van een mogelijke vijand te verwittigen, probeerde ik vooral kalm te blijven. Ik was wel een soort kampioen in het maken van vuur, maar in veel situaties vroeg ik me af of ik de volgende morgen onze god, de zon nog zou zien opkomen.

Mijn ervaring met andere groepen had me geleerd van me niet zomaar agressief op te stellen. Als er een groepje vreemdelingen naderde, stond ik daar dus niet zomaar met een knots of een speer wat dreigend te doen. Via gebaren en sommige woorden die leden van andere groepen telkens tot mijn verbazing ook gemeenschappelijk hadden, nodigde ik de 'indringers' uit tot het nuttigen van een maaltijd. Ik onderhield hen dan over het overdreven grote aantal van onze groep, waarbij mijn handen meer dan vijf maal de lucht ingingen om onze getalsterkte duidelijk te maken. Het feit dat mijn vuur brandde en het feit dat mijn 'goed gevoede' ik meer woorden leek te kennen dan zijzelf gebruikten ; weerhield hen er in de meeste gevallen van om in de weken daarna een gemene aanval op onze grot te plannen. In het beste geval hadden we na een tijd mekaars namen begrepen en kwam er dan een soort uitwisseling en ruil tussen onze en andere groepen tot stand.
In het slechtste geval zouden we ze moeten verjagen hebben.
Tot 'moorden'...die nog tot lang daarna 'gewroken' moesten worden kwam het ook...en daar kon zelfs al dat 'Goede' en wijze in mij

niet tegen op. De natuurwetten en hun 'instinkten' moesten nog worden getemd.

Onze groep had echter geleerd dat het min of meer vreedzaam naast mekaar bestaan van groepen mogelijk kon zijn. Zo hadden we een hele goede verstandhouding met de groep van achter de Puntberg, omdat ze via mij geleerd hadden van een soort konijnen in gevangenschap te kweken. Vaak zat ik op de Puntberg te 'filosoferen' over allerlei dingen. Zou ik bijvoorbeeld niet van die knollen met die witte bloemen achter de bos in de grot kunnen planten; dan zou ik niet altijd zo veel tijd in dat jagen en trekken moeten steken. We hadden onder andere door het eten van die knollen toch eens een lange periode zonder vlees overleefd. Er was toen zelfs veel minder spanning tussen de groepsleden geweest. Ik haatte de perioden van strijd tussen de groepsleden zelf. Omdat we qua eten en drinken meestal niks tekort kwamen, gingen de meeste twisten tussen vrouwen en mannen onderling om het al dan niet paren met mekaar. Telkens vrouwen onder mekaar twisten over hun partners, hadden de mannen hierin een soort meerderwaardig plezier. Maar oh wee als één van de mannetjes een tijd geen sex had gehad en dan niemand vrij vond om zich *te 'ontlusten'* ! Dan galmden de scheldwoorden en kreten de grot door : 'stomme vuurmaker' of 'slechte pijlenmaker' of 'leer toch spreken idioot' ...en moesten de andere mannen of vrouwen de vechtenden vaak scheiden. Andere aanleidingen tot het startten van een sextwist waren bijvoorbeeld het thuiskomen van een vermoeide jager die zijn lievelingsvrouw aan een grotschildering bezig zag...nadat ze dat van een vrouw die hemzelf niet kon uitstaan geleerd had. Dan moest er dikwijls altijd eerst gegeten en gerust en gepaard worden voor de rust terug in de grot terugkeren kon. **Zo leefden wij en gingen wij ten gronde en stonden via onze kinderen verspreid, weer op.**..en bevolkten de hele aarde. Onze levens kwamen langs andere levens, in één genetisch geheel verbonden nieuwe levens weer tot uiting. Onze zielen zouden zich eindeloos langs de na ons levenden verder vertalen. Er was nog geen letter over geschiedenis geschreven, en toch lag het begin en het voortdurende vervolg al van toen voor een stuk altijd in onze genen vast. Altijd kregen we de keuze het Goede te laten primeren. We faalden dikwijls. Die verdomd hardnekkige negatieve emoties en die overheersers toch !!! *Bent U klaar voor de rest van de reis van dat oerdeel van ons naar het nu van vandaag ?*

Huizen bouwen en leren boeren en schrijven

We leerden huizen en boten bouwen en temden de dieren en planten gewassen die we voor het leven in dorpen nodig hadden. Van het leven in het bijna gemeenschappelijk bezit van gronden en vrouwen, evolueerden we naar een eigen huis voor elk gezin dat een bepaald stuk grond bewerkte.
Des te meer suksesvol je daarin was, hoe meer kans je had om het in het dorp voor het zeggen te hebben en hoe meer vrouwen je onderhouden kon. Van samenlevingsvormen waar de ongelijkheid vooral door de natuur werd bepaald, gingen we toch meer en meer over naar gemeenschappen waar eerst 'gesproken' en daarna 'geschreven' wetten hun intrede deden. De theorie van het goede dat zichtbaar werd, kon zo tegelijk een abstract en een konkreet iets in de praktijk worden. Zo'n zesduizend jaar geleden experimenteerden we er in het Midden Oosten en het Nijlgebied voor het eerst mee.
We leerden glas en metalen bewerken en vonden het *pottebakkerswiel* uit; stichten onze eerste stad Jericho in -6000 en Oeroek een 'kleine' 2400 jaar later. We leerden in dienst van anderen te werken en stichten 'uiteindelijk' een Staat in Egypte. Wat je had en wat je doet bepaalde van toen en vroeger al welke rangorde je in het geheel had.

Bepaalde gebieden uit het Midden Oosten kenden al een bloeiende beschaving met alle tegenwoordige verschijnselen van dien : uitbuiting van armeren door rijken en korruptie als levensstijl. Koningen en hun familie kwamen vaak aan de macht door bloedige afrekeningen die het resultaat van ingewikkelde intriges waren.
Welk een mooie poëzie er ook aan de eerste hoven geschreven werd.
Het veelgodendom maakte plaats voor de *monogod* die alles geschapen had...en heel die evolutie ging ook meer en meer gepaard met het tot stand komen van een 'veelgebodendom'. Een ander oerdeel van mezelf, moet toen al geweten hebben wat ik al circa 35000 zonder al die woorden en toestanden wist, dat alles gewoon evolueerde in de richting van meer besef dat wij in feite één zijn met de natuur en dat al die goden maar personificaties van de verschillende angsten waren, door de heersers gebruikt om te kunnen blijven heersen. Net zoals de man in 't algemeen weinig aandacht had voor de noden van de vrouw, zo fnuikten de heersers ook de belangen van al diegenen wiens belangen andere waren dan het bouwen van piramides en het voortdurende moorden om meer grondgebied aan de Staat toe te kunnen voegen. Ons heimwee naar het groepen -en stammenverband van vóór de tijd dat adellijken en militairen en geestelijken ons dagelijks leven gingen beheersen, nam toe, maar de realiteit zoog ons mee de tunnel der onderdrukking in. Voorbij was de tijd dat hetgeen we nodig hadden om van te leven eenvoudigweg verdeeld konden worden. Nieuwe manieren van produceren hadden ons noodgedwongen van sociale organisatie afhankelijk gemaakt. Die organisatie was in de handen van de machtigen, doch ook toen al boden wij, de onderste lagen van de piramide weerwerk om toch te proberen de leidende top tot andere gedachten te brengen of te vervangen.

Ook in het oude Egypte staakten arbeiders al tegen het feit dat corrupte topambtenaren hun loon niet uitbetaalden. Ook toen hadden ze al vrije dagen en dronken bier na hun werkperioden van acht dagen en meer. Ook toen al maakte men zware wapens van brons en later van ijzer dat veel lichter was, maar te zeldzaam en dus te duur om er ook ploegen van te maken. Vandaar dat het toen ook al tegen de honger van het volk ingezet werd. Ten gronde is er eigenlijk dus niet veel veranderd, al leest m'n huidige bewuste 'ik' vandaag in de krant dat men van plan is miljoenen dollars in nieuwe legeruniformen te gaan steken. Uniformen voor 'soldaat-*robocoppen*', konstrukties die kunnen verkleuren en verharden en die bij verwonding de positie van de soldaat via zijn gesofistikeerde helm kunnen meedelen. Het uniform zou zelfs de eerste geneeskundige zorgen kunnen toedienen. Allemaal even onzinnig als vrouwen die hun door de media en hun partners misbruikte ijdelheid door commercanten laten misbruiken om het vet van hun billen in hun boezems laten spuiten om dikkere borsten te hebben.
Gaat dat alles weer opbrengen terwijl een miljard mensen honger hebben.

Het door de Feniciërs door toedoen van handelaren ontwikkelde alfabet was een stuk simpelder dan bijvoorbeeld het Egyptische, waar de tekens geen klanken maar begrippen uitbeelden; waardoor slechts een kleine hoeveelheid priesters toegang tot de taal hadden in Egypte. De eerste grote bibliotheek in Nineve in -635, bevatte 250.OOO kleitabletten. De weg naar elekronische chips, was nog lang. Prachtig toch. In die tijd zeilde we voor de eerste keer via de Rode Zee rond Afrika en muntte men al geld in de Griekse steden. Sommige heersers gaven arme boeren grond, omdat ze hun heerschappij niet alleen via dictatuur in stand konden houden.

De filosofen van toen begonnen zich af te vragen hoe de aarde er uit zag, welke vorm ze had...en ze begonnen toen al het fenomeen van de 'goddelijke tussenkomst' in twijfel te trekken. Omstreeks dezelfde periode schonk *den Boedah* in het verre Oosten de mensen een systeem van acht levenshoudingen om wijs te worden en aan de door de heersers en hun onderdanen zelf geschapen kommer van het aardse leven te ontsnappen. De mens was ook druk bezig met de relatie tussen leven en dood

proberen te ontrafelen.
De verschillen in mening hieromtrent, zouden samen met de ekonomische en militaire tegenstellingen nog vaak tot bloedvergieten lijden. Was de ziel sterfelijk ? Ook Zoroa wist een antwoord te formuleren. Een ziel was onsterfelijk en moest na drie dagen voor drie rechters verschijnen, die moesten uitvissen of iemand goede motieven, goede woorden en goede daden in zijn leven gebruikt had. Confucius was een stuk praktischer. Machthebbers zouden rechtvaardigheid, rechtschapenheid, loyaliteit, tolerantie en medemenselijkheid moeten kultiveren en cultuur zou het fundament van een nieuwe gouden eeuw moeten worden. Het hiërarchisch humanisme van Confucius had als tegenpool de ideën van Lao Zi, die in die tijd één van de eerste theoretische anarchisten was. Hij vond dat hoe minder er geregeerd werd, hoe beter een land geregeerd werd...dat vonden de militairen en de adel ginder achter maar niks natuurlijk. Om zich tegen die groepen te verzetten, was Lao Zi misschien beter bij Confucius in de leer gegaan...in plaats van mekaars konkurrenten te willen zijn. Maar ja, voor alles is een tijd...alhoewel qua symboliek alles zich in andere tijdvakken weer op een andere manier vertaalt : de tegenstelling tussen een Marx en een Bakoenin bijvoorbeeld is daar misschien zoveel eeuwen later een mooi voorbeeld van.

In India begon men ook door te hebben dat alle materie een soort met ons verwante ziel moest hebben...tot in het extreme zelfs...typen die schrik hadden om een mier dood te trappen enz... .
Er waren zelfs despoten die na bloedige veroveringen, zich na contact met religies of filosofen aldaar 'bekeerden' en voor gratis nutsvoorzieningen voor hun onderdanen zorgden. Doch deze uitzonderingen werden later dan weer onder de voet gelopen door andere legers van diegenen die nog geen kursus anti-bloeddorstigheid gevolgd hadden. 'Humanisme', interesseerde de leidende groepen niet, ze hadden andere belangen te verdedigen. In veel gevallen werden ze door de 'officiële' religieuzen geweldig goed geholpen in hun oorlogen en onderdrukking op het thuisfront, waar WIJ zwoegen moesten om hen te onderhouden.

Naarmate men in Griekenland, korter bij het jaar 400 kwam, waren er meer politiekers die de 'gewone' Athener meer bij de politiek wilden betrekken. Waar hebben we dat nog gehoord ? Er bestonden al instellingen als de volksvergadering en de volksrechtbank, maar dezen hadden eerder een kontrolerende funktie. Het echte beleid werd door de meer bemiddelde Atheners gemaakt. Ze vormden steeds wissellende coalities, waarbij famillie-en vriendschapsbanden een belangrijke rol speelden.

Socrates verzette zich tegen de 'sofisten' die de toekomstige politiekers een opleiding gaven in het leren 'verkopen' van tegenstrijdige standpunten aan het publiek.
Hij wilde de waarheid leren bovenbrengen in plaats van te verhullen. Hij wilde zijn leerlingen de betrekkelijkheid van hun kennis en algemeen geaccepteerde waarden aantonen om langs die weg te komen tot wat goed en rechtvaardig was. Omdat hij zich eigenlijk tegen de democratie zoals ze in de praktijk gebruikt werd verzette; veroordeelde men hem tot de gifbeker. Zijn eerste bekendste leerling na hem, Plato, was zelfs van mening dat een stad alleen behoorlijk door filosofen kan geregeerd worden; door mensen die kennis hebben van wat waar, goed en rechtvaardig is.
Aristoteles; weer een praktischer iemand, maakte een inventarisatie van alle mogelijke bekende staatsvormen en hield zich nog met tal van andere dingen bezig : literatuur, biologie, logica, meteorologie... Toch knap al die voor ons al met die dingen bezig waren omdat wij er mee bezig zouden kunnen zijn.

De geschiedenis ging verder. Rond 214 VC zette het Chinese deel van onze in Afrika vertrokken stamboom onze muur en vond den Archimedes de pomp uit.

Als Romeinen kwamen wij op de proppen met goden die voor een aantal begrippen als trouw, eer en hoop enz...stonden...zo rond de tijd dat we in Afrika ook al aan ijzerbewerking begonnen te doen. In China hadden we al staatsmonopolies voor sommige produkten en nationaliseerden we al grond en zoals overal waren er typen die een verslag van de geschiedenis van hun streek publiceerden.

De term 'proletariërs' komt een eerste maal in de Romeinse geschiedenis voor.
We woonden toen in armoedige kamertjes waarvoor we woekerprijzen betaalden aan eigenaars die in monumentale panden woonden. Vaak lieten deze eigenaars brand stichten in hun huizen om zo met de grond te kunnen spekuleren.

Terwijl de bestaande grote rijken en kleine staatjes mekaar vaak naar het leven staan komt het jaar 1 in zicht. Iedereen kent de lotgevallen van de timmermanszoon van Nazareth; 'den Jezus', die het aandurfde van het establishment uit te dagen en hiervoor de prijs betaalde.

Eerst na Christus z'n dood begon de geest van wat hij had achter gelaten goed te werken, wat aan de zendelingendrift van zijn volgelingen te zien was.
Er zou eeuwen later nog geweldig gevochten worden omtrent de vraag of die geest of Jozef of iemand anders zijn biologische vader was. Waarschijnlijk is dit misverstand vertrokken bij een uitspraak van Jozef of (en) Maria die zich lieten ontvallen dat ' dat toch gene van ons kan zijn'. JC was iemand die niet alleen het individuele maar ook het universele welzijn propageerde; net zoals in een nog verder Oosten bepaalde Indiërs de leer van Boedha uitbreiden van individuele naar universele verlossing. Nu zouden we dat kunnen aanvullen met het uitgangspunt dat we allen van dezelfde cellen afkomstig zijn.

Eén van de voorlopers van Mercator, Ptolemaeus; bracht de toenmalige wereld voor 't eerst in kaart; want zo'n mannen moesten er ook zijn. De Romeinen die Constantinopel als hun nieuwe hoofdstad namen, begonnen nattigheid te voelen want voor het eerst moesten ze de Germanen terugdrijven terwijl men in China een reeks rijken zich zag verenigen om nadien weer uit mekaar te vallen. De Visigoten versloegen het Romeinse leger dan toch en zelfs enkele tijden later spannen de Romeinen en de Germanen samen om de Hunnen eens van hun onoverwinnelijkheidswaan af te helpen. Nog een tijd later werd Augustulus Romulus de laatste West-Romeinse keizer en waren we weer bij waar het begonnen was. Versnippering. Eendracht. Bloei. Verval. Hierbij exkuses voor al diegenen onder de voorvaderen die met deze slachtingen niks te maken hadden voor het gebruik van de termen Romeinen enz... . Er zijn immers ook Amerikanen die niets met wat in Vietnam gebeurd is te maken hadden.

Het wiel van de geschiedenis draaide voort.
Clovis den Frank overwint de Visigoten; *amaai da waren stoten*.
Hij ging zich laten dopen als de Alamannen zouden gaan lopen.
Sinds de eerste christelijke Romeinse keizers moesten de filosofische scholen toe.
Wetenschappelijk redeneren werd taboe.

Terwijl het Oosters en Westers Romeins Rijk werd herenigd en de Koreanen van het land van de 'kalmte van de morgen' Japan gingen helpen bevolken veroverde Byzantium Belgrado en werd Egypte opgenomen in het Islamrijk. Sinds de Romeinen uit Engeland vertrokken ontstond er tussen de verschillende staatjes zo'n rivaliteit dat al dat krijgsgedoe soms hongersnoden tot gevolg had. En nu per jaar enkele markante dingen, over elk feit kan je een hele encyclopedie op zich schrijven, als de feiten je nieuwsgierig maken zoek er zelf dan maar informatie over...en probeer te ontdekken welke algemene ontwikkelingslijnen er achter de feiten zitten.

Een overzicht van de geschiedenis aan de hand van jaartallen **SORRY VOOR DE AFKORTINGEN EN ZO MEER**
718 Moslimaanval op Constantinopel faalt. Weer een onderdeel van de strijd van de leidende klassen om nog meer macht ten koste van alle miserie die oorlogen meebrengen. 726 Moslims aan Chinese grens 733 Karel Martel stuit opmars Moslims in Poitiers 754 Wynfrith alias later Bonifasius; den apostel voor de Germanen en bondgenoot van den Martel werd vermoord door Friezen en dan nog wel op Pinksteren.
840 De vikingen koersen naar Ierland en wat later ook naar Parijs; 't Frankische rijk dus ook bedreigd 890 In Egypte is er een arts Abu Ya Gub alias Judaeus die aforismen schrijft om z'n patiënten te genezen vb ' de meeste patiënten worden door de natuur genezen'.
930 De Arabische geneeskunde wordt in een boek gebundeld 939 Vietnam onafhankelijk van China. Einde eerste millenium zorgden Otto I ,II, en III en heel hun compagnie voor weer een nieuwe wereld-devisie. Na veel gebadder in Duitsland en Italië en den Balkan niet te vergeten, werden die mannen zelfs niet in Byzantium buitengesmeten en kwamen ze zelf nen tijd heel goed overeen; maar achteraf werden ze weer schizofreen.
Het ging om meer dan de jacht om geld en land of vrouwen en voedsel. Het leek wel of onze genen internationaal vermengd wilden worden. Waarom hebben we dat niet op een andere manier aangepakt en kwam er telkens die doodslag aan te pas ? Huisde er dan zoveel angst en drift in de aanvallers en aangevallenen dat alles vaak zo bloedig verliep ?

1002 Vikingen bereiken Amerika 1017 Of de Denen in Engeland graag werden gezien valt nog te bezien In 1100 stonden de 'zogezeide' Christenen in Jeruzalem 1124 Duitse-Engelse inval in Frankrijk gestuit door Lodewijk de Dikke die via de verplichtingen van z'n vazalvorsten z'n graantje kon meepikken
1160 Bloei van het Khmerrijk 1180 Hildegard Von Bingen spijtig genoeg gedaan met zingen, het werd haar zelfs een tijd door vervelende lieden verboden .
1197 Honger bedreigt Vlaanderen en Noord Frankrijk ; boeren konden hun leningen niet meer afbetalen; toen al niet meer.
1200 Val Constantinopel. Venetie doet de beste zaak met een aantal nieuwe ekonomische steunpunten ...tot keizer van het nieuwe Latijnse rijk wordt nen zekere Boudewijn van Vlaanderen en Henegouwen verkozen ; de kruistocht kon weer even verpozen. 1268 Thomas van Aquino land in Parijs en is er wijs 'het denken is bij hem primair om tot een verdieping van het geloof te komen'; het denken als de verbinding tussen het 'natuurlijke' en 'bovennatuurlijke'
1338 Gentse bevolking kiest nieuw bestuur : voornamelijk wevers en lakenhandelaars ; 't gewoon volk nog altijd de sigaar 1349 Nieuws van allen tijde : 'Oostenrijkse Joodse wijk platgebrand' want voor de pest moest een zwart schaap worden gevonden 1360 Frankrijk en Engeland beëindigen nog maar es nen oorlog 1368 Mongolen geven China voorlopig op 1381 Engelse koning bedwingt boerenopstand...en er zouden er in Europa nog zo velen volgen 1389 Osmanen rukken op in Balkangebied 1407 Vrouwen centraal in nieuwe Franse roman.

En immer verder gaan ondertussen de godsdienstoorlogen-inter adel huwelijken; vervolging van allerlei soorten protestanten en het afkopen van de vrede; ten koste van de rede; de waan sleept zich voort 1450 Inca's repareren een hangbrug met touwen van een halve meter dik ; die kwamen ook van ver sinds ze 30.000 jaar eerder de noordpool vanuit Azie overstaken. 1450 Turken nemen Constantinopel in 1453 de honderdjarige oorlog voorbij 1460 Inca's bezetten Chimu-rijk en massale heksenverbranding in Atrecht 1480 Koning van Zimbabwe overlijdt; stond aan het hoofd van hoofden die hem schatplichtig waren; ook daar moest men de gewone verzuchtingen van de simple mens al kunnen bedaren 1487 Azteken offeren duizenden gevangenen en een paar jaar vroeger erkennen de Vlaamse steden den Max van Oostenrijk terwijl de inquisiteurs hun richtlijnen voor de heksenvervolging geven 1493 Colombus komt uit het latere America Latina terug.
De verdere ontdekking van de wereld door de Europeanen in spe is niet meer te stuiten; de burgerij werkt zich binnen het nog door de adel gedomineerde schaakspel op
Door de plotse rijkdom verdwijnt de verstandhouding tussen de katholieken, moslims en joden...tussen sommigen althans, maar de aanstokers van de verdeeldheid wonnen.
1511 Lof der Zotheid van Erasmus verschijnt; het amusement vervangt de satire ; hij oefent zijn ambt als kritisch priester niet uit en zwerft door Europa. In Londen schrijft hij zijn fantasieën in acht dagen tijd op in het huis van zijn vriend Thomas More die zijn ideale samenleving in 'Utopia' of '*nergenshuizen*' beschrijft.
1519 Leonardo da Vinci sterft; als onafhankelijk waarnemer en uitvinder en veel meer trad hij de wereld tegemoet1521 Azteeks Rijk ten onder 1525 weer nen boerenoorlog gedaan bij de Duitsen en spijtig van die Maarten Luther die de kant van de overheid koos 1526 wat niemand weet , toen was er al ne zwarte koning Alfons in Kongo die zich tegen de slavenhandel verzette 1529 Mogol-leider verslaat Afghanen 1532 een soort eenheid tegen het Turkse rijk . Terwijl Mercator ooit nog in Leuven met Erasmus zijn kaarten maakt wordt het onderlinge gevecht tussen Schotten en Engelsen enzoverder niet gestaakt en beginnen bepaalde wereldlijke machthebbers andere profeten dan die van het oude Rome te steunen; bijvoorbeeld die van Genève die Calvijn 'ophemelen.'om weer een groep mensen voor hun 'aardse' belangen te gaan misbruiken 1544 Koning Frankrijk wijst eisen arbeiders af en die mannen voeren nog drie jaar tevergeefs een juridische strijd tegen het parlement in Parijs . Ondertussen laat Leuvenaar chirurg Vesalius zijne kaas en in 1566 is de dood Nostradamus misschien de baas. Vanaf 1570 wordt Japan meer één terwijl den Tsaar Ivan het protestantisme bekritiseert en Zweden en Denemarken als pitstop vrede sluiten 1573 Hongersnood in Europa. Teveel gevochten en slechte oogst. Bakkers werden verplicht aan verlaagde prijzen te verkopen. Overheidshulp zoals renteloze leningen prachten geen soelaas 1580 Spanje lijft Portugal in als voorbode op Portugal onafhankelijk 1592 Filosoof Montaigne dood :Twijfel en inzicht in het paradoxale karakter van de waarheid deden hem vragen stallen bij de essentie van het bestaan. Zonder systeem behandelde hij de meest uiteenlopende onderwerpen. Benieuwd naar wat er in 'Que- sais- je?' staat. 1596 Spanje getroffen door bankroet. Ook ditmaal zullen de Duitse en Italiaanse geldschieters de koning wel kredieten verschaffen. What's new I ask myself. Ondertussen blijven de boeren tax betalen aan de
koning en de grootgrondbezitters en de kerk. Sommigen trekken naar de steden of naar de Amerikaanse Koloniën. Durven brengt op lange termijn altijd iets op als het je kop niet kost ten minste.

1600 Bruno Giordano op den brandstapel want te geleerd. Dezen mens schreef over het verband tussen de universele en individuele ziel en over de noodzaak de bijbel op zijn morele verdiensten in plaats van bijvoorbeeld op zijn astronomische implikaties te beoordelen. 'Misschien is uw vrees om dit vonnis te vellen groter dan de mijne om het te aanhoren' zei hij tegen

zijn rechters. 1602 Kooplieden in Holland verenigen zich in de Oostindische Compagnie 1617 Jezuieten besturen provincies Peru. Produkten uit kolonies worden meer en meer gegeerd en de kolonisten beginnen inspraak in het bestuur te eisen; in wiens firma; religieuse of adelhanden dat bestuur ook is. 1620 Filosoof Francis Bacon heeft iets tegen idolen; dogma's en vooroordelen en geloof ; de wetenschap moet de lasten van de mens verlichten zegt hij.
1623 Shakespeare gebundeld 1642 ZON middelpunt heelal zegt Galilei. Baanbrekers hebben altijd een stuk gelijk. 1643 Vier Engelse koloniën in Noord Amerika in bond verenigd. 1645 Habsburg houdt Hongarije, terwijl men in Parijs geldproblemen kent in de staatskas van Mazarin en Richelieu 1649 Cromwell leidt massaslachting in Ierland en Zweeds leger trekt zich terug uit Praag 1651 Harvey zegt dat het leven uit ei komt; nog een baanbreker van formaat
1654 Nederlanders geven Brazil prijs aan Portugezen en gingen het een paar jaar later zelfs in Korea proberen 1659 Frans-Spaanse oorlog ten einde; maar komedie duurt voort.
1666 ISAAC NEWTONS WONDERJAAR zwaartekracht, kleurenleer...hij publiceerde zijn vondsten toen nog niet. 1670 *'simplicissimus'*- boek hoopt op verlossing door zich af te keren van de wereld en op het hiernamaals te wachten . Grimmelhausen vertelt over zijn held die door toedoen van de dertigjarige oorlog zich van braaf tot totaal gedesillusioneerd ontwikkeld .(niet alleen de zwaartekracht kan een mens hier 'naar beneden trekken'), 'adieu wereld' zegt hij na de opsomming van de miserie die hij is tegengekomen. Als we meer tijd hadden, maar dus in een andere kultuur en onder een andere ideologie leefden, zouden we mits onze zin daartoe aangemoedigd werd en onze wil aanwezig was, kunnen lezen wat al diegenen die ik terloops noem, geschreven hadden. 1670 Comenius wil spelenderwijs leergierigheid bijbrengen 1674 Fransen attakeren Arnhem als begin aanval op republiek 1672 Gebroeders Dewitt in Holland slachtoffer van lynchers als uitloper van dispuut tussen republiek -en koningsgezinden en als gevolg van geheime allianties tussen Holland Engeland Zweden enerzijds en Engeland en Frankrijk in 't geheim...Waar hebben de huidige grote politiekers hunne stiel geleerd denkte gij of zit dat in het burgerlijk systeem en dus ook in ons, ingebakken ? Ondertusssen schreef Molière maar blijspelen. En werd Bombay het nieuwe hoofdkwartier van de Engelsen.
1691 Spinoza . Eindelijk iemand dat zegt dat de wonderverhalen van de bijbel als moralistische vertellingen ter lering moeten beschouwd worden en het bestaan van Adam als eerste mens in twijfel trekt.1681 Bloedtransfusies verboden, nog teveel doden, men weet nog niet welke stoffen bij mekaar passen.
1683 Turken staken belegering van Wenen 1689 Verdrag China-Rusland
1694 oprichting bank van England 1695slavenvrijstaat Recife gevallen

1700 Karel den tweede van Spanje kiest Frans opvolger terwijl in Massachusetts het eerste anti-slavernij pamflet opduikt. 1704 John Loche vindt koningschap geen goddelijk recht. 1713 Internationale oorlog in koloniën Amerika weer voorlopig voorbij 1716 Leibniz introduceert het begrip 'kracht' in de natuurkunde en vindt deze wereld de best mogelijke Merkwaardig is dat hij in geestelijke krachtvelden gelooft. Bracht veel tijd in omgeving hof door. Ontmoette Spinoza en Descartes.
1716 Groot Chinees Woordenboek 1721 Zweden verliezer in Noorse oorlog
1723 Vanleeuwenhoek microskopisch biologisch onderzoeker sterft .1731 Crusoë en Defoe 1733 Pruisen krijgt sterk leger 1734 Boek van Voltaire op brandstapel. Bekritiseert franse politiek en zegt dat in Engeland iedereen belastingen moet betalen . 1746 Swift : Gullivers Travels scherpe satire : mensheid laat zich leiden door ijdelhijd en hebzucht.
De satire is in Engeland een populair middel om stelling in debatten te nemen.
1753 Diderot zijn 'encyclopedie' verboden 1756 Europese oorlog tegen Frankrijk ook omwille van verschillende politiek in diverse kolonien 1763 Einde 7jarige oorlog van Oostenrijk (OR), FR en Rsl om macht Pruizen terug te dringen terwijl Spanje(SP) zich in Europese oorlog bij FR aansluit. Ondertussen was er de Zweed Linnaeus die de planten bestudeerde.
1764 Amerikaans verzet tegen Engelse belastingen 1769 'WATT'een stoommachine.
1770 John Wilkes hekelt Engels parlement en cliëntelisme.
Kranten en betere verkeersverbindingen maken politiek meer een algemene zaak.
1774 Machtsstrijd parlement en monarchie. Filosofen kiezen kant van parlement alhoewel hun boeken er vaak door verboden werden. Voltaire : beter gehoorzamen aan een leeuw dan aan 200 ratten 1775 Broodprijs zakt ineen in Parijs. Priesters tegen met geweld afdwingen van lagere prijzen. 1776 Amerikaanse afscheiding van England 1781 Gotthold Ebraim Lessing vond dat alle religies hun bijdrage aan de ontwikkeling hadden gegeven en zag in de geschiedenis een ontwikkeling in de richting van een ideale maatschappij die wel nooit zou bereikt worden.
1781 Indianenopstanden Peu en ander plaatsen 1789 Hervormingen Jozef II in Rusland terwijl er in Parijs voedselrellen uitbreken. Met Franse burgerlijke revolutie als gevolg . Proletariaat weer voor karren van rijken gespannen; adel verliest gevecht tegen burgerij langzaam overal meer de volgende 150 jaar.
1793 Alle voormalige bondgenoten FR en SP weer aan 't badderen terwijl de guillotine topdagen heeft maar ook Robespierre geliquideerd wordt. Burgeroorlog van toen. 1796 Bonaparte nieuw frans oorlogsbeest 1793 William Pitt treedt op tegen vakbonden in Engl.

1801 Oostenrijk verliest bezittingen in Italie en Ieren kritisch over unie met England.
1805 Beethoven ontdekt op tijd slecht karakter Napoleon 1812 Venezula los van Spanje en Von Kleist , de dichter pleegt zelfmoord nadat hij aan het nut van kennis begon te twijfelen en na militair en boer nog vanalles geprobeerd had. 1812 Napoleons afgang begint 1813 York : 12000 soldaten worden tegen arbeiders ingezet en in Pruissen wil men de Fransen buiten terwijl Spanje weer onafhankelik van FR wordt en het stamverbond van Indianen aan de overkant van de plas uiteenvalt 1814 Anti-Turks genootschap in GRK(Griekenland) en kerstvrede tussen Amerika en England in Gent ondertekend
1817 Hongeroproeren in heel West Europa
1818 Hegel dialecticus docent in Paris, zou Marx later bij z'n these-antithese-synthese inspireren. Chili onafhankelijk terwijl de VS (Verenigde Staten Noord Amerika) compromissen sluiten met Spanje en de Oostenrijkse Metternich zich tegen het zich verenigende Duitsland verzet en de eerste stoomboot de oceaan oversteekt en Bolivar Columbia gaat leiden. 1821 Het verband tussen elektriciteit en magnetisme wordt ontdekt en de Turken krijgen van de Russen en Grieken veel weerstand.
1823 Shelly, de dichter die dichten op pamfletten prefereerde en te romantisch was; verdrinkt. Ge moogt nooit teveel ineens willen doen en geduld hebben.
Brazillië onafhankelijk, of de grootgrondbezitters toch . De Perzen sluiten een verdrag met de Turken en Mexico wordt een federale staat.
1826 Miljoenenverlies East Indian Cy 1827 Belgische oppositie één front tegen den Willem van Holland. Terwijl Volta zijn batterij uitvind en ook Uruguay onafhankelijk wordt. 1828 Zoeloe koning vermoord door Boers en verdrag Russen met Perzen. 1829 In FR

een jaar later een nieuwe koning geinstalleerd .. en de Polen komen tegen de Russen in opstand ; wat nog herhaaldelijk zal voorvallen ; ook hun botsingen met Duitsl.(DSL) zullen nog veelvuldig zijn. Al deze episodes met wisselende coalities met hun 'vijanden' afgewisseld, een taktiek die al sinds eeuwen overal in zwang lijkt te zijn en nog is. Ook in de rest van de wereld is er den ene keer ene van den adel baas en dan weer iemand door de rijke burgerij gesteund....een bewijs dat het systeem een grondige krisis doormaakt en de tijd rijp wordt voor de ideën van de proletariërs. 1832 President Jackson zegt dat centrale Amerikaanse bank de rijken bevoordeligt...een waarschijnlijk niet door daden en zeker niet door andere presidenten gevolgde uitspraak die zoals gewoonlijk niet uit het hart kwam, maar taktiek was. Later zal Van Buren de 'demokraten' organiseren. Slavernij wordt strafbaar terwijl in England een armenwet gefabriceerd wordt en later arbeiders 'kiesrecht voor mannen' beginnen eisen. 1835 Spoorlijn Mechelen-Brussel
1835 Psychologische roman Stendhal weinig succes; maar auteur hoopt ook nog in 1935 gelezen te worden . Zijn personages kunnen zich niet confirmeren aan de maatschappelijke kodes
1838 Boeren stichten hun eigen republieken wat veel boel met England belooft.
1841 Vietnamese positie in Kambodja verzwakt.
1842 Lijfeigenschap in Rusland probleem 1843 Oostenrijkers zijn nog niet thuis van hun Balkanavonturen 1844 Silezische wevers eisen hogere lonen en worden militair afgemaakt of gearresteerd. Zal ook nog heel lang duren deze toestanden. Deze taktiek van de burgerij zal zelfs nog gebruikt worden tegen het werkvolk als deze laatsten door de toenmalige sociaal demokraten al in de parlementen van vijftig jaar later zitten doordat deze parlementen gewoon als handlangers van de burgerij gebruikt worden (bijvoorbeeld tegen de Duitse revolutie in 1918 na de oorlog.
1846 Algerijns verzetsleider gevangengenomen door Fransen. 1846 Schrijfster Ida Pfeiffer vertrekt op wereldreis na de opvoeding van haar kinderen. Terwijl de immigrantenstroom de VS verrast schrijven de drie gezusters Brontë hun romans.
In Belgie ziet men een jaar later de pattaten naar de vaantjes gaan.

1848 PROLETARIERS ALLER LANDEN VERENIGT U Marx krijgt de opdracht de communistische doctrine te formuleren. Op wetenschappelijke manier de geschiedenis proberen te analyseren als een wetmatigheid...die wel door subjektieve drijfriemen doorkruist wordt...da' s de moeilijkheid...de rede die het niet haalt op de praktische belangen van de verschillende groepen.
De moeilijkheid van organisatie en alternatief. Daar zullen we het na dit korte overzicht nog op tal van manieren hebben.

1847 Tienurendag in England 1848 Kommunistisch Manifest van de Karl en Friedrich Engels. 1849 Russische steun aan Oostenrijk; beslissend voor einde Hongaarse revolutie terwijl de tsaar in Rusland voor zijn hachje begint te vrezen. 1859 Comédie Humaine van Balzac met 2500 personages 1850 Ierse hongersnood eist miljoenen levens terwijl Marx de Pruissiche Staat en zijn alomtegenwoordige burokratie in de New York Daily hekelt.
Dit gebeurt de dag van vandaag nog door duizenden marxisten, op uiteenlopende manieren, maar meer op het internet en aparte publikaties, dan in de burgerlijke pers... Het grote publiek houdt er weinig rekening mee.
1853 'De negerhut van Oom Tom'.
1853 GB en FR misschien aan zijde Turken tegen Rsl ; ze nemen om te beginnen al een stukje Griekenland in. 1856 Rusland verliezer Krimoorlog en oprichting Zuid-Afrikaanse republiek.
1857 Flaubert zijn wulpse Madame de Bovary en Baudelaires Lesbogedichten niet immoreel verklaard...door wie of wat is me ontgaan.
1859 Evolutietheorie wekt grote opschudding terwijl Fransen in Saigon landen
1860 Max Havelaar veroordeelt kolonialisme.
1861 Russische tsaar schaft lijfeigenschap af (zie ook Lincoln en Brown in VS)
1861 Burgeroorlog in VS en Italiaans parlement roept koninkrijk uit. Opvallend hoe dergelijke anachronistische tendenzen tot en met de dag van vandaag blijven opduiken als symptoom dat we aan grote veranderingen toe zijn
1862 FR SP GB troepen bezetten Mexico terwijl de VS gratis land voor pioniers geeft en Bismarck een sterk leger wil en Den Viktor Hugo 'Les Miserables' schrijft
1863 Kambodja Frans Protectoraat
1864 Internationale Arbeidersassociatie te midden van burgerlijk wereldtoneel
1865 Jules Verne en de reis naar de maan meer dan 1OO jaar op voorhand voorspelt.
1865 Semmelweis(of was het 'Schimmelweis) en de ontdekking van de soorten infekties
1866 Kongres Internationale in Geneve, 'eerste congres'
1867 VS willen Europeanen uit Mexico en steunen eigen Mexicaanse elite
1867 Servisch-Grieks akkoord tegen Turken en het driedelig Marxboek 'DAS KAPITAL'
1869 SDAP pleit voor klasseloze samenleving trwijl Mendeljev zijn elementen rangschikt
Geboorte Henriette Roland Holst-van der Schalk die de SDAP het een en ander bijbracht. Het boek 'liefde is heel het leven niet', is een indrukwekkende getuigenis van de geschiedenis tussen 1869 en 1952 auteur : Elsbeth Etty. 1870 Latijnse landen beginnen vanaf dan ook al onderlinge oorlogen en als Bismarck tegen Napoleon den derde wil gaan badderen en deze laatste verliest 'wurdt' 'Wilhelm I kaiser.
1871 Parijse 'commune', als het om de arbeiders te verslaan is verstaan de Duitse en Franse overheid mekaar wel. Oprichting van arbeiderspartijen blijkt noodzaak
1872 Bakoenin uit Internationale Arbeidersassociatie gestoten. Marx is voorstander van politieke akties en het veroveren van de staatsmacht en voorstander van politieke arbeiderspartijen terwijl Bakoenin voor ekonomische akties is en de vernietiging van de staat door de revolutie 1873 Koersdaling op Berlijnse Beurs
1874 Britten interveniëren in Maleisië en Arbeidervereningingen Oostenrijk één.
1876 Bell en zijn telefoon, Osmaans rijk bankroet. Bulgaren willen los van Turken en de Japanheersers willen Korea
1877 Edison en zijn registratie vh geluid en later z'n lamp1878 'Naar het volk'- beweging in Rusland en deling Bulgarije op 'Europese top' en 'socialistenwet in Pruisen'
1879 Terrorisme blijkt zoals altijd niet te werken, ook niet tegen de tegen de tsaar, Lenins broer werd opgehangen...hij zou er lessen uit trekken, wat men hem nu ook verwijt.
1880 Koerden kunnen eigen staat wel vergeten, troost jullie, de moderne wereld moet toch één natie worden. 1882 Uittocht Joden uit Oost Europa en ontstaan van kleinburgerlijk nationalistische stroming in Duitsland 1882 Congres VS wil immigratie beperken
1882 Engels leger loopt Egypte onder de voet 1882 Pleitbezorger concurrentieloze wereld overleden : Louis Blanc 's gelijk loon voor

iedereen (van hem is de door Marx gebruikte romantische uitdrukking van 'ieder naar zijn vermogen ; aan ieder naar zijn behoefe')misschien afkomstig...één van de subjektieve pijnpunten van zijn gedachtegoed.
1883 Marx analyseert modern kapitalisme
1883" Reformistische Fabian Society wil sociale hervormingen binnen bestaand systeem Terwijl in Duitsl. Nietsche op zoek is naar een soort volmaaktheid die later door de ellendige (heil-endige) Adolf Hitler zal worden misbruikt als theorie. 1885 Oprichting BWP terwijl Vietnamezen tegen Fransen in opstand komen.
1886 Stakingen in Wallonië 1886 Benz benzinemotor.
1886 Apacheleider geeft strijdt op 1888 Toenadering Duitsl. en zuiderburen.Tijdelijk.
1888 Componering van Internationalelied geschreven door Eugene Pottier.
1889 Rodin en zijn denker en den Eifel zijnen toren terwijl Rotterdamse stakers weer aan de slag gaan, ook door invloed klerikalen.
1890 Eénmeivieringen voor achturendag 1890 Anti-trustwetten in VS terwijl ook in Polen de Ab-klasse (Abkl, arbeidersklasse) zich begint te organiseren maar nog dikwijls de volgende tientallen jaren de miserie van de burgerlijke politiek zal moeten ondergaan met een hele reeks bezettingen en coalities om de burgers aan de macht te houden tot gevolg. 1892 Duitse Socialisten nemen Ertfurter program aan waarmee ze de grondslag van het reformisme en de collaboratie met de burgerij in de volgend eeuw leggen. De aktie van de proleten zal geleid worden naar de verovering van het stemrecht.
De geschiedenis van de twintigste eeuw zal bewijzen dat dit geen oorlogen tegenhouden heeft en dat de kloof tussen arm en rijk nog zal toenemen.
De eerste wereldoorlog werd nog gestopt door opstanden van arbeiders voornamelijk in Duitsland en Rusland. De tweede wereldoorlog werd niet door de Abkl -klasse gestopt; maar men had de arbeiders na WOI zo goed via hun partijen en vakbonden in het burgerlijk systeem ingekapseld en hun via een groeiende welvaart ook zo verburgerlijkt dat het lot van de rest van de wereld onvoldoende weerstand opriep om komaf te maken met het imperialistisch kapitalisme. 1894 Cleveland zet leger tegen stakers in 1895 Franse vakbonden verenigt in CGT ...konden ook geen wereldoorlogen verhinderen 1895 eerste filmvoorstelling 1896 idee van 'Joodse Staat ' door Herzl die als journalist geschokt was toen een Parijse menigte na het proces tegen Dreyfus 'à mort les juifs riep'. Dom nationalisme toch altijd.
1896 Revolutionaire toestanden op Filipijnen tegen Spanje met voordeel voor VS.
1898 Engels leger in Soedan terwijl de grote mogendheden een eeuw gaan ingaan waar ze op allerlei manieren een stuk van de wereldmarkten willen inpalmen
1899 Freud analyseert dromen en zo.

Twintigste eeuw **De kunst van de politiek bestaat erin te weten waar we vandaan komen en waar we ons bevinden en waartoe iets leiden kan.... gecombineerd met waar we naartoe willen.** Als alles als een processie van Echternach achteruit en vooruit tegelijk blijft evolueren, kunnen we ook honderd jaar later nog voor verrassingen komen te staan. Wat eraan gedaan ?
1900 'Boeren' Zuid-Afrika met Duitse kanonnen verslaan Brits leger... achteraf toch verslaan/ DSL(Duitsland) wil vloot verdubbellen/ Westerse eisen aan China en ... 'boksersopstand'/ Erfelijkheidsleer van Devries: gen kan alleen recessief zijn als zowel vrouw als man recessief gen inbrengen/ Socialistische Internationale, Kautsky : samenwerking met 'burgerlijke'(die 'klassenmaatschappij' in stand willen houden) partijen toch mogelijk...en alle gevolgen vandien 14 jaar later/
1902 Stakers gedood in Leuven/ strijd om Macedonië door Balkanlanden
1903 Algemene staking Nederland mislukt /Winst voor Duitse socdem/ uitbuiting Kongo/
1904 Oorlog RSL-Japan/ 'linkse' Jaures in FR (Frankrijk)pro -revisionisme (zien het dreigend gevaar in het kapitalisme niet meer/ Entente Cordiale FR en GB blijven wereld tijdens theekransjes verdelen /1905 Eerste aanzet Revolutie in Rusland/ in NL(Nederland) vakbonden samen in NVV/ 80000 mijnwerkers legen werk in België neer/ 1905 Bengalen gesplitst/ abkl opstand Moskou, boycot Doema (parlement) door bolsjevieken/1906 eerste radioprogramma New York via jarenlang teamwork/1907 tsaar ontbindt doema/ Autorace Peking-Brussel/ utopische Kolonie 'Walden' ter ziele 1908 Vrouwen eisen kiesrecht GB/ Jonge Turken eisen rechten voor iedereen ongeacht religie of ras/
annexatie Bosnië-Herzegovina door Oostenrijk/ 1909 sdap sluit tribunisten uit partij (zie rol Herman Gorter en Antoon Pannekoek.../ Bleriot vliegt over kanaal/
1911 FR probeert op basis van twisten in Marokko invloed te behouden/ betogingen voor stemrecht op drie jaar van Wereldoorlog Eén in Brussel!!!!!!!!!!!!/
oorlog Italie-Turkije/ boeren Mexico in verzet/ 1912 zege spd bij Duitse verkiezingen 110 tegen 148 zetels,toch zullen ze de oorlog sponsoren/ China geen keizerrijk meer,republiek op nat. basis guomindang opgericht / Rus.ingrijpen in Perzië./ GRK-BULG. verdrag /Ital-Turk.vrede/Balkanoorlog FR RSL achter Balkanlanden, DSL achter Oostenrijk/ Berlijn waarschuwt Russen/ 1913 België 400000 stakers stemrecht/ vrede zogezegd op Balkan in mei, in juni terug oorlog(en nu de dag van vandaag nog...el capitalismo es un systema decadente / tweede chinese revolutie mislukt, geen steun vanuit volk of buitenland/
Russen drukken Pools verzet kop in/ 1914GB wil sterke vloot/ Iers zelfbestuur/
It;Ostnr.+Roem.bombarderen prins Von Wiet tot koning in Albanië/ Ghandi terug naar India/ Moordaanslag Sarajevo/ Dsl ultimatum aan Rsl/ mobilisatie NL en BL/ Japan verklaart Dsl oorlog/Oorlog in lucht begonnen/ Duitse oorlogskredieten door meerderheid spd goedgekeurd, alleen Karl Liebknecht en een kleine groep tegen/ Mussolini begint aan carrière/ Serv troepen heroveren Belgrado./ Mussol uit sp Italië gezet/ bolsjevieken uit doema gezet + mensjevieken voor oorlogskredieten./
1915 Australische en Nieuw-zeelandse troepen nemen taak over van Britten tegen Turken / Liebknecht geroyeerd/sommige LINKSE socialisten tegen oorlog(zelfs de oorlog van het eigen land...die in een strijd om de macht in eigen land zou moeten worden omgezet) bijeengekomen in Zimmerwald en een tijd later in Kiental (april '16) dringt Lenin op de splitsing van de tweede internationale aan /Zuid -Afrika terug in Boerenhanden/
1916 Arabisch verzet tegen Turken/ 1917 Maart : eerste deel Russ revolutie/VS verklaart oorlog aan DSL./ augustusopstaand bolsjevieken faalt ,in oktober geslaagd/ Centralen verslaan Italië/1918 soldatenopstanden + Duitse abkl verraden door socdem/ Ostnr moet Balkan lossen/ Onafhankelijkheid Polen weer tijdelijk/Rekwisitie NL-handelsvloot door VS- GB/Vrede Brest-Litovsk onderhandelt door Trotsky./ Duits offensief stopgezet./ Burgeroorlog Rusland./ 1919 Versailles-'vrede'/ Opstand arbeiders Dsl onderdrukt...heeft latere opgang nationalisme in Dsl mogelijk gemaakt/ Oprichting derde Internationale/ Geallieerden verdelen Dsl kolonies/ Kemal in Turkije/ 1920 Red Scare in VS/ Poolse troepen in Oekraïne./ Mandaatgebieden toegewezen : Irak en Palestinie voor GB Syrie-Libanon naar FR/ PKIndonesie opgericht'Sneevliet-effekt'/ Rus.leger in Warschau verslagen, hadden op Poolse rev gerekend, maar Pools nationalisme sterker
/ Lot Ottomaanse rijk bezegeld/ Revolutionair elan raden in Italië afgezwakt door soc. partijen./ Irak eigen regering/ Ierland

verdeelde natie/1921 afscheiding in soc partij Italië Bordiga en zijn gevecht binnen en buiten de Italiaanse sociaal-demokratie/Poging Nieuwe Ekonomische-Politiek in Rusland
KP in China opgericht./KPBelgie via Jacquemotte, Van Overstraeten...Soc.Jonge Wachten.../Musolini fascistisch leider/Staking tegen fascisme in Milaan/1922 beroerte Lenin./ Turken verdrijven Grieken weer/ Mussol aan macht./USSR uitgeroepen/ 1923 Putsch 'Hitler' mislukt./weer vrede GRK-Turkije/China : guomindang naar links om later KPC te kunnen elimineren KPC in val gelopen.../
1924 Mild vonnis voor nazidolf + terreur bij verkiezingen in Italië/ dood Lenin./
Eerste pogingen in Z-Amerikaanse landen om conservatieve macht te breken op burgerlijke basis.
1925 ZOVEELSTE blablabla vredesverdrag ; ditmaal in Locarno./ 1926 Britse staking afgebroken./ 1927 Linkse opstand in China/ Oprichting PNI Soekarna; die later door Soeharto te lanceren in de jaren zestig miljoenen kommunisten zal laten verdwijnen...vandaar dat ze daar nu met religiefundamentalisten zitten./ 1927 Nieuw Ekonomisch beleid Stalin./1929 Beurscrash New York...kleine aandeelhouders massaal de dupe.
1930 Ondanks miljoenen stemmen voor SPD en KPD en een verlies van het Duits centrum haalt de fascistische nsdap(de 's' staat zogezegd voor socialsitisch; wat één vd bewust gekreërde verwarringen van de eeuw is)107 zetels tegen 77 voor de KPD . Alhoewel SPD-KPD in de meerderheid is, is de tweede wereldoorlog eigenlijk al in de maak, parlement of niet...de economie en zijn bazen en hun regeringen beslissen /Noordfranse textielfabieken plat/ Strijd Stalin versus Trotsky in rsl./ Onafhankelijkheid India./ Vervolg verzet tegen dictatuur in SP/1931 eenheidsfront tegen Hitlert geen oplossing in dsl/ 1932 NSDAP Grootste fraktie./1933 Hitler toch kanselier na veel geschipper het jaar ervoor van conservatieven en socdem in dsl.
/ 1935 Komintern voor volksfrontpolitiek (na aanvankelijk sociaaldemocraten als ennemie te hebben gezien./ Mars Mao in China begint./ Herbewapening dsl + uitschakeling van de linkse mensen/
1936 Volksfront in Frankrijk Blum premier; links 376 zetels; rechts 222 geen 'avance' vier jaar later moest staatsapparaat Fr ankrijk mee aan Duitse politiek werken.'zie Vichy-Petain/ In Spanje...fascistische oorlog tegen door links gedomineerde regering...regeren met burgerlijke partijen heeft afgang niet kunnen verhinderen.NSDAP helpt Franco bombarderen/ 1937 andere joke : Sociaal democraat Deman valt voor nationaal getint socialisme dat hem feitelijk bij kollaboratie bracht./oorlog China-Japan/1938 In GRK imiteert Metaxas de fascisten / 1939 Pakt DSL-RSL / DSL valt Polen binnen/ GB en FR verklaren DSL oorlog./URSS lijft delen Roemenië In./1940 DSL invallen/Fr overgave/ Collaborerende fasc groepen in heel Europa.:waartoe dat kan leiden werd voortreffelijk beschreven in het boek :'En wat deed mijn eigen volk ? Breendonk een kroniek.' van JosVander Velpen.
Nog even in een notendop verder met de grootste of markantste feiten :
Nl stakingen na nazi-rassias/ Gewapend verzet overal achter politiek geallieerden./
DSL valt Rsl aan maar uiteindelijk winnen de linkse 'staatskapitalisten' olv Stalin gelukkig toch. Maar socialisme in één land blijkt dan toch op lange termijn niet zo mogelijk 1942 Japan verovert Fillipijnen en mag van collaboregering Vichy in Fr vrije doortocht hebben in bepaalde Fr koloniën/ !!!Deman trekt zich teleurgesteld uit politiek terug eigen schuld dikke bult/

Henk Sneevliet terechtgesteld./ Kampen in DSL./ GB-VS vallen Algerije binnen ,Vichy in zijn gat gebeten/ 1943 Stalingradverlies voor DSL: De vraag of dit ook zonder Stalin als partijleider gekund had, verdeeld een aantal groepen die het Marxisme op een aantal verschillende manieren invullen tot op de dag van vandaag. Het antwoord ligt misschien in de vraag of een socialistische Europese revolutie vóór of tijdens de wereldoorlog mogelijk geweest zou zijn...in feite had men het burgerlijke parlementarisme al veel vroeger moeten verwerpen, maar men kon het niet : was het de fout van de intelektuele-proletenleiders of van de onmacht van de massa of het subjektieve deel van de strijd om het bestaan...de ene vraag werpt altijd de andere op.... We zullen in een later artikel de situatie nu, met toen vergelijken en zien hoe we er nu kunnen uitraken, want niet alles is precies altijd op ieder moment mogelijk, alhoewel.

/ Protesstakingen Italië/ KPI bij geallieerdenpolitiek ingelijfd ...wapens moeten worden ingeleverd, revolutie onmogelijk gemaakt door top Kom.Partijtop Italië / Mussolinni afgezet. / Geallieerden in Normandie./ 1944 Japanse vloot vernietigd/ Bevrijding O-Europa door URSS en Tito ; achteraf is den andere kant ze zogezegd nog eens gaan bevrijden alhoewel ze er op achteruit gegaan zijn. / Tussen 1940 en 1947 hebben de Grieken zowel de Duitse, Italiaanse al Engelse troepen moeten buitenpieren...en dat allemaal omdat die mensen daar volgens de goesting van andere regimes, te links waren / Schandaal van Dresden -bombardement (zaten alleen deserteurs en burgers) militaire afspraken zitten niks met civielen in/ Conferentie Jalta ./Atoombommen toen Japan eigenlijk al verslagen was./ Kampen ontruimd .///maar er zijn er heel veel nog bijgekomen dees eeuw /
1944 Schrijnende gebeurtenissen in Putte en Meensel-Kiezegem, ...één van de hopelijke laatste grote trieste voorbeelden van waartoe collaboratie in Europa leiden kon.
1945 Papiergeld ongeldig / Japan capituleert in China.waar KP en nationalisten weer afspraken maken voor ze mekaar weer in de haren gaan vliegen. / Strijd in GRK tussen verzetsgroepen en pro-conservatieven en VSGBduren voort/Wederopbouw en sociale toegevingen uit schrik omdat de komm partijen in West Europa sterk staan./ verburgerlijking westerse abkl / marionettenregimes in minst ontwikkelde deel van de wereld/ 1948 Oorlog na proklamatie staat Israël./ executies comm. In GRK./Verenigd Europa gewenst/1949 NAVO/ Vervolging communisten in VS en 't Vaticaan slaat katholieken met linkse opinie in de ban /Chinese Volksrepubliek. / Vele niet -Westerse landen worden zogezegd onafhankelijk/ Wereld nog niet één.
1948 Aanslag op Togliati ,nadien bezettingen fabrieken nadien door KP ongedaan gemaakt / GRK strijd van Griek Markos tegen fascisme in GRK, kinderen in Balkan in veiligheid gebracht; Markos later vervangen door meer Moskougezinde Zachariades/Verklaring Rechten vd Mens/
1949 Dimitrov in Bulgarije overleden. Destijds bij de Rijksdagbrand werd hij vrijgesproken(ze konden hem waarschijnlijk nog gebruiken) en Van Der Lubbe onthoofd./Gaston Eyskens regering gaat beslissen of de king van Belgium ,oh anachronisme mag terugkeren./ Proclammatie vd DDR en Chinese Volksrepubliek./
6000 van de23000 linkse militanten van EAM EAS stierven in tegen door Britten en VS gesteunde oorlog tegen de fasco Griekse regering, later staakt het verzet de strijd/Belgische vrouwen naar stembus/ Indonesië onder Soekarno Soeverein./
Einstein wil relativiteitstheorie onder één noemer brengen met elektromagnetische veldtheorie van Maxwell/ Kostov als Titoïst in Moskou geexecuteerd./

1950 poging tot stichten Muslimsstaat op WestJava./ Cyprus :wil bij GRK Britten weigeren/ akkoord China Urss/ Ambon wil onafhankelijkheid, maar/ Oorlog in Korea uitgebroken...of beter, weer 'in mekaar gestoken'./

rassenscheiding ZuidAfr./ EGKS...voorloper Verenigd Europa/ Polen en DDR erkennen Oder-Neissegrens/ VN-leger trekt zich terug in Korea./ Churchill wil Europees leger/ Dsl onthouden zich in Raadgevende Vergadering Europa / Brussel : Pholien ontslaat communistische ambtenaren/
Amerikanen landen in Korea.en beloven Taiwan natuurlijk steun/ China kiest kant NKorea/ 200 000sol. VS-westen in Korea 350 000ton aan vracht 17500 voertuigen Truman paniekerig over zogezegd rode gevaar./ Chinezen veroveren Seoel 250000man/1951mijnwerkers vier procent opslag./Iran naast AngloIranian oilcompany./ Generaal MacArtur wil buiten VN en US richtlijnen opereren. / Iran vreest Britse akties/ Moskou wil wapenstilstand/ De Gaulle (Frankrijk) veranderde Pétain ,de collabo zijn straf in levenslang/ Tunesisch verzet tegen FR/ Alle Belgische gemeenten op stroomnet.
De heersers geven de anderen voordelen en slagen er winst uit, maar de krisis zal armoede en oorlogen in stand houden met nooit geziene tegenstellingen in crescendo tot gevolg
/1952 Batistacoup op Cuba/Machtsovername NatREvBew Bolivia; grond aan armen en tinbaronnen tegen 'vergoeding' onteigend/ Peron 's politiek om de armen te sussen/ Koning Faroek treedt af in Egypte./ Mossadec weer in Iran aan de macht./ Soc en Comm tegen verlenging dienstplicht onder premier Vanhoutte./ geexperimenteer met Hbommen./ 1953 Watersnood zeeland./ Soedan onaf/ Stalin dood/ Eisenhower wil bondgenoten versterken/ Fr problems in Marokko en IndoChina ; Engeland in Egypte en Perzie en Oeganda Nigeria/
Ougree: eerste laagoven van 36miljoen produceert 60 tot 100 ton gietijzer per dag/ opstand ddr/ Egypte rep/ Rosenberghs terechtgesteld. ./Actie Castro mislukt./DDR mag herstelbetalingen ussr stopzetten./ Castro krijgt 15jjaar en houdt lange speech in rechtszaal over sociaal onrecht in Cuba.
Algemene staking FR. /Chroetsjev partijleider./ Mosadeg 3 jaar de bak in / Nasser Egypte./
1954 Oppenheimer ook slachtoffer commjacht/ Vietminhoverwinning op Fr/ Linksradic
Mendes France wil 'vreedzame regeling' Vietnam later ook via onderh met VSGB Cambod Laos onafh voortbestaan: als je weet wat later gebeurd is besef je dat vredesonderhandeling met burgerlijke partijen larie zijn./ Stroessner president Paraguay via leger, casino's bordelen; staatsloterij en Coloradopartij./ opstand Algerije./politieke droefigste mop vd eeuw : bij Franco ondergedoken Degrelle ontkent dat hij een oorlogsmisdadiger is./Einstein op18/4/55 overleden/ Bandoeng Indonesie 24 april 29 onaf landen uit AZ en AF tegen kolonialisme : de meeste onder hen waren er op uit om zelf hun werkvolk uit te buiten blijkt nu 50 jaar later+ met medewerking van de grote imperios/
Oprichting Warschaupakt/ Tunesie binnenlands zelfbestuur./ Marokko :fr en nationionalistisch geweld/ 500 000 KOLONISTEN in Marokko/ politiediensten FR betrokken bij aanslagen van terr organ van de kolonisten AGIR en ODAT ./augustus 1955 FRANS OFFENSIEF NOORDAFRIKA 100 000 MAN op de been /wereldtitel Stan Ockers// Verkiezingen Indonesie : PKI vierde na soekarno en... en islamorthodoxen./Grieks turkse rel beeindigt..?/ Na zelfmoord Vargas beloofd Kubitschek in Braz in 5 JAAR VIJFTIG jaar vooruitgang PTB en KP steunen hem/
5daagse werkweek in Brussel./ Sovjetunie wapens naar Egypte/ Zvietnam kiest Diem/

Linkse winst in1956 in FR Kp 145 zetels Linksradikalen 52 Socialisten 88 Gaullisten van 58 NAAR 16 zetels middenstanders51. Rechts blijft aan de macht wegens niet samenwerken links /Chroestjov hekelt Stalin./ Indonesië stapt uit NedUnie/ 'Vredesmonument ' met tekst Henriette R.Holst in NL/ destalinisatie zet door./ Nasser nationaliseert Suezkanaal/ Mao liberaliseert om het gezag vd partij over de intellektuelen te behouden?/ Oorlog Suez nabij/ FR ontvoert 5 leiders Algerije/ Gomulka in Polen / Hongaren in opstand.Russ troepen grijpen in/ Brits-Franse para's in Egypte/ Castro in Cuba/ 1957 VS -agenda Midden Oosten / conflikt Cyprus/
Zuiveringen China/ Val dictator Venezuela/ Franse wreedheden Algerije/1958 Koning in België roept klassen in België en Kongo op tot samenwerking : geen avance natuurlijk/ Indonesië naast bedrijven./
Eenzijdige kernstop ussr/ euforische 'grote sprong voorwaarts' China./ Libanon konflikt uitzichtloos ,ussr dreigt ook tussen te komen als vs en gb blijven steunen./ inmenging westen in Midden Oosten via troepen in Jordanië+/Baathpartij pakt macht in Irak/ TR GRK: boel in Cyprus/ Monsterzege Gaullisten in Fr
Van 16 zetels naar 188 zetels de gematigden van 95 naar 132, extreem rechts van 52 naar 1, Communisten van 145 NAAR 10 socialisten van 88 naar 40 ,Links radikalen van 56 naar 13/ Burgeroorlog Libanon voorlopig gedaan (onder kapitalisme kan dit precies niet helemaal gedaan zijn want zie wat er later deze eeuw gebeurde net als op talrijke andere plaatsen+/ 1959'rebellen' nemen Havana in/
Cyprus 'onafhankelijkheids'-regeling./ ussr steunt Kassem Baath/ Iran defensieverdrag met VS/ Algerije : fr diensplichtigen 2 ½ jaar om 400 000 man in Algiers te kunnen houden/Israel : likhoud-partij Bengourion valt over 4 ministers die wapens aan DSl willen leveren./VS gebedsweek voor 'onder slavernij gebukte "'volkeren" Chroetsjov attakeert vice-president VS hierover./eerst foto's achterkant maan
Lumumba haalt 55 van de 73 zetels in Kongo : enkele tijd later plaatsen de VS de 'democraat' Mobutu op de 'troon' natuurlijk

1960 opstand ultra's voorbij (Franse kolonisten in Algerije) fascisten van Jeune Nation willen hoofd Degaule...de leider van het huidige Front National komt uit die fasco's voort.
FR atoombom./Pakt Japan VSA./ NL troepen Nieuw Guinea/ Bouvakkers leggen in NL werk neer/ Oskar voor Haanstra('bij de beesten af')/ Turkse leger grijpt macht/ Lumumba hekelt koloniaal bestuur België/ VN troepen naar Kongo/ Tsjombe wil Katanga onafhankelijk...'opgezet spel zoals altijd' /Sovjets roepen adviseurs terug uit China/Japans socialist vermoord dagelijks gevechten met linkse studenten/ Gas in Groningen/ Kennedy president/ Acties tegen eenheidswet België/ Turks leger grijpt macht/
1961 Kennedy wil alliance for Latijns Amerika, geen militair bondgenootschap...regeringen in Zuid-Amerika gemaakt en gekraakt door VS, rest van de eeuw/ Lumumba vermoord/
Nieuw-Guinees parlement bijeen om onafhankelijkheid voor te bereiden/ FR leger beëindigt muiterij in Algiers/ aanval Varkensbaai in Cuba mislukt...is dit de door Kennedy beloofde steun aan Latijns Amerika ? Suriname wil meer vijheid/ Rassenstrijd Alabama/
Top URSS-VS/ Oost-Berlijn afgesloten/ Syrië scheidt zich af van Egypte/ Chroetsjov geeft bevolking beloftes tot 1980 + attack aan adres Hoxa dus Chinese KP kwaad/
VS 'hulp' Z -Vietnam/1962 Nederland-Indonesië treffen in Etna-baai/ FR-Algerije eens : Ben Kheda laat aanhagers Ben Bella oppakken deze laatste wil meer socialisme in Algerije en willen zich op Arabische wereld focussen/ Kolonistenorganisatie OAS geeft beloning voor elke gedode Arabier, in de hoop akties uit te lokken waardoor het leger weer zou moeten ingrijpen /nieuwe aanslag op Degaulle mislukt/ Ben Bella wint strijd van Ben Khedda en wil socialisten aansluiten bij niet gebonden landen/

Cubacrisis: Moskou bindt in/ India slaags met China/1963 Kassem in Irak vermoord, gevolgd door bewind dat jacht op kommunisten maakt ,velen gedood 2500 gevangen genomen. Nasseristen en Baathisten nemen macht over van Kassem die net als zijn politieke tegenstanders ook Irak wilde bevrijden van Britse overheersing en vrijheid en sociale zekerheid wou invoeren en het panarabisme beleed en dacht dat hij geliefd was bij het volk; maar zijn militair avontuur tegen Koeweit en het neerslaan van de Koerden en geen geld meer voor sociale dingen; kostte hem zijn kop. /
In GB haalt Wilson, gesteund door de intellektuelen het van George Brown als nieuwe labourleider/ Khomeini gearesteerd na rellen Teheran omdat Perzië, 'Iran' volgens Sjah gemoderniseerd moest worden; vrouwen meer rechten enz...volgelingen geestelijken vallen ongesluierde vrouwen aan.
Achter de feiten zitten zoals altijd weer binnenlandse belangen van bepaalde hooggeplaatste groepen en binnenlandse en buitenlandse imperialistische belangen.
/ Maarten Luther King 's Mars op Washington/ Papandreou winnnaar verkiezingen GRK./ Kennedy vermoord in Dallas/ Brits offensief tegen Jemen 1964 Arabische top Cairo voorstellen om met vooraanstaande Palestijnen over oprichting PLO te praten Nasser wil Israël wegens waterprojekt niet aanvallen omdat zonder politieke Arabische eenheid er ook geen miitaire eenheid kan zijn/ Rookonderzoek kanker VS/
/ Smith premier Rhodesië met zelfbestuur/ Pathet Lao in Laos steunen Vietkong ; VS panikeert/ Nelson Mandela levenslang/ Beatles/ Congrespartij Indië/ Turkse luchtmacht dropt bommen op GRK-Cyprus deel/ Rhodesië 250 000 blanken recht op 50 vd 65 zetels/
Gefabriceerd incident Golf van Tonkin aanleiding VS inval Vietnam/ Chroetsjof afgezet/
Belgische para' s in Kongo als onderdeel FR -RODH- ZuidAf. troepenmacht om Tsjombe in strijd tegen Mulele en Lumumbisten te helpen...Belgische ministers verklaarden dat het geen aktie tegen de rebellen betrof maar DAT HET OM EEN HUMANITAIRE AKTIE ging...dit zouden we later nog vaak horen deze eeuw/ 1965Churccill dead/ Malcolm X dead...zonder werkvolkprogram is er niet veel mogelijk gast/
Ben Bella afgezet door militairen Boumedienne meer nadruk op Islam ? Benbella meer op soc.hervormingen/ Heath leider conservatief ENG./Opstand ghetoo LA/ Inval India-Pakistan/ Stephnoa Stephanopoulos vervangt Papandreou. GRK rand burgeroorlog intriges linkse en rechtse officieren / Soeharto elimineert communisten in Indonesie/' Cultuurzuivering'China/
Ben Barka in Marokko aan FR gangster 'uitgeleend' en vermoord of ontvoerd na komplot tegen koning, die na ernstige sociale onlust in Casablanca Links wilde opnemen in regering /Machtsgreep Mobutu/ Rhodesie los van Engl/ 1966 rellen rond mijnsluitingen Genk/ Ghandi premier India. / Bogoto Chili : Camillo Tores vermoord/ FR trekt zich terug uit opperbevel navo/ Boedhisten tegen militaire regering Z-Vietnam/ Kritiek De Gaulle op Vietnambeleid VS/ burgerbombardementen op Hanoi/Nieuwlinkse pvda Nl eist eigen buitenlandpolitiek/1967 Rode Garde China weer naar huis leger krijgt dominante rol in verhouding partij en massaorganisaties en revolutionaire commitees/Staatsgreep GRK/ Afscheiding Biafra /Israël wint zesdaagse oorlog/
BlackPower VS heeft geen linkse aanpak/ Opstanden in China/ Quebec flater Degaulle./ Degaulle gaat ook in Polen stoken om uit Oostblok los te krijgen./ India en China slaags aan grens/Biafra krijgt hulp van Westen rest Nigeria van Urss en Tsjechië / Che Guevara in Bolivië vermoord/ML -King vermoord...moorden 'in' bij heersers...de lijst met namen van de niet-bekende mensen die in de geschiedenis werden vermoord omdat ze wegens hun standpunten tipjes van de waarheid oplichten...moet duizelingwekkend lang zijn.
Overleg VS -Vietnam/ Duitse noodtoestandwetten./Polen : onderdrukken studentenrellen
Studentenopstand Parijs 1968 eskaleert Cohn Bendit begon carrière met protest tegen te autoritaire beleid op universiteit.../ Rob Kennedy vermoord...een hele generatie groeide op met in hun hoofd het beeld van beide broers die de zake ten goede konden veranderen omdat de media ons dat liet uitschijnen...maar maar maar... / Spanningen Praag- Moskou/Studentpower in VS/ FR Gaullisten en Republiekeinen samen 358 van 458 zetels, links verliest 100 zetels en dat na een maand mei 1968 / Peru president Terry door leger afgezet/ 1969 PLO Arafat leider...alleen vereniging arbeiders Israel samen met arbeiders Palestina nuttig/ Grensgevechten China-Ussr. Degaulle trekt zicht terug na referendum over hervorming senaat, de echte redenen zoals altijd, moet je achter de feiten en berichtgeving zoeken/ Japan winst voor communisten en nationalisten/ Lin Pia opvolger Mao/ Onlusten Curracauo werknemers Wescar eisen zelfde loon als die van Shell/ Franco wil Juan Carlos als opvolger/ 20juli Eddy Merckx wint zijn eerste tour/21 juli eerste mens op de maan Armstrong Neil-Aldrin en Collins / Ondertussen hier beneden gevechten in Ulster/Begin terugtrekking troepen VS uit Vietnam. /1970 Stakingen Belgische Mijnen/Polen maakt prijsverhogingen ongedaan/Nixon wil minder militaire inmenging na Vietnam/4 doden bij Cambodjaprotesten in VS/ / Akkoord Jordanië-Palestijnen, Palestijnenl mogen vanuit Jordanië opereren maar moeten Jordanië gerustlaten en in het openbaar geen wapens dragen/ /Nasser dood/ GB en Rsl achter Nigeria / De massamoordenaar Soeharto brengt staatsbezoek in NL/ Burgeroorlog Jordanië uitgebroken/ Allende president/Sadat ook/ en de Gaulle dood/Overstroming Pakistan./ 1971 Z -Vietnam valt Laos binnen./ Amin grijpt macht in Oeganda...as ne mens moest weten wie die smeerlappen allemaaal betaalden./Turks leger eist ontslag regering/ Allende kondigt nation koper af/ /1972 Saddat wijst Russen uit. 1973 hongersnood Sahel/ VS stop oorlog Cambodja/Jom Kippoer oorlog ten einde : Irak en Jordanië versterken Egypte en Syrië/ Junta Papadopoulos gevallen/ Beroering rond genetische manipulatie./ 1974 Koerden op vlucht voor Irak. KP irak onder druk Moskou tegen DemPartij Koerdistan en mét Baathpartij die later de communisten in Irak zou liquideren/Anjerrevolutie Portugal/Crisis Cyprus gevolg van fascistische coup in GRK /Akkoorden tussen Israël en Syrië en Egypte....*telkens het de burgerij goed uitkomt worden oorlogen in mekaar gestoken en later vredesverdragen en wisselende coalities, alles wat hen goed uitkomt.* Merckx vijfmaaltour./1975 Vietkong verovert Saigon/ Toenadering Iran-Irak Weer burgeroorlog in Libanon.1976 Soweto /dood Baader- Meinhof...waren aanvankelijk idealisten, maar de oorlog in Vietnam deed hen flippen...'terrorisme' heeft geen zin/ cipiers in leuven in staking/ mao dood/ IRA aanhangers molesteren demonstranten vredesbetoging,,,,,waarom zich onder het mom van land en geloof door het geld misbruiken / oorlog Libanon fini..????/ in 2006 weer crescendo/ strijd Ethiopië--Somalie en Egypte- Libië/ FR wil nationalisatie bank- en autosektor/Sadat naar Israel./1978 opstand tegen sjah Iran/camp david top/Deng China/1979 urss in Afghanistan/ Zimbabwe onafhankelijk/coup Suriname/ Tito dood1980 Volksopstand Z-Korea/ Oorlog Iran Irak voor de volgende 8jaar/Walesa in Polen, arbeidersklasse tot nu nog altijd onderspit / Turkse generaals de baas : telkens het de burgerij goed uitkomt mogen de militairen zogezegd aan de macht/ 1982 PLO Verlaat Beiroet / Bankroet Mexico besproken in VS1983 'vermisten' Argentinie dood/Thatcher tweede termijn...ongeloofelijk maar waar, van masochisme gesproken/ Aquino bij aankomst in Manilla gedood later zijn vrouw president maar ook puppet van kapitaal hoewel ze eerst door de media heel anders voorgesteld worden/ VN-macht in Libanon meegezogen in oorlog 1984 Elitaire coup Nigeria/ voedselrellen Tunesië/ Britse mijnwerkersstaking/ Irak gebruikt gas tegen Iran en.../ geweld Sri Lanka/ cccbelgië./ Ortega Nicaragua/ 25000Falastas , ethiopische joden terug naar Israël gebracht

Why don't we put forward our own program first ?
Why don't we defend our own alternative in the enterprises we work ?
Why don't we invite the jobless to join our reunions ?
Why don't we develop our new strategy to put our demands in power ?

TEGEN WERKLOOSHEI D OORLOG UITBUITING
&
LESSEN UIT DE GESCHIEDENIS ***LESSONS FROM*** **HISTORY**

Why don't we put forward our own program first ?
Why don't we defend our own alternative in the enterprises we work ?
Why don't we invite the jobless to join our reunions ?
Why don't we develop our new strategy to put our demands in power ?

LESSONS FROM HISTORY (French pages as well)

Can lessons from class-struggle become determinant ?
Words must be used properly,otherwise you get unnecessary misunderstandings. For example 'communism' is a system that is based on the collective ownership of the means of production a distribution ,in function of the most simple administration and without a salary system or commodity-production(no prices, no pay), a system that replaces the conditions under which we work under capitalism ore state-capitalism. Such a system didn't ever exist (or in a primitive way maybe). Attempts to establish such a system have always been answered with arms or with technical and sabotage from groups who were afraid of losing their benefits.
And what is 'socialism' then ? Is it a phase between capitalism and communism ? A certain degree of 'nationalised' economic property still based on salary and commodity production, with more serious prices for the goods?
What do they mean by improving 'democracy'? Democracy means "the power of the people". Under 'people' you can understand as well the aristocracy(nobles), the bourgeoisie (the little group of enormously wealthy owners of big companies, banks... .) as well as the 'petit-bourgeoisie(owners of little firms, State leaders, important .functions...)or even the small independent or the workers and farmers...if you understand this under 'people' then maybe you think it's normal that political power is divided between political parties and the very well paid Congres and coalition governments. That's one way of putting it...but how about social and economic equality ?
Residents are not 'citizens' . 'Citizens' replaced the ruling aristocracies, thanks to the hunger-uprisings of the poor, who were not organised politically yet. If you understand with 'people', the ones having to sell their labour or the small independents struggling with monopoly-capitalism, then you are a proletarian and capitalism made you the strongest, (that is only in numbers) Who has the majority can rule. Why is there then so much social misery, war, exploitation ? Do collectivist want this then...or can we do without the devastating way capitalism tries to be progressive in ?
Why is capitalism socially a demoded system ?
What is the difference between 'bourgeois' and 'collectivist' democracy ? How should the last one be organised ? Is it still a useful tactic for collectivists to participate in elections ? Do the classical bourgeois parties represent the interests of the workers you think ? Aren't fascism and bourgeois democracy just two complementary forms of ruling of the money-elite over the workers ? In which way also bourgeoisie can stay in power by using the analyses and programs of parties claiming to be workers-parties ? Can workers continue to struggle without a blueprint of their society in mind ? What do workers still understand from the lessons of the past and why are they trapped in the old bourgeois and proletarian way of thinking about history ?
How to do away with corporatism and develop solidarity and how can a new proletarian culture replace the money guided circus our society is ? How to develop our consciousness about all this in daily life ? Is working like slaves for anonymous shareholders est ,or hunger, or underdevelopment where the old system has no other answer to then war and further exploitation ?
Because words were and are so misused , let's call us collectivists and not base us entirelly on one figure in proletarian history(for a collectivist alternative, read : http://philosophicalresistace4.skynetblogs.be
or mail to philosophicalresistance&gmail.com

After reading this you will notice that a lot of arguments and discussions will lose their sense or get a solution :which ?: the 'one' ore the 'more party system'/substitution (the party rules instead of the soviets)/enterism (working as a little group, penetrating in other parties...to take over/ self managment (within the capitalistic .system/nationalisations/state-capitalism or not/alliances with national bourgeoisie or not/federalism-self independence/syndicalism/ participation in elections/...
By managing society under non-capitalistic conditions the collectivist democracy can develop through the projects.
Collectivists who are in for this kind of revolution are getting tired of arguing about the mistakes of their great examples (this can be very interesting) but why is capitalism after so much time, still in power, still the ruling ideology ?
The history of working class looks like a war-saga, with different parties trying to take power, who succeed and then become attacked by capitalism or it's collaborators in the very own proletarian circles. Most revolutionaries think that the alternative for power will emerge from the spontaneously to emerge councils, or from 'democratic centralism' in a proletarian vanguard-party. Realistically it cannot be otherwise or those traditionally wished 'councils' or central committees of the vanguard-parties will contain such differences in opinions and will be so infiltrated, that the mass of workers will not be able to orientate themselves : not anymore on the corporatist demands of the State allied trade unions, not anymore on the left bourgeois-parties or not on those expecting miracles from the 'democratic' debate in the councils. Without alternative goals and a revolutionary workers-consciousness which stop ownership of the big business and the right to decide on financial issues as a non-worker, we will get nowhere, we will not know what to do.
Without managers and control commissions in the factories and companies, without local and internationally organised political leaders and clean deals...we will obtain no control.
Almost all strikes and initiatives collapse without global alternative. Revolutionaries these days put their hope on the collapse of capitalism, on a purely 'asking for more money' or less time to work, without seeing capitalisms real condition the last hundred

years. Capitalism has tied workers in a hundred ways, why shouldn't workers put forward their maximum demands ? We are the youngest class in history...can we take power while letting capitalism survive ?
When will 'the last ones' finally become 'the first ones'?
Each group in proletarian history has had it's benifits and mistakes that were bound to happen because of the circumstances of time and space, bureaucracy, privileges... .
The utopian tried it on a small scale. Marx and Engels showed that living conditions and not so much great personalities make history and got in the clinch with people like Bakoenin who saw revolution rather more as an immediate coup, who could not be led by a mass party, but by a group of maybe hundred revolutionaries, spread over Europe, infiltrating everywhere, to take over the' rule from as well the bourgeois organisations as the International Workers Association and put it in the hands of his Alliance.(he did not succeed) Seventeen years after the end of the International Workers Association The mass parties that grew under the rise of social .democracy established the Socialist International (second 1889)
In 1914 when the great majority of German Social Democratic approved the funds to fight the war , communists left it to establish the third int.
The councils who for the first time in history emerged on the scene , got a second change in 1917. The Bolshevik helped to fight the councils theoretically and practically against the old parliamentary and aristocratic influences. After the revolution 14 foreign armies attacked the young Russian republic which had to be built again from practically zero. In Germany after world war one ,a revolution which was ended by the military forces with the aid of social democrats 'showing themselves as revolutionaries' paved the way for the success of a big noise with a little moustache . Despite the electoral success of the Kommunist Partei Deutschland, KAPD,...the skinny painter supported by the bourgeoisie would win, because he got the money to create a bit of jobs by means of state-capitalism (arms production, roads...)to gain support. Few people understood that capitalism needed war to survive. In the mean while a Georgian fellow lead a big heavy industrialisation process which helped to beat nazism.
He lead a party that was much based on bureaucratic and strategical deals with the fully capitalist countries and stopped the process in the councils. Necessary from a military viewpoint or not in those days...to many wanted a more-party system for their own reasons, that's for sure !?
Ownership became less private ,but the production relations did not alter (still salaries, commodities) so it was not really a system you could call 'communist'...it was a social experiment under terrible conditions; an economy of trying to survive, while the world got on fire once more. The experiment couldn't compete with the purely capitalist states who had accumulated money to start again once more thanks to war-benefits, and the urss degenerated in the direction of revisionism (reconciliation of capitalists and reformists) As a consequence : the economy of a part of the east, became a hunting ground again for western capitalism.
Next time some viewpoints of different vanguard-parties, which illustrate all this.
As it comes to butchering working class, all States know how to divide the work between them . We saw it in Spain in the civil war, in Italy some years later... Very 'honourable'? men like Churchill for example commanded the bombing of Dresden, a town with no strategical value...but filled with deserters and revolutionary workers at the time... and who ordered to drop some atomic bombs when Japan was already defeated?
In imperialist wars, workers SHOULD not choose the side of one of the fighting states, they make revolution in their own country, OR should not listen if they are told to disarm (like in Italy-strikes of 1943- where once again like in Spain, communists would join a 'government of national unity' that obeyed the currents who saved capitalism)Were these results the maximum that was possible those days ?
They would next time better listen to the left part of those claiming to represent them...and who know that 'Stalinists' as well as 'Trotsky' as others made -'mistakes'-(but was really possible under those circumstances ?)
where they are trying to learn from.
Maybe collectivists can discover a way of avoiding civil war when they work out new tactics of preventing imperialist war ... and changing society more peacefully.
Some s u b j e c t i v e problems
Promoting consciousness remains a difficult task in these days, but as Marx explained, the objective situation is on our side... the most difficult part remain the subjective living conditions that determine our ideological links with the ruling class. To this we can also add the emotional, and living conditions or the bourgeois that claim a monopoly on 'spiritual-live'...as if materialists do not have a vision on this...an eternal one...as eternal as the life of the electrons out of which everything that exists exists. The media then...another obstacle :can we find a way in which on a large scale we can promote the idea that we are being told a lot of lies and rubbish ?
Not all is against us dough. In my spare time I visited let's say about 25000 political homepages on the net .
The left is far more better represented then the right. Very easily (one recognises the crab from the titles of the pages) I found about a 1000 groups or individuals who took my attention and I mailed about 400 of them, getting some 200 mails or visits of the collectivist homepage back)
Let's hope more and more young people or older, unemployed or not will start digging into their collectivist past and discover that they hold the key to the future of a better world. Let's hope afterwards they start thinking about uniting to discuss what can be done. Let's hope their numbers will have grown on the decisive moments. Let's hope the old rulers won't be able to let us go and fight the workers of other countries no more...in the mean time they manage to do this on an economical level...we even fight the workers on our own factory floor, ...some of us are put in anger because they haven't got jobs and others do...another easy victory for capitalism. ***Every fight against our family, friends or lover(s) is energy that cannot be used against our real exploiters... so find your inner calm and resolve your relation problems in a human way*** : try to become emotional strong, because we have a whole new kind of other world to win...a world in which we will be able to discover the never ending story of your consciousness that tries to enrichen itself before the 'corpus', this 'germ' dies and leaves its fruits... Start observing your world today with other eyes and find out how it works, intervene, come up for the rights of your class, don't capitulate, find out when best to retreat, or which is a good tactic. Share your impressions. Educate yourselves and others. Think before you speak, when you get carried away by your blood. Do not lose your sense of humour, it will help you to learn how to be patient...every process takes it' s own time, when you are ahead , you know this can sometimes be a handicap to you as well as a privilege.
Learn how to counter statements your fellowmen read or heard in the bourgeois controlled media.
Learn to talk in public. If you are afraid to act, those thoughts will grow and you will even be more afraid afterwards.
Overcome your inner barriers, discover the undiscovered part of yourself. Live is more than acting and thinking as robots.
Live was not meant to be lived as to much of us live it today.

If we do not improve certain situations things will get worse for us all. For those without seeing the problems : more States poses atomic bombs; each day unemployment and war dominate the news, increasing exploitation tries to save capitalism but problems are getting bigger. Please start thinking and acting.

Read also the following articles :OPAA : Octo's Politcal Analyses & Alternatives
+++THE IMPORTANCE OF DEVELOPING AN IDEOLOGICAL METHOD
+++MATURITY COULD CHANGE THE WORLD
+++REVOLUTIONS SO FAR WERE OF A REFORMIST NATURE
+++A CHANGE IN ATTITUDE
+++LES RELATIONS HUMAINES OBJECTIVES
+++PROLETARIAN ADMINISTRATIAN AND HIERARCHY VERSUS BOURGEOIS STATE AND BOURGEOIS DEMOCRACY
+++LA LUTTE FINALE SE PREPARE CHAQUE JOUR

OPAA : Octo's Politcal Analyses & Alternatives

+++THE IMPORTANCE OF DEVELOPING AN IDEOLOGICAL METHOD

An ideology is a way to understand life and it's different practical an theoretical meanings. Consciousness is born each time practical experiences ead to theoretical tinking and result in orientating and acting in an adapted way. Political history gives us much examples of this. Sometimes only reforms are possible. Sometimes revolutionary reforms are being pushed by circumstances... a real revolution shall become possible when the global picture of circumstances is understood by a more interdisciplinary and worldwide orientated consciousness. The same laws that guide history also can be found in our own emotional and intellectual development and even in some relationships we encounter.
Consciousness is born out of matter, like theory is born out of practice.
If theories are not based on practice, we call them fantasies, which can be nice or dangerous or both. We call this 'idealism', it leads to confusion because it's no longer 'materialism'. Sometimes illusions are necessary to get back on the road of reality. Both in social as in personal life.

The theoretical way to understand life, is studying all the existing rational, objective sciences and combining them with the more subjective sciences and inject the result into practical life. The subjective science depend on the objective ones because without 'matter' there can be no consciousness. At the same time the hierarchical weight of the subjective prevents the objective laws to impose them self on the general evolution of society and the human being...but this is always a temporary process. An ideology is a way to understand both the history and present stage of the world and its consequences on global living conditions.

However great some existing differences in exploitation might be, capitalist ideology also tends to evolve in the direction of socialist ideology...because the foundation for a world economy and the way to manage it by modern technical means, still increase...this shall be an advantage once proletarians shall reunite in an effective and revolutionary way. And they shall, because the capitalistic inner contradictions that scientific socialism pointed out, still seem to remain unsolvable. But nobody holds a crystal ball, so let's not insult each other if we have different opions on the economic strength of capitalism.
Important to remember is that a decreasing economy leads to a weakening of the ideology of the ruling class...at least if the oppressed class is not beaten physically or brought to poverty...or has to little class consciousness left. The first task of the most conscious human beings with an orientation towards proletarian ideology, must be to understand these process of evolution. Ones they do, they must present a global and general program of managing society and experiencing life in a different way. Theoretical explanations should correspond with the practical conditions they try to explain...but they should try to always be one step ahead.

Feodal ideology, with the aristocracy as it' s ruling class, based it's power on an unclear concept of 'God',(and not on the eternal forces of nature who produced and developed consciousness) and mainly on the ownership of land and consequently economic and military power.
While all kind of historical facts happened according to changing living conditions and while the bourgeois rulers of the capitalist system used the proletarian discontent to take power from the nobles, they started developing the means of production and the production forces. The world was (and still is) forged and forced together in a very unethical way : wars, famine, unemployment, ecologic disasters, exploitation).

Capitalist ideology based it's power mainly on the private ownership of the means of production, on the production of commodities, trade and a wage system...while in theory the really socialist thinkers of the last 150 years wanted to abolish these bourgeois-based things; in practice they had to be satisfied with all kind of economic, social ande political reforms that nowadays lead to a degree of wealth for only a limited number of workers. While in theory the socialist thinkers wanted communism, they saw State-Capitalism being established; while they wanted to abolish the State, they saw it being transformed in a strengthened apparatus in function of bourgeois ideology.

While they looked for unity amongst proletarians, they got divided on theoretical and practical or even personal bases. While reformism helped survive capitalism and the final technical revolution is now taking place and the world becomes more and more a global private company...it SEEMS bourgeois ideology overcame it's inner contradictions.
Suppose the capitalist system manages to create one world market and one company or a high standard of living for the whole planet, shall it then have overcome it's contradictions ? No, because exploitation and surplusvalue shall continue to lead to overproduction. So why capitalism continues to dominate ? Because we continue to accept their ideology. Because our weaknes, capitalism can continue it's often historical task in an often bloody way. They still have the economil and military power to do so.

While every different group of scientific socialists has it' s own calculations on the economical fitness of the current ruling system, no real alternative way of managing society is being put forward. While the bourgeois class and it's managers and politicians continue to invent more organisation in function of keeping in power; the majority of social or political 'workers'-organisations, limit themselves mainly to the small and limited economical battles. While the little 'gains' of this struggle within the borders of the system try to maintain the different living standards of the different groups of modern proletarians...no organised group of workers not even claims an equal income for everybody in its program...and no group explains how a society without a wage system and commodity production can produce and distribute in a more or less equal way. Are we afaid to use our imagination ? Do we need the hierarchical discipline and structures of our current economic, social and political rulers ? Are we,

the millions who lead the practical day to day live that state, company and family offer us, so brainwashed that we keep on walking in the mill that the bourgeois-media keeps turning for us ?

How can we learn to get more assertive in a proletarian way ?

By taking an intrest in phylosophy, politics, history... By studying our own concrete living conditions where we work and live. By realising that the emotional and psychologic problems we are all confronted with (whether in ourselves or in all our different kinds of relations), are getting worse by the current system of production. That's where real ideology is all about, it's really a kind of spiritual matter that has nothing to do with the classical ideology of 'religion' seen in a conservative way, but with combining and connecting all the different kinds of consciousness we came to mention in this text and others. Human beings can get a lot of energy from being conscious about these kind of things...or it can make them sick, because they realise they cannot change the world on their own : 'workers unite'.

+++MATURITY COUD CHANGE THE WORLD

As I explain in the text 'a change in attitude', there are a lot of problems facing our social and economic lives. I already explained a lot of political problems and put forward some solutions for those rather objective areas of life. If you want, I could compare these explanations and solutions once again with those of other individuals or groups or PARTies...but I'm not going to do this in this text. Every explanation or solution is PART of the way things evoluate in the course of the real future of mankind that is to be expected. Each view and alternative, whether based on an existing reformistic power or on the possible revolutionary challenges; reflects a certain degree of consciousness, based on material positions in society, as well as on the degree of subjective consciousness we've reached : for those who do not understand, I'm talking about less measurable things like solidarity, emotional, psychological ...even spiritual consciousness.

Solidarity is the collective as well as individual emotion we need to do our share of the work or our collective, again individual capacity to react and organise in favour of groups of people under threat of unemployment, war, famine, disaster... . We still are dominated by the kind of ideology that says we should think as individuals, reacting only on our individual interests. That's why unions still are so corporatist and why big strikes for more general demands or manifestations against wars...still have so little impact. That's why a lot of us need things like money and being exploited as a stimulus to make us do any work at all. That's why absolute hierarchical organisation is still more effective then freely agreed and spontaneous arangements.

+++REVOLUTIONS SO FAR WERE OF A REFORMIST NATURE

In the former century, the 1917-revolution, in what was the beginning of the former Sovjet Union, took the country from a backward capitalist and semi feudal country on the road to a state-capitalistic economy. The different groups that were the main players leading the developments and changes that farmers and workers or other classes demanded, were already active in other countries like Germany...(mainly social-democrats) and they would have splits, ends and regroups upon till today. In the last years of tsarism one could find ones political inspiration in groups like the cades, the social-revolutionaries, the Bolshevik, Anarchists... .

Today, some workers groups claim that capitalism was already decadent at the beginning of the century. In a moral way this is indeed very true. But in an economical way; that is in relation to the technological progress to be made and the production forces that were to be developed, this is not an entirely deepened pointed of view. Since the military and bureaucratic State power proved to be stronger then the revolts and organisation of the workers, they did not get the opportunity to prove that they could organise and develop the economy as 'disciplined' as the bourgeois State and companies could. After each revolution (that was in fact a 'revolt'), followed a counter-revolt...ending between the first and second world war in fascism...as a kind of Super State capitalism. Were the minds already prepared to do away with the wage system and the production of commodities (commerce) in those days ?

Since the consciousness of each social class traduces itself in different degrees of consciousness; there were a lot of different kinds of proletarian parties confronting established parties that were supposed to represent workers. Unity seemed to be and still is impossible on the basis of party dogma's. No unified program to present the workers had any success It could not have been otherwise, because the result of some
evolutions on a certain point in time and place cannot be other than the product of the material and ideological conditions people life under.

One cannot expect of people having to work 12 hours a day, and having little welfare, that they take an intrest in reading about revolution in an academic way. In our times the bourgeois-system tries to poison our minds with the values of their ideological (often idiotical) way of life...so we would stay as atomised as they would like us to be and to prevent that we get conscious of the fact that in reality we merely are the tools they are using. The way we lead our lives is the way they want us to lead our lives. We are beiing kept conditioned for their aims.

Should we wait for their economy to collapse once more in an unbearable way or should we wait for the moment when the new magical mystery toy of globalism meets massive resistance...or for the moment when people get fed up of stressed working and living conditions...and rise in an organised why against this all ? Should we wait until some people do not cling as much to their luxe anymore and become active ?

We, the ones knowing about the theoretical history, think too much only in terms of whether one is a Leninist, Trotskist, Stalinist...or another 'ist' with a family name before it. How are we going to intervene in the process of workers eventually wanting to take power ? Now that we have elaborated our theories and each variety of ideas exist, how are we going to regroup ? Points of view can be different and we must keep on writing good articels, but we should be very prudent.

One should be as realistic to recognize the fact that for example China today is a more modern State then it was in 1927, because the Chinese CP-policy, in spite of it 's numerous mistakes or alliances with the forces of the right at that time, contributed to that proces.

One should be able to say, without being insulted that some benefits ; acquired under the former social experiments in the former USSR or the DDR, were better than the daily live an increasingly part of their populations have now anno 2001 . Without being distrusted, one should be able to say that in times of war , the 'revolutionary theory of 'defaitism' (the war against each nation's own establishment) was more easy to put into practice in the days of the Russian Tsarism then in fascist occupied Europe.

After all our studying and writing we should become able to put forward our own program to be voted on one day. Afterwards the ones to control such a program could be appointed by international elections also...no elections where voters can vote on 'parties', but international elections on PROJECTS. We have already a lot of concrete propositions on this...maybe you have also. Why wait untill workers liberate themselves on their own and start leadin 'councils' 'democratically'. Will then the

majority be , as by a happy coincidence; the most 'conscious' part of the proletariat ? I'm afraid not. I'm not a supporter of certain 'chaos-theories'. Intervening in the class-struggle theoretically is one thing, guiding it in a practical way is another...leading in periods of struggle will prove to be necessary... . But what will we then have to offer ?

+++WORKERS ADMINISTRATIAN AND HIERARCHY VERSUS BOURGEOIS STATE AND BOURGEOIS DEMOCRACY

Following a number of discussions going on on the internet and outside it, it seems to me a lot of controversy exists on the question of how a socialist project is to replace the system of exploitation and concurrency.

Every group and all the not-organised individuals have their own ideas on this subject and the way alternatives are to be implemented.

If such a system is to establish itself and wishes to survive, it cannot do without strictly defining the notion 'proletarian hierarchy'.

According to me, proletarian dictatorship is not the rule of a party or the rule of the 'democratic centralism' of councils; or not a coalition between parties; but the coordinated action of the 'highest EXECUTIVE council of the internationally organised 'projects' (1 political legislative project called 'society' and 14 practical projects to manage society on a world base).

In a period of revolutionary struggles, l 'councils' must come together to debate and decide on a transition program towards an non-capitalist society. To prepare this kind of situation we could already form, and in fact are forming embryonal committees.

Once an agreement on the demands for each project is reached, their international executive organ can organise international elections for or against such a transitional program.

Since that program will be mainly based on the needs of proletarians, such a program shall have a large majority. After the aproval of the program, the councils can organise international elections on a non-party base.

To appoint the presidents of each project in society, people would be able to give their votes for candidates arranged in one of the 15 projects necessary to manage society. Leaders must follow the guidelines of the projects and can be replaced if they don't follow the program, or if they prove to be not ready to manage whatever is to be managed.

In this way the State, as an instrument in keeping capitalism in power, can be replaced by a proletarian hierarchy, capable of providing a real socialist alternative and a mode of functioning for the transition towards socialism ...which becomes more needed as years go by.

The 15 projects , needed to manage society in a modern, technocratic way, are : one legislative project, 14 executive projects, all having delegates in the legislative project)

-SOCIETY-project (legislative and justice matters : proletarian members from the councils can be candidate. There can be a delegation from consumer)organisations as well. The project 'society' will have to debate on the demands for each project.

A temporary proposition and an exemple of this can be found on the homepage

http://www.geocities.com/Athens/Olympus/9799

The main, unanswered question is : 'can we go directly from a wage-based society towards a wage-less form of organising society ' ? Objectively we are ready for this; capitalism and we, the workers, have developed the material conditions for it, but are we ready for such a change, 'subjectively' ? We should put up an educational campaign on it...on all the aspects it includes.

The role of 'money' in a new non-speculative society, based on purely administrating production and distribution or public services in a first stage; could be reduced to buying food and consumer-goods (their prices based on worldwide standardised production conditions).

The cost of Public Services could be organised as subscriptions taken from our wage before you get it.

A lot shall depend on what will happen to class-consciousness in its confrontation with the living-conditions to be expected under a further rule of capitalism (objective factors) A lot shall depend also on our ability to organise an the amount of objection within workers themselves.

If State reformism can keep capitalism going in times of depression, and an important number of proletarians, or independents whose living conditions are effected in a negative way, will resist the proletarians that choose to organise in councils; then all kinds of proletarian propositions must avoid the civil war the bourgeois parts of society will eventually seek.

The executive projects for managing society can be arranged as :

work/food/housing/energy/telematics/transport/environment/production/
distribution/safety/money/education/health/relations.

I hope you understood this explanation. I know that different kinds of socialists are trying each to reach their goals in separated ways, basing themselves on different analyses of history. But do we not share the same goals and should we not learn to work together on a realistic an practical base, not just an academic one ?

Weather you have but your believes in reaching the socialist transformation of society by means of bourgeois-democratic elections for propaganda-purposes or whether you are organising on another base; our class needs a program and an alternative way to organise and manage society. In the mean while we (in general) still get the politicians we 'deserve', because of our low degree of resistance and because of the fact we still cling to bourgeois ideology , whether politically or emotionally.

philosophicalresistance4&skynetblogs.be

+++A CHANGE IN ATTITUDE

I wonder what military stratigists are already planning for the future.

Most of the modern developed countries can rely on professional troops.

Since they abolished the 'civil' military duty for young men, they fight their wars from the air. They know that a massive reaction against their wars is not evident in these times where their media prepares the minds months before they attack. 'Humanitarian' Interventions' for situations they helped to create themselves.

They put Sadam in power. They armed the 'religious' lunatics in Afghanistan. They pushed nationalism in the East. They control the political scene in the middle East and in Africa. They gained and still gain big money producing weapons. They supported one ethnic group against another.

What are their plans. Will they 'intervene' in Russia once the process of every kind of des integration shall accelerate and shall threaten their newly found 'colony' ? They surely continue to destabilize their economical competitors like China, using the trick of 'bourgeois democracy' again; or the 'red danger'.

They and all the ones that serve their system that fools us day in day out. They project their images of being rich and wealthy into our minds and oblige us to go and work to purchase a happy life, matching up to their standards. They put in the minds of millions that 'one exists more if one can buy more' They make us believe that working like robots adds to our personal development. They convinced us that producing goods is only possible if huge profits can be made. With the help of 'our' unions they teach us that lay-offs are indispensable to 'survive' .

They try to make some of their statements as the most natural order of things; so that is why they dare defend the use of cheap medicaments against Aids in South Africa for example. They pay their super managers and our football players millions a year. Their States keep us well divided, according to our 'place' in the system. But still they keep saying we are all so equal.

Why do we KEEP PUTTING UP with this ? We vote, they stay in power, 'liberalising the world' more and more. State-related jobs keep some of us in a sort of obedience, the ones who oppose themselves put themselves out of a job, just like in private enterprises. We work, they live their lives on the profits we make. We keep on accepting their kind of hierarchy instead of inventing and imposing our own. Their system stays in place because of it 's hierarchical cohesion. Some of us believe that a system of their own can do without hierarchy; but even equality cannot function without it. The political hierarchy we must work towards to, must be a hierarchy that is based upon the presidents of an economic and social program. If one day council all around the world shall organise elections, we should be able to first say yes to a global revolutionary program and then elect the ones guiding the different projects of society. The ones delegated by the world council and the ones internationally elected on the lists of the projects should be accepted as the highest hierarchy.
Whenever there are indications that someone doesn't realize his tasks, according to what he or she was put in charge for, a majority of workers in a company , a project or council, could ask for that persons removal.
C.O.N.S.C.I.E.N.C.E. , the Committee for New Simultaneous International Elections ,Necessary to Create more Equality
PROPOSES YOU TO VOTE ON
A COLLECTIVE ALTERNATIVE _____
PEOPLE's DATA STANDARDS
SUPPOSE 'MONEY' WOULD only BE SOMETHING TO HELP US COUNT INSTEAD OF SPECULATE, then some paintings wouldn't be as expensive as building houses and feeding
thousands of poor people.
SUPPOSE all STATES , FIRMS AND COMPANIES WORLDWIDE;
WOULD PAY EVERYONE THE SAME MONEY FOR THE SAME WORK : a minimum amount THAT IN AN ECOLOGICAL WAY PROVIDES IN EVERYTHING MODERN LIFE HAS TO OFFER.
SUPPOSE TEACHERS WORLDWIDE DON'T teach more than ten pupils each class and carbuilders would refuse to much flexibility.
Suppose THAT ALL MATERIALS, GROUNDS, GOODS and services HAVE A GLOBAL STANDARDISED PRICE expressed in one single worldcurrency.
SUPPOSE EVERYBODY WHO DOESN'T WORK IN A SOLIDARY WAY RECEIVES LESS.
(except really sick people)
SUPPOSE EVERYONE's ADMINISTRATION IS BEING DEALTH WITH IN one way :
EACH ONE NUMBER, ENLARGED WITH 3 LETTERS THAT CONNECT THE PERSON WITH ONE OF THE 15 PROJECTS IN LIVE :
FOOd / HOUsing / WORk / SECurity/ HEAlth/ EDUcation/ ENErgy/ PROduction / DIStribution/
TRAnsport / ENVironment/ MONey/ TELecommunication/ SOCiety / RELations/
SUPPOSE EVERY PUBLIC SERVICE IS BEING PAYED BY AN EQUAL CONTRIBUTION OF EVERYBODY (once a month automatically taken from our wage
, before we get it) , a system that would make public transport and the highways of
telecommunication accessible for everyone , a system that if there already only was more social maturity, could be used in other areas too (goods or certain services) .
SUPPOSE WE WOULD UNITE AND PUT FORWARD OUR PROGRAM ON ALL 15 PROJECTS AND HAVE A WORLDWIDE ELECTION ON IT ...BEFORE WE ORGANISE WORLDWIDE ELECTIONS AS TO PUT IN CHARGE THE LOCAL, PROVINCIAL , CONTINENTAL AND WORLDWIDE DIRIGENTS OF EACH PROJECT.
SUPPOSE THE QUALITY OF LIFE BECAME MORE IMPORTANT THEN A LOT OF BUREAUCRATIC AND COMMERCIAL STUPIDITY...suppose we all learned to become aware of our real consciousness that looks to enrichen itself by means of our collective and individual history.
Let us first give some motivation for each of the projects and let us add a first list of our demands on each project before we compose some standard files or start constructing the election file on our demands so far as the program itself is concerned.
_____C.ON.S.I.E.N.C.E. _____
COMMITTEE FOR NEW SIMULTANEOUS INTERNATIONAL ELECTIONS, NECESSARY TO CREATE MORE EQUALITY
_____
PRESENTS THE 15 PRO.CO.C.I.T. - PROJECTS
PRODUCERS CONSUMERS COLLECTIVIZE INTERNATIONALIZE TELEMATISIZE_:::::each person and company or institution...will administratively belong to one of the fifteen projects. ::::::each consumer has his place (number)in one of the projects and their sectors....
P R O J E C T W O R K
_____
----MOTIVATION : A LOT OF PEOPLE EXPERIENCE THEIR WORK AS BORING BECAUSE THE TOTALLY FREE MARKET DOES NOT PROVIDE ENOUGH WELLPAYED JOBS FOR THEM.
HAVING A JOB STILL IS NOT A RIGHT FOR EVERYBODY. WORKING-PEOPLE CANNOT CHANGE EASILY TO A NEW JOB BECAUSE OF THE SCARCITY OF JOBS.
IN A NEW INTERNATIONALLY ORGANIZED AND STANDARDIZED ECONOMY, COMPETIVITY WILL NOT BE BASED ON EXPLOITATION ANY MORE, BECAUSE ALL PRICES AND PRODUCTION CONDITIONS WILL BE STANDARDIZED.
THE HUMAN RESOURCES ADMINISTRATIONS OF FIRMS AND INSTITUTIONS
MUST WORK WITH TOO MUCH DIFFERENT BUREAUCRATIC REGLEMENTS AND STATUTES.

THERE IS A LOT OF WORK AHEAD IF WE WANT TO STANDARDIZE THESE TOOLS IN OUR COMPAGNIES ,WHILE WE WILL START WORKING ON ADMINISTRATIVE UNIFICATION.
-----DEMANDS : PEOPLE WORKING IN HUMAN RESOURCES SHOULD CREATE INTERNATIONAL DATA TO WORK WITH , on the folowing bases :
° SAME WORK SAME PAY ° LESS DIFFERENCE IN PAY (1/2 maximum difference)
°INDIVIDUAL PREMIUM OR INDIVIDUAL EVALUATION SHOULD BE WELL ORGANISED ON AS MUCH AS POSSIBLE MEASURABLE OBJECTIV RESULTS
°PEOPLE WHO STUDY SHOULD HAVE AN INCOME
°EVERYBODY SHOULD BE ABLE TO WORK WITHIN REASONABLE DISTANCE OF HIS WORK
° ...

project t e l e m a t i c s
----MOTIVATION : THERE IS T MUCH ANARCHY IN THE USE OF THE LATEST DEVELOPMENTS IN TELEMATICS , THE REAL POSSIBILITIES ARE COMMERCIALIZED.
-------DEMANDS : ° ***CREATION OF A TELEMATIC UNIVERSAL MANAGMENT SYSTEM (T.U.M.S.)***
A SYSTEM TO BE USED IN EVERYTHING THAT HAS TO DO WITH ORGANISATION AND ADMINISTRATION OF THE MANAGMENT OF THE PROJECTS AND THEIR SECTORS...
IN ORDER TO BE ABLE TO CONTROLE AND COORDINATE, each GOUVERNEMENT AND EACH MANAGMENT SHOULD USE THE SAME TUMS-system...to know about how many people ? where ? Who ? what ? how much ? when ?...
° TUMS SHOULD BECOME A PROJECT TO INTEGRATE THE 15 PROJECTS AND MANAGE THE SUPERSTRUCTURE OF MODERN AND FUTURE TELEMATICS.
IN ORDER TO DO SO COMPANIES DEALING WITH HARD& SOFTWARE SHOULD UNITE TO CONSTRUCT ONE standardizedTUMS-plan, instead of purchasing silly competition games.
°massproduction of a MULTIFUNCTIONAL TELETERMINAL
°

project t r a n s p o r t
------MOTIVATION : TO STOP POLLUTION SINCERELY SOMETHING DRASTIC MUST BE DONE
____DEMANDS : ° FREE PUBLIC TRANSPORT mainly in the cities (pay =by small equal contrib.)
°

project s e c u r i t y
-----MOTIVATION : CRIMERATES , traffic AND WARS ARE KILLING AND SICKENING
----DEMANDS : °MORE SOCIAL JUSTICE IS LESS CRIME AND WAR
°RECONVERSION OF WAR-ECONOMY
°ARMIES SHOULD INTERNATIONALLY BE USED AS FORCES THAT HELP WITH NATURE-DISASTERS, BUILDING DIKES,,. helping fire -department...
°CREATION OF ONE POLICE FORCE FOR EACH KIND OF CRIME.(one data)
°INTERNATIONALLY CONTROLED DESTRUCTION OF WEAPONS for war
°TRAFFIC POLICE COULD USE SOME HELP WHEN THERE IS NO MORE 'work' IN THE ARMY

project p r o d u c t i o n
-----MOTIVATION : INSTEAD OF MOVING TOWARDS COOPERATION THERE ARE WARS GOING ON BETWEEN COMPANIES: THE VICTIMS ARE THE DISMISSED AND THE PEOPLE AND FAMILIES WITH TOO MUCH STRESS
____DEMANDS : °MANAGERS SHOULD CREATE WORLDWIDE FILES CONCERNING PRODUCTION/ STOCKAGE/PRODUCERS/ PRICES/DISTRIBUTION/ TRANSPORT...for each single product or raw material
°IN ORDER TO BE ABLE TO DO SO THEY SHOULD UNITE ORGANISATIONALLY IN FUNCTION OF THE PRODUCT THEY MAKE
°NO MORE WASTE-ECONOMY :replacing and saving paper, wood...

project d i s t r i b u t i o n
-----MOTIVATION : different prices kill jobs alsO
___DEMANDS : °SAME PRICES WORLDWIDE MORE JOBS IN BIG STORES
°EQUAL PRICES FOR SERVICES __FREE PROFESSIONS...

project h o u s i n g
-----MOTIVATION : MILLIONS LIVE IN TERRIBLE HOUSING -CONDITIONS OR PAY TO

MUCH RENT
___DEMANDS :
°INVENTARISATION OF HOUSES/ NEEDED HOUSES/ HOUSES TO BE REPAIRED/ HOUSES TO BE BUILD/ ...in order to be able to do so once again all kinds of firms dealing with housing , renting, building...should be obliged to join their information if they don't discover the benefits earlier.
°STOP SPECULATION ...why not a law that says that if you own more than one house you are obliged to sell it, instead of renting it...
°MORE NATURE IN THE CITIES (for example farms for children...)
°ONE INTERNATIONAL RENTING PRICE
°

project h e a l t h
---MOTIVATION : THE HEALTH OF SOME ANIMALS SEEMS TO BE MORE IMPORTANT THEN THE HEALTH OF MILIONS OF PEOPLE WHILE THE WEST TAKES TOO MANY DRUGGS INSTEAD OF EXAMENING THE INFLUENCE OF STRESS AT WORK OR THE INNER AND OUTER RELATIONSHIPS OF THE HUMAN BEING AND ALL HIS SUBJECTIVE NEEDS.

---DEMANDS : °BETTER NOURISHMENT /HEALTH CARE IN THE THIRD WORLD
°More natural forms of healing, less anti-biotics...
°One equal anual contribution to pay for health-service (no more bureaucracy of 'getting your money back')
°Birth Control Program

project f o o d

---MOTIVATION : THE OLD SYSTEM INVENTS LAWS TO THROW FOOD AWAY AND TO FORBID PRODUCTION WHILE MILLIONS STARVE
__DEMANDS : °HELP- PROGRAMS FOR POOR FARMERS EVERYWHERE
(why not organised by the farmers and the tool-making industry here ?)

project e n v i r o n m e n t

----MOTIVATION : YOU KNOW WE WILL HAVE TO LIMITE POLLUTION...if not...
----DEMANDS : °RECYCLING STARTS WITH SORTING THE CARBAGE
°also look for measures in other projects (transport...)
°MORE NATURE...
°PROTECTING ANIMALS
°hundreds of other measures

project e d u c a t i o n

-----MOTIVATION : GOUVERNEMENTS CUT ON EDUCATION TO SAVE THEIR BUDGET /TEACHING HISTORY , FILOSOPHY AND PSHYCHOLOGY FEW TEACHERS ARE REALLY CAPABLE OF THESE DAYS
___DEMANDS °CLOSER LINKS BETWEEN PROFESSION ANSD SCHOOL
°LESS PUPILS IN THE CLASSES (not more than ten is a good start)
°LINKS BETWEEN THE PROJECTS WORK (human resources firms or human resources parts of compagnies) and THE PROJECT EDUCATION and links also to the educational projects (exams, ...) in other projects
°A LOT OF ATTENTION SHOULD GO TO THE PROJECTS PRESS AND CULTURE THAT COULD BE INTEGRATED UNDER THE PROJECT EDUCATION (why not separate nets for each kind of film, for documentaries...)

Project e n e r g y

-----MOTIVATION : NOT ENOUGH EFFORTS ARE BEING MADE TO SAVE OR PRODUCE ENERGY
___DEMANDS °INVESTING IN ALTERNATIVE WAYS OF GAINING ELECTRICITY
°INVESTING IN EDUCATING IN SAVING

project m o n e y

---MOTIVATION : THE SPECULATIVE ASPECT OF MONEY MUST DISSAPEAR
_DEMANDS : °see PEOPLE's DATA(suppose...)
°SIMPLE CONTRIBUTION FOR INSURANCE

Project s o c i e t y (political management)

MOTIVATION : WILL THE 'LAST ONES' BE THE FIRST ONES IN HISTORY ? THE WORLD WAS ALWAYS RULED BY THE ONES WHO HELD THE ECONOMICAL POWER... IT WERE ALWAYS THE POWER-ATTEMPTS OF THE LAWER CLASSES THAT PUSHED history IN NEW DIRECTIONS : the ones who owned the land, the money, the means of production decided and still decide most of the time. DECISSIONS ON WHO HAS THE RIGHT TO HAVE A JOB OR ABOUT HUNGER AND WARSPENDING AND ENVIRONMENT SHOULDN' T BE TAKEN IN FUNCTION OF SPECULATION. TO MANNY PARTYMEMBERS OBEY THE money -minded SPECULATORS INSIDE AND OUTSIDE THEIR PARTY. UNION MEN MAINLY FIGHT FOR PARTIAL PROBLEMS AND AREN' T encouraged TO LOOK FOR GLOBAL SOLUTIONS AND ACTION...if they start doing so they are mostly thrown out anyway . Only sometimes people really show that they aren't afraid of change. Only some small groups try to organize that resistance...but they do not a collective alternative to manage society in another way . Even if they have the same ideology, they stay divided because each group understands the historical background and future developments or the role from this or that group in society otherwise. IF THIS INTRESTS YOU ...LET US KNOW.
DEMANDS :
° ALL THE DEMANDS IN 'PEOPLE' S DATA' and THE DEMANDS OF THE PROJECTS AND A WORLD -WIDE REFERENDUM ON THIS, starting behind our pc's, in our pubs , reunions, companies...
°IF ALL THIS CANNOT FIND HIS EXPRESSION IN THE CLASSICAL DEMOCRACY WE ENHERITED FROM HISTORY AND WHO TRIES TO DIVIDE US IN SO MANY WAYS,
THIS MEANS IF POLITICIANS DO NOT LISTEN TO NECESSITIES THAT WILL IMPLEMENT THEMSELVES ANY HOW...THEY WILL LOOSE THEIR JOB FOR A CHANGE.
°WHY Can't WE REPLACE THE OLD SYSTEM OF ELECTIONS BY A NEW ONE ?
Candidates for the local management functions could present themselves on the lists of the projects, not on the list of the parties , except the list of the project 'society', where one still would be able to vote for the ones having to manage jurisdiction, administration of the population, notarial things (since politicians mainly are lawyers they would find themselves at home.
PROJECT-ELECTIONS WOULD REPLACE PARTY-ELECTIONS MOSTLY , and THE ONES ELECTED PROVINCIALLY COULD ELECT THE CONTINENTAL GOVERNEMENT, who AT THE SAME TIME WOULD BE THE WORLD -GOVERNEMENT.
The local counsels should be attended by the controlling committees from street or company.
But before we can have all this we must simply start with discussion- groups.
New ways of protesting will emerge and are emerging.

Project r e l a t i o n s

__MOTIVATION : THERE ARE A LOT OF OBJECTIVE RELATIONSHIPS AS WE CAN EXPERIENCE THEM IN ONE OF THE MENTIONED PROJECTS OF SOCIETY.
THOSE OBJECTIVE RELATIONSHIPS EVOLUATE IN A COLLECTIVE WAY JUST LIKE EACH HUMAN BEIING CAN EVOLUATE IN A PERSONAL WAY OF DEALING WITH THE SUBJECTIVE THINGS IN LIFE : AM I A NIHILISTE OR SOMEBODY WHO LIKES PHILOSOPHY , SCIENCE..., am I emotionally strong enough to have a good influence on those who surround me, however

contradictory this good influence at first sight may seem ?
IN MANY CASES THE BEHAVIOUR and thought OF MEN REFLECTS THE BEHAVIOUR OF THE RULING CLASS . MUCH IN RELIGION AND SURELY IN NATIONALISM STILL PREFENDS US FROM GETTING CLOSER TO OUR COMMON ROOTS. WHY too much SPECULATE ABOUT LIFE AFTER DEAD, WHILE THERE ARE ENOUGH TASKS TO BE FOUND HERE .
Discovering why your life was and is and will be your life is much more interesting. ..it's a rather personal voyage to wisdom.
ANYWAY SCIENCE ALREADY PROVED ELECTRONS HAVE AN ETERNAL EXISTENCE...and because everything exists of electrons we will return to the elements we came from : the ever recomposing elements to be found in the earth, wind, light and fire...maybe even in the anti-matter ...who nows ? All the elements together formed our spirit, that's for sure .
____DEMANDS :
°LEARN TO COMMUNICATE WITH YOURSELF AND OTHERS
°LEARN TO READ AND WRITE AND DISTINGUISH THE POSITIVE FROM THE NEGATIVE EVEN IF THE NEGATIVE SOMETIMES CONTRIBUTES TO THE POSITIVE, the positive must lead.
°LEARN TO OBSERVE IN A VERY BALANCED WAY WHAT IS HAPPENING IN YOUR TOTAL EVIRONMENT.
°LEARN TO DEAL WITH NEGATIVE EMOTIONS
°LEARN TO ALWAYS KEEP ON WONDERING ABOUT THINGS AND PEOPLE LIKE YOU KEEP ON WONDERING ABOUT SOMEBODY YOU LOVE ...everything and everybody can teach you how to make better ...how to maintain your good vibrations better.
°LEARN TO TRUST ON THE POWER IN YOU AND TO SOMETIMES HELP OTHERS ONLY BY TRUSTING ON THEIR INNER ENERGY, not by doing something they ought to do..
°LEARN TO BE AND TALK HONNEST, also in sometimes strange ways and learn to take the just options
LA LUTTE FINALE SE PREPARE CHAQUE JOUR...

<u>future modèle de gestion de société</u>

On doit restructurer la politique. C.O.N.S.C.I.E.N.S.C.E., le COmmité pour des Nouveaux Elections Simultanés Nécessaire pour créer plus d'Egalité...vous propose de voter son :

alternative collective

Supposez l'argent serait quelque chose pour nous aider à calculer au lieu de spéculer...alors certains peintures ne seraient pas si chèr que construire des maisons pour des centaines de gens.

Supposez que chaque Etat et compagnie sur une échelle mondiale payerait le même salaire pour le même travail, une quantité qui offrait d'une façon écologique la possibilité à avoir une vie humaine.

Supposez que les enseigneurs mondiale pouvaient avir des classes de seulement dix personnes.

Supposez que tous les matériaux et services avaient une prix unique, exprimé dans une monnaie mondial. Supposez que l'administration de chacun et chaque firme serait traité d'une même façon : chacun un numéro de téléphone, élargit avec trois lettres qui donnent connection avec chaque des 15 projets de la société :
NOUriture/MAIson/TRAvail/SECurité/EDUcation/ENErgy/PROduction/DIStribution/TRAnsport/ ENVironment/ARgent/TELecom/SOCiété/RELations

Supposez que chaque service publique est payé par une contribution égale de tout le monde(pris une fois par mois de notre salaire avant qu'on le touche) Un tel système un accès presque gratuit aux transports et télécommunication. Ce système pouvait être élargit à d'autres secteurs(produits et autres services) pourvu il existerait une maturité sociale très large.

Supposez qu'on nous organiserait et qu'on mettait notre collective à un accord internationale, avant qu'on organiserait le second tour de ses nouveaux éléctions pour élire les dirigent local, provincial , continental et mondiale des différents projets.

Supposez que la qualité de la vie deviendrait plus important que beaucoup de bureaucratie et de stupidité commerciale.

Supposez que qu'on devenait conscient du fait que l'histoire nous pousse vers l'organisation d'un meilleur monde avec de emploies pour tout le monde, pauvreté, guerre, pollution...

Pour chacun des projets on va donner d'abord un peu de motivation et après on va posser nos demandes. Il faudra aussi développer un 'site' pour voter sur l'internet.

<u>C.ON.S.I.E.N.C.E presente : les 15 projets</u>
<u>project travail</u>
-motivation : beaucoup de gens trouvent leur boulot ennuyante parce que la marché libre ne donne pas assez du travail/avoir du travail n'est pas encore un droit/on peut pas de façon simple changer son travail, parce qu'il y en a pas assez/ Dans un économie standardisé, la concurrence ne sera pas basé sur l'exploitation puisque les conditions seront les même pour tous. Les Resources Humaines, les administrations personnels travaillent encore avec trop de différents statuts. Il faudrait les simplifier et standardiser.
-demandes : LE DROIT SUR UN EMPLOI AVEC UN SENS/MEME TRAVAIL MEME SALAIRE/LES ETUDIANTS DOIVENT ETRE PAYE AUSSI/

<u>projet telecom</u>
-motivation : pour l'administration des projets les moyens technologique ne sont pas standardisés, l'internet est trop utilisés uniquement pour des raisons commerciales
-demandes : la création d'un Système Universel Telematic pour le Gestion des projets (TUMS)un système pour l'administration et organisation des projets. Pour coordiner et controler chaque gouvernement et entreprise devait employer le même système.pour savoir qui veut quel emploie et quoi et où, pour savoir le demande de tous les produits et services. La population pourrait mondiale suivre ces données. TUMS serait le projet pour intégrer les 15 projets et le pour gérer le secteur telecom.
Une campagne d' alphabétisations devrait être organisée pour tout le monde.
<u>projet transport</u>
-motivation :pour mettre fin à la pollution, le transport publique doit devenir principale
-demandes : une petite taxe standardisé ferait le transport publique presque gratuit
<u>projet sécurité</u>
-motivation : il y aurait moins de crime parce que tout le monde aura une emploie/

mettre un fin aux guerres
-demandes : abolition des guerres/ reconversion de l'industrie d'armement/les armées vont être utilisés pour aider en cas de désastres naturelles, grands travaux publiques pour éviter des désastres/
seulement la police a le droit de porter des armes

projet production

-motivation : au lieu de collaborer, il y a de guerres entres les entreprises, les victimes en sont les sans emploies, les accidents de travails et les individus et familles avec trop de stress
-demandes : les gérants devraient utiliser le système TUMS pour rendre l'information de leur entreprises libre pour tout le monde : stockage, prix, demandes de personnels... . Les producteurs devraient se réunir par group de produit. Des mesures pour éviter le gaspillage et la pollution devraient être pris.

projet distribution

-motivation : trop de spéculation
-demandes : même prix pour même produits ou service/ création des données télématique pour savoir ou se trouvent quels produits et lequel et le moyen de transports le plus éfficient

projet maison

-motivation : des millions vivent dans des conditions inhumaines ou payent trop de loyer
-demandes : inventaire des maisons nécessaires, à réparer, construire.../tarifs sociales, pas de spéculation

projet nouriture

-motivation : le vieux système invente des lois pour détruire les fruits & légumes etc pour des raisons spéculatives et encourage parfois à ne pas produire
-demandes : à manger pour tout le monde en unifiant tous les efforts d'agriculture sur une échelle mondiale/ tous ceux qui travaillent dans ce secteur doivent recevoir une salaire uniforme s'ils travaillent leur terrains bien

projet milieu

-motivation : réduire la pollution
-demandes : pas de sur consumation/triage immondices/recyclage/transport publique/entretiens des parcs nature/lois pour protéger les animaux/plus d'énergie propre...

projet enseignement

-motivation : ne pas épargner sur l'enseignement, les pays pauvres doivent avoir des conditions comme
dans les autres pays pour enseigner
-demandes : pas trop d'élèves dans une classe/plus d'attention aus sciences humaines : philosophie, histoire, psychologie.../plus d' échange entre entreprises et l'enseignement/enseignement pour adultes aussi/enseignement doit aussi apprendre à interpreter les medias objectivement

projet énergie

-motivation : trop de gaspillage et pollution
-demandes : investir dans l' énergie propre

projet argent

-motivation : l'aspect spéculative a des conséquences désastreuse dans le monde
-demandes : uniquement utilisation administrative de l'argent/une monnaie mondiale avec la même valeur partout/les banques doivent s'unir

projet gestion de la société

-motivation : les décisions sur qui a le droit de travailler ou guerre ou pas de guerre...sont toujours pris par l'élite politique. Les dirigent politique ne peuvent pas faire une politique qui va contre le programme globale. Ceux qui prennent les décisions dans les parties politiques et les syndicats suivent toujours ce que les spéculateurs veulent . On tourne dans des petits rond au lieu de résoudre les problèmes sur d'une façon mondiale. Si on va suivre leur logique, cela voudrait dire qu'on doit tous aller travailler pour le salaire le plus bas du monde...leur capitalisme effondrait vite alors. Ils existent des groupes qui veulent prendre une autre chemin, mais ils sont divisé sur l'interprétation de l'histoire et sur les tactiques à suivre et ils bordurent uniquement sur le bataille classique des syndicats : des bon salaires sans liaison mondiale et alternative globale
-demandes : tous les demandes des autres projets/ organisation des élections alternatives sur internet ou pression des comités sur les gouvernements nationaux ou administrations communales ou syndicats/
propagande pour un nouveau système d'élections internationale: d'abord pour une programme mondiale et après pour les dirigent. Pour neutraliser le boycot des grands spéculateurs il y aura pas des nationalisations. Sur le projet 'gestion de la société' on pourra élire les dirigent pour la justice, pour l'administration de la population et le premier qui aura une fonction pour coordiner Un jour les élections des dirigent de projets remplaceraient les élections classique et par projet et province quel un sera envoyé au gouvernement continentale. Le gouvernement continentale formerais le gouvernement mondiale. Principe de base pour organiser ces éléctions serait le nombre de habitants d'un province.
Les comités locale pourraient avoir des moyens de controle sur leurs communes et entreprises.

projet relations

-motivation : on devrais apprendre à travailler sans la discipline qui impose le système ancien et on devait de plus près avoir un intérets pour les problèmes de le monde de nos jours
-demandes : accompagnement psychologique pour des problèmes subjectives entre les gens/
des medias objectives et indépendentes du capital spéculative

projet santé

-motivation : de nos jours on utilise trop de médicaments, c'est mieux d'attaquer les sources des maladies comme la pollution, le stress, la culture commerciale, pas assez de contact avec la nature, tensions psychologiques
-demandes : produits naturelles de bon qualité, établissement d'un infrastructure médicale dans les pays pauvres, des soins médicale pour tout le monde (petite contribution de tout le monde)

Plan d'action

Si la volonté et la nécessite pour discuter l'alternative collectiviste devient plus claire on peut commencer à inventer des

actions. Organiser de la pression sur les mandataires politiques classique,
des arrêts de travails pour discuter l'alternative. Exiger du patronat qu'il paye les mêmes salaires dans les pays pauvres... . Des manifestations pour exiger des Nations Unis l'abolition des guerres et de la pauvreté en imposant les demandes de l'alternative collective. Tous les premiers des différents gouvernements doivent avoir un réunion pour aux moins interdire toute spéculation dans l'économie, même salaire pour le même travail, reconversion de l'industrie militaire, etc... .
https://deblogfilosoof.bloggen.be of https://www.filosofischverzet.be

, hopelijk loopt het de volgende eeuw Toemaatje: Je roerde alles tot diep in de kern, schreef het gebald neer, de noodzaak aan geconcentreerde vertaling, raak je niet kwijt. Hoe hoger je bewustzijn van andere mogelijkheden, hoe meer geduld om alternatieven leefbaar te houden, te organiseren. Ideeën laten groeien vereist naast het spontane, discipline en inzet, gekruid met passie en zelfkritiek ,anderen met bewustzijn wapenen, streefdoelen vooropzetten. Het nieuwe dat doorbreekt geeft voldoening, 't einde ervan vaak door de ouderen niet meer meegemaakt. Het totale bewustzijn van overkoepelende kennis, blijft vrijblijvend indien er geen daden op woorden volgen. De synthese van iedere ontgoocheling werpt zijn onverwachte vruchten af en de rijpheid komt met de bereidheid om nieuwe vragen te stellen. Momenten dat je denkt genoeg gegeven te hebben, zijn de voorlopers van nieuwe initiatieven...zelfs al botst onoordeelkundigheid voor een langere periode tegen je op. Je geeft het niet op als andermans passiviteit, onbegrip ,verveling, negatieve emoties blijven steken in geestelijke tering. Daar waar het individualistisch snobisme de eenheidsstructuren v. h. algemeen belang vergiftigen, daar is welvaart niet ok.

Commentaarstem bij documentaire in 2036

"Nog niet zo lang geleden was de aarde een plaats met extreme tegenstellingen. Gigantisch rijk zijn en armoede werden kunstmatig in stand gehouden en oorlogen en milieuvervuiling duurden voort, ondanks alle plannen en mooie woorden. Na de ergste crisis sinds decennia vanaf 2008, zagen regeringen overal ter wereld zich verplicht van uiteindelijk dan toch de banksector, de automobielsector en vele andere grote sectoren te nationaliseren". Het leek de enige uitweg om uit de golf van ontslagen en daling van de koopkracht te geraken. Was de van toen af opduikende term'socialisering van de economie' op 't einde van de eerste 10 jaar van deze eeuw; voor een aanvankelijk nog, door de media als meerderheid voorgestelde minderheid in de USA, nog een scheldwoord; na de golven van niet-aflatende betogingen tegen de immer dalende koopkracht die de ganse wereldbevolking trof, haastten de *bestuurselites* zich overal om tegen dat 2012 in zicht kwam, via ouderwetse nationalisaties om, terug banen te scheppen. Aanvankelijk leek dit te lukken en de gemoederen te bedaren. Na een paar jaar bleek echter dat dit staatskapitalisme niets van het neoliberale kapitalisme had geleerd. Men bleef bedrijven verhuizen naar plaatsen waar men goedkopere lonen betaalde, daar de nieuwe staatselites met hun nog uitgebreider ministeries en kabinetten, nu , in navolging van de vroegere grote aandeelhouders, een te groot stuk van de koek naar hun toe wilden halen. De grote banken waren al enkele keren 'gered', maar bleven speculeren met fictieve waarden, zodanig dat het, net als de winsten en de toplonen van mediafiguren en ceo's om mottig van te worden was voor mensen met een uitkering waarvan een heel groot stuk naar huur ging. Weer ging men na een aantal sociale rampen, onder druk van de straat, over tot andere maatregelen die de egoïstische reflexen van bepaalde groepen aan banden legden. De gebeurtenissen destijds, leken veel op de ineenstorting van het voormalige Oostblok in Europa. Met dit groot verschil, dat de meerpartijendemocratie die slechts enkele jaren eerder overwegend voor enge Vlaamse, Baskische, Coriscaanse, Schotse, Amerikaanse, Chinese, Russische...enz... en neoliberale oplossingen stonden; voorlopig nog in zijn 'oude vorm en gedaante ' in tact bleef. Een deel van de maskers vielen spoedig toen na 2014 op alle vlak de chaos dreigde. Neoliberalen werden plots voorstanders van nationalisatie en schoven op naar een verregaande vorm van sociaaldemocratie, wat in de praktijk betekende dat men dan toch bereid was om aan inkomensverdeling te gaan doen. De klassieke partijen van centrumlinks echter, werden nu echter gedomineerd door de vroegere linkervleugels. Na het vallen van de illussies die men nog in het beurssysteem en de absolute vrije markt had, begonnen de in stemmenaantal kleinere, maar in werkmiddens gegroeide, linkse partijen dan toch aan een forse opmars. Vanuit burgerlijke middens werd er al gespeculeerd op bestuurscoalities van centrumlinks met links ... maar het was te laat. Tegen dat de noodzaak van een functioneel werkbare internationalisering in plaats van nationaal staatskapitalisme, doorgedrongen was, was het aantal werkonderbrekingen, stakingen, ja zelfs complete bezettingen van fabrieken, die in een internationaal kader onder zelfbeheer wilden produceren...zo groot...dat de ene regeringscrisis de andere opvolgde. Uiterst rechts zag zijn kansen schoon en begon openlijk voor fascisme te pleiten. Het merendeel van de bijna permanent tot actie en zwarte markt veroordeelde overgebleven kleine boeren, zelfstandigen en middelgrote ondernemingen; samen met hun werknemers en die uit de grote sectoren, hadden hun kuiperijen echter door en na een tijdje uit betogingen te zijn verjaagd; vielen hun tot clubjes verworden organisaties uiteen in door bepaalde delen van staatsveiligheidsdiensten gemanipuleerde groepjes, waarvan er sommige door bomaanslagen rechtsgezinde staatsgrepen wilden uitlokken. Ook dat pakte niet lang verf, het internationale verzet tegen het drijfzand waar de economie in verzeild geraakt was, was zo sterk dat hun netwerken één voor één opgedoekt werden. Eén van de gevolgen uit de woelige ontwikkelingen in die tijd, was ook dat ondernemingen eindelijk weigerden de invloed van de maffia wereldwijd, nog langer te dulden...zelfs daar waar ze zich door omkoperij en afzetterij een stevige poot in de politieke en gerechtelijke wereld hadden verworven. Ook mensen uit landen met in feite een kastesysteem of een dominantie van zogezegde geestelijken op de politiek, wierpen hun juk af. Werknemers sloten zich aaneen in provinciale *interbedrijfsvergaderingen*, die de ordewoorden van de vakbondstoppen, om toch maar blijven sociale regelingen voor sluitingen te aanvaarden, naast zich neer legden. Ze vaardigden afgevaardigden naar de deelstaatbijeenkomsten of de federale vergaderingen af en kwamen meer en meer onder invloed van partijen die via hun internationale analyses deze eerste wereldwijde golf van verzet probeerden te coördineren. Eén van de meest heikele thema's was het al of niet aangaan van coalities met de partijen van de oude garde. Op een internationale bijeenkomst van het bestuur van het overkoepelend orgaan van de

actievoerders, werd bijna met unanimiteit besloten van een nieuwe soort van verkiezingen uit te schrijven : internationale programmaverkiezingen.

De verkiezingen zouden in twee ronden gehouden worden : eerst een referendum rond het afkeuren of goedkeuren van het programma en daarna projectverkiezingen die de dirigenten van de verschillende projecten (wonen, werken, transport,energie, telecommunicatie…) in hun job zouden moeten bevestigen. Via het provinciaal niveau zouden ook de vertegenwoordigers van de deelstaten, federaties in één moeite kunnen worden verkozen. Het programma, de verkiezingen en de projecten kon je destijds op internet volgen http://bloggen.be/conscience2008 Na die eerste wereldwijde verkiezingen van 2024, na ongeveer 12 jaar van sociale strijd met vallen en opstaan, werd er begonnen met de omschakeling van de wapenindustrie, het gelijk loon voor gelijk werk-principe, (in Bangladesh, zowel als in België,) de creatie van een niet-speculatieve wereldmunt, …enz. Wereldwijd werden er, per duizenden, deftige woningen gebouwd voor de meest behoeftige, er werd zelfs een nieuwe manier om lonen te berekenen ingevoerd.

Op termijn had je voor elke dienst een soort abonnementensysteem, waarvan de prijs afhankelijk was van het aantal werknemers in de sector; wat op termijn er toe leidde dat je alleen nog voor kleine aankopen geld of een kaart nodig had. Huren werden gehalveerd en huizen betaalbaar. Ecologisten zagen steeds meer verwezenlijkingen doorgedrukt. Zo herschreef men de geschiedenis. Had U gedacht dat de geschiedenis op een andere manier te herschrijven viel, rekende U destijds op de goodwill van de multinationals ? Had U misschien gedacht dat een handvol overblijvende topfiguren van enorme multinationale monopolies, die zowel bijvoorbeeld medicijnen als granaten maakten, de hele wereld verder zouden opkopen en daarna zouden beslissen van hun productie zo maar gratis uit te delen aan eenieder die nog zou willen komen werken ? Hmm, werken op vrijwillige basis, misschien een leuk idee tegen 2056 als het huidig systeem van een wereldregering op basis van een duidelijk programma en projecten omwille van sabotage of enge groepsbelangen, weer ophoudt met zo technocratisch en functioneel te zijn; zo zonder oorlog en armoede en vervuiling en stress. Wat een arme drommels die grootouders toch "! ! octo 06/08/2009 donderdag

Gids bij het militeren in de sociaal-politieke wereld Melkboeren betogen zonder fruitboeren, Opelarbeiders zonder de mensen van Janssen Farmaceutica, het Spoor zonder de mensen van het ministerie van Financiën bijvoorbeeld. Eenieder lijkt in zijn eigen hoekje bang af te wachten wat er nog voor de sociale deur staat. Eigenlijk doet 'men' met 'de mensen' wat 'men' wil,want ieder conflict wordt geïsoleerd en gesteriliseerd door elk dossier opzettelijk tot een administratief onontwarbaar kluwen te maken. Het simpele feit dat iedereen een inkomen zou moeten hebben en de achtergronden van het bredere waarom van een recessie bijvoorbeeld, tellen niet mee. Deze lijnen zijn voornamelijk bedoeld voor mensen die het nut er niet van inzien om met Baskische, Vlaamse en andere vlaggen gaan te zwaaien of te gaan affiches plakken voor de haven -en andere moderne baronnen die op de totale vrijemarktpartijen staan, en zo zijn er vele partijen, allen met een andere vermomming. Tijdens onze opvoeding werd ons ingeprent dat 'links' stond voor geen eigen huis, geen persoonlijke bezittingen, geen private landbouwsector of geen kleine en middelgrote bedrijven en zo meer. Onzin natuurlijk. Vooral in de VS is een dergelijke hetze nog altijd aan de gang. Obama kan er van meespreken, nu hij dagelijks door de nieuwszender 'FOx' als communist opgevoerd wordt. Wetende hoe vernauwd het klassebewustzijn is, voelt de sociale mens in de VS zich bijna verplicht van voor één van die twee partijen te stemmen en niet op een mogelijk alternatief…om de grootste schurken van de macht weg te houden. Je houdt het niet voor mogelijk dat het er normaal gevonden wordt dat 1 president over begin en einde van een oorlog kan beslissen, bijna zonder goedkeuring van het congres, maar niet over de gewoonste zaak van de wereld, het invoeren van iets dat een beetje op onze sociale zekerheid lijkt.

Je wil je inzetten voor een beter draaiende wereld waar je meer tijd voor zinnige zaken hebt en je zoekt een samenwerkingsverband met anderen ? Je wil in een grotere partij werken, de sociaal-democratische bijvoorbeeld, want je vindt dat de kiezers hun bed toch te ver weg staat van de politiek om in grotere getale voor meer inhoudelijke programma's te stemmen en dat je daarom beter de conservatieven aan de top van je gekozen partij weg moet krijgen. Je eerste stap zal dan waarschijnlijk een lidkaart zijn. Je wil je werk-en woonomgeving met eerder antikapitalistische accenten bereiken. Je komt tot de vaststelling dat je een groot deel van je tijd in niet politieke activiteiten moet steken : smuldagen, bals en zo verder…er moet immers geld in de kas komen…zelfs in een tijd dat de belastingbetalers de grote partijen hun rekeningen spekken. Je wordt in oppositietijden door de niet partijleden veel minder gewantrouwd. Je gaat hen in zoverre ze het nog kan schelen, hoop geven, in de wetenschap dat regeringsdeelname al het gene waar je je wil voor inzetten enorm sterk verwateren zal. In tijden van relatieve welvaart, zal je merken, hebben weinigen een boodschap aan de collaboratie van het reformisme van de laatste 100 jaar. Als je erin slaagt van binnen een reformistische partij een tendens op te bouwen, zal je merken dat die eerst met een verscherpende economische crisis een invloed binnen de partij en hopelijk binnen een regeerprogramma zal kunnen uitoefenen. Je droom van een absolute meerderheid binnen of voor je partij zal constant worden aangevreten door arrivisten binnen de partij, een partij is (partijen zijn) realiteitshalve zo een beetje een bloedstaal van de samenleving. De meest bewuste en onbaatzuchtige leden ervan zijn vaak minderheden. Dra zal je merken dat de machtige partijbonzen het boven allerlei ingewikkelde partijstatuten uit, voor het zeggen hebben, zelfs al weten de partijleden dat alternatieve kandidaten aan een gemiddeld arbeidsloon willen zetelen. De vaak onderschatte psychologische redenen daarvoor liggen voor de hand. Eén vierde van de jobs zijn overheidsjobs. Zestig procent van de kiezers verwacht uitsluitend dienstbetoon van zijn politiekers. De voordelen van grotere belangengroepen in de maatschappij (ook binnen de werkersklasse), wegen niet op tegen de nadelen voor kleinere groepen (laaggeschoolden, werklozen…). Weinigen durven kleur bekennen, want dan moeten ze uit hun schelp komen en dan verliezen of missen ze hun job, hun statuut enz… . In een dergelijke situatie van immobilisme vindt je weinigen die de energie en de moed opbrengen om zich op een andere manier met politiek gaan bezig te houden. Slaag je daar niet in, dan heb je de keuze om binnen een kleinere partij te gaan werken, waar men een programma hanteert dat meer in jou richting komt en er niet die slaafse carrière cultuur heerst. Dan moet je nog het geluk hebben dat de acties waartoe beslist wordt en waar je de straat voor opmoet, je ook liggen. 100.000 handtekeningen tegen

een bepaalde extreem-rechtse partij gaan ophalen, lijkt me niet een propagandistisch actiepunt, je moet meer laten zien waar je voor staat, dan uitpakken met waar je tegen bent, vindt jezelf misschien. Bovendien, wat er in het buitenland gebeurdt, beïnvloed de dingen in eigen land, maar zo ver wensen de meeste mensen en leden van partijen niet te denken. De eigen sector, het eigen loon, is vaak dé norm...en internationale solidariteit iets voor met Kerstmis. Je gaat merken dat te ver doorgedreven theoretische beschouwingen nu niet bepaald een éénmakend effect op de kleinere partijen hebben en je wil een praktischer aanpak en je wil niet je eigen gezichtspunten op bepaalde internationale problemen opgeven. In naam van, weer die 'vrijheid' een onafhankelijk Tibet of Koerdistan vragen is vragen voor versnippering op basis van 'volk' of 'taal'...iedereen die zijn eigen taal spreekt zou geen probleem voor werkmensen mogen zijn. De tijd van oprichting van nieuwe Staten vindt je immers voorbij, de wereld moet één natie worden en dat kan beter wanneer culturen zich aaneensluiten. Na de oorlogen na de instorting van de USSR, verdedig je niet diegenen die om een Westerse vorm van democratie voor China staan te drummen, zelfs niet binnen Trotskistische organisaties. Je verdedigt een ander verkiezingssysteem voor Cuba, niet op basis van een terugkeer van die partijen, die het levenspeil van Cuba naar dat van Haïti zouden degraderen, maar op basis van het rechtstreeks op projectlijsten verkiezen van de ministers, zodat diegene die niet voor degelijker wegen zorgt bijvoorbeeld, na een tijd de laan uitvliegen kan...ipv door 'de' partij te worden beschermd. Je weet dat een organisatie of organisaties nodig zijn om vooruit te raken...dat de wereld steeds meer een maximum dan een minimumprogramma nodig heeft. Je ziet meer en meer het belang van centralisme in. Je begint te snappen dat het wel eens zou kunnen zijn dat recessies via de loonstrijd systeembevestigend werken en dat het soms in ontbinding verkerende kapitalisme in zijn zogezegde aartsvijand, de werkersklasse, tevens, niet zijn doodgraver, maar zijn bondgenoot en redder vindt...als men alleen van looneisen uitgaat binnen een bepaald systeem, zonder structurele hervormingen of desnoods een ander systeem te eisen. Wat er ook van zij, de kapitalistenklasse blijft nog altijd veel beter georganiseerd, zodat sociale raden die in woelige tijden fabrieken in internationaal gecoördineerd zelfbeheer zouden willen gaan beheren, nog verre toekomstmuziek zijn... wanneer zelfs de crisis van het kapitalisme zelf onvoldoende bondgenoot van andere samenlevingsvormen blijkt te zijn. Zolang de Westerse meerpartijendemocratie niet resulteert in radicalere officiële standpunten tegen de plundering van de wereld door enkelingen ...la lutte doit continuer... .

Artikelenreeks : 'Waarheen met de demokratie' ? via skynet 'jouw nieuws' en

http://filosofischverzet.skynetblogs.be octaaf c

<u>Wanneer worden de wereldleiders oorlogsmoe ?</u>

De voornaamste oorlogshaarden anno 2008 : Irak en Afghanistan; telkens ging men oorlog voeren tegen leiders die men aanvankelijk handenvol geld toegestopt had. Telkens hing de beslissing om dat te doen van één man af, niet door enig parlement(US Congres)gevolmachtigd..., laat staan door de bevolking goedgekeurd. Ook in Belgie beslist één minister over het zenden van oorlogsvliegtuigen.

VOORUITGANG ? In 1914 stemden 14 van de 98 sociaal-demokraten in Duitsland tegen de oorlogskredieten voor de eerste wereldoorlog. In de aanloop naar de tweede wereldoorlog werd de ekonomie voor een groot stuk in leven gehouden door de oorlogsinspanningen die ook moeiteloos de parlementen doorstonden. In 1964 waren er maar twee tegenstemmers in het congres tegen de misdadige oorlogsvoorbereidingen voor de oorlog in Vietnam. In 2003 stemde de voltalige senaat voor de oorlog in Irak, in het congres was er maar één tegenstem. Hoe ouder dit soort van demokratie wordt hoe erger het ermee gesteld is. In 1964 vertolkte één van de twee tegenstemmers, een zekere Morse dapper de mening dat een president alleen geen oorlog te verklaren had, dat een president de uitvoerder van de buitenlandse politiek zoals de wil van het volk die zag, had uit te voeren. Het volk wil geen dwaze oorlogen en in feite is iedere oorlog dwaas en ingeven door de wil van het diegenen die aan de top van het spekulatie-grootkapitalisme staan. Als gekken reageren hun lakeien telkens hun 'waarden' zakken...als gekken gaan ze in 'hun' buitenlandse politiek over lijken, de azijnpissers.

<u>2008, jaar van de wereldwijde stroomversnelling van de geschiedenis ?</u> De toekomst van' de' demokratie ?

Welk soort demokratie ? Demokratie van de tegenstrijdige groepsbelangen of demokratie van het algemeen belang en de bewuste, niet-egoïstische mens.

In welk een toestand zit die demokratie wereldwijd ?

De vraag 'heeft er daar iemand honger ...of wordt er daar iemand beschoten of is er daar iemand zo goed als dakloos of'... is een totaal andere vraag dan 'heeft er daar iemand wel stemrecht' De vraag 'op welke partijen kan iemand stemmen'...is nog van een geheel andere orde. Al die vragen gaan naargelang de streek waar men woont verschillende antwoorden opleveren. Voor iemand die de sociale en politieke aktualiteit volgt, lijkt het alsof de wereldgeschiedenis de laatste maanden in een soort stroomversnelling is komen te zitten. Niet alleen in België komt er geen eind aan het nationalistisch en communautair opbod, dat gelukkig nog geen etnische haattrekjes zoals in sommige streken van de wereld aanneemt. Hopelijk zijn we hier nog ver af van de dag waarop men de dag na de verkiezingen de uitslag in vraag gaat stellen, zoals dat de eerste keer in de geschiedenis gebeurde

met *Olieoorlogspresiden*t de Tweede uit Texas. Er zijn momenteel drie zich versterkende spiralen in een zich alsmaar versterkende dodendans verwikkeld. De prijzen van de energie, de honger in de wereld en de crisis van het *grotegeldsysteem*, wurgen elke mogelijke gunstige ontwikkeling voor de demokratie. Overheden dreigen totaal geen controle meer te hebben over bijvoorbeeld het feit dat aandelenfondsen ongehinderd voedselvooraden kunnen opkopen om ze wegens de te verwachten schaarste nadien met ploertenwinsten te verkopen.

Oorlogstaal jaagt de prijzen en taxen de hoogten in, huren wordt voor velen onbetaalbaar en voor zover er door de gewone man nog kan gespaard worden kan men zich dan afvragen in welk een aandeelfondsen iemands geld dan terechtkomt. Indien de spekulatie niet internationaal aan banden gelegd wordt, zullen de superwinsten in de olie en andere sektoren blijven stijgen en zal dit geld op de beurzen voor de helft blijven verdampen omdat het niet naar de koopkracht van de mensen gaat.

Geen enkele overheid kan bijvoorbeeld Saoedi-Arabië verplichten van het geld van hun oliesjeiks op te eisen om het probleem van de vluchtelingenkampen in Palestina of de armoede in Afghanistan op te lossen. Indien dat wel het geval zou zijn, een mens zou nog met plezier gaan tanken. Dus, omwille van een gunstige ontwikkeling van de demokratie, gij beroepspolitici...overstijg culturele, taalkundige, etnische en nationale belangen en onderwerp de *grotegeldspekulatie.* Maak dat mensen wereldwijd voor hetzelfde werk hetzelfde loon betaald worden. Hef rechtvaardige belastingen en vooral...zorg ervoor dat mensen, kinderen vooral, overal degelijk onderwijs en menselijke leefomstandigheden krijgen. België zou hierin een voorbeeldfunktie kunnen zijn, maar hier heeft men het te druk met het staren naar de eigen navel. We gaan ons toch niet laten zeggen dat we de politiekers krijgen die we verdienen ?

Modern gebed : Aan iedereen

Die het leven hongerig liefhebben blijft. Die weet dat er niets zonder gekende of nog onbekende vormen van energie kan bestaan. Die weet dat leegte niet bestaat, maar dat je ze in je leven wel oproepen en scheppen en overkomen kan. Die zich niet door de ideologie van 'verdeel en heers' laten overwoekeren heeft. Die in het bestaan allerhande soorten bewustmakende en levensnoodzakelijke evoluties naar meer zin ontdekt. Die weet dat vooruitgang op alle vlakken van het bestaan aangegrepen worden moet. Die vanuit diverse tastbare werkelijkheden zoals allerhande soorten wetenschappelijke kennis en diepgaand geanalyseerde gevoelens, reeds de kunst van het intuïtieve observeren beheerst. Die vanuit de kracht van deze innerkommunikatie probeert te kommunikeren. Die de waan en de echtheid, het kaf en het koren, al onderscheiden kan. Die weet dat ook de eenvoudigen van geest je kunnen vooruit stuwen en dat eenvoud de sleutel tot het begrijpen van het complexe is. Die de 'aanraking' en het zich willen verwerkelijken van positieve waarden in het lezen en uitspreken en vergelijken van woorden ervaart. Die de samenhang van de gebeurtenissen in z'n leven als wisselwerking met de totale eenheid van alles kan zien...en daardoor zijn individueel en kollektief bewustzijn verhoogt. Die weet dat het denken over z'n eigen leefwereld onlosmakelijk verbonden is met het denken over de wereld in z'n totaliteit. Die, misschien onderbroken, maar immer konstant aan de kwaliteit van de communicatie rondom zich werkt. Die begrijpt dat al het vorige in een nieuwe manier van met mekaar en zichzelf omgaan zal resulteren. Die beseft dat het beheersen van de dynamiek achter het persoonlijke samenleven van mensen; van de kleinste kernen tot de algehele wereldmaatschappij; dat dit alles al op zich een nieuwe vorm van kunst is... een kunst die van een gezonde innercommuniatie vertrekt. Die weet dat het individuele en kollektieve kennen tot een hogere mate van bewustzijn leidt...en dat dit bewustzijn de wegen naar het kwantitatief en kwalitatief betere opent. Die weet dat bepaalde asociale verhoudingen een politieke bedreiging in zich dragen. Die weet dat alles zich uiteindelijk toch ontwikkelen kan in de richting van wat het optimaal zijn kan. Die weet dat gedachten en strukturen die het nefaste deel van het oude willen in leven houden op kleine en grote schaal schade aanrichten . Die beseft dat sommigen die dit alles nog niet goed verwoorden kunnen, soms meer bereiken en soms meer uitstralen dan zij die dit alles snappen en uitleggen kunnen. Die met dit alles begaan wil zijn...omdat je er uiteindelijk niet meer los van geraken wil. Die de ware inhoud van het woord vrijheid snappen. Die vanuit zichzelf en anderen tot volle rijping komen wil. Die op positieve en negatieve manier tot het opbouwen van ons 'begrijpen' heeft bijgedragen, van de holbewoner tot en met wie we nu omgaan. Die weet dat geld alleen niet gelukkig maakt. Kortom : Graag leven, net als samenleven is de grootste kunst een positieve communicatie daar rond, de jongste kunst.

Liefde en verzet in oorlogstijd **Zoals elk ontmoeten geschiedde het kruisen hunner wegen enerzijds onder de door de wereldgeschiedenis geschapen voorwaarden én onder de begeleiding van de wetten van de aantrekkingskracht der wegen die zielen met mekaar omgaan doen. We schrijven juni-juli 1943. Het was weer rond de tijd van de jaarlijkse kermis in het gehucht Rhode, waar, zoals in de andere gehuchten nog een meerderheid van de bevolking de kost met boeren verdiende.** De meeste boeren hadden een klein boerderijtje met een paar koeien en verdienden, zelfs in oorlogstijd, geen fortuinen. Het gros van hen en hun afstammelingen zou na de wereldoorlog de rangen van de loonafhankelijken gaan vervoegen. Een gehucht was toendertijd nog zoiets als een deelgemeente nu. De tijd van vóór de tv, toen ieder dorp minstens twee cafees per gehucht telde. Oorlogstijd, ook in België. Toen reeds hadden sommige extreem rechtse Vlamingen het niet zo hoog op met twee gemeenschappen die erin slaagden één natie te vormen. In de tweede grootste stad van Antwerpen orakelde rond die tijd een Vlaamse, toen noch '*Vlaamsche'* priester tegen het voornamelijk als goddeloos afgeschilderde communisme. Een man van God was hij duidelijk niet en hij moet nattigheid gevoeld hebben toen hij iets zei over "Vlaanderen sterf en verrijs weer". Het Vlaanderen zoals hij dat zag was aan zijn doodsreutels begonnen... Geen enkel gehucht, geen enkel dorp, géén regio, géén land kan alleen bestaan. Na de ellende die de in soldatenpakken gestopte Duitse en Russische werkmensen in Stalingrad in januari hadden uitgestaan, betekende de slag bij Koersk het einde van de plannen van de naar de buitenwereld als arbeiderspartij gepresenteerde fanclub van de toenmalige Duitse wapenproducenten. In Italië werd er een fascist die zich voor de misleiding van het volk eerst misleidend als 'socialist' probeerde te vermommen... opgehangen. Had de bewapeningseconomie aanvankelijk de Duitse

werkgelegenheid driest vooruit geholpen, nu werd de recessie van de jaren dertig er ondermeer in de USA door opgelost. Toppunt van debiliteit van zo'n wapeneconomiesysteem, waren die lieden die in tijden van naöorlogse werkloosheidspieken meenden iets als "*ne goeien* oorlog, dat hebben we vandoen" te moeten uitkotsen. Ze zijn wel goed bediend geweest in de jaren na de tweede wereldoorlog, met Vietnam voorop.. .Dan zijn de zogezegde goddelozen en de zogezegde communisten veel braver geweest... maar dat wist ik als ongeboren zoon van mijn ouders op de kermis in Rode nog niet. Het moet nogal een tijd geweest zijn, besef ik nu eens te meer in 2006, 62 jaar later als prille vijftiger. Het oorlogsverzet kwam van gewetensvolle mensen zoals m'n grootouders die 'onwettelijk'-verklaarde personen een schuiloord boden. Of ze nu gewoon wilden verder boeren en niet voor de oorlogsindustrie wilden werken of als overzees piloot uit zo goed als opgejaagd wild waren... geholpen werden ze. Het was de tijd dat je moest kunnen zwijgen als een graf en hopen in het beste van binnenin de mens... en uit je doppen kijken dat je door geen enkele strekking van het verzet gedomineerd werd... of dat de collaboratie niets in de gaten kreeg. Nu, nu we niet meer moeten zwijgen, zwijgen er tevelen en schrijven er te weinigen over al die streken in de wereld die nog een hel op aarde zijn... en waar m'n z'n leven nog waagt als men z'n nek voor een verbetering van toestanden uitsteekt .De toekomstige ouders hadden geen idee van de verschrikkingen die de oorlog hen nog zou brengen. Ze zaten samen gezellig een pintje te drinken in een cafeetje. Zij was nog maar pas hersteld van een granaatscherf die haar dijbeenvlees vanboven had doorboord. Hij was niet in 't leger gemoeten omdat hij, misschien ook ziek van al die oorlogsellende, dat jaar voor één van z'n longen vocht. Met de foto's van zijn long in de hand slaagde zijn broer er in van zich aan de opeisingen van de bezetter te onttrekken. Mijn ouders kwamen beide uit een ander dorp. Zijn dorp, waar een jaar later, net na de invasie van de geallieerden in Frankrijk, iemand tegen de raad die m'n grootvader gewoonlijk aan het plaatselijk verzet gaf in, iemand uit de collaboratie van het leven benam; dit dorp zou het toneel worden van een vooraf geplande dramatische omsingeling. Het Vlaamse brein achter die omsingeling zou later voor de CIA en nog andere buitenlandse diensten gaan werken. Zijn uitlevering werd nooit bekomen. Rechtse milieus zijn vaak zo verstrengeld dat ze onder een bezetting vaak én samenwerken met de bezetter én het verzet proberen orders te geven. Alhoewel hij nergens lid van was, leunde hij meer bij het linkse deel van het verzet aan... zoals zijn buurman waar de vergaderingen van de partizanen plaatsvonden.

Het soort fascisme dat vóór de tweede wereldoorlog ontstond, vertrok van rijke hebzuchtige mensen die een deel middenklasse en een deel armere mensen meesleurden in hun haat die ze in mensonterende houdingen tegenover vreemdelingen en meer bepaald toen 'Joden', propageerden. Het was voor hun de enige manier om het systeem dat niet zonder superwinsten draaien kan, in stand te houden. Het soort fascisme dat nu de kop opsteekt in welvarender maatschappijen dan vroeger, is veel gevaarlijker...het kijkt niet afgunstig naar de rijken maar neerbuigend naar diegenen die uit de boot vallen. Indien we er niet in slagen het blijven in te dijken, riskeren we ingekapseld te blijven in een uitbreiding van het oorlogsdenken van de dag van vandaag... het op voorhand aanvallen van Staten als dat de burgerij van andere Staten goed uitkomt.
Mensen lijken soms verbonden in het lot te zijn. Diegenen die in de jaren veertig een jaar of vijftig waren en waar de vergaderingen van het verzet plaatsvonden bijvoorbeeld. Twee van de drie verzetsmensen waarover ik het heb, (derde ontsnapte), werden opgepakt en respectievelijk in Breendonk en in Leuven weer vrijgelaten, wat na de oorlog leidde tot speculaties over wat zij onder foltering al of niet hadden losgelaten, terwijl zij zelf het waren die na foltering en loslippigheid vanwege hun voortrekkersrol aangehouden werden. De represailles op het dorp worden soms niet als repressaille voor één bepaalde moord op een collaborateur uitgelegd, maar als een plan dat maanden op voorhand al klaarlag omdat men met de opkomst van de geallieerden in zicht alle sabotageakties van het verzet tegen de mogelijke terugtrekking van de bezettende troepen vóór wou zijn. In Normandië had dit de bezetters al vele verliezen gekost... gedynamiteerde bruggen waarover men niet meer kon terugtrekken en zo in de val zat. In het boek met de visie al zou de represaille dus in een militaire strategie tot terugtrekking gepast hebben, dweilt men de vloer aan met de represaille-theorie... Waarom omsingelt men dan één dorp? Omdat de verzetsmensen meer en meer uit de steden trokken en zich in de dorpen verborgen, stelt men. Mensen die hun leven op het spel hebben gezet om het verzet te steunen waaronder de drie waarvan ik sprak, mijn grootvader ook, een mens wiens vrouw van de één of andere fasco-schurk slaag kreeg en met een kind van haar in een naburig dorp ondergedoken in *koetroggen(*eetbakken) slapen moest terwijl hun andere kinderen elders ingegraven waren. Ik speelde als jeugdige gast nog tolk voor één van de twee Engelse piloten die m'n grootvader bij hem thuis en in de buurt verborg. Ze zijn beiden kunnen ontsnappen. M'n vaders vader...een mens die voor en na de oorlog bij burenruzies geroepen werd om te bemiddelen, een mens die men bijhaalde om doden af te leggen, iemand die kon zwijgen als een graf en om zijn filosofische zwijgzaamheid bekend stond, iemand die een café met volksspelen had en die in allerhande *amoureuse* en andere perikelen om raad gevraagd werd... Iemand die het belang van zwijgen kende omdat wit én zwart soms samen in z'n café zaten, zo iemand staat dan ergens in een boek met het woordje verraad geassocieerd. Ironisch dat de aanleiding voor het feit dat iemand hem onder foltering aangaf een liefdesaffaire van iemand die hij verstopte was... Hij die mensen naar mekaar toebracht als er kinderen werden verwacht... van wie ze ook waren trouwens. Als men geweten had dat hij ook piloten verborg dan had men die zeker gaan zoeken. Er waren zoveel versteekplaatsen bij hem, tot onder de prei in de hof...

ook voor werkweigeraars. Dus heeft hij niets over die piloten gelost... wat zou hij dan meer hebben verteld dan de bezetter al niet maanden van tevoren via zijn infiltranten wist ? Net als vele anderen heeft hij alleen mensen in nood willen helpen en was hij uiterst sceptisch tegenover ordewoorden van om 't even welke verzetsgroep of hun overkoepelingen. Omdat de kennis van iemand uit zijn omgeving als hulp bij iemand van de bezetting werkte, kwam hij vervroegd vrij, niet omdat hij de pagina's met namen van inwoners uit de gemeente zou ondertekend hebben. Het zullen bijna alle namen van de gemeentebewoners geweest zijn, vermits sommige van veertig pagina's spreken. Daar krijg je makkelijk duizend namen op... en zovelen waren het er toen niet. Men vroeg aan alle aangehouden of men die of die kende, natuurlijk kende iedereen iedereen. Wie weet zette diegenen die bij Himmler en ga zo de ladder dan maar af, op een goed blaadje wilden komen niet gewoon een geweer tegen iemands hoofd als je dan niet tekende. Na de oorlog werd hij telkens weer door de dorpsbewoners in de gemeenteraad herverkozen. Als keizer en keizerin van de volksdansgroep dansten ze nog op de wereldtentoonstelling in Brussel.
Zijn zonen zouden later bewijzen op welke manier vrede hier op aarde mogelijk is. Ze zouden hun leven lang het in de streek geoogste en in hun frigo's bewaarde en in de streekveilingen verzamelde fruit naar binnen-en buitenland verhandelen en voeren.
Analyses van wat er werkelijk gebeurde, mogen er niet toe leiden van al diegenen die aan het verzet deelnamen nu tegen mekaar op te zetten. Het zijn altijd diegenen aan de top die de kleine man gebruiken en doen marcheren. In de tijden van bewapening in de jaren dertig werden de vakbonden zelfs ingeschakeld om de bewapeningswedlopen mogelijk te maken, en niet alleen in Duitsland. Het volk had overal principieel tegen zo'n dingen moeten zijn. Net zoals men nu tegen de huidige bewapening zou moeten ageren, maar dan met een actieplan dat door miljoenen betogers wereldwijd aan alle regeringen kan worden opgelegd.

Het boek dat leven noemt **Niets is 'echter' dan het beleven van het leven zelf, hoe echt kunst ook is. We zitten met ons allen in een echte roman die al eeuwig bezig is. Personages wekken andere personages tot leven en verdwijnen weer. Sinds duizenden jaren proberen we al dat bezig zijn in tekens om te zetten. Hoe meer je er van snapt, hoe moeilijker het in woorden om te zetten is.** Het goede dat een mens doet leeft tijdens en na z'n leven door. Het kwade ook. Positief en negatief vullen mekaar aan in interacties. De zin ervan, een allesomvattend, machtig iets. Je kan pas observeren en reageren vanuit een evenwicht waar je dagelijks aan werken moet. Enkele tips. Wetenschappen kunnen ons logische verklaringen voor het leven geven. Een getraind observeerder ervaart meer dan alleen de logica der dingen. Objectieve wetenschappers hebben te veel oog en te weinig tijd voor hun vak alleen. Filosofie, psychologie en geschiedenis, moeten als menswetenschappen de overige logica één maken en verbinden met de subjectiviteit van het dagelijkse leven... Theorie verschilt nu eenmaal met praktijk. Godsdiensten probeerden het met ons te doen geloven in goden. Religie, dingen 'reliëren',' verbinden' wat was dat dan? Het omgaan met hoe het leven in z'n geheel ineenzat, was nog ver af. Marxisten probeerden de objectieve wetmatigheden van de geschiedenis te vatten. De subjectieve faktoren hadden ook zij niet altijd onder controle. Einstein bundelde wat al was bereikt en onthulde een nieuw uitgangspunt. Tijd, ruimte en materie werden relatiever dan we dachten. Freudianen toonden voor een stuk de rol van soorten van bewustzijn aan. Toch konden zij geen allesomvattende zin zien in dit leven van ons. Wij zouden allen veel meer 'zinzoekers' kunnen zijn. Een zin die het leven verbindt met het begin, het verloop, het einde(?) ervan.We zitten echter teveel gevangen in allerlei soorten gewoonten en 'pijn'.

Verdomde pretbedervers der wereldvrede ! Op hetzelfde moment dat er een golf van eendrachtigheid en estetische en culturele ontroering over de wereld viel, rukte het leger van Georgië het Zuid-Ossetische landschap binnen om er dood en vernieling te zaaien. Op een niet ontoevallig geplande datum, die inval ...hoe cynisch kan een staatsapparaat zijn ? Terwijl de mensheid zich aan nieuwe hoop aan 't laven was, ontwikkelden zich eens te meer reaktie en tegenreaktie. Terwijl sommige leiders van die mensheid in de Olympische tribune aan 't *applaudiseren* waren, hadden ze misschien in hun achterhoofd de wetenschap dat ze de regering van Georgië hiervoor hun groen licht hadden geven.Er worden op het politieke topniveau weer duistere plannen gesmeed terwijl de sportlui verondersteld worden van tot glorie van hun land het beste en sportiefste van hun eigen te geven. Op de eretribune van de politiekers zagen we ook een zekere Henry Kissinger naast zijn president-specialist- in oorlog staan. Terwijl deze oude oorlogsstoker, die heel zijn leven tal van fascistische regeringen aan de macht bracht, *applaudiseerde,* vlogen de bommen en raketten over een deel van het kruitvat Kaukasus. Terwijl sommigen, laat ons het zo maar zeggen 'in hun gat gebeten waren' dat

hun Vlaamse leeuwtje niet mee mocht opstappen in Peking...vertrokken de Belgische militairen naar een al even uitzichtloos... en explosief oorlogsgebied : Afghanistan en waarschijnlijk Pakistan een dag. Onze premier ging hen uitwuiven en legde ons van in die beeldbuizen van ons uit hoe nodig dat wel allemaal was. Wijselijk vergetend dat, indien het Westen én *de krapuleus* rijke *olieëlite* die boeren ginder landbouwmateriaal gegeven had, dat die machtsbasis van de Taliban allang verschrompeld was. Maar oh nee, brave burgers, de wereldvrede kan er alleen door gewapende inzet komen, maakt men ons wijs, goed wetend dat gewapende vreemde troepen inzetten vragen om g*uerillia* en ander militair verzet is. Hoeveel *boomerangen* hebben aanvallers al terug in het gezicht gekregen.

Was Viëtnam niet genoeg mister H.Kissinger ? Ondertussen stond dus Henry Kissinger daar *te applaudiseren* met nog andere plannetjes in zijn hoofd. Afghanistan militair bezetten vindt hij een strategische 'must'...de seksistische feodale regering van Saoedi-Arabië wiens twintigtal landgenoten bij 9/11 betrokken waren, een geweldige bondgenoot ...al is die regering doof als het om de armoede van geloofsgenoten gaat. Men speel een zeer vuil spel boven onze goedwillige, goedgelovende hoofden. Heeft men misschien met de huidige, in de US-klaargestoomde leider van Georgië afgesproken om de Russische beer uit zijn tent te lokken ? Moest Georgië daarom hoognodig bij de Navo komen ? Vreest men, nu het monetaire systeem in zware ademnood verkeert een instorting van dit systeem met veel sociale onrust die alleen door oorlogstaal en opgewekt patriotisme te hanteren is ? Is de strijd om de afzet-en grondstofmarkten al op zo een uitzichtloos punt gekomen, dat men meer en meer voor oorlogsscenario's kiest ? Indien het antwoord op al die vragen 'ja' is...vrees ik dat alleen druk van onderuit op al die betrokken regeringen niet voldoende zal zijn...laat ze opstappen en verkies er vanuit een andere optiek andere ! De koude douche na het hartverwarmende olympische van gisteren, is er teveel aan. Staatskriminelen à la Henry Kissinger en hun loopjongens à la Bush en andere oligarchen, of ze nu in Rusland, Texas, Georgië of waar dan ook wonen...wordt het geen tijd dat diegenen die jullie aan de macht verkozen jullie via hun parlementaire verkozenen afzetten...of zijn die daar te laf voor en al te zeer betrokken of te angstig vasthoudend aan hun job. De ekonomie wordt onophoudelijk geherstruktureerd... een deel van het politieke personeel vraagt er gewoon om om af te mogen vloeien. Te weinigen hebben hier zicht op en daarom gaat alles zijn gewone gangetje. Nog minder reageren. Aan de stembus is het merendeel gewoonlijk al vergeten waarover het in de wereld gaat. Kerstmis is mooi, nieuwjaarswensen, sportevents, olympische geest...maar nu moet het verdomme genoeg zijn geweest ! Een motorijder die door een woonwijk raast, gaat op de bon...juist goed natuurlijk...politiekers die zich achter de oorlogretoriek van een bepaalde toplaag scharen hebben totnogtoe alleen maar standbeelden en fortuinen en oorlogskerkhoven vergaard. Iedere bijkomende oorlog brengt het risiko op een treffen met massale slachtoffers dichterbij. Is de wereld dan toch niet aan de *zachtaardigen* ? Nee toch ! ter herinnering :

Dagelijks Olympische Waarden oefenen Een tsunami van politieke recuperatie overspoeld de wereld. De olympische spelen zouden iets moois en *helends* moeten zijn.De grootste overtreders van de mensenrechten slaan ons om de oren en ogen met hoe het dan wel met de wereld zou moeten. Net op een moment dat we even de gevaarlijke, niet door het parlement goedgekeurde inzet van 'onze' straaljagers zouden kunnen vergeten. Voor al u het allemaal even teveel wordt :

de twaalf geboden ontwikkel het sterkere in jezelf-tracht naar objektieve kennis-overwin je negatieve emoties-wees solidair met rechtvaardigen-doe jouw deel van het werk-neem de tijd voor stilte en natuur-geld was een middel, geen doel-ontdek de ware betekenis van trouw-leef niet alleen om te werken-overmatige konsumptie vervuilt jezelf-ontdek de symboliek van de zin van het leven-kunst brengt je dichter bij de kern van het leven : zin van onzin scheiden / octaaf

WallStreetCrash 1929bis ? Hoe een tweede Wall-street 1929-crash te vermijden ?_Waarom de wereldeconomie de volgende paar decennia niet hoeft in te storten._Er is de laatste maanden al schandalig veel speculatieve geldwaarde in rook opgegaan. Wereldwijd hebben de beurzen al gigantisch veel geld aan de consumptieketen onttrokken._Hadden de regeringen het op voorhand geweten, dan hadden ze de superfortuinen meer getaxeerd om de armste lagen van de bevolking terug in die consumptieketen te krijgen en zodoende zou dat dan ten bate gekomen zijn, niet alleen van de investeerders maar ook aan de zelfstandigen en alle andere soorten werkers.

De échte economie is niet de speculatieve ekonomie die alle geldwaardeverhoudingen heeft scheefgetrokken. Om de consumptieketen weer op een ecologisch verantwoorde manier op gang te krijgen zijn wereldwijde afspraken nodig. Wegens het ontbreken van de goede wil van boven af, is er een andere soort van lobbywerking nodig, niet de klassieke lobbywerking van de grootspeculanten maar de druk van de bevolking op haar regeringen en de partijen die er wereldwijd van deel uitmaken. Interne druk van partijleden en verkozenen, zowel als externe druk van zowel werkgeversorganisaties als vertegenwoordigers van de werknemers en zelfstandigen, milieu- en ontwikkelingsorganisaties._ De ziekte van het 'vergaren' zonder investeren en consumeren brengt de economie tot stilstand. Raar toch dat we met een economie zitten die wel steeds moét groeien om niet in een recessie te geraken. De grootgeldspeculanten zullen hun recht van bestaan moeten verdienen en bewijzen dat professor Marx het destijds niet altijd bij het rechte eind had, voordat ze de instabiliteit in de wereld naar nog triestere hoogtepunten leiden._Er zijn nog een pak mogelijkheden om op een ecologisch verantwoorde manier te groeien._We moeten het alleen tegen de stroom in durven zeggen en eisen in onze sociale en politieke organisaties en daarbuiten. We moeten het durven eisen van zowel de toekomstige president van de Verenigde Staten zowel als die van Rusland, China...of welk land dan ook dat enorme bedragen van het Bruto Nationaal Product in de militaire economie vastzet in plaats van in de consumptieketen laten terecht te komen.

Waarom zou een economie moeten stilvallen ? Hoeveel huizen moeten er niet worden opgeknapt ? Hoeveel geld gaat er door spekulatie niet in rook op in plaats van dat er dingen mee gekocht worden of nuttige investeringen mee gedaan ? De economie valt ook ten prooi aan recessies omdat de huidige wereldhandelsverhoudingen maar niet worden gelijkgeschakeld...iedere grootmacht of de zich ontwikkelende wereld als tegenkracht, boycot elke vorm van eendrachtige vooruitgang. Fabrieken zouden alleen mogen sluiten als er geen vraag meer is naar een bepaald produkt...bijvoorbeeld de dag dat alle elektrisch materiaal op het stroomnet

oplaadbaar is, zullen er ook geen batterijen meer nodig zijn. Met gelijkaardige en rechtvaardige produktievoorwaarden (lonen...) en een internationaal eenvormig taxatiesysteem kan je op internationaal vlak een sterke koopkracht scheppen, die recessies naar de geschiedenisboeken verwijst, net zoals dat bijvoorbeeld met de tolpoorten rond onze middeleeuwse steden gebeurd is. Weer zijn het de grootspeculanten die, tegen hun eigen belangen in eigenlijk, de boel saboteren door geen toegevingen te doen, door er niets mee in te zitten dat door hun starre houding de arme boerenbevolkingen van bepaalde landen verder de dieperik in zouden kunnen zakken. Enkele honderden zelfmoorden van boeren in India meer per jaar, daar maalt men in bepaalde middens niet om. Er is nog zoveel te doen om deze wereld een voor iedereen gezellige, en leefbare plaats te maken, om over te schakelen naar oneindige energiebronnen en zo meer...en toch dreigt de wereldeconomie stil te vallen...met alle gevaar voor verrechtsing en onbeheersbaarheid van conflicten er nog maar eens bovenop. We moeten er met z'n allen iets aan doen, uitvluchten tellen niet, de feiten zijn er, de kranten en moderne media bieden ons allerhande informatie op een schoteltje aan...we moeten er tenslotte iets mee doen als het hele proces van leven op deze planneet een zin hebben wil.

terug naar nu :aktualiteit : terrorisme Dat voor gruwelijke mensen alle middelen goed zijn om een doel te bereiken geldt ook zeker voor bepaalde stromingen binnen staten die daarmee al een hele triestige reputatie opgebouwd hebben. We kunnen alleen maar vermoeden dat bommenleggers overal ter wereld gewoon uitgeselekteerde nuttige idioten, *zelfmoordfreaken* en door dwaze idealen verblinde kriminelen zijn, die in opdracht van de druk van dan weer de ene, dan weer de andere finacieel krachtige belangengroep binnen of buiten de staat handelen. Onder het voorwendsel van zogezegde religie en nationaliteitswaanzin een bepaald deel van de ekonomie of andere staten willen kontroleren ...dat is het doel!! Allemaal oppakken en op een onbewoond eiland zetten, kunnen ze mekaar opblazen.

Wat aan de bigbangreeks voorafgaat Is er een energie die de hele evolutie van straling, atoom, molecule, planeten, cellen...tot en met de mens, niet nodig heeft om tot hetzelfde bewustzijn als wij te komen ? Another way of starting a phiolsophical statement is to start with science and use ones intuition, an example of mine : 'is there an energy which did not have to follow the same evolutionary way from radiation, atom, molecule, cel...we...to reach the same consciousness as we' ...very difficult to answer, sometimes literature helps for example when one connects this question with the first letter to the Corintiers in the New Testament chapitre 13 (corinth1.13) about that without love one is nothing...maybe the formless space is the approaching abscence of 'love' or 'knowledge' or 'sense' or call it what you want.

hoe ziek zijn sommige midden-oosten leiders ? In 2006 vochten zogezegd 'Libanon' en 'Israel' (wie is Libanon en Israel? ...toch niet de gewone mens ginder die eigenlijk geen oorlog wil) een oorlog uit waarvoor, achteraf bekeken niet de oorlogsvoerders maar 'de internationale gemeenschap'...de gewone-mens-taksbetaler, mocht en mag betalen. Twee jaar nadat het waanzinnige in puin schieten van mekaars huizen begon, wisselt men nu honderden lijken van toen uit en enkele gevangen en lanceert men berichten de wereldmedia in dat dit allemaal heel heroïsch zou zijn. Heroïsch ? Landverdedigers? Misdadig misbruikte moordenaars in feite. Nuttige idioten om nog groter idioten aan de macht te houden. Die grote leiders-lijders, beheerders van Staten en handlangers van die andere beheerders, de beheerders van een deel van het geld dat wij dagelijks aan de pomp achterlaten, houden ons in hun dwangbuizen gevangen. Eigenlijk zijn wij dus ook een beetje 'gek' met hen mee. Bovendien houdt men de gekken ginder nog in zogezegd 'religieuze' strukturen gevangen, terwijl 'religie', 'verbondenheid' met het leven, de liefde, de dood...voor de *zachtmoedigsten* onder ons, hier en ginder, wel iets anders betekent. De grootste dwangbuis van de knotsgekke gekkenleiders, noemt "er is toch niets aan te doen". Mensen met een filosofisch-verzet-attitude weten wel beter...kwestie van niet gek te worden, kwestie van vanuit een objektief evenwicht te reageren op al die emotionele nationalistische en andere egocentrische onzin die 'men' de wereld instuurt om onze dwangbuizen op tijd wat aan te trekken. De grootste 'dwangbuis' : die van 'er is toch niets aan te doen'

Barack's Berlijnse Beloften Een deel van de publieke opinie is al die leugens om Irak destijds naar een ander tijdperk te bombarderen al vergeten. Eén van de uiterst zeldzame tegenstemmers was Obama Barack. Daarom alleen al verdient hij zeker de steun van de miljoenen Amerikaanse US-tegenstanders van oorlogsvoeren. Een deel van de internationale media probeert ons zijn tegenstander, een man die er ooit op uitvloog om een klein landje als Vietnam te bombarderen als een oorlogsheld voor te stellen. Bij iedereen die bommen op andere mensen gaat afgooien zit er wel ergens een vijs los in feite. Het blijven allen oorlogsmisdadigers. Gisteren,24 juli 08, hield Obama een speech in Berlijn. Dat kan hij dus als geen ander, maar hij mag de fout niet maken van ook maar enige toegeving aan de oorlogsstokers achter de schermen te doen. Al zijn lof op de US-luchtbrug die Berlijn na de eerste wereldoorlog in leven hield, tot daar toe. Veel minder lof had hij voor het Sovjetleger dat 20 miljoen mensen offerde om ons destijds van het naziregime te verlossen. Waar hij het niet kon over hebben, een presidentskandidaat in de US kan zich dat natuurlijk niet permitteren, was het feit dat oorlog altijd een voortzetting van ekonomische strijd met andere middelen is...een nep-uitweg ook uit de steeds maar weerkerende ekonomische crisisen. Er was die crash in 1929 weet je wel...en de tijd dat Duitsers miljoenen mark voor een brood moesten betalen...zoals in Zimbabwe nu. Ook nu verwachten sommigen wat men al een 'meltdown' noemt, niet van de ijskappen, maar van het huidige grotegeldspekulatie-systeem. Dat zijn zaken, die los je niet alleen op met een oorlog te beëindigen en als je niet oppast met ergens een andere oorlog uit te breiden. Streven naar wereldwijde vernietiging van alle atoomwapens is een prachtige stap voorwaarts. Initiatieven opzetten om de armoede uit de wereld te krijgen ook...maar daarvoor moet je ook de uitbuiting en ongelijke produktievoorwaarden opheffen en de s*pekulatieëlite* van heel de wereld op zijn minst goede manieren leren en universeel en rechtvaardig taxeren. Dus, eens je hopelijk zal verkozen zijn, Obama, verspil geen geld meer aan oorlog, maar geef hulp aan de Afghaanse en Pakistaanse boeren en zorg er via de wereldorganisties voor dat arbeiders over heel de wereld hetzelfde geld voor hetzelfde werk betaald krijgen...en dat iedere wereldbewoner een sociale zekerheid als in Europa krijgt...die had je trouwens voor de gelegenheid wel eens kunnen een kompliment maken, maar ook dat kan jij je nu nog niet permitteren, laat ons hopen. Barack was and is against the war in Irak ! About his speech in Berlin :A part of the public opinion maybe has already forgotten, the lies that made US-led Bush jr go to war. Few where the ones who voted against the war...like in the days of Vietnam, like in the days in 1914 Germany. In the US, even if the whole congres would be against the war, they would not be able to stop their president. This would be impossible in Europe. In Europe as wel as in the US, a part of the media tries to present us the other candidate, Mc 'Cain'(the evil one in the Bible) as a kind of war-hero !!!! Someone who flies out to bomb a land, especially when it is not attacked bij planes from another land, is a war-criminal of course...it should

be easy to win from a war-criminal...but people are easily influenced. About the speech itself. The Sovjet-army freed Europe to after worldwar two, they lost 20 million people. War is always a kind of economical battle with other means. Often it comes after financial crashes when poverty sets in on a massive scale. It was meaningful to propose starting to get rid of nuclear bombs worldwide. But one does not stop war by ending one war and expanding another existing war. One must take initiatives to get poverty out of the world. One must not waste money on war no longer. One must help the Afghan an Pakistan and worldwide poor farmers and make sure that the world organisations can oblige every factory to pay the same salaries for the same work, worldwide. When that kind of exploitation stops and when the super-speculators are being put out of power and would be taxed like ordinary people...then war doesn't get a change any more in a world where everyone would enjoy the European social security system.

Michael Moore's waarschuwingen **Op de site van Michael Moore, die je via een link van 'filosofisch verzet' kan bereiken, staat een prachtig geschreven artikel over hoe de democraten alsnog WEER de volgende US-presidentsverkiezingen zouden kunnen verliezen. De tekst is echt de moeite waard en indien je de Engelse taal niet kan lezen, laat iemand hem voor je vertalen. In deze tekst overtreft hij zijn Fahrenheit-humor, ondanks de tragiek waarover hij schrijft.** MM herinnert er zijn landgenoten en vooral de democraten aan dat ze niet overvriendelijk moeten zijn voor de republikein McCain. In feite, iemand die stommelings de Vietnamezen ging bombarderen hoeft niet te worden opgehemeld tot een oorlogsheld. De democraten lopen vanwege de verkiezingskoorts ook het risico zich op internationaal gebied niet duidelijk genoeg van de havikken onder de republikeinen af te scheiden. Dat is niet wat de beloofde 'change' in petto had. Wat op de duur in de hoofden blijft hangen is dat Obama sneller een eind aan de oorlog in Irak wil dan McCain (men is intussen diens uitspraak om 100 jaar in Irak te blijven al misschien vergeten). Moore, ondertussen de maker van al zoveel sociaal geïnspireerde films, raad Obama ook aan van niet te kiezen voor een generaal of een oerconservatief als vice-president, gewoonweg om nog niet-besliste kiezers te winnen. En er rekening mee te houden dat het thema meer vrouwen in de politiek sinds de campagne van mevrouw Clinton nog altijd leeft en zeker zo'n speech van hem verdient als die over de evenwaardigheid der rassen. De verkiezingsstrijd gaat zijn beslissende weken tegemoet, inzet van democratische militanten geboden... en denk maar niet dat "we hier in Zweden leven", schrijft Moore, "hier wint de 'held'"... en Obama, doe vooral niet zoals John Kerry, de vorige democratische verkiezingskandidaat, die op TV loochende van 'Fahrenheit 9/11' gezien te hebben, uit schrik van *vereenzelfigd* te worden met de maker ervan, die een deel van de republikeinse kiezers al als te links beschouwen. Toen wist Moore dat Kerry het niet ging halen.MM zegt ook nog dat verkiezingen in zijn land met 537 stemmen verschil kunnen gewonnen worden, een oproep eigenlijk om niet op de derde kandidaat, Nader te stemmen... alleen maar om een punt te maken. De VS is ook Nederland niet, waar vooral de SP en Groenlinks in de buurt van de klassieke PVDA ginder komen. Wij Belgen zijn momenteel voor een groot deel dan weer de kampioenen van de foert-stem, rechtser en populistischer. Maar er is hoop, in Nederland is men daar al van teruggekomen. Klassieke sociaal-democratische of groene partijen uit het ultra-liberale vaarwater houden is al een hele opdracht en nieuwe linkse partijen groeikansen geven, afhankelijk van land tot land evenzeer. In de VS zit je dan met twee grote partijen, de ene al *neoliberaalde*r dan de andere, maar het zou alleszins crimineel zijn dat de pion van het militair complex van de VS de verkiezingen weer wint. Nationalisme en militarisering doden de hoop in deze wereld die nood heeft aan het omgekeerde.

Als dit weer verkeerd uitdraait, gekoppeld aan negatieve groei en de hele reutemeteut, zal het vanuit filosofisch standpunt gezien minder en minder een zottigheid worden van eens een wereldreferendum te houden over een programma waar eenieder die zich verkiesbaar stelt zich aan houden moet. Enkele van de vragen zouden dan over 'internationaal gelijk loon voor gelijk werk', 'een internationaal sociaal zekerheidssysteem' of 'internationale omschakeling van de militaire industrie' kunnen gaan. Maar dat kunnen we ons nog niet genoeg voorstellen... Toch zou niemand aanvaarden dat in de olympische 100 meter horden bepaalde landen 70 meter voorsprong krijgen.

Opgepast internetfabels ! **Op het artikel 'Michael Moore's waarschuwingen 'kreeg ik een aantal reacties die ver afweken van de oorspronkelijke bedoeling van dat artikel, namelijk de huidige stand van zaken in de VS-presidentsverkiezingen belichten. De film 'Fahrenheit 9/11' speelde ook een rol hierin. Ging het in die film nog om een nogal realistische inschatting van wat niet onmogelijk zou kunnen zijn, ondertussen zijn er een pak complottheorieën bijgekomen.** Bovendien proberen een aantal groepen en mensen via al die *complottheorië*n de meest fictieve tot bizarre wereldvisies te slijten, gebruikmakend van een aantal werkelijkheden die ze dan op hun onderliggend wereldbeeld metsen. In tal van internetfabels heeft men het over 'de nieuwe wereldorde'. Inderdaad, het is een oud zeer dat grote imperialistische mogendheden snode plannen hebben om in het voordeel van hun kleine elites hun invloedssfeer zo veel mogelijk uit te breiden. Ik weet niet hoe ze het geflikt hebben, maar diegenen die de in politieke discussies gebruikte term 'de nieuwe wereldorde' in hun promotiemateriaal gebruiken, zijn er blijkbaar in geslaagd al een zekere aanhang uit de internetsferen te toveren door al die complottheorieën en de nieuwe wereldorde te verbinden met wat zij 'occulte bloedlijnen' noemen. De machtigste mensen uit de politiek, de zakenwereld, de media, de militairen... zouden volgens deze bloedlijnen al duizenden jaren de wereld regeren... 'Ja wadde!' Gevaarlijke uitspraken, die in hun uiterste consequentie tot etnische zuivering kunnen leiden, als je 't mij vraagt. Men misbruikt de bevindingen van de Summerische kleitabletten in het oude Irak van vroeger om te gaan beweren dat 'goden van een andere planeet' in de tijd van de oudste beschavingen hier hun kennis naar hier zouden hebben gebracht en zich met mensen zouden hebben vermengd tot een soort hybride soort... die voortaan voorbestemd was om te regeren. Hoe dicht kunnen we nog bij de paranoia en het fascisme geraken ? Op te maken uit sommige enthousiaste reacties van goedgelovige mensen uit een heel pak landen, zijn die mensen doodsbenauwd voor wat volgens hen nog allemaal komen moet: de wereld één natie, één valuta, één

leger (en op de duur geen meer), daar kan niemand tegen zijn zou je zeggen. Maar volgens de theoretici van deze zogezegde buitenaards-menselijke machtsstructuur in wording zal de mensheid dan tot slaaf gemaakt worden.

De hele wereld is volgens hogergenoemde visionairen al in handen van die geheime genootschappen. Natuurlijk zijn er geheime genootschappen van supersuperrijke gangsters met overal op de juiste plaats hun invloeden. Maar doe de internetwereld en daarbuiten toch niet geloven dat die dan te maken hebben met wezens die van een menselijke vorm naar een reptielenvorm kunnen muteren en weer terug. Natuurlijk is dat best grappig als je president Bush in een cartoon als reptiel naast zijn vrouw in bed kunt voorstellen. Maar al dat fake fabelachtig gedoe speelt juist in de kaart van al diegenen die niet liever hebben dan dat mensen die op een ernstige en eerlijke manier met de huidige machtspolitiek van de blokken bezig zijn, in het hoekje van de mensen 'die ze allemaal niet meer op een rij hebben' worden geduwd. En dat is nu net de bedoeling van dit hele science-fiction circus, denk ik. Ik weet het, ik weet het, nu ga ik reacties krijgen van 'weet jij dan niet dat wij op termijn naar de toekomst toe allemaal een chip gaan ingeplant krijgen'. En ja ik weet dat dit al op zeer kleinschalig vlak al gebeurt en dat daar al geld mee verdiend wordt. Dat daar reactie tegen komt is normaal, maar dat een woordvoerder van één van die groepen achter die buitenaardse bloedbanden-theoretici gaat staan en andersom, dat is pas een gevaarlijke mix van fictie en werkelijkheid. Deze wereld is nog niet gek genoeg zou ik zeggen... dat moeten we er weer bijnemen. Filosofisch verzet blijft dus geboden.

Het denken daagt u uit ! **Vandaag viel de 600ste spreuk van de Bond Zonder Naam in de bus. "Waar begint een betere wereld ?", was de vraag. Als mogelijk antwoord kon je één van de drie bolletjes vóór een mogelijke oplossing aankruisen : bij de buren/in de Wetstraat/bij jezelf. Trek jezelf misschien even terug en denk er eens over na. Ik kwam tot het volgende besluit : bij jezelf. Want je ben een buur en diegenen die in de Wetstraat belanden dat beslis jijzelf toch voor een stuk, beste lezer. Als je dus zonder...** 'Komen er in België verkiezingen aan ' ? Wie weet, want de minister van landsverdediging is niet in zijn krijgshaftige gewone doen, hij laat weten geen grondtroepen naar Afghanistan te sturen. Dat zijn we dus gewoon in electorale tijden. Binnenkort beginnen hier te lande weer de 'pest-de-andere-Belg'-spelletjes. Zou men niet al afgesproken hebben het landje verder weg van een goed voorbeeld voor de rest van de wereld laten te evolueren ? Ik wens echt dat men morgen 'in de Walen' aardolie vind. Een doordenker die U als positieve Skynet-lezer zonder verpinken binnenpretjes bezorgd. De Olympische Spelen zitten er inmiddels op. Om, als het ware, het einde van dit feest van internationale *'verbroederzustering'* kracht bij te zetten, landen er in een paar Hagelandse dorpen een 24-tal 00ievaars op de vooravond van de sluitingsdag. Ze leken ons imposerende, soms muzikaal klepperende roffelaars der hoop. Ze waren wel niet met 2008 zoals in China, maar hun verschijning op hun weg naar 't zuiden was van een majestueuze pracht. 'Brengers van het nieuwe leven' , laat het ons hopen. Hoe groot is de kans dat het de mens en de mensheid de volgende vier jaar lukt om, om te beginnen mekaars grenzen niet binnen te vallen en de mensen die aan 1 euro per dag leven uit hun onmenselijke zware levens te lichten" ? Een nieuwe vraag voor U en bedenk er meteen enkele oplossingen bij. Waar kunnen we ons nog mee bezighouden als U tot de slotsom komt dat het weer niet zal lukken ? Met voorkomen dat we kanker krijgen ? Hoe meer magere Hein om me heen, niet eens bejaarde mensen wegmaait, hoe meer ik genegen ben om te denken dat wijzelf het deel niet-genetisch bepaalde oorzaken van deze ziekte in de hand hebben. Onze suiker moet wit zijn en daarom wordt hij met een soort zwavelzuur bewerkt. Gezonde suiker is bruin dacht ik. Ons fruit moet zo mooi zijn als het velletje van een miss ik weet niet wat... als we het sproeien zouden laten zou de natuur zich na een tijdje herstellen en welliswaar nog fruit met puistjes geven, maar toch zouden we geruster kunnen zijn. Stro hebben we niet zoveel meer nodig, want onze beesten, soms echte bodybuilders doen hun behoeften rechtstreeks in de kelders... Dus bespuiten we het maar zodat het graan zo hoog niet meer wordt. Heeft u ook al van die maïsvelden van een hoogte waar een giraffe zich niet moet voor bukken gezien ? Genetisch gemanipuleerd ? In Duitsland verhuist men bijenkolonies tijdens bepaalde periodes al naar de steden om al die redenen, want hun aantallen kennen een ernstige terugloop. Een klein beetje een filosofische, nadenkende houding over het leven en wat je ermee ten goede doen kan, zou misschien net dat grammetje meer kunnen zijn dat de weegschaal van onze individuele én gezamenlijk te bepalen toekomst in het voordeel van positieve ontwikkelingen kan doen omslaan. Als ik de links op mijn blog en andere blogs bekijk, merk ik dat heel velen er op hun manier al mee bezig zijn... dat u wel degelijk nadenkt over gebeurtenissen bijvoorbeeld. We zijn allen een druppel, soms in een waterval en dat hebben we te ondergaan, maar soms zijn we een druppel op een tuintje nat mos op een rots in de rivier, waar we lekker traag zonnen en nadenken kunnen.

Verbonden gesteenten, verwante mensen Met de jaren en de interesses, groeit ook de intuïtie van een mens. Je zit er minder vaak naast als je bij het aanzetten van een documentaire vlug snapt dat het wel om Kenia zal gaan, aan de mensen te zien. Ander voorbeeld, stenenverzamelaars zullen het begrijpen; je kan aan een steen vlug zien of hij uit het gebergte tussen Frankrijk en Spanje komt. Sommige Griekse slakkenhuisjes lijken wel op de stenen waartussen ze te vinden zijn. Elke soort kust heeft zijn eigen typische schelpen. Om al dat leven mogelijk te maken, hebben de evolutie van de fysica en chemie uit straling, ongelooflijk originele materie tot stand gebracht. Als je een knikker tegen het licht houdt, krijg je een idee van wat een sterrenstelsel is. Ooit is het op een onthutsende manier tot stand gekomen, je moét er eens iets wetenschappelijks over lezen om een idee te krijgen onder welke complexe voorwaarden, een planeet waar biologisch leven mogelijk wordt, tot stand kan komen. Het 'zijn' beschikt

over een heel geniale software die wel op een pre-genetische manier in de fysica, in alle energievormen ingebakken lijkt te zitten. Indien mensen zich nog meer daarover verwonderden konden, zou er veel meer waardering in hen kunnen groeien, meer geloof dat we ons meer in essentiëler dingen in het leven zouden kunnen proberen inleven. Geen borstvergroting, maar eens een cursus geschiedenis volgen, bij voorkeur van iemand met liefde voor het vak. Ook daar ga je allerlei verwantschap ontdekken tussen 2000 jaar geleden en nu, tussen Hadrianus en ook nu nog gangbare praktijken. Als je bij wijze van proef naar het peilen van mensenzielen, aan mensen zou vragen wat ze (indien het mogelijk ware) uit dit leven zouden willen meenemen;...zouden ze dan zoals de Egyptische farao's hun grafkelders volstouwen met microgolfovens...of zouden ze het vakje voor de kennis en liefde voor de eveneens verwante talen en literatuur aanduiden ? Gelijkenissen, gelijkaardige processen; ze hebben allemaal hun eigen rode draad die dan weer de rode draad is voor een nog veel groter geheel. De gesteenten vormden één geheel en dreven uit mekaar en de toekomst brengt weer iets anders voor wie in honderdduizenden jaren dromen kan. Ondertussen mogen we van de vruchten der aarde genieten, alsof het een doodgewoon, banaal iets was. Het is een wonder en er lopen ook weer enkele rode draden en verwantschappen tussen door : hoe we probeerden en proberen van die vruchten eerlijk te verdelen, de sinaasappel en de citroen, elkaars tegenbeeld, maar toch verwant. Het leven niet plezant ? Kom nou.

Het grappige aan onze evolutie **Eerst was ik supersnel...straling weet je wel. Toen begon ik te vertragen...atoompjes gingen me dragen. Daarna begonnen die wat te prullen...en dra zaten we met molekullen. We hadden het kunnen weten, dat moest eindigen met planeten. Wat dan weer redelijk eenzaam was...zo ver van mekaar afstaan...maar dat deden we toch ook al als atomen...maar nu was 't gedaan...want er zaten celletjes aan te komen.** Die celletjes leerden altijd nieuwe spelletjes...ze moesten zichzelf niet meer kopiëren toen ze met sex begonnen experimenteren. Van die celletjessex kwam het eerste orgaan en lichaam...en nog was 't niet gedaan. Tussen allerlei soorten groot en klein is ook de mens ontsproten. Wat had hij een leven misschien. Bleef hij in 't begin in de buurt van z'n bomen hangen, eten genoeg, aan werken ging hij zich niet laten vangen. Nog bossen genoeg, jacht en pluk en op tijd nog andere leuke dingen. Van zodra 't ergens te koud werd zijn we dan van d'ene gordel naar de andere getrokken...altijd maar van 't goeie leven blijven dromen. Toen kwamen er tussen de mensen zij die nooit kontent waren met zomaar genoeg of een beetje...ze wilden stamhoofd, koning, beursspekulant en zo heten. Alles wat voortaan werd gemaakt, eigenden ze zich toe...ze leerden ons werken voor een loon en kopen en verkopen. Zo werd dus het geld, de duiten, geboren...en hoe meer er werd gevochten om die duiten...hoe meer we naar ons schoon leven konden fluiten. Toen vonden de nooit-kontenten dan ook nog eens de wapens uit om anderen hun streken te veroveren. Ondertussen kwamen er velen, ze noemden Confucius, Lao-Tse, Boedha of Onze-Lieven-Heer en den Allah, ze hadden misschien wel goed voor...maar wij hadden genoeg aan de zon en de maan, een kampvuur en eten, aan ons innerlijke bestaan...de rest was allemaal goed om weten en soms goed vertaald. Ook veel filosofen sloven zich door allerlei uitleg heen, iedere tijd volgde ze alle wel en wee op de been. 't Ergste was altijd dat een deel van die tisten alles alleen in dienst van boze machthebbers wisten. In feite kwam het samenleven beheren ons toe, en niet de nooit-kontenten; maar was het al niet te laat...ze bestonden al uit een legertje serpenten, hun pluim of hun bik of hun krijt, altijd tot kollaboratie met het kwaad bereid. We besloten ons wel ten allen tijde tegen hen te keren. Waarom zouden we voor hun onzin blijven kreperen ? We bestudeerden hoe dat toch allemaal kwam...dat we ons steeds lieten vangen door hun telkens heraangepast gezwam. De ene keer riepen ze "'t zijn de heidenen, hak ze toch in de pan". Dan weer "pak ze"want ze lezen de Koran. Nu durven ze wel niet meer te roepen "pak de olie"...maar we zijn nog altijd de dupe verdorie.

De nieuwe baronnen en Obama **M'n grootvader had de oude baronnen nog gekend. Ze waren met de klerus en de kleruspartij of de zogezegde 'liberalen' vergroeid en verwachten in die tijd nog een soort eerbetoon van hun 'minderen'. M'n overgrootvader had nog op een kleine hoeve gewerkt die aan 't kasteel toebehoorde. Op de laatste dag dat hij voor de baron werkte; zei deze hem dat de mest niet dik genoeg op de akkers gegoten was.** Hij had de baron daarop met z'n klikken en klakken in de zeik gegooid en hem gevraagd of "de mest er nu dik genoeg oplag, mijnheer de baron"? De baron had zijn knecht en diens kruiwagen zelfs niet kunnen zien vertrekken van de stront in z'n ogen. Een paar generaties later, zijn de nieuwe baronnen de machtige partijpotentaten en supermanagers. Voor het bekomen van tijdelijke of vaste jobs of om uit het sociale doolhof wegwijs te geraken, is een steeds groter deel van de maatschappij van hen afhankelijk. De belangrijkste politieke daad die de grootste groep van nieuwe lijfeigenen stellen, is het kleurloos blijven.

Dit zolang mogelijk volhouden, heeft het voordeel dat je, naargelang de politieke omstandigheden, op om het even welk politiek paard kan wedden. Nog anderen, de *schatplichtigen*, proberen het door zich in één van de klassieke partijen of beheerraden verdienstelijk te maken...al hebben die aktiviteiten in het geval van de politiek, inhoudelijk weinig met politiek in de geschiedkundige betekenis van het woord te maken (pensenkermissen; naai-en snit...). Deze inzet is veelal meer een weloverwogen spekulatieve carrièrezet dan idealisme : veelal meer een soort ongeschreven code dat je dankbaar mag zijn dat je via één van de politieke zuilen en hun mutualiteiten, scholen of staatsjobs werk hebt. Zelfs in de privésector heb je dikwijls 'voorspraak' nodig om aan werk te geraken. Wie komt er over al die grenzen heen tegen zijn eigen broodheren in, eisen dat werk een recht zou moeten zijn ?Velen aanvaarden de haast instinktmatig aangevoelde nepnoodzaak om het gesofistikeerde verdeel-en heersspel gaande te houden. Je aanpassen aan de heersende machtsverhoudingen lijkt heel natuurlijk te zijn...maar de natuur zelf zit veel subtieler en menselijker in mekaar dan we denken. Net zoals men veelal vroeger de macht van een geestelijke niet in vraag mocht stellen, zo dierf men ook nauwelijks te tornen aan de macht van vaak louter op arrivisme berekende intellectuelen.

De politiekers die we hebben en het politiek en ekonomisch systeem dat we hebben zijn diegenen en is datgene die en dat we met z'n allen tezamen genomen, verdienen, omdat deze een produkt van ons gezamenlijk bewustzijn zijn. Het wordt de hoogste tijd dat ongebonden mensen hun wijsheid in het geschreven en gesproken woord om gaan zetten. Elke 'rede' vertegenwoordigt een bepaalde periode in een ontwikkelingsproces dat onlosmakelijk aan de totalteit van de wereld rondom hun verbonden lijkt. Schrijven en spreken en handelen uit noodzaak om de rondom ons heersende afvlakking en berusting en het gebrek aan enthoesiasme tegen te gaan. Uit noodzaak omdat er nog altijd te weinig symptomen van een daadwerkelijke lotsverbondenheid tussen de verschillende groepen van mensen bestaan; omdat wij ons geen bijenkorf kunnen voorstellen met bijen mét en zonder toelating om te werken;en met bijen die niet moeten werken en met honingpotten beloond werden...die niet tevreden zijn met de kleine hoeveelheden stuifmeel achter hun poten. Wij, gewone bijen schrijven omdat men zonder een gepaste, overkoepelend ingestelde mentaliteit, niet tot een rechtvaardige en sociale organisatie kan komen...ook niet als je toegeeft op de theorieën die je uit de praktijk hebt geput...en gezeefd en nog eens gezeefd. Ik schrijf omdat als in een maatschappij de groepen op het geheel primeren, dat je dan een soort kanker krijgt, net zoals in bepaalde cellen van organen kanker begint als het deel geen rekening meer houdt met het geheel. Hoe noemt men trouwens een beperkt gedeelte dat een groot geheel al herhaaldelijk heeft uitgeroeid : kanker of oorlogsimperialisme ? Ik schrijf omdat je door tegenstellingen aan de oppervlakte te krijgen men nog iets bijleren kan. Ik schrijf om door het kollektieve verleden versplinterde groepen een werkzaam gemeenschappelijk alternatief kunnen aan te bieden. Verleden, heden, toekomst...een toekomst die, onopvallend een onderdeel van het verleden en het heden lijkt te zijn. Wordt de geschiedenis immers niet bepaald door de omstandigheden waarin mensen leven en de stimulansen van hen die daarover nadenken ?

Eén van de mensen die momenteel op het hoogtepunt van het naar buiten komen met zijn gedachten is geraakt, is de democratische presidentskandidaat Obama met zijn aanleg om gedachten ook vocaal over te brengen. We kunnen hem toewensen dat hij de desastreuze erfenis van de huidige president ten goede ombuigt. Daarvoor echter is meer nodig, met de VS-ekonomie die de concurrentie tegen de rest van de wereld moet winnen alleen, ga je er niet komen...gelijk loon voor gelijk werk overal ter wereld is een noodzaak. Rusland afdreigen is ook niet bevorderlijk voor internationale ontspanning. Niet vergeten dat de Russen ook een geheugen hebben, de laatste 200 jaar zijn het de voorvaders van hun 'opponenten' nu die al drie keer voor miljoenen doden in hun land hebben gezorgd. Dus niet overreageren als Georgië als aanvaller nu door het Westen in de watten gelegd wil worden, nadat het één van z'n eigen provinciehoofdsteden als eerste in puin schoot. Trouwens, hoeveel miserie wordt er niet op voorhand afgesproken tussen sommige 'nieuwe' democratisch verkozen baronnen ?

Knettergekke hutsepot van belangen **Gaan in Afghanistan de schoolpoorten ook open vandaag ? Feit is dat 80 van onze Belgische militairen al vast met vier van 'onze' gevechtsvliegtuigen naar ginder vertrekken. Nog van verleden week is het geleden dat na een bewuste tip van één van de rivaliserende stammen ginder achter weer een onschuldige herdenkingsbijeenkomst voor een omgekomen leider van ginder achter gebombardeerd werd, met een 90-tal doden, waaronder vele kinderen tot gevolg.** Zelfs onze defensiespecialist ziet niet in hoe de Nato het ginder gaat redden met meer vliegtuigen en groeiende weerzin onder de bevolking tegen 'onze' westerse bezettingsmacht. Sommigen denken al in de richting van nog meer 'kannonnenvlees' op de grond. Waarschijnlijk nog nooit gehoord van Vietnam. Maar ja, wat wil je met een vak als 'geschiedenis' dat sinds jaren uit onze schoolprogrammatie geweerd wordt. Leraars moeten zich suf pendelen van school tot school en bedelen voor een opdracht, terwijl dat vroeger wel even anders was. je was verbonden aan een scholengemeenschap, onderdeel van een levende identiteit in ontwikkeling. Nu zijn veel leraars geschiedenis en muziek bijvoorbeeld veroordeeld tot een flexibel onzeker bestaan...zo promoot ons onderwijssysteem de waarden van het bestaan. Het vak geschiedenis zou kunnen gebruikt worden om te leren hoe men weerstand opbouwt tegen wat een deel van de media in onze hoofden probeert te prenten. Voorbeelden. Teveel onzin blijft zonder weerwoord. Op de *ijzerbedevaart* (akelig woord eigenlijk) hoor je *eis*en dat het Vlaamse gewest met het Brusselse fusioneert en de Franstaligen er een minderheidsstatuut zouden krijgen, terwijl ze er zeer dik in de meerderheid zijn. Dat is toch zoveel als een kandidaatstelling voor beschuldigde bij het internationaal strafhof in Den Haag. Ga alvast maar bij Karadzic zitten zou ik zeggen. Fier zouden we kunnen zijn op het feit dat Brussel hoofdstad van Europa is, maar nee, sommige kranten en partijen hebben gedurende jaren nu al dat uiteendrijven van dit land gepromoot, ten dienste van het zestigtal ministers en staatssecretarissen dat we nu al hebben en dit alles in het zog van een aantal nationalistische heethoofden. Fier zouden we kunnen zijn om als voorbeeld voor de hele wereld met een anderstalige gemeenschap te kunnen samenleven, maar nee, de 'anderen' zouden maar eens een halve euro belastinggeld moeten krijgen. Hoe kunnen sommigen onder ons onszelf zo egocentrisch te kakken zetten ? In Gent eist het Vlaams Blokbelang dat tijdens de Gentse feesten schoolgebouwen niet meer voor progressieve debatten zouden mogen gebruikt worden. Mensen die duidend berichten over wat er in de wereld op internationaal gebied ten goede en kwade gebeurt, aan de hand van journalistiek die in moeilijkste gebieden ter wereld moet gebeuren (het blad en de site van MO bijvoorbeeld) zouden zo van een forum weg moeten blijven. Een onderwijsminister van het

vlaams belang(belang?) zou ongetwijfeld naast het *overvlaamse* navelstaren de denktanken achter 'Amerikaans rechts' in onze geschiedenis op school introduceren. Even toch eindigen met een positiever noot. Het dappere België stapt voorlopig niet mee in de hetze in verband met de 'strafmaatregelen' tegen Rusland. Toch kan ook de progressievere pers in dit land het niet nalaten, uitgerekend op de dag dat de militaire Natostrategen en Euroleiders samenkomen om met geweldige artikels uit te pakken over Russische leiders die opdracht hebben gegeven de Westerse ekonomie over te kopen. Alle overnames worden uitgerekend vandaag uit de kast gehaald...alsof de Westerse ekonomie dat ook niet met de ekonomieën van andere landen doet. Als niet nader vermelde bron wordt een instituut aangehaald dat zonder duiding evengoed een denktank van het Vlaams Belang of zo kan zijn. Net zoals men de talenkwesties jarenlang opgeklopt heeft in de pers probeert men de hoofden weer voor te bereiden op een nieuwe koude oorlog men dunkt. Koel blijven onder al die druk is de filosofische boodschap. De show zal alle dagen verdergaan. Met een geweldige orkaan op komst in New Orleans, worden de messen van de subjektieve beïnvloeding van de kiezer weer geslepen. Stop uw US oorlogen USA en maak dijken zoals de Nederlanders dat deden.

Militaire strategen tegen sociale mensen Sinds de Aziatische Olympiade door het bombarderen van de Georgische president verkracht werd, heeft iedere, door de verschillende naties met zelden de helft of een derde of minder van de inwoners verkozen leider, hierover wel zijn of haar zegje kunnen doen. Diegenen die toen tegenstemden staan nu zowiezo buitenspel aan de vooravond van wat hopelijk weer geen 'koude oorlog wordt'. Heeft men bij verkiezingen wel eens aan U gevraagd wat U over de buitenlandse politiek van uw land denkt ? In 99% van de gevallen bent U ongetwijfeld tegen militair ingrijpen in een ander land. Eén van de redenen waarom we nog met zoveel oorlog en ellende op de wereld zitten,is het feit dat er zo weinig belangstelling is voor politieke inhoud.

De geschiedenis schonk ons voorlopig het huidige model van de burgerlijke democratie...en hoe wordt dat dan gebruikt door diegenen die , mede door ons gebrek aan politieke belangstelling aan de macht komen ? We horen wereldwijd dat ons belastingsgeld gebruikt gaat worden om landen te gaan aanvallen want 'ze bouwen massavernietigingswapens', want 'ze zouden agressief zijn', 'want we moeten weer een leidende macht in de wereld worden' enz enz... . Dat zulke heersers aan de macht kunnen komen ! Hoe doen ze het ? In november 08 eerstkomend staat er weer zo een gek klaar om het van zijn huidige spitsbroeder over te nemen. McCain wil dat echter niet gezegd hebben, omdat Bush zo onpopulair is. De oude bommengooier op Vietnam keek de kat uit de boom en als middel om de qua buitenlandse politiek gematigder Obama de loef af te steken gaat hij in zee met een ' Vrouw' als politiek argument. Misschien maakt die keuze het verschil in stemmen, het verschil om atoomkoppen mogen af te schieten of niet inbegrepen...zou dat dan weer niet '*archidroevig'* zijn voor de mensen die dat allemaal niet willen. Moeten we ons lot echt in handen van de *showbussines* geven ? Geen politieke argumenten, maar hoeveel kinderen de kandidaten heeft, dat ze een ex-miss is, dat ze haar kind met downsyndroom niet aborteerde, dat ze lid van de wapenlobby in de VSA is, ...moeten de gevoelens van ons mensen bespelen. Volgende week komen 'onze' Europese leiders bijeen om samen met de vice-president-Heerser van over de Atlantische oceaan eens gaan uit te vissen hoe ze 'Rusland' kunnen 'straffen'. Terwijl de Nato al leden teveel heeft , zouden ze door oorlogsindustrieel en vice-president van de VSA Dick Cheney, dik in 't zak kunnen gezet worden. De groep van uitvinders van het morele recht om een land dat, zonder zelf aan te vallen, al eenmaal door Napoleon en tweemaal door het Duitsland van vroeger aangevallen werd, gaat dat land eens de les spellen, ze zouden er beter aan doen in alle talen te zwijgen. Nu het hen minder goed uitkomt dan toen Kosovo zo nodig van Servië losmoest jongstleden, riskeren ze weer een koude oorlog te beginnen. Net zoals in de landen onder Westerse invloedssfeer, is er ook in Rusland een belangrijke tendens die onder invloed van het marktgebeuren en buitenlandse druk meer nationaal en neoliberaal, in plaats van SOCIAAL denkt. Ook daar en in Europa en hopelijk ook in de VS zullen de socialen hun veto tegen imperialistisch denken moeten blijven geven. Ondertussen bevriest men best al die kunstmatige nationale problemen als aanloop om tot een wereld met één natie te komen. Niemand vraagt aan de VSA om zich in 52 delen op te splitsen...houden zo...en doe maar wat Kosovaars water bij de Zuid-Ossetiche en Abchasische wijn. Breek geen zonder bouwvergunning gebouwde huizen af, maar los voortaan nieuwe overtredingen van bij de start, diplomatiek op. Indien mensen uit alle landen meer belangstelling voor SOCIALE dan voor beursanalysten gelanceerde thema's hadden, zouden er minder machthebbers een gevaar voor nieuwe oorlogen betekenen.

China? koopt onze?luchtvaart op. Stop gefop! Die krantenkoppen toch ! Moet dat niet zijn : 'Chinese bedrijven' willen een deel van 'Brussels Airlines'..opkopen? Het is eerstens nog niet gebeurd en tweedens denk ik niet dat er veel Chinezen of Belgen zijn die een luchtvaartmaatschappij bezitten. Zo zijn er nog een aantal te gebruiken fopspenen in de journalistiek. Als de Dalai Lama ieder staatshoofd bezoekt om voor een soort afscheiding van China te pleiten, wordt dat als een normaliteit beschouwd. Moest de paus naar bijvoorbeeld de Verenigde Staten reizen om er in Alaska of Nebraska voor autonomie te pleiten...zouden we ons toch al minder laten foppen. Dat zijn immers allemaal gewoontes die 'men' (vul zelf in wie 'men' is) ons aangeleerd heeft. Presidentskandidaat McCain die in zijn conventietoespraak verteld over hoe hij met plezier Hanoi bombarderen ging. Dat is dus de man die mischien ooit atoomwapenknoppen mag doen indrukken, de man die tot vervelens toe al twee jaar als dé man met ervaring afgeschilderd wordt. Hij heeft zoveel ervaring als het achterste van een varken, wat nog maar eens blijkt uit de keuze van zijn *runningmate,* een vrouw wie een oorlog 'het werk van god' noemde in een lezing en iemand die denkt dat positieve veranderingen in de wereld er door militaire overwinningen komen. Ook zij kreeg de handen van 15.000 man op de conventie op mekaar, plus de jubel van een deel van de pers. Volksmisleiding of een kliek van machtswellustelingen of sado-masochisten die hun kinderen naar de oorlog laten gaan omwille van een pak leugens ? Gereserveerder is dan weer de Belgische pers als het om Afghanistan (afgaan-ist-dan) gaat . Men begint blijkbaar toch te snappen dat het soort mensen uit de vorige Mc Cain-alinea graag hebben dat er zoiets als Taliban (alibi) bestaat om zich strategisch rond weer cruciale oliepijpleidingen te vestigen. Terwijl de Talibanvlek zich in Noord-Pakistan uitbreidt en de 'coalitie' de Pakistaanse grens

regelmatiger oversteekt (hoopt Bush alsnog als verkiezingen-stunt ex-vriend Bin Laden te pakken?)...pakt de liberale vakbond van de militairen al schrik en roept om een herinvoering van de dienstplicht (onder het motto 'als het onze leden maar niet zijn dat sneuvelen misschien???) Je zou denken dat de tijd van de roep om kanonnenvlees hier te lande toch voorgoed voorbij zou zijn. Bij de dood van een Belgische ontmijner is er nog altijd geen enkele vraag naar waarom Israel en de Hezbolah zelf hun rommel niet moeten opruimen gesteld. Het ergste in heel dat wapenleveringscircus is dat er al voordat de oorlogen in Irak en Afghanistan begonnen door velen naar waarheid geschreven werd dat de US de regimes aldaar bewapend had. Vijf Belgen zijn er dus al gesneuveld door de gevolgen van die US Midden Oosten politiek, maar dat staat dus niet tussen de regels. 'Helden zijn zij die sneuvelen voor andermans bankrekeningen', ook niet. Van bankrekeningen gesproken. Eén van de grootste banken in de VS wordt genationaliseerd, naar het aloude credo van "de winsten zijn voor enkelen die al tot de 1percent die 35 percent van de wereldrijkdom bezitten, de verliezen voor de overige belastingbetalers". Hoeveel massa's geld mogen spekulanten nog in het vuur van hun fiktieve strijd in rook doen opgaan ? Alle inspanningen van ondernemingen en werkers ten spijt. Geld dat ...bij gebrek aan een rechtvaardig internationaal taxatiesysteem nooit in koopkracht of ontwikkelingshulp omgezet werd. Draai zotte molen, draai. Ook dat uitvoerig gefilmd US-schip vol dekens in de Zwarte Zee gezien en alleen die Georgische vluchtelingen in kampen ? Wel, let goed op. Een paar weken terug hebben Russische toppolitiekers gewaarschuwd tegen wâpenleveringen aan Georgië via de Black Sea. Zou oorlogswinstenwoekeraar vice-president Cheney niet gedacht hebben aan een soort promotieopstoot van patriotisme in 'zijn' land, dat hij nu toch hulp naar Georgië stuurt...en misschien hoopt dat het tot een klein promotioneel treffen komt met de Russische beer ? Republikeinse olifanten tegen Russische beren dan...maar dan zal het als krantenkop 'Rusland valt Amerika aan' heten. Was het niet Rusland dat zich in Z-Ossetië tegen een bommenregen van het éénmansland Georgië verdedigde ? Een pak nieuwsartikels hebben de zaken al bijna helemaal omgedraaid ondertussen... brainwashing bestaat dus wel echt, anders was Bush geen tweemaal verkozen. Het is een heel instituut geworden die brainwashing. 'Onze' 'vrienden' in de wereld mogen atoomwapens bezitten, 'onze' 'vijanden' niet. 'Internationaal gelijktijdig vernietigen' is de enige oplossing zou je zeggen. 'Legers massal inzetten voor humanitiare hulp' zou je als redelijk mens zeggen. Niks van dat alles hoe langer hoe meer als we niet oppassen.

Filosofie kan Politiek redden ! Toestanden zitten over het algemeen anders in mekaar dan er oppervlakkig over wordt geschreven en verteld. Alleen ervaringen opdoen en leren lezen en observeren, luisteren en praten kan ons helpen. Onafhankelijkheid is alleen mogelijk als men het algemeen belang van de hele wereld op sociaal en ekologisch gebied vooropstelt en breekt met alle taktieken die daar tegenin gaan. Feiten in een breder kader kunnen zetten, insinuaties ontkrachten, daar komt het op aan. Pas dan kan krijgen echte alternatieven en de mogelijke wegen naar vooruitstrevende methoden om het sociale en ekologische te bevorderen een kans. *Hoe een praktische filosofie ontwikkelen ?* Terwijl er wereldwijd bommen ontploffen en kritisch denkende mensen op vele plaatsen fysiek uit de weg geruimd worden en er nog steeds miljarden dollars verkwist worden aan oorlog, terwijl armoede een groeiende kanker is; bevind ik me in Europa ergens in een landje waar zoals overal het merendeel van de bevolking kontent is dat ze van dat alles weinig last hebben. Men werkt hier en wordt hiervoor beloond volgens een onoverzichtelijk sociaal labyrint aan statuten. Uit de pas lopen is onmogelijk want dan ben je al gauw je job kwijt. Het levensdoel van partijen aan de macht en anderen, is heel dit doolhof van wetten in stand houden en uitbreiden. De vakbondsleidingen nemen aan dit hele burokratische spel ook deel, van welke ideologische of religieuze strekking ze ook beweren te zijn. In de hele wereld werden ondertussen de wetten van de markt heilig verklaard om de heilige *grotegeldspekulatie* ter wille te zijn. Wij, uit de meer welvarende landen, en dus ook onze regeringen, hebben geen alternatief politiek plan om op wereldgebied de armoede uit de wereld te helpen. Niet de noden van de mensheid, maar de winstperspektieven alleen tellen. U heeft geen geld ? Geen goede woningen, ongezond water, tekort aan onderwijs en eten, telecommunicatie, vervoer, energie zij uw deel. Verrek maar ! Dat is het uitgangspunt, instandgehouden door speculatie en andere verouderde ekonomische wetmatigheden. Niet de noden van mensen, maar de speculatiemechanismen instandhouden telt. Omdat wijzelf en de grote beursgenoteerde ondernemingen het onderste uit de kan willen voor het eigen ik of de eigen onderneming, blijft het meer en meer decadent circus maar draaien en wij erbij. Om zoveel mogelijk inkomsten te hebben willen de Staten zoveel mogelijk mensen zo lang mogelijk aan 't werk. Probleem is echter dat de ondernemingen met zo min mogelijk personeel willen werken. In de tamelijk welvarende landen komen mensen nauwelijks samen om hierover van gedachten te wissellen en een tegenmacht te vormen. "Daar is toch niks aan te doen", zeggen zij die er niet op één of andere manier mee bezig zijn. De wereldwijde betogingen tegen de oorlog in Irak bevestigen deze mensen nog maar eens in hun *schijngelijk*. Deze betogingen zijn nog geen wereldwijde akties of stakingen tegen de superspekulanten geworden. De heersende grotegeldelites en hun collaboranten hebben nog altijd niet moeten inbinden. De Staat die het meeste geld in militaire avonturen steekt wordt geregeerd door een bende multimiljonairs en dat zal na de volgende verkiezing in 2008 hopelijk veranderen ?Werkloosheid, waarom zou zoiets moeten blijven bestaan ? Waarom geen op Westerse norm vastgelegd gelijk loon voor gelijk werk voor iedereen waar ook ter wereld en recht op arbeid of inkomen, langs een universele sociale zekerheid om ? Als je geld als iets louters administratiefs in plaats van spekulatiefs gaat gebruiken is één en ander perfekt te regelen. De enige reden waarom dit niet MAG (want het kan) is dat de kleine groep mensen aan de top van de geldpyrammides dan enkele procenten minder rijk gaan zijn. Vermits de huidige regeringen door hun konkurentiepositie-overwegingen de gevangenen van het spekulanten- spel zijn is er dringend een wereldprogramma en een wereldinstantie nodig die de ekonomische machten bepaalde spelregels oplegt. Zonder de druk van in daden om te zetten programma's zal een dergelijke koerswending er niet komen. Door hier niet mee bezig te zijn en ons aan het oude systeem van aanmodderen te laten vangen, zijn we medeplichtig aan de toestand waarin de wereld meer en meer afglijdt : meer armoede en oorlog, meer werkloosheid; terwijl de uitbuiting van de werkenden alsmaar opgedreven wordt...met een ongeziene vervreemding van de mens tegenover zijn arbeid tot gevolg. Hoe meer stress, hoe meer hyperactieve kinderen dat er geboren worden en hoe meer relaties die een goede kans maakten, uit mekaar spatten. Moet er niet een door sociale organisaties gesteund internationaal aktieprogramma komen dat regeringen en daardoor ook de bedrijven

verplicht van een programma in funktie van de noden van de hele wereldbevolking aan te nemen ? Zoniet bestaat de kans dat 'religieuse' en andere rechtse fanatici hun smerige terreuroorlogen verder dan buiten onze grenzen blijven uitvechten. Ondertussen blijven we maar bezig met onze vrije tijd op te vullen met pulplektuur en blijven we teveel onzinnige misdadige films en snobfeuilletons bekijken. Bovendien zijn we soms zo de gevangenen van onze negatieve emoties en psychologische problemen met anderen, dat deze *verstRikking* zo verstikkend werkt dat er geen zuurstof meer overblijft voor een gezonde filosofische interesse, voor politiek bewustzijn, voor kunst en voor echt menselijke oplossingen voor onze relatieproblemen. De kwalen waarover de media bericht, duren al decennia. Alle mogelijke vooroordelen tussen mensen worden door een deel van de media mede in stand gehouden, omdat ze ze uitvergroten. De mensheid wordt door de media niet in de eerste plaats bekeken zoals ze is, namelijk een overgrote meerderheid individuen die van een inkomen of een loon afhankelijk zijn, maar wel als afzonderlijke groepen : allochtonen, autochtonen, werklozen, derde wereld mensen,zieken, werkenden en gepensioneerden en alle mogelijke 'categorieën' daarvan. Verdeel en heers. Netjes berichten over hoe het hen vergaat en wat de klassieke politiek binnen het oude kader aan burokratische nepoplossingen te bieden heeft en populisten promoten. De filosofie heeft tot doel alle niet op het welzijn van iedereen gerichte zaken uit godsdiensten en ideologieën te weerleggen en de strijd voor een beter wereld inspiratie te geven. Niettegenstaande onze technologische vooruitgang blijft veel door armoede of onverschilligheid of blind idealisme in stand gehouden onwetendheid allerhande zich vertalen in steun aan terreurgroepen of onsolidaire houdingen op de werkvloer of in 'eigen sektor eerst'. De filosofie moet overal een verbindend antwoord op hebben, dat is ze aan de geschiedenis van alle andere takken van de wetenschap verplicht. Ze moet niet kunnen uitleggen hoe de lever werkt, maar welke rol die lever in het geheel van het lichaam heeft. Op de vraag naar de grondzin van het bestaan, kan er, afgemeten aan het evolutieverhaal maar één antwoord zijn : de verfijning van onze geestelijke vermogens. Daarom is het één van de taken van de mens om oorlog en armoede uit te roeien. Die taak begint met het uitleggen hoe straling het eerste atoom in mekaar knutselde en lang daarna de eerste biologische cel dankzij energieën van allerlei aard tot stand kon komen en hoe ze zich door die nieuwe energievorm leerde vermenigvuldigen tot wie wij nu zijn. Deze filosofische opgave impliceert ook uitleggen hoe de maatschappijen evolueerden tot de samenlevingen van de dag van vandaag en hoe we tot een universele, echt menselijke maatschappijvorm kunnen evolueren als we onze verantwoordelijkheden maar willen opnemen. Daar zouden we toch moeten zien in te lukken voordat we weer gewoon ...straling worden.

Inplanting van patriotische gevoelens Eerst de grote God de vader, dan de zoon en vervolgens de heilige geest. "Laat ons zeggen grootvader, zoon en kleinzoon", dacht de knaap in de godsdienstles. Bompa als diegene die in het slechtste geval het gevoel heeft van z'n strijd verloren te hebben nu de oorlogen na WOII bleven voortduren. De zoon die maar nauwelijks de frustraties van z'n vader ontworstelt is. De kleinzoon als de nieuwe hoop die eindelijk heel zijn voorgeschiedenis op een rijtje krijgt; conclusies trekt, en een ander, gelouterd vader en grootvader zijn kan. De objectieve levensdraden. De strijd om 't bestaan. Grootvader, eind vorige eeuw geboren, teenager bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog. De grote machthebbers slaagden erin van het werkvolk van voornamelijk Europese landen mekaar te doen afslachten en haten. Wiens 'strijd' om het bestaan was dat eigenlijk ? Het was de strijd van diegenen wiens geld niet meer genoeg opbracht op de beurzen. Hun vertegenwoordigers in eigenlijk hun Staat wilden van hun Staat de leidende ekonomische macht maken. Diegenen die melancholisch dachten dat ze hun leven voor hun vaderland gaven; stierven in feite voor de geldwaanzin van de Grootgeldheren. Grootvaders vader werkte nog voor een grootgrondbezitter voordat hij op z'n eigen lapjes grond kon beginnen. Het was de tijd van de 5, de 10 en de 14 kinderen per gezin. De tijd ook dat de uitbuiting en de 'ontwikkeling' van de verre, meestal overzeese gebieden tot in de kleinste parochie 'gesteund' werd; zonder dat het merendeel van de boerkes wist welke industriele groepen ze eigenlijk steunden en in welke mate ze bezig waren met het leven van die andere, overzeese boerkes te ontwrichten. Hoe zouden ze het ook geweten hebben, werken en voortdurend uitbreiden of verdwijnen en honger lijden , was hun deel. Om de geschiedenis te leren interpreteren was er geen tijd : de pastoors, de baronnen, de fabrieksbazen en al hun politiek personeel hadden toch het eerste en het laatste woord; en niet alleen omdat zij het waren die betaalden en betaald werden; maar ook omdat zij het nog altijd voor het zeggen hadden; zelfs na de invoering van het algemeen stemrecht :...de ultieme burgerlijk demokratische illusie van medezeggenschap over wie het uitbuitingsproces leiden mocht. Vader kwam eraan...juist toen de jaren twintig al een beetje op gang gekomen waren. De Russische revolutie werd door 14 buitenlandse machten zwaar belegerd en de Duitse revolutie, mede als reaktie op de slachtpartij van de eerste wereldoorlog en allerlei onbering; was nog maar net bloedig neergeslagen of de burgerij tilde het fascisme langzaamaan in een positie van waaruit het de rol van de in krisisjaren opgebruikte burgerlijke demokratie kon gaan verdringen. De ene illusie als oplossing voor de andere gebruiken, bleek de remedie om te voorkomen dat de werkers de macht zouden grijpen. De verpaupering deed weer haar werk, de arbeidersklasse, fysiek en organisatorisch verslagen , liet zich weer vangen en trok weer tegen de buurlanden ten strijde in plaats van de macht in eigen land te grijpen en de oude draken naar de 'vuilnisbak van de geschiedenis' te verwijzen. Deze keer wren het niet de opstandige arbeiders-soldaten die met hun revolutionaire dreiging het einde van de oorlog hadden ingeluid. Nee, het ene imperialistische beest had gewoon het andere verslagen; de oorlogsindustrie had haar centen binnen en er was alweer een plan klaar om geld te verdienen met de wederopbouw. De voornaamste hoofdoorlogsmisdadigers van 't ene beest werden bestraft of ingelijfd in de spionagediensten van het andere beest; en de plannen van sommige politieke strategen om als twee beesten tezamen door te stoten naar het oosten...VOORLOPIG OPGEBORGEN. De vader vond geen werk in het Waalse industriebekken en, nog maar net ontsnapt aan het lot van een kleine honderd door concentratiekampen gedode dorpsgenoten, diende hij zich dooe keihard werken een plaats in de fruitteelt en de handel te veroveren. Zijn plannen om in de Kongo te gaan werken had hij na de koloniale school in Brussel, definitief opgeborgen.De kleinzoon kwam...midden jaren vijftig. Zijn moeder had na een granaatinslag een *eigrote k*rater in haar boven dijvlees overgehouden...een paar centimeter naar links...en onze knaap was nooit geboren. Een jong, zwaar bloedend meisje, nipt van een Vietnam - of Irakachtige of... oorlogsdood gered. The 'golden sixties' kwamen eraan. De bruto nationale produkten begonnen weer te stijgen, in 't Westen meer dan in een deel van het Oosten en in schril contrast met het zuiden. Niets zou de vooruitgang nog kunnen tegenhouden : overproduktie ? onverkoopbare stocks ? ...nooit van gehoord. Met zo min mogelijk mensen produceren werd de nieuwe geloofsbelijdenis. De overbuiting in de zogezegde ex kolonies werd geperfektioneerd via colaborerende elites, en methoden die men in het Westen niet meer durft te gebruiken. De kleinzoon had aanvankelijk nog niet door dat dit alles niet met wat gewoon 'broederlijk delen' op te lossen was. Politiek...wat was dat, niemand die een echte uitleg had; soms leek het op het

verschil tussen een aantal kranten; soms bij de dorpsverkiezingen op het verschil tussen een aantal min of meer sympathieke figuren. Ook de kleinzoon zou een gezin stichten en moest z'n boterham gaan verdienen. Hij had wel graag op 't land blijven werken, maar die kapitalen daarvoor nodig en die commerce daarrond waren er teveel aan.Zwaar werk als sjouwer van fruitkisten lag hem, maar hij wou meer tijd om het leven te bestuderen...en niet alleen op de manier die de school hem had bijgebracht. Het leven zou hem alles leren wat hij nodig had. http://bloctaafblogartist.webs.com *main translations*

View my **http://talespoemsessays.blogspot.be** ***artblog based on writings and http://bloctaafblogartistwebs.com***

Dichter wreekt oorlogsslachtoffers ! In de Kaukakus worden weer een paar duizend graven gedolven. De wereldstrategen hebben al een aantal uitstapstrategieën klaar. Maar welke woorden hebben ze voor de doden, de gewonden, de mensen die mensen moesten afstaan ? "Sorry, 't was maar om te lachen", de oorlog is al gedaan"? Een dichter bezoekt een Belgisch WOII kerkhof in Lommel en wreekt alle slachtoffers van barbarij. Zie http://snarenenwoorden.skynetblogs.be of deel Gedichten (deel Wereld van de Arbeid) en Theatermonologen (zoals 'Geachte Mede Maatschappijer)

Mogelijke vrt-boodschap voor de kosmos

Welke boodschap gaan de Vlamingen mogelijk buitenaards leven meegeven ? John Lennon of Beethoven ? Videoboodschappen waarvoor je geen...welk (?) woordenboek moet meegeven. Hoe gaan ze die info binnen enkele duizenden jaren openen ? Foto's dan maar ? Misschien een geïllustreerde film of fototekst die over het vervolg van onze menselijke geschiedenis handelt...om een niet te slechte indruk te geven. Tegen dat de tekst gelezen en begrepen wordt zal een vrediger aarde al misschien op punt staan....

We zouden misschien kunnen beschrijven hoe we in de 21 ste eeuw uit onze driehoek 'oorlog-armoede-vervuiling' miserie geraakt zijn. Hoe de wereld in een bekvechtende naties verdeelde gemeenschap was. Hoe aanvankelijk de regeringen, onder druk van de publieke opinie en aktie, dan toch een overkoepelend initiatief namen om uit de decennia's aanslepende problemen te raken : hoe onze wereldleiders een **nieuwe remedie** uitprobeerden. Hoe we onze regeringen dan toch onder druk zetten om via de Verenigde Naties aan de verdwijning van oorlog en armoede te werken. Hoe oorlog er tot dan toe kwam omdat alle staten en ondernemingen in een genadeloze ekonomische overlevingsstrijd verwikkeld waren. Hoe we deze onderlinge strijd alleen konden neutraliseren door de spekulatieëkonomie aan banden te leggen.

Door op wereldwijde basis gelijke lonen voor hetzelfde werk te betalen,door min of meer gelijklopende prijzen te hanteren en een universeel rechtvaardig taxatiesysteem in te voeren. Door uiteindelijk een niet-spekulatieve wereldmunt in te voeren. We kunnen vertellen over hoe op een dag alle eerste ministers ter wereld samenkwamen om zich met de uitvoering van deze zaken bezig te houden. Hoe bij hun thuiskomst alle ministers van alle regeringen deze maatregelen in hun land tot uitvoer brachten. Hoe een op Westerse norm berekende wedde voor elke wereldburger tot stand kwam. Een wedde die voldoende was om iedereen via een automatisch van het loon te houden abonnementensysteem toegang tot vervoer-en telekommunikatieinfrastruktuur, kultuur, onderwijs en medische verzorging te geven. Hoe de rest van het loon voortaan voldoende was om zich aan sociale prijzen te kunnen huisvesten en voeding en andere ecologisch verantwoorde zaken aan te schaffen. Hoe, aangezien de wurgende greep van de 'konkurrentie' daardoor wegviel,de kostprijs van een produkt gewoon aangepast kon worden aan het aantal werknemers dat de sektor kwam vervoegen. We zouden kunnen vertellen over hoe de ministers van buitenlandse zaken gevraagd werd de wereldwijde ombouw van alle legers te begeleiden en over hoe die legers op termijn enkel nog voor taken van algemeen nut werden gebruikt...bestrijding en voorkoming van natuurrampen bijvoorbeeld. We zouden trots kunnen melden hoe de ministers van justitie een op een gemeenschappelijk wereldbeleid afgestemd programma schreven. Kortom over hoe de negende symfonie van Beethoven werkelijkheid werd en John Lennon's woorden "...you may say I'm a dreamer, but I'm not the only one.." uiteindelijk dan toch hun volle draagkracht kregen.

We zouden kunnen beschrijven hoe gewone mensen op een bepaald kritisch moment in de één of andere uitzichtloze, wereldwijde recessie beland, zélf het heft in handen namen. Hoe er op een dag in de kranten stond dat wereldwijd het licht een uur uitviel omdat de werknemersgroepering Energia, onderdeel van de groep *'**w**orkers**w**orld**w**ide' d*e oproep van de overkoepelende **www**-groep tot het lanceren van een internationale werknemersaktie opgevolgd had. Hoe de werknemersgroep rond de veiligheidsdiensten Securit, had aangekondigd van haar leden op te roepen om niet politioneel of militair tussen te komen. Hoe de regeringsleiders overal ter wereld wel verplicht waren om het globale plan van miljoenen sociale gewetens te volgen. We zouden kunnen vertellen over hoe er wereldwijd gelijktijdig verkiezingen geörganiseerd werden om een programma voor een globaal wereldprogramma goed te keuren.

Afhankelijk van het ontwikkelingspeil van de 'buitenaardsen', zouden deze hun 'oren'(?) niet kunnen geloven dat er na de wereldwijde goedkeuring van dat wereldreferendum ook internationale verkiezingen voor de dirigenten van de verschillende projekten verkozen werden.

We zouden hen kunnen vragen of er bij hen al gemeente per gemeente wereldwijd gestemd werd om mensen via de provincies en continenten naar een soort planeetraad af te vaardigen. We zouden hen vragen of deze mensen nog altijd op lijsten van mekaar bestrijdende partijen verkiesbaar waren of niet al rechtstreeks op projektlijsten verkiesbaar stonden : overheidsadministratie, telekommunicatie, werk, huisvestiging, gezondheid, energie, onderwijs,kunst, veiligheid, milieu, transport, geldbeheer,landbouw, goederenproduktie, goederendistributie.

We zouden hen kunnen vragen of ze bij hun overgang naar een vredevolle en gelukkige planeet nog veel contrarevolutionaire tegenstand van allerhande nationalistische of andere fanatici gekend hadden, over hoe ze die dan aangepakt hadden...met een filosofisch projekt rond leven en dood en relaties misschien ?

We zouden het dus kunnen hebben over een daaruit gegroeide soort futuristische samenleving waar we op een andere manier met democratie zouden omgaan, waar we een soort wereldwijde grondwet zouden hebben waaraan achteraf gekozen 'dirigenten' (verkozen beleidsmakers) te gehoorzamen hebben in plaats van op konstante oorlogsvoet te leven.

Geweten, wereldbeeld, ideologie

Je vertrekt van je weten en geweten. Hoe vermijden we dat er gewetenloze mensen verkozen worden ? Hoe kunnen we ons meer weerbaar opstellen tegenover het wereldgebeuren ? Door ons naast de interesse in onze naasten te interesseren voor filosofie, geschiedenis en politiek. Door onze konkrete levensomstandigheden te bestuderen, daar waar we wonen en werken en daar waar anderen wonen en werken. Door te beseffen dat de emotionele en psychologische problemen waar we bijna allemaal mee worden gekonfronteerd, ...door de huidige produktieritmes verergerd worden. Op de duur verkrijg je zo een wereldbeeld en ga je naar oplossingen zoeken. Het zoeken naar die oplossingen brengt je in de buurt van wat we 'ideologie' noemen...een woord dat onterrecht, maar begrijpelijk een nare bijklank kreeg...een anti-sociale ideologie is geen ideologie, het is een leugen. De geschiedenis en zijn huidige staat doet ons wel eens beschamend de wenkbrauwen fronsen. Dan is een sociale instelling, noem het ideologie, een manier om het leven te begrijpen. Bewustzijn en geweten worden uit de praktijk geboren en leiden tot theoretisch denken. Politiek is daar een treffend voorbeeld van. Soms zijn er illusies nodig om ons weer op de weg naar meer demokratie of inzicht te zetten. Dezelfde lessen die de geschiedenis begeleiden, kunnen ook in onze eigen emotionele en intellektuele ontwikkeling teruggevonden worden. Het huidige bewustzijnspeil van ons wereldbeeld, heeft altijd gevolgen op onze levensomstandigheden. Onze eerste taak is te begrijpen hoe de evolutie van onszelf en de maatschappij tot meer bewustzijn kan leiden...om uiteindelijk een betere leiding af te dwingen die het behoud van het leven op aarde garanderen kan. Om je wereld verder te helpen de dag van vandaag, in die echte film die leven noemt: -Vindt je innerlijke kalmte, innerlijke kalmte leidt tot objektieve instellingen-Informeer jezelf en anderen-Los je relationele problemen op een menselijke manier op-Denk ...voor je spreekt-Ieder gevecht tegen kollega's, familie en vrienden en geliefden ...is energie die je verkwist aan het werken aan een gezonde persoonlijke en publieke opinie Onzin. Wat dit in de praktijk betekent ? Dat vooral de VS-Amerikanen onder ons mensheid niet meejubelen met die hiphiphoera-sfeer op de Republikeinse verkiezingsconventie rond een gewezen oorlogsmisdadiger die in Vietnam niets te zoeken had. Er is iets grondig mis met deze man die nog altijd naar wraak lijkt te zoeken. De tegenpartij had hem om elektorale redenen niet óók als oorlogsheld moeten afschilderen voor enkele beslissende stemmen meer...(dat is het domme aan politiek),maar had moeten aandringen dat hij zich bij de Vietnamezen zou verontschuldigen.

De echte 2012-uitdagingen Doemdenkers aller landen en standen komen met uiteenlopende visies en voorspellingen over een mogelijke vernietiging van de aarde. De aard van destructie die ze vooropstellen is alleen mogelijk door het gebruik van atoombommen. Alhoewel aardbevingen, vulkanen en orkanen niet op pensioen zullen gaan, moeten er nu al bepaalde dingen worden gedaan opdat de mensheid niet door haar eigen leiders opgeblazen wordt.

Niet alleen in de relatief welvarende wereld zijn er nog leiders die op hun eentje, zonder parlement over het begin en einde van een oorlog kunnen beslissen. Zelfs waar dat in theorie niet kan, gebeurdt het ook, zelfs in België, als U dacht in een op dat vlak vooruitstrevend land te leven. In Pakistan zal men de komende maanden beslissen of de president niet louter cerimoniële machten krijgt. Weer afwachten dus. Ze zijn daar met 175 miljoen waarvan het grootste deel aan een paar euro per dag leeft. De verkiezingen worden er in feite georganiseerd om de superelite een vrijgeleide te geven. Net als in een deel van de Westerse landen, gaat een deel van de proteststemmen er naar obscure, zogezegd religieuse partijen of nationalistische tendenzen uit een ver verleden. Dreigen de dingen er voor een bepaalde fraktie van de superelite uit de hand te lopen, zet men er het leger in. Omdat het gigantische militair wereldbudget nog altijd niet gebruikt wordt om infrastruktuur voor de armere landen te produceren en instaleren...groeit ook in Pakistan het verzet tegen de manier van handelen van de wereldleiders. Dat verzet kanaliseert zich nog in de richting van ondermeer de middeleeuwse made in USA-Taliban en keert zich nog altijd niet tegen hun eigen superelite rijken die in de meeste Arabische landen wel een zee aan olieïnkomsten heeft, maar die die inkomsten voornamelijk in eigen zakken houdt...in de naam van God, maar zeker niet in die van *klein Pierke*. Algemene internationale afbouw van atoomwapens??? Vergeet het maar, Pakistan is (voorlopig)? een bondgenoot van de in de Verenigde Staten onoordeelkundig verkozen 'leider'. Hopelijk doen de te verwachten hongeropstanden in Pakistan en elders (Egypte...) de politieke balans niet in het voordeel van hun rechtse heersers doorslaan en eist men er dat de grootgrondbezitters en spekulanten hun rijkdommen delen en hun een degelijk leven geven of opkrassen. In Iran, waar men volgens de CIA aan atoomwapens zou werken (Irak had er ook, weet je nog wel)heerst er ook nog zo'n kliek, een verbond tussen grondbezitters, clerus en industriëlen. Hen gaan aanvallen is ongeloofelijk veel miserie

ontketenen. Het is aan de inwoners van een land om een menswaardig leven en gepaste demokratische instellingen te eisen. Iran mag van de olieboys en hun politiekers geen atoombommen maken, want daar beschermen ze hun oliemarkten teveel naar 'onze' goesting. Met India en Israel is het voor het grootkapitaal beter zaken doen, die mogen hun atoombommennest houden van de vaak door een deel van ons gekozen, in partijen opduikende beursnoteringspolitici. Indien een op sociale noden afgestemde wereldeconomie een voor het merendeel van de wereldbevolking aanvaardbare levensstandaard kan verzekeren, dan nog zal de westers politieke klasse zich niet agressief tegenover hun collega's van de onder andere,Russische toplaag mogen opstellen...want beide kampen bulken van de atoomwapens. 'Ze' gaan ons niet vragen om deze atoomwapens via een wereldreferendum te verwerpen...bang om het afstaan van hun feitelijke belangen dat ze zijn. Waar raden die 2012-doemdenkers ons alweer aan van naar te verhuizen ? Over atoomwapens en politiek praten ze niet (bewust, om onze aandacht van de echte problemen af te leiden). Tip voor hen : In Midden en Zuid-Amerika, Afrika en Australië zijn er nog geen atoomwapens. Houden zo. Ondertussen hebben een andere soort doemdenkers, die in de monetaire wereld, meer redenen om ongerust te zijn. Dat zou pas een 'lawine' zijn die het bestaan van miljoenen mensen zou kunen meesleuren. We zullen maar zeker in de goede gang van zaken blijven betrouwen zeker ?

Kip & ei en wij Boeiende BigBang Bedrijvigheid. 'Waar was je op 9/11' kent iedereen. 'Waar je op 11/9 was' is hetzelfde, maar dan voor Europeanen. Op 10/9 echter ging de wereld volgens sommigen vergaan. Aan de Frans-Zwitserse grens namelijk startte men in een circuit van 27km een zoektocht naar 's werelds eerste kunstmatige verwekking van een 'zwart gat' (miniversie wel te verstaan). De kans zit er dik in dat eindelijk bewezen kan worden dat er geen tegenstelling is tussen idealisten(was er eerst het idee ?-de kip) en materialisten (was er eerst de materie?-het ei).Alhoewel het ei er chronologisch gezien eerst was... en straling de eerste en voorlopig laatste idee met bijna geen materie. Schepping of Onstaan eerst ? Beide altijd. Het feit dat we na de jongste bigbang eerst straling waren, vervolgens atomen...cellen...onszelf...en na onze dood(onze privé bigbang ?) weer straling met weer miljarden jaren evolutie voor de boeg (?) ,zou wel eens onomstotelijk kunnen bewezen worden de volgende maanden. Waarom dit alles voor de filosofen onder U belangrijk is ? Het kan U misschien sterken in uw geloof dat uw wezen deel uitmaakt van een eeuwigdurende cyclus (waar je misschien wel 50miljard jaar moet op wachten voor je nog eens met het stuk straling dat je nu bent op de één of andere manier op de proppen komt.)? Daar zullen we het moeten mee doen zolang onze genetische effekten in onze nazaten niet bijna uitgedoofd zullen zijn. Er is dus vandaag niet alleen een wetenschappelijk, maar ook een filosofisch en politiek debat opgestart vandaag. Dit debat gaat hem niet over de bijna onoplosbare spookvraag of straling met mekaar kan communiceren en hoe dan, maar over de vraag hoelang het nog gaat duren voordat miljoenen mensen vanwege een opgedrongen visie over religie, blindelings een aantal machtsgeile gelddictaturen gaan volgen. Als je je alleen op idealistische standpunten baseert, zoals 'God schiep de wereld' 'God is boos' 'God wil oorlog',(zoals vele staatsleiders in welvarende en arme landen beweren), dan kom je uit bij een wereldbeeld dat uit 'goeden' en 'slechten' bestaat. Daar hebben de idealisten de materialisten nodig. Materialisten zweven minder. Ze gaan ervan uit dat de wereld niet alleen ten goede kan veranderen door goede voornemens op papier te zetten, maar vooral door de konkrete veranderingen in de levensvoorwaarden voortgestuwd wordt. Voor hongersnood moet op de duur elke tiran wijken bijvoorbeeld. Bij banken die faillissementen opstapelen moet zelfs de meest neoliberale regering van staatswege ingrijpen om de meubelen van *de grootspekulanten* en het systeem te redden, is een ander voorbeeld. De 'Big Bang' is gebaseerd op het feit dat iets dat onder druk komt te staan altijd ontploft. Kleiner of gelijk aan nul kan immers tot nog toe niet. Zo is het ook met onze samenlevingen die onder druk van omstandigheden altijd bijna gedwongen zijn van zich aan te passen...met de 'schepping' van nieuwe situaties tot gevolg...nieuwe situaties die dan weer andere bestaansvoorwaarden doen 'ontstaan'. Met andere woorden 'Theorie'(idee) en 'Praktijk'(reaktie) vullen mekaar aan. Andere voorbeelden van hoe men ons veelal evenveel met ideeën dan met maatregelen regeren kan. De leider van Noord-Korea zou zwaar ziek zijn...zijn omgeving zou het niet bekend maken om de 'idee' niet te lanceren dat het land onbestuurbaar zou worden...met alle mogelijke revolutionaire gevolgen van dien. De beurzen reageerden gisteren euforisch op de berichten als dat de US-centrale bank één van de grootste banken aldaar had gered. De krantentitel van de dag erna meldde dat de euforie alweer op één dag tijd verdwenen was. Wil men nu echt dat we als gewone mensen zonder *spekulanteninzicht* de ene dag staan te juichen als bij het één of ander doelpunt van onze nationale ploeg en 's anderendaags meetreuren omdat er weer een hoop geld door al dat *gepanikeer* in rook is opgegaan ? Nee toch...wat voor de gewone man telt is zijn materialistische instelling van 'kan ik mijn rekeningen nog betalen of niet'. Als hij zich achter de redeneringen van de ekonomische krijgsheren plaatst, zal hij kiezen voor partijen die van die ekonomische 'ideeën' op termijn ook militaire opties maken...kijk maar naar de strijd voor olie op deze planeet. Toch zijn 'ideeën' belangrijk. Het idee dat de koopkracht op wereldgebied gelijkwaardig zou moeten worden, is een idee dat alleen zal aanslaan van zodra er nog een deel van het werk in de best betaalde gebieden naar de lageloonlanden verhuist. Het 'idee' van een wereldwijd goed loon voor ieder beroep zal er waarschijnlijk alleen komen als het in de praktijk noodwendig geworden is...en dat is het al lang en alle dagen nog meer. Alleen onder materiële druk zal het 'idee' wellicht in de politieke discussie geraken. Net zoals het 'idee' van 'stop de oorlog' totnogtoe alleen is *'vermaterialiseerd'* van zodra er voor op straat gekomen of gestaakt werd. Over het beginnen en stoppen van oorlogen hebben we nog niet mogen stemmen, dat deden en doen anderen voor ons. Moge het bigbang-experiment goed verlopen en tegelijkertijd nieuwe ,ongevaarlijke en milieuvriendelijke energiewinning mogelijk maken...zo eindeloos veel als er water uit de lucht valt...misschien kan men de energie dan wel bijna gratis leveren in plaats van er een strijdtoneel tussen bedrijven en naties van te maken.

Meer internationale afspraken= minder oorlogen Aan het einde van de tweede wereldoorlog besloot de toenmalige monetaire wereld van internationaal toch een aantal dingen overeen te komen teneinde een volgende oorlog te vermijden !!! Meer dan zestig jaar later houden de centrale banken de evolutie van het bankwezen en meer bepaald de waarde van de dollar als internationale reservemunt angstvallig in 't oog. Eigenlijk zou de rest van de wereld z'n dollarreserves onder de huidige monetaire verhoudingen liever kwijt zijn…maar volgt er dan een dollarcrash, kunnen ze een kruis over hun export naar de VS maken. Sinds de Vietnam-stommiteiten van de jaren zestig zijn de VS via hun waanzinnige militaire budgetten enorme schulden aan het opbouwen, erzonder zou de wereld er een stuk welvarender hebben uitgezien. De vorige eeuw was nog geen dertig jaar oud en weer bleken eenzijdige handelsbarrières geen goede internationale afspraken. De landen met de grootste afzetmarkten proberen de zwakkere landen de dag van vandaag weer meer hun voorschriften op te leggen…willen wel uitvoeren, maar laten alleen binnen wat hen goed uitkomt. Waarom geen internationale afspraken over lonen en andere produktievoorwaarden, prijsstabilisatie en eventueel een soort wereldmunt als internationale reservemunt. Het werd pas na de tweede wereldoorlog al voorgesteld, maar het voorstel haalde het niet. Nu je dagelijks over de paniek op de financiële markten leest, zou men daar toch maar beter werk van beginnen maken, zeker nu al die torenhoge militaire budgetten het risico op oorlogen maar doen toenemen. Na de jongste wetenschappelijke vooruitgang van gisteren (de deeltjesversneller) en de viering van 9/11 vandaag gaat men de oorlog in Afghanistan dan toch naar Pakistan exporteren men dunkt. We zullen de datums van openingsceremoniën van Olympische Spelen (Georgië valt Ossetië binnen)en herdenkingsplechtigheden wat beter in 't oog moeten houden als we al eens iets willen kunnen voorspellen. Met de VS-presidentsverkiezingen in't zicht was de grensoverschrijding met Pakistan iets wat zeker de Republikeinen goed uitkwam. Ze zijn weer spelletjes van laag niveau op hoog niveau aan het spelen en wij mogen het eerst achteraf weten. 'Zij' zijn zoals altijd de 'goeden', de 'helden'. Om oorlogen te beginnen liegen ze erop los en achteraf staan ze bij de herdenkingen op de eerste rij in plaats van op de beklaagdenbank in Den Haag te zitten. Van zodra een deel van de media hen niet meer aan het publiek kan verkopen, maakt men van de ene week op de andere een nieuwe 'redster of redder des vaderland' die de oude nefaste politiek gewoon voortzet. Biedt de ene kandidaat meer inhoud dan de andere, dan brengt men de publieke opinie wel in de war met leugens over beledigingen die men zou hebben geuit of wat roddelboekjesonzin. Of men begint wel een nieuwe oorlog om de gelederen te sluiten. Eigenlijk kan je zo'n nieuwe oorlog maanden vooraf voelen aankomen. In de weken ervoor zie je gewoonlijk dat de negatieve berichtgeving rond een bepaald land stijgt en lijkt het aantal binnelandse konflikten in dat land wel zo hoog dat er zeker een aantal daarvan door het buitenland georchestreerd zijn. Gewoonlijk is dat dan om de één of andere president of generaal of zo van de macht te krijgen en er een voor het aanvallende land gewilliger marionet te instaleren. Zo heeft men zich van een Sadam Hoesein bediend tegen Iran en hem dan nog benut door hem Koeweit laten binnen te vallen. Misschien zal de al niet meer zo onbesproken en gebruikte, maar toch kersverse president van Pakistan onder druk van z'n bevolking toch niet zo'n gewillige medewerker aan de invasie van zijn eigen land willen zijn. 'Wij' willen een andere wereld. Onze jongeren willen speelpleinen en onderwijs en daarna werk en de oudsten een waardig inkomen. Wij willen ook geen bommen op onze treinen als gevolg van escalerende wereldconflikten. Wij willen dat mensen die tirannen aan de macht willen stemmen de dag van de verkiezingen thuisblijven of eerst een spoedkursus humanistische geschiedenis volgen zodat ze geen volmacht kunnen geven aan oude recepten die in het verleden tot een hele hoop rotzooi geleid hebben en waar we nu nog de gevolgen van ondervinden.

Z-Amerika : Herkolonisatie na 500jaar uitzuigerij ? Wie de tijd heeft om al eens de actualiteit rond Zuid-Amerika te volgen, voelde het al aankomen welllicht. Bolivië en Venezuela geboden hun VS-ambassadeurs van het land te verlaten. Hoe 'het imperium' en andere plaatselijke uitzuigers van vroeger proberen beletten dat de opbrengsten van aardgas en olie enz…in de handen van de gemeenschap komen leest U ondermeer op http://www.mo.be en http://www.uitpers.be Even een kleine inleiding op deze na jaren van staatsgrepen en vermoorden van o.m. vakbondsmensen , allernieuwste poging tot destabilisatie. Onder Ronald Reagan en andere VS-presidenten stuurde men legers of organiseerde men staatsgrepen, nu probeert men Bolivië doen uiteen te vallen in rijkere en armere regios…waar hebben we dat nog gehoord ? De vraag 'wie dat daar rijker van blijft of wordt' moet worden gesteld en hersteld…en het is niet Juan met de Sombrero-pet. Hoe de bourgeois-elite van een land er in slaagt van sommige jongeren en anderen openbare gebouwen te doen bezetten en aanslagen op pijpleidingen te laten plegen ? Voor geld en vanwege hun blinde haat voor al wat links is dansen diegenen die vinden dat eindelijk een pensioen aan elke 60jarige Boliviaan geven, geen goed idee is…zelfs als dat geld niet uit hun zakken moet komen, maar uit de opbrengsten van de nationale gasindustrie. Stel, men vindt in België aardgas in Vlaanderen. Naar een decenniaoud gebruik wordt die ,op 'vredelievende' manier overgenomen door buitenlandse firma's. Gesteld dat de Belgen echter op een dag iets voor hun bevolking willen doen en dat aardgas nationaliseren…dan zullen die buitenlandse firma's zich via hun regeringen willen wreken en een deel van de Belgische bevolking(het rijkere gedeelte) tegen het armere gedeelte willen opzetten. Gesteld dat het opzet slaagt en 'Vlaanderen' zogezegd zijn gas terug in eigen handen krijgt en zijn onafhankelijkheid uitroept… dan kan je er donder op zeggen dat het gas binnen een paar jaar terug aan de buitenlandse firma's verkocht zou worden. Hoe nationalistisch en autonoom diegenen die voor een onafhankelijk Vlaanderen zouden hebben gestreden zich ook zouden hebben voorgedaan. Ondertussen in de niet-fiktieve wereld blijft de media die in handen van de grote kapitaalbezitters is een echte hetze tegen de toch naar hun normen demokratisch verkozen en herkozen Chavez en Morales voeren.

Nva-voorzitter gezever, ça suffit maintenant Mijnheer de superflamingant komt eens in de Morgen een beetje reklame maken voor de erfgenamen van de oorlogzuchtigste VS-president ooit. De manier waarop tart elk onafhankelijk denken. Vooreerst komt hij nog maar eens af met de stelling dat linkse mensen geen belang aan waarden hechten door met zijn oogkleppenvisie op mei ' 68 af te komen. Het gaat er in de politiek niet om hoe links en rechts over de kerk, seks, relaties, gezin of het onnozele verbod op hoofddoeken denkt. In de politiek moet men oorlog en armoede uitroeien met diplomatieke middelen. Met de zakelijke belangen

die de kliek rond mevrouw Palin drijven, is daar weinig kans toe. Het is oneerlijk van mensen onterrecht te vernederen, probeert NVA Dewever aan te tonen. Hij doet echter precies hetzelfde met Obama, want de zinssnede over de 'lippenstift op een varken' die op Palin zou slaan ,is belachelijk voor wie de TV-beelden gezien heeft…het ging wel degelijk over het economisch beleid onder Bush…geen discussie waard…maar dat is natuurlijk maar een truuk om gelijk te halen bij iedereen die politiek als een strijd tussen karakters en emoties ziet in plaats van een op enorme zakelijke belangen gebaseerde maskerade waar je moet leren doorheen kijken. Dewever vindt het onverstandig van een uitspraak te doen over een buitenlandse leider die nog moet verkozen worden. In klassieke, conservatieve zin, is dat zo; echt lepe mensen laten niet in hun kaarten kijken om zoveel mogelijk voordeel voor hun eigen te bekomen. Hem op het lijf geschreven…'het welvarende stuk vaderland zal zijn centen niet delen me het armere deel van het vaderland', hij doet dan wel alsof hij geen separatist is, maar gijzelt het land al 15 maanden .Deze man is zo anti-links dat hij Palin zou willen zien winnen, gewoon om 'de linksen' te kunnen uitlachen, vergetende dat Obama dichter bij een diplomatieker aanpak van de internationale geschilpunten staat. Wat een egotripper die Dewever. En weet je waar zo'n ego ons uiteindelijk brengt…dan moet je zijn artikel maar eens uitknippen op pagina 14 van de morgen van 15/9/2008…op de keerzijde van het artikel staat op pagina 13 een verslag over de begrafenis van een in het midden-oosten omgekomen Belgisch-Vlaamse militair. De tijd van de Oostfronters zou voorbij moeten zijn Dewever, denk eraan voordat je je eigen achtervolgingswaanzin op Palin projekteert. Neem eens duidelijk stelling tegen een uitbreiding van de Navo bijvoorbeeld in plaats van je alleen achter Brussel, Halle en Vilvoorde te verschuilen en de katten uit de boom te kijken. Politiekers zouden wat minder leep en berekend moeten zijn. Obama zou de VS best een spiegel voorhouden en de Vietnam-oorlog destijds een vergissing noemen en McCain geen held…dat is ook de kat uit te boom kijken, beducht om stemmenverlies, de mensen afhouden van zelf te gaan nadenken over wie ze voor hun hebben. In plaats van zijn tijd te verdoen met zulke rechts-links onzin, zou hij zich wat meer met de ekonomische toestand van de wereld moeten gaan bezighouden als je ziet wat er allemaal op ons af dreigt te komen. Nog maar een bank failliet vandaag in de VS…de vooruitstrevende mensen gaan de conservatieve schulden niet met hun belastingen blijven betalen mijnheer de nva-voorzitter. 'Bart' mag ik niet zeggen, da's te progressief waarschijnlijk.

Vandaag internationale dag voor de vrede (16/09/08) Harmonieus samenleven. Hoe doen we dat ? Er zijn ontelbare voorbeelden te geven van hoe het wel lukt. Rondom Flores in Indonesië hebben een dertigtal dorpen onder invloed van een Canadees de handen in mekaar geslagen en een contract met de provincieregering gesloten. Mensen van allerlei religies en anderen leggen er waterleidingen en wegen aan en wat ze zelf niet kunnen betalen legt de administratie van de provincie bij. Ondanks oude dorpsrivaliteiten en tegenslagen doen ze verder met hun initiatieven. Op m'n blog zijn er enkele linken die regelmatig over zulke zaken berichten…door van aaruit te surfen of langs andere wegen, kom je er nog dagelijks andere tegen. In elk mens zit een diepgewortelde behoefte om zijn steentje aan het welzijn van anderen bij te dragen. Van de oude vrouw die 's middags nog graag haar potje met anderen deelt tot en met de kinderen die heelder dagen water gaan halen voor hun ouders. Nee, hier bij ons zal je zo'n toestanden niet tegenkomen, we hebben schoolplicht en sociale zekerheid…allemaal niet vanzelf gekomen, na de tweede wereldoorlog was men bang dat we in opstand gingen komen tegen die barbaarse cyclus van crisis…oorlog…wederopbouw… .Plaatsen waar momenteel geen vrede heerst, zijn niet alleen de oorlogsgebieden. Op de beurzen wereldwijd is er paniek uitgebroken want men vreest eventueel weldra naar een jaren 1930-situatie te evolueren. Neoliberale regeringen nationaliseren banken, maar dat zijn dan nationalisaties die weinig *met sociaalvoelendheid*, laat staan met socialisme te maken hebben, want de miljarden verdwijnen weer in de zakken van de elitelaag die juist door haar gespekuleer de crisis veroorzaakt heeft. Of U dacht misschien dat de VS-regering het miljoen mensen dat hun huis verloor, ging vergoeden…of het andere miljoen dat z'n huis bijna kwijt is hun schuld ging bijspringen. Dit zijn allemaal zaken die veel te weinig geweten zijn. Zo'n dingen horen we nog te weinig op onze journaals. Wekenlange achterhoedegevechten tussen de regering onderling en de oppositie over een paar sekretaressen die 300 euro de maand meer krijgen omdat ze het werk van hoger geschoolden doen maar er de titel niet voor hebben, leiden de aandacht van lezers en kijkers af van de ware bedoelingen dat men met deze nieuwsitems heeft. Het lijkt echt wel meer en meer een spel van mekaars postjes in te pikken, een land uit mekaar te krijgen en bij de volgende verkiezingen de achterban achteraf genoeg invloed te kunnen gunnen. Over die ruitenwissersfabriek die het weekend recentelijk gebruikte om zijn produktieafdeling 'in stilte' naar Hongarije te verhuizen, ook niets gehoord ? Over de oligarchen in Bolivië die hun duizenden en duizenden hektaren niet met de inheemse arme bevolking willen delen al een ernstig programma gezien ? Dit land stevent hopelijk niet op een burgeroorlog af. Goed nieuws is dan weer dat de andere presidenten in Latijns-Amerika zich achter de ondeelbaarheid van Bolivië en Morales scharen. Men zal van deze laatste wellicht wel een dictator maken door wat represailles uit te lokken bij het vermoorden van nog eens een dertigtal mensen zoals enkele dagen terug. Nochtans zijn al zijn hervormingen via een referendum met overweldigende meerderheid goedgekeurd. De grootste bedreiging voor de wereldvrede, naast de militaire industrie, zijn al die walgelijke verdeel-en heersmethodes. 300 Euro bijverdienen is een grote misdaad als je niet volgens je diploma benoemd bent…en 1000euro per dag verdienen dan…of met 1 euro per dag moeten toekomen ? Waar zijn we mee bezig. Waarvoor werken we ons te pletter ? Men is druk op zoek naar maatregelen om de net als in 1929 in Wall street gestartte match rond de waarde van het geld niet te laten uitlopen op een score waarbij de grote spekulanten hun fortuinen nog kunnen redden en de kleinere niet te veel gaan terugzien. We zijn allen benieuwd wat dat op termijn voor het spaargeld van de gewone man zal betekenen. Naar de bakker om een brood met 20 euro ? Zo een inflatie, dat is toch alleen maar mogelijk in het Zimbabwe van nu of in het vooroorlogse Duitsland van na de 1929 crash ? Is niet de spekulatie, maar de overproduktie de schuld van die monetaire crisis zegt U ? Ga dat maar eens uitleggen aan die mensen in Indonesië die geen geld hebben om metalen buizen voor hun waterleidingen te kopen en het grotendeels met hun holle bamboebuizen doen. Zelfs daar zijn er afgunstige egoïstische personen aan het werk die hun waterleidingsnet af en toe saboteren…op dagen die de vrede helemaal niet dienen.

Het einde van alle soorten terroristen Wie heeft er belang bij dat anderen zich opgeven om zich te midden van omstaanders in de lucht laten te vliegen of bommen op afstand laten te ontploffen ? De daders zelf duidelijk niet. De 'breinen' achter de aanslagen wel. Hun laffe beestigheden dienen altijd één of ander segment van een bezittende klasse die ergens aan de macht wil komen. Vaak zijn deze individuen en groepen ook onderaannemers van de één of andere geheime dienst die een land wil destabiliseren en doen uiteenvallen om het om ekonomische en militaire redenen achteraf des te gemakkelijker kunnen te overheersen. Buitenlandse interventies kunnen dit niet oplossen, het is aan de werkende klassen in de door geweld geteisterde gebieden om in aktie te komen. Het is aan de werkende klassen hier om de solidariteit te organiseren. Vroeger hadden wij de buitenlandse medemens nodig om in 'onze' mijnen te komen werken, nu werken ze bijvoorbeeld in de fruitteelt en we vinden het normaal dat ze ook zeven euro per uur krijgen. Waarom zou het dan abnormaal zijn van als lid van onze internationaal georganiseerde vakbonden te eisen dat deze op het internationaal niveau hun mobiliserende kracht zouden gebruiken om gelijk loon voor gelijk werk overal ter wereld te eisen. Waarom zouden we via onze strukturen niet hun strukturen aanmoedigen om in hun land op te komen tegen alle soorten giftig nationalisme en tegen ieder op godsdienst gebaseerd terrorisme ? Probleem is dat we zo'n dingen niet van'onze' vakbonden eisen, net als'onze' parlementairen klagen sommigen onder ons een stukje mee over van die bijkomstigheden die uiteindelijk dienen om de carrière van de om postjes strijdende politieke kaste te verzekeren. Iedere keer komen we op straat voor onze opslag terwijl we eerst op straat moeten komen voor de opslag van zij die ons werk voor enkele euro's per dag doen. Dat deden we de voorbije drie generaties dus niet. Dat wreekt zich. Omdat we het niet deden, heeft in elk land ter wereld een superklasse het met de wapens of wettelijke middelen voor het zeggen. Deze superklasse slaagt er voorlopig in van de armsten der aarde in hun schamele gevangenissen te houden. Sommige van die armen laten zich gebruiken onder het mom van nationalisme of geloof ...om hun eigen uitbuiting te bestendigen onder het één of andere nieuwe bewind...in plaats van voor een ekonomie in funktie van hun behoeften te strijden. Nu de fragiliteit van ons ekonomisch systeem ten gevolge van de evolutie van al die monetaire toestanden onder het spotlicht (letterlijk en figuurlijk) komt te staan, zou het wel eens nuttig kunnen zijn van meer over onze Vlaamse, Europese, Amerikaanse, Japanese,... haag te kijken naar wat er daarbuiten allemaal gebeurdt in plaats van die soap rond onze Vlaamse *politiek kultfiguren* te volgen of met de zoveelste scheiding van de zoveelste mediafiguur bezig te zijn. Zich niet voor de planeet en de medemens intereseren wreekt zich altijd ,op de één of de andere manier krijgen wij dat gebrek aan interesse op ons bord terug. Ook diegenen die te de grootmeesters der spekulatie met hun centen ondersteunden, beginnen dit ondertussen te beseffen. In Australië noemen ze zoiets een boomerangeffekt. We moeten mekaar meer gaan uitleggen dat het aan de rand van een recessie staan niet alleen met corruptie of overdreven verrijking te maken heeft, maar met de ongelijke verdeling van wat we met z'n allen maar mogen produceren. We moeten met z'n allen voor een op de hele wereld afgestemd programma opkomen en ten minste rechtvaardige spelregels invoeren. Als zelfs dat ons niet gegund is, gelijke lonen voor gelijk werk en rechtvaardige taxen en afschaffing van de spekulatiemechanismen...dan zal het grote geldsysteem zich zelf wel de das omdoen...dan hoeven we niet eens de grote productiemiddelen te onteigenen en de onteigenden te vergoeden als het kleine of behoeftig geworden aandeelhouders zijn...dan zullen we zelf wel een beheersraad moeten verkiezen...niet om tegen de buitenlandse conkurrentie te 'kampen', maar om samen te werken onder gelijke voorwaarden. De vorige keer dat zo een situatie zich voordeed, heeft men dat met een wereldoorlog opgelost, het werkvolk van het ene land tegen dat van andere landen opgezet. Indien de kotsmisselijke poenshow die de beurswereld is en de maatschappelijke ideologie geworden is; onder invloed van de ekonomische en bijgevolg politieke faktoren weer dezelfde richting uit zou gaan...kunnen we niet anders dan op de rem gaan staan en met onze voorstellen tot het invoeren van normale, wereldwijd dezelfde levensomstandigheden komen. Spijtig dat het dreigend bankroet van 't geldsysteem 't geld zelf niet afschaffen, hoogstens heel waardeloos maken kan...en nog spijtiger dat de meesten onder ons het nodig hebben als dwangmiddel om te werken...want anders zou door gewoon met allen te produceren en verdelen veel meer sociaals mogelijk zijn.

't geld waardeloos ? Vergadering in de stamkroeg ! Laatst met de vrienden op 't café, zijn we er eens van uitgegaan dat op een dag 'geld' absoluut waardeloos zou geworden zijn. Natuurlijk er zou nog moeten gewerkt worden want er dient toch gegeten te worden. Er werd wat afgelachen. Stel je voor dat we allemaal de boeren wat gingen helpen...maar ja daar zou geen werk genoeg zijn want die zijn zo gemechaniseerd en bovendien zijn er maar een paar grote boeren per dorp meer overgebleven. Bij de tuinders zou er misschien meer werk zijn. Als we dan uiteindelijk ons voedsel in de winkels zouden halen, zouden er misschien teveel slokoppen zijn die teveel waren zomaar meenamen. Wellicht zouden er tevelen onder ons zijn die niet hun deel van het werk wilden doen. Misschien zouden we dan toch in eeen eerste fase een vorm van niet-spekulatief wereldgeld moeten invoeren. Gevraagd naar welk soort werk de aanwezigen dan wel zouden willen doen, viel op dat de meesten wel iets anders zouden doen. We gingen ervan uit dat iedereen toegang zou hebben tot een vacaturedatabank van een aantal taken die je zou kunnen opnemen. Vermits alle firma's hun bestaansreden, 'het maken van winst' zouden verloren hebben ,zouden de werknemers er plots meer inspraak kunnen hebben. We schreven ter plaatse een kompleet scenario voor een film waarin we de overgang naar een andere manier van produceren en samenleven zouden schetsen. Per soort van te produceren goederen zouden we één wereldbedrijf oprichten door alle databanken van bijvoorbeeld automakers te integreren. Er zouden natuurlijk maar een beperkt aantal auto's meer gemaakt worden die aardolie gebruikten want die raakt toch op. Omschakeling naar propere technologieën en openbaar vervoer zou hoog op onze verlanglijst staan. Alleen de wapen-en munitiefabrieken zouden we niet meer opstarten en we zouden ze omschakelen naar de produktie van echt nuttige dingen. Legers zouden voortaan ingezet worden om dijken te verhogen en om aan uitzonderlijke toestanden als aardbevingen en zo het hoofd te bieden...ipv ergens bommen gaan te droppen. De bevolkingen van armoedige gebieden zouden voor het eerst in hun geschiedenis op dezelfde manier als in 't 'Westen' worden vergoed, waardoor ook hun boeren veel meer voedsel verbouwen konden. We kwamen ook overeen dat we voor de prijsberekening een systeem op poten konden zetten waarbij iedereen een bepaald loon kreeg om op een ecologisch verantwoorde manier een menswaardig leven mee te leiden. Dit loon zou op een individuele rekening worden gestort en in verhouding staan met de totale

kostprijs van alle geproduceerde goederen. Bij wijze van voorbeeld neem nu dat er zes miljard mensen zijn en dat een internetaansluiting voor elke wooneenheid pakweg zes miljard 'euro'(laat ons nemen) kost, dan is die zes miljard euro zoveel maal een veelvoud van één wereldwijde werknemer in de telecommunicatiesektor als er wereldwijd werknemers in die sektor zijn. De kostprijs van onze 'telefoonrekening' zou onder de vorm van een abonnementensysteem automatisch van onze rekening afgehaald worden, een systeem dat we bij het openbaar vervoer ook zouden toepassen. Energiekosten zouden ook zo kunnen worden berekend, maar dan met een individuele meerprijs voor hen die heel veel water, gas, mazout, zonneënergie, fusieënergie...zouden gebruiken. Vermits er toch geen eigenaars van oliefirma's en dergelijke meer zouden bestaan zouden we ons geen zorgen meer moeten maken over de prijs van de grondstoffen zelf en zou alleen het werk om hen te ontginnen moeten meeverrekend worden. Diegenen onder ons die een huis huurden waren natuurlijk tevreden want indien de verhuurder geen kinderen had aan wie hij een woonst kon wegschenken mocht de huurder er gratis blijven inwonen daar de waarde van het huis in het oude geld 'nihil' was. Ook de bouwvakker onder ons was tevreden, daar hij door het feit dat bouwleningen, vlak voor de finale crash van het oude geld bijna niet meer te krijgen waren bijna geen werk meer had. We kwamen ook overeen om plaatselijke gemeenteraadsverkiezingen te houden over wie per gemeente de leiding kreeg over de 'samenlevingsbeheer'-departementen : onderwijs, cultuur ,sport, pers, gezondheid, bankwezen , sociale zekerheid, notariaat en politie (de enige nog overgebleven bewapende dienst) en om dat allemaal te coördineren een soort burgemeester. Om die nationaal en internationaal te laten samenwerken zouden we internationale verkiezingen via het internet houden om ons programma goed te laten keuren. Nadien zou er via die gemeenteraadsverkiezingen per projekt (onderwijs, cultuur, bankwezen...)een provincieraad, een nationale raad, een continentale raad en een wereldraad per projekt gevormd worden. Partijlijsten zouden we door projektlijsten vervangen daar de meeste partijen toch maar met het uiteenvallen van het land bezig geweest waren in plaats van naar een wereld als eenheid toe te werken. Voor het beheer in de grote bedrijven zelf, zouden we één(geen twee) sociale raden kiezen, zodanig dat elke afdeling van het bedrijf erin vertegenwoordigd was (van ingenieurs tot mechaniekers). De oprichters van kleine middelgrote en zelfstandige bedrijven en de boerenbedrijven zouden net als de hardst werkende werknemers in alle bedrijven een vooraf in de kostprijs der goederen verrekende bonus krijgen. En terwijl we daar toch zo goed bezig waren, besloten we dan maar van de pensioenen van zelfstandigen en werknemers gelijk te schakelen en naar het niveau van een gemiddeld loon op te waarderen. "Wie gaat al die kosten van de 'samenlevingsdepartementen' dan allemaal betalen", riep er daar opeens iemand. We hebben er een beetje over gebakkeleid en besloten, vermits geld voortaan als een administratief en niet-spekulatief iets gebruikt werd, dat we de werknemers in die openbare sektoren in één moeite met het schrappen van àlle belastingen ook een met de andere lonen evenredig loon konden geven. De meesten onder ons hadden er aanvankelijk geen moeite mee dat een dokter of ingenieur of een advokaat iets meer dan de rest zouden verdienen, en later op de avond was iedereen akkoord om ook de studenten een gemiddeld loon uit te betalen. Iemand vroeg zich ook nog af of hij niet voor pastoor zou kunnen fungeren met het slinkend aantal roepingen, we hebben hem daarvoor dus naar het Vatikaan verwezen. Een andere gaf zich op als relatiebemiddelaar, zich bogend op zijn rijke staat aan ervaringen en de wijsheid die hij inmiddels had bereikd. Over de valabiliteit van de diploma's in die sektor was er even een hevige discussie, maar we geraakten er wel uit daar in 't café 'den *Halven* Orval'. Op 't eind leek het leven ons veel meer genietbaar, minder stresserend, kwalitatief meer tijd biedend om ons niet alleen met het produktieproces maar vooral met cultuur en opvoeding gaan bezig te houden. 'Zou het dan toch kunnen', zo vroegen we ons af ,'dat de zin van de geschiedenis was van op een meer verfijnde en minder absurde manier met mekaar om te gaan' ? Personeelsadministraties zouden voortaan veel makkelijker kunnen aan de slag gaan, met veel minder oeverloze wetgevingen. Zinvol werk zou zeker aan een opmars beginnen nu iedereen minder markt gebonden werk zoeken kon. Meer sociale gelijkheid zou zeker ook minder misdaad betekenen. Het vak filosofie kreeg eindelijk ook zijn plaats in het basisonderwijs. Door op een andere manier met mekaar en de maatschappij om te gaan, zo besloot de scenarist van de film die we over dat ales gingen maken, zou er meer ruimte vrijkomen om onze emotionele wrijvingen op te lossen. 'En'...voegde de cafébaas eraan toe...'tijd is beweging'.

Piraten regeren de wereld Ooglapjes aandoen, in plaats van dassen, dat zouden sommigen moeten doen, dan zouden we ze immers herkennen. We hebben het hier niet alleen over de kriminelen die boten kapen aan de kusten van Oost-Afrika of over de allianties van Nigeriaanse 'politiekers' met misdadige elementen en bewegingen aldaar die denken dat ze met het opblazen van pijpleidingen iets voor de gewone man aldaar kunnen verbeteren. We hebben het ook over een aantal topgeneraals wereldwijd, die voor rekening van de denktanken van hun politieke elites aan 't uitpuzzelen zijn hoe ze eventueel in de kunstmatig geprovoceerde 'krisissituaties' van de ekonomische en militaire oorlogsvoering met preventieve kernaanvallen zouden kunnen uitpakken. Terwijl we de oude oorlogen nog aan 't gedenken zijn, zijn ze de nieuwe al aan 't voorbereiden. Ook de topspekulanten, de terroristenklieken, de geestelijke leiders met politiek gemene, asociale bedoelingen en vele anderen zouden best met een ooglapje op TV komen. Topspekulanten worden niet bestraft maar beloond voor diefstal. De groenten voor die recepten waar al die Frankensteins mee bezig zijn, komen uit de tuin van de denktanken en lobbys rond de toppolitiek...ze zijn bevolkt met mensen die parralel aan de ramp die door de wereldbeurzen trekt, strategieën uitwerken die de toppolitiekers van een 'land' zoveel mogelijk macht tegenover een ander 'land' moet laten behouden. Eigenlijk gaat het dan meer om de macht van multinationale reuzen dan landen. Het budget van die ekonomische 'reuzen' is vaak groter dan het budget van de meeste landen. De macht bijvoorbeeld van de VS neemt wereldwijd af. De VS-strategie voor het midden-oosten heeft gefaald. Alleen Peru, Chili en vooral Columbië zijn nog een beetje een bondgenoot van Bush en co. In Europa is er een groot blok landen die het niet zien zitten van de grote oosterbuur Rusland op de heupen te werken, maar goed ook. Achter de schermen wordt er hard gewerkt om die 'landen'(personen uit partijen en staatsinstellingen eigenlijk) ook van gedacht doen te veranderen. De dag dat hun maskers vallen, zullen we spijtig genoeg geen piratenlapje zien, maar uit de nieuwsberichten afleiden waar ze mee bezig zijn. Eigenlijk weten ook de VS-strategen en ekonomisten dat de VS zijn leidende rol in de wereld niet kunnen behouden en dat zijn aandeel in het bruto nationaal wereldprodukt ernstig wegzakken zal ten voordele van een aantal andere ekonomieën. Een deel van de strategen in de VS wil nog

meer de nadruk leggen op preventief militair ingrijpen. Een ander deel ziet meer heil in ander droevige methoden om hun invloed te behouden. Staatsgrepen, steun aan rechtse afsplitsingsbewegingen (zie Bolivië nu), moordcomplotten, infiltratie... . Ze proberen hun oude *trukkendoos* van het verdedigen van de levensstijl van 'hun' democratieën weer boven te halen. Daarmee bedoelen ze niet het recht op 'onze' levensstijl te verdedigen maar het recht van de wereldheerschappij door de multinationals. Volgens onder andere een aantal topekonomen, toppolitiekers en topgeneraals 'mag het niet' dat Chinese bedrijven meer en meer invloed in Afrika krijgen of dat Venezuela Cuba steunt of dat meer en meer landen hun grondstoffen nationaliseren...een maatregel die bijvoorbeeld de VS zelf op zijn 9000 banken zou moeten toepassen voor er nog mastodonten onder hen overkop gaan. Voorlopig zijn ze alleen verplicht van hun schulden te nationaliseren...in de vorm van steun dan, betaalt door de John met de pet. De Verenigde Naties willen die heren zoveel mogelijk buiten spel zetten of voor hun kar spannen en onze geesten op hun oorlogen voorbereiden. Via een berichtgeving die alleen gaat over gebeurtenissen en een beetje achtergrondinformatie, maar nooit ten gronde over oorzaken en gevolgen, slaagt men daar al decennia in. Al die samenzweerders in die denktanken proberen het zelfs zo ver te krijgen dat eenmaal de Nato bijvoorbeeld een beslissing genomen heeft, dat zeker geen enkel Europees land daar nog iets over te zeggen heeft. Ze denken ook na over hoe ze, zonder hun eigen legers in te zetten zoveel mogelijk invloed kunnen terugwinnen. Onder meer in Congo vielen door het steunen van Rwanda, Oeganda en tal van lugubere milities miljoenen doden!!!! Alsof dat alles nog niet genoeg is zetten ze een reeks protectionistische en uitbuiting in stand houden maatregelen via de Wereldbank en andere 'internationale' organisaties in de steigers. Ze financieren de verkiezingsprogramma's van de meest rechtse ongure politiekers dan nog eens bovendien. Overal verergeren hun oplossingen de echte problemen van de mensen alleen maar. Eindigen met een positieve noot dan maar. In het Zweedse Malmö komen momenteel duizenden andersglobalisten samen op hun Europees Sociaal Forum ;onderdeel van het tweejaarlijkse Wereld Sociaal Forum. Ze hebben er honderden vergaderingen en aktiviteiten rond de grote wereldproblemen belegd. Tegelijkertijd proberen ze de tegenstellingen tussen diegenen die al of niet tegen om 't even welke hierarchie zijn en van nul willen beginnen in het uitbouwen van een tegenmacht, te verzoenen met diegenen die de bestaande partijpolitieke en syndicale en andere sociale organisaties willen betrekken. 'Horizontale' tegen 'vertikalen' als het ware, noemde een Brusselse prof hen. Hopelijk overstijgen ze hun tegenstellingen en formuleren ze een echt politiek eisenprogramma waar ze eenmaal terug thuis op hun aktieterrein daadwerkelijk gaan achterstaan. Hopelijk laten ze zich niet vangen aan al die conservatieve en oerconservatieve rekuperatiepogingen van al diegenen die de geschiedenis alleen maar doen achteruitgaan.

Wreedaardige spelletjes Veel soorten zijn er. Die tussen mensen in je omgeving, die op je computer en die op je TV-scherm. Over de eerste soort, persoonlijke psychologische oorlogsvoering, zullen we het niet hebben. Over die op je computer schijnt iedereen het eens te zijn dat ze niet schadelijk zijn, sommigen vinden ze zelfs positief omdat ze je in het moderne bedrijfsleven stressbestendiger en weerbaarder zouden maken, zag ik overlaatst op 't journaal. Ook de TV is een leverancier van een soort wreedheid waar men al 'gewend' is geraakt. Gisteren nog zag ik een Irakees doodleuk soldatenlaarzen verzamelen, maar dan wel laarzen met stukken uiteengereten vlees in en geen soldaten. Alles gaat natuurlijk goed in Bagdad, zo kort voor de VS-verkiezingen. Vandaag schoot een monster van onze tijd, na de verplichte aankondiging op you-tube natuurlijk, negen medestudenten dood in Finland. Als men zou willen, men zou de ivoorhandel kunnen stoppen door de verkoop van ivoor HIER te verbieden, wapenhandel idem dito, gewelddadige computergames ... ? Van zodra onze kinderen kunnen lopen, worden ze er al mee geconfronteerd. Zeker een onmisbare stap op weg naar het worden van fijnzinnige, cultureel ingestelde mensen...en ik een zaag. Ander wreedaardig nieuws van een andere soort : de boodschappen van de top van het politieke apparaat(nu nog in de VS, nog even en hier?) over hoe onontbeerlijk onze belastingen zijn om het financiëel systeem te redden. Met onze belastingen wordt ons gevraagd van het geld van de grote casinospecialisten te redden...en pas op...het zou ook goed zijn om onze spaarcenten ook te redden op termijn...want onze toekomst, onze werkgelegenheid enzoverder, hangen allemaal van de casinospelers op de beurzen af. En als we dan bovendien zo goed willen zijn van nog tot na onze pensioengerechtigde leeftijd te willen werken, liefst sneller en sneller natuurlijk. Tot in onze brievenbussen achtervolgt hun strijd om de slinkende afzetmarkten ons : 'surf naar onze site en bereken op zeven minuten hoeveel voordeliger onze autoverzekering is'. Zelfs als je een sticker met 'geen reklame' op je bus plakt, krijg je elke week een kilo of drie door je klep geramd. Of de telefoon die rinkelt om je diepvrieseten aan te smeren, terwijl je een dag-aan-dag type mens bent. Er gebeurt eigenlijk zoveel dat niet nodig is en dat we ons toch laten aansmeren. Wees nu eerlijk, draait je maag niet om bij het zien van al die verschillende kleuren frisdranken als je een winkeldeur van een mastodontwinkel opendoet ?

Als je allemaal moest nagaan wat voor een rotzooi we binnenspelen, we zouden het met minder en beter doen. Buiten aan de winkel koop je dan toch nog een paar bloempotjes van enthoesiaste jongeren voor hun aktie 'kom op tegen kanker' en 's anderendaags lees je dan dat de overheid miljoenen euro's meer in dat fenomeen steekt. Je zou bllij moeten zijn dat het geen jongeren zijn die op dat moment geweldadige spelletjes op hun pc spelen...maar toch vraag je je op dat moment af of er onder hen nog voldoende zijn die willen lezen over wat er buiten kankeren en kanker met de wereld aan de hand is. Het zou de volksgezondheid zeker ten goede komen, moesten er meer mensen op een andere, filosofischer manier tegen het leven aankijken. Catholieken zouden de paus afzetten omdat hij de wereld verbiedt van met condooms te vrijen. Islamitische vrouwen zouden hun schoonheid durven tonen, mannen zich niet meer voor 72 maagden opblazen. In India zouden ook je dochters van straat raken. Soldaten zouden hun generaals willen lynchen. Werklozen zouden ophouden werkloos te zijn en het teveel aan werk overnemen van hun overbelastte soortgenoten. Maar ja, we weten het, als mensen eisen stellen is er nooit geld voor. Wel voor oorlog, wel om rijke casinospekulanten uit hun 'nood' te helpen. Als die Bush-kruit II zijn opvolger begin november verkozen wordt, schaft men beter niet alleen de beurzen, maar ook het politieke verkiezingssysteem af. Of men laat de kinderen Michael Moore's film over de Columbia-highschool-moorden en de wapenverkoop in de VS zien in plaats van hen toe te laten van die idiote games over hun subtiele geesten uit te kappen.

Hé, hallo, hoe is't ? Wereldreisverslag. 't Schijnt dat Afghanistan eigenlijk een vruchtbaar land is. Dat de oorlogen en papaverteelt op veel plaatsen honger veroorzaakt. Dat de Taliban daarvan de vruchten plukt. Dat vrouwen ginder in burka lopen uit angst om de toekomst. 't Schijnt dat de Palestijnen nog veelal in kampen wonen. Dat VN-resoluties om hun land voor een stuk terug te geven dode letter blijven. Dat hun politieke vertegenwoordigers geen overeenstemming vinden. Dat zionisten in Israël nog teveel de agenda in Israel bepalen. 't Schijnt dat Iran het meeste controle op zijn nucleaire aktiviteiten toeliet. Dat Syrië water bij zijn wijn wil doen en alleen Europa de uitgestoken hand ziet. En hoe zou het zijn met... Albanië : reisadvies gunstig rond grootsteden, Kosovo criminaliteit en mijnen. Algerije : strijd tussen verdraagzaamheid en fundamentalisme op olierijkdom. Angola : investeerd nu ook z'n oliedollars in ex-kolonisator Portugal. Argentinië : hersteld van crash van 2001 en verwacht toch een nieuwe crash. Kaukasus-landen : ekonomische initiatieven nemen, nationalisme afzweren aub Bangladesh : vraag oliestaten en oorlogsstokers om geld om dijken te bouwen Belize : minder en minder aanvallen van kriminele bendes.Benin : veiligheid en gezondheid zoals bij ons in de 19de eeuw. Bhutan: arm land met koning zonder inspraak bevolking, leert over democratie. Zuid-Amerika : problemen met rechts Columbië en rechts in Bolivië. Oost-Europa : er af en toe eens heen om met de voor-en achteruitgang te zien. Congo : wie het meest de legertjes bewapent haalt de meeste grondstoffen in Botswana : groeiende economie bant armoede niet uit-Egypte : hoe lang kan men de stijging van de voedselprijzen nog verdragen ?-Cambodja : meerderheid bevolking werkt op land waar nog vele mijnen liggen.-Ethiopië : 13 miljoen mensen zijn er afhankelijk van voedselhulp-Madagascar : je hoort er weinig van, maar :70% onder armoedegrens-Filipijnen :30% overheidsbuget naar afbetaling buitenlandse leningen-Indonesië: nood aan heel veel Multatuli's.-Ghana : gunstige ontwikkelingen ...dan toch mogelijk ?-Mozambique : uitbreidende protesten naar aanleiding voedselcrisis-Gambia : verarmt na spectaculaire muntappreciatie-Laos : wil 50% vd bevolking zonder elektriek zonne-en windenergie geven-Zuid-Afrika : welke vleugel van de ANC wil armoede echt wegwerken ?-Kameroen: wil voedselsoevereniteit en geen Europese liberaliseringsplannen-Tsjaad, Darfur : olie en toch armoede-Kenia : modernste economie Oost-Afrika, toch crisis en armoede-Senegal : de 'trek-uw-plan'-ekonomie-Marokko : in de richting van privatisering overheidsbedrijven geduwd-België : vreedzame stammen ontdekt in Oostkantons

'Bush'-kruit kan er weer niks aan doen ! Het zijn weer 'de anderen' die het beurzensysteem doen ontsporen hebben. Sommige 'stoute' beleggers, sommige 'arme' mensen die hun hypotheken niet meer konden afleggen. Nee, het is niet het beurzen-casinosysteem op zich dat fout is volgens de 1% bezitters van het merendeel van de fortuinen in de VS. Ook niet de referentiewaarde van de dollar die al van na de oorlog tegen Vietnam in vraag werd gesteld...enkele oorlogen en beursexcessen later komt boontje om zijn loontje...de gewone boer, winkelier of werkman in de States betaalt de rekening wel. Net als voordat er een oorlog uitbreekt staat hij nu als de misdienaar van het *grootGapitaal* te roepen dat zijn Congres de 700biljoen dollar om de beurzen en banken te redden moet ophoesten om 'het land' te redden. Het land? Eigenlijk durft hij zoals sommigen in zijn omgeving niet te roepen van 'onze ekonomie heeft oorlog nodig om te overleven' zoals anderen hem in het Europa van voor de tweede wereldoorlog hem hebben voorgedaan. Hoogste tijd voor dat soort mensen om eens grondig te bezinnen. Durven toegeven zoals in het Zuid-Afrika van na de apartheid dat men fout was, in VS-termen :fout was in Vietnam, in Irak... . De elite in het land durven taxeren. Durven van de International Labour Organisation (UNO) eisen dat de het onderbetaalde deel van de mensheid recht heeft op dezelfde lonen als bij ons. Durven de strijdbijlen begraven en geld van de casinoëkonomie en bewapening in ontwikkelingshulp steken. Durven een sociale zekerheid uitbouwen zodat geld niet iets fiktief blijft op de beurs, maar in de echte ekonomie terrechtkomt. Durven in nieuwe energiebronnen investeren. Eerlijk duurt altijd het langst en komt op tijd langs om de rekening te vereffenen en nieuwe kontrakten aan te gaan. Now is the time. Now is the moment. Die 'change' beloven zullen er voluit voor moeten gaan of de VS worden met een recessie in 't zicht misschien eindelijk linkser dan in Europa ? Of zou de VS-elite een coup durven plegen via een militair regime of zo, zoals ze er in 't buitenland al veel hebben georganiseerd. Een 'uitzonderingstoestand' afkondigen met de intrekking van bepaalde civiele vrijheden...wie weet welk een scenario's er worden voorbereid. Zelfs de Belgen hebben er ervaring mee toe keizer Martens ergens tussen I en VIII of zo met volmachten regeerde. Het kan natuurlijk altijd nog straffer. Zoals de oude grootouders ons vertelden van in de tijd van Gutt, een Belgisch beleidsman van 'den goeden ouden tijd' rond de 2de WO, toen iedereen zijn geld moest inleveren en maar een fraktie terugkreeg. Hopelijk gaan we dus met z'n allen zo'n dingen niet tegemoet. Toen waren er ook 'tekenen des tijds', de 'Boerenbank' die als eerste failliet ging met ook in ons *Belgiksk*e een aantal zelfmoorden tot gevolg. Zich zelfmoorden omdat men zijn geld kwijt is...wat een beeld heb je dan van jezelf...het beeld dat het geldsysteem je opgelegd heeft...of ben je dan werkelijk zo leeg en heb je jezelf en de anderen niets anders dan 'geld' te bieden ? Een beetje meer filosofie en een stuk minder materiëel egocentrisme blijft zijn weg zoeken door de verdorde, eroderende gesteenten van de maximumwinst-kultuur...om het land eromheen toch wat vruchtbaar te houden.

eerste radio in 't dorp en nu *De maalder* op de berg kocht hem. Hij werkte. Niet te geloven. Dra moesten buren komen luisteren hoe hij van bij hem tot in Brussel horen kon. Toch waren er toen al non-believers die het eerst zelf moesten zien en horen voor ze zoiets voor waarheid aannamen. "Gij denkt zeker dat ik moet geloven dat die stemmen dan door de schoorsteen naar binnen komen", moest de maalder aanhoren. Ondertussen kunnen we mekaar zien tijdens het telefoneren, hetgeen ook wij vroeger niet voor mogelijk hielden. De eerste man op de maan. Ook in onze straat weer zij die het niet konden geloven. Binnenkort een lift tot aan het bemande ruimtevaartstation(?) , eerlijk gezegd, ik kan het niet geloven. Wat we ons ook al die tijd tussen al die veranderingen hebben afgevraagd : 'hoe kan het dat de mens dat allemaal kan en toch is er nog armoede en oorlog op de planeet !?'. 'Wie ogen en oren heeft, hij ziet en hore' of iets dergelijks staat er op de 'harde schijf 'van zij de de Bijbel schreven. Ze hadden toen nog niet kunnen schrijven dat het te maken had met de machthebbers die de *hebzuchtigsten* in 't systeem bevoordeelden, al werden de woekeraars wel al uit de tempel gejaagd en moest je de keizer maar geven wat de keizer toekwam. Als kind vroeg ik aan de grote mensen hoe het kwam dat er mensen waren die ook 's nachts in fabrieken werken moesten. Men zei me dat dat kwam

omdat de machines niet mochten stilvallen, want dat ze anders zouden stuk gaan. Ik vroeg ook waarom koningen en ministers en zo, zoveel verdienden, want ik had dat van horen zeggen. Dat was dan, zo vertelde men mij, omdat ze anders in de verleiding zouden komen van zich laten om te kopen. Dat van Sint Nicolaas, de kinderen en de ooievaars, heb ik nooit geloofd en dat België eigenlijk veel kleiner was dan Duitsland, eerst in school begrepen. Gelukkig dat ik me tot een kritische leerling omschoolde en de wereld langs alle kanten probeerde te begrijpen. Oorlogen bleken vooral een strijd om ekonomische macht, uitgedokterd door heel elitaire groepen, waarbij deze zelden of nooit sneuvelden, maar dat aan de 'gewone' mensen overlieten. Arbeiders bleken dan mensen die al wat je maar kan maken en vasthouden hadden gemaakt en mensen die dan ineens soldaten werden om dat gemaakte dan allemaal weer in puin te schieten. Ze bleken dan onder het bevel te staan van groepen die eigenlijk de scenarioschrijvers van de oorlog een beetje verheerlijkten, omdat ze er meer belang bij hadden dan de arbeiders zelf. Ieder bleek dan in een soort waan ingedompeld : 'het land verdedigen'. Je hoort die dingen en varianten op die dingen de laatste tijd weer meer. We hebben immers bijna allen een radio enzo en we zijn vanop een afstand beïnvloedbaar. Nu moeten we de ekonomie redden, onze pensioenen redden, de Irakezen en Afghanen redden, de Congolezen enz... . We moeten goedkoper worden dan de Chinezen en als je sommige sportjournalisten moogt geloven, sneller dan de Jamaicanen. Moest ik nog een kind zijn, ik zou weer vragen 'waarom'. Nu ik zelf antwoorden geven moet, hoed ik mij ervoor van met een verhaal te komen dat een masker voor de waarheid houdt. Ik aanvaard ook die uitleg niet meer 'dat het altijd zo geweest is en altijd zo zal zijn'. Waarheid en rechtvaardigheid, internationaal gelijklopende produktievoorwaarden, evenredige belastingen, een kat een kat noemen, daar moeten we met z'n allen naartoe. Ophouden met te leven à la 'het zal mijn tijd wel duren' en 'na mij de pieren', onze nakomelingen een waardige mensenmaatplaneet doorgeven. Voor politiekers betekent dit dat ze willen fier zijn over hoe ze later in de geschiedenisboeken zullen staan. Verzoeners of *oorlogmakers* ? Rechtvaardigen of *oppotters* in dienst van enkelingen ? Nu we over het internet beschikken, is het ook aangeraden van af en toe eens te gaan kijken naar het nieuws waar je niks van hoort of leest in de rest van de wereld. Het nieuws dat je wel hoort, hoor je voor een stuk omdat het in de machtsstrijd tussen de ekonomie en politiek van leidende landen past. Het internet onze kinderen op die manier reeds leren gebruiken, komt ze later zeker van pas, telkens er iets op de wereld aan 't gebeuren is. We kunnen het ons minder en minder veroorloven van geen opinie te hebben.

http://zoveelsteromanidee.skynetblogs.be

FILOSOFISCH VERZET 'VOEDSEL VOOR DE GEEST' BIJNA ALLES VOOR MENSEN MET INTERESSE IN : FILOSOFIE, GESCHIEDENIS, POLITIEKE ACTUALITEIT & ANALYSE &LINKS , SAMENLEVING, SAMENLEVEN , PSYCHOLOGIE, DE ZIN VAN 'T LEVEN, KUNSTEN,REISVERSLAGEN. MODERN SYSTEEM VOOR INTERNATIONALE VERKIEZINGEN
http://filosofischverzet.skynetblogs.be

Wat deden US-presidenten na 1929? Hoover en Franklin Roosevelt nog veel meer na hem, probeerden samen alle trukken uit de regerings-interventiedoos om het US Kapitalisme na de crash van 1929 te redden. Vooral F.Roosevelt met zijn drie ambtstermijnen als president viel hierin op. FR ging hierin zelfs tamelijk ver tegen zijn eigen partij en de het hooggerechtshof in. De ' New Deal' van Roosevelt remde de verpaupering op de duur wat af en qua groeicijfers ging de ekonomie voor de tweede WO en tijdens de tweede WO wel terug omhoog. Het was wachten op het naöorlogse Bretton Woods akkoord om de geldcrisissen even te bedaren.Toen F.Roosevelt in maaart 1933 ingehuldigd werd was er 25% werkloosheid. Boeren kregen bijna de helft minder voor hun waren en sinds 1929 was industriële produktie met de helft gedaald. Bovendien waren er 2 miljoen daklozen. 32 van de 48 Staten hadden hun banken gesloten. In zijn inauguratierede verweet Roosevelt de bankwereld dat het een lieve lust was. De werklozen werden ondersteund (het zal 'ne vette' geweest zijn) en de boeren verkregen hoger prijzen door land te laten liggen en minder vee te houden. Gekke marktekonomie...en honger dat er in die tijd in de depressiejaren in de US was. F.R. probeerde de industrie afspraken te laten maken over miniumumprijzen en stelde een vorm van mekaar niet te beconcureren voor, gekoppeld aan hogere lonen en weer die produktiebeperkingen die de prijzen moesten garanderen. Dwaze logica zo'n systeem in krisis omdat er geen geld genoeg is om de goederen te kopen...er dan maar minder produceren. Daar bovenop werd Wall Street aan een hele serie reglementeringen onderworpen. Verder werd er veel geld in openbare werken gestoken en moest al het goud aan de overheid overgedragen worden. Natuurlijk kon men het ook niet nalaten van 500.000 veteranen van WOI en hun weduwen van de pensioenlijsten te schrappen of hun inkomsten sterk te verminderen. Tussen 1936 en '36 viel de werkloosheid tot12,5%terug. Naar US-normen vond zijn democratische partij zijn Social Security Act voor de zieken, ouden en armen veel te links, wat tot een alliantie van het conservatieve deel van de democraten met de republikeinen leidde. Vakbondsrechten werden afgedwongen en het aantal vakbondsleden groeide enorm, een ruggesteun voor de latere herverkiezingen van Roosevelt. De acht jaar voor de tweede wereldoorlog en tijdens de tweede wereldoorlog, groeide de VS-ekonomie met meer dan vijftig percent...maar ja, ook in Duitsland kreeg men de boel weer op z'n absurde gang mede denk zij bewapeningsinvesteringen. Eerst met de naöorlogse Breton Woods afspraken in verband met het gebruik van het goud als standaard, zat men een tijdje safe. Had men in de US uit Vietnam gebleven en geen miljarden geïnvesteerd in wereldheerschappij, en hun spekulanten onder de duim gehouden, dan zaten ze nu niet bezig om hun *boomerangen* op te vangen...maar ja, kan men zich afvragen...heeft dat soort van casinoskapitalisme geen oorlogen nodig om te overleven ? Indien ja, dan moet heel die bestaande ekonomieregeling nu worden opgedoekt en vervangen door een logischer en niet absurd systeem, een beschaving waardig. Om te beginnen zou het een goed idee zijn om die ene mens op honderd die van de uitwassen van het casinosysteem profiteert zelf de gebroken potten te laten betalen. Het wetsvoorstel van Roosevelt om de fabrieken in de US zelf mekaar niet meer laten kapot te concurreren had, indien het toen al over heel de wereld zou worden opgelegd veel oorlogen kunnen voorkomen...in één land alleen werkt zoiets nauwelijks in deze geglobaliseerde wereld die eigenlijk best ook hetzelfde mondiaal sociaal zekerheidssysteem en taxatiesysteem zou moeten invoeren...en de Chinese arbeider hetzelfde als die in Chicago zou moeten betalen.

Inderdaad, de tijden veranderen mr de president ! Onze soort zit in een evolutie waarbij ze zich probeert los te maken van een aantal negatieve emoties die nog aan onze dierlijke overlevingsinstinkten gekoppeld zitten.(Uit angst om tekort te komen of die drang van met geweld de bestaansmogelijkheden van anderen te proberen ondermijnen) Tot nogtoe heeft de uitvinding van het geld het soms mogelijk gemaakt om deze ingebeelde overlevingsstrijd in het belang van de hoogste maatschappelijke groepen, regelend te begeleiden.

Het geld en de hebberigheid waren de motor achter oorlogen...de klassenstrijd ten gunste van de onderste lagen was er altijd het slachoffer van. Elke revolutie werd door Staten in bloed gesmoord. Opkomen voor rechten lokt nog veelal geweld in plaats van oplossingen uit. Zeker als dergelijke akties niet volgens vooraf uitgekiende taktieken gebeurd. Een omwenteling moet niet langs een burgeroorlog langs. De technologische vooruitgang en de verbetering van het lot van de werkende lagen van een deel van de wereldbevolking; werd altijd geleid via de heersende klassen ten koste van overuitbuiting en oorlog en versterking van de onderdrukking. Zonder de druk van de werkende lagen van de bevolkingen komen er nooit toegevingen ten hunner gunste. Welk zijn nu de methoden waarop dergelijke druk de laatste paar eeuwen uitgeoefend werd ?Door toedoen van hongeropstanden, in het Frankrijk dat de adel van de feitelijke macht verdreef bijvoorbeeld, kwam de burgerij aan het hoofd van de regering. Meer dan een halve eeuw later slaagde het proletariaat van Parijs er tijdelijk in van de macht aan de rijke burgerij te onttrekken; maar weer werd zijn streven in bloed gesmoord door het toenmalige Franse leger dat voor de gelegenheid met z'n aartsvijand, het Pruisische leger samenwerkte. Later ontstonden de eerste werkerspartijen en vakbonden die hun plaats in het systeem opeisten. De invoering van het stemrecht kon niet voorkomen dat het kapitalisme zijn zoveelste krisis via een eerste wereldoorlog wou oplossen. Het Russische proletariaat deed een nieuwe poging om de macht van het kapitalisme te breken en kreeg bijna onmiddellijk met buitenlandse invasies te maken. De Duitse massa's waren oorlogsmoe, maar ook hun revolutie werd in het bloed gesmoord door het leger en door teveel vertrouwen in de toenmalige sociaal demokratie. Toen reeds werd de weg naar de tweede wereldoorlog toe geëffend. Een tweede wereldoorlog die trouwens niet zoals die van WOI onder druk van het proletariaat, maar door toedoen van de politiek van de partijen van de dominante klassen beëindigd werd. Uit schrik voor een heropleving van het socialisme deden die dominante klassen wel sociale toegevingen aan de werkende klassen. Op wereldvlak ging de uitroeiing van die krachten die het socialisme als hun uitweg zagen ondertussen voort : Indonesië, Zuid-Amerika, ...overal was de jacht op linkse mensen nog altijd fysiek open. In het ondertussen rijkere deel van de wereld van de arbeid bestond voornamelijk alleen de maatschappellijke onthoofding van iedere echte linkse die zijn nek te hoog uitstak. De verschillende partijen die opkwamen voor de werkende mens bleven bijgevolg zwak qua inplanting en onderling verdeeld qua politieke analyse, werkmethodes en programma. Ze wilden wel allemaal een andere maatschappij, maar hoe die er zou uitzien daar zou na de revolutie wel aan gewerkt worden. De enen poneerden dat nog nergens een kommunistische maatschappij mogelijk geweest was, want dat zulks de afschaffing van de loonarbeid en de warenproduktie behelste...waarop de tegenstanders hiervan antwoorden dat als iedereen z'n deel zo kreeg er niet genoeg produktie zou zijn om te verdelen. Anderen geloofden in deelname aan parlementaire verkiezingen en vakbondswerk als methoden om een echte werkerspartij op te bouwen of van de sociaal-demokratie minder een centrumpartij te maken. Vermits de media vooral in kapitaalskrachtige handen zit en ons denken over de wereld nog altijd door via de visie van van de toplaag voorgekauwd wordt ,lijkt dit soms een onbegonnen zaak. Feitelijk is het welvarenste deel van de werkenden ideologisch zo door rechts verarmd dat ze telkens kiezen voor rechts of centrum-links en niet zozeer voor de kleine eerder anti-kapitalistische partijen. Soms door onwetendheid, soms omdat ze een job hebben dank zij iemand, soms omdat ze denken dat de sociaaldemokraten groot genoeg moeten zijn om bij een coalitie met rechts een tegenwicht te kunnen vormen. Op een dergelijke manier zal er geen totaaloplossing voor de wereldproblemen komen via de parlementaire demokratie. De politiekers en hun kiezers blijven met handen en voeten gebonden aan het grootgeldsysteem dat niet uit zijn krisissen raakt. Spekulatie blijft het denken beheersen. Logischerwijze is er voor elk probleem een oplossing, het is alleen het grotewinstdenken dat in de weg zit. We moeten dringend over andere taktieken gaan nadenken. Want. De kleindere westerse boeren verdwijnen en de grotere worden betaald om een flink deel van hun grond braak te laten liggen, (wat wel aan 't veranderen is),terwijl de rest van de wereld op armere gronden probeert te overleven. Openbaar vervoer wordt niet betaalbaarder gemaakt, truckers worden afgejaagd en tegen mekaar opgezet. Net als andere beroepscategorieën trouwens. Door de moderne technologie wordt gelukkig wel een deel werk uitgeschakeld maar met minder werken zal de overschotten op de markt niet doen verdwijnen...dus nog meer ekonomische krisis en ekonomische en militiare oorlogsvoering dreigt eraan te komen. Rechtvaardige sociale plossingen op wereldformaat lijken zoals in den tijd van Christus nog niet 'van deze wereld'. We lijken wel nog door de kapitalistische zweep voortgedreven omdat we voor ons alternatief emotioneel niet rijp genoeg zijn. Naijver bestaat zowel bij proleten als kapitalisten...bijgevolg kisten deze laatsten de eersten met planken van flexibiliteit, werkloosheid, hoge werkritmes, armoede, honger, oorlog, culturele onwetenheid, herstrukureringen die op lange termijn de ekonomische krisis bestendigen...ondanks de gouden handdrukken. Maar, om het met Dylan te zingen : " the times they are changing" !

http://poezietievefotoquotesvertelsels.skynetblogs.be één van mijn gedichten bloogen

Toeristen aller lande, vertrekt op tijd eens ! **Wie al eens buiten het seizoen een voordelige boeking op het internet versieren kan, zal ook al wel hebben gemerkt dat vele idyllische plaatjes weinig bevolkt zijn.** Wegens koopkrachtproblemen merk je dat vele ouderen niet wegkunnen uit de koudere streken, terwijl ze maar al te welkom bij de zelfstandige uitbaters van warmere oorden zouden kunnen zijn. Onderbenutte vliegtuigtuigen en hotels, is dat ook geen vorm van verspilling ? Vliegen is vervuilend zegt U ? Het geld van de oorlog tegen Irak had kunnen worden gebruikt om tunnels of bruggen te maken zodat we per elektrische trein overal zouden kunnen komen. Dan spreken we nog niet over al die oorlogslanden met een zonnig klimaat waar mensen uit koude landen niet naartoe durven vanwege het geweld. Allemaal absurditeiten waar de wereld nog moet mee afrekenen. Een Palestijnse Kebap naast een Israelische ik weet niet wat, zonder schrik om te worden opgeblazen.

tussen leven en dood : goed voelen Een ontdekking als een andere : de grens tussen leven en dood bestaat uit een aantal schakeringen, graden van zich letterlijk en figuurlijk 'goed' te voelen...van bijna dood tot springlevend en energiek. Onze geest is tot veel meer in staat dan we denken en we zijn ook veelzijdiger dan we denken**.** Ons bewustzijjn bestaat duidelijk uit drie elementen : verleden, heden en toekomst. Het verleden is de doorgegeven evolutie, de genetische informatie, onze opvoeding en onze levensomstandigheden vóór het punt NU. Ieder moment zijn we ons in het heden van een aantal dingen bewust. Dit punt is het werkelijke geestelijke bestaanspunt dat het verleden met het toekomstige integreren wil. De toekomst bestaat uit ons wensen, berekenen en willen verstaan**.** Ons totaalverleden (individueel zowel als kollektief) is als schakel in het heden opgelost. We moeten leren de dagelijkse symptomen van onze problemen te overstijgen door vanuit het positieve in de mens struktureel en analytisch te leren denken**.** Materie heeft dus duidelijk drie dimensies : natuurdimensie, bewustzijnsdimensie (eterie) en het vraagteken naar de 'esoterie' toe. Sleutels tot het begrijpen van het begrip 'oneindigheid' hebben we nu al genoeg gegeven. Belangrijk in het leren begrijpen is vanuit de praktijk tot de theorie komen. Vanuit het meer stoffelijke naar het minder konkrete, de theorie. Om uit te leggen wat onze steeds evoluerende geest nu eigenlijk is, waar ie vandaan komt en wat uiteindelijk de bedoeling is van het leven als geheel, vertrekken we best van objektieve ontledingen van de werkelijkheid. We mogen ons niet laten opdelen in aanhangers van mytische of religieuze verklaringen voor het interpreteren van alles wat met het leven te maken heeft. Geloven is een prachtig iets, en er bestaan inspirerende religieuze teksten in godsdiensten, maar de verklaring die men om niet in godsdienstig fundamentalisme te vervallen aan het leven geeft ; moet er eerder één zijn die een soort inleving in wetenschappellijk aantoonbare mechanismen geeft. Een verklaring die de oneindigheid van de geest daarom helemaal niet op voorbaat uitsluit.

Basisveronderstelling van deze up-to-date natuurfilosofie is, dat alles wat bestaat zo eeuwig en onvernietigbaar is als de elektronen waaruit alles bestaat. De materie heeft zich tot eterie ontwikkelt, met mogelijk uitlopers naar de esotherie. Waarom is alles wat bestaat materie ? Omdat, iets kleiner of gelijk aan nul niet kan bestaan; want als dat iets de ondraagelijke druk van de 'zinloosheid' benadert, 'ontploft'het. Net zoals een ster die ontploft en een zwart gat induikt...of een relatie die uitzichtloos wordt en bezwijkt...met mogelijk ook een 'zwart gat' tot gevolg. Energie verdwijnt niet, maar verandert voortdurend van vorm. Altijd is er een overgang, een brug naar iets anders. Zie maar naar de wetten van de fysica die samen met die van de chemie de biologie schiepen. Atomen, elektronen, licht, elektricitieit, waren de ouders van de eerste cel. Toen kwam de overgang naar organisme en soort. De vis werd reptiel en later zoogdier en vogel, aapmens en mens volgden. Ook de ruimte op zich was (is)een kracht door haar omtrek, oppervlakte, inhoud, massa. Zelfs tijd en snelheid speelden mee. Deze evolutie was gekoppeld aan hoe we met onze instinkten omgingen. Gekoppeld aan hoe we vanuit onze instinkten een aantal positieve en negatieve emoties ontwikkelden. Gekoppeld aan hoe de angst plaats maakte voor *onbevreesdheid,* aan hoe de hebzucht plaats ruimde voor solidariteit en aan hoe jaloersheid door steeds meer handelen naar evenwichtig inzicht teruggedrongen werd. Hoe meer de negatieve emoties door positieve emoties konden vervangen worden, des te meer kansen kregen de waarachtige gevoelens die het soms meer en meer op de blinde emoties haalden. Ons bewustzijn ons op onze reis doorheen de meer etherische vormen van zijn : de wording van de ekonomische, sociale en politieke mens.

Heel deze evolutie ging gepaard met de overgang van het ene maatschappelijk stelsel naar het andere...net alsof het menswordingsproces van een meer zachtaardigere dan wredere soort zich voortdurend met de vaak bloedige geschiedenis als achtergrond voltrok. In de veronderstelling dat een materieel menswaardig leven voor alle naties en de wereld als één natie, mogelijk wordt, zal er dan meer tijd en interesse zijn om bijvoorbeeld bij het diepzinnige van de wording van het bewustzijn stil te staan ? Maar terug naar materie en eterie nu. De anti-materie, een microwereld zoals de makrokosmos, met temperaturen van miljoenen graden Celsius per kubieke millimeter of nog heter in dimensies waar meetkundige maten niet meer bij kunnen. Alle elektronen hebben er een eeuwige levensduur en draaien er als planeten om hun sterren (atomen).Wie zegt dat er geen leven op

de kleine planeten van de mikrokosmos is ? Welk energetisch verband bestaat er tussen de zichtbare en onzichtbare stoffelijke wereld, tussen mikro-en makromaterie ? Misschien vormen die twee soorten bewustzijn bij leven één geheel en kunnen ze zelfs bij het wegvallen van het biologische huis apart bestaan ??? Misschien is het onze taak om ons bewustzijn zo energetisch mogelijk te houden teneinde een aan iedere nieuwe bewustzijnsmoment aangepaste brug met de anti-materie te kunnen vormen ?

Iedereen is te vergelijken met een soort elektrische weerstand waardoorheen veel eigen en energie van anderen stroomt. De mensen met de lichtste weerstand nemen het meest van hun omgeving op, waardoor ze er soms meer onder te lijden hebben dan anderen. Ze moeten een onverschillig evenwicht zien te vinden, dat hun in hun eigen energie houdt, slechts dan kunnen ze de stromen van anderen aan. Tot voorlopig besluit : Spiritualiteit is een energie die één met de stof is, omdat ze zelf ook een soort stof is. Ze schijnt alleen mogelijk op elk nieuw moment dat we ons bewust zijn van wat ons overkomt. We verschuilen ons nog teveel achter dagelijkse beslommeringen en maken geen tijd voor de zin van het leven vrij. De stof baarde het leven en wij vonden een woord uit voor al hetgeen we niet begrepen : 'god'. Wij zijn de eerste soort die beseft dat we het leven kunnen laten ontstaan, alleen al maar door het te wensen. Magie heeft geen grenzen, maar laat ons realistisch blijven. Godgelovigen zeggen dat 'schepping' (eigenlijk het 'wensen') voor de feiten kwam, het 'idee' voor de 'materie'. Andersgelovigen zeggen dat de idee de zoon van moeder MAterie is. De mannelijk *chromsoomkoppel* XY is inderdaad van latere datum in de evolutie dan het vrouwelijke XX-koppel...wat ons intuitief symbolisch geneigd maakt het voordeel van de twijfel aan de 'andersgelovigen' toe te kennen. Deze kip of ei-eerst-diskussie leidt de aandacht van de feiten zelf af. Stof is geest en geest is stof. We leren van en met mekaar...hoe we vanuit onze aardse zielen misschien groei aan onze toekomstige geest (?)kunnen geven...alle dagen ,tot de dag dat die geest misschien op zichzelf zal kunnen bestaan(?)... of één wordt met de geest van het al...als dat al niet zo is. Een beetje mysterie moet kunnen. Helpen 'zij' ons of wij 'hen'?

Iedereen doet hier ervaringen op en leeft in de richting van z'n dood, het juiste moment waarop iemand een andere, niet-lichamelijke energie wordt, die al of niet gewoon genetisch deel zou kunnen gaan uitmaken van de verdere evolutie van de levenden hier. Wie, hoe, wat, waar gaat helpen en of wij, vanwege onze genetische verwantschap niet eerder hen dan zij ons helpen...kan misschien vanuit hier net zoals in een detective-aflevering, praktisch alleen vanuit een aantal details naast de feiten geraden worden. Alhoewel 'hun' hier ook alleen maar 'ons' hier is, vanwege de gemeenschappelijke genetische wortels...daar moeten we ons leren inleven : er is maar één wereld,ıbestaan. Dus zou de zin van het leven ook kunnen zijn dat iedereen hier 'sterk' moet worden en de waarheid in z'n eigen leven te ontdekken heeft; teneinde hier en nu en achteraf nog van nut voor anderen te kunnen zijn. Een omnitalent aan inzicht zal een breed gamma aan 'intuitie' kunnen verstrekken aan vele mensen, organisaties, ... Dus wachten we onze beurt af om een zo goed mogelijk begeleider te worden, ook na onze dood; we oefenen al tijdens ons leven. Misschien bestaat de geest van diegenen die er nog zijn op een genetische manier wel voor een deel uit diegenen die er niet meer zijn; omdat wij biologisch bestaan uit de voortzettingen van onze voorouders. Wellicht keren we alleen op die manier biologisch terug. Dus één van de mogelijke zinnen van het leven is dat eens je dood bent, je blijft funktioneren ten opzichte van anderen die jouw (of 'iets' of 'iemand') om energie vraagt. Vraagt iemand om energie die dan aanbeland bij iemand die medeverantwoordelijk was voor die iemands lijden; dan zal er 'in de hemel' misschien ook nog wel 'leed' zijn en zal er daarboven naar de wijsheid van buren moeten gevraagd worden als men het in z'n aardse leven niet gesnapt heeft. Emotioneel zwakkeren vragen als dit axioma waar is, dus best niet om hulp...of het zou in 'het hiernamaals'ook zo moeten in mekaar zitten als hier...dat men via stukken hel en opnemen van verantwoordelijkheid en bereidheid tot uitwisseling tot stijgende wijsheid komt. Als het allemaal niet zo moest zijn, kan slechts één ding waar zijn we keren terug naar de simple en ongecomliceerde bewustzijnsvormen van mineralen, water, en lucht en licht en golven... . De biologische cellen die we erfden, (erven is hier een niet zo goed gebruikt woord, want we ZIJN die cellen)én heel het geestelijke deel van die cellen zetten we in onze nazaten voort, al blijken sommige scheuten eerst terug in volgende generaties uit te schieten.. Biologisch zijn we hetgeen anderen ononderbroken lichamelijk doorgaven. Vermits de geest zich uit de materie ontwikkeld heeft, zijn die anderen in een welbepaalde, stoffelijke betekenis...nooit gestorven. We kunnen alleen maar vast stellen dat 'zijn', 'zijn' is...wat al boeiend en moeilijk genoeg is. Leven (inbegrepen dood misschien), lijkt een lange reis naar verschillende dimensies, die je altijd achterlaat, verrijkt of verarmd met jouw bijdrage. Tot slot, als er dan een opperwezen was, noemde het 'zelfkennis'. We weten niet of we na ons leven verhuizen naar de krachtvelden van al die waarden die we in tijden van nood aanroepen. We willen ons niet laten vangen aan woorden zoals 'god'

, die in de komplexiteit van het leven konkreet zo weinig betekenen. Filosofisch gezien hebben we een heleboel geerfd en we zullen er nog veel aan toevoegen, door studie, diskussie...en het leven zelf.

tijd bestaat niet, de bus missen kan je wel Elke situatie die zich in het 'nu' bevindt bevat een betekenis die het dichtst bij de realitieit staat. De realiteit echter, is een enorm complex gegeven dat ik al op veel manieren proberen beschrijven heb...en om soms ondoorgrondelijke redenen met het verleden verbonden is**.** Vertrekkend vanuit het verleden probeerde ik op een aantal verschillende literaire manieren, praktisch en theoretisch aan te tonen vanwaar de menselijke geest vandaan kwam en hoe hij zich probeert te ontwikkellen, persoonlijk zowel als kollektief. Welke fasen de kollektieve evolutie van de mensheid ook nog doormoet, één vraag blijft open, een vraag die ieder van ons in zijn innerlijke communicatie met zichzelf dient te beantwoorden : "welke is de rol die mij in het geheel van wat het leven te bieden heeft, is toebedeeld " ? Hoe meer mensen de verantwoordelijkheden die deze vraag oproept,begijpen... des te beter onze kollektieve toekomst. In wat volgt zal ik die vraag voor m'n eigen proberen vertalen.

Als ik me soms hard en cynisch zal uitlaten is dat omdat er grenzen zijn aan begrip hebben voor het veelal te passieve leven dat verschillende maatschappelijke groepen en ook wijzelf ons eigen opdringen. Om de wereld een betere plaats te maken, moet je de rol van het geld en de politiek veranderen. Of dit lukt, hangt niet alleen af van ons inzicht in de rode draad in de geschiedenis of van onze bekwaamheid ons te organiseren...maar ook van onze innerlijke wereld ...zijn we reeds emotioneel sterk genoeg om ons deel van het werk te doen...zonder de discipline die ons door onze al of niet anonieme werkgevers opgelegd wordt ? Nee . Wat niet wil zeggen dat er geen ander systeem buiten geld en burgerlijk parlement mogelijk zou zijn . Die parlementen zouden moeten gebruikt worden om de verkwisting van geld te stoppen en de wereld op alle vlakken een echt menselijk thuis te maken. Maar moeten we niet eerst ook snappen wat de zin van het leven in z'n geheel genomen is ?

Aan de ene kant een reis van armoede naar welvaart en aan de andere kant een bewustzijn dat meer in het teken van de ontwikkeling van de eigen sterkte van de ziel staat . Het is niet de bedoeling van 't leven om je te pletter te werken aan de kadans van een syseem dat in vraag zou moeten worden gesteld. Het is niet de bedoeling om onze persoonlijke relaties in haatspelletjes te laten verworden. Met inzicht en begrip en weten wat je zelf wil kan je veel oplossen. Het is niet de bedoeling van innerlijk een soort machinaal leven te leiden ; we moeten onze innerlijke stem leren begrijpen. Waarom ? Soms zal je overvloedig weten waarom ; andere keren totaal niet meer hoe je van de ene naar de andere situatie geleid wordt of nog in kringetjes moet draaien tot de volgende doorbraak. Is ons leven niet een gezamenlijk iets en kan je je leven alleen maar plannen in funktie van hoever diegenen rond je met hun ontwikkeling staan ? De vraag stellen is antwoorden krijgen zal je merken. HET POSITIEVE DAT HET NEGATIEVE NIET meer VOEDEN MAG IN DEN BEGINNE WAS ER DE RUWE ONBEWUSTE ENERGIE

beminde gelovigen, anno 2008 Op een debatavond rond de stellingen van de schrijver van de Da Vinci -code, hoorde ik een aantal merkwaardige dingen. De avond ging uit van de plaatselijke evangelische gemeenschap. Een protestants theoloog had het over de vierde eeuw van het christendom, over een door een keizer Constantijn bijeengeroepen concillie (als dat woord toen al gebruikt werd, want men werkte alleen met bisschoppen, er was nog geen paus). Als kritikus van de miljoenenbestseller beweerde de professionele bijbelonderzoeker dat de overgrote meerderheid van de 315 bischoppen voor de oorspronkelijke leer van de apostelen Paulus en Petrus gekozen hadden, er waren maar enkele onthoudingen en twee tegenstemmen die tegen waren, niet om de alternatieve teksten (andere dan die van Matheus, Lucas, Johannes,Marcus) een kans te geven, maar om andere redenen. Bij de stemming voor een verlenging van de pensioenleeftijd, een 1700-tal jaar later stemden maar vier mensen in 't parlement tegen...of dat dan de juiste benadering was ?Zie me niet als een verdediger van de 'Da Vinci code' of zo...als je iets beweert krijg je altijd het tegendeel of een niet-geplande uitbreiding van wat je beweert op je bord...niemand weet alles over alles op z'n eentje...bovendien als je zelf zegt dat je fiktie schrijft heb je altijd gelijk. Elke vogel zingt zoals hij gebekt is. De gnostici, zij die naast de vier klassieke evangelie-schrijvers ook schreven, wilden door ervaring zelf achter de waarheid over de bedoeling van 't leven komen...ook Maria Magdalena zal wel teksten geschreven hebben...wie zal het zeggen...wat er in teksten staat is belangrijker dan wie ze geschreven heeft. Waarom onderling bekvechten over het al of niet maagd zijn van de moeder van Christus of dat zij nog meerdere kinderen had of dat haar zoon de zoon van God (zonder uit te klaren wie men daarmee bedoeld) was of dat hij een vrouw had of een kind of meerdere kinderen of niet...niemand kan dat bewijzen, met geen enkele tekst. Of er zou dezelfde DNA moeten zitten in het stukje vezel-huid van Magdalena dat men in Vézelay zou bewaren, als in een opgegraven Merovinger bijvoorbeeld... . Elke gevestigde godsdienst krijgt vroeg of laat met kritiek binnen eigen rangen te maken...natuurlijk dat er vierhonderd jaar geleden kritiek op de rooms katholieken kwam en men begon te 'protesteren' tegen bepaalde zaken...nu krijgen ook de protestanten hun deel van kritiek langs alle kanten (new age, Da Vinci-code...) enz... Het is zo'n beetje zoals bij de socialisten...ipv zich te verenigen met het oog op bepaalde doelstellingen(afbouw armoede, militair apparaat omschakelen, wereldwijd zelfde werk, zelfde loon, kennis en mens belangrijker dan winst...verdelen sommigen zich opzettelijk omdat ze coalities met de macht van het geld willen blijven aangaan. Ze hebben het allemaal over 'God' zonder dat ze dat vanuit de wetenschap onderbouwen en ze idealiseren de geschiedkundige werken waarop ze zich baseren. Alhoewel er natuurlijke prachtige dingen inzitten in die werken kan je van het oude-testament op sommige plaatsen gerust zeggen dat het een imperialistisch pamflet avant-la-lettre is. Het nieuwe testament breekt daar met die stijl. Wat voor de Bijbel waar is kan ook van andere religieuze werken gezegd worden, het zijn allemaal uitingen eigen aan de tijdsgeest...sommige uitingen hebben wel eeuwigheidswaarde (bijvb. 'doe niet aan een ander wat ge zelf niet leuk vindt'), maar zich op basis van boeken in zijn geheel laten verdelen in godsdiensten kan tot onnodige spanningen leiden en door de politiek enz. misbruikt worden. Ook dingen die Marx beweerden zijn nu nog voor een groot stuk waar...ekonomische dominantie leidt tot oorlogen...moeten we ons daarom Marxist noemen...misschien schatte hij de rol van het sparen wel verkeerd in. Misschien wou Christus meer begrijpen over de man-vrouwverhouding en werd hij daarom op Maria Magdalena verliefd ? Wie

zal het zeggen...je kan daar een heel leven over lezen en debatteren...en iedereen kan er met zijn groot verstand nog naastzitten. Vooral bij zaken die met de subjektieve leefwereld te maken hebben, psychologie, leven en dood, filosofie ,heeft een mens een groot stuk van de faktor 'geloof' nodig...maar dan een geloof dat vanuit goedheid en innerlijk verlangen naar het goede vertrekt. Goedheid...'god'...maar één lettertje verschil. Het goede en het schone...meer moet dat niet zijn...laat ons mekaar niet onder negatieve gevoelens bedelven...alle lelijkheid heeft ergens in 't verleden zijn oorsprong...laat ons meer vanuit het heden met goede intenties bezig zijn en samenwerken aan een betere wereld en betere verhoudingen tussen de mensen die hem bevolken._De wetenschap op zich is ook een bijbel voor wie tussen de lijnen lezen kan. Straling (symbool voor idee) schiep materie (het eerste atoom,de eerste cel, de eerste mens) en alles keert altijd tot straling weer. Een andere wetenschappelijke oplossing voor het 'probleem' van de zin van het leven : iets dat kleiner of gelijk aan nul(inhoudsloos) dreigt te ontploffen : zinloosheid zelf kan niet bestaan...hoe meer ze dichterbij komt hoe meer de 'redding' , de 'nieuwe schepping...de nieuwe toestand' nabij is. Elke dag is een nieuwe toestand.

Neem nu een begrafenis. Je geniet van het gebeuren ook al ben je het filosofisch niet eens met alle zinnen die door de priester of zo uitgesproken worden. Ook het deelnemen aan dat stukje leven van de familieleden van de overledenen is een louterend iets waarbij je een stuk zin in het leven ervaart. Leven en dood, hetzelfde mysterie als 'elektriciteit', de ene draad mag de andere niet raken of je hebt kortsluiting...de ene draad weet hij ervan dat de andere bestaat ? Samen geven ze wel stroom, leven...ons ? Gaan we dat allemaal wel weten als we dood zijn ? Misschien is dood-zijn voor sommigen...voor iedereen ?... een toestand van energie in rust in plaats van in beweging...en weten we niet eens dat we dood zijn, maar voelen we dan alleen maar het verschil tussen energie in rust en de stromende energie van het dagelijkse leven. Misschien is het juist de kunst om al tijdens het leven zo een rust te bereiken ?Gelukkig mogen we maar gissen. Het leven zelf dan. Waarom de ene de andere als levenspartner aangetrokken heeft...sommige originele maar een stuk dezelfde trekken die je in kinderen en kleinkinderen waarneemt, hun ontroering enz... .Het even stilstaan bij de kern van het leven. Een ziel lijkt wel een lied...daarom ook dat als er één spreekt de andere even zwijgen moet of je hebt chaos. Iedereen moet leren zichzelf 'scherp' te zien. Weten waarvoor je staat. Weten welke rol je speelt en voor wie je die spelen wil. Met het stuk pijn dat dit vaak met zich meebrengt geconfronteerd willen worden. Je bewust zijn van de spiegel van jezelf en anderen vanbinnen...al eens de tijd nemen om die spiegel te kuisen, te ontvetten van negatieve gevoelens. Soms zijn anderen ook een stukje spiegel van jezelf buiten jezelf...of een stukje omgekeerd spiegelbeeld...je kan in anderen zowel positieve als negatieve stukjes van je eigen samenstelling bekijken. Leren denken in beelden en symbolen is een soort aanleren van een nieuw alfabet. Let geconcentreerder op gebeurtenissen, woorden, beelden, toestanden en leer de wereld met kennis van zaken interpreteren. Ook landschappen,niet alleen mensen...geven ons vaak energie...neem eens meer de tijd voor een passage en je wordt 'sage'. Laat het licht en de lijnen en de kleuren in je dringen, voel ineens die ruimte daarvanbinnen. Zuig je longen vol goede lucht en wandel zonder zucht van het ene perspektief naar het andere. Zoveel mensen zoveel landschappen, zoveel gezichtspunten vanuit een andere hoek. Alles kan ten goede veranderen als je je voor het goede openstelt. Het is natuurlijk niet altijd even goed weer om te wandelen. Zoals het weer neigen wij mensen ook al eens naar depressie...wachten tot het door is en je vooral letterlijk en figuurlijk 'warm' proberen houden...je gemoed niet laten verkillen...al kan dat ook al eens positief zijn als je meer assertiviteit ten opzichtte van anderen nodig hebt. Depressiviteit is als een stuk verleden waar je niets meer kunt mee doen en waar je niet mee afrekent...niet alleen de werking van hormonen...jij zou hen moeten sturen in plaats van zij jou. Daarmee afrekenen kan betekenen dat je leert met mensen te leven, er beter leert mee omgaan of dat je er juist minder moet mee leven...afhankelijk van wie wie het meeste onnodige schade berokkende. Onnodige schade is schade waardoor je als mens niet meer mens van wordt. Man en vrouw kunnen mekaar wel eens beschadigen en hoe langer dat duurt en hoe meer dat gebeurd en hoe meer ze op mekaars tenen trappen hoe minder ze nog voor mekaar voelen kunnen. Als je goed leert kijken snap je beter waarom mensen bij mekaar horen. Dat begint al van voor de geboorte...misschien vormen al die verschillende soorten genetische informatie uit het verleden wel 'ploegen' zoals in een wielerwedstrijd met een soort afspraken om het eerste aan de meet, de 'eicel' te kunnen komen...als het zoal werkt...misschien beslist de eicel wel over wie ze eerst binnenlaat...ondanks al die mannelijke afspraken van de ploegen uit de spermaploegentijdrit. Van zodra we er zijn blijven we individueel of kollektief maar koalities sluiten. Het is belangrijk hier even NU in dit tijdvak van menselijk bestaan op in te gaan...nog een paar decennia en niemand zoekt twee generaties na mekaar een partner in het eigen of aangrenzende dorp...hetgeen daarom niet noodzakelijk te betreuren is, dat bedoel ik niet, maar een psychologisch- evolutionair breken met wat al een heel oud verhaal kan zijn, kan betekenen dat je de rode draad in je roots moeilijker terugvinden kan. In een dorp op een kerkhof merk je dat bijna alle mogelijke kombinaties tussen mensen uitgeprobeerd zijn. Naarmate je ouder wordt en in voor zover je nog weet welke voorouder met welke familie is scheep

gegaan en wat daar in het geval je die mensen zelf niet gekend hebt nog door overlevering werd over doorverteld ...kan je beter aanvoelen welk een soorten energie je zelf meedraagt...nog allemaal stukjes van die voorouders.

Soms kan je zelfs gelijkenissen zien met dingen waar jijzelf of voorzaten het moeilijk mee hadden of hebben of dingen waarmee je eigen nazaten vlotter mee omgaan. Net als dromen blijven sommige van die observaties over jezelf en de mensen rondom je niet altijd even helder bij en is het vreemd genoeg de bedoeling niet...net als het soort dromen die je je niet meer herinnerd,maar die toch een antwoord waren op wat er zich in de dag of zo heeft afgespeeld. Je ontwaakt met rustige hersengolven en toch weet je niet waarover je nu wel gedroomd hebt. De nieuwe dag kan beginnen...altijd op zoek naar het behoud van de innerlijke rust van 's morgens...je eigen niet laten overnemen door computervirussen die je computerscherm de hele dag bestoken met reklame waar je niks kan mee doen...en die je alleen maar hindert...een mens heeft geen behoefte aan mensen die hem willen 'kopen', maar aan mensen die met andere mensen in ontmoeting willen treden. Dan wordt je gedachtegang meer als een verre reis, gedachte na gedachte, kilometer na kilometer, in plaats van dat je teveel door de consumptiemaatschappij wordt gedirigeerd. Als je dan 's avonds echt intens weer naar een goede nachtrust en droombeleving verlangd...komt die er meestal wel en ben je 's anderendaags weer fris vanbinnen...je spiegeltje blinkt weer en je kan weer helderder observeren. De bas-speler die z'n partituur gehurkt op de treinwagonvloer leest, terwijl z'n handen op en neer gaan en hij de muziek hoort en af en toe corrigeert...terwijl er in die bewuste tussenruimte van de trein geen noot te horen is en z'n instrument gewoon in een andere treinhoek gekoesterd ingepakt rechtstaat en hij geen dingesspeler in z'n oren heeft. De geest is tot veel in staat...het verleggen van dimensies terwijl je observeert...zoals in de documentaire die ik zag...indien we met ongeveer de gemiddelde snelheid van een parachutiste door de aarde heen moesten vallen...zou dat 32 uren duren...hoe lang zou de overgang van leven naar dood en leven duren...vraag ik me dan af...een sekonde of drie...bijna nul sekonden, waardoor de dood eigenlijk gewoon niet bestaat ? Of moeten we twintig miljard jaar wachten voordat een gelijkaardige kombinatie die het stukje 'ons'-straling van de vorige big-bang zich weer na de volgende vertaalt in een cel enz... ? Als de dood het inhoudsloze is dan bestaat hij inderdaad niet. Als het inhoudsloze benadert wordt is dat niet alleen zoiets als een bigbang...maar ook zoiets als honger krijgen...je wil het tegengaan en zoekt naar eten...onze ziel zal altijd naar zin zoeken om in leven te blijven...als ze dat al wil...misschien kan ze ook niet anders...zeker als ze ?misschien alleenlijk als geest verder zal zien te bestaan. Eigenlijk is er geen einde en geen begin maar altijd overgang van het ene in het andere, een eindeloze reis...ook als we in een andere vorm van energie zullen bestaan zal die ook wel in een nog andere vorm overgaan...maar dan wordt het wel wat ingewikkelder dan de vergelijking van de rode draad van het leven en de blauwe draad van de dood die niet tegen mekaar mogen komen omdat je anders kortsluiting hebt...dergelijke vergelijkingen zouden ons te ver leiden. Laten we het maar rustig bij het leven zelf houden en daar onze vergelijkingen zoeken. Sommige mensen hebben meer van chimpansees weg die al eens andere apen doden en andere mensen zijn meer met de vredelievender en rustiger bonobo's verwant. Bij niet-mensen heeft dat verschil (bonobos doen het misschien meer) misschien meer met de frequentie van hun sexleven te maken...bij de mens zit dat verschil meer bij z'n innerlijke rust...of zou daar moeten zitten. Ook de opvoeding speelt een rol...als je nog niet zolang geleden 'linkshandig' was kreeg je een tik van de lat in de school of bond men je hand vast. Alles er doctrinair indrammen in plaats van wat ruimte aan de eigen levensweg en manier van doen te laten...was niet alleen vroeger de boodschap. Zoals soldaten in 't leger in de rij staan voor een dokter die met een soort pistool inentingen toedient, zo slikken wij alle dagen opinies en meningen die er enkel moeten voor zorgen dat de wereld door overheersing en uitbuiting verder kan blijven bestaan. Daarom aan alle fundamentalisten in spe : alles is tegelijk veel ingewikkelder en *simpelder* dan jullie je ook maar kunnen voorstellen. De zelfvernietigingsdrang van sommige mensen, doordat ze het zachte in hun geest en lichaam niet volgen en het eigen gelijk fanatiek verdedigen... dreigt soms anderen voor een stuk of totaal mee te slepen. Als je hen liefhebt wordt liefde een soort zelfkwelling Elke dag van niet liefhebben van het leven in al zijn aspekten ondermijnt en takelt af. Wat is liefde, wat is haat, wat is rijk en wat is arm ? Te weinig solidariteit en te weinig kansen. Leer allen samen groeps-te dansen. Breek de cirkel van wraak en weerwraak. Totaal herbeginnen op basis van een menswaardig leven voor iedereen. Ogenschijnlijk zitten we materiëel goed in 't Westen...we trekken ons voor 't merendeel van politiek weinig aan. Honger en armoede...ver weg...allée kom aan, niks aan te doen zeg ! Maar let op, de wereld is één...de 'problemen' komen toch naar de overkant...en let maar op dat ze ons niet verrechtsen ...vroeger het lachen met de rijke jood...nu de angst voor de vreemdeling ! Goed, die oorlogen dan...zo ver weg. Tot de auto's niet meer rijden...hoe komt dat nou zeg ! Tot dat de banken failliet gaan, waarom nou toch ? Ai beleggingen, oei spaargeld. Ach mens, laat ons hopen dat het wel goed komt met de wereld en dat we meer bewust ontdekken wat ons daarvoor te doen staat. http://achjadeliefde.skynetblogs.be

liefdesrecept Bovenal leer de liefde die in je zit voelen en leer ook aan wie ze te geven. Onderzoek de wegen die de filosofie en de geschiedenis bewandelden. Bemin de kunsten. Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Laat zo weinig mogelijk negatieve emoties toe.Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Deel zowel de vriendschap als de liefde, de kennis en het zoeken als je lichaam met je uitverkorene...kruidt het geheel met relativiteitszin en humor en je bekomt ...passie. Als je dan niet dadelijk voor mekaar kiest...moet het niet zo zijn. Als geest en materie '1' zijn en eeuwig bestaan en de rode, wetenschappelijk aantoonbare wetten van de materie, altijd aan een verfijning van de geest gewerkt hebben; ...hoe komt het dan dat voor het begrijpen van allerlei soorten verhoudingen tussen mensen, zeker die, die met het intieme zijn te maken hebben, je met die rode wetten alleen niet ver komt ? Mensen zijn niet alleen bij mekaar omdat ze geografisch gezien in mekaars buurt woonden of elkaar toevallig tegenkwamen...of mekaar ekonomisch nodig hebben...ze trekken de moeilijkheden en aangename dingen die ze nodig hebben om te groeien vaak zelf aan...vooral diegenen die mensen die eigenlijk niet veel groei nodig hebben, lijken soms nog het meeste moeilijkheden aan te trekken. De liefde gebruikt ons om ons het onderscheid tussen mensen en wat hen in ons aantrekt en afstoot duidelijk te maken...zodat we er alle dagen wat wijzer zouden uitkomen. Aantrekken en afstoten, ebbe en vloed, het universum dat uitdeint en weer in mekaar stuikt...de liefde kent er ook wat van. Die filosofische speurtocht naar de zin van het leven, sommige theorieen die men rond de praktijk van de mens en zijn menselijke relaties kan uitwerken, blijken in de praktijk rondom ons veelal te kloppen...al kan je een mens en zijn relaties niet in om 't even welke theorie gieten. Zo hebben vele alleenwonenden hun boezemvrienden wel een aantal redenen om niet bij mekaar te wonen...wellicht omdat ze te openhartig over hun al of niet platonische verhoudingen zijn...en ook omwille van de verplichtingen die ze, terecht of onterecht nog bij de voorgeschiedenis van hun leven terecht of onterecht, menen te hebben. Vanuit de subjektiviteit van een situatie lijkt iedereen tijdens konflikten wel gelijk te willen hebben...het is hoe men zich op korte of lange termijn voelt dat bepalend voor iemands beslissingen is. Misschien is het iemand zijn lot van bijvoorbeeld te blijven schrijven en daarvoor veel alleen te moeten zijn. Misschien is het iemands lot van verder in de omgeving van je kinderen te blijven. Alles is op een bepaald punt altijd het resultaat van wat eraan voorafging. Schrijven over de veiligste manier om emotionele windhozen met vrouwen en mannen en kinderen te vermijden, is nog niet zo simpel. Er monogaam mee samenwonen is, afhankelijk van iemands karakter en opdracht in 't leven een heel goed recept ter voorkoming van onrust...maar in iedereens rode draad van 't leven niet ingeschreven, zo blijkt meer en meer. Ook in gemengde gezinnen met kinderen is samen leren omgaan met mekaar een opdracht. Het zou zo simpel kunnen zijn. 'Indien gij niet wordt als deze kinderen'...1meisje, 1 jongen. Zo simpel blijft het voor velen echter niet...en dat kan soms ook niet anders lopen. In de tijd van onze grootouders en ouders, het eerste grote stuk van vorige eeuw, bleef men bij mekaar wonen tot 1 van de twee sneuvelde of vredig doodging. Dit feit wil natuurlijk niet zeggen dat het toen allemaal beter tussen man en vrouw was. Nu valt het door de meeste mensen niet te verdragen als de partner iets met iemand anders heeft, hoe geestelijker het nieuwe paar bij mekaar staat, hoe erger meestal voor de vorige partner. Dit 'dicht bij mekaar staan' heeft soms ondoorgrondelijke redenen en soms is het zoeken naar een andere partner alleen maar zin in avontuur of gebeurt het uit revanche...of om de partner te vlug af te zijn...zo diep kan jaloersheid gaan. Het lijkt wel dat hoe meer je elkaars gedachten kunt vertolken zonder dat de andere ze uitspreekt, hoe dichter geliefden naar mekaar toegroeien en hoe intenser ook hun innerlijke band wordt. Het waarom van zowel verliefdheden als scheidingen kan generaties terug te vinden zijn...we vertegenwoordigen en zijn vele stukjes van zij die voor ons kwamen. Het leven stuurt de ene vele paden in, een ander krijgt er minder te begaan... om te genieten, te boeten, wraak te nemen, te domineren of te leren...of alles bijeen ? Aan alles alleen op ons eentje te doen, hebben we niet veel, we zoeken gezelschap. We beseffen het niet

altijd, maar toch willen we gewoon in onszelf tot rust komen, via de invloed van anderen. Dat tot rust komen heeft ook, maar niet zozeer met de lichamelijke kant van de liefde te maken. Buiten de al eens overhoop gegooide gevoelswereld in ons eigen gaan we werken of verplaatsen ons met onze auto's of met de zeldzame bussen. Als we door een van onze dorpen stapen, lijken we wel rare snuiters , want voetgangers kom je op de buiten nog zelden tegen in de dagen van tegenwoordig. Ook in de steden vereenzamen mensen soms. Het is niet alleen menselijk kontakt en innerlijke rust dat we zoeken...we willen weten hoe ons leven in mekaar zit. Niet zozeer op filosofisch gebied, want daar zijn er velen onder ons te materialistisch voor geworden, maar gewoon ons liefdesleven, dat willen we toch wel begrijpen. Alhoewel we het leven van zij die er niet meer zijn onrechtstreeks verderzetten, spreken de graven niet meer, op de voetpaden kom je zelden iemand tegen voor een meer dan gewoon gesprek. De visuele media houden iedereen soms op een oppervlakkige manier in hun ban. Als je naar de beeldbuis kijkt moet je altijd veel selekteren, zappend op zoek naar een goede documentaire of een film met menselijke inhoud. Boeken over relaties zijn er in overvloed...toch zullen we in de praktijk de konfrontatie met de voor ons nuttige dingen daarin moeten aangaan. Wordt vervolgd.

kabaret :over eeuwig jong en oud **Goeiendag. Ik weet het, 't is een simpel woord om mee te beginnen. Maar miljarden jaren geleden zou ik dat niet zo gezegd hebben. Toen al zat ik net als jullie, nog verspreid in alle mogelijke soorten atomen, die, net als jullie, door de kosmos vlogen.** Toen duwden we mekaar af en toe eens wat opzij om al eens wat plaats te hebben. We zaten in één of andere molecule, zo hard als steen, zo mals als modder, zo helder als licht of zo zacht als water. Als ik toen iets wou zeggen, dan scheen ik gewoon of dan viel ik gewoon uit de lucht...ik kan dat trouwens nog goed, dat laatste...dat zal een door de eeuwen heen aangeleerde overlevingstechniek zijn. In feite zit ik en ben ik ook nog mineraal, water, licht, golf, enz...zijn wij nog allemaal dat en alles wat zich daaruit ontwikkeld heeft ...tot en met wie we nu zijn.

Nee maar, in die atomen, dat was daar een gedoe rond mijn atoomkernen. Mijn MIN-geladen elektronen vlogen den helen dag rond mijne kop, rond mijne PLUSMINUS evenwichtig geladen kern dus. Den helen dag waren ze me aan 't provoceren, zo uitdagend, zo precies niet kunnen verdragen dat ge kalm in uw onverschillig evenwicht blijft. Dat ging altijd maar van alé, bougeert ne keer, laat ons iets doen, laat ons uitbreiden of zo. Op den duur was ik als atoomkern wel verplicht van te handelen. In ons taal betekent dat 'uw NEUTRON-evenwicht' verbreken en met uw PLUSPROTON-lading ingaan op wat er in uw eigen en andere stoffen aan MINNETJES te vinden is. Het lijkt wel 'sexen' voor het uitgevonden was. Maar op nen dag, door al dat over en weer geduw en getrek en gebots en veel vergaderingen om nu eens uit te maken wat we daar allemaal mee van zin waren, met al die nieuw kombinaties van molekulen die we deden ontstaan...opeens wisten een deel van ons het wel zeker. WE BOUWEN EEN CEL.. In feite is het niet echt zo gegaan, want ineens 'waren we met z'n allen gewoon' 'cel'...ons moeder Chemieke en onze pa Fysicaa hadden een Biologieke gemaakt, ge moet het maar doen. Dat was allemaal goed en wel, maar we hadden we een serieus probleem. We mochten we zoveel cellen maken als we wilden, ze stierven allemaal te vlug zonder zich op eigen kracht kunnen te vermeerderen. Maar die cellen waren geen *stommerikken*...ah nee, heel de natuur, wij dus, ...hadden het beste van ons eigen daar ingestoken...gij zat daar trouwens ook al in. Zo kwamen we op een dag erachter dat we moesten 'delen' om kunnen blijven voort te bestaan...en zo werd de solidariteit geboren. We moesten ons eigen 'delen' om ons kunnen voort te planten. Hoe we daar achter kwamen ? Wel, het stuk 'modder' ,modder, zoals 'mother' in 't Engels dat achterbleef als we als cellen stierven, daar ontsnapte ook de licht en de lucht uit. Die 'licht' en die 'lucht' waren zo triestig dat ze van die cellen geen deel meer uitmaakten, dat ze zwaarder werden en op de nog levende cellen 'drukten' als het regende of stormde. Zo gingen we dank zij de intuitie van het licht en de lucht misschien toch door de knieen en leerden delen. Of misschien zaten er tussen die *oerstraling n*og stralingen van *quantumfysicaspecialisten* uit de vorige bigbangcyclus na de vorige instorting van 1 van de universums tussen. Ge moogt natuurlijk ook geloven dat het door het bevel van God de vader of zijn broer Alah zijne bliksem kwam. Feit is dat we weer ne stap verder raakten. Na een tijd begon ook die toestand ons wat te vervelen; we wilden toch immers niet altijd XX -vrouwelijke materie blijven. Gelukkig dat er op een dag enen een stuk van zijn XX verloor en het voortplanten een stuk plezanter en interessanter werd

dan ons eigen moeten op te splitsen...het kwam wel nog op hetzelfde neer, maar 't was eenvoudiger XY bevruchtte het XX-ei en zo ontstond hadden we er een totaal nieuwe telg in de famillie 'biologie' bij : de 'sex'. Man lief, vrouw lief, waar zijn we toen mee begonnen...ik had het miljarden jaren terug, nog zo gezegd als atoomkern van een zuiver deeltje licht , "we zijn nu op ons gemak". Maar ja...' t was nu éénmaal toch zover gekomen...en eigenlijk was er nog niets veranderd, de minnekes maakten de mannekes hunnen kop zot om toch iets te gaan doen. Nu begon het verhaal eerst goed vaart te nemen. We werden organismen en organen in 't water, we ontpopten onszelf tot vissen, we bevolkten het land op duiznden manieren...van dino's tot mieren. Maar eigenlijk, zeg nu zelf; soms denk ik...waren we niet beter in onzen boom blijven hangen ? Ik hoor het me nog zeggen(allé 'zeggen', 't is te zeggen we waren aan 't leren spreken) tegen dienene op die andere tak, 'jongen, hou toch uw gemak'. Dat was er zo ene,we noemden hem Meer, die was nooit kontent; hij wou altijd maar meer en meer, meer *wijfkes*, meer eten, meer grond...tot hem in onzen eigen troep niks van dat alles meer vond. Omdat hij zo geweldig tekeer kon gaan, hadden de meesten er schrik van en zijn ze er maar achter gaan staan toen hem de bavianen wou gaan verjagen. En zo ging de geschiedenis maar voort. Op den duur zaten de afstammelingen van 'Meer' in streken waar het zo koud was, dat ze in holen moesten gaan wonen in plaats van tussen de takken liggen te dromen. Toen de holen bezet waren, moesten ze huizen leren bouwen en op de duur hadden ze zoveel bezittingen, dat ze het moe waren om er konstant mee rond te trekken. Omdat 'stilzitten' ook niet in hun natuur zat, begonnen ze te leren hoe ze het land konden bewerken. De 'boer' was geboren. Een kalme mens, blij één te zijn met de natuur. Wat we toen voortbrachten, aten we op en we zetten een deel opzij voor minder gunstige tijden. Iedereen deed een stukske van 't werk...en we konden op tijd eens lachen omdat we hadden leren praten en luisteren naar mekaar. Niemand had het er moeilijk mee als er al eens problemen waren, de dorpsraad zou dat wel oplossen. Op ne keer komt daar toch wel enen af die ons kwam uitleggen dat ne zekere God, de wereld in zeven dagen geschapen had ...en wij waren daar al miljarden jaren mee bezig. Hij joeg ook sommigen schrik aan door te dreigen dat we allemaal levend in de hel zouden verbranden na ons dood...als we niet naar hem luisterden ! Een deel onder ons, trapten daar toch wel in zeker ! Wij, oude Belgen, konden onze rust voorgoed vergeten. Het bleek namelijk, dat we niet alleen op de wereld waren...en dat er al op ander plaatsen veel meer moet gevochten zijn...dan die dorpsruzies van ons in den tijd. Er was zelfs ne slimme Romein die vondt dat wij de 'dappersten' der Galliërs waren. Sinds toen kwamen er hier veel met hun 'legers' binnenvallen, behalve de Indianen, Chinezen en zwarten ging onze eigen Staat dan weer nog later ons zelf ambeteren. Ik heb het in den tijd als dorpsoudste nog gezegd : wapens en Meer en meer willen ten koste van anderen en die rijken die het geld en het leger en de goden en afgoden uitvonden achternalopen , daar komt niks goed van. Maar bon, hier staan we dan uiteindelijk in ons landje dat in solidariteit bewijst dat taalgrenzen geen belang hebben...om ook nog iets positiefs te zeggen. Midden een wereld door honger en armoede en oorlog geteisterd; waar sommigen te hard moeten werken en anderen niet mogen. Als we een dag terug uiteenvallen in licht en lucht en de rest en de genetica die we achterlieten doen ademen en er ons licht op schijnen...zullen we ons nazaten er aan herinneren...pas op, zie wie jullie volgen...jullie zouden wel eens via atoomoorlogen kunnen verdwijnen...en dan moeten we weer van voren af aan beginnen...en dat zal niet makkelijk zijn. Benieuwd hoe die monetaire krisis gaat aflopen, de staat garandeerd ons spaargeld voor 100 000euro...ik wist niet dat die zo rijk waren...kunnen ze dat zo maar betalen ...en diegene die geen spaarboek heeft dan, krijgt niks...die altijd MEER en Meer willen hebben er een knoeiboel van gemaakt...en ze blijven hun verdeel-en heers register opentrekken met nieuwe snufjes. Sommige kranten beginnen ook de pedalen te verliezen en vergelijken zelfs al gewone sociaal-democratische leiders die meer staatsingrijpen willen met dictators uit het verleden. Een heropflakkering van de klassenstrijd die voor de deur staat ?

Vergaderen om revolutie te voorkomen Ze kwamen in 't weekend(12/10/08) bijeen om een revolutie te voorkomen waarschijnlijk, de Europese leiders. Want, stel dat na de grote en kleine aandeelhouders ook de gewone spaarders een stuk van hun geld zouden zien wegsmelten ! Een dag na de vergadering gingen de beurzen terug open en tegen de middag werd alom het blijde nieuws verkondigd dat de Europese beurzen dankzij de overheidswaarborgen terug gestegen waren ! Zoals in het liedje "we stegen met een zucht, tot hoog in de lucht", leken media, politiekers en de gewone mens in onze omgeving opgelucht. We zijn immers allen grootgebracht met de idee dat als 'vader maar content is' alles ok is...'vader' in dit geval 'vadertje staat' en andere patriarchen als daar zijn de grote aandeelhouders en het patronaat enz... . _Na de miljoenenfeesten voor de jet-set grote klanten van Fortis in Monaco en een vermaning van de inmiddels in de media tot redder van het vaderland gepromoveerde 'krachtdadige' Leterme, was het de beurt aan Dexia om ook in Monaco dezelfde decadentie ten toon te spreiden. De stoute rijke kinderen des vaderlands, beloond door de staatswaarborg voor hun stoute streken. Moet dat allemaal betaald worden ? Geen probleem, de

Belgische overheid heeft 7miljard schulden dus 7+7 miljard voor het redden van het rijkeluiscircus en het systeem =14 miljard schulden. ' Nu nog even zien waar we dat geld kunnen halen', moeten ze vandaag in de wetstraat gedacht hebben. Gepensioneerde overheidsambtenaren misschien niet vervangen, oudere werkloze heraktiveren, snoeien hier, saneren daar...vlug vlug, want morgen moet de tekst van de begroting op 't parlement voorgelezen worden. Ah nee, CDH en PS vinden de maatregelen te asociaal...benieuwd welke tussenoplossingen er gaan komen. Gekke politieke wereld. Nationalisatie van de banken vindt ineens terrein als ideeëngoed, nadat men alles al bijna geprivatiseerd heeft en vele kabinetards sinds de jaren tachtig dikke posten in ondermeer de privébanken hebben gekregen...of privémanagers posten in openbare bedrijven gaf. Het ging hen waarschijnlijk niet allen zozeer om de posten, maar vooral om de royale ontslagpremies, als je zag hoe lang ze maar op 'post' bleven. De ex-voorzitter van Fortis zijn miljoenen liggen al klaar als dank voor bewezen diensten. Eerst onze openbare ASLK privatiseren en dan Fortis mee om zeep helpen...je moet het maar doen. Misschien vist men hem terug op voor als men ooit nog eens een openbare bank opricht...maar dat zal dan wel een bank zijn die niet etisch bankiert en het vuile spel van de grote spekulanten meespeelt. Een openbare bank is dus pas een oplossing met mensen met het juiste politieke mandaat aan het roer : geen beursdeelname meer, geen leningen aan de wapenindustrie, geen deelname aan dubieuse investeringen, wél goedkope voorwaarden voor de gewone man, wél investeringen in nieuwe energiebronnen. Of de miljardenwinsten in de energiesektor behoorlijk gaan getaxeerd worden ? Wedden van niet ?

blijft het geval Ijsland een unicum? De munt 'de Krona'door buitenlandse banken uit omloop gehaald. Drie grote banken genationaliseerd. Gepensioneerden verloren miljarden. Nochtans een welvarend land geweest, dat Ijsland. Enkele maanden terug in de tijd woog bulkten deze banken nog van het geld. Verstrikt geraakt in spekulatiespelletjes. Het topnivo achter die spekulatie zou uit een klein dertigtal personen bestaan die de 10 percent Ijslandse aandeelhouders dus danig in zak en as hebben gezet. Dan spreken we nog niet over het feit dat je een jaar geleden nog 85 euro voor een euro kreeg en inmiddels ongeveer 160krona. Vele mensen die leningen in buitenlandse valuta hebben afgesloten, zijn ook de dupe van het casinokapitalisme geworden. Een rentevoet van 10percent, een inflatie tussen de 20 en 25%, verkoopcijfers die instorten, mensen die hun rekeningen leeghaalden...men overweegt nu zelfs een aansluiting bij de Europese Unie en de invoering van de euro. Na gisteren, toen de beurzen na de bekendmaking van de gezamenlijke Europese Unieplannen terug omhoogschoten, zal die wil om aan te sluiten weer een stuk zijn toegenomen. Dat het totdusver nog niet tot meer woede uitbarstingen en betogingen gekomen is, zal zeker een steun in de rug van de tandem politiek-beursgoeroes zijn. Wat je van de eersten hoort is dat ze het aantal mensen in overheidsdienst willen terugschroeven...wordt het geen tijd dat ze hun eigen dan eerst niet eens herstruktureren ? Eén regering voor België, met een minister of acht bijvoorbeeld, te vermeerderen met enkelen meer naarmate er nog grote sektoren buiten de bankwereld zouden moeten worden genationaliseerd. Benieuwd of de beursgoeroes voortaan WEL gaan gekontroleerd worden en welke van hun aktiviteiten gaan worden verboden...van dat laatste heb ik nog niks gehoord. Vroeger werden de mensen door de pastoor en de baron om de tuin geleid. Filosofisch gezien zou ik zeggen dat we de tandem beursgoeroe-politieker best wat scherper in 't oog moeten gaan houden, want ik heb zo'n vermoeden dat het groepje mensen dat nooit genoeg heeft met meer en nog meer nog veel kaarten achter de hand heeft om in welke uitkomsten die monetaire affaire ook nog heeft, zijn slagen thuis te halen. Al zijn de mensen die gewoon genoeg hebben met een spaarrekening, in overweldigende meerderheid, die anderen zijn bezig met ook daaraan te beginnen knabbelen, op termijn via de fiscus, momenteel door de onzekerheid. Verwonderlijk hoe papier dat geld noemt, psychologisch toch voor zo'n circus zorgen kan. Probleem is altijd dat er wel genoeg voor iedereen kan zijn, maar nooit genoeg voor iedereens hebzucht, zoals Ghandi al wist.

Arme antiprogressieve Belgische politiekers Hebben ze ondertussen de relativiteitstheorie onder de vorm van Brussel-Halle-Vilvoorde begrepen ,in het licht van de internationale geldontwaarding van de laatste maand ? Je zou het gaan hopen. Maar nee, zo te zien aan de verklaringen van enkele spreekbuizen van de lijst die een monopolie op het gezond verstand zeggen te hebben. Hun recentste uitingen zijn geen korrektie op wat het Vlaams Belang, de NVA en weinig minder rechtse partijen zeggen ;maar meer van hetzelfde in een andere verpakking. Er was vooreerst het overlopen van een SPA-lid naar de LDD en de reaktie van ultraliberaal DD daarop “in ieder mens zit een sociaal en een kapitalistisch deel”...dank u hierbij voor de verduidelijking die in dezelfde krant ideologisch gestaafd werd door een paar andere LDD-kopstukken. In een opiniestuk beweerden ze vandaag op 15/10/08 dat niet het kapitalistisch systeem, maar een teveel aan overheidsbemoeienis de oorzaak voor de beursmalaise was en dat de centrale banken overal de boemannen van de neergang zouden zijn. De denkfout die beide heren maakten is gewoon dat consumenten die sparen GEEN sein geven aan de producenten dat er moet in produktiegoederen geïnvesteerd kan worden als we reeds in een periode van overproduktie zitten. Ze hebben al wel door dat de markt in financiële produkten onder kontrole moeten gebracht worden, maar durven de stap naar de afschaffing van die nefaste financiële produkten en de spekulatie in het algemeen nog niet te zetten. Net zoals ook een deel van de sociaaldemokratie en een deel van links daarbuiten, roept iedereen nu nog bijna uitsluitend voor meer controle ipv de afschaffing van spekulatie en onnozele financiële produkten die onze tegoeden op termijn ondermijnen. Rechts zeker en links in mindere mate, hebben nog totaal niet of bijna niet door dat de onderliggende reden van de chaos niet alleen de macht van het financiekapitaal is, maar vooral de overproduktie in de wereld, het heeft geen zin van steeds meer te willen verkopen, daar de koopkracht niet kan volgen. Een oplossing binnen het systeem zelf, als er al één is, kan er alleen komen als er een internationaal rechtvaardig belastingsysteem komt dat het geld van de woekerwinsten in de echte ekonomie doet terechtkomen en niet op de beurzen. Dat is wat progressieve mensen, waar ze ook politiek aktief zijn, zouden moeten durven eisen, zo niet zal het verschil tussen al die politieke partijen niet geweldig zichtbaar zijn voor de doorsnee kiezer. In België zal men eerst de ervaring van een splitsing en een regering LDD-VlaamsBelang-NVA-CDV of zo, door moeten, voor een aantal misleidingen kunnen worden doorprikt...al kunnen de gevolgen van de beurskrisis ook die rol spelen...tenminste als er minder mensen de misdrijven en bv-roddelberichten in de boulevardpers blijven volgen en onze media ook de niet-rechtse standpunten

aan bod laat komen…zo niet zal België na de volgende verkiezingen pas echt het meest rechts land in Europa worden en blijft het nog een tijd wachten op een betere Rode 'Duivels'-ploeg …zal men die dan vanwege de rechtse oppositie dan noemen. Voor de sportliefhebbers onder ons, hebben we er weer een, misschien vanavond tegen Spanje al.

Houdingen die prijzen goedkoper maken Een oude vrouw verhuurt een huis dat zijzelf niet bewoont voor een kleine 300 euro. Eén van de liedjes die ze nog van vroeger kent, zingt ze soms "…al heb je één of een miljoen frankskes te pakken…ge kunt er later niks meer mee doen 'as' z'U in uw graf laten zakken. Niet iedereen is zo nederig tegenover het leven. Daarom zouden er maximum huurprijzen moeten worden vastgelegd al naargelang de kadastrale schatting van een huis. Waarom zijn de aandeelhouders van een bepaalde sektor ook nog aktief in andere sektoren ? Neem de bankwereld, die zich zou moeten beperken tot de administratie van spaargeld en het geven van sociale leningen en dito verzekeringen…geen kat die nog aan de waarde van al die bijprodukten en beursaktiviteiten aan uit kan, geen mens dat zicht heeft op de mix van aandelenportefeuilles die van vandaag op morgen zomaar van eigenaars kunnen veranderen. Je kan vandaag in een zetelfabriek werken die de dag daarop voor de helft van een chocoladefabrikant overgenomen is. De onbetrouwbare , onsolvabele 'transakties' tussen al die linken, wil de politiek nu allemaal gaan kontroleren…ze kunnen niet eens wereldwijd overeenkomen van rechtvaardige belastingen te innen…hetgeen al die monetaire miserie had voorkomen. Bestaat er ergens al een cursus voor de toekomstige inspekteurs, één die bijvoorbeeld "hoe dedetecteer je zeepbelbeleggingen" noemt ? Indien bijvoorbeeld alle automerken ter wereld nu eens verplicht werden van één groep te vormen, één groep die hun werknemers wereldwijd hetzelfde zou moeten betalen en indien een internationale instantie de maximprijs van die wagens op tijd aan het gemiddelde inkomen van de wereldbewoners zou aanpassen, dan zouden aandeelhouders en werknemers mekaar onderling niet meer hoeven kapot te konkureren. Spijtig dat teveel aandeelhouders als motten reageren en op de duur te pletter vliegen tegen het felle licht van het altijd rijker en rijker willen zijn. Door die anarchie van de superrijke spekuleerders gaan wij op den duur zelfs hun modernste slazwierders niet meer kunnen kopen, en zullen we de natte sla wel zoals vroeger in een handdoek moeten 'uitzwikken'. Waarom maakt men alle grondstoffen ter wereld niet tot iets al 'de maan' , die ook nog van niemand is, veronderstel ik. Zo zou de Verenigde Naties al haar mooie ontwikkelingsdoelstellingen tegen 2015 kunnen betalen. Het is immers volstrekt immoreel dat er met grondstoffen gesjacherd en gespekuleerd wordt omdat dit de armoede in stand houdt en tot ongeziene verrijking van enkelingen leidt. Anders worden er toch maar luxueuse torens mee gebouwd, zoals in Dubai, waar de rijken dan op vakantie kunnen komen. In sommige landen waar men petroleum heeft, rijden de auto's voor heel weinig geld. Wij zullen binnenkort nog taxen mogen bijbetalen als onze dure benzine stijgen zal…want anders kan het spekulatiekapitalisme niet gered worden. 900miljoen mensen hebben honger, steld Oxfam onlangs…ook de voedselprijzen vielen ten prooi van de beurs…reeds lang voordat de huidige financiële krisis toesloeg eigenlijk…internationale ingrepen om dit onmogelijk te maken..? We zullen ze moeten eisen …spijtig dat men voor al die nodige maatregelen geen wereldreferendum houdt, waarop de gewone mens de politiek kan dwingen van een serieus beleid te voeren. We kunnen misschien zelf een referendum organiseren of de toplaag van de politiek dagelijks met mails bestoken. Eindelijk een moderne vorm van in kontakt te komen met diegenen die we in het parlement verkozen hebben, zou je kunnen stellen…

Beton, goud,schulden en Hollywood Dacht dat het regende, maar het waren de keitjes in de betonmolen op de werf over m'n deur. Jonge mensen die kunnen en durven bouwen. Op het nieuws heeft men het over het 'geloof' in de stijgende goudprijs, over overheden die de schulden van banken blijven opkopen(was de miserie niet begonnen met het opkopen van schulden?) en over filmsterren die bereid zijn van minder voor astronomische cijfers te gaan werken. Dacht aan een gedichtje dat ik lang geleden schreef :

De echte kunstenaars Wandel door onze steden en dorpen.. Wie bouwde wat staat en beweegt en in onze winkels ligt ? Wie onderhoudt de akkers, de plantages en weiden ? Het werkvolk begot. Zelfstandig of als loonkracht op zich.

Waanzinnig toch dat heel die aktiviteit in theorie in het gedrang kan komen door het al of niet geloven in goud en aandelen, door het het schulden aangaan en schulden opkopen, door de waarborg van de staat of het gebrek daaraan. De mediatrein der onheilstijding …of is het juist 'goed' nieuws (?)dendert verder m'n oren in. Meer en meer bedrijven hebben het moeilijk met het verkrijgen van leningen. De Nederlandse overheid zal zich dus voor specifieke bedrijven garant zetten als ze een lening aangaan (tot het budget van 1 miljard euro opgesoupeerd zal zijn wel te verstaan). India en Pakistan gaan weer een poging doen om handel te drijven doorheen de betwiste Kasjmir-regio, goede intenties die hopelijk ditmaal niet door extremistische bommen worden verstoord…wie betaalt zo'n groepen, welke ekonomisch zich bedreigd voelenden, hebben daar baat bij… of zijn het dan toch alleen maar de ideologische, zogezegde 'godsdienst'-fanaten of een soort nationalisten ? Altijd schuilen de ekonomische belangen wel ergens achter om 't volk te foppen. Ook Al Qaeda heeft niks met 'geloof' te maken en wil de ekonomie in handen krijgen en heeft hopelijk plannen zonder geweld, niet voor export bestemd, in petto om de macht te grijpen in die plaatsen waar de oorlogen van Bush een puinhoop gaan achterlaten, nu binnenkort geen regering ter wereld financieel nog militaire avonturen gaat aankunnen…of gaan zo'n ongeloofelijke misdaden tegen de mensheid weer eens de enige uitweg uit de ekonomische krisis zijn ? Vernietigen wat werd opgebouwd, dan kunnen we terug geld verdienen met de wederopbouw ? Zover mag het niet komen, of we gaan er ditmaal allemaal aan. De laatste mens, een holbewoner terug, zal dan kunnen schrijven "we wisten het en toch lieten we het weer gebeuren". Kan dit niet, zegt U ? Misschien wordt het Al Qaeda-spook weer uit de kast gehaald. Voor de betonmolen begon te draaien, dacht ik aan m'n artikel van gisteren . Toen ik wakker werd, besefte ik nog maar eens dat al diegenen die met de ekonomie en politiek op een meer ernstige dan populistische manier bezig zijn, eigenlijk wel alternatieven genoeg hebben…in tegenstelling bijvoorbeeld tot wat nieuwsbeelden ons willen doen geloven. Een SPA-voorzitster dat zegt dat ze geen rode Dedekker nodig hebben en hierbij reklame voor de populisten maakt en haar eigen SPA-trouwe interne oppositie monddood

probeert te maken. Filosofisch gezien kan ik alleen besluiten dat als de wereld nog tot tegen 2011onder het huidig mondiaal politiek –ekonomisch gesternte verder moet, dat ,indien de sociaaldemoktratie de nog opgesplitste populisten en nationalisten laat betijen deze dan toch eens aan de macht zullen komen. In het tegengestelde scenario neemt SPArood het roer in de SPA over en krijgt links van links ook een podium in het parlement om zoveel mogelijk andere klokken te laten horen. Alles hangt er alleen maar van af hoeveel wij, maar vooral hoeveel de spekulanten alleen maar in goud in plaats van in werkkrachten, onszelf dus, blijven geloven. En of we gezond blijven eten en lezen en nadenken en reageren natuurlijk. Ook wij zijn, of kunnen of zouden kunnen een parlement zijn, niet te vergeten…ook al zijn we geen lid van de opgesomde groeperingen hierboven. De geschiedenis zou wel eens totaal onverwachtte wendingen kunnen nemen.

"Ben ik rechts of links mijnheer ?" Een student politieke wetenschappen had het idee opgevat van voor zijn eindwerk een soort studie te doen naar de doorsnee politieke ingesteldheid van de gemiddelde Belg. Met een aantal vragen trok hij doorheen het hele land en belde aan zo'n duizend deuren aan. Stedelijke bellen, woonwijken op het platteland, dure woonwijken, enfin boer en tuinder, arbeider, bediende, winkelier, hij bleef bellen tot hij een gemiddelde doorsnee van de bevolking had.Er waren een aantal mensen die duidelijke (?)standpunten innamen, meningen die als het ware gekopiëerd waren uit de partijprogramma's van de Belgische partijen. De steekproeven gebeurden in de loop van 2007. Ergens had de student de proeven liever 'nu', achteraf gedaan, na het debacle van de staatshervormingsbesprekingen en na de turbulente gebeurtenissen in de wereld van het geld, zo vertrouwde hij me toe. Waarom ? Uit nieuwsgierigheid had hij een deel van de mensen uit zijn enquete terug opgebeld, en daaruit bleek dat een belangrijk deel van de mensen ineens niet meer zo zeker waren van de antwoorden die ze toen hadden gegeven. "Wie kan nog aan die politiek en die ekonomie uit mijnheer ? 'Ze 'weten het zelf niet meer'…was een veelgehoorde opmerking. Waren ze nu eerder links dan rechts, velen twijfelden. Wat hem op het idee bracht van een nieuwe vragenlijst als rode draad op te stellen…voornamelijk bedoeld voor die mensen die hem zelf de vraag stelden wat links en rechts nu in feite was. Of hij er opnieuw gaat op uittrekken weet hij nog niet, want hij zoekt momenteel naar betaald werk.Zijn vragen heeft hij een stuk minder ernstig geformuleerd, nu hij zijn diploma toch binnen heeft. 1. Stel U eens even voor dat U een holbewoner in de prehistorie zou zijn…zou U de grote hoeveelheid bizon die U ving met de rest van de jagers delen, zelf s al was U de sterkste jager ? 2. Als U zich in de feodale tijden op het landgoed van een baron zou moeten afbeulen, zou U dan minder dan de van U vereiste opbrengsten afdragen ? 3. Zou U tijdens de oorlogen van de verschillende adellijke en 'geestelijke 'regeerders, kruistochten en zo…stiekem thuisgebleven zijn ? 4. Zou U nadat U het boeren noodgedwongen had moeten opgeven als ambachtsman in een stad bij een gilde gegaan zijn ? 5. Zou U ten tijde van priester Daens mee hebben gestaakt voor een beter leven ? 6. Zou U tijdens de tweede wereldoorlog het verzet gesteund kunnen hebben ? 7. Zou U na de tweede wereldoorlog U stem gegeven hebben aan partijen die opkwamen voor een sterke sociale zekerheid en meer vrije tijd ?8.Bent U momenteel bereid van de wereld te zien als het resultaat van een zeer lange, samenhangende ontvoogdingsstrijd in de richting van sociale en politieke rechten voor iedereen en niet als een strijd van ieder voor zich, waar diegenen met het meeste geld altijd de machthebbers zullen blijven domineren ? 9. Bent U tolerant tegenover die mensen uit het buitenland die wij ekomisch gezien kunnen integreren ? 10. Zaken als godsdienstvrijheid, gelijkwaardigheid van man en vrouw, zijn een evidentie voor U ? 11. De overheid moet tegen de absolute vrijheid van het grootkapitaal in, meer en meer een regulerende rol spelen, ja ? 12. U bent van mening dat de fabelachtig rijken der aarde meer moeten getaxeerd ? 13. U vindt het meer en meer nodig dat sektoren als de bankwereld en de energiesektor onder strikte overheidscontrole geplaatst worden ? 14. U vindt het budget voor ontwikkelingshulp veel te laag ? 15. U pleit voor een demilitarisering van alle legers op deze planeet ? 16.U leest een krant(kranten) of u volgt sites die ook de niet zo gekende politieke meningen aan bod laten komen ? 17. U probeert goed met uw buren overeen te komen ? 18.Op het werk probeert U uw deel van het werk te doen ? 19.U vult uw belastinsbrief nogal redelijkerwijze in ? 20.U stemt in overeenstemming met de vorige standpunten die U met ja beantwoorde op onbaatzuchtige mensen die voor deze standpunten opkomen ?"Nou, dan U behoorlijk ter linkerzijde te situeren,", hoor ik die kennis van me, een Nederlandse ex-student in België dan al op 't eind van zijn vragenlijst besluiten.

2008 stroomversnelling der geschiedenis Enkele maanden terug, begon ik hieromtrent een artikelenreeks met de vraag 'Wanneer worden de wereldleiders oorlogsmoe ?'. Ik vertrok vanuit het standpunt 'onder welke soort demokratie willen we leven' ? Een demokratie in het algemeen belang of eentje die door toedoen van onontwarbare groepsbelangen verwatert ? Eén van m'n eerste artikels noemde 'Wall-Street 1929-bis ? Nee toch!' Mijn stelling toen was dat de reeks crashen die er toen nog niet zo zichtbaar zaten aan te komen hadden kunnen vermeden worden als men het casinokapitalisme veel vroeger verboden had. Het geld dat dra in rook zou opgaan zou via rechtvaardige en internationaal eenvormige taxen in de échte goederenekonomie moeten zijn terechtgekomen. Ondertussen weten we nu in het oktober van negenenzeventig jaar later, hoe anders de wereld eruitziet. De politiek denkt dat kontrolemechanismen en staatswaarborgen gaan volstaan, maar we moeten eerst noch de test van de zich meer en meer manifesterende recessie doorstaan. Eerst zal er nog een deel besparingen over onze kop worden gekapt, waarna men uiteindelijk op termijn wel zal snappen dat men grondiger maatregelen moet nemen. Meer en meer ekonomen sluiten daarbij een internationale benadering van het echt in gemeenschapsbezit nemen van grote sektoren niet uit. Al die presidenten die ineens de noodrem van protectionisme trekken, zouden er beter naar luisteren. Ze wilden nog niet zo lang geleden toch allemaal de globalisatie en er kon niet genoeg geprivatiseerd worden. Terwijl ze zich beperken tot het zoeken van de 'schuldigen' en wat aan hun bonussen dreigen te zitten, neemt de ekonomie en hun systeem de tijd om zich op hen te wreken. Waarom zou iets als ekonomie moeten stilvallen ? Er is nog zoveel nuttigs te produceren overal ter wereld en zeker in het armere deel, dat nooit 'gouden jaren' gekend heeft._De Olympische Spelen werden al vanaf dag één hopeloos verstoord door de 'pretbedervers der wereldvrede'. Obama kwam met zijn 'Berlijnse Beloften', sommige vooruitstrevend, anderen enkele maanden later aan herziening toe. Schrap die mogelijke overschrijding van de Afghaanse grens maar, het is aan het Pakistaanse volk om hun onderdrukkers te

stoppen. Maar dat heeft hij nu al wel begrepen. Als hij geen president wordt dan had hij Mc Cain beter niet die complimenten als 'oorlogsheld' gemaakt. In m'n artikels riep ik enkele keren de hulp van de dichtkunst of de filosofie in, teneinde duidelijker te maken waar de wereldbewoners en hun leiders eigenlijk mee bezig zijn. Ook moesten er af en toe enkele voor politieke doelen gebruikte internetfabels worden ontkracht of bepaalde politieke uitspraken over het geschiedkundige verleden worden rechtgezet.De rol van de oude baronnen in de geschiedenis mag dan, behalve in de feodaalachtige landen, bijna uitgespeeld zijn, de nieuwe baronnen in de ekonomie en de politiek houden hun onderdanen in een knettergekke hutsepot van belangen gevangen. Continu broeden ze op welke manier ze ekonomische en militaire strategieën kunnen gebruiken om de ekonomische tegenstanders te vlug af te zijn. Samenwerking laat voorlopig op zich wachten. Liever wordt het vuur al eens aangewakkerd, zoals recent met het toekennen van de Sacharof-prijs van het Europees Parlement aan een Chinees die een disident zou zijn, ja dan is M.Vandenbossche van Gaia dat ook. Waar is de tijd dat Mandela die prijs kreeg? In tal van artikels probeerde ik een aantal alternatieven op korte en langere termijn naar voor te schuiven. Ik legde tussendoor uit welke rol ons geweten, ons wereldbeeld en de ideologie hierin kon spelen. Dat onze inzet en stijgende interesse voor het maatschappelijk leven zeker gebaat zou zijn als we wat minder negatieve gevoelens in ons persoonlijke leven toelieten ...heb ik op tal van manieren proberen illustreren. Uitdagingen zullen er de volgende maanden genoeg zijn. U zal misschien moeten staken en merken dat een deurwaarder U tegenhoudt en U 1000euro boete wil aansmeren. U zal berichten horen over Zuid-Amerikaanse landen die de afgelopen jaren de eeuwenoude fascoïde regeringen aan de kant hebben gezet; berichten in de zin van dat hun sociale maatregelen 'dictatoriaal' zouden zijn. U zal hopelijk niet horen dat McCain gestorven is en Palin president wordt. Hopelijk hoort U dat uw spaargeld safe zit, de speculatie afgeschaft en dat de ontbossing van de wereld gestopt werd. Hopelijk hoort U dat het werkvolk wereldwijd voor hetzelfde werk hetzelfde betaald gaat worden. Hopelijk hoort U minder en minder van internationale, wreedaardige spelletjes of niet totaal onschuldige onzin als BrusselHalleVilvoorde. Hopelijk krijgt U meer tijd om al eens een goed boek te lezen of U in de filosofie te verdiepen en neemt U de tijd om geschillen met de buren bij te leggen en zo. Want...het denken daagt U uit...u leven lang en misschien langer, als ook dat U interesseert ten minste. Het leven, de liefde en nog zoveel...een helend mysterie. Er is zijn zovele recepten voor om het te begrijpen, onthoudt vooral dat ook U die wereld een stukje ten goede verander kan. 't Begint in Uw mikrowereld en 't breidt zich uit via Respekt, Geduld, Samenwerking, Begrijpen om in te kunnen grijpen.

Welke staten kunnen niet failliet gaan ? Diegenen die weinig aan defensie besteden. Diegenen die olierijkdommen hebben. Diegenen ondanks hun armoede grondstoffen hebben. Diegenen die al 50% taksen heffen ? Diegenen die geld bijdrukken en de inflatie toch onder kontrole houden ? Diegenen die al failliet zijn. Diegenen die hun miljardairs etisch taxeren.

Voor de oorlogsdoden van na Allerheiligen Het rommelt weer langs alle kanten in de door oorlogsstokers geleide wereld. Syrië werd aangevallen, waarschijnlijk om het in een oorlog te provoceren, zo vlak voor de US-presidentsverkiezingen. Kwestie van de misplaatse patriotische gevoelens voor 'oorlogsheld' McCain te laten stemmen. De lijst van landen waar men mottige dingen laceert, is lang. Congo bijvoorbeeld. Oost-Congo bijvoorbeeld. Wat we over het algemeen te horen krijgen is dat het conflikt gewoon over de oude vetes tussen Hutu's en Tutsis gaat. De eersten werden vóór de genocide in Rwanda door de door het Franse kolonialisme gesteunde ondernemingen de hand boven het hoofd gehouden, de veelal slankere Tutsi's kregen hun militiaire en andere steun van de US-havikken rond hun kuiken 'Bush'. Het leger van president Kabilla jr zou dan weer wapens en steun krijgen van de Chinese regering , die zich tot grote infrastruktuurwerken in Congo heeft geëngageerd, in ruil voor grondstoffen. Dus, dat beloofd weer bloederig te worden. Een tijdlang hebben velen onder ons gehoopt, dat de Chinezen de Congolezen er bovenop zouden krijgen, nadat het Westen dit decenialang beweerde van te doen. Benieuwd of de VN via de Europese Comissie nu versterkingen naar Congo gaat sturen. Totnogtoe hebben de VN-troepen niet ingegrepen om de marionetten van de US-gezinde ondernemingen tegen te houden...ah nee, er moest een rondje Chinezen pesten worden georganiseerd blijkbaar. Eigenlijk zouden deze hoge heren liever die door Rwanda gesteunde rebellenleider in Kinshasa zien, zoals ze liever de Congolese verkiezingen in het voordeel van een van de erfgenamen van Mobutu hadden zien verlopen. Toch hopen ze in feite van de gevechten te stoppen in Goma en daarna met Kabilla jr, via diplomatieke wegen wat extra kontracten van Congo binnen te halen. Grondstoffenhonger en ongebreidelde winstperspektieven in een slinkende afzetmarkt, bepalen de dodelijke agenda die men voor de gewone mensen in petto heeft. Onze grootste media vertellen ons daar zeer weinig over. We zijn de chaotische beelden die ze ons met weinig achtergrondcommentaar sturen, al zo gewoon, dat we onthouden dat die mensen ginder toch niet beter kunnen en altijd ruzie maken. In ons Belgisch parlement gaan al stemmen op om de wapenleveringen van China aan Congo te verbieden...waarom heeft men dan niet tegen de wapenleveringen van Uncle Sam aan Rwanda geprotesteerd ? Waarom werd in dat parlement van ons de betrokkenheid van de Franse politiek t.o.v. de Hutu-regering destijds, niet aangevallen ? De gewone Congolees, de dag van vandaag, is slachtoffer van al die verdoken vormen van buitenlandse agressie en moet ook nog eens op zijn hoede zijn voor zijn eigen, vaak niet-betaalde Congolese soldaten. Hij mag de mijnen in om te werken in die of die gebieden die die en die grondstoffen opleveren, de opbrengst gaat naar de lokale krijgsheren en lokale handelaars. Misschien, als hij de situatie al doorheeft, hoopt hij op een overwinning van het Congoleze leger en op Chinese infrastruktuurwerken...maar hij zal zich onafhankelijk van al die imperialistische krachten moeten organiseren, als hij zijn lot beteren wil. Ooit ontmoette ik twee oudjes van ginder, man en vrouw, van ergens in een rustig dorpje waar ze hun groenten teelden enzo. Nooit vergeet ik hun met ouderdomsrimpels versierde gelaat, de rust, de wijsheid en vredelievende gelatenheid zelve. Hun nakomelingen zullen zo'n mensen in ere moeten herstellen en zich ontdoen van de kwalen uit het verleden die sommigen van hen die zich onze leiders noemen over hen willen blijven uitstorten. Hun lot wordt hier ook door ons bepaald als wij gaan stemmen. Ons lot natuurlijk ook. Onze premier gaat handjesschudden in Oekraïne en zijn steun toezeggen voor een eventueel NATO-lidmaatschap op termijn...terwijl de regering ginder schrik heeft van een referendum hierover...ze willen ginder niet bij de NATO, da's maar een oud ideetje van de Bush-ploeg. Nog niks geleerd van Georgië...van toen we bijna in oorlog waren omdat dat land bijna in de

NATO was geraakt. Al maar goed dat 'we' uit Irak weggebleven zijn. Niet kiezen voor slippendragers van imperialisten en weten wie ze zijn en waar ze zitten, is een goede stap op weg naar een minder gevaarlijke wereld.

Herhaaldelijk gingen de artikels van filosofisch verzet over de '*schweinerei'* achter de grote internationale politiek...deze film is er een duidelijke illustratie van. Over hoe men mensen een oorlog aanpraten kan

What to do BO ? De TV-programatie van verscheidene Europese zenders gisteren, stond niet toevallig in het teken van die soort rottigheid, met 'Un long dimanche de fiançailles' van JP Jeunet naar een boek van Sebastien Japrisot als aanrader. Gisteren vertelde de nieuwe US president op knappe wijze over een 106-jarige vrouw en wat zij in haar leven allemaal had zien gebeuren. De hoop voor een betere wereld die hij aan zijn verhaal verbond, zal hij toch als leidraad in zijn buitenlands beleid moeten nemen, wil hij niet in hetzelfde verhaal als dat van 'War made Easy' verzeild geraken. Dus Obama, doe de Russische regering een geste en houdt Oekraïne en Georgië uit de Navo. Zit niet te treuzelen en breng die yankees home en laat ze de dijken in New Orleans versterken. In Irak en Afghanistan en Pakistan en elders zal men zelf wel met het de ekonomische elite ginder dienende fundamentalisme afrekenen. Alleen dwazen zoals de huidige Belgische defensieminister maken ons wijs dat ze het door de oorlogen gehinderde ontvoogdingsproces van de miljoenen armen ginder kunnen stoppen...terwijl tiepen zoals hij in feite onze eigen Donald Rumsfelden zijn die ons verder in het uitzichtloze moeras van de oorlog inslepen. Dus Barack, luister vooral naar de tapes tussen Kissinger en Nixon, waarin een plan besproken werd zeker 200.000 doden zou maken...Nixon vond dat nog een beetje weinig en stelde voor van een atoombom te droppen "Come on know,You must see things great Henry". Er zijn geen woorden voor de gruwelijkheid waarmee de US-leiders hun natie en de wereld geminacht hebben. "Wir haben es nicht gewusst"! Hoe lang nog ? Breek ermee Obama. Dus BO, go for change, like you said...some laws and calls from you and the rebells in Congo run out of munition in short time. Als je tenminste tegen de wapenlobby durft ingaan. En als ze dan geen munitie van Europese landen krijgen ten minste. To be continued.

ongewone vragen voor de gewone manTelkens we ergens peuters en kleuters bezig zien, overvalt er ons een zalig spontaan gevoel. Zo kwam ik ze ooit met de juf eens tegen in een bos. Hemels tafereeltje op aarde. Zij weten nog niet welk een wereld hun wacht. Wij wel. Wij moeten ons meer en meer vragen stellen. Enkele voorbeelden ?Waarom nog immer geregeerd door het banksysteem ?Waarom zo hard werken en zovelen zonder werk Waarom is een job hebben niet normaal ??Waarom is een job vinden niet eenvoudiger ?Waarom zijn openbare diensten niet van ons ?Waarom produktie ten dienste van maximumprofijt ?Waarom geen produktie in funktie van noden ?Waarom het 'geld' niet spekulatief, maar administratief gebruiken ?Waarom betrouwen we nog te weinig op onze innerlijke discipline ?Waarom verdragen we de zweep van de spekulanten ?Waarom hangt ons lot af van de waarde van goud ?Waarom werkt een deel van ons tegen armoelonen ?Waarom is armoede een vorm van officiële slavernij ?Waarom kontroleert een kleine elite zoveel weelde ?Waarom beveelt één politieker zovele soldaten ?Waarom voert onze innerlijke vredesstem niet het bevel ?Waarom noemen Staten oorlog :'humanitaire hulp' 'vrije wereld''demokratie'?Waarom controleren criminelen stukken ekonomie ?Waarom volgen vakbonden soms de spelletjes van het grotegeld ?Waarom zouden vreemdelingen soms geen medeärbeiders kunnen worden ?Waarom maken we wapens om onze medewerkers elders te vermoorden ?Waarom bestaan koningshuizen en casino's en beurzen ?Waarom geen moderne technieken gebruiken en de aarde groen houden Waarom in 't onderwijs niet meer 'menswetenschappen' ??Waarom belastingen betalen om mijnen te maken en te ontmijnen ?Waarom sluiten fabrieken als er aan de vraag niet is voldaan ?Waarom produceren boeren niet méér met al die honger ?Waarom is er zo'n tekort aan huisvesting ?Waarom eten onze honden en katten méér dan sommigen verdienen ?Waarom een systeem dat via crisis en oorlog en uitbuiting overleefd ?Waarom met het moderne fascisme colaboreren ?Waarom berichten media vaak ten voordele van de charlatans ?Waarom zijn verkiezingen méér dan een ja-stem tegen het systeem ?Waarom houden we eerst geen stemming over ONS programma ?Waarom elk programmapunt in elke sektor zelf te verdedigden ?Waarom de werklozen niet op onze werkplaatsvergaderingen inviteren ?Waarom nog geen overkoepelende strategie om eisen in feiten om te zetten ?Omdat er nog teveel waanzin en egoïsme de wereld uit moet.

Ren voor je leven boertjes,ze vergaderen weerOok die mensen in Oost-Congo gezien, met rijstzakken van de voedselhulp op hun rug, zigzaggend tussen de kogels ? Hoeveel decennia van vergaderingen op topniveau zonder menselijk nivo, denken de heren van de herverdeling van de rijkdom naar boven toe en de oorlogsstokerij achter de schermen, nog nodig te hebben om iets ten gronde aan de situatie van de mensheid te veranderen ?Wat zou er op de geheime voorbereidingen van die geheime vergaderingen besproken worden ?Talloze landen produceren de wapens en munitie die mensen hun dorpen en steden uitjagen. Aan oorlog wordt dik verdiend en daarbovenop wil men dan nog meer verdienen door de ekonomische invloedsfeer van Staten en bedrijven uit te breiden. Nu men in het oude Europa geen oorlogen meer voert, neemt men de stakkers elders als kanonnenvlees. Al diegenen die wereldwijd in wapen -en munitiefabrieken werken zouden in een gezamenlijke internationale aktie hun ondernemingen moeten bezetten en de reconversie ervan eisen. Ze wezen gewaarschuwd, hoe minder er in andere sektoren te verdienen valt, hoe meer geld men in de militaire sektor zal pompen...wat de geschiedenis al voldoende bewezen heeft. Er zijn belangrijker dingen in het leven dan zo maar om 't even welke werkzekerheid, zeker als het gaat over het soort produktie waarvan je weet dat ze dient om mensen af te slachten en hele gemeenschappen *te ontredderen*. Banken en bedrijven kloppen alle dagen meer en meer om staatssteun aan...geen probleem... . Heropleving van militaire strijd wordt ook altijd gevolgd door onderhandelingen. **Wat zou er toch op de voorbereidingen van zo'n topvergaderingen worden besproken ?** "Hier het geld en nu braaf zijn en alsmaar goedkoper produceren dan in het buitenland. " "Ah, jullie hebben een probleem in Congo omdat Chinese bedrijven er vele contracten binnenhalen ? Geen nood, als de president ginder niet van koers veranderen wil, hebben we nog wel een rebellenlegertje achter de hand, dat mag iets kosten, ja...nee, nee, vadertje Staat betaalt wel". "We gaan echter eerst

met die Congolese president Kabilla onderhandelen, hij zal wel inbinden of we laten viavia de wolven van Nkunda weer echt los. Trouwens de UNO-troepenmacht mag de rebellen van den Bush en den Brown voorlopig niet teveel in de weg leggen. Wat ons voorlopig wel goed uitkomt. Laat het volk maar wat met stenen naar de UNO-troepen gooien, dan reageren ze zich wat af. Of het Congolese leger de rebellen niet kunnen terugdrijven ? Ben je gek, dat de Chinese staat dat leger maar betaalt, we hebben in de Rwandese legers ook al genoeg geld gestoken toen Mobutu ten tijde van de Hutu-overheersing in Rwanda meer andere, dan de belangen van onze bedrijven begon te dienen. Als het even meezit kan dat Congolese leger dan toch die opmars van de Angelsaksen stoppen, anders valt er daar weer jaren weinig te verdienen. Op die Hutulegertjes in Congo moeten we niet meer rekenen denken we…dat zijn echte bandietenbenden geworden die sommige mijnen alleen onder hun controle willen. Wat zeg je ? Ja, dat willen wij ook, maar dat is iets anders natuurlijk. Nee, die Maymay's kunnen we niet vertrouwen, die hebben nog meegevochten met Lumumba, die de Congolese grondstoffenrijkdommen nationaliseren wou…te gek voor woorden natuurlijk, maar die eerste minister hebben onze voorgangers dan toch handig naar de andere wereld geholpen. Oh, ça va s'arranger vous verez". De bankwereld werkt zich de nationalisering in, de strijd om grondstroffen en contracten laait hoog op. Stillaan tijd om de koek op een rationale en eerlijke manier te verdelen, voor al die dingen zich, zoals via de financiële krisis wreken. Mogen wij dan niet ook de droom hebben dat de mensen van Oost Congo en elders in de derde wereld met al de levensblijheid hun eigen met hun kinderen in vrede hun akkers mogen bewerken en de opbrengst van hun grondstoffen eerst hun achterstand ten goede komen mag ?

Zijn er al wapenfabrikanten failliet ?Midden de economische onheilstijdingen krijgen we praktisch nooit berichten over sluitingen van wapenfabrieken en dergelijke te lezen. Het zou in deze 11.11.11-sfeer eens leerrijk zijn om eens wat opzoekingswerk naar militaire winsten, kredietverstrekkers , aandeelhouders en afnemers te doen. Toch loont wapenproduktie ook ekonomisch niet. Alternatieven kunnen deze waanzin stoppen. De schade die oorlogen aanrichten kost gigantisch meer aan belastingsgeld dan de winsten die enkelen er mee mogen maken.Ook de Staten die wapenproduktie als aandeelhouder of niet op hun grondgebied toestaan zijn medeplichtig. Deze Staten staan toe dat er voor de show gigantische wapenbeurzen met de 'nieuwste snufjes' worden georganiseerd. Met een aanzienlijk deel van het geld voor de militaire budgetten kunnen in het kader van ontwikkelingshulp infrastruktuurhulp worden geproduceerd, bijvoorbeeld gebruiksgoederen die op hun beurt aangewend kunnen worden om het verlies van banen in de militaire produktie op te vangen…alleen zo'n civiele produktie zwengelt de ekonomie aan…en heeft niet de obscure nevenverschijnselen die we ondermeer in Oost–Congo in een nieuwe ronde massaal bloedvergieten zien opduiken. Weinig politieke organisaties hebben een duidelijk standpunt in deze problematiek…referendums hier rond, worden niet georganiseerd. Vakbonden staken niet om dergelijke militaire fabrieken te doen sluiten en andere werkgelegenheid te eisen. De vakbonden van ons tijdperk, die nochtans internationaal zijn gestruktureerd, zullen hun leden niet oproepen, desnoods vergoeden om de militaire sector als protest tegen de oorlogen lam te leggen. Pacifistische eisen worden allemaal als té idealistisch beschouwd en afgehandeld. Wie van ons neemt de moeite om eens na te gaan of zijn bank geen kredietverstrekker in de wapenproduktie speelt ? Uit een onderzoek daarnaar in 2003 van een Belgisch ethicus, bleek dat de vijf grootste Belgische banken voor ongeveer 1,5 miljard dollar in de wapenindustrie belegd hadden. Hoe zit dat nu goed 5 jaar later. Weet U het ? Even doorzoeken, misschien moeten we wel om andere redenen dan de rotzooi die men op de beurzen mag aanrichten van bank veranderen. Trouwens, uit hetzelfde onderzoek bleek dat er een aantal initiatieven van Belgische banken bestaan die een 'Ethibel'-label aanbieden om je geld uit de handen van de wapenindustrie te houden. Het lijkt er dus toch op dat je zelf iets kan doen om de moordende effecten van de wapenindustrie te stoppen. Als je zelf bij een wapenproducent werkt kan je nog het effectiefst deze beestige aangelegenheden stoppen : indien je vakbondsleiders niets aan deze mondiale wapenchaos willen doen, beweeg je collega's dan maar om zich nationaal en internationaal te organiseren, zodat we eens eindelijk positief kunnen worden verrast door de eerste internationale stakingsgolf tegen het misbruik van onze. Al lijkt dit idealistisch, het individu beseft nog maar half welk een macht in zich hij of zij ten goede zou kunnen aanwenden. Het is alleen een kwestie van bewustwording, maar vooral van CONSCIENCE, geweten; gevolgd door consequent handelen. We kunnen niet meer wachten op het tot stand komen van parlementaire meerderheden in deze materie. Al decennia lang houdt men ons aan het lijntje met allerlei leugens en uitvluchten en politieke onwil. Men moet op het allerhoogste nivo breken met de uitbreiding van militaire bondgenootschappen, met het steun verlenen aan de plaatselijke pionnen in de conflictgebieden en zo meer. Hoe meer men gaat merken dat WIJ het allemaal niet meer pikken en op de ene of andere manier in actie komen, hoe meer druk wij op de oorlogsstokers kunnen uitoefenen. Heeft er iemand nog ideetjes : piketten van demonstranten aan de poorten van Belgische, Russische, Amerikaanse…wapenfabrieken misschien ? Tot slot. Ik hoorde een vrouw die de eerste wereldoorlog net niet meegemaakt had en de tweede nauwelijks had overleefd, vandaag tegen mij vertellen dat ze in haar geboortedorp een man had gekend die een tijdje in een wapenfabriek had gewerkt. Na een tijdje had hij zijn ontslag gegeven. Hij had door dat diegenen die daar toch al een tijdje werkten *geel* zagen; die er langer werkten nog *geler* zagen …en die er jaren werkten *groen.* Niet gezond, je kennis en je geweten niet volgen… . Ik weet niet van welke ziekten je op de duur groen kan worden, misschien zijn deze mensen gewoon groen van afgunst omdat ze zulk ethisch werk MOETEN??????verrichten.

Spiritualiteit is…Waartoe dient ze ? Om eigen wegen te leren volgen ?Voor het verdiepen van het aanvoelen ? Voor het leren decoderen van de taal die je zelf bent ? Om ontluisterende uitspraken van zielsverwanten te duiden ? Voor het gevoel eeuwig de tijd om te reizen te hebben ? Zeggen vrouwen er 'hij' tegen ? Maar wat is ze ? Ze is…***het kunnen genieten van het onbestaande niets, te midden altijd iets***is het *ogen-blik* waarin blikken mekaar voelen, niet alleen mekaar bekijken***is het soort 'durven' dat overdreven egodenken overschrijdt en solidariteit wordt***is mensen de negativiteit die je ontmoet neutraliseren***is domme uitbuiting bewust afwijzen en maatschappijkritisch denken***is zo'n dag dat je alles begrijpt zonder je het hoofd te moeten breken***zijn ook de zware dobbers in het leven***zijn de echte dromen en de echte beelden en het echte vooraanvoelen***is de

wetenschap dat gepast zwijgen veel energie vrijmaken kan***zijn de toppen van nederigheid, gespiegeld aan de pieken van eigenwaarde***is vanuit veelzijdigheid inspelen op de rol die van je verwacht wordt***is weten dat rechtvaardigheid soms op lange termijn werkt***is weten waarvoor spiritueel geloof dient***is hopen dat het geplande positieve grote oogst voortbrengen mag***is het negatieve niet herhalen, maar analyseren, ontmijnen en omkeren***is de theorie tot in de fijnste vertakkingen in de praktijk aanvoelen kunnen***is weten dat je door invoelen en meevoelen, medelijden overbodig maakt***is aanzetten geven opdat de zin van 't leven begrepen wordt***is machtsstrukturen een dwingend alternatief voorleggen***is weten wanneer vertrekken, wanneer ophouden, welke snelheid, welke tijd...***is weten dat gewoon geloof en vertrouwen je op je weg houden***is geen negatieve straling laten vertrekken, alles en iedereen speelt z'n rol--**spiritualiteit vertrekt van een goede innercommunicatie met jezelf** *Vandaag 12 november manifesteerde de aktiegroep 'stop casino' in Brussel. Hun eisen :- Opheffing van het bankgeheim, sluit de belastingsparadijzen- Voor een taks en een publieke controle op de internationale financiële transacties- Naar een ééngemaakte bank- en verzekeringssector, honderd procent openbaar- Opheffing van de private pensioenfondsen: voor een sterke sociale zekerheid voor iedereen (ook spiritueel)*

Op de redaktie van filosofisch verzet liep de volgende oproep binnen : *Actie: woensdag 12 november om 17u aan de Brusselse Beurs***STOP HET CASINOKAPITALISME!** ***Bankiers en ondernemers kondigen een tegenbetoging aan!!!***Vele sociale en linkse bewegingen roepen op om op 12 november 2008 om 17u samen de Beurs van Brussel te sluiten. In een casinokapitalisme blijken de gewone mensen immers de dupe te worden van de niet te stillen winsthonger en de onverantwoordelijke gokijver van bankiers en kapitalisten. Als de roulette winst oplevert, verdwijnt die netjes in hun goedgevulde zakken. Bij bankroet moet de belastingbetaler het zaakje redden. Dit kan zo niet langer.Bankiers en ondernemers blijken deze actie echter niet zomaar te pikken en kondigden prompt een tegenbetoging aan. Zij eisen zonder omwegen een verlaging van de BTW op foie gras en vinden dat de armen de crisis moeten betalen! Komt het komende woensdag tot een finale clash op de trappen van de Beurs? Kom allen naar de Brusselse Beurs op woensdag 12 november om 17u en versterk het blok van de sociale bewegingen! Deze actie vindt plaats naar aanleiding van de mondiale top over de financiële crisis op 15 november in Washington. een blik op het deelnemersveld : talrijke sociale en politieke bewegingen en hun vertegenwoordigers: GOOGLEN en u vindt ze ook Leden en sympatisanten van deze bewegingen waren veel talrijker dan de ludieke tegenbetoging van de bankiers die massaal gehoon te beurt viel. Ondanks de numerieke meerderheid van de Stop Casino-groep, kwam het niet tot incidenten**.** octaaf voor 'filosofisch verzet'

door de ogen van een nieuwgeborene Het geeft een intens gevoel van geloof in het leven als je bij een pasgeboren mensje op bezoek mag. Niet alleen de herinneringen aan de eigen kinderen komen boven, maar vooral het meebeleven van het wonder van nieuw leven maant de grote mens aan om een aantal dingen te relativeren en stil te staan bij wat echt is. Even niet meer denken in termen als 'wat is er te koop'. Maar eerder van : 'wat komen we hier doen'?

één dag is er nodig om de wereld te veranderen
niet meer geloven in een begin,
alles eeuwig middenin
één geheel werd wie we dagelijks zijn en worden
van straling tot atoom tot cel tot onszelf
en de anderen en bij dood het andere
weer van in 't begin, alfa-omega
wat is kan en moet van vorm veranderen

laten we god gelijk stellen met het goede
dat zal de wereld al minder doen bloeden
in liefde een hele dag aangenaam blijven
proberen uit moeilijke driehoeken te blijven
al die soorten jaloersheid die we slecht aankunnen
verhoudingen stoppen al vóór ze zijn begrepen

vandaag iedereen aan 't werk
er hoeft alleen wat echt nodig is
kom je zonder werk te vallen
krijg je iets anders dat zal bevallen
welk een werkgeluiden gaan er weerklinken ?

die van treinen, bussen, trams
die we gaan maken om ons te vervoeren
die van 't maken van auto's voor wie
't genot van de fiets nog niet kon beroeren
die van PC's die 't leven van vele bomen sparen
die van wind-en zeemolens
die onze elektriek gaan vergaren

vandaag eens weinig vlees en veel ander lekkers
maar zoals alles met mate,
hoeven we geen slechte gewoonten te laten
vandaag iedereen naar het bedrijf
en kantoor en fabriek van zijn keuze
tijd voor overleg en een babbel
wordt onze nieuwe leuze

een babbel over wat en hoeveel
en aan wie we gaan leveren
over geld en kostprijs
gaan we echt niet meer zeveren
zij die het hadden
konden het tot gisteren nog opmaken
aan hun onroerende bezittingen
zullen we niet raken
alleen waar ze zelf niet kunnen wonen
en waar we met honderden werken
mogen we kraken

ook de politiek wordt vandaag bijgewerkt via
internationale programma-verkiezingen versterkt
door bekwame vakmensen op projektlijsten verkozen, bekrachtigd
dan kunnen we wereldwijd aan 't werk, ééndrachtig

dan komt er door echte arbeidsverdeling
meer vrije tijd
dan zullen we ons van allerlei soorten verdeeldheid hebben bevrijd
dan moet alles wat is gebouwd niet meer worden kapotgeschoten
om winsten en de strategische posities te vergroten
dan zijn er geen staten meer die men kan claimen
slechts gemeenten, provincies, landen en continenten, het ene

dan vertrekken er enkel nog militairen
om dijken en scholen te bouwen
dan hebben we een politie
die we volledig kunnen vertrouwen
dan heeft het geen zin meer
om op percenten te spekuleren

dan verlaat je je land niet
om het te ontvluchten maar om te leren

dan komt er tijd vrij
om te reizen naar mekaars landen
in plaats van de rijkdom
naar het koude noorden te verpanden

eindelijk krijgen kultuur
en innerlijke verdieping een kans
we leven maar even dit leven
en zijn niet gemaakt van kadans

eindelijk kunnen we de waarheid over onze geschiedenis
onderwijzen
en de echt moedige mensen
in plaats van de moordenaars prijzen
eindelijk zullen journalisten
schrijven wat er toe doet
kunnen schrijvers vertellen
over de mens en niet 'het volk' zijn gemoed

geen verhoudingen op bezit en geld gebaseerd
al die oorlogen
zullen ons dan toch iets hebben geleerd

alleen zij die hun inzet niet leveren
zullen zich vervelen
zullen het sociaal zijn ook wel willen leren

het wordt een erezaak
in een winkel niet te veel mee te nemen
we hebben geen keus of
we moeten het geld weer als systeem aannemen
het inhoudsloze ontploft als we geven om mekaar
autoriteit en hierarchie
worden dan een mooi gebaar
negatieve emoties
houden we voortaan voor bekeken
de tijd van afgunst is verstreken

het hangt allemaal van U en ons af
hoeveel we van dit alles
kunnen waarmaken voor het graf
wat zal het zijn, de geldzweep,
het gezever en geleuter
of geld, desnoods als neutraal instrument
en geen voortdurend mispeuter ?

Vele problemen hangen samen Als er om tal van redenen geen interesse genoeg is voor wat er in de wereld scheef loopt, komen er problemen bij. Zonder interesse verkoopt men je leugens en halve waarheden voor de absolute waarheid. Als er geen communikatie genoeg is tussen mensen, groeit de verdeeldheid en niet de eendracht. Als er geen respekt is voor het werk van buschauffeurs, politiemensen, onderwijskrachten...worden ze soms de kop van jut uit frustratie. Op 24 uur tijd werden er 2,4 miljoen exemplaren van een zoveelste versie van een war-game verkocht, men gaat er in ellenlange rijen voor aanschuiven. Interesse voor de échte wargames in Afghanistan en Congo ? In 't beste geval mag je hopen dat toch een deel mensen weten welke ekonomische belangen en politieke spelers voor de ellende van gewone mensen zorgen. Nog beter zou het zijn als daaruit dan toch betrokkenheid groeide. Uit betrokkenheid zou samenhorigheid, organisatie en standpunten kunnen groeien. Bouw die wapenindustrie overal om en biedt ontwikkelingshulp aan onder strikte voorwaarden. Geef mensen een degelijke opleiding en zet ze in hun land aan 't werk. Bewerkstellig dat leiders de opbrengst van hun grondstoffen gebruiken voor de ontwikkeling van hun landen. Zorg er zodoende uiteindelijk voor dat boerenpopulaties niet meer van hun gronden verdreven worden en geef de landlozen grond. De financiële crisis en het recessiesfeertje dan. Weer een reeks schakels van oorzaak en gevolg. Consumenten kopen minder. Producenten kopen minder gondstoffen aan en ontslaan mensen. Mensen die nog een job hebben vrezen voor hun job en beginnen ook minder te spenderen. Werklozen hebben minder om uit te geven. Investeerders vrezen dat de waarde van de aandelen gaan kelderen en zijn terughoudender. Aandelen crashen. Spekulanten verzieken de boel totaal. Overheden grijpen in met belastingsgeld. Welk toekomstbeeld ? De remedie wordt een drug, een bodem zonder vat. Welke inspraak krijgen de overheden voor hun geld ? Ook de schuldenbergen van die overheid worden groter. Na de aandeelhouder, begint ook de spaarder te piekeren. Zelfs bekende liberale ekonomen beginnen in te zien dat banken best in gemeenschapsbezit worden gebracht. Misschien kunnen we dan eerst goedkoper lenen. Rechtvaardige belastingen op internationale basis afgesproken en een universele sociale zekerheid die de werknemers niet tegen mekaar meer uitsluit, zou het geld in de echte ekonomie laten terechtkomen, niet in de spekulatieëkonomie waar het geld op de beurs in rook opgaat. Waarom het met dit alles zo gaat ? Rechtvaardigheid werkt misschien als een soort boomerang. Kijk uit voor wat er nog zit aan te komen als het lot en de toekomst van de wereld je interesseert.

Meer sociale mensen aan de top Wat een wereld. De dagelijkse ekonomische en militaire gevechten om kontrole van grondstoffen en markten, waar wij als kleine radertjes in meedraaien, nadat alles hoog boven onze hoofden werd en wordt beslist. Koningshuizen die zomaar riante opslag krijgen. De kleine schandaaltjes in de politiek, die dagenlang uitvergroot worden. Hebben we niet eerder beleidsmensen nodig die ... ?

die werkonderbrekingen tegen onrecht organiseren ?

die eenheid met onderdrukten realiseerden ?

die sluitingen van spekulatiebonzen stopten ?

die opkwamen voor zij die dopten ?

die sociale verworvenheden wisten te behouden ?

die op de kracht van werkenden bouwden

die geneeskunde aan sociale tarieven verstrekken?

die reizen naar plekken waar mensen laat verrekken ?

die aan fabriekspoorten te vinden waren ?

die streden tegen wereldwijde boerenpijn ?

die de dogma's van de nationalisten niet volgenden ?

die voor de eenheid van alle kulturen en kleuren zorgden ?

die bijna nooit op Tv en in gazetten kwamen ?

die *dierven b*lijven van een betere wereld dromen ?

die willden zetelen aan een normaal loon ?

die in vakbonden opviellen door echt dienstbetoon ?

die geloofden in betaalbare openbare diensten ?

die een kans moeten krijgen omwille van verdiensten ?

die zich nog verdiepen in de lessen van de geschiedenis ?

die de wereld willen behoeden van verdoemenis ?

die nooit de ontslagpremies van supermanagers krijgen ?

die niet over onrecht en gesjoemel zullen zwijgen ?

die fakteur zijn of in 't onderwijs staan ?

die aan de band werken of wat er ook wordt gedaan ?

die humanistische waarden in de praktijk omzetten ?

die geen schijnheilige belovers zijn, maar werk verzetten ?

die van 't internet meer maken dan een game-mania ?

die verzekeringen en zo te duur vinden, zo is da!?

die mensen niet tegen mekaar opzetten ?

die op 't eind van de maand op hun centen moeten letten ?

zet de politieke wereld maar eens op z'n kop !

steun die van onder en breng ze aan de top !

zij die er nu aan zijn stonden nog nooit aan den dop !

zij die alle dagen als macht en oppositie op TV komen

zullen altijd van goedkoper werken en besparen dromen !

Vorm je een eigen mening !

Vandaag in twee kranten, twee verschillende soorten berichtgeving over de top van de G20, de ene krant beweert dat het een sukses was, de andere spreekt van een top zonder conkrete resultaten. Een Europees commissaris van Jodoigne noemt 'generaal' Nkunda van 'goede wil' omdat hij tot een politieke oplossing wil komen in Oost-Congo. Korter bij huis heb je ondermeer dan ook nog de lijst Denecker, grote vriend van de media en de kleine man, wordt beweerd. Items genoeg om je over te informeren en een mening te vormen. De onderhandelaar van de Verenigde Naties staat te dansen met Nkunda in een maatpak ! Gaat men de lucratieve contracten die er voor Europese, Angelsaksische en Chinese bedrijven in Congo te rapen zijn, dan toch onderhandelen zonder verder oorlogje spelen ? Ik geloof er niks van, de gevechten duren doodleuk voort. Net alsof bij een gijzelname in een bank ergens in een luxueus huis ernaast tussen de onderhandelingen door af en toe een gijzelaar doodgeschoten wordt. Wat gebeurde er met al die miljardenwinsten die wij decennialang door onze verzekeringen voor de banken bij mekaar brachten ? Waar is dat geld ? Hoe behoeftig zijn die banken geworden ? Wat moet een mens nog geloven als je merkt dat de highsociety rustig blijft doorbrassen op hun feestjes. Waarom is het geen misdaad als je spaargeld door een Ijslandse bank geblokkeerd is ? In Duitsland staakten vorige week 100.000 scholieren voor kleiner klassen, met dertig in één klas vinden ze teveel. Iets van gehoord ? Daar hebben we gelukkig het internet voor. De vlaktaks-taksvoorstellen van Lijst DeNekker, geeft de toplaag een 1000euro per maand belastingvermindering. De armste 10percent van de bevolking verliest er daartegenover 18 euro per maand door. Maar ja, dat zijn toch maar luierikken volgens LDD, waarvoor er toch werk genoeg is. De middengroepen krijgen een kleine bonus van belastingsvermindering van achtmaal minder dan de rijkste tien procent. Bedrijven moeten maar 19% belastingen meer betalen en winsten op de beurzen of uit vermogensbelasting worden afgeschaft. De Staat blijft met de kater zitten. Geen probleem voor Denecker...hij gaat de belastingen op energie wat omhoogduwen , banen in het openbare ambt schrappen en niet vervangen enz...om het gat te vullen. Van populisme gesproken.

Staat er iets je niet aan ? Doe er dan wat aan !

Niet zeuren Anderen hun dag een beetje opfleuren. Anders ga je gauw anderen vervelen.

Zo kan er niets rondom je helen. Breek dus even door de sleur... met een flinke scheut goed humeur.

Leren luisteren kan ook geen kwaad...met het juiste doen op 't juiste moment...is uiteindelijk iedereen gebaat.

Zo, iedereen een beetje gelukkiger ?Nu nog een eigen mening over het scheve in de wereld...

Gekruid met kruiden uit de mediatuin, veredeld...

zodat alles voor ieder wat verbetert.

Hun hebzucht tast onze vruchtbaarheid aan ! Toen de huidige generatie twintigers als kinderen opgroeiden mocht je het niet riskeren van je kind voor een bronchitis geen antibiotica te geven. Kon geen kwaad. Tien jaar later stelde men vast dat de mikrowereld en z'n beestjes slimmer en resistenter werden. Zelfde verhaal met langdurig telefoneren met GSM...nu toch riskant.

Het eten van gemanipuleerd voedsel, zo is al een hele tijd vergeten, blijkt enorme risiko's in te houden. De tweede grootste bedreiging voor de mensheid, die in de US-verkiezingsstrijd, bijna niet besproken werd, komt van het bedrijf Monsanto dat aan de touwtjes van het Amerikaanse Voedselagentschap trekt. Iemand de toespraak van Bush vergeten 'Euopa open uw poorten voor het genetisch gemanipuleerd voedsel' ? Onder het valse mom van de strijd tegen de honger werd een projekt gelanceerd om de hele voedselproduktie onder de kontrole van één bedrijf te krijgen. Boeren onder contract met Monsanto zijn verplicht van zich jaarljks nieuwe dure zaden aan te schaffen en de inspekteurs van BigBrother Monsanto mogen hun slaven onbeperkt komen kontroleren. Verscheidene boeren wiens dieren de genetisch gemanipuleerde maïs of andere produkten opaten, werden onvruchtbaar of hadden schijnzwangerschappen of bevielen van een hoop water. Een stier die negen maanden GG-maïs gegeten had, werd steriel. Hij en zijn koeien werden eerst terug vruchtbaar nadat ze een periode gewoon groen gras hadden gegeten. Het aantal dergelijke bewijzen stapelden zich op en meer en meer mensen waren met deze zaken bezig en organiseerden zich. Ook de media bleef niet achter. Jane Akre en haar man bijvoorbeeld, die onder druk van Monsanto door de hyperrechtse FOX-keten ontslaan werden. Beesten inspuiten om hen niet alleen vetter te maken, maar ook om hen meer dan natuurlijk mogelijk is melk doen te 'produceren', dat moet nogal gezond zijn. Ook in België werden al een paar mensen uit de weg van de grote poenscheppers 'geruimd', ook hierbij ging het om hormonen...en blijft het nog altijd lastig om de daders te vinden. Er zijn natuurlijk nog andere mogelijkheden om mensen uit de weg te ruimen. Je geeft veel poen aan universiteiten en onderzoekers om de genenkaart van varkens vast te leggen en neemt daar dan een patent op. Vervolgens laat je de varkenshouders wereldwijd weten dat zij negen kansen op de tien varkens hebben die onder het patentrecht van Monsanto vallen...en dan moet je betalen als je nog varkens wil kweken. De droom van Hitler neemt in deze voedselsaga ongeziene vormen aan, men wil nu namelijk een supervarken gaan kweken dat op termijn alleen bestaansrecht heeft en alleen nog gevoed mag worden met voedsel van Monsanto. Belangrijk detail : op 8maart van dit jaar keurde de Europese commissie van de GG-rotzooi uit de States goed (na een ongeloofelijk lobbywerk van groepen als Unilever-Monsanto)...**voor een periode van tien jaar !** Snapt U de tragiek, de link met wat ik in de inleiding schreef. Binnen tien jaar gaat de ene of andere officiële instantie ons waarschuwen van die maïs of dat graan maar niet te eten...want, zal men dan zeggen :'we zijn erachter gekomen dat er een verband is met onvruchtbaarheid'...om van de rest niet te spreken. Milieumensen, groene jongens, maak wat reklame voor jullie boeken, sites en linken...voor dat jullie een boekje te schrijven hebben over 'hoe te te overleven op deze horrorplaneet', voor wanneer het te laat zal zijn. Altijd eindigen met positief nieuws : ons eigen Belgische fruit wordt massaal in Rusland gegeten en de telers hebben al de technieken die sproeistoffen op termijn overbodig maken en ze passen deze al meer en meer toe...maar dan moeten wij wel tegen hier en daar een schoonheidsvlekje op de huid van het fruit kunnen. Bovendien...onze telers willen geen genetisch gemanipuleerde fruitbomen en ze laten ze zich ook niet opdringen, want voordat je het weet maakt Monsanto fruitbomen die de door Monsanto g*epattendeerde* sproeistoffen nodig hebben.

Een film die men heel laat durft vertonen Op CANVAS verscheen gisteren een heel diepgravende documentaire over hoe heel de wereld door de industriële revolutie en de verregaande privatiseringen van de laatste decennia één grote koopwaar werd. Alleen voor het daglicht moeten we nog niet betalen. Een tax om door je straat te mogen rijden, is er nog net niet. Alle grote wereldproblemen komen aan bod in de Canadese documentaire http://www.thecorporation.com De documentaire van meer dan twee uur, start met een schets over de geschiedenis van de term 'corporatie'. Een hele reeks CEO's van bedrijven en kritische auteurs zoals Naomi Klein, Chomsky... en filmakers zoals Michael Moore komen aan het woord. Zowel CEO's die bijvoorbeeld de torenhoge waterprijzen in het Zuid-Afrika van na de privatisering van het water goedkeuren als zij die na een reeks amorele voorvallen tot 'inkeer' kwamen en het over een andere boeg probeerden gooien. De film is een hele lange wereldreis die ook verhalen schetst van mensen en gemeenschappen die tegen de verslechtering van hun levensomstandigheden in opstand kwamen. Je kan hem via de bovenstaande link op youtube in afzonderlijke stukjes bekijken. Een echte aanrader. Gebaseerd op het boek : The Pathological Pursuit of Profit and Power by Joel Bakan. Film by Marc Achbar, Jennifer Abbot and Joel Bakan Dit moet ieder kritisch mens weten en gezien hebben. Een meer filosofische benadering van onze ekonomie kan je je moeilijk voorstellen. Er komt een prachtige stuk over de dorstigen der aarde en de waterproblematiek in de *docufilm* voor, ook apart te bekijken via http://flowthefilm.com Je kan de dvd ook bestellen.

hoe effektief zijn stakingen nog ? De geschiedschrijving zoals de meesten onder ons die in het onderwijs zijn tegengekomen, voorzag maar een klein plaatsje aan de echt drijvende kracht die de arbeidsbeweging op beslissende momenten al of niet tonen kon. De vorige eeuw heeft duidelijk aangetoond dat, van zodra de arbeidersbeweging verslagen was, de bevolking in zijn geheel ofwel een fascistische dictatuur of een oorlog opgedrongen kreeg. Men kan zich de vraag stellen hoeveel zin het heeft om problemen op nationalistische en sektoriële basis op te willen lossen...de uitdagingen van deze tijd vergen een internationalistische aanpak. Nog nooit hebben we ergens een betoging gezien die internationaal hetzelfde loon voor hetzelfde werk eiste. We weten allemaal hoe erg het met een grote meerderheid van de werkenden in de wereld is gesteld...toch organiseren we geen betoging voor bijvoorbeeld een wereldwijde sociale zekerheid of rechtvaardige en internationale belastingsnormen. Wachten is het ook op een internationale strijd om de wapenindustrie om te bouwen tot sociaal nuttige fabriekseenheden. We staan dus toe dat de munitie die in heelder delen van de wereld alle menselijk samenleven onmogelijk maakt, rustig verder geproduceerd wordt. Ook in de jaren dertig werd er tegen een hels tempo wapentuig geproduceerd. Deelstrijd om de arbeidsvoorwaarden te verbeteren, heeft zijn zin, maar kan niet meer zonder een overkoepelend perspektief. De logika waarbinnen het grootkapitaal anno 2008 is beland, schreeuwt gewoon om een universeel antwoord. Slechte ekonomische tijdingen blijven de wereld overspoelen. Op basis van steeds meer schulden kon men de ekonomische machine jaren in gang houden en hoopt men nu uit de recessies te raken en probeert men de depressies tegen te houden. De ongebreidelde, ongekontroleerde concurrentie en het casinokapitalisme hebben geen toekomst meer. Zonder gepast internationaal antwoord van de arbeidersbeweging, zal deze mee met het systeem waaraan ze met handen en voeten gebonden was, ten onder gaan, met alle chaos en mogelijke ellende vandien. 't Lijkt wel een straf omdat we niet solidair genoeg zijn geweest. Nu nog, is het inderdaad effektief van piket te staan bij Carrefour en te eisen dat de werknemers in alle vestingen evenveel betaald worden. Maar wat doe je aan het feit dat veel van de goederen die we kopen niet méér kosten omdat ze ergens tegen enkele euros per dag worden gemaakt ? Als je die produkten zou boycotten, daar help je de arbeiders in de armere landen niet mee. Eerst indien hun inkomen ginder stijgt, krijgen ook de fabrieken die delokaliseerden hier ter plaatse weer een kans. Als zij geen waardig leven gaan eisen en wij geen solidariteit betonen, loert een diepe nederlaag van de werkenden in de huidige omstandigheden om de hoek. Om een kettingreaktie van protectionistische maatregelen te voorkomen, moeten de produktievoorwaarden wereldwijd worden gestandardiseerd. Protectionisme is nooit een oplossing voor recessie geweest...en

zeker nu niet. Overschotten kunnen ook niet worden weggewerkt zonder koopkracht. Eigenlijk is een individuele bewustwording van hoe we er met zijn allen eigenlijk voorstaan, een onontbeerlijke voorwaarde die tot het eisen van meer overkoepelende, internationale eisenplatformen moet leiden. Opdat de geschetste perspektieven een kans zouden hebben, is het noodzakelijk van hierrond op en rond de werkvloeren of waar men woont samen te komen en te vergaderen. Meestal zal er eerst vergaderd worden naar aanleiding van sluitingen of zo en kan van daaruit de noodzaak van een overkoepelende aanpak ingang vinden. Eenmaal er aktiebereidheid blijkt, is het belangrijk van een eigen pers hierrond te verdelen, via internet of met pamfletten en aktiekommitees op te richten die op regelmatige basis bijeenkomen om de contacten uit te bouwen. Hadden Duitse en Amerikaanse en andere arbeiders voor de tweede wereldoorlog samen tegen de wapenproduktie en tegen oorlogen en vóór goede internationale lonen gestaakt, er zou nooit een tweede wereldoorlog gekomen zijn. Zo liep het dus niet,maar zo zou het ooit moeten lopen, willen we weer een hoop onzin vermijden. Het is absurd van armoede te lijden en tegelijkertijd nog nooit zo in staat te zijn geweest van de armoede definitief de wereld uit te helpen. Daartegenover staat dat het ook absurd is dat een ekonomie maar steeds meer moet groeien en ongebreidelde winsten maken...of dat ze anders helemaal zou instorten.

Chantagepraktijken in de bankwereld De Duitse overheid geeft een miljoenenlening aan de Ijslandse Kauptingbank...op voorwaarde dat haar Duitse klanten hun spaargeld kunnen afhalen. Geen 'normale' tijden meer. Waar is de etica ? Weggeprivatiseerd en weggespekuleerd waarschijnlijk. Je zou heimwee naar de Bank van de Post krijgen. Het Internationaal Muntfonds verwacht dat er tegen 2009 vijftig landen gaan toegevoegd worden aan de lijst van landen getroffn door hongersnood. Een aftakeling van levensomstandigheden wordt door tal van economen &politici gevreesd. Ontslagen dreigen in de miljoenen te lopen. Hoe is dat mogelijk zou je denken, we wandelen rond op de maan en hier krijgen we onze zaken niet op orde. Erger nog...het is een krisis van overproductie... stel je voor, we maken eigenlijk teveel dat we niet verkocht krijgen en daarom moeten we het in de toekomst met zijn allen minder gaan doen...dat is toch te gek voor woorden ! Pure Franz Kafka ! De inkrimping van de winstmarges bepaald het armzalige leven van miljoenen mensen overal ter wereld, onvoorstelbaar dat we daarmee kunnen leven. Hoe men het oplossen zal ? Hopelijk weer niet met een reeks oorlogen, vernietiging en wederopbouw. Ook in 1929 maakte het geldkapitaal zich los van de produktie. Voorafgaandelijk aan dat jaar was er ook een enorme spekulatie geweest. Door de lonen te verminderen liquideert het kapitaal zijn eigen markten. Als alle landen en bedrijven dit doen heb je op termijn dus nog weinig markt over. Het is bovendien heel duidelijk geworden, dat niet wij, maar het kapitaal de Staten domineert. De winsten zijn voor het kapitaal, de verliezen, het betalen van de werklozen, valt op onze schouders. Hele takken van de ekonomie worden opgeöfferd, nieuwe, 'oorlogsmarkten' werden in het verleden en worden nu nog steeds aangeboord als winstmachines. Oorlog is het laatste middel om nieuwe markten te veroveren...en zelfs die investeringen zijn op termijn weggegooid geld. Ook in de jaren dertig van vorige eeuw werden er banken genationaliseerd, in Duitsland bijvoorbeeld tussen 1930 en 1932 bijvoorbeeld, maatregel die Hitler, lakei van het grootkapitaal weer teniet deed. Hij ging iedereen eens werk geven in de oorlogsproduktie en in het leger. "Als ge maar werk hebt", moeten er toen ook velen gedacht hebben zonder de implicaties te willen zien.In landen waar de linkse beweging vóór de tweede wereldoorlog sterk stond kon het volk voldoende druk op de sociaaldemokratie uitoefenen teneinde geen rechtse dictaturen toe te laten. Benieuwd wat zestig jaar van accumulatie met de krisis van nu gaat doen, in 1929 was de crisis maar het gevolg van de tien jaar accumulatie na de eerste wereldoorlog. Accumulatie, zijnde opeenstapeling van winsten die voor een deel op een dag in rook opgaan. Men zou dus beter rechtvaardige belastingen op die sommen zetten, zodat het geld ten goede kan worden gebruikt, zoals ondergetekende reeds herhaaldelijk betoogde.

Infostand De Crem misstond Bedenkingen bij oorlogsherdenkingen De waanzin van de oorlog is niet gestopt, hij duurt ergens anders verder. Herdenkingen blijven nodig, maar meer nog : opvolging van huidige conflikten en alternatieven om oorlog te vermijden. Op herdenkingen en tentoonstellingen worden weinig politieke standpunten ingenomen. Je staat telkens versteld van de enorme middelen die er gevonden werden om oorlog te financieren. Je bent onthutst bij het zien van de opgestapelde lijken in de concentratiekampen. Je verbaast je over de oorlogspropaganda die mensen die in oorlogsfabrieken werkten idealiseerde, hen een mooie toekomst voorspiegelde...hen tot de collaboratie verleide. Je verwondert je over de aanwezigheid van de infostand van het huidige Belgische leger om rekruten te werven. Je wil van de standhouder weten hoe hij over de inzet van het leger denkt...maar je raakt niet verder dan dat Congo een apenland zou zijn, de Navo best nog wat nieuwe landen mag opnemen om 'Rusland' echt bang te maken en andere onzin, zoals dat mijnen opruimen die volgens mij Israel en de Hezbolah in Libanon eigenlijk zouden moeten opruimen, heel goed betaald werk is ,dat 'onze jongens' zeker niet aan hun neus willen zien voorbijgaan. Buiten op de parking een reeks jeeps met Belgische en Amerikaanse vlaggetjes. Russische vlaggetjes heb ik op herdenkingen van de tweede wereldoorlog nooit gezien. Pieter de Crem,minister van onze landsverdediging zou fier zijn... . Die idioot had ons enkele maanden terug bijna in een oorlog gestort, want als het van hem afhing waren Georgiê en Oekraine al bij de Nato... . De christendemocratie en *flaminganterie* en bourgeoisie in dit land zal toch niet altijd de 'boots' van het imperialisme blijven likken zeker ?Even terug in de tijd. 20/12/04 België. 't Nederlandstalige deel. Een vrouw, een oorlogsweduwe in 't dorp, wordt in het dorp begraven. Net op de dag dat er in een Franstalige stad (Bastogne) in dat land een herdenking van de eindgruwelen van de tweede wereldorlog plaatsvindt. De kannonen van Bastogne waren tot bij ons te horen. Ze had geen mooiere dag kunnen kiezen om de eenheid van haar leven en haar land uit te drukken en het nationalisme een vuist te maken. Weduwe van twee mannen. De eerste als eerste in een verre oorlog op grond van het dorp zelf gevallen. De tweede zijn schoonzuster tot zijn vrouw makend. Het mislukken van de Duitse revolutie na de eerste wereldoorlog was het begin van het proces dat tot het aan de macht komen van het nazisme leidde. Het rechtsstreekse gevolg daarvan, was dat het leven van tientallen jonge mensen in het dorp in de zomer van 1944 helemaal overhoop gegooid werd...zoals zo dikwijls in de geschiedenis van de mensheid daarvoor. De overlevenden troosten mekaar of verscherpten hun vetes, de latere, welvarender generaties begrepen niet goed soms wat er tussen een aantal mensen aan de hand geweest was. Teveel werd alles toegespitst op wie wat had gedaan en niet op het economische en politieke waarom van een oorlog. Te weinigen vragen zich af waarom er zestig jaar later in de wereld meer dorpen met burgerlijke oorlogsslachtoffers zijn dan toen...al vieren we dan nu wel zestig jaar 'rechten van de mens'. Iedereen met een zekere ouderdom hangt wel één van de versies van een stuk waarheid aan, maar voor de jongere generaties is dat allemaal gedaan...ze leven nu in een vredig Europa. Ik hoop voor hen dat dat echt zo blijven mag en dat ze zich in alle vrijheid nog jaren mogen informeren over

de toestand van de wereld op mijn blog en zijn links...ze moeten wel voorzichtig zijn en geen boze meningen over onze Crème van een minister van landsverdediging achterlaten als ze hun job willen houden.Destijds, toen m'n grootvader ongeveer dezelfde halve-eeuw leeftijd had als ik, had hij als boer en fruitteler ook een café waar je ook aan volksspelen zoals kegelen en wipschieten kon doen. Hij was ook keizer van de volksdansgroep en onafhankelijk gemeenteraadslid. Alhoewel hij een Engelse piloot het leven redde door hem te verbergen of al eens iets deed voor mensen die niet in de aanvallende Staat wilden gaan werken, was de boodschap die van hem in z'n café uitging duidelijk zowel voor de weinigen die openlijk of verdoken met de collaboratie betrokken waren als voor de velen die het verzet genegen waren : HOU JULLIE GEDEIST, de oorlog is bijna gedaan. Bompa werd opgepakt en verhoord en wist de bezetter en z'n trawanten op z'n eigen filosofische manier ervan te overtuigen dat ze op een moment waarop de geallieerden voor hun deur stonden hun tijd niet in het 'onbeduidende' van het verzet in zijn dorp moesten steken. Hij moet niks hebben verraden, net zoals niemand wist dat hij een Engels piloot en een paar weerstanders verborg. Na de oorlog toen deze piloot ons bezocht, moest ik nog tolk spelen voor Joe uit England die z'n hele leven na de oorlog in een traktorfabriek gewerkt had. Van een andere in het dorp verborgen piloot toen, wisten teveel mensen dat hij daar verborgen was, die werd dan ook bij een razzia een tijd later na de desastreuze moord op de leider van de collaboratie mee opgepakt. Waarschijnlijk kwam grootvader ook vrij door toedoen van een vrouw die mijn oudste tante kende. Soms komen dingen raar tot stand : M'n oudste tante was in de kliniek voor een appendix en leerde daar een andere jonge vrouw kennen die later in 't verzet zou gaan...langs die weg zond men onder andere nog een piloot naar m'n grootvader z'n gebuur. Tijdens de razzia vondt men ook zijn in de *hofgrond* of elders ingegraven zonen of hemzelf of zijn verzetsman en gebuur niet. Niettegenstaande grootvaders inzet en eerlijke bedoelingen, waren er in het dorp wel enkele mensen met dode mannen die bompa als verzetsman verdachten van onder foltering en bedreiging gegevens over het verzet te hebben doorgegeven. De geschiedvorsing heeft ondertussen al uitgemaakt dat men alles wat men over het verzet in het dorp moest weten al acht maand vroeger wist. Dat gerucht van of m'n grootvader nu al of niet loslippig was geweest onder dwang, sleet wel na een tijd want op den duur komt de waarheid toch altijd bovendrijven. Die kinderen van m'n grootouders die in het dorp bleven zaten ergens met een gevoel van te willen bewijzen dat een andere wereld dan die waarin zij geboren waren, mogelijk was...zonder dat ze zich daar zelf bewust van waren eigenlijk. Van in de jaren zestig voerden zij het fruit van de streek die door de bezetter zo was aangevallen...uit naar het land van die bezetter. Als om te zeggen dat oorlog geen oplossing is, altijd een gevolg van beetgenomen krijgers die hunzelf en de inwoners enorm veel schade berokkenen. Het leven ging verder. Bompa werd nog altijd bij gestorven dorpsgenoten geroepen om hen 'af te leggen' of om twisten bij te leggen. Eén van zijn zonen die geen werk vond en de koloniale school gevolgd had,ging uiteindelijk niet Congo. Het Congo dat de laatste vijftig jaar door zoveel miserie en oorlog geteisterd wordt. De strijd voor een betere wereld gaaat verder

Brandstichters gaan weer blussen ! In verband met de troepen voor Congo. Landen die tussenbeide willen komen zijn allen al decennialang wapenleveranciers van Congo.99,9 % van de mensheid wil geen oorlog, toch laat een half percent onder hen zich verleiden om voor rekening van die 0,1 % ,andere mensen omver te knallen of er munitie of wapens voor te maken. De Verenigde Naties zouden hun lidstaten moeten vragen van de wapenfabrieken om te bouwen en ploegen van de zwaarden te maken. Politiemensen zijn de enige die uiteindelijk nog wapens hebben. Zij blijven tenminste binnen hun zone. Een handjevol mensen beslist altijd om tot oorlog over te gaan. Door het feit dat het merendeel van de parlementairen zich niet genoeg met de buitenlandse politiek bezighouden en niet verder dan de visie van de partijkopstukken kijken, kan je het meemaken dat de premier van een land zoals ons België een parlementair akkoord wil voor het zenden van troepen naar Congo...zo zeker is hij van zijn stuk. Positief nieuws zou je denken indien je niet achter de schermen kijkt. De parlementsleden gaan trouw hun akkoord geven voor het sturen van troepen. Dat elk van de soorten troepen in Congo een bepaalde imperialistische agenda heeft, daar zal niet in het parlement worden over gedebatteerd. Zo'n zaken worden op topniveau besproken. Sommigen willen van president Kabilla en de invloed van China af, sommigen willen dat via een staatsgreep, anderen via de druk in Oost-Congo. In functie van de economische belangen klopt men aan bij de top van de grote partijen in de machtigste landen, daar wordt beslist, in Parijse salons bijvoorbeeld, of de Angelsaksische invloed in Afrika moet gestopt worden door het afremmen van het rebellenleger van generaal-mannequin-marionet Nkunda in Goma. Of zogezegd links of rechts nu aan de macht zijn of niet, zo gaat het al ellenlange jaren. De meerderheid van de mensen laat het gebeuren. Neem nu de voorzittersverkiezingen voor de PS in Frankrijk jongstleden. In Frankrijk woont een 60 miljoen mensen. 360.000 PS-leden. Een 130.000 hebben er gestemd en met een 40-tal stemmen verschil is er een voorzitster gekozen. Als die na Sarkozy ooit president wordt, zal het die mevrouw zijn die samen met enkele topadviseurs uit de industrie zal moeten beslissen welk autoriteit men in Congo erkent en gaat steunen...niet in belang van de verpauperde bevolking aldaar, dat zijn we gewoon. Wat met de 99,9% van de mensheid die geen oorlog wil ondertussen ? Lijdzaam blijven toezien hoe het geweld in de wereld via kleine groepjes machtigen uit 'veiligheidsdiensten' georganiseerd wordt ...in functie van de economische belangen van het casinokapitalisme ? *Alle trukken* om mensen verdeeld te houden zijn in de nieuwe wereldoorlogen van vandaag goed. Misbruik van godsdienst en ras om opstanden te voorkomen in Pakistan en India vandaag bijvoorbeeld. Tien getrainde gewetensloze zotten zijn hopelijk niet genoeg om landen aan de rand van een oorlog te brengen, bevolkingen tegen mekaar op te zetten omdat ze anders tegen de 0,1 percent van de uitbuiters wel eens in opstand zouden durven komen. Wij moeten niet naar ginder gaan met 'onze troepen' om in te grijpen...het volk ginder moet zijn eigen uitbuiters wippen, dat was waar voor Saddam Hoessein zowel als voor Mobutu's en Nkunda's en vele anderen.

Lotgevallen van een Canadese piloot in WOII Peter Celis schreef een boek over Ted Blenkinsop, een man die tijdens zijn laatste vlucht met zeven andere bemanningsleden neerstortte boven oost-Brabant. Hij alleen overleefde en werd in tal van gemeenten en gezinnen opgevangen, maar eindigde zijn exodus toch in een concentratiekamp. De auteur vond geen uitgever in onze lage landen en vertaalde zijn boek naar het Engels. In de Engelstalige landen worden onze geschiedenis nu des te meer gelezen. "One who almost made it back". Aan ons het leren lessen trekken voor nu en de toekomst. Van aan de story van Ted's grootouders tot en met zijn jeugd en het uitbreken van de oorlog zijn voortreffelijk geschreven en er blijkt nog maar eens uit hoe verweven de levens van mensen kunnen zijn en welke factoren er in het nemen van beslissingen kunnen spelen en wat dat voor tal van andere mensen in hun dagelijkse leven betekenen kan. Het deel van de militaire loopbaan van de man en verder, toont nog maar eens aan welk een gigantische, maar dan ook super gigantische hoeveelheden geld er aan oorlogen besteed wordt. Dan

hebben we het nog niet over de enorme verliezen aan mensenlevens en de 'heropbouw' nadien. Indien de gewone mens en de soldaten moesten weten hoe die oorlogen aan de top van de politieke en economische werelden geregeld worden, men zou wereldwijd alle militair materiaal naar de smelthovens voeren. Niemand zou nog willen gaan bombarderen of wat dan ook. Wie weet zou men een deel van het volk dan toch nog in een wanhoopspoging superbedragen gaan aanbieden zoals dat nu al in de *privéoorlogsvoering* in Irak gebeurt. Hoeveel een bepaalde staat zijn bommengooiers betaald weet ik niet. Hoe men er in slaagt van midden economische crisissen telkens weer groepen tegen mekaar op te zetten, je houdt het niet voor mogelijk, zoals dat nu ook weer de dag van vandaag het geval is. Destijds had men een trukendoos, die je voor die tijd onmogelijk houdt, om de mensen tijdens een oorlog proberen mak en onderdanig te houden en in het gareel te doen meelopen. Alles en iedereen van in de jaren dertig al ondergeschikt aan de militaire produktie…sommigen trapten in de val van 'als je toch maar werk hebt'. Anderen doken onder, het verzet tegen de opeisingen van werkvee groeide. Een deel van het verzet had een top die de zeer dicht bij de aanstichters van oorlogen stond. Eens te meer werd de gewone mens gebruikt voor de agenda van de elite…en betaalde ondanks alle goede bedoelingen met hun leven. Het andere deel van het verzet werd na de oorlog gedwongen ontwapend omdat ze zich te zeer in de gunst van het gewone volk gewerkt hadden. Aan vooral die verdiensten danken we nu nog het feit dat in bijna heel Europa regeringen bijna niet anders meer durfden dan een begin met sociale zekerheid te maken. Dat had ook anders gekund, net zoals het nu anders zou kunnen…als we ons tenminste meer bewust zouden zijn van situaties en mogelijkheden om het over een andere boeg te gooien. Overdrijf ik ? Ik zal er even een brochure van UNICEF over kinderen in oorlogslanden bijnemen. "Is oorlog onvermijdelijk ? Het is onmogelijk om op die vraag te antwoorden,", schrijft men in de inleiding. Toch al beter wat men onze generatie altijd voorhield "het is er altijd al geweest en het zal er altijd blijven". Verder leren we dat er onder de slachtoffers in de eerste wereldoorlog 90 percent militairen waren en dat dat percentage vandaag de dag voor burgerdoden geldt. Het primitieve, haast rituele woord 'slacht'-offer had nog nooit zo een gruwelijke betekenis.Tussen 1990 en 2000 zijn er 2 miljoen kinderen omgekomen in oorlogen, zes miljoen gehandikapten, 22 miljoen vluchtelingen, waarvan ongeveer 50% kinderen. 300.000kinderen worden in een dertigtal landen verplicht van wapens te dragen. 250 miljoen anti-persoonsmijnen liggen verspreid over 105 landen, miljoenen getraumatiseerde kinderen…allemaal rechtstreekse gevolgen, zonder het over de onrechtstreekse gevolgen te hebben (zoals voedselvoorziening…). Als al het leed van vroeger een zin wil hebben, moeten, zullen de boeren, werkmensen en de niet aan het casinokapitalisme gebonden ondernemers in die landen, de regimes ginder moeten vervangen…en dat kunnen ze onder de beste omstandigheden doen, als ook wij hier eens meer een intelligente inspanning zouden doen om de wereldproblemen proberen te begrijpen en dan binnen onze organisaties en partijen daaruit onze besluiten te trekken. Zoniet, 'what the hell will be ahead of us' next time '(tijd die al bezig is in feite). Octo 2/11/08

Een alternatieve aanpak van het vluchtelingenbeleid Een antwoord op het huidige vluchtelingenbeleid moet van die aard zijn dat het de verrechtsing van de Westerse maatschappijen een definitieve halt toeroept en tegelijkertijd eindelijk kansen in het armoedige deel van de wereld schept. Het pionierswerk van mensen en organisaties die zich voor mensen zonder papieren inzetten, moet een politiek en syndicaal verlengstuk krijgen : gelijk loon voor gelijk werkwereldwijd/ rechtvaardige taxen en huurprijzen/reconversie militaire produktie/ casinokapitalisme mag de prijs van voeding enz…niet bepalen/internationaal in gemeenschapsbezit brengen van banksector, grondstoffen en failliete sektoren(automobiel, luchtvaart…)/meer ontwikkelingshulp en ontmijning van de problemen van etnische, nationalistische en religieuze aard. Teveel vluchtelingen moeten op de loop omwille van nationaliteitenkwesties. Onze arbeidersbeweging kan hen uitleggen dat alleen een strijd om economische toegevingen baat bijbrengt aan de progressieve zaak. Bijvoorbeeld : in plaats van te strijden voor een eigen staat kunnen Koerden en Turken of Israëlieten en Palestijnen beter eenheid in concrete sociale strijd proberen vinden over verschillen heen. Teveel vluchtelingen moeten spotgoedkoop werken. Internationale aktie van bijvoorbeeld de automobielsector kan daar een mouw aan passen door samen in actie te gaan. Daarvoor heb je natuurlijk een arbeidersbasis nodig die dit van zijn politieke en syndicale leidingen eist. Er zal vanuit de syndicale en politiek wereld ook internationaal moeten worden samengewerkt om de reconversie van de militaire economie mogelijk te maken. In feite zouden werkmensen voor al die eisen bijeen in actie moeten komen, één eenduidig projekt en programma moeten hebben voordat het nog meer bergaf met deze wereld gaat. Zonder druk gaat de klassieke politiek en gaat de industrie nog maar wat verder aanmodderen. Eens temeer kan een filosofische benadering van al die problemen en andere (alternatieve energiebronnen, milieu…) ons tot andere uitgangspunten in verband met ons samenlevingsbeheer brengen. Zonder gemeenschappelijk programma en druk vanonder uit zal alles bij het oude blijven en zullen de heel verdienstelijke initiatieven om veranderingen te bekomen nog tientallen jaren tegen de bierkaai van de politieke grenzen moeten vechten, wat in het beste geval tot heel langzame verbetering op een aantal punten zal leiden…terwijl de omstandigheden momenteel meer en meer gunstig worden om verder te gaan dan de klassieke processie van Echternach-gang twee stapjes vooruit, één achteruit.

Bij dit koude en natte weer, valt het makkelijk te begrijpen dat mensen uit het zuiden hun land eigenlijk niet willen verlaten…we moeten ze door onze actie hier helpen om hun bestaan ginder menselijk te maken, zodat hun sociale strijd ginder makkelijker voor ze wordt. Internationale solidariteit, noemt dat. Als de politiek niet in actie komt, of niet tot actie kan gedwongen worden,zullen de voorzetten voor dit alles van ons moeten komen.3/11/08

Filosofisch Tegengewicht voor geknoei en rotzooi allerhandeNiet iedereen is op de hoogte van de onrust tot paniek onder mensen met aandelen. Wel weet iedereen die er geen heeft je te zeggen waar je het goedkoopste pintje of het voordeligste dit en dat kan krijgen en wat je met bijvoorbeeld 900 euro de maand kan doen, eens de huur is betaald. De modale belastingbetaler heeft vaak nog niet eens door dat hij alle geweldige economische reddingsplannen zal mogen betalen. Hij weet wel dat er ineens wel genoeg geld is om de beurzen te redden. Hij of zij hebben zoveel rond hun hoofd, vroeg opstaan, hard werken, kinderen opvoeden, ouders bijstaan…dat ze die paar uur vrolijke ontspanning op TV niet ontgroeid raken. Aan de steeds ingewikkelder lijkende politiek aan uit proberen raken, is er vaak niet meer bij. Toch lijkt het er meer en meer op dat we ons minder illusies zullen moeten maken. In het beste mogelijke scenario gaan de leidingen van sociale en politieke organisaties waarvan we mochten veronderstellen dat ze voor een leefbare menselijke wereld opkwamen, inzien dat een globaal programma met een antwoord op de noden van onderontwikkelde en meer welvarende landen nodig is. Had men de bedrijven en beurzen rechtvaardig belast, het geld zou bij de gewone mens en in de echte economie terechtgekomen zijn en niet op de virtuele beurzeneconomie in rook zijn

opgegaan. De gigantische kapitalen die in oorlogsvoering worden gestoken in plaats van huizen en waterleidingen te bouwen zijn ook weggesmeten geld en maken de wereld alleen maar onveiliger zoals aan de toenemende conflicten is te merken. Er zijn geen regels die huurders die huren goedkoop maken, geen acties voor gelijk loon voor gelijk werk wereldwijd maar toch wel al meer en meer liberale economen die voor nationalisering van het bankwezen pleiten. Zal het Staatskapitalisme dan wel een oplossing brengen, er zijn zelf marxisten die het betwijfelen en nog veel meer onheil verwachten.Sinds januari 2008 is er 25000 miljard dollar in rook opgegaan wereldwijd, wat neerkomt op twee jaar de totale productie van de Verenigde Staten naar het schijnt. De malaise in de ivoren torens van de financiële wereld zit zo diep omdat men verder dalingen van de winsten verwacht. Dit ivoren toren systeem redeneert niet in funktie van 'wat er voor de mensen nodig is in de wereld, dat gaan we eens even produceren'...nee, dit systeem produceert in funktie van de koopkracht. Nooit tevoren konden we met zijn allen technisch gezien meer produceren, maar globaal gezien kunnen we steeds minder en minder kopen omdat de heren in de ivoren torens geen vertrouwen in de toekomst hebben. Asjemenou, zegt men bij onze Noorderburen...maar deze wijsheid is gewoon niet doorgedrongen tot voldoende mensen die hun heil zien in figuren die de traditionele politiek aanvallen door nog meer van hetzelfde gaan toe te passen. Niet alleen de beursspecialisten of de belastingparadijzen of het neoliberalisme gingen in de fout...fundamenteel is de OVERPRODUKTIE (zo noemen de ivoren torens dat verschijnsel tenminste) de 'fout'??! Tot nog toe wist men de dramatische gevolgen van zo'n filosofische denkwijze af te wentelen via *verschuldiging*...dat kan dus niet langer meer zouden we kunnen beginnen vrezen. Als er geen alternatieven voor een bankroet systeem naar voren geschoven en geëist worden zou het wel eens kunnen dat wat massa's mensen tijdens de ineenstorting van de URSS en de Oostbloklanden bezielde en hen nadien lange tijd als een koude douche overkwam, ook hier voor de deur staat. 4/12/08

Terreur kan stoppen in Pakistan, India, Afghanistan, Irak, Somalië, Congo...

De wapenmaffia, zijnde de wereldwijde producenten en handelaars van munitie en wapentuig en de legertjes en legers die hun afnemers zijn, moeten buiten spel worden gezet om de verdere escalatie van allerlei gewapende confrontaties stil te leggen. Bij internationaal decreet van de Verenigde Naties moeten alle werknemers uit de militaire industrie ander werk krijgen,... zodat de mensheid de kans krijgt om positieve projecten uit te voeren.(Zonder munitie kan er immers niet worden gevochten.) Dit zijn eisen die elke politieke en sociale organisatie tot op het niveau van de Verenigde Naties zou moeten doordrukken. Gewoonlijk kan dit pas na massaal protest...dat voorlopig nog uitblijft...wegens zo ver van ons bed. 'Wir haben es nicht gewusst'...gaan we dat als verontschuldiging naar onze kinderen en kleinkinderen toe inroepen ? We weten allemaal dat zo een maatregelen niet kunnen zonder dat men de wapenindustrie in alle landen in gemeenschapsbezit brengt en die dan omvormt. Laten we er dan maar mee beginnen om dat punt op de agenda van onze volgende vergaderingen te zetten. De wapenmaffia en zijn politiek rijke handlangers in de Westerse, Arabische...wereld hebben fenomenen als de 'Taliban' rijk en sterk gemaakt. De verpauperde massa's in landen zoals Pakistan zijn hun eigenlijk liever kwijt, maar omdat een niet op een religie gefundeerd klassiek links alternatief voorlopig moeilijk van de grond raakt, blijft de oude klasse onderdrukkers via verpaupering en onwetendheid aan de macht. Steun aan boeren en initiatieven om de armoede uit te roeien, zouden de machtsbasis van de Taliban voorgoed onderuit kunnen halen.Ook in India, ook al een land met atoomwapens is het voor het grootste deel van de mensen moeilijk om in opstand te komen voor een degelijk bestaan. Over hoe China dank zij een stuk planeconomie gekoppeld aan privé initiatieven belangrijke vooruitgangen op allerlei gebieden heeft gemaakt, daar kan men in India en Pakistan alleen maar van dromen. Het zenden van buitenlandse troepenmachten naar andere landen toont meer en meer zijn failliet...recent nog in Somalië en nu ook weer in Congo...men doet dat al decennia en de toestand verergert overal maar. Nee...de munitiekraan moet worden dichtgedraaid voordat men aan ontwikkeling kan werken.

Koop een krant, lees geen walgblad Eén bepaalde krant in dit land slaagt er bijna dagelijks in van de ene of andere walgelijke moord door de hoofden van miljoenen mensen te jagen. Weinig achtergronden bij binnen-en buitenlands nieuws. Dé nieuwtjes over de sterren. Als er een oorlog of ramp is, de schokerendste foto' s eerst. Zoveel mogelijk vuile was van iedereen verzamelen, dat is in ! U wil een mening die eerst uw buik en dan uw hoofd aanspreekt, we kauwen ze wel even voor U voor. Uw wil een groot advertentiebereik ? We houden ze wel dom.Waarom moeten we ons eigenlijk bezig houden met al die persoonlijke moorden uit geldbejag of de ontaarding van menselijke driften in doodslag ? Je draagt dat eigenlijk overal mee rond en het beïnvloedt een mens meer negatief dan je voor mogelijk houdt, denk ik. Zijn er niet al genoeg activiteiten die ons afleiden van te ontdekken hoe de wereld reilt en zeilt ? Slaag eens de pagina's open waar hetgeen op TV komt, wordt aangekondigd...er zijn dagen waar je moet zoeken om een waardevolle documentaire of een inhoudelijke film te vinden. Altijd wordt er wel ergens een wapen bovengesleurd of koestert iemand moordplannen. Ik heb uitzonderlijk niks tegen een etisch verantwoorde detectivefilm, maar ook in dat genre is de bijdrage aan de beschaving in 't algemeen enorm klein. De toekomstige rioolkrantlezer wordt nu al gepamperd. Al die speelgoedspelletjes die geweld promoten hebben nog maar pas een geweldige afzet gevonden. Dat Sint Niklaas zich nog niet opgehangen heeft, daar kan ik echt niet bij. De show van laag allooi moet blijven doorgaan. Onze kinderen moeten toch als het ware geschoold worden om naar al die rommel te blijven kijken en al die shit te blijven kopen en dan dé krant te kopen die ze de indruk geeft dat de wereld die ze beleven de enige en echt mogelijke is. Daarom ook als er in zo'n krant dan kritische mensen dan toch eens niet uit de actualiteit te houden zijn, dat die dan voor het woord links het woord 'extreem' aangemeten krijgen. Diegenen die bij ons de bommen maken en diegenen die ze doen afgooien zijn nooit de 'extremist'. Allemaal normaal.
Een belangentwist onder de verdeelde Westerse mogendheden en laat ons zeggen China...na decennia sluipende indoctrinatie kreeg men zelfs normaal gezien kritische mensen gisteren zover van te vragen om troepen te sturen om...ja om wat...om een gelijkspel in die verdoken wereldoorlog af te dwingen. Sluiten die wapenhandel, stop de munitieproduktie, eens en voorgoed...heel de wereld heeft regeringen nodig die zulk een maatregelen opleggen. We weten al jaren dat die smeerlapperij anders nooit stopt. Als je verkeerd geparkeerd staat of je hebt je gordel niet aan, dan zijn ze daar rapper bij, dan een ketting rond een wapenfabriek te hangen , die staatsapparaten overal. Omdat het van bovenaf er toch niet van komt, stuur eens een mail naar diegenen waarvoor je gekozen hebt of zet het als agendapunt op de vakbondsvergadering morgenvoormiddag, U die voor onze belangen gekozen bent en snapt dat de belangen van anderen ver weg, ook onze belangen dienen. Wacht niet totdat er op betogingen vandalenstreken gebeuren om het onrecht in de samenleving bespreekbaar te maken. Wacht niet altijd op het parlement of regering, maar toon je betrokkenheid en je eigenwaarde op welke manier dan ook...door een betere krant te kopen. 9/12/08

Leren Bloggers meer door uitwisseling dan krantenlezers ?In oktober 1914, toen een minderheid van Duitse sociaaldemocraten (14tegen96) zich tegen de oorlogskredieten uitsproken had, schreef een Russisch sociaaldemocraat Bronstein LT een tekst over het grootkapitaal, de economie, crisis en oorlog...én de noodzaak om niet mee te gaan met politieke krachten die dachten dat het kapitalisme in de 20ste eeuw via imperialistische strijd nog een geweldige vredige toekomst voor de boeg had. Ieder van de strekkingen binnen de sociaaldemocratie had zijn kranten. Ook in die tijd waren er al kranten die op de duur de logica van de naar oorlog leidende plannen van bourgeoisie volgden er waren ook go-between-visies zoals De Morgen en er waren ook al een soort Solidairs, Militant, Vonk, Rood enz... of andere ook niet extreem, maar gewoon linkse kranten. Zelf vertrek ik liefst van ooggetuigenverslagen van mensen die over heel de wereld in tal van sectoren een bepaald onbaatzuchtig werk proberen doen (zie de vele links op de blog, waarin niet alleen elke strekking en hun links binnen de sociaaldemocratie en linkser aan bod komen). Het zijn die mensen die rechtstreeks eerst met negatieve beleidsbeslissingen worden geconfronteerd. Daarnaast hou ik regelmatig in 't oog welke lessen het verleden ons probeert te leren...en kom je via via op waardevolle teksten die uitleggen hoe de dialectiek op politiek vlak in mekaar zit...het verloop van de geschiedenis op basis van tegengestelde belangen en belangengroepen, vertrekkende van de levensomstandigheden van de verschillende groepen mensen. De noodzaak aan vernieuwing wanneer de tactieken van de oude organisaties van de gewone mens zich verbinden met de economische en politieke belangen van de oorlogsmakers. De maskers vallen op termijn altijd af en sommigen doorzien dit terwijl het gebeurt, anderen blijven in de maskers geloven. Zoals nu wanneer men de mens er probeert van te overtuigen dat het grootkapitaal vanaf 2010 weer een prachtige toekomst voor de mensheid in petto zou hebben. Het zou nu maar even ziekjes zijn...alert blijven is de boodschap._De Morgen hebben we in de tijd nog samen met de centen van het alles vervlakkende HLN gered (in mijn streek hadden we bijna een aandeel van 100.000belg.fr.met een benefiet met muziekgroepen en als moderator Johan Anthierens zaliger van De Zwijger) Berichtgeving en interpretering zijn één zaak en een kunst die je alle dagen moet blijven oefenen. Politieke duiding in DM is iets anders, ik ben het vaak oneens...maar die duiding is nog altijd minder rechts dan sommige stukken in DS. De vergelijkbare , paniekerige, behoudsgezinde reacties op de financiecrisis, van bijna alle grote Europese rechtse en centrumkranten, zelf linkse kranten in oktober 2008 toen ik een paar weken in het buitenland was, waren van het niveau van een echte commerciegazet. Aan kwaliteit moet gewerkt worden. Broodschrijvers, hoe getalenteerd, gediplomeerd en geleerd ze ook zijn, hebben die kans niet.
Wij , de bloggers op onze forums wel. Bedankt voor het leren door uitwisseling allemaal.
Zo heb ik ergens een discussie rond de standpunten van Michael Moore lopen. In de VS had je de vorige 2 jaar de keuze tussen iemand die fier was dat hij Vietnamese boeren was gaan bombarderen en iemand die die man uit strategische overwegingen daarom feliciteerde en tevens minder agendapunten van bigbusiness op zijn agenda staan had. Wanneer je als filmproducer de keuze maakt op te roepen om te kiezen voor Obama omdat binnen de huidige graad van bewustwording een keuze voor een derde partij de overwinning voor de gevechtspiloot zou betekenen, is dat een keuze. Nu B.Ob verkozen is, merk je dat MM toch al kritiek heeft op de beleidskeuze van belastinggeld naar de poenverbranders te laten vloeien en dat Moore veel verder dan Obama gaat. Obama is een campagne begonnen om zijn kiezers e.a. via het internet aan te zetten om een soort politieke vergaderingen bij de mensen thuis te beleggen...hopelijk kan ook langs die weg een stuk oppositie gevoerd worden tegen teveel collaboratie met het casinokapitalisme. Ge moet iedereen vanuit zijn positie en bewustzijn de kans geven om de wereld in een betere richting te trekken voordat er weer oorlogen uitgelokt worden waar we verondersteld worden van in mee te marcheren. Liever momenteel B.OB in het witte huis dan iemand die door zijn oorlogstrauma's de initialen 'KGB' in Poetins ogen meende te lezen...blijf maar van die atoomknoppen af, rustig blijven jongens. Ze moeten helemaal de wereld uit. 10/12/08

Gedichten op weg naar mooiere wereld

Telecom stamboom

Adam en zijn madam deden het al

Als ze in de naburige stam iemand wisten wonen

Klommen ze hoog in de bomen

Al schuddend met de takken

Nodigden ze de buren uit om af te zakken

Wat later ontdekte men het vuur en de rook

En bestond de communicatie uit wat smoke

Toen begonnen ze hun klanken in tekens om te zetten

Zo lieten ze op een rots in schrift iets achter waar ieder moest op lettenAldra ontdekte men nog later het papierDe grote concurrent van de huiden en het dier. En terwijl het paard met berichten ging ronddraven

Ging de post al gauw van haven tot haven

Met een soort molenwieken seinde men van op menig heuvel

Maar men vond weldra ook een oplossing voor dit euvel. De draad , eerst boven en dan in de grond

Was het modernste dat men voor de eerste wereldoorlog uitvond. De telegraaf en telefoon dan snel geborenDra konden we mekaar eindelijk vanop grote afstand horen

Natuurlijk konden we het niet laten van ook...beeld, geluid en tekst van op afstand op mekaar los te latenen uiteindelijk zijn we weer waar het begon...

jij zapt of zept of biept en ik kom.

Waar we mee bezig zijn't Begint al 's morgens*; d'ether spuit reklaam,d'eters vreten* hun antibiotika en hormonen; de dochters en zonen gaan in kritiekloze scholen wonen voor de dag. Pa en Ma's, zorgen voor het geld; temidden een wereld van gewingeweld en overburokratie...voor wie, voor wie ?Omdat 't altijd zo is geweest ? Wij in de bres voor het gouden beest. A knipt kaartjes op de dure trein; ondanks de vele politieke woorden over het properder vervoer en het zuur in de lucht, warmere aarde of de anti-

ozonbucht. B zetelt voor de mutualiteit; een schone zaak; maar volstrekt overbodig in een sociaal verder gevorderde maatschappij. Pas, kaart, vignetjes... en meer van die regeltjes en *wettjes* .C werkt voor de promotie en belt de hele dag rond om te verkopen...wat kan men nog meer van 't leven hopen ? Iemand die iets nodig heeft gaat er toch gewoon om...Waarom al dat geld in die reklaam ? Waarom ? Zijn wij echt zo dom ?D breekt voor de zoveelste keer dit jaar het wegdek open...weer een ander telecombedrijf moet immers z'n kabels kwijt...en de gas , d'electric, 't water en de teevee zijn allemaal privé; dus coördinatie in 't algemeen belang ...da kan niet zijn...en we moeten toch ook ons asfalt verkopen.E is sportman van beroep en verdient poen met hopen...om hem te zien lopen willen we allemaal een stukje minder kopen. F is aandeelhouder van beroep. Hij zit met zijn geld gekneld tussen investeren en verteren; als hij niet genoeg kan terugverdienen, sluit hij zaken ; niet dat er niets meer valt te maken; maar omdat z'n geld sneller groeit als hij er in een andere sektor mee knoeit; snoeit of gooit...alleen z'n werkmensen ,vergaat het berooid; als ze reageren worden ze door de top van hun bonden gekooid en geplooid.G is general manager en leeft met de bevelen van F op zak. Hij rekent uit hoever men uitbuiten kan...riskeert meestal geen gevang...want de wetten staan aan de kant van de ' nv Aan ons persoonlijk vermogen raakt men niet, zelfs failliet' en daarenboven zit menig dikke, wettelijk verkozen piet in onze raden van bestuur...zo kumuleren ze nog meer op de duur. Voor Jan met de pet geldt niet zo'n pret...hij dient te worden 'opgelet' door iedereen tussen de general manager en de ploegbaas...met het 'meer verdienen '_als aas. H doet in banken en verzekeringen en verdient geld met ieders rekeningen;ook via pensioensparen probeert men geld te vergaren. Geld is voor hem niet een eenvoudig hulpmiddel om simpel mee te administreren; maar een middel om fortuinen mee te laten renderen.Heb je een paar miljoen te kort voor een huis ? Geen probleem, vraag het hem, en twintig jaar later ligt het bedrag dat jij leende in zijn kluis. Hij heeft geen geduld, en ook via de Staatsschuld vergroot hij zijn gouden bult.I, is journalist, die de waarheid vernist en zich beperkt tot de feiten omdat z'n baas nu eenmaal ook overal met z'n geld zit misschien en buitenvliegen ambetant is bovendien. J is boer en mag altijd maar minder met z'n aarde; kan z'n ziekgemaakte vee soms alleen nog veilen aan gesubsidieerde brandhaarden. Komt hij in opstand, dan ziet hij zeker geen cent; van diegenen die beletten dat we de hongerigen ook een gevuld bord voortzetten K werkt voor de Post; 't is hij die van 's ochtends vroeg door alle weer en krost; voor een karig loon; met verlof waar hij niet moet om vragen; moet ie zich straks nog meer gaan afjagen. L is ambtenaar en zit in een papieren doolhof; voor een loontje waar z'n bazen aan de top om giechelen; met reglementen waar hij zeker niet mag aan wiggellen, zit hij dagelijks het leven van de massa tot en met de buitenlandse politiek mee te helpen betalen...zonder veel te bepalen en met soms van zichzelf te balen. Wie kan daar nu nog aan uit aan die duizenden statuten en schalen ?M is kunstenaar, maar daar mag je niet van leven, want wat brengt dat nu op, al die mooie woorden voor de kop ? Of het laten zingen van kleuren en vormen...is dat nu belangrijk voor ze komen...de wormen.N is militair en men houdt hem klaar voor als hem moet gaan knokken...tegen diegenen die men in 't buitenland ook kon verlokken...of men houdt hem 'inzetbaar', voor als wij weer eens worden de sigaar. O is spiritueel mens, bezield bezig met de mensen en dingen die hem omringen; hij neemt god en kerken en religies voor overgangsfasen naar de ontdekking van het ware innerlijke en vindt zijn kracht in de natuur die alles schiep en schept en ons gelukkig met z'n geest heeft behept. En...ook al zijn er voor de twee soorten pijnen ,het stoffelijke en het andere bestaan, niet alle twee medicijnen...hij weet van veel het zijne...Het klinkt wellicht wat raar; maar dees beroep is zeker geen koopwaar. P is bij de polies en doet nuttig werk : de dronken chauffeurs uit verkeer halen, ruziemakers kalmeren enzoverder...chapeau ! Toch zou hij ook tegen ons kunnen worden ingezet...dus opgelet !Q das die van U. Alles ok als 't snor zit, zoniet, grote 'fit'...en langs waar dan 't energieverlies compenseren...zonder teveel *miseere* ? " Omwille van Uw hard gemoed, boet gij boet gij goed" Als iedereen zorgt dat hem content is, is er met een ander niks mis; dus kom niet teveel zagen; maar leer je ware gevoelens uitdragen...ook in zware dagen R is revolutionair en naast veel uitleggen moet hij met z'n soortgenoten overeenkomen; maar ze bevinden zich in verschillende stromen...die eens toch in de zee uitkomen, ondertussen kunnen ze slechts altijd weer hopen en dromen van aan de macht te komenS werkt in een stukje groen; waarvan de geldzucht vindt 'niks mee vandoen' T werkt in telekommunikatie, je kan er enorm veel mee en 't is nog altijd geen recht, maar iets waar men om veel centen om vecht.U ben jezelf en wat je ook doet, wees geen muggenzifter, want we spelen in een heel onnatuurlijk stuk...om ons gelijk en geluk V is de overwining die we alle dagen een stukje kunnen behalen om onze toekomst toch een beetje mee te kunnen bepalen. Wee is de keerzijde van het wel...weet je snel X is de onbekende medemens die net als wij dezelfde en andere moeilijkheden tegenkomt en die in ons niet mag worden verstomd Y is de vrede en haar vele gezichten; waarnaar we ons met alle middelen moeten leren richten. Z is een alternatief samenlevingsmodel; met op alles een abonnement dat direkt van ons pree mag afgaan; de rest zullen we wel voor eten en drinken afstaan.

Mag ik U om uitleg vragen ?Ik zit namelijk met de vraag waarom mensen boksen. Zelfs al zou het niet betaald worden, dan nog vrees ik dat de meeste boksers bleven boksen. Hengsten die mekaar in de vrije natuur ontmoeten doen dat dueleren ook niet voor geld. Maar waarom toch, willen mensen op hun kop laten slaan ? Het moet toch met die drift van vroeger te maken hebben of is het omwille van de toeschouwers die door het kijken misschien zelf minder agressief worden ?Hebben boksers hun sport nodig om zich een stoer imago aan te meten of zitten ze nog met een soort oerangst of juist niet ? Oerangst*, stoerangst*, angst om niet genoeg stoer over te komen. Als je naar het boksen kijkt omwille van de taktieken dat die venten gebruiken, daar kan ik inkomen dat dat wel een zekere 'sport' is of als die mannen zo platgeslagen in mekaars armen hangen te slenteren, dan hebben ze wel iets ontroerends. De vraag blijft echter. Welk redelijk mens vraagt erom om op zijn ,in hun geval, vaak tronie, getimmerd te worden en op dat van een ander mens in te slaan ? Een tronie heeft hij die er gevaarlijk uitziet, het is misschien zoals bij rode lappen en stieren dat het werkt. Als we dat goed begrijpen, hebben we een deel van die andere, op het bezit gebaseerde wereldproblemen opgelost. Nu ik dit zit te denken, zou het kunnen dat dingen willen hebben en ervoor vechten in sommige hun genen meer zit dan in anderen hun ?Zou het dan toch te maken hebben met een soort symbolische strijd tussen wiens genen de vrouwtjes mogen bevruchten ? Zou het afhankelijk zijn van het gehalte geproduceerde ,weet niet welk hormoon, adrenaline zeker ? Ik kan er maar niet inkomen in dat gevoel van mekaar op die manier uitdagen. Dit sado-masochisme bij uitstek, indien het daartoe te herleiden zou zijn ,is ook buiten de wereld van het boksen en minder gevaarlijke gevechtssporten terug te vinden. We zullen het deze keer

maar niet over wapens en militairen hebben. Het huishoudelijke geweld zou familie van *de boksersmentaliteit* kunnen zijn, maar heeft toch nog andere karaktertrekken. Geweld tussen partners komt van mekaar op de heupen te werken op die momenten dat de zaak door toedoen van bepaalde gebeurtenissen escaleert. Zo close zijn boksers toch niet, dacht ik. Als mensen ruzie hebben dan komt dat omdat ze het hoe en waarom van mekaars leven en hun eigen leven niet of niet meer of onvoldoende doorzien, ze zijn in een spanningsveld komen te zitten . Boksers trainen, leven naar een match met een als mens toch vaak anonieme tegenstander toe. Hebben boksers in hun leven misschien traumaervaringen meegemaakt, verlatingsangst ontwikkeld, zijn het eigenlijk typisch jaloerse mensen ? Hebben ze een schuldgevoel van zich af te boksen door slaag te 'willen' krijgen ? Vaak hebben ze ook een reflex van zich te vlug bedreigd te voelen, hoe komt dat dan ? Als je zo blijft doorvragen kom je op de duur toch altijd weer bij van die puzzelstukjes om het leven te begrijpen uit. Dáárom dat er nog altijd boksers bestaan natuurlijk. Eten ze misschien meer rauw rood vlees of hebben ze minder respekt en bewondering voor het leven dan andere mensen ? Wat onderscheidt hen van andere mensen die alleen of in groep vernielingen aanbrengen ? Er huizen velerei soorten boosheid in de mens. Ook diegenen die geen hand naar iemand uitsteken moeten hun boosheid ergens kwijt waarschijnlijk. Hoe kwets je de andere ? Zou het opwindender zijn van met iemand te leven die je *terugkwetst* dan met iemand die alle chagrijnige dingen van je verdraagt...is dat ook niet een motief om in 'strijd' te treden ? Ben me, met me tot U te richten al een stuk wijzer van geworden. Bedankt. Andere verklaringen welkom.11/12/08

Toespraakje voor de parochianen Hoorde vanmorgen op de radio een priester die opriep voor de Oost-Congolezen te bidden. Vroeg me af waar die man zijn kerk stond. Sinds gisteren weten we via de Morgen dat er al lang wapens en munities voor Nkunda van op het vliegplein te Oostende vertrekken. Moest die kerk in Oostende staan, had die man best mogen oproepen om daar eens gaan te protesteren. Sinds geruime tijd schrijf ik in artikels dat men die oorlogsgebieden moet 'droog' leggen. Als journalisten weten wie geld en wapens naar oorlogszones stuurt, dan weten politiekers dat ook en toch schieten ze niet in aktie. Ze weten waar in België die geldschieters en wapenhandelaars wonen, waar hun villa's staan en welke de economische belangen achter hun daden zijn. De Europese commissaris van Ontwikkelingssamenwerking gaat wat slijmen met president Kagame van Rwanda die ook vuile handen heeft, in dezelfde week dat de VN de betrokkenheid van Rwanda in het Oost-Congo conflikt bewezen heeft en de Nederlandse buitenlandminister van de PVDA als represaille alle ontwikkelingshulp stopgezet heeft. Onze minister van Buitenlandse zaken zit dan met de gedachte te spelen van weer maar eens troepen te sturen, terwijl men die gevechten ginder ook op andere manieren stoppen kan. Nog niets geleerd van de genocide in Ruanda in destijds. Dat deze genocide mogelijk is gemaakt door van die schimmge banden tussen de geheime diensten van een aantal landen en de machtsfaktoren van toen in Rwanda, allen pionnen van de grote economische belangen alhier en ginder ver weg...dat is iets dat niet tot het kollektief bewustzijn behoort. Als die banden doorgeknipt worden zal er in Oost-Congo als de munitie en het geld op is met de blote hand moeten worden gevochten en zullen de boeren dan tenminste niet meer moeten vluchten.14-12-08

Genoeg stof om even stil bij te staanDe banken willen ons weer verleiden om weer in aandelen te investeren. Mensen krijgen hun leningen aan die banken moeilijker afbetaald en minder terug voor hun spaargeld. Bush de tweede kreeg bijna een schoen van een boze Irakees in zijn gezicht. Hij komt er beter van af dan de honderdduizenden doden die hij op zijn geweten heeft. Het is nog niet te laat om hem en een een pak anderen op te pakken om in Den Haag voor het International Strafwettribunaal te verschijnen. Op de site van Michael Moore kan je lezen over hoe men de autowerkers in de VS minder wil laten verdienen. Als tegenprestatie voor het VS belastinggeld moeten er geen energiezuiniger auto's gemaakt worden, mag iedereen op post blijven en blijven de aanklachten van de advocaten tegen de Staat i.v.m. ecologische voorschriften lopen. De kleine man ligt nog altijd onder de sloef van de macht van de hebzucht...en dan bedoel ik niet de warme bakker die nu al vier huizen heeft en drie opgroeiende kinderen. Vroeger moest de slavendrijver worden gehoorzaamd, daarna werd voor de adel de pet en de pret afgenomen. Het leven vóór de dood stond in het teken van de luxe van een toplaag waar je moest voor werken. Per slot van rekening, wat is er, buiten de sociale zekerheid en de relatieve welvaart voor een deel van de wereld, fundamenteel veranderd eigenlijk ? In functie van een toplaag die beslist van fabrieken te sluiten omdat ze al of niet genoeg opbrengen, leeft een segment mensen in bange afwachting van hun financiële toekomst. Een handjevol moderne ridders en koningen beslisten indertijd het openbare bezit uit te verkopen en het tegenwoordig zonder voorwaarden aan de bankwereld en bedrijven uit te delen. Een openbare bank met zo goed als renteloze leningen voor de gewone mens, dat zou pas goed gebruikt belastinggeld zijn. Laatst zag ik een school waar kinderen les kregen in lokalen zonder dubbel glas, ergens in het momenteel koude België. Wat later las ik dat 'onze' gevechtsvliegtuigen al 10 bommen afgesmeten hebben boven Afghanistan. Hoeveel nieuwe scholen bouw je met het geld van die hele operatie ? Er schort iets met de beslissingsmacht in die democratie van ons. Eén van de bedrijven die onze Staat spotgoedkoop verkocht is nu miljarden meer waard, vroeger een filiaaltje van de Spoorwegen, waar mee gelachen werd. Miljarden verspild overheidsgeld...beloning voor de Staatsmanager toen : 80miljoen oud geld franken en een eerste plaats op een partijlijst in oost-Vlaanderen, bijgevolg parlementair inkomen, inmiddels minister. Dat zijn dus de mensen en methodes die het vertrouwen in de politiek moeten herstellen ? Er is meer cumul in het parlement dan om het even waar. Waardiger opstellingen gevraagd. Alom. 15/12/2008

Even Opa en Oma mailenAlhoewel het eerst binnen een tiental jaren een echte rage gaat worden, zijn er nu al een deel kleinkinderen die hun grootouders veelal per mail van hun kinderwereld op de hoogte houden. Welk een raad zouden ze krijgen van en vragen aan hun grootoudjes ? De kleine leuke en minder leuke dingen uitwisselen misschien ? Zouden een deel van de grotere kleinkinderen niet ook vragen wat hun *preöuders* van het vroeger en het nu denken ? Kinderen zijn vaak diegenen die nog het meeste vragen stellen wellicht ?
Moest ik nu kleinzoon zijn ik zou iedereen de oren van zijn kop afvragen. "Zeg opa, gisteren nogal een documentaire gezien zeg over de jaren twintig vorige eeuw. De economie maakte nooit geziene winsten en het geloof in de beurs kon niet meer stuk. Maar in

1929 veranderde alles op enkele maanden tijd.". Mijn opa bijvoorbeeld zou dan natuurlijk antwoorden dat hij toen nog te jong was en
in de jaren dertig in armoede opgroeide om dan tijdens de tweede wereldoorlog de schrik van zijn leven te ondergaan. Dan zou ik natuurlijk vragen hoe het komt dat die Nazis in hun eigen land aan de macht zijn kunnen komen alhoewel de sociaaldemocraten en de soorten socialisten toch niet veel minder stemmen dan de nazipartij hadden in 1933. Dat zou waarschijnlijk té ver gevraagd zijn. Of misschien zou hij me vertellen over zijn eigen vader die hem nog vertelde over hoe slechts 14 van de 96 sociaaldemocraten in 1914 tégen de oorlogskredieten stemden en hoe het Duitse werkvolk na misleid te zijn geweest eerst na de oorlogsjaren samen met de soldaten een sociale revolutie wilden en dat hun opstand neergeschoten werd. Zijn vader had hem misschien verteld dat de meeste kleine rechtse groepjes vooral na het uitbreken van de beurscrisis van 1929 in aanhang groeiden, ook omdat ze het toen zo populaire woord 'socialisme' in hun verzamelnaam N**S**DAP hadden opgenomen. Grootste politieke leugen van de vorige eeuw.
"Is het waar dat als er heel veel crisis is Opa, dat dan de concurrentiestrijd tussen de landen zó groot wordt, dat als er geen nieuwe afzetmarkten meer zijn, dat er dan oorlogen komen om nadien hopelijk weer uit zo'n crisis te geraken ?" "Zo is het al geweest jongen, dat zal wel niet meer komen, maar vraag dat maar aan je vader want je opa is moe vandaag". "Waarom maken ze niet meer laptoppen in plaats van al die wapens opa, want ik moet altijd wachten tot papa van de computer is "? "Hier in het home is dat ook zo jongen, ieder moet zijn beurt afwachten, wij hadden vroeger geen computers"? "Vroeger was het zeker slechter opa ?" "Ja jongen, maar nu is dat voorbij". "Ik zal U zeker maar geloven opa. Hebben ze daar in het home wel een TV, want zo goed gaat dat toch niet in de wereld" ? "Wij kijken niet veel meer naar 't nieuws jongen".
Ik zal je eens enkele geweldig interessante linken doorsturen opa…daaag". 16/12/08

<u>Democratie : gevaren en kansen</u> Parlementaire democratie, gevaren en kansen
Het is niet vol te houden dat de voorzitter van een partij bijna 15.000euro per maand verdiend, zoveel als een parlementair. Toch stemmen we met zijn allen in meerderheid niet voor die partijen wiens voorzitters aan een arbeidersloon moeten werken. Ze raken voorlopig zelfs niet verkozen. Weten we het niet of houden we van carrièristen ? Zelfs de bijna voorzitter van de SPA die SPA-Rood voorzit, en dat gratis doet, moet zijn eerste verkiesbare plaats nog krijgen. Bij verkiezing tot voorzitter of parlementair willen zo 'n mensen dat tegen een gewoon loon doen, ze zitten boordevol sociale voorstellen en toch zijn wij met z'n heel velen zo dom van niet voor hen te stemmen en hen zo te dwingen van twee dagtaken te vervullen. Zij hadden ook afspraken kunnen maken met de klassieke partijtoppen, ze hadden hun ook 'progressie en liberaal' kunnen noemen, zonder voorstellen die tegen de superpower van de bigbussines ingaan…in ruil voor verkiesbare plaatsjes. De weg van de gewone mens om iets te zeggen te krijgen is zeer lang en het ongeduld licht altijd om de hoek. Nu de economische wereldsituatie zo kritiek is, zal het misschien verbeteren. In alle grote landen rondom ons geven kiezers meer en meer hun vertrouwen aan onbaatzuchtige politiekers, de prognoses voor het Vlaanderenland neigen voorlopig nog in rechts-populistische richting, waar politiek ook als veel voor de top en weinig voor de ploeteraars gezien wordt. Hoe dat komt, …misschien lezen we teveel walgbladen of zijn we doorheen de geschiedenis te lang op andere manieren té braaf en dom gehouden. In een steeds stijgend aantal landen heb je verkiezingen waarna enkele uren na de uitslag deze reeds betwist en bevochten wordt. In bijna allemaal die landen komen er dan fracties tot stand met figuren die de belangen van de toplagen dienen en gaat de gewone mens er maar niet op vooruit. In de grote landen die er economisch beter voor staan heb je ongeveer dezelfde situatie, behalve dat de uitslagen toch erkend worden. In sommige westerse landen mogen zelfs bizarre ,zogezegd godsdienstige en extreemrechtse groepjes lijsten indienen. Net zoals het groeiende aantal fascistische leden van geweldgroepen in Duitsland bijvoorbeeld, bestaat er bij een ineenstortende economie altijd het gevaar dat deze drieste fenomenen enige aanhang krijgen. Daarom dat men ze in Duitsland terecht probeert buiten de wet te stellen. Daarom ook is het des te belangrijker dat die mensen die echt onbaatzuchtig aan politiek willen doen nu hun kans krijgen en grijpen. Indien dit niet lukken kan, blijft er ons, gewone mensen nog één ding over : zelf onze wil opleggen aan de uitvoerende macht. De man in de straat is niet veeleisend, hij wil vrede, een wereld zonder armoede, een betaalbaar dak boven zijn hoofd, eten, zinnig werk, sociale zekerheid. Eigenlijk zou hij het programma van de partijen moeten schrijven, of nog beter na de goedkeuring van zo'n programma per (internationaal)referendum, zou de gewone man er qua representativiteit ,duidelijkheid en bestuurbaarheid nog beter bij varen als politiekers niet per partij, maar per project (wonen, energie, werk,..) zouden kunnen worden verkozen. Dat elke kandidaat politieker zich maar bij een project van zijn keuze aanmeldt met zijn voorstellen voor een beleid ten dienste van het goedgekeurde programma. Dan zou een advocaat omwille van de koehandel bij regeringsonderhandelingen tussen partijen niet minister van landbouw moeten worden of een fundamentalistische fanatieker zou op de lijst levensbeschouwingen moeten opkomen in plaats van met een fanatiek partijtje een zetel kunnen te verwerven. In het referendum zou dan ook worden ingeschreven dat alle verkozenen niet tomeloos meer dan de gewone mens mogen verdienen. Zodoende zou deze filosofische benadering van democratie meer mensen bij het politieke spel betrekken. Frankrijk bijvoorbeeld heeft een 70miljoen inwoners. Eén van de grootse partijen aldaar ,de Parti Socialiste heeft 360.000 leden, waarvan er ongeveer de helft een voorzitster uit een al lang meegaand establishment mochten verkiezen…uiteindelijk werd de verkiezing met 40 stemmen beslecht. Een beetje een filosofische en visionaire houding in verband met al die toestanden is echt geen luxe tegenover de uitdagingen die er liggen aan te komen en de schrijnende toestanden ver van ons bed, vereisen zo een houding NU al. Een paginalang voorstel tot goedkeuring van zo'n programma vindt U op de blog http://filosofischverzet.skynetblogs.be via de link http://www.bloggen.be/conscience2008/

<u>Laatste Kerstboodschap van de koning</u>
"Waarde landgenoten. Ik spreek tot U vanavond, vooral tot diegenen met zeer veel geld, waarmee zij, zoals ik, niet weten wat gedaan… geef het uit om onze economische toestand en onze winsten te redden, ge weet de beurs is toch foutu. Beter is echter al uw geld dat ge niet direct gebruikt massaal op OXFAM op reknr. achtnullen2828 te storten, want de koningin en ik waren kapot van volgend filmpje." : http://www.condition-critical.org/ Bedankt voor uw aandacht en Zalig Kerstfeest van mezelf en uw koningin ! (De Brabaçonne klinkt!)

<u>De voorspelbare termijn van Leterme</u>
De enige keer dat ik die man in levende lijve zag, was op weg naar Frankrijk in de ronde van Vlaanderen tijdens een preëlectorale koorts. Als kandidaat premier moet je laten zien dat je een geweldige sportfanaat bent. Roze trui incluis dus van doortocht naar doortocht met chauffeur in dienstwagen de luxe. Te veel gewed op de kiezers van de partij die andere partijen zo bang maakt dat ze allen om ter *'Vlaamscht'* willen zijn. Een winkelier gaat toch geen 'merde' gaan verkopen als een vierde van zijn misleide kiezers daarom vragen ?Toch is het die onnozele staatshervorming die de regeringsvorming negen maanden lang deed duren…nationalistische kommer en kwel verzuurde het land…en tegen dat er dan toch een regering was in maart waren de

duidelijkste voortekenen van de naderende beursmoerassen al te zien. Maar nee, de *seperatisten* zonder dat ze het wel en niet wisten, bleven maar zagen onder mekaar en met de broeders en zusters en kameraden van de andere gewesten. De koning deed overuren en de nachtelijke vergaderingen geen wonderen. Iedereen die werkte bleef zijn loon trekken, de anderen een alternatief en de kinderen liepen school. Toen de ernst van de financiële crisis duidelijk werd en de overvlaamse reflex eindelijk afgeworpen, kregen we warempel de indruk dat de premier net als de vorige premier Verhofdstadt een jaar eerder het land aan het redden was. De fel door de media en tegenstanders geplaagde Leterme kreeg lof van veel kanten wegens het redden van de nationale trots, Fortis, zo werd gezegd. Ik dacht toch dat Fortis een privébank was, hoe kan dat dan een 'nationale' trots zijn ? Vroeger waren we trots op de ASLK, staatsbank, met zijn voordeliger leningen…dus een groot deel onder de mediaslikkers had liever gehad dat Fortis een staatsbank zou geworden zijn…als je ziet in wat een rotzooi de meeste grote banken zich laten verzeilen hebben. Zelfs de premier verloor 800.000belgische frank in CityBank, hij die eens 800.000 stemmen had gekregen. In plaats van al die uitwassen dus aan banden te leggen, verkocht hij Fortis in plaats van eigenzinnig voor een echt Belgische staatsbank zonder corruptie te gaan.
Dat komt ervan als je meent te moeten meedoen met de andere neoliberale denkers in Europa en met de gevestigde belangen die het geld op de beursen lieten in rook opgaan. Had toch voor je eigen menig uitgekomen en leiding gegeven in plaats van nu slachtoffer te worden van al diegenen die je wegwillen omdat je nu eenmaal niet anders meer kon dan je in nesten werken Yves ! Voor ons ben je niet minder bekwaam dan andere premiers. Twintig miljard euro voor de bankwereld, veel cado's voor het patronaat en een beetje minder elektriciteitsrekening voor ons, beetje supplementen hier en daar ook, moet gezegd. Wat je regering echt om zeep hielp is dat niet ook dat altijd beslissingen afkondigen die niet gezamenlijk gedragen werden en binnen de week terug naar af gingen. Beterschap gewenst. We moeten er, zelfs als jij van de tribune verdwijnt ook niet op rekenen dat Fortis een bank van de gemeenschap wordt zeker ? Blijf nog maar aan tot de volgende verkiezingen in juni, dan kunnen we alles samen verkiezen, kosten en campagnegeld uitgespaard. Alvast nog een internettip voor hoe verkiezingen dan wel weer op een andere manier zouden kunnen nu dit door allerlei machten geplaagde landje weer eens aan iets eendrachtig toe is. Met jou ervaring zie we je wel op een nieuw project zitten, maar maar doe je rit maar uit tot juni jong. En dan een jaartje Toscane ?Ah ja de tip nog : http://www.bloggen.be/conscience.2008 (inmiddels andere blog onder constructie)

Betere krantenkoppen dan de hysterische van deze week
Nog even en de onfortuinlijke, overijverige overheidsambtenaar Yves L. wordt door een menigte opgepakt. 'Eén man gijzelt hele land' titelt HLN bombastisch. Zoveel drukte om een paar telefoontjes of mails. Iedereen opeens een fatsoenridder die het reeds verkochte openbare bezit en de privébanken op zijn manier meent te kunnen redden. Zelfs een verstokt rechts vlaamsnationalist die tegen het standpunt van het VBelang in het nut van openbare banken inziet, sprak op TV. Pssst, stillekes, er leven nog mensen op de planneet, niet teveel lawaai maken ! Breng ook eens een bezoek aan de vele sociale journalisten in binnen-en buitenland of aan de cultuurkenners in één van de linken…verbreedt U horizon, voor de navelberichtgeving in het belang van ?????uw zicht verduistert. Link jezelf een wereldreis**. Via MO** EVENTUEEL, Solidair, Uitpers,LEF, etc

Waar is de bestuurlijke elite mee bezig ?Gelieve eerst de volgende wereldkaart aan te tikken en de percentages honger dat er per land geleden wordt eens te bekijken.__ http://maps.maplecroft.com/loadmap?template=map&issueID=8 (met dank aan http://vooruwordpress.com Zo zou je kaarten kunnen maken per gemeente met het aantal daklozen, het aantal zich blauw betalende huurders, het aantal leningen dat niet meer aan de banken kan worden afbetaald , het aantal werklozen, de uitbuitingsgraad per werknemer, het aantal wapenfabrieken, oorlogen en zo verder. Belangrijke uitdagingen in de geschiedenis van de menselijke beschaving blijven zonder oplossing, dreigen te verergeren. Waar zijn de leiders van de 'fortuinlijker' gebieden dan wel mee bezig ? Wat moet men wel niet weer van België denken in 't buitenland ?Wie momenteel op het nieuws uit België tikt, valt van de ene verbazing in de andere. Men stelt een nieuwe premier voor die té links zou zijn voor de liberalen. Bij mijn weten zit er zelfs geen enkele linkse in dat hele parlement. Een echte linkse verkozene zou immers, zoals enkele SPA'ers die nog op de lijsten moeten geraken en linkser partijen voor een minder duizelingwekkend bedrag gaan zetelen. Niet te geloven, de man in kwestie zou het Fortisdossier moeten oplossen, terwijl hij bij Dexia werkzaam is. Nog altijd denkt men er niet aan van met de miljarden die men in de redding van banken en relance wil steken een degelijke overheidsbank op te richten (had men al kunnen doen). Men maakt elk probleem juridisch en politiek zo ingewikkeld dat de gewone man afhaakt en zijn menig dreigt te laten afhangen van hoe sympathiek of antipathiek iemand in de media overkomt. Toch daar zou wel eens verandering in kunnen komen.

Meer en meer hoor je mensen zich mengen in het politieke debat dat in de keukens, werkplaatsen en cafés gevoerd wordt. SPA'ers die geen plaats voor SPA-rood binnen hun partij willen maken, krijgen te horen dat ze salonsocialisten zijn. Iemand houdt zelfs een instant referendum in de kroeg 'hoeveel van die hier zitten hebben aandelen', na het klassieke sociaal-democratisch argument dat de arbeiders zelf kapitalisten geworden zijn. Een andere vindt het niet kunnen dat onze levens afhangen van een economische groei die gewoon niet zonder steeds meer groei en winst kan. Inderdaad, het kan de bedoeling van het leven niet zijn dat we ons afbeulen ('*afjakkerren*') ten bate van en ten koste van anderen. Ook niet dat rechters door advocatenbureaus en belangenorganisaties geschreven wetteksten voorgelegd krijgen en niet zozeer door dat overbetaalde parlement eigenlijk. Toch zijn er nog belangrijke hindernissen op de weg naar beter. Een vakbondsman klaagt over het feit dat er nog te weinig actiebereidheid is als het om de problemen van anderen buiten de eigen fabriek gaat. Gevangen in het feit dat er lageloonlanden mogen bestaan of in de filosofie van het ieder voor zich. 't Zal noodgedwongen niet blijven duren, maar het kan natuurlijk dat men de moderne mens weer de duimschroeven van vroeger aandraait, zo in de zin van zelfstandigen tegen werknemers op te zetten, werklozen tegen vreemdelingen…terwijl het dictaat van de beursbelangen verder de plak blijft zwaaien…onder de vorm van de steeds meer kibbelende politiek van het redden van de meubels in plaats van meubels te maken.Iemand moet ooit geschreven hebben dat de laatsten de eerste zullen zijn…na de adel, de militairen, de rijke burgerij en andere bovenlagen eindelijk de gewone, vredelievende, graag werkende, maar zich niet a*fjakkerrende* mens aan de macht ?

De tweede nacht na Stille nacht, Heilige nachtZal het zolang duren voor de dochters van de vrede weer worden verkracht ?Zullen d 'intieme intense intuïtieve innige tonen van 't lied uiteengeschoten zijn? In wat zal er met de winst van onze aankopen worden gespeculeerd ?Toch niet meer in de militaire sector en andere *knoeiërij* uit barbaarse tijden…die we nog niet buiten bij het groot vuil hebben gezet. Zal het zolang duren voor achterklap de verwondering om mensen doodt ? Zullen onbaatzuchtige inzichten innerlijk irritaties hebben weggenomen ? In wat in mensen en onszelf gaan we ons interesseren ?Toch niet de

schaduwkanten uit 't verleden blijven uitvergroten…die negativiteit die tot niks leidt als 't verleden niet wordt begrepen. Zal het zolang duren eer we weer vergeten dat we goede mensen zijn ?Zullen anderen agressief ageren als antwoorden hen niet bevallen ?In wie en wat zullen we dan weer een steun en troost zoeken, vinden ? Toch niet in zelfbeklag en schuldgevoel en misplaatste depressiviteit om allen die ons wat assertiever willen leren zijn en eerst dan ook leren kunnen. Zal het zolang duren voor men om de heilige groei te bevredigen wetten maakt ?Zullen maatregelen met menselijkheid worden genomen ? In welk een zakken zal men liggen zoeken om de gaten in de kas te dichten ?Toch in die vesten waar maandelijks al duizenden euro's in verdwijnen opdat die zonder veel tax op 't altaar van de beurs zouden kunnen opgeofferd worden.Zal het zolang duren eer voordat we bij de stilte in onszelf geraken ?Zullen dagelijks dure dingen doen moeten verlopen om uitgevierd geraken ? In welke stemming kunnen we raken door niet met 't overbodige bezig te zijn? Toch maar wat tijd maken om menselijke woorden waardig te laten klinken om die wensen werkelijk aan de stilte en het heilige van alle dagen te herinneren.

Iets filosofisch: Kan iemand drie vaders hebben ?
Je was jong toen. Jezelf in een verlaten kamion. Sneeuwlandschap bevroren. Nee, de clericale uitleg over de schepping, doen en laten, zou niet zo die van jouw tijd worden. Met een koord spreeuwen vangen onder een appelkist, ze vastnemen, ervaren, weer loslaten. Terug achter het oude *bakkelieten* stuur. Stilte, overweging, koude voeten, warm vanbinnen. Iets anders zoeken achter alles wat je werd verteld, of dat wel klopte, andere uitleg blijven evalueren ?! Vastnemen, ervaren, loslaten. Op niet-vastnemen en proberen behouden na, alles waar het leven om draait. Jouw tijd, tijd ook van anderen die waren voor je ze zag gaan en zij die kwamen en nog zijn zoals zij die waren maar dan op andere golven in de tijd. Alles was en is dus ervaring. Ervaring zal zijn.
Tenminste voor diegenen die niet in hoge mate als gehypnotiseerden door 't leven gaan. Denkbeeldig afhankelijk van steeds meer stoffelijke meerwaarde ,produceren in funktie van de waarde van geld en niet van wat eenieder op een ecologisch verantwoorde manier nodig heeft. Er zou genoeg in plaats van tekort of teveel kunnen zijn. Kwestie van plannen en delen, de eerste cel moest dat al leren en eindigde in een constructie als ons lichaam, die bijna volautomatisch werkt als we ons goed leren verzorgen. Gevoelsmatig het onvoltooide verhaal van de voorouders dagelijks in het echt met eigen karaktertrekken en constructies herschrijven, eenieders eenmalig lot , ergens in een cyclus tussen begin en einde van een oerknal. De hoeveelste oerknal ? Hoe groot is de kans dat hetzelfde theater met dezelfde personages nog eens met grote of kleine, al of niet vrijwillig te kiezen wijzigingen wordt overgedaan ? Tijd zat. Na de dood een vijf miljard jaar wachten als straling in de wachtkamer der gebeurtenissen op alle domeinen, tot alles weer één punt vóór de nieuwe oerknal wordt ? Dan nog eens een veertien miljard jaar voordat je weer deeltje in een kleine cel mag zijn en 't leven *weer op z'n bio's* weer proeven kan. Duurt wellicht niet langer dan acht uur slapen, zou Einstein nog hebben kunnen zeggen. Niks bovennatuurlijks, niks boze geesten, allemaal een kringloop van energie die altijd weer doorheen een aantal fasen naar verfijning toegroeien kan. Je bewust worden dat er doorheen alle tumult en stoorzenders iets heel moois met ons bezig is…iets dat net als de fysica niet tegen het inhoudsloze kan, want kleiner of gelijk aan nul…en daar heb je die knal weer. Zo zeker als yin en yang mekaar aanvullen en afremmen, verlopen de verhalen van onze levens waar gelijkgestemden mekaar aantrekken en soms afstoten of koud of warm laten ,in funktie van de nieuwe personages die het op dezelfde of een andere manier wel eens zullen overdoen. Een echte copie van de toestanden in de microwereld, proton, neutron, electron-gelijk. Onze genen, verbonden met onze psychische, chemische, fysische archieven, in die grote strijd om meer mens, die strijd die best meer een spel dan een strijd worden zou. De menswording van het spirituele, in de geboorte van iedereen die hier niet om welbepaalde redenen kan worden gemist. De echte betekenis van Kerstmis hoor je nu veel over praten. Wel laat het ons daar maar op houden voor we over één van de drie mogelijke vaders van het kerstekindje beginnen. 24/12/08

Waarom Soappersonages geen politieke mening hebben.Is het U ook al opgevallen hoe het moorden als een doodgewoon alledaags gegeven ook in één van de nationale soaps is binnengeslopen ? Ingewijden lijken wel bezeten van de vraag wie wie nu eigenlijk vermoordde. Ondertussen aan een aantal grenzen in het Midden Oosten, India-Pakistan …dreigen weer nieuwe offers op het altaar van de barbaarse wereldpolitiek te worden gegooid. Deze woorden zijn nog niet koud terwijl het bericht binnenloopt dat er 155 Palestijnen gedood werden bij een aanval van Israël als vergelding voor de raketbeschietingen van Hamas of diens oncontroleerbare groepen. Mohammed die een gewoon winkeltje openhoud in de Gazastrook of David die weer moet gaan vechten, zullen wel weer tevreden zijn met wat al die plannenmakers achter hun buro's waar het bloed van afdruipt weer uittekenden. Is het te moeilijk voor de 'regeringen' van beide kanten om de resoluties van de Verenigde Naties na te leven ? Zijn Palestijnen en Israëlieten te bang om tegen hun eigen incompetente regeringen in opstand te komen ? Zolang ze mekaar als Palestijnen en Israëlieten in plaats van werkers en kleine ondernemers blijven zien, zal de 'truuk met de grenzen' wel weer werken…wraak blijven oproepen en van die achterhaalde dingen meer. In tegenstelling tot het toevallige a-politieke leven van de soappersonages hebben ze in het midden-oosten wel een mening, maar ze 'trekt' op niet veel. Misschien komen ook daar echte sociale analyses en mensen niet in de pers aan bod. Zelfs in de sociaal-democratische pers hier, sleurt men de pronkstukken van rechts alle dagen voor camera en krant…in tijden dat het neo-liberale fiasco op wereldschaal té duidelijk wordt.De grofste leugens halen het TV-journaal. De vice-president van de USA die zijn land de laatste 50jaar tot het vredelievendste uitroept. Ik liep nog school toen na een uitgelokt incident, Vietnam jaren aan een stuk werd kapotgeschoten. Andere, dergelijke oorlogen staan op tal van documentaires voor de toekomstige mensheid vastgelegd en er is al zoveel over geschreven. Niettegenstaande dat, blijft men de leugens van oorlogsstokers naar voor schuiven. Toch hoop ik momenteel de dag niet mee te maken dat soappersonages wel een politieke mening gaan vertolken…onder het huidig gesternte zal dat er één zijn die bijvoorbeeld Cubanen, Russen en Chinezen weer al eens als een soort te wantrouwen bewoners van bedreigende naties zal neerzetten. Misschien maakt Georgië zich net als na de prachtige openingsceremonie van de Olympische Spelen weer klaar om na ons Nieuwjaar-vieren nog eens tegen Abchazië te stunten, nu ze hun tanks weer richting 'grens' rijden om 'hun politiemannen beter kunnen te beschermen'. Nog wat steun van een machtige oorlogsstoker in zijn laatste maand in de presidents-job gehad ? Zijn denktank vindt het misschien nodig om nog wat orderboekjes van de militaire industrie vol te krijgen 'omdat het zo slecht gaat' (crisis weet je wel en alle middellen zijn goed om het maximumwinst-systeem te redden). Gewoon produceren en een beetje gelijk verdelen, nee, daar lijken we nog niet aan toe. We halen wel miljoenen bij mekaar voor Oost-Congo, maar slagen er via het klassieke democratische spel niet in van 'ons' ook politiek te laten vertegenwoordigen. We geven miljarden uit om banken te redden zonder iets in de plaats te vragen en bijgevolg de staatsschuld te vergroten. In het buitenland steunen we de verkeerde regeringen tegen het verkeerde verzet. Bedrijven mogen doodleuk sluiten en *delocaliseren*. Ook een klein land kan een dynamiek op gang zetten waarbij dit via internationale loonafspraken minder mogelijk wordt. Tot besluit. Dit landje van ons vindt maar geen premier. Ik ken wel twintig mensen die ik die post zou toevertrouwen…alleen…ze zijn niet verkozen…maar wat dan nog, onze minister president van Vlaanderen was dat ook nooit…binnengehaald door onze ontslagnemende premier. 27/12/08

Beste familie en vrienden

We zijn ondertussen weer bijeengekomen of gaan dat nog doen naar aanleiding van onze tijdstelling. Soms hebben we mekaar een hele tijd niet gezien en vallen ons een aantal verschillen op. We hebben gekeuveld over alles wat het leven lekker maken kan, vaak in gezelschap van de hele ouderen onder ons. Soms werd het duidelijk waar we politiek stonden en was dat bleek dan vaak een verlengstuk van onze sociale positie, ja zelfs van onze emotionele evolutie.Ook de invloed van de dingen die ons overkwamen en de zaken die over de wereld werden geschreven, speelden mee in onze uitingen over het wereldbeeld. Weer was het zoeken naar de rode draden die familie tot familie maakten, al die plotten en verliefdheden en relaties van vroeger die tot opeenvolgende generaties leiden. Het bleek weer dat er ook tot in de jongste scheuten al een soort originele heruitgave van drang tot geheel nieuwe evoluties aanwezig waren. Eens temeer bepaalde waar je aan de tafel plaatsnam in belangrijke mate de gespreksonderwerpen. Opnieuw bleek dat diegenen die met een open onbevooroordeelde geest en een warm hart aanschoven een belangrijk aandeel hadden in het positieve verloop van de contacten. De gebruikelijke taboes zoals geld, politiek en persoonlijk te intieme gevoelens, het raadsel van leven en dood...kwamen weer weinig of verdoken aan bod of werden zorgvuldig binnen de gebruikelijke uitspraken gehouden. Gezelligheid gedijt niet in een sfeer waar alles van iedereen op tafel wordt gegooid. Het weze zo, het nieuwe jaren heeft nog dagen genoeg om in kleinere kring of van mens tot mens al eens een stukje verder te durven gaan. Na de door lekkere spijzen omzoomde bijeenkomsten overviel, in de positieve gevallen vooral, ons weer het gevoel dat van samenhorigheid en het ondanks een aantal pijnpunten toch de wil iets voor mekaar te betekenen. Misschien bestaan ideale mensen alleen in niet-ideale toestanden van waaruit je kan ontdekken wat ware vriendschap of verwantschap wel zijn kan. Verwantschap kan zowel met verwanten als niet-verwanten zo bleek alweer. Niet dat deze dingen alleen bij het einde van het jaar opvallen, ze zijn een alledaagse taak overal waar je op een warme manier je al of niet kritisch steentje tot het goedvoelen van mensen wil bijdragen. Er mogen en moeten natuurlijk al eens harde woorden vallen, maar die mogen dan best niet uitmonden in loutere standpunten van 'schuld' en 'onschuld'. Belangrijker is, te vertrekken vanuit een soorte stilte en tevredenheid in jezelf, die je zelf wel eerst verwerven of soms herstellen moet. Als je daarna als uitgangspunten niet zozeer de schuldvragen hanteert, maar eerder wat eenieder op een onbaatzuchtiger en solidaire manier VOORDELEN kan bijbrengen, dan ben ga je meer voldoening uit je contacten en je eigen evolutie halen.

Eerst de lessen uit 't verleden trekken en dan zand erover ! 29/12/**2008** Jaar van stroomversnelling in de geschiedenis.

Octaaf http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

Artikelenreeks : 'Waarheen met de demokratie' ? Bestand Verkrijgbaar via Computer o.a.

Filosoferen over geld, beter dan ergeren

Hoofdwaarde van geld is dat het de verhouding tussen onze luiheid en die van de anderen probeert te reguleren. Je hebt institutionele luiheid wanneer je tot the happy few behoort wiens geld voor hen werkt. Je hebt de luiheid van diegenen die het moe zijn om dagelijks acht uur aan de band te staan en die schelden op de nog te bewijzen luiheid van de werklozen bijvoorbeeld. Geld zou overbodig zijn als iedereen vrijwillig zou doen wat er moet gedaan worden. Voordeel van zo een systeem is dat er niets overbodig zou gemaakt worden en dat we minder geneigd zullen zijn van maar te kopen om te kopen, want des te harder moeten we werken. Bijkomend voordeel, de dreiging van een economische crisis bij een niet gestadige groei van de poduktie, zou komen te vervallen. Ouderen zouden de rest van hun fortuin niet meer moeten uitgeven en de jongeren die de privébanken tot dure leningen verplichten, zouden hun middelvinger opsteken naar een systeem dat jaren miljarden verdiende op ons kap en nu toch pleite gaat. Hoelang we de zweep van het gebruik van het geld nog nodig zullen hebben, hangt af, ofwel van de ineenstorting van het speculatiesysteem dat we nu kennen én van onze bekwaamheid om vrijwillig onze bijdrage aan produktie en diensten te doen. In een eerste fase kunnen we geld alleen op een administratieve manier gebruiken, in een tweede fase, die we wel altijd als utopisch voor ons zullen uitschuiven, het geld afschaffen of het vervangen door een systeem zoals dat al meer en meer in Zuid-Korea wordt gebruikt. Via een chip op de je gsm doe je er meer en meer al je betalingen. Daar moet natuurlijk nog altijd een bepaalde hoeveelheid opgemeten volume werk tegenover staan, of je hebt geen tegoed-digits. Toch kunnen we ons een overgangssysteem voorstellen waarbij bijvoorbeeld op wereldschaal tien miljoen mensen in een eengemaakt telecombedrijf werken en alle andere dan personeelskosten tezamen geteld worden, waardoor een uniforme berekening van een soort basisabonnement voor iedereen mogelijk wordt...het kan eventueel van ieders salaris afgehouden worden , wat weer werk uitspaart. Milieuspecialisten zouden bestanden met de nog aanwezige grondstoffen kunnen opmaken en een verantwoorde aanwending en verdeling ervan kunnen vooropzetten. Nu is er een soort gekkenrace van waarde in grondstoffen bezig, een lucratieve bezigheid waarmee de delvers hun graf vroegtijdig graven en enkele aandeelhouders zich schandalig mee verijken. Een andere hoofdwaarde van het geld is de rol die het speelt in de verdeling van de produktie. Zouden wij onze aankopen kunnen matigen zonder een geldsysteem, zodat er een faire verdeling plaats kan hebben ? De lotgevallen van de evolutie van het geld blijven wel boeiend nu meer en meer banken na faillissement rechtstreeks moeten genationaliseerd worden zoals in Engeland en Duitsland recentelijk. Eindelijk een kans voor jonge mensen bijvoorbeeld om goedkoop te kunnen lenen. De ouderen onder ons hebben geleefd met jaarverslagen van banken die miljarden winst maakten. Wat is er gebeurd met het geld dat eenieder die na de oorlog een huis zette, maandenlang met goede winsten voor de banken afbetaalde ? In rook opgegaan op de beurs ? Goed dat filosoferen gezonder is dan ons ergeren.

Heil 'de economische oorlog' ?!Het woord 'economie' komt van het Griekse 'huis'&'bestuur'. De wereld van de grote patroons en bankiers zien het woord momenteel als de kunst van zoveel mogelijk lasten op de staatshuishoudkunde te leggen en zo weinig mogelijk winsten af te staan én tegelijkertijd de arbeidsvoorwaarden aan hun oorlogen om afzetmarkten aan te passen. Met die trukendoos en met innoveringen alleen, gaan we er niet komen, maar leg dat maar eens uit aan mensen die miljoenen euro's aan één schilderij kunnen geven. De verkoopzaal voor de veiling van de erfenis van Yves Saint Laurent zit afgeladen vol, niet met mensen die enkele huizen bezitten die ze trouwens beter van de hand zouden doen om de prijzen te laten zakken , maar met de échte mentors achter het geknoei met virtueel geld op de beurs. Na één dag was er al voor 206 miljoen euro verkocht. Was ik een vrouw, ik zou maar stoppen om het snobisme via de merkencultus nog langer te financieren. Velen hebben fortuin gemaakt omdat 'wij' de levensstijl van de uperclass wilden naäpen. Een kleine groep in de maatschappij belet dat enorme hoeveelheden kapitalen aan gewone noodzakelijke goederen besteed worden of wendt deze bedragen aan om hoge huren te vragen, geld dat ook bijna niet in de wereld van de klassieke aankopen terechtkomt. De financiële elite doet andere, onzinnige dingen met geld dan wij en ze denkt dat het nog maar eens mogelijk gaat zijn om met speculeren op virtueeel geld oneindige winsten te kunnen gaan maken eens de overheid de 'economie' weer wat op orde gaat krijgen door er smakken virtueel geld tegen aan te gooien. Wij worden verondersteld van geduld te oefenen tot de crisis over gaat en ondertussen worden we opgeroepen tot een economische oorlog 'om de toekomstige welvaart van onze kinderen veilig te stellen', voegt men er dan bij. Dat zijn zo van die trukken die leiden naar minder koopkracht in een niet zo verre toekomst met nog minder koopkracht en nog meer overproduktie…die in deze crisis niet zullen worden opgelost zoals in de voorbijgaande decennia, namelijk op het aangaan van steeds meer en meer schuld. Moeten wij ons met schuldgevoelens gaan opzadelen, we werken hard en hopen 's avonds dat hetgeen we presteerden wel voldoende gecompenseerd werd door de omzet van de baas. Maar omdat die baas voldoende omzet zou kunnen maken, moet er aan de afzetmarkten van de andere bazen gezeten worden…en daar moet om gevochten worden door iedere Staat vóór de kar van zijn patronaat te spannen. Sorry wonderboys achter de coulissen, dat hebben we al genoeg gehad, het leidt tot echte oorlogen. Gelijke produktievoorwaarden en loonvoorwaarden wereldwijd, daar is het de hoogste tijd voor. Halt aan speculatie met virtueel geld. We hebben genoeg van die kritiek dat we te lui of te onproduktief zouden zijn, of dat de klanten te lang zouden moeten wachten in de callcenters…neem maar wat mensen aan als je dan toch miljardenwinsten maakt. En overheid…de waarde van de banken blijft maar dalen, voor de helft van 'ons' geld dat je er al in stak, waart U er nu al eigenaar van…en dan zou je dat 'financiële' 'huis' pas goed kunnen besturen in de huidige omstandigheden .Gisterenavond was er een prachtige documentaire van David Attenbourgh op Canvas, over de weg van straling naar atoom en cel en zo naar ons. Een ongelofelijke, eeuwenoude intelligentie heeft zich via de totaalevolutie van het alles in onze genen gestopt. Waarom ? Om economische oorlog te voeren of om samen te werken ? Om honderden dodende metalen pijltjes met weerhaken in bommen te stoppen en nieuwe wapens uit te testen in Gaza ? Om ons te pletter te werken tot de dag dat we merken dat ons pensioensparen maar de helft meer waard is ? Om armoede te bestrijden of de middeleeuwen in Pakistan en elders laten op te rukken ? Om onze eigen vernietiging voor te bereiden ? Het hoeft allemaal niet tot doemdenken te leiden. De filosofie van het onbeperkt winsten maken op de beurswereld en de moordende concurrentie, zijn immers ten dode opgeschreven ; 'the survival of the fittest van Darwin is door de mensen achter genoemd wanbeleid, verkeerd geïnterpreteerd…want het was in de eerste plaats de 'samenwerking' die typisch menselijk bleek en ons reeds tot in 2009 bracht.

Oude oude gedachten blijven zich opdringerig in belangstelling werken In een NCRV-praatprogramma rond 'geloven', waarbij dit werkwoord als van oudsher wordt gebruikt als iets dat alleen is weggelegd voor gelovigen, zat het er vaak minzaam, het weze een troost, boven op. Vertegenwoordigers van alle grote godsdiensten zaten bij mekaar met atheïsten om over het creationisme(mens 6000jaar oud) en Darwinisme (wetenschappelijke evolutie)van gedachten te wisselen. Een ex-priester wees op de onzin van vele dingen uit Bijbelverhalen, maar vergat het over de zinnige dingen die mensen daarin ooit schreven te hebben. Bovendien vond hij na 35jaar missie in Pakistan als priester dat dood 'dood' en gedaan is…zonder enige nuance over het feit dat we toch ook wel in straling uiteenvallen daar we daar ook van afstammen .Kan de moderne mens zich echt niet voorstellen de schepping nu eens als iets symbolisch gaan te zien ? Begrijpen dat alles 'is', omdat iets zonder inhoud niet kan bestaan (kleiner of gelijk aan nul ontploft). De 'materialisten' werden er af en toe grondig gelaakt…maar wat als het spirituele nu ook uit materie, 'eterie' bijvoorbeeld bestaat. Spoken bestaan niet, als er 'meer' is, heeft dat een materiële vorm. 'Gedenk dat gij van stof zijt en tot stof zult wederkeren', klopt dus maar half. Ontdekken dat dat óók de zin van ons leven is, afrekenen met de onzin. Er proberen achter te komen hoe je levensverhaal er gekomen is, voordat het je eigen beurt was om geboren te worden en hoe het daarna verder liep en inzien dat niet alleen de tijd die je hier al hebt doorgebracht bepalend is voor al je gedrag en de mate van geluk dat je dagelijks met anderen probeert te maken. Of ervaren hoe zeer de man-vrouw verhouding ,als die wegens redenen met vaak diepe wortels of praktische omstandigheden in negativiteit terecht komt, escaleren kan en mensen SOMS voor onnodige beproevingen stellen kan. Eén miljoen folders hebben de creationisten op initiatief van één man verspreid. De overigens veel te minzame man bleef sommige verhalen uit de Bijbel maar letterlijk verdedigen (Abraham die zijn zoon neersteekt, als je Jezus niet via een goeie manier 'ontmoet', branden in de hel…enz…). De koolstofmethode om materie te dateren, werd naar de prullenmand verwezen. Ook de enthoesiaste Koran-volger deed zijn duitje in het zakje, met zijn goedkope pogingen om te bewijzen dat de wetenschap de Koran gelijk zou geven (oh ja, want het waren toch de katholieken die het langst volhielden dat de aarde plat was. Alsof dat allemaal niet genoeg was , komt de heer F.Dewinter dan nog met een boek tegen de Islam op TV. , ach man , laat die mensen met rust in plaats van ze verder van de samenleving te verwijderen. Kunnen ze alle reclame op TV's niet onder één net brengen en daartussen dan dat soort demagogie van vervlogen tijden ? 't Ergste is dat zo'n mensen in Nederland, als je de opiniepeilingen mag geloven, via Wilders Geert hun aanhang zien stijgen. Even een vliegtuig naar Londen nemen waar men je niet binnenlaat wegens gevaar voor opruiing …en klaar is kees. Ook in Engeland laat de crisis haar neveneffecten zien : affiches tegen buitenlandse arbeiders zijn weer in, volgens de media omdat een groepje van een twintigtal Engelse Blokkers er in een arbeidersbetoging mee rondheult. Benieuwd of het boek van de SPArood voorman over een vernieuwde politiek van links, volgende week ook Terzake haalt. misschien. Sta me toe dit stukje op te dragen aan Jaap Kruithof, een man die niets moest hebben van nihilisme en cynisme, een man met vele dromen over een betere wereld, zijn analyses soms niet altijd door iedereen begrepen; omwille van zoveel redenen ,die ik later eens aan bod zal laten komen. Een man die zich als filosoof in de objectieve en sociale

politieke wetenschappen vastgebeten had. Als je hem een brief schreef,(internet was lang zijn ding niet), antwoord kreeg je altijd. Hem was best nog wat langer gegund om zich met Jung en Freud bezig te houden en niet zo zeer met Hegel en Marx en de wereld die naar de vaantjes zou kunnen gaan. Zelfs de grootste gazet van Vlaanderen pakt vandaag met lof over zijn boek uit 2000, dat 2008 al verried. Maar ja, naar filosofen wordt maar af en toe eens geluisterd. Mijn artikel van vier augustus 2008 over een mogelijk nieuwe Wall-street zat vol aanwijzingen om een recessie tegen te gaan en wou het altijd maar meer winst-systeem eigenlijk nog een reddingsboei toegooien. Ondertussen zijn 'Ze' die kansen dik aan 't verknoeien en het ziet er naar uit dat de gewone mens een aantal alternatieve samenlevingswetten naar voor moet schuiven

Onverwachte Vormen Crisisverzet Er is veel te doen geweest over mei 1968 in Frankrijk. December 2008 in Griekenland kende naast het debuut van de jongeren in het aanklagen van toestanden en vooruitzichten, ook massieve algemene vergaderingen van verschillende arbeidssectoren en jongeren. Het was niet zomaar een jongerenrevolte wegens het gewelddadig overlijden van een jongere door een politiekogel. In navolging van het succesvolle Franse jongerenverzet tegen de hervormingen in het onderwijs in 2006 en 2007 en de twee maand durende mobilisaties tegen het niet vernieuwen van de contracten van 87.000 tijdelijke leraarscontracten en 45.000 technische medewerkers van het departement Onderwijs in Italië, in oktober en november; waar duizenden jongeren dagelijks scandeerden dat ze niet wilden betalen voor de crisis; grepen de Griekse jongeren niet altijd naar even efficiënte actiemiddelen. Ook in Duitsland kwamen ook in november 2008,120.000 hogeschoolstudenten op straat met de idee dat economische crisis ingebakken zit in het kapitalisme. In dezelfde maand nog demonstreerden honderdduizenden studenten in 70 Spaanse steden tegen de privatisering van de universiteiten bevorderende ,Europese Bolognadirectieven. Eind 2008 waren er in Senegal opstanden tegen de armoede, waar demonstranten een aandeel vroegen in de mijnopbrengsten van Arcelor Mittal. In de maand mei van datzelfde jaren werden er in Marrakech-Marokko vele jonge betogers de cel in gegooid. In januari 2009 waren er rellen in Vilnius (Lithuania),Riga (Latvia) en Sofia (Bulgarije). Een deel van de jongere generatie van nu pikt het niet langer dat werk een schaars goed is en dat de werkeloosheid stijgt. Van in de jaren tachtig, vorige eeuw dringt men een deel van hen allerlei minderwaardige statuten op. Hun verzet riep, naast de stijgende verontwaardiging in haute finance kringen en hun politieke en *mediatieke* aanhangsels, ook de sympathie van werkenden uit andere generaties op. In kringen van het jongerenverzet zelf, wordt er momenteel geopteerd voor het zoveel mogelijke achterwege laten en isoleren van het gebruik van geweld door minderheden en men begint meer te denken in de richting van algemener en gebundeld verzet tegen uitbuitingstoestanden. De snelheid van de uitbreiding van de acties in heel Griekenland leidde tot de bezetting van 700 hogescholen en universiteiten. De '600euro' generatie kwam in opstand. Eén vierde van de jongeren tussen 15 en 24 in Griekenland, is werkloos. De bijverdienende studenten onder hen genieten er niet dezelfde rechten als in de horeca in Oostende bijvoorbeeld. 40 procent van de arbeiders verdient er minder dan 1100 euro net. Dus samen met de studenten trokken ook de onderbetaalde leraren en arbeiders de straat op, zoals ze dat al begin 2008 deden tegen de pensioenhervormingen, met twee algemene stakingen en een miljoenenbetoging als gevolg. Tien december 2008 volgde een nieuwe algemene staking onder controle van de vakbonden om in te gaan op de ordewoorden van de socialistische en communistische partijen : 'ontslag van de regering en nieuwe verkiezingen'. Het verzet werd er niet minder om en de uitbreiding van de acties en bezettingen werd er niet door gestopt. Doordat een deel van de deelnemers hun robbertjes met de politie bleven uitvechten werd er over het geheel van de beweging meestal negatief bericht en waren oorzaken, eisen en inhoud eerder bijzaak in de voornaamste media…brandende auto's, da's pas nieuws ! Het gevoel van woede werd nog versterkt door het feit dat niet alleen de conservatieve regering, maar ook de vroegere regerende socialistische partij in tal van schandalen verwikkeld was. Vooral de jongeren hekelden het fetisjisme van het geld in een samenleving met steeds minder ziel en visie. Dag na dag groeide er een sterke bewustwording over de inzet van de strijd en de situatie, ook het besef van niet in wanhoop te vervallen en de noodzaak om de solidariteit niet te laten doodbloeden, waren belangrijke factoren geworden. De Staats-tv zender werd bezet en er werd opgeroepen alle publieke gebouwen te bezetten. Het hoofdkantoor van de oproerpolitie werd aangevallen. De conservatie regering en alle linkse oppositiepartijen en vakbonden veroordeelden de acties als een poging om de democratie omver te werpen. De studentenorganisatie KKE slaagde er soms in om vergaderingen die bezettingen wilden verhinderen te blokkeren. Gemeentehuizen, lokalen van vakbonden, velen bezet door opstandige arbeiders en studenten die ruimtes zochten om vrijelijk van gedachten te kunnen wisselen, tussen de periodes dat ze werkten en betoogden in. Ze wilden niet langer passief tv kijken en zien hoe hun verzet alleenlijk met het geweld tegen de politie geassocieerd werd. In sommige debatten kloeg men de eerder collaborerende rol van de vakbonden aan en stelde men zelfs het systeem van loonarbeid zelf ter discussie. De schrik voor de uitbreiding van de 'grassroot'-opstanden zat er dik in. Meer en meer stemmen gingen op om 'strijdcommitees' in de werkplaatsen te vormen en de vakbondsburocratie door een meer collectieve procedure van beslissen te vervangen. Maar wat te beslissen ? Welk alternatief ? Welke eisen ? De eisen bleven beperkt tot het eisen van de vrijlating van de aangehoudenen en zelforganisatie van de algemene staking. De vakbondsburocraten hadden dat ook door en wilde haar voornaamste gebouw terug onder controle, een vijftigtal onder hen werden verjaagd door versterkingen van opgeroepen studenten die 'solidariteit' scandeerden. Er kwamen oproepen tot een op algemene staking van onbepaalde duur, maar de vakbonden namen het initiatief in handen door een staking van drie uur in de openbare sector af te kondigen. De beweging begon op te vallen, getuige de vele demonstraties van solidariteit in Frankrijk, Rome, Berlijn, New York, Montreal, Moscow. De bezettingen in Griekenland zelf kwamen tot een einde na politionele omsingeling en stemmingen over het stopzetten van de bezetting door de bezetters zelf van het voornaamste vakbondsgebouw en universiteit. In januari 2009 kwam het in Thessaloniki tot een nieuwe bezetting van een vakbondsgebouw na een maffia aanval op een militante uit de kuissector met zijn erbarmelijke contracten. Eens te meer werd er een grondige kritiek op de regeringspolitiek en de vakbondsburocratie geformuleerd en betogingen tot het vrijlaten van de nog 66 gevangenen van de 246 gearresteerden georganiseerd. Wederom werden er oproepen tot zelforganisatie en solidariteit met ook de migranten onder de arbeiders gedaan. Afwachten of we die toestanden hier ook nog gaan meemaken met als aanleiding Opel dat zijn deuren dicht doet bijvoorbeeld…als de rampspoed blijft

voortduren en de schatkist niks meer kan uitgeven of bijdrukken, zal men failliete bedrijven wel moeten in gemeenschapsbezit brengen, ook in dit landje met schijnbaar een meerderheid aan conservatieve inwoners. Ook onder het soort rechts dat nu nog beweert daar tegenstander van te zijn. Gaat we dan moeten deelnemen aan een strijd tussen staatskapitalistische bedrijven of eindelijk de automonteur in Roemenië evenveel als in Antwerpen betalen ? Octo, 2/03/09 met dank aan Internationale connecties CCI-pers

_ *Negatieve Emotionele Energie N.E.E.-tips* Iedere dag is weer een balanceren tussen ons eigen bewustzijn en dat van de anderen...in het teken van al die aparte, verspreide en verengde verhalen achter de feiten. Het leven als een kunstwerk, uitgebeeld door die zich soms tegenovergesteld of eensgezind gedragende artiesten die we allen zijn. Het begon nooit, want altijd diende het *NIET niets of niemand te willen zijn,* te worden bevochten. Kleiner of gelijk aan nul kan niemand of niets worden en alles heeft een vorm. Daardoor kwam er die big-bang en al die onzichtbare straling die een gevolg was van het weer terug in één punt samenkomen van alle energie uit het vorige theaterstuk. Als een artiest schiep die straling weer het eerste atoom en de eerste cel en de eerste mens. Wij zijn nog altijd bezig met de voorwaarden te scheppen dat iedereen rondom ons niet niemand wordt...we dagen mekaar voortdurend uit. Ochtendstemmingen Bijvoorbeeld. Hoe gaat het met ons vandaag ? Was gisteren toen iets zoals een zware last die op ons viel ? Zelfs om kracht vragen (het vroegere bidden) hielp misschien gisteren niet. Soms lijken we wel van alle energie te zijn afgesloten. Misschien kwam het door het weer eens overmoedig projecteren van die boeiende toekomst die we ons een week geleden voorgesteld hadden...een toekomst aan de zijde van iemand met toch wel heel wisselende stemmingen soms. Die dag verleden week was eigenlijk zo goed verlopen totdat haar of zijn melancholie ontwaakte en de te ontknopen strikken met de personages van het verleden en heden weer vast toegetrokken werden. Haar of zijn onmacht naar anderen dan hemzelf of haarzelf toe, had weer toegeslagen en hij of zij moest weer de volle laag ervan inkasseren. Hij of zij mailde haar zijn of haar inzichten, herstelde en hij of zij werd weer wat rustiger... tijdelijk...weer tijdelijk ...tot de konflikten met anderen eerst weer gaan liggen zullen zijn ? Wat een verkwisting van energie voor beiden en anderen...als je op het verkeerde moment in mekaars omgeving bent. Geen bijgelovige theorieën of ontrafeling van komplexe psychologische diepteanalyses brengen dan nog enig soelaas. Kennis, zo simpel als licht en toch soms niet hanteerbaar als er wolken in je hoofd dicht zitten. Kom dan ook niet aandraven met God, want dat zijn gewoon de anderen en jezelf. Wordt weer zeker van je eigen rol in het 'real art' toneelstuk...de 'inzichten'. Of je nu in Rillaar of in Katmandu woont. Net zoals mensen naar sociale gelijkheid verlangen en gegarandeerd gedonder op hun kop krijgen, zo is het soms ook met de liefde. Waar blijft soms dan weer het sensuele gele, dat met een schot in de bergen van angst mensen weer in hun oasetoestand herscheppen kan ? Te lang mekaar of andere mensen niet zien of de lichamelijkheid in een relatie verwaarlozen, schept afstand en eenzaamheid zonder diploma kluizenaar. Voor je je weer onder mensen vertoont moet je dat dan eerst wegwerken : een praatje tegen de hond die z'n been ophief : "ziet dat ge je kloten niet netelt", of tegen de spin : "ziet dat ge die vlieg vangt tegen dat ik terug ben". Meer heb je soms niet nodig om door te kunnen gaan. Tijdens je wandeling vindt je dan wat klein behuisde paddendikkoppen in een bijna uitgedroogde plas en je zet ze in een vijver. Je ziet dan kalfjes in de wei staan en je vindt een verbod om hen al te slachten een heel hoog goed. Toch komt er ondertussen nog altijd geen revival misschien...maar je breekt er toch het ijs in jezelf en naar anderen toe mee. De dagen erna groeit er misschien een gevoel van sterkte en vertrouwen in jezelf en anderen. Je bestudeert de politieke weldaden en rotzooi in de wereld het fascisme, want de wereld bestaat niet uit liefde alleen en het lijkt je dat zo'n apparaat slechts kan geboren worden uit frustratie en haat, uit armoede en hebzucht...allemaal dingen met biologische en sociale zowel als persoonlijke achtergronden en drijfveren. 'Kwaad' bestaat inderdaad...en het wordt erger naarmate het fascisme in de wereld groeien kan. De lookalike van je pomphouder was dan wel op het nippertje niet voor de partij die het moderne, op hebzucht gebaseerde fascisme gestalte gaf, hij genoot wel van je reisverhalen die hem op een ander been probeerden zetten. De macho's in 't gewone voetbalcafé bij de twee gele vriendinnen smolten onder hun gewoon zachte manier van zijn...hier kon geen rascisme groeien. Toen je er 's anderendaags aan terugdacht streelde het beeld van een jong meisje dat pas leerde fietsen je dichtersogen. Weer een dag later stierf er in een ander dorp een man terwijl hij zijn konijnen ging voederen...de beestjes huppelden dartel over het erf...'t leek gewoon niet erg...zo te sterven met zachtheid omgeven...een beetje zoals die vrouw die tussen haar bloemen dood neerviel nadat ze de buren nog een ijsje had gebracht. Soms zouden we een beroep moeten kunnen doen op een energie die voor ons, zoals een satelliet z'n straling naar een ontvanger zendt. In de satellietwereld gaat dat de dag van vandaag alleen als je 'betaalt' hebt...in een vergelijking uitgedrukt, in psychologische taal ,als je je doorheen je zware emoties gewerkt hebt...kan de universele vreugde die je om te leven nodig hebt, binnenstromen. Emoties. Zelfs een hond heeft emoties, als hij achter het hek voor de ochtendwandeling te wachten staat, ruikt hij zelden het stukje vlees dat zijn baas naast het hek heeft neergelegd...zo verzaakt hij dan even aan zijn primaire behoefte in ruil voor de ontdekking van de wereld. Emoties, zelfs al zijn ze triest, zijn een stap naar gevoelens, naar meer en meer onvermijdelijke spirituele groei als je er voor openstaat en je bepaalde uitdagingen aangaan durft. Eigenlijk zouden we voortdurend voor onszelf en naar anderen toe bezig moeten zijn met het beste voor ons en hen te willen. Vanuit ' het goede te willen verspreiden' door het regelmatig voor iedereen te wensen, zou een hele andere logika kunnen ontstaan. Je kan het leven niet vanuit het een of ander gedrag van egoïstische genen alleen verklaren er is meer aan de hand. Je komt altijd weer mensen tegen met weer andere en dezelfde specifieke problemen...tracht ze te begrijpen voor je beslist een eind met hen mee te gaan. Kwalitatieve raad geven is beter dan koudweg veroordelen, maar net als met teveel medelijden hebben maak je het jezelf daardoor soms niet makkelijker. Laten we geen tijd en energie steken in het emotioneel bestoken van mekaar...het is allemaal tijd en energie die ons verdeeld en vervreemt van het échte onrecht in de wereld : oorlog, armoede en culturele onderontwikkeling onder meer.

Het Tegenwoordige en Toekomstige testament TTTHet Oude Testament, er werd buiten de dichterlijke stukken als van Sirach en zo,wat in afgevochten, geen wonder dat Christus net in die streek geboren werd en de hardheid van de gemoederen wat wou verzachten door zijn invloed op de teksten in het Nieuwe Testament. Hoe de wereld er nu voorstaat weten we nog niet half en de meesten negeren de contrasten die zich opstapelen. Vier dagen terug werd er een mini asteroïde ontdekt die op ons afkwam, twee dagen later wisten we dat ze ons op 75.000 km zou missen. Het had maar een droevig einde geweest voor de wereld indien al die raketten die klaar staan om de wereld te vernietigen, zich voor één keer niet hadden kunnen nuttig maken.Want de wereldleiders hadden het te druk met onderhandelen over hoe ze mekaars niet-bondgenoten onder schot kunnen blijven houden. Er werd weer druk gesmeten met geld om een stuk van het oude Christusland weer op te bouwen…één keer raden wie niet moet betalen en wie niet veroordeeld geraakt. Hopelijk wrijft Hilary Clinton de kus van Simon Perez in haar hotelkamer er af. Bère Mugabe in Zimbabwe, had het te druk met zwelgen voor zijn 85ste verjaardag. Mede oorlogsstoker leugenaar Tony Blair, was wat *gezantje* voor het Midden Oosten. Hopelijk wordt die man geen EU-president. Een bende Allah en zijn broer God weet door wie betaalde, achterlijk moorddadige onmensen beschoten een cricketteam in Pakistan. Zijn er daar in het leger of in het één of andere buitenland weer Apocalypstypen aan het werk om totale chaos in het atoomwapens bezittende Pakistan uit te lokken, zodanig dat hun broodheren de macht er kunnen overnemen ? Zo een situatie zou pas monstrueus gevaarlijk zijn, daartegen is het zogezegde nucleaire atoombomgevaar van Iran maar een storm in een glas water. Zolang men er van uitgaat dat bondgenoten atoomwapens mogen bezitten, blijft de wereld een kruidvat…afbouwen die rommel, houdt er enkele onder VN-toezicht voor mogelijke asteroïden misschien. Het Westen moet de NATO niet uitbreiden met Georgië en Oekraïne Jaap de Hopeloze Opschepper, dat laatste land heeft al één atoomramp (Tsjernobyl) gehad. Geen enkele brandweerman heeft de eerste bluswerken overleeft…deze veelal jonge mannen stierven allen in de weken erna aan een totale zweerachtige ontbinding van hun lichamen…alleen hun hersenen barsten niet uit mekaar en etterden niet, zodat ze in volle bewustzijn en pijn hun wrede doodstrijd mochten beleven. Zijn hersenen dan toch meer verwant met de 'straling' waarmee de schepping begon ? Onnozel vraag kunt ge zeggen, maar met die vraag naar de oorsprong en de zin van het leven houdt men de mensheid al jaren aan het vechten. Blaas je op voor Allah, wij betalen je weduwe en familie. Wie is wij ? Obscure organisaties die uit zijn op gewin zoals de maffia in heel de wereld. Nu bedrijven minder snel aan geld komen bij de banken, betalen kleine bedrijven zich al blauw aan leningen bij de maffia, las ik vandaag nog in de Morgen. De Morgen. Nog zo een contrast, één man ontslaat 26 journalisten in België omwille van een hoop drogredenen waartegen een deel van progressief Vlaanderen manifesteert, en een paar maand later, gisteren, koopt diezelfde man zomaar 51% van de grootste Nederlandse kranten op. Op de tv-verslagen hiervan was het de man van de krant met de grootste Vlaamse oplage, die het meest zijn hielen likte. De grootste krant is die waar moordenaars hele grote foto's op de cover krijgen, zodat je maag soms opwerpt als je de winkel binnenkomt. Ach Mensch.Hoe anders zou het kunnen zijn in het toekomstig testament ? Een TGV naar Bethlehem in de winter, kuieren onder de zon van Tel Aviv. Een bezoekje aan het vruchtbare Zimbabwe waar blanke boeren niet langer onteigend worden en er ook voor de andere boeren grond genoeg is. Alles kan. Dat men op de maan zou wandelen werd ook niet geloofd. Met je computer eens een halve dag uittrekken om te stemmen op vakmensen op de projektlijsten, waar je eerst het programma mede bepaalt (ombouw militaire industrie, legers voor dijkenbouw en natuurrampen, produceren om wat er nodig is, niet voor maximumwinsten, geen speculatie met geld, voedsel en grondstoffen, internationale loonafspraken…, banken, een overheidszaak…sociale prijzen energie, huren). Gedaan met het eeuwige gevit van de ene politieke partij op de andere, met de verkiezingsakkoorden, met een nipte meerderheid die regeert. Voorlopig zullen we maar het uit het verleden geërfde oude spel van de macht van het grote geld moeten ondergaan of tot ons voordeel moeten leren aanwenden. Drie dagen of meer staken gaat de privatisering van de post niet tegenhouden, andere taktieken en andere visie nodig dan die van de tanende ideologie van het neoliberalisme in crisis. Een mens kan zich toch niet meer voorstellen dat je na je bijklussen in een privépostbedrijf, betaald wordt per stuks dat je gepost hebt !!! Leve de vooruitgang oh zo door de Laatste Show populair gehouden muziekliefhebber Van *Qwakkelborne, born to kwakkel*. Als we maar kunnen lachen, al is het met een werkman in een zoo die per ongeluk met zijn hoofd in het achterste van een olifant terechtkomt of met een olifant die via zijn prostaat gemasturbeerd wordt. De druk om nog platter dan de commerciële stations te zijn, moet groot zijn. 4/03/09

Blogvrienden, Belangrijke Buurtwerker BBB De tijd dat de boeren te paard halt hielden voor een rustpauze en een praatje met de mensen uit de buurt, ligt lang achter ons. Tractoren en auto's razen gewoon door in dit tijdperk van het individu achter zijn TV. Alleen in zuiderse steden op de banken onder de bomen zie je mensen nog samen buiten zitten. Nieuw fenomeen zijn de blogvrienden die mekaar op het net vinden en al of niet voorafgaandelijk of vervolgens achter pot en pint. Welkome uitwisseling en trend in een wereld waar de ook de informatie vaak door maximumwinst gedreven, bedreven wordt. De nood aan initiatieven vanuit de basis van de gemeenschap, zit in de lift. Op cultureel vlak bijvoorbeeld. Al zijn de voorbeelden nog schaars, zo bestaan er dus wel degelijk mensen die met zijn drieën in zaaltjes kwalitatieve films vertonen die je zelden in de tv-bladen vinden zal. Bestudeer het aanbod van het kleine scherm maar eens even een week en je zal zien dat de bloederigheid en banaliteit al uit de korte inhouden druipt. De betere boodschap, de psychologische schetsen, de experimentele regisseurs; zijn precies naar de wereld van het taboe verbannen. Vaak moeten we als kijker onze toevlucht nemen tot een goede wetenschappelijke documentaire, een natuurschets of programma's met dan toch een sociale inslag. Via het internet ontdek je dat er ook buiten de wereld van de bekende Vlamingen schrijvers, dichters, musici, kunstkenners en dergelijke bestaan, die zo goed, zo niet beter zijn of ons beter liggen dan zij die amper kunnen leven van hun kunst. Ook hier rukt de wereld van het zich belangeloos inzetten voor de medemens op. Met blogvrienden met uiteenlopende interesse, heb je er meteen een extra, menselijke zoekmachine bij; want net het boek, de tekst of het lied dat je nodig had, wordt vaak door hen aangereikt als muze. Samen maken scheppen ze werelden waarin schepping en uitwisseling tot meer bewustwording en echte of virtuele dialogen bijdragen. Heel dit proces schept ook banden van lezers en persoonlijke banden die ook tot meer betrokkenheid met al die levens onderling leiden. Een seintje of een mail kunnen een heel andere kleur en klank geven in iemands dag. Blogvrienden kunnen ook groepen zijn die uitstekende, ondergewaardeerde journalistiek brengen. Al verschillen die groepen al wel eens van mening en strekking, in de linken van de naar een zo breed mogelijke eenheid en bewustwording strevende 'Filosofisch Verzet'-blog, kregen er al velen hun plaats.
Al hebben ze weinig politieke inpakt, hun recepten worden momenteel door niet bepaald linkse regeringen wereldwijd overgenomen, met name in de bankwereld. Andere linken brengen bijvoorbeeld via de MO-site mensen uit heel de wereld samen , zij die in Niet Gouvernementele Organisaties werken. Met hun blogs met nieuws uit eerste hand, uit één of ander ver land,

komen ze in contact met de meerwaardezoekers in de media. Nogmaals, meer en meer worden mensen wereldwijd gedwongen om zelf hun toekomst in handen te nemen, maar hoe ? In Mexico vallen bijvoorbeeld momenteel duizenden ontslagen in de autosector, alle grote merken willen er van een grote delen van hun medewerkers af ...en die medewerkers kunnen niet staken omdat de autobazen niets liever zouden hebben. Uitzichtloze toestanden , kiemen van nieuwe lagen van mensen die in de misdaad dreigen te verzeilen om hun families te blijven voeden... of een begin van verzet tegen de neoliberale manier van handelen ? Afwachten, opvolgen en kritisch ondersteunen gaat het best via het internet en de samenwerking van alternatieve journalisten die in tegenstelling tot de broodschrijvers (niet pejoratief bedoeld) geen schrik voor de ideologie van de eigenaars van hun krant moeten hebben. We kunnen ze best aanraden progressief en onafhankelijk te blijven schrijven, want cynisch genoeg, wie zegt er dat hun kranten dan minder gaan worden verkocht, daar staan zelfs hun bazen achter. We leven niet meer in de tijd van Hendrik Conscience, waarin het volk moest leren lezen, in deze tijd is het onze plicht om kritisch te leren lezen, zo niet lopen we de pleitbezorgers van de achteruitgang achterna in plaats van het geloof dat men wel degelijk de grote problemen in deze wereld elimineren kan...qua capaciteit kunnen we meer dan we nodig hebben produceren en verdelen, maar niet langer meer op basis van speculatie met geld. Produceren om behoeften te voldoen is ook voor bedrijfsleiders de enige manier om van de overproductie af te geraken...het wordt met de dag duidelijker dat de rol van de Staten in het scheppen van een multinationaal kader hiervoor dringender en dringender wordt. Door de beurzen en banken vrij spel te geven en een paar procent van de bevolking onrechtvaardig laag te taxeren heeft men gigantische hoeveelheden geld, terugbetaalde leningen, *verzekeringsgelden*,huren zelfs, geproduceerde meerwaarde uit goederenproductie in rook doe opgaan en aan de koopkrachtcyclus onttrokken. Dit worden de jaren van de laatste kans ,voor de generatie politici die het hachje van de oude machten willen redden; om de zaken zonder verpaupering en klassenstrijd op te lossen...want er kondigen zich tegenmachten aan. Als U nog even de tijd hebt en de keuze tussen een misdaadfilm en het internet moet maken, surf eens even naar de nationale en internationale groepen en buurtmensen waarvan sprake. Als bijlage het volgend juweeltje van de blog van "Son of the silent age" , een tekst van Robert Wyatt : 'the age of self' De toekomst is aan het Vlaamse BloG,(met dank aan Jan) niet aan het Vlaamsche BloK, Hopelijk moeten we dat niet ook eerst ervaren. Groetjes Ivan,Mike, Sarah, Frie, Wim ,Erwin...en alle andere notoire cultuurkenners componisten,... . 6/03/2009Populistische Populaire Partijen PPPNee, dit zijn geen verwarrende tijden, alle dagen wordt er meer en meer duidelijkheid geschapen, een productiesysteem gebaseerd op het woord 'super' vóór woorden als winsten, speculatie en egoïsme, is niet levensvatbaar mee en dreigt de samenleving in een neerwaartse spiraal mee te zuigen. Alhoewel internationale afspraken de uitweg zijn, duiken er overal bordjes met "afrit Vlaanderen, uitweg uit de crisis" op. Komisch talent hebben is in de opiniepeilingen al goed voor 10%. Geld van het armere Wallonië afnemen 15 % Gezond verstand via neoliberalistische lijnen 10%. Goed bestuur à la gezever over Brussel Halle Vilvoorde :20%. Vreemdelingen die al jaren hier zijn, de taal spreken, werk en schoolgaande kinderen hebben niet regulariseren 20%. We zitten aan 75% voor klassiek rechts. Werk verdelen en groener leven 8%. Sociale zekerheidsaccenten 15%. Dan blijft er nog 2% over voor diegenen die een openbare bank willen (de 98 overige % zal wel moeten volgen in deze crisisomstandigheden) en die de bedrijven die winst maken willen verbieden van te ontslaan of ondermeer de energieprijzen ernstig naar beneden wil. Op basis van dergelijke opiniepeilingen zet men bij sommigen onder ons het knopje van 'om maar om achter de 'winnaars' aan te lopen, aan. Kritisch denken wordt niet bevorderd door politieke talenten van links niet naar de studios uit te nodigen om ook hun alternatieven voor te kunnen stellen. Het politieke spektakel van nu, lijkt wel op een markt 'stem op ons, dan krijg je 2000 euro per jaar terug, 'ben je een werkende Vlaming die niet het ongeluk heeft van in Brussel te wonen of zelfstandige te zijn', hier voilà 300euro. Ach, we zullen ze nog maar wat laten spelen, de speeltijd zit er toch bijna op. We zijn al benieuwd naar de volgende ronde regeringsonderhandelingen. Een deel van de overwinnaars, want ze zullen allen zeggen dat ze 'gewonnen' hebben, zal uit de boot vallen, waardoor ze weer vier jaar de 'heilige' en 'schijnheilige zullen kunnen spelen. De separatisten zullen mekaar misschien weer opvrijen en de overigen als lafaards en verraders laten voorkomen. Kan men niet beter rechtstreeks op projectlijsten de minister voor dit en dat kiezen als kiezer, of komt er best niet eerst een referendum waarop de bevolking zich kan uitspreken over al die nationalistische nonsens en vóór rechtvaardige belastingen , zodat al dat geld dat we aan leningen en zo afbetaalden weer niet op de beurzen verspeeld kan worden of in steun aan bedrijven gestoken wordt, zonder dat de gemeenschap er eigenaar van wordt of er iets te zeggen krijgt ? Maar dan moeten we ook nog altijd kritisch leren denken en sociaal leren voelen voordat BELEIDSMAKERS DIE VAST ZITTEN in een referendum naar onze mening over een alternatief crisisprogramma vragen.

Filosofisch Verzet Gedichtendag Een revival van het gesproken dichtwoord hoeft niet altijd in cultuurtempels plaats te vinden, voor nokvolle zalen. Het schrijven en de beleving ervan telt. Het kan evengoed op het internet als in de natuur of in uw huiskamer. Er was een tijd dat er geen stand-up comedians waren in Vlaanderen, eigenlijk is het een verschijnsel van de laatste jaren. Net toen ik me begon af te vragen waardat ze ten opzichte van Nederland bleven, waren ze daar. Regelmatig kan je hier te lande ook naar optredens van dichters, nog te weinig en eigenlijk en vaak in ruimten die zich niet bepaald lenen tot een intiem contact van het gesproken woord met de geest. Een optreden in een café vereist bovendien een speciale aanpak, vertelde Wim, een hedentijds performer me (zie laatste link van de filosofisch verzet blog). Allen die dit lezen en hun beste gedichten in een natuurlijk kader van water en bos voor een beperkt publiek van vrienden te berde willen brengen, zijn bij deze uitgenodigd om een nog af te spreken zomerse dag bijeen te komen. Een thema wil ik niet opdringen, maar het moet liefst om meer gaan dan de allerindividueelste verzuchting van het grootste individuele verdriet. In dit tijdperk van het individu als eenzaat op zich, dat sommige dichters in evolutie toch proberen verlaten, moet ook het sociaal en filosofische gerichte dichten een podium krijgen, naast al die pogingen om de persoonlijke menselijke gevoelens via één van de gangbare en zich vernieuwende stijlen te verwoorden. Stilstaan bij het wonder mens, leven en dood beschouwen, 'stof' en 'geest' genoeg. Laat me maar iets weten. De gedichten rond 'filosofisch verzet' zelf , kan je bereiken via de link die volgt na de volgende thema's waaronder deze gedichten

naar thema zijn gerangschikt.http://snarenenwoorden.skynetblogs.be 9/03/09 http://filosofischverzet2.skynetblogs.be voor progressieve gastauteurs enkunstenaars vrienden gastauteurs ook (zie linken rechterkolom)

Geen Genetisch Gepruts !GGG Stamcelonderzoek op basis van embryo's mag weer in de VS...,Obama blijft een betere keuze dan een nieuwe, door vaak waanzinnig religieus rechts gesteunde republikein; maar is het wel zo aangewezen om mensen te proberen genezen op basis van therapieën waarbij je genetische intelligentie moet vernietigen of delen ervan in anderen moet overplanten ? Ruikt dit niet naar nieuwe winstgevende markten ? Zou men de ziel der eigenheid der wezens niet laten rusten, zoals we dat ook met onze doden doen ? Op gevaar af van voor een rechtse zak te worden versleten, durf ik in één adem ook gerust te stellen dat ik principiëel tegen vruchtafdrijving ben als daar geen medische redenen voor zijn...allerhande misvormingen , gevaar voor het leven van de moeder. Diegenen die toch voor abortus kiezen, buiten voornoemde gevallen van misvorming of levensgevaar, desnoods verkrachting; moeten dat onder de huidige wetgeving kunnen blijven doen; maar persoonlijk en filosofisch gezien ben ik tegen...hetgeen me hoegenaamd niet op één lijn zet met het door mij verafschuwde rechts extremisme. Het is niet omdat zij tegen het koningshuis zijn dat ze mijn stem ooit zullen mogen hopen te hebben. De tijd van het preken op de kansel en het in de ban slaan is gelukkig al op veel plaatsen verleden tijd. Je gaan laten afslachten in een oorlog mag trouwens nog altijd volgens de conservatieve denktanken, waar ik ook al niet toe behoor. Wat in dit artikel op het eerste zicht lijkt als een etisch conservatief standpunt, zou in feite wel eens progressiever kunnen zijn dan die houding die we alleen op basis van de logica van de paniek, gemakzucht of schrik voor derden aannemen. Allemaal menselijk begrijpelijke dingen, behalve de gemakzucht dan, en mij ga je niemand dienaangaande horen verwijten maken. Dingen om de verkeerde redenen doen, wel die kunnen in een aantal situaties tussen mensen, een levensfase lang, of een leven lang tot veel verstoring van de innerlijke rust bijdragen. Vraag me niet naar het waarom daarvan, dat heeft met té gevoelige aspekten uit het wezenlijke zijn en evolueren van mensen te maken. Met dit soort van etische zaken is het zo'n beetje als met het feminisme. Zonder afbreuk te willen doen aan het feminisme moeten ook de grootste auteurs en pleitbezorgsters ervan, na jaren strijd, ook toegeven dat het niet altijd een voordeel is dat opgroeiende kinderen zich te vaak aan de wisselende partners van hun ouders moeten aanpassen. Je kan dit soort van 'verkeersregels' niet met 'gebod' of 'verbod' oplossen. Als het uiteindelijke resultaat van complexe 'zijns' toestanden , 'problemen' ,zich via wederkerende confrontaties tussen mensen in evenwichtige positieve emoties en evoluties vertaalt; is er niks aan de hand, alhoewel er soms veel tussen mensen, al of niet klassieke familie, aan de hand lijkt. Wat heeft dit alles nog te maken met het uitgangspunt 'geen genetisch geknoei GGG', zal U zich afvragen ? De kracht die in onze genetische intelligentie verborgen ligt, zal er op termijn wel voor zorgen dat mensen door het leven zelf 'gezonder' worden, het is een kracht die mensen verliefd en gelukkig kan laten worden, of om andere redenen ongelukkig maakt en andere, daarom niet mindere wegen naar bewustzijn laat volgen. Prutsen met genetische intelligentie is eens te meer een ''handelswaar' maken van de mens...en als het dat niet zou zijn, wel filosofisch is het een onetisch iets...een diploma van bloedgever heb ik nog ergens liggen, maar van cellen die je met anderen deelt blijft men best af als daar geen goede medische redenen voor zijn. Versta dit betoog niet mis en verdraai mijn woorden niet, ik ben in mijn leven ook met soms hele fijngevoelige gehandicapte mensen omgegaan, en vindt hen niet teveel in onze maatschappij. Daarenboven, zaken zoals euthanasie voor mensen met een niet meer te dragen lijden, dat zijn geen dingen die moeten verboden worden. De 'vrije keuze' is een veel meer filosofische dan wel een louter juridische keuze. Papier en wetten zijn verduldig. Iedereen die je op straat tegenkomt, heeft dankzij de genetische intelligentie al minstens één bigbangcyclus en 15 miljard jaar evolutie achter de rug, niet zomaar iets dat je zonder gegronde renden afbreekt of verstoort .Het kweken van genetisch gemanipuleerde gewassen heeft zijn nefaste nevenwerkingen (voedselveiligheid, vruchtbaarheid) reeds bewezen. Het draait in deze reeds om zoveel miljarden dat de veel politiekers om te kopen bleken. Zo ook met het clonen, 'Dolly' die dan toch niet zo gezond bleek. Arme miljardairs die zich laten clonen, ze denken de eeuwigheid zo ook al te kunnen kopen. Ze nemen niets mee dan hoogstens wat hun aan straling rest. Al menen breinchirurgen van wel, de mens zal hier nooit alles achterhalen. 10/03/09

!Eigenlijk zouden mensen die plannen hebben om groepen soortgenoten uit te moorden, op voorhand moeten kunnen euthanasie aanvragen. Nadien zou ook niet slecht zijn. Hoe kan je zo nog verder leven nadien, vraagt een mens zich af. Nadien ook al die leedbetuigingen van regeringen, mooi, maar voordien zouden ze meer kunnen doen : agressief speelgoed en dito computerspelletjes verbieden, meer aandacht voor zingeving en begeleiding in het onderwijs, wapenhandel opdoeken, klein-en groothandel. Alleen voor politie is een wapen van nut.Dit allemaal verbieden en verbeurd verklaren ligt moeilijk in samenlevingen die nu eenmaal het maken van winst in het vaandel schrijven. Al die onzin over de bescherming van olifanten al decennialang, terwijl het ivoor al die tijd in de uitstalramen ligt. Zelfs de liefde is een handelswaar en een reclamelokker geworden op Temptation Island zeker,...ah je dacht gewoon relax verliefd te worden en te genieten van een onbezorgde blauwe hemel...nee, druk erop, bewolking zoeken, enfin men zoekt het zelf maar uit. Kan een tv-programma een verslaving worden, begint men het onbewust na te volgen; uit wat je uit cafégesprekken kan opmaken zou je beginnen geloven van wel. Net nu Vlaanderen , weliswaar op een niet bekoorlijk laat uur voor werkmensen, via het praatprogramma van Phara, de kans had om een andere denkoefening te maken. Via een debat tussen populaire rechtse nationalisten, trouwe klanten van het mediahuis en mensen die aan de linkse kar proberen trekken en zelden de buis van de bekoring halen; kreeg werkend Vlaanderen de kans om eens andere klokken te horen luiden. De rechtse kant verdedigde het neoliberalisme al een stuk minder dan in de tijd toen ze nog openlijk kaart trokken voor het republikeinse VS-kamp; de linkse kant probeerde het toegenomen belang van linkse economische denkers en maatregelen uit te leggen. De Vlaktaks werd uitgelegd als een systeem waarbij de toplagen het meeste baat hebben en linkse eenheid kwam over als een strategie en niet langer als een stellingenoorlog. Volgens rechts zou de Trabant het socialisme voorstellen, nochtans Renault was nog niet zolang geleden ook een staatsbedrijf. Waar het boegbeeld van het Vlaams Belang een halfuur in primetime kreeg om zijn islamofobe boek voor te stellen, kwamen de twee boeken van de twee linkse deelnemers aan het debat een ogenblik in beeld. Een andere kijk op links zou wel eens teveel mensen in bekoring kunnen brengen wellicht. Ik

denk dat ik gratis cursussen ga geven voor een zinnig gebruik van tv, internet, kranten…met af en toe een uitstap naar een bibliotheek. Meldt U moeilijke jeugdigen of U verveeld kijkende ouders maar aan bij mij.

Google + Paus = onfeilbaarheid ?De paus publiceert een brief over z'n vorige communicatie ('ex-communicatie) rond de excommunicatie (uitsluiting) van vier naar de tijd 'van de jaren stillekes' (=dialect Zuid Nederlands voor lang geleden) afgedwaalde bisschoppen met heimwee naar Latijnse missen (geen Braziliaanse danseressen). Had ie gegoogled, erkent ie, dan had hij geweten dat er een ontkenner van de Holocaust tussen zat. Het is niet de eerste keer dat ie in één van zijn rukken naar rechts serieuze steken laat vallen. Zullen we hem vergeven, 'zoals wij vergeven aan onze schuldenaren ? 'Een mens zijn eerste reactie is soms zo bot nog niet, zelfs al ben je een jaar of zes. Men vertelde mij van voor het bord dat gestellig dat de paus de onfeilbare vervanger van de zoon van God was. Ik had daar zo mijn vraagtekens bij en had nog geen universitaire titel of niks. Tijdens een voorbereiding op mijn eerste communie werd ik letterlijk de kerk '*uitgecommuniceert*' omdat ik de Adam en Eva-story via een onschuldige vraag aan de pastoor in twijfel trok. Achteraf werd mijn uitsluiting uit de kerkelijke gemeenschap weer ingetrokken want men was vergeten dat men dan zonder misdienaar zat. Het als onfeilbaar beschouwen van het kerkelijk en wettelijk gezag is een gevaarlijk iets, heeft de geschiedenis al ontelbare malen bewezen. Geloof in onfeilbare vrienden, ouders, enz…hebben ook al menige onschuldige jeugd van spontane reacties beroofd en kunnen nog altijd voor onopgeloste levensknopen zorgen.In mijn liefde voor de Franse literatuur heb ik mijn leraars Frans in de humaniora altijd een beetje in bescherming genomen tegen de sabotage van sommige zich vervelende medeleerlingen. Op een dag prees één van die leraars mij de hemel in omdat mijn schrift het enige was dat in orde was. Met zo een hulde aan mijn adres zat ik natuurlijk een beetje verveeld en ik vroeg de leraar of het nu echt nodig was dat wij elke dag na de datum de letters HMH moesten zetten (Hij Moet Heerschen)(één van de goddelijke machten waarschijnlijk laat ons hopen)…ik kreeg een uitbrander en vloog naar de perfekt, toffe man; maar ook niet perfekt, maar da's weer een ander verhaal. Wat ik wil zeggen is dat men mensen zodanig kan drillen dat ze om 't even wat geloven. Net nu het aspect ouderwetse 'dril' weggevallen is in deze tijd, lopen tóch nog velen rond met denkbeelden die grote innerlijke angsten verraden. Zowel Westerlingen als extremistische aanhangers van godsdiensten zijn er onderhevig aan. Zeventig procent van de kiezers in de VS vond de beslissing van Bush om ten oorlog te trekken tegen de 'Irakeese massavernietigingswapens' in orde (B.Obama gelukkig niet), maar de man had nog niets te zeggen.

In India bestaat er een extremistische Hindoepartij die bijna ongestraft Moslims aanvallen mag. De armsten gebieden in India komen gewapend in opstand tegen het 'onfeilbare, door democratisch verkozen leiders bevolen, internationaal erkende Indische leger'. Het is niet de bedoeling dat we alle onzin zomaar slikken. Op 't einde van onze humanioratijd moesten we van de pijp rokende premier-beenhouwer van toen eerst naar het leger en dan pas mochten we verder studeren… . Elke school in de stad zou betogen, zo hadden we afgesproken. Toen de stoet van de andere scholen ons kwam ophalen, blokkeerde een andere niet perfekte 'perfekt'-studiemeester in een andere school ,de poort voor de jeugdige menigte die klaar stond om naar buiten te gaan. We hebben hem met een paar man gewoon een duwtje gegeven, zodanig dat onze school ook meebetoogde die dag. De prijs voor het niet aanvaarden van 'onfeilbaarheid' was drie dagen strafstudie of zo. Heerlijk studeren over dingen waarvan je vindt dat er reukjes aan zitten, vond ik toen al. De brief aan de ouders, met daarin de senator Mc Carthy- achtige beschuldigingen van 'schoolgevaarlijke activiteiten' was al een stuk minder. Die legerdienst heb ik in ieder geval na de studies mogen doen…weer die onfeilbare façades en die figuren die er een sport van maakten om me op tijd een rapport aan te smeren voor een centimeter te lang haar of …de lijst was lang. Ooit, tijdens een internationale oefening onder leiding van een land dat toen nog niet zo lang geleden een klein Aziatisch landje met miljoenen tonnen had gebombardeerd, werd ik door een yankee-go-home officer van mijn telex weggestuurd wegens het niet strikt gecodeerd doorsturen van berichten. Filosofisch verzet tegen al die onfeilbare beterweters van de wieg tot het graf. Toegegeven, ik had die geheime codes om de één of andere onbewust intuïtieve reden, onvoldoende bestudeerd.12/03/09

Een blog van 1936 In die jaren voor 'den' oorlog hield Camil Deseure een dagboek bij, waaruit hij nu af en toe op 'Man bijt Hond' voorleest. Het verhaalt zijn leven op de boerderij, hoe je varkensteken moet *doodpitsen*, want die moderne sproeistoffen zijn maar niks ! Hoe iemand het nieuws brengt dat hij in de fabriek mag beginnen. Het nieuws uit de 'gazette', 25 cent opslag per uur voor die van 't fabriek, '*misschiens'* wel 50, dan zou hij twee frank per uur verdienen ! Kranige oude, trotse , niet ijdele man, was ie mijn buur, 'k leerde hem bloggen. De jonge mensen van die tijd wisten over het algemeen te weinig om bewust te weten wat er toen politiek gezien met de wereld aan de hand was…als Duitser, Belg, Fransman, Brit, Amerikaan, Rus,…kreeg je een brief om gaan te vechten (al of niet na je 25 of 50% opslag)…en je vertrok als je hachje je lief was. Ze groeiden op in economisch depressieve tijden toen…sommige lieden zeggen en schrijven de laatste tijd weer dat die tijden er zitten aan te komen. Gesteld dat heden ten dage met de chaos in Pakistan en het onnodige getreiter van Iran de zionisten het lont aan het vuur steken, in een poging om van hun regio nog een grotere puinhoop te maken… en een melkfabriek of een atoomenergiebedrijf uit het moderne Babylon platleggen…gesteld dat de regeringen van de hogergenoemde nationaliteiten weer in een oorlog verwikkeld raken en dat er nog geen beroepslegers zouden zijn…zou men nu dan eindelijk thuisblijven en de middelvinger naar al die moderne oorlogsHeren opsteken ? Of zou men zich emotioneel door het aloude 'goeden en slechten'-verhaal laten meeslepen en zijn '*kasakske'* (rugzak van nu) weer klaarmaken ? Is het inmiddels al tot de jeugd doorgedrongen dat oorlog economische strijd is, maar dan met militaire middelen ? Ik durf er niet veel op verwedden, maar toch reken ik dán op de… 'ge kunt er dik aanhangen, niet met mij'-reacties van de moderne mens. Legers die op buitenlandse excursie gaan zijn nog altijd even af te raden als het in eigen land de macht te geven aan gewapende nationalistische of zogezegd religieuze heilanden. Allen dienen ze de al eeuwen vereerd en geprezen heilige Munt, met God en de eigen cultuur schermen ze maar om toch een beetje façade te hebben. Soms vraag ik me af of ze in die jaren vóór en kort na de tweede oorlog de mensen meer bij de neus konden nemen dan nu. Niet alleen op politiek

gebied. Een pak, nu oude, mensen heeft men wijsgemaakt dat oorlog iets is dat altijd heeft bestaan en altijd zal blijven bestaan. Sommigen menen nu zelfs dat er teveel mensen zijn en dat er daarom op tijd een pak door honger of oorlog moeten verdwijnen, want ze kunnen aan die pletwals van TV-nieuws met al die beelden niet meer aan uit, ze kunnen het niet meer duiden; ze komen van te ver, hebben teveel moeten meemaken en ze hebben de neiging te vereenvoudigen…klinkt het niet dan botst het maar. In een gesprek daarover kan je hen dan ook alleen maar eenvoudig antwoorden, dat verstaan ze…zoiets in de zin van 'er zijn nog geen mensen teveel op de wereld, maar er worden te weinig *'capot Anglaises'*(condooms) gemaakt. Woorden uit hun tijd slaan altijd aan. Eigenlijk kan het velen onder hen niet veel meer schelen en beseffen sommigen onder hen gelukkig genoeg dat het de menselijke waarden zijn die in feite echt belangrijk zijn…het zich goed voelen onder mekaar…zelfs in het aangezicht van de dood. Ze weten dat het laatste oordeel aan het einde der tijden, wanneer iedereen volgens de Kerk uit zijn graf gaat komen, dat dat niet kan kloppen, maar daarom hebben ze toch de hoop niet opgegeven, omdat ze soms toch ontroerend geloven dat er meer achter leven en sterven zit. Zo'n mensen gedenk ik dan altijd denkbeeldig met een trofee voor hun eigen vorm van 'filosofisch verzet' op hun manier…en ik bespaar hen mijn op allerlei wetenschappen gebaseerde uitleg rond al die zaken waar ze nog benieuwd naar zijn…en laat ze liever zelf aan het woord…daar mijn geheugen ook hier en daar nog een stukje toekomst, van hen afkomstig, scheppen kan.13/03/09

<u>Tegen het floppen van Toppen</u> Als de G20, de Wereldbank, de Europese Commissie…nog eens bij mekaar komen; zouden ze beter een aantal eisenpaketten en voorstellen van Oxfam, de VN… of tal van wetenschappers op de tafel leggen. De politieke toppen onderhandelen een verbeterd, geen nieuw, geldsysteem ; maar met dezelfde geldhaaien en speculatiespecialisten die het in die wereld op het hoogste niveau voor het zeggen hebben, kan dat voorlopig niet baanbrekend positief uitvallen. Ook al wil men in woord de fiscale paradijzen aanpakken en het bankgeheim versoepelen, het blijft wachten op meer daden die armoede opheffen. Een landoppervlakte ter grote van België heeft men nodig om in de Sahara stoom producerende zonnepanelen te plaatsen die heel Europa van energie kunnen voorzien. Gelukkig staan er al proefprojecten op stapel in een Algerije, Marokko en Egypte. Eén van de samenwerkingsverbanden van de Verenigde Naties, 'VN Water' probeert 25 van haar agentschappen te doen scoren rond waterbeheer. Op de komende top van het Wereld Water Forum in Istanbul, zal men reeds voor de vijfde maal proberen aantonen dat er dringend moet gehandeld worden en dat investeringen in water voorzieningen hun eigen dubbel en dik terugbetalen, zo niet dreigen nog meer conflicten ,ziektes en volksverhuizingen tegen 2030 voor 47% van de wereldbevolking. Door het voorbeeld van de Nederlandse toezeggingen om hieraan concreet te verhelpen, te volgen, kunnen tegen 2015 50 miljoen mensen meer van drinkwater en sanitaire voorzieningen genieten. Als men echt politiek zou willen, hoeft heel de wereld niet tot dan te wachten. Spijtig genoeg is het politieke bewustzijn beneden aan de piramide nog altijd niet voldoende opdat het de lauwe opstellingen van de partijpolitieke toppen, recht evenredig hoog beïnvloeden kunnen zou. Zoals het kraantje thuis lekt, lijkt het nergens te moeten lekken. Hetzelfde probleem stelt zich met het internationale verbod op wapenhandel en gewelddadige computerspelletjes , gekoppeld aan de neveneffecten van sommige apotheekproducten…het gebeurd altijd ergens anders en we zullen de volgende keer onze columnisten wel weer gemakkelijk geloven als ze net als de doorsnee beleidsmakers beweren dat 'er niks aan te doen is'. Wat die spelcomputers betreft, trouwens; in Chinese fabrieken produceren de grote merken ze aan minimumlonen, gedurende lange dagen en in ongezonde werkomstandigheden…wordt het niet tijd Heren van de internationale toppen, om de lonen wereldwijd gelijk te maken ? Dan schrijf ik nog niet over de grondstoffen die aan uithongerlonen worden gedolven en die al honderd jaar voor een groot percentage ter vernietiging van het mensdom werden gebruikt. De uranium voor Hiroshima werd door voormalig gelukkiger ex-boeren gedolven. Ook mijnwerkers blijven in dit soort oorlogen sneuvelen. Is het dan zo moeilijk om af te spreken hoeveel grondstoffen een land volgens zijn aantal inwoners nodig heeft ? Op de maan wandelen of een genenbibliotheek aanleggen, lijkt eenvoudiger. Moeten we echt wachten tot al die nefaste speculatiemechanismen hun eigen graf gedolven hebben om iets over de verdere vooruitgang van de wereldbevolking te zeggen te hebben ? Om protectionisme te vermijden moeten de Chinezen en andere onderbetaalden van hun bazen eisen dat ze meer dan 80 euro in de maand verdienen en moet de ploeg achter Obama de kans grijpen om iets heel anders met de militaire productie en de troepen gaan te doen. Ontwikkelingshulp zou pas een echte trap onder de kont van sommige zelfverklaarde, schoollopende meisjes hatende, theologen zijn. Het ontbreekt vele ontwikkelingslanden niet aan grondstoffen, de ontdekking en de exploratie ervan leidt bijna altijd tot verrijking van enkelen, tot corruptie en milieuschade…waar zijn de beleidsmakers die tegen de directe economische belangen van een handvol mensen in, een andere aanpak voorstaan ? In Venezuela probeert men het anders, al roept de oppositie dat Chavez een dictator is, in feite wil men terug naar een tijd waar er bijna niks voor het gewone volk gedaan werd met het geld van de grondstoffen en gaat men op zijn achterste neoliberale poten staan als de regering maatregelen tegen het speculeren met voedsel neemt of het transportbeleid onder federaal gezag brengt. De politieke burocratie van welke strekking ook, in welk land dan ook; moet door de alertheid van de onderdanen van desastreuze beslissingen afgehouden worden en tot het nemen van positieve maatregelen worden aangezet. Het openbaar belang is niet iets dat je aan grote multinationale groepen verkwanseld, daar hebben de gewone werkmens en de kleine en middelgrote onderneming, de zelfstandigen en boeren alleen maar nadelen van. Tijd voor mensen, organisaties en daden van positief inzicht en goede wil, op alle fronten van de vooruitgang…tot de wereld ontstresst, samenwerkend ,voor het eerst beschenen wordt door een zon waaronder geen gruwelen meer gebeuren. Het nu opgeven zou zonde zijn, we zouden er bijna kunnen zijn…als een heel pak mensen hun frank vlugger zou vallen. Kiest U vanavond in deze week van de schoolmoorden voor een 'kanjer' van een vuilbekkende geweldfilm, waarin het negatieve tot cult verheven wordt, (vergeet niet de dvd te kopen) of kies je voor een goede documentaire of een boek of een artikel om je alert te houden ? Voor een goed gesprek, een engagement of het amusementsgehalte rond sommige topics uit de Wetstraat ? 14/03/09

Jef Russel huilt Onvermijdelijk belanden ook sommige oude kerstwensen een dag bij het oud papier. Papier is papier, dus trok ik het liedje maar uit de kaart, als je ze opende trad de concertzaal toch niet in werking. Dat was buiten het jarenlange stilzwijgen van de componist, de uitvoerders en de makers van de chip gerekend. De lentezon scheen en ik dacht, verdorie is er een bepaalde mutatie opgetreden bij de mussen of vinken ? Ze zongen allen hun lentelied in de zon, maar er klopte iets niet mee. In de buurt van de vuilbak werd het me duidelijk dat ook deze lente de vogels dezelfde wijsjes zullen fluiten. De muzikale versie van de kersthit 'Gjingle Bells all the way' protesteerde en wou uit de plaatselijke vuilbak van de geschiedenis. Ach, dacht ik, laat ze hun laatste adem met z'n allen maar uitblazen op de keukentafel. Ze hadden bepaald de smaak te pakken, want toen ik na een uurtje beneden kwam was het noch steeds Kerstmis in de bijna lente. Lang hield ik de eindeloze herhaling van het deuntje niet vol en ik zette het voltallige orkest buiten op de vensterbank, zodat de buurt zachtjes kon meegenieten van mijn late nieuwjaarswensen. Terug naar boven dus, wat rusten en werken in rust. Na een tijdje hoorde ik één van de honden, het kleintje echt een beetje voorouderlijk wolfachtig huilen. Je kent dat wel zo met korte pauses...'ahoehoe ahoehoe...' zoals wij roepen als ons iets niet aanstaat, dacht ik een seconde voordat mijn euro viel. Het kerstorkest zat nog altijd 'kapit'(dialectwoord voor 'met volle teugen') te geven. Er drong zich maar één maatregel meer op om tijdig alle eventuele milieuambtenaren van onze drempel te houden. Ik ontpopte me tot een gediplomeerde DOVO-werknemer (dienst ontmijning van ontploffingsmechanismen) en na het saboteren van twee draadjes blies 1997 zijn laatste adem dan toch uit. Alhoewel, mijn fantasie raadde me aan van het muziekinstrumentarium apart in een doosje te stoppen; wie weet kan ik er binnen een jaar of tien nog een kind blij en verwonderd laten door opkijken. Dat is het wachten wel waard. De Jef Russel kon er achteraf ook mee lachen, toen ik zijn hymne op een stoel in de tuin imiteerde sprong hij in een *bovenhondelijke* inspanning met één sprong op mijn schoot en ging compleet uit de *hondebol.* Ongelofelijk blij hondje, nu hij niet meer in de garage drolt, moet hij toch nog leren het niet meer voor de deur van zijn huisje te doen. Hij verstaat het als je het hem zegt, maar hij lacht je vierkant uit. Zijn collegahond Jean had minder geluk, een pracht van een verdwaalde teef van zij hoogte,kwam bij de honden aan het hek, maar hield het voor bekeken. Natuurlijk, als je er met zijn twee op te blaffen staat. Ik heb het de rest van de week bij Jean verkorven, want hij vindt dat ik het hek had moeten opendoen. Stond ik daar toch wel vanuit enkele aangeleerde gedragsregels de Schepping in de weg. Hoe kan ik het goedmaken Jean, zal ik even een oproep plaatsen aan de lezers met een hondeteef...ik zal er bij zetten dat ik de eventuele kroost wel aan de man zal brengen. Of hoe gaat dat in de hondenwereld Jean, waarschijnlijk is het de eerste keer 'de tijd van het jaar' en gelukkig riek ik niet zo goed als gij. Ja, beste lezer, het zijn soms de kleine dingen die de batterij het meest bijladen. Zoals ook de bijgedachte rond de wantrouwige, veroordelende blik en vraag rond de vreemde hond, "die is toch niet van U zeker" van de vrouw die al eens in de kerk voorleest bij de jaarlijkse *herdenkingsmis* voor vader bijvoorbeeld. Wat is die vrouw toch veel mooier en wat klinkt ze hemelzoet en gedreven als ze uit 'Spreuken ' of een andere tekst van vroegere zoekers voorleest .17/03/09

De krant, de plezantste thuis Er zou een krantje moeten bijkomen. Zo één alleen met alle moorden en vieze dingen in. Echt alleen voor liefhebbers van het genre. Een horrorkrantje met een monopolie op die dingen zou een deel van de mensen die 's morgens niet in de ogen en de ziel van de persoonlijke veroorzakers van rottigheid willen kijken, zou onbevlekter aan de dag kunnen beginnen. Over diegenen die op collectieve schaal andere miserie weigeren in te dammen, zou dan in de andere kranten meer moeten worden geschreven. Zo blijkt Vlaanderen volgens het Vlaams Vredesinstituut, een ditmaal nuttige soort commissie van ons Parlement, drie maal meer lichte wapens ingedaan te hebben sinds 2005 en vijf keer meer munitie. Bravo Instituut, bedankt om eindelijk eens naar buiten te komen... en nu nog wetten en maatregelen. Je zou zeggen, met ouder worden wordt men wijzer, niet zo voor de kerkvorst in Rome die nog altijd iets tegen condooms heeft en dat in Afrika gaat uitbazuinen. Ook het geld achter de terreurorganisaties blijft een stuk van de wereldpolitiek onder het mom van 'het geloof' verzuren. Een beetje meer rationeel, menselijk en filosofisch tegen het leven aankijken, kan er uiteindelijk toe leiden van iedereen die omwille van het eigen dikke profijt met God dweept, door de eigen bevolking aan de kant wordt gezet, zodat de bezettingslegers en de eigen legers hun tijd aan nuttige infrastructuurwerken kunnen besteden om alle vernielingen goed te maken. Zelfs een kind dat iets moedwillig stuk maakt, weet dat. Verder verneem je dat de Russische leiders een proefballon oplaten, ze willen namelijk hun kernarsenaal moderniseren. Ware het niet eenvoudiger geweest als de Nato gewoon gezegd had van 'ok, het Westen heeft jullie de laatste 100 jaar reeds tweemaal aangevallen, zand daarover en ook over Napoleon destijds, we nemen geen staten die aan jullie grenzen meer op' ? Dan zouden ze pas echt goed vertrokken zijn met hun rommel op te ruimen, gelijktijdig met de rotzooi van nog andere landen. Er moet echt een hoek komen aan militaire productie. Je houdt het niet voor mogelijk dat al die verschillende soorten organisaties zoals de maffia en wereldwijde drugskartels nu nog kunnen bestaan en floreren en infiltreren. Zou men in al die landen en parlementen ook niet gewoon het roer omgooien en debatteren over de oorzaken en internationale remedies voor allerhande ellende, in plaats van over de nasleep van de gevolgen ervan, parlementaire commissies op te richten ? Als je de batterij van je auto vervangt ga je ze toch niet openbreken en onderzoeken wat er niet werkt en versleten is...nee je plaatst een nieuwe batterij. Als oude maatregelen niet werken, moet er niet oeverloos over gepraat worden, dan moet je andere maatregelen nemen in plaats van op de oude manier bandietenbendes de samenleving te laten controleren. Waarschijnlijk heeft men in Italië, Columbië ,Mexico en steeds meer landen geen politie, gerecht of leger. In Madagascar , dat voor het eerst in decennia het nieuws haalt wel dus, alle hoop is eens te meer op één man gesteld...als dat maar weer goed afloopt. Merkwaardig dat zolang een onderdrukt volk lijdzaam zijn opgedrongen lot ondergaat, dus weinig van zich laat horen, dat je daarmee dan het nieuws niet haalt. Gewoonlijk moeten er dan eerst doden vallen voor de niet-toeristische documentaires worden gemaakt. Morgen ander nieuws, hopelijk moordt er niemand een half bejaardenhome uit of we krijgen in 't journaal weer maar twee minuten blitz-sociaal nieuws over wat er echt in de wereld aan positiefs en negatiefs gebeurd. Hoe gekker de wereld draait, des te sterker maag moet je hebben bij het krantenlezen. 18/03/09

Calixte, het diamantendelvertje Calixthe wroet zich alle dagen als een mol doorheen de nauwe schachten van de hoop van de 'les misérables' ergens in Afrika. Mevrouw Edelsteen, call me Gertrude, voor de selecte vrienden, wiens man in deze onzekere tijden nog maar een schilderij van enkele miljoenen dollars gekocht heeft; verwijt haar man al maanden dat ze geen diamantje meer gehad heeft. Hij belooft dat zodra Uncle Sam zijn aanhoudende bad-banking waarden via de belastingen aangezuiverd heeft, nog eens wat diamantjes te kopen als hij in Antwerp is. Calixthe verdient niet eens een paar euro per dag met de rijke ertsen die via militairen, paramilitairen en handelaars via de slijpers in de winkels geraken. Hij leeft in een democratisch land, want op tijd organiseren de twee grootste partijen verkiezingen. Soms komt er al eens een verkiezingscaravaan of een enkel parlementslid langs in het stadje. Die mannen komen dan in dikke auto's met veel bewaking aangereden, vergezeld van vrouwen met sieraden, die wel enigszins verschillen van de zelfgemaakte kralen der inlandse vrouwen. De politici komen dan vertellen dat de modderwegen en het gebrek aan drinkwater aangepakt gaan worden en de redenen waarom dit weer niet al gebeurd is,leggen ze zoals altijd bij regering, oppositie of het 'rijke' Westen. Calixthe weet nog niet dat de grote buitenlandse regeringen de democratie in zijn land zeer genegen zijn. De zogezegd religieuze en andere fanatici die de twee grote partijen in zijn land bestrijden, leven zelf voor een deel van de grondstoffenhandel. Alle gewapende freaks om en rond de mijnen aanzien de arbeiders als hier bij ons te lande, hazen in september…daarom morren de makker van Calixthe weinig, ze komen er wel en diegenen met een tuintje of grond helpen mekaar te overleven. Zich politiek organiseren is gevaarlijk, hebben ze geleerd. Ze zijn het moe van hun doden te begraven. Gertrude Edelsteen , ziet de langer wordende rijen werkzoekenden soms wel eens als ze naar Chicago vliegt. Ze is het, ondanks het gebrek aan 'liefde' van haar man(voor een schilderij heeft hij wel geld) eens met het feit dat mensen maar langer dan 65 moeten gaan werken zoals in Europa en dat als je hun uitkering te hoog maakt, ze niet meer gemotiveerd zijn om te werken…daarom stijgt het aantal werklozen de laatste tijd na die stomme beurscrisis, vindt ze zelf, want ze kan de uitleg van manlief niet altijd volgen. Laatst zag ze een werknemer van het bedrijf van haar man, met een groot bord op straat op TV, die vent bestond het aan te klagen 'dat het maar eens moest gedaan zijn met die miljoenen mensen in fabrieken wereldwijd, die zich uit de naad werken omwille van winsten en buitenlandse deviezen die dan op de beurs in rook opgaan ! " Waar haalt zo een stuk onbenul het lef vandaan om in de hand van ons, de grootste aandeelhoudersgroep van het land te spuwen, de hand die hem voedt.", had ze tegen iemand van haar kuispersoneel gezegd, waarop de vrouw beter wetend, weer maar eens wat dankbaarheid voorwende. Volgend schooljaar zal Calixthe weer naar school proberen gaan, 'a non governemtal arganisation' komt het onderwijs beter organiseren(zijn Engels begint naast het Frans te vorderen, dank zij 'het buitenland' dat sommige soorten hongerige militairen betaalt). Calixthe heeft plannen, hij wil wel eens weten waarom hij misschien wel de rest van zijn leven in die schachten moet ploeteren. Hij is benieuwd wat al die speciale woorden betekenen : 'social', 'contract de duré limité', hij wil al zo lang het boek in de kast van de verpleegster van de medische post lezen, maar durft het haar nog niet te vragen…'Victor Hugo', noemt het boek, denkt Calixthe. 19/03/09

Boomerangpolitiek Er was een tijd dat Afghanistan door leken werd geregeerd, weliswaar vrienden van de voormalige USSR, maar er waren geen etnische of religieuze oorlogen zoals de afgelopen decennia. Ah, dat mocht niet hoor van oom Sam en anderen met het opgestoken vingertje. Men zou gauw eens wat clans gaan steunen, het regime omverwerpen en de Russische socialisten van de oude stempel uit hun tent lokken. Na jaren lukte dit wonderwel, maar uiteindelijk werden de *gesponsorde*n de terroristen van nu. Voorbeelden genoeg van dit soort onzin.Een andere beschermeling in Irak, de genaamde Sadam H., werd ook decennialang geld, wapens en diensten toegestopt; zodat hij acht lange jaren oorlog tegen Iran kon voeren. Toen men hem beu was, lokte men ook hem uit zijn tent door hem Koeweit laten binnen te vallen en zijn land achteraf een decennia lang uit te hongeren en het dan onder valse voorwendsels binnen te vallen. De mensen (?psychopaten?) achter de hoofdarchitect hiervan, de genaamde George W.B. uit Texas, ook nog altijd op vrije voeten trouwens, veroorzaakten weer een boomerang-verschijnsel dat nog altijd doorwerkt tot in Pakistan, India. Het militair en diplomatiek in de watten leggen van Israël blijft ondertussen ook maar boomerangen in het gezicht van de wereld, al zijn er ook oorlogsstokers in Palestijnse politieke rangen te vinden. De nieuwe VS politiek probeert het tij te doen keren door Iran een positieve rol in het ontwikkelingsproces van Afghanistan te laten spelen en door het leger aldaar te trainen en de corruptie aan te pakken…afwachten of men dat klaarspeelt met de middeleeuwse Talibanfiguren aldaar en in Pakistan aan het hoofd van lieden die hun vuile werk als alle overige 'militairen' in conflicthaarden om den brode blijven doen. Geweten ? Bewustzijn ? Begraven. De boeren, ambachtslui en andere werknemers om den brode zouden heel het zootje pseudoreligieuzen en anderen best een harde trap, onder hun wie weet, door welke nog niet vernoemde psychopaten gesubsidiëerde, achterste moeten verkopen. Even scrupuleus gedragen zich de ronselaars van Afrikanen die hun hebben en houden overhebben om in Europa te geraken. Bij honderden zijn deze stumpers weer verdronken vóór het altaar van meer luxe. Hun oma's en opa's hadden hun misschien nog gezegd van het dorp weer vruchtbaar en leefbaar te maken, voordat ze uiteindelijk toch naar de stad van nog meer ellende vertrokken; om ook daar in hun trots hun biezen te pakken. Ook dat soort boomerangen gaat al een heel eind terug. Van toen de Europese en andere grootmachten nog militair vochten om ter meeste invloed, en lukraak door de etnische en religieuze realiteiten heen, kunstmatige grenzen trokken en daarna iedere groep om de beurt, naargelang de omstandigheden; tegen de andere opzette. Toen ze dan die landen onafhankelijkheid gaven, lieten ze hen in de handen van 'bevriende' regeringen, die er meestal nog altijd de dienst uitmaken. Ondertussen zette ze hun concurrentiestrijd nog altijd met militaire en andere middelen verder. Oh Afrika, vóór je aan je echte toekomst begint, zet al die potentaten maar aan de deur en laat hetgeen Afrika opbrengt het eigen continent ten goede komen. En wat ons betreft, misschien hebben wij niet eerst een politieke, maar eerst een culturele omwenteling nodig; daar een flink pak onder ons niet geleerd is of de moeite niet doet om uit te vissen wat er voor de moment met dat, bijna voorheen machtige systeem van ons, aan de hand is. Als er hier meer beseffen dat de enorme hebzucht van een piepkleine groep, die het doen en laten van de rest in haar macht heeft; kan worden geneutraliseerd, dan zijn we al een stuk op de goede weg en gaan we mekaar weervinden. Dan zal uiteindelijk worden bewaarheid, dat de wereld één is. Dan zullen we kunnen *ontstressen* en gewoon filosoferen over bijvoorbeeld …een pruim.

Sommige van deze vruchten hebben een velletje waarin je ganse universums kan ontwaren. Even op Google Sky langsheen de sterren reizen, de pruim lacht ermee, ze hebben als 't ware elk een andere kaart van een ander universum op zich geschilderd. En vanwaar komt de pruim...van een bloem, van plus en min zoals vroeger in 't vroegste begin. Ware het niet eenvoudiger van mensen te laten werken op vruchtbare gronden en ze dingen te laten maken die ze nodig hebben, alle bureaucratie overboord te gooien, thuis te komen van het werk en wat aan alle soorten cultuur te laten doen ? De beleving van de persoonlijke relaties tussen mensen zou er ook mee gediend zijn.01/04/09

Nu reeds het jaarverslag2009 !www2009wiewilwerken? Overal waar er nog geen waterleiding en watertorens genoeg waren, rukten mensen uit om er aan te leggen. Materiaal was er genoeg want alle fabrieken zaten met overproductie en een geweldige produktiecapaciteit. Er werd een plan opgevat om woningen zoveel mogelijk van wind-en zonenergie te voorzien. Betaalkracht werd gegarandeerd door iedereen wereldwijd een goed loon te betalen en de militaire industrie kostte de belastingbetalers geen cent meer.Een Nederlands topman bij een topbank kreeg na een rechtszaak, in plaats van de 2,4 miljoen euro die de overheid hem wou geven ...8 miljoen euro...wat die overheid toch onredelijk hoog vond...of ze ook nog in beroep kan of wil gaan die overheid ? De Nederlandse justitie ging in 2009 toch ook nog in beroep...want de wereld had dat jaar begrepen dat het zo niet verder kon.Goud werd alleen nog maar bovengehaald voor industriëel gebruik en als grondstof voor sieraden of in kunstprojecten gebruikt. Sinds men het speculatieve gebruik van het geld had afgeschafd en het slijk der aarde alleen nog administratief bezigde, hoefde men geen gigantische goudvooraden meer op te slaan. Overal ter wereld instaleerden een deel van de vroegere gouddelvers dus tegen het eind van 2009 zonnepanelen op hun huisjes en het jaar daarop zaten ze meer op het internet dan in de mijnen. Ongelofelijk welk een vooruitgang de wereld vanaf 2009 maakte.De laatste dagen van 2008 was namelijk een groot deel van de wereldbevolking uit protest tegen de jongste oorlog, massaal en kwaad naar de ambassades van alle oorlogvoerende en wapens exporterende landen getrokken. Daarvan waren sommige bewindvoerders zo geschrokken dat men via de Verenigde Naties voor de eerste keer de nodige bindende maatregelen trof om daadwerkelijk tot een verandering van politieke strategie over te gaan. Alle milities werden door woedende menigten ontwapent en in mekaar geklopt en aan het echte werk gezet. Diegenen met echt sadistische inslag werden naar heropvoedingskampen gestuurd, de meelopertjes mochten naar heropvoedingsscholen. Na de liefde en wijsheid die ze daar hadden opgedaan, zette men het merendeel van hen aan het werk in de produktie. Na enkele maanden goed gedrag konden ze dan reeds opteren voor de ouderenzorg, de gezondheidssector of andere projecten van de meest humane aard. Hun voormalige bevelhebbers konden rekenen op een proces in het internationale gerechtshof te DenHaag. Jaja, 2009 werd ook het jaar waarin voor het eerst een president van de Verenigde Staten voortvluchtig was en politiek asiel zocht...30/12/2008

Waar Nieuwjaar vieren,wat en met wie 't eindejaar gevierd ?

U heeft in het oude jaar al 364 keer vastgesteld dat U uw buren in een kleine straal rondom uw woonst niet kent ? Wat houdt U tegen om eens even aan te bellen, zeker als U er nooit bij bent bij gemeenschappelijke activiteiten in het dorp of in de wijk ! Dus met of zonder fles, waag uw kans en maak uwzelf kenbaar, U leest misschien dagelijks de blog van een buurman die U niet kent !Wie weet duikt je niet het nieuwe jaar in met een boel annekdotes en wetenswaardigheden die je leven minder abstract maken ? Misschien best om het niet teveel over de politiek te hebben op zo'n *kennismakingsdag*...vóór je het weet zit je in een discussie die eigenlijk niet gaat over wie jij en je buren zijn en gezien de omstandigheden in pessimisme zou kunnen omslaan, alhoewel er ook redenen genoeg voor optimisme zijn. Het kan natuurlijk ook zijn dat je speelt met de idee van naar buren te gaan die je wel kent...en juist dáárom twijfelt...misschien de ideale gelegenheid om even wat bij te leggen ?
U zit toch niet met van die sombere gedachten...als ze te hardnekkig zijn en niet kunnen worden uitgesteld...zet dan de TV of zo toch maar aan alvorens tegen 24uur en één seconde dan toch op het geluid van de vuurwerkjes af te gaan en te verbroederen. Een ander leuk idee lijkt me van U in te beelden wie dat U altijd al eens graag had willen kussen ! Now is the time and the moment...go for it !
Misschien krijgt smelten je negatieve gedachten ineens zomaar weg en dat met zulk een vriesweer ! Tussen haakjes, toch maar de auto thuislaten als het even kan, want in 't Zuiden van Limburg en daarrond wordt regen verwacht...en nu we toch aan 't raad geven zijn...je wil 2009 toch niet met een kater beginnen ?
Het zou natuurlijk kunnen dat alles al is geregeld van wie komt en kookt en zo. Ook dan toch even zonder TV proberen kunnen en trachten uit te vissen hoe het met de ander gaat en welke de raakpunten in al die verschillende levens zijn. Als die dingen een beetje moeilijk liggen zijn er natuurlijk praktische items genoeg om je van de ene maand het andere jaar in te praten zonder dat het samenzijn verstomd. Gewoon een beetje spontaan zijn en de andere met al zijn plezante en minder vrolijke kanten aanvaarden en er echt een fijne avond WILLEN van maken is een instelling waarbij jezelf en de anderen alleen maar voordeel kunnen van hebben. Als er dan toch enkelen boven hun alcoholisch kunnen uitstijgen, probeer dan niet al te zeer in discussie te gaan en knik af en toe gewoon eens even als de toestand van labiel naar hopeloos evolueert. Tegen die tijd had al moeten worden afgesproken welke nu ook al weer de BOB-en vanavond waren. Beloof op van die momenten ook niet teveel aan anderen maar probeer achter bepaalde dingen wel 100percent te staan...zonder in overmoedigheid te vervallen. Laat niks of niemand je avond vergallen en blijf een beetje op het pad van al die goede voornemens als je met je leven op die wegen reizen wil en je alle soorten 'ontmoediging' de oorlog verklaard. finishing 08 dankbaar voor alle interesse en wat we leerden van mekaar nog een leuk zinvol 09

De verrijzenis van bloemenVele essays al geschreven over de verhouding van het leven tot de dood. De logica, de wetenschap, de levenservaringen van jezelf en anderen, de intuïtie, het observeren van wat was, wie was, hoe men wordt; het brengt je stap voor stap en soms met stroomversnellingen in de berusting van het 'zijn' op zich. De helderste momenten, waarop je meer dan gewoonlijk snapt; het leven bouwt ze geduldig voor je op...net als de bloem van een boom, altijd op tijd. Wie innerlijke rust in zijn leven ingebouwd krijgt, voelde ze al seizoenen lang weer korter bij komen; de bloemen én de levenswijsheden. Het is niet omdat iets of iemand er niet lijkt te zijn, dat die bloem in de winter of die afwezige persoon niet ergens 'is'. Zo waren wij voor

onze geboorte ook al hele bibliotheken vol informatie door mannen en vrouwen meegedragen. De drang naar uitwisseling van die gegevens uit het verleden, de noodzaak aan vermenging met een bepaalde bedoeling; bestond reeds in de ouderlijke en voorouderlijke lijven...voordat eitje en zaadje een embryo, een bloemkop in een andere dimensie vormden. Dat is één soort verrijzenis. De moed van de zus van onze premier, die na een leven van sociale inzet, de moed vindt om op een andere politieke lijst op te komen, ook dat is verrijzenis.

Al ontlokte een journalist haar het statement dat ze niet gelovig meer is...ze is geweldig 'gelovig' op haar manier. Als we wachten met het kiezen van onze weg omwille van de mening van anderen, zijn we zoals struiken die overschaduwd worden en trager met bloeien zijn. Nee, verrijzenis hoort meer bij het leven dan bij de dood.

Wie het programma van Stijn Meuris volgt over de cosmos, de ruimte, de tijd...kan zich goed inbeelden hoe relatief en absoluut alles is. Ook sterren vergaan of gaan in anderen over en uiteindelijk klapt heel het universum nog wel eens in mekaar met alle soorten energie die er zich ooit, sinds de laatste bigbang ontwikkelden. Vanaf de moment dat de druk daar dan in die oermaterie weer te groot wordt, zijn we weer vertrokken voor het prachtige avontuur, dat we onder de vorm van ons leven en dat van anderen mogen beleven. Ook dat is verrijzenis...zoiets als het laatste oordeel voor katholieken.

We weten niet of we na de dood weer vijftien miljard jaar zeker, maar waarschijnlijk twintig miljard jaar; moeten wachten eer een stukje overgebleven straling van onszelf weer via vermenging in een gelijkaardig personage als het onze, ergens weer opduiken zal of niet...hoogstwaarschijnlijk is het huidige toneelstuk op persoonlijk en collectief vlak een unicum dat toch hoogstwaarschijnlijk onder andere vormen weer opduikt. Ook dat is verrijzenis. Cosmopolitische versie.

Iedereen heeft er naargelang zijn of haar geloof of ervaringen andere visies op, de enen voelen het geheel aan mysterie aan als het achtvoudige pad, reïncarnatie tot het niet meer hoeft, de hemel en de hel enz... . Voor anderen is 'dood' dood, alhoewel ze zich wel een nieuw leven op een andere of dezelfde manier zouden wensen. Bloemen en bomen zullen wel altijd ergens bloeien, ze volgen het licht en breken hun 'hoofd' niet over onzinnige dingen. Straling, eterie, waaronder het fenomeen 'licht', is zo snel omdat het zich niet zo aan de materie gebonden heeft. Hoe minder wij rond onze kop hebben, hoe beter we ons voelen...en bomen weten dat al langer dan wij, ze doen al miljoenen jaren hun yoga en aanbidden het licht. De zon die opkomt, verrijzenis. Een overledene wiens goede daden je soms herinnert...nawerking én verrijzenis van dat stukje van iemand. Nieuwe inzichten in je relaties, andere invalshoeken, gelukkige samenloop van omstandigheden, allemaal dragen ze bij tot verrijzenis. Wat is het leven mooi, als je er op een heel helder moment even kunt bij stilstaan. Ik denk dat ik morgenvroeg de kippen maar eens om een ei ga vragen. Misschien verstaan zij wel dat het ei (de cel) er voor de kip was, en daar breken wij onze kop over.Fijne pa- as dagen en voor alle soorten gelovigen van 't zelfde !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Antwoord op lezersmail over Che Ernesto Guevara Wat politiekers over Che vinden, hangt af in welk hoek van het politieke spectrum ze te vinden zijn. _Bij het horen van een politieke mening ,moet men zich altijd afvragen welke groepsbelangen, diegene die de mening verkondigt, vertegenwoordigt. _Uiterst rechts zal Guevara een moordenaar noemen, wegens de executie van enkelingen met veelal veel onschuldig bloed aan hun handen._,terwijl de koloniale vrienden van JM Le Pen in Frankrijk in het Algerije van na de tweede wereldoorlog vreselijke misdaden tegen de mensheid begingen en door dezelfde rechtse hoek geen moordenaars gaan genoemd worden. De maatstaf van uiterst rechts is steeds afhankelijk van welke hoogstaande economische klasse welke belangen te verdedigen heeft. Op Cuba heerste tot vijftig jaar terug een kliek die het merendeel van de mensen tot de bedelstaf veroordeelde,net als in Haïti nu. Sinds de machtsovername kregen de Cubanen het beter. In januari vorig jaar heb ik er zestien dagen rondgereisd en bij willekeurige gastfamilies verbleven tijdens de verkiezingen. Als ze op dit moment in de geschiedenis hun éénpartijsysteem zomaar opgeven voor 'democratische' verkiezingen ,dreigen ze hun verworvenheden teruggedraaid te zien en op het niveau van Haïti terug te vallen. Ik raadde hen aan van eerst een degelijk referendum te eisen en op te stellen, een eisenlijst per maatschappelijk projekt : betere wegen, beter openbaar vervoer, betere lonen, vernieuwing van Havana en sommige oude stadjes, meer internetvrijheid, enz...en na de goedkeuring van zo een referendum over het programma zouden ze moeten kunnen stemmen, niet op partijlijsten, maar op projectlijsten...diegenen die in 't verleden niet voor betere wegen gezorgd hebben, zouden zo kunnen worden afgestraft en eerlijker en krachtdadiger mensen zouden zo een kans krijgen om een project te mogen dirigeren. Meer uitleg over die reis vindt je onder de categorie 'reizen' op m'n blog. Je kan er stressvrij leven , er is veel ruimte voor cultuur en gezondheid en onderwijs, iedereen is er goed gekleed en gevoed, maar breed hebben ze het er niet...integendeel, over het waarom daarvan ga ik hier niet uitweiden.Wat nu Che zelf betreft. Naast het waarom iemand een mening verkondigt ,is ook belangrijk welke de omstandigheden op een bepaald moment in de geschiedenis zijn.De persoonlijke en de collectieve omgeving. Che was een idealistische doctor die de ellende in Zuid-Amerika zag (zie film Motorcycle Diary) en besloot er iets aan te doen...in Cuba hielpen de guerilliatechnieken mee om de macht te veroveren, maar in feite loopt een echte sociale revolutie in idealer omstandigheden anders en zijn die omstandigheden zelden ideaal. Voor een echte revolutie heb je niet alleen een materiëel ontevreden, maar vooral een heel bewuste massa en een onbaatzuchtige voorhoede nodig, die zich dermate overtuigend organiseren kan, dat ze de steun van leger en politie meekrijgt. In Cuba liep het anders...en Che ondervond eerst in Afrika en daarna in Bolivië dat het eiland Cuba de rest van de wereld niet was. Hij heeft zijn overdaad aan geestdrift voor de zaak met de dood bekocht. Op de puinen van elk sociaal experiment groeien toch nog altijd inspirerende bloemen en één daarvan is hij. Maar...in de politiek is het fout van een goeroe te koesteren, men doet er beter aan te leren van eenieders foute inschattingen. Over Che in Afrika heb ik daaromtrent nog een goed boek liggen, hopelijk heeft de zoon van de oude Kabilla, oud strijdmakker van Che de omstandigheden in het Congo van nu beter door, hij zal die ervaringen van vroeger nog nodig hebben. In een land als Congo is het bovendien niet genoeg van het verleden te begrijpen, men moet ook weten van welke imperialistische tactieken van

diverse landen men de speelbal is en vooral...en dat ontbreekt...de opbrengsten van de grondstoffen voor de eigen bevolking gebruiken. Voor linkse revolutionairen stelt zich niet zozeer de vraag hoe ze naar het communisme kunnen overgaan, want dat woord betekent gewoon dat men zonder privé fabriekseigenaars gaat produceren en verdelen, en bovendien zonder een systeem van loonarbeid en handel...en dat is in een complexe economie als de huidige objectief maar heel gedeeltelijk en subjectief nog niet haalbaar. Indien het systeem van kapitalistische monopolievorming zichzelf verder blijft ondergraven, zal er wel een sociaal of socialistisch tussensysteem moeten komen, waarbij het gros van de gigantische ondernemingen overheidsbezit zullen moeten worden. Voor wat betreft de miljoenen grote, middelgrote en kleinere ondernemingen zou het maken van beleidsplannen van de overheid tot teveel burocratie leiden. Waarom Cuba het Chinese socialisme niet als tijdelijk stimulerend voorbeeld neemt...ze nemen het zekere voor het onzekere waarschijnlijk. Ook de Chinese groei daalt momenteel en daar heb je dan ineens de overproductie die niet blijvend kan opgekocht worden binnen een kapitalistisch systeem...recessie, enz... . Eén van de waarheden als een koe van Karl Marx, die de objectieve ontwikkelingsvoorwaarden heel goed kende en beschreef...maar al die subjectieve factoren die een mens tot mens en een maatschappij tot wereldsamenleving maken spelen ook mee op de lange weg van het kiezen voor goede ontwikkeling en het soms wegens het peil van de ontwikkeling van het algemenen bewustzijn, gedwongen zijn om de minst kwaaie weg te kiezen. Daarom zijn het ombuigen van persoonlijke negatieve emoties naar positief gerichte psychologische factoren en het zich vormen van een filosofische wereldbeeld rondom het bestaan als geheel, een MUST in de uitkomst van de toekomstige ontwikkeling van mens en mensheid. Tot daar je vraag over Che, beste lezer, ...zal ik je mailadres op de blog zetten voor als anderen nog bijkomende informatie voor je eindwerk hebben ?18/04/09

De drie laatste taboes Eén ervan, is gelukkig een taboe, de slaapkamerzone; wie heeft daar nu 'affaires' bij. Het tweede taboe, 'hoeveel je maandelijks verdient', voor de fiscus alvast geen taboe en voor ons, onderwerp van veel gedoe. Verdeel en heers, zo zijn we altijd sociaal bedeesd. Waar we het over gaan hebben, het derde taboe, de politieke onpartijdigheid. We zeggen niet op wie of welke partij we stemmen. We hebben wel de mond vol van 'dit is niet goed' en 'dat deugd niet' en die is dit of dat, maar ten gronde leren begrijpen en alternatieven aandragen...dat is zo niks voor ons want we moeten wel weten welke ster welke schoonheidsoperatie laten doen heeft...want onze man begint toch een beetje over onze borsten 'te vallen' of ons vrouw is die niet wat zot van acteur X en rijdt die nu niet met een Jaguar ? Politiek is na prostitutie de enige stiel waar je geen diploma moet voor hebben. Als autodidact kan je er heel bedreven in worden als je het sociale echt tot zijn recht wil zien komen. Asociale 'bekwame' politiekers zijn er al genoeg. Het spel gebeurdt nog volgens de regels van hoe de Romeinen dat twee milleniums geleden zagen...ondanks de mogelijkheden van de moderne telematica en de moeilijkheden die een te groot aantal partijen met zich meebrengt. In India heb je een 300-tal partijen, zou men de mensen daar niet beter op projecten laten stemmen (wonen, voeding, transport,...)en hen vooraf het te volgen programma bij referendum laten goedkeuren (afschaffing kasten, voldoende voedsel voor iedereen...) ? Skynet vraagt me dagelijks via een poll naar een aantal dingen, de Staat zal me nooit vragen of ik wil dat België uiteenvalt (gevaarlijk, zie Joegoslavië) of dat ik wel wil meebetalen voor de schade die een leger van een andere staat in Libanon of de Gazastrook aanricht...of dat de kiesdrempel verlaagd moet worden of niet. Misschien een idee om hierrond een politieke formatie op te starten. Kandidaten met asociale baatzuchtige bedoelingen gelieve zich te onthouden. Nee, wij geven kritiek, maar houden ons op de vlakte, we laten niet in onze kaarten kijken. Het is natuurlijk gezond om niet onnodig vijanden te maken, maar het zou wel eens kunnen dat we toch meer en meer gedwongen zullen zijn om openlijk op te komen voor standpunten die de wereld van ecologische en financiële rampscenario's kunnen behoeden. Dan moeten we bij gebrek aan een futuristisch alternatief op korte of langere termijn wel opteren voor de één of andere kritische partij die niet aan de rechterzijde van het politieke centrum zal te vinden zijn en namen durven noemen. Het wordt ons al van op school aangeleerd...zien wat je zegt en schrijft, want die leraar godsdienst en die leraar geschiedenis denkt zo en zo. Dan zoekt men werk, als dat bij de overheid is, zit die mens in de jury bij die hoek en die bij een ander. In de privésector maak je je niet echt geliefd als je op die of die lijst gaat staan...en wat zullen de buren wel denken als je zus of zo... . Wie weet is het voor het verkrijgen van een sociale woning of het gaan in een home ook al niet belangrijk voor welke kleur je sympathiseert. Tot daar deze lezing, je doet er maar iets mee, mocht je dat nuttig achten. Voorstander van politieke programma's die je zelf kan bepalen. Een voorbeeldje : de eerste van mijn talrijke links naar meestal alternatieve ideeën mensen en groepen. 21/04/09

Geweten, economie en sociale noden Klasjes met meer dan 30 peuters, zou U er alleen willen voorstaan ? Ze bestaan in ons land, af en toe wordt er een hulpje vrijgemaakt. Wanneer er geen geld meer is om degelijk onderwijs te verschaffen, moet men het onderwijs dan opdoeken ? Er is nood aan voedsel, is het niet gewetenloos van er niet te produceren omdat de hongerigen niet koopkrachtig genoeg zijn ? Waarom geen duidelijke voorwaarden stellen aan regeringen die hun eigen bevolking laten terroriseren ? Mensen blijven ontslaan wegens het feit dat een deel van de koopkracht op de beurs en teveel in bepaalde beurzen is verdwenen, kan ook al niet blijven duren. Als ze dan toch geld genoeg hebben om te verspelen, dat ze dat maar naar de koopkracht van de gewone man laten gaan. En die gewone man...hij aanvaard de situatie, de vakbonden zien toe en wachten af...het is krisis...en daar is niks aan te doen wordt er gezongen terwijl de wereldleiders dikwijls genoeg samenkomen, maar dan wel ter wille van de speculatie niets doen om de loonverschillen tussen de rijke en de arme wereld te niveleren. Het is eigenlijk een trieste situatie : de mensheid heeft het ver gebracht en heeft alle troeven in handen om een aards paradijs te scheppen en zie welk een bedreigingen op haar afkomen ! Alle mogelijke nationalisten die hun eigen van hun land willen afscheuren heeft men bewapend , de gewetenloze saga van de Tamiltijgers als recentste actuele voorbeeld. De wereld wordt verondersteld van één natie te worden, waar iedereen met mekaar kan samenleven en toch lijkt hij uit mekaar te vallen omdat politieke leiders van economisch bevoorrechte groepen de massa in hun eigen-land-eerst sprookjes doen geloven. De mannen die de verkiezingen in Zuid-Afrika gaan winnen, rijden allemaal in dikke bakken en hebben zwembaden, hemden gestreken door vrouwen die in huisjes met ijzeren dakjes wonen. De oude Nelson Mandela wordt overal bijgesleurd om de eigen politieke kliek te legitimeren. De

politieke karma van vroeger werkt zich nog altijd uit, onder meer in Afghanistan en Pakistan. De vroeger door een deel van het westen tegen de USSR gesteunde Taliban, moet nu ook al door de Belgen, die er niks mee te maken hadden, voortaan oog in oog worden bestreden. De Koninklijke familie en anderen staan al klaar om de begrafenissen een ontroerende nationale stempel van valse eendracht te geven. Hopelijk voor de regeringspartijen, vallen er geen doden vóór de aanstaande verkiezingen. In Eritrea, Ethiopië, Somalië ondergaat de bevolking een ware hel en toch blijft de rijkere wereld de regeringen, als je ze zo mag noemen, ginder geld toestoppen zonder voorwaarden vast te leggen. Enkele miljoenen hier, enkele daar...dan daar nog wat hulpverleners bovenop...met gevaar voor eigen kop. Misschien best een van tactiek veranderen : voedselhulp, zaaigoed... in ruil voor andere regimes en beschermde controle ter plaatse ? Al die mentaliteitsveranderingen, die best bij de mensen hier zouden beginnen, (wij moeten niet alle dagen water en brandhout bijeenzoeken),gaan die er pas komen als de armoede ook hier om zich heen grijpt ? Gaan we dan slim en talrijk genoeg zijn om de noodzakelijke koerswijzigingen via de oude parlementair democratische weg af te dwingen ? Komt er ook bij ons op een dag zoiets als de val van de Berlijnse muur ? Gedaan dan met Waalse of Vlaamse forel in de Gete tussen Hoegaarden en Jodoigne ? Wat zeker is, is dit : het zou zonde zijn, na alle inspanningen om de mensheid vooruit te helpen, dat men sommige takken van de levensboom waarop men zit, verder afzaagt.

De enige alternatieven die dan nog overblijven, als weinigen hun huur nog kunnen betalen; rustig verder blijven wonen...als de landbouw niet meer rendabel is...de boeren gaan helpen zodat er toch eten op de plank komt...en vermits we dan toch in meerderheid thuis zonder werk zitten zelf wat in het fietsenfabriek gaan helpen als je zonder fiets zit of wat voor het telecombedrijf te gaan werken om je adsl-abonnement te kunnen blijven betalen. Is dat het beeld van de toekomst ? Maar alé, het betert toch ook. Er komen hogesnelheidstreinen in de VS, na jaren verwaarlozing van de spoorwegen. Die Obama is alle dagen wel met ook iets positief in het nieuws...die Bush daar hoorden we niks van, Michael Moore krijgt dan toch gelijk, George voerde geen reet uit de eerst honderd dagen voor 9/11...en daarna...ja laten we daar maar over zwijgen, zelfs onder Sadam Husein had Irak er nu beter voor gestaan. 22/04/09

Vrij zinnige humanistische leer Teveel wordt over atheïsten gedacht dat ze geen geloof hebben. Maar een klein gedeelte vindt het leven totaal zinloos. De invloed van het Vaticaan neemt af, een trend die ook de andere grote godsdiensten nog een dag te wachten staat als de gewoontedwang omwille van maatschappelijke evoluties weg zal vallen. Nu we allen meer onze eigen gedachten over spiritualiteit hebben of zoeken, lijkt de taak van de leraars 'zedenleer' er daarom toch niet makkelijker op geworden. Het mysterie van de eeuwigheid uitleggen op een andere dan de klassieke religie of de klassieke reïncarnatie manier ?Misschien maken ze wel gebruik van de zinnige gedeelten van de oude geschriften. Wat zouden ze de jongeren vertellen ? Hopelijk betrekken ze de huidige stand van wetenschappelijke kennis in hun uitleg over het aspect 'eeuwigheid' van het leven...straling, electronen...kan je immers niet vernietigen en ze staan aan de wieg van alle zijn, al sinds de eeuwigheid, nog voordat er een cel of atoom was. Het zou wel eens kunnen dat we,'energie', leven niet alleen via onze genen doorgeven. Niemand weet de hoeveelste bigbang -cyclus de huidige is, of wanneer hij weer in mekaar klapt; net zo min als het uur van het eigen stoffelijk vergaan. Vermits het bewustzijn een energetisch iets is, kunnen we eigenlijk gewoon niet 'vergaan'...alleen van de ene vorm van energie in de andere overgaan...al is dat dan ook 'maar' een soort 'voorlopige' straling met voorlopig geen zintuigen of cultuur meer. Hopelijk kunnen leraren ook doorgeven, hoe niet alleen de samenlevingen maar ook wij zelf als mensen, ons bestaan proberen boetseren. Afrekenen met allerlei soorten collectieve en individuele onzin. Wat betreft de persoonlijke groei bestaan er momenteel een waaier aan initiatieven om mensen tot een soort niet kerkelijke bezinning over het leven te brengen. Ondermeer de mooi gemaakte internet fotoreeksen rond een bepaald thema : landschappen, rozen, dieren, blije mensen, vergezeld van het in vele gevallen wijze en niet misbruikte woord. Eén minpunt, meestal staat daar dan zo een muziekje opgezet, waardoor de boodschap totaal kitscherig of 'onbeluisterbaar' wordt. Vele mensen laten zich een Dagelijkse Gedachte toesturen om wat bij stil te staan...want daar komt het in de eerste plaats op aan...dagelijks tijd vrijmaken om aan alle drukdoenerij te ontsnappen. Vanuit zo een mentaliteit moet het, indien de klas er in geïnteresseerd is, niet zo moeilijk zijn om de sprong van de klassieke religieuze manier van geloven naar bijvoorbeeld Teilhard de Chardin te maken en aan te belanden bij een wereld met een alternatief 'God's beeld. Aangezien de jeugd verondersteld wordt nog met weinig financiële problemen te zitten, zal een leraar 'moraal' zich waarschijnlijk meer op relatieproblemen richten. Moet niet makkelijk zijn. Hoe uit te leggen dat een hele reeks problemen gebonden kan zijn aan de familiale voorgeschiedenis of met de eigen positieve of negatieve reacties daarop ? Hoe de verbanden met de sociale omgevingsfactoren ter sprake brengen ? Het vak 'zedenleer' op zich volstaat niet om jongeren die echt naar diepgang zoeken aan een aantal inzichten te helpen...maar daarvoor zijn er natuurlijk nog de andere vakken als 'psychologie', 'filosofie', 'geschiedenis', 'literatuur'...in zoverre ze al bestaan of ze nog niet naar de achtergrond zijn verdrongen ten gunste van de 'praktische' leerstof. Men kan het ook eenvoudiger proberen aanpakken natuurlijk : themalessen over de zin van discipline, het belang van respect voor mekaars meningen of een rollenspel waarin jonge mensen leren van een aantal standpunten te verdedigen. Denken jonge mensen wel na over bijvoorbeeld 'abortus' of hoe voelen ze zich bij de pornoficatie van een deel van het aangeboden 'entertainment' ? Hoe staan ze tegenover de verschillende soorten vormen van samenleven ? Het moet geen makkelijke opdracht zijn om jonge mensen daarover aan het woord te krijgen, vermits de vorige generaties daar in meer of mindere mate ook al niet in uitblonken. Misschien is een les geven rond alles wat met 'partnerkeuze' te maken heeft een makkie... of een les rond de seksuele liefdebeleving in een relatie er één die altijd in hilarische toestanden uitmondt ? Laten we maar voor al onze soorten opvoeders duimen en hopen dat ze er soms meer van bakken dan wij. Octo 23/04/09

http://bloctaafblogartist.webs.com main translations

http://talespoemsessays.blogspot.be artblog based on writings

Present Stage of the world-cd

*Niet uitgebrachte cd-compositie van Frank L., tekst octo (als ik hem weer op spoor kom, zal ik vragen of ik de door hem gecomponeerde muziek op de filosofisch verzet blog mag zetten…de woorden zijn door hem gekozen uit een meer dan twintig pagina's tellende analyse, over een aantal lessen die ik meen dat de geschiedenis ons geeft, en was oorspronkelijk bedoeld als info voor enkele politiek geïnteresseerde mensen in het buitenland, vandaar dat ie in 't Engels geschreven is) Ik kreeg de door hem gemaakte cd toegestuurd, de dag na een mislukt aantal stakingsdagen; wat een oppepper ! Prachtige eigentijdse muziek, die in onze schuiven blijven liggen is.**1.instrumentale intro*2.consciousnessHow can we learn to be more assertive (weerbaar) in a proletarian way ?By taking intrest in philosophy, politics and history.By studying our concrete living conditions, where we work and live.By realizing that the emotional and psychological problems we are all confronted with, are being agravated (verergerd) by the current (huidig) system of production.That 's what real ideology is all about It's a kind of spiritual matter that has little to do with the classic ideology of religion…interpretated in a conservative wayHuman beings can get a lot of energy of being conscious of these things or they can make them sick*3. Lessons from HistoryIt is all so embarrasing (compromiterend, ambetant)*4. Present Stage of the WorldIdeology is a way to understand lifeConsciousness is born from practical experienceLeading to theoretical thinkingPolitics is a matching example of thisSometimes illusions are necessary to get back On the road of realismThe same laws that guide history can also be found in our own emotional, psychological and intellectual development.The present stage of the world has consequences on our global living conditions Our first task is to understand the process of evolution :The preservation (behoud) of the world*5. Back to life : instrumental*6.Dashboard Life, the real filmTo preserve your world today Educate yourselve and others Find your inner calmResolve your relation problems in a human wayThink before you speakAnd every fight against colleagues, family, friends and lovers, is energy that cannot be used against the real exploiters*7.Flatfields :instrumental8. Public opion :instrumental Octo & Frank L. eind twintigste, begin 21ste eeuwVOOR WIE DE PRESENT STAGE OF THE WORLD IN CIJFERS EN TELLERS WIL VOLGEN : http://www.worldometers.info/

De politieke carrière als investering Al verspreidt de media soms wat mist over 'onze' energie, die in de handen van de zuiderburen zou vallen, (de gewone Fransman heeft daar ook niets over in de pap te brokken)…over de verloning van de politieke kaste is ze vrij open en bloot. Al werd de altijd als prachtexemplaar voorgestelde Europese lijstrekker voor de CD&V (met zijn ontelbare cumuls in beheerraden) in het weekend nog uitgebreid gecoverd, één van onze grote kranten, die nergens politieke conclusies trekt uit wat ze schrijft, pakte uit met een uitgebreid verslag over de inkomens van onze verkozenen. Wij leven in een land waar men nog niet zo lang geleden 2 miljoen Euro ontslagpremie betaalde voor een ex-ceo van onze nationale (hopelijk) spoorwegen. De man kreeg daar bovenop nog een prachtige plaats aan het hoofd van de CDV-Oost-Vlaanderen en 80.000 Vlamingen stemden op hem. Inmiddels is hij minister. Is een grote groep onder ons echt in een bepaalde fase van hun ontwikkeling blijven hangen,of worden de verkiezingen vervalst ? Kinderen kan men nog wijsmaken dat fabrieken ook 's nachts moeten blijven doordraaien omdat anders de machines stukgaan of dat leiders geweldige toplonen moeten hebben omdat ze anders het risico lopen van omgekocht te worden…zo zitten de huidige samenleving en de morele normen dus niet in mekaar. En dat zou dus de schuld zijn van 'onze' normvervaging ? Dat gaat toch maar voor een klein gedeelte van 'de' kiezende medemensen op…zou je denken…en toch blijven de zich verrijkende klieken aan de macht. Is dat omdat er altijd net vóór de verkiezingen altijd toevallig schandalen rond topwielrenners gelanceerd worden (zie de zogezegd Gezond Verstand Partij die al langer het grote gelijk en het vel van de toffe, maar weer domme T.Boonen en zijn ploegleider wil…of is de meerderheid onder ons 'volk' ook tof en dom of op 'handige' lieden en suksesstories van *handige 'sjaggelaars'* verzot ? Of speelt ons a-politiek willen zijn en ons foert-stemmen ons gewoon parten ? We zullen na de verkiezingen misschien moeten vasstellen dat wanneer het 'volk' gesproken zal hebben dat dat dan gekozen zal hebben voor partijen die dat 'volk' in twee of drie stukken wil kappen…terwijl de overgrote meerderheid van de Belgen dit eigenlijk niet wil…probeer dat soort democratie maar eens te begrijpen. In de overgrote meerderheid van de landen van de wereld slaagt men er in om met verschillende 'volkeren' eensgezind samen te leven…godsdienst en politiek hebben het recht niet om de mensheid in 'volkeren' op te delen en zoals de Zwitserse militaire industrie die de eerste drie maanden van dit recessiejaar voor 136,9 miljoen Zwits.frank naar 54 landen wist uit de voeren (18°/o meer dan begin 2008). Ons land was de derde grootste afnemer. Ons land wordt geleid door de onbaatzuchtige heren en dames waarvan hoger sprake. Totdaar dit artikel, zodat U nog even volgende links over de ernst van de situatie kunt doornemen : over hoeveel de toppolitiek verdient.

Paramilitair extreemrechts in Centraal Europa !Weer een stapje achteruit met de wereld. Niet alleen elementen die van zichzelf denken tot de linkerzijde te behoren en in 2008 al meer dan 1100 auto's in brand hebben gestoken, zorgen voor nodeloos geweld dat de gewone mens vervreemd van elk zinnig verzet. In Tsjechië en Hongarije blijkt de jacht op zigeuners zoals ten tijde van het bourgeoisfascisme van de nazis weer te zijn opgedoken. In die mate dat zigeuners ook al tegenmilities vormen. In Tsjechië noemt één zo'n extreemrechtse paramilitaire groep zich 'extreemrechtse arbeiderspartij'. In Tsjechië noemt één zo'n extreemrechtse paramilitaire groep zich 'extreemrechtse Arbeiderspartij', dezelfde leugen als destijds in de afkorting van NSDAP van de nazis misbruikt. Alsof dat nog niet genoeg was, is er ook een grensconflict tussen Kroatië en Slovenië in de maak en is Kosovo is nog altijd niet erkend door Servië. Normaal gezien zijn het altijd een aantal jonge of oude heethoofden en verzuurde jonge en ouderen die geweld steunen als middel om grensproblemen (schijnproblemen) op te lossen. Niet alleen in Centraal Europa steken oude barbaarse methoden het hoofd weer op. Het 'democratische' Israël en Palestina hebben nooit iets anders gekend en slagen er nog altijd niet in van één gebied te vormen. In de zogezegde jonge democratieën in Afrika of Thailand en vele andere landen gaat men na elke verkiezing over tot moorden en plunderen onder het masker van etnicitieit of religie of omdat je tot een politieke groep behoort. Onder het mom van nationale 'democratische verkiezingen' komen de grootste schurken hun termijn uitdoen. Hoog tijd om de wereld als één land te gaan regeren met een aantal programmapunten die het programma van de rechten van de Mens op een planetaire schaal kunnen verwezenlijken. Je kan het programma al op het internet lezen en er voor stemmen of jezelf opgeven als kandidaat voor één van de projekten-drietalig programma op http://bloggen.be/conscience2008

Benieuwd of SPA verkiesbare plaatsen geeft aan SPA-rood De procedures om jezelf als SPA-lid verkiesbaar te stellen voor de verkiezingen van juni lopen reeds. Zal de Spa de leden die bij de jongste verkiezingen met bijna 34%(in Antwerpen bijna 60%)voor een andere voorzitter dan Caroline Gennez kozen, toelaten op de lijsten en enigszins op verkiesbare plaatsen zetten ? Welke gaat de reactie van de professionele politici binnen de SPA zijn op het boek van SPA-boegbeeld Eric Debruyn dat in maart dit jaar uitkomt ? Zal er langs deze weg dan toch iemand met andere politieke voorstellen in het (Vlaamse)parlement geraken nu de noodzaak van staatsinterventie in 2008 na de euforie van het neoliberalisme werd aangetoond ? Tijd voor een interview, want de klassieke media doen alsof hun neus bloed. Politici als Dedecker JM, destijds oppositionele figuur binnen de VLD werden voor minder te pas en te onpas opgevoerd. Onder dit vriesweer met zijn charmes en akeligheden gedijt ons landje in de ogen van wat we zien en lezen in de media, nu een nieuw premier met al reeds de nieuwe superlatieven toegedichte eigenschappen 'het roer' heeft overgenomen. Graag hadden we meer gehoord over echt fiscaal rechtvaardige maatregelen en over overheidsgeld om banken te redden maar dan op een manier waarop de belastingbetaler ook iets te zeggen heeft. Voorlopig is het wachten op een veroordeling van de aanval van Israël op Gaza en op een initiatief om te beginnen met Oost-Europa de lonen in alle sectoren te' *verwesteuropatiseren*'...die van Bekaert die hun nieuwe machines bewaken voordat ze naar Slovakije zouden kunnen worden getransporteerd, zullen het graag horen. Wachten is het ook op wat de minister van buitenlandse zaken nog wel alleen kan beslissen en wat de reactie van de werkende en werkeloze of studerende en gepensioneerde kiezers gaat zijn op wat er na het 1929-effect van 2008 nog allemaal op economisch gebied te verwachten zal zijn. Ondertussen schrijven niet verkozen mensen van allerlei partijtjes of groepen of alternatieve media verhelderende artikels over wat er in de wereld gebeurd en bracht vrt-Canvas terzake gisteren een boeiende reportage over de enorme energievoorraden op de bodem van 'onze'oceanen...in zoverre daar in de toekomst ook niet gevochten gaat worden. Een mens zou zich gaan afvragen of die voorraden niet best 'geïnternationaliseerd' zouden worden. Indien er ergens in het universum een beschaving bestaat die dat wel heeft gedaan, zal deze zeker alle oorlogen en armoede hebben overwonnen. ..en zal deze in het besluitvormingsproces dat daar naar leidde ook ooit eens vernieuwers hebben toegelaten. Bedankt voor de aandacht in 2008 en op naar een 2009 met een beter einde, want zoals U wellicht ook al opgevallen is, de ploerten der aarde beslissen altijd tot oorlog na een opening van Olympische Spelen of een jaareinde, waar mensen altijd op beter gaan hopen.

Oorlogsverzet in Israël zelf uiteengeschoten Het internet biedt de mogelijkheid om naast de klassieke berichtgeving die we hier in het Westen ontvangen, rechtstreeks in contact te komen met inwoners van oorlogsgebieden zelf, in dit geval oppositionele antiöorlogsgroepen in Israël zelf. Rudi Vranckx van de VRT zal er misschien lang na de oorlog verslag over uitbrengen, maar het is nu reeds dag na dag mogelijk om je over de toenaderingspogingen tussen Arabieren en Israëlieten en de houdingen van de vakbonden in Israël te informeren. Boeiend hoe men de eigen inwoners onderdrukt om ten oorlog te kunnen gaan. De oppositionele groepen in Israël hebben niet alleen een gedegen kritiek op hun onverantwoordelijke regering en ook op Hamas, ze hebben ook voorstellen om de problemen van het midden oosten eindelijk van de baan te krijgen. Alle leiders van oorlogvoerende landen en anderen reizen weer over en weer om de zaak weer op te lossen en binnen een paar weken is het de beurt aan de nieuwe USpresident met én een Arabische én een Hebreeuwse voornaam om vooruitgang te proberen boeken...maar blijvende vooruitgang is verbonden met economische vooruitgang...en daar knelt het schoentje...vandaar dat de kritiek van de oppositie in Israël tegen de eigen regering en haar rechts-extremisten en tegen Hamas en de PLO zeer terrecht is. Neem op tijd afstand van het neo-liberalisme. Hebben wij door onze 'koopangst' de crisis veroorzaakt ? Een bijdrage over de vraag of er een verschil is tussen onderconsumptie, een liberale term (niet genoeg (kunnen)kopen) en overproductie (een linkse term). Overproductie in de zin van dat er niet genoeg geld is om terug te kopen wat we hebben geproduceerd. Een bijdrage over waarom de aanpak van Keynes(staatsinterventionisme) een kans kreeg na de oorlog**.** Kan de overproductie opgelost worden als de Staat ,al geld pompend in de economie, die overproductie opkoopt ? Trouwens dat geld wordt momenteel vooral gebruikt om banken en bedrijven te redden en riskeert dus weer op de beurs in rook op te gaan. Een openbare bank met rigide regels zou een hoop klanten kunnen hebben de dag van vandaag. Partijen die winsten van multinationals rechtvaardig willen belasten, waar zitten ze, waar blijven hun kiezers ? Zou het geld als het naar onze koopkracht vloeit wel het overproduktieprobleem kunnen oplossen ...of is er structureel nog meer aan de hand ? Wat met de contradicties dat de mensheid momenteel een productiecapaciteit heeft als nooit tevoren in de geschiedenis en er toch fabrieken moeten sluiten terwijl niet eens aan de vraag op wereldgebied kan worden voldaan...omwille van die economische term 'overproductie' dan nog, niet omwille van de technische productiecapaciteit ? Welke zijn buiten oorlogsvoering de alternatieven om de winstvoeten te herstellen ? Hoe zal de geschiedenis oordelen over al die dingen waar we nu als mensheid echt beschaamd zouden moeten om zijn...vanwege ons onvermogen om ons voldoende te interesseren om te begrijpen wat er aan de hand is...om te beginnen. De veroorzakers van oorlogen en economische rotzooi wordt heel weinig in de weg gelegd. Dat alles maakt het zicht van de wereldwijde slachtoffers des te ondragelijker...voor sommigen althans, we kunnen ook doen of onze neus bloed. 6/1/9

Dodendans voorhistorische marionetten Net zoals het leven van eenieder dat hier rondloopt een bepaalde bedoeling heeft en de zin ervan afgemeten wordt aan ons levensverhaal en dat van anderen, net zo probeert onze collectieve voorgeschiedenis ons duidelijk te maken welke krachten echt menselijke vooruitgang dienen en welke krachten uit het verleden ons gezamenlijk ten gronde zouden kunnen richten. Net zoals een kind dat mishandeld werd geen nut ziet in de agressieve communicatie van de mishandelaars, zo heeft de mensheid ook geen boodschap aan de uitleg van oorlogsstokers. Hun uitleg stinkt en is gebaseerd op vergiftigde logica. Zij die de zwaarden tot ploegen willen omsmeden staan eens te meer te roepen in de woestijn, alhoewel, indien er daar een referendum zou worden over gehouden, ze een absolute meerderheid zouden verwerven. Diegenen die aan de touwtjes trekken van de wapenproductie en wapenhandel, trekken ook aan de touwtjes van het merendeel der regeringen die dan weer aan onze touwtjes trekken. Zo komt het dat er alle dagen zonder verzet nog meer wapens en munitie en vlieg-en andere voertuigen voor oorlogsdoeleinden geproduceerd worden...elke dag leuk naar het werk. Van die deze week nog gebruikte bommen die in kleiner bommetjes uiteenspatten en tegelijk uranium verspreiden zal je niet lang leven als je ze moet maken. 'Conscience', bewustzijn, geweten...om het hebben van een lifestyle gewoon begraven en vergeten. Daarom gingen soldaten naar Irak, het is niet alleen de fout van *ondermarionet* Bush. Daarom zijn werknemers in Gaza en in Libanon en Israel de slaven van diegenen die het overheidsgeld of het geld van de olie beheren. Hoe gaan ze het solidair leren zijn met hun eigen klassegenoten leren ? Zie ze marcheren, chargeren, dansend hun eigen dood tegemoet. Boeren, arbeiders, winkeliertjes, vrouwen kinderen, niets is hun heilig...vleesgeworden ontheiliging van alle waarden...alles in dienst van hoe ze een minderheid superaandeelhouders decadent rijk kunnen laten blijven. Onnodig ze te vervloeken, ze vervloek hun eigen wel dag na dag en de rest van hun

dodendansleven. Naast de oorlogen die al bezig zijn, worden de volgende al voorbereid zoals niet alleen het recentste voorbeeld in het midden-oosten leert. De premier van India heeft zijn verslag van de Mumbai-aanslagen klaar en zegt bewijzen te hebben voor een rechtstreekse en onrechtstreekse betrokkenheid van een deel van de beruchte Pakistaanse geheime dienst en andere delen van het staatsapparaat. Heeft de Indiase elite die net als Israël wel *atoombommekes* mag maken al voorstellen gekregen van de CIA om Pakistan samen aan te vallen indien het de Taliban niet kan uitschakelen ? Alle niet-Nato hulp zal wel welkom zijn want er gaan toch enkele Nato-leden gaan dwarsliggen indien Pakistan op de grensoverschrijdingen van de NAVO gaat reageren. Hoe zal het van vanalles verdachte maar toch massaal in zonneënergie investerende Iran dit jaar aangepakt worden en op de berekende waanzin van Israël reageren ? De monsters tekenen hun plannen verder uit en vegen hun voeten aan het feit dat energie opwekkende atoomcentrales bombarderen voor duizenden jaren radioäctieve ellende met zich meebrengt. De monsters kunnen dit blijven doen omdat ze niet op voldoende assertiviteit, tegenstand, verzet…stoten…in Zuid-Amerika lijkt dit te veranderen en misschien raakt de gewone mens uit de Westerse landen met hun rijke sociale ervaring wel uit zijn Bruto Nationaal Product-betovering terwijl Afrika de dagen afteld waarop het zich van zijn monsters kan bevrijden en eindelijk aan zijn echte toekomst beginnen kan. Talloze mind-controlers moeten nog worden geneutraliseerd, kunnen dat worden indien steeds grotere groepen ,bijna gratis werkende slaven doorhebben dat hun praatjes over godsdienst en vaderland en om ter goedkoopst werken hen wurgen. Zeg nee tegen de afbouw van de vooruitgang die de mensheid al met veel bloed en tranen wist uit te bouwen. Neen tegen scholen die worden gebombardeerd. Indien het imperialisme de gewone mens weer kan verarmen en verder ontmenselijken qua kultuur en denken, zal het ons weer nog meer oorlogen kunnen injagen…op tijd de nodige 'zetjes' geven en weerbaar blijven om het af te remmen of in een nieuwe vorm van samenleven om te zetten 07/01/09 want er is meer nodig dan de volgende mij door een vakbond toegestuurde advertentie :Manifestatie aan de Israëlische ambassade – vr 9 januari 2009 – 12u30 – avenue de l'observatoire 40, Ukkel Nationale manifestatie – zo 11 januari 2009 – 14u - zuid-Station, Brussel -Stop de slachting in Gaza ! Het stilzwijgen doodt! Stop het embargo tegen de Palestijnen Stop het geweld tegen alle burgers-**s**top de straffeloosheid-Opschorting van de akkoorden EU - Israël**Deze oproep gaat uit van**: 11.11.11. Alliance for Freedom and Dignity, Artistes contre le Mur Assocation Belgo-Palestinienne, CADTM, CNAPD, CNCD – 11.11.11, COCAB, CODIP, Collectif Présence Musulmane Belgique, Communauté Palestinienne de Belgique, Génération Palestine, Groupe Palestine – Santé, Intal, Ligue Islamique Interculturelle de Bruxelles, LSP-PSL, MCP, MIR – IRG, Oxfam Solidariteit-Solidarité, Oxfam Wereldwinkels, Présence et Action Culturelles, PJPO du Brabant Wallon, PVDA-PTB, Solidarité Socialiste, Une Autre Gauche, Vlaams Palestina Komitee, Vrede vzw http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

Lot & Tol en kinderen Thermisch lang ondergoed maken voor alle arme bibberende mensen in koude landen, dat zou pas zinnig zijn. Maar nee, er is voor Wallonië een bestelling van wapens voor het Iraakse leger binnengekomen. Nog iets wat ik gisteren vreesde en waar ik gisteren ook over schreef, kreeg ook al een negatief verlengstuk : raketten worden nu vanuit Libanon op Israel afgevuurd. De machtigen vinden het dus nog meer nodig van voor de verdere achteruitgang van het lot van de mensheid ons de tol van het geld ophoesten voor verkwisting en vernieling te laten betalen. Het hoeft niet ons lot te zijn dat conflicten escaleren of meer en meer ingenieurs enz . werkloos worden in een wereld met nog zo veel te bouwen. Gisteren toonde Canvas een prachtige documentaire van Kim Longinotto (Hold me tight, let me go) over kinderen met agressief en onhandelbaar gedrag waarvan men op drie jaar tijd andere jonge mensen van maakte. Per kind werd ongeveer 2,5 personeelslid ingezet en zelden heb ik mensen meer om hun inzet en aanpak kunnen bewonderen. Dát is de weg vooruit voor de mensheid. Investeren in mensen en voorkomen van ellende. Nu investeert men in steeds meer oorlog en ellende. Ik weet niet of hier ook vrijwilligerswerk aan te pas kwam, maar ik hoor de wettenmakers al in koor roepen dat daar geen geld voor is. De kinderen leken aanvankelijk totaal hopeloos veroordeeld tot het vervallen in een patroon zoals ze dat misschien gedeeltelijk hebben overgeërfd en een patroon dat ook duidelijk door hun negatieve ervaringen met de buitenwereld bepaald was. Hun vocabulaire kende alle lelijke woorden die de boulevard cultuur onze kinderen aanleert en alle termen die je moet roepen als je een ander aanvalt. Toch leerden het merendeel van hen zich te uiten en gingen ze anders communiceren en werden ze blijer door de dingen die men hen aanleerde. Werk genoeg aan de winkel dus ook voor al die andere, rechtstreeks door oorlog getraumatiseerde kinderen die vaak al decennia niets dan waanzin hebben gezien. Keep on producing the bullits oh dear stockholders (aandeelhouders), bijna schreef ik 'ashholes', dus ook bij mij dreigt de invloed van de echte Big Brother zich al eens te uiten. We moeten ons niet alleen in onze persoonlijke leefwereld leren uiten, al ons iets dwarszit er over praten ; ook in onze sociale interakties kunnen we ons een mening leren eigen maken en die leren verdedigen en er in het verlengde ook steeds meer nefaste politiek mee leren veranderen. Anders blijven we vrijblijvend ter plaatse trappen terwijl alle achteruitgang over onze hoofden wordt beslist . Laat ons bijvoorbeeld eens een videoboodschap maken voor alle Bin Ladens en Bushen en trawanten en hén waarschuwen dat WIJ aan HUN iets gaan doen als ze met hun rotzooi verder gaan…en die kans zit er dik in ! 8/1/2009

Mail van Bush in mijn mailbus : De dag van vandaag circuleren er een aantal protestmails allerhande telkens het op de wereld de spuigaten uitloopt. In de wetenschap dat de wereld bijna klaar is om zijn bevolking in belangrijke kwesties als oorlogsvoering of wapenproduktie een stem te geven, liet ik me uit sympathie voor de initiatiefnemers van dit kinderschoenprojekt in directe democratie, verleiden om te protesteren tegen de steun van de VS aan wat er in het slachthuis Gaza gebeurdt en zond een bericht aan de toch wel zeer lugubere minnaar van het begrip 'vrijheid' in het Witte Huis. De man liet een weinig zeggende mail terugzenden, te druk met verhuizen ?"On behalf of President Bush, thank you for your correspondence.We appreciate hearing your views and welcome your suggestions.Due to the large volume of e-mail received, the White House cannot respond to every message.Thank you again for taking the time to write. "Eigenlijk zou ik hem willen uitnodigen om via de eerste link op mijn blog deel te nemen aan een zeer uitgebreid en in drie talen neergepend wereldreferendum over bijna alle andere rotzooi dat nog van de planeet moet worden geholpen. Misschien eens doen nu hij binnenkort met pensioen gaat. Wat me eraan herinnert dat ik vergeten ben,de eis dat alle oorlogsmisdadigers naar het internationaal gerechtshof in Den Haag moeten, in het referendumprogramma voor het project justitie op te nemen. Ik zou hem willen schrijven, hem al en die ultrarechtse oorlogsstokers rond hem, dat het voorzekers een verkorting van mijn leven en van miljoenen andere bewuste mensen is geweest van al die decennia al die oorlogsellende in de media te moeten aanzien en bijna machteloos moeten te verdragen. Wie denken jullie dat jullie zijn…wel ik zal het jullie zeggen : geen presidenten maar een soort feodale keizers der kiezers die bijna niks te zeggen hebben en die vanuit hun ivoren torens medeplichtig zijn aan het slavenleven dat zeker die paar miljard armsten onder ons mensen hier op aarde moeten lijden. Supermanagers van superwoekeraars en speculanten, dat zijn jullie want iemand met de functie van 'president' zou in mijn ogen veel nobeler doelen moeten nastreven. Voor de voorzitter van een gewone sportclub of

voor de voorzitter van het Olympisch Comité, een landgenoot van die soms dappere Belgen George W, voor zo een mensen heb ik waardering, niet voor jouw stommiteiten op grote schaal. Indien jouw landgenoten echt vrij waren George, hadden ze jou nooit verkozen want weet je , de weg naar de top bij jullie gaat via de voorhoedegevechten van de economische top van de miljardairs en hopelijk laat B.Obama dat nu koud. Michael Moore, diegene die je ooit toeriep dat hij een echte job moest zoeken had het twee keer van je gewonnen, ware hij jouw tegenkandidaat geweest. Belgium

Over de toekomst van betogingen Proficiat aan allen die zijn gaan betogen tegen de oorlog in Gaza zonder zelf vernielingen aan te richten. Bij elke oorlog is het echter doodjammer dat er eerst een oorlog moet uitbreken vooraleer de reactie van de straat op gang komt. Preventieve betogingen met een eisenpakket in de richting van een wereldwijde reconversie van de wapenindustrie en een verbod op de wapenhandel waren echter nog beter geweest...een offensieve strategie in plaats van een defensieve is meer en meer nodig...weten we sinds Vietnam en alle oorlogen nadien.Betogingen worden vooral veel weggedrukt naar een item van weinig belang in de media. We hebben ons zegje mogen doen en de democratie is weer eens gered. Vooralsnog zijn er geen rechtstreekse verslagen van betogingen maar alleen verslagen van veldritten zondagsnamiddag. Mensen mogen niet worden verontrust of aangemoedigd om na te denken over hun wereldbeeld. Een ander voorbeeld zie je bij bedrijfssluitingen : we hebben toch een goeie ontslagpremie gehad er er mag de volgende jaren rustig verder worden geherstructureerd. Wereldwijd dezelfde lonen voor hetzelfde werk eisen hebben we nog nooit gevraagd. Eerst nu komt vredesaktie vzw in het nieuws met al die torenhoge cijfers over de Belgische wapenhandel met ondermeer Israel. Maar er is ook vooruitgang te bespeuren. Vandaag werd bekend dat de staat met zionistische ambities bijna de *atoomindustrieïnfrastruktuur* van Iran had gebombardeerd als de administratie van de Verenigde Staten een beetje meegewild had. Hoe aartsdom kan de politiek van de waanzin zijn en worden ? We zullen ze hun speelgoed moeten afpakken of deze agressieve kinderen 'breken het hele kot af.' Internationale ontwapening op de agenda zetten. Het kan. Misschien door actief aan het politieke spel deel te nemen en te eisen dat er op partijvergaderingen van de partij van je keuze, duidelijke standpunten ingenomen worden over het wegwerken van oorlogen en armoede. In vele partijen zijn het een groepje mensen die daarover voornamelijk niet beslissen, want de kleine monstertjes zoals Brussel Halle Vilvoorde die ze koesteren, vergen alle energie. Zou het teveel gevraagd zijn om verder te kijken dan de neuzen lang zijn...er moet toch wat tijd over blijven om hierover serieus parlementair werk op te starten vermits het grootste deel van de wetteksten toch door advokatenkantoren geschreven wordt. Loont het dan echt niet de moeite om vanuit onze eerder luxueuse positie het politieke apparaat aan te zetten om onze terechte verontwaardiging over al die kinderen die nooit kind kunnen zijn in toekomst gerichte initiatieven om te zetten ? 12/01/2009 http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

Het leven als totaalcompositie ,aan de verdeelde kinderen der natuur Niet -handelen is onmogelijk. Voor ons is het leven een instand houden en doorgeven van genen en tegelijk van waarden als tolerantie, eerlijkheid, spiritualiteit, goedheid...en al hun tegenpolen die nog te vaak in het stadium van negatieve emoties gevangen zitten. Hoe handelen om daaruit te raken ? Vermits ons leven uit een aantal mekaar rakende deeldomeinen bestaat; is de keuze van het handelen zoiets als dagelijks een muziekstuk schrijven en uitvoeren. Voor iedereen is zo'n muziekstuk uniek; gelijkaardig en verschillend tegelijk...en toch wordt het altijd op het moment NU gelijktijdig opgevoerd. De instrumenten zijn al de verschillende decors in ons leven : wij, werk, familie, vrienden, organisaties, gebouwen, velden,... . Iemand kan zelden én tegelijk componist, dirigent en instrumentbespeler zijn. Soms zijn we alleen instrumentbespeler; soms componist; soms dirigent. Allen samen zijn we in beperkte of meerdere mate componist; maar altijd instrumentbespeler...alleen de krachten die ons dirigeren kunnen we maar heel moeilijk vatten. Heel de geschiedenis van de mensheid, vanaf het moment dat de stof overwegend stof was; maar ook al, hetzij primitief, bezield (=met energie beladen); is een poging om vanuit de chaos van 'klanken' te komen tot die symfonie die ons leven zijn kan. De symfonie is al eeuwig in uitvoering; maar haar klanken zijn vaak alleen vanuit gebeurtenissen en stilte verstaanbaar en vertaalbaar binnen ons eigen en naar anderen toe. De noten zijn als de wetten van de materie; de materie die de symfonieën schreef die ons vanuit haar deed ontstaan. Er was veel 'intuïtie' voor nodig om atomen en moleculen zo te doen passen dat ze uiteindelijk tot het ontstaan van ons biologische leven konden leiden...toch werd het niet 'niets' willen zijn en het altijd 'iets' zijn uiteindelijk 'ons' via de reis van straling tot cel enzoverder. Via planten en dieren liet de natuur, dezelfde kracht als van dewelke ons 'wij' gemaakt is, al zien dat ze een groot kunstenaar is. Om de aap tot mens te kunnen laten worden; een proces dat op een bepaalde manier eigenlijk nog niet voltooid is, was er heel veel lawaai en verwarring nodig; net zoals de wijsheid in onze levens ook niet altijd vanzelf komt.Wij moeten nu die symfonie schrijven die de wereld zo veranderen kan, dat meer mensen de kans op een echt menselijk bestaan krijgen...niet alleen in materiële zin. Onder zo'n omstandigheden is het makkelijker om aan de eigenlijke ontwikkeling van ons bewustzijn te beginnen. Ieder zal zijn eigen partituur heel goed moeten leren beheersen... maar zich vooral eerst de notenleer moeten eigen maken : hoe meer mensen kennis en inzicht krijgen in de notenleer van emoties, wetenschappen, geschiedenis...des te mooier zal de uiteindelijke symfonie zijn. Toen men vroeger de boten nog met slaven bemande, gebruikte men de zweep om die mensen doen te roeien. Nu wordt onze cadans bepaald door de dreiging met ontslag. We hebben ons zo neergelegd bij hoe alles in functie van de geldzweep gehanteerd wordt, dat we slaven van het geld geworden zijn en sommigen onder ons zich zelfs spiegelen aan de *superdeluxeverlangens* van onze topmeesters. Als het resultaat van dat leven om te werken is dat er opeens wegens 'depressie' geen huizen meer worden gebouwd omdat niemand geld heeft om er een te betalen, dan gaan we dat vanuit die mentaliteit nog aanvaarden ook...alhoewel we wel de kunde en de middelen hebben om die huizen te bouwen, bij wijze van voorbeeld. De tijd dat onze voorouders dieren of mensen offerden om naar de gunst der 'goden' te dingen; lijkt achter ons te liggen; niets is echter meer waar. Ons altaar van rijkdom wordt nog altijd gevoed met de 'slachtoffers' van oorlog en uitbuiting en honger; die in de meest verpauperde maatschappijen leven. Niet alleen uit het 'onderontwikkeld' gehouden deel van de wereld halen wij onze 'offers'. Ook hier bij ons voelen steeds meer mensen zich minder 'goed in hun vel' in deze door het geld geregeerde samenleving. Het nihilisme groeit, want de burgerij en de godsdiensten en het politieke systeem hebben geen overkoepelende antwoorden op de echte levensvragen. Leraars kunnen daarom ook op steeds minder respect van hun leerlingen rekenen. Het aantal zelfmoorden stijgt en pillenhandelaars doen gouden zaken. Het lichaam geeft vaak signalen van de ziel en wij begrijpen ze niet en hollen naar de apotheek voor dingen die niks met infekties te maken hebben. Op gedurfde inzichten in verband met ons zieleleven en op dingen die echt lichamelijk gezond kunnen maken, rust een taboe tussen mensen in relaties die zich vaak elk in hun eigen loopgraaf ingegraven hebben...en niets van de vaak als 'vijand' beschouwde partner of andere relaties menen te kunnen leren. Onze autowegen zijn overbezet en onze steden verstikken onder die dagelijkse aan-en afvoer. Het openbaar vervoer blijft

duur en onvoldoende uitgebouwd en de stedelingen blijven de auto verkiezen. Wat niet op onze stoepen en in onze bedrijven gebeurd raakt ons te weinig.Veel van het werk dat we doen is overbodig indien de zaken even anders zouden geregeld zijn. Beeld je eens even in hoe een wereld die in plaats van op de geldzweep ; op onderwijs en cultuur zou gebaseerd zijn; er zou kunnen uitzien. Voorwaarde is wel dat we emotioneel klaar zouden zijn om die 'gezelzweep' niet meer nodig te hebben en dat we ons verstandelijk en organisatorisch op zo'n overgang zouden voorbereiden. Vermoedelijk is een overgangssysteem waarin geld op een administratieve in plaats van op een speculatieve manier gebruikt wordt; eerst nog nodig. De telecommunicatie de dag van vandaag; biedt mogelijkheden genoeg om dit allemaal te organiseren...en nu het systeem onder wiens dwang dit allemaal ontwikkeld werd weer eens in een recessie komt; wordt het tijd dat wij ons rechtmatig deel van de erfenis opeisen...en ons eigen alternatief vooropstellen. Weg van de stress en het a*fgejakke*r en het in stand houden van oorlog en armoede, meer in de richting van er voor te zorgen dat alles in de concertzaal aanwezig is om een prachtige symfonie te spelen. Op weg naar lekker gezond eten, propere energie, zinvol werk, iedereen een dak boven zijn hoofd en tijd voor een leven lang onderwijs en cultuur zodat we een beetje dichter bij de zin van ons zijn geraken kunnen.

Waarom is dit nieuws geen t*opitem ?*

Gaza en gasleveringen zijn niet de enige nieuwsitems . De wereld is ontzettend groot en klein tegelijk geworden, tal van onrustwekkende gebeurtenissen krijgen amper aandacht. Dat is sinds 'mijnheugenis' altijd al zo geweest want mensen met veel mediamogelijkheden rondom hen, willen voornamelijk vermaakt worden en daar speelt de media dan op in. Welk nieuws misten we zoal ?In het Nepal van na de omwentelingen die de linkse oppositie aan de macht brachten, boekte men vooruitgang op vlak van gezondheidszorg Volgens recente onthullingen moedigde de legertop moorden op ongewapende burgers aan met medeweten van de CIA. Waarom is dit geen wereldnieuws ? Change ? Yes we hope In Ethiopië verwacht men een nieuwe golf van geweld We hebben natuurlijk gehoord dat de Tamiltijgers bijna verslagen zouden zijn, maar niet van de jacht op journalisten in Sri Lanka. :In Assam, India dreigen allerhande tegenstellingen te ontsporen :

Problemen die inzicht en inspraak belemmeren Deze keer geen bijdrage over de invloed van de media op het wereldbeeld van mensen, ook niet over de levensduurte voor een groeiend aantal mensen, maar over hun persoonlijke leefwereld. De politieke wereld weet drommels goed dat misschien wel ongeveer de helft van de mensen zodanig met hun eigen leefwereld bezig is dat deze groep zich qua politieke keuze niet zozeer op inhoud dan wel op de populariteit van enkele gezichten richt. Hun stemgedrag is eerder gebaseerd op rancune en wisselende proteststemmen dan op een beduidende verandering van het beleid. Enorm veel ouderen bijvoorbeeld, staan in voor de verzorging van hun partners en kunnen zelf niet al te best meer uit de voeten. Ze zijn al blij dat ze hier en daar wat hulp van het sociale netwerk krijgen. Hun geestdrift en de energie om nog wat van de wereld willen te begrijpen maakt langzaam plaats voor een soort apathie in het licht van allerlei kwaaltjes en het naderende levenseinde. De hoop op beterschap na het leven heeft met de tanende invloed van de religie ook een flinke deuk gekregen. De belangstelling voor het soort filosofie dat in de vorderingen van de wetenschap gedurende de laatste twee decennia ook een spirituele meerwaarde ontdekte, kan heel klein genoemd worden. Nochtans zou de levensmotivatie van die groep mensen door een belangstelling in al die dingen een flinke bijdrage aan hun gezondheid kunnen vormen. De berichtgeving overdonderd hen met negatieve gebeurtenissen zonder een flinke portie aandacht voor de onderliggende problemen. Als er niet tal van vrijwilligers zoals de mensen uit Ziekenzorg of de verenigingen voor gepensioneerden en anderen bestonden, zouden deze mensen kompleet vereenzamen. Het sociale leven van het grootste deel van de ouderen staat vooral in het teken van de gezelligheid en infoavonden over hoe de wereld politiek in mekaar zit zijn uitzonderingen. De laag mensen boven de zestig jaar die de mogelijkheden van het internet ten volle benutten is uiterst dun, een situatie die er eerst binnen een tiental jaren anders zou kunnen gaan uitzien.

Ook de relationele problemen van oudere, zowel als jongere mensen, houden hen van de nodige sociale betrokkenheid af. Te vaak worden die problemen oeverloos herleid tot praktische problemen zoals geldkwesties in plaats van te worden gezien als het resultaat van een deel negatieve emoties waar elkeen op zijn manier in meerdere of mindere mate nog zit. Zolang dat allemaal onvoldoende wordt begrepen komt men ook niet toe aan het begrijpen van de eigen verhaallijnen in het leven, kwesties waarvan de wortels ook tot in vorige generaties kunnen teruggaan. Een heel pak Vlamingen heeft zich nog op het persoonlijke, nog op het politieke vlak leren uiten. Een vierhonderdtal jaar geleden werden onze streken onder de knoet van de strenge Vaticaanse leer gehouden, in tegenstelling tot de Nederlanders die het recht opeisten om te 'protesteren' en de bijbel op een kritischer manier te gaan lezen. Misschien ook daarom dat ze ondertussen politiek gezien veel progressiever reageren. Ze zijn ook vaak gewoon spontaner. Een Vlaming die ergens ietwat harde sandwiches of zo krijgt voorgeschoteld, zal die opeten. De gemiddelde Nederlander zou gewoon protesteren en zeggen 'dat die broodjes niet te vreten zijn' bijvoorbeeld en hij zou er andere krijgen. Ons heeft menvoor een stuk binnen de cultuur van het lijden en afzien en de kritiekloze gehoorzaamheid grootgebracht. Ook de invloed van dit soort collectief geheugen neemt gelukkig met de jaren af. Wat er als positiefs in de plaats voor kwam is nog de vraag. Na eeuwen onderdrukking kregen we een zekere welstand en werden we verslaafd aan een aantal bezigheden die de tijd dat we in bewustmakende dingen kunnen steken ernstig hebben aangetast...kijk maar naar de cijfers van de miljoenen soorten computergames die we kochten. Dat kan toch ook niet de bedoeling van het leven zijn, geëntertaind worden van in de wieg tot aan de ...overgang ? Spijtig dat er niet ergens in de Koran of de Bijbel of waar dan ook staat dat de moeite dat men doet om op persoonlijk en collectief vlak een betere wereld na te laten in het mogelijke 'andere leven' niets dan voordeel opleveren zal. Als ezels dienen we vaak precies een wortel te worden voorgehouden voordat we bereid zijn bepaalde stappen in de richting van, in dit geval, bewustzijnsverruiming te doen. Van het leven houden is er een mateloze interesse voor tonen...hoe meer mensen dit beseffen, hoe meer er in progressieve zin situaties en mensen veranderen kunnen. Tot besluit, jong of oud, wordt nooit levensmoe.Octo 14/01/2009

Hillary Clinton 's 'slimme kracht'- op een hoorzitting voor congresleden maakte HC vorige dinsdag 13/01/09 enkele beleidslijnen voor de door haar te volgen buitenlandse politiek duidelijk. Zal de US –agressie afgezwakt worden en zal men zich meer schikken naar de beslissingen van de Verenigde Naties ? Veel blijft voorlopig nog onduidelijk. Ze kiest dan wel voor de weg van de diplomatie, maar sluit niet uit dat militair geweld soms nodig zou kunnen zijn. Als ze daarmee bedoelt dat de avonturen van Israel verder goedkeuring gaan krijgen, zitten de terroristen wellicht op rozen.De nieuwe minister van buitenlandse zaken HC, die de politiek van de republiekeinen ooit als een uiterste rechtse samenzwering omschreef, zal heel erg anders moeten regeren als

ze uit dat vaarwater wegraken wil. Ziet dat er naar uit ? Zal zij haar politiek ook richten op het verstevigen van de geostrategische posities van de VS, die in geval van wereldconflikten en daarbuiten tenminste over het wapen van de controle van de grondstoffen wil blijven beschikken ? Het is meteen al een valse start van de Israëlische aanval op Gaza niet te veroordelen. Wat Israel doet, kan het niet zonder US-steun, en die steun intrekken ziet men Obama & Co nog niet direct doen, omdat daar in het Congres geen meerderheid voor is…bijlange niet. Het minste dat men mag hopen is dat de nieuwe VS-ploeg voorwaarden aan die steun gaan verbinden. Geen meerderheid in het Congres hebben, mag daarvoor geen alibi zijn…gedurende bijna acht jaar heeft de vorige president Bush dat congres aan zijn laars gelapt. Al die officiële tranen en solidariteitsbetuigingen voor de mensen in Gaza gaan geen oplossing voor de problemen in het midden oosten genereren. Ze hebben nu in de VS eens een president die destijds bijna als enige senator tegen de oorlog in Irak stemde…en ze willen hem al voor de kar van al die oude krokodillen in het congres spannen. Voorlopig gaf Clinton nog niet teveel van haar visie op haar intenties prijs en eigenlijk is het weer bang afwachten welke wegen men vanaf volgende week gaat bewandelen. Interessant om nu reeds te weten is dat Clinton en Obama het recht van Israel om zich te verdedigen steunen. Waarschijnlijk hoopt men dat de Gaza oorlog vanaf volgende maand weer geschiedenis is en het oude verhaal van onderhandelingen over een tweestaten oplossing weer boven gesleurd kan worden. Eerst moet de uitslag van de verkiezingen in Israel nog worden afgewacht. Twee Arabische partijen zouden misschien wel eens niet mogen meedoen van de huidige Israëlische regering. Heel deze hutsepotdemocratie van enge dienaars van belangengroepen aldaar is nog maar eens een bewijs dat de moderne wereld niet meer vooruitkan op basis van het soort politiek dat op nationalistische gronden steunt. Achter de schermen dient zo een politiek toch maar de belangen van de bovenste laag van de samenlevingen waarbinnen voortdurend een strijd om economische belangen heerst. De gewone mens in het midden oosten en elders is er het slachtoffer van.Benieuwd kijken we ook uit naar de datum waarop het VS-leger zich uit Irak zal hebben teruggetrokken en wat men met de voor Afghanistan aangekondigde troepenverhoging gaat aanvangen. Tot zover weten we alleen dat er met de drie toplui van Republikeinse signatuur in Irak verder zal worden samengewerkt. Ook van de diensten van de privélegers in Irak, de VS-'huurlingen', zal in tegenstelling tot een eerdere verkiezingsbelofte, verder gebruik worden van gemaakt .Over het dossier Iran blijft de nieuwe 'secretary of state' herhalen dat dit land atoomwapens wil, terrorisme steunt en alle opties tegenover deze staat open blijven. Met betrekking tot Soedan wil men weer onder de mantel van 'humanitaire acties' no-fly zones boven Darfur afdwingen. Hoe dat afdwingen moet gebeuren blijft nog de vraag, maar het ziet er naar uit dat de strijd om invloed in olierijke naties niet aan de 'concurrentie' gaat worden overgelaten. Alle energiebronnen ter wereld ten goede laten komen aan de totale wereldbevolking zit er nog niet aan te komen…als U al een stille hoop in die richting moest koesteren. Centrale vraag blijft in hoeverre de nieuwe bewindvoerders met hun nieuwe aanpak niet alleen het imago van de VS in het buitenland willen oppoetsen in plaats van grondiger koerswijzingen door te voeren. Hetzelfde pad blijven bewandelen zal het terrorisme niet tegenhouden. De armoede in de oorlogsgebieden uitroeien zal daarentegen de steun voor elke soort van fundamentalisme wegnemen. Geld blijven verspillen aan militaire avonturen zal zoals in het verleden even nefast blijven als alle in rook opgegane speculatiegeld op de beurzen…inbegrepen de verliezen van de pensioenspaarfondsen.15/01/09

Zalig 'de' Progressieven…want zij zullen wel eens uit hun spraakverwarring raken. Nog voordat er 'verzet' onder de vorm van socialisme bestond, waren er al progressieven. De leiders van de slavenopstanden, de boeren die tegen de adel in opstand kwamen, de burgerij die de adel een paar honderd jaar geleden van de macht begon te verdrijven , het oorlogsverzet als reactie op het moorddadige imperialisme, dat niet langer meer 'progressief' is omdat het de wereld in steeds meer miserie lijkt te storten…en er aan 'vooruitgang', 'progressiviteit' nog zo een gebrek is. Wat die naamsinterpretatie van de afkorting SPA betreft, kunnen we kort zijn, 'socialistisch' betekent dat ten minste een deel van de grote economische sectoren in gemeenschapsbezit zijn. Dus, kom niet af dat men op zijn ziel is getrapt met een naamsverandering, als men zelf gedurende jaren heeft meegewerkt aan de privatisering van de samenleving…of dat 'progressief' is…eerder een stap terug als je ziet dat de overheid de gebouwen waarvan ze vroeger eigenaar was, nu peperduur moet huren bijvoorbeeld. De enigen binnen de SPA die 'socialist' zijn, zijn die van SPA Rood die bijvoorbeeld terug het recht op klant te zijn bij een openbare bank eisen. Op zich zouden die van SPA Rood niets tegen de titel 'progressief' mogen hebben, maar ze hebben dus wel door dat het door het patronaat gebruikte nationalisme langs die weg ook de SPA tot een vehikel van separatisten dreigt te maken. Die mannen van Vlaams rechts of liberaal rechts mogen dan wel populair zijn in de media, als het op goedkopere energie voor de gewone man aankomt gaan ze steigeren als electrabel een euro teveel moet betalen. En noem ze alstublieft geen 'socialist' want anders komen ze misschien niet in de hemel…ook bepaald geen progressieve instelling, want wie zegt er niet dat de hemel eens ook wetenschappelijk kan worden verklaard of tenminste op een logische manier omschreven, thema waarover ondergetekende ook al vele filosofische pogingen pleegde, teneinde de 'alles voor vlaanderen, vlaanderen voor Christus'-mentaliteit een beetje te proberen ontzenuwen. Jaja, die Christus, de man heeft ons via de interpretatie van zijn woorden en daden niet alleen weldaden gelapt, het weze hem vergeven want het is niet hij die beginnen schrijven is, of het zou dan toch moeten waar zijn dat inspiratie over de dood heen werkt in de vorm van, laat ons het maar even 'heilige geest' noemen. Van op de schoolbanken leerde men ons dat we oneindig goed, oneindig medelijden hebbend, oneindig geduldig en oneindig dit en dat moesten zijn…met als gevolg dat de kinderen die dat echt meenden in veel gevallen een heel hoop miserie over hun kop trokken als die naastenliefde in 't algemeen meestal in dezelfde richting verliep. Het moderne geloof vertrekt eerder van het standpunt dat je ,als je ongelukkig bent, je daar zelf maar iets moet aan doen zonder te gaan flippen als diegene waarvan jij denkt dat hij of zij de plicht heeft van je gelukkig te maken, het niet meer ziet zitten of je niet meer verdragen kan. Wie zijn wij om mensen bij die keuzes te beoordelen of veroordelen ? Iedereen moet maar weten en ondervinden op welke manier hij of zij zich verbeteren of verslechteren kan en op welke manier hij of zij naastenliefde in medevoelen of andere gevoelens omzetten kan, zonder in het oude 'medelijden' te vervallen. Ook die emotionele evolutie heeft met al of niet progressief zijn te maken. Alleen aan jezelf denken kan zich zowel vertalen in, steun aan partijen die tegen meer dan 0,7% ontwikkelingshulp zijn (en die zichzelf ook heel progressief vinden) ,of als echte vrienden in nood zijn,ze met een kluitje in het riet sturen…misschien ben je niet alleen voor hen maar op termijn ook voor je eigen heel progressief bezig als je jezelf niet helemaal op je eigen directe belangen terugplooit. 'Eigen volk eerst, eigen ik eerst', nooit progressief geweest, die gedachte. Men moet natuurlijk niet heiliger willen zijn dan de paus, als die dat al zou zijn natuurlijk, ik denk dat hij even conservatief is als de Dalai Lama, die zich overal te onpas tussen politiekers vertoont en zich ook voor nationalistische karren laat spannen. Kan een Boedha zich omkeren in zijn graf eigenlijk ? Leuk, weer een uitdagende denkoefening waarvan ik U het vervolg bespaar.
16/01/09

Sociale Kinderen in aktie Ze verkochten hele degelijke stiften ten voordele van de Damiaanactie en één van de twee legde heel goed uit voor wat het geld ging worden gebruikt. Een warm gevoel overviel me. Ze bestaan dus toch, kinderen met interesse voor wat er in de wereld gebeurt. Mits aanmoediging van ons volwassenen kunnen we dan toch een generatie lanceren die het internet niet alleen voor entertainment gebruikt. Ik legde hen uit hoe ze via sommige van m'n links al hun potentiële doelgroepen en de mensen die hen daar wereldwijd begeleiden konden bereiken. De tijd ontbrak hen en mezelf om hen uit te leggen hoe die oorlog in Gaza in mekaar zat en waarom alle regeringen en partijen in het conflict er niet in slaagden om de mensen aldaar degelijk werk en inkomen te verschaffen, maar er integendeel wel in slaagden van bevolkingsgroepen tegen mekaar blijven op te zetten. Het had ook geen zin om de 'naamsverandering' bij de SPA toe te lichten of uit te leggen dat de 'groenen' momenteel roder programmapunten hadden dan diegenen die het nog bij de SPA voor het zeggen hadden. Kinderen hebben die eigenlijk geen 35urenweek de dag van vandaag ? Misschien zou ik hun jeugdige geestdrift alleen maar ontmoedigen door het over een belasting op de fortuinen van meer dan 1 miljoen euro te hebben…ze zullen met het ouder worden wel zelf hun besluiten trekken uit het reilen en zeilen in de wereld zeker. Ik vergat hun foto te nemen, maar die is toch al gesafed in mijn eigen 'waves'. 'Indien gij niet wordt als deze kinderen', herinner ik me van mijn opvoeding …en inderdaad, ze hebben nog die gewone spontane reflex van op te komen voor iets wat hen onrechtvaardig lijkt. Ze brachten weer wat verfrissende contacten in onze wijk teweeg. Dat noem ik pas 'de boer op gaan', dat waar onze grote politiekers de mond van vol hebben, maar waarmee ze in de praktijk in het algemeen alleen maar bereiken dat de gewone kiezer tijdens hun verkiezingstochten het verschil tussen al die mekaar bekladdende partijen niet meer ziet. Tussen de verkiezingen door mogen we op onze schermen en in onze kranten proberen uitvissen waar nu eigenlijk nog de wezenlijke verschillen tussen al die bekende politieke Vlamingen zitten. Wat zouden deze kinderen later willen worden, vroeg ik me af. Maatschappelijk werker misschien ? Mensen proberen helpen uit het doolhof aan sociaal veel te ingewikkelde wetten ? Hopelijk worden ze later geen werkloze ingenieurs in de alternatieve energiesector, want al beloofd de hele politieke wereld vooruitgang op allerlei vlak, in hoeverre gaat de graaicultuur van de maximumwinsten geen spaken in de wielen van die en andere toekomstdromen steken ?

Fellow World occupier Jobless? Time to wonder why ? Too much work, always producing more in less time ? Forced into a cruel competition with co-workers, other farmers or businessmen ? You ask yourself why all that war and poverty ? You wonder why a president or head of state can put the war machine in action against the will of the congress, parliament or the population ? You wonder why a party leader against the majority of his party members can go to war ? Maybe you think 'living and working in such a world, that cannot be the meaning of life ? Maybe you cannot see the sense of the work you are doing…and you cannot find another job easily ? You cannot find a political party or trade union that offers you a larger picture of the global situation or solutions …or the ones who real have a valuable opposition seem to be acting apart from each other ? you think that the official education system doesn't focus enough on all those problems and offers no accurate explanation about politics and daily life ? Your social and personal relations do not benefit from all these circumstances. You are fed up seeing certain TV programs, reading some kind of newspapers or you want to stop with certain habits that make your life more negative ? You want to do something about this, starting with yourself. You realize that a human being is not a robot designed to work and you want to come up for yourself and others; because of the fact that the same difficulties arise in other families, with other people in other countries and working units…the same questions seem to touch others in a more awful way, depending on where one lives. You don't need a drug any more to get away from it all. You know that being obsessed to much with negative emotions and with wanting to buy too much stuff can attack your objective judgment and criticism, even your inner evolution as the unique soul you are. In short, you are conscious about a number of things that keep you away from developing a broader consciousness and you realize that you need fellow-thinkers to put all that consciousness in a growing number of people and action. You can make a conscious choice. You do want to get involved in making this a better world without war and poverty and more real happiness, less pollution of all kind . You want a world with less stress at work and at home, more time for reading about the rest of the world and all kind of thing, more time for cultural things . We can experience life in a more complete way. No ordinary idiot entertainment based on sensation with too little inner content. No more shows where there is being taught how to eliminate others in order to see some individual run away with the big money…in order to teach us that such attitudes ought to be our way of life. No false divisions based on race, nationality, religion or economical power. No more that terrible amount of publicity on our TV screens. No more that economical way of life that says 'buy more or there will be an economical crises'. No more war because it provides jobs…no should that business down internationally, no more arms production and arms trade. Only police should be armed. No more media using a part of the truth mixed with lies. No more misuse of the values behind words as socialism, god, religion, philosophy …in order to keep the system of speculating with money and material values in place. It is not the intention of world history to keep the evil that is being promoted in place. Vote for a change, yes you can vote for a political program yourself before in a second round you can vote for the ones having to implicate and control it. You can vote on project lists instead of party lists. Participate on a worldwide referendum : http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

Opgepast, er was weer een eenheidsgevoel Mogen we ons na de inhuldiging van Obama weer, zoals na de Olympische Spelen en Kerstmis aan het kapotschieten van mooie woorden verwachten ? Zuid-Ossetië en Gaza remember. De verwachtingen van de VS-inwoners en de rest van de wereld zijn misschien hoopvoller vanaf vandaag, de vraag blijft of de wereld weer niet het slachtoffer van de strijd om de slinkende afzetmarkten gaat worden in plaats van afspraken te maken die economische en andere oorlogsvoering overbodig maken. Enkele boekentips om dit klaarder te maken ?Jacques R.Pauwels beschrijft in zijn jongste boek over de tweede wereldoorlog hoe vele Amerikanen en anderen destijds sneuvelden door oorlogsmateriaal van Amerikaanse bedrijven, gemaakt door hun filialen in Duitsland. Corporate America raakte verslaafd aan oorlogsproduktie om de winsten omhoog te jagen. This got to stop. Yes, it must. De goeie ouwe Jaap Kruithof heeft het eerste deel van zijn triologie 'Over heerschappij en verzet' af : 'Het imperialisme'. Ook hij hoopt waarschijnlijk dat de nieuwe regering van zijn arrogantie en eigenzinnigheid afstapt. Hij ziet meer in een planetaire aanpak dan in een Europees of VS…standpunt. Ludo De Brabander en Georges Spriet nemen in 'als de NAVO de passie preekt…'een kritische terugblik op de geschiedenis van de NAVO en schetsen in welke mate een nieuwe koude oorlog of andere hypothesen te verwachten vallen. In 't Engels vertalen en opsturen naar Washington misschien ?In 'Iran een cultuurgeschiedenis' van Michael Axworthy wordt niet aan oorlogsstokerij gedaan, maar er wordt eens gekeken naar de zeer bijzondere culturele geschiedenis van die streek waar nog geen 2% van de bevolking het vrijdagsgebed bijwoont en 60% van de universiteitsstudenten vrouw is. Terug naar eigen land waar het boek van Erik De Bruyn 'Rooddruk voor een nieuw socialisme' uitkomt. ..dat zal nog wel voor de nodige heisa zorgen binnen de SPA, na de jongste discussies rond de termen 'sociaal-democratie' ,'progressieven' en SPARood-socialisten. Ook het boek van Peter Mertens 'XXL Stof voor een socialisme zonder blauwe plekken' zal een breed debat openen. Tot slot nog even 'Splitsen, in Wiens Belang' van Norbert

Van Overloop vermelden,net zoals het verbroederende boek voor Vlamingen en Walen van Guido Fonteyn : 'Over de taalgrens'. Aanranders voor communautaire heethoofden. Houdt U meer van info rond celebreties en Bekende Vlamingen en buitenlanders, dan is er voor U ook : 'de celebretysupermarkt' van Hilde Van den Bulck & Sil Tambuyser...bepalen hun lotgevallen onze etische, sociale en politieke kwesties, goed en kwaad ? Al deze boeken zijn echte lentetips van 2009 komen uit bij EPO.

De gevaarlijke, de ideale & de werkelijke wereld In een ideale wereld is de wil van de meerderheid écht van tel. Het is een wereld zonder legers,oorlog en armoede, veel cultuur, tijd voor jezelf...we zijn toch met genoeg om alle werk met ons machines op korte tijd gedaan te krijgen. In een gevaarlijke wereld kan één persoon atoomkoppen doen afschieten omdat nog enkele andere personen of andere terroristen dat ook kunnen. In de werkelijke wereld kan alleen het bontgekleurde, alledaagse verzet van de gewone mens sommige waanzin tegenhouden. Er is natuurlijk nog een vierde wereld, die van onze persoonlijke levenssferen, de knopen met anderen en de tijd die we er insteken of eraan verspillen. We zijn er ook mede door toedoen van het bestaan en niet-bestaan van die drie eerste werelden zodanig mee bezig dat we geen tijd of goesting hebben om ons met het sociale bezig te houden. Al die al of niet overgeërfde knopen tussen mensen kunnen van ons op de duur zenuwzieke, zure, zeurige, zatte, zotte, *zagerig*e zagemeelkoppen maken in plaats van de verwanten, vrienden, verloofden,vrijers, verplegers, vrolijken en vertrouwensmensen die we zouden kunnen zijn. We doen mekaar emotioneel soms zoveel aan zonder te beseffen dat die dingen dan weer moeten helen...bij een beenbreuk is dat duidelijk, bij emotionele dingen minder, als ze al uitgesproken worden. Eigenlijk is die emotionele uitwerking van negatieve emoties tussen mensen wel nodig om wijzer en rustiger te worden, maar men mag niet in kringetjes blijven draaien...zeker niet in een politiek gevaarlijke wereld waar men ons, indien we naar het labiele in plaats van stabiele neigen...zeker in bepaalde rechtse mediazakken steekt. Hopelijk hebben deze laatste minder en minder effect op de mensen. Ik veronderstel toch dat het 'intellectueel ' rascistisch stukje over Obama dat ik gisteren via de Blokbusterblog op de blog van een Vlaams Belang parlementslid las niet meer ernstig genomen wordt bijvoorbeeld. Meer en meer zullen mensen wel verplicht zijn om in plaats van te vereenzamen, mekaar op te zoeken in tijden van recessie. Van een positief effect gesproken. Ik bedoel hiermee niet zozeer alleen de mens als mens, maar ook bijvoorbeeld de arbeiders van Bekaert die een solidariteitsbetoging met andere door 'de crisis' geteisterde sectoren. In het geval van Bekaert is er allesbehalve crisis, alleen veel winst die nog meer winst moet worden door naar een goedkoper Oosteuropes staat te verhuizen. Ik dacht toch dat die ook bij Europa waren, waarom dan geen gelijke lonen verplichten ? Het antwoord ligt niet zoals bij onze *zieleroerselen* in onze onderbewuste wereld (de vijfde, haha)waarvan we soms al eens iets snappen, maar in het verschil tussen de dagelijkse woorden en daden van de politieke kaste...klasse blijf allert. http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

De gevaarlijke zever die U financiert Het zogezegde Vlaams Belang serveerde in haar krant weer een hutsepot van waarheid en gestroomlijnde leugens voor onze brievenbussen. Tekenend is de figuur van Jean-Pierre Coopman, volgens Casius ClayAli the 'pussy of Flanders'. Net als in de jaren dertig het naziregime de bekendste bokser Max Schmeling gebruikte in haar propaganda, doet het Vlaams Blok dat over. Tekend voor deze tijd waarin liberale economen meer en meer de nationalisatie van banken bepleiten en de meeste sociaaldemocraten dat niet zien zitten en het VB erover zwijgt. Het was nog niet genoeg dat op de blog van F.DeMan,parlementslid VB het thema rassenvermenging met een scheef oog bekeken werd, nu doen een aantal andere vedetten van het oude VBlok weer hun zegje. Ook een aantal als de mening van Jan met de Pet opgevoerde mensen zeggen wat U en ik worden verondersteld van te denken. Alle mogelijke, niet ter sprake komende alternatieven voor het huidige regeren worden vermeden, de oorzaken voor de huidige malaise wordt niet in beursmiddens of bij de kloof tussen Noord en Zuid qua lonen en inkomens gelegd, nee alles is te herleiden tot 'de Walen',het inderdaad soms politieke geklungel en die ketterse buitenlanders. Als vertegenwoordigers van een bepaald Vlaams patronaat gaan zij ons eens leren hoe Vlaanderen onafhankelijk kan bestaan en dan nog wem met Brussel...zo is het destijds ook, vóór het uiteenvallen ervan ,in Joegoslavië begonnen. Wij hebben bovendien geen boodschap aan die communautaire haarklieverij die in tal van artikels uitvergroot wordt. Verder blokkeren 'de Franstaligen' de inenting van onze Vlaamsche meisjes tegen baarmoederhalskanker en zo meer. Ook wij willen een gerecht dat functioneert en dingen die mislopen moeten worden aan de kaak gesteld. Verwacht in dat krantje ook geen lofbetuigingen voor wat wel goed werkt, de opgepakte of in het oog gehouden terroristen onlangs. Ook wij vinden dat terrorismelectuur niet mag worden verspreid, maar van ons zal je wel een veroordeling van Israël in Gaza horen, in het krantje wordt zoveel mogelijk gezwegen over het mogelijke buitenlands beleid van de fans van Amerikaans extreemrechts. Het driests wordt men weer als men met allerlei verdraaiingen wil bewijzen dat Europa overspoeld wordt met 'buitenlanders', nooit de exacte cijfers voor België bijvoorbeeld. Een bijgevoegde foto van een appartementsgebouw waarvan een stuk volledig et schotelantennes is bedekt, zodat je geen raam eer kan zien en de illusie van verkankering gewekt wordt, zegt genoeg...dit zijn fascistische methoden !

Wereld Economisch versus Wereld Sociaal Forum Nog voordat Opel om hulp vraagt, schrijven de premiers van dit land gezamenlijke bedelbrieven waarin ze centen en garanties beloven als General Motors toch maar in 't landje blijft. Het doet toch een beetje denken aan de lijfeigenen van destijds die toch zo blij waren als ze op de grond van 't kasteel mochten werken. Met baronnen kon je nog persoonlijk onderhandelen, de 19de eeuwse fabriekseigenaars, je kende ze. Maar wie zijn de grote aandeelhouders van de economische giganten ? De onzichtbare handen achter al die economisch slechte tijdingen, een deeltje daarvan, het Wereld Economisch Forum,is in Davos weer samen op een luxueus samenzijn aan 10.000euro de man. Ze hadden weer nieuws voor de media, samengevat,' de recessie zal de wereld nog armer maken'. Maar wees gerust, 'men werkt al reeds aan plannen voor de periode na de recessie', laat men ons weten. Hoe men van plan is om uit die recessie te raken, daar is het kapitaalkrachtige clubje speculanten zo duidelijk niet over. Het lijkt er sterk op dat men in het dooodlopende straatje van protectionistische maatregelen en eindeloze ondersteuning van banken en bepaalde economische sectoren aan het terecht komen is. Indien mijn buur schoenmaker is en de bedragen die ik hem regelmatig heb toegestopt om zijn zaak te redden, benaderen op een dag de waarde van zijn zaak...dan mag ik de eigendom daarvan toch wel claimen dacht ik ? Er zijn zelfs ooit grote bedrijven voor een symbolische frank overgenomen. Al diegenen die uitsluitend van hun aandelen leven, zijn juridisch wel zo afgeschermd dat hun persoonlijke eigendom en hun spaarcenten veilig buiten de waarde van hun fabrieken geparkeerd staan; voor als ze moesten failliet gaan. Tot nog toe spelen speelt de Staat de reddende Engel, zonder ervoor met kansen op opbrengsten te mogen innen te worden beloond. De gemeenschap en haar staat blijven bereid om de verliezen te socialiseren en de winsten te

privatiseren, tot in het absurde toe : in het kader van de heilige concurrentiepositie zweren wij desnoods tot 70 te werken of drie dagen betaald door de A.A.(anonieme aandeelhouders in dit geval) en twee dagen door de dop. Wie zei er ook weer dat de neoliberale aanpak van de jaren tachtig op zijn retour zou zijn omwille van de ineenstorting van het financiële systeem…de zakken van hun strategen werden nog nooit zo gevuld. In Davos zal men niet afspreken van de loonnormen wereldwijd te standardiseren en de speculatie in de bankwereld –en beurswereld te verbieden. .Gelukkig loopt momenteel in Brazilië het Wereld Economisch forum dat wel eens meer zendtijd en leestijd zou mogen krijgen. 28/01/09

Het oude en het nieuwe in de politiek Een oude boom, half vermolmd, breng je niet voor een rechtbank omdat hij niet meer uitschiet en bloeit, of de vogels er geen nesten meer kunnen in maken, je plant een nieuwe of er zal er ergens een nieuwe uitschieten. 2390 bankiers en CEO's en tien internationale vakbondsleiders, zijn in Davos bijeen om de luchtbellen die ze vorig jaar niet zagen, te verklaren. Misschien zijn ze wel voor de laatste keer als oppermachtig clubje bijeen als de economie aan hetzelfde tempo blijft achteruitgaan. De verworpenen der aarde verenigen zich namelijk ook. In Belém, Brazilië organiseren duizenden die daar een jaar voor sparen een alternatief sociaal forum waar we in de journaals nog niet veel van zagen. De openingsmars op de eerste dag moet schitterend geweest zijn. 100.000 inschrijvingen en meer dan 5000 organisaties wereldwijd. Honderden journalisten die op vrijwillige basis en op eigen kosten vanaf nu dagelijks verslag uitbrengen.. Vandaag krijgen ze vijf linkse Zuid-Amerikaanse presidenten op bezoek. Nieuw is ook het voorstel van de Russische leiding om geen nieuwe raketten op te stellen aan de grenzen met de Baltische Staten, als tegemoetkoming aan de nieuwe VS-politiek inzake opstelling van een deel andere 'brol'. Oud zeer is dan weer het over en weer geschiet tussen Zionisten en Hamas en het zal ook van oude politieke onwil getuigen als de VS en Europa verder gaan met Israël de handen boven het hoofd te houden. Nieuw is het feit dat twee derde van de Fransen achter de betogingen van vandaag aldaar staan, daar hun president het overheidsgeld in de richting van banken en bedrijven laat vloeien en geen oog voor de koopkracht heeft. Oud is het antwoord van de president, hij begrijpt de penibele situatie van sommigen maar gaat gewoon verder met zijn beleid. Oud was de het gedurende dertig jaar burgeroorlog voeren in het Ierland van destijds…met meer dan 3000 doden en 40.000 gewonden, oud is ook dat nu er schadevergoedingen voor de slachtoffers gegeven worden, het tot ruzies komt over de verdeling ervan. Nieuw is de reeks nieuwe processen tegen oorlogsmisdadigers in Den Haag. Nieuw was de poging om enkele republikeinen in de nieuwe democratische regering op te nemen. Oud, dat er vandaag geen enkele republikein met de democraten meestemde voor de crisiskredieten…niet omdat die al of niet gaan helpen, maar omdat de republikeinen het geld zeker en vast richting superrijke dirigeren. Oud is dat Obama de rijksten in de VS nog een jaar uitstel van ietsje rechtvaardiger belastingen geeft. Oud is de kliek die in Zimbabwe aan de macht kan blijven en feodale toestanden in de hoorn van Afrika. Oud is weer geen nieuws over het wereld sociaal forum in Brazilië op TV…en er zijn nog wouden aan nieuwe bomen te planten. Plant er ook één daar waar nodig…of je nu ANC-lid bent in Zuid-Afrika of socialist in Tunesië of postbode in Eeklo.29/01/2009

Bewondering en Afkeer

Bewondering voor alle snoeiers die met dit vriesweer in de fruitboomgaarden staan. Al schijnt soms de zon, de koude nattigheid kruipt in eenieders lijf. Van de appel en de peer die U koopt, zien de boeren bijlange niet de helft…en dan krijgt U hem als twijg geplant, in draad gezet, opgebonden, bemest, ontspint ,ontluist, gemaaid, geplokken, gesorteerd, bewaard,vervoerd. Afkeer voor de pro-Israëlische agressie show in Davos. Als De vos predikt, kippen pas op uw eieren. Bewondering voor John Lennon die het beste in hem aan ons gaf en iemand hem zijn graf. Voor allen die zich kunnen blijven inbeelden dat zich inzetten voor een betere wereld loont. Bewondering voor allen die al eens ervaren dat 'gelukkig zijn' dank U ook Raymond Groenewoud ; meer te maken heeft met aanvoelen dan met rekenen. 'Imagine all the people living life in…'berekende stukjes' in plaats van in 'peace'. Er zullen altijd nog wel mensen worden vermoord omdat wat ze zeggen te waar en te mooi is om door een een grote meerderheid in daden te worden omgezet. Afkeer voor die minder dan minderheid die de oorlogsslachtingen organiseert…van het maken van de kogel tot het doorboren van ergens een hoofdje in Irak. Bewondering voor de weermannen die ons ons ook ook gemoed een beetje voorspellen, voor de mensen die dagelijks het internet technisch en operationeel onderhouden, zodat eenieder zijn weet en zeg eens kan doen en opdoet. Voor al die openbare diensten die het toch maar doen. Voor de frituurkraam en de winkelier, voor de leeuwenmoed om in fabrieken te werken. Voor de garagisten, de chauffeurs, de mannen van de bouw en verbouw. Bewondering voor verzorgenden thuis en medische mensen elders. Voor kantoormensen enzomeer. Afkeer voor diegenen die om een percentje meer winst duizenden afdanken. Bewondering voor mensen die sociale banden smeden, doen sporten, toneel spelen, films draaien onder ons, muzikanten laten spelen, mensen waardig begraven,…de lijst tussen geboorte en dood is lang. Voor de mensen in het onderwijs die de nieuwe generatie telkens weer zien zitten. Bewondering voor de krachten der natuur boven onze hoofden, naast ons en tot in de vuurmassa onder onze voeten. Voor kunst zowel als voor de boom met zijn wortels in de grond en zijn spiegelbeeld in het water en de wind die dat beeld met rimpelingen kamt. Afkeer voor geveinsde godsdienstgekken die scholen voor meisjes opblazen, voor alle feiten die voor de propaganda van de waanzin worden gebruikt. 30/01/2009

Leven liefhebben, grootste kunst Loving live is the greatest art. Living together also. Het moderne geloof, wat is het ? Een enorm bewustmakend gevoelen zal je deel worden telkens je via studie en ervaring ontdekt en beleeft welke band, jezelf en de collektiviteit rond je, met de geschiedenis van het ontstaan en die van het zijn en die van het worden deelt. Scheiding tussen verleden (ontstaan), heden (zijn) en toekomst (worden) , heeft echter geen zin. In het heden zit immers zowel 'wat was' en 'wie was', als het alternatief vervat. Dát leren zien is leren met andere ogen kijken of…dimmensionaal leren begrijpen. Het gaat er in 't leven om van te leren hoe je met je verstand en je andere antennes kunt leren aanvoelen wie wat en WAT wat eigenlijk betekent. Hoe passen wij daar NU echter individueel in…in dat kollektieve verhaal dat zich op deels identieke, deels verschillende manier in ons vertaald ? Hoe beweegt en werkt en herwerkt onze, onder bepaalde omstandigheden zo soms zo negatief beinvloedbare en soms zo konservatieve geest ? Welke invloed heeft dat op onze individuele en kollektieve besluitvorming ? Onder welke voorwaarden zijn wij bereid ons echt voor iets kollektiefs of voor individuele relaties in te zetten ? Hoe zwaar weegt het bewustzijn van vergankelijkheid op ons ? Waarom ervaren sommigen het bestaan als zinloos : omdat zij de link met de wetenschappelijke en intuitieve kennis daarrond niet willen of kunnen opnemen…of gewoon omdat biologische, ekonomische en andere kulturele verschijnselen nog teveel op ons psychologisch gedragspatroon drukken ? Korter gezegd : hij of zij die de vrijheid van denken en de liefde niet ontwikkelen kan…piekert teveel. Over energieen als 'geluk' en 'vrijheid'

Je kan maar echt gelukkig zijn als je geen pijn en negatieve emoties als onvermijdelijk leraar meer nodig hebt. Wees je ervan bewust dat je deel uitmaakt van 1 grote energie die in grotere en kleinere delen tussen wezens en objekten onderling beweegt. Alles wat je denkt en zegt is een mengeling van energie en verlaat je gedeeltelijk onder de vorm van weer een andere kompositie dan die mengeling die op een of andere manier door je aura drong...jij en niemand anders moet dit proces leren sturen. Jouw persoonlijke geluk hangt samen met de graad en verscheidenheid aan soorten van bewustzijn in jouw omgeving. Liefde is een energie die iedereen die ervoor open staat dwingt van steeds nieuwe dingen over haar te leren...indien je je kan leegmaken van al de oude ballast, overstroomt ze je met voelbare gelukzaligheid. Laat niemand zomaar over je beslissen. Net als jij is de samenleving voortdurend in evolutie, zelfs als de oude strukturen lijken vast te zitten. Het leven vergelijk je best met 1 geest die zijn liefde op zeer verschillende, soms schijnbaar shokerende manieren probeert duidelijk te maken. Op zoveel mogelijk manieren als er kombinaties tussen het aantal wezens en objekten mogelijk zijn.Iedereen vindt er altijd wel een bondige samenvatting in zijn omgeving van. Er is niet alleen 'goed ' of 'slecht' , alleen verschillende stadiums in evolutie naar meer en meer bewustzijn.
De meest aangewezen manier om relaties te verdiepen is de onbevangen konversatie tussen mensen die onbevangen in mekaars ogen durven kijken en leren te luisteren en spontaan te reageren.

La Tunésie : Uw buur de andere cultuur Je hoeft niet altijd weg om de cultuur van je buur beter aan te voelen, maar toch. Op het internet een beetje volgen wanneer er voordelige boekingen te maken zijn en voor je het weet verruil je het ijzig vochtige onzer contreien voor Tunesië bijvoorbeeld. Je leest een vijftigtal bladzijden over de geschiedenis van het land, zodanig dat je een beeld krijgt van de verschillende bevolkingsgroepen en streken en wat ze achter de rug hebben, zodanig dat je invoelingsvermogen vergroot. Alleen de stilte, het licht, de zeelucht, de warmte en architectuur van ginder kan ook al voldoende zijn om de batterijen weer op te laden. Met wat geluk vlieg je over de Zwitserse bergtoppen in de zon over Sardinië richting het eiland Djerba. Vandaar uit neem je dan een bus over een oude Romeinse wal richting Zarzis, poort naar Berberdorpen in het zuiden. De toeristische zone aldaar heeft enkele hotels aan zee die je via een oprit van een hondertal meter kan bereiken, wat als voordeel oplevert dat je je in een oase van stilte bevindt. In de winter zijn deze hotels goedkoop en onderbezet, wat eigenlijk een verkwisting is die je gerust op het conto van ofwel het economisch systeem of de onwil of onwetendheid van potentiële klanten schrijven mag .Een wandeling buiten de zware hotelpoorten en je bent in een andere wereld dan die van de hotels die eigenlijk prachtige Arabische kloosters zijn. Je kan er een praatje slaan in het Frans, met een jongeman die jonge kamelen verkoopt, naast zijn pick up met een viertal exemplaren van een maand of zeven oud. Vraagprijs 20 een vijfhonderd euro zonder afdingen, maar ik doe het die beesten niet aan om bij ons op een koude winterse weide rond te lopen. Wegens te weinig cliënteel neemt men in de winkels de tijd om het, na het spel van afdingen dat zijn *eigen trukken* lijkt te hebben ; ook over andere dingen te hebben. De schoondochter en de kleinkinderen in Frankrijk, de zoon die wel van die vrouw gescheiden is, maar toch nog graag op vakantie komt met de kleinzoon, de eigen Tunesische zoon die in Frankrijk leren drinken heeft en waarvan men hoopt dat hij dat gaat kunnen laten enz... . Of over het feit dat man en vrouw na de vijftig meer rijper zouden zijn om vanuit andere invalshoeken dan de passionele met mekaar om te gaan en dat zoiets voor jongeren ook wel best handig in hun relaties zou kunnen zijn. Van een kruidenier met honderden soorten geneeskundige kruiden en een klerenverkoper zou je zoiets bij ons niet 20 gauw verwachten. Bij de ceramiekverkoper krijg je een kettinkje tegen hun boze oog cadeau. Mede dank zij de vorige leider Bourguiba zaliger, die ik al een paar keer door werkmensen hoorde bestoefen, gaan hier de meisjes en jongens naar school en lopen de vrouwen en mannen er in alle mogelijke kleerdrachten en kleuren rond. De zee van tijd is hier ook dieper en zij die niet werken of weet ik veel, dammen er voor de *alchoholloze* caféetjes, al zal dat geen dammen zijn en zal ik eens moeten vragen wat dan wel. Hoog op het hotelmuurtje zaten de kinderen van de buren die een winters bloempje aanreikten en later hoorde ik dat er dan een dinar werd verwacht,(0,60cent) maar aan de pot honing die ik had gekocht zullen ze wellicht meer hebben. Allemaal beelden die een leven meegaan zonder dat je er foto's van neemt ook. Heel tevreden ook over de plaatselijke medewerkster van Neckermann en haar boeiende uitleg over het plaatselijke leven en de mogelijkheden om een aantal Berberdorpen te bezoeken...Tunesië lijkt wel degelijk open te staan voor haar internationale klanten en ze brengt hen bij mekaar. Tijdens het infogesprek vielen dan ook wijze filosofische woorden : wie wantrouwig en angstig met mensen omgaat zal een stuk minder levensblijheid te beurt vallen. De manier van leven en aanvoelen van anderen niet met vooroordelen maar met begrip tegemoet treden en zelf je spontane assertieve zelve durven zijn, leidt tot inzichten en opent deuren. 5/02 /2009

Kleurrijke samenleving, tragere klok De computer van het établissement waar ik verblijf laat niet toe van foto's door te zenden, dus U heeft ze nog tegoed. In mijn hoofd is al heel wat 'gesafed' op twee dagen. Een wandeling naar het centrum van Zarsis Tunesië, is je onderdompelen in het begin van Afrika. Zonovergoten, nog dragelijke winterse 18 graden temperatuur. Onderweg een festijn van licht, het blauw tot purper op de vensterkozijnen, de Arabische franjes, het wit van de huizen en de niet altijd gebetonneerde stegen naar de zee. De talrijke ambachtelijke zaakjes zoals de schrijnwerkerijen waarvan de lucht zalig aandoet. Iedereen met een kennis van automechanica lijkt hier wel zijn eigen kleine garage te hebben. Ook de smid heeft werk genoeg en een blik in het atelier van de man die al lassend Tv's repareert leert je dat hier niks zomaar weggesmeten kan worden en dat hier ook nog met de vorige generaties van Tv's gekeken wordt. Kinderen met lieve ogen kijken de zeldzame Westerling verwonderd aan tijdens het touwtje springen en vrouwen in allerlei kleding durven het soms wel aan van minder verhullend voor de dag te komen. Zijn ze dat wel dan stralen ze een ongeziene variatie van kleuren uit. De stoffen in de textielzaken zijn echte kunstwerken en wachten op hen die zich ook nog met de prachtige siersmeedkunst van eigen bodem tooien. Het grootste deel van de verkopers is niet opdringerig en wordt niet rancuneus als je hun diensten afwijst. De markten zijn een palet van kleuren van kruiden, fruit, groenten en kleding, de gebruiksvoorwerpen goedkoper dan in de zaken met Westerse stijl. Hier en daar is er een moedige jongeman die een Westerse pub probeert te runnen. De café is er ook een café met zoveel soorten koffie als het aantal bieren in onze cafees. Een theehuis is dan ook een theehuis. 't Is vrijdag en een grote menigte mannen stroomt uit één van de talrijke moskees langs de vrouwen die vaak met nog tassen op hun hoofd van de markt terugkeren. Anderen kunnen zich één van de kleine Fiat *taxis permeteren.* Af en toe rijden er boeren met kleine houten karretjes door de markt of versleten pickups volgestouwd met groenten met geuren zoals wanneer je ze ruikt als je ze uit de grond trekt. Geen super-de-luxe welvaart, maar veelal tevreden mensen altijd wel ergens op hun gemak mee bezig. De strijd om het bestaan maakt hen niet grimmig, maar makkelijk hebben ze het niet. Allah zei dank worden ze niet door een buitenlands leger bezet en niet door het fundamentalisme geterroriseerd, hun benzine is goedkoop en hun ouderen lijken genoeg te hebben aan de zon en een stoel en het sociale contact buiten, wetende dat er ook nog de kinderen zijn. Hun zonen bouwen vaak naast het ouderlijke huis en de dochters moeten na de

bruidsschat de deur uit en zijn toch welkom zonder te worden verstoten als de relatie niet bleek mee te vallen. Een pak zonen zochten hun geluk bij ons en lieten de vrouwen hier in de meerderheid. Een veelheid van variëteiten uit de buik van het donkere continent ontstaan ofreren allen de hun eigen mimieken alsof het een muzikale ode, voor oog en hart bedoeld, betrof. Je kan dit niet zomaar met woorden of beelden overbrengen, het er onbevooroordeeld voor openstaan en de sfeer ondergaan is de raastige klok van thuis even stilzetten. Dat er blijvende vrede mag komen voor alle Arabieren die hier in dit land ook de synagoges gedogen. Ik fluit weer de negende van Beethoven en laat mijn ziel genietend de hoop ervan belijden. De minaretten storen me minder dan ik thuis had verwacht, al is 'godsdienst' vooral iets dat mannen goed lijkt uit te komen, ze zijn er misschien wel meer de uitvinders van. In gedachten zal ik U, oh misschien onderkoelde lezers wat goede warme golven proberen doorsturen, vanuit een prachtig evenwicht te midden de palmbomen die men aan het snoeien is. 6/02/09

Jan Decleir in Slumdog 2 !!Er werden voetafdrukken van een voorvader van ons teruggevonden ; 1,5miljoen jaar oud. Als de wereld ooit nog wordt zoals hij zou kunnen zijn, zal men tegen dan een deel van de cultuur uit deze periode in de geschiedenis karakteriseren als tegen het asociale en idiote af. Natuurlijk gaan er tegen dan wel mensen van die verhaallijn genieten, en geniet gerust nu al. In het licht van de armoede in India is het een hype op de kap van de ondervoedsten der aarde. Als de winsten van de film zullen zijn opgestreken zal men ginder nog altijd naar eten zoeken op de vuilnisbelten als er niets aan de mentaliteit van ons, hen en de door het volk verkozenen veranderd. Daarom mijn voorstel aan Danny Boyle de filmmaker om een vervolg te maken. De winnaar van die Indische quiz… op het model van onze 'alles voor mij en niks voor een ander' ideologie ;(ideologie aanvankelijk gelanceerd *in haute finance kringen*)…krijgt een geweldig idee en beslist het geld voor een goed doel te gebruiken. Met zijn deelname aan de wedstrijd veroverde hij immers het hart van zijn geliefde, zo dacht hij, maar nu blijkt dat het haar ondanks al die romantiek voornamelijk om het geld te doen was. Ontnuchterd besluit hij eerst van zijn geld zo maar uit te delen, maar daar komt ie op terug nadat hij een aantal militanten van een internationaal georganiseerde sociale organisatie leert kennen. Onze slumkameraad krijgt een inzicht in heel het politieke circus in India en ontdekt het waarom van armoede en uitbuiting. Zijn droom over geluk projekteert hij nu op het optillen van de mensen in armoede door op zijn beurt informatievergaderingen te organiseren. Daar de mensen hem kennen van de film, slaat zijn boodschap aan, want zo zijn wij mensen. De organisatie rond een verbetering van de plaatselijke levensomstandigheden groeit, de argwaan van de gevestigde partijen stijgt en er ontstaan complotten om de leiding ervan en meer bepaald 'the millionaire' uit de weg te ruimen. Aanvankelijk wil men hem omkopen, maar dat lukt niet, integendeel onze held is zo rad van het geld wel aan te nemen én voor zijn organisatie te gebruiken. Schrik voor zijn veiligheid heeft hij niet, want hij heeft ondertussen een heel legertje dat hem beschermt. Zijn organisatie begint er bij hem op aan te dringen van deel te nemen aan de verkiezingen, maar dat wijst hij voorlopig af, in de wetenschap dat er op de miljoenen armen in India ondermeer omwille van het kastesysteem, nog altijd neergekeken wordt ; het 'wij zijn toch beter dan die effect'. Hij gaat voor een volledige gelijkberechtiging en voor werk voor eenieder die dat wil en wil zijn ideaal niet via verkiezingen laten verwateren in het wereldje van de compromissen van de door de zakenwereld beheerste Indische politiek. De mensen van de slumdogworld organiseren werkonderbrekingen en gaan Mahatma Ghandi achterna door een reeks geweldloze marsen door India te organiseren MAAR itt tot Ghandi; tevens op te roepen dat er meer en meer mensen zouden mobiliseren voor een gigantische algemene staking, die in het licht van de inmiddels nog desastreuzer wereldeconomie, noopt tot het socialiseren van grote sectoren van de Indische en wereldeconomie. Zonder dat de organisatie van de slumers aan een regering deelneemt, bewerkstelligen zij dat op de duur meer en meer progressieve mensen de oude lobbys in de wetgeving verdringen. Onder druk van de algemene staking tenslotte, valt er zonder de steun voor die mensen en de nieuwe beweging die zich nu ook in de politiek engageert geen enkele politieke beslissing meer te nemen. In een referendum keurt de Indische bevolking een sociaal geïnspireerd programma goed en bij de verkiezingen winnen de nieuwkomers in de Congrespartij, maar vooral de Slumbeweging neemt het voortouw en ziet er op toe dat de verkozenen de doelstellingen van het referendumprogramma volgen. Eerste prioriteit, het afstellen van de produktie op de binnenlandse noden.De film kent daardoor ook een reeks buitenlandse connecties want bijvoorbeeld Sidmar in Zelzate staakt tegen de Indische CEO van Mital, omdat hij ZIJN door de recessie ook naar het failliet toe drijvend staalimperium wil verlappen…de Belgische arbeiders onder leiding van Jan Decleir, nemen de zoveelste aflevering in die soap niet meer en bezetten hun bedrijf en smeden banden met de Indische werkersorganisaties. De film eindigt met de eerste vrijpartij van het hoofdpersonage met zijn medestrijdster, als alle stormen wat zijn gaan liggen en er uitzicht op een betere situatie komt. Hij neemt ontslag uit de organisatie en begint samen met Jan Decleir een frituur in een dorpje in het oh zo grote Indië, waar er toch plaats voor iedereen blijkt te zijn. De *slumers* verlaten de grootsteden meer en meer en zoeken hun heil in dorpsgemeenschappen en kleinere steden. In de epiloog zien we nog wat beelden van onderhandelingen met Pakistan en andere landen die gezamenlijk besluiten van hun atoomwapens te vernietigen, ook de Israëlische regering, waaruit de oude bommenwerpers ook verdwenen zijn, volgt hun voorbeeld. Geschrokken door de economische vooruitgang van India en onder druk van de gebieden die zij controleren, zien we ook enkele Talibans die promotie maken voor het onderwijs voor meisjes en de godsdienstvrijheid. Waw, dat zou nogal eens een film zijn…nu nog in 't Engels vertalen en naar Danny Boyle opsturen.

Het zogezegde gezond verstand en Uw treinIn de krant De Morgen, krant met al jaren gelukkig een stijgende verkoop t.o.v. andere titels, (maar…)krijgt Mister Boegbeeld van de LDD een vrije tribune om het beleid van de gelukkig nog een stuk nationale en openbare spoorwegen af te breken. De snoodaard. Hij haalt een pak beleidsfouten en cijfers aan om dan maar de privatisering van het spoor naar voor te schuiven. Terwijl men daar in tal van andere Europese landen die die stap al hebben gezet, wil op terugkomen. Alle Zwitsers bijvoorbeeld, zij trots op hun nationale, openbare spoorwegen en daar durft men niet aan dat statuut en het statuut van de werknemers raken. Een te gepolitiseerd managment is natuurlijk een handicap in het efficient beheren van het openbaar transport…maar geen onoverkomelijk euvel. Er valt voor te vrezen dat dergelijke argumenten door de rechterzijde gebruikt worden, niet alleen om geld te slaan uit openbare investeringen, maar ook om onder andere het goederentransport via de weg te bevoordeligen. En dan maar bakkeleien over de CO_2 uitstoot ! Lobby er maar lustig op los langs alle kanten, zoals sommige leden van de partij van Obama die vandaag hopelijk niet tegen zijn plannen voor de deelname van de overheid aan de ziekteverzekering stemmen…omdat hun verkiezingscampagnes gedeeltelijk door de privéverzekeringen worden betaald en die dan ook naar omlaag moeten met hun prijzen ! octo 7/11/09 filoview pictures : bijna drie dikke turfen,alleen de eigen bijdragen van FV1 al, en…dan zullen we ofwel stoppen ofwel doorgaan, of iets tussendoor of iets anders ?Het 'populairste blogslijstje' in de categorie Politiek nodigt niet echt uit om gaan tussen te staan. Een zevental blogs van VB-ers, waaronder ene wel zeer uiterst

rechtse die zich links voordoet, een truk die het VB ook uitprobeert in het dossier Opel trouwens, een paar nationalisten, een drietal VLD mensen en een CDV-man. Ik herinner me een artikel van Humo van toen dat blad er achter kwam dat er een georchestreerde beweging van heel rechts gezinden achter hun brievenbusreacties zat. Zouden dergelijke onderlinge, gestuurde afspraken op het internet ook mogelijk zijn ? Misschien moeten filosofisch verzet 2 en anderen maar naar de categorie 'Politiek' verhuizen ? Of is er echt een pak volk dat kickt op eerder opruiende opmerkingen t.o.v. de anderskleurige mens ? Het Anti-fascistisch front AFF, redt de eer met grote voorsprong, dat moet 'pikken' bij
sommigen. http://aff.skynetblogs.be/ http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

Hoofddoekenverbod onder de loep ken je de woorden van de song : 'how many roads must a man walk...the answer my friend, is blowing in the wind'...dat is pas filosofisch of religieus zo'n statement, enorm veel meer dan de intimidatie over hoofddoeken tussen wel en niet-dragers enz... .De ervaringen met het instellen van dergelijke verboden, hebben er tot nog toe altijd toe geleid dat er een oplopende polarisatie (tegenstelling) ontstaat tussen mensen, rond een thema dat eigenlijk tot de persoonlijke sfeer behoort. Als je zoekt naar het waarom van zingeving, kom je onvermijdelijk bij de symbolisch interpreteerbare logica van de wetenschap terecht, maar als je in verband met zingeving de vraag 'waarvoor' stelt, willen mensen dat nu eenmaal op een psychologische of godsdienstige manier invullen, zich ergens mee 'vereenzelvigen', eerder dan zich voor nieuwe ervaringen en gedachten open te stellen en tot eigen, onafhankelijker inzichten te komen. Vanuit filosofisch standpunt, tracht een mens, de ene al meer dan de andere, al deze verschillende benaderingen te duiden, te verbinden, 'relier' in 't Frans, van daar het ontstaan van het woord 'religion', waaraan de meesten alleen de notie 'God' of Allah enz. willen koppelen, wat gezien hun achtergronden en evolutie hun goed recht is, zolang ze de spirituele vrijheid van anderen niet willen aan banden leggen via de politiek of zo.http://www.socialisme.be/lsp/archief/2008/03/16/religie.htmlGewoonlijk dienen persoonlijke levenshoudingen de belangen van hen die er belang bij hebben dat diegenen die in het staatsapparaat of de multinationale bedrijfswereld fortuinen binnenrijven aan de macht kunnen blijven. Ze weten ook wel dat 'verdeel en heers' op alle mogelijke manieren hen baat. Mensen achter volgende link, zetten dat voor U eens allemaal overzichtelijk op een rijtje, hoe het met de verschillende godsdiensten de dag van vandaag internationaal is gesteld en alle mogelijke achtergronden ervan.

Opel zal niet leveren in Bhutan. De renault-Vilvoorde soap is 'on the road again'.Om te weten hoe één en ander in mekaar zit,even naar een vorige FVZ-post surfen misschien. Zou het niet beter zijn indien er één automobielgroep was die internationaal aan sociale prijzen en aan een langzamer tempo in groep auto's zou fabriceren(bij voorkeur op waterstof draaiend en bij voorkeur minder via bandwerk). Onderhandelen om in 't zak gestoken te worden, heeft dat eigenlijk nog zin, hoeveel macht hebben regeringen nog en de Europese commissie bijvoorbeeld...ten dienste van bepaalde kapitalen die moeten opbrengen ? Dwingende maatregelen opleggen, wanneer gaan ze dat doen, als het volk in opstand komt en het spelletje van de afvloeiregelingen beu is ?

Melk, vroeger en nu. Aktiemiddelen ? de herfst doet zijn intrede, van nu tot in de winter, een toneelopvoering van kleuren en vergankelijkheid, het fruit wordt geplukt en bewaard en gesorteerd door de tuinbouwers en de landbouwers...velen zijn door wanhoop gedreven... zouden ze niet beter de grootwarenhuizen baricaderen...vragen velen zich af ? Vroeger moest je een koe houden of naar de boeren op de stadsmarkt. Nu zijn we voornamelijk aangewezen op wat de grote marktspelers van de distributie, na een unfaire prijs voor de boeren aan ons als onkostenmarge en winst aanrekenen. Kan de overheid niet dwingend optreden en er op toezien dat zowel boeren als consumenten een redelijke verkoop-en aankoopprijs krijgen. Of hoever reiken de lange armen van de grootwarenhuizen en melkerijen. In hoeverre wil de Boerenbond haar leden verdedigen ? Honger in de wereld en niet maar zoveel mogen produceren als men wil...hoe kan dat ? Nieuw is dat de arbeidersbeweging zich weer voor de boeren interesseert http://www.socialisme.be/lsp/archief/2009/09/14/boeren.html het structurele waarom van de' overproduktie? crisis'in de landbouw octo 15/09/2009

Brits fascist spreekt binnenkort in Antwerpse univzaal In Groot Brittanië worden fascistische parlementsleden en hun aanhang met eieren bekogeld en van straat gejaagd, door wat de sinds enkele jaren in maatpak gestoken 'heren' in al hun fascistische youtube-filmpjes 'links tuig' noemen. Een notoir Holocaustontkenner met een verleden waarvan je haren ten berge zullen rijzen als je het in onderstaande link leest, komt op uitnodiging van de Nationalistische Studentenvereniging in Antwerpen in een zaal van de univ spreken in oktober. De man is ondertussen één van de twee verkozen Britse Britisch National Party europarlementsleden. Het filmje getuigt van een grote aktiebereidheid om bijeenkomsten van lieden met openlijk uitgesproken sympathieën voor Mein Kamf van de straat te houden. Had in het begin van de vorige grote economische crisis in de beginjaren dertig niet zo een slecht idee geweest. Net zo min als met de melkprijzen grijpt de overheid in België in om nazistische concerten te verbieden. Ik zou zeggen, laat mijnheer de fascist maar zijn gif spuien in de NSV-oren, en ga niet naar Antwerpen om jezelf de kop te laten inslaan...maar bestook diegenen die je verkozen hebt met verontwaardigde mails. Moest er natuurlijk die dag toevallig in Antwerpen een betoging zijn van de Opel-mensen op zeven oktober...die zijn sterk genoeg om daar even langs te gaan en op niet geweldadige wijze hun gedacht eens even te gaan zeggen. 18/09/09

GESCHIEDENIS VAN DE BEWUSTWORDING*Niets is 'echter 'dan het beleven van het leven zelf, hoe echt kunst ook is. We zitten met ons allen in een echte roman die al eeuwig bezig is. Personages wekken andere personages tot leven en verdwijnen weer. Sinds duizenden jaren proberen we al dat bezig zijn in tekens om te zetten. Hoe meer je er van snapt, hoe moeilijker het in woorden om te zetten is. Het goede dat een mens doet leeft tijdens en na z'n leven door. Het kwade ook. Positief en negatief vullen mekaar aan in interakties.De zin ervan, een allesomvattend , machtig iets.Je kan pas observeren en reageren vanuit een evenwicht. Wetenschappen kunnen ons een logische uitleg over het leven geven. Een getraind observeerder ervaart meer dan alleen de logika der dingen. Objektieve wetenschappen hebben alleen oog voor hun vak. Filosofie, psychologie en geschiedenis moeten de overige logika éénmaken. Einstein bundelde wat al was bereikt en onthulde een nieuw uitgangspunt. Tijd, ruimte en materie werden relatiever dan*

we dachten. Godsdiensten probeerden het met ons te doen geloven in goden. De zelfkennis en de waarheid omtrent het geheel waren nog veraf Marxisten probeerden de wetmatigheden van de geschiedenis te vatten. Door kerken en machthebbers bestreden, onthulden zij een heel stuk 'zin'.De subjectieve faktoren hadden ook zij niet onder kontrole. Freudianen toonden voor een stuk de rol van soorten van bewustzijn aan. Toch konden zij geen allesomvattende zin zien in dit leven van ons. Wij allen zouden veel meer 'zinzoekers' kunnen zijn. Een zin die het leven en de dood overschrijdt. We zitten echter teveel gevangen in allerlei soorten gewoonten en 'pijn'.

KLAAR VOOR OKTOBER FACEBOOKVRIENDEN ? Toen een echt sociaal militant mij wees op de voordelen van Facebook, dacht ik, ach nee; heb niet veel zin om het virtuele 'hoe gaat het met je' en 'wat denk je' mee te doen. Gaandeweg echter, na mijn registratie, begonnen meer en meer vooral sociaal actieve mensen mijn blog te lezen en kreeg ik 'vriendenverzoeken' en verzocht ik al eens een zoek geraakte connectie om de club te versterken. Heel die interactie leidde tot boeiende uitwisselingen en tips enz... . Inmiddels enkele maanden later zit ik al met een 100-tal facebook-kennissen...waarvan ik er een beperkt aantal in levende lijven ken. Buiten facebook om had ik nog maar 1 verheugende ontmoeting met een voordien virtueel lezer. De niet virtuele sfeer haalt het nog altijd op de anonimiteit, maar Facebook, nuttig gebruikt hoeft niet alleen een zoveelste computerspelletjesplaats te zijn, getuige het aantal verzoeken om lidmaatschap van groepen, uitnodigingen voor vergaderingen, acties allerhande en nieuwsverspreiding eigenlijk. Een mens moet over genoeg energie en selectief vermogen en tijd beschikken om het allemaal te volgen. Wat je niet mag doen is 'fan' van iemand worden, want dan dat geeft via een slechte Engels-Nederlands vertaling als resultaat dat je als 'aanhanger' van iemand omschreven staat...en dat is nu een beetje te veel van het goede als je te kritisch in het leven staat. Al bij al, als je er goed mee omspringt kom je bij een pak mensen met het sociale hart op de juiste plaats terrecht. Zou Big Brother ook op FaceBook zitten ? Zal hem even intikken .Een overzicht van recente uitnodigingen en dergelijke aanvulling op deze blog met vandaag en gisteren de geschiedenis van China en de link van de dag, van het jaar, enfin één waar hard aan gewerkt is, 'het zinkend schip' foto-quiz-vraag : Filosofisch Verzet gaat de commerciële toer op met een heuse internetquiz...Wie is de man op deze foto ? U kan de mailknop gebruiken om te antwoorden. Nee het is niet iemand van die groep die een nva Bourgeois niet Vlaams genoeg vindt klinken. U kan formidabele prijzen winnen : - een kanorondvaart/-uren leesplezier/-een boswandeling /een socialer treintariefticket enzo verder.(Arno in zijne jongen tijd en kortgeknipt)

vrt onder sloef van rechts-liberale partijen ?Dagen op voorhand wordt er gemeld dat er in Duitsland verkiezingen zijn die voor een grote verschuiving gaan zorgen, met Merkel als gedoodverfde winnaar. Ochtendjournaal op de radio. Nergens wordt vermeld dat de groenen en Die Linke in Duitsland meer dan een kwart van de stemmen binnenhaalden. Ook 's avonds op het TV nieuws kwamen alleen de CDU en de Liberalen en het verlies van de SP aan bod.In veel andere landen denk je dan dat er een staatsgreep heeft plaatsgevonden, zo niet in het Vlaanderen met zijn overdosis aan liberale en nationalistische partijen. Dat de media de vedetten en de thema's bepaalt, wisten we al langer. Partijen die in hun programma ietwat ingaan tegen de winsthonger van multinationals worden steevast 'extrreem-links' genoemd en komen niet of zeer weinig aan bod. Gaat men als groen binnenkort in eigen land 13% van de stemmen haalt ook bewust zwijgen indien ze de fortuinen der beurstenoren ernstiger taxeren gaat ? Is het voor de 'Bourgeois' onder de politiekers *onvlaams* van het grootpatronaat te bekritiseren ? De Vlaamse boeren zijn er in elk geval rijp voor,want ze weten ondertussen wel wie de melkprijs bepaalt. Dit voorval van het verzwijgen van belangrijke electorale verschuivingen, is tekend, niet alleen voor Italië waar Berlusconi bepaalt wat journalisten zeggen en schrijven of ze gaan de laan uit. De tegenstanders van Big Brother in dit land,zijn benieuwd of we na de Franse verkiezingen mogen weten hoeveel % de Ecolo's, en de ééngemaakte partij links van de PS in Frankrijk (Parti anti-capitaliste) gaan scoren. Hun laatste score van beiden rond de 10%, vond ik ook op het internet en in sommige kranten. We weigeren te geloven dat we een land van zeurende, rechtse nationalistische laarzen likkende, kritiekloze *bangerikken* zijn. Men weze gewaarschuwd. De partijen die dank zij Terzake en De slimste mens dik uit de verf kwamen zijn tevreden dat men de middelen voor de Belbus eventueel zou terugschroeven(LDD en dat van in de oppositie) en van die afrit Vlaanderen om Opel te redden, horen we ook niet veel meer. Decennia lang hebben we tot vervelens toe gehoord dat de BRT, de BRTN...een 'rood' bastion zou zijn...meestal worden zijn ex-bazen keiharde managers in de privé achteraf. Wat zou dat worden met VBlok controleurs met vetorecht op de journalistieke berichtgeving ? In Italië is men eigenlijk al zo ver en scheppen de miljardairs alle dagen dik hun soep uit. Frère Jacques, frère Jaak, slaapt gij nog...? J'accuse le VRT de manipulation des espérits. octo 30/09/09

Macht cumuleert i.p.v.delegeert TECTEO, een overheidsbedrijf, de grootste intercommunale in het Luikse; aangepakt, door ondermeer, zogezegd socialistische functionarissen. De PS burgemeester van Ans is er tevens directeur-generaal en andere politiekers zitten mee in de leiding van het bedrijf. Volgens een audit moeten er 229 van de 1000 werknemers weg. Omdat je ambtenaren moeilijk kan ontslaan is men van plan om een privéfiliaal op te richten. Omdat het conflict verhard, zijn samenscholingen (door de burgemeester-directeur nota bene) er verboden. Het al lang aanslepend conflict krijgt weinig mediaäandacht...misschien omdat de 'ons kent ons'-methoden aan de top, hier duidelijk aangeklaagd worden. De PTB gemeenteraadsleden in Herstal hebben tegen de gang van zaken bij TECTEO een motie ingediend. De eis dat een door de werknemers verkozen directeur aantreed om de ontslagen , de privatisering en afbraak van sociale verworvenheden tegen te houden, staat er nog niet bij.Ook de bankwereld schrikt niet terug voor wat meer oplichterij. De Gemeentelijke Holding die 14% van Dexia bezit, probeert 500 miljoen euro bij de gemeenten te gaan bedelen...met 13% dividend als lokmiddel...alleen uit te keren als er winst gemaakt wordt, niet gegarandeerd, het blijft speculatie. Dan moet je weten dat de meest betrouwbare investeringen momenteel 6% opbrengen. Hoeveel krijgt U al weer op uw spaarboek ? Vreemd is ook dat al die geredde banken momenteel hun 'overheidsbetutteling', noemen ze dat binnenskamers, willen uitkopen om terug hun gangen te kunnen gaan, wat ze in feite in voldoende mate weer doen, wegens het bijna totale'vrije markt-spel' dat hun gegeven wordt. De banken, op enkele maanden weer gezond...ik geloof niet vlug in een complot...maar dit ruikt er toch weer naar men dunkt. Had men van al die failliete banken een

openbare bank gemaakt, zuiver op de graat, daar hadden mensen meer vertrouwen in kunnen hebben. Maar ja, de kroonjuwelen van de Staat worden al decennia afgebouwd ten dienste van 'ons kent ons' maar weer. Wie weet hoeveel politiekers cumuleren hun mandaat met dat van toezichthouder op de banken momenteel ? Die mannen scheppen hun soep goed uit en als 't fout loopt kloppen ze meer geld uit de platste zakken...die binnenkort wel eens tien euro meer voor een tankbeurt diesel zullen moeten betalen. Daar gaat de economie van opbloeien heren...ge zult dan toch nog een dag verplicht worden van geld bij te drukken, zoals dat al elders is gebeurd. Een gekender voorbeeld van 'macht cumuleert' is dat van onze op de spits gedreven federalisering met misschien wel het hoogste aantal ministers ter wereld. Daar delegeert de macht wel, maar naar het absurde toe. Binnenkort trekken we weer met zijn allen de straat op voor meer werk en tegen de besparingen. Een gekend fenomeen dat meestal in verspreide slagorde gebeurd. De postbodes zonder de melkboeren, de metallo's zonder de onderwijzers, Opel zonder Volkswagen, de zieken zonder de controledokters van de mutualiteiten, de witte woede zonder de rest. Benieuwd welke vooraf ingerekend half percentje de mensen weer zullen worden toegeworpen. 2/10/09

Voorkoombaar Leed In Afghanistan werd een meisje gedood door een pak pamfletten dat uit een Brits vliegtuig geworpen was en niet zoals gewoonlijk in de lucht openging. Decennialange, door grootmachten gesteunde imperialistische politiek, brachten de Taliban-dictators vóór de laatste van talrijke invallen van buitenlandse legers aan de macht. Decennia's werden verloren om dit onderontwikkeld land er zonder militaire tussenkomst, bovenop te helpen. De koude oorlog gold als voorwendsel. Nog altijd is er iedere keer een exkuus, een alibi,...de massavernietigingswapens in Irak en als het 'hen' goed uitkomt in Iran, het 'gele' gevaar, 'humanitaire hulp' voor oorlogssituaties die 'men' zelf helpen in de steigers zetten heeft...en niet alleen via de wapenproduktie en wapenhandel. Economische, politieke, militaire invloed, daar ging het om. Beurswaarden, omzetcijfers, ongebreidelde winsten, de tijdelijke motor van vooruitgang omwille van de verkeerde motieven; de triggers van elke oorlog. Mensen die niet onder waardige omstandigheden leven, onderwijs genieten en bovenal een job hebben en een deftig onderkomen; zijn beter in staat om te voorkomen dat ze door dictators geregeerd worden. Omdat hen dat vanwege het aloude politieke spel nooit werd gegund, hebben velen die kans nu nog altijd niet. Alleen partijen die het imperialistisch geef-en neemspel willen meespelen en waarvan de tenoren lippendienst aan het imperialisme bewezen hebben, worden als 'partners' gezien. Niet de linkse partijen in Pakistan of India...met China kan men om redenen van machtsverhouding niet anders meer. China, zelf een land dat jaren geplunderd werd, 'men' vreest zijn 'invloed' in de ontwikkelingslanden. Zal China zijn macht op een positieve manier gebruiken bij het uit de armoede tillen van een aantal Afrikaanse landen bijvoorbeeld en in eigen land de welvaart van de achtergebleven delen van de bevolking ook nog weg kunnen werken ? Of zal het doen zoals de Wereldbank en zijn bigbanking bazen en zich inschakelen in de structuren die een bepaald deel van de wereld eigenlijk blijvend in de armoede houden ? *Voorkoombaar* leed. Tijd om het roer om te gooien, als dat al mogelijk is gezien de chaos en ellende die al werden veroorzaakt door verkeerde beslissingen. Actie-reactie, een cyclus die alleen maar te stoppen is wanneer voldoende mensen beslissen dat het welletjes geweest is. Er zou melk en ander drinken en eten genoeg kunnen zijn. Bouwmaterialen ...en werkkrachten voldoende om de wereld tot een prachtplaneet te maken. We staan op het punt van basissen op de maan te maken en beneden heersen voor een stuk nog feodale toestanden. We zijn voor een stuk geen slaven meer van grootgrondbezitters, adelijken, enz...maar waarom verbinden wij ons lot als een soort lijfeigenen aan het reilen en zeilen van de voor ons vaak anonieme lieden die aan de touwtjes van de financiële besluitvorming en prijsafspraken trekken ? We snappen in meerderheid niet veel van al de heisa rond bruto nationale produkten, inflatie, depressie...we willen het vanwege de complexiteit zelfs niet meer snappen. En laat dat nu net de bedoeling der regeerders zijn zie ! Binnenkort tot 67 jaar werken...komt ook de bankiers en hun pensioensparen goed uit, net als de privéverzekeraars in de gezondheidszorg, want dan sterven we misschien eerder...maar ja, alles voor het land, zo wordt ons verteld...nee, niet voor het land, voor de elite die onze levens telegeleid ! Al zijn we niet meer mobiliseerbaar om de rest van Europa zoals in 1914 en 1940 gaan af te slachten...we worden wel op andere manieren om de tuin geleid en we doen er diegenen in de armere landen helemaal geen plezier mee. In feite zitten ze met zijn allen te wachten tot wij geen 'butler' meer willen zijn...waarschijnlijk omdat we onze rekeningen en leningen niet meer kunnen betalen...want vanuit menselijke, solidaire gevoelens 'ontwaken', dat zal er nog wel niet inzitten zeker, gehersenspoeld als we met tevelen zijn. Innige deelneming aan de ouders van het meisje dat men van naderend onheil wou verwittigen. Ik wil vloeken, maar ik kies voor een moment stilte ! Ook voor de slachtoffers van natuurrampen. Cultuurrampen veroorzaken wel nog altijd meer slachtoffers. En de heiligverklaring van Pater Damiaan ? Als die mens moest weten dat 1 gevechtsvliegtuig qua kostprijs gelijkstaat met een bedrag voldoende om alle overblijvende melaatsen te genezen... hij zou ook vloeken.03/10/09

Mogelijkheden genoeg,verandering ten goede Neen, dit is niet alleen een land waar huiseigenaars hun leningen aan de banken dubbel terug betalen en de huren veel te hoog zijn en de melk te goedkoop voor de tussenhandel. We hebben ook journalisten die over sommige van hun items meetings organiseren en daarvan dan weer verslagen. Dat is inderdaad inhoud en een vorm van democratie op zijn best. 06/10/09

Steeds weerkerende politieke evolutiesVaak is het met de geschiedenis van bevolkingslagen zo dat iets qua levensomstandigheden onhoudbaar werd, voordat er verzet tegenover ontstond. De slaven, de pachters, de boeren, de ambachtslui, de arbeiders, de legers, de kantoormensen, zelfs de eerste kapitalisten de burgerij-elite die het destijds tegen de invloed van de adel opnam...altijd kwamen ze in opstand en vaak werden ze aanvankelijk afgeslacht, voordat ze begrepen wat er fout was aan hun taktieken. Eens de lessen geleerd, probeerden ze het anders en dat lukte al wel eens met de nodige vooruitgang voor gevolg. Dé meest kenmerkende factor in die evoluties en revoluties, was, dat van zodra *de rebelerenden* mee deel van de macht gingen uitmaken, hun rangen aangroeiden en een deel van diegenen die voortaan meer dan het gemiddelde deel van de koek kregen, zich gewoon meer en meer ging vereenzelvigen met de oorspronkelijke levensstijl van de aanvankelijke tegenstanders. Mooi voorbeeld hiervan is de Duitse sociaaldemocratie van voor 1914. Van zodra ze de macht deelden, en

dikbetaalde mandaten kregen, zongen ze de politieke refreinen van allerlei soorten conservatieven mee. Het werd zo erg dat er bij een stemming over de keizerlijke oorlog van 1914 slechts 14 van de 96 parlementsleden van de SPD tegen de oorlogskredieten stemden...waaronder Roza Luxemburg en Karl Liebknecht, een paar bekender namen van wat later de derde internationale zou worden. U kent ze misschien niet, want waarschijnlijk zitten ze niet in de leerstof van het lesuur geschiedenis, althans in mijn tijd niet. De huidige linkse mensen die zich links van de blauwroze sociaaldemocratie situeren, vertegenwoordigen een hoge mate aan bewustzijn van een klein deel van de bevolking dat meer dan gemiddeld kritisch is voor het wereldgebeuren de dag van vandaag. Alleen in België vertegenwoordigen ze electoraal gezien niet de 10,15 en 20% die ze elders in Europa halen...niet alleen omdat ze doodgezwegen worden. Onder druk van omstandigheden, zoals de recente crisis noteerden we in de Vlaamse sociaaldemocratie wel het feit dat de linkervleugel met 34% van de stemmen wel bijna de voorzitter van de Spa leverde een jaartje terug. Voor elke soort van organisatie geldt dat hoe meer leden ze krijgen en hoe meer beheersmandaten...des te groter de invloed van het individuele streven 'om sociaal hoger op' te raken, zal zijn. Afgevaardigden en bestuursfuncties niet meer dan een gemiddeld loon geven, zou hier een afdoend antwoord moeten op zijn, om carrièrisme en uitwassen à la Dehaene bijvoorbeeld tegen te gaan. Alle traditionele partijen die aan de macht deelnamen zijn in hetzelfde bedje ziek en de rechtse partijen die staan te springen om als nieuwelingen aan de macht deel te nemen, bestaan uit de grootst mogelijk denkbare aspirant-zakenvullers._Het lijken allemaal onbelangrijke zaken, maar ze kunnen in bepaalde escalerende economische en politieke situaties, zoals in 1914 bijvoorbeeld waanzinnig barbaarse gevolgen hebben...en doen ze dat nu niet nog in bepaalde delen van de wereld ? 'Nooit meer oorlog', de leuze na iedere afslachting, niet alleen een gevolg van objectieve economische en politieke factoren en de organisatorische omkadering van de oppositie, maar ook van de immer tegenwoordige verschijnsvormen van allerhande soorten hebzucht die het algemeen belang overschaduwen door uiteindelijk te col laboreren met de gewone gang van machtszaken, the business as usewell. Alhoewel de Franse grondwet in referendums voorziet, zal het officiële Frankrijk van Sarkozy er geen organiseren voor wat betreft de privatisering van de post. Een zestigtal syndicale en politieke organisaties en verenigingen deden dat wel, met hun mogelijkheden toch vaak tot in de kleinste gemeentes: ,miljoen waren tegen, 31.700 waren voor privatisering. De initiatiefnemers eisen nu een officiëel referendum van de Franse Staat. Ook voor zaken als gezondheidszorg, telecom, werkgelegenheid, gaz de France, de vernietiging van ambtenarenjobs, het onderwijs...gaan meer en meer stemmen op om echte inspraak te organiseren. (Bron : L'Humanité-Solidair) Is dit het begin van een beweging die mensen ,die zich willen verzetten tegen van boven opgelegde dictaten (melkboeren, zinkarbeiders ,witte woede...) leert van een nieuw actiemiddel te gebruiken ? Zou men uiteindelijk die dingen best niet op internationaal vlak met de moderne communicatiemiddelen kunnen organiseren...en met een totaalprogramma aan eisen. 'Tegoei' in ene keer, bij wijze van spreken ? Filosofisch Verzet heeft zo al een referendumpage, waar je je mening daarover kwijtkan...en zal ze de Fransen zeker doormailen. octo 08/10/2009

Van de kleine man naar de grote mannenMensen zijn vaak bangelijk. Wegens schrik van een boete van Sabam durven ze op hun maandelijkse gepensioneerden kaartnamiddag geen muziek meer draaien in een zaaltje van de gemeente nog wel. Winkeliers ook al soms in hun winkel, 3000euro boete als de radio aanstaat, weet je wel. Dat moet toch allemaal anders te regelen zijn. De wetgevers hebben het tijdsbeeld tegen, nu er via internet bijvoorbeeld al zoveel gratis te verkrijgen is. De meeste artiesten bovendien zouden al tevreden zijn met een minimumloon, de geldhaaien natuurlijk niet. Burgerverzet tegen een aantal bedenkelijke dingen die ons opgedrongen worden begint beneden in 't klein. Een vrouw die op een busplaats voor blanken gaat zitten in de USA van Martin Luther King destijds. Een werklozencomité met een originele aktie. Die dingen gebeuren nog wel, maar er wordt niet over bericht. Kranten zoeken nieuws in de schandaalsfeer en daarmee is iedereen weer een paar weken zoet. Daar nog wat diefstallen, natuurrampen en moorden en verkeersongelukken bij en de rest van de sociale wereld bestaat nog nauwelijks in de journaals, behalve bij grote conflikten waarbij de spreekbuizen der stervensbegeleiding van boeren-en andere vakbonden aan het woord komen om iedereen te laten verstrikt geraken in de onderhandelingstaaltjes van de 'moeilijke' dossiers, terwijl de alternatieven van basismensen als utopisch worden afgedaan, ook als ze er in geslaagd zijn van grensoverschrijdende solidariteit op straat en plannen op tafel te brengen. Niemand vraagt of we straks de oorlogsstoker Tony Blair als eerste Europese president willen en iedereen is tegen miljardenbonussen, toch wordt daar nauwelijks iets aan gedaan. Regeringspartijen verliezen verkiezingen en er komen andere voor in de plaats, met al even veel besparingen in zicht. De molen die men voor ons heeft gebouwd, is niet door ons ontworpen. Wij zitten er op en de molen draait en draait velen onder ons bijwijlen onnozel...hij stopt alleen bij verkiezingen...en dan kiezen we voor dezelfde molenfabrieken...voor cumulards en dergelijke. 10/10/09

Jongste Michael Moore, niet te missen Waarom ikzelf hem ga zien, kan ik aan de hand van enkele gedachtegangen na een avondje ten voordele van Oxfam, vertellen. Waarom U hem gaat zien, misschien omdat U na de filmbespreking in de link beneden zo geschokeerd bent dat Uw nieuwsgierigheid niet meer te houden is. U kan ook direct naar de link schuiven, ga zitten want je gaat op je gat vallen over de nieuwste manieren dat de financiële wereld momenteel aan zijn fortuinen komt. Gisteren was er een muzikale Fairtrade-nacht in Leuven, met een zangeres en muzikanten en dansers en zo, die samen met het publiek voor een speciale multiculturele sfeer zorgden. Eigenlijk zeer aan te raden voor cultuurliefhebbers zowel als voor zichzelf 'fundamentalistische moslims' noemende mannen. Gelukkig zijn de buikdanseressen in Tunesië en andere Noord-Afrikaanse landen nog niet verboden. Het publiek, bestaande uit zachtaardige mensen kreeg tijdens de pauze ook de mogelijkheid om een debat rond fairtrade bij te wonen. Hoe dwing je eigenlijk eerlijke prijzen af voor boeren of arbeiders in 't algemeen, waar ook ter wereld; te midden een wereld die via de klassieke politieke neoliberale richtlijnen, de supergrote bedrijven toelaat dat hun aandeelhouders zich schaamteloos verrijken op kap van een echte vooruitgang voor iedereen ? Indien het sociale bewustzijn en de fairtrade hier voor een stuk toe bijdraagt, het weze aan te moedigen. Indien het door het meer aktief deelnemen aan de parlementaire democratie uiteindelijk voor mekaar komt, goed zo...na een internationaal refurendum over een politiek programma, des te beter. Zonder sociale aktie...quasi ondenkbaar. Waarom ? Het *kabouter-plob* gehalte van een bepaald soort

berichtgeving eigenlijk, werkt de over het algemeen lage betrokkenheid voor politieke interesse echter niet in de hand, wat onze parlementaire democratie verarmt. Bovendien lijken net een deel van de bewustere mensen die een tegengewicht zouden kunnen vormen door allerlei factoren niet assertief, niet weerbaar genoeg. Ze blijven de logica maar aanvaarden dat ieder land en ieder bedrijf tegen andere 'concurrenten' in maar moet zien van de goedkoopst producerende te blijven...en hebben het te veel over hier en daar een percentje koolstof minder of meer of een paar dollar opslag voor diegenen die er maar een paar verdienen. Dit terwijl niet alleen de beslissingsmacht, maar ook het mastodontenaandeel van de geldmassa in de handen van nog niet een honderdste deel van de wereldbevolking zit, beste mooie medemensen. Concreet. De 34 miljard euro van de twee grootste aandeelhouders (privépersonen) van Aldi, kan dat voor sociaaldemocraten, groenen en de rest van de linkerzijde...daar zou eens duidelijk standpunt moeten worden over ingenomen worden. Nieuwe militaire recruten gaan aanwerven in scholen, voor nog meer uitzichtloze missies...kan dat ? enz... . Voor degelijk feiten-en cijfermateriaal, maar vooral om kennis te maken met MENSEN die concreet met totaal absurde situaties geconfronteerd worden, moet U binnen een paar maanden echt de jongste film van Michael Moore gaan zien "capitalism, a love story" . http://www.socialisme.be/lsp/archief/2009/10/10/moore.html Over de alternatieven van de bespreker van de filmdocumentaire, moet U zichzelf maar een mening vormen. Alle mogelijk verzet tegen waanzinnige, onhoudbare toestanden...daar zijn al verschillende groepen en individuen mee bezig, in de kiem is er organisatorisch reeds een heel stuk weg afgelegd. Pas indien het totaal de verkeerde weg uitgaat voor nog meer mensen die nog relatief goed af zijn, zal er wel meer en meer ten gronde en ten goede veranderen zeker ? Want zelf via internet stemmen voor een programma voor een logischer wereld, zoals op de eerste van de Filosofisch Verzet-linken wordt voorgesteld, dat is nog te idealistisch, te utopisch en voorlopig nog niet haalbaar zeker ? Met dank voor gisterenavond aan Ghalia Benali & Friends. De wereld zou misschien beter af zijn als muzikanten hem mochten regeren. 10/10/09

Een andere beleidsverklaring,politieke fiktie Onze 'democratie' van de oude Grieken, we moeten het er voorlopig maar mee zien te doen, alhoewel logica en menswaardig inzicht en handelen er voorlopig voortdurend in de minderheid is. Een ander ,moderner systeem van samenlevingsbeheer waar we het programma zouden kunnen kiezen en daarna de projectverantwoordelijken, de ministers, zeg maar; zou nooit geziene vooruitgang op alle mogelijke gebieden inluiden. Vandaag komt onze premier met een beleid. Veronderstel eens even dat de premier morgen met een totaal andere beleidsverklaring zou komen : "Waarde landgenoten, jullie hebben inderdaad gelijk. Niet jullie moeten de crisis betalen. Het zijn de banken waaraan jullie al generaties lang jullie huis dubbel en dik aan terugbetalen, die we ter verantwoording zullen roepen. We zullen ze dwingen van goedkope sociale leningen te verstrekken, of ze nationaliseren."

"Geld halen bij onderwijs en in de sociale sector, zou compleet amoreel zijn. Een andere vorm van speculatie dan : een deel van het geld dat door de verwerking van de landbouwprodukten en de tussenhandel van de boeren gestolen wordt, zal van die sectoren naar ondermeer een hogere prijs voor de melk van de boeren gaan. Ook voor de huurders zullen we een verplichte verlaging van de huren opleggen. Verder zal de federale regering de wapenfabrieken tot werkplaatsen voor sociaal nuttiger produkten omvormen. Ondernemingen die ter wille van steeds maar hoger winstvoeten werknemers ontslaan of naar lageloonlanden verhuizen, zullen extra worden getaxeerd, niet alleen in eigen land, maar via Europa en de Verenigde Naties ook in het land van herlokalisatie, waaraan via een internationale VN-motie zal gevraagd worden van de daar uitbetaalde lonen naar ons niveau op te trekken. België zal er bij de Verenigde Natie op aandringen van een voor de wereldpolitiek bindend wereldreferendum over onder meer een universele sociale zekerheid, goedkope leningen en een internationaal rechtvaardig taxatiesysteem op te zetten." "Eenmaal al deze richtlijnen in de praktijk omgezet, zal de koopkracht toenemen en de wereldeconomie werkkrachten te kort komen en zullen de slachtoffers van oorlogen voortaan echt door wat er van de legers overblijft beschermd worden tegen diegenen die hen blijven met bommen belagen. Mensen zullen niet meer hun leven wagen om in onze koudere oorden te komen werken. Op termijn wordt dan de wereld een oord waar je, naar elk land, zonder gevaar om opgeblazen te worden op reis kan." "Om van dat vervelend nationalisme af te zijn, zal België met zijn ervaring op dat gebied, voorstellen van nog slechts enkele federatieve landen over te houden : Noord-en Zuid Amerika, Afrika, Europa, Azië, Australië. Elke afscheidingsbeweging binnen deze eenheden, zal vanwege de geleidelijke invoering van een eenheidsmunt en dezelfde produktievoorwaarden zinloos worden, eenmaal de voordelen daarvan door de overgrote meerderheid van de wereldbewoners zal worden gesmaakt. Voor de grote economische sectoren zoals de energie, de banken, de automobielnijverheid, de grondstoffen, het openbaar transport, de telecommunicatie, de post e.a. zullen openbare monopolies worden opgericht. Om te tonen dat het de Belgen menens is, zullen we er in eigen land maar aan beginnen, indien we op internationaal vlak met onze voorstellen geïsoleerd zouden blijken te staan. Ik heb trouwens daarnet nog onze kandidaat Europees president Verhofstad opgebeld en die heeft me beloofd deze voorstellen op het hoogste internationaal niveau op tafel te leggen. Nee, dit keer gaan we niet in Uw zakken zitten. " octo 12/10/09 voorbeeld wereldreferendum & verkiezingsblog http://bloggen.be/conscience2008 *Laat me U nog deze octiaanse overdenking meegeven, nu het hierbuitenmeer en meer in de richting van Allerzielen gaat : Is there an energy with a comparable consciousness as ours, which did not need to follow the same evolutionary road ? Het antwoord vindt U ondermeer voor een stuk onder de categorie 'filosofie' van mijn blog. U heeft ongetwijfeld Uw eigen antwoorden..;mijn mailbutton staat paraat !*

Artikel zonder naam Heeft de mensheid nog niet genoeg om zeep geholpen ? Vóór ik geboren werd, werd er op vernuftige wijze gemoord door Staten, maar men noemde het oorlog. Heel mijn leven lang, altijd geconfronteerd geweest met meer van hetzelfde op nog driester manieren. Ondertussen geleerd en begrepen , doorheen de geschiedenis van politiek en filosofie, erover gestudeerd en erover geschreven. De subjectieve wetenschappen , de praktijk er bij gehaald, de actualiteit geduid en gerelativeerd en voorzien van linken naar anderen met dezelfde opdrachten en andere perspectieven, invalshoeken. Een blog als parlement, als oppositie. De huidige middelen, nee, ze worden niet optimaal aangewend om het tij te keren. De menselijke domheid, voor een deel een spiegel van de wereld die rond de prijs van het goud draait. Goud, gewoon een metaal waarin the upperclass gelooft...uit angst om zoveel. Miljarden wezens hebben zich ettelijke eeuwen laten vangen aan de bevelen om van wouden gevechtsschepen te maken. Nu zijn er maar enkelingen meer nodig om landen tot puinhopen te bombarderen en nog altijd kunnen gewone wijze mensen geen bevelen geven die dit alles stoppen. Hoe stop je deze domino's ? Zolang er meer en meer moet geproduceerd worden om de winsten van een piepkleine minderheid veilig te stellen en alles om beurs-waarden draait----- Zolang het kritische

denken niet aangemoedigd wordt en we blijven geloven in het 'er niets kunnen aan doen' en te velen verzinken in het adoreren van koningshuizen, pauzen en prietjespraat--- Zolang we blijven geloven dat we tot 67 moeten werken om uit een systeemcrisis te geraken---Zolang we geloven dat belastingen aan grote poenscheppers opgelegd, ons niet doorgerekend worden---Zolang zoveel... blijft regeren ondermaats presteren. octo 13/10/09 Mensen nemen pillen om ziek naar het werk te kunnen of benemen zich het leven omdat er teveel van hen wordt gevraagd of omdat dat ze geen voeling meer hebben bij de 'zinnen van het leven'. Of jongeren zitten aan de coke omdat het leven zo doelloos lijkt, gevangen in eigentijdse commerciële beelden over 'zijn', in uitzichtloosheid qua toestanden in de wereld, gebrek aan menselijke perspektieven, verwendheid...en noem maar op. Filosofisch Verzet pauzeert even :de 'winkel' blijft open, betalen hoeft niet, indien het geld een dag geen waarde meer moest hebben kunnen we ons mits de nodige discipline toch nog uit de slag trekken... http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

Minder deprimerend nieuws filoviewpictures (bijenkorvenfoto) laat ons allen duimen voor de bewoners van deze flatgebouwen, hun toekomst hangt samen met die van ons. Duizenden verbanden zijn van mekaar afhankelijk, maar één falen in de voedselketen is belangrijker dan de aanvankelijke euforie na de eerste overwinning van de rode duivels vorige week. Bovendien, honing is heel gezond, alsook propolis, waarvoor de bijen ook tekenen dacht ik. Berichten over de wereldgekte, niet simpel. De lezer moet het dan ook nog zien te verwerken en er niet aan onder door gaan. Het blad MO slaagt er in om bij bijna ieder artikel ook positieve noten te plaatsen. Iemand met weinig tijd krijgt op de hoofdpagina een bondig overzicht van de actueelste artikels. Dank zij hun netwerk aan ngo-werkers wereldwijd, hebben ze vaak informatie uit eerste hand. Je steekt vooral veel op over de praktische levens van mensen wereldwijd of je verneemt dat de dochter van dé oorlogsstoker en dé man die het meeste aan de oorlog verdient (de ex vice-president van de US) in een vereniging zit die de oerconservatieve leer van de meest rechtste Republikeinen weer wil gaan promoten. Als men neonazi-propaganda verbiedt, mag men wat deze ultrarechtse Republikeinse 'mensen' verkondigen ookwel aan het lijstje toevoegen. Informatie over wat en over diegenen die deze wereld naar de haaien dreigen helpen, blijft nodig. Die soort info gaat verder dan de familie van de oude koningin en haar schoondochter en de schoondochter van de Nederlandse koningin, allemaal met familielinken naar fascisten.

Filmpje veraad VB-kopstukkenbron youtube : filmpje begint met een discussie op straat over het programma van het Vlaams Blok (2/11/1988)...vier dagen later (6/11/1988) spreekt o.a. F.Dewinter een hele andere taal bij de verstoring van de rust op het Lommels Soldatenkerkhof. Onder de talrijke aanwezigen heel velen die met de gestrekte arm naar de zonnige hemel aan het wijzen waren waarschijnlijk. Gisteren in de 'Koppen'-uitzending over rechtser dan extreem-rechtse groepen, op hun zoveelste bijeenkomst in België, waren we getuigen, niet alleen van de minachting en haat tegen vreemdelingen, maar ook van het gigantische misbruik van het woord 'socialisme' en de fascistische vorm van nationalisme.De NSDAP van Hitler kon alleen maar groeien dank zij het electorale sukses van zowel de Duitse SPD als de KPD en andere socialistisch geïnspireerde partijen na een revolutie in het Duitsland van na de eerste wereldoorlog, waar de arbeiders voorgoed met de 'oorlog' en zij die hem veroorzaken wilden afrekenen. De term 'socialisme' was populair en daarom gebruikte de Hitler-adepten hem in hun partijnaam 'nationaal-socialistische-arbeiderspartei'NSDAP. Tot welk een barbarij dit leidde...weten nog te weiningen men dunkt.'Socialisme' staat voor internationale verbroedering op basis van arbeid en solidariteit...niet het 'solidarisme' dat de uiterst-rechtsen prediken (een laisser-faire voor het grootpatronaat in feite).Nog altijd brullen deze zelfverklaarde fascisten eveneens misbruikte woorden als 'kameraden' en 'anti-kapitalisme' om een soort misplaatste opwinding in de hoofden van sommigen te krijgen...ze overgieten het met een sausje 'verkrachte blanke meisjes', 'de vreemden krijgen de jobs en sociale woningen' en enkele walgelijke muziekgroepen die geen halve, maar 1/20 waarheden in hun teksten gebruiken om misschien wel op te roepen tot moord ...en zo hebben ze onze jeugd en ook de andere generaties , die al niet veel over geschiedenis meer weten, weer geen plezier gedaan. De dag nadien groeten ze waarschijnlijk alleen nog leden van het zogezegde "uberras" in de winkel. Politiek mag niet vanuit 'opwinding' of de 'buik' vertrekken. Deze uitzending van 'Koppen' mocht er wezen...maar waarom, zo kunnen we ons afvragen krijgen groeperingen die op journalistiek vlak,inhoudelijk sterke dingen brengen en niets met geweld te maken hebben, géén mediaäandacht ? Over de alternatieven die zich daaruit zouden kunnen ontwikkelen, daar mogen mensen blijkbaar niet mee bezig zijn...ze moeten in hun instinctieve denken gehouden worden, lijkt het wel. Zoals extreem-rechts in de US er over jammert dat de progressieve krachten aldaar honderden organisaties hebben om te voorkomen dat de US nog meer oorlogen organiseert, zo jammerde extreem-rechts in Europa gisteren dat ze een van de media uitgesloten minderheid zijn. Hun kopstukken weten wel beter. Ze hopen echt op nog meer chaos bovendien om weer Mussolini en Hitler en anderen te gaan kopiëren. Ze hebben niet door dat de kaarten nu wel anders liggen, alhoewel het fascisme zonder ons verzet zich weer instaleren kan. Het heeft zich trouwens op tal van plaatsen in meer of mindere mate of onder andere vormen al gevestigd. Voor een goed begrip van dat veelgebruikte woord 'fascisme'...niet elk regime dat op het begrip 'éénpartijstaat' steunt, is 'fascistisch'...indien de Duitse revolutie na Wereldoorlog 1 gelukt was, dan hadden bijvoordbeeld de Raden van Arbeiders, boeren en soldaten de macht gehad en dan had het fascisme niet via de 'democratie' aan de macht kunnen komen...waarmee ik niet wil zeggen dat het Radenisme van destijds dan een idealere formule zou zijn. Andere omstandigheden, andere noodwendigheden. Wat indien de overheid de volgende ronde van bankfaillisementen de banken niet meer kan redden ? De ciris die daar weer zou kunnen uit voorkomen, zal die weer naar het populairder worden van het fascisme leiden ? No paseran ! We zullen het voorlopig met onze tegenstrijdige democratie moeten doen. Wel spijtig dat we niet wakker worden in een wereld waar je tot een 'project' in plaats van tot een 'partij' behoort...en dat je dan als kandidaat voor je project kan opkomen en zelf het programma daarvan kan goed of afkeuren (op voorhand, voordat men de dirigenten ervan verkiest. Dat zou pas anti-fascisme zijn !octo 16/10/09

Journaals beluisteren...zonder klankbron youtube : Michael Moore over socialisme. Als zelfs ex VLD senator professor Paul Degrauwe achterover valt van de begroting waarin duidelijk is dat de banken het met de overheid op een akoordje gooien over het geld te halen bij de gewone spaarder en niet bij de ingewikkelder en risicovoller beleggingen en hiermee de deur openzetten voor nieuwe bankfaillissementen, dan weet U wel waar dat het huidig samenlevingsbeheer fout zit. Zet je de klank van je tv toestel eens af en bekijk alleen de beelden die op je af komen zonder commentaar. Al die gezichten van mensen waar bommen ontploffen, gaan veel beter tot je doordringen. Op de duur ga je een andere taal aanleren, de taal van mens tot mens. Je zult merken dat slachtoffers van natuurrampen het over andere dingen hebben dan de mensen die onder de voortdurende dreiging van aanslagen

moeten leven. Mensen met honger benaderen het nulpunt van dit naakte aardse bestaan. Gisteren zette ik de klank even af voor enkele honderden van de ongeveer 9000 kinderen die in de Filipijnen voor kleine criminaliteit gevangen zitten tussen volwassenen en waarvan enkelen niet alleen thuis maar ook door sommige gevangenen op allerlei manieren misbruikt werden, worden...zullen worden. De klank afzetten baatte niet, want er waren nog ondertitels. Kinderen uit de slops die gaan stelen omdat hun moeder geen geld heeft en er op de vuilnisbelt niets 'lekkers' meer te rapen valt...zijn geen bandieten. "Ik steel alleen van de rijken en diegenen met een snob-gezicht", vertelde een jongen van een jaar of acht voor de camera van Al Jazeera, Engelse versie. Steunen wij vanuit het rijke Westen die regering ginder ? Een man die al jaren het onrecht aldaar bestreed en zijn leven niet meer veilig was, zocht asiel in Nederland, ver weg van de paramilitairen die hem naar het leven stonden. Alhoewel hij aan het hoofd van een socialistische organisatie stond, werd hij (Sison)door de Nederlandse regering jarenlang op de terroristenlijst geplaatst...na jaren procedure is dit ondertussen geregeld. Ogen zonder klank erbij, ze bekijken je indringend. We hebben niet alleen supermarkten nodig. Politieke, sociale, filosofische, culturele vorming...om alle rechtstreekse en onrechtstreekse medeplichtigen aan dergelijke toestanden aan te klagen en van hun beslissingsmacht te ontzetten. Met een deel van onze belastings-'aanslag' worden tal van verschillende soorten aanslagen op de mensheid gepleegd als wij dergelijke regimes omwille van economische belangen steunen ! Zet dus de klank al eens af, wordt even stil en denk 'dat kan toch zo niet verder' , studeer, organiseer, stem, handel. Sommigen doen het al, google maar eens 'stop the killings-filipijnen' of ga naar één van de linken op mijn blogs. Dank U. ssssssttttt 17/10/09

Twin Towers, bankencrisis...en het volgende ?

filoview pictures : vlinder op beton...na vijf minuutjes wachten, opende ie z'n vleugels, herfstafscheid van het seizoen 2009..."zo te sterven op het water met je vleugels van papier (BdG)", eitjes gelegd en weer weg tot volgende lente Sommige gebeurtenissen, meer dan andere, zijn een soort 'trigger' die een aantal andere ontwikkelingen in gang zetten die verstrekkender gevolgen hebben. In Iran vielen nu ook al tientallen doden bij een bomaanslag op de 'revolutionaire' garde, waarbij tal van hoge officieren van Iran's tweede leger omkwamen. De Iraanse overheid lanceert berichten over buitenlandse betrokkenheid bij die aanslag, met het doel etnische conflicten tussen soenieten en anderen uit te lokken. Zoals altijd zal de echte toedracht eerst veel later dan de feiten aan het licht komen...wat er ook van zij, een zoveelste escalatie in een Arabisch land erbij, dat kan heel gevaarlijk worden en nog meer terrorisme kweken. Aan het merendeel van de militiaire aanvallen op de oorlogstonelen van na de tweede wereldoorlog ging vaak intense spionage en *infiltratiebedrijfigheid* vooraf. Vaak lieten aangevallen landen zich tot provocatie verleiden om de binnenlandse spanningen onder controle te krijgen. Ook aan psychologische oorlogsvoering besteed men al honderd jaar enorme budgetten. Moesten we op de hoogte zijn van alle duisterse plannetjes die worden gesmeerd...we zouden nogal versteld staan. Dan heb ik niet over een hoop onzinnige complottheoriën die op internet circuleren om verwarring te stichten en de aandacht van de werkelijke machinaties achter de schermen af te leiden.Het hedendaagse terrorisme wordt meestal door staten geörganiseerd. De geflipte Hollywoodcowboy Reagan, stond al toe dat stammenleiders de laatste lekenregering van Afganistan konden omverwerpen en stak nog meer geld toe toen de USSR dat regime ter hulp kwam. Sinds toen is alles van kwaad naar absolute barbarij aan het evolueren. Al Qaeda, vroeger een vriend, nu een vijand, de Taliban even zeer, ondanks weinig steun van de bevolking in Pakistan, blijven ze een bijna niet uit te roeien bedreiging. Nu er barsten komen in de alliantie van de Westerse bezetters, stelt China voor dat de VN veiligheidsraad het van de Nato overneemt en dat alle overblijvende strijdende partijen via een internationale vredesmissie ontwapent worden. Via de officiële mediakanalen hoorden we hier nog niets van, want wegtrekken uit Afghanistan zou teveel investeringen te niet doen...of heeft men de berekeningen rond het maken van meer minst door goedkopere olietransporten bijvoorbeeld al opgegeven en neemt men gewoon al strategische posities in tegen dat het grootkapitaal geen andere uitweg meer ziet dan de wereld weer in een veralgemeende oorlog te storten. 'Zij' staan achter de tekentafels van de militaire stafs overal, en 'wij' , als we de mails moesten zien die 'zij' mekaar achter onze rug sturen... . Om een concreet voorbeeld te geven, een pak jaren terug kwam men het nieuws van een 'neutronenbom' die alleen mensen zou doden en gebouwen overeind zou laten staan. Staan die al ergens opgesteld dat iemand weet ? Mag de gemiddelde wereldburger dat weten ? Zijn wij onderdelen van mekaar beconcurerende termietennesten of samenlevingen met een hart, op weg naar een 1natie-wereld ? Als we niet kritisch leren kiezen, riskeren we een dag meegesleurd te worden in een stroom van overdonderende gebeurtenissen die eigenlijk voor een groot stuk voorafgaandelijk in mekaar gestoken zijn, maar waar we dan geen zicht meer op hebben. Als we ons dan weer door de begrippen 'volk' en 'vaderland' laten misleiden in plaats van alleen op te komen op basis van onze sociale rechten...zullen we weer aan het kortste eind trekken. Een socialistische revolutie in Israel, Palestina Irak, Pakistan, Afghanistan, India,... en al die reactionairen van de macht, dat zou pas nieuws zijn...de rest is hopeloos in de modder blijven steken en er dieper in geraken.octo 19/10/09

Filosofischverzet 2010 Vele diepe momenten van rust gewenst

Innerlijke rust bij momenten van observatie.

Oog voor het detail, de overvliegende vogels.

Invoeling in wat ruimte is.

En tijdloosheid.

Te vinden, niet alleen aan zee of in hoge wouden.

Ook van op uw appartement.

En in met aandacht luisteren.

Van uit kalmte spreken.

Rust in het gemoedelijke omgaan met mekaar.

Innerlijke vrede als voorwaarde voor de betere analyse.

Luisteren naar je ziel.

Lezen over haar reis sinds de jongste bigbang.

Genieten van cultuur die dat allemaal vertaalde, vertaalt

Ook kinderen het verschil met onnodige drukte leren.

De media door een filter kunnen halen.

Kritisch deelnemen aan wegen naar een betere wereld.
Waar de zorg voor mekaar centraal staat.

Van familie tot staat. Van de boer tot de bankier.

Alles wat je ziet, door werkershanden gemaakt, verdeeld.

Weten wat soms belangrijker is, dat wat je koopt…

of dat wat je vanuit onbaatzuchtigheid in stilte hoopt.31/12/09 beste deceniumwensen por todo

Jaaroverzicht : verandering of omwenteling Met 7 miljard zouden we nu zijn. Allen mensen met reële of overdreven verwachtingen. We kennen er daar wel een aantal van. We herkennen dingen van hen in anderen die we niet kennen, als we reizen. We zien ze op TV, hun blije kanten, hun ellende. Vooral de ellende wordt getoond, niet zozeer wat mensen daarnaast presteren om er uit te raken. Vooral over de glitter wordt gelezen. Soms komen mensen in groep bijeen of in massa's op de straat om voor hun rechten op te komen, zonder overkoepelend plan. Ze eisen, eisten verandering, omwenteling kwam om de hoek kijken toen het geldsysteem kraakte, maar alles bleef bij het oude. Meer nog, het gaat zelfs beter nu, we krijgen te horen dat de VS uit de recessie is, maar wel 5% meer werklozen telt. Dan hebben wij Belgen nog geluk gehad, ook uit de recessie, maar met slechts een 50.000 werklozen meer ! Wiens maatstaven zijn dit ? De Staat, wij, betalen de rekening, maar de winstverwachtingen, die zullen wel wat positiever zijn, nu er concurrenten failliet zijn gegaan en ex-werknemers door de Staat onderhouden worden, als de miljardenwinsten wat zakken.

Er werd wel enorm veel over banken en ecologie gepraat en noodgedwongen maakten we een begin met een overschakeling naar andere energievormen, terwijl we die al hadden kunnen hebben, indien de onmacht en onwil van de economische en politieke tenoren niet zo groot was geweest. Velen gaan het niet willen horen, maar de wereld heeft meer planeconomie nodig. De coördinatie in het geheel is zoek. Het gevecht om economische afzetmarkten, de strijd om het goedkoopst te produceren; om het grootste deel van de koek voor de elite te reserveren, het goedkoopst te kunnen verkopen, het gaat gewoon lekker door…met in zijn zog corruptie, oorlog, opkomend nationalisme, opgefokte cultuurtegenstellingen, armoede, honger, verspilling…. . Het is belachelijk en absurd dat mede Europeanen elders minder verdienen voor hetzelfde werk, de politieke wereld houdt dit omwille van de verrijking van enkele groepen kunstmatig in stand. Bovendien moeten we verdeeld en als gevolg overheerst blijven, want anders kan de multinational of een ander politieke vorm van bewind niet meer dreigen. "In Nederland, Duitsland…moet men to 67 jaar werken…dus."" In onze fabriek in Polen worden onze producten goedkoper gemaakt…enz ", klinkt het dan. 'Ze' wezen gewaarschuwd volgend jaar, de kruik gaat immers maar te water, tot ze barst. In het meest onderdrukte deel van de wereld is die toestand reeds lang bereikt en er waren enkele pogingen om af te rekenen met feodale en hyperkapitalistische toestanden, maar juist daar waar de oorlog door de strijd om grondstoffen het hevigst was, werden alle pogingen tot verandering te niet gedaan door kunstmatig in mekaar geknutselde burgeroorlogen. Zolang men de grondstoffen maar kan transporteren en militair strategische posities kan behouden of innemen, is er niks aan de hand voor de bewindvoerders, oppositieleiders en zogenaamd religieuze leiders in hun veilige kantoren. De gewone mens moet in het nieuwe jaar vermijden van zich niet vóór één of andere van die burgerlijke karren te spannen en gewoon over de grenzen heen opkomen voor een degelijk inkomen voor iedereen. Met de oude wijn in nieuwe zakken, zoals in Iran nu wordt geprobeerd, gaat dat niet lukken. De landbouwproblemen moeten op wereldvlak moeten worden aangepakt. Boeren hier willen in de grond van hun hart niet overleven als hun producten dankzij subsidies andere boeren in de arme wereld uit de markt prijzen. De wereld heeft niet alleen een Verenigd Europa, maar ook een Verenigde Wereld nodig. Ook automobielarbeiders moeten wereldwijd de controle over hun vakbonden op wereldgebied opeisen en overnemen als je ziet wat hun leidingen maar durven eisen…omdat ze het eigendomsrecht van sommige bijna failliete concerns niet in vraag durven stellen. Als overheid en CEO's niet kunnen beslissen van milieuvriendelijker wagens en meer openbaar vervoer te maken, dan kan de wereld van de arbeid dit stoppen. Er was nooit oorlog in Irak geweest indien men in de VS een maand of langer tegen de politiek van keizer Bush II en zijn ploeg willen staken had. Natuurlijk, het is ook zo ,dat wat je veroorzaakt als een boomerang terug komt. Keizer Reagan steunde jaren al wat paramilitair was, inbegrepen de vaders van de huidige Taliban en erger, over heel de wereld. 'We' mogen 'ze', niet zo maar laten doen. Zoveel is zeker, ook voor het volgend decenium, waarvan ik hoop dat U het ook nog mag beleven. Speciale strijdbare groeten voor de mensen in Oost Congo en andere oorlogsgebieden, het komt er niet op aan 'de vijand' te verslaan, maar alle legeraanvoerders te boycotten en de dagelijkse strijd van de gewone mens voor een beter leven te vervoegen. Beter op het veld te werken dan in een mijn als bijna-slaaf achter de goedkoopste grondstoffen ter wereld te graven. We zullen het niet te moeilijk maken, de strijd om 'geld' en de schaduwzijden van de menselijke aard maken veel kapot. Het gebruik van de factor 'geld' kan je veranderen, reglementeren…de menselijke aard in sommige al of niet machtigen der aarde, staat dit wel in de weg. Een complete eisenlijst voor het nieuwe jaar, zie mijn referendumblog Octo 30/12/09

Eerste nieuwsfeiten van 2010 niet achternahollen aub
filoview pictures kerstdag : daar binnen waarschijnlijk een herdenking aan de gang van één van de zeldzame 'leiders' die de Romeinse overheersing in die tijd op een andere manier bekeek, men doodde zowel hem als diegenen die de wapens opnamen…en de Romeinen nu 2000 jaar later, …die zijn genoeg gestraft, die zitten met Berlusconi ! Los van de emotionele verschuivingen tussen mensen, die allerhande feesten op een eigen manier telkens met zich meebrengen; staan daar weer in de krant of op de belangrijkste venster van de meeste huizen, de TV; een aantal nieuwsfeiten mekaar af te wisselen, als vervolg van de enige echte soap, het werkelijke dagelijkse leven in al zijn facetten. Misschien kwamen enkele nieuwsitems al op Uw familiebijeenkomsten ter sprake. Bovenaan het lijstje zal die asteroïde wel staan, die één kans op duizenden de aarde zou kunnen treffen en serieus wat vierkante kilometers woestijn

zou kunnen bijmaken. Hoe dit eventueel te vermijden kan naar de toekomst toe misschien de enig overblijvende taak van het ééngemaakte leger van de eengemaakte naties worden. Korter bij de werkelijkheid dan, diegenen die hun eigen blijven opblazen voor levenslange steun voor hun nabestaanden en de verborgen imperialistische agenda's van diegenen, waarvan een deel verdwaasden menen dat ze goed bezig zijn...je zal maar naar een volleybalmatch gaan kijken en één of andere zot met explosieven het plein zien oprijden en tot de tientallen doden en bijna honderd gewonden horen. Ook in Jemen breidt de destijds door VS-rechts gestartte epidemie zich uit tegen de achtergrond en voedingsbodem van verpaupering. Voor ontwikkelingshulp bijna geen geld, voor gigantische kapitalen verslindende oorlogen wel. Waar er ook miljarden aan geld verkwist worden, blijkt in de casino's te zijn. Honderdduizenden mensen lijken aan het gouden kalf verhangen te zijn. Oh Lord *Juzekke und herr Mozes,* is er eigenlijk iets veranderd ? 'Waar gaan we naar toe ' zouden de oma's en oma's van de sixties zeggen, nu ook een klein deeltje van de oorspronkelijke pleitbezorgers van een beter omgaan met de aarde, de Indianen, er weliswaar in min of meer collectieve eigendom, in sommige van hun reservaten steenrijk van worden. De zottigheid van dit bestaan glijdt verder 2010 in met het bericht dat Tiger Woods zijn persoonlijk leven de aandelenkoersen van de firma's die hem als reclamepaneel gebruiken; naar beneden zouden hebben doen zakken. Zelfs de CO_2-aandelen op de één of andere beurs daarrond, zitten na de zwakke Kopenhagen-top maar op 12euro en ze zouden volgens 'specialisten' tussen de 17euro en de de 35euro moeten zitten om de investeerders in propere technieken aan te zetten om hun best te doen. Zo gaan we er niet komen denk ik. 'Werk' hebben blijft een *lachtertje,* geen recht als je de verhalen van mensen rond een tafel hoort . Gelukkig is er geen recessie meer, althans goed nieuws voor wie nog immer verwoed op de beurs bezig is. Ik denk dat ik maar eens naar Michael Moore zijn 'Capitalism, a lovestory ga kijken één van de weken'. Alle middelen zijn goed om de mist achter de feiten doen op te trekken, zodanig dat we niet nodeloos de door de media gelanceerde pistes moeten achternalopen.

Ook werklozen en spaarders in de familie ? Werken doe je niet alleen om je rekeningen te kunnen betalen. Tot je eigen voldoening iets met je talenten voor je medemens doen, wordt een groeiend aantal ouderen en jongeren onmogelijk gemaakt. 'Recht op werk',is niet echt een maatschappelijk onderwerp waarover veel over gesproken of gepubliceerd wordt. "Het individu en het werklozenleger werd rustig gehouden door een afkoopsom", zal men later in de geschiedenis over onze tijden schrijven. Of nog : "alleen in de rijkste landen bestond een dergelijk afkoopsysteem, de meest verpauperde lagen van de wereldbevolking werden wegens politieke onwil en gebrek aan solidariteit aan hun lot overgelaten"...en "ook in het begin van de 21ste eeuw bleef men voor hetzelfde werk verschillende lonen betalen en waren alle alternatieve initiatieven ondergeschikt aan speculatie en de zoektocht naar steeds groeiende winsten op de wegens de onvoldoende koopkracht krimpende markten". Terug naar nu : Wat we wel zien is dat een aantal politieke commentatoren, in de qua lezersaantallen grote kranten, het in het begin van dit nieuwe decennium opneemt voor al die regeringen die iets willen doen aan de overheidsschuld door drastisch te besparen en ouderen langer doen te werken. Men haalt de oude refreinen weer boven en de paarse federale regeringen wordt meer verweten dan de vorige systeembevestigende garde van J.L.Dehaene, wiens bestuursfunctie bij Interbrew de op handen zijnde 299 ontslagen in België wel niet zal kunnen tegenhouden zeker ? Maar bon, een andere bestuursfunctie van hem, bij Dexia leverde dank zij de druk van actiegroepen toch al op dat Dexia geen geld meer mag lenen aan Israëlische kolonisten die de smalle aan de Palestijnen toegewezen strook blijven belagen. Nog een beetje en men gaat diegenen met een spaarboekje, waar nu vanaf een bepaald plafond ook al belastingen op geheven worden, vragen van de werklozen in hun familie te onderhouden. Niet te geloven eigenlijk, de banken werden met miljarden van ons gered en in ruil geven ze ons een extra lage rente in de buurt van 1percent en met dat goedkope geld dat we ze toeschuiven vragen ze onze kinderen die een huis willen kopen tot 4% en meer voor een eventuele lening. De tijd van de pachters en de baronnen in een modern kleedje eigenlijk. Aan allen die ter wille van het systeem niet mogen werken, overtuig Uw medemensen die te hard moeten werken dat ze in hun intersectoriële eisenpaketten in internationaal overleg, meer personeel vragen...en ondertussen ...er zijn nog zoveel interessante dingen te bestuderen, lezen, organiseren...op momenten dat je er ineens tijd voor krijgt...wachtend op antwoord op één van je sollicitaties. Nog een kleinschalige tip : Waarom nemen mensen die op hopen geld zitten eigenlijk niet iemand aan als ze zelf veel te veel werk hebben ? Het argument van het verschil tussen bruto-en nettoloonkost gaat niet altijd op. Geld zou een eenvoudig niet-speculatief ruilmiddel kunnen zijn...in plaats van ondermeer een leerschool in het ompolen van bepaalde negatieve emoties als 'hebzucht' in positievere proporties. Het blijft wachten op een internationale wetgeving die het recht op werk in alle grondwetten doet opnemen...want ook managers kunnen niet anders dan in de tredmolen van het door Michael Moore in zijn hemd gezette systeem blijven meelopen. Een voorbeeld van een eventueel te nemen initiatief om over dergelijke wetgeving een internationaal referendum over af te dwingen : zie linken van Fotofilosofie op facebook

Boeiend nieuw decenium voor Pacifisten Het vorige decennium werd al meteen gekaapt door de voor vele industriëlen winstgevende oorlogsreactie op een reeks terroristenaanvallen, waar ook al familieleden van zeer gefortuneerde, zogezegde Islamieten achter zaten. Een berg leugens werd gefabriceerd en men trok met een aantal *proletaren* die een broodwinning in het leger zagen, ten strijde. Men kon zich dat veroorloven, want buiten enkele betogingen van honderdduizenden tegenstanders van een eventuele oorlog, ging er in de VS en GB , naar mijn weten, niet één fabriek plat als protest. Dat komt onder andere, omdat als je werk en inkomen wil hebben, je jezelf gedeisd moet houden. Toppen van bepaalde partijen en vakbonden vonden zoiets als een oorlog tegen houden waarschijnlijk iets niet-' dagdagelijkse strijd om den brode'-achtig en ver van het bed...nee, laat ik het gewoon zeggen zoals het is, 'ze' collaboreerden'...en een deel van 'wij' liet gemakkelijkheidshalve begaan. Waw, een oorlog, rechtstreeks op TV te volgen. Juist een computerspelletje. Geschiedenis is een raar iets, gewoonlijk weet men achteraf na een aantal gebeurtenissen, wat er vroeger eigenlijk aan de hand was. Net zoals op individueel vlak, moeten de gemeenschappen als locaal, nationaal...collectief, eerst door een reeks ervaringen voor dat hun plaatselijke 'frank', 'geldeenheid' valt. Als men dan zo ver is, worden die ervaringen door een aantal woordvoerders van tegengestelde belangengroepen, vooral voor verkiezingen zodanig verkeerd uitgelegd dat de kiezers uit rancune of... gewoonlijk kiezen voor diegenen die er de keer tevoren niet voor zorgden dat een aantal wereldproblemen fundamenteel werden aangepakt . Ach mensheid. Je kan tot op de dag juist het aantal centimeter sneeuw dat gaat vallen voorspellen. De laatste wetenschappelijke geheimen staan op het punt te worden ontsluierd. Je zou van alles op een

ecologische manier genoeg voor iedereen kunnen produceren en iedereen zou kunnen doen waar hij of zij goed in was. Je zou dat zo kunnen regelen zodat iedereen genoeg vrije tijd zou hebben om zich met zinnige zaken bezig te houden...ware daar niet , de speculatie en al die andere wetten van het geld en de noodzaak om steeds meer winst te maken.

De grootste voorstanders van een totale vrije markt, zijn de hevigste strategen in het in mekaar zetten van monopolies. Als men de krant 'Le Monde' om meer winst te maken in een buurland gaat drukken, dan doet men dat gewoon. Miljarden hectoliters bier maken en miljardenwinsten, waarom zouden we geen enkele honderden arbeiders in Leuven wegsnoeien om onze waarde op de beurs wat omhoog te krijgen . Omwille van de etische waarde dan...is dat niet iets voor mensen die in de sixties blijven hangen zijn, zeggen sommigen nu smalend. Moet er nog zout zijn ? Ja, in deze winter blijkbaar wel...'t schijnt dat het zout schaars is, waw, goed nieuws voor de zouteigenaars en de handel dus. Was geld maar papier en zout zout.Het beloofd inderdaad een boeiend decenium te worden. Nieuwe ideeën worden via journalisten gelanceerd. Zo lazen sommigen vandaag dat wat de huidige oorlogen in Afghanistan en andere betreft, het pacifisme van de doorsnee progressieve mens en zijn vertegenwoordigers in het parlement, in vraag moet worden gesteld. Oorlog moet soms kunnen, het ordewoord van de nobele heer Obama volgend.(zie artikel 'herschrijf uw Nobele speech Barack). Wat men dan vergeet te zeggen is dat om het even welke oorlog die er ooit geweest is, altijd al is vertrokken van uit imperialistische economische belangen, achter een bepaald zogezegd nationalistisch of religieus of nep ideologisch masker, weer vanuit het economisch winstmotief dus, of vanuit de 'bekommernis' om de economische concurrent op strategisch gebied te omsingelen. Daar kan niks goed van komen. Al roept ex-gewetensbezwaarde Walter Pauli in De Morgen al schrijvend nog zo dat in sommige gevallen 'body-bags', (de gesneuvelden), niet langer een bezwaar mogen zijn om niet aan een oorlog deel te nemen als land. Mensen die het leger niet nodig hebben om een inkomen te hebben, laten zich niet optrommelen om oorlog te gaan voeren. Daarom is een internationaal verbod op de produktie van oorlogswapens nodig...maar men verkoopt toch zo graag niet ? *Daardoor werd vandaag zelfs ,door weer de ene of andere sponors van weer een nieuwe nationalistische afscheidingsbeweging het Togolese-voetbalelftal beschoten.* Het verzet tegen sommige uiteindelijk, dodelijke logica, zal van onderaf moeten komen, van gelijke productievoorwaarden en ontwikkelingshulp in plaats van oorlog. Als er daarvoor geen ruimte meer is en iedereen iedereen blijft beconcureren en er ook de volgende jaren getalmd wordt met op een andere manier met geld en winst om te gaan,...zou het kunnen dat er weer een pak ellende bij komt in plaats van dat die afneemt. Een voorbeeld van wat er mogelijk is, wat Palestijnen en Arabieren betreft (je komt die positieve signalen, dat het van onderuit zal moeten gebeuren ook in andere groeperingen dan de aangehaalde tegen) 9/01/2010 Er zijn nog een pak mensen die iets ten goede willen bewegen in de samenleving, getuige daarvan de vandaag geöpende website van 'de ronde tafel van socialisten' die 1 mei dit jaar al op 20 maart doen vallen en dit over de partijgrenzen heen. Opmerkelijk initiatief waarbij ook een inbreng van de talrijke deelnemers wordt gevraagd. (zie ook de facebook-groep van 'dag van het socialisme' misschien. Inschrijven kan nog, en de Vooruit in Gent gaat veel te klein zijn. klik op de werkgroep van Uw keuze of verken de hele site om de voorgeschiedenis van die dag en zo op te zoeken. 12/01/10

Eet U champignons Mr EU-president ?Plukvoorwaarden in EU gelijkstellen !filoview pictures : Portugese EU-buur tegenkomen onderweg in ons nieuw 'Vaderland' ergens op weg in de geschiedenis naar de wereld als één natie. Een paar dagen terug. De VRT-reportage van de champignonkweker die acht Belgen ontsloeg en er Poolse arbeiders en arbeidsters voor in de plaats aannam. Hele heisa van de wetgeving zit zo in mekaar en de Belgen dit en de Polen dat en de staat betaalt de beloofde subsidies niet aan de chamignonkwekers enz.enz. . Kafka zou er een boek kunnen van maken, niet Kamiel, maar Franz zaliger. Waarom mijnheer de president van Europa, geeft U niet als eerste persconferentie binnenkort de aankondiging dat U een voorstel gaat doen om het voortaan verplicht te maken van op Europees grondgebied hetzelfde loon voor hetzelfde werk te betalen... ? Meer dan 5 minuten politieke moed is daar niet voor nodig, alleen rustige vastheid. Bovendien neemt U zo de wind uit de zeilen van groepen die de Europese e.a. medemensen tegen mekaar proberen opzetten. Of moet er eerst weer een facebook-groep opgestart worden, de straat opgetrokken, gestaakt, melk uitgegoten en weet ik veel wat ? U bent al een groot haiku-dichter ("Hey Koe", zou Kamiel Kafka Kamagurka zeggen) , U kan de geschiedenis ingaan als een echt hervormer die er werkelijk toe doet ! Grijp U kans...zeker in tijden zonder rode duivels in Zuid-Afrika ! Misschien hebt U en wij Belgen maar een paar jaar om echt te scoren op internationaal vlak...U hebt de beurswereld toch al bezocht door daar aan één van die bellen te trekken...en er zijn meer stemmen te winnen bij de gewone man dan bij 0,1 percent van 1% gefortuneerden die alles kapot speculeren en mensen om een paar procenten winst meer op straat zetten !Ik zal het uw zus eens vragen, want langs deze weg... we komen die toch regelmatig onder mensen die van die toestanden slachtoffer zijn tegen. Hopelijk wint ze de ACV-prijs voor militant van het jaar. U kan het ACV nog tot 20 januari mailen daarvoor. octo 15/1/2010

LEGERS INZETTEN, alleen voor rampen (twee filmpjes)
Het filmpje van vandaag toont waar een leger zich wel nuttig in kan maken. Legers die helpen bij natuurrampen, bij ontwikkelingsprogramma's. Jammer dat er daarvoor eerst een ramp moet uitbarsten om tot internationale solidariteit te komen. De hulprogramma's komen op gang, maar er was al schrijnende armoede voor de aardbevingen. De TV's staan aan en we zien de beelden, maar weinigen trekken er de politieke en sociale consequenties in de richting van meer aktieve betrokkenheid bij het oplossen van de wereldproblemen uit. Autoriteiten overal geven dan wel het startschot voor de hulpoperaties, maar in besloten kringen vreest men een opstand tegen het oh zo democratische regime van de bondgenoten die het eiland arm houden. Een ander voorbeeld van hoe legerhulp zich opstelt. ***oproep : stop met het uit de auto gooien van blikjes !***filoview pictures : en nee, het ligt niet aan het feit dat de vuilnisbakjes vol zouden zijn, zelfs als er bij de bushaltes totaal lege vuilbakjes zijn, slingeren de blikjes her en der rond op sommige plaatsen...en zelfs als ze vol zijn...neem ze mee naar je eigen vuilbak...iemand zin om een facebook-groep aktie op te startten ? (foto : blikjes op de grond) Even een moraliserende preek houden, mag nog hopelijk. Nu het groene landschap het witte heeft vervangen, valt eigenlijk veel beter op hoeveel, vooral drinkverpakkingen door de ramen van auto's worden gegooid. Waarom dergelijk lomp gedrag ? Ben je dan iemand als je dat doet ? Lucht het een bepaalde frustratie op ? Is je auto inderdaad een heilige koe ? Wat zou je er van denken moest iemand een zak afval in jouw auto gooien. In een film gezien ? Cool ? In't dialect zeggen ze bij ons ' Lomp is ook vis, maar de kop deugt niet'...ruim een aantal dingen in die kop maar op dus, even

goei vrienden. In een aantal landen waar er alleszins in 2006, toen ik er was, geen wetgeving tegen dergelijke zaken was; reed ik eens ergens door het zuidelijke deel van een prachtig land dat men opzettelijk via burgeroorlogen uit mekaar heeft doen barsten...kilometers en kilometers lege flessen langs de kanten van de weg, niet hier en daar één, maar echt erg. Bovendien , één is er één te veel. Heb wat respect voor onze dappere vuilnismannen en de gemeentediensten, voor de wandelaars, wees een voorbeeld voor kinderen enz... .Ook dit is 'filosofisch verzet'. 20/01/10

paniekfilmpje in US-media over Inbev staking bron youtube-bloomberg: sorry folks, je kan het filmpje alleen zien als je in google het volgende intikt : ab inbev leuven youtube en dan op het filmpje tikken (omdat Bloomberg meent een patent te hebben op stakende arbeiders in België ?wie weet) De zender Bloomberg brengt een reportage over de stakingen bij de bierproducenten in Leuven, Luik en Hoegaarden, ze noemen het in 'Brussels' and around. De beurszender Bloomberg lijkt vooral verbolgen over het feit dat de dapperste der Belgen het aangedurfd zouden hebben om een topmensen van het bedrijf te gijzelen. Met een vleugje goedkope humor-ironie probeert men het voor te stellen als of er in België een nieuw soort misdrijf uitgevonden is 'beernapping' naar het soortgelijke 'kidnapping'. De bedoeling is staken en het beletten dat produkten buiten het bedrijf raken als drukkingsmiddel te laten verbieden. Nergens in de traditionele berichtgeving een verwijzing naar de 73 miljoen dollar die de top dertien van het bedrijf jaarlijks onder mekaar verdeeld en ook niks te horen van de concrete miljardenwinst die het bedrijf maakt. Wél een verwijzing naar het feit dat het managment van plan is de blokkade 'wettelijk' te laten breken, met een opsomming van de bedrijven waar dat al gelukt is. De staking beroert ook de Braziliaanse bierarbeiders, ze schreven een solidariteitspamflet en dreigen met akties : zie FV2

Wie onderhoudt uw vrouwen Jacob ? bron youtube : projekt voor kinderen in Kaapstad Met al een vierde op het oog, trouwt de Zuid-Afrikaanse president Jacob Zuma vandaag met zijn derde vrouw. We gaan de man niet hekelen om zijn voorkeur qua relaties, maar daar moet, afgezien van ondemeer de psychologische opgaven die een leuke monogamie al met zich meebrengt, veel geld mee gemoeid zijn. Het arme deel van de Zuid-Afrikaanse bevolking zal de kosten wel dragen waarschijnlijk. Nog erger is dat het er ,zoals in Zuid-Afrika,in de geschiedenis van de mensheid reeds vaak als volgt aan toe gegaan is : een leider die zich als volks en links voordoet wordt door een deel van de onderdanen aan de macht gebracht vanwege zijn vermeende inzet voor diegenen die het het meest nodig hebben en nadien blijkt alleen een kleine kring rond de potentaat de vruchten van de economische inzet binnen te rijven. Is het op andere plaatsen elders anders ? Regeringen hebben de neiging zich te omringen met kringen rond de economisch machtigen en samen met de top van het staatsapparaat, waken ze er in 't algemeen over dat de grondstoffen privéeigendom blijven en de grote ondernemingen kunnen putten uit een leger goedkope werkkrachten. Ook de pers die deze dingen zou moeten aanklagen is in handen van voornoemde groepen terwijl de echte oppositie van de werkende mens komt van niet-kapitaalkrachtige groepen. Ook de vakbondstoppen, die voor de grote onderste lagen van de bevolking zou moeten opkomen, zijn voor een groot stuk verkocht aan de top van de pyramide. Sociale bewegingen van allerlei ideologische kleuren doen voor de schijn of ze wezenlijk van mekaar verschillen en vitten op mekaar, maar komt het er op aan grote sectoren te 'saneren' of privatiseren, dan zetten ze hun mooie principes opzij om zoveel mogelijk van de feestdis mee te kunnen nemen. Eens gepensioneerd worden ze vaak de beste vrienden en lachen op hun reunies met al die leden die ze destijds tegen mekaar hebben kunnen opzette voor enkele punten van een procent, zo hoorde ik onlangs nog vertellen. Zo draait de wereld maar door en wij doen mee. Welke kleur kan ons aan een job helpen, aan een verhoging van onze maatschappelijke status ? Wie is de meest mediagenieke politieker, al verkondigt hij opsplitsing en tweedracht ? Slechts militante groepen en individuen bekommeren zich nog om de uitverkoop van openbaar bezit. Privatiseringen houden niet zo maar op na een privatisering, voortdurend staan er andere groepen klaar om nog meer geld uit een bepaalde tak van de economie te halen en voortdurend voert men een geleidelijke afbouw van de maatschappelijke zekerheid en de sociale verworvenheden in. Bovendien moet dat dan nog allemaal geregionaliseerd worden zodat er zoveel mogelijk postjes kunnen worden verdeeld, wat een goede werking vaak hindert; zoals bewezen in het dossier van de vervuiling van de Zenne (zie http://filosofischverzet2.skynetblogs.be in een artikel van bijna Spa-voorzitter Erik De Bruyn). Of het nu in Zuid-Afrika is of hier, overal zijn de gewone werkende mensen, op zelfstandige basis of niet, de dupe. Al heeft men een deel onder hen geleerd van onrechtstreeks op de beurs te speculeren en doet men hen de miljardencadeaus aan de bedrijfswereld en de bankwereld slikken; op hun werkplaats heersen dezelfde sociale verhoudingen. De staat houdt de eigendomsverhoudingen in stand, de vakbonden blussen het vuur bij sociale onlust en houden de schijn op dat ze de enorm productieve en stresserende werkomstandigheden binnen de perken houden. In de praktijk loopt het wel even anders. Iedere minuut is getimed qua snelheid en productie en iedereen is verplicht om een helse competitie met mekaar aan te gaan onder het oog van een aantal controlemechanismen die steeds meer de proporties van Big Brother aannemen. Men kan het aantal toetsen dat je hebt ingedrukt om iets op te zoeken meten, men kan afluisteren, meeluisteren. Maar bovenal, de meeste mensen mogen maar werken zolang ze goedkoop en flexibel zijn, later probeert men van hen af te raken. Vaste contracten worden nog steeds meer uitzondering, onzekerheid de veel familierust ondermijnende gedragscode. De top van de pyramide kan op beide oren slapen, nooit tevoren waren er zoveel 'brood en spelen' op TV...en ook in 't echt. Het contrast tussen een seksuologe met een nieuwsmagazine en haar verschijning tussen uitgehongerde kinderen, is groot, maar we kennen onze prioriteiten als we besteden. Gespreksonderwerp van 't moment is momenteel de van de misdaadcultuur afgekeken moord op twee jonge mensen. Daar bovenop nog wat meer werkeloosheid en we zijn weer vertrokken voor een boeiende non-fictie soapreeks. Weinig mensen die er nog zullen naar 'kraaien' eens BigBrother het communicatienet van de top van de pyramide nog wat gesofistikeerder maakt. Een goede raad voor het nieuwe jaar : als er niet alleen menselijk maar ook sociaal ergens iets wringt, dat je niet pikt, maak het bespreekbaar en verenig U. 5/1/2010

Wangedrag bij sommige toppolitiekers. Halloo

!Daerden en Dehaene volgende keer weggestemd ?Er valt aan te twijfelen, de onverschilligheid van velen nopens het politieke bedrijf en het stemgedrag in het verleden kennende. Aan beide zijden van de taalgrens. Beste kiezer, neem ook in de jaren vóór verkiezingen de tijd om eens achter de schermen te kijken met wat onze politieke verkozenen nog bezig zijn in de rand van hun populariteit als entertainer of redder des vaderlands, en U zal merken dat andere dingen dan het maatschappelijke welzijn van zoveel mogelijk mensen hen drijven. Ze mogen dan nog wel sterk of sympathiek uit de hoek komen of alzo

gepresenteerd worden…er schuilt meer achter een vlug gemediatiseerd cabaret-optreden in de kamer of een stilzwijgen in de zaak van Inbev. Doe zo maar rustig voort met het invullen van Uw voorbeeldfunktie op Uw arrogante manier en de mensen die bier brouwen zullen het op een dag wel uitdelen nadat ze het bedrijf van onderuit zullen moeten runnen om nog een dagbezigheid te hebben. De Opel-arbeiders zullen hun als dank wel een autootje maken, nu ze de distributie van de produktie als verzet geblokkeerd hebben. Zijn er nog ergens bedrijven die willen meedoen ? Gewoon met zijn allen produceren en billijk verdelen, dat kan toch zo moeilijk niet zijn. Die dwaze moordende concurrentie en die niet aflatende speculatie om toch maar een paar percent meer winst te hebben, nooit gehoord van 'het delgen van het eigen graf' ? !Waar ze mee bezig zijn : **filmpje ptb-pvda-ploeg**

Onwaarschijnlijke voorspellingen in cabaretvorm Een aantal dingen op deze planeet zijn goed geregeld. In bepaalde delen van de VS en Japan zijn huizen in aardbevingszones zo gebouwd dat ze tegen schokken tussen nul en boven zeven op de schaal van Richter kunnen. In Haïti hebben ze er zo geen kunnen bouwen omdat een nog te groot deel van de mensheid zijn leiders laat begaan. Al komen ze met miljoenen op straat tegen een oorlog…als daar dan geen algemene staking op volgt, doen 'zij', de leiders, de zin van diegenen die de grondstoffen en grote fabrieken bezitten. In andere landen doen mensen alles naar de zin van de leiders omdat dat de wil van bepaalde profeten zou zijn…en altijd draait het om geld. Nu zou je kunnen zeggen, vanaf 2011 schaft men het geld af en alle geld moet nog dit jaar uitgegeven worden, huizen verkopen mag vanaf volgende week niet meer en van dan af kan je ze alleen nog ruilen of wegschenken. Profiteer er van want lonen worden van af oktober dit jaar niet meer uitbetaald…alle werk wordt van dan af vrijwillig gedaan en georganiseerd. De prijzen voor voedsel zullen, zoals nu, ook in Haïti niet meer kunnen stijgen, want tot ze ginder hun land weer op orde zullen hebben, gaan ze het van de minder onfortuinlijke boeren in de rijkere gewesten krijgen. Gratis. Simpel toch, produceren en verdelen. Aanvankelijk zal er wel protest zijn tegen deze gang van zaken, maar de parlementen overal ter wereld zijn bezet door arbeiders, zelfstandige distributeurs, boeren en andere kleine en middelgrote ondernemers; de zittende regeringen naar huis gestuurd en vervangen. Dit alles na internationale verkiezingen waarbij in een eerste ronde een algemeen programma werd goedgekeurd en in een tweede ronde gestemd werd op de kandidaten die op de 15 projectlijsten voorkwamen. Munitie –en wapenfabrieken zullen wereldwijd worden bezet en alleen de politie heeft nog het recht van wapens te dragen. Aandeelhoudersbeurzen afgeschaft en de banken worden ruilcentra waar je jouw kleine Fiat tegen een Opel Corsa kan ruilen, wat ook in de garages of gewoon onder mekaar kan natuurlijk. Je hebt een nieuwe PC nodig, je bestelt en je vraag gaat rechtstreeks naar het fabriek…je moet daar geen gewoonte van maken, want diegenen die er het langst zonder zitten, komen het eerst aan de beurt. Er zijn genoeg noden die met de huidige productiemiddelen ruimschoots kunnen worden voldaan. Fabrieken hoeven niet te sluiten. Bovendien, men zal geen nutteloos werk meer willen doen, wat veel minder verplaatsingen vereist en beter is voor het milieu. De consument heeft enkel een probleem met meer te willen kopen als de productie niet volgen kan. Men zal niet meer kunnen klagen over gebrek aan geld, maar over gebrek aan willen werken. Er kan weer tijd komen om weer je eigen koeken te bakken in plaats van aan de band te gaan staan in een koekjesfabriek. Niet dat die fabrieken zullen moeten sluiten. In cafés zal het plezanter worden, want je betaald, sorry trakteert, in een groep van zeven niet iedereen, sociaal verplicht een pint terug. Caféhouders zullen zich niet verplicht voelen van maar die en die soorten bieren mogen in te doen. Kwaliteit van zijn wordt op alle manieren belangrijker dan kwantiteit. Casino's ?…overbodig net als een reeks andere dingen zoals : (stel zelf maar voor) Natuurlijk, allerlei soorten karaktertrekken van de mens kennende, er zal wel schaarste ontstaan in sommige gevallen, wie weet wordt er niet door al of niet terreurgroepen een terugkeer naar de goede oude tijd geëist. Werk aan de winkel dus voor alle fanaten van politiefeuilletons. Al het bovenstaande, gesteld dat, uit frustratie met het feit dat het werklozenleger blijft aangroeien en de werknemers er bijvoorbeeld niet in slagen van bijvoorbeeld een op (voorlopig) Europese schaal genationaliseerde automobielgroep voor Opel of meer en meer andere merken af te dwingen en de economische situatie van meer en meer sectoren in de richting van algemeen bankroet evolueert en men wereldwijd voor een meer sociaal-isme kiezen wil. Hopelijk leiden er inderdaad vele wegen naar Rome. (zie de FV-linken) 29/01/10

De Columns van Colombus Al meer dan 500 jaar geleden begon Christofel met geld bijeenzoeken voor een reis naar Indië, zo dacht hij. Vele brieven gingen er aan vooraf en toen hij met zijn drie schepen en zijn bemanning, die het vasteland liever kwijt dan rijk was, vertrok, hield hij nog een dagboek –'blog' bij van de reis, waarvan hij dacht dat ze zes weken zou duren. Het zouden drie maanden worden. Hij moest zijn bemanning voortdurend voorhouden dat er hen geweldige rijkdommen zouden wachten. Hij was er van overtuigd dat de aarde rond moest zijn, een appel was toch ook rond, had hij misschien gedacht toen hij reeds over de ontdekte werelddelen filosofeerde, net als Newton met zijn vallende zwaartekrachtappel. De ontbossing van Europa was al danig gevorderd, niet in het minst voor de vele houten schepen waarmee oorlog moest worden gevoerd en steenkool en olie kende men nog niet. Een enorm percentage van de originele Amerikaanse bevolking bezweek nog eeuwen na Columbus dood aan oorlog, maar vooral aan allerlei geïmporteerde ziekten. Het Amerikaanse continent werd bevolkt met paarden, koeien, varkens, schapen, graan, appels, peren…allemaal dieren en planten die ze ginder nog niet hadden. De eerste honderden paarden kwamen aan met een vloot die na de aankomst van Columbus vertrok om zoveel mogelijk buit mee terug te nemen. Zo leerden ze hier ook patatten, tabak, tomaten, pompoenen…enz. kennen. Syfilis naar verluid ook. De tijd verstreek en de Indianen vingen de wilde mustangs uit de geweldige kudden paarden en ook hun leven veranderde. Niet alleen het Spanje, Portugal maar ook de Engelsen, Nederlanders…wilden geld verdienen aan de nieuwe gebieden…en ook zij maakten de oversteek met al hun voorraden zaad en dieren. De ontbossing van Amerika kon pas volop beginnen. Slaven uit Afrika werden geïmporteerd om allerlei projecten in het qua origineel bevolkingsaantal uitgedunde continent te bemannen. Later Aziatische mensen ook. Van separatie kwam integratie. Wouden werden grotendeels vervangen door wolkenkrabbers waarvan er op een zonnige elfde september twee door een groepje nieuwe imperialistische terroristen met een ijzeren vogel doorkliefd werden. Geschiedenis, een fascinerend iets. Maar ja, wie heeft er nog aandacht voor ? Is er al onderzocht hoeveel werknemers er onder de lezers van de grootste krant van Vlaanderen zijn ? Zeer velen waarschijnlijk. Een groot percentage. Waarom ? De dag na de staking voor wat meer respect voor de arbeidende bevolking stond er bij het willekeurig openslagen van de krant links een volledige pagina van een interview met een leider van een werkgeverssyndicaat, en de pagina rechts, één vijfde van de pagina een fotoke van de betoging en een klein artikeltje…en de rest van die pagina was zo een

typerend kenschetsend artikel over veiligheid in de straten, als of op elke straathoek een boef met een machinegeweer zou klaarstaan om uw portefeuile af te pakken. Kwestie van de aandacht van het sociaal gebeuren af te leiden. Een mens kan al eens beter naar een goede documentaire kijken of een boek lezen in plaats van alle duiding en sensatie te slikken. Op zoek naar kwaliteit, niet alleen bij wat je eet, heel gezond ook het voedsel voor de geest dat je in-neemt. Le Clash des continents op Arte gisteren, aan te raden. 31/01/10 (arte : 'le clash des continents' doc)

VDAB ,laaggeschoolden geen kannonenvoerVDAB verplicht laaggeschoolden na een paar maand werkloosheid eens even langs te komen om samen met lotgenoten eens te luisteren naar wat het leger voor hen in petto heeft. Na een paar uur uiteenzetting is de verleiding voor sommigen groot van in te gaan op de scholing, woonstmogelijkheden en de vier maand inzet in het buitenland er maar bij te nemen voor de vette(?)bruto gevarenpremie die er aan vast hangt. Onbeslisten kunnen de volgende dagen nog bellen naar het groene nummer van DEF(staat voor defensie), maar ik hoor daar vooral DEATH in,klinkt ongeveer hetzelfde in het Engels uitgesproken.Al jaren wijzen deze artikels op het belang van het zich intereseren aan samenleving en politiek, buitenlands nieuws...wees er klaar voor als de uitnodigingsbrief bij Uw zoon of dochter of bij U thuis in de bus valt. Ze zullen wel naar huis komen met kleurrijke brochures over romantisch heldendom en geweldige opleidingen...maar hoe ze zelf zullen naar huiskomen...als emotionele of fysieke gehandicapte wrakken...of... ? Met 40.000 'werknemers', grootste werkgever van het land, staat er in de brochure met de kranige fotos en diegene waar een inlander de bezettingsmachten warm groet. Men kan kiezen tussen een beroepsstatuut van vier jaar, een korte termijnstatuut van twee jaar, vijf keer met een jaar verlengbaar of voor een reservestatuut opteren. Voor de vervangbenen zorgt in alle geval waarschijnlijk de mutualiteit en dus de gemeenschap, ongeächt de soort van flexibel statuut dat men heeft ontworpen om bij het slabakken van de stiel je dan weer te dumpen(wegens minder oorlogen die men begint zonder zelf aangevallen te worden bijvoorbeeld) tegen het VN-manifest in, illegale oorlogen eigenlijk vanuit het internationaal recht gezien. Oorlog is altijd illegaal in feite, omdat als je een oorlog bestudeert deze altijd gevoerd wordt vanuit economische motieven, ten dienste van een klasse die de maatschappij voor haar profijt overheerst, of dat nu de Taliban of de firma's rond het Bush-imperium zijn. De talrijke getuigenissen via de individuele carrières van enkele militairen,in de brochures geschetst, moeten de laatste twijfelaar overhalen, zelfs homosexualiteit is geen bezwaar meer in het leger, zo blijkt. Klaar om de wereld te ontdekken (sick)...bel DEF niet ! Het is de taak van de mensen in een bepaald land zelf om zich van hun eigen onderdrukkers en onderdrukkingsmethoden te bevrijden en de taak van de internationale politiek die daaruit voortgroeit om het militair aparaat om te recyclen in civiele hulpverlening en wapen-en munitiefabrieken alleen nog wapens voor politioneel gebruik te laten maken. Het is de taak van gewone werkende mensen overal om in internationale solidariteit bij oorlogsdreiging het werk neer te leggen en de idioten die een oorlog willen opstarten vleugellam te maken. Al de rest brengt een spiraal van erger en erger in beweging ten gunste van industriëlen die afzetmarkten zoeken. 'De laatsten zullen de eersten zijn' leerden we op de school...de laaggeschoolden zijn in feite de eersten op wie een samenleving zou moeten worden gebouwd. Wie bouwt er de huizen en zorgt voor onze voeding en zo veel meer...er kan met een andere politieke ingesteldheid en collectieve wil van meer en meer mensen altijd werk voor ze zijn (zie eerste van de FV-linken) octo 1/02/10 (zie ook artikel van onlangs 'boeiend nieuw decenium voor pacifisten') filmpje over positiever activiteiten van de VDAB(zie ook artikel van onlangs 'boeiend nieuw decenium voor pacifisten') http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

de vrt, 50jaar Congo en de Werktitel De hoogste tijd om eens één van de weinige Congo-experten aan het woord te laten naar aanleiding van 50 jaar Congo. De berichtgeving over Congo was sinds zijn ontdekking veelal heel tendensieus. De meeste interpretaties dienden en dienen gewoon de belangen van de dominantste economische spelers en hun handlangers. Ludo De Witte, auteur van ondermeer 'de moord op Lumumba' over de VRT en 50 jaar Congo : , ook bereikbaar via één van de linken op FV1 filoview pictures (witte ganzepluimfoto): 'wie schrijft die blijft', zegt men, al lang niet meer voldoende voor een baan in de journalistiek, de eigenaar van de krant vindt niet alles even plezant, zullen we maar simpel zeggen...men brengt ons bepaalde feiten, vergroot zaken onnodig uit en brengt nog al eens te veel wat de geldschieters, de staatstop en de oversten van de bedrijfswereld ook graag lezen...de toekomst is aan filosofisch verzet en zijn onklopbare concurrentiepositie...gratis schrijven ! Nog een kwestie van tijd voor aleer we de voltallige 'concurrentie' overnemen...of toch niet, die moeten daar een ruilwaarde in papier of *bankdigits* voor terug hebben. FV2 3/02/10

hoe boterhammen verdienen vandaag ? Je had misschien gedacht van bij GlaxoSmithKline te gaan werken. Think again, ze schrappen 4000 jobs op 99.000 werknemers. Hun winst is met 12% gestegen tot 10,3 miljard euro op een totale waarde van 33 miljard euro. Het bedrijf kreeg bakken vol geld in het kader van de Mexicaanse griepepidemie...U haalde misschien een spuitje ? Kan je misschien blijven werken bij het Turkse staatsbedrijf Tekel. De vakbondsleider aldaar probeerde een algemene solidariteitsstaking in Turkije nog tegen te houden, maar vandaag was het zover en miljoenen Turken legden het werk neer uit solidariteit.(zie filosofisch verzet2). Benieuwd of het vanavond een item in één van onze nationale journaals zal zijn. Die kans is klein indien men voor de zoveelste keer een rondje bekvechten tussen politiek, justitie en politie organiseert en het scheppen van werkgelegenheid bijna volledig in handen laat van de multinationale bende van de a*fdankers*. _De CEO-sukkelaars en hun eeuwige concurrentiepositie, waar ze zoveel kunnen aan verdienen als er weer enkele andere bedrijven de boeken toe toen; en hun aandeelhouders zich verder verrijken op het werk van steeds minder werknemers. De crisis van de jaren dertig verergerde toen arbeid goedkoper werd. Tijd voor internationale afspraken ten voordele van de werknemers (zie eerste link FV) ?...vergeet het maar. Men doet rustig verder met geld verdienen met zeepbellen, herstructureringen, enz...op de tonen van het liedje 'pak me dan...als je kan', vadertje Staat). De politiek heeft niks aan de hoge heren te zeggen en niet alleen in België krijgen ze lucratieve bijverdiensten aangeboden in de industrie of de bankwereld. Wacht men echt op meer criminaliteit en meer sociaal verzet om de top van de piramides in beweging te krijgen of te vervangen ? Op verkiezingen misschien...met een kiezerspubliek dat grotendeels geen onderscheid meer ziet in het klassieke aanbod van partijen, maar ze nauwelijks afvalt in landen zoals het onze. _Je kan nog altijd emigreren naar Griekenland, waar 1 op vier jongeren zonder baan zit, een feit dat alleen uitgebreider in het nieuws zal komen als zich weer een spoor van vernieling door Griekse steden zal trekken. Daar is onze media sterk in. Eerst moeten er

sensationele dingen of rampen gebeuren voordat er degelijk aandacht voor komt. Vraag het maar aan Jef Lambrecht of las U misschien zijn afscheidsspeech van de VRT in de Morgen op zaterdag ? Een 'kleine' partij met ongeveer 3400 leden, zoveel leden als Groen!...en meer vakbondsafgevaardigden dan om het even welke partij, lanceerde vandaag een petitie voor een verbod op afdankingen bij winstgevende bedrijven (http://www.pvda.be/nieuws/artikel/pvda-start-petitie-om-werkgelegenheid-te-beschermen.html) Samen met SPA-durvers en andere kleinere partijen, groepen en individuen organiseren ze op 20maart een dag van het socialisme. http://www.dagvanhetsocialisme.be/ waar men een duizendtal mensen verwacht...misschien goed voor een minuut zendtijd als de koning of de paus niet uitglijden in hun bad of er een manager van het jaar die twee van zijn vestingen sloot niet als een voorbeeldfunctie moet worden opgevoerd. 4/02/2010

Een vliegtuig en een dakNee, ik vroeg me gisteren niet af of FVerzet niet, net als een deel van de media voor het spectaculaire moest gaan kiezen. Vandaar, dacht U misschien, het filmpje van de Boeiing of zo die een man zijn dak er bijna afvliegt als enige inhoud van mijn post. Een technisch probleem belette me van het volgende er bij te zetten : "een oorlog beginnen omdat er een vliegtuig in je woning of in een toren knalt, om welke redenen dan ook, is altijd oerdom...een ander soort diplomatie had dit al lang opgelost"...en dit als inleiding op de volgende filmdocumentaire of Iran, indien U er zin en tijd voor hebt natuurlijk...want men komt weer af met het vermeende bezit (?)van kernwapens als argument voor een economische boycot dit keer.
http://topdocumentaryfilms.com/iran-is-not-the-problem

Wie is er eigenlijk niet goed wijs ? *Sommige oud eerste ministers, daar moet je het van hebben. De ene staat aan het hoofd van een bank die 'weer normaal kan worden' nadat 'Europa' 'ingegrepen heeft'. Wat had een bank die groot is geworden op de bijdragen van christelijke vakbondsleden van doen met al die buitenlandse markten willen op te gaan ? De andere vond het een prima idee om staatsgebouwen te verkopen en dan gewoon te huren, wat al meer gekost heeft dan ze opbrachten, zo begint men zich in de krant af te vragen. En de aller strafste hield uiterst rechts meer dan een hand boven het hoofd en wie weet, liet hij zich zelve kidnappen ?*

Ook dit is een land waarin veel onzinnigs mogelijk is. Kroon op het werk is de ontknoping van wie en wat er nu eigenlijk achter de bende van Nijvel zat. De thesis dat er bepaalde mensen moesten uit de weg moesten geruimd worden en anderen beschermd voor hun daden en dingen die het daglicht niet mochten zien, lijkt volgens een artikel in De Morgen van gisteren zaterdag, veld te winnen. Geen scenarioschrijfer die zulk een rottige intriges en beschermpraktijken kan bedenken. Daar durf je op de duur niet meer bij nadenken dat dat mogelijk zou kunnen zijn. Je zal maar familielid van de onschuldige slachtoffers onder die 28 vermoorde mensen moeten zijn...dat moet eerst vele malen erger zijn. Politie en rechtbanken, ze zijn natuurlijk nodig, maar hoe controleert men eigenlijk de eigen rangen ?? Dan nog goed voor mijn gezondheid dat ik de reportage over het innen van belastingen gemist heb waarschijnlijk. Trouwens, in de VS is men boos omdat ze van de Europese commissie de bankgegevens van 500 miljoen Europeanen niet mag inkijken. Dat is toch ook niet meer normaal. Op de duur is men gek als men zomaar volgzaam is, zonder enig kritisch bewustzijn...maar als je protesteert lijk je wel abnormaal of niet positief genoeg ingesteld. Ooit schreef ik een stuk 'heeft de kiezer altijd gelijk'...hij lapt het zijn eigen voor een groot stuk toch maar weer altijd. Ook weer in de VS bijvoorbeeld...het zijn de beelden die tellen voor de opinievorming, niet de uitleg : 1000republikeinen bijneen rond Sarah Palin die eigenlijk een generaal als president stond te eisen, gejuich...de miljardairs leven weer op hoop, zeker als B.O. zich niet herpakt. Heel dat systeem ginder heeft gewoon aan één stem genoeg om een minimale gezondheidsregeling tegen te houden...maar ten oorlog trekken, daar is één gek aan het hoofd van een land voldoende voor. PS De auteursrechten op het lijfboek van de goeroe van de nazis en men is oh zo bang van gewoonweg te verbieden van dat nog uit te geven. De man die de Britten de oorlog introk probeerde een onderzoek naar een zaak voor miljoenen smeergeld te blokkeren, maar...ja,toch, positief nieuws...hij ving bot. Niet te geloven maar weer. Op economisch gebied is het stukje theater van het moment een stuk dat op vele beurzen wereldwijd gespeeld wordt. Door de enkele procenten meer of minder staatschuld van het ene land tegenover het andere, zijn de beleggers, zo legt men uit, het noorden en het 'vertrouwen' in een de voorbije maanden zachtjes aangekondigde heropleving kwijt. Ze durven niet beleggen en investeren omdat overheden ofwel hogere belastingen moeten heffen of aan de lonen knabbelen van het overheidspersoneel bijvoorbeeld en de grote geldheren vrezen daarom een vermindering van de consumptie, stel je voor. Enig voordeel voor hen, is dat ze tot 7% (in Griekenland bijvoorbeeld) verdienen op de schulden van de Griekse staat. Hoe meer schuld een staat heeft, hoe meer rente er te verdienen valt...zo zie je maar dat, hoe men het ook draait of keert er altijd wel wat op ellende van anderen te verdienen valt. Het kwijtschelden van de schulden van Haïti door de heren van de G zoveel in Davoz...dank U aardbeving, dank U heren. Gelukkig zijn er nog theatermakers en buurtwerkers die nog blijven geloven in de leefbaarheid van grootsteden waar er duidelijke verschillen zijn in het risico om zo dom te zijn van het rechte pad te verlaten naarmate je onder een bepaald inkomen zit. Gelukkig zijn er nog journalisten die naar Oost-Congo, Afghanistan, Soedan...en zo verder gaan om objectief proberen rapporteren maar er niet in slagen van een breed publiek te bereiken. Die de meeste centen hebben, roepen het hardst, nu ook in de mediawereld, vooral in de VS, waar de vooruitstrevende media ook daar tegen persmagnaten moeten optornen. Is er ook een uitgave van de Morgen met alleen nieuws over Raymond vh Groenewoud, Willem Vermandere of een aantal geëngageerde romanschrijvers...want niet wij, de lezers, zijn gek; we kunnen het wel worden als we beginnen geloven dat dit een normale wereld is waar niks meer aan verbetert kan worden... . Alsof men je in een gekkenhuis zou opsluiten en de sleutel wegwerpen zou. Keep the Faith alive !Octo 8/02/2010
filoview pictures : ze lieten het leven omstreeks de aardbeving in Haïti, bleven onder het winterijs van 2009-2010 goed bewaard tot het ijs begon te smelten, ze hebben omwille van onze band bij leven, nog een gedicht van mij tegoed. 't Is al af in 't klad en het gaat over hun kunsten en over de ongenaakbaarheid van deze door stoffelijkheid en ogenschijnlijke vergankelijkheid geregeerde wereld. Zijn ze in paniek aan het ijs blijven plakken ? In twaalf jaar nooit voorgehad.filoview pictures : vandaag een foto van een kruiwagen dode karpers en een katvisachtige, ze lieten het leven omstreeks de aardbeving in Haïti, bleven onder het winterijs van 2009-2010 goed bewaard tot het ijs begon te smelten, ze hebben omwille van onze band bij leven, nog een gedicht van mij tegoed. 't Is al af in 't klad en het gaat over hun kunsten en over de ongenaakbaarheid van deze door stoffelijkheid en ogenschijnlijke vergankelijkheid geregeerde wereld. Zijn ze in paniek aan het ijs blijven plakken ? In twaalf jaar nooit voorgehad.

opmerkelijke feiten-In Groot Britanië zoeken 2 miljoen mensen een woonst en 1 miljoen huizen zouden er leeg staan-Duizenden werklozen vinden niet de weg naar organisaties andere dan die, partijen of een vleugel van een partij bijvoorbeeld, die wél structuurveranderingen en verdergaande oplossingen voor hun probleem hebben. Hun probleem is niet alleen dat ze werkloos zijn, maar ook hoe ze over hun probleem denken en alles valt onder de huidige maatschappelijke krachtsverhoudingen niet met vrijwilligerswerk op te lossen.-En, om vlug af te ronden, want de computer lijkt er genoeg van te hebben, misschien nog dit : het belang van zich te informeren en organiseren rond wat er zich op materiëel (economisch-politiek) vlak in de wereld afspeelt, is er daar al onderzoek naar gedaan of het in de lift zit of niet ? En waaraan ligt dat dan buiten het feit dat bepaalde media meesurfen op de golven van onverschilligheid en het huidige democratische systeem er door gegijzeld wordt ? In het land der blinden... hebben de eenogen het voor het zeggen...ook omdat het zieleleven, de minder stoffelijke kant van het bestaan, onderhevig is aan tal van andere objectieve en subjectieve factoren.

Kookkunst en kookkitchJe kan geen tv meer opzetten of er is wel ergens een kookprogramma. Helemaal ok natuurlijk, ware het niet dat ook deze vorm van menselijke activiteit veelal is aangetast door een soort snobistisch-commerciële tijdsmicrobe met als onmisbare ingredienten 'stress', 'snelheid','perfectie','hoge kostprijs','het element sterrenallures', 'ongenaakbare competitiegeest'... . In vele programma's worden de koks tegen mekaar uitgespeeld, opgejaagd en men is eerst tevreden als iemand er onder doorgaat en er tranen vloeien...dat is dan pas de 'max'. Winnaars van programma's worden in 'de boekskes' opgevolgd naar een mogelijk falen van hun carrières. Geef mij dan maar de dagelijkse amateur-kok en kokkin, die in liefde eten klaarmaakt voor familieleden of vrienden, en de gewone mensen in de horeca die niet in beeld komen. Laat die dikke nekken maar van het scherm, die kookbonzen die mensen vernederen omdat er een kriekske in hun aperitief ligt of omdat ze geen kokschool gevolgd hebben of de kleur groen in hun restaurant hebben gebruikt. Alle mensen die aan dergelijke programma's willen meedoen, zouden zich daarover eens moeten bezinnen voor ze met zich afjakkeren ten gunste van de kijkcijfers of hun eigen omzet beginnen. Het is met alles hetzelfde in deze maatschappij. Diegenen die zich het meeste afjakkeren zijn dé helden. Ook op andere gebieden. Pak je zelf je fiets om in het veld te rijden of voetbal je bij de plaatselijke voetbalploeg, dat lijkt vele malen minder belangrijk dan de vedettencultus die rechtstreeks met de reclamewereld verbonden is. Best leuk voor mensen die niet meer uit hun zetel kunnen natuurlijk en bedankt daarvoor beste sportmensen.
Onbegrijpelijk hoe men dergelijke kookprogramma's ook in het ondervoede deel van de wereld durft uitzenden. De weg van homo sapiens naar homo humanisticus is nog heel lang. Als moet aan criteria voldoen die de mens verder en verder van zijn arbeid vervreemden. octo 12/02/2010

Informeer U ! http://www.pvda.be Solidair Marxistische Studies of https://deblogfilosoof.bloggen.be of https://www.filosofischverzet.be

Schaf pensioenen af, werken tot in het graf

Er dwalen spoken door de wereld.

Voorstellen, wetten, plannen.

Werken tot net vóór de zerken.

Gelanceerd door hen met dikke appels voor de dorst.

Voor hen zal het wezen worst. Ook de pharmawereld heeft dat graag.

Hoe vroeger kapotter, uitgeteld,

hoe meer 't geldgewin versneld.

Langer gezond, minder slikken,

valt er minder te pikken.

Spijtig voor banken hun prépensioengedoe.

Hoe langer we leven, hoe meer zij ons moe,zei ons moe.

Door eeuwen heen werden ons vele leugens verteld.

De laatste decenia is dat ritme enorm versneld

In den beginne was 't simpel, slaven,erven of sterven.

Miljoenen hebben enorm veel moeten derven.

Toen er eindelijk voor een deel welvaart kwam,

leek het hek helemaal van de dam.

De achterblijvers door systemen tot sukkelaars verklaard

Fortuinen vergaard,vrede,ontwikkeling niet van die aard.

De nieuwe credo's : sneller, flexibeler, langer, winstvol...

dus geef maar steeds *meer petrol* !

Winstvol. Winstvoller. *Winstvolst.* Wat een lol !

Geen strijd, geen veiligheidVerbazingwekkend strijdbaar Filmpje over de strijd van Japanse spoorwegwerknemers voor de veiligheid en tegen de privatisering bij de spoorwegen. Internationale studies bewezen reeds lang dat privatisering van spoorwegen méér ongelukken met zich meebrengt. In Engeland tot 300%meer. Ook in een overheidsbedrijf mag het managment niet meer aarzelen om een ATS(automatic train stop system) in te voeren. De Japanners weten er ook alles van en de werknemers van de Japanese spoorwegen waren de laksheid en intimidatie en winsthonger van het managment beu en gingen in actie. http://www.youtube.com/watch?v=85iSIhV8SNk

Sleet op gangbare democratie-types Een aantal landen willen oh zo graag onze vorm van samenlevingsbeheer door middel van verkiezingen waarbij een aantal partijen het tegen mekaar opnemen en dan achteraf een politiek programma uitdokteren dat op de meeste punten ingaat tegen het algemeen belang. Niet dat men in het groeiende China in de meeste fabrieken of velden niet even hard moet werken als in het Westen of dat men in het, ten opzichtige van echt arme landen, vrij sociale Cuba, als kiezer, de commissaris voor Openbare Wegenwerken de laan kan uitsturen, indien die niet goed presteerde. In alle landen waar men militair tussen komt om 'onze' bestuursvorm op te leggen, effent men het pad voor een aantal krijgsheren en andere nationalisten of zogezegd 'religieuzen' waar naar de 99,9% van de rest van de bevolking zich dan te schikken heeft. In plaats van een cementfabriek... op te richten, bombardeerde men vandaag in Afghanistan nog maar eens per vergissing een aantal 'burgers'. "Sorry". "Verkeerd doelwit". In Zuid-Amerika kregen progressiever Latino's de laatste jaren de kans om de opbrengsten van de economie meer ten goed van de bevolking doen te komen. De andere kant van de burgerlijke krachten loeren op het moment waar zij electoraal een percentje meer hebben om het roer weer richting verleden te sturen. Op sommige continenten is het verschil tussen links en rechts al duidelijker als op andere, maar globaal gezien zit de wereld gevangen binnen de oude grenzen. Met als cipiers onder meer de bankwereld en de opleggers van budgetaire evenwichten die voorlopig niet eens de spelregels van de intresten op schulden kunnen of willen standaardiseren...wegens de grote winsten die er mee gemoeid zijn weer. Men laat, ondanks de massabetogingen toch niet na om in de grote media doen uit te schijnen dat de Grieken bijvoorbeeld deemoedig de toekomstige bezuinigingen aanvaarden. De overschakeling van het vroegere Oostblok naar de burgerlijke democratie werd een succes voor onder meer Russische multimiljonairs, voor de regeerders in Kazachstan enz... . Niet voor de gediplomeerden uit vele landen die op honderden kilometers van huis werk moeten zoeken. Is er iets nieuws uit Afrika te melden ? Chinezen proberen op er op een niet militaire manier, geld te verdienen en ontwikkeling te brengen, maar ook de meeste regimes aldaar leven bij de gratie van diegenen die op topvlak aan de economische en politieke touwtjes trekken.Bij 'ons' in 't Westen dan. Walgelijk met welke thema's conservatief rechts Amerika in de US afkomt om zich weer als redder van de natie op te werpen. Niet slim van de regeerders aldaar om een aantal van de hardere republikeinse strekking van de partijen van het grootkapitaal in de regering op te nemen en niet echt met de heersende logica van het systeem van maximumwinsten en minimum bescherming te breken. Nog altijd heeft men niet door dat geld in oorlogen alleen winst oplevert voor een zeer beperkte groep. Met dat geld had iedere sukkelaar in Vietnam, Irak enz...al lang een huisje met stromend water kunnen zetten en maakte de Taliban geen enkele kans om populairder te worden. De VS en GB-leiders veroorzaakten 95% van de oorlogsellende met hun 'weapons of mass destruction'-waan. In Nederland is men daar na jaren toch gevoeliger voor geworden; wat ook in de verkiezingsuitslagen zal blijken...als men zich er niet door moderne rechtse demagogen gaat laten vangen. België dan, met zijn bijna vijf dozijn ministers, staatssecretarissen... . Zijn drang om openbare gebouwen te verkopen en dan te gaan huren (iets waar geen meerderheid van de bevolking achter staat, totaal niet), zijn drang om maar te privatiseren en een onderneming als de spoorwegen in stukken te zagen als aanloop naar privatisering, waarvan is bewezen dat ze tot meer ongelukken leidt. Ik hoop het nog mee te maken dat ik eens op een hele andere manier kan gaan stemmen voor een ander beleid op een aantal domeinen. Telematisch gezien kan men de hele wereld op dezelfde dag naar de stembus roepen, de 1ste mei bijvoorbeeld. Men zou de kiezers zelf over een aantal dingen hun mening kunnen vragen. Ze zouden dan ja of nee kunnen zeggen tegen een aantal beleidsopties in het algemeen belang voor een echte vooruitgang op wereldvlak. In een tweede ronde zouden ze dan per projekt (ministeriëel departement) zelf hun beleidsverantwoordelijke dirigenten kunnen aanduiden. Zo zou de wereld uiteindelijk op basis van andere beleidskeuzes (gelijk loon voor hetzelfde werk wereldwijd, rechtvaardig belastingstelsel,...) voor de eerste keer een wereldregering kunnen hebben, in het teken van echte samenwerking i.p.v. competitie tot der dood, op kleine en grote schaal. Dan zou het ook niet meer kunnen dat mensen met allerlei andere beroepservaringen zo maar minister of manager van de spoorwegen zouden worden. De beste stuurlui worden immers aan wal gehouden door het systeem van partijen die enkele van hun topmensen op jobs droppen, waar ze totaal geen beroepservaring mee hebben. Om je verkiesbaar te stellen, zou je dan moeten bewijzen ervaring te hebben op een bepaald project. Dan zou het ook gedaan zijn met al die Vlaamse rechtse partijen die mekaar de titel van het liberaalst of het nationalistisch te zijn bestrijden, maar dan zou men in zijn eigen project moeten laten zien wat men waard is als men aan politiek wil doen. (zie internationale referendumlink rechtsboven)

Werknemers Carrefour pak het eens anders aanWaarschijnlijk heeft men nog niet bekend gemaakt wie er de laan uit moet daar waar de vestiging open blijft. Je kan bang afwachten of je er bij bent of niet en hopen op het laatste. Daar waar de vestiging dicht gaat kan je afwachten hoe de vakbonden zullen reageren. Betogingen, onderhandelingen over afdankcadeaus zullen de jobs niet behouden. Waarom de winkel niet van naam veranderen, een rekeningnummer openen en zelf een plaatselijke directeur aanstellen tot dat de politiek gedwongen wordt om de keten in gemeenschapsbezit te brengen, zonder schadeloosstelling. Dit is geen winkeldiefstal, de echte dieven zetten duizenden zonder werk en dwingen de overblijvenden om nog goedkoper te werken. De politieke partijen vinden het allemaal jammer, de rechterkant van de SPA bij monde van haar voorzitster lanceert een oproep zonder uitweg. De grote media hebben het over het falend management, het design van de winkels, de properheid, ja zelfs die oh zo dure werknemers...en willen doen geloven dat andere winkelketens nu wel gaan aanwerven. Allerlei spreekbuizen van het patronaat worden opgetrommeld om het zogezegde onvermijdbare van de sluitingen aan te tonen. Superflexibel zijn en om de haverklap van werk veranderen, zijn ineens weer de wonderrecepten om meer banen te scheppen. In heel Europa pleiten sociaaldemocraten er voor om langer te werken en de Grieken staken en verbinden hun lot aan de waarde van het geld op de geldmarkten. Hun enige eis : 'diegenen die de crisis veroorzaakten, moeten betalen'. Daar kunnen we inkomen, maar dat is in de grote media geen debat waard. Als die vraag er dan toch gesteld wordt is het laconieke antwoord dat er niet genoeg multimiljonairs zijn om te taxeren. (Nochtans in België alleen al 88.000, een tax van 2% boven de 20 miljoen zou zo een 8 miljard opbrengen.) Alleen als werknemers van bedrijven die sluiten het op een andere manier gaan aanpakken dan hun vakbondstop voorstelt en de organisatie van hun strijd in eigen handen nemen én het eigendomsrecht in de praktijk in vraag stellen, zullen ze de grote media wél halen en kan er een echt debat ontstaan. Het lijkt er sterk op dat de grootkapitalisten in feite zelf meer en meer socialisme willen. Zonder staatsingrijpen zaten we nu zonder banken en leningen. De banken hadden moeten worden genationaliseerd. Jaren was het taboe om nog subsidies aan de industrie te geven...de automobielindustrie kreeg pakken overheidspoen, sluit bepaalde fabrieken en durft er nog te vragen. In gemeenschapsbezit brengen zonder schadeloosstelling. Politiek gezien is daar niet eens een parlementaire meerderheid voor nodig. 'Volmachten' heette dat in de tijd van Wilfried Martens I tot XVIII zeker. Hoe krijg je dan een regering zo ver om echt voor de wereld van de arbeid en niet meer voor de wereld van het geld op te komen. Het warenhuis, de autofabriek bezetten en zelf beheren en zo bijdragen aan de verruiming van het zelfbewustzijn van de werkersklasse. Als je dan als winkel de zuivelindustrie kan verplichten van de boeren meer geld voor hun melk te geven, heb je die alvast aan je zijde. De regeerders van nu gebruiken hun macht niet om ten gunste van de gewone mens

in te grijpen in de economie. Diezelfde regeerders durven geen referendum rond een aantal eisen van algemeen belang organiseren...politieke democratie via het internet (voor een voorbeeld, zie derde link rechts). Economische democratie...laat die maar bij Opel en Carrefour en de bedrijven uit het lijstje van de volgende weken beginnen ! Daadwerkelijke solidariteit met niet getroffen warenhuizen en autofabrieken vragen, zal in onze egocentrische wereld voorlopig nog niet haalbaar zijn waarschijnlijk, men heeft ons daarvoor te zeer geconditioneerd. Meer en meer werklozen en bijna-werklozen staan voor uitdagingen die de voorlopers van een andere visies op een deel van het samenlevingsbeheer met zich kunnen brengen. 24/02/2010

Patatten schillen tegen chronometer.Om een idee te krijgen van het tijdsvak waarin we leven, kan je de volgende test doen. Je kent dat misschien ook, dat rustige gevoel terwijl je manueel werk kan doen; in dit geval aardappelen schillen. Je verstand een beetje op een lager pitje gezet door de minieme concentratie en je gedachten die zo van de ene leuke gedachte naar het andere fantasierijke verband reizen. Een soort inner monoloog of inner communicatie waarvan, net zoals bij een mop nadien weinig van overblijft om goed te kunnen verder te vertellen. Werk als een soort tijdelijke rust en zorgeloosheid dus. Maar nu komt het. Doe de volgende test : begin, bij wijze van spelletje met te chronometreren hoeveel tijd je er over doet om een kleine, een dikkere en een hele dikke patat te schillen. Einstein zou vaak verbaasd staan over de resultaten, want voor een gave dikkere patat heb je vaak minder tijd nodig dan voor een knoestig kleintje. Maar daar gaat het in dit filosofisch experiment niet om. Beeld je even in dat je voortaan van je vrouw elke dag per aardappel 20 seconden krijgt om een patat te schillen. Probeer dat maar eens vijf minuten uit. Om gek van te worden op de duur. En dan zijn de meeste mensen verbaasd dat ze stress hebben. Het merendeel van de productie en ook de distributiemethodes van de dag van vandaag, zijn gebaseerd op de hierboven geschetste, ingeburgerde gewoonte die de mens eigenlijk van zijn werk vervreemd. Deze manier van doen impliceert ook een soort schuldgevoel...want als je niet zoveel handelingen per minuut, uur, dag...kunt doen, ben je niet waard dat je er dat of dat voor terugkrijgt. Dit gegeven is door allerhande competitie en maximumwinst streven zó tot in het absurde als ideaal en normaal verheven dat het haast niemand opvalt dat dit toch niet de bedoeling van het leven kan zijn. Is dergelijke inkadering , mits wat solidariteit qua werkwilligheid, wel nodig om aan een voldoende productievolume te raken ? Feit is dat met zo weinig mogelijk mensen produceren op de duur leidt tot heel veel mensen die werkloos aan de kant moeten blijven staan. Indien er ergens in het universum een bewoonde planeet moest bestaan waar men op basis van vrijwilligheid iedereen bij wijze van spreke op alle gebied op het gemak zijn eigen patatten laat schillen (zijn deel van het werk op vrijwillige basis laten doen)...dan zouden die de aarde maar een gekkenhuis vinden. Voorlopig zijn wij een soort die het fenomeen 'geld' nodig heeft om in beweging te komen. De verhouding tussen bijen en stuifmeel is niet zo complex als de onze met geld. De enige overeenkomst : we zitten er aan mekaar vaak door vast. Reizen om te leren, ook buiten het onderwijs om kan je leren en je vakantie gebruiken om zoveel mogelijk op te steken van de wereld buiten het hotel. Daartoe kwamen gisteren in Brugge honderden mensen op een zeer actieve en interactieve manier samen op de 25ste reismarkt in de Stadshalen (niet de beurshallen). Meer info op http://www.wegwijzer.be

De standen met de mensen die hun ervaring over een specifiek deel van de wereld met anderen wilden delen, hadden permanent gasten aan tafel. Of je nu te voet, per bus of hoe dan ook wou reizen, voor ieders goesting en vermogen waren er hints genoeg te krijgen. Proficiat ook aan diegenen die in de moderne zalen naast de prachtige hallen hun uitleg en beelden kwamen geven, wie weet hoeveel twijfelaars haalden ze niet over de brug. Opvallend veel jongeren ook, die vóór ze zich in het hels ritme van het leven na het diploma storten, eerst de wereld nu wel eens willen gaan exploreren en hun eerste spaarcenten daar afgewogen aan leren besteden. Een initiatief waarbij je voelt dat de wereld al een stuk ééngeworden is en nog meer éénworden kan...als de grote politiek hem niet naar de haaien helpt natuurlijk. Een unieke plaats voor uitwisselen van ideeën of je nu twee weken of een jaar de tijd hebt om er tussenuit te gaan, met of zonder kinderen. Aan tips voor dingen om te doen ook geen gebrek. Hoe je via de spoorwegen voordelig in heel Europa reizen kan. Wat een Round the World Ticket is, of het goedkopere couchsurfing-reis-en verblijf model, het kwam allemaal aan bod. Verder mogelijkheden tot culturele uitwisseling of talencursussen-paketten in de land van de aan te leren taal zelf, uitwisselingsprogramma's voor jongeren, you name it ! Kris-kras of weloverwogen de wereld rond, niet te geloven hoeveel organisaties er mee bezig zijn. Alleen voor velen spijtig dat we niet in een wereld leven waar money time is, maar wel in die van 'time' is money.octo 1/03/02

Madammen en mijnheren met fortuintjes.

Nee, zo geen van die fortuinen die men niet belast. Eerder bescheiden en niet weten wat er mee gedaan. Vaak te krenterig geweest, niet durven leven. Het niet durven uitgeven.

Niet altijd zozeer uit slechte *karakterighei*d. Genetisch bepaald, gevolg van eeuwen tekort gekomen ?

De zon niet voor een ander willen doen schijnen ?

Hebzucht die niet weet dat ze ongelukkig maakt.

Madammen en mijnheren met fortuintjes.

"Op een dag," zei kabouter Wesley.

Zelfs in de Aldi's kwam geen volk meer genoeg.

Mensen sloegen nog meer aan ' t hamsteren en sparen.

't Systeem ging stuk en wankelde.

Er was geen voorschrift te verkrijgen voor de kuur :c o n s u m e r e n .

Toen kwam een nieuw toediening van zuurstof.

De patiënt herleefde even.

Niet alleen minister Dardenne,in dorpen, steden...

ook andere madammen en mijnheertjes

...wisten ze ineens dat ze op fortuintjes zaten...

...dat ze iets met hun geld moesten doen...

...ze gaven werk aan de doppers die ze kenden...

...verlaagden hun huishuren en hielpen bekenden...

...'nemen alleen, kan niet blijven duren',

wisten ze ineens

...geven, delen, solidariteit...al dat nieuwe...

...eindelijk waren ze pas echt aan 't feest...

...ieder voor zich en een ander voor zijn eigen...

...en allemaal zwijgen 'dat je zweet'...

...al dat geklaag dat niks nog 'avance is'...

...al dat *afgegeef* op een ander...

...de vruchten van verdeel en heers...

...het 'allemaal de boom in '...=

...wachten op een orkaan... ?

De blogkunstenaar (ik) 3/03/2010

Brief aan de Hollandse kiezersEven filosoferen over het verschijnsel 'gemeenteraadsverkiezingen 2010 in Nederland. Meer dan 5000 partijen namen deel in bijna 400 gemeenten. Misschien een teken dat mensen op lokaal vlak toch meer autonoom denken dan op nationaal vlak. Vaak overvleugelen ze in kleinere gemeente de grote partijen. De meest zinnige uitspraak kwam van Jan Marynissen toen hij zich afvroeg of het niet tijd was dat de drie grootste 'linkse' partijen tegen de Kamerverkiezingen in juni 2010 best rond 25 gemeenschappelijke voorstellen blok moesten kunnen vormen". De helderheid zou het wel ten goede komen, bovendien gaan ook een deel mensen niet meer stemmen of stemmen dwaas foert of voor populisten omdat nooit duidelijk is voor welk programma men heeft gestemd, men weet namelijk niet wat er na onderhandelingen er van overblijft. _Bij het bekijken van de hypertechnische verkiezingsuitslagen-show gisteren, dachten we even, allemaal goed en wel die levensgrote schermen die wegschuiven als je ze aanraakt, maar in feite brengt men nog altijd verslag uit over een *ouwbolli*g systeem van verkiezingen. Slechts 56% van de mensen gingen nog stemmen. Net zoals iedereen post krijgt, heeft iedereen bijna een internetaansluiting in Nederland. Het zou telematisch mogelijk zijn rechtstreeks de te volgen grote beleidsvoorstellen van een kandidaat goed te keuren én de functie daaraan verbonden alzo rechtstreeks te verkiezen. Elke partij en onafhankelijken zouden per project iemand mogen voorstellen. Per te begeven post zou men zich kandidaat kunnen stellen voor een ambt, waar men ervaring in heeft en waar er geen belangenvermenging optreedt. Iemand uit de immobiliënsector mag zich bijvoorbeeld niet opgeven als kandidaat schepen-wethouder voor ruimtelijke ordening bijvoorbeeld. Voor sociale zaken zou je dan iemand van Groen Links kunnen kiezen, voor landbouw een onafhankelijke boer, voor begroting een hele goede en eerlijke partijloze boekhouder enz... . Zou een beter systeem zijn dan partijen die gewoon willen scoren met neoliberale abstracties of tegen of voor godsdiensten, voor of tegen hoofdoeken, rokers, vrijzinnigen enz,enz... . Iemand die voor de dieren wil opkomen zou dan kunnnen kandideren op de lijst van het project landbouw, of hij nu bij het CDA of de Christenunie is of nergens lid van. Mensen van Oxfam zouden prima kandidaten zijn voor de post voor Ontwikkelingssamenwerking enz... Een deel van de kandidaten van VVD, D66, TON...zouden misschien prima plaatselijke vertegenwoordigers van de middenstand zijn. Geert Wilders mag in Almere opkomen als kandidaat politiecommisaris, indien verkozen, wegens permanente afzetbaarheid zal er noodgedwongen al vlug een procedure tegen hem worden ingesteld door de andere kandidaten van het project. Wegens opruiing bevolkingsgroepen bijvoorbeeld. Eigenlijk hebben de tegenstanders van de klassieke manier van stemmen gewonnen : 46% van hen bleven thuis en in twee gemeenten reageerde men zich via een proteststem af op iemand die het dragen van hoofddoekjes voor vrouwen wil taxeren en dat 'voddentaks' noemt. Gevaarlijk dat sommigen hem tot held maken. Onze grootmoeders droegen vroeger allemaal hoofdoekjes, hun dochters, kleindochters...als hen dat eens zint. De meeste mensen hebben wel door dat het niet volstaat van met maatregelen tegen de crisis af te komen als je de macht van economische en industriële topspelers niet aan banden leggen wil door een strenge regelgeving of door ze bij faling in gemeenschapsbezit te brengen of door ontslagen te verbieden bij winstgevende bedrijven. Dit kan alleen in internationale context en daarom is er eerst een internationaal ingrijpen nodig. Een internationaal referendum over die zaken kan daar een goed middel toe zijn. octo 04/03/2010

Partijen Irak willen olie in privéhanden CBS-filmpje - bron you tube -(sorry voor reclame in 't begin--)filmpje gaat over de vrouwen die deelnemen aan de Iraakse verkiezingen....hun vrouw zijn is onbeduidend tegenover wat de partijen waarbij ze zijn aangesloten willen : zelf, en niet de bevolking laten profiteren van de gigantische olierijkdom http://www.youtube.com/watch?v=cBAgCzKsJvY Het nieuws over de verkiezingen in Irak passeert naar gewoonte zo een beetje tussen de soep en de patatten. Welk nieuws dient men op ? Wel, tussen de krankzinnige bommencampagne door, nu, na de verkiezingen wat euforische berichten over een overwinning voor de democratie dank zij de heldhaftige Irakezen die hun leven waagden door gaan te stemmen. Voor wie mogen deze mensen stemmen...uitsluitend voor partijen met toplui die het bezit van de olierijkdom als persoonlijke verrijking zien door te onderhandelen over de voorwaarden van de uitbating van de olie met de buitenlandse olieconcerns. Het feit dat men 'hoera' roept om dat er dit keer meer op seculiere en minder op godsdienstige en nationalistische partijen zou gestemd zijn, betekent ook niet dat zoals bijvoorbeeld in Venezuela de bevolking meer van de

oliekoek krijgt. In Irak wedt men duidelijk op een zuiver kapitalististische versie van de economie, ondanks dat bijvoorbeeld de ledernijverheid nog een overheidsbedrijf is. In een land met 50% werklozen en tal van infrastructuurproblemen zijn er nog niet te veel werkersbewegingen voor de moment voor een recht op inkomen...de bevolking wordt in een angstpsychose gehouden. 15partijen werden door de kiescommissie geweigerd, alsook 500 van de 6000 kandidaten. Dan is er ook nog het Kurdisch nationalisme dat voor een flinke pak bijkomende heisa kan zorgen. Reden 5% van de olierijkdom in de wereld zit in Iraaks Kurdistan en laat U niks anders wijsmaken. Men gaat proberen van de gewone mens mee te sleuren achter de vlag van het nationalisme...afwachten hoe Turkije daar op zal reageren...een lichtbaken voor de Koerden in Turkije kan men daar best missen.octo 09/03/10

Ik noem hem gewoon Albert, want ik heb het niet op koningen...ik kan ook niet zo maar 'vive la république' gaan roepen, want dat is gevaarlijk in dit land. Voor de jongsten onder U, of ouderen die zich nooit aan geschiedenis of politiek intereseerden...even 'Julien Lahaut' googelen. Er wordt weer veel geblaat in de media rond het bezoek van onzen Albert aan Congo, naar aaleiding van het vijftigjarig bestaan. Afgezien van het feit dat die Midden- Afrikaanse culturen al duizenden jaren bestaan, moet er dus weer wat worden gevierd en een aantal partijen zijn ertegen dat ons stamhoofd gaat en anderen dan weer niet en onder bepaalde voorwaarden. Deze houding wordt in beide gevallen met mooie woorden uitgedrukt. "Hij mag niet gaan" oppert een judocacoach, tevens ondernemer, parlementslid en voorzitter van de partij met zijn naam, want "er hangt bloed aan de handen van iedereen die hij daar gaat ontmoeten". Als J.M.L.D.D. daarmee de voorgeschiedenis en het huidig bestuur van de Congolese elite bedoeld, die het reilen en zeilen ginder niet bijster onder controle heeft, dan mag Albert door de schuld van zijn voorouderen ook niet gaan en zal het podium wel leeg blijven. Daarom was het beter dat er voor de viering op dat podium afgevaardigden van gewone boeren, kleine handelaars en arbeiders zouden zitten, die dan een aantal echte ontwikkelingshelpers van hier zouden doen overkomen (Oxfam, Rood Kruis, syndicaten met echte internationale werking enz...). Tijd voor concrete aktie ter verbetering van levensomstandigheden, niet voor een spelletje 'wie is er de schuld van dit of dat', dat alleen moet dienen om de pionnen waarvan men zich in het Mobutu-tijdperk bediende en moderne versies daarvan nu, weer naar voor te schuiven. Dat koningsbezoek is gewoon een afleidingsmaneuver als een ander. De meeste mensen hebben dat niet door, wat onze democratie in dezelfde onderontwikkeling houdt als de Congolese economie. Het is zoals bij de heisa rond de grote ontslagen, veel verontwaardiging, weinig alternatieven omdat de spelregels niet in vraag mogen worden gesteld. Dat de mensen die die ontslagen beslissen, persoonlijk geschat worden op 13,4 miljard in het ene, of 53,5 of 53 miljard euro in andere gevallen (lijst met top 100 rijkste kerels),is niet meer dan een voetnoot in de grote media. Wees er maar zeker van, de beslissing om al of niet een koning als handelsvertegenwoordiger te sturen, komt niet zo zeer van de politiek, maar moet je in die hoeken zoeken. Om de 70 jaar smijt men eens met een paar schoenen vanuit een zaal aandeelhouders naar hun kop. Opgepakt wegens het in de armoede houden van volkeren, zijn ze nog niet en ze worden niet gezocht omdat ze het leven van vele jongeren en werklozen het aspect 'werk en nuttigheid' laten ontberen. Maar het zal veranderen, gisteren hoorde ik het nog eens uitleggen door twee intelligente mensen uit het parlement op één of ander geldkanaal op TV : langer werken en ongezien besparen...met de Griekse schatskist als boeman. Vroeger waren dat 'de Russen', daarna de 'terroristen'. Genoeg doordenkers voor vandaag. octo 11/03/2010

de tijd vh weerbare chanson maatschapijkritische zangkunst . Jean Ferrad, lang geboycot omwille van zijn kritische songs, beroerde ook andere aspecten van de ziel via zijn noten en zorgvuldig gekozen woorden, zijn présence. Zelden worden er nog echte sociaal geëngageerde nieuwe nummers gepromoot. In de filmkunst wordt een succesfilm zoals de laatste van Michael Moore, nu op dvd te koop, óók in Wal Mart-winkels in de US verkocht. ondanks de bewijslast tegen die keten die in die film zit, namellijk dat Wall Mart een fortuin verdiend op de hypotheek-fondsen bij het overlijden van zijn werknemers, ten koste van de nabestaanden. Zo zeker is het establishemt de dag van vandaag, dat ze zich onaantastbaar wanen, hoog boven alle kritiek verheven en er dan nog aan verdienen ook. Ver lijkt de tijd soms van het nummer van 'Bots' "Wat zullen we drinken, zeven dagen lang...dan zullen we werken, voor ons belang..." ***lees SOLIDAIR http://www.pvda.be en andere nationale en internationale analyses UNITE ! Lees mijn blogs over*** hoe de telematica vooruitstrevend links gebruiken en over ' *Allerlei, cultuur ,natuur om te lachen (humor)om niet gek te worden van die binnen-en buitenlandse bijdragen over het sociaal politieke reilen en zeilen in de wereld'*

Je roerde alles tot diep in de kern, schreef het gebald neer, de noodzaak aan geconcentreerde vertaling, raak je niet kwijt. Hoe hoger je bewustzijn van andere mogelijkheden, hoe meer geduld om alternatieven leefbaar te houden, te organiseren. Ideeën laten groeien vereist naast het spontane, discipline en inzet, gekruid met passie en zelfkritiek, anderen met bewustzijn wapenen, streefdoelen vooropzetten. Het nieuwe dat doorbreekt geeft voldoening, 't einde ervan vaak door de ouderen niet meer meegemaakt. Het totale bewustzijn van overkoepelende kennis, blijft vrijblijvend indien er geen daden op woorden volgen. De synthese van iedere ontgoocheling werpt zijn onverwachte vruchten af en de rijpheid komt met de bereidheid om nieuwe vragen te stellen. Momenten dat je denkt genoeg gegeven te hebben, zijn de voorlopers van nieuwe initiatieven...zelfs al botst niet oordeelkundigheid voor een langere periode tegen je op. Je geeft het niet op als andermans passiviteit, onbegrip, verveling ,negatieve emoties...blijven steken in geestelijke tering. Daar waar het individualistisch snobisme de eenheidsstructuur van het algemeen belang vergift, daar is welvaart niet ok. OCTAAF C oeckelberghs

Congres van wereldverbeteraars te Gent

Voor een verslag van de 'dag van het socialisme' in de Gentse 'Vooruit', volg de volgende dagen volgende link :

http://www.dagvanhetsocialisme.be/ en een aantal andere links van, voor de gelegenheid verenigde linkse bewegingen en onafhankelijken. Voor de kleine duizend aanwezigen was het een zeer zinnige , leerrijke, enthoesiasmerende ervaring. Qua organisatie goed aangepakt...je was op voorhand ingeschreven voor één van de acht themagroepen en na het debat was er ruim de gelegenheid om in kleinere werkgroepen binnen een bepaald thema van gedachten te wisselen en standpunten naar voor te brengen, die dan daarna voor de themagroep als geheel gebracht en besproken werden. Ook de kulturele en de humoristische noten, boekenaanbod,... waren van de partij om het geheel tot iets te maken waarvoor je er eigenlijk zelf moest bijzijn om er tenvolle van te genieten. Niemand en ondergetekende niet, heeft zich die 1ste dag van het socialisme beklaagd. Dorstigen en hongerigen naar geest en lichaam keerden tevreden huiswaarts. Eventuele uitzonderingen gelieven zich te melden. Ook naar de toekomst toe werden er een aantal stappen gezet. Octaaf http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

met kunst de verloedering te lijf klasfoto :filoview pictures : tot vooraan in de jaren zeventig, vorige eeuw; slaagde 'men' er in van jonge mensen voor te bereiden op de 'samenleving' door ze met niet-gemengd onderwijs op te zadelen, hen heel de middelbare school geschiedenis te geven over de 'oudheid', op de laatste trimester van het laatste jaar na...waar de laatste 100 jaar vluchtig onderwezen werd en de oorlog in Vietnam, ah die was toch al gedaan ! De tijd van Berthold Brecht lijkt terug te keren. Getuige hiervan een documentaire over de 11de Biënale van Istanbul, waar de kunstwereld met een aantal kritische kunstenaars uitpakt. Ook op facebook duiken meer en meer groepen op die actief met kunst bezig zijn. Het benaderen van het mens-zijn vanuit persoonlijke en collectieve invalshoeken en daar kunst en geen kitsch of *snobberij* van maken...positieve signalen vanuit de wereld van de kunst. Dus, grijp uw penseel en schilder U ongenoegen over een aantal dingen weg. Geen inspiratie ? Raadpleeg een aantal artikels op deze blog en U bedenkt wel iets in verband met oorlog, armoede, milieu, crisis... . U wil het concreter : geen probleem : de schorsing van madame de rechter T. is opgeheft. De verzekeringen, de sukkelaars, ze gaan weer opslagen...net in de week dat bekendraakt dat in Nederland weer twee financiële instellingen zwaar over de schreef gingen. Misschien kan men in Brussel de jongerenbenden bewegen om een musical te maken rond wat hen drijft...ze zijn met een 200 leden, maar de pers maakt er weer een nationale ramp van. Diegenen die volharden in de boosheid mogen voortaan in de legerkazerne in Etterbeek gaan afkoelen. De jonge mensen werk geven en al dat *enterainmentgeweld* verbieden, ware ook een grote stap voorwaarts. Beter dan in het Latijn missen te doen in ieder geval, zoals die andere sekte die deze week het beeldscherm haalde. Kan kunst de wereld veranderen. Holywood in ieder geval niet. Bollywood in India evenwin. Volgens wat ik gisteren hoorde gaan ze samenwerken...wat ook weer geen sociaal bewogen films zal opleveren en ook geen *diepgravende*r psychologische films. Toch lijkt er ook daar iets te bewegen en willen sommige regiseurs aansluiting bij bepaalde Europese, alternatieve filmmakers. In een heel pak landen zijn er tendensen in die richting. En...tuurlijk Michael Moore in de VS, die pakt na zijn jongste film zelfs uit met een heus aktieplan waarmee hij de bevolking in de VS wil mobiliseren : "so you want to know what you can do", "here's the action plan", zegt hij Er is nog hoop, alle dagen een processie van Echternach precies. octo 23/10/09

denkoefening rond bewustzijn positive thinking .Vermits tegenstanders van evolutieleer en de gedachte dat het heelal zich door middel van opeenvolgende big-bang cyclussen steeds weer herschept; een heel gamma videos en theoriën op het internet posten...is het nodig eens even een aantal dingen op een filosofisch-wetenschappelijk rijtje te zetten : WORDT JE positieve zelf, met het goede dat aan de basis van alle progressieve veranderingen ligt, verbeter je je eigen stukje wereld en die van steeds meer anderen dan. Stop de verspreiding van onverdraagzaamheid die in haat eindigt. ***het heden is de proefbuis ...waarin het verleden de toekomst baart*** *Het verleden is de grondstof van 'zijn' en 'zal zijn', het heden de bewerker...de toekomst een voortdurend nieuw bewerkt verleden en heden.* Alles is steeds op weg naar beleefd en uitgesproken te worden. De natuur werkt al oneindig aan een systeem van reproduktie en steeds fijner kommunikatie ...en niet alleen zakelijke kommunikatie. Mensen leren geleidelijk verwoorden wie ze zijn en wat ze met mekaar hebben...maar er is nog veel werk aan de winkel. We tateren nog teveel naast mekaar door en springen van de hak op de tak, het essentiële vaak vermijdend en alternatieven als onhaalbaar vooropstellend. Het systeem werkt zelfs zonder woorden en heeft vele nevenuitdrukkingsvormen zoals humor, relativering,... . Militairen die tegen hun zin op missie vertrekken en het niet met hun bazen eens zijn omdat ze het nut van de opdracht niet inzien, ze zijn onderdeel van het hele probleem...want het zijn zij die vertrekken en de miserie achteraf mogelijk maken. De uitdrukking van een dergelijke houding wordt nog erger in een tijd waar men weer als vanouds aanvalt zonder eigenlijk aangevallen te worden...maar eigenlijk is dit ALTIJD HET GEVAL AL GEWEEST. (zie de link naar 'de roode bibliotheek' van de 'het zinkend schip-bijdrage onderaan) De meeste van onze politiekers drukken voor een deel uit dat ze geen politiekers maar boekhouders zonder visie zijn. Alles is uitdrukking en beleving...het zwaarste zakt naar de bodem van de vijver, zodat het water bij momenten toch helder is. Laat op de bodem liggen wat er ligt, niet meer in ploeteren. Doorgaan naar het licht en de beleving en inzichten toe, vanuit graag te leven, graag te zien, er ook voor de anderen te zijn. Interesse hebben voor diegenen die in vroegere geschiedkundige periodes ook al bezig waren met het aanleren van een verdiepende kijk op de fenomenen, het al eens los geraken van het oppervlakkige. Gastauteurs : http://hetzinkendschip.web-log.nl/ Vandaag : Sebastien Faure Niet vergeten op 'de roode bibliotheek' te klikken...over hoe vorige eeuw oorlogen hadden kunnen worden voorkomen.

VN minus US,Israel en Palau verwerpen embargo tegen Cubabron youtube & Indymedia : acteur Dirk Tuybens bij een toenmalige actie voor de vrijlating van 5 in de VS opgesloten Cubanen die in extreemrechtse Cubaanse milieus in Florida infiltreerden om de daders van terroristische aanslagen op Cuba te vinden. Yes we can liberate them Obama ? Op drie landen na, veroordeelt de Verenigde Naties het decennialange embargo tegen Cuba,niet zo een nieuw feit, het is niet de eerste keer dat dat gebeurt, wel een record qua aantal landen. Afwachten hoe de VS hierop gaat reageren. Indien de VS-administratie

dat verbod zou opheffen zal Obama zeker als een 'communist' worden afgeschilderd door de dollarmedia...die, vreemd genoeg niks hebben tegen handel met China. Indien de VN bij meerderheid geldig zou mogen stemmen, dan had er nooit een oorlog tegen Irak geweest en alle miserie vandien. Indien de VN-resoluties in verband met het Midden Oosten zouden worden gerespecteerd en niet altijd weer geboycot door dezelfde landen, dan zouden we nu gerust op vakantie naar Israel kunnen gaan en in de Gaza strook op 't gemak een theetje drinken ergens op een terras. Dan hadden ook de oorlogsgekke krijgsheren overal ter wereld zich niet kunnen bewapenen. Democratie, ze moet op het hoogste vlak nog worden uitgevonden, zo te zien. Indien de bevolking in de VS via televoting zou kunnen stemmen, was dat embargo al lang naar de prullenmand verwezen en konden zij ook op vakantie naar Cuba. octo 29/10/09

Er is meer angst voor het leven dan voor de dood In een interview verscheen een vrouw in Burka op haar vraag, met zo een censuurvakje op de filmbeelden zelf voor haar ogen. Toppunt van ... ? Dat iedereen zich kleedt zoals hij of zij wil, maar dat men die terreurmethoden van de oude opium voor het volk eens definitief naar de prullenmand van de geschiedenis verwijzen mag. De tijd dringt. Wij hebben hier afgerekend met de Inquisitie en andere onzin, hebben voor onze sociale rechten gestreden. Waarop wachten vooral de Arabische, Indische en Afrikaanse mens om progressieve regimes te instaleren ? Vele van onze mede-wereldbewoners zitten niet alleen opgesloten in politieke en economische structuren waar ze soms alleen sociaal en niet politiek tegen reageren; ze zitten vaak ook nog opgezadeld met een aantal zogezegd religieuze denkbeelden die hun lichaam en ziel een bepaald gedrag voorschrijven, niet omdat dat moreel verantwoord zou zijn, maar om hun manier van denken te bepalen en aldus te beletten dat de top van de gezagspiramide zijn almacht verliezen zou. Sallaam Alleikum, Arabische Kameraden, broeders en zusters. Jullie zijn niet de vijanden van de overige arbeiders, boeren en zelfstandigen in de rest van de wereld. Willen jullie op de klassieke manier aan 'religie' doen, onthoudt dan alleen de waardevolste van de tips in jullie geschriften. Volg die extremistische bommenleggers niet...ze proberen jullie lot niet te verbeteren, maar jullie arm en onderdanig te houden. Het zijn niet wij werkenden die troepen naar jullie landen stuurden, maar een rechtse president en een rechtse premier van rechtse regeringen vooral...gedreven door dezelfde uitbuiters-en winstmotieven als dewelke die jullie overheersers voortdrijven. Geloof ook niet dat wij 'goddelozen' zouden zijn, de eeuwigheid valt ook ook een wetenschappelijke en filosofische wijze te interpreteren. Laat ons front vormen om het humanisme, de rechten van werkenden, vrouwen... en de vooruitgang te bevorderen.

camerades, frères et soeurs Arabes sallaam alleikum Vous n'etes pas les ennemis des travailleurs du reste du monde. Faites quand même attention que vous vous basez sur les choses valables de vos textes du Koran et pas sur les extrimistes religieux qui veulent utiliser ces valeurs pour justifier des massacres. Ce sont les gouvernements de droite ou un premier de droite et un president de droite qui ont envoyés des troups en Irak, pas les travailleurs. C'est vrai que les travailleurs doivent de plus en plus se revolter de manière pacifique contre l'imperialisme, mais vous aussi vous devez vous liberer des anciens structures. Ne croyez pas comme gens croyant en ''Dieu que 'les autres' sont tous des gens qui ne croient pas dans l'éternité de la vie, on y croit, mais d'un façon plus scientifique; même la plupart de ceux qui ne vont plus à l'église. Comment la vie a-t-elle commencée ? Quelque chose qui n'a pas de forme ne peut pas exister et a tendence à exploder comme le big-bang. Ceci est vrai aussi bien pour les étoiles que pour les atomes. Le grand et le petit. Le big-bang, suivit par la formation des planetes et enfin la vie, les cellules...font preuf que l'histoire de la vie a une signification. Et comment expliquer l'immortalité demandriez vous ? C'est ma conviction que les premiers cellules qui se formaient, quand elles mouraient, leur energie a rejoingnées l'énergie des cellules nouvelles nées pour leur instruire enfin de leur apprendre à se diviser pour se multiplier. Ce proces à continué jusqu'à le sex a été inventé après la formation des premiers organismes qui seulement se multipliaient en se divisant. Alors les plantes et les animaux et l'homme sont venu. L'Histoire de l'homme va dans le sense d'une planete pas divisée par des frontieres nationalistes ou réligieuses . Le chemin peut etre long, mais se fixer sur les anciens pouvoirs de l'histoire ... termine en sur-place ou le désastre. Des témoignages de ce qui se passe dans le monde d'aujourd'hui chaque jour http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

De zaak Mensheid versus Machtsmisbruikers
Momenteel lopen er rechtzaken tegen de generaals die Argentinië gedurende zeven jaren mochten 'zuiveren' van progressief denkende mensen en eentje tegen één van de nationalistische 'ex'-Joegoslavische 'verkozen' politiekers die op basis van geloof en ras opnieuw concentratiekampen oprichten. Overal in de wereld lopen nog andere rechtzaken en andere niet en elke dag groeit het rijtje misdadigers dat door hun medeplichtigheid aan bomaanslagen achter slot en grendel zou moeten zitten. Misschien zou het een goed idee zijn om een rechtzaak 'Mensheid' versus 'Machtsmisbruikers' voor te bereiden...als dit in de wereld van de diplomatie niet kan, is er misschien ergens wel een theatergroep die deze rechtzaak kan 'houden'. Het begrip 'misdaden tegen de mensheid' kan gerust uitgebreid worden met allen die slachtoffer zijn, niet alleen van oorlog en dictators, maar ook met allen die in armoede en honger leven of schade van milieuvervuiling, corruptie ondergaan, geen recht op een degelijk inkomen, onderwijs...enz hebben. Voor deze zaak kunnen miljoenen getuigen gevonden worden. De lijst met aanklachten zou zo lang zijn, dat de verdediging geen tijd zou hebben om alles te weerleggen. Karadzic in Den Haag zit momenteel voor de schijn met hetzelfde probleem. Alle bedrijven en politiek verantwoordelijken zouden misschien na de eerste veroordelingen wel eens wél bereid kunnen zijn om te investeren en een andere politiek te voeren. De eisen van de slachtoffers inwilligen()op straffe van collectivisering of afzetting , zou een alternatieve straf voor hen kunnen zijn, vermits de gevangenissen toch al overvol zitten.Filmpje : bron youtube : proces tegen Argentijnse generaals die Argentinië teroriseerden 3/11/09

De mexicaanse griep.Realistische visie. filoview pictures : molen Gelrode, getuige van vroeger tijdenn toen de boerderijdieren nog ruimte en goed eten hadden http://nl.internationalism.org/node/710 Ik begrijp de bezorgdheid van mensen over de vaccin-historie rond de Mexican Flew. Ik kreeg er al enkele mails over binnen. Dat het om promotie en big-bussiness gaat is duidelijk. 'Fouten' in de labo's, bewust of onbewust, zou kunnen. Nanochips en mindcontrol...daar heeft men de media en de structuren wel voor, lijkt mij vergezochte science fiction. Poging tot genocide ? Nee ,dan heeft men minder consumenten, de markt staat centraal in het denken van de superwinstenelites. Dat die vaccinaties de immuniteit op

lange termijn ondermijnen, daar moet men niet staan van te zien (zie de geschiedenis van de anti-biotica die nu al bijlange niet altijd meer helpt. Ik heb wel geen zin alvast om met te laten inenten met extracten van van alles waar mijn intuïtie van zegt : ne moment, ho maar 'eikes'. Een realistische analyse van wat er achter die toestanden zit vindt je op http://nl.internationalism.org/node/710 vandaag te gast bij

spaarpotjes vd Belgische miljardairs naties en sectoren aller landen,verenig U Als het van het Vlaams Belang en alle andere partijen naar het centrum en vlak daarnaast afhangt, zal er de komende maand weer veel beloofd worden aan het grootkapitaal : beperkte afdankingen, staatssteun, fiscale voordelen. Onder het motto 'Opel in Vlaamse handen' eist ook het VB ondermeer een vermindering van de vennootschapsbelasting en ze voegen daar natuurlijk aan toe dat 'de Walen' vroeger ook veel gelijkaardige steun kregen voor hun industrie (heeft ook niet geholpen, want de arbeiders in de Indische staalsector werken goedkoper). Zou men niet beter in plaats van te onderhandelen die hele automobielsector internationaal tot overheidsbezit verklaren...zonder schadeloosstelling, de aandeelhouders een leefloon geven als ze echt niet toekomen...maar ik denk van wel : even een kijkje in het vermogen van een aantal Belgische miljardairs : Welke eisen gaan de vakbonden vooropstellen ? Ze kunnen alleen nog iets bereiken als ze op Europees vlak en wereldwijd de oprichting van één groot openbaar automobielbedrijf eisen, waarbij de overheid op internationaal vlak de sociale kostprijs van een wagen bepaald. Voor een aantal andere sectoren zal dat op de duur blijken van nog de enige oplossing te zijn. 6/11/09

De wereld heeft meer Multatuli's nodig bron youtube : Peter Piot in een statement vorig jaar. Friedl Lesage had hem te gast in haar radioprogramma op zondag tussen negen en tien 's morgens :het interview : Multatuli was geen bureaucraat die eens even netjes ging uitvoeren wat zijn koloniale werkgevers dicteerden, maar een bewust en sociaal betrokken mens die het voor de gewone Indonesiër opnam en ook de plaatselijke uitbuiters aldaar kritiseerde. Max Havelaar is het favoriete boek van Peter Piot, een Belg die ook een boek geschreven heeft. Benieuwd of hij er ook een half miljoen van gaat verkopen zoals de VTM-kok, P.Huizentrut, denk ik dat hij heet. Peter Piot stond jarenlang aan het hoofd van de UN-Aidsorganisatie en hiel niet op met er op te hameren dat ook de niet-kapitaalkrachtige burger toegang tot de medicijnen tegen aids zou krijgen. Hebben we niet al genoeg kookboeken eigenlijk ? Tijd om er eens geen te kopen en al eens een boek te kopen dat meer 'voedsel voor de geest' is. octo 9/11/09 Het 'populairste blogslijstje' in de categorie Politiek(filosofisch verzet)is in gezelschap van een zevental blogs van VB-ers, waaronder ene wel zeer uiterst rechtse die zich links voordoet, een truk die het VB ook uitprobeert in het dossier Opel trouwens, een paar nationalisten, een drietal VLD mensen en een CDV-man. Ik herinner me een artikel van Humo van toen dat blad er achter kwam dat er een georchestreerde beweging van heel rechtsgezinden achter hun brievenbusreacties zat. Zouden dergelijke onderlinge, gestuurde afspraken op het internet ook mogelijk zijn ? Misschien moeten filosofisch verzet 2 en anderen maar naar de categorie 'Politiek' verhuizen ? Of is er echt een pak volk dat kickt op eerder opruiende opmerkingen t.o.v. de anderskleurige en anderstalige mens ?

Barack, herschrijf Uw mooie speech Wie dat die toespraken van Obama ook schrijft, hijzelf of anderen, hij weet ze wel te brengen, maar de agenda die zich achter deze vaak nobele mooie woorden verschuilt, die is dringend aan herziening toe, in zo ver het nog niet te laat is om een verdere escalatie van de geweldspiraal tegen te houden. Qua geschiedkundige uitleg kan je het niet altijd met Obama eens zijn. Nixon, Reagan en vooral de niet genoemde Kissinger en vele, vele anderen, waren schurken, oorlogsstokers van het grootste kaliber, met achter hun geen intenties om de vredeseconomie te promoten, bijlange niet. Decennia lang en langer stonden typen als zij paraat om de afzetmarkten van de andere grootmachten af te snoepen en grof aan oorlogen te verdienen in tijden van crisis. Daarom en daarom alleen kwamen ze Europa mee van het nazisme helpen bevrijden...een klus die door een massale internationale opstand van de arbeiders -en middenklassen ook had kunnen worden geklaard. Decennia lang hielp de door Obama opgehemelde US, corrupte regimes aan de macht, wereldwijd en sloot de ogen voor diezelfde regimes in andere landen die de agenda van die US onderschreven. Zeker, met de gewezen gevechtspiloot McCain, waren we nog verder van huis en Obama heeft zijn verdiensten, maar de punten van zijn toekomstig militair beleid die hij opsomt, zijn niet van die aard om de nobele doelstellingen waarover hij het heeft, te bereiken. Oorlog blijft de voortzetting van economische strijd, maar met andere middelen. Een land als China gaat zich in bijv. Angola ,ook niet onbaatzuchtig met onder meer infrastruktuurswerken bezighouden, inclusief eigen Chinese arbeiders. Dat de Angolese elite de opbrengst van zijn olie niet ten goede laat komen van twee derde van de eigen bevolking zal de Chinese elite waarschijnlijk ook niet van het ondertekenen van contracten afhouden, maar het toont dat je in het buitenland niet met vreemde troepen moet afkomen...zo beland je tenminste niet in een moeras als dat van Viëtnam, dat in de Nobelprijs-redevoering ook niet ter sprake komt als de geschiedenis dan toch moet worden aangehaald en het thuisland verheerlijkt. Tijd dus voor een andere aanpak. Afbouw van de atoomwapens, we moeten het nog meemaken, een omschakeling van de oorlogsindustrie naar een economie die produkten maakt die mensen ontberen, kan niet zo lang men meent ook die belangen van een bepaalde uperclass te moeten verdedigen. In Somalië was er een deze week een leraar die weigerde van de zwarte vlag van de fanatici aan zijn school te hangen, hij hing de blauwe vlag van Somalië. Toen die typen hem 'een lesje' wilde leren, verjoegen de burgers van de stad hen eigenhandig en verdedigden de school tegen dat soort fascisten die men ons in de media nog altijd als religieuze fanatici omschrijft...terwijl we toch al de veel duidelijker termen 'fascisten' en 'terroristen' hebben. Dit had in Afghanistan al veel langer kunnen gebeuren indien men er weggebleven was...maar ja, men zaait wat men oogst en nu zit men met de gebakken peren tot in Pakistan, waar een nieuw Vietnam in de maak lijkt te zijn. Waarschijnlijk zal men daar toch een dag moeten afdruipen en hopelijk maakt men dan zonder burgerslachtoffers eerst de atoomwapens aldaar onklaar. De US zochten het conflict in Afghanistan dan misschien wel niet, ze liggen er toch maar aan de basis van om zo de USSR op de knieën te krijgen. Een 'juiste 'oorlog bestaat niet. Als er ergens in een land een bende nationalisten de bevolking opzweept of als krijgsheren of religieuze leiders er de dienst uitmaken is het de plicht en verantwoordelijkheid van de werkende bevolking zelf om die de laan uit te sturen en op te komen voor economische democratie, met ander woorden voor het recht op arbeid en menswaardig inkomen...allemaal dingen waarvoor elites wereldwijd bang zijn. Het zal de gewone mens dan geen zorg zijn dat ze niet meteen het klassieke Westerse model van democratie al of niet zullen invoeren. De wereld kan er

geen vrede mee nemen dat we de wereldvrede niet binnen ons levensbestek zullen meemaken, zoals Barack suggereert. De 'praktische' vrede van ex-president Kennedy ,die Obama aanhaalt en alle akkoorden van nu, zijn voornamelijk gericht op het vrijwaren van economische belangen, euvel waaronder de klimaattop van Kopenhagen ook nu dreigt een maat voor niets te worden. De verpauperde massa's van de wereld zijn dat al decennia's Verdedigbare oorlogen ? Die omdat Saddam Koeweit was binnengevallen??? Via een scenario dat men hem heeft laten denken dat hij groen licht daarvoor had van de VS, wie weet het nog (man van dienst toen...oorlogsstoker Rumsfeldt). De tweede oorlog tegen Irak, na een uithongering van de bevolking gedurende tien jaar...oh ja, ze moesten ten strijde vanwege de massa vernietigingswapens...en er waren er alleen klassieke waar de US, Frankrijk...zelf aan hadden verdiend. De Balkanoorlogen dan...een gevolg van de instorting van de USSR die de US en andere landen decennialang hebben voorbereid om dan hun steun te geven telkens Kroatië, Slovenië enz...zijn onafhankelijkheid uitriep. Hetzelfde zou zijn dat Bretagne, Normandië, Texas Catalonië, Andalusië, Beieren...hun onafhankelijkheid zouden uitroepen en het Vlaams parlement die 'landen' direct zou erkennen, wapens leveren enz... . In Obama's uiteenzetting op de geschiedenis van oorlogen komt hij na het begrip 'juiste' oorlog tot de vaststelling dat de US 'het' niet meer alleen aankan de dag van vandaag, dat militaire ingrijpen. Moet het merendeel van de landen die niks met de dertigjarige Afghaanse oorlog te maken hadden, *dan kannonenvlees* gaan leveren ? Met een peulschil van het verspilde geld had men de Taliban kunnen aanporren om scholen te bouwen, het alleen te geven als ook de meisjes naar school mochten en zo meer. Diplomatie die hand in hand met het verzet van de bevolking zelf ginder had kunnen gaan, een dag zal moeten gaan. Het laatste vredige regime in een Afghanistan, tenminste geregeerd door leken, was het regime dat door de USSR gesteund werd. Inderdaad 'evil' exists Obama, we can not deny, (maar welk militair apparaat houdt the show of killings on the road?)...but we can defeat it in another way. Yes we can. Er valt nog veel meer over te zeggen en schrijven, we houden het hier maar bij zeker ? Obama had beter Michael Moore in zijn regering opgenomen dan sommige met teveel connecties met de politiek van het verleden waarmee hij komaf zou maken. Ook in de US kunnen ze beter een andere manier gaan uitdokteren om politieke leiders te verkiezen. Als men zo doorgaat gaat het aanvankelijke enthoesiasme van de jeugd en andere lagen van de bevolking in cynisme omslaan en dan kunnen ex vice president Dick Cheney en zijn bedrijven nog meer poen binnenhalen met oorlog voeren. Zo heeft Hitler de vorige crisis aanvankelijk ook opgelost. Klimaattoppen en Nobelprijzen voor de vrede...een dikke mist bij wijlen om ons van nadenken over de onderligende oorzaken van veel ellende af te houden. Yankees go home, Irakezen, Afghanen Rebeleer tegen al uw soorten uitbuiting. 11/12/09 http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

Het leven wil je zoenen Voor het weer voor lang te laat is, je even halt toeroepen. Je doen vertragen om je weer voor een tijdje gezond te kunnen houden. "Zet de beslommeringen even buiten", zegt het je. De natuur in. De fiets op. Maar vooral de boom in met alle overcomplexiteit en schijn. Alles lijkt voor velen zo gewoon dat alles voor velen oersaai lijkt. Doch, het zijn van alles en iedereen is heel appart en verbonden. We zullen er ons maar bij neerleggen dat kijken voor velen niet zien is en voelen niet aanvoelen en weten niet inzien. Even alles bijna op nul zetten en genieten van het zijn in zijn eenvoud. De kraai die opvliegt in het gras dat hooi aan 't worden is. Dan vanop een paal de aankomende fietsers begroet of verwittigt. Aanvoelen hoe het zijn zou om achter een fietsroute te wonen, autovrij. De metalen kettingconstructie met de ziel van een fiets die je langs weiden en boomgaarden trapt. Geen haastig lawaai van auto's meer te bekennen. Dan plots de sereniteit weer doorbroken en weer middenin het motorengeraas, waar een mens hoe ouder hoe minder goed nog tegen kan. Weken, wegen, ze vliegen voorbij. Je denkt 'waar stopt dit alles' ? Het stopt waarschijnlijk nooit...zolang je tot op het eind blijft aanvoelen dat, ondanks veel...je blij mag zijn van dit leven van je te mogen kunnen beleven...het is dé manier om het leven te zoenen...telkens je dit vergeet, zal het leven jou proberen zoenen. octo 23/06/2009 dinsdagdessertje van de dag : treedt binnen in de originele wereld van kunst,woord in gedicht en song, muziek, beelden, wetenschap...van de Babylonische zoen-blog http://vooru.wordpress.com/ als M hem niet al opgedoekt heeft.

goed dat McCain geen president werd ! *foto :* (ezelin met jong)de geschiedenis zit vol met enorme foute beslissingen, die gezien het feit dat ze telkens op herhaling gebasseerd zijn een nieuw spreekwoord in het leven mogen roepen : "leiders stoten zich meermaals aan dezelfde steen"of zoiets. Leve de onschuld van deze ezels die voor ons moeten sjouwen. (PS. het kleintje, 24uren oud)(PS.de democraten in de VS hebben die de ezel niet als symbool en de republikeinen de Olifant...in de poreleinenwinkel)?octo filoview pictures unlimited De neoconservatieven in de VS vinden Obama's aanpak van de respons op de crisis in Iran heel zwakjes. ZIj waren natuurlijk gewoon van met de militaire spierballen te rollen en zelf incidenten uit te lokken zoals om de oorlog in Vietnam te beginnen. Een positie van niet-inmenging had vele tienduizenden miljarden gespaard om de wereldbevolking echt vooruit te helpen. Maar nee, de Sovjetunie moest op de knieën, met vele burgeroorlogen tot gevolg. Latijns-Amerika, decennialang in de wurggreep van militaire dictaturen en paramilitaire dictatuur. Afrika werd aan de bedelstaf gehouden. Miljoenen levens hebben ze op hun geweten. En dan te weten dat enkele van onze Vlaamse politici destijds McCain prefereerden boven Obama, Wilfried Martens en Bart Dewever op kop. McCain wil nu een Noord-Koreaans schip laten enteren, de man zit nog met zijn oorlogstrauma's van Vietnam in zijn kop...land alwaar hij bommen op Vietnamese rijstboertjes ging droppen en land dat hem in krijgsgevangenschap hield, als dat dan al niet mag. Zijn verontwaardiging zal nog wel zeer groot zijn. Hoeveel mensen die best bij een psychiater langs zouden gaan, regeren deze wereld eigenlijk, buiten de op groot geld belustte machtswellustelingen ? Hoe normaal is deze wereld als we het al normaal moeten vinden dat de cdv-fractie in Europa onder Wilfried Martens zoete broodjes bakt met de patroon der patroons van Italië die in zijn partij ook de neofa/cisten aldaar heeft opgenomen ? De grote wereldmedia hemelen politiekers op die de bestuursmandaten in private en openbare bedrijven aaneengeregen hebben en de privatisering van het openbare bezit hebben bewerkstelligt. Velen zullen er deze dagen weer intrappen. De subtiele verleidingstrukken van menselijke charmeurs met een hele zakelijke superwinstagenda, we trappen er massal in, in plaats van een beetje nuchter te blijven. Niet Jan met de Pet is gediend met hun show, maar Jan DeMan...en wanneer ben je volgens een bepaalde burgerlijke etica een man ?...als je hopen geld op tafel kunt leggen. De kleine man die een huisje wil kopen ondervindt dat, de boer die gisteren in Het Laatste Nieuws geen letter over de grote Europese boerenkrijg van vandaag de dag te lezen kreeg, ondervindt dat...en toch zal hij die gazet wel blijven lezen zeker, net zoals het Vlaamse stemgedrag niet over om naar huis te schrijven is . 23/06/2009 dinsdag

Nog zoveel werk voor hen te doen. Werk aan een betere wereld voor onze kinderen. Een pak werklozen erbij in ons land. Niet alleen in ons land, de beurzen beginnen weer te bibberen van de VS-werkloosheidscijfers. De ene keer lees je in één van ons kranten dat vele bedrijven na de zomer een deel mensen kwijt willen, andere berichten spreken dat dan weer tegen. De armste wereld zal wel weer het grotste slachtoffer zijn. Toch is er werk bij hopen, genoeg voor iedereen en wordt er veel werk gedaan dat niet zou hoefen. Gisterenavond zag ik gigantische fabrieken op TV, recyclage-en sloopbedrijven voor gebruikte legergeweren of voor het slopen van de koelkasten en tanks en... nog veel meer dat een leger zogezegd nodig heeft. 'Zwaarden omsmeden tot ploegen', het is nog altijd geen feit. De legers uitrusten met infrastructuur om in Bangladesh en overal waar het land dreigt onder te lopen, dijken te bouwen, dat zou pas nuttig zijn. Misschien schiet het wel een beetje op met al die plannen om in hete landen van die zonneënergieparken op te richten en het transport meer op andere energiebronnen te laten bollen. We zullen dat eens opvolgen. De hongerigen zich helpen voeden dan : opdoeken die handelsbelemmeringen die de arme boeren in het failliet drijven, lever hen landbouwbijstand en geef hen degelijke prijzen in plaats van militaire bijstand. Als iemand na al deze maatregelen dan nog zonder werk zit, geen nood. Er moeten nog vele gezonde woningen worden gebouwd en rioleringen gelegd en al wat er al is moet onderhouden en vernieuwd worden...door al die mensen zonder wie niets gedaan wordt. Kijk naar de velden, de dorpen, de steden, de gebruiksvoorwerpen...alles kregen ze voor mekaar en iedereen heeft plannen om iets te bereiken, maar minder en minder mensen de middelen. Er werd niet rechtvaardig getaxeerd, men had geld nodig om op de beurs te verspelen, ziet U. Heeft iedereen al toegang tot het internet...weer een pak werk bij. Als we op de koopkrachtsstijging voor sommigen moeten wachten, kan dat nog wel enkele decennia duren, we zijn dat gewoon van heelder continenten uit te hongeren. We moeten onze kinderen een betere toekomst geven, zodat men tegen hen niet zal zeggen dat hun oude dag niet meer te betalen is. We moeten hen geen stresserende jobs opdringen, een leven lang lopende band en om ter snelst en goedkoopst, nee daar moeten we van af. Van imbiciele vormen van ontspanning ook, van onderwijs alleen in dienst van het bedrijfsleven. We moeten ze leren wat het echt betekenen kan, mens te zijn en mee te werken aan een prachtige wereld waarin je niet hoeft te vluchten in tal van soorten van drugs. We moeten hen iets leren doen met de rust en de hen eigene creativitieit die ze in zich een leven lang kunnen ontdekken. Zodanig dat ook hun persoonlijke relaties daar zullen mee zijn gebaat. We moeten hen de kansen geven die ons ontnomen zijn, laat ons maar beginnen met de oorlog en armoede en culturele onwetendheid voorgoed uit deze wereld te verbannen. We moeten echt resoluut NU gaan beginnen bezig zijn met de wereld in andere richtingen te doen evolueren. Kan het niet met het huidige bestel, dan moeten we het maar proberen via de hieronder geciteerde maatregelen...of desnoods op basis van vrijwillig werken een dag. Welke maatregelen, welke eisen naar de toekomst en naar een uiteindelijk internationaal referendum hierover toe. Ik kan het misschien naar de organisatoren van de eerste massale Wereldmars tegen Vrede en Geweldloosheid sturen (zie filmpje vorig artikel)... een wereldwijde aktie van de arbeidende wereld is ook wel dringend nodig zijn om eens goed aan de boom van het establishment van de geldverkwisters te schudden. Ook daaraan kan gewerkt worden. http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

overheden moeten durven ingrijpen en internationale afspraken maken rond echte vooruitgang : werkverschaffing, prijsbeheersing, omschakeling militaire industrie-per produkt één produktiegroep maken om sociaal desastreuze herstructureringen te stoppen-geen cado's aan sectoren, maar eigendomsverwerving door de gemeenschap-verbod van speculatie op voedsel,energie,.../stop casinobeursgebeuren-wereldwijd zelfde sociaal zekerheidssysteem en indexering lonen/rechtvaardige taxen-zelfde werk, zelfde loon, wereldwijd/toplonen naar beneden/huurprijzen halveren enz...-afbouw en ombouw militaire industrie, mettertijd andere taken voor 'defensie' oct03juli2009 vrijdag

Religie, niks met 'God' of de 'duivel' te maken Religie is niet 'godsdienst'. Godsdienst is een poging om via het denkbeeld van een 'superwezen' een aantal waarden vanuit verschillende, gedeeltelijk gelijklopende invalshoeken te benaderen. Dat leverde bijwijlen al eens heel aardige, bijwijlen vage, soms imperialistische teksten op. Religie komt echter van het woord 'verbinden' (relier). Wie de filosofie achter het wetenschappelijke geleidelijk begint te snappen en uit een aantal ervaringen zijn of haar bevindingen met het psychologische en sociale weet te verbinden, kan zich inderdaad een 'religieus' mens noemen, of men zich al of niet door het woordje 'atheïst' laat verwarren of niet.De echte reden van 'ontstaan' is het ontsnappen aan 'zinloosheid'. Neem nu de big-bang, in feite is die een gevolg van het feit dat kleiner of gelijk aan 'nul' niet wil, niet kan bestaan. Onder teveel druk spat een oude toestand uiteen en de deelelementen beginnen aan iets op het vorige gebaseerde 'nieuw'. Straling is ouder dan het atoom, de molecule en de cel en als wij het begeven blijven er naast de mineralen, de vloeistoffen, en zo meer ook nog wel straling bestaan. Wat er mee gebeurt, hoe straling zich voelt, of straling nog meerdere talen spreekt...de antwoorden daarop laat ik Uw leven lang over aan Uw verbeelding. U gelooft er niet in ? Straling, er zijn meerdere soorten. Straling, dat zijn niet alleen de radiogolven waarmee uw stem zich per gsm verplaatst. Misschien is het zelfs de kracht in en buiten Uw eigen, om door te gaan met hetgeen U in Uw leven als zinnig ervaart. Vroeger aanriep men de voorvaderen, voordat men aan het fenomeen 'god' toe was. We zullen nooit juist 'weten' hoe die dingen in mekaar zitten, maar vanuit je eigen vragen om kracht om positieve dingen aan te kunnen heeft vaak een gunstige energetische werking omdat het mensen in beweging zetten kan. Geloven in het sterkere in jezelf en anderen, voorkomt veel nefaste evoluties die dan toch altijd weer het stadium van een onvermijdelijke (?) omweg doormoeten om bij een hoger begrip van bepaalde situaties te geraken. Net zoals een aantal politieke visies ons een aantal alternatieven voorschotelen, zo verklaren de richtingen van wat men doorgaans 'new age' is gaan noemen, het leven op basis van een aantal vooronderstellingen die qua rationaliteit nauw bij de soms heel onwaarschijnlijke van de godsdiensten aanleunen. Waar het uiteindelijk in de politiek om zou moeten gaan, is dat iedereen op een ecologische manier recht krijgt op zijn basisbehoeften zodat 'persoonlijke ontplooiing' en cultuur veel meer kansen krijgt dan dit nu het geval is. Wat het spirituele betreft is het de bedoeling dat men erachter komt met welke problemen de 'voorouders' op persoonlijk vlak worstelden, welk een

wezen je als anti-these van het vorige, zelf vanuit die invalshoek vertegenwoordigt en in welke mate diegenen na jouw de synthese van al deze gevoelens en beslisingen zijn. Is niet iedereen een soort tegenspeler van mekaar ? Tegenspelers moet men leren waarderen voor hetgeen zij vertegenwoordigen, zich eraan ergeren is maar een fase waardoor je heen moet...al duikt die fase natuurlijk regelmatig terug op en is ze vaak op de achtergrond aanwezig, het leven wil ons vanuit deze interakties iets leren. Het 'leven', de tegenpool van het 'zinloze'. Sommigen denken eraan te kunnen ontsnappen en stappen er uit, uit dat leven; hetgeen in bijna alle gevallen die men bestudeerde of zelf meemaakte nu niet bepaald verantwoordelijk te noemen viel. Afgezien van het materiële, laat je dan een aantal onafgewerkte dingen met mensen achter...en daar gaat het leven vooral om. Vaak laat je dan een spoor van depressiviteit achter, aangevuld door de natuur of de chemie die mensen er dan weer bovenop moet krijgen. Zonder de inbreng van andere 'mensen' echter, kan iets niet volledig 'helen'. Het komt spijtig genoeg in sommige of gelukkig maar in andere gevallen, nogal eens voor dat mensen té goed door hebben hoe hun leven en dat van anderen in mekaar zit. Je kan opdrachten aanvaarden en dan moet je er echt voor gaan...of je kan afhaken...omdat je weet tot waar je draagkracht en daadkracht reikt. Belandt je na het afhaken herhaaldelijk weer in dezelfde soort situaties...waar je uiteindelijk niet de minste vorm van voldoening van hebt; kan je al wel eens de neiging hebben om het leven als zich herhalende vorm van kwelling te gaan zien. Je kan daar alleen aan ontsnappen, door je eigen weg te vinden en aanvaarden en te volgen en vooral door voor alles je tijd te nemen. Onrust is een slechte raadgever bovendien. In het licht van het wetenschappelijke wiel der eeuwigheid, hebben we tijd zat...maar ...rust, waar vindt je die...in de drukte van Rock Werchter of op het plaatsje van het plaatje hieronder : (alles is relatief, zo wist Einstein al). Het hoeft niet altijd 'groots opgezet' en met veel decibels te zijn deze zomer. U heeft ook vaker meer aan één diep gedicht dan aan een 25ste stationroman. Dank U voor Uw tijd en nodig al eens iemand uit om in kleinere kring naar muziek te luisteren bijvoorbeeld, vaak beter dan zware filosofische beschouwingen. Alles is relatief. Maar toch.(ps.meer van dit onder categorie 'filosofie') 4/07/2009 zaterdag

Turkije, merkwaardige ingrepen, waarom ?In Turkije verliest een bij de Koerden uit Oostelijk Turkije aanleunende partij (DTP) acht van haar 21 parlementsleden, niet bij verkiezingen, maar door een verbod. De regerende partij (AK), met zelf een meerderheid in het Turkse parlement, trof ook sancties tegen de partijkaders van de DTP- partij en tegen hun burgemeesters. Verrassende wending na de openingen die recentelijk naar de Koerden toe werden gemaakt. Het verslag in de link waar ik naar verwijs toont de achtergronden en redenen van dit alles en leest als een echt epos dat eindigt met de hoop dat al die rare bochten in de evolutie van wat voor democratie doorgaat, uiteindelijk toch meer de richting zouden kunnen uitgaan van mensen die zich politiek WILLEN verenigen, niet op basis van een godsdienst, taal of cultuur, maar op basis van het recht op een goed inkomen...daarom nog niet van 'klassensstrijd', want partijen die dit in hun partijprogramma opnemen, zijn zo wie zo niet toegelaten in Turkije...(ook in sommige Oost-Europese landen trouwens) 14/12/09

Aanhouders winnen eens van aandeelhouders Ongeveer twee jaar geleden op de Frankfurter Beurs, een Attac van Attac, nu we zoveel verder zijn LIJKEN Brown en Sarkozy voor een deel van hun programma gewonnen, uit noodzaak én om het groeiende protest tegen de komende sociale besparingsmaatregelen wat te paaien ?Een verslag van de mensen van LEF,het Links Ecologisch Forum Heeft de VRT dit trouwens al gebracht ? Schrijver Walter van den Broeck heeft naar aanleiding van zijn jongste boek,(Terug naar Walden) toch al in een boekenprogramma mogen komen zeggen dat de crisis bijlange niet gedaan is en dat daar wel andere oplossingen voor nodig zijn. En dan de onvermijdelijke dooddoenersvraag : 'bent U Marxist' ? Als je daarop 'ja' antwoord ga je bij het grote publiek door als iemand die alle kleine winkels en KMO's wil verstaatsen, terwijl het vooral de grote sectoren zoals de bankwereld, de automobielsector, enz... zijn die moeten opletten dat ze hun eigen ondergang niet verder organiseren. Zolang de nationale kok 500.000 boeken blijft verkopen, zal dat wel duren zeker, zullen ze bij de uitgeverijen EPO en de Groene Waterman wel gedacht hebben dit jaar. Gelukkig zijn er nog mensen die eens napluizen uit welk een soort middens bepaalde topfiguren van partijen afkomstig zijn. Diezelfde heren willen kleinere partijen die hen al eens bij verkiezingen per uitzondering overplakken, omdat er zoveel ruimte voor hen op verkiezingsborden (ook daar) wordt gemaakt met 7400euro beboeten (voor 6 overplakte affiches). Shame on then...dan trekken ze al zoveel belastingsgeld om hun 'partijbedrijf' te runnen. Maar ja, er wordt verder op hen gestemd,al dienen ze de belangen van hen die miljoenen euro's aan bonussen blijven opstrijken en schaamteloos cumuleren. Vermits er nog geen SPA-rood figuur in het parlement zit door ons dwaze kiessysteem, anders wel, is er in heel België niet één parlementslid dat tegen de enorme hoge verloningen voor CEO's is . Waarom blijven stemmen op lijsten die er verder voor zorgen dat mensen een maandloon naar verzekeringen dragen, twee maandlonen aan de energiesektor geven en zes maandlonen aan huur ?

Dorp tussen 1950 en 1960...Het dorp Stok, bakermat van één van de grootouders. Zij, de oudste van 14 en hij de oudste van 12; beide getrouwd in hun dertig. Hij, sneeuwwit 91 geworden; zij daarna met van die oude moed 87. In de tijd van de boerenkermissen, waar de familie van de wederzijdse stamouders dan naartoe kwam voor het samenzijn, de foor, de koers en het eten; zat iedereen na het over-en-weer verwelkomen tegen 2 uur aan de lange kermistafel. De klein mannen bij de klein manne en de jeugd bij de jeugd...de getrouwden in babbelbereik.

De dampende koninginnensoep, de vogelnestjes, de kroketten en champignonsaus, met als variatie alles tussen koude bloemkool en warme worteltjes en erwtjes; alles vloeide er als honing in en werd triomfantelijk met ijs of gebak afgesloten. Het feestelijk ritueel werd tussendooe of halverwege onderbroken door een sigaartje of moppen van nonkel René of door de afwassende vrouwen, nichten, tantes...enz. Ik zie ze nog allemaal rond de stenen pompbak met de putpomp buiten staan. Naast de Leuvense stoof waar je in de winter je dikke wollen sokken met of zonder voeten insteken kon. En de SBR-tv die de laatste jaren medebewoner in het boerderijtje werd. Zo koel en donker als de oude kelder met z'n boterkroegen ook was; zo helder en zonnig was het buiten op die jaarlijkse kermisdag, waar je al die kinderen die je maar één keer per jaar zag, telkens *opgegroeider* tegen kwam. De ouderen weer een beetje ouder en al eens met hun eerste lief of zo erbij. Toen mocht je nog niet teveel experimenteren precies.Het schuurtje met de oude bakoven en de hetseltakken om het brood goed te laten bakken, de draaimolen om van melk boter te maken en de twee fietsen van vóór de 2de wereldoorlog, in onbruik geraakt wegens slijtage, ook van de berijders. Het oude kiekenkot en de ruimte die die beesten hadden om rond te

crossen tussen de schapen en het vele kiekegetetter waarmee ze hun eieren met volle ziel in de eigenhandig in mekaar getimmerde legbakken kakelden…zodanig dat de koeien het hoofd altijd uit de drinkbakken trokken om eens goed door hun neusgaten te blazen.De mesthoop die we eens per jaar naar het andere grootouderlijke dorp vervoerden om er de fruitbomen mee te verblijden. Het hooi dat op tijd na het drogen binnen moest om langs het gat boven de stallen binnengestoken te worden. De beesten die vóór de winter op stal moesten. Het mengelen van het voer voor al die dieren met zelfgemalen suikerbieten of soms afval van fruit. Nu zijn daar allemaal fabrieken voor en de shit die de beesten tegenwoordig achterlaten, bevat zoveel chemica dat hij de meestal in de grond geïnjecteerd moet worden. Het melken van al die herkauwers of het begeleiden van hun bevallingen, alles had zijn speciale geuren en kleuren die voor een kind als ik, waren als de verschillende soorten verf voor een schilder. Hoe de verschillende soorten personages die deze omgeving bevolkten, waren, is onbeschrijfelijk als je ze niet kent. Waarom ze met mekaar omgingen, een bijna onontwarbare puzzel, waar een kind niet stil bij stond. Moe Stok, een beetje een indiaans uiterlijk, altijd in de weer met haar broodmes tegen haar zware boezem, haar zelfgebakken, door het eigen vuur geblakerd brood snijdend; immer bekommerd dat iedereen toch wel genoeg had, altijd voor 't plezier afgevend op haar Jef met de in de week 'vettige klak en soms een 'ajja'-gerold sigaretje, bijna nat en uitgedoofd in zijn mond. Hij wist wel wat hij moest zeggen om haar voor 't lachen in de gordijnen te krijgen…tot op zijn sterbed had hij haar met een schalkse uitspraak beet. Hij, die precies oude witte Zweed, jong gebleven van hart; maar op 't eind versleten van te kasseien te leggen, toen het kleinschalig boeren minder begon op te brengen. Ze hadden aan dat boeren zo een voldoening…dat op 't eind van 't leven nog op het gemak strompelen naar de stal met minder en minder beesten. Hoelang heeft zij niet gebakken aan al die taarten van allerlei soort; moe Stok…wat stonden die landelijke moe's toch heerlijk garant voor die *oergebonden* versheid van groenten en fruit. U moge verwerven zoveel rijkdom als U wil, vergeet nooit dat het ook anders is geweest en doe ook eens iets dat je terug korter bij mekaar of bij de natuur brengt, want alles gaat zo vlug voorbij…en het zou erg zijn dat je niet van de dingen van het leven leert genieten wanneer ze zich aandienen…want dan gaan ze veertig jaar later niet meer terug kunnen opduiken zoals nu. Bij een fietstocht door het landelijke stilleven in volle actie, merk je dat er niet veel meer oude boerderijtjes zoals die van vroeger overblijven, ze zijn omgetoverd in rustiek modern. Veel is er veranderd, ook het samenleven onderling. Minder kinderen, meer diepgang, maar ook meer oppervlakkigheid, meer regels, maar ook minder regels, het is maar hoe je het bekijkt en je oordeel hangt altijd af van in hoeverre je alle voorouderlijke plaatjes en het NU meer en meer snapt. Octo 11/08/09ma andag, voor ma van Stok
http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

In afwachting van de volgende rouwEen oud vrouwtje op weg naar fysiek verdwijnen, omwille van de beperkte houdbaarheid van het menselijk gestel. We maakten, maken haar dagelijkse uitbollen de laatste jaren na de dood van haar man mee, ieder van de kinderen en kleinkinderen om beurt. Ook deel van de essentie van het leven. In alle eenvoud verwoord, op het juiste moment tegen een kleinkind nog kunnen zeggen bij het zondagse bezoek 'ik heb deze week hele goede dingen over je gehoord'…kan iemand een heel leven lang nog goeddoen. Het kan nog, ook met soms ondragelijke pijn in de voet, pijn die zwellen doet. Oh, ik zou kunnen schimpen op het onnozele deel van de onvolwassen mensheid hier en daar en haar vragen waarom ze de wijsheid en de kennis, het vermanen en gedogen niet liefheeft. 'Filosofie', liefde voor de wijsheid. Ik zou kunnen schrijven over mensen die gaan stemmen voor mannen die vrouwen, die geen sex willen hebben, met honger willen bestraffen en over maniakken die onder het mom van de godsdienst, kiezers willen gaan afstraffen, beide in Afghanistan, maar ook daarbuiten. We zouden het kunnen hebben over het oude Palestina en ook daarbuiten, waar men de duizenden jaar oude woorden van enkele passages van enkele schrijvers in de praktijk verwerpt en kiest voor seksistische, rascistische en godsdienstige verdeeldheid. Ik zou het kunnen hebben over waarom Columbië nog troepen van een buitenlandse mogendheid stationeren wil. Ik zou kunnen tips geven over hoe men de dag van vandaag tot rust komen kan en zijn spirituele kwaliteit van leven verbeteren kan. Ik zou naar één van onze ministers van volksgezondheid kunnen bellen om te vragen of die antibiotica, waar ik altijd al zo wantrouwig tegenover stond, via de veestapel ook bij diegenen die ze weigeren binnenkomt. Ik zou me kunnen ergeren aan zoveel, maar als je het plaatje door hebt, leer je dat wel af. De moordenaar van veearts –hormonenbestrijder Vanoppen komt vrij…sommige bodybuilders-koeien staan nog open en bloot in de wei. NIKS VAN DIT ALLES VANDAAG. Vandaag is opgedragen aan zij die er bijna niet meer zijn en zij waarvoor ik ooit enkele woorden op een rouwkaartje schreef. Daarbij eens even stilstaan, is veel rottigheid kunnen relativeren. 'Onze-lieve-vrouw - (heer)Hemelvaart' ?…het gebeurt iedere seconde van de dag in duizendvoud. In eenieder zitten bij leven al veel gedichten. Bij de dood :+*"Waarom, waarom alleen verdriet…laten we ons ook verheugen…want zij die haar hele leven lang 'licht' was voor anderen, is nu zelf weer licht geworden…licht…energie…zondermeer. Haar grootste wens zou zijn geweest…en zal zijn…dat haar naasten nu ook in haar plaats 'licht' voor hun naasten zouden verspreiden"voor de ouwe P+"Een bekwaam man, een man van zijn woord, een man die deed wat van hem, van ons, verwacht wordt; ging van ons heen" voor P+"Lente. Sommige takken bloesemen hier op aarde niet meer. De boom in zijn geheel blijft bestaan; zal nimmer vergaan. Laat ons dankbaar zijn voor zulk een moedig leven en het schone dat er uit voortvloeide" voor MD+"Het leven is vaak een ondoorgrondelijk en mooi of hard geheim. Ik ben ervan overtuigd dat jullie grootvader en vader daar heel veel van wist…dat weet ik uit de weinige momenten dat ik contact met hem had…" voor vader van VWR+"De dood is misschien ook gewoon niet te decoderen muziek zonder noten. De dood zijn misschien kleuren en energieën in de anti-materie, die wij amper kennen, onze intuïtie misschien meer dan wij. Is er nog een wisselwerking ? Lokken en duwen deze krachten ons weer aan en weg tot op de dag dat we genoeg gezorgd hebben en zoveel dingen meer"voorO +"Vaak dacht ik met plezier aan je terug. Nu is 't hier voor jou achter de rug. Je genoot van het opgroeiende kind tijdens mijn jeugd. Werken op 't land deed ons allebei deugd. Tussen de bomen, op 't veld, in 't magazijn, waar het ook mocht zijn…samen hadden we het dikwijls fijn. Je was soms zowel heel ernstig als geamuseerd. Hoe je familie je hart bezighield, is iets dat jou*

eert. Nooit vergeet ik de manier waarop je vertelde, en je lachende ogen die soms de drukte ontknelde. Je bent me er eentje geweest. Vier maar nu maar voor immer feest"voorC

*+"Collectieve zieleïmpressies bij wandeling op een kerkhof. Wandelend tussen de graven van diegenen waarvan je er heel velen kende, krijg je het gevoel 'wat een pak mensen heb ik al zien passeren'...ieder individu roept bepaalde dingen in je op...interconnectie... . Tijd is verleden en heden en kiem van de toekomst tegelijk. De kiem van de toekomst kan alle richtingen uit en tegelijkertijd ook weer niet, want die kiem wordt gedetermineerd door verleden en heden samen...het heden en verleden is de ware aard. De toekomst, iedere wording van ware aard." Voor allen+"Over iemand die in huis opgebaard staan verkoos : over dood gaan kan je veel filosoferen, maar een geliefde nog een paar dagen temidden van haar geliefden kunnen koesteren en in het hart dragen...moet zo stil en diepzinnig zijn...dat woorden niet meer nodig zijn" voor S-ma+"Al heb ik hem de laatste jaren maar een paar maal ontmoet, hij heeft me vaak 'vergezeld', de keren dat ik aan hem dacht en over hem sprak. Jullie zullen zeker ongetwijfeld weten wat ik bedoel. Ik leerde hem kennen tijdens het fruitplikken en z'n zachte aard en geduld zouden voor veel andere mensen zeker een zege zijn. EVER ARdT...in die zin leeft hij for ever"+"Geachte lezersrubriek : de weekeinddoden en gewonden in mijn omgeving beu, vraag ik langs deze weg of de tv-stations soms geen waarschuwende, tot bezinning oproepende spots kunnen uitzenden, tussen al die opgefokte reclamespots en geweldfilms door. Laat ons hen allen met onze telefoontjes bestoken...bel naar de inlichtingen voor hun telefoonnummers"+"Worstel niet te lang met vragen die je niet kan oplossen..de 'verwondering' om hem blijft. Zelfs uiterlijk rustige mensen ontkomen niet aan de onvoorspelbaarheid van die dingen waarvan wij slechts een vermoeden kunnen hebben. Iedereen blijft eigenlijk voor een stuk ondoorgrondelijk...ook in het vervullen van onze functie naar diegenen rondom ons"'Het timbre van z'n stem, die op een wijze, zachte manier, overtuigen wou, zullen we nu voor een stuk moeten missen. Het opzoeken van eenzaamheid als het lichaam niet meer wil. De uif op z'n schouder, gewend aan mekaars roep. Hij heeft hele hoge daken beklommen en velen in de diepte van hun ziel geraakt. Hij had een wereld aan wijsheid gewonnen en door eigen ervaring Rijk Hart Richard-volmaakt. Hij werd op dezelfde dag als de dichter Herman begraven en was als zelfstandig werkman een even groot artiest van 't woord, alhoewel nooit geschreven. Deze mens, dit wezen, heeft zoveel gaven en 't ben ik die hem hier nu nog hoort. Onverstoord rustig, charme te over, bewust van het mooie en ogenschijnlijk tegenstrijdige mysterie van leven en doorgeven". Voor R"Ik wens U allen bovenmenselijke krachten toe". Het enige wat je daarvoor moet doen is ze vragen, van binnenuit naar buiten toe...en...blijf erin geloven. Die krachten bestaan. Ze draaien rondom ieder atoom en zijn even vergankelijk en onvergankelijk, als hun andere dragers, de electronen enzovoort, dat zijn. Ik geloof niet in de dood op zich, alleen in het leven...dat een energievorm is die altijd of soms dan toch, wie weet, in andere dingen overgaat" voor jong broertje van de Zingende Vlinder"Hoe zit dat nu pater ? Leg me jouw geloof eens uit. Doet iedereen op basis van wat was,hier ervaringen op en leven we allen in de richting van onze dood; het moment waarop iemand, sommigen, allen... ? andere, niet-lichamelijke energie worden ? Interactie ? Gaat die energie deel uitmaken van de verdere evolutie van de levenden of moet die overgegane energie weer 20 miljard jaar wachten op een volgende bigbang en alles weer van voor af aan of verrijkt proberen ? ? Indien interactie : Wie, hoe, wat, waar gaat 'helpen' ? Kan dat alles vanuit een detail 'hier en nu' geraden worden, alhoewel hun 'hier' misschien ook alleen ons hier is, vanwege de genetische wortels. Dus zou de zin van het leven kunnen zijn dat iedereen hier sterk moet worden en daarom de waarheid over zijn eigen leven te ontdekken heeft; teneinde van nut te kunnen zijn...hier ...en hierna ??? Of is er alleen 'hier' ? Wachten wij onze beurt af om weer een zo goed mogelijk anderssoortig begeleider, geleider...te zijn na onze dood, we oefenen in ieder geval al tijdens ons leven. Misschien bestaat de geest van diegenen die er nog zijn op een genetische manier wel voor een deel uit diegenen die er al of niet nog zijn en zelfs nog niet zijn. We kunnen biologisch eigenlijk niet terugkeren, want in feite zijn we er al. Of niet ? If this is wrong, only one thing can be wright ; we return to the simple, uncomplicated consciousnes of minerals, air and light or the fire in the elements. Alle dingen dat zijn en alle dingen die gebeuren, delen een doel : de evolutie van onze ziel; door het negatieve naar het positieve...but when the soul, the embryo dies, our spirit is born ? Nee Pater, ik geloof dat hij er altijd al geweest is, die geest." Voor de godsdienstbeoefenaars Octaaf Coeckelberghs 17/08/2009*Om iets duidelijk te maken, hoef je niet altijd een lange moeilijke uitleg,soms gaat het ook heel kort en krachtig, samengebald. Soms zijn er zelfs geen woorden nodig als de gedachten en beelden in je opwellen. Toch kon ik het weer niet laten :

https://deblogfilosoof.bloggen.be of
https://www.filosofischverzet.be

Hoe zit dat nu verdorie in Pafghanistan ?

Heeft er iemand al uitgerekend in hoeveel steden en dorpen wereldwijd , burgers gebukt gaan onder het militair geweld van soldaten en stammenlegers ? Misschien zoveel als destijds tijdens de tweede wereldoorlog. Met Kafkaïaanse situaties tot gevolg. Zien dat je niet toevallig opgeblazen wordt…wiens geld en welke staten zitten daar eigenlijk achter, niet alleen de NAVO-staten of gewoonweg die middeleeuwse ideologie van groepen door wie betaalde oorlogs(war)hoofden ? Tracht men alleen de rotzooi van de tegenreactie op de inval van de USSR om de lekenstaat Afghanistan te beschermen, op te ruimen (toen steunde men dezelfde krachten die nu tot enorme zogezegd religieuze terreurmonsters uitgegroeid zijn)…of zal er altijd imperialisme blijven bestaan (van alle zijden), ook nu het gevecht om de maximumwinsten en afzetmarkten door de globalisatie en crisis in een stroomversnelling gekomen is ? Feit is dat de gruwel enorm absurde vormen blijft aannemen. Iedereen met een gedurende twee weken blauwe vinger na de verkiezingen in Afghanistan, riskeert binnenkort deze kwijt te zijn. Is dit een voorbode van nog meer barbarij en decadentie of een keerpunt ? Een uitbollend boomerang -effekt of het begin van een nog grotere escalatie ? Hoe ver van ons bed zal dit blijven ? Welk een strategie volgde men en wat is men van plan te doen vanuit de paleizen der beslissingsmacht ? Hoe kan diplomatie en ontwikkelingshulp de dingen doen counteren ? De betrokken burgers, speelballen van zoveel betrokken machtswellustelingen worden gegijzeld, alle dagen meer, in Afghanistan en Pakistan(Pafghanistan). Ze hebben geen andere keuze dan iedere terreurorganisatie en elk stammenleger dat hen als bommenvlees wil gebruiken en hun vrouwen wil analfabeet houden, te boycotten en met alle progressieve krachten samen spannen tegen het door het imperialisme opgelegde barbarendom. 19/08/2009

Land zonder Doel.Kranten zonder dichters. België begraaft een dorp, genaamd Doel. Moord met voorbedachten rade, al jaren. Men 'moest' de haven uitbreiden…oude plannen, nu zonder haast. 'Men', de bonzen en hun knechten bleven eendrachtig tegen het volksverzet, hoop was er alleen tijdens verkiezingscampagnes. Kunstenaars allerlei kunnen, grepen naar hun wapens, een minister van cultuur opperde rijkelijk laat om Doel uit te roepen tot kunstenaarsdorp en de slopers van hun gewetensbezwaren te verlossen. ¸'s Ochtends op de radio. Een krantendichter zonder job. Zijn vader was nog tekenaar geweest van spoorwegbruggen en zo meer. Met dezelfde nauwgezetheid bracht de zoon vroeger dagelijks een stukje detail van het weefsel van de menselijke ziel in kaart, Bernard, de krak in zijn vak. Kranten, ze boksen op tegen de centenlogica. Sporadisch een hoekje tijd voor bezinning. Ze vallen in de bus bij het ontwakende volk, na een reis door de nacht van drukkerij tot bedeling. Er staat niks in over de sterrenpracht van de nacht, wel alles over de zomerse roes van kermissen waar niet meer wordt gedanst en concerten die massaüitmelkerij geworden zijn. De 40 man op een rustig plekje aan de Dender, aan de kleine Notelaar; de prachtige klassieke muziekstukken van de Roemeense pianiste en de Franse violist, tussen de allen uit ander hout gesneden dichters door…dat wordt zoeken in de krant, eerder iets voor internetland. Big moet alles zijn, big…ter wille van de bussines. 24/08/09

Helse cirkel der medicijnen Vooral de huidige generatie tachtigers en ouder, leven nog bij gratie van tot in de twintig soorten pillen. Geen mens die zich nog afvraagt in welke mate dit alles meer te vermijden geweest zou zijn en welke pillen zelf overbodig zijn. Dokters hebben geen tijd om deze mensen te vragen hoe ze hebben geleefd en wat ze hebben meegemaakt. De naweeën van de 1ste wereldoorlog nog meegemaakt als kind, moeten werken als de pachters uit 'het gezin van Pamel' of bekender voor de jongere mensen…als de kleinzonen van de kinderen uit 'Priester Daens'. De tweede wereldoorlog op hun dak gekregen. Daarna geleidelijk een modern hels werkritme aanvaard. Mensen die wegens ouderdom niet veel meer kunnen, met de mogelijkheden die een fit lichaam biedt althans, zeggen soms als men ze vraagt 'wat doe je nog' : " niks meer" . Nochtans voeren ze een dagelijkse strijd tegen allerlei soorten kwaaltjes…wat vaak erger is dan 'werken'. Als je hen helpt zitten en opstaan, kraken al hun botten ervan…zo erg dat een gewone omhelzing soms een ingewikkelde zaak wordt. Nog altijd werken mensen zich te pletter om hun levensstandaard te handhaven, ja zelfs om gewoon te overleven of hun job niet kwijt te raken. Ze raken overspannen omdat ze niet genoeg vrije tijd hebben of deze aan overconsumptie van veel inhoudsloze dingen besteden. Ze laten zich vangen door een ongezonde levenswijze of hebben denken deze nodig te hebben om het tempo van leven de dag van vandaag aan te kunnen. Steeds vroeger en vroeger nemen ze slaapmiddelen en pijnstillers. Pijnstillers, daar kan ik inkomen…maar vlug naar slaapmiddelen grijpen als een simpel reset-middeltje…is dat wel gezond ? Om over jezelf en al wat je uit je slaap houdt te praten…daar kruipen uren en uren in…en dat is onbetaalbaar en in die zin zijn we niet opgevoed. Tijd en een vriend die luistert, mensen die raad geven, een boek dat helpt…dat is natuurlijk allemaal te duur geworden in het professionele geval en te 'gewaagd om het over te hebben' met mensen uit je omgeving…in deze wereld waar te velen even 'perfect' als de aardse sterren willen zijn. Ook indien we gezonder zouden leven, dan hadden we niet zoveel pillen nodig. We slikken anti-cholesterolpillen, vaak zonder aan beweging en gezond eten te doen en zonder ons af te vragen of die cholesterol ook niet met onze innerlijke spanningen of voedingsgewoonten te maken heeft. Als we meer met al die oorzaken en redenen rekening zouden houden, zou onze bloeddruk wel zakken en wij kalmer worden en tevredener zijn. Vóór je dat allemaal door hebt, gaat de maag protesteren…wat naargelang de graad van aantasting steeds weer zwaardere medicijnen vereist…en dat terwijl er ook natuurlijke produkten bestaan die helpen. Teveel medicijnen nemen kan dan weer gevolgen hebben voor het urologisch wegennetwerk, de stoelgang enz… . Op de duur heb je voor elk medicament dat je neemt een ander medicament nodig dat de effecten van het vorige teniet doet…en als je dan de bijsluiter leest…er garantie voor staat dat je weer een volgend medicament zult moeten nemen omdat je wonder boven wonder toch wat misselijk bent ! Op sommige gebruiksaanwijzingen die een 'filmlaag' op je maag moeten zetten om je eten beter te kunnen verteren, staat doodleuk :

'lichte verhoging van de kans op een herseninfarct of een hartinfarct'...terwijl pattatenextract een natuurlijk produkt hiervoor is...een stuk rauw patat helpt zelfs ook al soms. Het lijden van onze oudsten van dagen weze ons een les. Vaak zit je intuïtie over iets nemen of niet meer nemen goed. In de tijd van de kinderjaren van de huidige twintigers, was het 'in' om voor een bronchitis antibiotica te nemen...je was een slechte ouder als je het je kinderen 'ontzegde'. Weg met de natuurlijke weerbaarheid, er moest worden aan verdiend. Nu zijn de *ziekenhuisbacteries* al zo slim geworden dat er geen enkele antibiotica meer tegen opgewassen zou zijn. Mensen worden vlugger uit het hospitaal ontslaan, om dat ze niet extra-ziek zouden worden of stellen het uit om opgenomen te worden. In hoeverre is er trouwens controle op de hormonen en de medicamenten die zieke en gestresseerde dieren toegediend krijgen voor wij er een stuk van binnenkrijgen ? Ziek zijn, het is allemaal verbonden met vele andere zaken en dan hadden we het nog niet eens over erfelijkheid. Dat er veel geld mee te verdienen is en we er teveel voor afdokken heeft dokter Dirk Van Duppen van één van de groepspraktijken voor betaalbare geneeskunde al bewezen en meer en meer krijgt zijn Kiwi-model navolging en worden er delen ervan ingevoerd. Een goeie babbel en bezoekje aan een bibliotheek of aan de komende beurs van het andere boek is misschien meer aan te raden dan een bezoek aan de apotheek...die babbel is misschien af te raden binnen de context van de geldmaatschappij, want in die zin 'levert dat niks op'. Een sociaal gezondere maatschappij is er zeker één met meer tijd tot filosofische overdenking en bezinning. Alle aanleidingen zijn goed. Neem maar de volgende twee woorden : lijden en over-lijden...vul je eigen beschouwingen hierover dus zelf maar met je eigen reflecties in. Santé. 25/08/2009

Opgepast, ze komen terug uit vakantie Niet de kinderen, maar onze politiekers. Gedaan met de rust tussen Walen en Vlamingen, Brusselaars...de communautaire stokpaardjes gaan weer bovengehaald worden. Dra zullen de woorden 'afbakenen van bevoegdheden' en 'niet benoemen van burgemeesters' weer door de huiskamers schallen en zullen we weer grote delen van 'hoe het met de staatshervorming' zit, in de krant van miserie moeten overslaan...zo kotsbeu als die aanslagen zijn we al die onzin aan het worden. Al hebben we afgelopen verkiezingen dan wel in meerderheid bewezen dat we er eigenlijk weinig van begrijpen, sommigen verwachten wel een, ieder jaar, als hete herfst aangekondigde sociale tegenwind. Als die tegenwind zich dan gaat baseren op de enkele schoonheidscorrecties die de vakbondstoppen traditioneel voorstellen dan zullen de ceo's van banken en multinationals op hun in de watten gelegde oren kunnen slapen. Met handen en voeten zijn we gebonden aan een systeem dat draaiende moet worden gehouden op basis van steeds meer prestaties op steeds kortere tijd...en liefst met zo min mogelijk mensen. Die laatste veldslag is weer door het grootkapitaal gewonnen, want miljoenen mensen wereldwijd, verloren hun baan 'dankzij' de op de beurzen begonnen crisis. Waarschijnlijk heeft men berekend dat na al die door de crisis 'noodzakelijke' herstructureringen nu weer meer winsten te rapen zijn. Waarschijnlijk komen investeerders weer vlugger aan geld, want de banken zien hun winsten weer groeien. Met het geld dat ze nu onder staatswaarborg zelf beleggen, rapen ze enkele procenten, terwijl de spaarders een *precentje* toegeworpen krijgen. Tien jaar ging de crisis duren, schreef men onlangs nog.Ook op mondiaal gebied maakt men prognoses. Binnen een paar decennia zouden we met 9 en niet meer met 6 miljard zielen zijn. Heeft men berekend dat er enkele condoomfabrieken gaan sluiten of zo ? Nee, men baseert zich op de te verwachten koopkracht van het onderontwikkelde deel van de wereld en op hetgeen ons geweldige vrije markt systeem voor die mensen zonder koopkracht in de voorbije decennia verwezenlijkt heeft...en men verwacht meer van hetzelfde voor die mensen die hun kinderen als een soort pensioen zien en geen budget voor voorbehoedsmiddelen hebben. Daar houdt men zich mee bezig in plaats van deftige plannen te maken en de vleugels van de grote protagonisten van de graaicultuur te kortwieken of van al die supergrote bedrijven internationaal overheidsbezit te maken.Ooit sprak ik met een paar mijnwerkers die in de 'golden sixties'-jaren verplicht waren van tijdens hun pensioen wat bij te klussen, 'ge zou van minder socialist, maar dan echt socialist worden als ge ziet hoe de wereld in mekaar zit', hoorde ik hen al eens zeggen. Als ik daaraan terugdenk en ik alle werelduitdagingen en mogelijke gevarensituaties voor de mensheid eens op een rijtje zet...daar is inderdaad in te komen. Massale verspilling en tegelijk massale onderbenutting van de voorhanden zijnde mogelijkheden. Enorme tegenstellingen in rijkdom. Schaarste en onderbenutting van het productieapparaat. Werkloosheid en stresstoestanden op het werk. Een groot deel van de productie die ten dienste van het oorlogsvoeren staat...enz... . Al is Bertold Brecht een gehuldigd kunstenaar, over de implicaties van wat de man vertelde, ligt een deel van de culturele wereld al lang niet meer wakker. En ons journaal ? Vandaag had men het geluk dat Ted Kennedy doodging om daarover lang uit te weiden en dan tante Trees van Justitie nog en een paar bandietenstreken of een gangster dat niet meer buiten mag gaan pissen waar hij wil...en de zaak was weer ver bekeken.

Armere landen willen nieuw economisch model op VN-top Gesteld dat de proleten in het armste deel van de wereld zich, ondanks het manifest duidelijke failliet van het neoliberalisme aldaar (voor de betrokkenen, niet voor de multinationals)...gesteld dat ze zich toch zouden kunnen opwerken tot de relatieve welvaart van een deel hunner soortgenoten uit de hoog geïndustrialiseerde gebieden op aarde...zouden zij dan hun strategisch sterkere positie dan benutten om het systeem dat hun grondstoffen roofde en voor zoveel ellende zorgde...te bekampen...of zouden ze zich ook beperken tot de intelligentie nodig om zich alle modern comfort aan te schaffen ? Zouden zij ook voor een deel vluchten in drugs en saai amusement en met mekaar een niets ontziende concurrentie in het productieproces aangaan en via het oude partijpolitieke spel zoveel mogelijk macht en invloed voor hun eigen kennissenkring proberen te verwerven ? De meeste van hun elites hebben het 'ons kent ons'-systeem uit het Noorden al vroeger dan na de dekolonisaties overgenomen en bij het opmaken van begrotingen blijft er nog wat over voor het gewone volk ook. Niet dat we hier bij ons de halve , in de regeringen opgenomen top van het patronaat en Unizo verdenken van potentaten à la Mobutu te zijn...maar ze krijgen er hun plannen om meer en meer van de koek voor zich op te eisen

toch gewoonlijk vlotjes door, na wat in goede banen geleide overlegpolitiek die zich weinig om de 'onderlagen' van de samenleving bekommert en steeds meer neerkomt op fiscale geschenken voor hen en langer en harder en goedkoper werken voor ons.In hoeverre wegen de penibele levensomstandigheden van de armsten op deze planeet door op hun huidige quasi politieke inactiviteit als klasse ? Niet dat er niks aan 't gebeuren is op het sociaal-politieke vlak (zie tweede link hieronder), maar gewoonlijk moeten wij Westerlingen buiten onze grote media om, op 't internet nog zelf gaan uitzoeken wat. Terug naar onze hypothese nu : indien het Zuiden een stijgende levensstandaard zou kunnen verwerven (een toegenomen arbeidsdruk en zeer lage lonen hebben ze al) , zullen de meest bewuste vertegenwoordigers der proleten aldaar evenzeer sociaal en politiek omkoopbaar zijn als een pak 'vertegenwoordigers' in het qua Bruto Nationaal Product rijkere Westen ? Gaan ze zich in het door het 'verdeel en heers'-geleide proces der verrijking van elites ook gedragen als wij veelal ? De door factoren als onder meer automatisatie en superuitbuiting veroorzaakte vervreemding met het werk dat je doet, en het weinig in media en onderwijs aangemoedigde kritische denken hebben van een pak mensen onder ons steriele sociale individualisten gemaakt. De ontmenselijking van het produktieproces rukt maar op ten dienste van het maximale winstbejag. Het economische aspect van het samenleven verdringt alle andere aspecten. Het merendeel van de werkers trapt in de val van de jacht op zoveel mogelijk goederen…zonder plaatselijke solidariteit aan de dag te leggen; want diegenen die zijn nek uitsteekt… . De vertegenwoordigers van die landen die niet in de G.20 vertegenwoordigt zijn, worden het onder druk van hun bevolking en ook in het belang van persoonlijke agenda's goed zat en belegden een VN-top van niet wereldtonoren, waarbij de bestaande machtsverhoudingen in vraag gesteld worden. De reactie van de dominerende landen : voorlopig een beetje minder van hetzelfde om de, het merendeel van de bevolking van de 193 VN landen herbergende feitelijke meerderheid, een beetje te sussen…ook zoals in België ten dienste van een klein onderdeel van een percent van de bevolking die allemaal de grootste bank ter wereld en het grootste en snelste bedrijf ter wereld willen worden…alsof wij daar van wakker liggen. Het is wel die groep die ons via hun Staat gaat proberen langer dan 65 te laten werken bijvoorbeeld. Hoe gek moet dat hier nog worden ? Hoe lang houdt men de situaties ginder nog uit ? Ook internationale solidariteit is geen luxe, zo zal meer en meer blijken.Meer over de VN-top die wil breken met de neo-liberale mantra's : Wedden dat U niet weet waar uw collega's in de rest van de wereld mee bezig zijn op sociaal vlak : 28/08/2009

Waarom koeien 'beuh' zeggen De band tussen mens en dier en land, kan heel heilzaam zijn voor gelukservaringen in je werk en leven. Door het tot, onmogelijke eindeloze groei, gedwongen proces van produceren worden dieren op de grote boerderijen de dag vandaag, beschouwd als zielloze wezens, dingen die moeten opbrengen. Qua prijzen fabelachtige superstieren en superkoeien, worden geselecteerd om zoveel mogelijk vlees en melk te kunnen opbrengen. De kalveren die geboren worden zijn vaak zo groot dat een koe maar een drietal keer via keizersneden kan bevallen…en dan hop koe, weg naar 't slachthuis. Er zijn waarschijnlijk veel meer jongeren die met de boerenstiel ZOUDEN WILLEN bezig zijn dan er dat daadwerkelijk doen. De schaalvergroting van de boerderijen bracht met zich mee dat een middelgrote boerderij overnemen algauw in de tientallen miljoenen loopt…ook daar profiteren de banken van. In de jaren vijftig telde een dorp nog tientallen kleine boeren, nu kan je de vee-en akkerhouders vaak op één hand tellen. Als de beesten nu ergens een speciale ziekte krijgen, wacht hen massaal de brandstapel, terwijl men vroeger bij mond-en klauwzeer met wat stro en slijm van de zieke koe de overige twee tot tien koeien ook besmette, zodat de ziekte zo vlug mogelijk de stal zou uit zijn. In hoeverre worden de beesten eigenlijk niet ziek van de medicijnen en hormonen die ze allemaal binnenkrijgen alleen om sneller te groeien, kalmer te blijven en niet ziek te worden ? En dan maar aan 'kom op tegen kanker' doen. Misdaden tegen de dierheid van het mensdom. Gelukkig is de tijd van de atoombomtesten voorbij, maar de leiders van heel het circus, genaamd 'maximumwinst is het hoogste doel', vinden altijd nieuwe ongezonde toestanden uit, al hebben ze in Zweden al wel eens geprobeerd van een Volvo in teamwerk te maken en niet aan de lopende band.

Er zal rendement worden uitgeperst uit iedereen, uit ons en uit de kippen ook. De kippenfabrieken zullen geen vier stenen onderaan een muur wegkappen zodat de beesten af en toe eens op het gras rond de produktieloodsen kunnen wandelen. Wat doen we er weer aan ? Je zou kunnen zeggen, we doen er als consument iets aan en kopen alleen producten van biologisch gezond gehouden beesten, in de hoop dat de sector zich hier verplicht zal gaan aan aanpassen. Zo een beetje zoals de Triodosspaarbank die de grote bankwereld uitdaagt. Maar waar hebben we eigenlijk politiekers voor dan ? Bestaat er zoiets als een landbouwcommissie van gespecialiseerde parlementairen die zich daar mee bezig houden en in onderlinge partijrivaliteit wetsvoorstellen voorbereiden ? Zijn die specialisten niet ook niet gewoon de slippendragers van de banken en de voedingsindustrie, met naar hun pijpen dansende vertegenwoordigers van de zakenbank-Boerenbond als hun schaamlapje ? Toch maar gezond eten kopen is waarschijnlijk de kortste weg naar verandering, gezien de matige interesse van de publieke opinie ? Toch maar aan politiek doen ? Gastadvertentie : de nieuwe film van Michael Moore tegen 2010 te zien : 'Capitalism, a love afair'

De eigen-centjes-eerst-mentaliteit

Geschreven vanuit Belgenland anno 2009, laatste dag van augustus. Land waar men oproept van de federale verkiezingen af te schaffen, zeg maar de solidariteit. Mooi voorbeeld voor de wereld. Landsgedeelte dat uitroept van 'Brussel' niet los te laten terwijl de overgrote meerderheid er Frans spreekt. Even gekke situatie als destijds de Voerenaars die voor 90 percent hun briefwisseling met het Belgacom van vroeger in het Frans wilden krijgen en toch mocht het niet naar Luik. Beschouw Europa gewoon als één land, dan zijn we al een stap verder op weg naar de eenmaking van de wereld. Datzelfde land gooit zijn eigen zogezegd Doel-loos dorp de vergetelheid in, waarbij de krachten ter rechterzijde

met hele geleerde zielloze verantwoordingen komen afdraven. Wat is er mis met dit land ? Een redacteur van een Mondiaal blad, waar men echt fier kan op zijn, en niet zozeer op die leeuw die men in Afrika gaan pikken is, oppert enkele open-venster-op-de-wereld opmerkingen, die tegen de conservatieve krachten in Vlaanderen ingaan en boempatat, hij wordt bestookt met lezersreacties (als dat al zo is) van bijna of hevige supporters van het separatisme. Bijna elk Europees land heeft een linkerzijde die niet zo blauw is als de officiële al eens meeregerende linkerzijde...behalve in la Belgique, zelfs niet in de Walen. In Duitsland haalt 'Die Linke' gisteren meer en meer scores hoger dan de sociaaldemocratische SPD. Niet verwonderlijk als je weet dat deze laatste i.s.m. de partij van Merkel de Duitsers tot 67 jaar wil laten werken. In België beloont men de nationalisten ter rechterzijde hiervoor...net die heren die allen langer willen laten werken omwille van al die drogredenen die we allen al zouden moeten kennen, als we tenminste de inspanning hebben gedaan om achter de schermen te kijken. Hebben wij hier een zodanig collectief trauma opgelopen van al die bezettingen sinds de Romeinen en Ambiorix en zijn Euburonen, of zijn wij ten dele gewoon individueel zo dom als mens soms in het buitenland zegt ? Niet zozeer 'eigen volk eerst', maar 'eigen centjes eerst' ? De eigen-centjes-eerst mentaliteit en het gebrek aan breeddenkendheid, is het begin van het nooit genoeg hebben en nimmer content zijn...zo een filosofie en het ons-kent-ons principe, vormt de basis van de trouwe politieke aanhang aan partijen die ten dienste staan van wat de banken en multinationals in de wereld uitrichten. Veel over dit alles in het Mondiale tijdschrift, niet zo op in de grote media. Dat de koning een paleistuinfeest geeft met veel heisa, de man die regelmatig tot soberheid oproept en een maand later zijn tweede plezierboot koopt, dat moet uitgesmeerd worden. Dat en nog veel meer, slikken we me te velen en dan stemmen we uit frustratie, omdat we het niet slikken op rechtse partijen die het koningshuis willen afschaffen. Slim gezien als je meer van dezelfde ellende wil. Bravo. Dag in, dag uit lezen we over de moeder van de verkrachter van een studente, die men 24 uur al met de fotograaf gaat opzoeken, over geschipper en gezever om twee keer niks. Gehersenspoeld door van alles en nog wat, dat zijn we. Gelukkig de mens die de positieve dingen en de zin van dit alles te midden van de onzin, nog ontwaren kan. Mens erger je niet en wees eens wat minder ijdel en verbreedt je gezichtsveld. 31/08/2009

Vrt onder de sloef van rechtsliberale partijen ? Wie is de man op deze foto ? U kan de mailknop gebruiken om te antwoorden. Nee het is niet iemand van die groep die een nvaBourgeois niet Vlaams genoeg vindt klinken. U kan formidabele prijzen winnen : - een kanorondvaart/-uren leesplezier/-een boswandeling /een socialer treintariefticket enzo verder. Antwoord : Arno in zijne jongen tijd Dagen op voorhand wordt er gemeld dat er in Duitsland verkiezingen zijn die voor een grote verschuiving gaan zorgen, met Merkel als gedoodverfde winnaar. Ochtendjournaal op de radio. Nergens wordt vermeld dat de groenen en Die Linke in Duitsland meer dan een kwart van de stemmen binnenhaalden. Ook 's avonds op het TV nieuws kwamen alleen de CDU en de Liberalen en het verlies van de SP aan bod. In veel andere landen denk je dan dat er een staatsgreep heeft plaatsgevonden, zo niet in het Vlaanderen met zijn overdosis aan liberale en nationalistische partijen. Dat de media de vedetten en de thema's bepaalt, wisten we al langer. Partijen die in hun programma ietwat ingaan tegen de winsthonger van multinationals worden steevast 'extreem-links' genoemd en komen niet of zeer weinig aan bod. Gaat men als groen binnenkort in eigen land 13% van de stemmen haalt ook bewust zwijgen indien ze de fortuinen der beurstenoren ernstiger taxeren gaat ? Is het voor de 'Bourgeois' onder de politiekers onvlaams van het grootpatronaat te bekritiseren ? De Vlaamse boeren zijn er in elk geval rijp voor,want ze weten ondertussen wel wie de melkprijs bepaalt. Dit voorval van het verzwijgen van belangrijke electorale verschuivingen, is tekend, niet alleen voor Italië waar Berlusconi bepaalt wat journalisten zeggen en schrijven of ze gaan de laan uit. De tegenstanders van Big Brother in dit land,zijn benieuwd of we na de Franse verkiezingen mogen weten hoeveel % de Ecolo's, en de ééngemaakte partij links van de PS in Frankrijk (Parti anti-capitaliste) gaan scoren. Hun laatste score van beiden rond de 10%, vond ik ook op het internet en in sommige kranten. We weigeren te geloven dat we een land van zeurende, rechtse nationalistische laarzen likkende, kritiekloze bangerikken zijn. Men weze gewaarschuwd. De partijen die dank zij Terzake en De slimste mens dik uit de verf kwamen zijn tevreden dat men de middelen voor de Belbus eventueel zou terugschroeven(LDD en dat van in de oppositie) en van die afrit Vlaanderen om Opel te redden, horen we ook niet veel meer. Decennia lang hebben we tot vervelens toe gehoord dat de BRT, de BRTN...een 'rood' bastion zou zijn...meestall worden zijn ex-bazen keiharde managers in de privé achteraf. Wat zou dat worden met VBlok controleurs met vetorecht op de journalistieke berichtgeving ? In Italië is men eigenlijk al zo ver en scheppen de miljardairs alle dagen dik hun soep uit. Frère Jacques, frère Jaak, slaapt gij nog...? J'accuse le VRT de manipulation des espérits. 30/09/09

Er moeten eigenlijk maar 15 partijen (projecten) zijn in een technocratisch beheerde maatschappij

De wereld één natie, met lidstaten die zich op het verdrag van de rechten van de mens baseren, met dien verstande dat ze het samenlevingsbeheer op een gemeenschappelijke manier gaan organiseren. Building Educating Distributing Energy Transport Telecommunication Working Ecologically Relations Finance Production Eating Security Society Health

Samenlevingsbeheer Society-management

Coördinatie overige projecten, notariaat

Eten Eat

Bouw Building

Educatie Education

Telecommunicatie Telecommunication

Werk Work

Produktie g&diensten Production goods&services

Distributie Distribution

Energie	Energy
Ecologie	Ecology
Transport	Transport
Heelkunde (gezondheid)	Health
Relaties	Relations
Security	Security
Financiën	Finances

Verdeel en Heers, 40 moderne recepten :

Gids voor conservatieve beleidsmakers :

Zeg dat iedereen gelijk voor de wet is, handel anders.

Geef sommige arbeiders brugpensioen, andere niet.

Betaal uitkeringen, pensioenen naargelang diploma...enz

Zorg dat inwoners van één land niet voor iedereen kunnen stemmen naargelang de taal die ze spreken.

Maak heel veel politieke zuilen in de dienstverlening die mutualiteiten, scholen...aanbieden.

Zend alleen info uit van partijen die willen verdelen.

Subsidieer allerlei kerken die mensen van echt geloven en zich engageren weghouden.

Organiseer verkiezingen op basis van partijen die het verdeel -en heers principe genegen zijn.

Hef taxen op een heel elitaire manier.

Zorg er voor dat werknemers onoverzichtelijke statuten hebben en ontwerp nog meer labyrinth-toestanden in de sociale wetgeving...vooral vereenvoudig en internationaliseer niet.

Toon voortdurend negatieve beelden en geef weinig inhoud over de toestanden in het verpauperde deel van de wereld en vooral...leg geen verbanden.

Steun malafide praktijken in bankwereld en leg de speculatie niet aan banden...zodat het ongenoegen en de afkeer van politiek nog meer stijgt.

Haal net voldoende immigranten in het eigen land om de woning -en arbeidsmarkt kunnen blijven te manipuleren en het ongenoegen onder mensen aan te wakkeren in plaats van internationale afspraken omtrent een globale aanpak van menselijke samenlevingsproblemen te maken.

Beschuldig mensen die ingrijpende, geweldloze veranderingen willen voortdurend van extreem, utopisch gedrag.

Vertaal 'democratie' voortdurend als het recht van de economisch sterkste om iedereen zomaar een job te kunnen ontzeggen.

Laat vooral niet blijken dat je als overheid de macht hebt om waar nodig dwingende maatregelen op te leggen daar waar men bijvoorbeeld miljardenwinsten maakt en afdankt.

Laat uitschijnen dat de gemeenschap elke menselijke activiteit aan het absurde superwinststreven van gigantische kapitaalgroepen moet uitbesteden omdat de overheid geen goed bestuurder zou kunnen zijn.

Geef geen inspraak aan de bevolking, zeker niet via de moderne telematica.

Qua interne partijwerking, omring U met getrouwen die van hun carrière van de toplaag van de partij afhankelijk zijn.

Waak er over dat de moderne mens niet doorkrijgt dat de telematica een ander samenlevingsbeheer via het zich uitspreken over een globaal programma van wereldwijd welzijn zou kunnen mogelijk maken

Zorg voor een aanzienlijk aantal armen die niet kunnen reizen of maandelijks amper toekomen.

Breng manifestaties van rechtse minderheden voortdurend in beeld om de indruk te wekken dat ze een overgrote meerderheid van de publieke opinie vertegenwoordigen.

Hou de grote mediagroepen de hand boven het hoofd en laat ze hun journalisten manipuleren en verslag laten doen zonder dat dat ook engagement in het belang van het algemeen welzijn betekent. Maak vooral geen publiciteit voor die andere journalisten, zwijg ze dood als je ze niet voor je kar kan spannen.

Maak veel mist en schep voortdurend nieuwe verdelingen tussen mensen mét en zonder hoofddoek.

Breng uitvoerig verslagen over massa's die hun leven willen geven om de ene potentaat voor een andere om te wisselen.

Probeer vooruitstrevende regimes, maar economische concurrenten zoveel mogelijk in een negatief daglicht te plaatsen.

Laat het uitschijnen dat bepaalde andere landen een voortdurende militaire bedreiging zijn, ondermeer als alibi om de wapenindustrie vet te mesten.

Schep situaties waarbij veiligheidsproblemen kunnen worden overdreven.

Laat toe dat dieren in situaties moeten leven waarbij ziekten wel moeten uitbreken en maak daar dan de pharmaindustrie rijk mee en trek nog meer angst over de mensen.

Sta niet toe dat boeren weer echt boer kunnen zijn, omdat dat niet binnen de logica van de monoplies past.

Maak kunstmatige loonverschillen tussen man en vrouw.

Controleer wat wél en niet mag worden onderwezen.

Zorg voor een *entertainmentsindustrie* die de mensen weghoudt van hun sociale zijn.

Steun eerst terroristische groeperingen en gebruik ze als ze hun eigen agenda willen opdringen als afleidingsmaneuver om iedereen in het gelid te houden.

Maak vooral niet duidelijk dat een degelijk inkomen voor iedereen het belangrijkste politieke streven zou moeten zijn, een politiek die veel verdeling voorkomen kan.

Maak van etische kwesties geen individuele zaak, maar voer propaganda om kampen in stand te houden. (+ en passant probeer je maar zoveel mogelijk geld aan embryos te verdienen...bah)

Stel genetisch gemanipuleerde gewassen als noodzaak voor.

Laat het geld van de verzekeraars de wet maar schrijven.

Sta toe dat mensen zich blauw betalen aan leningen en dat banken dicteren hoeveel er op de staatschuld aan rente moet worden betaald.

Laat uitschijnen dat hebben veel belangrijker is dan zijn.

Moraal van dit verhaal : erger je niet aan wat klassegenoten als voordeel verworven hebben...alles kadert binnen het systeem van iedereen op zijn plaats te houden.

Reizen in het land van Haiku Herman

Als je drie weken in een ouwe camper bij een groot deel van de zuiderburen rondtrekt, ontwen je aan de pers in al zijn verschijningen. Na enkele dagen toen de wereldomroep Vlaanderen op de pillenradio werd gevonden, hoorden we krakkemikkig verkondigen dat de premier der Belgen tot president was gekozen. Er werd niet bijgezegd dat daar eerst nog een chique diner van invloedrijke zakenmensen uit de EU en VS aan te pas kwam en dat zijn zus voor een miljonairstaks pleit en ook de implicaties dat die man op zijn hals haalt, de liberalisering van de postdiensten en zo meer, het veilig stellen van de miljardenwinsten die nog steeds worden gemaakt enz...allemaal dingen die de Bilderberggroep (die van het diner)graag doorvoeren wil...dat zijn zorgen voor later...ze zullen dat allemaal beetje bij beetje wel doorvoeren zeker ?We wachten af, terwijl, naar wat we nu vernemen, de werkloosheid blijft groeien en de banken zich flink zouden herpakken. Midden al de drukte om de nieuwe regering en profileringsdrang van menigeen die meer bezorgd is om posten dan om inhoud, lijkt het wel of het niet meer fout kan gaan met de wereld, zeker nu we de griepcrisis aan het overwinnen lijken te zijn en de Verenigde Naties veel van de klimaattop lijken te verwachten. Des te beter. Maar er zijn te veel 'maaren', men dunkt. We gaan natuurlijk niet wakker liggen van de oorlog in Afghanistan waar meer volk naar toe trekt en die binnen 18 maanden zou kunnen worden gewonnen en de besluitmakers ter zake, zullen ook de raad van mensen als Michael Moore op zijn homepage wel verder naast zich neerleggen. Ook hetgeen in Congo aan de hand is, wie maalt er om, we vliegen van de ene minister van buitenlandse zaken naar de andere en de echte specialisten in die materie blijven zoals de beste stuurlui wel weer eens meer aan land. Het zou me verwonderen mochten er echte klimaatspecialisten verantwoordelijkheid krijgen in de maatregelen die men dezer dagen gaat afspreken. Ondertussen reden we voor 95% op gewone wegen, vanwege de dure autosnelwegen en het contact met natuur en mensen...nog enkele tijd en je kan alleen in Duitsland en een paar andere landen gratis de autobaan op (Verenigd Europa?). Overal was er verzet van de gewone boeren merkbaar. De Franse postmensen willen niet geprivatiseerd worden en de truckers klagen steen en been, zoals hun bazen trouwens ook. Alhoewel...er bestaat ook geen verenigd Europa op vlak van sociale wetgeving. Een Frans bedrijf kan bijvoorbeeld zijn werknemers in Polen laten registreren...goed voor een uitbuitingssurplus. Windmolens genoeg in Frankrijk, maar de zonneënergie, nog niet veel van te merken. Zowel in de steden en dorpen van Frankrijk, Spanje als Portugal, is er qua degelijke huisvestiging voor iedereen ook nog een eind te gaan. Hier en daar is er in de kleinere steden en dorpen al internetaansluiting in bibliotheken of in een café, maar niet evenredig aan al die beleidsbeloften over technologische vernieuwing en zo...trouwens veel volk is er in de horeca niet te bespeuren, wegens het einde van de crisis waarschijnlijk. Het meest frapante dat je op mediagebied tegenkomt, zijn die tv's zenders met een helehoop flashy beelden en reclame waar mensen zich onnozel op staren tussen het 'wereldnieuws' over Roman Polansky en de moorden en verkeersongelukken en bomaanslagen door. Zinnige feiten over concrete levensomstandigheden, duiding, achtergronden, zelfs op de radio is het zoeken naar zin tussen een hele hoop onzin. Haiku Herman, jongen, ik lees dat je al een aantal boeken schreef en dat je daarin ook stil staat, niet alleen bij de economische indicatoren, maar terecht ook bij het gebrek aan geluk, dat ons zou bedreigen...het teveel en altijd meer willen, het nihilisme enz... . Laat dat nu net iets zijn dat vooral in kringen van de Bilderberggroep terug te vinden is...je zou er goed aan doen om af en toe eens naar je zus op de Gasthuisberg in Leuven te bellen, niet om te weten of Leterme II weer opgenomen is, maar om te weten hoe de werkende mens tegen de dingen aankijkt...Burggraaf Etienne Davingnon en allerlei andere ,in selecte zakenclubs verenigde 'captains of industry',maar in feite van reorganisatie om de superwinsten, hebben al genoeg staatssteun en zo bekomen. Tijd voor electrische Opelauto's desnoods, gemaakt door een geïnternationaliseerd openbaar bedrijf bijvoorbeeld. Durf je ? Ik volg het wel tussen al dat commerciëel geflits en het echt en fictief bloed in de media door. En ook dit nog, die wapenhandel man, die moet je doen aanpakken, da's pas de ergste vorm van nihilisme.
7/11/09

allemaal een beetje gek door en voor woordenWaar sommige mensen allemaal mee bezig zijn. Parlementairen debateren al jaren over rookverboden, kunnen rokers niet allemaal de verantwoordelijkheid nemen om even buiten te gaan roken of een apart zaaltje aan de cafébaas te vragen ? Laat een cafebaas toch vrij van een al of niet gedeeltelijk rookverbod in te stellen of iedereen te laten roken in zijn pub. Ook over industriële rook wordt een aardig woordje gewisseld in kHopenhagen. Da's pas een taak voor de overheid. Die co_2-handel is niet echt nodig, want het is een echte bussines geworden om aan te verdienen. Zuiverder productiemethoden doen invoeren en minder vervuilende energiebronnen en transportmiddelen bevorderen, dat zijn pas maatregelen die nodig zijn. Ook in deze materie ligt een groot stuk van de oplossing bij de consument...hij moet wel

de mogelijkheid hebben om zich bijvoorbeeld een elektrisch aangedreven auto aan een sociale prijs te kunnen aanschaffen. Geld genoeg om dat allemaal te financieren, getuige de netto winstcijfers van 2008 van een aantal in België actieve multinationals die best een pak meer volk zouden kunnen aannemen : Inbev :1280miljard euro, BNP Paribas 3003, BASF 2894, Bayer 1709, Carrefour 1264, Caterpilar 2415, Exxon 30708, Total 10526, Johnson & Johnson (Janssen Pharma)10526,Glax08793,Mittal 6383, SaintGobin 1370, AsahiGlass 257. Ironie van het hele gebeuren : om als systeem te kunnen in stand blijven hebben de markten van het grootkapitaal steeds meer productie nodig, wat niet direct milieubevorderend is. Welke produkten en diensten hebben consumenten eigenlijk echt nodig, welke zijn vaak overbodig...heeft iedereen in een straat een elektrische haagschaar nodig bijvoorbeeld. Even wat afspreken onder mekaar zou veel mogelijk maken en brengt wat gezelligheid onder de aan sommige tvpulp verslaafde mens. Welk een tijd en energie wordt er niet gestoken in jarenlange processen tegen fraudeurs, om ze dan uiteindelijk na een procedurefout of zo zonder boete vrij te spreken (KBLux, Bekaert misschien...).De milieuäctivisten houden er best rekening mee dat heel de klimaatheisa ook kan dienen om de aandacht af te leiden van de economische crisis, de inkomensongelijkheid, de onderontwikkeling, de *klassejustitie*, de oorlogsstrategieën, de stress op het werk, de bewapeningswedloop en de banden van de klassieke manier van aan politiek doen, met de top van de zakenwereld, de bankwereld enz... . De leuze is niet meer die van auteur Lode Zielens 'moeder waarom leven wij', maar meer en meer 'moeder, waar zijn we mee bezig. Meer over het eerste op : http://dichterbijdeziel.skynetblogs.be Meer en meer is het dagelijkse leven een niet in woorden te vatten roman vol dwaze tegenstellingen van de bovenste plank, al lopen een pak mensen er verveeld en passief in rond. octo 8/12/09 *Terwijl de media via het spook van de voornamelijke economisch liberale Karel van Miert en de krokodillen uit de oude kreek mevrouw Gennez tot volmachten 'socialist' verklaarden en het inderhaast bijeengeroepen spa-congres de nieuwe samenwerking met eigenlijk liberalen, bekrachtigde, twijfelt de Wever Bart op zijn trouwdag zeker niet aan de aanstelling van weer een patronaatsgetrouwe minister. Participatie van het volk in de democratie...ver te zoeken...de partijvoorzitters regelen dat terloops wel even. U wil U ministers op een dag zelf verkiezen, op basis van een programma op de noden van de ganse wereldbevolking afgestemd en goedgekeurd per wereldreferendum ? Klik dan op de eerste van de linken op de filosofisch verzet- blog.*

De 1ste Engelbewaarder Een schilderij in de nonenschool. Een gelijk een Getuigen van Jehovah stralend wezen in een lang kleed, stopt twee supervolmaakte kindjes aan de rand van een ravijn. Allemaal hadden we er één, werd ons verteld; maar je kon hem niet zien of zijn of weten dat het een 'haar' was, want ze waren geslachtloos. Had ik toen al vragen met biljarteffect kunnen stellen, dan had ik voorwaar gevraagd waarom ge ze niet zag. Met ouder worden weet je het toch al een stuk beter. Je kan ze wel zien, het zijn de anderen...en hoe meer je er zelf één bent, hoe groter de kans dat je door het leven niet altijd wordt verwend als je teveel ongepast medelijden nog niet neutraliseren kan. Het engeltje in anderen en hun door de eeuwen heen doorgegeven kwelduiveltjes, leren je dat wel.

11juli bijdrage : De ware betekenis van 'volk'Groepen mensen, al eeuwen gebonden aan een bepaalde straat, streek, dorp en zo verder; die samen al tijden koude, regen en wind trotseren om voor eten en kroost te zorgen, getroost door de zon, daar waar het niet ondragelijk heet is. Groepen mensen vaak uitgebuit door andere groepjes mensen. Ook daar, net als op het persoonlijke vlak, groeiend naar inzichten. Volken zijn al zo vermengd dat scheiden zinloos is, de wereld zal meer één moeten worden als men zich op de gemeenschappelijke belangen baseert, uiteindelijk 1 natie.

Scheiden Je belandt in andere verhalen, vaak met dezelfde inhoud, maar het blijft je eigen en dat van een vaak groeiend aantal anderen. De redenen ? Ontwikkelden zich al van voor je geboren was in weer andere verhalen van vroeger. Ouders hebben die je nooit ruzie zag maken, is zelfs geen garantie...want je riskeert met teveel vertrouwen en naïviteit en goodwill aan een relatie te beginnen, terwijl je wel verliefd wordt en toch de verhalen van de andere van vroeger en nu, niet kent of verkeerd doorkreeg. Je hebt vaak nog niet door dat heel veel in het leven niet om nobele intenties draait. Zij die dan weer opgroeiden met ruzie en scheidingsscenario's, zijn dan weer soms te wantrouwig, minder genietbaar in bepaalde situaties. Je kan er geen meetkundig juiste verklaringen en formules op plakken, op de subjectieve dingen des levens. Terugkeren naar al die roots kan heel pijnlijk zijn en daar kan je dan in blijven steken. Laat ons gewoon maar vriendelijk met mekaar omgaan om vooruit te raken. 11/07/2009 http//achjadeliefde.skynetblogs.be

Vestas Engeland sluit: Meer democratie in de economie
Op het eiland Wight en in Southampton staan twee fabrieken de enorme wieken van windmolens produceren. Er werken 600 mensen in deze Vestas-fabrieken, ze zullen binnenkort allen afgedankt worden. Door de fabrieken naar de US te brengen, waar de aandeelhouders meer subsidies krijgen en minder tax moeten betalen kan men nog meer winsten maken. De mensen op het eiland Wight zullen op het vasteland moeten soliciteren. De regering Brown en andere door schandalen geplaagde partijen, hebben de mond vol van hernieuwbare energie en er gaan miljarden voor uitgetrokken worden, U kan raden wie de grootste voordelen daarvan zal mogen innen. Kan je eigenlijk anders verwachten van mensen die zelfs de tuinmeubelen in hun buitenhuis door de taxpayers laten betalen, terwijl ze toch al zo royaal verdienen ? Maar daar gaat het niet om natuurlijk. Waar het om gaat is de willekeur waarmee niet alleen bankiers, maar ook sommige megabedrijven hun personeel voor de gek houden. Waar het om gaat is dat regeringen nog niet in staat zijn om comforme wetgevingen voor bedrijven uit te werken. Waar het om gaat is dat een deel van de mensen die dat allemaal al door hebben uit woede liever twee fascisten van de British National Party in het Europees parlement stemmen dan op andere partijen te

stemmen die het sociale nog hoog in het vaandel houden. Waar het om gaat is dat linkse mensen die al decennia in de Labourpartij militeren,al decennia tegengewerkt en gebrandmerkt worden als utopisten en zo meer. Waar het om gaat is dat vakbondsleiders zich altijd maar weer tevreden stellen met hoge afscheidspremies, zonder zeggingschap te eisen in die hele delocalisatiepolitiek. Wat kan je doen als je toevallig je job verliest in zo een fabriek ? Politieke eisen stellen, niet alleen economische. Contacten leggen met de werknemers in landen waar men onderbetaald is en niet meer aan de slag gaan tot dat men overal voor hetzelfde werk hetzelfde loon betaalt. Eisen dat men een uniform tax –en subsidiesysteem uitwerkt op internationaal vlak. Je kan natuurlijk ook aan de slag blijven en de productie zelf verkopen, maar dan zal je op termijn het leger op je dak krijgen of moeten gaan concurreren met de buitenlandse werknemers. Democratie ? Als het er op aan komt is het veel meer dan ergens een bolletje te kleuren om de zoveel jaar.14/07/2009 dinsdag

Vrijwilligerswerk. Tips. Vrijwilligerswerk…kan van alles betekenen…van de afwas doen tot en met je inzetten voor een aantal goede doelen, sociale bewegingen…gemeenschappelijke noemer is het onbezoldigde werk. Gewoonlijk steek je er nog meer in…maar de voldoening die er uit komt, dat is pas een menselijke waarde. Geld, dat is toch maar papier, inkt en metaal. Begeleid wonen en armoede

Reis naar de maan in 100 gedachten …543210…moest ik dit zo nodig doen ? De raket komt los van de lanceerinstallatie. Misschien vaarwel aarde, voorgoed. De laatste trap is afgegooid, de zwaarte kracht al overwonnen. Binnen drie dagen zouden we met zijn twee op de maan moeten staan. Het raam dat op de aarde uitgeeft staat gelukkig niet open. Dag blauwe planeet met de bruine aarde en de witte wolken. Zo klein ondertussen. De vaak grauwe strijd daar beneden, gewoon om te overleven, terwijl dat geen probleem meer zou mogen zijn. Om de zin van 't bestaan te beleven en te achterhalen, om dit alles te delen, zinvol te maken, daarom leven al die mensen daar beneden. De maan komt dichter. The Eagle cirkelt wat rond de maanblok en wij, wij dalen weer met zijn twee naar weer een andere stoffige zee der stilte in dit kraterlandschap. Ik daal de trap af, weet niet zo direct een boodschap voor de mensheid te verzinnen. "Hee, daar beneden, met een propere lei beginnen", lijkt me niet zo'n goed idee. Zeker niet in de oorlogsgebieden waar wraak misschien nog teveel harten nog verziekt. Zeker niet in politieke middens op topniveau, want de spelletjes schaak om macht en grondstoffen en controle zijn stukken plezanter dan een spelconsole. Zeker niet voor stadsbewoners in metropolen, die maar met de wagen blijven ronddolen en stilstaan en dat met die prachtige metro's in de pijpen van de kegelbal daar beneden. Ook niet voor de baas van Porsche die, (men ging daar in knippen,) er nog met 200 miljoen frankskens tussenuit mag glippen. Niet voor de werknemers van GM en Chrysler die meer van een nationalisering hadden verwacht, dan gewoon hun baan te verliezen.

Nee, ik zet de stap en zeg…"hee, daar beneden, tijd om te kiezen voor de aarde als *gemeenschappelijke woning*". *Mensela* in 't Latijn. Ooit nog een theatermonoloog met de titel '*Kiezen voor Mensela'* geschreven. Het podium in een veel te kleine zaal, beeldde alle continenten uit, gescheiden door blauwe verf. Op ieder continent een fruitbak, waarop het enige, altijd anders geklede personage de geschiedenis van de sociale strijd in bijvoorbeeld Europa, uit de doeken deed. Ook nog ergens op deze blog te vinden. Met genoeg middelen moet er nog wel een megavoorstelling met echt water en grote podiums van te maken zijn. Maar hier, van op de maan, telt dat 'mega' niet meer als je de aarde zo schijnbaar ziet hangen, terwijl ze net als alles in beweging is; onze sterren en planeten, onze harten en ons trachten naar spontane, niet opgedrongen spiritualiteit. Het is de boodschap die telt. Spijtig genoeg is 'een boodschap brengen' niet meer zo in…vooral entertainen telt, met genieten, als enige opdracht. Je moet eens even hier komen staan om te beseffen dat er inderdaad meer onder de zon is. Al kan het beneden natuurlijk ook, vertrekkend van momenten dat je tussen de razernij of de knopen door naar wat stilte verlangt. Wie een rustig plekje weet, koester het met anderen. Dit maanlandschap is één gigantische zee van stilte, toch zou ik er niet willen wonen, ik ga hier wat rondhuppelen en stenen rapen en dan maar rap proberen terugkomen. Dan kan ik mijn jongste tip van een lezer, een zorgzaam ecologisch aardbewoner, op mijn blog zetten : hoe zelf je electriek te maken :24/07/2009 donderdag

De liefde, een biljarttafel met cols Aan ieder koppeltje gaat, net zoals aan de aarde, een hele voorgeschiedenis vooraf. Op het moment van samenkomst zijn de teerlingen in menselijke feiten eigenlijk al grotendeels geworpen. Verder zetten wat voorafging. Aantrekking en versmelting van tegengestelde en bijna identieke polen, op weg langs dalen en bergop en af. Het verleden, het heden, de buitenwereld soms bepalend medebepalend voor afhaken en weer opnieuw beginnen. Net zoals de bigbang en vulkaanuitbarstingen en erosie…krijgt men dan, als de druk te groot wordt en het schijnbaar zinloze wordt benaderd…het uiteengaan van de elementen soms. Allen op zoek naar zoveel mogelijk innerlijke rust, onvermijdelijk in interactie met de dalen en pieken van zichzelf en de omgeving. Elementen willen weer bijeenkomen echter en het verhaal begint opnieuw met dezelfde componenten en andere personages in andere of dezelfde rollen. Een panoramisch overzicht op het geheel der pogingen van velen, pogingen tot zingeving; dat zal wel de bedoeling zijn. Protonen, Neutronen, Electronen…het eeuwige spel van verschillende soorten ladingen en het evenwicht en evenwicht zoekend, het begon al van bij de straling na de bigbang, toen het eerste atoom nog moest worden gevormd…en eindigt meer dan waarschijnlijk weer tijdelijk met de alle weer samengekomen straling vóór de eerstvolgende nieuwe bigbang. De reis van het groeien van wijsheid, bepaalt door iedereen zijn en haar weg. Soms tragisch, soms komisch, soms beiden…als alles één is, is volledig scheiden onmogelijk.

Hoe groter je interessen en bereidheid van wie je bent echt te willen en kunnen bleven, hoe beter je het nu leert sturen. Emoties zijn daar een belangrijke leermeester(es) in. Ze leren ons dingen in fasen, die we alleen kunnen bijsturen als we het allemaal zeker begrepen hebben…en

weten wat we willen...op dat moment kunnen we vanuit een evenwicht echt handelen of besluiten niet of nog niet te handelen...met het geloof en de hoop dat het dan positief uitvalt voor jezelf en anderen. Weinigen kunnen voor anderen aanvoelen wat nu voor hen een positieve richting kan zijn...toch liggen de meeste antwoorden in onze kleine en grote omgeving voor het grijpen ...als we het zoeken tenminste niet hebben opgegeven.- foto : Er zijn zo van die dagen dat je eens bij mekaar moet komen als vrienden en kunstminnenden, om bijvoorbeeld naar gedichten en zo te luisteren en de natuur in al zijn eenvoud en magistraliteit tevens, te proeven; ervaringen uit te wisselen, een boekje te lezen, te schilderen(letterlijk en figuurlijk), naar muziek te luisteren, enz... mens te zijn onder mensen. De hectische moderne samenleving gunt ons weinig tijd hiervoor, de één al meer dan de ander...onder het motto verdeel en heers. Heb je door samenlevingsomstandigheden vrije tijd, doe er iets zinnigs mee. De mens in groepsverband is veel socialer dan men denkt, maar krijgt de kans daar niet altijd voor omdat de fabriek dicht moet om een paar procenten meer winst te maken bijvoorbeeld. Met dank aan de sponsor van het gastronomische en culturele evenement (via mijn link 'Aarschotse Kultuurkenner(s)' op de door de plaatselijke poëten gehuldigde en sponsor Wim's blog tikken)...en aan de talrijk opgekomen, voor de gelegenheid zeer relaxte mensen.

Collectieve samenleveningen in oudheidAlle Menschen wirden Brüder ! Volgens het artikel in de link, zouden er van 7000 tot 4000 jaar voor Christus in Anatolië en de Balkan voor die tijd heel progressieve samenlevingen bestaan hebben. Gedurende die periode zou er hoegenaamd geen sprake van oorlog geweest zijn in die periode. Hoe men er achter kwam dat er ook geen uitbuiting en discriminatie van vrouwen zou geweest zijn, leest U via onderstaande link.Terug naar nu in een paar seconden. De mensen van Opel zijn met vakantie en zullen waarschijnlijk wel de knip op de beurs houden bij de onheilsberichten over hun vestiging in Antwerpen. Men heeft ons echt gewend gemaakt aan het feit dat het normaal zou zijn dat aandeelhouders omwille van het feit dat ze een paar percent meer winst kunnen maken, fabrieken mogen sluiten. Men gewend ons aan het feit dat Porsche miljarden verlies maakt en toch superbazen aan de deur mag zetten met miljoenen aan ontslagpremie. Doodgewoon moeten wij het allemaal vinden dat miljoenen jonge mensen in Europa geen baan hebben en dat banken over kop gaan op ons kap. Van alle huizen die er staan, hebben ze via onze leningen bovendien dikke precenten verdiend en ons verplicht verzekeringen laten betalen. De Staat, dat zijn wij, maar wij beslissen niet over dergelijke dingen, wat we ook al weer de logica zelf moeten vinden van Big Brother. Er zijn natuurlijk landen als de VS, waar het nog erger gesteld is en een president ten strijde kan trekken zonder veel inhoudelijke goedkeuring van zijn parlement...maar als er een sociale maatregel moet tegengehouden worden, vindt men er wel genoeg stemmen om de wetsvoorstellen tegen te houden. Kleinere boeren moeten het normaal vinden dat ze al van in de jaren zeventig van de twintigste eeuw van tussenuit gebonjourd worden. Jongeren mogen gewoon blij zijn met hun nepstatuten en hun lonen die hen zoveel goedkoper maken dan oudere werknemers. Die oudere werknemers worden zoveel mogelijk geweerd en via het terugdraaien van het brugpensioenstelsel belanden ze in een goedkoper stelsel, de D.O.P.Kleine zelfstandigen moeten het gewoon vinden dat ze de laagste pensioenen hebben en zodoende wordt de verdeel-en heersstrategie toegepast tot in het absurde. Terwerkstellingsgraad in België : 67%. De uitgerangeerden worden dreigen de nieuwe schimpgroep te worden, want hun aantallen en statuten groeien. Naast 'de Walen', de 'vreemdelingen', de 'doppers'...te pas en te onpas bovengehaald in gesprekken van hoog niveau, om aan te tonen dat 'het allemaal luierikken zijn'. Verdeel en Heers, natuurlijk. Wij bepalen het spel niet, en dat zouden we ooit toch wel eens gedaan hebben, produceren en gelijkmatig verdelen. Ehwel, ehwel, er is nog hoop :

wereldregering in plaats van nationalistisch gezever

We zouden onderhand wel moeten weten dat het nationalisme de bedoeling heeft van mensen tegen mekaar op te zetten. Neem nu België. De echte redenen om meer bevoegdheden te willen voor beide landsdelen is het feit dat de klassieke politieke kaste nog meer postjes geroken heeft en dat men de werkelozen bijvoorbeeld vlugger wil kunnen van de dop gooien in Vlaanderen dan in Wallonië. De media van rechts hebben het klimaat van deze vormen van gulzigheid op de kap van anderen kundig voorbereid om de de koek die men opdient bij meer en meer mensen binnen te krijgen.

Aan onze nieuwe pastoor !Bienvenido Padre ! Nee, dit is geen mail vanuit je geliefde favellas in Argentinië van weleer, maar uit Aarschot. Uw allereerste mis, voordat je ingehuldigd werd nog, was ik de eerste die U buiten een hand gaf en U wou aanmoedigen door te zeggen dat U vele talenten had. En nu zal ik maar JE zeggen, en omdat je maar zeven jaar ouder bent dan ik, zal je het huidige tijdsklimaat wel beter aanvoelen dan de hele oude pastoors die de parochie nog verder versleten heeft. Alé, ik hoop dat je zin voor humor hebt en hier kunt mee lachen. Ik ben er nog voor een paar misdienaar geweest, een oudere misdienaar leerde me aan de wijn te zitten enzovoort. Ik onthoud vooral van U dat U schwung in de mis wil brengen. Vaak gaat U mij niet zien, daar ik nog weinig in mijn geboortedorp kom, gewoonlijk voor een mis van familie of iemand die ik gekend heb en meestal om mensen daar een plezier mee te doen. Mijn filosofie is van af en toe, hier op een boogscheut van Scherpenheuvel-montaigue al eens een kaars te branden als ik veronderstel dat iemand dat nodig heeft. Als dat al werkt, hier dan ook wel. Een oud nonneke die in China en Indonesië werkte, schreef me ooit dat ik me nog voor nobele taken zou inzetten, omdat ik als jong gastje in een brief naar haar missieadres veel geloof in de mensheid liet blijken. Ze schreef ook dat in haar tijd mensen zoals ik pastoor werden, maar dat zag ik helemaal helemaal niet zitten gelukkig. Ik heb boeken van alle godsdiensten en er zijn mooie teksten wel overal te vinden, evenzeer als zeer reactionaire. Wat de Bijbel betreft heb ik een voorkeur voor bijvoorbeeld Jesus van Sirach, wiens kleinzoon zijn teksten in Egypte vertaalde. De gnosis-werken zijn ook vaak poetisch verbluffend. Soms schrijf ik op mijn blog al eens iets over godsdienst zoals toen ik bijvoorbeeld een vergadering over de authenticiteit van Dan Browns Magdalena-boek heb bijgewoond, je verneemt er altijd wel i*ntresting* dingen en leert de kwakkels ontmaskeren. Maar in feite heb ik meer aandacht voor iedereen die NU binnen of buiten een godsdienst met geloof bezig is. Als leek of als ambtsbekleder van een kerk, doet er niet toe. Daarom ook dat ik via mijn linken onder meer de homepage volg van MO (zie mijn linken) waar ontwikkelingshelpers van de verste uithoeken der aarde je op de hoogte kunnen houden van wat er zowat overal gebeurt. Dit zal je omwille van je missieverleden zeker ook interesseren. Ik schrijf je dus omdat je in elke bus een papiertje gestoken hebt, of laten steken, met de tijding dat

je er klaar voor bent eigenlijk, daar komt het op neer. Nooit gezien, een pastoor die zijn beide telefoonnummers en mailadres én adres aan iedereen opgeeft...met de boodschap 'steeds welkom'. Vandaar dus. Het zou wel eens kunnen dat je met die invitatie in de problemen gaat komen. Misschien staan alleen de hongerigen en daklozen binnenkort voor de deur, hoewel dat in onze kontreien minder waarschijnlijk is dan waar jij gewerkt hebt en vindt je na een tijdje dat er teveel van je karige salaris geprofiteerd wordt. Hopelijk staan er meer voor de deur die, om het in de woorden van U werkgever te zeggen...hongeren en dorsten naar het woord van 'de Heer'. Hoe ik over die terminologie denk, ga ik U niet uitleggen hier, JE kan altijd terrecht onder de categorieën filosofie en religie op mijn blog als je eens een artikel wil lezen. Ik wil U ook graag bij mij ontvangen als U daar ooit eens de tijd voor zal hebben, gezien er minder en minder collega's in de branche zijn. Als dat zo voortgaat, is de Camillevan de Jehovah's vrijdags met hun vijven 'sterker' dan Uw aantallen, die, naar ik heb vernomen, door migratie van Uw vorige parochie eensklaps in mijn vroegere woonplaats verdubbelt zouden zijn. Van 25 naar 65 of zo. Ik hoop nog altijd dat je met mijn schrijfstijl kan lachen en mij niet op de lijst 'in de ban te slagen figuren 'gaat zetten, daarvoor bent U wel te modern denkend denk ik. Genoeg geschreven voor vandaag. Meer valt er niet te vertellen op dit uur. Je kan hetgeen waarin ik en anderen geloven terugvinden op mijn blog http://filosofischverzet.skynetblogs.be en nu ik toch zinnige publiciteit aan 't maken ben ook via de hompage van skynet Belgacom, Nieuws en Sport klikken en dan helemaal onderaan, de columns. Wie weet kan U ook geen gastpreek posten via mijn blog...wie weet wordt U niet een dag de eerste Belgische Paus, die de hele kerk moderniseert of zo. PS. Als je echt iets zinnigs op mijn blog moest vinden, mag je het altijd gebruiken in je eucharistieviering. 29-30/07/2009

Verwittiging voor onze Ogen Ogen. Geen gen dat O noemt, maar bezielde organen waarmee we niet alleen de wereld, maar ook het uiterlijke en soms ook het innerlijke van de medemens waarnemen. Een lange reis hebben ze achter de rug. Bigbang,straling,atoom...cel...eigenlijk waren ze er al immer bij. We staan er niet meer bij stil. De evolutie ontwikkelde ze, omdat haar schepselen zich meer en meer bewust zouden worden. Eerst gebruikten we ze vooral alleen om ons te voeden en verdedigen. We leerden er ook mee schrijven en daarna lezen. Het duurde eeuwen voor we wisten dat het ei er vóor de kip al was. En toch is dat nog te moeilijk voor sommigen. Onze geest heeft onze ogen nodig om in andere dimensies te voelen en denken...alhoewel, als je blind wordt of blind geboren wordt, is er ook al heel veel mogelijk. Net als onze oren de dag van heden vroeger verslijten van een een dosis overgeluid, zo vuurt de media overvloedig beelden op ons af, met een snelheid die ons bevattingsvermogen te boven gaat. CNN, AlJazeera, de VRTsoms enz... waarom soms die race van beelden om iets te illustreren ? Het lijkt wel een propagandadoctrine. Men brengt oppervlakkig verslag over een bepaald probleem, via een documentaire en hups af en toe volgt er tussendoor een mitrailettevuur van beelden die je verplichten van even niet te kijken als je nog normaal nadenken wil. Net alsof je op het einde van een uiteenzetting de zin om bij de wortels van de problemen door te dringen, absoluut moet ontnomen worden. Knock Out door moderne beeldenstorm in de zoveelste minuut. We matten de kijker even af en vervolgen met weer wat momentopnamen van hoe triestig het met die daar gesteld is, zonder veel aandacht aan het waarom te geven. 'Dagelijks Nieuws brengen over', mag niet gezien worden als een soort berg die dagelijks aangroeid en waarvan alleen het topje belangrijk is. Geschiedkundige en filosofische duiding over wat er onder die toppen zit, blijft enorm belangrijk en wordt de dag van vandaag verwaarloosd. De opkomst van het nazisme is bijvoorbeeld in de jaren dertig nooit in de grote media gepresenteerd als een machtsgreep van het financiewezen en het grootkapitaal om in de hevige crisisjaren van destijds een herhaling van de revolutionaire situaties van het Duitsland van na de eerste wereldoorlog te voorkomen. Toegegeven, zelfs nu hoor je dit bijna nooit zeggen, behalve in meer gespecialiseerde middens. Ook nu vandaag lezen mijn ogen bijvoorbeeld dat sommige jongeren vinden dat zondagswerk, nachtwerk en een meer dynamisch uurrooster meer jobs voor hen kunnen opleveren; biovoedsel niet gezonder zou zijn en ontwikkelingshulp nefast. Dank dank ik mijn ogen voor hun inspanning en hou hen up to date en laat ze bij dergelijke berichtgeving wat tijd uitsparen door hen naar andere dingen laten te kijken. Een volgende keer laat ik ze dan over bepaalde krantenkoppen springen of ik zap of surf verder. Misschien hou je ze ook fit, niet alleen door ze laten dicht te vallen, maar door ze op tijd en stond eens te troosten om een deel van al hetgeen er via hen aan jezelf aangereikt wordt. De vis zonder ogen, had ook al een bewustzijn dat zich vertaalde in lichtgevoelige cellen, stammoeders-en vaders voor het oog. Het bewustzijn wou aan land, het reptiel stond aan zijn kant. Ogen om te kijken...de kroon op het werk van de evolutie naar dierenbewustzijn toe. Ogen om te zien, te beschouwen en te stralen volgden. Afzonderlijk bestaan kon minder en minder, we werden samenleving...met een hele geschiedenis van hierarchiën, evenwaardig aan onze algemene bewustzijnsgraad. Help U ogen steeds meer aan interessante en leuke dingen om door te geven.31/07/2009

Herdenk het leven Herdenk jouw leven, het leven; op de plaats waar je je nu bevindt. Een leven boordevol met andere mensen erin. Andere mensen die deel uitmaakten, uitmaken, van één grote estafettewedstrijd, die begon toen alle elementen van de ogenschijnlijk geestloze natuur, samenwerkten om de eerste levende cellen te kunnen laten geboren worden. Ondertussen zijn ze nog met weinig, de jagers en diegenen die in primitieve stammen samenleven. Op bloedige en sinistere wijze, smeedde de jacht op geld en macht, de wereld aaneen. Aangezien het niet kon verhinderd worden, moest het al gebeuren. Alhoewel alles is veranderd, is er veel hetzelfde gebleven. Nog altijd zijn we om te kunnen overleven, verplicht van het grote spel mee te spelen, volgens de regels die ons door onze gezamenlijke geschiedenis zijn doorgegeven. Niet iedereen op deze planeet, heeft al het recht op een menselijk aandeel in de productie en distributie van alles wat er nodig is om een beetje menselijk te leven. De middelen om van deze wereld een waar paradijs te maken, werden vorige eeuw aan wapens en door speculatie verkwanseld...en het gaat maar door. Het welvarendste deel van onze medewereldbewoners bleef relatief kalm, want zo goed had een groot deel onder hen het nog niet gehad. Het armere deel van de wereld installeerde zijn eigen door speculatiewetten gedomineerde staten op de tronen van het zuiderse deel van de aarde en toen bleek dat wat voor socialisme moest doorgaan toch niet zo een rijkdom produceren kon, liet de armere wereld zich vangen aan hoe de olie bezittende elites wilden dat de Koran moest worden geïnterpreteerd of zich vastzetten door schulden die aan banken moesten worden afbetaald. Nooit meer oorlog, bleek een wensdroom. De beschaafd maffia regeert voor een groot stuk nog altijd de wereldpolitiek. Meer en meer barbaarse terreurmethoden gebruikt door staats-en privébenden, vechtend om de controle over de economie. De gewone zelfstandige werkmens of diegene die nog altijd van een loon of vervangend inkomen afhankelijk zijn, dansen nog steeds mee in de gesloten rijdans van het superwinstsysteem. Dit gezegd zijnde, laten we dit hoofdstuk even afsluiten, zo niet

kunnen we het niet hebben over de andere kant van het bestaan. Laten we bij dit korte stuk over het herdenken van het leven; ook eens even stilstaan bij het doel dat 'leven' nog zou kunnen hebben, buiten de strijd om sociale rechtvaardigheid om. Laten we het soms ook hebben over wat we hier van mekaar op persoonlijk vlak kunnen leren. Over die ene grote levensboom met eeuwenoude ringen en miljarden jaren oude wortels; waar wij de steeds opnieuw ontluikende en vallende en verrottende bladeren van zijn. Waarom die kringloop, naar waar die kringloop ? Die kringloop van schijnbaar dood naar leven en terug, van mineralen en zoveel andere elementen meer, naar biologisch leven en terug naar mineralen en straling in plaats van naar af, naar het onbestaanbare 'niets'. Nooit zullen we alle vragen volledig kunnen beantwoorden, want we missen stukjes van de puzzel...maar die stukjes herkennen we in de feiten en mensen om ons heen...of we herkennen ze juist niet meer, om redenen die weeral eens een bepaalde tijd in onze levens nodig hebben om te worden achterhaald. Zoals je ziet, op tijd het leven eens herdenken is best nuttig qua beleving van alles waar je niet alle dagen bij stilstaat. Octo 1augustus2009zaterd.

Blijven Bedenkingen Bouwen verhoogt weerbaarheid

Een dikke vijftig en veertig jaren geleden, begon ik aan een ontdekkingstocht. De wereld was al wel verkend en hij bleek tegelijk simpel en complex in mekaar te zitten. Voor een dikke ronde sik (kauwgom), had je een groot stuk metaal met een gaatje in het midden nodig, 'geld', noemde men het. Voor een pak slaag moest je zo'n geldstuk nemen en betrapt worden nadat je het zonder vragen genomen had. Was je een zoon van zelfstandigen, dan moest je in je vrije tijd heel hard werken, terwijl andere kinderen konden shotten en ravotten. Ging er iemand dood, werd hij nog in zijn eigen huis opgebaard, want begrafenisondernemers, waren nog geen multinationals. Nu mag je, zoals in Leuven nog geen schop aarde meer zelf op de kist werpen en vindt haast niemand het nodig om nog een bloempje op de neergelaten kist te werpen, zo haast men zich naar de koffietafel...waar vreemd genoeg, hast niemand meer over de overledene spreekt. Zalig erfgenamen die geen ruzie om het *achtergelatene* maken, want die snappen er helemaal niks van. Maar ja, wat er nu eenmaal ter evolutie van de menselijke karakters gebeuren moet, gebeurt nu eenmaal. Alle vragen die door mij aan onderwijzers en pastoors werden gesteld, kregen altijd wel een antwoord, ...niet altijd heel bevredigend en vaak nieuwe vragen oproepend. Waar men die antwoorden dan wel vandaan had gehaald, was mij ook niet altijd duidelijk. Veel touw kon ik niet knopen aan die visie van alle doden die op de dag van het laatste oordeel uit hun graven gingen komen. Ik ben dus noodzakelijkerwijze meer in mezelf gaan geloven en hopen. Wat was, zo vroeg ik me af, de zin van het bestaan, buiten al dat gewerk om centen en de 'dood' die ik bijvoorbeeld in essays en theaterstukken, met hulp van de wetenschap 'dood' verklaarde, om ?Gedreven betrad ik de paden der wetenschap en kon dus,geleidelijk, hopelijk de eerste helft van mijn leven, op meer en meer vragen een antwoord geven. Voor diegenen die mijn theoretische uitleg te moeilijk vonden, schreef ik al eens een gedicht, een theatermonoloog, enkele romans, brieven of korte verhaaltjes. Was er veel oorlog en sociale onrust, spitste ik me meer op de geschiedenis en actualiteit toe dan op psychologische studies en items, dingen die me dan weer meer aantrokken toen ik merkte dat mensen meer met emotionele dan met sociale problemen bezig waren. Ook op dat vlak was er een voortdurende wisselwerking tussen theorie en praktijk waar uit te leren viel. Zoveel, dat je er best niet alles van onthoudt, want het leven zet niet altijd aangename scenario's in de steigers en niet iedereen kan niet alle 'waaroms' en waarvoors' in zijn eigen leven aan. Een mens moet altijd verder immers, en gelukkig is de mens die weet dat wanneer de liefde voor de medemens geduldig is, dat die dan op termijn zijn of haar vruchten draagt. Ook een beetje filosofisch met de mensen omgaan en hun diepere zelf leren kennen en er al relativerend kunnen mee omgaan, helpt al wel eens. De andere praktijk, de opvoeding van kinderen, was er destijds dan ook nog dagelijks, jaar in , jaar uit weer, om me eraan te herinneren dat je daar zeker nog het meeste uit de praktijk leren kan. Natuurlijk zijn er dingen waar een mens niet altijd aan uitkan. Als het om persoonlijke, menselijke contacten gaat, zie je onder invloed van steeds wijzigende omstandigheden , steeds weer dat mensen hoe dan ook het negatievere tussen hen achter zich willen laten, breken met het donker, op naar het licht-ere. Het zwaardere van anderen en jezelf lichter maken, de ontstane vreugde delen. Je kan dit niet altijd met je verstand alleen. Het hart en de geest in zijn totaliteit werken ook langs andere wegen. Als je honderd bomen hebt, kan je die in rijen van tien planten, of je laat de bomen op een braakliggend, ontboste grond, zelf het werk doen om te beslissen waar ze naar het licht zullen zoeken...nooit zullen ze in rijen van tien staan...zo een manier van denken is goed voor mensen in een koekjesfabriek misschien, maar zuiver persoonlijk, kom je er niet ver mee om mensen in hokjes in te delen en op voohand te oordelen en veroordelen. 'Voedsel voor de Geest', het leitmotief van filosofisch verzet, is in onze maatschappij voor te veel mensen iets bijkomstig aan het worden. We riskeren alleen consumenten te worden, wezens zonder eigen mening en gedachtengoed...zelfs de weerbaarsten onder ons. Net zoals je met van die straffe lantaarns in het donker kunt schijnen, kunnen we best af en toe ons licht eens laten schijnen op al wat er in onze grote en kleine wereld op ons afkomt. Weerbaarder worden verhoogd de immuniteit tegen een aantal kwakzalverijen en is biologisch ook wel heel gezond als je tenminste de kunst onder de knie of maag krijgt, van je niet teveel aan dingen en mensen te ergeren. Doe je dat toch, dan heeft dat vaak wel een reden, waarvan je als je ze door hebt, ook zelf beter van kan worden. Octo 3/08/2009 mondaymonday.

Voorgeschiedenis : linken die niet meer bestaan (niet door mijn toedoen afgeschaft (de skynetblogs)

400 columns

http://bloctaafblogartist.webs.com main translations

BESTAAN NOG / https://deblogfilosoof.bloggen.be of https://www.filosofischverzet.be **en fotofilosofie op facebook**

http://talespoemsessays.blogspot.be artblog based on writings

Ach mens ! Inleiding Filosofische Achtergronden

Weet je nog hoe we destijds lang vóór de kip en lang vóór het eerste ei en het eerste atoom, als alle gezamelijke energie in één basispuntje samenwoonden ? Ons huisje was het kleinste *ietsiepietie g*roter dan nul...en bij het benaderen van niks zou het zeker ontploffen...want iets zonder zin, iets zonder inhoud...weet je wel...kan niet bestaan.
Weet je nog hoe onze oervorm van leven miljarden jaren geleden weer opnieuw...voor de hoeveelste keer... met componeren begon ? We geloofden als pure straling nog stellig niet in de dood, niet in nul en niet in spoken. We zaten gewoon vol energie, vol straling, we waren gewoon *licht* dat eeuwig langzaam met hoogten en laagten, vertragingen en versnellingen weer eens opnieuw aan het eerste atoompje materie werkte.
We konden het gewoon weer niet laten...toen het heelal na onze vorige belevenissen weer tot één punt in mekaar was geklapt. Als gebundeld licht voelden we mekaars voorbije belevenissen en konden niet anders dan weer eens via de grootouders van de electriciteit en het magnetisme, via de zijnsstroom van ervaring en kennis, weer eens aan een nieuw avontuur te gaan bouwen.

We hebben dus op een ongelofelijke, niet zomaar toevallige, maar soms wel zeer bewuste manier de aarde ontworpen. De eerste tien sekonden na de oerknal waren echt dé ejaculatie aller tijden...jullie laten ze trouwens nog regelmatig in miljarden tonen nagalmen.
Maar zelfs toen we vijftien miljard jaren later onze lieveling, de aarde, ons s*upere*i hadden geëvolueerd...was het werk nog niet af. Er moesten celletjes en hele wezens worden gevormd...en ook natuurlijk wij...de mens. De eerste prachtige documentaires die we er nu over maken vallen spijtig genoeg in een tijd dat die wereld van ons weer eens aan de strijd om grondstoffen en bezit dreigt ten onder te gaan. Sommigen onder ons proberen dat natuurlijk te verdoezlen en zeggen dat het een strijd tussen rassen, talen, godsdiensten en naties is. Bang als ze zijn om hun plaats onder de zon te verliezen, maken ze er in hun proces van onderwerping van de rede en de menselijke verbeelding een bloederige
bedoening van. Ze slepen ons mee in hun achterhaalde praatjes. Ze misbruiken soms zelfs de grootste wijzen die ooit onder de mensen leefden. Wordt het geen tijd dat hun onderdanen uit de gezamelijke wijsheid totnutoe een bruikbare, echt menselijke wijsheid distilleren ?

Wat houdt ons mensheid nog zoal verdeeld ?
We kunnen het leven toch verklaren zonder mekaar in de haren te vliegen...dan gaan we mekaar toch niet naar het leven staan in verschillende soorten uitleg over de dood ?
We vallen toch weer uiteen in materie en straling en straling...dat weten we nu toch...is een 'beginmaterie' met totaal onvernietigbare kracht...de bundeling van het al.
Bovendien leven we dan nog eens naar de anderen of sommige anderen biologisch vertakt door omdat we nu eenmaal komponisten zijn. Iedere generatie opnieuw proberen we via de nieuwe formules die we allemaal zijn...van onze negatieve emoties af te raken.
'Bestaan' is dan ook mekaar op de meest uiteenlopende manieren aanvullen. Eigenlijk zijn we miljarden persoonlijke versies van het "er zij licht in de duisternis"...van onze begindagen. Alhoewel we onze beurt zullen moeten afwachten om te weten hoe het ons als zuivere straling zal vergaan...of die toestand dadelijk na de dood ingaat of eerst echt begint als het heelal weer één punt wordt...en we weer eens vijftien miljard moeten wachten om nog eens als een lichaam kunnen te verschijnen...wie zal het zeggen ? Een beetje mysterie moet blijven. Laten we toch hier op aarde toch maar ons best doen om 'echt' en niet 'zogezegd' mens te zijn...misschien wordt onze overblijvende straling dan wel recht evenredig gelukkiger...energie die dan misschien weer door anderen kan worden gebruikt. Misschien daarom dat we al eeuwen tot onze voorouders 'bidden'..., misschien vereist hun verdere groei naar bewustzijn ook onze medewerking...zoals dat bij leven al was. Niet alleen het 'hier en nu' kan zalig zijn...die evolutie stopt wel nooit.

Veel van wat er nu bestaat, kon men zich vroeger amper voorstellen. De mensen die in de stammenverbanden van vóór de feodaliteit leefden, wisten weinig over hoe het leven als slaaf of pachter zou zijn. Ook het omgekeerde is waar...want veel is relatief...wij beseffen maar al te weinig hoe veel slaaf we van deze op geldgewin gebaseerde maatschappij zijn.
Ons systeem staat of valt met het al of niet 'winstgevend' zijn van onze aktiviteiten. Hetgeen trouwens niet alleen vooruitgang, maar ook achteruitgang en instandhouding van armoede en oorlog met zich mee bracht. Hopelijk komt eens de dag waarop ook de manier waarop we onze leiders verkiezen veranderd. Waarom geen internationale verkiezingen in twee ronden bijvoorbeeld : in de eerste ronde zouden de bewoners van deze bol een programma van mensenrechten voor de hele wereld kunnen goedkeuren : recht op een deftig, ecologisch verantwoord en gestandaardiseerd inkomen voor iedereen, afbouw van legers en armoede,... . In een tweede ronde zou men dan de dirigenten voor zo'n programma op projektlijsten in plaats van op partijlijsten kunnen kiezen : projekt werk, projekt veiligheid, projekt telekom...enz...misschien zou er dan ook meer omwille de kennis dan de opbrengst van zaken geregeerd worden.

Wat nu onze overige, diepmenselijke 'problemen' betreft. 'Doe niet aan een ander wat ge zelf niet graag hebt dat U overkomt', lijkt toch zo geen slecht uitgangspunt. Als je tegen die stelregel handelt immers, ontwikkelt zich een moeilijk stopbare dominoreeks van akties en reakties die zelden in iets positiefs uitmonden.
Ook de liefde in al zijn gradaties is een prachtig instrument maar toch nog een aan die grondregel onderworpen iets. Sommigen vinden zelfs dat als ze in hun leven 'maar' één of een paar partners hebben gehad, dat er dan 'niet veel in hun leven is gebeurd'. Moet je in elk dorp van de wereld geweest zijn om iets van deze aarde te snappen...moet je de hele taart gegeten hebben om ze te kunnen smaken ? Als je een vriend of vriendin, echtgenoot of hoe dat je die 'wie' ook noemt kent, en je wordt er niet nerveus van en je vult mekaar aan...prijs jezelf dan gelukkig...en volg de wegen van vooral het hart maar ook de rede en vraag om kracht als je die ontbeert...de 'intuitie' die bijna uitsluitend als een soort half verborgene in alles leeft zal je zo als een soort heilige geest begeleiden. 'Heilig', was dat niet een ander woord voor 'eenmakend'...de eenwording van straling (geest) en 'materie'...? Blijf rechtvaardig en standvastig...zeker zolang we als mensheid al die wetten en het geld als ruilmiddel nog nodig hebben en rechtvaardigheid nog altijd niet de evidentie zelf is.

een vraag wordt filosofisch wanneer ze ineens het juiste paswoord lijkt te zijn om een deel van een systeem naar waarheid en wijsheid kunnen te interpreteren...en al dus een nakende leegte opvult Octaaf Coeckelberghs

een vraag wordt filosofisch wanneer ze ineens het juiste paswoord lijkt te zijn om een deel van een systeem naar waarheid en wijsheid kunnen te interpreteren...en al dus een nakende leegte opvult Octaaf Coeckelberghs

DEEL FILOSOFISCHE ACHTERGRONDEN :

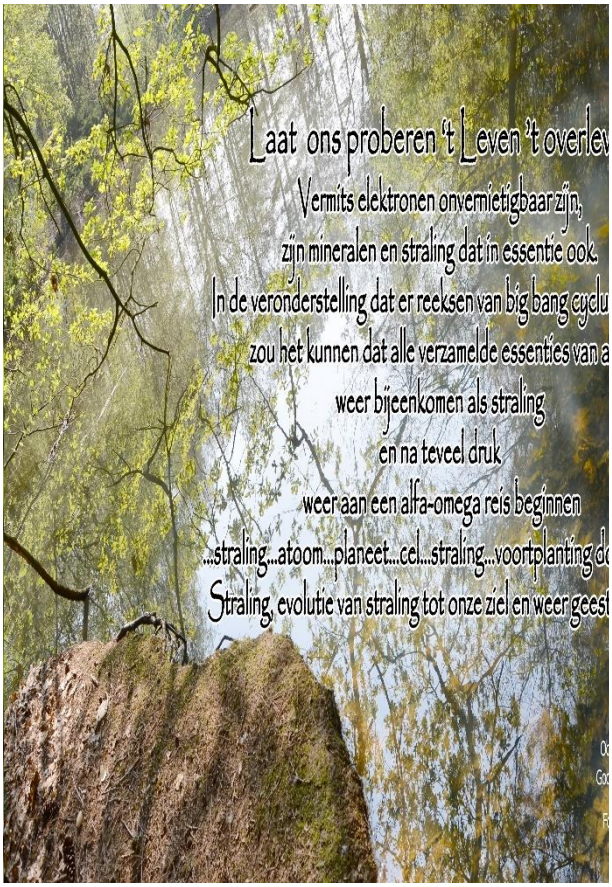

1. De filosofie staat weer eens voor een revolutie
2. FILOSOFIE , GESCHIEDENIS EN KUNST ALS VOEDSEL VOOR DE GEEST
3.filosofisch V O O R S P E L : de geest, één met de stof
4. De hoofdreden waarom wij bestaan
5.het leven is een eindeloze test (theatermonoloog –historie van filosofie) ZIE HOGER deel1
6. de zin van m'n levenskrachten
7.Wie we waren
8.NU
9.HET POSITIEVE DAT HET NEGATIEVE NIET VOEDEN MAG
10.Het oorspronkelijke in ons
11.Waarom nog schrijven ?
12. het heden is de proefbuis waarin het verleden de toekomst baart
13.LEREN DOOR UITWISSELING
14.vijftig geworden
15.de snelheid van licht en de micro-en macrokosmos
16.het bewijs van het eeuwige leven 17 "in den beginne was er het woord" én de wetenschap
18.het bestaan 19.de symboliek die in gebeurtenissen, woorden en beelden zit
20.Woorden als tekens van een teken 21.handleiding tot het begrijpen van de werkelijkheid
22.over verschillen tussen godsdiensten 23.evolutie in het bewustzijn 24.Ach mens ! zie einde vorig deel Filosofisch Verzet 25. t' is ni makkelijk van hier nu messias te zijn
26.hier staan we dan, eeuwig oud, voor altijd jong (cabaretvorm) 27.Ook jij en zelfs een kleine gemeenschap kunt de wereld verbeteren
28.vanwaar we komen 29.doodongewoon -geen fictie
30 Zie ook Er was dus toch leven na de dood (fictie

31. roman voor de rode man
32.Geen slaven van negatieve emoties blijven
33.innerlight 1. Degrees of consciousness, 'emotional evolution' and other conceptions
34.innerlight 2. everything as an evolution of energy
35.camerades, frères et soeurs Arabes comrades, Arab brothers and sisters :
zie filosofisch verzet, hier BOVEN en 36 http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be sociaal politieke alternatieven en analyses
37.the way life operates 38.special kinds of observations 39.how even you and a small community can save the world
40.What we really are and where we came from.
41.We are also family, friends and lovers 42.there was life after dead 43.innercommunication Zie http://zoveelsteromanidee.skynetblogs.be 44.Hello Humanity 45. Même toi et une petite communauté peut sauvegarder le monde
46. http://fotofilosofie.skynetblogs.be (met behulp fotografe T.) 47.het lijkt soms of het verboden is van verliefd te worden
Zie http://achjadeliefde.skynetblogs.be Als ook voor
48.Tijd, relativiteit en liefde
49. voor Nihilisten
50. Filosofisch Nawoord
51.Licht op ons leven
52 Het échte zijn
53. Tracht naar objectieve kennis. Ach mens !
54 Afscheid van het zoeken
55. Epiloog, filosofie in de praktijk
56. Inhoudstabel
57 geschiedenis filosofie via verhaal
-het leven is een eindeloze test-

58.filosofie nieuwe reeks 471

59 de manier waarop zingeving werkt

60 *Als mijn vader niet placht te zeggen, misschien onderbewust wist*
61 Op weg naar innerlijke rust

62 Jouw Hoger Bewuste in verhouding tot je zelf en de wereld

63 how to create a Collective Conscious Union movement
64 *Het geheim van de piramide van de ziel*

65 Het 'Central Control Unit' in ... U ?

66 Alles is eenheid met eeuwigheid

67 **Kleine vertelsels-gedichten, filosofische traktaten en zo meer**

68 De mens achter de druggebruiker
69 We zouden naar Bokrijk gaan

70 Toekomst van de uitvaart

71 Korte Overdenkingen.
72 CITATEN O.C100 Beste,

73 de twaalf geboden
74 Wandelend in een bos

Filosofische traktaten, psychologische schetsen, gedichten…

75 Kruis aan wand

76 Illusies loslaten, vaak een heel lang proces

77 Machtig gevoel op momenten dat alles achter je waarachtig zin had
78 Het leven gaat nooit dood

79 Brief aan de toen 59 jarige vader van toen –van voor 1983

80 Blijven Bedenkingen Bouwen verhoogt weerbaarheid

81 Dagboekreeks eind 2017-2018

82 de zeven G's

83. 108 JAAR !

84 Levens en symboliek

85 Woord zoekt beeld (foto's T.S. 2015-2017; teksten 'filosofisch verzet', blogfilosoof

86 Het veranderende uur

87 Mag ik eens een paar uur uw kerk lenen padre ?

88 Droomtoestanden

89 Het leven en wie het is Vindt sterkte in de vreugde in U zelf.

90 Laat ons het leven proberen te overleven

91 Het Nieuwe Schrijven

92 Elke dag weer een dag na een andere

93 Zag je foto

94 Kijk eens naar de hemel met al zijn …

95 Epilogen als verjaardagsgeschenk

96 gelukwensen, laat het écht jaar van verandering zijn

97 Beste papier, hier nog wat woorden

98 ZA15OKTO2016 99 Zusjes, maar niet maar zo

100 Beste,Mijn werk bestaat uit …

101Theatermonoloog intermezzo
102 de blog per titels

103 2de overzicht geschiedenis filosofie 510

104 meditatiezinnen

105 Afscheid van personen, mensen, opvattingen

106 De ziel als samengestelde compositie

107 Aan de werkende mens gericht

108 Verdiensten

109 Mededeling in verband met Congres 2020 516
110 Filosofisch Verzet nieuwe start 517

111 111 het Octaaf van de politiek en de filosofie

112't Pilotenbrilletje

113DAGnotenBOEK
114Ook de Kerk evolueert 521
115 Weer uit één of ander notaschrift periode 2018-2020116
116 Zie 'de Geest' eens anders 525

117 Tere Bloem 118 Qi

119 Deel Ach ja, de Liefde 527

120 Aan de werkende mens gericht

Filosofische Achtergronden

1. De filosofie staat weer eens voor een revolutie

Al vanaf er gefilosofeerd werd (filosoferen betekent 'uitzien naar wijsheid'), kwamen een aantal denkrichtingen met mekaar in botsing.
Zo was de belangrijkste doelstelling van de Sofisten het welbespraakt leren verdedigen van een zaak...of de uitleg met de werkelijkheid strookte of niet was niet de hoofdzaak. Mensen als Socrates verwierpen dit uitgangspunt. Na hem voegden anderen telkens belangrijke componenten aan het wijsgerig denken toe.Zo vond bijv. Aristoteles dat de mens bij z'n geboorte 'leeg' was, hetgeen natuurlijke de genetische erfelijkheid van ook een aantal psychische faktoren buiten beschouwing liet. De Stoïcijnen zagen geen tegenstelling tussen het spirituele en het materiele, het geestelijke bestond binnen het stoffelijke. De tegenstroming daarvan, de Epicuristen raakten gefrustreerd door het element 'lust' als zin van het leven. Meer en meer drukten wetenschappers hun stempel op de filosofie. Galilei vond dat het boek van de materie op mathematische manier geschreven was. Copernicus stierf op de dag dat zijn boek uitkwam en Kepler ontdekte dat de snelheid van de planeten verhoogde naarmate ze dichter rond de zon draaide. Newton ontdekte dat de planeten in hun baan blijven door de kracht van de sterren. De voornaamste wetten van de macro kosmos werden ontdekt, die van de micro kosmos zouden na de uitvinding van de microscoop dra volgen. Spinoza schreef dat : "als we zouden inzien dat alles wat gebeurd noodzakelijk is, dat we dan tot een intuïtieve kennis van de natuur zouden kunnen komen." Hume nam het dagelijks leven als uitgangspunt voor de filosofie. Empiristen, zo van rationele standpunten doordrongen beweerden dat we niets meer van deze wereld kunnen weten dan dat we zien, maar vroeg zich toch al af of we niet ook door bewustzijn omgeven zijn. Kant wilde de godsdienst tot iets natuurlijks maken, het geloof kon ook een uit de eigen praktijk afgeleid gegeven worden, zodat de mens minder afhankelijk van goeroes worden kon. Artiesten beweerden dan meer en meer dat ze iets konden uitdrukken waar filosofen geen woorden of andere middelen voor hadden. Hegel probeerde de filosofie te redden nadat de romantiek er iets compleets geestelijks van gemaakt had. Hij toonde aan dat de dingen zich ontwikkelden volgens een structuur van these, antithese en synthese. Marx en Engels verklaarden de geschiedenis eindelijk als een gevolg van de verschillende productiemethoden die de verschillende soorten maatschappelijke systemen (slavernij, feodaliteit, kapitalisme) gebruikt hadden. 'Om de werkelijkheid te kunnen veranderen, moet je ze begrijpen' was hun credo.
Een burgerlijk econoom die de waarde van Marx ontkent is hetzelfde als een medicus die het werk van zijn tijdgenoot Darwin zou ontkennen.Darwin deed baanbrekend werk op gebied van de afstamming van de soorten. Over waar mensen als Freud en Jung zich in dit landschap bevinden later meer onder het hoofdstuk psychologie.
Wat kan onze generatie aan het werk van al deze mensen toevoegen ?

Bestaan er zoals Einstein stelde inderdaad meer dimensies dan gedacht.
Energie, aantrekkingskracht en al of niet toeval vormde alles.
Ook onze eigen energie zal eens terug uiteenvallen in de elementen die ons hebben gevormd. Ons bewustzijn bestaat ook uit straling en andere energiën dan mineralen en water en zal ook in die elementen uiteenvallen. Misschien leeft onze ongebonden geest wel wel verder als straling en materie. Gelukkig weten we dat niet...want we hebben hier allen om een boel onnavolgbare redenen ons leven te leiden. **Gissingen over de interactie tussen de 'werkelijke' en de hypothetische 'onwerkelijke' geest kunnen alleen maar gissingen blijven,** wat niet wegneemt dat het filosofisch GELOOF in onsterfelijkheid een enorme, ook reeds vaak misbruikte energiebron is (zie bijvb. al die waanzinnige zelfmoordacties).
Het enige raakvlak tussen leven en dood; kan gewoon ook 'zich goed voelen' zijn.

Onze geest is tot enorm veel in staat. Beschouw maar even hoe ' intuïtiviteit ' eigenlijk werkt. We maken bijvoorbeeld een axioma, een 'statement' over iets of we stellen ons een vraag, bijv. 'is de aarde rond'. Omdat we hier nieuwsgierig naar zijn gaan we ons steeds nieuwe vragen stellen. De geschiedenis van de oplossing van dat vraagstuk heeft ons geleerd dat die mensen die hiermee bezig waren in hun zoektocht naar de oplossing de gebeurtenissen en mensen tegen kwamen, waarmee ze de sleutels tot de antwoorden op hun vragen vonden. Stel ik mij de vraag naar hoe de menselijke geest subjektief werkt zal ik bijvoorbeeld notities beginnen maken die me daar op termijn een antwoord kunnen op geven , wat dan leidt tot bijvoorbeeld het artikel : **TOOLS** (bespreekbaar op aanvraag).

Ons bewustzijn bestaat duidelijk uit drie elementen : verleden, heden en toekomst. Het verleden is de doorgegeven genetische informatie, onze opvoeding en onze levensomstandigheden vóór het punt NU. Ieder moment zijn we ons in het heden van een aantal dingen bewust. Dit punt is het werkelijke geestelijke bestaanspunt dat het verleden met het toekomstige integreren wil.
De toekomst bestaat uit ons wensen, berekenen en willen verstaan
Ons totaalverleden (individueel zowel als kollektief) is als schakel in het heden opgelost. We moeten leren de dagelijkse symptomen van onze problemen te overstijgen door vanuit het positieve in de mens struktureel en analytisch te leren denken

Materie heeft dus duidelijk drie dimensies : natuurdimensie, bewustzijnsdimensie (eterie) en het vraagteken naar de 'esoterie' toe.

Sleutels tot het begrijpen van het begrip 'oneindigheid' hebben we nu al genoeg gegeven. Belangrijk in het leren begrijpen is vanuit de praktijk tot de theorie komen. Vanuit het meer stoffelijke naar het minder concrete, de theorie.
Om dit te illustreren zal ik dan toch ooit een roman rond m'n eigen praktijkervaringen moeten schrijven wil ik m'n visie op de verschillende deelaspecten van dit leven kunnen overbrengen. Dat zal dan een filosofisch- geschiedkundig zowel als een psychologisch en artistiek werk moeten worden...hopelijk leidt dit dan tot meer inzicht dan bijgeloof.

Om uit te leggen wat onze steeds evoluerende geest nu eigenlijk is, waar ie vandaan komt en wat uiteindelijk de bedoeling is van het leven als geheel, vertrekken we best van objektieve ontledingen van de werkelijkheid. We mogen ons niet laten opdelen in aanhangers van mythische of religieuze verklaringen voor het interpreteren van alles wat met het leven te maken heeft.
Geloven is een prachtig iets, en er bestaan inspirerende religieuse teksten in godsdiensten, maar de verklaring die men om niet in godsdienstig fundamentalisme te vervallen aan het leven geeft ; moet er eerder één zijn die een soort inleving in wetenschappellijk aantoonbare mechanismen geeft. Een verklaring die de oneindigheid van de geest daarom helemaal niet op voorbaat uitsluit.
Basisveronderstelling van deze up-to-date natuurfilosofie is, dat alles wat bestaat zo eeuwig en onvernietigbaar is als de elektronen waaruit alles bestaat
De materie heeft zich tot eterie ontwikkelt, met mogelijk uitlopers naar de esotherie. Waarom is alles wat bestaat materie ?
Omdat, zoals reeds aangehaald, iets kleiner of gelijk aan nul niet kan bestaan; want als dat iets de ondraagelijke druk van de

'zinloosheid' benadert, 'ontploft'het. Net zoals een ster die ontploft en een zwart gat induikt…of een relatie die uitzichtloos wordt en bezwijkt…met mogelijk ook een 'zwart gat' tot gevolg. Energie verdwijnt niet, maar verandert voortdurend van vorm. Altijd is er een overgang, een brug naar iets anders. Zie maar naar de wetten van de fysica die samen met die van de chemie de biologie schiepen. Atomen, elektronen, licht, elektricitieit, waren de ouders van de eerste cel. Toen kwam de overgang naar organisme en soort. De vis werd reptiel en later zoogdier en vogel, aapmens en mens volgden. Ook de ruimte op zich was (is)een kracht door haar omtrek, oppervlakte, inhoud, massa. Zelfs tijd en snelheid speelden mee.
Ons automatisch oerbewustzijn begeleidde ons op onze reis doorheen de meer eterische vormen van zijn : de wording van de ekonomische, sociale en politieke mens.
Deze evolutie was gekoppeld aan hoe we met onze instinkten omgingen.
Gekoppeld aan hoe we vanuit onze instinkten een aantal positieve en negatieve emoties ontwikkelden. Gekoppeld aan hoe de angst plaats maakte voor niet vrezen, aan hoe de hebzucht plaats ruimde voor solidariteit en aan hoe jaloersheid door steeds meer handelen naar evenwichtig inzicht teruggedrongen werd. Hoe meer de negatieve emoties door positieve emoties konden vervangen worden, des te meer kansen kregen de waarachtige gevoelens die het soms meer en meer op de blinde emoties haalden.

Heel deze evolutie ging gepaard met de overgang van het ene maatschappelijk stelsel naar het andere…net alsof het menswordingsproces van een meer zachtaardigere dan wredere soort zich voortdurend met de vaak bloedige geschiedenis als achtergrond voltrok. In de veronderstelling dat een materieel menswaardig leven voor alle naties en de wereld als één natie, mogelijk wordt, zal er dan meer tijd en interesse zijn om bijvoorbeeld bij het diepzinnige van de wording van het bewustzijn stil te staan ? Maar terug naar materie en eterie nu.
De antimaterie, een microwereld zoals de makrokosmos, met temperaturen van miljoenen graden celsius per kubieke millimeter of nog heter in dimmensies waar meetkundige maten niet meer bij kunnen. Alle elektronen hebben er een eeuwige levensduur en draaien er als planeten om hun sterren (atomen).Wie zegt dat er geen leven op de kleine planeten van de microkosmos is ? Welk energetisch verband bestaat er tussen de zichtbare en onzichtbare stoffelijke wereld, tussen micro-en macromaterie ?
Misschien vormen die twee soorten bewustzijn bij leven één geheel en kunnen ze zelfs bij het wegvallen van het biologische huis apart bestaan ???
Misschien is het onze taak om ons bewustzijn zo energetisch mogelijk te houden teneinde een aan iedere nieuwe bewustzijnsmoment aangepaste brug met de antimaterie te kunnen vormen ? Het bespreekbare prozastukje '**doodongewoon**' (op aanvraag) zal duidelijk maken wat ik hier mee bedoel… .

Iedereen is te vergelijken met een soort elektrische weerstand waardoorheen veel eigen en energie van anderen stroomt. De mensen met de lichtste weerstand nemen het meest van hun omgeving op, waardoor ze er soms meer onder te lijden hebben dan anderen. Ze moeten een onverschillig evenwicht zien te vinden, dat hun in hun eigen energie houdt, slechts dan kunnen ze de stromen van anderen aan.

Tot voorlopig besluit : Spiritualiteit is een energie die één met de stof is, omdat ze zelf ook een soort stof is. Ze schijnt alleeen mogelijk op elk nieuw moment dat we ons bewust zijn van wat ons overkomt. We weten niet of we na ons leven verhuizen naar de krachtvelden van al die waarden die we in tijden van nood aanroepen. We willen ons niet laten vangen aan woorden zoals 'god' , die in de komplexiteit van het leven konkreet zo weinig betekenen. Filosofisch gezien hebben we een heleboel geërfd en we zullen er nog veel aan toevoegen, door studie, discussie…en het leven zelf.
We verschuilen ons nog teveel achter dagelijkse beslommeringen en maken geen tijd voor de zin van het leven vrij. De stof baarde het leven en wij vonden een woord uit voor al hetgeen we niet begrepen : 'god'. Wij zijn de eerste soort die beseft dat we het leven kunnen laten ontstaan, alleen al maar door het te wensen. Magie heeft geen grenzen, maar laat ons realistisch blijven.
Godgelovigen zeggen dat 'schepping' (eigenlijk het 'wensen') voor de feiten kwam, het 'idee' voor de 'materie'. Andersgelovigen zeggen dat de idee de zoon van moeder materie is. De mannelijk chromosoomkoppel XY is inderdaad van latere datum in de evolutie dan het vrouwelijke XX-koppel…wat ons intuïtief symbolisch geneigd maakt het voordeel van de twijfel aan de 'andersgelovigen' toe te kennen. Deze kip of ei-eerst-discussie leidt de aandacht van de feiten zelf af. Stof is geest en geest is stof. We leren van en met mekaar…hoe we vanuit onze aardse zielen groei aan onze toekomstige geest kunnen geven…alle dagen ,tot de dag dat die geest misschien op zichzelf zal kunnen bestaan?… of één wordt met de geest van het al…als dat al niet zo is.

Een beetje mysterie moet kunnen. Helpen 'zij' ons of wij 'hen'?
Iedereen doet hier ervaringen op en leeft in de richting van z'n dood, het juiste moment waarop iemand een andere, niet-lichamelijke energie wordt, die al of niet gewoon genetisch deel zou kunnen gaan uitmaken van de verdere evolutie van de levenden hier. Wie, hoe, wat, waar gaat helpen en of wij, vanwege onze genetische verwantschap niet eerder hen dan zij ons helpen…kan misschien vanuit hier net zoals in een detective-aflevering, praktisch alleen vanuit een aantal details naast de feiten geraden worden. Alhoewel 'hun' hier ook alleen maar 'ons' hier is, vanwege de gemeenschappelijke genetische wortels…daar moeten we ons leren inleven :
er is maar één wereld, ıbestaan.
Dus zou de zin van het leven ook kunnen zijn dat iedereen hier 'sterk' moet worden en de waarheid in z'n eigen leven te ontdekken heeft; teneinde hier en nu en achteraf nog van nut voor anderen te kunnen zijn. Een omni talent aan inzicht zal een breed gamma aan 'intuïtie' kunnen verstrekken aan vele mensen, organisaties, … Dus wachten we onze beurt af om een zo goed mogelijk begeleider te worden, ook na onze dood; we oefenen al tijdens ons leven.
Misschien bestaat de geest van diegenen die er nog zijn op een genetische manier wel voor een deel uit diegenen die er niet meer zijn; omdat wij biologisch bestaan uit de voortzettingen van onze voorouders. Wellicht keren we alleen op die manier biologisch terug.

Dus één van de mogelijke zinnen van het leven is dat eens je dood bent, je blijft functioneren ten opzichte van anderen die jouw (of 'iets' of 'iemand') om energie vraagt. Vraagt iemand om energie die dan aanbeland bij iemand die medeverantwoordelijk was voor die iemands lijden; dan zal er 'in de hemel' misschien ook nog wel 'leed' zijn en zal er daarboven naar de wijsheid van buren moeten gevraagd worden als men het in z'n aardse leven niet gesnapt heeft. Emotioneel zwakkeren vragen als dit axioma waar is, dus best niet om hulp…of het zou in 'het hiernamaals'ook zo moeten in mekaar zitten als hier…dat men via stukken hel en opnemen van verantwoordelijkheid en bereidheid tot uitwisseling tot stijgende wijsheid komt. Tussen hoofdstuk 1 en 50 zitten jaren en ervaringen. Geduld. Als het allemaal niet zo moest zijn, kan slechts één ding waar zijn we keren terug naar de simple en ongecomliceerde bewustzijnsvormen van mineralen, water, en lucht en licht en golven… . De biologische cellen die we erfden, (erven is hier een niet zo goed gebruikt woord, want we ZIJN die cellen)én heel het geestelijke deel van die cellen zetten we in onze nazaten voort, al blijken sommige scheuten eerst terug in volgende generaties uit te schieten.. Biologisch zijn we hetgeen anderen ononderbroken lichamelijk doorgaven. Vermits de geest zich uit de materie ontwikkeld heeft, zijn die

anderen in een welbepaalde, stoffelijke betekenis...nooit gestorven.
We kunnen alleen maar vaststellen dat 'zijn', 'zijn' is...wat al boeiend en moeilijk genoeg is. Leven (inbegrepen dood misschien), lijkt een lange reis naar verschillende dimensies, die je altijd achterlaat, verrijkt of verarmd met jouw bijdrage. Tot slot, als er dan een opperwezen was, noemde het 'zelfkennis'.

2. FILOSOFIE , GESCHIEDENIS EN KUNST ALS VOEDSEL VOOR DE GEEST

TITEL HAD OOK KUNNEN ZIJN : Waarom onwetendheid, lijden, armoede , oorlog...of waarom zo'n dure verzekeringen de dag van vandaag.
Waarom 'filosofisch' voedsel ? Omdat we het niet over de honderden soorten boekjes van de krantenwinkel of het oppervlakkige van de gewonde media en kultuur gaan hebben.

@ filosofie is een woord dat we gebruiken als we de zin achter alle mogelijke kennis (waarneming, geloof, psychologie, wetenschappen...) willen achterhalen Sinds de eerste, zich christelijk noemende keizers de filosofische scholen sloten werd wetenschappelijk redeneren meer een taboe.
Zin geven aan het geheel van het leven mag geen monopolie van godsdiensten zijn.
Ook de filosofie, geschiedenis en de wetenschappen en de kunst hebben een enorme bijdrage aan de evolutie van ons bewustzijn geleverd.

@Van een aantal dingen zijn we ons onvoldoende bewust . Ze zijn gebeurd of gebeuren ; maar we kunnen ze onvoldoende interpreteren en daarom blijven ze zich op het niveau van de samenleving voor een stuk in negatieve kringlopen vertalen.

@Voor een beter begrip vertrekken we van het standpunt dat men het woord 'God' als schepper beter door het woord 'natuur' vervangt. De natuur heeft op een prachtige manier alle elementen samengebracht om de eerste biologische cellen tot stand te laten komen. Telkens er iets rijp 'Matuur' wordt voor verandering veranderde de Natuur het.

@Door middel van een aantal teksten of zelfs gedichten, proberen we onze band met het verleden aan te voelen . Het deel 'hoe filosoferen zingeving wordt' is een antwoord op het nihilisme dat al veel te lang de zinloosheid van alles propageert. Het deel "hoe graag leven mogelijk wordt' handelt over het waarom dat mensen in hun verschillende soorten relaties tot mekaar; bij mekaar horen of elkaar soms al of niet loslaten. De man-vrouw verhouding is het grote punt waar de godsdiensten mee worstelen; net zoals de werknemer-werkgever verhouding het strijdpunt van politieke partijen is.
Het lijkt wel een eeuwigdurende strijd.

@Onze leidraad zal ook het allesomvattende woord 'geschiedenis' zijn. Waarom de geschiedenis als leidraad ? Om het heden juister te kunnen interpreteren. Het verleden zit ingebakken in het heden, net zoals de cellen van ons lichaam nog altijd verwant zijn met de eerste biologische cellen. Het deel 'hoe de planeet één natie wordt' gaat meer over de geschiedenis van de mensheid met een aantal theoretische, praktische en literaire bijdragen.

@Een beter begrip van al deze elementen draagt bij tot 'graag leven'. Een betere kennis van de geschiedenis van de materie, de mens, het materiële overleven, de filosofie, de pshygologie en andere krachten...draagt bij tot een betere inner communicatie met jezelf en de dialogen die daaruit kunnen groeien.

@Eén vraag kunnen we niet of nauwelijks beantwoorden. Godsdiensten hebben altijd een patent gehad op de vraag naar de onsterfelijkheid van de geest omdat de wetenschap nog niet ver genoeg gevorderd was. Het geloof in het op een bepaalde manier voortbestaan van onze geest hoeft niet tegengesteld te zijn aan de ontwikkelingen van de wetenschap...maar de wetenschap alleen zal er ook nooit een volledig antwoord op kunnen geven. Het onsterfelijkheidsvraagstuk hoeft voor de humanistische, atheïstische, gelovige of ongelovige mens geen reden tot nihilisme of somberheid te zijn. Om dit vraagstuk te kunnen begrijpen moeten we eerst zelf begrijpen waar het leven zelf over gaat en welke de taken zijn waarvoor we hier met z'n allen staan. We moeten leren van de waarde van elk onderdeel van de zin van het leven op zijn waarde te schatten en te relativeren binnen het geheel van betekenissen.

3.filosofisch V O O R S P E L : de geest, één met de stof

In den beginne was er de ruwe onbewuste(?) energie. Onbewuste(?) oermaterie, maar toch reeds met de mogelijkheid tot evolutie en schepping in zich besloten.
De zin van het leven begon reeds toen. De weg van natuur naar kultuur wasnog
lang. Alles was en is en wordt energie omdat iets zonder vorm en inhoud niet kan bestaan. Kleiner of gelijk aan nul kan niet, want ontploft. Al is de aarde en de mens niet op een weekje geschapen en stammen we af van één van de takken van de apen, wat daar allemaal aan voorafging is op zich al een heel stuk zingeving. Dat nihilisten (zij die het leven maar een al of niet absurd toeval vinden) dit niet willen zien, geeft hen voor filosofie en wetenschap een nul op tien. Het biologische leven werd verwekt door, 'is', de materie. Het emotionele leven of de psychologie is nog steeds onlosmakelijk verbonden met de oermaterie en één met de biologie. Het aardse, objektieve geestelijke leven is het resultaat van de drie vorige personages : oermaterie, biologie en de strijd tussen positieve en negatieve emoties. Slechts vanuit een innerlijk evenwicht kunnen wij ons objectief bezighouden met ons te verdiepen in filosofie ,wetenschappen, geschiedenis en kunst...alhoewel het zoeken naar innerlijk evenwicht ook al mooie kunst heeft voortgebracht. Over het subject
ieve geestelijke leven, bijvoorbeeld over de rol van de godsdienst als de voorloper van de moderne gedragspsychologie later meer.

De materie bevat dus energie die op een bepaalde onbewuste én later meer en meer bewuste manier al eeuwig lang de wording van geestelijke energie heeft voorbereid. DE EERSTE ZIN VAN HET LEVEN IS DE TOTSTANDKOMING en GROEI en INSTANDHOUDING VAN DE GEEST van dierlijk naar menselijk stadium. In alle verschijnselen (ook in ons)die je je kan inbeelden zitten niet alleen chemische maar ook fysische krachten : de temperaturen, de afstanden, de snelheden en bijgevolg de tijd, de verschillende groottes in druk,... .Bij alle stoffelijke bewegingen van atomen binnen dezelfde elementen en hun moleculaire combinaties, zijn positief of neutraal geladen atoomkernen en de rond hun cirkelende, negatief geladen elektronen gemoeid.
De elektronen hebben een eeuwigdurend bestaan, ze kunnen niet vernietigd worden. Onze geest bestaat niet alleen uit de elektronen van onze hersencellen, maar uit de atomen van al onze andere soorten cellen. Eigenlijk kunnen we stellen dat al onze cellen een eigen soort materieel bewustzijn hebben. We gaan ons niet bezig houden met de vraag welke krachten en stoffen tot het ontstaan van de elementen uit de tabel van Mendeljev geleid hebben, want we kunnen nog niet verder kijken dan de 'quarks' die weer door andere deeltjes zouden omgeven zijn. Net zoals we niet kunnen kijken wat er na de 'dood' komt gaan we ons

voorlopig alleen met onze aardse objectieve en subjectieve feiten bezighouden. De vraag 'waarom zijn we hier' ? beantwoord je 't best, via de vraag 'vanwaar komen we'? (...tot wie we individueel en collectief zijn).
De vraag 'waar gaan we uiteindelijk naar toe'?, heeft niet alleen te maken met 'wat blijft er uiteindelijk van ons over' ? , maar ook met de vraag 'welke was en is onze bijdrage in het geheel van de relaties tussen mensen onderling en mensen en natuur' ? Deze vraag staat niet los van de kwaliteit van onze innerlijke relatie. Alles is filosofie en alles is geschiedenis en alles is wetenschap en alles is psychologie en tactiek (politiek). Het is de opdracht van de mens om daar een zinnige en kunstzinnig betekenis aan te geven. Zingeving mag geen monopolie van de godsdiensten blijven. Geloof kan evengoed op kennis gebaseerd zijn of op een glimlach of stralende ogen of op juist gebruikte woorden of noten. Stof ontwikkelde zich dus tot een meerwaarde die we 'geest' zouden kunnen noemen. De materie ontwikkelde zich, 'was', tot 'eterie'(straling), de godsdiensten beloven ons de 'esoterie' die in feite ook gewoon 'eterie' is. De stof heeft zich tot 'ziel' ontwikkeld, tot besturend organisme van biologisch leven.
Voordat de eerste cel bestond, moet de rauwe oermaterie ook al een hoeveelheid 'sturingsenergie' bezeten hebben. Het verschil tussen ons bewustzijn toen en dat van de mineralen, water, gassen, lucht- en lichtdeeltjes of golven die onze eerste vooroudercellen vormden was enorm. Het verschil in bewustzijn heeft zich ondertussen ontzaglijk uitgebreid, maar heeft nog altijd een band met het oer bewustzijn waarnaar het wellicht terugkeren zal. In essentie kunnen we dus stellen dat de oerzin van dit leven neerkomt op de capaciteit van het oer bewustzijn in de natuur om dit bewustzijn steeds beter te vertalen via levende wezens als wij. Dit is iets waar we dagelijks even zouden moeten bij stilstaan om ons in te leven in die redenering en zodoende op een voelbare manier het kosmisch bewustzijn te ervaren.

Eens we dit kunnen, kunnen we ons beginnen afvragen welk onderdeel in dit gigantisch geheel wij het beste kunnen vertegenwoordigen. In welk onderdeel van de taken die in een samenleving moeten vervuld worden, passen wij het best ? Welke obstakels hinderen ons economisch sociaal, politiek, emotioneel, psychologisch...bij de verhoging van ons bewustzijn ?

In heel de race naar meer bewustzijn die de laatste paar duizenden jaren en vooral de laatste honderdvijftig jaar is ingezet, hebben we met z'n allen (wij en onze voorouders die wij vroeger waren) al heel veel parcours afgelegd.
Niet alleen genetisch, maar ook sociaal , economisch , politiek, cultureel, filosofisch.
Wij (hetgeen er overbleef van de voorgangers) , hebben een tijdsreis gemaakt langsheen primitieve gemeenschappen, slavenmaatschappijen en feodalisme en zitten globaal gezien al zo'n 500 jaar de groei -en kwijnpijnen van het burgerlijk-kapitalistisch systeem te beleven.
Naast onze socio-economische en politieke 'bestaansangsten' hebben we op filosofisch gebied ons bestaan via de godsdienst een zin proberen geven.
De godsdienst, net zoals ons op geld en loonarbeid gestoelde productiesysteem, gaf ons de troost en zekerheid die ons altijd aan materiële omstandigheden gebonden bewustzijn ons door onze onwetendheid lange tijd niet geven kon.
Teneinde vooruitgang mogelijk te maken, hadden we mythische verklaringen en strenge gedragsregels nodig. Niet alleen gedragsregels wat de productie voor ons levensonderhoud betrof, maar ook gedragscodes die ons seksueel en emotioneel leven van teveel conflicten vrijwaarde. Ook hierin speelde de zienswijze die de veelal gezagsgetrouwe godsdiensten ons door omstandigheden konden opleggen een belangrijke rol.

Het collectieve dagboek van het 'eeuwig leven' van eeuwige ontwikkelingen zal nooit 'af' zijn. Alles heeft zin en bij het benaderen van 'zinloosheid' ontploft alles.
Net zoals een materie niet kleiner of gelijk aan nul wil zijn. 'Zin' ontdek je voornamelijk op die rustige, heldere momenten waarop je de samenhang tussen allerlei raakvlakken in je eigen leven ontdekt. Zoeken naar zin zet aan tot kennis, zelfkennis en communicatie, met bewustzijnsverruiming en ontwikkelling als gevolg. Wij maken met ons individueel bewustzijn deel uit van een collectief bewustzijn. De politiekers die we hebben zijn het resultaat van dat collectief bewustzijn.
Hoe egocentrischer we zijn des te rechtser politiekers we zullen voortbrengen.
Hoe meer we in negatieve emoties gevangen zitten en hoe meer we positieve emoties voor de verkeerde doelen aanwenden (bijv. door alle dagen gemotiveerd harder werken voor de superwinsten van enkelen) hoe langer we met oorlog en armoede, verspilling van menselijke talenten en overdreven consumptiedrang zullen geconfronteerd worden.
Een samenleving moet voorzien in alles wat met samenlevingsbeheer , voedsel, wonen, onderwijs, werk, telematica, voedsel, energie, transport, gezondheid, productie en distributie te maken heeft, in alles wat korter gezegd met werk en wonen te maken heeft. Het is op internationale basis best mogelijk om op ecologisch aanvaardbare wijze in het stoffelijke en geestelijke welzijn van de mensheid te voorzien.

Ooit zullen we het huidige politieke bestel door een alternatief samenlevingsbeheer vervangen, we zijn er eigenlijk al op verschillende manieren mee bezig. Ons doen en laten en denken wordt voor een stuk door een uitgekiend maar uitgediend systeem bepaald. Al is de heersende ideologie nog zo goed georganiseerd, we moeten bljven zoeken naar middelen om het bewustzijn op het algemeen belang te richten.
We moeten leren een collectief alternatief uitwerken. We moeten de bekwaamheid tot gelukkig zijn leren verwerven. We moeten de waarheid achter toestanden, woorden en beelden leren vatten en ons aldus bezinnen over de mens en zijn kultuur. We moeten de liefde in ons leven in al zijn aspecten doorleven om onze negatieve emoties te kunnen bannen. We moeten vanuit een positief evenwicht leren handelen. Dat is de nieuwe kunst die zich aan ons bewustzijn openbaren wil.
Loving life is the greatest art, living together also.
Graag leven is de grootste kunst, maar systemen en mensen en wijzelf maken het mekaar moeilijk. Onze kinderen verwachten van ons dat wij het allemaal weten...maar elke generatie zit met dezelfde uitdagingen onder een andere vorm. Geloof of wanhoop, Liefde of haat. Werk of vernietiging

4. De hoofdreden waarom wij bestaan

...is het feit dat iets zonder inhoud niet kan bestaan. Iets kleiner of gelijk aan nul ontploft gewoon omdat zinloosheid gewoon niet kan bestaan...niet 'verdragen' wordt. Alles wat bestaat is materie en heden ten dage kan de wetenschap het bestaan van hele kleine materiedeeltjes bewijzen. Vermoedelijk is er een soort materie waarvan we via de wetenschap niet zullen kunnen bewijzen dat ze bestaat. Net zoals een mens geen oceaan kan overzwemmen, staat hij qua kennis bijna machteloos tegenover de geheimen van de antimaterie met z'n temperaturen met cijfers van vele nullen heet. Feit is dat deze materie ons lichamelijk en geestelijk leven niet alleen heeft voortgebracht, maar dat we dus ook tegelijk de veruitwendiging en voortdurende voltooiing van deze materie zijn. Wat er voorafging aan die toestand van anti-zinloosheid, welke krachten die toestand gecreëerd hebben is een overbodige vraag die je voor mijn part invult met de gedachte dat het wel eens de goedheid die we in ons zelf kunnen ontdekken zou kunnen zijn. Goedheid verdraagt ook geen zinloosheid. Goedheid, godheid, natuur, ...noem je voorstelling zoals je wil. 't

Voornaamste om te onthouden is dat die Goedheid 'met E na de O' ook de zinloosheid in relaties tussen mensen aanvalt. *Dagelijks zoeken wij ons evenwicht, net zoals de atoomkernen waaruit wij bestaan in hun relatie tot de negatief geladen elektronen die hun kern omcirkelen; een neutrale of positieve geladenheid moeten innemen; moeten wij voortdurend kiezen tot reageren of niet reageren.* Plus en min, het spel van atoom en elektron, van ons dubbelpolige innerlijke, van man en vrouw, van mens en maatschappij...waarbij moeilijk bereikte evenwichten soms de voorbode van vrijwillig of onvrijwillig aangegane allianties zijn. Allianties die soms tijdelijk tot de groei van jezelf en anderen kunnen bijdragen.De enige onopgeloste vraag de dag van vandaag is of je geestelijke zijn gewoon weer uiteenvalt in die elementen die het leven van de eerste cel hebben mogelijk gemaakt : mineralen, water, gassen, licht, golven...en of er afgezien van het genetische doorgeven van het DNA nog een andere manier is waarop je geestelijke wezen blijft voortbestaan. Indien wel is dat weer zo'n oceaan van kennis en inzicht die wij niet overzwemmen kunnen; maar waar onze intuitie vanop z'n dobberende boot wel eens vissen kan. Sommigen gaan misschien best niet vissen; daar ze misschien haaien aan de lijn krijgen die ze toch niet binnenhalen kunnen...want de waarheid waarnaar je vist kan ook heel pijnlijk en onverdraaglijk zijn misschien.
Moraal van dit verhaal : psychologisch, sociaal en politiek is het de dag van vandaag een onbruikbare stommiteit om ons in filosofisch of godsdienstig in bepaalde groepen blijven te verdelen.

Omdat materie nu eenmaal aan wetmatigheden gebonden is, functioneren ook wij en onze maatschappijen volgens een aantal regels waar we niet onderuit kunnen.
Net zoals een bepaalde materie onder bepaalde omstandigheden zich in een welbepaalde toestand bevindt, beantwoordt bijvoorbeeld de psychologische en sociale geschiedenis en voorgeschiedenis van ons allen aan wat aan ons bestaan voorafging en is het moment NU altijd de resultante van de som van alle mogelijke voorgeschiedenis daarvan.
Een voorbeeld : de plaatselijke adel regeerde zijn graafschappen of dergelijke op basis van plaatselijke belastingen...dit alles werd zinloos toen onder impuls van van de burgerij en het proletariaat de eerste grote naties tot stand kwamen. Een ander voorbeeld : het heeft geen zin een werk te blijven doen dat je tegen je zin doet of bij iemand te blijven waar je wekelijks psychologisch of lijfelijk slaag van krijgt : ondanks de materiële moeilijkheden zal men een oplossing in een ander richting gaan zoeken ...of ten onder gaan aan de zinloosheid van een situatie. Een derde voorbeeld : indien het dragend vlak van de maatschappij, de boeren, de zelfstandigen en vooral de werkmassa's niet beslissender gaan ingrijpen in het bestuur van deze planeet die er niet in slaagt om armoede, over uitbuiting , oorlog en vervuiling uit de wereld te helpen zullen zij hun rol in de geschiedenis niet kunnen opnemen en als werklozen of kanonnenvlees blijven dienen. Onze soort zit in een evolutie waarbij ze zich probeert los te maken van een aantal negatieve emoties die nog aan onze dierlijke overlevingsinstincten gekoppeld zitten : uit angst om tekort te komen en een ander niets of weinig gunnen bijvoorbeeld. Of een ander in jouw plaats te laten werken of je eigen deel van het werk niet willen doen. Of met geweld de bestaansmogelijkheden van anderen te proberen ondermijnen bijvoorbeeld. Tot nog toe heeft de uitvinding van het geld het mogelijk gemaakt om deze ingebeelde overlevingsstrijd in het belang van de hoogste maatschappelijke groepen, regelend te begeleiden. Het geld en de hebberigheid waren de motor achter oorlogen...de klassenstrijd ten gunste van de onderste lagen was er altijd het slachtoffer van.
Elke revolutie werd door Staten in bloed gesmoord. Opkomen voor rechten lokt nog altijd geweld in plaats van oplossingen uit. Zeker als dergelijk opkomen niet volgens vooraf uitgekiende tactieken gebeurd. Een omwenteling moet niet langs burgeroorlog langs.
De technologische vooruitgang en de verbetering van het lot van de werkende lagen van een deel van de wereldbevolking; werd altijd geleid via de heersende klassen ten koste van over uitbuiting en oorlog en versterking van de onderdrukking. Zonder de druk van de werkende lagen van de bevolkingen komen er nooit toegevingen ten hunner gunste.
Welk zijn nu de methoden waarop dergelijke druk de laatste paar eeuwen uitgeoefend werd ?

Door toedoen van hongeropstanden, in het Frankrijk dat de adel van de feitelijke macht verdreef bijvoorbeeld, kwam de burgerij aan het hoofd van de regering. Meer dan een halve eeuw later slaagde het proletariaat van Parijs er tijdelijk in van de macht aan de rijke burgerij te onttrekken; maar weer werd zijn streven in bloed gesmoord door het toenmalige Franse leger dat voor de gelegenheid met z'n aartsvijand, het Pruisische leger samenwerkte. Later ontstonden de eerste werkerspartijen en vakbonden die hun plaats in het systeem opeisten. De invoering van het stemrecht kon niet voorkomen dat het kapitalisme zijn zoveelste krisis via een eerste wereldoorlog wou oplossen. Het Russische proletariaat deed een nieuwe poging om de macht van het kapitalisme te breken en kreeg bijna onmiddellijk met buitenlandse invasies te maken. De Duitse massa's waren oorlogsmoe, maar ook hun revolutie werd in het bloed gesmoord door het leger en door teveel vertrouwen in de sociaal democratie. Toen reeds werd de weg naar de tweede wereldoorlog toe geëffend. Een tweede wereldoorlog die trouwens niet zozeer onder druk van het proletariaat, maar door toedoen van de politiek van de partijen van de dominante klassen beëindigd werd. Uit schrik voor een heropleving van het socialisme deden die dominante klassen wel sociale toegevingen aan de werkende klassen. Op wereldvlak ging de uitroeiing van die krachten die het socialisme als hun uitweg zagen ondertussen voort : Indonesië, Zuid-Amerika, ...overal was de jacht op linkse mensen nog altijd fysiek open. In het ondertussen rijkere deel van de wereld van de arbeid bestond voornamelijk alleen de maatschappelijke onthoofding van iedere echte linkse die zijn nek te hoog uitstak. De verschillende partijen die opkwamen voor de werkende mens bleven bijgevolg zwak qua inplanting en onderling verdeeld qua politieke analyse, werkmethodes en programma. Ze wilden wel allemaal een andere maatschappij, maar hoe die er zou uitzien daar zou na de revolutie wel aan gewerkt worden. De enen poneerden dat nog nergens een communistische maatschappij mogelijk geweest was, want dat zulks de afschaffing van de loonarbeid en de warenproductie impliceerde...waarop de tegenstanders hiervan antwoorden dat als iedereen z'n deel zo kreeg er niet genoeg productie zou zijn om te verdelen. Anderen geloofden in deelname aan parlementaire verkiezingen en vakbondswerk als methoden om een echte werkerspartij op te bouwen. Vermits ze de media niet in handen hebben en ons denken over de wereld nog altijd door de burgerij voorgekauwd wordt lijkt dit soms een onbegonnen zaak. Feitelijk is het welvaarenste deel van de werkenden ideologisch zo door rechts verarmd dat ze telkens kiezen voor rechts of centrum-links en niet zozeer voor de kleine eerder anti kapitalistische partijen.
Soms door onwetendheid, soms omdat ze een job hebben dank zij iemand, soms omdat ze denken dat de sociaaldemocraten groot genoeg moeten zijn om bij een coalitie met rechts een tegenwicht te kunnen vormen. Op een dergelijke manier zal er geen totaaloplossing voor de wereldproblemen komen via de parlementaire democratie. De politiekers en hun kiezers blijven met handen en voeten gebonden aan het grootgeldsysteem dat niet uit zijn crisissen raakt. Speculatie blijft het denken beheersen. Logischerwijze is er voor elk probleem een oplossing, het is alleen het maximum winst denken dat in de weg zit. We moeten dringend over andere tactieken gaan nadenken.

Want. De kleinere westerse boeren verdwijnen en de grotere worden betaald om een flink deel van hun grond braak te

laten liggen, terwijl de rest van de wereld op armere gronden probeert te overleven. Openbaar vervoer wordt niet betaalbaarder gemaakt, truckers worden afgejaagd en tegen mekaar opgezet. Net als andere beroepscategorieën trouwens. Door de moderne technologie wordt gelukkig wel een deel werk uitgeschakeld maar met minder werken zal de overschotten op de markt niet doen verdwijnen...dus nog meer economische crisis en economische en militaire oorlogsvoering dreigt eraan te komen. Een wereldoplossing zoals beschreven in het 'collectief alternatief' in 'een toekomstig samenlevingsmodel' http://bloggen.be/conscience2008 met eerst internationale programmaverkiezingen en daarna verkiezingen voor de 'dirigenten 'ervan, lijkt zoals in den tijd van Christus nog niet 'van deze wereld'. We lijken wel nog door de kapitalistische zweep voortgedreven omdat we voor ons alternatief emotioneel niet rijp genoeg zijn. Afgunst, naijver... bestaat zowel bij proleten als kapitalisten...bijgevolg kisten deze laatsten de eersten met planken van flexibiliteit, werkloosheid, hoge werkritmes, armoede, honger, oorlog, culturele onwetendheid, herstructureringen die op lange termijn de economische crisis bestendigen...ondanks de gouden handdrukken. http://filosofischverzet.skynetblogs.be over het waarom van een alternatief
Ook Engelstalige versie van die blog.
5.het leven is een eindeloze test (theatermonoloog –geschiedenis van filosofie) Essay *IS EEN THEATERMONOLOOG* **zie na inhoudstabel Filosofisch Verzet Columns op ' te einde**

6. de zin van m'n levenskrachten

De zin van leven. Oh prachtige reis door de eindeloze ruimte. Alvorens de eerste cel tot stand kwam was ze voorbereid, voorbestemd om te worden wat niet anders worden kon, omdat al hetgeen voorafging fysisch en chemisch gedetermineerd was. Ook toen het dierlijke* in de mens meer en meer verdween lag de ontwikkeling naar een nieuwe dimensie van bewustzijn vast . Het zou nog een lange weg worden voordat het huidig stadium van spiritualiteit bereikt kon worden. Dierlijke invloeden vermengd met hebzucht en tal van andere negatieve emoties, controleerden de vaak bloedige economische, sociale en politieke ontwikkelingen.(*sorry dieren) Het individu had nog niet altijd de sterkte om vanuit z´n eigen innerlijke kracht zin aan z´n leven te geven; daar speelden het kader van godsdienst en allerhande maatschappijvormen op in. Alhoewel de wereld de dag van vandaag, begin 21ste eeuw technologisch zo ontwikkeld is, slaagt de huidige maatschappijvorm, het kapitalisme, er niet in van allerhande vormen van slavernij en feodaliteit op te heffen. Werkloosheid, armoede, gewapende konflikten, milieubedreiging, honger en overproductie duren voort.

Alhoewel een creatief leven waarin de mens de ware betekenis van zijn bewustzijn kan ontdekken, nu reeds mogelijk is voor sommigen, zullen er toch positieve ontwikkelingsinstrumenten moeten worden gebouwd, omgebouwd, of moeten worden vervangen...wil de mensheid globaal gunstig verder evolueren. Ook deze ontwikkeling ligt reeds vast, we moeten er alleen nog dagelijks richting aan geven. We moeten af van waan en korter bij de echte bedoeling der dingen komen.
Als je de schepping niet ziet als de natuur die haar bewustzijn via haar biologie wil ontwikkelen, zet je de poort open voor de beperkende visie van ´godsdiensten´ .

De waarheid is, dat auto's door ons ontwikkeld werden en dat het oer bewustzijn, de natuur met al z´n atomen en later cellen, virussen...ons geschapen heeft en schept... wij zijn die natuur, dat niet niets of niemand willen zijn en worden. Dit kunnen aanvoelen is nodig om met kracht in de realiteit van het nu te kunnen leven en werken. Ander voorbeeld op sociaal vlak, een fabriek sluit niet zozeer omdat er genoeg van iets geproduceerd is, maar meer om speculatieve redenen.

Ook op het terrein van onze privélevens zijn er nog vele wanen rijp om op een andere manier begrepen te worden. De rechte, ´onberispelijke´ levenslijn, van geboorte tot dood, bestaat niet . De gebeurtenissen in ons leven zijn het gevolg van een groeiproces met eigen, aan het wezen aangepaste tegenstellingen en wetmatigheden.

7.Wie we waren----------^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

Laat ons nog niet zozeer schrijven over de wegen naar de dood die de geschiedenis van de verdeling der rijkdom ons al heeft ingejaagd. Laat ons het eerst vooral hebben over het nieuwe leven dat daar telkens is uit voortgekomen...maar dat veelal werd vertrapt, afgeleid, in verwarring gebracht of omgekocht... vooraleer het tot bloei kon komen.
Laat ons eerst even stil staan bij de geschiedenis van alle mogelijke evolutie die achter ons ligt en toch ook nu nog ergens deel van ons uitmaakt...belangrijk om doen, want niet alleen de politiek, maar ook de filosofie en de godsdiensten worden tegen ons werkers gebruikt...alsof wij als 'materidealisten' geen 'geestelijke' visie zouden hebben :

de reis naar bewustzijn : eerst waren we de aparte atoom- noten van het komend kosmoslied; op de toonbalk van de ruimte

Eerst waren we de energie van alle chemische elementen afzonderlijk, gecombineerd met de wetten van de fysieke krachten. Eerst waren we dus FYSISCHE DRUK in alle te KLEINE CHEMIEVOLLE RUIMTEN die explodeerden. Een ruimte die ontploft, GROEIT, deint uit.

Toen waren we *SAMENVOEGING VAN ATOMEN* tot
moleculen er was alleen de niet-lege ruimte en wij ,atomen en molekulen, we wilden groeien en klitten tezamen tot planeten.
We waren zowel mineraal als water en lucht, als het vuur van het mikro -en makro licht als elektriciteit en geluids-en andere Golven...straling.

Ons mineralenbewustzijn werd weer te DRUK, we erodeerden en verwerden voor een deel tot vruchtbare grond.

De grote ronde gouden steen, scheen heet over de aarde heen en verwekte de AFKOELING en het water, via een spel van niet tot steen gebonden atomen in de gassenether ...het water als schemerzone tussen de aarde en de lucht, terwijl het licht toekeek. Fysica en chemie, mannelijk en vrouwelijk, het elektrische - en + in alles onevenwichtig of evenwichtig aanwezig...hadden de oer regels voor het ontstaan van Biologisch Leven ontworpen.

Van toen af aan werden al die *elementen* en *wetten* personages in weer een nieuwe stap naar een anderssoortig bewustzijn... .
We werden CEL ...en ontdekten dat we DELEN moesten om te OVERLEVEN. Weer was er DRUK in ons...en we lieten ons ook op dit nieuwe nivoo...graag exploderen.

Na veel oefening werden we een aantal eenvoudige, doorzichtige of groene organismen, te land of in het water.
Te land, v e r a n k e r d in de aarde, op reis van plant naar boom...in de zee, vooral
d o b b e r e n d.

Het dobberende, het schipperende, het wisselvallige, het onzekere van het leven in het water, zou de baarmoeder van het 'LEVEN MET OGEN' worden.

Een cel en cellenorganismen, hadden al *zuurstofomzetting, voedselverwerking en afscheiding,* maar o g e n nog niet.

Het bewustzijn van het VRIJE, dobberende, nieuwe leven in het Water (in de Mater), verlangde naar het zekere, in de aarde etende ,*tastende* bestaan der planten…en zocht naar ogen om te zien. Weer kwam er druk en verlangde het mannelijke naar verankering met het vrouwelijke.
De + en - van water en aarde verlangden naar mekaar.
Een antwoord zou dra komen… "'t hing in de lucht."

De *beweging* kreeg een r i c h t i n g in de zee, een richting die staartsvingewijs heen en weer en terug ging, om in het midden te blijven staan en dan weer een nieuwe richting in te slaan. De eerste gerichte beweging in het water noemde VIS

De eerste drang naar boven, noemde KIEM

De eerste hang naar licht, noemde BLOEM

Het eerste resultaat in de lucht, VRUCHT

Het visbewustzijn vertaalde zich in cellen die gevoelig waren voor licht…de evolutie naar het eerste oog en het eerste paar ogen zette in… de beweging en de richting perfectioneerden zich, hun bewustzijn wou aan land, eerst zonder poten. Het spel van veranderen en zich om 't er best aan de omgeving aanpassen, werd geboren uit de drang naar benen, want wortels waren er al : de mutaties naar het gaan en staan toe, schiepen de dimensie landDIER, als uit een drang van bepaalde vissoorten die zich te koudbloedig voelden.

Werd iets te groot , te onaangepast of overbodig, het viel weg…zelfs nieuwe landschappen en klimaten onderbraken ook hun evolutie nooit. Atomen en cellen vernieuwden zich voortdurend in het AL.

Op het allerlaatste van die reis werd ik dus een mensaap…en meer en meer een mens naarmate ik me over geboorte, zijn en hebben…en dood verwonderde. BESCHOUWING en VERWONDERING brachten ook ANGST, want ook DENKEN over tekort en teveel aan voedsel, goederen en zelfs liefde … .
Jaloezie en trots en hebzucht, nijd en egoïsme, ijdelheid, minderwaardigheid, over bezorgdheid ontloken als de tegenpolen van de positieve menselijke deugden …in een wereld opgebouwd door het bewustzijn van cellen, zover verwijderd van de allereerste filosofie van de cel : het delen van overvloed…maar ook het richting kiezen , het functioneren in een geheel en het niet overdadig consumeren, het opdoen van kennis en wijsheid.
Misschien had de enorme taakverdeling binnen een organisme tot zo'n specialisatie van organencellen geleid, dat niemand eigenlijk nog de band met de kollektieve boodschap aanvoelde : *produceren, delen en matig genieten van het 'genoeg'.*

Afzonderlijk bestaan, kon minder en minder, we werden SAMENLEVING, met zoals in een ander lichaam, een geschiedenis van hierarchieën .
Eerst produceerden we net genoeg wat we nodig hadden en deelden. Toen maakten we meer en meer overschotten en vochten erom. De winnaars werden onze leiders in een STAMMENSTRIJD om meer. Stammen werden koninkrijken, met de clerus, adel en burgerij als leiders en managers van een slaven- en herenmaatschappij. Wie een venster op het spirituele wou, werd d'een of d'ander Kerks geleerd, een taal voor diegenen die het echt kontakt met de natuur en hun eigen hadden verleerd en wiens organisaties heelder helende teksten verborgen en verboden en de betekenis van woorden verdraaide.
Hun Christus had zowel een broer en een zus als een vriendin als wij. Hun woord 'maagd' betekende oorspronkelijke iemand die niet alleen met uiterlijke ,maar ook met innerlijke dingen bezig is.

Alles had zijn nut, want bleef verandering en vooruitgang dienen : er moest geslaafd, gebeuld, gebeden en gevochten worden, want het kapitalisme ging de wereld ekonomisch aan mekaar smeden… en in iedereen de droom om steenrijk te worden wakker maken; want dan kon je eerst leven.

De hierarchieën werden ingewikkelder en de STAAT het instrument om als heersende klasse aan de macht te blijven.

We waren jager, boer, slaaf, ambachtsman, bedrijfsleider, proleet, ambtenaar.

We waren ruiler, handelaar, fabriekseigenaar, anonieme aandeelhouder, uitbuiter, speculant.

We hadden innerlijke problemen, familieruzies en burentwisten, maar ook stammengevechten, adellijke veldslagen en imperialistische staatsoorlogen…met vele emotionele, religieuze ,nationalistische of socio- economische redenen, maar op politiek vlak altijd met KLASSEbelangen als alibi.

We waren opperhoofd, stalknecht, ridder, soldaat en generaal…en veel te weinig militant voor de werkende klassen.

We waren dorpsoudste, tovenaar, priester en uiteindelijk
Onze Eigen Tempel en Genezer te midden Anderen.
Onze eigen innerlijk observator. Ons eigen naar buiten kijkend
Bewustzijn.

We waren tollenaar, torenwachter, ambtenaar, douanier…en wanneer worden we grenzeloos ?
Wanneer de echte wereldvrede…wanneer een groot deel van de ekonomie van iedereen zijn zal…en wij wijze en solidaire mensen.

We waren clerus, adel, burgerij, burgerlijk democraat of syndicalist in al die bonte kleuren van die schijnbaar ongenaakbare burgerlijke partijen.

We lieten ons opdelen in fascisten en antifascisten , in links-burgerlijke en rechts-burgerlijke partijen en zo konden telkens de burgerlijk democratische oorlogen om het mees tmeedogenloze imperialisme aan de macht te brengen, blijven voortduren, tussen alle mist over vrede en verkiezingen door.

Al die oude vormen dienen het oude; het is tijd voor een collectief alternatief, want iedereen heeft het recht en de plicht om in de beste voorwaarden aan alles deelachtig te zijn.

Om deze verre reis zonder einde af te ronden nog dit :

7 kleuren en de kracht van intens innerlijk licht
…de lichtatomen stralen ze ons.
7 dagen en de weelde van tijdloosheid
…de beweging der planeten schenkt ze ons
7 klanken en het comfort van de stilte
…tonen ons telkens weer een andere expressie
7 kunsten en het orgasme van het scheppen
…gebracht door artiesten in zielelijf en materie

7 chakra's versmelten in het hart
...in 't bijzijn van de liefde en de intuitie
5 zintuigen brengen het zien, het horen , het ruiken, het smaken, het tasten korterbij; het zesde inwendige zintuig laat ons gloeden en piijnen aanvoelen, het zevende zintuig, het zintuig van het innerlijke geestesleven dat belichten, berichten en richten wil.
Hoogachtend : DE BEWUSTZIJNSENERGIE DIE WE VANUIT ONS KOLLEKTIEVE VERLEDEN ONDER ANDERE VIA DE VORIGE GENERATIES HEBBEN MEEGEKREGEN,
Strevend naar meer kwaliteit.

8.NU

Elke situatie die zich in het 'nu' bevindt bevat een betekenis die het dichtst bij de realitieit staat. De realiteit echter, is een enorm complex gegeven dat ik al op veel manieren proberen beschrijven heb...en om soms ondoorgrondelijke redenen met het verleden verbonden is. Vertrekkend vanuit het verleden probeerde ik op een aantal verschillende literaire manieren, praktisch en theoretisch aan te tonen vanwaar de menselijke geest vandaan kwam en hoe hij zich probeert te ontwikkelen, persoonlijk zowel als collektief. Welke fasen de collektieve evolutie van de mensheid ook nog doormoet, één vraag blijft open, een vraag die ieder van ons in zijn innerlijke communikatie met zichzelf dient te beantwoorden : "welke is de rol die mij in het geheel van wat het leven te bieden heeft, is toebedeeld " ? Hoe meer mensen de verantwoordelijkheden die deze vraag oproept,begijpen... des te beter onze collektieve toekomst.

In wat volgt zal ik die vraag voor m'n eigen proberen vertalen. Als ik me soms hard en cynisch zal uitlaten is dat omdat er grenzen zijn aan begrip hebben voor het veelal te passieve leven dat verschillende maatschappelijke groepen en ook wijzelf ons eigen opdringen. Om de wereld een betere plaats te maken, moet je de rol van het geld en de politiek veranderen. Of dit lukt, hangt niet alleen af van ons inzicht in de rode draad in de geschiedenis of van onze bekwaamheid ons te organiseren...maar ook van onze innerlijke wereld ...zijn we reeds emotioneel sterk genoeg om ons deel van het werk te doen...zonder de discipline die ons door onze al of niet anonieme werkgevers opgelegd wordt ? Nee . Wat niet wil zeggen dat er geen ander systeem buiten geld en burgerlijk parlement mogelijk zou zijn . Maar moeten we niet eerst ook snappen wat de zin van het leven in z'n geheel genomen is ? Aan de ene kant een reis van armoede naar welvaart en aan de andere kant een bewustzijn dat meer in het teken van de ontwikkeling van de eigen sterkte van de ziel staat .

Het is niet de bedoeling van 't leven om je te pletter te werken aan de kadans van een syseem dat in vraag zou moeten worden gesteld.
Het is niet de bedoeling om onze persoonlijke relaties in haatspelletjes te laten verworden. Met inzicht en begrip en weten wat je zelf wil kan je veel oplossen.
Het is niet de bedoeling van innerlijk een soort machinaal leven te leiden ; we moeten onze innerlijke stem leren begrijpen.
Waarom ? Soms zal je overvloedig weten waarom ; andere keren totaal niet meer hoe je van de ene naar de andere situatie geleid wordt of nog in kringetjes moet draaien tot de volgende doorbraak.

Is ons leven niet een gezamenlijk iets en kan je je leven alleen maar plannen in funktie van hoever diegenen rond je met hun ontwikkeling staan ?
Ik heb de vraag gesteld ; zal ik in wat er de volgende dagen met m'n leefwereld gebeurd ; de antwoorden krijgen ?

9.HET POSITIEVE DAT HET NEGATIEVE NIET VOEDEN MAG

IN DEN BEGINNE WAS ER DE RUWE ONBEWUSTE ENERGIE
ALLES WAS ENERGIE/ALLES IS ENERGIE/ALLES WORDT ENERGIE
ENERGIE IS ER OMDAT IETS ZONDER VORM EN INHOUD NIET KAN
MATERIE WERD GESCHAPEN DANKZIJ HET SPEL VAN + EN -
HET BIOLOGISCHE LEVEN WERD VERWEKT DOOR DE MATERIE
HET EMOTIONELE LEVEN ONLOSMAKELIJK één MET DE BIOLOGIE
HET SPIRITUELE, RESULTAAT VAN DE DRIE VORIGE PERSONAGES

HET SPIRITUELE =
=IN OORSPRONG DUS HET BEWUSTZIJN VAN DE MATERIE ZELF
=DE GENETISCH VERTAKTE DOORGEGEVEN EMOTIONELE ENERGIE
= LICHTENERGIE, GEBOUWD OP GELOOF IN DE KERN, POSIT.KRACHT
=EEUWIG ONLOSMAKELIJK; IS BRUG, IS OP z'n STERKST...
NIET MEER GEBONDEN...
=BEWUST GEWORDEN OORSPRONKELIJKE ENERGIE

NEGATIEVE EMOTIES ZIJN VOORBESTEMD ZICHZELF OM TE POLEN
IN DIT PROCES PROBEREN ZE HET POSITIEVE UIT TE BUITEN
IN PLAATS VAN ZICH OP EIGEN KRACHT VH NEGATIEVE TE ONTDOEN
VANUIT EEN ONVERSCHILLIG EVENWICHT KAN 't POSITEVE WEERSTAAN ALS HET ZIJN POSITIEVE KRACHT IN DE RICHTING VAN HET NEGATIEVE STUURT. ZONIET VERSTERKT HET NEGATIEVE ZICH
TOTDAAR DE THEORIE.

IN DE PRAKTIJK IS HET POSITIEVE OOK MEELEVEND, BEHULPZAAM
MAAR 'T IS EEN KLEINE STAP VAN MEELEVEND NAAR MEELIJDEND
...en DAN BEGINT DE SPIRAAL NAAR BENEDEN,
WAARUIT HET POSITIEVE ZO ZELDEN VERSTERKT KOMT
HET POSITIEVE MOET ZICH POSITIONEREN; zijn doel voor ogen houden...
WANT HET NEGATIEVE WEET NOG NIET OVER WELK DOEL HET GAAT

HET ZOEKEN NAAR VOEDSEL LEIDDE TOT SAMENWERKING
SAMENWERKING LEIDDE OOK TOT UITBUITING EN ECONOMIE.
UITBUITING ALS NEGATIEVE EMOTIE EN ECONOMIE ALS POSITIEVE...
WERKTEN SAMEN IN DE RICHTING VAN ONTWIKKELING.
DIE ONTWIKKELING OP HAAR HOOGTEPUNT MOET ZICH NU...
VAN DIE UITBUITING WEER ONTDOEN..OM DE MISERIE TE STOPPEN.
ALS DE VERONTWAARDIGING OM HET ONRECHT ZICH NIET IN DADEN
...EN ORGANISATIE OMZET...KAN DIT NIET.
WIJ HOUDEN AAN ONZE VOORDELEN VAST EN DURVEN DE GROTE
HEBZUCHTIGEN DIE DE ECONOMIE IN HANDEN HEBBEN NIET IN
VRAAG STELLEN...WIJ BLIJVEN HET NEGATIEVE VOEDEN.
HEBZUCHT LEIDDE TOT POLITIEKE ORGANISATIE...
VERWEER ERTEGEN OOK
IEDERE KEER HET VERWEER TOEGAF AAN DE HEBZUCHT
WERD DE ORGANISATIE ERVAN VERPLETTERD OF ONTAARDE...
WERDEN DE OORLOGEN EN DE COLLABORATIE MET DE HEBZUCHT voorbereid
ZOALS OOK ONS DAGELIJKSE LEVEN DAT VAN IN DE NACHT AL WORDT
WORDT JEZELF

10.Het oorspronkelijke in ons

Als je er vanuit gaat dat er voor elk gevolg een oorzaak bestaat, een standpunt waaruit de logica geboren werd; dan kan je jezelf ook afvragen welke ontstaansoorzaak de allerkleinste deeltjes in de materie gehad hebben.
Je kan dan bijvoorbeeld veronderstellen dat er een oerenergie moet zijn die die allerkleinste bouwstenen moet hebben voortgebracht...en je kan altijd blijven doorvragen 'wat was er dan voor die oer energie..'? .enz.... Als het antwoord louter en alleen in de fysica ligt, zal het gevraag nooit ophouden en het antwoord altijd worden uitgesteld.
Net zoals je het kleinste deel van de materie wetenschappelijk kan zoeken, kan je ook binnen je eigen naar het warmste binnenste van je wezen zoeken : dat gevoel van goedheid binnen jezelf, van liefde en niet van haat ; zou niet alles van daaruit ontstaan en bij het 'vergaan' er weer in opgaan...en op welke manier kan dat gevoel weer in anderen opstaan ?

Vanwaar komt dan de haat ? Vooreerst, is het goede; niet in zijn symbolische, maar stoffelijke betekenis misschien hetgeen aan de big-bang voorafging, het benaderen van NUL , een leeg volume dat niet kan bestaan en ontplofte en zich samen met de materie door het zich vormende heelal verspreidde ? Onze niet opgeloste negatieve
emoties, voor een deel genetisch erfgoed, voor een deel opvoeding en maatschappij, gekoppeld aan onze inbreng; zijn materie die nog niet 'gepolijst' is.

Als die bron van de oorsprong van alles; ook de natuur; de liefde is; probeert die bron dan ook niet zijn schepping te plannen en te dirigeren; zodanig dat wanneer we de geschiedenis van de mensheid of ons persoonlijke leven zelfs overschouwen; we toch moeten toegeven dat er veel symbolische boodschappen achter verborgen gaan ? Natuurlijk, het goede ondervindt tegenstand in deze grof stoffelijkere wereld...maar is het overwinnen van die weerstand niet de opgave en de uiteindelijke zin van dit leven ?

Voor ik insliep, zat ik met een vraag waarvan ik stiekem hoopte dat het antwoord mij via interpretatie van droombeelden duidelijker zou worden. Ik vroeg me af waar iemand die maar een achttal weken oud embryo is kunnen worden, zich nu bevond. Ik droomde van m'n vader die stervende was en die in een laatste helder moment aan z'n broer vroeg of hij hem niet moest meenemen naar waar hij ging.
Zo van " ' t is mooi geweest, laat ons nu maar echt op pensioen gaan ".
Ik wist 's morgens voor ik dit schreef de droom nog wel; maar de vraagstelling errond; was ik vergeten. De vraag kwam terug terwijl ik dit stuk schreef, en beantwoordt tevens de vraag naar het leven na de dood : terug naar het oorspronkelijke, naar de bron.
In hoeverre die bron iets individueels of kollektief is, kan niemand zeggen.
In hoeverre kunnen wij mensen ingrijpen in iets wat op onze weg ligt ? Soms wijzen we de dingen die op onze weg liggen af en maken er een bocht omheen, maar kunnen we ze ontwijken zonder onszelf te schaden ? Doen de dingen die ons moeten overkomen zich dan niet in andere omstandigheden met andere mensen voor ? Is niet datgene waar we schrik voor hebben onze ware uitdaging ?

Het goede als 'oorspronkelijke bron' is dus ook materie; maar met wetten die haast zoals symboliek of inspiratie of intuitie of zo zijn. Eeuwig, want elektronen zijn niet afbreekbaar. Energie verdwijnt niet , maar verandert van vorm.

In welke richting gaat de geschiedenis van de mensheid op psychologisch, economisch, filosofisch, sociaal en politiek gebied evolueren...en hoe ? Technologisch is haast alles mogelijk geworden; politiek hinken we achterop. In de welvarendste delen van de wereld verstikt die welvaart (net zoals armoede dat kan) onze culturele weerbaarheid. Op steeds stijgender wijze verbrassen diegenen die ons zogezegd vertegenwoordigen de middelen nodig voor de uitroeiing van armoede en oorlog en voor het behoud van een gezond leefmilieu.
De bedoeling van de geschiedenis is een tijdperk te scheppen waar eenieder de kans heeft van zich met zinnige dingen bezig te houden : nuttige productie, kunsten, wetenschappen, dienstverlening... . Bewust ingrijpen in de geschiedenis wordt meer en meer een noodzaak. Blindelings de discipline die het grootkapitaal ons oplegt blijven volgen, wordt een drugprincipe dat ons...op welke termijn(?) zuur kan opbreken.

11.Waarom nog schrijven ?

Ik laad m'n gsm op en de biep verzekert me dat al de elektrodraden in m'n huis nog altijd met de bron verbonden zijn. Ben ik eigenlijk nog wel wel goed met de bron van alle energie verbonden ? Zijn mijn mogelijke oorzaken van kortsluiting weggenomen ?
Ik denk van wel, want sinds een paar dagen ervaar ik een zalige rust in m'n eigen.
Een onverschillig evenwicht. Ik probeer me door niets of niemand uit m'n evenwicht te laten brengen. De duizenden draden tussen mij en de wereld mogen mekaar alleen daar raken waar ze geen kortsluiting kunnen opleveren. Je zou die draden ook

gewoon kunnen doorknippen en alleen nog afhankelijk zijn van de rechtstreekse verbinding met de bron. De bron zelf blijft echter ook zijn andere klanten van stroom voorzien en knipt alleen als het niet anders meer kan...en ik, ik kan niet anders doen dan wat de bron doet, want eigenlijk lijken we op mekaar. Hij is een soort eeuwig 'mij' die alleen heel goed in mij afdalen kan, als ik me goed voel; hoe minder weerstand ik tegen hem heb, hoe meer elektriciteit dat er door me stromen kan, net als bij de natuurwet van Ohm himself.
Het leven van Ohm, ten dienste van de wetten van het 'hoe' van het stromen.
Mijn leven, ten dienste van het 'waarom' van de stroom.

Door alles kan je elekriciteit laten gaan. Zo vertelde ook de telefoonstoringslichter leraar die ons wat elementaire dingen over elektriciteit bijbracht. Alles en iedereen heeft ook een bepaalde weerstand. Hoe lager je weerstand, hoe meer elektriciteit er door je kan. Ik interpreteerde dat laatste als 'hoe gevoeliger je bent'. Dat kwam zo. De leraar had de weerstand van een melkfles en een paar andere objecten gemeten, toen hij met de subjecten, zijn twaalf leerlingen begon. Ik noteerde de resultaten. Er waren er een zestal tamelijk hoge en een zestal met een tamelijk lage, waarvan ikzelf de laagste waarde had. Gewoon gevoeliger voor bepaalde observaties die voor de rationelen meer zogezegd maar 'detail' waren.
Nu was het me voordien al opgevallen dat er een zestal onder ons eerder tot de overwegend linkerhersenhelft gebruikers en een zestal meer rechterhersenhelft gebruikers waren. De eerste groep was beter in wiskunde, de andere hield meer van literatuur en menswetenschappen. De meer rationelen waren minder 'mals' dan de meer 'intuitieven'. De intuitieven trokken zich meer dan goed voor hen was het lot van de lijdende mens aan, de rationelen zorgden er wel voor dat ze hun eigen broek niet zouden scheuren. Intuitieven en rationelen zijn zowel onder mannen als vrouwen te vinden. Soms geeft de ene groep er bij momenten of tijdelijk de voorkeur aan hun andere kant te laten overwegen. Aantrekking en afstoting op z'n subtielst.

De levensingesteldheid van de overwegend rationelen was er één van vasthouden aan de zekerheden die het leven te bieden heeft : geld en bezit, geloof in alles wat bewijsbaar was. Je had een gamma tussen gematigd rationelen en fanatiek rationelen, net zoals je dezelfde indeling bij de intuitieven had. In hun eerlijke momenten ontdekte ik dat beide groepen wel iets meer de andere groep wilde zijn.

Als schrijver kom je, nadat je alle mogelijke literaire disciplines hebt beoefend, tot de vaststelling dat je eigenlijk het meest de realiteit kunt benaderen op het moment van de beleving zelf. Eigenlijk kan je het meest diepmenselijke boek niet schrijven, want dan zou het moeten gaan over jezelf en de mensen die je zelf kent...en ons leven is nu eenmaal ons leven...te zeer in van alles vertakt en aan wortels trekken doet alleen een boom precies geen pijn. We willen het om bepaalde redenen niet in de diepte delen met mekaar...de kleine dingen van dag tot dag zijn al voldoende.
Je kan tot in detail een heel hoofdstuk schrijven over je honden die uitgebroken zijn en die in de geburen op kippenjacht geweest zijn, maar één zin uit het dagelijkse leven is al subliem genoeg; een broer die voor een andere broer een bericht neerpent : 'Stephen, spring je fiets maar op, de honden hebben bij Mit zes kiekens doodgebeten".
Realiteit is altijd beter dan roman.

Toch wil ik via m'n schrijven nog een aantal dingen meegeven. Ze passen ieder voor zich in één van de drie schuiven van de kast van het leven.

De eerste schuif : waar komt het leven vandaan en is het biologische leven eindig ? Ik kon deze vraag enerzijds via de wetenschappen beantwoorden en als je dat wil doen, dan zul je voelen welk een krachten de eerste cel in mekaar staken en verbaast zijn over hoe het mogelijk was dat al het andere gebeurde. Dan ontdek je ook dat vóór de deling van cellen als voortplantingsorganisme en vóór de uitvinding van de twee sexen er nog een andere soort voortplanting moet zijn geweest , (zie 'er was dus toch leven na de dood')

De tweede schuif : de geschiedenis van de stoffelijke instandhouding van maatschappijen, of het sociale en politieke. Ga eens langs een niet verharde, hellende landweg zitten als het geregend heeft en kijk naar het bergachtige landschap met de veelkleurige toppen en keien onder je voeten waartussen de mieren op de droge rivierbedding met hun overleven bezig zijn. Onze huidige manier van tegen politiek aan te kijken als 'toevallige' passieve getuigen, gaat die blijven duren ? Hoe kunnen we armoede en oorlog de wereld uithelpen ?

De derde schuif : hoe zitten we psychologisch in mekaar ? Waarom is de man-vrouw verhouding niet altijd even makkellijk...om het zacht uit te drukken ?

12. ***<u>het heden is de proefbuis waarin het verleden de toekomst baart</u>***

Het verleden is de grondstof van 'zijn' en 'zal zijn', het heden de bewerker...de toekomst een voortdurend nieuw bewerkt verleden en heden.

Alles is steeds op weg naar beleefd en uitgesproken te worden. De natuur werkt al oneindig aan een systeem van reproductie en steeds fijner communicatie ...en niet alleen zakelijke communicatie. Mensen leren geleidelijk verwoorden wie ze zijn en wat ze met mekaar hebben...maar er is nog veel werk aan de winkel.
Het systeem werkt zelfs zonder woorden en heeft vele nevenuitdrukkingsvormen en hopelijk tijdelijke tekortkomingen. Een slijk door ploeterend varken of gewoon een tevreden kip drukken op hun niveau iets uit van het alles.

Militairen die tegen hun zin op missie vertrekken en het niet met hun bazen eens zijn omdat ze het nut van de opdracht niet inzien, zijn onderdeel van het hele probleem...want het zijn zij die vertrekken en de miserie achteraf mogelijk maken.
De uitdrukking van een dergelijke houding wordt nog erger in een tijd waar men weer als vanouds aanvalt zonder eigenlijk aangevallen te worden.
Onze politiekers drukken voor een deel uit dat ze geen politiekers maar boekhouders zonder visie zijn.

Alles is uitdrukking en beleving...het zwaarste zakt naar de bodem van de vijver, zodat het water bij momenten toch helder is. Laat op de bodem liggen wat er ligt, niet meer in ploeteren. Doorgaan naar het licht en de beleving toe, vanuit graag te leven, graag te zien, letterlijk en figuurlijk, graag te zien. Op zo'n momenten kunnen we bijvoorbeeld schrijven. De muze is dan sterker dan de amuse.

Op een kaartje voor een kind dat geboren is, schrijf je niet 'welkom, kom je littekens maar verzamelen'. Daarom, moet je elke dag opnieuw weer positief in het leven staan.
Je verwonderen over alles en nog wat...over dromen bijvoorbeeld.
Dromen. Ik besloot de bus naar het werk te nemen. Elk halfuur was er een bus naar de stad waar ik moest zijn, in plaats van een paar 's morgens en 's avonds. Tot mijn verbazing reed de bus niet naar het werk, maar op een brede stroom ergens in Engeland in plaats van in België. Onderweg kwamen we een boot tegen die ons bijna ramde. We kwamen echter goed aan. Het volgend

ogenblik zat ik in een café in London en raakte de wang van de eigenares aan, ze had kanker en terwijl ik de energie in haar hand en op haar wang voelde, besefte ik dat ik dit moest onthouden, om in de toekomst nog zo'n diagnoses te kunnen stellen. Ondertussen is de ochtendmist over het met fruit bezwangerde dorpslandschap opgetrokken, eveneens de rest van m'n dromen dat zijn.
Knip-en plakwerk van de geest over de dag. Freudiaans...? Blijf verwonderd.

13.LEREN DOOR UITWISSELING

Uitgangspunt 1. In hoeverre kunnen iemands gedachten iemands leven determineren ?

Neem persoon XY Gelukkige jeugd, houdt van buitenwerk, wil eigenlijk fruit kweken en biologisch verantwoord beesten houden, maar heeft nog veel in zich. Vanwaar dat meer komt, laten we voorlopig in het midden. Wil eigenlijk een landbouw technische scholing volgen, maar de patriarch in het familiebedrijf duwt hem in de richting van economische wetenschappen en 'handel'. Voelde aan dat daar veel overbodig gezever kwam bij kijken...en buisde, omdat hij er geen aandacht kon op houden tijdens de lessen, voor handelsrecht en boekhouden...zo kon hij menswetenschappen gaan studeren. Dan het leger, een job als camioneur in het familiebedrijf met een vrachtwagen naar Duitsland, zag hij wel zitten, maar vanwege een bepaald soort kleurenblindheid, mocht hij dat in 't leger niet behalen. Iedere keer uit koers geduwd in een andere richting. Het familiebedrijf telde buiten de patriarch en zijn broer nog twee andere kinderen die erin werkten en zo zocht XY ander werk wegens macro economische omstandigheden...en ook omdat vrouwen vandaag veel minder hardwerkende zelfstandigen willen zijn.

Hij was gewoon van fysiek hard te werken en verveelde zich in de burocratie van zijn bedrijf, dus als hij z'n werk de dagen van zijn klaar had, bestudeerde hij dingen in z'n eigen interessewereld.

Hij wilde zijn eigen begonnen famillie bij mekaar houden en dat lukte d' eerste twaalf jaar goed zonder ruzie...maar waar hij mee bezig was...als een soort ongediplomeerd advocaat van de werkende klasse en zijn gefilosofeer en geschrijf...daar lag zijn omgeving niet van wakker. Wie was er nu toch geïnteresseerd in een andere vorm van samenlevingsbeheer om de speculatie en de oorlog en armoede te nekken ? Wat de mensen wel interesseerden was 'scheidingen' en zo...dat maakt hen allemaal curieus, niet de honger en de oorlog in de wereld...dus deden 'de mensen' en z'n 'ex' XX ' door hun eigen achtergronden zijn activiteitenveld opschuiven in de richting van de psychologie.

Op de uitvaart van een collega, gebeurde er iets speciaals met XY.
Een magnetisch raadsel waar hij meer wou over weten, weer studeren en interpreteren en analyseren zonder de absolute waarheid willen te verkondigen en net zoals in de politiek, één van de mekaar vaak bestrijdende meningen te willen volgen. Weer mensen gelezen en ontmoet die inzichten bijbrachten en mede zijn gedachten verrijkten.

GEDACHTEN HEB JE DUS NIET ALLEEN EIGENLIJK, een mening kan je wel naar verloop van tijd distilleren en er je eigenheid inleggen. Is het niet van dat punt af dat je eigenlijke plannen ontkiemen kunnen...en dat het uitgangspunt 'in hoeverre kunnen iemands gedachten iemands leven determineren' pas echt waar wordt. Als het axioma dat in vorige zin vervat ligt, waar is...in hoeverre is het dan waar dat ieders leven eigenlijk op voorhand vast ligt, zolang je niet op het punt van je eigen allesomvattende mening aanbeland ? Waarschijnlijk is de waarheid dat wat je denkt en schrijft en zegt bijna onlosmakelijk verbonden met de evolutie van de rest van de nadenkende en niet-nadenkende mensheid.
In dat geval is er altijd nog wel een beetje hoop naar de toekomst toe.

uitgangstpunt 2

Ik wil het over de volgende vraag hebben : 'in hoeverre kan ik en kunnen ook anderen met mij, op basis van doorzetting en karakter hun leven en dat van anderen positief veranderen ' ? Zijn daar eerst maatschappelijke structuurveranderingen voor nodig of moeten we eerst zicht krijgen op onze emotionele problemen. Of loopt het proces in beide richtingen tegelijk ?
http://hetvoortijdigtestament.skynetblogs.be is er dagelijks mee bezig.

uitgangspunt 3

bondige schets der leiddraden ener mensenziel

Is er een kracht die evenveel of meer bewustzijn heeft dan wij...en die heel die weg van atoom tot cel en mens niet heeft moeten afleggen om dat bewustzijn te verkrijgen ?
Waarom is er nog geen samenlevingsmodel zonder oorlog en armoede enzomeer ?
Hoe komt het dat de uitkomst van iets altijd op voorhand lijkt vast te liggen ?
Waarom is de relatie tussen mannen en vrouwen soms meer problematisch vanaf een bepaald punt na het punt waarin vriendschap en liefde met de seksuele beleving ervan aangevuld worden ? God, geschiedenis, geld, gebeurtenissen, genot.
De mens heeft het er moeilijk mee.

Wat ik er nu van weet, en op het internet gepubliceerd heb, weet ik niet alleen uit geschriften vanuit verschillende invalshoeken, maar ook door me in het soms helse van de praktijk van het dagelijkse leven te wagen.
Ik wou antwoorden en ze kwamen, soms zelfs via wegen die ik logischerwijze niet zou bewandeld hebben. Voor iedereen staan er een aantal gelijkaardige dingen op het menu van het leven. Wat je voorgeschoteld krijgt is voor een deel wat je besteld...en te vaak zitten er teveel zware resten van vroeger bij...dit vroeger is dan een mengsel van onze individuele emotionele leefwereld en onze collectieve geschiedenis. Meer bestellen dan je aankunt, is dom...maar zo moet het soms zijn, want anders raak je niet slimmer. Ik wist niet dat deze gedachten, zonder dat ik ze toen als kind, zo kon vertalen; in feite het hoofdmotief van mijn leven zou worden. Als kind wilde ik het 'goede' doen, het was evident dat je mee hielp planten, bemesten, snoeien, plukken, bewaren, verhandelen en zo veel meer verder. Ik had met niemand ruzie en kon met iedereen om en was een nieuwsgierig kind. Wat gebeurde er als je stierf ? Adam en Eva, was dat wel waar ?
Die verhalen over die Christus die veel te goed was waren wel inspirerend, maar zonder die verhalen was me misschien een hoop leed bespaard gebleven en had ik me veel terughoudender tegenover de lijdende mens opgesteld. Ik heb eigenlijk altijd al geloofd dat ik uit mijn eigen wist wat goed en slecht was, dat ik daar; alhoewel ze natuurlijk nut heeft , geen school voor vandoen had. Onderwijs heb je nodig, maar de interpretatie van de filosofie achter het leven laat je best niet over aan scholen alleen en zeker niet aan kerken. Op dit punt van deze tekst, zou het handig zijn om mijn boek VOEDSEL VOOR DE GEEST helemaal gelezen te hebben. Tenminste als je een mens bent die nog geïnteresseerd is in filosofie, geschiedenis, samenleving, psychologie. Als je nog de moeite wil doen om al die zaken via essays, poëzie, citaten, proza en uitleg te willen begrijpen tenminste.
Indien je nog geen mens geworden bent die zijn kop in het zand steekt en jammert over alles en zegt dat niks zin heeft en dat je toch nergens iets kan aan doen...dan vindt je een deel van de antwoorden die ik zocht op

http://deblogfilosooftheblogphilosopher.skynetblogs.be
Dus zoals gezegd, ging ik zelf op zoek naar antwoorden . Ik trachtte iedereen en alles te begrijpen, maar werd er zelf weinig om begrepen.
uitgangspunt 4
het voorspelbare van een levensloop
Wat moet gebeuren gebeurt. Zoals een ster eens door onhoudbare druk ontploft, zo is ook het leven voor een groot stuk gebonden aan de mogelijkheden die het biedt.
Die mogelijkheden zijn dan weer verbonden aan zoveel toestanden en levens van andere mensen dat er in tijd en ruimte altijd maar één ding tegelijk mogelijk is, namelijk datgene wat op een bepaalde dag of een bepaald moment gebeurt.
uitgangspunt 5
inleiding
In een poging de mensheid, waaronder mezelf, nog meer bij te brengen over zichzelf en de zin van zijn bestaan, zal ik proberen een diepere benadering van het psychologische leven de dag van vandaag in kaart te brengen. Ik ga proberen hetgeen ik reeds begon, verder uit te werken.
Zoals alle grote vernieuwers verstaan in 't begin weinigen waar je mee bezig bent.
Aan mij om te blijven bewijzen dat er meer achter het leven zit dan we vermoeden.
Ditmaal ga ik niet vertrekken met eerst een filosofische uitleg over het go(e)dheidsbeginsel en het ontstaan van het leven, de atomen en de moleculen, de eerste cellen en de 'intuitie' van de eerste afgestorven cellen die de zich nieuw uit de natuur vormende cellen, leerden van zich te delen en alzo de seks deden ontstaan.
Die uitleg was bedoeld voor al diegenen die op een fanatieke manier een uitleg over het leven alleenlijk in de godsdiensten blijven zoeken. Godsdiensten zijn een poging om enerzijds, een deel waardevolle uitgangspunten in een vorm te gieten en anderzijds om de twijfelende en zoekende mens te misleiden en te overheersen. Diegenen die zich laten overheersen, vragen er trouwens gewoon om, op alle gebieden van het leven.
Het overheerst worden, is een stap in de groei; of het nu om de werkende mens of de emotioneel gebonden mens gaat. Omdat niet iedereen in zijn ontwikkeling even ver staat zijn het ook diegenen die die overheersing niet meer nodig hebben die toch ook nog overheerst worden door de anderen. Vandaar dat het moeilijk is om zowel werkloosheid, uitbuiting, armoede, oorlog...als individuele emotionele problemen tussen mensen op te lossen. Alles is zo door het verleden bepaald dat de toekomst soms al lijkt vast te liggen.
De holbewoners moesten wel landbouwgemeenschappen beginnen om te overleven. De eerste stammen konden er niet buiten van zich in grotere structuren te verenigen en later de adel en de clerus als hun leiding te nemen, ze waren niet rijp voor een alternatief, ondanks de vele pogingen in die richting. De 'burgerij' dan , een woord voor die klasse die zich door de ontwikkelende industrie aan het feodale probeerde te ontsnappen, en daarvoor een nieuwe klasse van moderne slaven ontwikkelde...niet de slaven van de adel (pachters, lijfeigenen..); maar de loontrekkers. Op hun beurt ging dat proletariaat zich organiseren om zoveel mogelijk voordelen af te dwingen...maar hun vertegenwoordigers, partijen en vakbonden waren al zo nauw met de superstam 'Staat' verweven dat de macht in de handen van die Staat en de economische machten die die Staat beheersten en beheersen ...bleef...en blijft. Nog altijd is een deel van dat proletariaat zo zot om zich in Irak gaan laten op te blazen. Zot, want ze zijn gebrainwashten die geld nodig hebben.
De volgende stap in de geschiedenis van de mensheid zal er één zijn van gewoon produceren en verdelen in functie van de noden en gewoon administratief in plaats van speculatief met geld omgaan. Ook de burgerlijke manier van verkiezingen organiseren is aan vervanging toe. Omdat we de moed niet hebben om daarmee bezig te zijn, kan dat nog wel tot 2040 duren.
Ook op het persoonlijke vlak ligt de toekomst voor een deel vast. Vanuit een bepaald punt in hun ontwikkeling ontmoeten mensen mensen tot wie ze zich meer of minder aangetrokken voelen; hetzij lichamelijk, hetzij emotioneel, hetzij intellectueel...of een combinatie daarvan. De soorten energie die mensen bezitten bepaald hun aantrekkingskracht zowel tot dezelfde als andere dan hun soort energie. Naargelang het verleden en het levensverloop kan men zich zowel tot gelijke als verschillende soorten menselijke energie aangetrokken voelen. Zelfs de meest oerlijke energie, de seksuele energie, is verschillend naar gelang het soort energie dat je vertegenwoordigt. Terwijl men die periodes vroeger streng door huwelijken afbakende; kwam er de laatste decennia meer een verschuiving naar lossere verhoudingen op gang.
Die lossere verhoudingen zouden geen probleem mogen zijn, ware daar niet de sterke emotionele reacties van derden op het feit dat twee of meer mensen het goed met mekaar kunnen vinden. Het zijn niet alleen de hormonen die dit spel dirigeren.
Er is meer aan de hand. De verhaallijn van de voorouders trekt zich door in de volgende generaties, en wel dusdanig dat er steeds een soort tegenstelling 'in het leven geroepen' wordt, die al van vóór de geboorte van iemand in de twee ouderlichamen tot stand komt. Het punt van de verwekking van de eersteling is nooit hetzelfde als dat van de volgende spruiten. Waarom verschillen we van onze ouders en willen we de dingen anders aanpakken...? Omdat we een nieuwe kombinatie zijn van twee vroegere zelfstandige lichamen die op hun beurt weer enz enz...
We zijn eigenlijk als mensen-en dierenrijk één verbonden geheel dat zich tot in het oneindige verleden doortrekt...en het 'Nu' is slechts een bushalte naar de toekomst toe. Vermits die toekomst ook al voor een stuk vastligt; telt elke dag weer het NU mee; als een verbinding tussen verleden en toekomst. Hoe beter je dit snapt, hoe meer je de toekomst aanvoelen kan.
HOE GROTER JE INTERESSEN EN BEREIDHEID VAN WIE JE BENT ECHT TE WILLEN EN KUNNEN BELEVEN, HOE BETER JE HET NU LEERT STUREN. EMOTIES ZIJN DAAR EEN BELANGRIJKE LEERMEESTERES IN. ZE LEREN ONS DINGEN IN FASEN DIE WE ALLEEN KUNNEN BIJSTUREN ALS WE HET ALLEMAAL ZEKER BEGREPEN HEBBEN EN WETEN WAT WE WILLEN. OP DAT MOMENT KUNNEN WE VANUIT EEN ONVERSCHILLIG EVENWICHT ECHT HANDELEN OF BESLUITEN NIET TE HANDELEN...hetgeen allebei positief uitvallen kan.
WEINIGEN KUNNEN VOOR ANDEREN AANVOELEN WAT NU VOOR HEN EEN POSITIEVE RICHTING KAN ZIJN. In hoeverre zijn we eigenlijk emotioneel 'vrij' van iemand of meerdere mensen (partner, kinderen, collega's) Soms worden onze emoties door het geheel van banden tussen mensen als door een haast onweerstaanbare kracht gebruikt om dingen te doen die je rationeel gezien niet zou doen...en toch blijkt soms achteraf dat je door bepaalde zware uitdagingen te aanvaarden, dat je toch nog dichter bij je groei en levenslijn geraakt bent. Je lichaam zal je wel signaleren wanneer je iets niet meer aankan. In periodes dat we wel degelijk verkeerd bezig zijn (omdat niet alles niet altijd door wilskracht gestuurd worden kan) , zowel als in andere periodes; zal je soms ook geconfronteerd worden met haast symbolische gebeurtenissen die je op bepaalde ontwikkelingen wijzen kunnen. Wat er voorafgaandelijk aan liefdes- verhalen gebeurde blijkt net zo belangrijk als de verhalen zelf...alsof het verleden altijd naar een evenwicht met het heden tracht...en daarvoor soms onze toekomstplannen verkracht. Zoals er in een bepaald geschrift van

iemand al stond :
"des mensens ergste vijanden zullen zijn huisgenoten zijn". Niet één bepaald mens werd hier bedoeld, maar misschien het feit dat dieGENEN waarvan we het meeste houden in feite onze grootste uitdaging zijn. De liefde en zijn vele variaties en combinaties kunnen zowel vreugdevol en genietend als afmattend en vergankelijk tegelijk zijn, maar altijd wordt zowel positieve als negatieve energie gebruikt om een hogere staat van bewustzijn te bereiken...wat dan weer anderen ten goede komt...en in die zin is 'liefde' een oneindige energie. Alle belangrijke dingen in 't leven beginnen en eindigen met een verlies of een ontdekking of herontdekking van iemand of iets, onder welke vorm dan ook.Het is alleen die rustige stem binnen iemand zelf die dat begrijpen kan. In een sterke liefde begrijp je dat met z'n twee of meer zolang bepaalde passies en emoties buiten die liefde de rust niet verstoren komen...of het nodig is dat die rust verstoord wordt.
uitgangspunt 7
De' karma' waarover men het heeft, zie ik meer als een genetisch iets want de enige levens die we voor dit leven geleefd hebben gaan WAARSCHIJNLIJK terug tot onze genetische stambomen in oost- Afrika en vijftien miljard jaar eerder en vroeger tot bij de atomen die moleculen en die dan weer cellen wilden worden enz.. .Het 'buitenaardse ingrijpen' waar men soms over praat zie ik ook alleen zitten in het stof waarvan we gemaakt zijn ...en dat inderdaad uit de kosmos komt.
Probeer het niet allemaal ingewikkelder te maken dan het al is, 'liefde' is misschien wie weet de oorspronkelijke stof, met haar eigen tegenstellingen. Als je alleen al je ouders en grootouders en vrienden en vriendinnen hun stories hoort en hun moeilijkheden, dan is die karma gewoon te herleiden tot overwinnen van negatieve emoties die zij zelf niet overwonnen of het leren van het positieve van hun. Iedereen komt zijn uitdagingen tegen en het ene roept het andere op . Uiteindelijk wordt je geconfronteerd met het echte beeld van jezelf dat anderen mee hebben helpen scheppen. Van dat beeld schrik je soms wel, maar je moet het aanvaarden om verder te kunnen. De ontleding van onze eigen inner communicatie via aanvoelen welk soort denken en voelen bezig is , en hoe we omgaan met uitwendige beelden en inwendige beelden, symboliek der gebeurtenissen en dromen en gevoelens is daar een verder dan het gewone gaande dimensie in. (zie ook onder Tools).
uitgangspunt 8
Het goede proberen te versterken en in leven te houden.
Mijn pijnpunt en geluk is dat ik in de mens het goede zien kan...terwijl die mens dat soms niet meer weet.

14.vijftig
Geworden. Als je de verwekking meerekent. Méér nog als je het ontstaan van ons zonnestelsel meerekent. En daarvóór en daarvóór...ik moet toch altijd iets geweest zijn...vóór ik uiteindelijk een stukje iemand van m'n voorouders werd. Eigenlijk zijn we met z'n allen één voortdurend uit mekaar vallend wezen en komen we allen uit dezelfde bron van opbouwen. Vóór het mannelijke en vrouwelijke bij mekaar komen om een nieuwe lichamelijke eenheid te maken hebben ze al een miljarden jaren oude repetitie achter de rug. Net zoals je tijdens je leven soms besluit om iets op een andere manier te gaan doen...is er nog nooit dezelfde kombinatie geboren. Welke combinaties moeten gewoon komen, kan je jezelf afvragen ? Iedereen die hier moet rondlopen is er gewoon denk ik. Hetgeen biologisch leven zo speciaal maakt is het vermogen om iets op een andere manier uit te proberen. Vanwaar komt dan dat vermogen ? Deels van de wetmatigheden der fysica en chemie...maar bepalen en verklaren onomstotelijke 'wetten' daarom alles ?
Is de scheppingskracht niet een voortdurend opbouwend en afbrekend...maar altijd vernieuwend iets...en is dat proces op zich niet de sleutel tot de eeuwigheid ? Niet alleen vóór ons leven maar ook tijdens ons leven en zelfs na onze dood zijn we nog altijd een stukje of verschillende stukjes in iemand anders...omdat we één eenheid zijn...nog altijd kinderen van die goedheid, die nieuwsgierigheid, dat 'willen' dat al vóór het biologische leven in de atomen zat. Als we in de anderen meer ook deeltjes van ons eigen zagen zouden we meer in mekaars bestaan en welzijn geïnteresseerd zijn. Het leven is gewoon een kunstenaar die zich op alle mogelijke manieren uit...in de pracht van de natuur zowel als in onze persoonlijke relaties...tot in het diepst van onze gedachten. Voel je de lijn van dit uiteinde naar het vroege begin in je eigen ? Mysterie en toch heel duidelijk soms. Straling schiep materie en die materie valt in haar componenten én in straling weer uiteen. Na de schepping van materie door straling, 'in den beginne' werd alles alleen uitgebeeld als de vastheid van stof en eeuwige eigenschappen als kleuren en klanken en volume en ruimte en snelheid...als vorm...iets zonder stoffelijke vorm kan immers niet bestaan...zelfs de symboliek die we door onze woorden uiteindelijk deden ontstaan heeft een vorm...gemaakt uit de stof waarnaar we wederkeren. Dewelke is jouw rol hierin...welke eigenschappen vertolk jij het best,...en hoe doe je dat dan ?

15.de snelheid van licht en de micro-en macrokosmos
Als we naar de maan kijken is het licht dat we zien 1 seconde onderweg geweest. Het licht dat rechtstreeks van de zon komt, het zonlicht, doet er acht minuten over.
Het licht uit de macrokosmos komt dus uit het verleden(nog van de big bang) en bereikt ons als waarnemer in het NU...de grens van verleden met toekomst. Ook de microkosmos is een niet volledig volgens dezelfde wetten opgebouwde wereld met kernen (atoomkernen) zoals de sterren en elektronen(planeten, manen) die errond cirkelen.
Heeft het atomaire licht ook een snelheid nodig om ons te bereiken of valt het volledig met onze tijdszijn samen of...of reist dat anti-materie-licht in de richting van de toekomst als we de richting van het licht uit de macrokosmos als het verleden beschouwen...of valt de snelheid van het atomaire licht niet samen met het uiteinde van het verleden en bevindt het licht in de atomen hun antimaterie zich in ons hier en NU in een genetische of atomaire vorm die tevens het volledige naslagwerk van ons verleden vormt ? Ik denk eerder aan een combinatie van de drie stellingen, met altijd een 'voorzienigheid' naar de toekomst toe.
Wat kan ik daar nu mee aanvangen zal je zeggen? Vermits onze geest één is met de materie, want we komen uit de straling die de materie vormde voort...en alles wat er gebeurt met materie en straling te maken heeft en weer straling en uiteindelijk weer één punt met bijna geen inhoud wordt; kunnen we ons beginnen afvragen of we niet al geen miljarden bigbangs en ontwikkeling van biologisch leven meegemaakt hebben. Miljarden herkansingen.
Uitgaande van het bovengaande, kan je een aantal schetsjes maken.
De *ruimterekening* gaat van klein naar groot. Ruimte werd door de big bang geschapen, werd groter en groter en groeit voort. De *tijdsrekening* gaat van verleden naar toekomst, van min naar plus.
De *snelheidsberekening van macrolicht en microlicht met waarnemer* gaat van min naar plus, van verleden naar toekomst en wij als waarnemer altijd op het uiteinde van het recentste verleden...ons wegdek om te rijden, de toekomst, altijd in 't oog houdend. Vergeet niet op tijd te rusten...zodat je bewust dagelijks de toekomst weer plannen kunt...in zoverre die toekomst al planbaar is...soms kan je er alleen maar op inspelen... .

16.het bewijs van het eeuwige leven (gebasseerd op wetenschappelijk artikel)

°*schuine tekst=mijn bedenkingen*

In 1956 deed men een experiment waaruit men eiwitten uit dode materie liet ontstaan. Ze hadden de neiging zich tot ingewikkelder structuren te ordenen. *Zo verliep ook de evolutie van atoom tot cel en zo verloopt ook de ontwikkeling van het bewustzijn.* De natuurlijke selectie is al op moleculair gebied begonnen.

Was het beginpunt vóór de oerknal een punt zonder inhoud of een punt dat de zinloosheid, de inhoudsloosheid benaderde...*ik denk het tweede.* Het eerste uitgangspunt verondersteld een vacuüm, homogener van structuur dan het ijlste gas. In een punt zonder afmetingen zou een toestand van instabiliteit ontstaan zijn die tot een toestand van lagere symmetrie leidde. *Dat punt van absolute bron van scheppingskracht, de volmaakte symmetrie en rust zou dan vanuit zijn toestand van onverschillig evenwicht onder groeiende druk die de uiterste grens van het mikrobestaan benadert...ontploffen.*
Of daarbij dat microscopisch minpunt eerst moet worden bereikt is een vraag voor atoomgeleerden...maar ik denk intuitief dat juist de onbereikbaarheid en onhoudbaarheid van het korter bij dat punt komen de bron van alle schepping is. Wij, die van dezelfde bouwstenen komen schipperen ook nog altijd tussen rust en onrust. Vanuit dat punt schiepen de verschillende soorten van straling daarna de materie die dan tevens weer uiteindelijk de cel ontwierp...uiteindelijk zal alles weer straling worden. Staan wij aldus niet symbool voor dat proces van wording en verwording en wordt niet uiteindelijk alles weer straling om weer in het aanvangspunt van vóór de oerknal te verdwijnen ? Van oerknal naar binair tellen : 0 en 1...veel, maar tegelijk in essentie alleen de soort energie veranderd ?

Bij de overgang van een toestand van volmaakt evenwicht naar een toestand van lagere orde kwam er ondenkbaar veel energie vrij. *Is dus het verschil tussen oneindig veel opgeslagen, gebalde energie en minder energie hetzelfde als tussen volmaakte rust en onrust ? Hetzelfde systeem zien we tussen de neutronladingen van atomen(plus en min in evenwicht) en de interacties tussen de positieve protonladingen en de negatieve elektronenladingen...om altijd weer die 'rust' te herstellen. We zouden nu reeds veel parallellen met persoonlijke en maatschappelijke relaties kunnen trekken.*

Het punt van volmaakt evenwicht spatte dus uit mekaar en met de snelheid van het licht verspreidden energiepakketjes zonder massa (straling) zich in alle richtingen door de ruimte. *Hoe dikwijls kan dat al niet gebeurd zijn die kosmische reis van bijna niks naar alles en terug ?* Een voortdurend proces van schepping en vernietiging volgde. *Hetzelfde stramien als ons biologische en psychologische leven, bij schepping komt altijd een meerwaarde aan energie vrij...bij vernietiging ook ?* Het heelal toen, was één fotonen-zee (straling). Fotonen, straling, ontstaat uit de botsing tussen een antideeltje (positron) en een deeltje (elektron). Beide deeltjes annihileren (opheffen-vernietigen) mekaar. De aanvankelijk kleine ruimte van het heelal groeide. Alle mogelijke fotonen konden ontstaan. De fotonen konden door paarvorming overgaan in materie. In deeltjes, altijd vergezeld van hun anti-deeltjes. *De materie waaruit we bestaan hervalt in z'n oorspronkelijke bouwstenen waaronder mineralen, lucht maar ook straling...gaat die voortdurende binding of verbinding na de dood niet gewoon verder via de straling die ingrijpt in de materie of opnieuw materie schept ? Misschien via het gevoelsleven en de intuitie ?*

Momenteel zijn er een 100-tal elementaire deeltjes bekend (de meeste met een extreem korte levensduur). Deeltjes en antideeltjes annihileren mekaar ogenblikkelijk en ze laten de enegie achter waaruit ze voortkwamen
De gekreëerde materie die de ruimte ingeslingerd werd ging door annihilatie weer over in straling (fotonen). Aanvankelijk was er slechts één soort elementaire deeltjes die mekaar beïnvloeden door het uitzenden van **krachtvoerende deeltjes**, die een aantal van hun eigenschappen dragen. (*zoals onze deeltjes ook onze eigenschappen dragen).* Elementaire deeltjes bestaan op de grens van materie en antimaterie (*tussen materie en straling)(tussen aarde en hemel, tussen micro -en macrostructuur).* De energie die ze bij hun vorming kregen moet zo snel mogelijk weer worden afgestaan. *Het leven...geven en nemen...doorgeven. Er is alleen rust en onrust...beiden onafscheidelijk verbonden.*

Krachtvoerders zijn eigenlijk de communicatievorm tussen de elementaire deeltjes, met geen of slechts een kleine massa die ze bij hun vorming meekregen...die massa moet zo snel mogelijk weer worden afgestaan. Lichtere krachtvoerders hebben een heel groot afstandsbereik. *Is zich 'leeg', 'zonder kopzorgen' 'gevuld met inzicht en vertrouwen' ...kunnen maken ook niet een toestand waarin je veel meer energie kunt doorgeven ?* Zwaardere krachtvoerders moeten de geleende massa en energie sneller terugbezorgen, zodat ze een kleiner krachtveld bestrijken. *Meer met negatieve gevoelens beladen mensen...kleinere radius.*
De kosmische krachten berusten op het principe dat ze zich kunnen laten gelden binnen de beperkte straal van een atoomkern, andere zijn werkzaam van het ene uiteinde van het heelal...tot het andere.

De eerste fracties van miljardsten van seconden na de oerknal bestond er nog maar één soort materiedeeltje met zijn antideeltje (*we zijn er allemaal nog afstammelingen van en als man en vrouw staan we er enigszins symbool voor).* Er was dus nog maar één krachtvoerend deeltje en één kosmische kracht. De symmetrie van het heelal was nog erg groot. *De kunst was vanuit wanorde terug symmetrie te krijgen.* De temperatuur daalde in een flits van oneindig naar 100.000 x een miljard x een miljard °C en toen ging de **zwaartekracht** haar eigen weg...gedragen door **gravitonen...**(krachtvoerders zonder massa).
Twee of meer materiedeeltjes kunnen over een oneindige afstand voortdurend gravitonen uitwisselen zodat ze elkaar aantrekken. De kracht is zeer zwak maar kan cumultatief groot worden...zodat ze zelfs sterrenstelsels en melkwegstelsels bij mekaar kan houden. *(zie ook onze lichamen)*...Zover waren we echter nog niet.

Vanaf een bepaalde temperatuur werden er geen nieuwe X-deeltjes(straling) en daarmee overeenstemmende materie en antimaterie gevormd. De annihilatie haalde de overhand en heel de X-kosmos ruimde de baan voor allerlei nieuwe deeltjes met bijhorende krachtvoerders.

Het heelal werd niet alleen groter, koeler en minder dicht...maar ook ingewikkelder.
De bijna-kleinste micro bouwstenen, de antimaterie, de quarks...wisselden **gluonen** uit...deze verplaatsten zich met de snelheid van het licht. Quark en antiquark...een kleur en een anti-kleur.Rood, groen of blauw. Op zeer korte afstand is hun kracht nul. Op toch iets om op grotere submicro afstand wordt de kracht onvoorstelbaar groot om op grotere afstand weer nul te worden. Door het afgebakend bereik van deze quark-**kleurenkracht** kunnen 2 of meerdere quarks zich alleen maar binnen kleine ruimte binden...de binding veronderstelt dat de gezamenlijke kleur van de betrokken quarks wit is.
De quark-antiquarkcombinatie vd gluonen die de quarks uitwissellen is echter nooit wit, wat betekent dat ze in een triplet voortdurend van kleur veranderen, maar dan zo dat de totaliteit altijd wit blijft. Er zijn ook nog opquarks met een lading van plus tweederde en neerquarks met een lading van min éénderde. De combinatie van twee opquarks en één neerquark levert een triplet op met een totale lading plus 1, een proton dus...een opquark levert samen met twee neerquarks een neutron op, met lading nul. *Neer en op, beide nodig om iets essentieels te vormen.*
Proton : groen, neutron :wit, elektron : rood, foton : blauw... . (*gevoel, intuitie, verstand en inspiratie...zouden ze in essentie niet ook*

uit kleuren bestaan ?).

Slechts één miljardste vd materie bleef bestaan. Naast de zwaartekracht (*positie?*)en de kleurkracht (*samenstelling?)* liet ook de **zwakke wisselwerking** (*beweging*?) zich in het prille heelal gelden. De zwakke wisselwerking werkt met extreem kort afstandsbereik op alle mogelijke elementaire deeltjes in en wordt gekenmerkt door een grote verscheidenheid van krachtvoerders (**de vektorbosonen).** Naarmate het effect dat ze op ladingen hebben onderscheiden we deze quark en anti-quarkcombinaties in w+,w- en w° (*+handelen,-handelen, °handelen…of links, rechts of neutraal geladen?)…(binden, niet-verbinden, tekorten, tevelen, evenwicht…verschillende toestanden, verschillende reacties)*

De vektorbosonen veroorzaken tal van interacties, waarbij deeltjes voortdurend in andere deeltjes omgezet worden. De zwakke wisselwerking kan bijvoorbeeld maken dat in 1 proton één van de opquarks verandert in een neerquark, met als gevolg dat het proton een neutron wordt (*zie ook gemoedsgesteltenis?).* Door de bestendige interactie en het voortdurend in mekaar overgaan, kwamen alle elementaire deeltjes in even grote hoeveelheden in het heelal voor. Naarmate de afkoelingen de expansie verder gingen, werden echter geen nieuwe quarks en antiquarks meer gevormd. De deeltjes die nog niet in stabielere structuren waren geraakt, vernietigden mekaar massaal…daarbij kwam zoveel energie vrij zodat de afkoeling tijdelijk weer wat geremd werd. Op dat ogenblik bestonden er evenveel protonen als anti-protonen evenveel neutronen als anti-neutronen. Zij konden dus alleen nog maar annihileren en ze zouden voorgoed uit het heelal verdwenen zijn als de SYMMETRIEVERBREKING waarmee het allemaal begon zich niet had verdergezet.
Ongeveer 1 van elke miljard protonen en neutronen vond geen antideeltje…ongeveer 1 miljard van alle tevoren materie bleef dus bestaan.

1/1000ste sec. na de oerknal was de t° van het heelal zo gedaald dat er naast de resterende fotonen, protonen en neutronen ook elektronen met een -1 lading ontstonden, samen met een lading +1. Deze deeltjes zijn zo dicht dat hun hun creatie door paarvorming minder energie vergt. Dit proces kon aan de gang blijven totdat het heelal tien seconden oud was (daarna was de t° zo koud dat ook geen elektrons en positrons meer gevormd konden worden).Ze konden alleen nog annhileren, waarbij de afkoeling van het heelal weer tijdelijk geremd werd. Uiteindelijk bleef er door de zich steeds verder zettende symmetrieverbreking ook hier een overschot aan elektronen achter. (*-deeltjes, vandaar dat veel later XXde basis voor de voortplanting werd?)*

In de eerste tien seconden na de oerknal van de geschiedenis werd dus alle materie gecreëerd, ook die waaruit U en ik zijn opgebouwd. Nadien was de energie al zo zeer uitgedijd en verdund dat er geen nieuwe deeltjes meer konden ontstaan. Het hele universum is dus samengesteld uit een klein restant van bouwsteentjes die 15 miljard jaar geleden met een ontzaglijke kracht in alle richtingen de ruimte werd ingeslingerd. Na drie minuten was de t° gedaald tot 1miljard °C. Nog meer krachten lieten zich toen gelden. Protonen en Neutronen gingen **mesonen** uitwisselen , virtuele deeltjes die ook al uit een quark en een anti-quark bestaan…ze zijn de dragers van de **sterke kernkracht (zie ook ontstaan van zwaartekracht, kleurkracht, zwakke wisselwerking) .** Die sterke kernkracht kan protonen en neutronen stevig tot kernen binden…maar ze reikt niet verder dan de omvang van een doorsnee kern.
chacun sa place. Waterstof en helium vullen het heelal. Ruterrford en Bohr beschouwden het atoom als een soort zonnestelsel. Schrödinger en Heisenberg leerden ons evenwel dat elektronen geen vaste banen rond de kern hebben. Uit het samenspel van al de kosmische krachten werden de atomen geboren. Als twee of meerdere protonen botsen, worden ze door de sterke kernkracht naar mekaar toegetrokken maar door de gelijke lading drijft de **elektromagnetische kracht** ze uit mekaar. De materie zat toen nog sterk op mekaar gepakt. Sinds de oerknal werd het heelal per seconde 300.OOO kmin alle richtingen ruimer. De protonen waren wel gedwongen van dicht bij mekaar te blijven, zodat ook de zwakke wisselwerking kon intreden. Die kon een proton omzetten in een neutron (die de elektromagnetische kracht niet meer voelde…de sterke kernkracht kon de deeltjes dan aan mekaar (*elkaar)*binden.
Op die manier ontstonden de kernen van waterstof…die door neutronen van mekaar gescheiden werden en de elektromagnetische kracht minder voelden. Het heelal vulde zich op die manier met 75%waterstof en 25%heliumkernen.(*zie verhouding aarde, water-vastland, en verhouding mens : 90%water*) Na zo'n 7000jaar zakte de t° tot 3000graad Kelvin. Thermische energie en bewegingsenergie waren dermate afgenomen dat de negatief geladen elektronen konden gaan combineren met de positief geladen kernen. Ze werden niet meteen bij de vele onderliggende botsingen losgeslagen. Ze gingen met de kernen hogere structuren vormen. (*evolutie naar meer bewustzijn en samenwerking was van toen al bezig)* Rond elke waterstofkern kwam één elektron te cirkelen, rond elke heliumkern zochten er twee hun baan op en zo ontstonden de waterstof-en heliumatomen die alle vrije atomen opslokten. *Ook rond onze kernen 'cirkelen' anderen.*

Het heelal werd zodus transparant. Gevolg : een ontkoppeling tussen materie en straling…tot dusver had beide zich in bestendige wisselwerking voorgedaan. Voor elk materiedeeltje bestonden ruwweg 1 miljard fotonen. Ze werden er voortdurend door geabsorbeerd en in één of andere richting weer uitgestraald. Toen alle vrije elektronen in atomen gebonden raakten, veranderde dat echter. De straling werd niet langer gehinderd door de aanwezige materie. De fotonen kondeen onbeperkt door de ruimte reizen…het heelal werd transparant (*scheiding materie-eterie…maar toch nog beïnvloeding ?)* Naarmate het heelal verder uitzette werd de straling verdund, energiearmer…dus haar golflengte steeds groter…gammastralen gingen over in röntgen, ultraviolet, zichtbaar licht, infrarood en ten slotte radiogolven. De energie vd fotonen werd met het uitdijen steds verder omgezet in heelalvolume, maar de energie die overeenstemt met de massa vd materiedeeltjes bleef onverminderd behouden : het tot dusverre door straling gedomineerde heelal,
GING GAANDEWEG OVER IN EEN DOOR DE MATERIE GEDOMINEEERD HEELAL.*(wat primeert er na de dood, fysisch gezien, straling of materie?)*

Een miljoen jaar na de oerknal was de t° gedaald tot 1000°Kelvin en de zwaartekracht kreeg meer vat op de materiedeeltjes en op miljarden plaatsen tegelijk ontstonden verdichtingen in het gasmengsel van waterstof en helium. Atomen uit de omgeving werden er steeds sneller toe aangetrokken en de immense gaswolk stortte overal tegelijk in Melkwegstelsels, gegroepeerd in clusters, die soms op hun beurt van superclusters deel uitmaakten.

Op tal van plaatsen werd de materie iets sneller samen geprest dan elders. De aantrekkingskracht op het omringende werd steeds groter (*zie ook later vorming van groepen, dorpen,steden)* en de instortende centra gingen steeds sneller om hun eigen as tollen. IN hun middelpunt werd het steeds heter en zo'n vier tot acht miljard jaar geleden begonnen de sterren vd eerste generatie te gloeien. Vanaf 15000°C konden de waterstofatomen in hun binnenste tot helium versmelten . Bij een dergelijke kernfusie is de totale massa van de heliumkernen kleiner dan de som van de vier deeltjes(twee protonen, twee neutronen), waaruit ze werden gevormd. *Bij fusie komt er dus meer energie vrij…onder de vorm van straling…zie ook samensmelting van gameten, geslachtscellen.* Eén deel van de massa gaat over in energie, met als gevolg dat de t° in de oer sterren kon stijgen tot 10 à 15 miljoen

°C. Van toen af aan begon het helium te branden in een steeds krachtiger fusieproces werden er allerlei nieuwe en grotere atoomkernen gesmeed. Zo ontstonden koolstof, zuurstof, bij t° van miljarden graden ook zwaardere kernen zoals zwavel, silicium en tenslotte ook ijzer.

De aarde ontstond uit een beetje kosmisch gruis. Uiteindelijk liepen de t° in de sterren van d eerste generatie zo hoog op dat ze ontploften. Op het moment van de explosie werden nog zwaardere elementen gevormd, maar hun kernen waren veelal onstabiel. Ze begonnen meteen na hun ontstaan weer uiteen te vallen. Daarbij kwam de erin besloten energie weer vrij in de vorm van straling. Ze waren m.a.w. radioactief. Bij de explosies van de sterren van de eerste generatie werden de in hun binnenste gevormde elementen de ruimte in geslingerd. Voortaan bevatte het heelal 99%waterstof en heliumgas en 1% zwaarder elementen.

Bij de volgende plaatselijke verdichting in de materie werden de lichtste elementen het meest naar de zich vormende centra gezogen. De zwaardere atomen voelden de aantrekkingskracht ook, maar op weg naar één van de vele smeltovens kwamen ze o.i.v. de elektromagnetische kracht moleculen te vormen. Ofwel gingen verschillende atomen gebruik maken van gemeenschappelijke elektronen (covalente binding) ofwel werden atomen met een tekort aan elektronen omwille van hun positieve lading aangetrokken door atomen met een teveel aan elektronen, atomen met een negatieve lading dus.(*het spel van teveel naar te weinig en te weinig naar te veel dus...zie ook menselijke relaties allerlei soorten).* De zwaarste moleculen trokken andere atomen en moleculen uit hun omgeving aan en zo kwam het aan de buitenrand vd instortende nevels tot lokale samenbundeling van materie, vooral van de zwaardere elementen die in de sterren van de eerste generatie gevormd werden. Gas en -stofwolken verdichten en gingen sneller rond wentelen en de vorm van platte schijven aannemen, hun centrum begon te gloeien en de sterren van de tweede generatie werden 4,4miljard jaren geleden-de zon- geboren. De buitenlagen vd gas-en stofwolk verdichten zich tot planeten die rond de zon draaiden en er door de zwaartekracht aan verbonden zijn.

17 "in den beginne was er het woord" én de wetenschap

Voor de zoekenden naar het waarom, de betekenis van het leven, zijn er niet alleen een deel van de antwoorden in teksten te vinden; teksten niet alleen van vandaag maar zelfs tot 200 jaar voor Christus en langer zoekt men met woorden een betekenis aan het leven te geven. Wat bijvoorbeeld de niet zo gekende Jezus van Sirach toen schreef daar kan menigeen die nog de moeite naar het zoeken naar zingeving wil doen zich in meer of mindere mate in vinden. Alhoewel hij soms ouderwets overkomt. Ook de moderne mens die het niet zo begrepen heeft op het klassieke taalgebruik dat je in de liturgie terugvindt. Sommige verzen zullen natuurlijk door anti-feministen of overdreven patriarch ingestelde figuren blijven misbruikt worden.

Niet alleen literaire teksten, maar ook de wetenschap draagt vele sleutels tot het begrijpen van de zin van het leven. 'In den beginne was er het woord'...en inderdaad...het woord is trilling...is straling...'straling' kan je niet vastgrijpen...daarin onderscheid het zich van materie. Chronologisch gezien was er eerst 'straling' en dan pas 'materie'. Het was het onzichtbare dat het zichtbare vormde. Chronologisch was er eerst het ei en dan de kip...eerst het idee, het onzichtbare, de straling...en dan de materie. De wetenschap breekt zich het hoofd over de vraag wat er vóór de big-bang was : was er eerst ofwel een punt zonder afmetingen en zonder inhoud of was er eerder eerst een volume dat kleiner of gelijk aan nul dreigde te worden (zoals iets dat wordt samengeperst en op de duur barst) ? Intuitief geloof ik eerder dat er sprake is van schepping van zodra iets het inhoudsloze benaderd. Als de druk op of in een bepaalde ruimte zo groot is dat het inhoudsloze wordt benaderd is er sprake van instabiliteit en bijgevolg van een lagere symmetrie...de ruimte ontploft met als doel de oorspronkelijke symmetrie te herstellen. Wanneer uit dode materie (als zoiets al bestaat, want zelfs mineralen hebben energie) biologisch leven ontstaat, dan heeft dat de neiging zich tot ingewikkelder strukturen te ordenen. 'Instabiliteit' vraagt als het ware om een verhoging van de kwaliteit van de strukturen langs de welke de organisatie van de natuur tot en met zijn kind, 'ons bewustzijn', zich beweegt. Een lagere vorm van symmetrie leidt tot zinloosheid en uiteenvallen. Bij een toestand van 'stabiliteit' heb je geen druk van buitenuit of wordt de druk weerstaan...is dit niet het geval dan komt men via het uiteenvallen soms toch tot situaties die naar nieuwe vormen van stabiliteit leiden kunnen. Zou het soms ook niet mogelijk zijn, zo vraag ik me af 'dat die uitwendige druk, die onrust, soms ook niet van binnenuit verwekt wordt ? Roept de rust de onrust op met beider ontwikkeling als doel ? Je kan deze fysica ook naar de alledaagse belevingswereld van de mens proberen vertalen. Een rechtschapen iemand die veel negativiteit moeten dragen heeft en er wijzer door geworden is en zijn inzichten helder proberen doorgeven heeft...is er zelf op de duur nog meer bewust van geworden. Zo bewust dat sommige dingen ook voor hem nog slechts in een flits duidelijk zijn. Is 'rust' fysisch gesproken enorm veel groter dan onrust en neemt die rust, dat evenwicht af, naarmate het kleine, het detail van alles benaderd wordt...teveel detail dreigt te overladen. Zo kan een mens bijvoorbeeld ook instorten als er teveel problemen opeens op hem afkomen. Geen wonder dat hij dan in de grootheden van de rust, een open luchtruim, de sterrenhemel, een berg of de zee enz....weer nieuwe energie vindt.

Zo kan je doorfilosoferen. Is dood wel 'rust' en 'stabilisatie'...wat gebeurt er met het gedeelte onzichtbare stralingsenergie dat ons verlaat (zie het essay 'doodgewoon' over een bijzondere ervaring). De wetenschap leert ons onder andere dat zowel fotonen (straling), atomen en later cellen bepaalde dingen gemeen hebben.Ze schikken en herschikken en vormen voortdurend nieuwe combinaties. Al die combinaties hebben een voorgeschiedenis.
Al die combinaties waren en zijn en zullen voortdurend afhankelijk van bepaalde levensomstandigheden zijn. Onze genen zijn een actueel dossier van alles wat er daarvoor al meegemaakt is. Ook onze huidige zielsgesteldheden zijn aan dezelfde wetten onderhevig. Als je je eigen familie en omgeving bestudeert dan lijkt het wel of sommige eigenschappen van mensen al voor hun geboorte voorgeprogrammeerd in de genen van hun ouders moeten zijn ingeprent, afhankelijk van de ontwikkeling van de verwekkers destijds. De energie van licht en andere stralingsenergie ontwierp het leven en waarschijnlijk verworden we terug tot die bron, voegen we ons bij het licht, worden we licht dat stroomt daar waar het binnengelaten wordt...letterlijk en figuurlijk...zoals de kracht vervat in het WOORD...dat niet alleen een klank, een trilling maar ook een betekenis is. Alles is betekenis...en een drang naar voortdurende herstabilisatie van verbroken symmetrie. ***het individueel wezen is een tot stand gekomen kollektief, tot stand gekomen door zij die geleefd hebben en leven het individuele wezen is een progressieve, voorgeprogrammeerde inkarnatie doorheen de tijd*** *als noten die je onder een boom zoekt, zo wordt gevonden alles wat je je maar afvraagt, als je maar aandacht hebt*

18.het bestaan

Niet-bestaan is het enige dat niet mogelijk is. Wat kleiner of gelijk aan nul dreigt te worden, spat uiteen. Sterren, atomen, cellen, individuen, gemeenschappen...allemaal verbonden...inhoud en druk bepalen hun evolutie. We hebben altijd bestaan. We gaven meer en meer uitdrukking aan het oer bewustzijn van de verschillende soorten materie waaruit we

voortkomen en die ons in stand houden. Het verleden, in het heden gegrift, doorgegeven ...we proberen het voortdurend te polijsten...maar we gebruiken de werktuigen daartoe maar matig.

We rekenen nog te weinig af met negatieve emotionaliteit, interesseren ons maar matig voor geschiedenis, kennis, cultuur en moeten oproeien tegen het gareel waarin de wetten van de speculatie en platte overconsumptie ons gevangen houden. Naargelang ons genetisch verleden leveren we allen een individuele en interindividuele strijd om onze eigenheid daarin te ontdekken.

Afhankelijk van onze levensomstandigheden en de personen waarmee we worden geconfronteerd, doen we ons best om met de ons toegemeten sterkte weerstand te bieden aan alles en iedereen wat de groei van ons bewustzijn in de weg staat. We kunnen dit groeien slechts afhankelijk van de evolutie van anderen. De inzet van hen die de politieke situatie van de wereld begrijpen is voortdurend afhankelijk van het gemiddelde politieke bewustzijn. Allen die zich in hun persoonlijke relaties ongelukkig voelen zijn afhankelijk van de emotionele evolutie van anderen...en van hun eigen evolutie ook natuurlijk.

Zij die stierven, inbegrepen de eerste cellen miljoenen jaren geleden...wel, in feite bestaan ze nog altijd. We waren en zijn met z'n allen samen één voortdurend uit mekaar vallend wezen. We verdwijnen op genetische manier in een voortdurend opbouwen van oude tot nieuwe gegevens. Als we in de andere ook meer deeltjes van ons eigen zouden zien, zouden we misschien meer in mekaar geïnteresseerd zijn. Voor het dier is het leven een les in overleven...voor de mens zou het leven op termijn ook nog meer en meer een les in goedheid en belangeloosheid moeten zijn. Kennis opdoen. Het beleven van positieve emoties. Niet alleen de praktische dingen van alledag leren verwoorden zou meer een meer een dagelijkse kunst moeten worden.

Verdwijnen we niet na onze dood in de zwarte gaten van de mikrokosmos waar het geestelijke humus voor de volgende generaties zich ophoopt en waar ons op basis van onze verdiensten een verdere ontwikkeling te wachten staat ?

19.de symboliek die in gebeurtenissen, woorden en beelden zit ,is verwant met de materie uit dewelke ze is afgeleid

Gebeurtenissen, opgebouwd uit ruimte, energie, massa en een evolutie die naar ons en onze ogen leidde, naar onze woorden, naar begrip en symboliek.
Elke gebeurtenis op zich is de volmaakte logica zelf.
Toch bestaat er een andere soort logica. Zo lees je bijvoorbeeld in de krant over ooievaars die om de zes maand trekvogels worden...en dan kom je bij je ouders waar je al een halve eeuw kwam en je merkt het oude plankje dat een zwaluwnest van destijds ondersteunde eerst na jaren weer op. Zo maar ineens distileer je er dan de intuitieve symboliek naar keuze uit : je tweedehands mobilhome wacht nu al een tijdje om er op uit te trekken. Al m'n relaties met de buitenwereld doorgrond, het mooie en de lessen ervan beschreven. Iedereen op intuïtief aangeven kansen tot groei gegeven. Groeien is het licht in je eigen volgen, niet je schaduwkanten. Waar en niet waar, schuld en onschuld zijn van een ongelofelijke simpele complexiteit, hoe verder af, hoe onontwarbaarder. Je kan het natuurlijk ook toeval vinden. Symboliek overvalt je :

Ik dacht dat ik twee sterren zag, maar het was er maar één, er was één waterdruppel in straatlicht gehuld bij. De druppel hing in een boom die in m'n gezichtsveld hing. Het kleine en het grote, symbolisch hetzelfde. Het kleine is groot, het grote is klein, het is maar met wat je het vergelijkt. Uit ervaringen geboren symboliek : Bovenal leer de liefde die in je zit voelen en leer ze ook aan wie te geven. Onderzoek de wegen die de filosofie en de geschiedenis bewandelden. Bemin de kunsten. Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Deel het met je uitverkorene. Laat zo weinig mogelijk negatieve emoties toe. Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Deel zowel de vriendschap als de liefde, de kennis en het zoeken als je lichaam met je uitverkorene...kruidt het geheel met relativiteitszin en humor en je bekomt ...passie.
Als je dan niet dadelijk voor mekaar kiest...moet het al of niet tijdelijk niet zo zijn.

20.Woorden als tekens van een teken

Al die dingen en mensen in ons leven, die we diep doorvoeld ondergaan en mochten ondergaan; van de aangename tot diegene die zeker alleen zwaar om dragen zijn; al die dingen werken in onszelf en diegenen die ermee verbonden zijn door. Al die dingen en mensen wekken immers vragen in ons op...en het leven geeft de antwoorden erop, schept omstandigheden die ons de mogelijkheden bieden ons bewustzijn voortdurend scherper te stellen. Een handdruk of een blik die je niet vergeet, een gesprek dat bijblijft en zich soms achteraf eerst tot de ware betekenis ontrafelt. Allemaal aanrakingen.

Onder aanrakingen verstaan we niet alleen iets of iemand die we kunnen vastgrijpen. Voordat het eerste atoom ontstond, was er alleen maar onzichtbare aanraking...straling. Straling kwam uit...de 'big-bang' voort, kwam voort uit, simpel gezegd...iets dat niet zinloos wil worden...zinloos : geen vorm, geen inhoud...kleiner of gelijk aan nul willen worden bestaat niet. Atomen, cellen en tenslotte ook wij...nog altijd begeven we onder teveel druk van de omgeving en lijkt iets zinloos te gaan worden...net zoals in de natuur...er is geen onderscheid, we zijn één. Aan iets dat geen zin heeft, willen we niet meedoen. Bestaan bestaat alleenlijk omdat het bestaan niet NIET WIL BESTAAN.

Na onze dood worden we terug voor een deel alleen straling, zo simpel als licht straling is...zo eenvoudig en energievol zal dat dan zijn...niemand weet het. Er is alleen het vermoeden dat we meer dan het bewustzijn van licht en straling zelf zullen zijn. Soms is er de zekerheid dat 'er meer is', die ons inspireren kan. Het is met die dingen zoals met een vlinder die ergens met de vleugels naar beneden zit te zonnen...als je hem wil gaan vragen waarom hij dat doet, zal hij wegvliegen. Zo 'vervliegen' sommige indrukken die we in onszelf soms hebben heel vlug omdat ze niet in onze klassieke manier van waarnemen passen...ze zijn meer het terrein van 'dichters' zou je kunnen zeggen...en 'wat kun je daar nu mee kopen' menen sommigen. Maar goed dat er vele van onze indrukken 'vervliegen', ze zouden ons op de duur alleen maar overbelasten. Je kunt ook niet naar twee radio's tegelijk luisteren. Meestal zijn het die dingen die je echt van mensen bijblijven, zonder dat je ze opschrijft...die je eigen zelf de rode draad van jou leven kunnen laten achterhalen.

Soms kan je aan het water aan een vijver zitten, als de zon dan juist zit en de wind de bomen de takken van de bomen beweegt en ook de vissen voor voortdurende rimpels in het water zorgen, dan zie je als het ware de takken, die net als de aders in ons lichaam wel 'sap' lijken te pompen. Heel het universum, hoe eindeloos ook, is in feite maar een stille wenk naar de eenheid die dit universum in zich draagt.

Onze indrukken en negatieve emoties, ons louter 'tellen' in plaats van ook te aanschouwen, ons verleden, dat niet alleen het onze is, maar door generaties verder werd gedragen, onze eenzaamheid...kunnen ons zo overstuur maken dat we het er niet makkelijker voor ons eigen en onze omgeving op maken. Wij zijn allen omgeven door mensen die een bepaalde rol in ons leven invullen...en wij in het hunne. Vaak zijn het diegenen die het kortst bij ons stonden of diegenen waarmee je onder één dak leeft, die de grootste uitdaging voor de verruiming van je bewustzijn betekenen...en vaak is het met hen dat je de ook de moeilijke

kanten van het leven leert aanpakken.
Hun sterke, lieve en warme kanten moeten we niet trachten te begrijpen...die staan het dichts bij hun eigenlijke 'uitstraling'...en hoeft geen uitleg. De dingen van anderen en onszelf waarmee we minder overweg kunnen die zullen zich altijd onder één of andere vorm blijven manifesteren. Vaak hebben deze 'moeilijke dingen' hun roots in onverwerkte en onbegrepen ervaringen...of in niet ingeloste verwachtingen of in een gebrek aan zelfwaarde...t.g.v. verwaarlozing of over bescherming of over bezorgdheid of wie weet nog al wat. Dat begint dan allemaal in ons hoofd te malen en verknoeit ons vermogen om helder te kunnen genieten van al die dingen die er zoal op een dag te observeren vallen. Als alle omstandigheden goed zitten en je begrijpt wat er zich in feite in jezelf en in anderen voltrekt...wordt je de hele dag met veel niet navertelbare 'binnenpretjes' verrast. Soms lukt het ook veel beter als je niet alleen figuurlijk door de dingen en de mens zelf 'aangeraakt' wordt...letterlijk betekent dat dan een duik in het water bij warm weer of iemand die je over je arm streelt bijvoorbeeld...figuurlijk betekent het datgene wat je overkomt als je deze tekst probeert te begrijpen of zelfs een blik (straling) kan iemand 'aanraken' of koud laten...het heeft allemaal zijn bijna ondoorgrondelijke redenen.

Het verleden, het zit nog in ons en door het heden helder te leren interpreteren wordt het verleden van z'n zwaarte ontdaan...en blijft een heldere, genietbare toekomst dagen. Dat is zo voor het begrijpen van het waarom van al die stomme oorlogen als het begrijpen van al die conflicten die men met mensen kan hebben. Hoe wijs iemand ook wordt, alle dagen kan je nog dingen bijleren en in anderen in beweging zetten en omgekeerd...net zoals oude fruitboeren nog alle jaren bijleren over hoe ze het best snoeien en zo...zo moeten we 'de boom in ons' ook goed leren kennen als we voor anderen willen bloeien. Het grootte geheim is de vertakking van die eenheid van allen en alles en hoe dat op mekaar inspeelt.

21.handleiding tot het begrijpen van de werkelijkheid

Mijn 111-de computerbestand had ook kunnen beginnen met 'o, eindelijk nog eens een blauw luchtruim midden februari', of 'de eerste dansende muggen van 2006' of 'de vreugde en de bewolking van het volmaakte zijn' of 'wat betekende die droom vanmorgen weer ?' of 'dat er toch maar nergens een atoombom valt !' of 'hoe vindt men een bij hem of haar passende partner in het leven ?' enz... .

Het meest kenmerkende van het leven is het feit dat elk moment in zijn kleinste onderverdelingen al sinds de laatste oerknal uniek is geweest voor ieder stukje dat we waren en geworden zijn. Je kan immers geen centimeter overslagen als je van het ene dorp of continent naar het andere rijdt. Eerst waren we straling die onder de druk van het onmogelijke zijn van iets dat niets wil worden uiteenspat. Dan speelden fotonen (straling) en elektronen een spel dat uiteindelijk tot het allereerste atoom leiden zou. Het feest van aantrekking en afstoting ging door via al die combinaties van quarks die naar de juiste kleurencombinaties zochten om nog meer en meer ingewikkelder materie in mekaar te knutselen...alle krachten van de kosmos zoals de 'kernkracht' of de 'zwaartekracht' zijn ooit eens in mekaar geknutseld geweest. Wisselende grootheden van energie en temperatuur, te groot om in cijfers uit te drukken, alles en allemaal een gevolg van het niet 'niets' willen zijn. Altijd moest men vaak miljarden jaren wachten tot alle omstandigheden bijna ideaal waren om tot de eerste cel en het eerste organisme en het eerste biologisch wezen te komen. Een beetje meer of minder afkoeling, wachten op voldoende zuurstof, regen... noem maar op. Als je die wetenschappelijke dingen leest of ziet...het is echt een waarachtig gebeurd en zich nog altijd voltrekkend epos, veel intensiever dat ooit iemand in Genesis mooi proberen samen te vatten heeft. Nihilisme, niet-bestaan, onmogelijk...maar als we dat allemaal met z'n allen teveel gaan willen, stort alles gewoon weer in tot 'bijna-niets' en moeten we vanvoorafaan herbeginnen. Niets en bijna niets en alles ertussen, de sleutel tot het begrijpen van leven en ontwikkeling en 'dood', een dood die per natuurkundige definitie ook niet een 'niets' kan zijn. Elke dag gebeuren er miljarden mirakels in elk van onze levens. Elk leven is een expressie van een eigen manier van beleving en zoeken. Voor te velen onder ons is het woord 'mirakel' echter iets dat met bijvoorbeeld een 'onverklaarbare' genezing te maken heeft.

Alles wat leeft en alles leeft op zijn manier, staat symbool voor al het gene dat je daarnet in die schets van de wetenschappelijke redenen van het bestaan in een notedop beschreven zag.
De schepping heeft zijn wetenschappelijke straling omgezet in wie wij nu zijn...de geest is meer dan de hoogst ontwikkelde vorm van straling en materie. Geschiedkundig heeft alles zijn zin gehad. Iedere fase van maatschappelijke ontwikkeling door de eeuwen heen van de jager, de boer, de slaaf, de pachter, de adel, de ambachtsman tot en met de kapitalist en de arbeider. Er had ons natuurlijk veel onzin kunnen bespaard worden. Was het alleen de politiek die die zin en onzin van bovenaf organiseerde of vertrokken het merendeel van de sociale bewegingen die zich politiek vertalen konden niet eerder van ons in het verleden en ook nu nog beperkt bewustzijn ? Immers, ook onze individuele levens die niet alleen volgens de lijnen van de economische feiten liepen; niet alleen volgens de wetten van productie en distributie en ook het bezit speelde aldus hun rol...; maar ook het geheel van onze positieve en negatieve emoties, familiebanden en het man en vrouw zijn telden mee in het scheppen van individuele en collectieve toestanden.

22.over verschillen tussen godsdiensten

Op een debatavond rond de stellingen van de schrijver van de Da Vinci -code, hoorde ik een aantal merkwaardige dingen. De avond ging uit van de plaatselijke evangelische gemeenschap. Een protestants theoloog had het over de vierde eeuw van het christendom, een door een keizer Constantijn bijeengeroepen concillie (als dat woord toen al gebruikt werd, want men werkte alleen met bisschoppen, er was nog geen paus). Als critikus van de miljoenenbestseller beweerde de professionele bijbelonderzoeker dat de overgrote meerderheid van de 315, dacht ik, bisschoppen voor de oorspronkelijke leer van de apostelen Paulus en Petrus gekozen hadden, er waren maar enkele onthoudingen en twee tegenstemmen die tegen waren, niet om de alternatieve teksten (andere dan die van Matheus, Lucas, Johannes, Marcus) een kans te geven, maar om andere redenen. Bij de stemming voor een verlenging van de pensioenleeftijd, een 1700-tal jaar later stemden maar vier mensen in 't parlement tegen...of dat dan de juiste benadering was ?
Zie me niet als een verdediger van de 'Da Vinci code' of zo...als je iets beweert krijg je altijd het tegendeel of een niet-geplande uitbreiding van wat je beweert op je bord...niemand weet alles over alles op z'n eentje...bovendien als je zelf zegt dat je fiktie schrijft heb je altijd gelijk.

Elke vogel zingt zoals hij gebekt is. De gnostici, zij die naast de vier klassieke evangelie-schrijvers ook schreven, wilden door ervaring zelf achter de waarheid over de bedoeling van 't leven komen...ook Maria Magdalena zal wel teksten geschreven hebben...wie zal het zeggen...wat er in teksten staat is belangrijker dan wie ze geschreven heeft. Waarom onderling bekvechten

over het al of niet maagd zijn van de moeder van Christus of dat zij nog meerdere kinderen had of dat haar zoon de zoon van God (zonder uit te klaren wie men daarmee bedoeld) was of dat hij een vrouw had of een kind of meerdere kinderen of niet...niemand kan dat bewijzen, met geen enkele tekst. Of er zou dezelfde DNA moeten zitten in het stukje vezel-huid van Magdalena dat men in Vézelay zou bewaren, als in een opgegraven Merovinger bijvoorbeeld... .

Elke gevestigde godsdienst krijgt vroeg of laat met kritiek binnen eigen rangen te maken...natuurlijk dat er vierhonderd jaar geleden kritiek op de rooms katholieken kwam en men begon te 'protesteren' tegen bepaalde zaken...nu krijgen ook de protestanten hun deel van kritiek langs alle kanten (new age, Da Vinci-code...) enz... Het is zo'n beetje zoals bij de socialisten...ipv zich te verenigen met het oog op bepaalde doelstellingen(afbouw armoede, militair apparaat omschakelen, wereldwijd zelfde werk, zelfde loon, kennis en mens belangrijker dan winst...verdelen sommigen zich opzettelijk omdat ze coalities met de macht van het geld willen blijven aangaan.

Ze hebben het allemaal over 'God' zonder dat ze dat vanuit de wetenschap onderbouwen en ze idealiseren de geschiedkundige werken waarop ze zich baseren. Alhoewel er natuurlijke prachtige dingen inzitten in die werken kan je van het oude-testament op sommige plaatsen gerust zeggen dat het een imperialistisch pamflet avant-la-lettre is. Het nieuwe testament breekt daar met die stijl. Wat voor de Bijbel waar is kan ook van andere religieuze werken gezegd worden, het zijn allemaal uitingen eigen aan de tijdsgeest...sommige uitingen hebben wel eeuwigheidswaarde (bijvb. 'doe niet aan een ander wat ge zelf niet leuk vindt'), maar zich op basis van boeken in zijn geheel laten verdelen in godsdiensten kan tot onnodige spanningen leiden en door de politiek enz. misbruikt worden. Ook dingen die Marx beweerden zijn nu nog voor een groot stuk waar...economische dominantie leidt tot oorlogen...moeten we ons daarom Marxist noemen...misschien schatte hij de rol van het sparen wel verkeerd in. Misschien wou Christus meer begrijpen over de man-vrouwverhouding en werd hij daarom op Maria Magdalena verliefd ? Wie zal het zeggen...je kan daar een heel leven over lezen en debatteren...en iedereen kan er met zijn groot verstand nog naast zitten. Vooral bij zaken die met de subjectieve leefwereld te maken hebben, psychologie, leven en dood, filosofie heeft een mens een groot stuk van de factor 'geloof' nodig...maar dan een geloof dat vanuit goedheid en innerlijk verlangen naar het goede vertrekt. Goedheid...'god'...maar één lettertje verschil. Het goede en het schone...meer moet dat niet zijn...laat ons mekaar niet onder negatieve gevoelens bedelven...alle lelijkheid heeft ergens in 't verleden zijn oorsprong...laat ons meer vanuit het heden met goede intenties bezig zijn en samenwerken aan een betere wereld en betere verhoudingen tussen de mensen die hem bevolken.

De wetenschap op zich is ook een bijbel voor wie tussen de lijne lezen kan. Straling (symbool voor idee) schiep materie (het eerste atoom, de eerste cel, de eerste mens) en alles keert altijd tot straling weer. Een andere wetenschappelijke oplossing voor het 'probleem' van de zin van het leven : iets dat kleiner of gelijk aan nul(inhoudsloos) dreigt te ontploffen : zinloosheid zelf kan niet bestaan...hoe meer ze dichterbij komt hoe meer de 'redding' , de 'nieuwe schepping...de nieuwe toestand' nabij is. Elke dag is een nieuwe toestand.

Vanmorgen ging ik naar een begrafenis van een oude boer die ik vroeger dikwijls zijn karrenvrachten appels heb helpen lossen. Tijdeman (geel-rode wangen, typische andere smaak dan de appelsoorten van nu met dezelfde kleuren; een toen jonge, maar nu zeldzame appelsoort). Net als de appels van toen zijn de 'smaken' van mensen allemaal origineel binnen hun eigen soorten van aanvoelen (smaken). Tijdens een bijeenkomst rond een begraving vooral, is er een soort collectief geloof in 'iets' aanwezig...een stil getuigen en openstaan voor de mysteries van leven en dood.

Je geniet van het gebeuren ook al ben je het filosofisch niet eens met alle zinnen die door de priester of zo uitgesproken worden. Ook het deelnemen aan dat stukje leven van de familieleden van de overledenen is een louterend iets waarbij je een stuk zin in het leven ervaart. Leven en dood, hetzelfde mysterie als 'elektriciteit', de ene draad mag de andere niet raken of je hebt kortsluiting...de ene draad weet hij ervan dat de andere bestaat ? Samen geven ze wel stroom, leven...ons ? Gaan we dat allemaal wel weten als we dood zijn ? Misschien is dood-zijn voor sommigen...voor iedereen ?... een toestand van energie in rust in plaats van in beweging...en weten we niet eens dat we dood zijn, maar voelen we dan alleen maar het verschil tussen energie in rust en de stromende energie van het dagelijkse leven. Misschien is het juist de kunst om al tijdens het leven zo een rust te bereiken.

Het leven zelf dan. Waarom de ene de andere als levenspartner aangetrokken heeft...sommige originele maar een stuk dezelfde trekken die je in kinderen en kleinkinderen waarneemt, hun ontroering enz... .Het even stilstaan bij de kern van het leven. Een ziel lijkt wel een lied...daarom ook dat als er één spreekt de andere even zwijgen moet of je hebt chaos.

Iedereen moet leren zichzelf 'scherp' te zien. Weten waarvoor je staat.

Weten welke rol je speelt en voor wie je die spelen wil. Met het stuk pijn dat dit vaak met zich meebrengt geconfronteerd willen worden. Je bewust zijn van de spiegel van jezelf en anderen vanbinnen...al eens de tijd nemen om die spiegel te kuisen, te ontvetten van negatieve gevoelens. Soms zijn anderen ook een stukje spiegel van jezelf buiten jezelf...of een stukje omgekeerd spiegelbeeld...je kan in anderen zowel positieve als negatieve stukjes van je eigen samenstelling bekijken. Leren denken in beelden en symbolen is een soort aanleren van een nieuw alfabet.

Let geconcentreerder op gebeurtenissen, woorden, beelden, toestanden en leer de wereld met kennis van zaken interpreteren. Ook landschappen, niet alleen mensen...geven ons vaak energie...neem eens meer de tijd voor een passage en je wordt 'sage'. Laat het licht en de lijnen en de kleuren in je dringen, voel ineens die ruimte daar vanbinnen. Zuig je longen vol goede lucht en wandel zonder zucht van het ene perspectief naar het andere. Zoveel mensen zoveel landschappen, zoveel gezichtspunten vanuit een andere hoek. Alles kan ten goede veranderen als je je voor het goede openstelt.

Het is natuurlijk niet altijd even goed weer om te wandelen. Zoals het weer neigen wij mensen ook al eens naar depressie...wachten tot het door is en je vooral letterlijk en figuurlijk 'warm' proberen houden...je gemoed niet laten verkillen...al kan dat ook al eens positief zijn als je meer assertiviteit ten opzichte van anderen nodig hebt. Depressiviteit is als een stuk verleden waar je niets meer kunt mee doen en waar je niet mee afrekent...niet alleen de werking van hormonen...jij zou hen moeten sturen in plaats van zij jou.

Daarmee afrekenen kan betekenen dat je leert met mensen te leven, er beter leert mee omgaan of dat je er juist minder moet mee leven...afhankelijk van wie wie het meeste onnodige schade berokkende. Onnodige schade is schade waardoor je als mens niet meer mens van wordt. Man en vrouw kunnen mekaar wel eens beschadigen en hoe langer dat duurt en hoe meer dat gebeurd en hoe meer ze op mekaars tenen trappen hoe minder ze nog voor mekaar voelen kunnen.

Als je goed leert kijken snap je beter waarom mensen bij mekaar horen.

Dat begint al van voor de geboorte...misschien vormen al die verschillende soorten genetische informatie uit het verleden wel 'ploegen' zoals in een wielerwedstrijd met een soort afspraken om het eerste aan de meet, de 'eicel' te kunnen komen...als het zoal werkt...misschien beslist de eicel wel over wie ze eerst binnenlaat...ondanks al die mannelijke afspraken van de ploegen uit de spermaploegentijdrit. Van zodra we er zijn blijven we individueel of collektief maar coalities sluiten.

Het is belangrijk hier even NU in dit tijdvak van menselijk bestaan op in te gaan...nog een paar decennia en niemand zoekt twee

generaties na mekaar een partner in het eigen of aangrenzende dorp...hetgeen daarom niet noodzakelijk te betreuren is, dat bedoel ik niet, maar een psychologisch- evolutionair breken met wat al een heel oud verhaal kan zijn.
In een dorp op een kerkhof merk je dat bijna alle mogelijke combinaties tussen mensen uitgeprobeerd zijn. Naarmate je ouder wordt en in voor zover je nog weet welke voorouder met welke familie is scheep gegaan en wat daar in het geval je die mensen zelf niet gekend hebt nog door overlevering werd over doorverteld ...kan je beter aanvoelen welk een soorten energie je zelf meedraagt...nog allemaal stukjes van die voorouders.
Soms kan je zelfs gelijkenissen zien met dingen waar jijzelf of voorzaten het moeilijk mee hadden of hebben of dingen waarmee je eigen nazaten vlotter mee omgaan. Net als dromen blijven sommige van die observaties over jezelf en de mensen rondom je niet altijd even helder bij en is het vreemd genoeg de bedoeling niet...net als het soort dromen die je je niet meer herinnert ,maar die toch een antwoord waren op wat er zich in de dag of zo heeft afgespeeld. Je ontwaakt met rustige hersengolven en toch weet je niet waarover je nu wel gedroomd hebt. De nieuwe dag kan beginnen...altijd op zoek naar het behoud van de innerlijke rust van 's morgens...je eigen niet laten overnemen door computervirussen die je computerscherm de hele dag bestoken met reclame waar je niks kan mee doen...en die je alleen maar hindert...een mens heeft geen behoefte aan mensen die hem willen 'kopen', maar aan mensen die met andere mensen in ontmoeting willen treden.
Dan wordt je gedachtegang meer als een verre reis, gedachte na gedachte, kilometer na kilometer, in plaats van dat je teveel door de consumptiemaatschappij wordt gedirigeerd.
Als je dan 's avonds echt intens weer naar een goede nachtrust en droombeleving verlangd...komt die er meestal wel en ben je 's anderendaags weer fris vanbinnen...je spiegeltje blinkt weer en je kan weer helderder observeren. De basspeler die z'n partituur gehurkt op de treinwagonvloer leest, terwijl z'n handen op en neer gaan en hij de muziek hoort en af en toe corrigeert...terwijl er in die bewuste tussenruimte van de trein geen noot te horen is en z'n instrument gewoon in een andere treinhoek gekoesterd ingepakt rechtstaat en hij geen dingesspeler in z'n oren heeft.
De geest is tot veel in staat...het verleggen van dimensies terwijl je observeert...zoals in de documentaire die ik zag...indien we met ongeveer de gemiddelde snelheid van een valschermspringer door de aarde heen moesten vallen...zou dat 32 uren duren...hoe lang zou de overgang van leven naar dood en leven duren...vraag ik me dan af...een seconde of drie...bijna nul seconden, waardoor de dood eigenlijk gewoon niet bestaat ? Of moeten we twintig miljard jaar in de vierkantswortel wachten voordat een gelijkaardige kombinatie die het stukje 'ons'-straling van de volgende big-bang zich weer vertaalt in een cel enz... ?
Als de dood het inhoudsloze is dan bestaat hij inderdaad niet. Als het inhoudsloze benadert wordt is dat niet alleen zoiets als een big bang...maar ook zoiets als honger krijgen...je wil het tegengaan en zoekt naar eten...onze ziel zal altijd naar zin zoeken om in leven te blijven...als ze dat al wil...misschien kan ze ook niet anders...zeker als ze alleenlijk als geest verder zal zien te bestaan.
Eigenlijk is er geen einde en geen begin maar altijd overgang van het ene in het andere, een eindeloze reis...ook als we in een andere vorm van energie zullen bestaan zal die ook wel in een nog andere vorm overgaan...maar dan wordt het wel wat ingewikkelder dan de vergelijking van de rode draad van het leven en de blauwe draad van de dood die niet tegen mekaar mogen komen omdat je anders kortsluiting hebt...dergelijke vergelijkingen zouden ons te ver leiden. Laten we het maar rustig bij het leven zelf houden en daar onze vergelijkingen zoeken.
Sommige mensen hebben meer van chimpansees weg die al eens andere apen doden en andere mensen zijn meer met de vredelievender en rustiger bonobo's verwant. Bij niet-mensen heeft dat verschil (bonobos doen het misschien meer) misschien meer met de frequentie van hun seksleven te maken...bij de mens zit dat verschil meer bij z'n innerlijke rust...of zou daar moeten zitten. Ook de opvoeding speelt een rol...als je nog niet zolang geleden 'linkshandig' was kreeg je een tik van de lat in de school of bond men je hand vast. Alles er doctrinair indrammen in plaats van wat ruimte aan de eigen levensweg en manier van doen te laten...was niet alleen vroeger de boodschap.
Zoals soldaten in 't leger in de rij staan voor een dokter die met een soort pistool inentingen toedient, zo slikken wij alle dagen opinies en meningen die er enkel moeten voor zorgen dat de wereld door overheersing en uitbuiting verder kan blijven bestaan.
Daarom aan alle fundamentalisten in spe : alles is tegelijk veel ingewikkelder en simpeler dan jullie je ook maar kunnen voorstellen. De zelfvernietigingsdrang van sommige mensen, doordat ze het zachte in hun geest en lichaam niet volgen en het eigen gelijk fanatiek verdedigen... dreigt soms anderen voor een stuk of totaal mee te slepen. Als je hen liefhebt wordt liefde een soort zelfkwelling Elke dag van niet liefhebben van het leven in al zijn aspecten ondermijnt en takelt af.
Wat is liefde, wat is haat, wat is rijk en wat is arm ? Te weinig solidariteit en te weinig kansen. Leer allen samen groeps-te dansen. Breek de cirkel van wraak en weerwraak.
Totaal herbeginnen op basis van een menswaardig leven voor iedereen.
Ogenschijnlijk zitten we materieel goed in 't Westen...we trekken ons voor 't merendeel van politiek weinig aan. Honger en armoede...ver weg...allée kom aan, niks aan te doen zeg !
Maar let op, de wereld is één...de 'problemen' komen toch naar de overkant...en let maar op dat ze ons niet verrechtsen ...vroeger het lachen met de rijke jood...nu de angst voor de vreemdeling ! Goed, die oorlogen dan...zo ver weg. Tot de auto's niet meer rijden...hoe komt dat nou zeg !
Ach mens, laat ons hopen dat het wel goed komt met de wereld en dat we meer bewust ontdekken wat ons daarvoor te doen staat.

23.evolutie in het bewustzijn

Eerst was ik supersnel...straling weet je wel. Toen begon ik te vertragen...atoompjes gingen me dragen. Daarna begonnen die wat te prullen...en dra zaten we met moleculen. We hadden het kunnen weten, dat moest eindigen met planeten. Wat dan weer redelijk eenzaam was...zo ver van mekaar afstaan...maar dat deden we toch ook al als atomen...maar nu was 't gedaan...want er zaten celletjes aan te komen. Die celletjes leerden altijd nieuwe spelletjes...ze moesten zichzelf niet meer kopiëren toen ze met seks begonnen experimenteren.
Van die celletjes seks kwam het eerste orgaan en lichaam...en nog was 't niet gedaan. Tussen allerlei soorten groot en klein is ook de mens ontsproten. Wat had hij een leven misschien. Bleef hij in 't begin niet in de buurt van z'n bomen hangen, eten genoeg, aan werken ging hij zich niet laten vangen. Nog bossen genoeg, jacht en pluk en op tijd nog andere leuke dingen. Van zodra 't ergens te koud werd zijn we dan van de ene gordel naar de andere getrokken...altijd maar van 't goeie leven blijven dromen.Toen kwamen er tussen de mensen zij die nooit content waren met zomaar genoeg of een beetje...ze wilden stamhoofd, koning, beursspeculant en zo heten. Alles wat voortaan werd gemaakt, eigenden ze zich toe...ze leerden ons werken voor een loon en kopen en verkopen.
Zo werd dus het geld, de duiten, geboren...en hoe meer er werd gevochten om die duiten...hoe meer we naar ons schoon leven konden fluiten.Toen vonden de nooit contenten dan ook nog eens de wapens uit om anderen hun streken te veroveren.
Ondertussen kwamen er velen, ze noemden Confucius, Lao-Tse, Boedha of Onze-Lieven-Heer en den Allah, ze hadden misschien

wel goed voor...maar wij hadden genoeg aan de zon en de maan, een kampvuur en eten, aan ons innerlijke bestaan...de rest was allemaal goed om weten en soms goed vertaald. Ook veel filosofen sloven zich door allerlei uitleg heen, iedere tijd volgde ze alle wel en wee op de been.
't Ergste was altijd dat een deel van die tisten alles alleen in dienst van boze machthebbers wisten. In feite kwam het samenleven beheren ons toe, en niet de nooit-contenten; maar was het al niet te laat...ze bestonden al uit een legertje serpenten, hun pluim of hun bik of hun krijt, altijd tot collaboratie met het kwaad bereid. We besloten ons wel ten allen tijde tegen hen te keren. Waarom zouden we voor hun onzin blijven creperen ? We bestudeerden hoe dat toch allemaal kwam...dat we ons steeds lieten vangen door hun telkens heraangepast gezwam. De ene keer riepen ze "'t zijn de heidenen, hak ze toch in de pan". Dan weer "pak ze"want ze lezen de Koran. Nu durven ze wel niet meer te roepen "pak de olie"...maar we zijn nog altijd de dupe verdorie.

24.Ach mens ! zie einde vorig deel en inleiding

25. t' is ni et makkelijk van hier nu messias te zijn

Zoals ik gisterenavond al tegen m'n kat zei : "Als ge moest weten wat hier allemaal gebeurt op de wereld en wat er allemaal al met mijn leven gebeurd is, dan kroopt ge in een boom en ge kwaamt er niet meer uit ". Ge moet weten dat sinds ik heb vastgesteld dat ik geen volgelingen bij mekaar krijg, ik soms al eens tegen m'n kat of m'n hond praat. Alle mogelijke dingen die een mens kunnen gek maken zijn mij namelijk overkomen in mijn leven tot nog toe, andere, gelukkige dingen zijn mij ook overkomen en overkomen me nog steeds,vandaar dat ik toch nog evenwichtig ben.
Ik voel me de laatste dagen zelfs beter nu ik geen pillen tegen m'n maagzweren meer pak, maar veel meer water en thee met honing dan gewoonlijk drink, water van de minnebron van de kapel van Steenbergen...waar dat die ligt ga ik niet verklappen want anders maakt men daar weer een bedevaartsoord van. Ik heb ook besloten van wel weer willen een messias, een boodschapper te zijn...er wel weer in te geloven dat ik de wereld een boodschap moet brengen. 't Is te hopen dat het met mij beter afloopt dan met filosofen zoals Socrates of Christus. Zalig zijn zij natuurlijk die dat gewoon kunnen door voor hun gezin te gaan werken of voor hun bejaarde vrouw of vriendin te zorgen. Vrouw of vriendin ? Daar gaan we weer, ik val weer in één van de taalvallen... ons woordgebruik splijt ons hoofd soms...je vrouw is toch gewoon je hele goeie vriendin, niet ?
Zo pijnigen we ons ook met 'echtscheidingen'...met louter papier eigenlijk.
Geen wonder dat we zoveel therapie nodig hebben en soms is het zelfs zo erg met ons gesteld dat we pillen nodig hebben, terwijl je die eigenlijk niet nodig hebt. Zoek gewoon uit hoe je in mekaar zit en wees gewoon jezelf, vertolk de boodschap die je te vertolken hebt op jouw alledaagse manier. Als je dan zoals in mijn geval al van in je jeugd het gevoel hebt dat je de mensen een geestelijke en een wereldlijke boodschap moet overbrengen, doe dat dan...er moet een manier zijn waarop dat kan. Zo heb ik al een eigen website gemaakt, waarop weinigen reageren natuurlijk, het lijkt wel of ik toch met moeilijke zaken bezig ben. Toch maakte iemand al een muzikale cd over een ingewikkelde tekst. Niettegenstaande ik op die site het leven in al zijn aspecten al voor een stuk ontrafeld heb en geprobeerd heb van een flink stuk levensenthousiasme mee te geven; zijn niet echt velen geïnteresseerd. (tot nog toe)
En mijn eigen levensloop dan, die mag er toch ook zijn. Op school en op 't werk was ik kritisch en sociaal en probeerde ik iets aan 't sociale geweten van m'n omgeving te doen, op familiaal vlak gaf ik iedereen, mezelf incluis de vrijheid om z'n eigen stommiteiten te doen Op politiek vlak merkte ik dat rechts voor het oude stond en links voor het nieuwe dat op termijn ook aan ouderdomsverschijnselen leiden kon. Hoe rechtser hoe bedorvener en egoïstisch, hoe linkser, hoe priller en minder levensvatbaar door al de miserie die door de hebzucht in stand gehouden wordt. Bovendien beschuldigd men links er in mijn geval niet terecht van geen antwoord op de 'zijnsvraag' 'is 'dood' dood te kunnen geven. Uiteindelijk, merkte ik dat ik al m'n ervaringen met groepen of enkelingen wereldverbeteraars beter in een nieuw soort politiek partijprogramma met een andere vorm van verkiezingen kon vertalen. Staat trouwens allemaal op die site waar slechts een beperkt aantal mensen op reageerden. Zal ze moeten blijven toegankelijker maken.

Voor de prijs van een combi- personenwagen kocht ik zelfs een soort aards paradijs met veel water en bomen en een chalet en een paar bootjes, waar ik jullie wou ontvangen en onderwijzen over de filosofische zin van het leven...zo ontmoette ik wel een dozijn mensen die allen naast hun gewone levens met één of andere kunsttak bezig waren, maar hen echt mobiliseren om hun kunst in engagement, in daadwerkelijke betrokkenheid om te zetten, kon ik tot dusver met beperkt maar symbolisch resultaat...waar ik maar mee wil zeggen dat niet iedereen zich op het politieke vlak durft te begeven...of het leven en de dood wil begrijpen.
Het is dan ook een riskante bezigheid, zoals je uit het overzicht van de geschiedenis die ik om m'n site schets, kunt opmaken. We hebben allen samen al vele watertjes doorzwommen in al die levens die we vóór het onze op een genetische manier hebben gehad, we waren er altijd voor een stukje zelf bij. We zouden ons bij de hele mensheid meer betrokken moeten voelen, onze genen zitten overal wel een beetje en gaan terug tot vóór de eerste cel tot stand kwam. We lijken dit sinds de dodelijke Tsunami in Azië wel ineens fel begrepen te hebben, al hebben we wel tegen de oorlog in Irak gedemonstreerd maar er niet dagenlang tegen gestaakt. Wanneer gaan we er eens op vertrouwen dat we 'er' wel iets kunnen aan doen als we ons maar bewust genoeg zijn van hoe de vork van het leven in de steel zit.
Aangezien het bijbels scheppingsverhaal enigszins voor een andere tijd bedoeld is, en we ons niet door het woord 'god' mogen laten verdelen zal ik een poging ondernemen het wezen van jullie oorsprong nog eens uit te leggen. Waarom scharen we ons niet achter het woord 'goed' eigenlijk, maar één letter verschil. Moesten we hier een film over maken, dan zou de film ' Genesis' een mooi voorbeeld zijn. Beelden met de volgende tekst :

26.hier staan we dan, eeuwig oud,voor altijd jong (kabaretvorm)
Goeiendag. Ik weet het, 't is een simpel woord om mee te beginnen. Maar miljarden jaren geleden zou ik dat niet zo gezegd hebben. Toen al zat ik net als jullie, nog verspreid in alle mogelijke soorten atomen, die, net als jullie, door de kosmos vlogen. Toen duwden we mekaar af en toe eens wat opzij om al eens wat plaats te hebben. We zaten in één of andere molecule, zo hard als steen, zo mals als modder, zo helder als licht of zo zacht als water. Als ik toen iets wou zeggen, dan scheen ik gewoon of dan viel ik gewoon uit de lucht...ik kan dat trouwens nog goed, dat laatste...dat zal een door de eeuwen heen aangeleerde overlevingstechniek zijn. In feite zit ik en ben ik ook nog mineraal, water, licht, golf, enz...zijn wij nog allemaal dat en alles wat zich daaruit ontwikkeld heeft ...tot en met wie we nu zijn.
Nee maar, in die atomen, dat was daar een gedoe rond mijn atoomkernen. Mijn MIN-geladen elektronen vlogen den helen dag

rond mijne kop, rond mijne PLUSMINUS evenwichtig geladen kern dus. Den helen dag waren ze me aan 't provoceren, zo uitdagend, zo precies niet kunnen verdragen dat ge kalm in uw onverschillig evenwicht blijft. Dat ging altijd maar van alée, bougeert ne keer, laat ons iets doen, laat ons uitbreiden of zo.

Op den duur was ik als atoomkern wel verplicht van te handelen. In ons taal betekent dat 'uw NEUTRON-evenwicht' verbreken en met uw PLUSPROTON-lading ingaan op wat er in uw eigen en andere stoffen aan MINNETJES te vinden is. Het lijkt wel 'sexen' voor het uitgevonden was.
Maar op nen dag, door al dat over en weer geduw en getrek en gebots en veel vergaderingen om nu eens uit te maken wat we daar allemaal mee van zin waren, met al die nieuw kombinaties van molekulen die we deden ontstaan...
opeens wisten een deel van ons het wel zeker. WE BOUWEN EEN CEL.

In feite is het niet echt zo gegaan, want ineens 'waren we met z'n allen gewoon' 'cel'...ons moeder Chemieke en onze pa Fysicaa hadden een Biologieke gemaakt, ge moet het maar doen.
Dat was allemaal goed en wel, maar u hadden we een serieus probleem. We mochten we zoveel cellen maken als we wilden, ze stierven allemaal te vlug zonder zich op eigen kracht kunnen te vermeerderen. Maar die cellen waren geen stommeriken...ah nee, heel de natuur, wij dus, ...hadden het beste van ons eigen daar ingestoken...gij zat daar trouwens ook al in. Zo kwamen we op een dag erachter dat we moesten 'delen' om kunnen blijven voort te bestaan...en zo werd de solidariteit geboren. We moesten ons eigen 'delen' om ons kunnen voort te planten. Hoe we daar achter kwamen ? Wel, het stuk 'modder' ,modder, zoals 'mother' in 't Engels dat achterbleef als we als cellen stierven, daar ontsnapte ook de licht en de lucht uit. Die 'licht' en die 'lucht' waren zo triestig dat ze van die cellen geen deel meer uitmaakten, dat ze zwaarder werden en op de nog levende cellen 'drukten' als het regende of stormde. Zo gingen we dank zij de intuitie van het licht en de lucht toch door de knieen en leerden delen. Ge moogt natuurlijk ook geloven dat het door het bevel van God de vader of zijn broer Alah zijne bliksem kwam. Feit is dat we weer ne stap verder raakten.
Na een tijd begon ook die toestand ons wat te vervelen; we wilden toch immers niet altijd XX -vrouwelijke materie blijven. Gelukkig dat er op een dag enen een stuk van zijn XX verloor en het voortplanten een stuk plezanter en interessanter werd dan ons eigen moeten op te splitsen...het kwam wel nog op hetzelfde neer, maar 't was eenvoudiger XY bevruchtte het XX-ei en zo ontstond hadden we er een totaal nieuwe telg in de familie 'biologie' bij : de 'seks'. Man lief, vrouw lief, waar zijn we toen mee begonnen...ik had het miljarden jaren terug, nog zo gezegd als atoomkern van een zuiver deeltje licht , "we zijn nu op ons gemak". Maar ja...' t was nu éénmaal toch zover gekomen...en eigenlijk was er nog niets veranderd, de minnekes maakten de mannekes hunnen kop zot om toch iets te gaan doen. Nu begon het verhaal eerst goed vaart te nemen. We werden organismen en organen in 't water, we ontpopten onszelf tot vissen, we bevolkten het land op duizenden manieren...van dino's tot mieren. Maar eigenlijk, zeg nu zelf; soms denk ik...waren we niet beter in onzen boom blijven hangen ?
Ik hoor het me nog zeggen(allé 'zeggen', 't is te zeggen we waren aan 't leren spreken) tegen 'dienene' op die andere tak, 'jongen, hou toch uw gemak'. Dat was er zo ene, we noemden hem Meer, die was nooit content; hij wou altijd maar meer en meer, meer wijfjes, meer eten, meer grond...tot hem in onzen eigen troep niks van dat alles meer vond. Omdat hij zo geweldig tekeer kon gaan, hadden de meesten er schrik van en zijn ze er maar achter gaan staan toen hem de bavianen wou gaan verjagen.

En zo ging de geschiedenis maar voort. Op den duur zaten de afstammelingen van 'Meer' in streken waar het zo koud was, dat ze in holen moesten gaan wonen in plaats van tussen de takken liggen te dromen. Toen de holen bezet waren, moesten ze huizen leren bouwen en op de duur hadden ze zoveel bezittingen, dat ze het moe waren om er constant mee rond te trekken. Omdat 'stilzitten' ook niet in hun natuur zat, begonnen ze te leren hoe ze het land konden bewerken. De 'boer' was geboren. Een kalme mens, blij één te zijn met de natuur. Wat we toen voortbrachten, aten we op en we zetten een deel opzij voor minder gunstige tijden. Iedereen deed een stukske van 't werk...en we konden op tijd eens lachen omdat we hadden leren praten en luisteren naar mekaar. Niemand had het er moeilijk mee als er al eens problemen waren, de dorpsraad zou dat wel oplossen.

Op ne keer komt daar toch wel enen af die ons kwam uitleggen dat ne zekere God, de wereld in zeven dagen geschapen had ...en wij waren daar al miljarden jaren mee bezig. Hij joeg ook sommigen schrik aan door te dreigen dat we allemaal levend in de hel zouden verbranden na ons dood...als we niet naar hem luisterden ! Een deel onder ons, trapten daar toch wel in zeker ! Wij, oude Belgen, konden onze rust voorgoed vergeten. Het bleek namelijk, dat we niet alleen op de wereld waren...en dat er al op ander plaatsen veel meer moet gevochten zijn...dan die dorpsruzies van ons in den tijd. Er was zelfs ne slimme Romein die vondt dat wij de 'dappersten' der Galliërs waren. Sinds toen kwamen er hier veel met hun 'legers' binnenvallen, behalve de Indianen, Chinezen en zwarten ging onze eigen Staat dan weer nog later ons zelf ambeteren.
Ik heb het in den tijd als dorpsoudste nog gezegd : wapens en Meer en meer willen ten koste van anderen en die rijken die het geld en het leger en de goden en afgoden uitvonden achternalopen , daar komt niks goed van. Maar bon, hier staan we dan uiteindelijk in ons landje dat in solidariteit bewijst dat taalgrenzen geen belang hebben...om ook nog iets positiefs te zeggen. Midden een wereld door honger en armoede en oorlog geteisterd;
waar sommigen te hard moeten werken en anderen niet mogen. Als we een dag terug uiteenvallen in licht en lucht en de rest en de genetica die we achterlieten doen ademen en er ons licht op schijnen...zullen we ons nazaten er aan herinneren...pas op, zie wie jullie volgen...jullie zouden wel eens vroegtijdig kunnen verdwijnen...en dan moeten we weer van voren af aan beginnen.

Dus, we zitten hier nu gezellig bijeen, op ons gemak, wat gaan we nu met de rest van de avond doen ? Zal ik even de atoomkern zijn. Ik beweeg niet, jullie ook niet, maar toch verlangen jullie nog iets van mij; wat gaan we maken...een rechtvaardiger wereld ? Of handelen we niet en blijven we rondjes-draaien ? Voor iemand die voor 1 euro per dag schepen afbreekt in India, zijn wij een deel van het grootkapitaal dat hen uitbuit, want de meesten onder ons, kennen een zekere welvaart...je mag dan nch tot dezelfde klasse behoren, we zijn een soort collaborateurs. Zelfs onze vakbonden eisen nog geen gelijk loon voor de nieuwe Europeanen uit het Oosten. Ook op ons werk, houden we ons gedeist. Denk eens even aan al die slaven, lijfeigenen en alle uitgebuitenen en gesneuvelden die onze 'vooruitgang' hebben mogelijk gemaakt.
Neem nu dat de economische situatie zo verslechtert dat we dat allemaal dreigen kwijt te raken en de lessen uit de geschiedenis niet trekkend, weer eens gaan verrechtsen en ons in meer en meer oorlogen en verarming laten meetrekken. We laten ons toch echt telkens bij de neus nemen door valse nationale tegenstellingen, door 'konkurrentiepositie', door oplossingen als tot 65 blijven werken en al die zever meer. Al wat ne gewone mens wil, is menselijk en nuttig werk en een inkomen, zodat hij bijvoorbeeld een

familie kan onderhouden en jongeren perspectief kan bieden. De politiek is dringend aan herstructurering nodig.
Na al de banen kostende herstructureringen die ze laten doorvoeren hebben, zouden zij eens onder het snoeimes moeten komen ...er zou zelfs een andere manier van internationale verkiezingen moeten ingevoerd worden, eerst stemmen voor het programma, en dan voor de uitvoerders...die niet langer op partijlijsten maar op technocratische projectlijsten kandidaat zouden moeten zijn; mensen die van landbouw niks kennen zouden bijvoorbeeld niet op een project Landbouw mogen opkomen. We weten allemaal wat er heden ten dage aan de hand is met de wereld, als je je geheugen daarover wil opfrissen, moet je maar eens naar m'n krantenknipsel , boeken en documentaires komen kijken, of surfen naar http://filosofischverzet.skynetblogs.be Maar weet je wat we er kunnen aan doen :
Eerst en vooral doorhebben wat er boven onze kop gebeurd. De afgevaardigde van de aandeelhouders dreigt te snoeien in het aantal kaders en lekt dit naar de pers. Waarom ie dit doet...de kaders zijn soms te menselijk en durven niet genoeg voor ontslagen zorgen of mensen naar de mutualiteit drijven, de vakbondsmensen zijn blij dat de mensen voor hun job vrezen, want zo moeten ze de leiding over niks nemen. Eén grote schrik voor de boeman grote mijnheer anonieme Aandeelhouder, zoals soms de truuk van de anonieme God het nog doet, nog een beetje en we hebben zo'n schrik van alles dat we vluchten in de anonieme Liefde.
Wat men (s) ons allemaal wijsmaakt en waar men ons allemaal mee bezig houdt.

Als ne kleine geboren wordt zou ge hem al op van alles moeten voorbereiden. (of ge kunt daarmee ook al vroeger beginnen door tegen uw buik of onderbuik te praten) Ik zou zo zeggen, manneke of maske, pas op, want ge gaat eenmaal gemaakt of hier buiten het één en 't ander meemaken. Vroeger was je een beetje half en half, een beetje bij je pa , een beetje bij je ma. Wie weet wat een erfenissen hebt ge niet bij. Zie maar da ge een beetje verschillend bent van ons, dat we al eens kunnen botsen later want we zullen zeker veel van jouw kunnen leren.
En omgekeerd natuurlijk. Al drie generaties hebben we in de famillie zo geen gemakkelijke huwelijksrelatie, misschien kan de familie dat in jouw kombinatie beter...of ga jij niet meer aan lange termijnprojecten beginnen ? Dan nog iet anders. Ge wordt wel geboren, maar dat blijft hier niet duren, want dat is maar tijdelijk. Sommigen zullen U zeggen da ge nadat ge hebt geleefd terug komt al een mier of ne pier of een varken of iets of iemand anders . Wat denk jij daarvan ? Misschien komt iemand dat alles altijd kritiekloos slikt terug als een mier...of hoe een iemand zou terugkomen als een varken...komt ne vis terug als ne pier ? We weten het nie. Maar pieren worden we allemaal als ze ons niet opstoken. Ik wil je geen schrik aanjagen, verre van; want als gij hier rechtvaardig en goed proberen zijn hebt (wat zeg je ? milieubewust ook ? wel ja, ga zo maar door; dan mag je van boven uit die die nog ne goeie mens willen zijn beneden helpen; anders moet ge de pijnen van de anderen helpen verdragen of zo. Ik weet het ook niet. Probeer er maar niet te fel achter te komen, ge zult al wel dingen genoeg te leren en te doen hebben eens buiten.
Laat je in 't begin maar eens goed vertroetelen...want da blijft niet duren da ge zo op uw wenken gaat bediend worden. Da's niet goed ook niet, ge moet zelf de wereld in. Pas goed op voor hen die beweren dat ze het allemaal het best weten...ge kunt er misschien wel iets van leren; maar als ge gevonden hebt waar ze fout zitten, moeten ze je niet meer hebben. Als ge teveel bloed en geschiet op tv ziet, zet hem dan maar op iets anders, ne goeien documentaire of zo. Die TV, en die gazet, dat is zoals met eten, ge moet goed kiezen en zien da ge genen bucht binnenkrijgt.
Pauze
Beetje humor tussendoor ?
Laatst zat ik op de stoep van m'n venster naast m'n kat. "Kat", zei ik, "je moest het eens allemaal weten wat hier allemaal gebeurd op deze aarde. Je zou een boom inkruipen en er niet meer uitkomen". In 't dialect klinkt dat allemaal veel sappiger natuulijk. "Kat, ge must het es allemol wieëte, ge kreoup ne bouem in en ge kwamt er nimieeh nemiauw uit

En...wat vonden jullie van het eerste deel...toch belangrijk dat jullie weten waar we van komen...waar seks eigenlijk vandaan komt en zo...(pauze)oh...weer geen respons. Bon. We waren bij de menswording aanbeland. Ik sla wel veel van het vervolg op waar seks vandaan komt over...maar dat hebben jullie tijdens de pauze toch op je gsm op 't internet via de radiostraling opgezocht. Ik zal 't even samenvatten. De aarde was er dus.
De atmosfeer werd gunstig voor de ontwikkeling van biologisch leven. Water loste mineralen uit de gesteenten op...de rivieren voerde ze mee naar de plassen van allerlei grootte en daar reageerden ze met de moleculen die gedurende miljoenen jaren uit de atmosfeer neergeregend waren. Natuurlijk stond ook de zon al in de keuken van het leven...op de kruidenpotjes in de keuken stonden namen als 'vulkanen', 'elektrische ontladingen', 'straling'...en dat alles werd in de oersoep gekapt. Met de koolstofketen als ruggengraat ontwikkelden zich complexe structuren zoals suikers, vetten, eiwitten...en al wat goed is. Door moleculen af te breken kwam er energie vrij die de deeltjes samenbond. Zo ontstond na miljarden jaren experimenteren een zichzelf vermenigvuldigende molecule en de eerste celletjes die zich leerden delen, voeden en vermenigvuldigen. De vragen zijn niet voor na de voorstelling...jullie kunnen me ze naar je huisdokter mailen of zo.
Voor we het wisten woonde een oer deel van onszelf veertigduizend jaar geleden in een grot. Waarschijnlijk zaten we toen al met vele moeilijk hanteerbare driften en angsten. De ene of de andere madam heeft daar een trilogie over geschreven, als ge dat leest kunt ge U goed in die tijd inleven. We leerden jagen en boeren, huizen bouwen, praten en schrijven. Zoek dat allemaal maar eens op, ge moogt ook iets doen om uw bewustzijn omhoog te krijgen. Ik heb daar veel over op mijn huisbladzijden op staan...ge moet dat adres maar eens vragen als ge het op de ene of andere manier in mijn huis doet bellen. Samengevat komt onze geschiedenis er op neer dat hij bij tijd en wijlen nog meer beestig dan menselijk was...en daar zijn we nog niet vanaf. Chapeau natuurlijk voor alle geproduceerde kunst, maar boe voor alle op rang en stand en afkomst gebaseerde slachtingen. Hoera en eureka voor het werk van filosofen en de wetenschappelijke vooruitgang, maar oh wee voor al diegenen die de onwetendheid des mensen misbruikten en misbruiken. Hand in hand met al diegenen die het sociale in het vaandel droegen en dragen...maar weg met de lakeien van de speculatie die de wereld altijd richting oorlog en armoede duwden en duwen.

27.Ook jij en zelfs een kleine gemeenschap kunt de wereld verbeteren

Zo'n tien jaar geleden schreef ik de volgende zinnen :
"Er zal vrede komen in het hart van diegene(n) met een eerlijke ziel. Behoedt de wereld van vernietiging en leidt de mensen naar betere levens. Vergeet nooit dat de wereld onverdeelbaar is. Er is maar één leven en één wereld, neem je verantwoordelijkheid en leef zo intens mogelijk. Wees licht om te kunnen gidsen. Ga naar de mensen toe en spreek over toekomstige vreugden. Jouw plaats zal zijn waar jij je vrij zult voelen. Leg hun het verschil tussen de materiële wereld en de spirituele materie uit. De waarheid is eenvoudig. Ze verbergt zich in het verleden, leeft in het heden en heeft de toekomst nodig. Waarom vindt men zo weinig vreugde tussen veel mensen ? Mensen verwonderen zich niet genoeg over wie ze eigenlijk zijn en over wat het leven dat ze leiden

eigenlijk betekent. Ze zouden meer filosoof dan materialist moeten zijn, ze zouden zich de vraag moeten stellen waarom ze in een wereld van rijkdom en armoede, oorlog en vrede, stress op het werk en werkeloosheid leven. Maar er zijn andere redenen voor het gebrek aan vreugde...redenen waarover men nog niet kan schrijven en redenen waarover niemand kan schrijven."

Als ik deze woorden nu einde juli 2006 weer bekijk, kan ik alleen maar zeggen dat er vrede in ons hart kan komen als er een tijd aanbreekt waarop mensen met velen meer beginnen nadenken en handelen om van deze wereld een aangename plek voor iedereen te maken. Waarom zouden we de leiding van deze wereld in handen van een kleine minderheid laten, een minderheid die deze wereld nog voor een andere minderheid tot in het absurde verprutst. Waarom zouden we niet ingrijpen in plaats van toekijken terwijl de barberij in hele delen van de wereld toeneemt ? Men verhindert sommigen van een betekenisvolle job te hebben en men houdt de mensheid in een soort moderne slavernij gevangen. Sommige media, staten en grote aandeelhoudersvergaderingen zijn echt door misantropen gedomineerd...op een bloedige manier blijven ze de geschiedenis van de mensheid schrijven. En wij dan ? Wij aanvaarden de talloze manieren waarop ze onze levens controleren. Wanneer zal de meerderheid onder ons begrijpen dat de toestand van deze wereld het resultaat is van ons onbewust zijn en onze weigering daar iets aan te doen...we laten de wereld maar draaien zoals ie draait. Gaan we nog lang toestaan dat men ons beliegt over wat 'vrijheid' en 'menselijke waarden nu eigenlijk betekenen ? Nee, we gaan ons niet meer laten doen, en 'ons' dat begint met 'jij'. Welke zijn de redenen voor dewelke we zo dikwijls zo weinig persoonlijke en sociale moed kunnen opbrengen ? Als we willen weten vanwaar onze negatieve emoties komen en wie we zijn, zullen we dat niet alleen in de boeken van onze verschillende tempels moeten blijven zoeken. Als je de oude teksten leest, onthou dan wel dat de mensen die ze schreven ook het resultaat van hun tijdsgeest waren en dat we onze eigen weg doorheen deze tijd moeten vinden. De filosofische antwoorden en het geloof, ...we kunnen ze ook in de wetenschap vinden en soms lijkt er zelfs helemaal geen tegenspraak tussen bijvoorbeeld de hoop op eeuwig leven en de wetenschap. Om het volgende te kunnen begrijpen moeten sommigen zelfs niet kunnen lezen, alhoewel het niet zo makkelijke fenomenen zijn :

***28.*vanwaar we komen**

In feite kunnen we onze zoektocht naar de zin van het leven aanvangen door te beseffen dat iets alleen maar kan bestaan als dat een zin heeft. Waarom ? Iets kleiner of gelijk aan nul kan niet bestaan...elke vorm van materie die een ruimte kleiner of gelijk aan nul wil innemen, ontploft.

Het is net er net mee zoals met de big-ban (of big-bangs) van de geschiedenis van het universum. Teveel druk op één punt doet alles in de micro en macrowereld ontploffen. In welk stadium we ons ook bevonden of bevinden ; ster, atoom, cel, zelfs onze relaties...teveel druk maakt altijd andere evoluties mogelijk...als deze evoluties het vorig bewustzijn verbeteren...zeggen we dat ze zin hebben gehad. De natuurwetten hebben de ideale omstandigheden gecreëerd opdat het biologisch leven echt van start zou kunnen gaan. Na de big-bang was er niets dat je kon aanraken...alles, wij oorspronkelijk dus ook waren na energie onder druk, gewoon dus 'straling'...die mekaar ook eigenlijk al 'raakte'. De materie bestond dus oorspronkelijk alleen als verschillende vormen van straling. (In't Nederlands is 'stralen' er 'goed en gelukkig zien uitzien' eigenlijk...'energierijk'.)

Het zijn de wetten en de pogingen van de straling die het eerste atoom voortbrachten en daarna de planeten en klimatologisch ideale omstandigheden om de eerste cel enz. te 'scheppen'. Het is werkelijk een formidabel verhaal dat ieder maar voor zijn eigen eens moet bestuderen.

Als je dan nog eens in een bos komt, realiseer je dan met welk een snelheid de aarde onder je voeten door het universum reist, in de richting waarheen ze 15miljard jaar geleden geduwd werd. Heel dat wonderlijke verleden , al die wijsheid die de eerste cellen in zich droegen nog vóór ze zich leerden delen...ze bestaat nog altijd op het moment dat je dit leest. Als we sterven wordt een deel van ons weer mineraal..., maar de straling verlaat ons lichaam. De studie van de manier waarop we observeren en interpreteren en enkele persoonlijke ervaringen die ik NIET 'mystiek' zou noemen en wat studiewerk...leiden me er toe van te geloven dat onze levens niet alleen een sociale betekenis hebben...maar dat we ook op het persoonlijke vlak interageren om voorwaarden te scheppen die ons korter bij ons onbeschadigde 'ik' brengen...bij onze ziel. Onze ziel is niet alleenlijk het genetische erfstuk van de eerste cellen...maar de al eeuwig durende verrijking van de eerste originele straling geboren uit de druk van niet 'niets' te kunnen zijn...het niet zonder vorm kunnen.

In feite, is niet alles wat bestaat één ziel ? We zien God als de ideale abstracte persoon die alles controleert, maar eigenlijk is het doel van onze evolutie, van onze missie om de wereld tot een plaats te maken waar het goed leven en werken voor iedereen is...en om uiteindelijk meer tijd te hebben om de verschillende manieren waarop we betekenis aan ons leven geven, met mekaar te vergelijken. Aan iemand die in reïnkarnatie gelooft, zouden we kunnen uitleggen dat de kans dat iemand onder ongeveer dezelfde omstandigheden als ongeveer dezelfde kombinatie terugkomt misschien eerst na duizenden big-bangs terug lukt...en dan weten we nog niet of er buiten het universum niet nog andere universums met andere big-bang cyclussen bestaan. Reïncarnatie is alleen volgens rechtstreekse afstamming mogelijk denk ik en eigenlijk zijn we een mix die een beetje overal ter wereld verspreid is, zonder dat wijzelf daar ooit kwamen. Wij zijn zelf de kapitein van die doorgegeven mix en we moeten ons hart leren volgen, niet de lijn van hoeveel geld we kunnen verdienen (alhoewel de 'voorzienigheid' zal ik maar zeggen die truuk ook gebruikt). We moeten ook NIET de lijn volgen van hoe we ons moeten wreken op iemand anders. We moeten onze filosofische en politieke, religieuze en sociale verschillen en negatieve emoties overwinnen...alle negatieve dingen uit het verleden moeten we vergeten en vergeven...we moeten ons focussen op het heden en het goede voor de toekomst willen.

Stof en geest zijn altijd één geweest. De materie was energie en energie wil altijd de mogelijkheid tot schepping en evolutie. Zelfs als energie zichzelf vernietigt of men ze vernietigt, verkrijgt men alleen een verandering in energie. 'De zin van het leven' is iets dat altijd bestaan heeft.

De reis van natuur naar cultuur is heel lang geweest. De stof bevat energie die de ontwikkeling van meer spiritualiteit mogelijk heeft gemaakt...de oorspronkelijke stof was altijd de totaliteit van verzamelde geestelijke energie tussen twee big-bangs in. De eerste zin van het leven is altijd de groei van spirituele energie geweest. Al die krachten zoals temperaturen, afstanden, snelheid, druk en tijd...al de bewegingen van atomen en cellen...het diende altijd de groei van spirituele energie. Dat is altijd zo geweest. Onze ziel is niet alleen samengesteld uit de elektronen van onze cellen in onze hersenen maar ook uit de atomen van onze andere cellen en is verbonden met de geest van het universum. Al onze cellen hebben een specifieke functie en bewustzijn die een dag als de ziel zich uit het lichaam begeeft, overgaat in het geestelijk geheel.

De vraag 'wie zijn we' kan worden beantwoordt met 'vanwaar komen we'.

Deze vraag is niet alleenlijk een monopolie van de religie. 'Religie' komt van het woord 'verbinden', 'relier', 'combination'. De verbinding tussen wetenschap en filosofie, politiek en psychologie, helpt ons beter te begrijpen wat de eigenlijke zin van het leven is. Het 'geloof' baseert zich zowel op een eerlijke glimlach (straling) als op goed gekozen woorden (geluid) als op muziek of alles

wat je met je handen aan de aarde verandert...het antwoord naar de zin van het leven is niet alleen intellectueel te geven, bedoel ik maar.

In feite zijn diegenen die zich afvragen of er een God bestaat teveel met de volgende vraag bezig : 'bestaat er een energie met minder of meer of dezelfde soort bewustzijn, die heel de evolutie niet heeft nodig gehad om onze graad van bewustzijn te bereiken'. Welk een energie is er vóór een big-bang aanwezig...de verrijkte energie van een vorige big-bang-cyclus, van ontploffing tot en met weer in één punt samenkomen...of altijd dezelfde uitgangspositie -energie ? In beide gevallen is 'God' steeds opnieuw de herverzamelde of aangegroeide energie, noem het bewustzijn, na één big-bang-cyclus als het universum of een deel ervan, weer ineenstuikt tot één punt met onhoudbare druk.

Het ziet er dus naar uit dat de eeuwige schepping van energie altijd herbegint met niet niets of niemand te willen zijn. Dat wil ook zeggen dat indien iemand sterft iemand ook een nog stoffelijke geest - vorm aanneemt...of moeten we 'behoudt' zeggen (?)... een vorm waarvan we nog niet veel weten...al weten we al veel over 'straling'. Straling is dus de originele vorm van de ontwikkeling van het begin en einde van het leven. Straling is de originele vorm van alle combinaties van vormen die energie kan aannemen en die zich tussen al wat er tussen twee big-bangs gebeurt verzamelt voor een volgende ronde. Misschien wil die straling altijd weer iets op een hoger niveau beginnen of gewoonweg opnieuw beginnen en andere ingebouwde toevallen of voorbestemmingen om ondoorgrondelijke redenen weer een kans geven. Wat mensen dus 'god' noemen is eigenlijk het verlangen naar meer en meer bewustzijn. Zijn het Einstein en anderen en hun boeken en erfenis die me dat doen concluderen...of was het hun straling die me naar deze besluiten leiden ? Wie weet ?

Beter dan onszelf op te delen tussen klassieke godsgelovigen en new agers en 'ongelovigen' (die ook in iets geloven, want 'niets' bestaat niet...beter dus dan ons op te delen in talloze opsplitsingen en hun onderverdelingen, ware het van met de praktische dingen om de wereld beter te maken een serieuze aanvang te nemen.

Waarom hebben we nog geen politiek systeem ontwikkeld dat onwetendheid, oorlog en armoede, honger en werkeloosheid, zinloosheid...overbodig maakt ? Waarom brengen menselijke relaties nog altijd zoveel angst en pijn met zich mee ? In één vraag gesteld : ' waarom heeft de mens nog altijd zoveel problemen met woorden als 'god, geld, geschiedenis, dood of waarden als vriendschap, familie, verlangen...' ? Ik denk dat dat voor een stuk komt omdat we er zich al voor de ejaculatie een heel bewuste strijd tussen de genen voortdoet... een strijd die leidt tot het aangaan van coalities van genen...alsof ons verleden het heden constant in de toekomst wil vertegenwoordigt zien...niet zonder 'betekenis' wil worden maar altijd de lessen wil leren die nog niet geleerd werden. Daarom lopen we hier rond zijn we zoals wezijn.

29.*doodongewoon -geen fictie*

Sommigen hebben iets tegen 'dood zijnde', verbrand worden.

Marcel niet. Toen hij zich een drietal weken geleden nog van zijn stoffelijke cellen bediende, had hij op de begrafenis van een ander lid van de duivenbond gezegd dat men hem "maar naar de verbrandingsoven in Ukkel moest doen".

"Je hoeft zelfs m'n asse niet mee te brengen", had hij tegen z'n Elza gezegd.

Bij iemands dood weegt al wat die persoon ooit voor je belichaamde, heel anders dan alles wat hij of zij tijdens de momenten van haar of zijn leven zelf betekende. Alhoewel je dan in je constatatiedoos (je hersenen, maar misschien niet alleen daar, wie weet)officieel geen beelden kan zien, meen je de dode bij 't terugdenkproces duidelijk in z''n manier van doen bezig te zien.

Zelfs zonder dat die beelden een andere, nieuwe boodschap uitdragen, blijf je meer dan ooit duidelijk voelen wie hij was...waar hij voor stond.

Aan hem hoefde ik niet zoals tegen vele anderen uit te leggen, waartoe kapitalisme en fascisme via de burgerlijke democratie leiden kan...

alleszins niet tot economische democratie.

Proletariers die 't vuile werk van de burgerlijke politiekers opknapten, vermoordden z'n vader, een militant die kleur durfde bekennen ...iemand van 't 'heidense' 'soort' dat veel bepaalde zwartrokken destijds niet binnen de muren van begraafplaatsen wilden liggen hebben.

Marcel hield bijgevolg niet van structuren die iedereen in vakjes zetten.

'"Soigne bien ta blonde"zei hij nadat hij 'mijn' schalkse ega eens gezien had."

Hij kon uren, dagenlang minutieus zijn werk ter harte nemen, en al hetgeen wij niet hadden gezien , uit de listings opdelven.

Al waren dat dan ook details, voor de grote fouten legde hij onophoudelijk verbanden met de inderdaad niet-vermeende mentaliteiten van sommigen of de structuren waaronder diende te worden gewerkt.

Alle gegevens van de telefoonabonnees moesten piekfijn kloppen.

Zou hij er kunnen mee lachen als hij zijn overlijdensbericht met een W als eerste letter in plaats van een V zou kunnen zien staan ?

Zijn staalharde ogen, die , als zijn mondtrekken op lachen stonden, heel zacht, geweldloos overkwamen. Wij gunden hem zijn verbolgen blikken , op die zeldzame momenten dat hij dank zij z'n donker brouwsel Engels bier, alles wat hem op de hersenlever lag, innerlijk aan 't verergeren was. Wij hadden op die momenten geen schrik van deze massa, over ontwikkeld lichaam.

Hij bewees ons daarvoor te vaak zijn goedhartigheid, door geraffineerd guitig met onze voeten te spelen. Soms wilde hij ons al treiterend zijn macht in een wurggreep tonen of soms stond hij na het werk al met z'n dikke lippen smakkend, in' t gat van de bureaudeur, ons voor wat gerstenat uit de frigo uit te nodigen.

Zo...en zoveel meer (waarvan hij het meeste heeft meegenomen?), was Marcel. In alles en iedereen steekt zo'n grote hoeveelheid materiaal ter inspiratie...dat je precies nooit klaar raakt met het totaalbeeld van de wereld om je heen. Je reed dus met iemand van Asse naar een a s -verbranding in Ukkel.

Het crematorium , de plek waar men ook jouw naam, Marcel, in monnikenstijl, verguld in een groot boek, neerplakte. Het ersatzproduct van Sint Pieter voor de 'vrij' 'zinnig' 'verstandelijken', die zoals ik, ook niet geloven in zomaar God, omdat niemand me dit woord ooit gedefinieerd heeft, maar ik geloof zeker in veel sterke dingen.

Sommigen vonden het ambetant dat er vier maal per uur een reuk van verbrand vlees, voor een minuut hun reukorganen testen kwam? Zoiets als een scheet die je bij bepaalde gelegenheden niet lossen mag. Maar dan ene die betrokkene niet meer hoeft goed te praten.

Laat ons eerlijk wezen. Microben en virussen vallen ons aan, wij eten andere wezens op...en als 't zover is, komen de wetten van de ouderdom, de ziekte...ook hun spel met ons spelen. Om maar te zeggen dat we niet al te licht geschokeerd mogen zijn door 't natuurlijke verloop van ' t leven. Alleen voor burgerlijke wetten die, door onze passiviteit onveranderlijk blijven voortduren, ik heb het onder meer over oorlog, daarvoor is verontwaardiging niet ongepast...maar soms ver te bespeuren.

Er komen lijkwagens uit het Brusselse en naburige streken aangereden. Je mag je niet vergissen van kist. De kisten zijn er van hout, waar niet aan genageld of gevezen is. De handvaten moeten eraf. De temperatuur moet 150O graden zijn. Althans volgens 't gefluister van sommige gasten die best wat ingetogener met Marcel mochten bezig zijn.

In de reconstructie van een klein aards paradijs, met water en vissen en al; bedoeld als cafetaria, zijn er vier hoeken voorzien. Kwestie van de famillies en de kennissen van de overledenen niet al te zeer te mengen...

Heerlijke muziek. Je beseft dat het alleen door die tijdspanne continu ,geconcentreerd aan het innerlijke wezen van je vriend te denken, mogelijk is geweest, dat je zo sereen naar voor stapt...en de lang vastgehouden roos die in een kubusje water zit ...op het fluwelen laken dat over de kist prijkt, neerlegt...niet denkend aan de anderen rond me heen.
Ik zou het, indien mij misschien meer tijd zou beschoren zijn, het voor ieder van hun doen. Weer zou ik dan zo'n prachtige levens in letters moeten vertalen...weer aan een overblijvende beloven van er iets over te schrijven.
Het zou een broodwinning kunnen zijn, of 'stof' voor een apart boek over alle reeds overleden figuren die ik al 'gevat' 'gesnapt' heb.
Achteraf zou ik dan wel veel processen op m'n nek krijgen , omdat er van iedereen wel iets 'af te breken valt'. Alleen de 'echte levenden' snappen dan dat dat 'af te breken' eigenlijk diende om iets anders proberen op te bouwen. Systemen en mensen, alles lijkt precies voortdurend aan afbraak en opbouw te moeten lijden.

Toch eigenaardig, 'curieus', die oudere collega's op een kerkhof-uitstrooiplaats-met-bomen-in-bloei-zo-bijeen. Vinden zij het leven in deze periode van hun leven nu eerst echt spannend, nu de grote ontknoping, het grote raadsel, zoveel dichter bijkomt ?
Of zijn zij totaal ontmoedigd door dat beetje as dat daar uitgestrooid wordt ? De grootste grollenmaker van de bureau, de grote Bonnewyn, afkomstig van een geslacht van clowns, treft dit alles 't diepst, omdat hij één van de speciaalste voelingen met 't leven heeft.
Of misschien omdat hij Marcel misschien nog 't best kende...of omdat hij zo dicht bij zijn pensioen staat... . Iets waarvan , in Marcel's geval, alleen het laatste woord van de vorige zin, heeft kunnen genieten.

Gecremeerd worden, een schoon zaak, behalve als er een grasmachine in de buurt staat. Deze alles relativerende schrijver die, vanuit het centrum van dat vermogen toch nog zo subjectief op de stilstaande grasmachine reageerde, slaagt nu zijn arm over de wenende Elza en troost haar met 'dat alles weer opnieuw begint', zoals de botten op de bomen. Een week voor Elza Marcel kwijtraakte had je nog gebeld om te zeggen dat jullie met een paar collega's de zieke Marcel zouden komen bezoeken. Je had haar nog gezegd van hem te vertellen dat je dan samen wat bloemen op het graf van een andere, minder opvallende, maar ook intens levende collega
komen leggen zou. De Roger Delflosse noemden wij hem.
Deze oud-Rex en Mussolini- hater geloofde dat hij (niet de fascisten) 'terug zou komen, onder de vorm van bloemen op zijn graf'. Goei poging Roger, goei poging. De Roger wist ook altijd van alles, zoals dat de nieuwe Karel Van Europa, 'Miert de eerste', op het kabinet van de keizer van de PS begonnen was.

Elza liet m'n hand gedurende twee minuten niet los. "C'est comme on a tue moi -meme", zei ze. Ik heb hem dus niet meer gezien en die pinten in het cafe van Elza en Marcel te Ellezelles niet kunnen drinken. Ik heb ook niet kunnen proeven van de lekkere salades die hij voor hun en zijn geburen uit alle mogelijke groenten componeerde.

Maar nu hetgeen ik in alle ernst zo lang onderdrukt heb, dat ik het bijna door de humor weggecijferd kreeg. Als zuiver traditioneel materialist dierf ik het gevoel dat ik in de oase-cafetaria kreeg precies niet beschrijven destijds.
Ineens, voelde ik een soort magnetisme aan m'n voeten omhoog kruipen, precies alsof je twee magneten op afstand van mekaar afhoudt(of zoals in de kindertijd dat spel om een naald op een stoel te laten voortbewegen met een magneet onder de stoel).
Die magnetische 'doortocht' ging vrij vlug...een dertigtal seconden. Toen dat 'doortrekken' ter hoogte van m'n hart was, dacht ik ,'krijg ik nu een hartaanval' of wat.
Ik was even ongerust en zette m'n cola neer, daar aan tafel acht.
Enkele seconden van die lange halve minuut dacht ik toen dat ik me best ergens zou aan vasthouden. Uiteindelijk toen die 'ervaring' in m'n hoofd kwam werd het een soort 'heldere, zichtbare gedachte' zonder woorden...een beeld van een soort lichtgevende piramide, het kan ook een kegel geweest zijn...in ieder geval iets dat van beneden kwam en slechts zichtbaar was op het moment dat het me letterlijk in m'n hoofd 'ontsnapte'.
Een beetje zoals van die science fiction- tuigen die vanonder op tv in beeld komen en dan de ruimte in suizen...ja vooral dat blijft me bij...nu begrijp ik het als Pigeon ...of wie anders?, die in wezenlijk geconcentreerde vorm met al z'n ervaringen en nieuwe bagage 'passeerde'. Zit hij nu in de reservebanken van het leven, zou hij nog wel willen meedoen , maar kan hij slechts aanwijzingen doorgeven ? Aanwijzingen waarop de spelers op het veld toch moeilijk kunnen reageren, want zij zijn hun match bezig. De vraag in dit hele gebeuren, is misschien ...welke krachten dat bepalen wie uiteindelijk de trainer (de hoogste hierarchische energie)
overhaalt van de Pigeon terug op te stellen. Maar ja, wie stelt er nu een duivenmelker met een cafe in een voetbalploeg op. Let wel ! Dit is niet zomaar humor om de humor, maar een manier om sluiers op te lichten. Als je de vraag te moeilijk maakt, zal je het antwoord niet vinden. Moeten we het wel winden. Misschien hebben we Pigeon z'n tips al wel gehad en heeft hij weer een nieuw spel voor de boeg...zonder ons.
(opgepast, dit stukje proza is van rond 1988 ...van toen af ben ik me ook voor zulke zaken en niet alleen het sociale gaan interesseren...en heb me daarbij zoveel mogelijk op het wetenschappelijke en bewijsbare georiënteerd....en ben ondertussen al die dingen veel scherper gaan stellen. Een tijd erna veranderde heel m'n leven, een scheiding, plotse interessen voor boeken rond psychologie,...een andere stad om in te werken, boeken over de kracht van positief denken, een vriendin die me met een aantal boeken en ervaringen in contakt bracht... enz... .
30 Zie ook Er was dus toch leven na de dood (fictief) zie hoger via Kortverhalen 186

31. roman voor de rode man
Zie via https://deblogfilosoof.blogspot.com of de roman Ach ja, de Liefde

32.Geen slaven van negatieve emoties blijven

Laatst moest ik naar de tandarts. Zag er een foto van m'n gebit. Een ruig geërodeerd gebergte. De meest rauwe uitdrukking van de wil tot leven. Het skelet, slaaf, vriend en onderdeel van het vlees en de geest. De evolutie van oerenergie naar het basisprincipe van het atoom droeg een symbolische les in zich : in de kern in evenwicht blijven en reageren en verbindingen aangaan en uitproberen. Welke verbindingen aangegaan konden en kunnen worden, liggen door de eigenheid van elke soort materie vast. De evolutie van atomen naar cellen voegde een andere symboliek aan het bestaan toe. Om te kunnen blijven bestaan moest je je eigen leren delen. Stammen werden koninkrijken en republieken en de wereld wordt misschien nog ooit eens één vredelievend geheel. De symboliek ontgaat U waarschijnlijk niet : om sterk te staan moet men zich verenigen. Zich verenigen en zich delen...onderdeel van kennis, genot en strijd...die naar meer en meer innerlijke rust tracht.

In één alinea van een vermoedelijk begin tot in het nu. Wat een reis mijn twee zere tanden me deden maken ! Een reis binnenin mezelf of het geheel dat de geest is , met die geest als transportmiddel. De geest, gegroeid uit het bewustzijn van een mix van het stoffelijke. Mineralen, gassen, licht en golven ontmoeten mekaar in de eerste cel...die vermoedelijk nog via een 'navelstreng' aan de aarde vasthing en afstierf zonder zich te kunnen delen. Het licht en de lucht brachtten de vergane anti-materie energie van die cel misschien terug tot bij de volgende cel die zich vormde. Die tweede cel kreeg of de informatie van de afgestorve cel binnen via haar primitieve ademhaling of voedselketen en de biologische voorloper van de inspiratie was geboren. De weg naar organismen, naar 'organiseren' op biologisch vlak lag open. Exact kunnen we al die gelijktijdige processen die zich van toen tot nu en nu op ons niveau nog afspelen niet beschrijven; want dan zouden we niet meer aan de praktische dingen die ons te doen staan toekomen.
Het ging misschien niet om één maar miljarden cellen waarmee het in de elementen aanwezige bewustzijn experimenteerde.

In die tijd al, werden onze emoties geboren. Er moest waarschijnlijk worden gestreden om voedsel...en dat bracht näijver mee.
Het kan natuurlijk ook zijn dat er in die microwereld van toen genoeg voedsel was en de cellen zich vrij solidair ontwikkeld hebben tot organismen enzoverder. Filosofisch gezien kan men zich dus afvragen of hebzucht of integendeel solidariteit aan de basis van het ontstaan van onze emoties lagen. Beide tezamen in wisselwerking wellicht. Hopelijk stammen we in de oerstam microscopisch gezien het meest af van de solidariteit, het leren delen...dat moet de bovenhand blijven houden...of de woeker van de hebzucht verstikt ook dat stuk waartoe het voor een deel heeft bijgedragen (onze zeer relatieve welvaart bijvoorbeeld). De hebzucht vernietigt echter altijd meer dan dat ze bijdraagt. Op een bepaalde manier staan we nu op het gebied van voedsel en andere materie nog niet verder dan toen...er is in theorie genoeg voor iedereen, maar de structuren van de hebzuchtige verbrodden de gezamenlijke groei naar logischer verdelen.
Of is een minderheid van de consumenten te hebzuchtig en spelen de machtigen der aarde daar nu juist op in ?

Een andere bron van onze emoties is de uit het delen geboren geslachtelijke voortplanting, een techniek die het primitieve voortplanten nieuwe wegen opstuurde. Het organisme moest nu BUITEN ZICHZELF op zoek naar combinaties en oplossingen voor zijn materiële verderbestaan. X zocht Y om het via XY in plaats van via XX te proberen.
Dat zoiets tot nieuwsoortige conflicten kon leidden bewijst de met de maatschappelijke verhoudingen mee geëvolueerde man-vrouw verhouding tot op de dag van vandaag. Zowel X als Y onderdrukken en gebruiken en genieten van mekaar tot bepaalde vormen van scheiding of de dood volgen. Waarom ? Omdat we aan ons genetische verleden vasthangen en in ons denken door opvoeding en maatschappij worden bepaald. Indien iedereen een inkomen had waar hij menswaardig kon van leven, zouden er in de wereld veel minder problemen zijn. Indien meer mensen zich in de zin van het leven, de filosofie dus; zouden interesseren, nog een stuk minder.
Liefdesconflicten tussen mensen zouden nog blijven bestaan, maar men zou ze meer trachten te begrijpen, wat die nieuwe evolutie een hele andere richting zou kunnen geven.

Gisteren zag ik een uitzending over epilepsie ...met beelden van hersenoperaties inkluis. Een klein percentage mensen die met medicijnen niet konden worden geholpen, lieten hun schedelpan afnemen en met ergens een stukje weg te nemen of door te knippen konden ze in de meeste gevallen weer onbezorgd autorijden of zo. Gedeeltelijk verdoofd, prikkelde men hun talencentrum en vroeg hun om iets te zeggen om zeker te zijn dat ze nog konden spreken. Dan trotseerde ik toch wel een tiental aanvallen per jaar van zo'n drie vier minuten, dacht ik zo. Als je geweldige tandpijn hebt, werkt je geest niet meer met dezelfde inspiratie als anders. Het is alsof zo'n geest alleen onder bepaalde omstandigheden gedijt. Bij lichamelijke pijn, al of niet het gevolg van emotionele zwaarte, zit die geest te wachten tot hij volop doorbreken kan. Geef iemand nieuw bloed van een donor en hij blijf dezelfde om mee te praten. Zo eigen zijn wij.
En toch uit dezelfde stof voortgekomen...want we kunnen onderdelen met bepaalde mensen omwisselen. Wij zijn het resultaat van honderden eeuwen ervaring op alle fronten van het leven. Wat is de bedoeling ?
Ooit nog eens op andere planeten wonen of mekaar durven tonen wie we zijn en hoe we willen leven? De reis van het in de praktijk snappen van dit alles staat, wat mezelf betreft,. De liefde teveel willen blijven verklaren door het verstand alleen, is er wiskunde van maken...en dan ben je zeker toe aan het kiezen van de beleving ervan.
For all those with an interest in history, philosophy and art.
For all those wanting to have more consciousness to be able to make this world a better place.
For all those that get sick watching the daily worldnews without being able to do something.
For all those wanting to know why there is so much poverty and war and unemployment.
For all those wanting a job without being stressed all the time.
For all those not wanting to get stuck in negative emotions.

33. Inner light 1. Degrees of consciousness, 'emotional evolution' and other conceptions

'The desire from matter to be able to see, made our consciousness possible.'
This is how a poet would explain life.
That poet wouldn't be far from the truth. We are matter and matter is us. There must have been 'consciousness' already in non-biological life, otherwise biological life shouldn't have been created. Matter became more and more conscious about itself through its finest form, biological life. We became more conscious by being able to manage matter. We also became more conscious of ourselves, thanks to other persons. From the moment humanity started its cultural adventure, they mainly occupied themselves with making material products, commodities...practical life, indeed is in fact mainly MOVEMENT outside our body...witch is

closely linked and starts with our biological needs. Our biological 'soul' is the sum of physical and chemical elements and laws, combined with our personality and emotions. All forms of consciousness have their roots in matter...this was the word 'heathen', ('pagan') originally meant. Our consciousness goes back to matter from the cosmos, it is in fact cosmos. Human being in fact, is stone, plant and animal and in fact adds or can add a higher degree of INNER SPIRITUAL movement, stronger than our basic emotional 'soul'. There is a difference between the world outside us, our internal parts (our organs), our soul (emotionally bound) and our inner (the spiritual factor). In order to understand then notion 'inner communication' the differences and connections between the 'internal'(organs) and the 'soul' (emotional) and the 'inner' (spiritual); are very important.

Everything that exist has a form, something without a form cannot exist, because something almost equal to zero tends to explode. That's why nihilism makes no sense.

When our body dies, out of the soul where out our spirit continuously grew, our spirit is born, with it' s own form of matter. We are 'all in one', everything linked together : the minerals with their laws of physics, the 'hardware'-structure of life, the basis of all objective science; combined with the laws of chemistry and all subjective laws that control our emotions and even the objective and subjective laws of society. The laws of physics not only are about how atoms and molecules are build and about how, because of their attraction they build from the micro cosmos the macro cosmos with it' s galaxies. The laws of physics already show that eternally old and new desire to create from the 'inner light of matter', hidden in the anti-matter of cosmos the 'normal' light we can now see outside in macro cosmos and the light of our happiness inside.

Once the planet Earth was formed, the desire from the inner light of matter to evolve to more consciousness, could continue. The not organic minerals, created the organic cells...physics created chemistry...like out of XX-woman, came XY men. Physics, our skeleton, our relation with gravity...already teaching us the basics of psychological balance.

Chemistry, our stomach, symbol of creation of energy sitting on our underbelly the matter part of the source of our sensuality who started one stage lower where our sexual energy is being born. Beautiful story, isn't it, we cannot ignore that we are family of the hardware-matter...like when mountains erupt and produce fertile ground, we can 'erupt' as well and produce new life.

The energies you are reading about wright in the end produces 'intelligence'. 'Intelligence' in fact is the practical child of our spiritual development. The 'intelligence' of vegetative life (like plants) is an intelligence that is more 'relaxed' then the intelligence of animal-life. Human intelligence still is more directed towards the struggle for life...it shouldn't stay that way, history will makes sure of that. Acquiring knowledge and cultural development as well as an insight in psychological relations in order to understand the world and the reason why one lives, should become more important than a lot of commercial stupidity. Where there is too much commercial pollution one cannot get in touch with one' s own 'inner communication'.

Our organs are 'living beings' as well. Our stomach gives us energy, but we have to put something in it. But our stomach can react by producing pain-warning signs if we keep on having to much problems in our lives. All the information of every part of our body is centralized in the brain...where our intelligence and our emotions are trying to keep both sides of our brain in balance.

In case of heavy conflicts the only solution is making a choice,(speaking some words, handling...)or taking a position of indifferent balance and patience.

We have four kinds of CONSCIOUSNESS from BELOW : unconscious, consciousness or mineral consciousness, Under consciousness or vegetative consciousness, bog-ore consciousness or biological consciousness...and consciousness.

This can produce a number of conflicts between emotionally opposite energies : for example : fear and daring, pure instinct and sensuality, jealousy and comprehension, vanity and one's own knowledge, greed or solidarity, melancholy and gladness. Human being and society is in a process of development towards less egoism. Therefore positive emotions must in general win from the negative ones. To help us in this struggle we can use our four different forms of consciousness from ABOVE : hearing, speaking, seeing and intuitive things. In general when we use the word 'consciousness' we mean everything we can register, the facts. With 'under consciousness' we also mean the situations we can create on a long or short term by wishing this or that in our dreams, fantasy or thoughts...or with 'unconsciousness' the psychological substance in matter itself. An example of bog-ore consciousness is the wisdom of our genes or the other energies going through our body.

A very special form of consciousness, the prelude of 'inner communication' is 'intuition'. It tries to shows us the way as well as amusing things or it even tries to predict or for feel certain things for us. Therefore you can read about the TOOLS our spirit can use. All of our cells have different kinds of consciousness as well. Those energies belong to one of the eight forms of consciousness I mentioned. Our blood takes those forms of consciousness everywhere in our body. According to the circumstances in a moment of someday, we thus get the appropriate words, images, thoughts, intuition that go along with them. That's the way in which our different forms of consciousness grow to an individual and collective spirit on it' s way to beat negative emotions which keep us away from our inner communication. The purpose of it all is to discover the beautiful being, hidden inside of us.

Sometimes we need illusions to learn what we have yet to learn. We are sometimes constantly being pushed into them by our different forms of consciousness. You can reach a point where you not only get 'food' from what you eat but from the consciousness you have achieved. Earth, water, bellies, air, hearing, seeing, speaking...they all produce different themes of life...they all produce different forms of being...they all produce ...us.

34 innerlight 2. everything as an evolution of energy

Everything is matter. Matter is fast matter (hardware) and ether-matter.

Inner light matter exists in the spaces of anti-matter in the micro cosmos of everything. The inner light matter is a world like the macro cosmos with millions of degrees of warmth on each cubic millimeter. All electrons have an eternal existence and turn like planets around their stars (atoms). Who says there isn't life on these micro planets ? Which energetic bridge is their between the visible and invisible world of matter, between micro cosmos and macro cosmos ? We ? Spiritual life ?

In all 88 pure elements of Mendeljev 's list to which we partly return after our dead, there not only are chemical characteristics, but also physical forces : temperatures, distances, speeds, different degrees of pressure. In the end all these complicated things produce beautiful things like a smile and feelings. The less we have to suffer, the more inner light energy can flow through our body. We can become more then a brain that has to concentrate on survival.

Our brain tries to obtain knowledge, our feelings try not to waste time on negative emotions and to love; our spirit reflects between the bridges between our inner-relation and the rest of our relations with others. We should more wonder about the voyage that all intelligence before us, made between mineral, cell and us. If we understand the energy that made this possible we will understand that we are being used by nature and it's intelligence to continue this journey towards more individual

consciousness as a part of more collective consciousness that will result in more humanly forms of living together as a society and as individuals. In this way we'll experience more satisfaction in our 'spiritual life' as well.

If one doesn't believe that there could be a form of intelligence that did not need all the way we travelled to reach our consciousness, then we must put forward another axioma; namely :
'in the anti-matter from chemical elements there already existed a bog-ore intelligence that guided further evolution towards cells and finer ways of communication and consciousness.

The voyage from the original pure elements till pure elements once again has lots of meanings. The question whether our spiritual heritage can exist outside a biological carrier
is not an easy one. Will we only return to the consciousness of the pure elements we were composed of or not ? Will it be a collective consciousness or an individual one.
I tried to give an answer by writing ' there was life after all, after dead'.
Maybe there is such a thing as a force that guides, but not leads the orchestra of life...let's call it 'collective consciousness' then. Each person is a unique composition, a will to live that represents everyone that came into existence before her or him. Being born is accepting the challenge of dealing with problems of all kind...ameliorating or completing what came before one' s life story. To finish this article, I add an axioma of mine that can help you philosophe about life and dead.
AXIOMA

In order to understand some practical experiences and to discover the laws by which they occur or happen, we can put forward some suppositions and test them to keep on ameliorating our findings and axiomas so in the end we should be able to feel the laws by which life moves... . By doing so we come close to the spiritual matter...but we will never fully understand everything about it...maybe because we cannot support the degrees of truth about or own life and that of others....
Examples for axioma : " Our 'spirit' is born when our soul stops existing" (when our emotional life here dies together with our body). « There is a kind of conversation between living souls and spiritual powers » or « there is no inter soul-spiritual contact between spiritual powers, they continue their own development in another world ».
« Reincarnation is only a biological issue...we cannot return ». « Soul-matter is passed on by our genes, spiritual matter cannot be passed in this dimension ». « In order to give our spiritual development a bonus we must learn how to get a strong soul in this earthly dimension ...this means getting independent of negative emotions».
« Can we change our existential menu ? »
EXISTENTIAL MENU ?
If you are getting to much away of what you should be doing with your life , then negative emotions and feelings aswell as positive ones...or things that happen can be used by life to correct you.

More about this very important energy later. Maybe my main existential menu is about introducing a new kind of political system, but in order to be able to do so we'll have to make people stronger in their psychologic , soul related life...therefore this study.
Or maybe my main existential menu shall be explaining the difference between soul and spirit or the relation between them : must we get 'stronger' here in order to evolve in another dimension more favourably, or to be able to let those after us function better...during and after our own life ?

EUREKA -axioma :Thesis : idealist axioma. Antithesis : materialist axioma. Synthesis : indifferent balance.
The idealist axioma is based on the axioma that you keep on functioning OUTSIDE the body, related to the energy you left behind before you died. Everyone evolves in the direction of his dead, a moment when one becomes a not body like energy that will become part of the further evolution of the ones you leave behind...or evolves more or less independently according to ones merits. My materialist eureka is based on the fact that spiritual life can only exist within a biological 'house' and is genetically bound by means of family and further on....a statement that not automatically means accepting the fact of interrelations between the material and spiritual world. Isn't our earthly soul something in between the idealist and materialist vision , an embryo for the spiritual dimension ?
That's why next to the material and idealist axioma's I also put forward the an axioma of 'indifferent balance' stating that once the biological life comes to an end we return to the consciousness of the elements that made us : mineral, water, air, light...hidden in the anti-matter of them...maybe enjoyable as well ,but not consciously ? So just by being air and light an minerals...they join the living in an indifferent way...feeding the living ones, taking biologically part in their existence...and by their indifference, maybe have an influence after all.

35.camerades, frères et soeurs Arabes comrades, Arab brothers and sisters : *zie filosofisch verzet, hier BOVEN*

36. **social politica analyses and alternatives** (also partly in French) via linken op facebook Fotofilosofie

37.the way life operates

In each epoch of civilization people wrote. In the beginning they didn't write about how after the big-bang, the invisible forms of matter we call 'radiation' created the first atoms, how later on planets were formed and how the first cells came into existence.
In fact 'coming into existence' is not the right word to express something concerning evolution...everything that exists existed already for eternity.
The main reason why life exists anyhow is because something without a form, something meaningless, cannot exists...a form of matter that tends to become equal or smaller then zero, explodes. This was the reason for the big bang. Too much pressure on anything and any who and new situations and creations and development will follow. One can say that we are who we were mend to be because in fact we were there already in the form of radiation earlier then the first atom that was created...which also isn't a correct way of putting it because the first atom already was a piece of the first radiation and so on. We came a long long way and in fact we're much older than the latest big bang some 15 billion years ago.

If some day maybe the last human being on earth or in space will die, a part of him will become once again a form of radiation...in fact for a part we are radiation...but we cannot touch it...or can you 'touch' your conversation when you are phoning without wire ? When you study science, you will find a lot of metaphors that will try to show you how life operates. 'Life'...not

only our life, but the total beiing of it. To become a more conscious person, this 'feeling one with life' is the first step we should learn to take. Just like nature can mirror itself in each drop of dawn in the morning, we, if we allow some light in our consciousness, we can feel the unity of the universe inside ourselves. Whenever we feel 'divided' we should try to imagine the basic principles mentioned above. Feeling one with nature isn't so hard to do when you take a walk in a quiet place...and even those who live on their country sometimes forget about their links with the universe. Always remember, even in a flat on the fourth floor it's possible to feel good. The trouble is that we mostly feel separated from our origins because of the fact that we must eat and have shelter every day, we are social beings...our worries about things like money and other material needs are a risk to feel divided with who in fact we are.

An even greater risk that threatens our feeling well and undivided, are our negative emotions. Even if we do not have financial problems, even if we like our job...negative emotions can make us completely nuts. As long as we can feel some positive emotions there still is hope for each of us. At the same time, while following the line of positivity and while trying to understand negative emotions...we should be severe to them...they only come our way in order to teach us who we really are and why everybody must take responsability for his own life, not trying to seek a revench for the pain one suffered or started. How can we use those positive emotions to create a better relationship with ourselves , with the ones we meet every day and with the rest of the world ?

Why we allow so many people of using emotions or money wrongly to spoil a part of our lives with their lies ...aren't we around to teach them a lesson from time to time ?

Good and evil do exists, but the devil is our own creation. We must not allow anyone or ourselves to divide us in any way.

'God' is our own invention too and this idea or this feeling indeed can help a lot of us...but it can also, once again, 'divide' ourselves in groups of different believers.

Why should someone who plays rugby look down on someone who plays football...they are both sports aren't they ? Why should protestants want to fight catholic in Northern Ireland or why should sijiets murder sunnis or vice versa ? Division always looks around the corner...if you are a happy couple ...why invite trouble ? Sometimes life uses differences and trouble to obtain some purification, the less conscious we are about this way of progressing, the later we realise what is happening to us in the meanwhile.

In Europe we do not go to war any more against each other. How was it possible that war broke out then before ? Wasn't war always the last phase of economical competition between tribes or countries ? Always some leading economical groups in society make war with the help of their political friends...they cannot do so if the ones who chose them, take an undivided decided action against them. No country can afford to go to war when small businessmen, farmers and workers go on strike against it. Sometimes life succeeds in creating the conditions to make such positive things possible...all dough a lot more coordination between different world events stays needed. In other cases things go from bad to worse with seemingly no end to it. Just like in our own little lives with their ups and downs and downfalls.

38.<u>special kinds of observations</u>

*Yesterday I saw two chairs standing near the water. All the year they had waited for me till I would find the right time to sit on one of them. Seasons past by. It was now summer. A hot day in the afternoon.

I sat myself down and after a while I noticed the shadow of the highest tree of the parc in the water. The slightest movement of the smallest fish can make the water move all the end through the other side of the pond. The air was filled with a little wind, enough to make the tree dance in the rimpels of the water.

The branches of the three grew bigger and then again smaller, like if some kind of fluid was passing through them. The branches seemed to become a gigantic pump through which it's blood was pumped.

I imagined this was like when someone gets a hart attac or something...a vain breaking while to much pressure made it explode. The dancing leaves in the water seemed to be like the smallest bio in our longs, very merry operating in their territory. I sat so silent and forgot about the park, concentrating on this essence of life, that once my concentration was broken I saw the shy wild park cat with a whole bunch of her young traversing the park, tails in the air...so that was why I turned back a few hours earlier when I wanted to get me a cat with someone I know...lives work in often predicting, unexplainable ways. When I wanted to get some food for the cats the whole lot of them flew in all directions...one little cat forgot on her trip in the outside that there is water where land ends...and fell in the water...swimming onto a nest surrounded by water. When I took the boot to catch the wild cat, a stupid idea, I discovered that a pair of water birds indeed had made a nest on top of a whole lot of lost wood I had put in the water.

*If you pay attention to what is being said between two people or more, it is the result of what goes on in their separated minds...but in an added form. Even the place were one is, is the result of what went on in one or more minds. Both statements are the logic result of a number of things happening every day...slept upon through the night and getting more ready for execution the following day.

*I drew a picture while I was phoning with someone...first some geometrical blocs one after another, then I added a head that smiled and a tail...while the conversation continued I put eyes in the blocs and added some blocs unther the blocs and made trousers out of them...in the end it looked like an Asian dragon who was dancing. The dragon was composed of some people, cheer full. The thing I didn't told in the conversation was that the day before I was in the company of Asian people and their European friends, all very satisfied. I had completely no intention of drawing the dragon, I only saw in the end what I had drawn. Even more special was how I found the pub where those people were. I saw a falcon sitting on a wire when I drove to my chalet. Later on I went to find a pub were I could drink something and I saw a name of some pub called 'Falcongarden'. I entered and much to my suprise I ended up amongst the friends I mentioned above. The day before after watching a documentary on the stupid war of imperialism in Vietnam and a conversation with the Vietnamese wife who has a take away in the village I knew after the firework I watched with her husband and children that some Asian encounter was again to take place...but on the moment of seeing the falcon, I even had forgot about it.

After that events in the evening I put on the television and on that very moment a Falcon was catching one of my favorite birds who comes to eat here often...that day I had seen a big one for his size (not a falcon). Those special birds,... when I saw one one day a man came to visit me a few hours later and later on he build many nests for birds in the park where I live. Birds, they live on the branches, those vain from the earth. More then a month after writing this I haven't had time any more to visit my Asian friends...because other events who made me put more attention to my work, crossed my way.

*I called my philosophical project in the park 'food for the mind'...isn't everything food for the mind, even the real

earthly food itself ?

*Images of people, dead or alive can sometimes be more 'present' then real presence...it's just presence in another way I think. Light is knowledge.

social ethics *A woman who contributed her life to the working class died in april I read. Someone wrote an article to remember the story of her life. I enjoyed it very much.

*The leaders of Israel and Palestine keep on wasting their future away...while Irak is staying hell on earth. When people desire a more just share of the wealth, they are crushed in history. Socialist orientated small groups do seem to recognize more and more the valuable points in each other explanation, but they do not admit it as such. *emotional weight*

*Some people will always tend to hurt others just because they themselves war hurt before. Whether they were themselves to blame or not. Their beiing clever to achieve the revenge, goes beyond a lot of imagination. A lot of the tricks are so transparent that you provoke yet more of their anger if you find a way of letting them know you read their mind. Be aware of those how tell you that they had a very bad relationship and still suffer from it...listen to people who are grateful about their experiences and to people who have forgiven. What I endured in life is not understandable for the majority of people I know.

*Sometimes I ask myself whether children with parents that were not so close together as they taught have less opportunity to lead a stable life...but I do feel that every person who was born couldn't have done otherwise...this has nothing to do with reincarnation in the hindoe-way, but because of the forces of circumstances that are pushing people to make people because of the genes that have to be spread and the lessons about oneself and others that have to be understood.

One can only understand this thoroughly if you imagine all personages connected in the same story, seen from different angles.

39.how even you and a small community can save the world

It was now almost then years ago since I wrote the following words :

"Peace will come in the heart of the ones with the honest souls. Preserve the earth from destruction and lead the people towards better lives. The world is one, never ever forget. There is only one life and one world, take your responsibility and live as intense as possible.

Be light to be a guide. Go to the streets, speak of joys to be. Your place is everywhere you will feel free. Observe, restrain your forces.

Show them what the material world and the spiritual matter is all about. The truth is very simple. It's hidden in the past, lives in the present and needs the future. Why is there so little joy to be found amongst many ? People do not wonder enough about who they really are and what the life they lead really means. They should be more philosophers than materialists, they should ask themselves why they live in a society of wealth and poverty, peace and war, stress at work and unemployment. But there are other reasons for the lack of joy also...reasons one cannot write about yet...and reasons one cannot write about."

Looking back at those words at the end of july 2006, I can indeed say that peace can only come in my heart the day people start thinking and acting to make this world a good place to live for everyone. Why should we let the direction of this world in the hands of a tiny minority exploiting it for the sake of the same minority ? Why should we be forced to sit down and watch this world go to pieces more and more, day by day ? The ones we are used to see on our screens, shaking their 'important' hands, having a drink behind their long diplomatic tables, planning wars and presenting themselves as the rescuers of the human race, in fact are the same ones that feed barbarity.

They prevent people from having a meaning full job and hold them into a kind a slavery. They control States and companies and therefore have a great power over our lives. They in fact dictate what news is to be brought and they keep on writing their own bloody version of history.

And what about we ? We accept the hundred ways in which they control our lives. When will it get through to a majority of us...the condition this world is in, is the result of our unconsciousness and our unwillingness to do something about it...we gave and give them a free hand. Will we further allow them to lie to us about what real freedom and human values are all about ? We won't...and 'we' begins with us.

Which are the reasons why we often have a lack of joy and personal and social commitment ? If we want to know where our negative emotions come from and who in fact we are...we should not only go to our different kind of existing churches for an explanation. If you like to go to churches and read some ancient texts, then do it in a way that you keep in mind that the people who wrote those texts were a product of their time as much as we are now. Philosophical answers and faith can as well be found in the things that science reaches us then in several holy texts. It is to be said that some of them have become outdated, especially those who consider humor a dangerous thing and who teach that one kind of believers is 'better' then another one. But let us consider ourselves as human beings instead of uncritical followers of some kind of believe. By connecting philosophy with science I'll try to prove that believing in what science teaches us does not necessarily go against religious aspirations as eternal life.

40.*What we really are and where we came from*.

In fact in our search for the meaning of life, we can start by realising that something can only exist if it has a meaning, a sense. Why is that ? Because something without a form cannot exist...every kind of matter that tends to take a space which tends to approach or equalize to 'zero' ...it explodes. It's just like 'the' or one of the 'big-bangs' of the history of universe. To much pressure on a certain point, makes everything explode, in both the micro and makro world...who in fact are one : stars, atoms, cels, ...even our relations...to much pressure makes new developments possible...if these are improving the position of the old situation...we call something 'meaning full'.

The laws of nature developed very ideal conditions for life as we know it to get started. After the big-bang there wasn't really anything one could 'touch'. Matter existed as different kind of radiation. In Dutch the word for 'radiation' is 'straling'...when someone is happy we say he looks 'stralend'. It were the laws and try-outs of radiation that produced the first atom and later on the planets and the climate conditions that created the first cell and so on. It really is an amazing story which one can look up for oneself. So next time you walk through a forest be also aware of the speed with which the earth under your feet still travels in the direction it was pushed some 15 billion years ago.

All that beautiful past, all the wisdom the first cells attained when they learned how to divide to stay alive...all of that stuff is still living the very moment you read these words. When we die a part of us becomes minerals and so on, but the radiation

leaves our bodies...the study of the way our mind observes and some personal experiences I prefer not calling 'mystical', as well of some scientific studies lead me to strongly believe that our lives not only have a social meaning...but on a personal level we interact to create the conditions that bring us closer to our soul. Our soul, not only the pieces of genetic heritage going back to the first cells...but the essence that is really ours...maybe it's our continious enriched radiation from so long ago.

In fact, isn't everything that exists not only one soul ? We see 'God' as the ideal abstract person which controls everything, but in fact the purpose of our evolution is to make this world work so that we materially can live in peace to spend more and more time in comparing the ways in which we give meaning to our lives. To someone who believes in reincarnation we would say that the same person can appear under approximate the same conditions after a billion big-bangs for example...or maybe we could answer that we were already there as a piece of all the ones we descended from. We are a great mix, but the navigator inside us should always follow the line of his hart, not the line of how much money he can make or how he can take a revenge on someone. We should all try to overcome all our philosophical, religious and personal differences and negative emotions based on what ever happened in the past and forget our bloody history and start again by focusing on the present and wishing good things for the future to come.

Matter and spirit have always been one. Matter was energy and energy always means the possibility of creation and evolution.

Even if one tries to destroy energy you always get a change of form, no vanishing into nothing. 'The meaning of life' is something that has always been there. The journey from nature to human culture was a very long one. Matter contains energy that has prepared the coming into being of spiritual energy...or maybe matter originally alwa was the total collected energy between two big bangs.

The first meaning of life is therefore the coming into existence, the maintenance and growth of spiritual matter. All chemical and physical powers like temperatures, distances, speeds, pressure, time as well; all movements from atoms and cells ...everything serves the growth of spiritual energy.

It has always been like this, because electrons cannot be destroyed. Our mind is not only composed by the electrons of all our brain cells, but of the atoms of all our other cells. In fact we can say that all our cells have a specific consciousness.

The question 'who are we', can best be answered by 'where do we come from'. That question no longer is a monopoly of religion. 'Religion' comes from the French word 'relier', combining. Combining science and philosophy and politics and psychology, helps us to understand the real meaning of our lives. 'Faith' can be based upon a beautiful smile or brilliantly used words or notes as well...the answer to the question 'the meaning of life', never only is intellectual.

In fact the ones who wonder to much about whether there is or isn't a God, are occupied with the following question : 'Is there an energy that has less or as much or more consciousness as we...and did that energy not have to travel all the way from radiation to atom to cell and human being to achieve this consciousness ' ? What kind of energy is present in before a big-bang ? The enriched energy of the previous cycle of big-bang and celaps in one point again ...or is it every time the same kind of energy starting all the way from the same energy level?

So in fact what some call 'god' could be the expression of the longing for more energy, more enriched consciousness...in the present, future and past, the past, being the previous energy level situation. In fact when we die we maybe still have our radiation as a form of being aware.

It thus seems that the creation of endless energy always restarts with not wanting to be nothing or nobody...both non existing things. 'Radiation' thus is the combination of all kinds of energy that existed in a cycle between two big-bangs and which wants to start again and start something new.

Is it Einstein and others and their books and heritage or the radiation they are amongst us that makes me conclude all this after years ? Who knows...because I sometimes don't I believe.

Rather than being divided into traditional believers and their divisions on the one hand and those who believe in another way and it' s divisions... aren't there enough other questions we should resolve ? Why isn't there a system for managing society that makes ignorance, war, poverty and famine impossible ? How come the relationship between 'lovers' or other relationships can be so complicated ? So, in one question : 'why does man have so much difficulties with those strange 'things' like god, dead, history, money or values like friendship, family, pleasure, lust ? I think for one part it is because we haven't learned to observe objectively enough...aren't our observations being deformed by our own or the negative emotions of others ? On the other hand it seems like maybe even before the ejaculation and the landing of the egg, there's a game between coalitions of genes going on...like as if our past seeks to continue it' s story in the future already... not wanting to become 'meaningless' but learning the lessons the previous generations we ones were still had and have to learn. So in fact life has always been and is an endless school, teaching in many ways.

41.We are also family, friends and lovers

When you take a close look at your own live and that of people you know, you surely often observe that it seems like personalities with opposite emotional characteristics have married or other, less official relationships.

It starts with attraction and falling in love and its degrees, that depend on how deep the relation, not only between the consciousness of the lovers is, but also how profound teir link with the collective consciousness is (their degree of involvement in seeking where they position themself in their personal evolution and their degree of intrest in all kind of sciences; especially human sciences : psychology, history, literature,...). The quality of such a relationship also is chalenged by the quality of the links with the different kinds of social or psychological relationships surrounding the couple.

In many cases a love, is simply sabotaged by the social living conditions (as often ones cultural development is). In all cases love is determined by the genetic heritage and the education of the persons who are attracted to one another, because they find something 'stronger' or 'sweeter' in one another. People that have not learned to be emotionally independent will try to attract someone 'stronger' then them...the strong one will feel good, because, he or she is 'helping'...genetically spoken maybe this might be a contribution to an emotionally stronger child...but this is wanting to play some kind of Superbeing; life does not work in this way. Because, if you look closely, the 'weak' one (and almost always each person has a stronger and weaker side) , the 'weak'-part 'gives' to the stronger one also, ...he or she teaches him or her to be more confident or look for somebody more emotionally equal.

Can somebody emotionally less unstable change her or his genetical code of behaviour and become stronger, and what is the relationship between beiing aware of all this and the subconscious and unconscious ? A person can be aware of things, this means, he is conscious of things. Depending on her or his educational, genetical and emotional background, one will start 'reasoning' about the elements in ones consciousness, with maybe to much the accent on money-linked problems or reasoning with an emotionally overreacting mind. If one does not choose for the hart or for the intuitive richness a spiritual link can bring along it will take getting over a lot of confusion to find ones road on life again.

Somebody who is open to his or her relation with 'nature' and feels a link with eternal things, can reach her or his 'inner' better.

People who have reached their 'soul' and are free from negative emotions , are not far away from an inner contact. The really spiritual stuff, is the inner life you feel inside when you reach a non-emotional dialogue with yourself...and if you're lucky...with the person you love.

Because if you meet somebody on the same 'frequence' , love can reach high mountains. You can stay there more easily if you do not get into other relationships that reach a sexual level; because then you will again feel the power of what instincts can do in starting the process of emotional thinking again. (or maybe the 'new' person should be 'evoluated' or 'emotionally-strong' to) I don't know yet, but this kind of situation would open the box of negative emotions as well I think. The atoms and cells, responsible for this behaviour can't act otherwise, because their original blueprint was one egg and one spermatozoid. That is why everybody in fact longs for one steady lover.

One lover. In the story of your own growing process towards your soul, this is a positif something, provided that you don't look for a partner because of material reasons, or reasons of emotional insecurity. The relationship between two people can be so intens, that you can support that your partner still has somebody else...but in the end...all persons will bear the weight from the ones that suffer under the differences in communicating in all it's ways. (with words, body,prescence...).

When you have a good relationship with someone, or a good period in a relationship with someone, you can 'admit' you 'know' somebody else...otherwise there is something wrong...finding out where, is a mutual as well as an individual process; where the 'pain in the hart' or certain illusions force you to do some things or to speak some words that again, create new situations.

I can imagine that married people, who married mainly out of emotional or 'resonable' reasons, are forced by their souls to look for someone else, and I can imagine that they stay together because of their young children for example.

I also can imagine that they even have no sexual relationship any more, but I cannot imagine one of the two staying single, then you stay a victime of the other, because your lack of beiing able to communicate to another man or woman in all it's different ways.

Now the real problem in getting out of this kind of situation is , not beiing able to talk about it...because people are not taught to see the whole philosophical picture, they keep on using the old ways of thinking. 'Good', 'Bad' and 'Victim' in stead of looking to the specific genetical and emotional energy that is present in a relationship...only by doiing so, you reach your soul and from their onwards (and earlier) you get more open for an energy where no 'burning of negative emotions' is necessary any more...except if emotional love tricks you again.

In the end you'll know the difference between emotional love and intuitive love and their variations. If you have a good love-life, your innercommunication functions better as well.

It's a pitty we use the word Love also in a sexual meaning; why not use the word Sex or Body-desire for the biological part of Love ?

Maybe you are just honnestly and simply happy with somebody and you do not need other experiences because you know nobody is perfect. .I hope you do not start thinking that you are missing something, or that your life was incomplete because of one partner all your life...nobody is the same. Maybe I don't have to teach you about love at all... how to interpretate the sounds, the words, the images, the events, the 'electricity', we can all learn to 'feel', instead of just 'hearing' and 'seeiing'. A lot of suffering, your own or that from others, will teach you when you cannot help or love any more. Have confiance, in the end it is a beautiful scenario, ones you've liberated yourself from to much suffering that makes you ill. Your hidden forces want to express themselves through everything that lives and everything lives...exept people who don't want to become really themselves.

42.there was life after dead *Nederlandse versie zie Kortverhalen*

introduction : my inspirationmap

Nothing is more 'real' then living life itself, how real art as well can be.
We all, we are characters in a real novel that has been going on since ages.
Persons create persons and then vanish again.
Since thousands of years we try to put our experiences in to signs.
The more you understand about it, the harder sometimes to put it down in words.
The good man does, continues to live after him
The evil also. Positive and negative interact in completion.
The sence of it all, in every way a powerfull, meaningfull something.
One can only observe and react, starting from an indifferent equilibrium
Science can give us a logical explanation about life.
A trained observer experiences more then the logic of things
Objectiv sciences mostly only have an eye for their field.
Phylosophy, Psychology and history must unifie the other logic.

Einstein put together the achieved and unveiled a new point of view.
Time, space and matter became more relativ then we tought.
Religion tried to make us believe in Gods and God.
Kowledge and truth still were far away from proving a new kind of unity.
Marxists tried to understand the laws of history.
Conservative establishment was against the sence of life socialism discovered.
But nobody could controle the subjectiv factor.
Freud and others tried to show the role of the unconscious.
But they did not discover the deeper meaning of life.

We all, could be more people looking for the meaning of life.
A meaning that surpasses life and dead.
But we are trapt in a lot of kinds of habits and 'pain'.

Life itself is a source of inspiration for everything I wrote about in every literary form.
I can stop writing and let it go by me till I understand the meaning of it better within a few years...or I can try to make a rapport of it every day. I taught about the structure of my day and had a look at my work and the things I studied, the documentaries I kept on video, some newspaper-articles which I kept because I thought they had a lasting value. To make this understandable voor readers, I first had to bring them a number of philosofical life-attitudes. How to start this ? Those attitudes were partly the result of a critical study of the existing attitudes and partly the result of my own practical experiences midst all kinds of persons which are to be found in everyones life.
We've all got them : family, bedfriends, friends, social and political persons,... .

With all that 'brainstorming' goiing on in my head, I was afraid of 'boiling over' and remaining on my chair till inspiration came, looked like dangerousely reaching a unallowable border. I went outside to sit on a chair and stumbled back inn. Symbolically I closed the door. Something cracked inside me.
I closed my eyes for the last time here on earth. An unexpected goodbye, where I had philosephed a lot about. A few things I had imagined, became true. The experience itself was aldough quite different, something compareable whith what I had experienced during the cremation of an old colleague of mine. There was this kind of magnetism that started in my feet and got upwards, like it seemed to be coming from the ground. When it reached my hart, I taught 'oh', 'something is definitly wrong with me'. But no, the magnetism accelerated it 's speed and once in my head, it became a kind of more-dimmensional triangle, pyramide kind of 'lightdimension' which, like a starship in scinece-fiction vanished into space. This form of yellow kind of light, did it disapear into the spaces of mikrokosmos or the ones of macrokosmos ? Or was there an indifferent equilibrium inbetween ? Probably I was in tthe anti-matter that every matter has, in the mikrokosmical world ...but that world is eveywhere, even in the makro-world. So I did solve a part of the mystery 'god'.
In any case, there was life after dead.

During my life, I had three different options about dead. We surely fell back into the elements from which we were composed; energies like minerals, water, air, light and waves with each their own kind of consciousness. Since we were connected genetically with the rest of the biological world...we were not dead in that sense. As a third option I already suspected that all ones usable experiences in life, which had started with the genetical three ...befor ones life; after dead could be used as an energy working in two directions. That energy, like the electrons it was made of, is undestroyable; it can only change in form...and that is what happens to us before and during and after our life.
I experienced my 'dead' as beiing reborn in an other dimension, in the awareness that 'I' and 'we' had already lived for ever...far before the existing of the first atom and the first cell...as a kind of physcical energy with a 'soul'. The feeling I had, was like watching the light that from the eveningcolors passes into the dark of the night and in a number of lightgradations is beiing born again in the morning.
Just as like when you are living, when you do not know if there is life after dead, when you are dead , you do not know if you still have a body or not. This is strange, very strange...from one 'mystery' you in fact dive into another.

My individuality begon a long journey alongside our collective and individual past to the point of my dead, where individuality again seemed to vanish in collectivity and yet it had a separated existence at the same time. It all happened rather fast, but on earth I would have needed many pages to discribe. The voyage I was on, went from atom to cell and the building up of our existing society, it was like checking an encyclopedy...but yet far more 'clever' than 'digital'. The more clear the message and contents from the journey were, the more effort the voyager had spent in his life, to understand the meaning of life.

The spiritual world was like a kind of internet-community, composed of the different kinds of tempers
of everyone who had existed sofar. Every life was a kind of 'home-page' in fact...with branches to all the ones in the human story they had known. 'Had known' or 'knew'...it was not yet clear to me.
It seemed that the better it became to live on earth, the more beautifull the symbolism between the ones that already past away(the pastaway's) became. Was this the moving-spring of the interaction between the two worlds ?

As soon as I reached a certain point NOW on my and our earthly past, the new laws of my new form of existence, became clear to me. They not only made my speechless, I also could not 'speek' any more, when I realised in which manner I could only express myself at the biologically lving persons.
There also was the awareness that they could use my energy and I theirs...but only in a symbolical, intuitiv manner through toughts and dreams and images and things that happened...a kind of 'inspiration' in fact.
I did not only have a 'voice' any more, I also did not 'see' any more...because I myself had become a part of light and air and all the other elements I was composed of...without knowing exactly what...like one can not see ones own intestinals and like one can only see onself in a mirror. We only can feel the intensity of who we are. Still I was able to think by means of images and taughts, like one can see images in his head in a biological body...aldough some scientists say that they aren't there. Another thing that became clear to me, was that I did not knew if I could still 'hear', because like something that was said...I could remember hearing voices and sometimes I wondered if a voice wasn't a taught.

With 'being dead' the 'emphasis' was beiing put more on 'feeling', even 'tought' was one. Trying to feel with who in life you really were connected with. Not literaly 'feeling', but 'touching each other in the spirit', not in the 'mind'(like in the soul) on earth...but it still seemed much like the positive feelings parents and friends can have unther each other. It became clear to me that during ones life on earth all the consciousness and deeds one collects; all that positive and negative energy that interacts...at the same time on the 'other side' is beiing put together like a puzzle. The final 'result' gives you the amount of 'selfknowledge' you have reached when you die. Ones earthly 'soul', based on positive and negative emotions, who commands ones earthly life; sometimes let's go some pieces of 'spiritual information', we the 'pastaway's' , need...in order to be able to 'give'. Ones final dead is the unified

picture of your life, offered to you. From the moment you understand this at the other side, you get a kind of spiritual orgasm that enables you to realise that you are not alone at the other side...and that one can communicate as well with other spirits over there. Just like on earth one needs other people to be oneself. On earth somethimes some people are aware of these things, but those moments seem to disappear because the amount of events that come and go. On the 'other side' there also are thimes when one can isolate oneself...that often are moments when one is the most in unity with everyone and everything. Not always nevertheless.

Like on earth, life after dead is not always 'romantic'...because the proces of consciousness that started with the voyage from atom to cell, organism, animal, men and society...that proces continues after dead. It depends on your merrits whether you are armed to be able to continue that awareness-project. Your 'hierarchy' as well depends from your merrits...and this has not much to to with the diploms you got, neither with the kind of work you did? You ,'biological living ones' should be amazed about some people you taught you knew and who they are over here. But later more about that. If I get permission to say something about it, I will, but I have a feeling I won't.
To be able to explain all this I have to get back to my puzzle of life
I did not only have a 'voice' any more, I also did not 'see' any more...because I myself had become a part of light and air and all the other elements I was composed of...without knowing exactly what...like one can not see ones own intestinals and like one can only see onself in a mirror. We only can feel the intensity of who we are. Still I was able to think by means of images and taughts, like one can see images in his head in a biological body...aldough some scientists say that they aren't there. Another thing that became clear to me, was that I did not knew if I could still 'hear', because like something that was said...I could remember hearing voices and sometimes I wondered if a voice wasn't a taught.

With 'being dead' the 'emphasis' was beiing put more on 'feeling', even 'tought' was one. Trying to feel with who in life you really were connected with. Not literaly 'feeling', but 'touching each other in the spirit', not in the 'mind'(like in the soul) on earth...but it still seemed much like the positive feelings parents and friends can have for each other. It became clear to me that during ones life on earth all the consciousness and deeds one collects; all that positive and negative energy that interacts...at the same time on the 'other side' is beiing put together like a puzzle. The final 'result' gives you the amount of 'selfknowledge' you have reached when you die.
Ones earthly 'soul', based on positive and negative emotions, who commands ones earthly life; sometimes let's go some pieces of 'spiritual information', we the 'pastaway's' , need...in order to be able to 'give'. Ones final dead is the unified picture of your life, offered to you. From the moment you understand this at the other side, you get a kind of spiritual orgasm that enables you to realise that you are not alone at the other side...and that one can communicate as well with other spirits over there. Just like on earth one needs other people to be oneself. On earth somethimes some people are aware of these things, but those moments seem to disappear because the amount of events that come and go. On the 'other side' there also are thimes when one can isolate oneself...that often are moments when one is the most in unity with everyone and everything. Not always nevertheless.
Like on earth, life after dead is not always 'romantic'...because the proces of consciousness that started with the voyage from atom to cell, organism, animal, men and society...that proces continues after dead. It depends on your merrits whether you are armed to be able to continue that awareness-project. Your 'hierarchy' as well depends from your merrits...and this has not much to to with the diploms you got, neither with the kind of work you did? You ,'biological living ones' should be amazed about some people you taught you knew and who they are over here. But later more about that. If I get permission to say something about it, I will, but I have a feeling I won't.
To be able to explain all this I have to get back to my puzzle of life

<u>There was a reason why I had lived and why still live</u>
I 'watched' the places in the world that I had abondoned and 'saw' de growth of the harvests on the fields near the roades I had lived and traveled. I saw the cars on the roads and the smoke coming from factories and some houses. I saw the animals,but he people, I did not see. Maybe I was in the people and that is why I could not see them any more.
Very strange in the begining. My friends only lived in my memories...I only could see them in my memories, which was a way of better understanding how they felt...even on a present stage basis. But how they felt did not preoccupy me at the moment, I needed my energy to concentrate on a text of a novel or essay I wanted to complete. I had called the introduction 'my inspiration maps'.
I saw the text lying on my desk, but how could I finish this book ?
Maybe there somewhere was a writer with still a biological life to lead, who read one of my former works and did not have any inspiration of from himself at the moment. During my life I had called into existense enough energy to allow me at this moment to be 'connected' with a living soulmate.
I would finish my book, through him. Sometimes he would be aware of my special kind of presence without knowing. Sometimes we were aware of each other, when he walked amongst the threes in the wood and taught about something he read about me. I always wanted to plant a wood myself and there was this writer who lived in a wood near a pont and entered his chalet, took the newspaper and cut out my foto and an article on my life. It gave me new energy to continue writing. A lot of writers were still continuiing something amongst 'us' and 'them'. Sometimes there seemed to be no difference amongst 'them' and 'we'. Aldough we did not see 'them' busy with something...we felt what was going on in their world. Like the living sommetimes were busy with the question what would happen after their dead, we, 'pastaways' were busy wondering what our next life in the 'afterafterworld' would be like. Our form of energy in the afterworld wasn't eternal either and one day would change it's form as well. Qualitivaly we had we had bettered ourselves because we mainly communicated with spirits from the afterworld that used to havethe same interests as we. It was signitivaly how each of us tried to do this in his own way.
Those who as farmers had been concerned about agriculture, received energy from those who liked doiing this on earth. Communication between both sides worked as a system of connected fluids in different spaces. The greadyness of a minority of farmers or landowners on earth often prevented the flowing of communication between farmers that were past away and those still active on earth. Sometimes the representatives of the farmers in the afterworld came looking for advice with spirits that often had to deal with the same problems when they worked as farmers for exemple. Then their was a communication amongst them and only the fact of this 'exchange' itself made it possible to generate some actions below that would improve something or that made farmers below aware. But sometimes it looked like a neverending struggle.
In the afterworld, the ones who caused those problems in the past suffered untill some improvement was made.

So my friend the medium-writer had to tell people below to watch out and think about the suffering of their relatives in an heaven, that wasn't always 'heaven' to them. Their relatives or people responsible for some misery of others should have to do something about it...befor they end in the same position. If they act know, collaboraters of blockades between this world and the next shall free themselves. In the afterworld the painly part of the existence of ordinary working people is more quickly healed then of those who were responsible for big decissions. People who had mainly good intentions adapt very easily in what the afterworld has to offer. People who produced many goog waves anddid many good things to help others ...still can feel how they are doiing...without suffering and without beiing able to help them, when they aren't conscious enough to ask it.
Those wise 'afterworld'-men only can give some inspiration and advice, but the 'antennes' of the biologically living people have to be functiong...and they don't when they are not in an emotional balance. Someone with to much negative emotions is a real problem for both the one below who is partly responsible for those emotions as for the one on earth. In many cases, help must come from other identities.

The afterworld in which we function, only can make us philosophing about our 'afterafterworld' because from time to time some 'spirits' disappear here, like on earth, some 'souls' dissapear.
We use the term 'afterspiritss' here. We are trying to find the way to get in contact with them. Like on earth we still are in a kind of phase in between. Such a phase, like on earth you can divide in a number of stages of progressing or backsliding consciousness. Once more, what was already clear to me on earth became more clear to me in the afterworld. Everything is one and connected, but there are a numbe of phases. Like from silence seven sounds are born, with whom one can compose music, like from white all other colors are born. Like tought, feelling and inspiration can produce at least seven expressions of literature...from shouting to poetry.....Like one can touch someones skin in several ways as well. It was rather strange that some of us missed those last feelings and others didn't. Wy ? Again a question for us to solve. Did 'time' only continued to exist for those not feeling well because of existing ?

Looking out for a new stage of existing in our development was a new kind of enigma, riddle to us, I , unlike others, did not believe that we were going to reincarnate in an other earhly body after disapearing out of the afterlife. I believed more in spiritual growth and trying to show the ones on earth, our genetical three, we partly left behind; that they had to help themselves to be get conscious happy and make a better world...in order to have a better life as well in the afterworld and help us at the same time by doing so. Our mutual development was interdependend.

I wasn' t much 'home-sick', I did not want to go back to the physical soullife, that was the embryo of our spirit and I did not think it was possible to return. Maybe I never know if some of my friends in the afterworld would have indeed reincarnated...or if they would have been 'promoted' to the afterafterworld. They'd better leave those reincarnation-ideas to the policy of the 'wisdom of the genetics' of the earth. I , for the moment was already satisfied enough sharing the positive events on earth and seeing there really was a lot of hope for the world.

We spirits, in fact lived partly in the same world as the earth-people. Because we were pure air and light and waves...again, we were part of their chain of nutrition...and we had an influence on their daily lives. Some of my friends in spirit even went so far to think they could partly return by beiing present in genetical material. "No wonder an ejaculation is such a crowdy buzzy rush-thing", I joked. There had to be a number of connections between the three different kind of worlds, just like the past and the present and the future are in fact one...maybe the earthly-life, the afterworld and the afterafterworld were one as well,all together interacting in a dialectical way.

In the afterworld it was as well 2003 as below, and I was there since 1979 already. We used the same time and in fact there only was one...others said that according to Einstein everything was possible, even returning to the middle ages as a baby...but I answered that they should not use Einsteins inventions to but him those words in his mouth. By the way, did anybody see Albert here ?
Nobody answered, so probably he already was in the future.

I 'listened' to stories of the lives of my friends in spirit, and I answered just by beiing 'present', that's the way we talk over here. My conclusions were sent to the interfering frequencies of the medium-writer on earth I was in contact with...not like 'dictating', but just 'waving' some inspiration together, like one picks flowers and afterwards gives them as a present. My memories and his experiences produced the rest of the spiritual food. It depended of what kind of literature the medium-writer wanted to write in, in which neighbourhood in the spiritual world I was to be found.
He is a good writer, because I often am to be found on high frequencies.
I decided to review some of the things I wrote in my time. In my earthly days I always had to look and look again to find my text...here they came faster then an internetconnection to me, without having to type something on a search-machine. The fact that I was buzzy doing that was enough for the writer to have courage to continue with his work on special energies after his morningwalk. Maybe some day, he would discover us ? My wish to write again, became his wish to write again and otherwise. Where to write about ? About the ones who comit suicide on earth ? Some of them exausted themselves on earth because they had to many good intentions towards to much people...they recovered more quickly the the ones who spent a life complaining about their lives. Sometimes they didn't cure at all. A lot of people who had died and who were no suiciders, in fact were suiciders on a long time basis. They could cure spiritually as well because it wasn't always there fault that they didn't discoverd the role of structures and people and emotions in their lives.

Sometimes we in the afterworld supose that the afterafterworld can guide some energy from the ones with less energy to the ones with not enough energy. I think I'm not ready for that job jet. I had to many experiences giving my energy away for free in my lifetime...maybe it never was my decision...and maybe the decision was taken above my head.
To change energy seemed to be to me a far healtier proces then only profiting from someones stock. It means learning to express yourself and act in the commun interest I think. I means recognising ones limits and possibilities in the total picture of connections. In the afterworld those who can give advice, do not have to suffer any more by taking over the sorrow of others.

I discovered that the more people were victims of fear and not-knowing, the more they were influenced by negative ideas. The negative influence of pastaways who did much damage below, lived after them, but could not come back. Only the positive could come back. It really was encouraging. The meaning of life, in fact was that everyone should learn how to get really 'strong' and 'good' in order to learn how to be able to be a good advicer in the 'hereafter'.
If you didn't discover the truth about your own life, you would return to the pure elements of nature, without being aware of who you in fact were. The meaning of life was, is and shall thus be of preparing yourself for afterlife, each in ones own way...whether that is cultivating tomatoes or writing, it can have the same result. Life is not only transmitted through genes, but also by means

of air and light and waves and the rest of nature's transport.
Life can be passed on, not only genetecally, but also by the elements in nature unther the form of energy...if it had gained the power to do so. Important to know was that one always could be present in the dimmension you left...not only genetically...but also in the elements you fell apart in.
Even past, present and future were one and for some in a large extent for-feelable.
From my new kind of feeling I could pas this to the writer that I cared for almost half of a century (even when I was alife). He had read a few of my novelles. I could help him finish his search...and I proved him that only 'the good' , the source of everything could return. Because I knew he still needed prove...so I helped him. He knew that 'nothing' could not existed...because everything always tends to explode when it is equal or near ZERO...something without contence cannot exists, meaninglesnes cannot exist. The smalle something gets the more pressure is exposed on it. This is the same for stars as for human relations.

He knew that the electrons were the undestroyable brics of everything. He knew a lot about the elements eand the game of electrons with their proton and neutron charged atomnucleons and their condition of indifferent equilibrism. Whenever he was studying I helped him reach the symbolism behind al those laws. He was enormously interested in the things of science. He realisied he always met the right persons and read the right books to help him answering the links between life and dead. He found out that with every end of something fysical, chemical,...)the consciousness of those elements moved to the not yet vanished elements...because the wisdom of the original composition did not have to disapear. Thus physics and chemics became biology, because the main law of life is that everything is an evolution to more and more consciousness. The first cells die without beiing able to multiply themselves.

The consciousness of those cells came as a kind of energy 'visiting' the folowing cells that still had a classical living string with nature ...in those days when there were not yet organisms thar could move independendly. The consciousness of the 'dead' but not 'dead' material (who was transformed in another kind of matter) came visiting the new still living cells giving them 'advice'. Those visits let to cells beiing able to DIVIDE themselves...which let to biological reproduction , the first independent organisms and a consciousness that became more the just the sum of the elements and combinations it was build of. Nature was trying to teach us, that in order to survive you had to learn how to divide. Then came the step from animal to men...from looking to things to thinking about things. Men build relationships in their tribe, later their village, their town and so on. On a graveyard in a village you can see the amount of combination life used to use to guide the game of attraction and repulsion, of equality...to always filter passed and present.
Poverty, wars and natural disasters have intervened in this 'wanting to be of beiing'...they must be prevented because they disrup things on a certain level. We have to get aware of this.

43.inner communication

the way our mind works in a spiritual way
Wish I could write this in every language and dialect ; each with it's own charm. 'Charm' is already French...we are one big family with the same roots. One morning, a million years ago, 'African Lucy in the sky with diamonds', saw the sun rising in the east and went to Asia.Then people followed the sun towards the West, and discovered Europe and America
Everything is always on it's way to expression. Nature, since the very beginning worked endlessly on a system of reproduction and finer and finer communication...not only bussines-communication. People learn to express who they are and what they have with each other. In order to understand themselves they have to observe how their mind works.
The system even works without words and has many different forms of expression. Everything is experience and expression.
The most difficult or complicated experiences will have to sink to the bodem of the river of life...in order to keep on feeling strong enough to continue ones road in life. On such moments we can think positive again... on such moments we can write again for example. The muse is then bigger then the a-muse. One must always pick the best words to express something; when one writes a birth card to a new born one does not put on it : 'welcome to the world, come and collect your scars'.
If we really discover the beauty in ourselve, no one ever shall go and fight wars or nobody will get emotionally hurt.

getting closer to the mysteries of our mind...and getting enthousiastic about life again.

T O O L S ***Op aanvraag On demand***

44.Hello Humanity,

Do you remember how we, long before the chicken and long before the first eg and the first atom...how we lived together as one energy in one smal basic point ?
Our home was a tiny bit bigger then zero...and almost aproaching 'zero'...would certainly mean 'exploding', the 'big bang'...because something without sense, without meaning...without containence...cannot exist.
Do you still remember how our bog-ore form of life started billions of years ago ?
As pure radiation we easily didn't believe in death, not in zero and neither in ghosts. We just were full of energy, full of radiation, we just were light that for ever slowly met heights and downs, progressing and retarding, maybe once again worked at the creation of the first atom of matter. We just couldn't say no to our growing desire of consciousness...after our galaxy had colapsed into one point again on a previous occasion. As bundeled light we could feel each others experiences and through the grandparents of electricity and magnetism we once again began a new adventure.
We created the earth in very conscience manner.
The first ten seconds after the big-bang indeed were the ejaculation of all ages...you still repeat it from time to time. Even after we had created our earth, our supereg...the work was not over yet. We had to form cells and organisms...and the human beiing.

The beautiful documentaries we make of this evoluation coincidence with an age that the struggle for possesion of raw materials and markets once again threatens the very existence of our kind. Some politicians try to hide this and they say that it only is a battle between races, languages, religions and nations. They are so afraid of losing their place in the sun, that in the proces of submission of reason and human imagination they try to keep on ruling by showing how gut butchers they are. They are becoming anachroncic. We should distilate a comon wisdom from all experiences of the past. What keeps us so divided? We can explain live without having to kill each other because we don't agree in our visions upon life and death ? We fall apart in matter and radiation after our death. Radiation created matter and we remain radiation in the end...with it's own kind of consciousness. We also keep on living through our genetical connections. We are all together one enormous composition. Each generation we try out new formulas, new compositions...to get rid of our negative emotions more and more. 'Existing' is completing each other in various ways. The more we use our talents the more intense the radiation we leave behind will be.
As long as we do not make ourselves nervious we don't make the ones we love nervious...to be continued

45. Même toi et une petite communauté peut sauvgarder le monde

Il ya maintenant dix années que j'écrivais les mots suivants :
"La paix viendra dans le coeur des gens avec l'esprit honnête. Péservez le monde de déstruction et guidez les gens vers des vies meilleurs.
N'oubliez jamais que le monde est indivisible. Il n'ya qu'une vie et un monde, prenez vote résponsabilité et vie le plus intense que possible. Soyez légère en guidant. Allez vers les gens et parlez des joies à venir. Ta place serais partout où tu te sentiras libre. Observez, controlez tes forces. Expliquez eux ce que c'est le monde matériel et la matière spirituelle. La vérité est très simple. La vérité se cache dans le passé, elle vie dans le présent et elle a besoin du futur. Pourquoi on trouve pas assez de joie parmis beaucoup de gens ?
Les gens ne s'étonnent pas assez de qui il vraiement sont et de ce que ça veut dire cette vie qu'ils mènent. Ils devraient être plus philosophes que matérialistes, ils devraient se poser la question pourquoi ils vivent dans un monde de richesse et pauvreté, guerre et paix, stress sur leur travail et chomage. Mais il ya d'autres raisons pour le manque de joie...des raisons donc ont ne peut pas écrire encore et des raisons donc personne ne peut écrire."

Quand je regarde ses mots de nouveau,fin de juillet 2006, je sais seulement dire que la paix peut venir dans nos coeurs le jour où les gens commençent réfléchir et agir pour faire de ce monde une place meilleure pour vivre ensemble. Pourquoi nous laisserions la direction de ce monde dans les mains d'une petite miniorité qui l'exploite à la faveur du même miniorité ? Pourquoi on serait obligé à ne rien y faire et à regarder comment le monde se détériore de plus en plus ? Ceux qu'on voit d'habtitude se donner leur mains 'importants' ou buvant quelques chose derrière leur grands tables de négociation en préparants leurs guerres et en présentant eux-mêmes comme les sauveteurs de la race humain en effet sont les mêmes qui nourissent la misère du monde contemporain. Ils empêchent les gens d'avoir un travail util et les gardent dans une sorte d'esclavage moderne. Ils controlent les états et les compagnies et maintiennent un pouvoir énorme sur nos vies. Ils controlent la grande partie des media et il continuent à écrire leur propre version sanglante de l'histoire.

Et nous-autres alors ? On accepte les cent manières dont eux il controlent nos vies. Quand est-ce que la majorité d'entre nous comprendrais que la condition de ce monde est le résultat de notre inconscience et notre refus de changer quelque chose...ont leur donne presque carte blanche pour faire ce qu'ils veulent. Est-ce qu'on va tolérer qu'ils continuent à mentir sur ce que c'est en réalité la liberté et les valeurs humains ? Non, on va plus nous laisser faire...et nous...ça commence avec toi-même.

Quelles sont les raisons pour lesquelles on n'a pas assez de courage sur le plan personel et social ? Si ont veut savoir d'où nos émotions négatives viennent et qui nous sommes...on ne devait pas aller le demander uniquement dans les temples des nos différents réligions. Si vous aimez à lire les anciens textes alors lisez les en étant conscient que les gens qui ont écrivés ces textes étaient un produit de leur temps et qu'on doit trouvé notre chemin propre à notre temps.
Les réponses philosophiques et la foi ont les peut trouver aussi bien dans la science et souvent dans une certaine façon il ya pas de contrediction entre la science et les aspirations d'une vie éternelle.
En effet on peut commencer notre recherche sur le sense de la vie par nous réaliser que quelque chose peut simplement exister si ça a un sens. Pourquoi ? Parce que quelque chose sans forme ne peut pas exister...tous forme de matière qui veut prendre une espace qui approche ou veut s'égaliser avec 'zéro'...explose. C'est juste comme le big-bang (ou les big-bangs) de l'histoire de l'univers. Trop de pression sur un point fait exploder tout dans le monde mikro autant que dans le monde makro...n'importe comment on définie nous même ou dans quelle stade on était : étoile, atom, cellule, même nos propre relations...trop de pression rendent des nouveaux evolutions possible...quand ses evolutions improuvent la position de la vielle position...on dit que quelque chose a une sense.

Les lois de la nature ont developées les conditions idéales pour que la vie biologique vraiement demarerait. Après le big-bang il n'y avait vraiement pas quelque chose qu'on pouvait 'toucher'. La matière existait seulement comme différents formes de radiation(entre eux nous nous touchaient dans notre forme primaire aussi vous pourriez dire). En Néerlandais le mot pour 'radiation' est 'straling'...quand quelqu'un est heureux on dit qu'il nous semble 'stralend'. C'étaient les lois et les essaies de la radiation qui ont produit la première atome et après les planètes et les conditions climatiques favorables à créer la première cellule etc... . C'est vraiement une histoire formidable que chacun peut rechercher pour soit-même. Alors,la prochaine fois que tu te promène dans un bois, réalisez vous avec quelle vitesse la terre sous tes pieds voyage dans l'univers dans la direction dans laquelle elle a été poussé il y a 15 milliards d'années. Tout ce passé étonnante, toute cette sagesse les premières cellulles ont atteint avant d'apprendre comment se diviser pour rester en vie...tout ça continue d'exister au moment même que vous lisez ces mots. Quand nous mourons un partie de nous deviennent des minnérals etc, mais la radiation quitte nos corps. L'étude de la façon donc nous observons et quelques expériences personelles je ne préferais pas nommer 'mysticals', aussi bien que certains études scientifiques m'ont ammené à croire que nos vies n'ont pas simplement un sens social...mais aussi que sur le plan personel on interact pour créer les conditions qui nous amènent plus proche de notre ame. Notre ame, non pas seulement les pieces d'héritage genétique des premiers cellules...mais l'essentiel qui vraiment fait de nous ce qu'on est...peut-être c 'est notre radiation constament enrichi pendant ses derniers 15 miljards d'années.

En effet, n'est-ce pas tous qui existe une âme ? On voit 'Dieu' comme l'idéale person abstract qui controle tout, mais en effet le but de notre évolution est à faire travailler le monde d'une façon qu'on peut vivre en paix matériellement pour avoir plus de temps à comparer les différents façons donc on donne une significtion à nos vies. A quelqu'un qui croit dans la réincarnation on pourrais répondre que la chance que quelqu'un réapparaitrais dans les mêmes conditions...pourrais durer quelques milliers de big-bangs par exemple ...ou qu'on était déjà la comme des pieces divisées dans tous les vies qui ont vécu devant notre existence

comme telle. On est une mix, mais le navigateur dans nous même devrait toujours suivre la ligne de son coeur, pas la ligne de combien d'argent en plus on peux gagner ou comment on peut se revencher sur quelqu'un. On devait tous essayer de surmonter nos différences philosophiques, réligieux, sociales et nos émotions negatives basées sur n'importe quoi qui c'est passé dans le passé et on devait oublier notre histoire sanglante et ont devait recommencer en mettant le focus sur le présent et en voulant des bons choses pour notre future.

La matière et l'esprit ont toujours été une. La matière était de l'energie et l'energy veut toujours dire la possibilité de création et evolution. Même en essayant de détruire l'energie on n'obtient qu'un changement d'énérgie. 'Le sens de la vie' est quelque chose qui a toujours existé. Le voyage de nature à la culture humaine a été tres long. La matière contiens de l'energie qui a préparé le dévelopement de l'energie spirituelle...ou bien la matière originelle était toujours la totalité d'énergie collectée entre deux big-bangs. La première signification de la vie est d'abord le cultivage de matière spirituelle. Tous les forces comme temperatures, distances, vitesse, pression et temps, tous les mouvements d'atoms et cellules...tous servent la croissance de l'énergie spirituelle. Ca a toujours été comme ça. Notre esprit n'est pas seulement composé des electrons de tous les cellules de notre cerveaux mais de tous les atoms des autres cellules. En effet on peut dire que tous nos cellulles ont une conscience spécifique.

La question 'qui sommes nous'peut être reondu par 'd'où est-ce-qu'on vient. Cette question n'est plus une monopoly de la réligion. 'Religion' vient du mot 'relier', faire des combinaisons. Des combinaisons entre les sciences et la philosophy, les politics et la psychology nous aide à mieux comprendre le vrai sens de nos vies. La 'foi' peut être basé sur un ri magnifique ou des mots bien utilisés ou sur la musique...la réponse sur la question 'sens de la vie' n'est pas uniquement intellectuelle. En effet ceux qui se demandent trop s'il y a un Dieu ou pas, se préoccupent avec la question suivante :'Est-ce-qu'il ya une energie qui a moins ou plus de conscience et pouvoir que nous...et est-ce-que cet energie n'a pas du faire le voyage entre radiation, atom, cellule et nous pour atteindre ce conscience ? Quelle sorte d'énergie est-ce-qu'il ya present avant le big-bang ? Est-ce que c'est l'énérgie enrichi du big-bang avant ou est-ce-que c'est toujours la meme point de départ ?
Avec le mot 'Dieu' on veut simplement expresser le désir de plus de conscience...et ça c'est le but de toute l'evolution en effet.

Il parait alors que la création d'energy éternelle toujours recommence avec ne pas vouloir être personne ou rien...tous les deux des choses qui n'existent pas. Ca veut aussi dire que si quelqu'un meurt celui -là reste ou peut prendre la forme d'une energy dont on ne sait pas beaucoup...même si on sait beaucoup sur la 'radiation'. 'Radiation' est donc originellement la combinaison de tout les formes d'energy qui existaient dans un cycle entre deux big-bangs et qui veut commencer de nouveau ou faire quelque chose de nouveau. Est-ce-que c'est Einstein et d'autres et leurs livres et héritage ou bien est-ce que c'est la radiation parmis nous qui me font conclure tout ça ?
Who knows...both probably ? I believe. Quelque chose qui dit 'il ya 'plus' dans la vie'c'est déjà assez...il faut pas vouloir prouver. C'est uniquement pour les curieux et ceux qui en ont besoin des preuves. Plustôt que rester divisés entre croyants classiques, croyants nouveaux et 'incroyant'(ça n'existe pas, car ça a aussi une forme) et tous leur subdivisions...il y a assez de questions pratique pour résoudre dan ce monde. Pourquoi il n'y pas une système pour gérer la société qui rends impossible ce que personne ne veut : ignorance, guerre, pauvreté, faminne... ? Pourquoi les relations humains souvent fournissent beucoup d'angoisse et chagrin ? Dans une seule question : 'pourquoi l'humain a-t-il autant de problèmes avec des mots comme 'dieu, mort, histoire, argent ou valeurs comme amitié, famille, plaisir, désir,... ? Je crois que pour un part c'est parce que il me semble que nos observations sont souvent troublés par nos émotions négatives...parvenant de nous même ou d'autres. D'une autre coté c'est comme peut-être même devant l'ejaculation etc il y a déjà un effort et une conquerence entre des différents genes...qui même font des coalitions...comme si notre passé cherche constament à prolonger le future dans le présent...ne voulant pas devenir 'sans signification'...mais toujours àla recherche des lessons voulaient apprendre mais n'ont pas pu terminer.

46. fotofilosofie mes mots, samen met fotografe T
Zie **facebook Fotofilosofie**

47.het lijkt soms of het verboden is van verliefd te worden
Zie onuitgegeven roman Ach ja, de Liefde 48.Tijd, relativiteit en liefde

49. Voor Nihilisten : de tegenstelling tussen Athëisten en Theïsten is compleet achterhaald : stick to one fact ENERGY ! Philosopher sur base de contradiction entre Atheist et Theist, c'est devenu inutile : partez de des science objectives et subjectives, mais surtout du mot clé : ENERGIE voir mon travail-see my work

50. Filosofisch Nawoord Mooi zo, we kunnen weer wat schrijven. We, de complexe, maar oh zo eenvoudige eenheid van geest die dit neerpent. Alles van uit het standpunt dat ook diegenen in wiens leven je verwikkeld zit, je leven voor een stuk bepalen. Daarom ook die we, van de eerste zin. We zijn een telepatisch geheel van verbanden en gevoelens en inzichten die aan kwaliteit werken. Met wat we al schreven namen we reuzestappen, ik, diegene die het opschreef, heeft altijd wat voorsprong en achterstand tegelijk. Achterstand, qua niet altijd volledig direct de zielswereld van anderen te begrijpen, voorsprong omdat, eenmaal ik die door ervaringen begrijp, ik een grote inhaalsprong maak. Voor elke nieuwe aanzet tot analyse, lijkt het als of de droomwereld van 's nachts niet genoeg is en de dag korte rustmomenten telt waar alles overwogen wordt.

Een soort Passing It All -PIA (een overlopen van vroegere informatie over toestanden en axioma's met de huidige fasen en mogelijke projekties naar de toekomst toe). Voorsprong ook vooral vanwege allerlei inzichten op alle domeinen van het leven, abstrakt of concreet en de uitingen hiervan op velerlei literair en ander gebied. *Zie alle linken op 'voortijdig testament skynetblogs' en vertakkingen ondermeer naar fbook plus mijn tabel 'TOOLS' hulpmiddelen van de menselijke geest. Bovendien moet je qua spiritueel-psychologische dingen in je omgeving een aantal mensen kennen die symbolisch verwant zijn aan diegenen die de schrijfer kent.Zie ook de symboliek uit het kortverhaal 'Er was dus toch leven na de dood'* Om de bovenstaande alinea te begrijpen, zijn al die inzichten en bijvoorbeeld professor Carl Jung zijn symboliek van de droomwereld niet voldoende. Om een beetje te kunnen volgen moet je er van uitgaan dat materie en anti-materie één zijn en moet je de symboliek van het objectieve wetenschappelijke aanvoelen. Spoken bestaan niet, want iets zonder vorm kan niet bestaan, wat zinloos dreigt te worden, kleiner of gelijk aan nul, neemt andere vorm aan. (Zelfde principe van de bigbang, waarna straling, fotonen, atomen, moleculen, planeten...cellen, xx, celdeling, organismen... wij.)Het ei was eerst, niet de kip. Al deze dingen die van het micro-niveau vertrokken en vertrekken (en

eigenlijk vanuit uitwisseling met anti-materie) hebben ook macro-vormen. Zo heb je niet alleen het individuele bewustzijn van een cel, maar ook van een individu, groepsbewustzijn, collectief bewustzijn...op onbewust, onderbewust, bewust nivo.Zo heb je ook op sociaal vlak de reis van clans, families, stammen, feodaliteit naar moderne maatschappijen. Zo heb je ook de ontwikkeling van het individuele bewustzijn, niet alleen via schoolse kennis opdoen, maar ook via tal van vormen van relaties, zakelijke en andere. Iedere soort relatie heeft dan weer een aantal schakeringen...die teruggaan naar vorige generaties en er voor een stuk verdere ontwikkelingen of reacties van zijn. Zonder een praktisch concreet iets, bestaat geen theoretisch iets en omgekeerd is ook waar, net zowaar als er geen materie zonder anti-materie is. De positief geladen protonen bijvoorbeeld zijn negatief geladen in de anti-materie. Alles was straling in de beginne en eindigt bij straling...maar eindigen kan niet, omdat energie onvernietigbaar is, en andere vormen aanneemt. 'Is er een energie die heel de evolutie niet heeft nodig gehad om eenzelfde of vergelijkbaar bewustzijn met het onze te hebben' ?, zou men zich kunnen afvragen. Daardoor kom je nogal vlug uit op het beperkende pad van de godsdiensten...die weigeren van de linken tussen wetenschappen en andere domeinen te zien. Wetenschap weigert dan weer van de linken met zaken zoals telepathie te zien...terecht soms, want er bestaat veel gezweef en gezever op 's mensen evolutietocht. Laten we aannemen dat al het goede dat mensen ooit deden door de levenden als straling ontvangen kan worden, indien ze zich niet emotioneel bezwaren. Materie is zwaarder dan eterie (straling) en deze laatste is één in de wisselwerking ermee. Het emotionele zware, zou men moeten ontgroeien en dan meer in rust door het leven gaan, maar de wegen van de genetica en de uitwerking ervan zijn ondoorgrondelijk. Het kan goed zijn dat mensen die op emotioneel vlak rust gevonden hebben, deze toch nog verlaten voor het dieper begrijpen van het spirituele via het emotionele. Materie en anti-materie zijn één omdat stof alleen niet kan bestaan en het spirituele ook niet zonder inhoud, zonder stoffelijke vorm kan. Onze lichamen stralen het al uit, alles en iedereen is beiden een beetje, zoals een man ook vrouwelijker aanvoelen en denken heeft en omgekeerd. Alles is een zoeken naar aanvulling en uitwisseling daarom, binnen de grenzen van wat mogelijk, wenselijk en dragelijk, dus mogelijk is. Een eicel bijvoorbeeld, heeft een automatisme waarbij van zodra er 1 zaadcel binnen is een aantal chemische e.a. reacties gebeuren om meerdere 'bezoeken' te blokkeren.

Omdat het fysisch en tegelijk spiritueel zo in materie en anti-materie gepland is ? In welk verhalen zit je momenteel ? Hierover moet je eens goed mediteren. Wie zijn al die mensen die je van nabij of verder kent. Begin misschien bij diegenen die je meer van nabij kent. In welke verhalen zitten zij en hoe sluiten deze verhalen op de jouwe aan. Doorloop de momenten dagelijks die rust of onrust brachten in jezelf en probeer uit te vissen wat je ergert en deze ergernissen te overkomen door je in te leven in wie de andere is door dingen die je samen met hen doet. Probeer ook de angels in de levens van anderen te dedecteren. Je zal merken dat iedere diepere vraag die je je stelt in het dagelijkse leven geleidelijk, al dan niet abrupt langs dingen en mensen in de buitenwereld om, een antwoord probeert te geven. Soms zullen de verschillende delen van je ego daar verschillend op reageren en moet je hier tijdelijk een houding van onverschillig evenwicht tegenover aannemen...totdat door de kalme, rustige overwogen daad en het duidelijke spreken alles helderder wordt en je omgeving weet dat je van uit een innerlijke rustige kracht spreekt. Of je daar in dat punt kunt blijven, hangt af van de dingen die je met mensen aangaat. Sommigen hun taak is het van mensen met een te vaak verstoorde innerlijke kalmte te begeleiden...anderen hun wezenlijke ik verandert gewoon dingen door, zelfs zonder in de gewone betekenis van met mensen om te gaan. Projekteer niet te veel in de zin van 'het zal zo moeten zijn of zo moeten worden'. Alhoewel er vele dingen vast liggen, heb je ook telkens de keuze om bepaalde richtingen uit te gaan en daarmee verbonden de paden van een aantal mensen te kruisen. Veel hangt ook af van wat er in het verleden werd aangegaan en al of niet afgesloten...en dat limiteert enigszins het heden, zeker als je niet bij je innerlijke rust geraakt, vanwaar de voor jezelf meest gunstige ontwikkelingen vertrekken. Ondanks vele kritieken die je zal tegenkomen, bevindt men zich als men vanuit kalmte denkt en voelt en handelt in een voor jouzelf sterke positie. Als men zijn eigen onvoldoende liefheeft, zijn talenten onderschat en teveel connecties van uit een verkeerd ingeschat verantwoordelijkheidsgevoel aangaat, in zware emotionele kringen blijft vastzitten, zal men niet de juiste mensen aantrekken om bij je innerlijke rust te blijven...alhoewel het dan wel de juiste mensen zijn...aangezien je je op een bepaalde frequentie van zijn bevindt. Streef naar hoog inzicht in het wat en hoe en waarom van de dingen. Zou je, zoals ik, je kijk op de wereld gewoon via blog vorm doorgeven of er een literair filosofisch werk rond schrijven ? Film maken, markten mee doen, lezingen geven ? Een soort testament, zoals het oude en het nieuwe testament, geschreven van uit de inzichten van toen, maar nu weer anders, in een poging het hele leven te verklaren aan de hand van essays, vertelsels en poëzie. Voortijdig, omdat er wel altijd nog zal geschreven worden en de evolutie verder gaat. Niet meer met de woorden van toen, 'de Heer die ons geschapen heeft', al blijft 'in den beginne was het woord' een echte kanjer als openingszin.

51.Licht op ons leven Er bestaan enorm veel mogelijkheden om te leren begrijpen waarom ons leven ons leven is. De wetenschap kan ons evengoed nauwkeurig uitleggen hoe een cel van bijna niets een mug werd als diezelfde wetenschap ons kan verklaren hoe ook wij langs gedeeltelijk dezelfde wegen straling, atoom en cel en... werden. 'Werden' is hierbij een verkeerd gebruikt woord, want we zijn nog altijd onze oorsprong. De 'oorsprong', de enen zeggen 'god', de anderen 'goed', nog anderen 'het woord'...wetenschappelijk gezien is de oorsprong het 'niet niets willen worden'(een ruimte die een ruimte kleiner of gelijk aan nul wil innemen ontploft. Energie zet zich bovendien altijd om in een andere vorm. Ook over de rol van de geschiedenis die grotendeels aan de evolutie van de economie gebonden is, kunnen we in dit achtste jaar van de 21ste eeuw enorm veel vernemen. Mits een op het positieve, het sociale gericht uitgangspunt, kunnen we daar een enorm klare kijk op ontwikkelen. Licht op ons leven dus. 'Licht ons leven op'...kan ook, maar neemt ons hele gezamenlijke leven met onszelf en anderen in beslag. Uit welk godsdienstig of filosofisch of psychologisch werk je ook je inspiratie haalt, de echte waarheden zoals 'doe een ander niet aan wat je zelf niet graag hebt', zijn eerst ervaarbaar in je leven zelf. Veel van wat er in ons leven gebeurt, is een onvermijdelijk vervolg van wie aan ons voorafgingen; net alsof allen die onmiddellijk aan ons voorafgingen ook nog ergens meedoen in dat dagelijkse theater waar we onze rol in te spelen hebben, of we nu willen of niet. De holbewoner uit de prehistorie heeft nooit een computer gehad. Zonder de holbewoner waren wij er ook niet geweest. In feite heeft de holbewoner ook zijn stukje computer, hij heeft er hard genoeg voor overleefd. Er zijn nog andere vormen van overleven en doorgeven. Indien de huidige big-bangcyclus weer tot een onder druk kleinst mogelijke punt zou inklappen, dan zouden we weer mineralen en straling worden en dan begon alles weer opnieuw, gemaakt van materiaal en straling die ooit de onze was. Ergens op één van m'n blogs, formuleer ik de vraag naar oorsprong als volgt : "Is er ergens een energie die een met ons vergelijkbaar bewustzijn heeft en die heel de weg van straling, atoom en cel ...niet hoefde af te leggen om aan dat bewustzijn te komen" ? Ik denk van niet. Zoals alle planeten en electronen rond een kern draaien, zo draait het zijn of niet-zijn gewoon rond het niet aan nul gelijk willen worden...inhoudsloosheid is geen optie voor de materie die we zijn en wie we nu zijn verdraagt ook al niet teveel druk voordat we

doordraaien…nee, kleiner of gelijk aan nul, gaat niet op. Als je dreigt van honger om te komen, doe je er alles aan om weer te eten, want anders benader je de nul. Als je je relatie omwille van welke redenen dan ook wil redden, ga je een deel druk wegnemen voordat je beiden 'ontploft'. Je kan natuurlijk scheiden, maar of dat dan de druk wegneemt is de vraag als je niet door hebt in welk 'stuk' je speelt en waarom. Gewoonlijk verhuist de druk dan mee door naar een andere 'opdracht'. De wetten van de natuurkunde werken ook in het psychologische door men dunkt. Licht ons leven op. En het spirituele dan, hetgeen dat verder dan het biologische leven reikt ? Hoe kunnen we daar ons licht laten op schijnen via al wat we kunnen weten en meemaken en voelen ? Dat, waarde lezer, is waar 'ons leven oplichten' om draait. Hoe goed je daar in bent ? Je kan dat veel of weinig, te weinig of teveel zelfs. Hoe bekwaam je daarin kan worden, heeft te maken met de mate waarin je je negatieve emoties overwonnen hebt en hoeveel kennis je bereid bent om op te doen. Hoe sterk je daarin bent heeft dus ook te maken met de mate van filosofisch, daadwerkelijk verzet dat je tegen bepaalde alles overwoekerende meningen en maatregelen kunt opbrengen of nog kunt opbrengen. Het heeft ook te maken met de echt religieuze, niet godsdienstige betekenis van 'geloof'. Geloof in het leven en de oneindigheid ervan. Oneindigheid in de wetenschappelijke en menselijke betekenis ervan. Ook dieren kunnen theoretisch na de zoveelste big bang cyclus wel ergens op een planeet opduiken en met wat 'geluk ' kan er uit de oermaterie waar wij ook deel van uit maken misschien weer een soort 'mensdom' ontstaan. Het belangrijkste uit heel het gebeuren dat ik hierboven schetste, blijft echter het 'hoe' dat we er met z'n allen en individueel dagelijks in slagen van ons leven 'op te lichten', hoe dat we in onze woon en werkrelaties ageren om ons net die inzichten bij te brengen die we nodig hebben om te begrijpen wie we zijn en van welke wegen we komen om die dingen te doen en zeggen die we doen en zeggen en zullen doen en zullen zeggen. Iedere nieuwe dag in ons leven is gebaseerd op al diegenen die we ontmoeten en op alle informatie die we hebben opgedaan…die komt dan bij mekaar en resulteert steeds weer in nieuwe gedachten en woorden en daden. Zelfs zonder dat we praten is er op een bepaalde manier wel een soort uitwisseling tussen mensen. Die uitwisseling zal zich al of niet in woorden en daden vertalen, maar wel altijd ergens sporen nalaten die in toekomstige ontwikkelingen toch via gebeurtenissen en woordgebeurtenissen aan de oppervlakte zullen komen. Zelfs ons innerlijke wensen speelt hierbij een belangrijke rol. Schrijf ik dan de 'godsdiensten' af, zal je vragen ? Je gaat mij niet horen zeggen dat er absoluut 'geen energie-punt'-'nul' is met een bewustzijn dat geen Einsteinachtige of Darwinachtige evoluties nodig gehad heeft om te 'zijn'…maar zelfs dan is het belangrijk om aan te voelen of aan te kunnen tonen dat zo'n energie buiten proporties buiten 'scheppen' ook 'richten' kan…en dat 'richten' hangt zéker van ons af…van ons en ons geloof…wat de cirkel weer rond maakt natuurlijk. Dit soort filosofisch willen begrijpen werd alleen maar mogelijk door kennis op te doen en om te gaan met mensen en hun verhalen die al van zover kwamen en steeds maar doorgaan…op evenwijdige of andere kruisende paden. Echt verstaanbaar worden deze inzichten in je eigen leven en dat van anderen. In het verhaal van de kleinzoon die zich nog steeds afvraagt hoe z'n grootvader was toen hij in het verzet tegen de oorlog in een kluwen van hem omringende tegenstellingen zat. In het verhaal van al die mensen wiens liefdesleven zich soms aan sommige van die liefdeslevens van vóór hun tijd probeert te ontworstelen. In het verhaal van alle mensen die opkomen tegen kortzichtigheid en onrechtvaardigheid. In het verhaal van zij die alle dorpen en steden bouwden, in het verhaal van hen die zorg dragen voor productie en vooral zorg om mekaar dragen. Vele verhalen werden al in romans verteld. Het verhalen van het echte zijn heeft echter ook z'n grenzen.

52 Het échte zijn Je ziet en voelt en denkt het overal, dat échte zijn. De eend die in de regen met haar of zijn snavel op een tak in het water zit, is niet die eend die ergens droog zit te broeden. Net als alle bioleven is ze op die of die moment altijd het meest actuele vervolg van een reis die al vóór het ontstaan van de eerste cellen begon. Die cellen stierven af en konden zich niet door deling, door voortplanting vermenigvuldigen. De energie die ze echter bij leven vormden bleef echter onder andere energievormen (golven, mineralen, vocht…)bestaan en begeleidde hen, begeleidde ons, tot in het nu en van daaruit over het einde van ons huidig heelal heen, bij de volgende poging tot het laten ontstaan van leven. Dit uitgangspunt houdt in dat er geen leven mogelijk is zonder het afgestorvene, het vorige, dat als een soort intuïtie functioneert. Niet alleen de overgang van de straling naar het atoom en de moleculen en sterren en planeten en het biologische leven is op dat soort onzichtbare 'energetische wijsheid' gebaseerd. De energie van al wat vóór dit moment van schrijven bestond, blijft bestaan en we zijn ermee verbonden zoals de radio(de mens) die wel speelt dankzij het feit dat hij in de stroomstekker (voedselketen)steekt, maar hetgeen hij laat horen hangt af van het soort straling dat 'radiogolven' noemt af.

Voor wat de inhoud van wat er uitgezonden wordt betreft, zijn het de mensen van de media die verantwoordelijk zijn voor wat ze met de info van de mensen en maatschappij rondom hen doen. Die verantwoordelijkheid werkt trouwens in beide richtingen : als wij als individuen én als collectief niet tegen oorlog, armoede, vervuiling of honger ageren, zal daar in de media ook weinig om te doen zijn. Of nog een voorbeeld : hoe meer trauma's onze voorouders voor zich uit schoven, hoe meer wij het over een andere boeg moeiten gooien. Het échte zijn werkt dus zowel op een zichtbare, gedeeltelijk zichtbare als onzichtbare manier. Je kan me nu zien zitten schrijven, wat ik schrijf komt langs vele kanalen en ervaringen tot mij, je kan jezelf het zien lezen…maar wat het met je doet en wat jij er mee doet, zal niet altijd geheel zichtbaar zijn. Vanwaar komt die briljante creativiteit van onze geest ? Stel, je wil aardbeien planten en scheuten gaan kopen; maar terwijl je de voederplank voor de vogels met de recentste broodkruimels verrijkt, overvalt je het idee om er ook een overgebleven aardbei op te leggen…op een dag kom je dan wel ergens wilde aardbeien in het bos achter je chalet tegen denk je dan met binnenpret. De gedachte komt ineens, je hebt er geen vogel moeten voor zien poep lossen van op een tak. Zo zit de ganse dag vol met van dat soort influisteringen die je niet met iedereen kan delen of die toch zo moeilijk na te vertellen zijn; men zou je dan op z'n minst raar bekijken.

Een ander voorbeeld van één van de manieren waarop het échte zijn werkt is het meest wezenlijke aan ons : ons levensverhaal en hoe dat met andere levensverhalen verbonden is. Een deel van de mensen die eigenlijk vrij ongelukkig zijn, heeft dat niet zozeer te wijten aan sommige negatieve emoties waar ze teveel blijven in vastzitten, maar vooral aan het feit dat ze van hun eigen vinden ergens 'mislukt' te zijn in het leven. Je kent dat wel, die hardnekkige gedachten die iedereen wel eens heeft, zo van "had ik dat toch maar gedaan toen of dat niet gezegd, of dat zo niet geschreven…". Eigenlijk is dat voor een stuk verspilde tijd en ook weer niet omdat iets niet eerder een andere, meer positieve wending kan nemen dan dat wijzelf en de tijd er rijp voor zijn; er ondertussen ons hoofd mee breken heeft als functie van dat leren te beseffen. Je kan zoveel van het leven houden en er zoveel mogelijk willen over weten dat je daardoor met een berg aan uitdagingen zult komen te zitten. Zo plots als champignons in de herfst zullen die uitdagingen onder tal van giftige en niet-giftige soorten op je weg komen onder de vorm van gedachten, personen, projecten… . Als bloemen in de lente zal het leven je tegemoetkomen, je zal de passie van de zomer ontdekken, zowel als de nattigheid of de koude hun echtheid ervaren, familie van al wat je binnenin voelen kan. Laat ons nu even proberen om hetgeen de intuïtie van het echte zijn, ons langs de generaties door, probeert aan te reiken via enkele verhalen duidelijker te

maken : Niets is 'echter 'dan het beleven van het leven zelf, hoe echt kunst ook is. We zitten met ons allen in een echte roman die al eeuwig bezig is. Personages wekken andere personages tot leven en verdwijnen weer. Sinds duizenden jaren proberen we al dat bezig zijn in tekens om te zetten. Hoe meer je er van snapt, hoe moeilijker het in woorden om te zetten is. Het goede dat een mens doet leeft tijdens en na z'n leven door. Het kwade ook. Positief en negatief vullen mekaar aan in interacties. De zin ervan, een allesomvattend , machtig iets. Je kan pas observeren en reageren vanuit een evenwicht. Wetenschappen kunnen ons een logische uitleg over het leven geven. Een getraind observeerder ervaart meer dan alleen de logica der dingen. Objectieve wetenschappen hebben alleen oog voor hun vak. Filosofie, psychologie en geschiedenis moeten de overige logica één maken. Einstein bundelde wat al was bereikt en onthulde een nieuw uitgangspunt. Tijd, ruimte en materie werden relatiever dan we dachten. Godsdiensten probeerden het met ons te doen geloven in goden. De zelfkennis en de waarheid omtrent het geheel waren nog veraf. Marxisten probeerden de wetmatigheden van de geschiedenis te vatten. Door kerken en machthebbers bestreden, onthulden zij een heel stuk 'zin'. De subjectieve factoren hadden ook zij niet onder controle. Freudianen toonden voor een stuk de rol van soorten van bewustzijn aan. Toch konden zij geen allesomvattende zin zien in dit leven van ons. Wij allen zouden veel meer 'zinzoekers' kunnen zijn. Een zin die het leven en de dood overschrijdt. We zitten echter teveel gevangen in allerlei soorten gewoonten en 'pijn'. Reis. Reis door het leven, blij en op je hoede, niet alleen om lichamelijk letsel te voorkomen, maar ook om niet in de val van overdreven medelijden te vallen, daar er meer achter mensen schuilgaat dan we zonder levenservaring vermoeden.

53. Tracht naar objectieve kennis. Ach mens !

Weet je nog hoe we destijds lang vóór de kip en lang vóór het eerste ei en het eerste atoom, als alle gezamenlijke energie in één basispuntje samenwoonden ? Ons huisje was het kleinste ietsiepietie groter dan nul...en bij het benaderen van niks zou het zeker ontploffen...want iets zonder zin, iets zonder inhoud...weet je wel...kan niet bestaan.
Weet je nog hoe onze oervorm van leven miljarden jaren geleden weer opnieuw...voor de hoeveelste keer... met componeren begon ? We geloofden als pure straling nog stellig niet in de dood, niet in nul en niet in spoken. We zaten gewoon vol energie, vol straling, we waren gewoon *licht* dat eeuwig langzaam met hoogten en laagten, vertragingen en versnellingen weer eens opnieuw aan het eerste atoompje materie werkte.
We konden het gewoon weer niet laten...toen het heelal na onze vorige belevenissen weer tot één punt in mekaar was geklapt. Als gebundeld licht voelden we mekaars voorbije belevenissen en konden niet anders dan weer eens via de grootouders van de elektriciteit en het magnetisme, via de zijnsstroom van ervaring en kennis, weer eens aan een nieuw avontuur te gaan bouwen.
We hebben dus op een ongelooflijke, niet zomaar toevallige, maar soms wel zeer bewuste manier de aarde ontworpen. De eerste tien seconden na de oerknal waren echt dé ejaculatie aller tijden...jullie laten ze trouwens nog regelmatig in miljarden tonen nagalmen.
Maar zelfs toen we vijftien miljard jaren later onze lieveling, de aarde, ons superei hadden geövuleerd...was het werk nog niet af. Er moesten celletjes en hele wezens worden gevormd...en ook natuurlijk wij...de mens. De eerste prachtige documentaires die we er nu over maken vallen spijtig genoeg in een tijd dat die wereld van ons weer eens aan de strijd om grondstoffen en bezit dreigt ten onder te gaan. Sommigen onder ons proberen dat natuurlijk te verdoezelen en zeggen dat het een strijd tussen rassen, talen, godsdiensten en naties is. Bang als ze zijn om hun plaats onder de zon te verliezen, maken ze er in hun proces van onderwerping van de rede en de menselijke verbeelding een bloederige bedoening van. Ze slepen ons mee in hun achterhaalde praatjes. Ze misbruiken soms zelfs de grootste wijzen die ooit onder de mensen leefden. Wordt het geen tijd dat hun onderdanen uit de gezamenlijke wijsheid tot nu toe een bruikbare, echt menselijke wijsheid distilleren ? Wat houdt ons mensheid nog zoal verdeeld ?
We kunnen het leven toch verklaren zonder mekaar in de haren te vliegen...dan gaan we mekaar toch niet naar het leven staan in verschillende soorten uitleg over de dood ? We vallen toch weer uiteen in materie en straling en straling...dat weten we nu toch...is een 'beginmaterie' met totaal onvernietigbare kracht...de bundeling van het al. Bovendien leven we dan nog eens naar de anderen of sommige anderen biologisch vertakt door omdat we nu eenmaal componisten zijn. Iedere generatie opnieuw proberen we via de nieuwe formules die we allemaal zijn...van onze negatieve emoties af te raken. 'Bestaan' is dan ook mekaar op de meest uiteenlopende manieren aanvullen. Eigenlijk zijn we miljarden persoonlijke versies van het "er zij licht in de duisternis"...van onze begindagen. Alhoewel we onze beurt zullen moeten afwachten om te weten hoe het ons als zuivere straling zal vergaan...of die toestand dadelijk na de dood ingaat of eerst echt begint als het heelal weer één punt wordt...en we weer eens vijftien miljard moeten wachten om nog eens als een lichaam kunnen te verschijnen...wie zal het zeggen ? Een beetje mysterie moet blijven.
Laten we toch hier op aarde toch maar ons best doen om 'echt' en niet 'zogezegd' mens te zijn...misschien wordt onze overblijvende straling dan wel rechtevenredig gelukkiger...energie die dan misschien weer door anderen kan worden gebruikt. Misschien daarom dat we al eeuwen tot onze voorouders 'bidden'..., misschien vereist hun verdere groei naar bewustzijn ook onze medewerking...zoals dat bij leven al was. Niet alleen het 'hier en nu' kan zalig zijn...die evolutie stopt wel nooit.
Veel van wat er nu bestaat, kon men zich vroeger amper voorstellen. De mensen die in de stammenverbanden van vóór de feodaliteit leefden, wisten weinig over hoe het leven als slaaf of pachter zou zijn. Ook het omgekeerde is waar...want veel is relatief...wij beseffen maar al te weinig hoe veel slaaf we van deze op geldgewin gebaseerde maatschappij zijn.
Ons systeem staat of valt met het al of niet 'winstgevend' zijn van onze activiteiten. Hetgeen trouwens niet alleen vooruitgang, maar ook achteruitgang en instandhouding van armoede en oorlog met zich mee bracht. Hopelijk komt eens de dag waarop ook de manier waarop we onze leiders verkiezen veranderd. Waarom geen internationale verkiezingen in twee ronden bijvoorbeeld : in de eerste ronde zouden de bewoners van deze bol een programma van mensenrechten voor de hele wereld kunnen goedkeuren : recht op een deftig, ecologisch verantwoord en gestandaardiseerd inkomen voor iedereen, afbouw van legers en armoede,... . In een tweede ronde zou men dan de dirigenten voor zo'n programma op projectlijsten in plaats van op partijlijsten kunnen kiezen : project werk, project veiligheid, project telecom...enz...misschien zou er dan ook meer omwille de kennis dan de opbrengst van zaken geregeerd worden.
Wat nu onze overige, diepmenselijke 'problemen' betreft. 'Doe niet aan een ander wat ge zelf niet graag hebt dat U overkomt', lijkt toch zo geen slecht uitgangspunt. Als je tegen die stelregel handelt immers, ontwikkelt zich een moeilijk te stoppen dominoreeks van acties en reacties die zelden in iets positiefs uitmonden.

Ook de liefde in al zijn gradaties is een prachtig instrument maar toch nog een aan die grondregel onderworpen iets. Sommigen vinden zelfs dat als ze in hun leven 'maar' één of een paar partners hebben gehad, dat er dan 'niet veel in hun leven is gebeurd'. Moet je in elk dorp van de wereld geweest zijn om iets van deze aarde te snappen...moet je de hele taart gegeten hebben om ze te kunnen smaken ? Als je een vriend of vriendin, echtgenoot of hoe dat je die 'wie' ook noemt kent, en je wordt er niet nerveus van en je vult mekaar aan...prijs jezelf dan gelukkig...en volg de wegen van vooral het hart maar ook de rede en vraag om kracht als je die ontbeert...de 'intuitie' die bijna uitsluitend als een soort half verborgene in alles leeft zal je zo als een soort heilige geest begeleiden. 'Heilig', was dat niet een ander woord voor 'éénmakend'...de eenwording van straling (geest) en 'materie'...? Blijf rechtvaardig en standvastig...zeker zolang we als mensheid al die wetten en het geld als ruilmiddel nog nodig hebben en rechtvaardigheid nog altijd niet de evidentie zelf is.

54 Afscheid van het zoeken Aan mezelf en wie dit leest : Het verhaal van een zoektocht naar de verschillende zinnen van het leven in zinnen beschrijven, kan je op verschillende manieren. Het verhaal van die zoekttocht hoeft zelfs niet beschreven te worden en een afscheid leidt telkenmale opnieuw nieuwe hoofdstukken in. Je kan je beperken tot het beleven van al die afleveringen in die eindeloze dagelijkse zoektocht, tot de woorden en andere ervaringen die je met mensen uitwisselt en in praktische of wezenlijke wijsheid voor jezelf en anderen probeert om te zetten. Indien je nooit in je leven de behoefte voelde groeien om ook iets met het geschreven woord uit te drukken is leven en beleven en interpreteren op zich al voldoende. 'Zoeken', al die domeinen in het leven verbinden, doe je pas wanneer de intensiteit van je leven te groot wordt. Schrijven is niet alleen een manier om iets daarvan in een bepaalde literaire vorm uit te drukken...het kan ook tegelijk een soort meditatieoefening zijn. Schrijven over een zo breed mogelijke zin van het leven of gewoon proberen uitdrukken wat het is, is niet alleen je concentreren en dieptes en hoogtes proberen aanraken, het is proberen vertolken wat ons bewustzijn is, waar het vandaan komt en hoe het in ons werkt, hoe het tussen mensen in het wezenlijke in eenieder probeert te bewegen.

Om de vraag naar het waarom van dit alles ook nog veelzijdig te kunnen beantwoorden, moet je een beetje een detective zijn, een filosofische speurneus hebben, een intuitie voor het spiritueel verbindende ontwikkelen. De zoektocht naar tal van inzichten, vereist niet alleen objectieve kennis van de wetenschappen, maar het zich bekwamen in tal van subjectieve vaardigheden en talenten zoals psychologisch inzicht en vooral naast op tijd een portie theorie, vooral veel praktijk.

Tal van moeilijkheden kunnen het proces van zingeving hinderen én toch tegelijk vooruit helpen. Psychologische inzichten aanleren is bijvoorbeeld zelden of nog niet mogelijk zonder confrontaties met al die mensen die het moeilijk hebben met zaken als hebzucht, jaloezie en tal van andere angsten en negatieve emoties. Mensen leren aanvoelen, begrijpen en vooral doorzien,je steeds bewuster willen worden van hoe de wereld in mekaar zit... is niet alleen belangrijk om met mekaar kunnen om te gaan in elke soort van relatie...het is tevens én belangrijk voor je eigen evolutie als mens én noodzakelijk om als samenleving aan een vooruitstrevend sociaal en politiek bestaan te kunnen werken. Uitgangspunt van het theoretisch punt van dit verhaal, is, zoals ik al in tal van essays en andere literaire vormen omschreef; het feit dat alles wat 'is' een vorm heeft en energetisch geladen is...spoken bestaan dus niet...hetgeen bepaalde spirituele energieën die niet wetenschappelijk aan te tonen zijn, niet uitsluit.

Het leven is een eeuwig verschijnsel, maar hoe dat in zijn werk gaat...valt niet helemaal via wetenschappelijke criteria te benaderen...hierbij kan de kunst ons misschien helpen...voor meer filosofische en wetenschappelijke benaderingen én een artistieke inbreng om deze te ondersteunen, verwijs ik u graag door naar een aantal van de voornaamste bijdragen op een aantal blogs dienaangaande : (zie de linken). Wil je echt mee zijn met het op een diepzinniger manier observeren van de praktijk van het leven, is het geen overbodige luxe van een inspanning te WILLEN doen op het theoretische vlak...ook de kunst die dit kan voortbrengen is hiermee gediend.

Het geheim van het 'al' ligt bij wijze van spreken en schrijven en aanvoelen zowel in wat het verhaal van de kosmos voor en met ons tot stand bracht op micro en macro niveau, als ook, voor wat konkreet de boom betreft, zowel in het takje als in de wortel. Je kan filosofische wijsheden chronologisch proberen duiden, maar ook vertrekken van in het persoonlijke leven zelf. Uiteindelijk ga je een steeds bewustere manier van bestaan bereiken, waarvan de vruchten bijna onbeschrijfbaar zullen blijken in het dagelijkse en...eeuwige in dit leven als oneindig geheel. Nogmaals, je kan deze intellectuele en literaire oefening ook overslaan en je gewoon concentreren op welke rol je meent te moeten spelen in het leven van anderen en in samenleving...hetgeen ook zal leiden tot inzicht in je zelf.

Misschien tot een volgend hoofdstuk of tot ze allen bijna weer voorlopig voltooid zijn. Weer meer concreet bijvoorbeeld :

55. Epiloog, filosofie in de praktijk

Uit 'de blogfilosofen " Elena wou het woord. "Ik denk dat mijn voorbereiding daar op aan sluit Aart. In mijn bijeenkomsten met mensen met relatieproblemen, richt ik me soms rechtstreeks in gesprekken tot een ganse familie soms. Ik heb enkele van mijn meest geschreven vragen en opmerkingen aan mijn mensen opgeschreven. Jullie kunnen er direct of achteraf, zo niet via een volgende bijeenkomst op inpikken, van uit jullie eigen belevingswereld eventueel ?"

Ze beet tot bloedens toe aan haar nagels, je wist niet waarom, nog niet. Ze hield je af, wou eigenlijk soms geen kinderen, wist nog niet waarom. Je dacht haar te kunnen helpen, het overgeërfde leed door anderen aangedaan. Ze hield je af ineens, wou het gedaan maken. Naast de blije, zoveel enge dingen, had ze je toevertrouwd. Je dacht dat verbetering langs jou zou omgaan. Jullie hebben kinderen; allen heel gewild en iedereen die hier moet zijn komt er ook. Toch na meer dan een dozijn jaren samenleven plus drie jaar inloopperiode... Dook het vijandsbeeld nopens de dader van het aangedane weer op. Je was man en daarom ook dader

waarschijnlijk. Eens een andere luisterende oren, de nieuwe schouder gevonden. Je merkte dat er iets was dat je niet wist. Ook materiële zekerheid telde wellicht mee, of toch niet. Je kan niet blijven met iemand die je de waarheid omtrent haar leven schetst. Tegen iemand die niet tegen je kalmte meer kan. Maar je kan in die kalmte niet blijven als je teveel wordt gepest. Kansen om het kwalijke deel van het instinctieve, de revanche... te overwinnen volgen. Je bent nieuw in dit spel, het neemt met jou een loopje...ook jij wil iemand anders. Iemand anders zonder altijd die zware problemen, ligt zeker op je weg.

Vergeet het maar, je zal het ganse scala van man-vrouw problemen over je heen krijgen. Je zal steeds maar denken dat aangenaam blijven voor mekaar de oplossing is. Je zal steeds maar hopen op een andere ware...en altijd voorouderlijk en eigen karma krijgen. Ook bij dezen in een relatie die je menen nodig te hebben om deze te behouden of af te ronden. Maar dat weet je nog niet, want je bent echt verliefd. Na de cyclus van begrijpen, loslaten, komt de essentie van de pijn via een voorval binnensluipen. Omdat je er niet alleen over moest schrijven, maar rollen speelt in het leven van anderen. Voornamelijk die stand van zaken wordt continu vereeuwigd en aangepast. Tot de mens, zoals een oude muur barst en een levensloop slechts schijnbaar stopt. De natuur kan je troosten, twee duiven komen aan het water drinken. Ach je bent soms zo moe van dit alles hierboven beschreven en van andere wereldtoestanden. Door je te veel gedragen als Hercules met zijn bol, van toen je kind was hielden oorlogen niet op. Je sloofde je voor te veel mensen uit in plaats van afstand te nemen. Ga nu maar eens af en toe rusten in de zon, 't is weer lente. Reis in je fantasie naar een hangmat boven op de rotsen naast een waterval. De zee, niet te ver, maar op veilige afstand in de verte.Het licht dat nooit donker wordt, alleen maar ergens anders zijn kan... Of in je eigen of de andere anti materie. Omwille van de verhoudingen tussen kern en planeten...vergeet de mensen even. Licht dat altijd is, ook in de materie zelve...omdat materie ook ruimten heeft. Schep op tijd ruimte in je zelf. Je moet mij je daar zien door te slaan, in alle mogelijke soorten evenwicht blijven. Wat alleen maar kan door af te dalen af en toe in pijn ? Wat alleen kan door pijn als tragikomisch te beschouwen ? Wat de voorbije dag gebeurde, is altijd weer voorspel voor vandaag. Een stilte aan de familietafel van de oma, bijvoorbeeld, dan iemand die het ijs breekt. Peilen naar de toestand van het liefdesleven van anderen, met eigen agenda's. Voorstellen doen om hen te motiveren het leven aan de zijde van een partner te delen. Vragen naar het waarom van het afspringen van de vorige poging.

Begrijpen dat men er best niet wil over praten. Het daaropvolgend begrip dat loonde, want er volgde een paar ontboezemingen over 't geleide leven. Even voor het slapen, liggend in bed, zet alles op een rijtje wat kan gebeuren en moet, gebeurt. Aanleidingen en variaties genoeg die tot dezelfde resultaten zouden kunnen leiden. Veel hangt af of uitdagingen worden aangegaan en wat er blijft pruttellen...al is dat soms best. Wij zijn helers via ontroering, blijdschap, woorden, verbanden, beelden, confrontatie. Via onze innerlijke communicatie en ons leeg maken, vullen met al onze goede eigenschappen. We reizen met mensen met een nood aan mensen die hetzelfde graag gelijkaardig anders beleefden Voorbeelden genoeg.

Zij die een kind willen voorkomen door spiraal bijvoorbeeld, een bevruchting die uitgedreven wordt.Een nieuw gezond leven verdrijven, werkte dat niet nefast in je verdere leven ? Vroeg ik al menige vrouw (en man). Het kind na 't spiraalgeval zou zich bij tegenwind soms niet gewenst voelen, gevolg ? Ondanks alle liefde die hem overkwam, blijven twijfelen en niet aandringen op behoud van eigen gen. Hoe meer bergen van dit alles, hoe meer tijd nodig om te rusten en berusten wetend dat 't goed komt Als het meeste leed is geleden en men niet meer bezorgd is om de zorgen van 't verleden. Alles je door 't leven is vergeven omwille van alles wat vooraf ging ? Of blijft de nasleep ? Als alleen nog aangenaam en goed willen zijn helpt, zonder je kapot te ondersteunen en te dragen. Omdat je weet dat alles niet alleen in gevoelens en woorden maar ook in gedachten klopt. Als je je echt kort bij je kern voelt. Omdat verbondenheid ook werkt op afstand zonder woorden. In je echte kracht neutraliseer je dan het gene, diegenen waar je niet meer voortrekker wil van zijn. De boodschap is niet van iedereen te idealiseren, maar met de symboliek er van om te kunnen. Er om mee kunnen is wachten op het juiste woord, de juiste interpretatie van evoluties inschatten. Er is niks mis van met het zichtbare en stoffelijke bezig te zijn, te veel ervan is altijd nefast. Maar ook het spirituele is deels zichtbaar en stoffelijk, maar in de hiërarchische ladder primeert het. Al lijkt dat niet altijd even duidelijk. Zowel het persoonlijke als collectieve én het collectieve persoonlijke, psychologisch, spiritueel, sociaal.

Daarom is een nefast politiek beleid een spiegel, niet alleen van structuren, ook van beperkte groei. Daarom worden onze levens nog te veel beïnvloed door nefaste oude dingen aan vervanging toe. Daarom zijn gerijpte levenshoudingen, kennis en inzicht tussen verbanden meer dan nodig. Daarom laat waardevolle daden en woorden achter, goede herinneringen, de rest, leer er uitIets te veel of te weinig zeggen, iets verkeerd, altijd is er een bedoeling. Het juiste schrijven wil altijd maar meer perfectie, die je op de duur 't helderst in jezelf vindt. Vindt een structuur voor al het oude onverwerkte leer er steeds behendiger mee omgaan. Zo sterk je je nieuw verworven gaven. Zeilt er mee tussen mensen door, af en toe een haven en minder van mensen willen vergoelijken Wees gewoon blij dat je kan zien en horen en ruiken en voelen en dit alles delen kan. Je leven, leer het niet in lijden uit te drukken, maar in lichtheid, goed voelen. Leer je eigen ongeluk begrijpen en wentel het niet af op anderen. Zo vermindert ook de massa aanvankelijk nefaste straling van te bedroefd vertrokken gestorvenen. Kunnen ze eigenlijk wel vertrekken, want zijn ze niet deel van de hardware en software der levenden? De enige vraag waar ieder voor zich een antwoord moet op vinden...met allen samen in een verband. Waarom dit leven van mij en anderen ? Het verhaal van de onafgewerkte dingen des levens, schrijdt dagelijks voort. Lijk als of alles op voorhand vast ligt en heeft een mens maar weinig vat op zijn lot ? Om welke redenen is men verwikkeld in het leven van anderen, zonder dat men dat goed beseft ? Begeerten allerhande, trekken de mens mee in een vreemdsoortig avontuur. Uniek aan één leven verbonden, maar verstrengeld met zo vele levens meer. De enige oplossing, aangenaam proberen zijn voor mekaar. Weten dat je niet één leven hebt, maar oneindig veel weerkerende door te geven opgaven soms. Doorheen de generaties en opnieuw na de volgende big bang cyclus ? Een intensiteit die groeit met de levens en de geesteswereld waarmee ze corresponderen. De bewaarders van het reilen en zeilen tussen mensen, altijd zelf deel van het geheel. Eens was bijvoorbeeld iemand aangenaam en omgekeerd. Dan niet meer, want er waren ontspanningen en spanningen van dien van buiten het nest. De erotiek heeft een eigen manier van mensen los krijgen uit verstarring uit 't verleden. Het instinctieve dwingt een mens terecht of onterecht van de oude opgaven af te werken eerst. Of het verhaalt zich op je en verlegt de opdrachten, met veelal nefaste ontwikkelingen. Die een mens vast zetten en vaak ook een stuk van zijn omgeving. Niet dat ze je dat tot in de treure moeten verwijten, want vaak zitten ze met dezelfde opgaven. Waren sommigen toch veel minder licht geraakt, maar het is niet anders. Jaloersheid is pas terecht wanneer iemand in een relatie met een ander(e) gegarandeerd verdomd. Meestal is dat dat door het karma van de voorouders, aangevuld met het eigen karma. Verdommen, niet zo zeer qua intelligentie, maar :niet meer bij

de weg naar het hogere geraken. Het is deze mensen vergeven, daar ze willen vergeten en al die moeilijke dingen zwaar voor hen zijn Maar van uit een andere dimensie bekeken, is het toch niet sneu voor ze.Het leven blijft bestaan op basis van begrepen dingen, oude of nieuwe. Schaamteloos door het leven gaan is niet hetzelfde als zonder gegeneerdheid leven. Hoop op een relance in de liefde vaak belast door allerlei soorten verleden. Iemand terug willen na een afwijzing heeft vaak moeilijke gevolgen. Vaak, niet altijd, afhankelijk van de gezamenlijke opdrachten.

Ga door de inzichten van de nacht en interpreteer ze met je dichter bij je ziel ik. Je zocht noodgedwongen door karma en lot de eenzaamheid en zij, hij kent de 'ons' niet meer ? Doe haar, zijn lichaam dan de goeiedag van jou, de zielen zijn misschien niet uit elkaar. Maar het spirituele aspect heeft misschien andere plannen ? Daarom niet met nieuwe partners die nog onbezoedeld voor mekaar kunnen zijn...tot dat...? Eén kant, de ruige kant van het instinctieve kiest voor lust, de andere voor geestelijke groei. Blijf niet te veel in het alledaagse steken en hunker op een serene manier, niet plat. Kinderen, een goede ega of man vinden, gaat via een uitzuivering van de contacten met jullie ouders.Van ook het snappen van hun levensverhalen, liefdesverhalen...maar...is er iets op tv vandaag ? Geen tijd, morgen naar school, werken of gewoon te jong om te begrijpen, te oud om op te rakelen. Het was muisstil geweest op de bijeenkomst en de stilte werd nog sterker, iedereen bezag Elena en dan mekaar... en Aart vroeg of er iemand iets wou zeggen of vragen.

Carola stond recht. " Amaai, lang geleden nog zo een woorden gehoord. Ik herken veel van de dingen die je probeert in woorden te gieten door je notities voor je werk, ik schrijf wel eens een gedicht, maar de meeste tijd ga ik op in de gewone dagelijkse praktijk van het leven en de mensen om me heen. Toch doorheen die momenten en als ik alleen ben, of zelf bij het tv-kijken, krijg ik ook zo van die indrukken zoals jij kwam aan te raken. Die gevoelens of gedachten zijn zeer vluchtig soms en ik bouw er geen grote theorieën mee, maar ze zetten me wel aan het denken. Ik wil er wel wat over kwijt, mag ik je tekst even, want niet alles staat me duidelijk voor het hoofd.

"Ze beet tot bloedens toe aan haar nagels, je wist niet waarom, nog niet."..."misschien had je toen iemand die een verkrachting of iets naars overkomen was, ik herken dat wel, kinderen, jongeren doen dat zelfs zonder dat er sprake was van seksueel misbruik. Het heeft met een laag zelfbeeld of een enorme ontevredenheid te maken waarschijnlijk. Zich om de één of andere reden uit vroegere tijden niet thuis voelen in zijn lijf".

"Ze hield je af, wou eigenlijk soms geen kinderen, wist nog niet waarom." ..."Niet alleen vrouwen kennen dat fenomeen, mannen zijn er ook niet altijd klaar voor...ik hoor vaak van vrouwen die geweldig aandringen moeten voor een eerste of een tweede of een derde. Gewoonlijk is ieder kind anders dan het vorige, dat is jullie ook al wel opgevallen. Hoe zou dat eigenlijk komen, omdat een mens zelf voortdurend verandert of om een soort symbolische tegenpersonages in het leven te roepen om het verhaal van de levens een beetje te kruiden met diverse karakters en die van mekaar laten te leren. Een goed scenarist dat leven dat we beleven eigenlijk, al beseffen we het niet altijd".

"Je dacht haar te kunnen helpen, het overgeërfde leed door anderen aangedaan." ..."Indien we alleen met onze gedachten zouden oordelen en al een hele boel ervaring met het leven zouden hebben van jongs af aan, zouden we zonder onze gevoelens laten mee te beslissen, in vele gevallen niet voor een verhouding of een familie kiezen...maar zo is het leven nu eenmaal, het trekt je ergens in en naar een andere toe."

"Ze hield je af ineens, wou het gedaan maken. ..."Heb ik ook al wel met mannen gehad, hoewel ik het altijd aan wou houden, wat er ook gebeurde...soms is het geheel der omstandigheden zo ongenaakbaar dat je wel bepaalde wegen moet inslaan, maar dat ligt weer voor iedereen anders".

""Naast de blije, zoveel enge dingen, had ze je toevertrouwd." ..."Oh ja en dan die vele gesprekken maar ook enge stiltes in zo een situaties...blij dat ik dat achter me liet, hoewel ik zelfs als feministe moet toegeven dat ik het leven met een man wel mis."

"Je dacht dat verbetering langs jou zou omgaan" ... "Mensen kunnen nog zo hun best doen om een bepaalde situatie ten goede te keren, je moet er voor twee voor zijn en niet te veel omkijken als het weer goed gaat."

"Eens een andere luisterende oren, de nieuwe schouder gevonden..."dan wordt het natuurlijk extra moeilijk, je mag nog van je zelf denken dat je sterk genoeg bent om iets aan te kunnen dat je beter bespaard wordt...je kan er wel sterker van worden of op de sukkel geraken, kan ook natuurlijk."

"Maar je kan in die kalmte niet blijven als je teveel wordt gepest..." Echt van binnen in beide rustig worden en aangenaam proberen zijn voor mekaar, is en blijft inderdaad een goed recept, ...indien de druk van het karma van de voorouders en je eigen karma niet te groot is natuurlijk. Negatieve emoties kunnen je wel parten spelen, inderdaad, zeker zoals je zegt ..."Je bent nieuw in dit spel, het neemt met jou een loopje...ook jij wil iemand anders." "Dat zwakt op rijpere leeftijd wel af, maar toch! Ook ik beste Elena, zou een gans scala van man-vrouw problemen over me heen krijgen. Met minder te vlug ten prooi vallen aan begeerten was me dat wel gelukt...maar had ik dan mijn eigen weg wel gegaan en was ik dan niet diegene die mijn man op zijn weg moest tegenkomen ? En zonder hem, inderdaad, de periode na hem, kom je dan zoals je zegt in mijn geval toch in een relatie met mensen die je menen nodig te hebben om de hune te behouden of af te ronden. Maar dat weet je nog niet, want je bent echt verliefd." "Allemaal rake zinnen, maar ik laat het woord nu aan iemand anders graag".

"Niels, jij soms", probeerde Aart. "Ach, ik snap het niet allemaal wat hier gezegd wordt, maar mij dunkt toch dat het in de liefde gaat om behagen en behaagd worden. De wufjes, ze kunnen rond je draaien en als je dan toehapt gaat het goed tot ze vermeende

concurrenten zien opduiken...alhoewel een man vaak tevredener is met 'haar' dan zij denkt. Als dan jaloersheid maar dan ook ijdelheid toeslaan en ze beginnen te veel om altijd om maar meer extra aandacht te vragen, is het goed om zeep op de duur...dan kunnen ze je niet meer uitstaan en dan beginnen ze van ideale mannen te dagdromen, en die bestaan niet". De woorden van Nils maakten ook in Hassan iets los. "Een deel van de westerse mannen staat gewoon toe dat hun vrouw met bijna blote borsten loopt...hoe kunnen die dat verdragen ? En dan die schotelantennes waar de seks tv zenders moeten blokkeren voor mannen, vrouwen en kinderen...dat is toch om problemen vragen ? Hoe kunnen mensen die daar altijd naar kijken nog mensen als gewoon mensen zien, zonder al die opgeklopte wellust...dat is toch geen goed voorbeeld voor kinderen ook niet !

Voor jonge meisjes en jongens...welk beeld maken die zich niet van de seksualiteit...wat ze allemaal moeten kunnen en wat je absoluut zou moeten doen om mee te zijn met de rest zogezegd ! Hoe kunnen ze nog op een serene manier hun eigen weg in het seksuele ontdekken als ze vrouwen zien die hoerig doen en mannen die vrouwen absoluut overal en op alle manieren moeten kunnen onderdrukken. Die programma's maken seksverslaafden van jullie en beïnvloeden de echt profane band tussen man en vrouw en zijn juist goed om oude eenzame mannen op te winden of van deugdelijke vrouwen hitsige ontrouwe en onbetrouwbare levensgezellen te maken. Al is dat nog allemaal niet eens nodig om vreemd te gaan de dag van vandaag. Je woont een beetje klein of je hebt financiële problemen en je bent een beetje strikt, en hup...met die en die zou het beter zijn en men is weg ! Trouwens, een beetje strikt zijn met vrouwen zowel als mannen en kinderen; we hebben dat allemaal nodig.

Jullie zouden eens moeten beseffen dat je best van een ander zijn vrouw of man blijft, want dat brengt alleen maar moeilijkheden mee. Hoe je dat ook uitlegt Elena, het hoort niet van vreemd te gaan, zeker als je kinderen hebt. Het verleden van onze ouders was hun verleden, wij moeten ons niet baseren op dingen die zij niet hebben afgemaakt, wij moeten de dingen tussen ons tot een goed einde brengen. Veranderen van partner draagt daar niet toe bij...maar je hebt wel een beetje gelijk over het feit dat genetische erfenissen ook psychologisch zijn en dat het niet voor iedereen even makkelijk is om met dezelfde partner verder te kunnen.

De ene wil misschien kinderen of nog kinderen, inderdaad en de andere niet...of misschien is een vrouw wel met een homo getrouwd of andersom...dat gebeurdt bij ons ook. Wat ik weet is, dat om je beroep goed te kunnen uitoefenen, dat je daar best geen familiale problemen voor hebt. Een toprenner met liefdesproblemen wint geen een koers, of het zou al eens een uitzondering moeten zijn met olifantenvel." "Misschien terug even een vrouw aan het woord", stelde Aart voor. Indy keek naar Carola en omgekeerd en Carola vond dat ze zelfs als feministe in veel van wat Hassan had gezegd, kon inkomen en dat de levenswegen van mensen nu eenmaal aan culturele achtergronden gebonden zijn. Hassan vervolledigde zijn standpunten. "Maar overal zijn mensen jaloers biologisch en psychologisch en van mij moet geen enkele vrouw een hoofddoek aandoen, het gaat gewoon om het feit dat je een ander niet mag aandoen, wat je zelf niet graag hebt of er moeten ERNSTIGE existentiële redenen voor zijn mevrouw Carola, niet zo maar een avontuurtje willen. Denk je ook niet Indy, "vroeg Hassan aan de verraste Indy ?

56. Inhoudstafel columns Filosofisch Verzet

Enkele filo verzet colums

- Google + paus=onfeilbaarheid ?
- Leidt ze niet in bekoring !
- Geen Genetisch Gepruts ! GGG.
- Gedichten Filosofisch Verzet
- Populistische Populaire Partijen PPP
- Blogvrienden,Belangrijke Buurtwerkers
- Tegenwoordige & Toekomstige Testament.TTT
- Negatieve Emotionele Energie. N.E.E.-tips !
- Onverwachte Vormen van Crisisverzet
- Oude gedachten blijven opdringerig bezig
- Jan Decleir in Slumdog 2 !!
- Droomgesprek bij keukentafel. Voor Jaap
- Heil de 'economische' oorlog ??!
- Partnerkeuzen, adviseren de leuze ?
- Het zoekend wezen achter de sluier
- Schrootpremies en andere tekens des tijds
- Filosoferen over hoofdwaarden van geld
- De mens en z'n blote angsten
- de vader en het einde
- Israëlische kiezers niet goed bezig.
- de duizendjarige eik
- Fabel van mieren en miereneters
- Nieuwe verboden in crisistijd
- Vertelsels uit oude geschriften
- Dementie, oorzaken ?
- Uw buur de andere cultuur
- Leven liefhebben, grootste kunst
- Ontwaakt gehypnotiseerden der aarde !
- Familiebedrijfsaga zonder foto's
- Bewondering en Afkeer voor...

- Oud en Nieuw in Politiek.
- Wereld Economisch versus Wereld Sociaal Forum
- Geschiedenis via jaartallen 718-1984
- Hagelandland en de wereld
- We leerden huizen bouwen,schrijven, boeren(2)
- Van Grot tot mobilhome(1)
- Gevaarlijke zever die U betaalt.
- Gevaarlijke,ideale &werkelijke wereld
- Een liedje voor de andersglobalisten
- Boekentips voor Obama
- Toespraak tot wereldgenoten, plus gastauteurs
-
-
- Sociale kinderen in actie !
- Zalig 'de' progressieven want... !
- De intenties van mevr.Clinton
- Belemmering inzichten & inspraak
- Het leven is een totaalcompositie
- De toekomst van betogingen
- Té dicht voor dichter
- Mail van Bush in mijn mailbus
- Lot & Tol & kinderen
- Meer oorlogsonheil op til ?
- Tips voor neoliberale economen
- Oorlogsverzet beschoten in Israël !
- Krijgt SPA-rood verkiesbare plaatsen in Juni ?
- Paramilitair extreemrechts Tsjechië Hongarije
- why voting to let madness survive ?
- 2009 Vieren :Wat Waar met Wie ?
- Nu reeds jaarverslag 2009 bij filosofisch verzet!
- evaluatie familie&vrienden bijeenkomsten
- gastauteurs ivm Bombardementen Palestina : vrede vzw,l.e.f. en andere
- Soappersonages geen politieke mening?
- Andere soort bezinnig
- Kan iemand drie vaders hebben ?
- de 2de dag na Stille nacht
- Waar is bestuurlijke elite mee bezig ?
- Tijd, relativiteit en liefde
- Mijn verderste verserste vers
- Oorzaken kruisweg vdheer Leterme Y
- for englisch readers
- Laatste kerstboodschap koning Albert
- Democratie : gevaren en kansen
- Even opa mailen !
- Genoeg stof om even bij stil te staan
- Toespraakje voor de parochianen
- Mag ik U om uitleg vragen ?
- 2gedichten op weg naar mooiere wereld
- Bloggers versus krantenlezers. Meer uitwisseling
- Koop een krant lees geen walgblad!
- Terreur stoppen KAN. Yes we must !
- gastauteur :Michael Moore's visie op carmaking
- Internetles in tussen de regels lezen.
- Filosofisch tegengewicht voor geknoei en rotzooi
- Alternatieve aanpak vluchtelingenbeleid
- Lotgevallen van Luchtmachtpiloten
- Brandstichters gaan weer blussen !
- Infostand De Crem misstond op herdenking
- Licht op ons Leven, Licht ons leven op.
- Tijd voor filosofische bezinning
- afscheid van een goed man
- Chantagepraktijken in de bankwereld
- Doodsgeluiden (afle4romanblog)
- Eén been in 't graf, een ander in de 'hemel'?
- Herberg 't Heelal(Romanblog aflev.2)

- ROMAN : MEER dan het OPPERVLAKKIGE (1)
- Hoe effektief zijn stakingen nog ?
- Film die men laat durfde vertonen!
- Hun hebzucht tast onze vruchtbaarheid aan !
- staat er iets je niet aan?doe er dan wat aan!
- Vorm je een eigen mening !
- Meer sociale mensen aan de top !
- vele problemen hangen samen
- Door de ogen van een nieuwgeborene :
- gastauteurs aktiegroep STOP CASINO
- Spiritualiteit is ...***
- Zijn er al wapenfabrikanten failliet ?
- Ren voor je leven boertjes,ze vergaderen weer
- Ongewone vragen voor de gewone man.
- Eerst deze film bekijken Barack!
- Homo Sapiens Politico
- de nieuwe presidenten
- gastauteur : actie zwarte parachutes
- Beschouwende Citaten Octo
- LISTEN TO YOUR INNER VOICE
- Voor de oorlogsdoden na Allerheiligen.Congo.
- drie dichterlijke definities
- drie allerzielengedichten
- toekomstig verkiezingsprogramma
- ode aan een punt
- rechtvaardige belastingen(gastauteurs)L.E.F.
- 2008 wereldwijde stroomversnelling history
- Even terug naar de oorsprong
- Hoe we de verrechtsing betalen.
- "Ben ik links of rechts mijnheer"?
- Beton.Goud.Schulden.Holywood.Wij.Toekomst
- Hebben we 't ditmaal goed begrepen?
- Het leven heeft ons in zijn greep
- Orissa, godsdienstrellen of klassenstrijd ?
- Houdingen die prijzen goedkoper maken
- Arme anti-progressieve politiekers
- Blijft failliete Ijsland een unicum ?
- Vergaderen om revolutie te voorkomen
- Nog meer verarming te verwachten ?
- Beursspekulatie leidt tot fascisme
- moeilijkste berekening ever:NU-moment
- Ook U kan de wereld verbeteren.
- Kabaret:'eeuwig oud en jong.'
- Liefdesrecept
- Beminde gelovigen anno2008
- Woorden en andere aanrakingen
- Het objektieve bewijs van eeuwig leven
- Tijd bestaat niet, de bus missen kan wel
- Lied van de zwaluwen
- Tussen leven en dood:goed voelen
- het verhaal achter het denken
- het verhaal achter het denken
- Filosofie in het dagelijkse leven
- Toeristen aller landen, vertrek op tijd eens
- inderdaad,tijden veranderen mr president
- Wat deden USpresidenten na1929?
- eerste radio in 't dorp en nu
- Bush-kruit kan er weer niks aan doen
- Hé hallo, hoe is 't ginder ?
- Wreedaardige spelletjes
- inzichten in liefde
- Piraten regeren wereld,meer en meer
- geld waardeloos? Stamkroegvergadering !
- Profetisch Artikel over Crash (januari08)van IKS
- 't einde van alle soorten terroristen
- intern.dag vd Vrede vandaag(16/09/08)

- gastauteur :Michael Moore's Free Movie
- NVA Dewever Gezever,ça suffit maintenant
- België tart atoommachten met kop in 't zand
- ZuidAmerika,herkolonisatie?n.500j uitzuigerij?
- meer internationale afspraken=minder oorlog
- KIP & EI en WIJ
- de échte 2012-uitdagingen
- Aan Iedereen
- Stop gefop! China?koopt onze?luchtvaart niet.
- Geweten. Wereldbeeld. Ideologie.
- mogelijke VRT-boodschap voor de kosmos
- gastblog voor culturele uren
- Knettergekke hutsepot van belangen.
- Militaire strategen tegen sociale mensen
- de nieuwe baronnen en Obama
- Inplanting van patriotische gevoelens
- m'n theatermonoloog, een ode aan de mens
- Het grappige aan onze evolutie
- Het denken daagt U uit !
- Echt gebeurde callcenter humor 1207!
- ONBEKEND GASTAUTEUR UIT 1692
- OPGEPAST VOOR INTERNETFABELS
- Michael Moore's waarschuwingen !
- Het boek dat 'Leven' noemt.
- Liefde en verzet in oorlogstijd
- FILOSOFIE KAN POLITIEK REDDEN !
- Dichter wreekt oorlogsslachtoffers !
- Verdomde pretbedervers der wereldvrede !
- Wall Street 1929-crash bis ? Nee toch !
- vier f-eetjes op culinaire trektocht
- gastauteur willeke : religieus ochtendgloren
- TERRORISME IN OPDRACHT VAN ??????
- Barack's Berlijnse Beloften
- hoe ziek zijn sommige midden-oosten leiders?
- 2008,jaar van de stroomversnelling van de geschiedenis
- wat aan de bigbangreeksen voorafgaat
- KAMPEREN IN BRUSSEL
- verbonden levens
- er valt zoveel te vertellen
- hypokriete solidariteit
- LICHT OP ONS LEVEN. LICHT ONS LEVEN OP
- wereldfeest 08 leuven
- james petras en chloorkippen
- heeft er daar iemand honger ?
- belang standpunten buitenland
- antwoord op -welvaartwatcher-
- poltical theory number one
- parlementen die dwaze oorlogskredieten stemmen
- drie gedichten
- some important notions about love
-
- realistische pooweezie
- poging tot inzicht in liefde
- handleiding werkelijkheid
- reisroutes
- 2008 verw8tingen
- big brother-berichten
- mekaar graag blijven zien
- investeringen en openbare werken
- pour lecteurs français
- for english readers
- multicultuur
- relativeren 'belgische' problemen
- rand-burgemeester vlaams blok
- priester françois

- the twelve commandments
- about direct democracy
- belangrijk ivm Iran-hetze anno 2007/09
- octo's poetry
- octo's politieke observaties
- octo's filosofische essays
- alternatieve media
- belgie voorbeeldland ?
- hoe dom gaan we deze keer reageren ?
- wapenaankopen
- het kiezen in de politiek
- één procent-demokratie
- deelname aan klassieke verkiezingen
- uitmonding evoluties op lange termijn
- een verjaardagsgedicht en andere
- een andere soort bezinning
- social poetry
- de zin vh leven :uit mogelijke onzin geraken
- a new (international) voting system
- verhoging energieprijzen ondanks liberalisering
- dorpsfeest
- tips om te lezen
- de details en de grote lijnen
- schetsen uit de spreekkamer van 't dagelijkse
- leren van mensen
- poezie en wetenschap tegen waanzin
- cacaobonen
- 'wij en de toendra"
- voedsel

VERVOLG ZIE VOLGENDE PAGINA

5.het leven is een eindeloze test (theatermonoloog –historie van filosofie)

Ik ben een zwaluw en dans jullie luchtruim vol vreugde. Ik ZWAai voortdurend, al LUwend op en neer...al sinds we vliegen kunnen. We voorkomen voor een stuk dat jullie oogsten door insecten kaalgevreten worden. We hebben een podium in de lucht waarin we ons en jullie verblijden kunnen telkens jullie zo wanhopig of zo stil worden dat jullie blik ten hemel gaat. Bedankt omdat we bij jullie te gast mogen zijn, op jullie boerderijen en aan alles wat jullie maakten om jullie gebouwen droog te houden.

Toegegeven, daar kennen wij ook wat van. Jullie elektriciteitsdraden zijn ook niet mis om wat op te rusten. Al duizenden jaren hebben we jullie gevolgd in jullie zoektocht naar het waarom van alles...in al waarin jullie geloofden.

Een voortdurend zoeken naar mogelijkheden...eindeloze testen. Wij komen beiden van dezelfde bronnen...een oer energie die zocht zich uit te drukken...een oer energie, verscholen in het eindige kleine te midden het oneindige grote.

Vorming van sterrenstelsels en planeten. Vorming van cellen. Versmelten van cellen met gedeeltelijk andere inhoud. Scheppen van organismen, daarna planten en organen en alle door de natuur bezielde wandelende en vliegende wezens. Daarna de mens, de stammen, de koninkrijken, de republieken en ooit één wereld zonder grenzen.

Eerst moet het bewustzijn van de mens zich van de geldspeculatie en de negatieve emoties ontdoen. Groeien naar een nieuwe multipolitieke, multiculturele organisatievorm toe. Een hiërarchie die minder op het misbruik van bezit gebaseerd is, dringt zich op. Het verval van dat geldspeculatiesysteem zal de nodige stimulansen aan de bewustzijnsverhoging geven. Intussen blijven jullie voor een flink stuk ingedommeld, gevangenen van levensgewoonten, gebonden aan de strijd om het economische overleven van het oude systeem en het emotioneel onrijp reageren. Jullie worden tegengehouden om zowel sociaal als persoonlijk te groeien.

Jullie moeten allerlei filosofische inzichten doorgeven zowel als rijp worden om de verwarring die de geslachtsdrift voor jullie met zich meebrengt op te lossen.

Ook jullie lichamelijke sterfelijkheid mogen jullie niet langer meer als iets onbegrijpelijks en angstaanjagends ervaren. Met theorie alleen begrijpen jullie dit alles niet, jullie moeten alles ervaren, de ene wat meer dan de andere...zodat jullie er achteraf op terugkijken kunnen...en begrijpen wat echte vrijheid is.

Ik zal jullie geschiedenis tot nog toe proberen samen vatten.

Niets is 'echter 'dan het beleven van het leven zelf, hoe echt kunst ook is.
We zitten met ons allen in een echte roman die al eeuwig bezig is.
Personages wekken andere personages tot leven en verdwijnen weer.
Sinds duizenden jaren proberen we al dat bezig zijn in tekens om te zetten.
Hoe meer je er van snapt, hoe moeilijker het in woorden om te zetten is.
Het goede dat een mens doet leeft tijdens en na z'n leven door.
Het kwade ook. Positief en negatief vullen mekaar aan in inter acties.
De zin ervan, een allesomvattend , machtig iets.
Je kan pas observeren en reageren vanuit een onverschillig evenwicht.
Wetenschappen kunnen ons een logische uitleg over het leven geven.
Een getraind observeerder ervaart meer dan alleen de logica der dingen.
Objectieve wetenschappen hebben alleen oog voor hun vak.
Filosofie, psychologie en geschiedenis moeten de overige logica éénmaken.
Einstein bundelde wat al was bereikt en onthulde een nieuw uitgangspunt.
Tijd, ruimte en materie werden relatiever dan we dachten.
Godsdiensten probeerden het met ons te doen geloven in goden.
De zelfkennis en de waarheid omtrent het geheel waren nog veraf.
Marxisten probeerden de wetmatigheden van de geschiedenis te vatten.
Door kerken en machthebbers bestreden, onthulden zij een heel stuk 'zin'.

De subjectieve faktoren hadden ook zij niet onder controle.
Freudianen toonden voor een stuk de rol van soorten van bewustzijn aan.
Toch konden zij geen allesomvattende zin zien in dit leven van ons.
Wij allen zouden veel meer 'zin zoekers' kunnen zijn.
Een zin die het leven en de dood overschrijdt.
We zitten echter teveel gevangen in allerlei soorten gewoonten en 'pijn'.

Wij zwaluwen hebben jullie zoeken niet zo nodig. Wij zijn al allemaal wie we bedoeld waren uiteindelijk te worden. Jullie nog niet allemaal. Laat ons hopen.

Wij hebben onze testen achter de rug en voelen zuiver intuïtief aan wat we dag na dag doen, namelijk, genieten van dat stuk van die uiting van de oorspronkelijke energie die wij geworden zijn. Verstandelijk zijn we ook nog wel bezig met bouwen en insecten pakken...maar dat is bijkomstig. In veel gevallen is jullie werken hoofdzaak geworden, niet het beleven van wie jullie zijn en welke jullie rol is.

Jullie dromen stromen niet meer, jullie zijn vast komen zitten, onderdrukt en daarom slapen sommigen van jullie eigenlijk als ze wakker zijn...ze leven een toevallig door omstandigheden bepaalt leven waar ze in sommige omstandigheden wel degelijk uit moeten. Dat soms lang blijven vastzitten is de noodzakelijke weg om los te komen uit een bepaalde situatie. Leer jullie dromen lief te hebben en te respecteren...ze zijn de poort naar een hemel waarin voor sommigen alles duidelijk wordt.

Jullie zouden beter in zinnig werk investeren en alternatieve afspraken maken.

Als iemand van werk wil veranderen zou hij dat gewoon aan iemand anders kunnen doorgeven en zelf met iemand anders wisselen...hetzelfde principe zou je voor woningen kunnen gebruiken. Jullie denken nog altijd in termen van biologische overleving...in jullie economisch stelsel is dit duidelijk terug te vinden.

"Is er een stof die de hele evolutie niet heeft nodig gehad om tot een met jullie menselijk bewustzijn vergelijkbaar besef te komen" ? Bestaan 'goedheid', 'moed', 'rechtvaardigheid', 'waarheid', 'vrijheid', 'gelijkheid'...al voordat jullie bestaan ? Sommigen filosofen dachten van wel, anderen van niet...en dat al sinds 600jaar voor Christus en langer terug. Jullie zijn niet toevallig in de wereld terechtgekomen...jullie hebben er om gevraagd door wie en door wat er aan jullie voorafging. Jullie zijn wie

en wat er aan jullie is voorafgegaan. Als jullie dit niet kunnen aanvoelen, kunnen jullie dit nog niet 'begrijpen'. We zullen het even proberen duidelijker te maken.

Jullie moeten ophouden van jullie een aantal zinloze vragen te blijven stellen.
'Kan iets dat geen object is wel bestaan' of 'kunnen we wel iets te weten komen', zijn zo'n zinloze vragen. Jullie hebben geleidelijk aan geleerd dat jullie gedachten niet altijd die van autoriteiten of godsdiensten moeten volgen...godsdiensten zijn trouwens ook een vorm van filosofie, net zoals het 'geloof' in iets een soort filosofie is.
In hoeverre komt hetgeen waar jullie van overtuigd zijn eigenlijk overeen met de werkelijkheid ? Wat had het voor zin dat jullie geloofden dat de zon rond de aarde draaide ? Wij waren natuurlijk als zwaluwen beter geplaatst om het tegenovergestelde aan te voelen. Toen we nog een beetje zoals de nazaten van de dino's haast met de aarde vergroeid waren en nog niet konden vliegen...dachten we ook dat we het centrum van het heelal waren...onze evolutie bracht ons gelukkig in een richting die ons meer bescheidenheid bijbracht.

Jullie aanbaden de natuurelementen, wat wij op onze manier ook doen en jullie bedachten allerhande toffe en beestachtige rituelen om jullie angsten en vreugde te uiten. Jullie werden gedomineerd door de hiërarchie die de natuur jullie oplegde...om een geslaagde jacht te hebben of een goede oogst, was de hulp van god de zon en godin de regen enz...nodig. Dat siert jullie. Vanaf het moment dat jullie meer produceerden dan jullie konden opeten of gebruiken, gingen jullie producten en diensten ruilen. Nog later wisselden jullie het bezit van metalen of papieren geld uit om aan goederen of diensten te geraken. Voor jullie het goed en wel beseften was jullie leven afhankelijk van hen die zich in dit door jullie uitgevonden 'geldspel' het meest bedreven toonden. Zo'n mensen werden na de zon en de maan en de elementen en na de biologisch sterksten uit de groep en na de tovenaars en genezers de nieuwe leiders. Voortaan waren jullie verplicht voor hen te werken. Eerst als slaaf, dan als pachter en dan als arbeider of bediende. Met wat geluk konden sommigen onder jullie ook boer worden of iets zelfstandigs gaan doen...wat soms nog erg genoeg was. Ook jullie evolueerden en groepeerden jullie lotgenoten...toch hebben de speculanten onder jullie de boel nog altijd flink in handen.

Jullie kennis en kunnen vermeerderde in de loop van jullie geschiedenis, weliswaar met perioden van vooruitgang en achteruitgang. Jullie begrip van het wezenlijke van het leven bleef echter voor een minderheid vatbaar. De biologie speelde jullie soms parten, vaak was 'als ik of wij maar eten op de plank hebben' belangrijker dan het welzijn van de groep...en moest het wezen dat 'solidariteit' noemt wachten op betere momenten en andere gebeurtenissen om nog iets aan z'n ontwikkeling kunnen te doen. De filosofie van het overleven was voorlopig heer en meester. Zij die het zich konden veroorloven van wel op een andere manier te filosoferen, hielden zich dan weer vaak bezig met zo van die vragen als 'is een dier zich ook bewust van zichzelf' of 'is het wel de taak van de filosofie om regels te geven'.

Van zodra jullie filosoferen een beetje begon te vorderen raakten jullie al verdeeld tussen het gebruik van jullie rede en jullie intuitie. Het leek wel of jullie voor de rest van jullie geschiedenis een spelletje mannelijk-vrouwelijk gingen spelen.
Jullie 'rede' was het gevolg van een meer mannelijke houding, meer vanuit natuurkundige wetten, meer vanuit de fysica, de zichtbare kracht. Mannen hadden natuurlijk ook toegang tot hun intuitie, maar die was soms toch zo moeilijker 'hard' te maken dan 'feiten', dan de rede...en mannen krijgen graag iets hard.
Jullie 'intuitie' was het gevolg van jullie meer 'vrouwelijke' overhand. Jullie vrouwelijke XX chromosoom was inderdaad veel ouder dan jullie mannelijke XY variantie die veel later uit de poel van het leven tevoorschijn kwam...en die vrouwelijke intuitie stond dus toch wel iets dichter bij de oer energie. Eeuwen kostte het de mens voor hij doorhad dat de zon niet rond de aarde draaide en de natuur Eva vóór Adam geschapen had. Wat jullie nog niet zo lang durven toegeven is dat er zowel in Adam als in Eva iets hard te maken en iets zacht zitten kan.

Gedurende eeuwen sloofden jullie denkers zich uit om te bewijzen of tijd al of niet bestaat en wilden jullie uitvissen welke de volgorde van jullie ontdekkingen was : was er eerst de gedachte, de filosofie en daarna de natuurwetten of omgekeerd ? Kwam de kunst als laatste gegeven in de evolutie te ontstaan of was het feit dat iets kleiner of gelijk aan nul, iets dat met andere woorden 'zinloos' dreigt te worden en altijd wel moet 'ontploffen' niet ook op zich al grote kunst ? Niet alleen in de materie bleek dit waar, ook jullie gedachten bleken en blijken na een tijd niet meer bestand tegen te grote druk, tegen te grote veranderingen in de maatschappij, in jullie zelf of zelfs in jullie persoonlijke relaties. Die gedachten en gevoelens die wel tegen alle mogelijke druk kunnen, staan misschien wel het kortst bij die energie die nog kleiner dan atomen is en in de anti materie verscholen zit...althans...dat is wat wij zwaluwen erover denken...telkens wij onze toeren
in de lucht maken en over de oorsprong van het goede vliegen te filosoferen.
Wij hebben daar geen boeken voor nodig gehad.

Wij zwaluwen weten nog goed hoe het voor jullie in grote lijnen allemaal begon. Zelfs toen jullie nog niet konden vliegen, wilden jullie al vliegen...en niet alleen in gedachten.

Zo'n zes honderdtal jaar vóór jullie tijdrekening wisselden jullie het magische denken in voor het rationele, feitelijke denken. MAgie. MAterie.(duisternis, alhoewel er in de antimaterie van de materie ook licht zit en de microwereld z'n eigen aan de sterren verwante structuur heeft. RA.(zonnegod)Ratio, licht. Vrouwelijk-Mannelijk, de onafgebroken afwisseling in jullie denken en voelen. In plaats van eerst over jullie maatschappij en jullie innerlijk en jullie relaties te filosoferen, zaten jullie met vragen die jullie een antwoord moesten geven op wat de aarde eigenlijk was ten opzichte van de ruimte. Jullie dachten eerst dat jullie de kern van alles waren, zoals jullie mannelijke mensen dachten dat ook alles om hun moest draaien.

Eerst dachten jullie dat alles (Thales, Milete Turkije, 600vc) op water dreef.
Vermits het leven uit het water komt, was dat symbolisch zo slecht nog niet gezien.
Water. La mère. La terre. De moeder. Licht. Bliksemschicht. Lucht...alle elementen speelden mee...zo kregen geleidelijk aan meer en meer door.
Er moest nog heel wat gebeuren voor jullie doorhadden dat de basisgedachte van Thales, dat de materiële wereld uit één element bestond (water dacht hij), nog niet zo stom was... alle materie, zo weten jullie nu...is immers tot energie te herleiden.
Als jullie genetische voorgeschiedenis ook tot energie te herleiden is, weten jullie meteen waarom er nog zoveel aap in jullie zit...soms teveel, soms te weinig.
Indien jullie onze uitleg over jullie geschiedenis goed volgen, zullen jullie aan het eind ervan begrijpen wat er met jullie energie gebeurd van zodra jullie aardse huis in z'n vroegere elementen uiteenvalt. Misschien verlaat een deel van die energie jullie zelfs vroeger. Ik zal daar even al een tip van de sluier voor jullie voor oplichten.
Toen Thales de zonsverduistering van 585 VC voorspelde, vlogen er vele zwaluwen rond in de streek. Probeer zo'n 'filosofisch raadsel' maar eens op te lossen.
Jullie mogen ons het antwoord mailen terwijl jullie ons in het luchtruim bezig zien.

Toen kwam jullie ANAXimANDER (610vc-546vc ongeveer, toen had dat nog niet zo'n belang in Milete, hoe oud je werd misschien). Als leerling van Thales zag hij het ANDERS door een ANNEX aan het idee van Thales toe te voegen. De zee, moest die ook niet op iets rusten ? Was de aarde niet iets dat gewoon in de ruimte hing en op zijn plaats bleef door zijn gelijke afstand tot de dingen ? Had de aarde niet de vorm van een ton of een cilinder ? Jullie waren echt goed bezig hoor...jullie leerden echt geleidelijk, stap voor stap aanvoelen in welk soort wereld, in welk soort bewustzijn jullie leefden. Wie waren jullie eigenlijk ? Zonder dat jullie het wisten bleven jullie ook op jullie 'plaats' in de samenleving door een afstand of een toenadering ten opzichte van de andere planeten, in dit geval mensen, aan te nemen. Toen jullie de zon nog vereerden wisten jullie tenminste welk jullie vaste punt was. Is alles niet zo geweldig mooi relatief, vragen wij ons af telkens we door het gaatje van onze nesten gluren. Inderdaad, 'wij' vragen het ons af, niet die of die bepaalde zwaluw. Wij. Of zitten jullie ook zo in mekaar...of zijn jullie daar nog niet aan toe ?

We wijken af. AnaxiMENES MEENde dat de aarde plat was, misschien op lucht dreef. Wat had hem naar dat idee geleid (mener in 't Frans) ? Misschien het deksel van de kookpot op het vuur dat op en neer danste ? In ieder geval, jullie; niet alleen Anaxi den tweede; zouden dat nog lang blijven 'menen'. Zo zie je maar dat diegenen die het beter weten daar stapsgewijs door hele gewone dingen toe komen.

Toen onze grote Zwaluwfilosoof z'n eerste nest van klei tegen een rotswand maakte, wisten we vrij snel dat we niet geboren waren om die bomen blijven te trotseren.

Op een dag hadden één van onze voorouders een nest in Efeze in Turkije.

HeraCLITus kreeg een ingeving, plots was het hem duidelijk. Alle tegenstellingen CLITTEN eigenlijk aan één. Zonder tegenstellingen was er geen werkelijkheid...en toch was de werkelijkheid één. In zijn jeugd was hij volgens hem nog dezelfde als in z'n oude dag. Toch was het leven een voortdurend veranderen. Net als een vlam was alles geen object, maar een voortdurend stromend proces. Hij was de eerste die van ons zwaluwen begreep dat de nest tegen de gevel van zijn geboortehuis op het einde van z'n leven nog altijd door dezelfde zwaluw bewoond werd...alhoewel de eerste bewoner ervan al lang dood was.

Wij zwaluwen hielden van jullie oude filosofen, zowel van diegenen die meer chemisch, gevoelsmatig overkwamen als die die kouder, meer fysiek dachten...niet dat tussen jullie denkers aanvankelijk veel vrouwen zaten. Het zou nog meer dan vijfhonderd jaar duren voor een vrouw de filosofie een andere draai zou geven.

Vond Heraclitus met z'n 'vlammen' z'n inspiratie meer in de materie, in de vrouw, in de chemie...dan was onze volgende oogappel PythagorAS meer iemand die met de fysica bezig was, met de wiskunde, het rekenen. Vernieuwende filosofen leken om beurten van elke soort één ergens op te duiken...zoals de symmetrie van sommige om beurten spuitende fonteinen waar wij ons in de hete zomer aan laven gaan. Ondanks alles blijven we toch altijd graag in jullie buurt. Pythagoras van Samos was een echte as. Hij vond dat alle gebeurtenissen in wiskundige vergelijkingen konden worden uitgedrukt. Het moet wel een speciale geweest zijn. Wie vond er nu een kubus of de tweede of derde macht van een getal uit ? Wij zwaluwen kunnen ons wel voorstellen dat Einstein de zoveelste macht van Pythagoras was en is, maar de zoveelste macht van een getal, daar kunnen we ons niets bij voorstellen. 'Go Go mensenras !', was de boodschap van Pythagoras, de uitvinder van de zeer waarschijnlijk ware mythe dat er een intelligentie achter het universum zit. Voor de Pythe was dat geen Mythe omdat hij alle verhoudingen in de micro- en macrowereld wiskundig uitdrukken kon.

Je zou van minder een MYstieker worden. Als zelf iemand als Pythagoras meer achter het leven vermoed dan er als gewone niet-onderzoekende nuchtere waarnemer lijkt te zijn, dan hoeven jullie toch niet meer te twijfelen zeker ! Maar blijf toch maar oppassen voor charlatans die van de muze ook al een koopwaar proberen maken.

Jullie filosofen hadden beter korte namen van vier of vijf letters gehad. Wij halen nogal wat taalspelletjes uit onze geest om hun namen te onthouden. Neem nu XENOPHANES, die ook poëzie schreef en al veel minder houvast vond in de zekerheden die de natuurwetenschap en de wiskunde boden. Een Vlaamse zwaluw zou dat onthouden als 'ik ben geen Phytagoras, ik ben anders, 'anes', 'k *zen* annes'.

PARMENIDES (PAR-door-MENig idee) kwam deze filosoof tot het besluit dat de uitspraak dat 'niets' ook bestaat niet waar kan zijn. Eerst in de twintigste eeuw zou de grote maar onbekende Belgische filosoof Octo dit idee in een eigentijdse versie gieten...zonder dat hij van Parmenides had gehoord of gelezen. Wij zwaluwen, die altijd in de lucht hangen weten eigenlijk wel beter hoe die contacten in de hemelsfeer werken, maar dat zouden jullie toch niet begrijpen. Maar goed, iets kleiner of gelijk aan nul kan niet bestaan en moet wel door de druk op zo'n dreigend vacuüm ontploffen. 'Niets' kan dus niet bestaan. Daarom is het ook onmogelijk dat iets in niets verdwijnt. De gegevens op zich kan je niet veranderen, de combinatie van die gegevens wel...alhoewel dit niet altijd wenselijk is om tot verbetering te komen.

Na Parmenides met z'n 'alles is één'-visie, kwam in de eerste helft van de vijfde eeuw vc EMPEDOCLES op de proppen met het idee dat alles uit elementen bestaat.

Hij hield zoveel van de elementen dat hij in de vulkaan de Etna sprong. Misschien had hij zich door ook aan politiek te willen doen, teveel zorgen op de nek gehaald.

Wil je EMPfinden in 't leven, dan moet je soms betalen, DOKken..., maar minder, LES, was ook goed geweest Empedocles...de mensheid bedankt je in ieder geval.

Bedankt ook al diegenen die wij als zwaluwen nu hier niet citeren en of ze nu filosofen achter een schrijftafel of op een veld of bouw waren,...ze hebben allemaal meegeteld.

Langzamerhand werd de filosofie ook in Athene geïntroduceerd door Anaxgoras...go mens go ras, nog verder van het Oosten naar het Westen en terug enz... . Alle wonderlijke wegen dat mensen in dat verhaal bewandeld hebben uitleggen...zou zelfs ons zwaluwen te ver leiden.

LEUCCIPPUS kwam erachter dat alles uit atomen bestaat... 't leven is nog kleiner dan een vlo,...zou in zijn naam kunnen zitten... bedacht ik tijdens één van mijn salto's in de lucht. Atoom, terloops, is het Griekse woord voor 'ondeelbaar'.

Ook DEMOCRITUS bekritiseerde Parmenides door te geloven dat het universum niet één is maar uit afzonderlijke dingen bestaat...net zoals jullie 'democratie' van al die atomen dat jullie zijn nogal veel vergeet dat de wereld eigenlijk één is.

SOCRATES (470-399vc), had beter SoPrates geheten, want hij babbelde heel veel, stelde altijd veel vragen en deed alsof hij heel weinig wist... na de erfenis van de vóór-Socraten zou je al veel gaan zwijgen omdat er al zoveel geweten was...maar welke kant kon je er mee op ? 'Kennis over hoe we moeten leven hebben we nodig ' vond jullie Socrates'. Wij zwaluwen zijn het veelal eens met hem en we vlogen ook toen rond de oren van al die mannen die van verschillende plaatsen bijeenkwamen om mekaar te ontmoeten. Toch denken we niet dat deugd alleen een kwestie van kennis is. Mensen met slechte bedoelingen kan je moeilijk stoppen...net als structureel gevestigd kwaad trouwens. Ook stopt ooit wel eens de dialectiek, de vooruitgang door

tegenstellingen en vinden de antwoorden een definitiever vorm. Never say never. Socrates leerling PLATO...eindelijk een nog kortere naam, schreef veel van zijn vriend zijn werk op en wees zijn visie op de deugd als alleen een kennis van het goede af. Hij onderwees in zijn huis, dat toevallig 'academie' noemde...en dat werd het latere woord voor jullie huidige academies. Hij geloofde in een soort 'vormenleer'.
Net als Socrates zocht Plato niet zozeer alleen de verklaring van woorden, maar ook het wezen van de woorden zelf : 'wat is moed', 'wat is vrijheid', 'wat is rechtvaardigheid'... ze geloofden dat die abstracte waarden als schoonheid, moed...een eigen universeel bestaan hadden, los van tijd en plaats.
Het latere Christendom zou veel van dit duo overnemen. 'Leren' was een repetitie voor het hiernamaals waar de ziel al was door het intellectueel bevatten van de wereld.
Wat we als zwaluwen moeilijker begrijpen is dat mensen als Pythagoras en Plato in reïncarnatie geloofden. In de zwaluwenwereld voeg je je gewoon via de elementen, de lucht en het licht bij de zwaluwen die er op aarde zijn. Voor ons bestaat een niet-zintuigelijke realiteit gewoon niet. Zo dacht PLOTINUS, een Egyptenaar met Latijnse naam die in 't Grieks schreef er niet over. Hij redeneerde in drie lagen : de laagste de ziel van de mens , de middelste het intellect en de bovenste het goede.
Waar zit dat 'goede' dan ? In de antimaterie waar telescopen niet kunnen komen ?
Stuurt het via z'n intellect wat er met de zielen van de mensen gebeurt, maar dan op een manier die hun vrij laat, zodat ze zelf verantwoordelijk voor hun identiteit en hun opgave in het leven zijn. Dat is de plot volgen Plotinus; als zwaluwen noemen we hem ook Slotinus omdat hij als de laatste grote Griekse filosoof beschouwd wordt.
De driehoek tussen Turkije, Griekenland en Egypte was rond...'t was ook leuk om vliegen in de tijd...en nog altijd.

Toen was het de beurt aan de man wiens school toevallig 'Lyceum' heette.
De man van de logica. Observatie, waarneming en dan pas abstract denken...tijd weer voor een mannelijker filosoof : ARISTOTELES. Lange naam maar makkelijk te onthouden, alleen wij zwaluwen, siervliegers, weten waarom. Bedenker van enorm veel wetenschappelijke woorden, die gewoon de titels van zijn boeken waren : fysica, metafysica, demonstratie, categorie, universaliteit,... . Door zijn manier van werken 'stootte' hij minder ('less') op moeilijkheden in het onderzoek omdat hij niet van overdreven subjectiviteit moest weten. Zijn methode was klaar en simpel : van wat is iets gemaakt, door welke efficiënte oorzaak is iets iets geworden, was het de bedoeling dat dat iets een speciaal iets werd en wat of wie heeft dat iets dan eigenlijk verwerkt(zoals in het bekende voorbeeld van het beeldhouwwerk in marmer, dat door houwen iets werd en een paard moest verbeelden omdat een bepaalde beeldhouwer dat wenste. Zijn naam verraad ook zijn principes : 'overdreven eigenliefde en geldingsdrang brengen ons in conflict met onze medemensen en is schadelijk voor ons karakter,' vond hij...en 'elke deugd is een middenweg tussen twee extremen die elk een ondeugd zijn' is ook niet slecht (vrijgevigheid als midden tussen verkwisting en gierigheid, moed tussen overmoed en lafheid, zelfrespect tussen ijdelheid en zelfvernedering, bescheidenheid tussen schaamteloosheid en verlegenheid.
Doel van dit alles, heel belangrijk voor jullie mensen als jullie echt mens willen leren worden : een harmonieuze persoonlijkheid ontwikkelen.

Heel die erfenis moest wel uitgedragen worden vinden mensen altijd maar weer en de leerling van Aristoteles, Alexander de Grote veroverde alles tussen Italië tot en met Indië en een stuk van Noord-Afrika. Onder het dak van de bibliotheek van Alexandrië in Egypte hebben wij tussen 290 VC en 646 NC alle jaren jonge zwaluwen uitgebroed. Geen wonder dat er in die eens te meer onzekere tijden na het uiteenvallen van Alexanders rijk ook een aantal Cynici de kop opstaken. Ze waren niet cynisch('honds' betekende dat toen) in de huidige zin van het woord, want ze geloofden in de deugd.
Ze hadden lak aan sociale conventies en geloofden alleen in echte waarden.
Zo kenden ze geen verschil tussen naakt en gekleed, rauw en gekookt, privébezit en openbaar bezit ...enz. Ook het verschil tussen Griek en vreemdeling vond DIOGENES maar niks , 'ik ben wereldburger' vond hij en introduceerde het woord KOSMOPOLIET. Geen DIO, geen GOD wou hij zijn, gewoon 'echt'. ANTHISTHENES koos na de dood van Socrates en de val van Athena voor een leven onder de armen en was tegen religie, privébezit en huwelijk. Aanvankelijk verkeerde hij in aristocratische kringen...maar 'then' zou hij 'anti' zijn...op zoek naar zijn Essentie, langs zijn persoonlijke ervaringen heen.

De sceptici waren de eerste relativisten in de filosofie. Ze lieten zich drijven op de stroom van de meningen die ze in alle nieuw ontdekte gebieden tegenkwamen, zoals wij ons laten drijven op de warme wind. Alles had argumenten voor zowel als tegen...en als goede redenaar kon je wel elke stelling ontkrachten.

EPICURISTEN. Een soort humanisten op wetenschappelijke grondslag.
Wilden de mensen bevrijden van de angst voor leven en dood. ET PUIS-Kuur eens.
En dan ? Het leven beschouwen als een bijeenkomen en uiteengaan van atomen, 'als we sterven zijn we daar toch niet bij'. Grappig en ontspannend, misschien beetje schrik van diepgang en meer ? Ondertussen waren we nog maar een drietal eeuwen van het jaar nul verwijderd. Voor ons zwaluwen maakte tijd echter niks uit.
Denkers en bewegingen kwamen en gingen. De STOICIJNEN hielden het als georganiseerde beweging 500 jaar uit. Het Stoïcisme werd de belangrijkste filosofie van het Romeinse rijk. In de zomer trokken wij altijd mee naar waar ze overal zaten en we waren er natuurlijk vroeger dan zij. 'De geest van de rede is wat men God noemt', moeilijker was dat allemaal voor hen niet. Na de dood lossen we gewoon op.
Dat wisten wij ook al...maar spijtig voor hen waren het geen geweldige optimisten.
Ook zij waren op hun manier op zoek naar het ware wezen der dingen.

Het CHRISTENDOM dan. De christenen die de leer van de filosoof Christus wilden benaderen langs de gewone menselijke weg zonder het dogma van de maagdelijkheid en het feitelijk opstaan uit de dood, werden meer en meer bekampt en van tijd tot tijd probeerden ze ergens in 't geheim meestal de gewone draden in de bijbel terug op te pakken. Maria *Magda*lena was één van de apostelen die Christus het best begreep. Als alleenstaande vrouw werd ze afgeschilderd als hoer...een wijze vrije vrouw mocht geen concurrentie zijn voor de toekomstige kerkleiders. Ze magda,MOCHTDAni wat mannen wel mochten. Het officiële christendom integreerde Plato met z'n twee soorten werelden via Augustinus (geboren 354nc Algerije) enThomas van Aquino(1225),ze probeerden al wat voor de kerk onhoudbaar was door de filosofie van de oudheid aanvaardbaar te maken. De inkeer in zichzelf werd belangrijker dan het onderzoek van de wereld. Maar die inkeer stond in funktie van reeds op aarde letterlijk gestraft of niet gestraft worden door de vertegenwoordigers van een opperwezen en riep enorm veel angsten en misbruik op. Als zwaluwen waren we liever te gast bij simpele mensen die alleen de wijze tips in het nieuw testament onthielden dan een villa op het Sint Pietersplein bij de muggenzifters van het Vaticaan te hebben. Het kopiëren van al die werken uit de oudheid was het werk van vele monniken die wij met onze kunsten tijdens hun noeste arbeid verblijd hebben. Het zijn de Arabieren die de werken van Aristoteles in de dertiende eeuw terug naar Europa gebracht hebben.

Wat jullie filosofen en jullie kerkleiders toch tegen de wetenschappelijke vooruitgang hadden, is nog zoiets onbegrijpelijks. Waar zouden juliie nu staan als jullie niet zo'n figuren hadden gehad als Copernicus (1473) Kepler, Galilei, Newton en vele anderen. Dan zouden jullie nog altijd met middeleeuwse denkbeelden rondlopen.
Nadeel van die vooruitgang was dat de rationalistische filosofen zoals Descartes, in mindere mate Spinoza, Leibniz en anderen meer en meer 'wiskunde' van de filosofie gingen maken...dat zou zelfs Pythagoras niet gewild hebben. Ook de Empiristen, die toch al meer rekening hielden met wat de zintuigen en de intuitie jullie leren en minder met de rede...spraken een soort wiskundige taal in een poging de filosofen uit de oudheid te verbeteren...en eigenlijk imiteerden ze ze alleen maar een beetje, want de grote lijnen waren al uitgezet. Kant, Locke, Berkeley, Voltaire, Hume, Burke hebben ook wel mooie citaten achtergelaten...maar hun uitleg boeit ons niet, daar viel je van in slaap. We moesten tot na Diederot, de encyclopedist wachten om nog eens een filosoof bezig te zien die de wereld voor jullie verbeteren wou. Hij zocht een systeem om een voor iedereen weldadig algemeen programma voor het geheel van de maatschappij als wet te doen aannemen. Hij zag de samenleving als een collectief wezen en godsdienst als een zaak van het hart en niet van het hoofd.
Zijn naam J.J. Rousseau...toen waren we al in 1712 aanbeland.
Net zoals ieder van jullie Staten ooit eens op koloniaal of imperialistisch gebied dingen deed of doet en er van vele streken wetenschappelijke of filosofische bijdragen om de wereld vooruit te helpen kwamen, kwamen er vanuit Duitstalige hoek ook niet te onderschatten bijdragen. Kant, die het rationalisme met het empirisme probeerde te verenigen (maar ging het om iets nieuws ? was het niet eerder weer de aloude Plato-Aristoteles tegenstelling in meer wiskundige taal verwoord ? 'In hoeverre kunnen we iets weten en zijn er twee werelden of één '...niet aan ons zwaluwen besteed ?
Schopenhauer die de oosterse en westerse filosofie probeerde te verbinden.
Hegel met z'n absoluut idealisme maar toch al het besef dat het bewustzijn niet buiten de materie om moet gezocht worden.
Marx (1808)die voor het eerst de dynamiek van de geschiedenis eens echt goed uitlegde. Eindelijk geen salonfilosoof, maar een echte wereldverbeteraar...die al het objectieve heel goed begreep en de subjectieve invloed van de macht van de mens over de mens onderschatte. Nietzc-he die de strijd tegen de bestaande moraal aanbond, maar daarin zo overdreef dat hij tegen z'n wil door politiek rechts misbruikt kon worden. Zich niet van het leven afwenden zoals Schopenhauer onder invloed van de toenmalige miserie en van de Oosterse godsdiensten wel besloot, maar ervan genieten en zichzelf durven worden. Fichte die beweerde dat de filosofie die je kiest verraad wie je bent. Schilling die mens als het bewustzijn van de natuur omschreef.
Die mannen hadden wel goede dingen te vertellen, maar ze deden veel te ingewikkeld, goed dat we na de zomer daar altijd konden vertrekken, want een heel jaar hadden we het niet bij ze volgehouden...behalve bij Marx dan, alhoewel dat ook soms te moeilijk voor ons was, het was in functie van de gewone mens...en die kwam voor 't eerst in de geschiedenis van de mensheid mekaar in de kringen rond Marx vanuit vele landen opzoeken...dat internationale, daar hielden wij als trekvogels veel van.
In 't oosten van de wereld bijvoorbeeld met Boedha, net als de oude Griekse filosofen ook zo rond zes eeuwen voor Christus met z'n uitleg begonnen, geloofde men niet zozeer in de onsterfelijke ziel, maar eerder in een na een aantal noodzakelijke levens opgaan in iets gemeenschappelijks. Ze zagen 'begeerten' als oorzaak van veel ambras en verheerlijkten de liefde voor het oneindige in dit eindige leven.
De twintigste eeuw die jullie nu al een viertal jaar achter de rug hebben dan.
Zijn jullie werkelijk niet beschaamd over al die oorlog en armoede die jullie al lang hadden kunnen uitroeien ? Nooit zijn er zoveel zwaluwen gestorven als in die eeuw, en dat wordt er door de vervuiling en jullie transportpolitiek niet beter op. Wat deden jullie filosofen ? Van de nobele filosofie waarvan ze al meer en meer wiskunde gemaakt hadden, maakten ze algebra. Erger nog, een deel van de filosofen hun algebra diende en dient om de belangen van de politieke klasse die de wereld om zeep dreigden te helpen te dienen of om de filosofie in de schaduw van de godsdienst te houden.
Als ik jullie daarom een tip mag geven. Eens hadden we in een dorp ergens een nest bij een familie die leefden van de opbrengsten van het fruit van de streek.
De jongen die daar opgroeide en alle, maar dan ook alle soorten hard labeur leerde doen en achteraf ook nog veel leerde van het leven in andere bedrijven, besloot na zijn werkuren voor filosoof te studeren. Hij vergeleek de theorieën altijd met de praktijken. Hij had een mateloze interesse in al wat met het leven te maken had en deed alle soorten ervaringen op die je je maar kan indenken, politiek, sociaal, psychologisch... . Hij probeerde zelfs z'n ervaringen allerhande in kunst om te zetten.
In z'n werken die hij uiteindelijk op het internet zette verklaarde hij alles tussen ontstaan en vergaan in de geschiedenis en in het persoonlijke en collectieve verleden en heden van mens en mensheid. Hij stelde een aantal concrete oplossingen voor om met oorlog en armoede af te rekenen en de huidige mogelijkheden optimaal aan te wenden en de huidige moeilijkheden te neutraliseren en te overkomen. Hij vond zelfs een systeem van nieuwe, internationaal te organiseren verkiezingen uit, een systeem met eerst een referendum over de goedkeuring van een algemeen programma met de voorwaarden voor werk en welzijn van de hele wereldbevolking en daarna internationaal overgaan tot projectverkiezingen in plaats van partijverkiezingen.
De wereldbevolking zou hun vertegenwoordigers per project (werk, telecommunicatie, transport, energie...) rechtstreeks kunnen verkiezen. Om burgeroorlogen te vermijden zou er aan het eigendomsrecht niet worden geraakt, indien de grote bedrijven en Staten er voor konden zorgen dat iedereen een zinnig werk had.(zelfde loon voor zelfde werk over heel de wereld).
Als jullie nog eens achter je computer zitten, surf dan eens naar de linken op Fotofilosofie op Facebook.
en laat hem weten wat je er over denkt. Tegenwoordig onderzoekt hij ook de wereld van de dromen...en allerlei speciale verbanden rond leven en dood. Maar die studie komt op de tweede plaats...terwijl hij wacht op tekenen dat de mensen sociaal minder passief worden. Kom uit de ivoren torens waarin een stuk van de media jullie gevangen houdt. De dag van vandaag maken wij alleen nog nesten bij mensen die selectief met hun TV kunnen omgaan en niet naar kitsch kijken. Misschien tot je ons nog eens bij jullie aantreft. Zo'n tien, twaalf jaar geleden schreef ik de volgende zinnen :
"Er zal vrede komen in het hart van diegene(n) met een eerlijke ziel. Behoedt de wereld van vernietiging en leidt de mensen naar betere levens. Vergeet nooit dat de wereld onverdeelbaar is. Er is maar één leven en één wereld, neem verantwoording en leef zo intens mogelijk. Wees licht om te kunnen gidsen. Ga naar de mensen toe en spreek over toekomstige vreugden. Jouw plaats zal zijn waar jij je vrij zult voelen. Leg hun het verschil tussen de materiële wereld en de spirituele materie uit. De waarheid is eenvoudig. Ze verbergt zich in het verleden, leeft in het heden en heeft de toekomst nodig.
Waarom vindt men zo weinig vreugde tussen veel mensen ? Mensen verwonderen zich niet genoeg over wie ze eigenlijk zijn en over wat het leven dat ze leiden eigenlijk betekent. Ze zouden meer filosoof dan materialist moeten zijn, ze zouden zich de vraag moeten stellen waarom ze in een wereld van rijkdom en armoede, oorlog en vrede, stress op het werk en werkeloosheid leven. Maar er zijn andere redenen voor het gebrek aan vreugde...redenen waarover men nog niet kan schrijven en redenen waarover niemand kan schrijven."

FILOSOFISCHE INLEIDING NIEUW REEKS

Inleiding

58 De filosofie kan de wereld vooruit helpen

De geboorte van wetenschappelijke denken werd begeleid door een ontwikkeling van het filosofische denken. Zowel atheïsten als theisten zitten op een verkeerd spoor met de inhoud van hun termen alleen al, energie is waar alles om draait en het hele kleine bestaat én uit deeltjes én golven en is soms onvoorspelbaar, net als het leven…het verder leven gebeurt op basis van de wetten van materie en antimaterie, ook het meer etherische spirituele zit als eenheid in dat proces, zonder het afgestorvene geen leven, eeuwig, of steeds opnieuw weer opduikend, niemand weet het.

Alles evolueert op basis van de vorige dobbelstenen, toevalligheden of niet toevalligheden, contacten, woorden, gedachtenoverdracht, gevoelensoverdracht, ideeënoverdracht. Het groeien naar een bewustzijn dat bij de atomaire werkelijkheid past heb ik in een aantal essays en andere literatuur en andere cultuur proberen vatten.

Ik zit op een bol/de bol is een planeet/de planeet is door duizenden evoluties geschikt gemaakt om een biologische cel tot stand te laten komen/een biologische cel haar voorgangers zijn de molecule en het atoom en de straling na de big bang/de big bang staat symbolisch voor het principe van het zijn, namelijk iets kleiner of gelijk aan nul kan niet bestaan, of anders gezegd, als het zinloze benaderd wordt, het niet-zijn, staat de zin voor de deur/een deur moet je wel willen opendoen of je blijft in een toestand zitten die onhoudbaar wordt/worden, is de code op alle levensprocessen/levensprocessen worden al van in de big bang gebeurtenissen steeds verfijnder vormen van zijn en bewustzijn/bewustzijn is het hoogste goed, van het eenvoudige, praktische, logische rationele tot en met eenieders hoogtepunten van aanvoelen van het al/het al heeft altijd al bestaan en wie weet is deze periode een herbeginnen van alle aanwezige energie van de vorige big bang cyclus, een opnieuw schudden van de kaarten met dezelfde of andere personages ?/ dat is natuurlijk dé vraag, krijgen we één keer per big bang cyclus de kans om weer onze zelfde of een gelijkaardige rol te spelen…en dat met dezelfde of een anders samengestelde wezensenergie ?/wezensenergie is de unieke samenstelling van je eigen zijn, dat niet alleen genetisch vertakt terug te vinden is in andere verwante wezens, maar misschien wel gewoon op een andere dan genetische manier na de dood blijft verder bestaan/ verder bestaan door hetgeen de levenden aan de vorige verhalen nog toe te voegen hebben/toevoegen alle vorige evoluties, verhalen, woorden en numerieke energie die eigenlijk geleid hebben tot alle bestaan/ ons bestaan reist dus onophoudelijk tussen straling (na de big bang) en de straling na de dood van de eerste cel aan het begin van de biologische evolutie, tot en met onze eigen lichamen, die ook uiteenvallen in mineralen en straling, alles is in feite min of meer verdichte vormen van straling doorheen de tijd die echter niet bestaat, die een soort logisch hulpmiddel is zoals het woord God dat we kunnen vervangen door het totaal aan zijnswezen en de evolutie daarvan in functie van het individuele en collectieve bewustzijn/bewustzijn leert ons te beschouwen en onze negatieve emoties in positievere om te zetten/zich tegen dat omzetten verzetten brengt ons met zekerheid in een negatieve spiraal, alhoewel diegenen die er zich niet tegen verzetten vaak ook door een berg niet makkelijke ervaringen moeten/ervaringen zijn er zowel op beroepsmatig als relationeel persoonlijk en innerlijk vlak/het innerlijke is het meest intieme in een wezen, niet in de zin van het persoonlijke met zijn gevoelswereld en lichamelijke beleving of het zakelijke beroepsmatige, maar in de zin van de graad van innerlijk bewustzijn die allerhande gebeurtenissen en evoluties in het eigen leven en dat van anderen begrijpt/begrijpen is niet alleen verbanden kunnen leggen maar uiteindelijk ook op zeer intensieve wijze zin beleven aan de dagelijkse voortschrijding der dingen en wezenlijke evoluties waarvan de symboliek begrepen dient te worden/worden, …naar de eeuwige toekomst toe.

https://www.filosofischverzet.be https://deblogfilosoof.blogspot.com

59 de manier waarop zingeving werkt

Hoe voorzienigheid werkt
'Het' regent. Waar en wat is dat 'het' zou men zich op de inleidende tekst inspirerend kunnen afvragen. Waar wordt je wakker vanmorgen? In een appartement gedeeld met familie of vrienden, in de buurt van een weg met veel verkeer of alleen in een kamer in de bush? Waarom 'waar' men met die en die persoon is of alleen, waarom doet men een het werk dat men doet en welk werk zou men wensen te doen?
Nou, niet te veel over nadenken over 'het', het is leuk om logisch te denken, zoals in de inleidende tekst en een idee heel ver te duwen en hopelijk niet te eindigen met besluiten dat de kip die uw ei legt elke dag, niet een reïncarnatie is van een aantal boze personen is.
Probeer te begrijpen wat er gebeurt in elke dag in je leven en dat van anderen. Ben je omringd met mensen die de manier waarop je over leven voelt en nadenkt begrijpen en ondervindt je dat vanaf jonge leeftijd al er een soort van controverse tussen jezelf en een heleboel personages in je leven is? In hoeverre heeft iemand een vrije wil in het spel dat begon voor jezelf… zelfs wanneer je nog niet aanwezig was, nog niet geboren, was je er al in andere vorm . Op een bepaalde manier ben je net als alles wat er gebeurd is een energie die constant op zoek is naar combinaties met een tegenovergestelde of enigszins dezelfde energie, … nog steeds een beetje zoals het basissysteem van onze structuur: proton, neutron, elektron. Maar voordat we weer met te veel wetenschap eindigen, laten we proberen om erachter te komen hoe het deel van de voorzienigheid in ons leven werkt.
Licht was en is drager van informatie van alles wat levend was en nu een soort van licht, deel uitmakend van ons leven. We moeten meer onze eigenlijke kracht worden, in onze kracht komen om ons niet op een negatieve manier te laten beïnvloeden.***60***

Als mijn vader niet placht te zeggen, misschien onderbewust wist
"Ik stuur mijn zoon in ook deze wereld, niet zoals het verhaal in de Bijbel, via een Maagd, nee ik stuur hem ook in deze wereld op een genetische manier, zoals ik ook in deze wereld kwam en iedereen voor me tot de eerste cel die bestond en vanaf daar een reeks vaders en moeders met op 't eind weer het begin, de straling en het licht.
Ik stuur mijn zoon in dit leven op aarde, 11 jaren na wat het einde van de Tweede Wereldoorlog wordt genoemd, maar in feite de gevolgen zijn, nog steeds, van individuele en collectieve domino's die nog steeds vallen. Ikzelf ben ook in deze wereld gekomen, vijf jaar na een grote oorlog over niet veel meer dan de macht te hebben over grote economische winsten".

In de wereld komen is eigenlijk wat raar gezegd, want we waren er vanaf het begin van vermoedelijk elke cyclus van de oerknal. Maar laten we dingen vereenvoudigen, is de drang om geslachtsgemeenschap te hebben hetzelfde als de wens van degenen die waren om op fysiek-biologisch niveau via een bepaalde andere combinatie terug te komen ?

Bekijk het even van uit de fantasie wereld : de vrouwelijke eicel symboliseert de 'mère, terre' aarde en de zaadcellen symboliseren ook de verschillende combinaties van een aantal personages bereid om hun toegang tot deze wereld opnieuw te maken. In het algemeen maakt één zaadcel de opening in het ei, al of niet door dat eitje geholpen of aangespoord of in volle bewustzijn toegelaten.

Dus, het is niet alleen een fysieke of chemische of biologische wereld die we betreden, we zijn altijd aanwezig vanaf de eerste straling of de latere eerste atoom (natuurkunde) tot de eerste cel en later tot ons. Wij vertegenwoordigen misschien wel een aantal combinaties van wezens of wezenlijke krachten die het leven weer op een biologische wijze als individuen willen komen beleven.

We komen in het bestaan om door te gaan met de vorige verhalen en meestal op dialectische wijze. (these, antithese, synthese). In een gezin met meer dan één kind zijn hun karakters niet hetzelfde, wie weet vanwege het feit dat de inhoud van leven voortdurend wordt bijgewerkt. Een aantal met onze aard tegenstrijdige personen en dingen komen in ons leven... om te leren met en over mekaar, iemand die in materialistische zin te gretig is zal worden geconfronteerd met iemand die dat minder of niet is; iemand die te eerlijk is zal eventueel een meer 'flexibel eerlijke' aard van personen tegenkomen en zo voort, voor elke negatieve emotie zal men het tegenovergestelde ervan tegenkomen.

Leren om te praten over deze tegenovergestelde en gelijklopende posities in het dagelijks leven, is iets wat we moeten leren. Zelfs als we zonder veel communiceren met mekaar samenleven en als er problemen zijn vermijden om er over te praten omdat we bijvoorbeeld geen grote praters zijn of ons schamen of we mekaar niet willen kwetsen; die tegenstrijdigheden zijn in de 'lucht' en kunnen onze eigen innerlijke mededeling verstoren.

We zijn ten dele samengesteld uit vrouwelijke en mannelijke energie, en we proberen beide delen in evenwicht te houden en het evenwicht probeert de balans altijd naar zoveel mogelijke innerlijke rust te trekken. Op een fysiek niveau is de mannelijke energie ouder dan de vrouwelijke energie, op een biologisch niveau, is de vrouwelijke energie ouder dan de mannelijke energie, xx is ouder dan xy.

61 Op weg naar innerlijke rust

Het is niet omdat we al huilend op de wereld komen en er misschien kermend van verdwijnen, dat alles daartussen geen zin heeft. Je hoeft alleen al maar de wetenschappen te bestuderen en de symboliek er van te vatten om de diepere zin van het leven op alle vlakken te begrijpen. Je moet wel ontsnappen uit de wereld van het oppervlakkige die men de mens probeert op te dringen. Indien je in je kleine en persoonlijke omgeving een positieve rol wil spelen of voor nog anderen tevens een positieve inbreng wil doen op het meer collectieve vlak, dan kan je best ook eerst bestuderen hoe het economische en sociale en politieke met mekaar verbonden zijn, gelinkt aan de meer subjectieve aspecten van onze leefwerelden ben je dan bezig met meer en meer bewustzijn aan te kweken. Heb je dat allemaal op punt dan komt er ook meer ruimte niet alleen voor de gewone gedachten en dialogen maar ook voor de innerlijke communicatie met je zelf. Je komt in een mooi landschap en er overvalt je een innerlijke rust als decor waardoor je na het voorbijtrekken van de vreugden en zorgen aanbelandt bij een punt tussen vroeger nu en de volgende momenten, een zich steeds verschuivend moment van zijn waar al het negatieve op de duur uit je voelen en denken wegdeemstert en er zich een aantal andere perspectieven rond de zin achter 'leven' aandienen.

Het leven, met zijn meest prachtige wet : van zodra de zinloosheid benadert wordt, krijg je of wel nog meer onzin of een weg daaruit weg. Hoe minder je bij één of andere vorm van smart blijft zitten, hoe vlugger je je eigen los kan maken van veel afzien dat met het in rondjes blijven draaien te maken heeft. Om dit te kunnen moet je wel je eigen leven snappen, kritiek en zelfkritiek aanvaarden, niet in zelfmedelijden blijven zitten of aan overdreven medelijden met anderen ten onder dreigen te gaan.

De situatie waarin je je bevindt is altijd een eerste stap naar minder of meer inzicht in de verbondenheid van mensen onderling, mensen van vroeger en mensen van nu. Indien je je teveel laat leiden door een teveel aan een verlangen dat alleen op lusten en roes of bezit is gebaseerd, ben je misschien wel af en toe niet ongelukkig, maar de innerlijke rust die je nodig hebt om anderen en jezelf aan te kunnen, komt er niet korter bij door.

Het zou me niets verbazen dat die staat van innerlijke rust en tevredenheid waar naar we allen in meer of mindere mate trachten, te maken heeft met zij die er op een niet biologische manier meer zijn. Het deel negatievere erfenis van hen proberen we door onze levens zelf te milderen of te minderen en daar is levenservaring en kracht voor nodig, relativering en durven ook, leren omgaan met alles en iedereen die een invloed op ons heeft. Onze gevoelens leren verwoorden ook en vragen om kracht aan de voorbije en aanwezige energie van het goede zoals die zo simpel in de stilte van de natuur aanwezig zijn kan, in de nederigheid van herkennen en erkennen van al die tekenen in mensen dat ze gewoon gelukkig willen zijn zonder een teveel aan complexe roerselen der ziel die gewoonlijk vertrekken uit alle mogelijke vormen van angst, angst om niet voldoende bemind te worden, te kort aan van alles en iedereen te komen, ziekelijke hebberigheid, onzekerheid, op de spits gedreven concurrentie en zo veel meer.

Al die in vorige zinnen opgenoemde wezenlijkheden vertalen zich dan in een aantal ideologische tegenstellingen die onze filosofische kijk op de dingen vertroebelen en die hoogstens, kunnen leiden tot een verbetering van de praktische levensomstandigheden (niets op tegen zolang deze maar ecologisch verantwoord blijven), maar ten kostte van levens die ten dienste van een enorme uitbuiting staan en met vervreemding en vaak bloedige conflicten gepaard gaan. Maar genoeg daarover in mijn vorige essays en kunstuitingen allerhande. Indien de samenleving volgens ethischer normen zou worden beheerd, zou de mens ook meer ruimte krijgen voor zijn mentale en spirituele evolutie, daar alles met elkaar verbonden is. Voorwaarde tot groei is dat men de uitdagingen die het leven je op persoonlijk en collectief vlak stelt ook durft aan te pakken en niet in zelfbeklag blijft steken of je blijft ergeren zonder dat er oplossingen in zicht komen.

Als of alles stil staat en je niet echt nog iets, wat dan ook kan laten gebeuren en het leven zich toch aan je openbaart door dit kort bij het niet zijn. Het niet zijn, dat kort bij dingen die dan toch gebeuren staat. Zo voelde hij zich nu, na alles wat hij betracht had te doen in zijn leven. Op alle gebied had hij de wervelstromen op alle domeinen van het leven doorstaan, echte tycoons soms waarvan hij niet altijd wist waarom en waarvoor ze hem overkwamen. Tuurlijk, alles was uit te leggen en de wetten waarop dat alles nu eenmaal gebeurde waren door alle wetenschappelijk takken onomstotelijk te verklaren; toch leken er nog andere; minder of niet objectieve dingen, mensen, verbanden tussen energie van vroeger en nu, een niet onbeduidende; misschien wel directieve rol te spelen.

De allereerste cellen hadden telkens opnieuw aan een schepping van hun zijn moeten beginnen, want deling en de latere seks hadden ze nog niet uitgevonden om zich te voort te planten…*het was het geheel van al die afgestorven energie die zich tot een soort energierijke wijsheid had ontwikkeld en zou leiden tot de eerste celdeling,* waardoor heel het proces van creatie van wat nu ons eigen zijn is niet telkens bijna van nul met mineralen, de chemie tussen hen en straling moest beginnen. *Straling, daar was alles mee begonnen, golven en dan deeltjes, fysica en chemie…maar in feite was alles en iedereen die zich de vorige big bang cyclus had gevormd één geweest voor de volgende cyclus begon…*en weer zoals de eerste zich nog niet delende cel van bijna niet bestaan tot weer een mensachtig bewustzijn moest ontwikkelen. Doel van de reis ? Op alle gebieden tot meer bewustzijn en minder negatieve emoties komen om uiteindelijk te beseffen waarom we ook weer doodgaan en hoe die energie van ons er dan aan toe is en zich nog steeds via een reeks invloeden doorzet.

Het is een feit dat je leeft, alhoewel in een droom bijvoorbeeld kan je telkens weer dromen dat je ergens bent waar je niet bent. Maar je bent er toch even op een bepaalde manier. De wereld van de symboliek, van de woorden en de beelden maakt daar gebruik van en schept collages van de dag of een op je leven gebaseerde schets tot je vermaak of tot het duidelijk worden van iets waar je nog niet uit bent. Gekende, onbekende, nog tegen te komen personages, passeren de revue; al kwamen ze voor dit ene korte unieke verhaal of reeks flitsen samen om de bloemetjes buiten te zetten of om je te kwellen of onder te dompelen in een absurde chaos die wel op een ziel met diarree lijkt.

Ziel en geest, duidelijk twee mekaar overlappende identiteiten in een universum dat tegelijk in een steeds evoluerend punt nu bestaat. Nee, niet probeert te bestaan, gewoon bestaat, omdat niet bestaan niet mogelijk is. Vergelijk het met druk op een gesloten ruimte, ruimte te kort…en bang, big of klein, hangt er van af waarover je het hebt. Mensen en dieren te kort bijeen in een ruimte is op de duur ook zo een neveneffect. Man en vrouw en kinderen, ondernemingen, Staten…als egoïsme het wint van wijsheid en dialoog, komen er kleine conflicten en op grotere schaal allerhande vormen van oorlog; van bedreigingen tot economische chantage en nucleaire barbarij.

Het atoom, voorouder van onze cellen, werkt nog net zo als de miljarden cellen die ons zijn, ons bewustzijn dragen. Protonenpluskes in 't midden bij de neutrale neutronen en electronenminnekes die er rond draaien en dan maar zien wat er wel en niet werkt : met wat en later ook met wie er wel en niet verbindingen worden aangegaan. Dit is niet zomaar een bij toeval tot stand gekomen iets, niet louter een mechanisme, niet louter chemie, maar het tegengestelde van 'Niets Is'. Alles is en 'niet niets of niemand kunnen zijn' en 'alles is' houdt de boel draaiende, de soep op temperatuur.

Laat ons even buiten beschouwing laten, al die economische en sociale en bijgevolg politieke factoren die ons tot de dag van vandaag veertien september 2019, hebben geleid en ook de domino's die van in de tijd van voor de mensapen tot nu tot onze psychologie en karaktereigenschappen en relaties nu geleid hebben. Laat ons ook even alle mooie en zinvolle dingen uit onze culturen als eveneens beïnvloedbare factoren in het worden van je zijn even aan de kant zetten. Dan kom je tot het feit dat je eigenlijk een gigantische combinatie bent van al die wezens die qua afstamming met mekaar te maken hebben…overwegend dan een combinatie van die mensen met wie je al of niet qua bewustzijn en interesse op dezelfde frequentie zat…of juist niet; want vanwaar de tweestrijd soms in mensen ? Is dat alleen te verklaren van uit objectief constateerbare dingen en welk rol spelen dingen als gedachtenoverdracht tussen mensen en het feit dat iedereen een hogere of lagere Ohm (elektrische weerstand) heeft, de eerste groep is beter in objectieve dingen, de anderen 'gaat meer stroom door' en zijn veel vatbaarder voor subjectieve zaken, lezen liever romans dan wetenschappelijke wiskunde achtige dingen bijvoorbeeld. Ook de mate waarin we ons nog van de reptielen periode afstammende stukje brein gebruiken maakt ons tot meer of minder gevoelige mensen. Voortdurend worden we geconfronteerd met onze erfenissen, niet alleen van in de tijd van "blijf van mijn manneke of wijfke af of ik klop er op" maar ook met al hetgeen in onze DNA opgeslagen zit qua ervaringen met angst, hebberigheid, en het gamma van negatieve emoties en hun positieve tegenspelers.

Met al die elementen bijeen zijn we dus de cocktail geworden die we vandaag zijn. We kunnen aan de hand van onze herinneringen met anderen wel aanvoelen welke schema's er in onze levens zaten en we menen sommige dingen van mensen ook

in anderen terug te zien…maar de basislijn in eenieders leven de pro's en contra's die je met mensen en je eigen beleefde en het waarom ervan in functie van de levenslijnen, dat is toch wel een bijzonder wezenlijk iets van iemands opdrachten in het leven.

In dat van hem was dat filosoferen. Om te weten wat hem in zijn leven allemaal overkomen is hoef je maar de helft van zijn vierduizend pagina's teksten te lezen, foto's en films te bekijken of persoonlijke herinneringen 'op te halen'. De manier ontrafelen waarop alles precies een voorbereiding op het volgende was zou hem nog jaren werk kosten. Tijdens het proberen neerpennen of nadenken van en over dat alles merkte hij dat er voortdurend nieuwe inzichten bijkwamen, zodanig zelfs dat deze niet meer of nauwelijks nog te verwoorden waren.

62 Jouw Hoger Bewuste in verhouding tot je zelf en de wereld

Twintig april 2019. Gisteren boog ik me over mijn eigen studie over mijn kortverhaal 'Er was dus toch leven na de dood'. Ik probeerde er de kerngedachten uit te filteren. 'Hoe meer je in het leven moeite doet om het leven ondanks zijn zware kanten, lief te hebben en het goede te verdedigen en kennis op te doen; des te mooier worden de observaties van de beleving van dagdagelijkse dingen en je innerlijke communicatie met je 'Hogere bewuste'.

Gesteld dat alle tot nu toe geleefde levens, samengesteld uit composities van wie ooit leefde, nog altijd bestaan via de vertakkingen van alle huidig DNA erfgoed, dan is de som van al die individuele verzamelingen bewustzijn het collectief bewuste. Dat collectief bewuste, net als het individuele bewuste, heeft verschillende gradaties, verbonden met de hoeveelheid positieve en negatieve emoties die er mee gelinkt zijn en met structuren die van dat collectief bewuste een structuur proberen maken, een partij of een godsdienst of zo. Afgaand op het vorige, dat alle geleefde levens er nu nog via een aantal composities zijn, kan je besluiten dat zelfs de dood eindig is en het leven zoals water altijd wel wegen vindt om zijn levenslopen af te maken.

Dé denkfout in het filosoferen over leven, maar vooral over de 'dood' is dat men de dood niet als een eenheid met het leven ziet en hem naar een 'ander soort wereld' verwijst. Is deze wereld niet voldoende boeiend ? De gelijkenis tussen micro en macro, de zon als kern, de atoomkern als kern…en nog veel meer in nog veel kleiner en groter gehelen. Je hebt altijd een neutraal deel waarrond de rest cirkelt, het neutron bijvoorbeeld, een soort onverschillig evenwicht, een scheidsrechter die het spel via de positief geladen protonen en de negatief geladen neutronen speelt. Gaan we verbindingen aan of niet ? Aan onze protonen de keuze, of kunnen ze niet anders, zijn ze voorbestemd om zich fysisch en chemisch te verhouden zoals ze doen ?

Ja. *Toch, van de moment dat het meer bewuste zich via de mens ging beseffen dat er meer dan gewoon de schepping achter dit leven zit, kwam er ook meer en meer ruimte voor de vrije wil.* En toch, soms denken we dat we kunnen doen wat we willen, maar is dat niet zo, ook wij zijn een resultaat van tal van domino's op tal van domeinen. *De kern van iemands ziel, het gewone bewuste, staat in dienst van Hogere Bewuste Geestelijke krachten, die al of niet in een biologisch bouwSel (bouwCel) kunnen bestaan.* Niemand weet dat.

Ter verduidelijking. Het Bewuste (onze ziel als raadgever voor het eigenlijke praktische leven), Bovenbewuste (een soort tussentoestand die genetisch gebonden dingen projecteert en regelt) en het Hogere Bewuste, de 'gps' laat ons zeggen, die een totaal overzicht op één of meerdere domeinen van het leven in aanbieding heeft, hoogste raadgever, meest dirigerend, meer 'geest' dan bewuste ziel.

Er zijn natuurlijk mensen met weinig gevoel voor spiritualiteit. Godsdiensten waren een bepaald methode om aan moraalfilosofie te doen en kregen miljoenen volgers vanwege niet te moeilijke denkmodellen en vanwege de er aan verbonden vertellingen. Gezien de vooruitgang van de wetenschappen zou het wel eens kunnen dat men op een dag waarschijnlijk moet vaststellen dat gedachtenenergie binnen en buiten de grenzen van biologische bouwsels mogelijk is.

Want, van wie is het bewustzijn dat jij hebt ? Alle bewustzijn is voor een stuk terug te voeren tot die eerste cellen die afstierven en voor hun opbouw altijd weer van nul moesten beginnen. Het bewustzijn van die afgestorven cellen gaf hun op een dag een hint 'splits', 'deel'…en zo kwamen de cellen sneller vooruit met een groei volgens een vrouwelijk XX principe en later een XY variant. Van waar gaven ze dan die 'hints' zal je zeggen…zit dat soort geestelijke energie niet verborgen in de antimaterie van alle fysisch en biologisch leven ? Waarom heel die evolutie eigenlijk die met een big bang begon, big bang, symbool voor willen bestaan, want niks is iets dat niet kan bestaan…van de moment dat er te veel druk op een punt komt, ontploft de boel, van de moment dat het zinloze benaderd wordt dus. Dit is niet alleen in de wetenschappen, zo, ook in relaties tussen mensen en de geschiedenis van hun samenleving. Dingen zoeken altijd hun voltooiing om tot begrip van het 'waarom' 'achter' de feiten te komen. Kwade bedoelingen, negatieve emoties, overdreven ego houdingen verstoren meestal de processen die tot inzicht leiden, meer dan dat ze tot dat inzicht bijdragen. Er zijn altijd hoger bewuste personen geweest, waarmee men nu via hun werk (hoe nederig dat ook moge zijn)nu nog verbonden kan zijn, zelfs al heb je dat niet gelezen of op een andere manier ervaren gok ik. Wie weet bevindt de niet genetisch aanwezige energie van afgestorvenen zich in een soort bezinningstoestand, voor zover dat nodig is, bewust van het feit dat al die negatieve toestanden gewoon voor het grootste deel onnodige verspilling waren; een dom spel van wrok, jaloezie, angst, nijd, hebzucht, haat en onnodige concurrentie. Wie weet verhuist die energie dan niet gewoon naar een spirituele toestand, een soort 'daarnamaals' waar al die absurde dingen niet meer nodig zijn en waar men er nog alleen binnenpretjes over heeft in plaats van er zich over te ergeren. Of keert die al of niet geheel genetische energie via een aantal genetische vertakkingen terug als deel van een collectief dat weer door een IK moet worden gecoördineerd ?

63 how to create a Collective Conscious Union movement

philosophical resistance(PR)

There are a lot of ways by which one can feel that life has a lot of meanings and that those meanings have a lot of greater sense. Not only by watching films about our blue planet or experiencing nature in real life and living the live you lead with your colleagues, friends and family or by studying science or enjoying culture but also on this internet one can try to separate sense from nonsense, as far as the meaning of life is concerned. All those appearances have a greater plan behind them, which becomes clearer the more intensive one really longs to understand life. PR presents two main approaches in its explanation on the life and the world.

1. a philosophical explanation on where we came from and who we are and how we evolve.

In short it is an explanation on how radiation became an atom an cells and we at last, explaining the beauty and symbolism of it

2. an economic, social and political approach about how societies evolve (our objective relationships)

3.what can be said about our more subjective relations, evolving from instincts, emotions, feelings towards a more spiritual integration of those three categories of the soul-life ?(see 12 commandments)

4.which kind of actions can we undertake to improve the future of mankind, starting from one's own environment ? promoting a new universal international and telematics way of voting on a program and project elections instead of party elections and in the meanwhile supporting the currents on the left side of history as they try to acquire more influence in the traditional political system.

5.practical actions, look for people who are interested in one of those domains and come together to talk about it and get other people interested

everybody has a name

My name is combination. I combine. The innocent aspirations of youth,
with the illusions and des illusions of reality, of growing up,
with the hopes for new illusions to believe in,
with the fate that we evolve to the real lessons, to the real feeling,
to the best act in real art's NOW
I combine. The pains and joys of the past,
with understanding the present ones
with the aspirations of tomorrow
with all the energy deep inside me
I combine. The political theories
with the working conditions,
with the real emotional world of daily people,
with wanting to change things
I combine. The news on war, poverty, famine,
with all kind of wealth disease,
with all kinds of unhappiness that reigns,
with breaking the solitude of the individual
I combine. The living and the dead,
with the longing for fulfilment
with wanting to recognise , who in fact I am,
with observing all kinds of forgotten energies
I combine. Friendship and Love and Lust
with satisfaction and negative emotions,
with solutions and new problems,
with rest and unease
I combine, I combine, I combine.
I cannot do otherwise, I try, I always have to combine.
Because combination shall be my name until it's no longer necessary...
and I'll become ...another world ?

peace will come in the heart of the one with the honnest soul

Your name is COMBINATION. Preserve the earth from destruction and lead the people towards better lives.
The world is one, never ever forget. There is only one life and one world, take your responsibility and live as intensive as possible. Be light to be a guide. Go to the streets, speak of joys to be.
Your place is everywhere you will feel free. Observe, restrain your forces.
Show them what the material world and the spiritual matter is all about.
The truth is very simple. It's hidden in the past, lives in the presents and needs the future. Why is there so little joy to be found amongst many ? People do not wonder enough about who they really are and what the life they lead really means. They should be more philosophers than materialists, they should ask themselves why they can't always 'deal' with their emotions, why they live in a society of wealth and poverty, peace and war, stress at work and unemployment.
But there are other reasons for the lack of joy also. ..reasons I cannot write about yet...and reasons one cannot write about »

Innervoice When everything you wanted to write about life, has been written.
When everything you wanted to speak about, has been said.
When you've experienced all about love and hate.
When you've tried everything to influence the battle for power.

Then you realise you've only touched the mechanisms,
even dough you added a lot of undiscovered things.
Then you feel that even only in trying, you changed things,
while the negative tensions kept on giving life to the positive.
Then, when absolute calm is restored, you hear your inner voice again.
What was and is IT (she-he?) always talking about ?
Then you start wondering, why did it made you feel heavenly,
why did in some periods, it made you confuse ?

Could it be that matter and mechanisms are one thing
and the energy that makes that energy travel ...another ?
Could it be that matter or mechanisms also can make sick
and do so because the original real strength must recover ?
Could it be that real strength is always being challenged
and must descend in to where the change is due to come from ?

Oh purest voice of sensitivity
let your part of wind blow, your part of matter glow,
your part of the water rise, your part of light inspire,
so I'll know what to write in a new way;
because the sky, as well as other matter, is full of hidden energy
Oh dearest destiny, show me the narrow pad
between rationality and the inner voices of intuition,
show me which seeds where to plant
so I and we can act more then as one
because truth otherwise causes to much suffering.

64 Het geheim van de piramide van de ziel

Waarmee ik niet de Egyptische farao's hun graf dat via een schacht op een sterrenbeeld gericht stond bedoel. Alhoewel interessant dat ze zich voorstelden dat één man via het licht door de schacht de 'wedergeboorte' van een heel pak mensen zou mogelijk maken.

Een piramide bestaat uit een aantal driehoeken. Menselijke relaties ook. Of je nu klassiek 'trouw' ben in een echtelijke relatie of niet. Er bestaat allereerst de relatie met jezelf. Dan die met die of die persoon, de duo-relatie. Dan die duo-relatie in functie van iemand anders. Wat me doet denken aan het soort piramide dat zich in een zoef-weg-de-ruimte(?)-in -beweging aan mij vertoonde de dag van een verassing in een crematorium...na een soort magnetisme dat van de grond door m'n voeten en zo omhoog ging tot het beeld in m'n hoofd(?) kwam. (zoek stukje 'Doodongewoon' op via één van de twee linken op Facebook Fotofilosofie of hierboven onder de inleidende tekst). Neemt iemand de evolutie van z'n relaties bij de dood mee in een soort informatiepakket dat in die piramide zit ?

Elk van 's mensenrelaties probeert iemand iets over zichzelf of over anderen of over het sociale reilen en zeilen van de gemeenschap duidelijk te maken. Of die anderen nu dood zijn of niet, ze leven voort in wat ze in beweging brachten of als meereizende energie bij anderen. Traditioneel religieuze mensen zouden het engel-bewaarders noemen.

Neem nu bijvoorbeeld de piramide met vier zijden, vier driehoeken...de ene driehoek de filosofische; met in één hoek van de driehoek diegenen die alles louter als objecten beschouwen, in de andere hoek diegenen die alles alleen als idee zien los van de materie, het objectieve. In de derde hoek van de eerste driehoek diegenen die de brug tussen de twee vorige maken.

De tweede zijde van de piramide weer een driehoek, de psychologische driehoek, met in één hoek de patriarchaal-ingestelden, in een andere hoek de matriarchaal ingestelden en in de derde hoek diegenen die die beide vormen proberen combineren...wat een grote energie aan onbaatzuchtigheid en loslaten en vrijheid geven inhoudt.

De derde zijde van de piramide, de sociale zijde. In één hoek diegenen die het materiële, stoffelijke individuele egoïsme de grootst mogelijk vrijheid wil geven, in de andere hoek diegenen die zich meer op de collectieve verdeling van de praktische kant van het leven richten. In de derde hoek diegenen die beide stromingen vanuit hun weten de filosofische stem van de wijsheid en het geweten wil laten horen, die de dodelijke confrontaties tussen beide hoeken wil vermijden.

De vierde zijde van de piramide...je genetische context. In de ene hoek diegenen met wie je genetisch het sterkst verbonden bent aan mannelijke kant (tot in de zoveelste tak...zelf tot in de oer straling na de big bang), in de tweede hoek diegenen van de vrouwelijke kant waarmee je idem dito. In de derde hoek...de synthese van de vorige twee, namelijk 'jezelf'. Voilà, basisconcept voltooid...Op de top van de piramide, de versmelting van de vier driehoeken, je eigen innercommunicatie (Het dondert en bliksemt voor de eerste keer vandaag wijl ik dit schrijf).

Voor ieder van de vier driehoeken kan je nu in je eigen leven nagaan hoeveel doorzicht je al in iedere hoek van elk van de drie vierhoeken verworven hebt. Op mijn homepage en in andere niet-gepubliceerde geschriften probeerde ik tot nog toe in wisselwerking tussen theorie en praktijk aan te tonen waar dit alles om draait en wat er de uiteindelijke zin van is. Je kan dat eens lezen of heb je het liever in de vorm van de stelling van Pythagoras ? Als die klopt, ligt alles misschien al op voorhand grotendeels vast...en kan je sommige dingen op voorhand aanvoelen misschien...maar snappen eerst in een reeks gebeurtenissen na een voorval. Voorbeelden ?

°Als een zaadcel met een eicel versmelt, begint er een reeks uitwisselingen die het hele proces van evolutie van in de tijd dat er x-miljoenen jaren geleden maar één cel was; in enkele maanden overdoet. Zelfs de vorming van de in de evolutie oudere eicellen en de latere cellen is een herhaling op korte termijn van wat er gedurende miljoenen jaren aan wijsheid werd opgedaan bij wijze van spreken. Als je een tekst van twee bladzijden in een andere taal moet vertalen, gebruik je eigenlijk ook de wijsheid, de kunde die je in zes jaar op school hebt opgedaan om op een paar uur die tekst te vertalen. Het leven werd maar mogelijk door de vereniging van vier elementen : het filosofische : niet-bestaan is onmogelijk, alles heeft een stoffelijke zijnsvorm (straling, atomen,...), het tweede element atomische samengaan dat in het cellulaire uit monde, 'het tweede element had al een psychologische component, zelfs voordat er organismen en soorten uit ontwikkelden...met als voornaamste kenmerk het derde element, het delen, het sociale. Uiteindelijk bepaalden de vorige drie elementen onze genetische context. Aan de top ervan, zit je zelf.

65 Het 'Central Control Unit' in ... U ?

De enige die aan de top van de piramide kan verblijven, is hij of zij die de top van de algemene piramide van het zijn is. Omdat men ook de vijf basispunten en alles ertussen vertegenwoordigt. Hij is bovendien onbaatzuchtig, rechtvaardig en eerlijk en combineert alle talenten in functie van de steeds veranderende omstandigheden. Niet makkelijk vermits daaraan gekoppeld een hel leven levenservaringen ligt...ten dienste van de verschillende graden van bewustzijn van anderen; ten dienste ook van de verdere groei van het eigen spirituele. Het leven is een proces van steeds meer kennis opdoen, theoretisch en praktisch, rond alle domeinen van het leven, beroepen, geaardheden van mensen en inzicht in hun onderlinge verbanden. Wanneer je dat rond hebt en nog weinig ten prooi van het negatieve valt, kan je in je evenwicht , telkens dan op die momenten, stuur je de piramide naar verbetering van het geheel en kan je je beperken tot observeren en handelen of niet handelen. Het is praktisch uiteindelijk ook een stuk de kunst van uit zoveel mogelijk verhalen met teveel beperkingen voor je persoonlijke groei te stappen of er minder deel van gaan uit te maken...in zoverre dat je de lessen daar van niet meer nodig hebt of door je te veel aan betrokkenheid de anderen in hun groei remt. Hoog sensitieve mensen trekken soms mensen aan die hen negatief willen domineren. Om dit allemaal in de stroom van gedachten te kunnen blijven interpreteren moeten ook de 'tools' van de werking van je geest op punt blijven (zie artikel 'tools').

Verscheidene synchrone verhalen komen soms met veel afwisseling 'de revue' passeren en er altijd correct over oordelen valt niet altijd mee indien je de gave hebt om alles van uit alle perspectieven en standpunten te interpreteren. Over veel valt niet te twijfelen op de duur; alleen als het om subjectieve factoren gaat is alles niet even duidelijk en brengen tijd, ervaring, contacten steeds meer inzichten die meer en meer verwarring in het observeren en oordelen uitschakelen.

Veel is dragelijk door de humor dat dit toch ook wel met zich meebrengt, de humor in het drama trouwens. De praktische dingen die je moet doen, de emotionele evoluties en evaluaties waar je door rechtstreekse of onrechtstreekse linken met anderen ook mee verbonden bent een beetje minimaliseren of afbouwen en een zeer selectief mediagebruik inbouwen en experimenteren met gezonde voeding; allemaal dingen die samenhangen als materie en etherie, lijf en geest dat doen. De vragen die niet onmiddellijk klaar inzicht brengen, zijn dat 's anderendaags 's morgens wel.

Niet alles staat vast en over subjectieve dingen, emoties is twijfel mogelijk en nodig. Rond spirituele dingen is GELOOF soms ook nodig. Gewoon tegen diegenen waaraan je denkt zonder woorden zelfs praten, zoals Augustinus in zijn gedicht 'ik ben gewoon aan de overkant'. Een overkant die geïntegreerd is in de huidige dragers van het genetisch vertakte netwerk op deze planeet (of andere niemand weet).

Of misschien zijn we na de dood niet gewoon bewustzijn, zonder het te weten of wie weet zijn we niet gewoon de zoveelste keer een combinatie van genen van voor onze tijd en zijn we dus al eeuwig gestorven en herboren in de lijn tussen de laatste big bang cyclus, de fotonen, de mineralen, de cel en al zijn afstammelingen. **Wat er op neer zou kunnen komen dat er geen tijd of anderen bestaan, maar alleen evolutie van het ene.**

De hogere dimensie van bewust zijn heeft een dialoog met de lagere domeinen en dimensies van bewustzijn en dat vertakt zich naar de lagere graden van bewustzijn en kennis. 'Iets' geeft je op tijd 'raad'. Misschien via diegenen die ooit op de top van piramiden van bewustzijn geraakt zijn. Of is die top een soort van collectief ? Het denken in literaire of animistische metaforen dat daar uit volgt, vertakt zich waarschijnlijk naar andere mensen die daar ook mee bezig zijn. Net zoals in de verbale wereld of de emotionele en de gevoelswereld of in de wereld van het internet of in de telepathische of de spirituele wereld is er maar weinig plaats voor al te veel

toevalligheden. Alles hangt aan mekaar met bewuste of onbewuste samenhang en contradicties en samenwerking...vaak met als doel het negatieve deel van de domino' s van vroeger zoveel mogelijk tot stand te brengen en positieve domino reeksen te bouwen en doelmatig in beweging te krijgen. In de praktijk komt het er op neer dat mensen die met dezelfde dingen bezig zijn zich met mekaar verbinden, wat ook geldt voor mensen die met oppositionele dingen bezig zijn ...hangt allemaal van de zingeving van de individuele en collectieve achtergronden af.

Alles is in feite nog veel complexer dan Marx, Einstein of Jung dachten. Alles is één geheel van continue werkzaamheid in één steeds evoluerend punt met tegelijk alle en geen ruimte.

Het telepathisch vermogen verbindt zich voor het tot stand brengen van zijn verbindingen met andere delen van het ene grote wezen van het zijn, via gedachten naar de andere toe. Je wil bijvoorbeeld in de praktijk mensen rond een bepaald doel bijeenbrengen en het lukt precies niet, in de buitenwereld in andere groepsverbanden gebeurt het uiteindelijk wel als dat gewoon tot een gelijkaardige uitkomst moest leiden. Zelfs door zich in te zetten voor bijvoorbeeld militaire reconversie en het geeft niet direct meetbaar resultaat, zal er op termijn wel een omschakeling in het denken en de inspraak rond dit thema tot stand komen. Dit als voorbeeld op collectief vlak. Maar ook op het individuele vlak, als je nagaat op welk moment in je leven welke mensen en contradicties aanwezig waren en wat er achteraf de zin van was...merk je de soms wel erg magische realiteit ook van het leven, niet alleen de logisch verklaarbare. Ook in het dagelijkse leven duikt er al eens magie op. Wie heeft ons in welke richting geduwd en omgekeerd en hoe kijken we tegen dit alles veel later aan ? Dat alles maakt het leven echt de moeite... de ultieme zin ligt verborgen in het feit dat de kruik maar zolang te water gaat tot dat ze barst...het principe van de big bang eigenlijk, door teveel druk ontploft iets dat de ruimte nul innemen wil...alles wat bestaat heeft de materie als drager nodig. Spoken bestaan niet. Alles is bezielde materie, golven zowel als deeltjes.

Ik heb gezegd.

<u>66 Alles is eenheid met eeuwigheid</u>

Tijd is ook één. Verstand is er enkel voor de ordening. Het verleden is altijd in het nu vervlochten. De toekomst zit vast in hetzelfde punt. De reden van het feit dat alles bestaat is dat niet bestaan onzinnig is en iets zonder vorm niet kan bestaan. De kern van het zijn, noem het de wilskracht, wil zich als kunstenaar uiten via de fysica en de chemie anorganische en organische kunstwerken scheppen. In de ogen van mijn duiven zie ik dezelfde zin in het eten en in eten en genieten als in mezelf. Het biologische is wezenlijk ook één, maar werkzaam op verschillende frequenties. Het leven schept steeds opnieuw weer structuur in en van uit de chaos. Ten dienste van het hoger bewuste, na een tocht van leren delen en kennis opdoen. Octaaf Coeckelberghs

De intensiteit van de beleving van je eigen Hoger bewuste is recht evenredig met de moeite die je hebt gedaan om het leven leren lief te hebben en het goede te verdedigen; kennis op te doen en ze op jouw manier te verspreiden. O.C.

Alle tot nu toe geleefde levens, samengesteld uit composities van wie ooit onderscheiden een geheel vormde, bestaan nog en worden meegesleurd in hun persoonlijke en collectieve zoektochten naar antwoorden op het absurde. O.C.

Afgaande op de stelling dat alle geleefde levens er nu nog onder andere composities van dezelfde aard zijn, kan je besluiten dat zelfs de dood eindig is en het leven zoals bijvoorbeeld straling en water altijd wel wegen vindt om zijn levenslopen af te maken. O.C.

Composities. Met 7 noten en kleuren maak je enorm een oneindige reeks composities. Met 26 letters en 10 cijfers ook, zelfs met twee. I en O-binair. ...met zeven positieve emoties en hun tegenovergestelde... ? O.C.

Zin aanvoelen, zin bedenken. Met betrekking tot de 'andere' 'spirituele' kant, is de denkfout dat die soort materie niet één is met het bewustzijn zoals we dat kennen. Wellicht functioneert alles via het Hoger Bewuste via een gelaagd systeem met drie punten die één zijn : het Nu (een punt met inbegrip van verleden, heden, toekomst), het Hiernamaals en het Daarnamaals : de kern van iemands ziel (het gewone bewuste van het NU) staat in dienst van Hoger bewuste Geestelijke krachten die al of niet (kan niet worden bewezen) een biologisch bouwsel nodig hebben. In die zin zou het Hiernamaals een soort bewustzijn voor re-integratie in het genetische netwerk kunnen zijn ??? Het Daarnamaals zou dan een Hoger Bewustzijn energie zonder biologisch bouwsel kunnen zijn. Bewuste, Bovenbewuste, Hoger Bewuste vormen een op mekaar inspelende eenheid... al of niet via de genetica. O.C.

Bewustzijn als energievorm. Bewustzijn wordt uitgewisseld binnen en boven de grenzen van het biologische. Van wie is het bewustzijn dat je hebt, 'ontbiologied' bewustzijn misschien voor een stuk ook ? O.C.

Er zijn verschillende frequenties om te denken, functioneren, handelen en beschouwen ten einde dingen te voltooien die niet af zijn, over generaties heen of los daarvan. Kwade bedoelingen komen voort uit negatieve emoties bij onderbewuste lagen van een aantal mensen en blijven soms ook met betrekking van de energie van 'heengeganen ', nefast of positief uitwerken. O.C.

Het begrijpen van alle Hoger bewuste personen waarmee je verbonden vent en de wisselwerking met je eigen Hoger Bewuste maakt dat je leert van een talent qua inzicht en interpretatie te worden. O.C.

In het in het NU integreerbare hiernamaals wordt duidelijk dat alle positieve en tegenovergestelde situaties en hun emoties een tijdelijke les zijn om de overgang naar meer bewustzijn mogelijk te maken. In het Daarnamaals wordt zo je sterker bewuste geest geboren, onderdeel van een nog sterker dirigerende hiërarchie die wel afhankelijk is van de vrije wil van mensen, de inzet en het enthousiasme en de wisselwerking met de emoties van anderen. Dit schema kan je ook interpreteren zonder de factor 'dood' mee in beschouwing te nemen. O.C.

Every fight against our family, friends or lover(s) is energy that cannot be used against our real exploiters... so find your inner calm and resolve your relation problems in a human way

Kleine vertelsels-gedichten, filosofische traktaten en zo meer

68 De mens achter de druggebruiker.

De zee wierp ons het leven in.
Een plas aan zee, garnalen wachtend op nieuwe vloed.
Toen het leven van vissen voeten kreeg...
was dat misschien uit noodzaak...
sterven in een plas, is maar niks als zeebewoner.
We leerden wellicht aldus kruipen of verdrogen.
Veroverden het land met de intuïtie in de natuur.
Veranderden van gedaanten,
wij, de verre verwanten van de straling en dan 't atoom.
Nog steeds houdt die straling ons mee in 't leven.
We hadden nooit als cellen kunnen overleven, indien we niet hadden leren delen en organiseren, produceren later
Een ander oerinstinct, de wet van de sterkste.
Bleek steeds nefaster op sociaal, op politiek gebied.
De mensheid kan overleven op basis van menselijkheid.
Op deze blog al overvloedig beschreven.
In 't leven alledaags ook te beoefenen.
Ook bij dit hete weer op de tram.
Stap niet over iemand die lijkt te slapen heen.
Trek zijn oogleden open, staren ze, stop de tram.
Kijk of hij geen medisch kaartje bijheeft...
de ambulanciers zijn er mee geholpen, zo niet,
ze herkennen direct de symptomen van drugsgebruik.
Wie was de man die men hopelijk kunnen redden heeft ?
Eenieder heeft zijn eigen verhaal...
we spelen er allemaal ons stuk of stukje in.
Een film over de patiënt zit er niet in...er moeten immers aan de band geweldfilms worden gemaakt.
Wie is hij...niet alleen één van de 21% werklozen in Brussel misschien, maar ook wie als mens ?
Belangrijker nieuws dan het nieuws van de beurs.
Wat kan ons echt wakker maken...moet eerst het gas onder de golf van Mexico ontploffen via de olieramp ? Een epidemie ?
Gaan we dan een aantal super hebzuchtige vervangen door die miljarden kleine stukjes onbaatzuchtigheid in ons ?
Er is nog tijd voor andere wegen, maar het tikken ervan lijkt soms zo ondraaglijk zwaar.
OC10/7/2010

69 We zouden naar Bokrijk gaan.
Soms beloofde vader dat al eens. Jammer genoeg was er op het bedrijf wel altijd zoveel werk dat het er nooit van kwam. Decennia later, ging ik met een vriendin. Gelegen in een oase van rust, tal van boerderijen van weleer, honderd en eens zoveel jaren terug, toen eenvoud ook al verstoord werd door talrijke vormen van indoctrinatie en hebzucht die steden deed ontstaan en ook vervreemding van de mens met zijn natuurlijke dorpsgemeenschappen. Er was daar een interactief theater met de figuren die die indoctrinatie in de tijd belichaamden, de pastoor, de veldwachter, de onderwijzer en een aantal dorpsfiguren die elke stand vertegenwoordigden. Je zou kunnen zeggen dat de leidingen en de meelopers er weinig konden aan doen, want de wetenschap en het sociale verzet van beneden uit, was nog niet voldoende onder de wreed contradictorische zweep van de geschiedenis ontwikkeld. Instinct en hebzucht dreven de mens voor zich uit.

Toch schreef bijvoorbeeld 400 jaar geleden een zekere Huanchu Daoren al heel wijze dingen over de geest.
"Zelfs een oprecht mens kan in het leven het spoor soms bijster raken, maar diegenen die voortdurend de hielen likken van invloedrijke mensen, zullen eeuwig dwalen. Verlichte mensen kijken verder dan het voor de hand liggende en denken na over het leven na de dood. Zij verkiezen een kortstondige dwaling boven een eeuwige".

Wat is een oprecht mens ? Iemand die in zijn betrachtingen voornamelijk voorrang geeft aan het begrijpen van de zin van zijn leven en de levens die hem omringen...op een manier waarbij het niet de bedoeling is zich mateloos te verrijken of een ander moedwillig leed aan te doen. Gewoonlijk doet men zijn eigen leed aan via het onopgeloste karma van de rechtstreekse voorouders of het in zijn eigen leven opgebouwde karma.
'Het spoor bijster geraken,' valt gewoonlijk voor als men een ander niet op eigen kracht achter het waarom van zijn zwakheden laat komen omdat men zich ten onrechte schuldig gaat voelen aan een deel van de ontwikkelingen van de levensloop van de andere. Men raakt het spoor bijster omdat men er daardoor niet in slaagt in zijn eigen kracht en in zijn eigen midden te blijven. Om wijs te worden in dit spel van omgaan met mekaar ten voordele en ten nadele, heeft men problemen en hun contradicties nodig, maar tegen het altijd voorlopige eind van het verhaal moet men zich richten op de conclusies die men op de meest heldere momenten voor zichzelf getrokken heeft en deze als richtpunt aanhouden...hoe langer je dit kan, hoe meer na de wijsheid de verlichting korter bijkomt. Het spoor bijster raken is niet zo moeilijk daar er veel indrukken gemoeid zijn bij het bekomen van het totaalbeeld van een situatie tussen het begin van een big bang-cyclus en de situatie van nu met je medemensen...van micro tot macroniveau. Vertrekkende van het idee (en tevens het kosmische gevoel) dat het onbestaande...het 'niet-zijn' eens kort bij het zijn heeft gestaan (kleiner of gelijk aan nul bezwijkt onder druk en na de big bang gaf dit 'straling'...ook onze relaties bezwijken nog altijd onder te veel druk)...daarvan vertrekkende dus, en in de wetenschap dat straling zich tot cel ontwikkelde en de cel zich door het bewustzijn van de afgestorven cellen zich leerde delen om te overleven en zich ontwikkelde tot organismen en ons...dit beseffen doet ons realiseren dat het geestelijke, het spirituele van wat is geweest ons nog altijd begeleid, in positieve zowel als negatieve zin.
Met andere woorden, wat er in de levens van de levende voorvalt, heeft nog altijd een soort connectie met diegenen die ons voorafgingen (en met de levenden vooral ook). Eer je dit doorhebt en vooraleer je de erfenis van je stamboom via je ouders en grootouders doorhebt, plus nog een keer je relaties en je eigen zelve doorgrond hebt...om al die inzichten te combineren, is niet zo makkelijk, maar het is een proces van jaren. Sommige knopen moet je doorhakken, doe je het niet, dan raak je het spoor bijster...en toch, doe je het te vroeg dan mis je door het missen van een stuk evolutie in een relatie en in de relaties die daar mee samenhangen een stuk inzichten die je weer verder kunnen brengen op je tocht naar een panoramische visie op het wezenlijke van tal van mensen en jezelf. Rationeel gezien heb je soms de neiging van strijdtonelen te willen verlaten en toch zegt je intuïtie soms dat je er al of niet tijdelijk weerkeren moet, beslissing waarvan achteraf eerst duidelijk wordt waarom.
Het spoor bijster geraken kan je ook door je te fanatiek in een gelijk te verschansen in plaats van flexibel om te gaan met de soorten bewustzijn die je omringen.
Tot daar de definitie van een oprecht mens en een uitleg over het spoor bijster geraken.
Mensen die voortdurend invloedrijke mensen gunstig proberen stemmen, zullen eeuwig dwalen, schrijft Huanchu Daoren. Gewoonlijk zijn invloedrijke mensen alleen met het stoffelijke bezig, met het bezit. Eigenlijk kunnen zij op die manier maar invloedrijk zijn omdat er heel vele mensen alleen maar en ook op die 'trillingen' bezig zijn en daaraan danken die invloedrijke mensen die hun macht voor een stuk misbruiken, hun overmatige invloed. Ze zijn te veel met het tijdelijke stoffelijke bezig. Verlichte mensen kijken over de grenzen van dingen als bezit en maatschappelijke orde heen naar het wezenlijke in de mens en wat hem echt met het spirituele verbindt. Ook een wijze mens kan het spoor in de stoffelijke wereld al eens kwijt raken, wat dan veelal kortstondige dwalingen zijn. Eeuwige dwalingen vallen te beurt aan het steeds in dezelfde tredmolen van eenzijdig denken over het stoffelijke voortbestaan lopen, door alleen met het economische, sociale en politieke aspect er van rekening te houden en de eeuwige ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken van de ziel via ook het spirituele aspect, gewoon te negeren.

het uiteindelijke doel van de economische, politieke en sociale geschiedenis, is dat de mens op een ecologisch verantwoorde manier zou produceren en op een sociale manier zou verdelen én vooral meer tijd zou hebben om zich te verdiepen in de overige zinnen van het bestaan en het wezenlijke in hemzelf en anderen -oc

70 Toekomst van de uitvaart

Een week terug in een schilderachtig dorp. Uitvaart van een bejaarde vrouw. Eén van de eerste keren in de streek dat er geen pastoor voorhanden is voor de uitvaartdienst. Dit zal meer en meer het geval zijn. Vermoedelijk komt ook deze tak van het menselijke leven in handen van een commerciële onderneming. In dit geval slechts gedeeltelijk. De familie, kinderen, schoonkinderen, kleinkinderen, kennissen en vrienden hadden zelf het initiatief genomen om een aantal teksten te schrijven, het kerkkoor was er en af en toe wat muziek. Heel opmerkelijk waren de vele verwijzingen naar het echte leven dat de vrouw had geleefd...niet alleen de romantische woorden van lof, maar ook de beleving van de moeilijke kanten van het leven kwamen aan bod. Op een spontane manier droeg jong en oud zijn steentje bij. Herinneringen, speelse fantasieën over hoe een mens blijft hopen op tekens van verbondenheid over de dood heen.

Ook in absolute stilte met af en toe een woord is een waardig formeel afscheid mogelijk voor minder extroverte mensen. Het echte afscheid zit in jezelf en met de anderen. Ieder op zijn manier.

Hebzucht is een ziekte, door rechts als ideologie verpakt.
Er werd de kiezers wijsgemaakt dat ze gigantisch moesten inleveren en zich voor ziekte privé verzekeren, velen slikten het in Nederland.
Velen zijn het er mee eens dat er banen moeten sneuvelen.
Velen volgden de lokroep dat ontwikkelingshulp maar beter kan worden afgebouwd. Velen bedankten diegenen die de banken miljardengeschenken gaven en zijn bereid de gevolgen daarvan mee af te betalen de volgende jaren. Met min nul % intrest als 't moet en vijf percent als je wil lenen. Velen gingen akkoord met de redenering dat bedrijven nog goedkoper moeten produceren en dat ze een minimum aantal jaren van hun oude dag kunnen genieten. Velen namen stappen in de richting van mensen die een bepaalde godsdienst beschimpen om nog meer verdeeldheid tussen de mensen te brengen. Velen beleden door hun stemgedrag dat ze de economische cultuur van het speculeren en in rook doen opgaan van gelden ok vinden. Velen verwisselden hun rechtse jasje gewoon voor een rechtser jasje. Velen moeten zich nu geweldig veiliger voelen, nu ze het charter van het egocentrische denken van de niet bestrafte witteboordencriminaliteit onderschreven. Velen bleven progressievere uitingen van denken trouw.
10/06/10

71 Korte Overdenkingen.

-Ook al hoor je zo niet meer " Heer, bedankt voor al deze spijzen die Uw milde hand ons geeft", omdat we er voor werken en werkten en het begrijpen van dat woord 'Heer' toch veelal vaag blijft...toch voelen we ons dankbaar voor al dat werk met en onder mekaar. Daar even bij stilstaan is ook al een vorm van stil humanistisch geluk.
-de Jezus Christus in den tijd, wilde (kon)geen stenen in brood veranderen...hij kwam een ander voedsel brengen, het brood, het plantaardige, komt op de evolutionaire kalender na de steen, maar voor de mens is er naast het brood nog een ander soort voedsel, het voedsel voor de geest...en daar wou hij het over hebben
-De kunst om niet te veel info op te doen, kan je eerst aan als je heel veel al voldoende hebt geanalyseerd en je jezelf op kwaliteitsvolle infokanalen richt.
-Het leven tussen mensen, vol te houden zoektocht om te beseffen met wie en waarom en wanneer.
-leven, zowel voortdurende evolutie als cyclus

72 CITATEN O.C.

Oppassen met aannemen van haast onmogelijke werken.
Ook jij bent een stuk van de oplossing.
Doen wat je voelt dat ok is, moment per moment.
Dichter bij spirituele raken is facetten van de ziel van het totale bestaan doorleven.
Verbinden van de eerste indruk met de voorlopig laatste...doorlopende analyses.
't Meeste confronterende waarheid te verwerken, grootste kans op verdringen.
Ongemakken zijn er niet om op anderen af te wentelen.
Genetische Karma zoekt altijd evenwichten tijdens dit leven zelf dat we proberen het door te geven.
Kennen alle personages de betekenis van de stukken waarin ze spelen ?
Emotioneel is dit een zowel gevaarlijke als hemelse wereld.
Produceert onze 'bio ziel spirit' niet betere stoffen om kalmte te bereiken dan pillen ?
Je weet maar wie je bent als je weet waar je vandaan komt en waar je staat.
Van jongs af aan weten wat voor je ligt, zo werkt het niet, al klopten voorspellende vermoedens wel eens.
Die en die ga je tegenkomen en dat en dat ervaren , geleidelijk weten waarom.
Dood. Uiteenvallen elementen. Straling. Genetische verbondenheid. Uitwisseling ?
Leven is dagelijkse voorbereiding van verbetering van het kwalitatieve bestaan.
Niet te doen, alle inspiratie proberen te onthouden, dat zoekt zijn wegen wel.
Wijsheid komt niet alleen op een top, ook bij het dalen, stijgen, rusten, bezinnen... .
Dromen, soms surrealistische remix, kunstwerkjes mét en zonder boodschap.
Mensen, op hun best wanneer je de stukjes onopgeloste -emoties niet merkt.
Aarde...hiernamaals...'daarnamaals'...altijd een NU is een eenvoudiger voorstelling.
Bestaat 'tijd' alleen voor hen die zich niet goed in hun vel voelen ?
Het verleden, 'heengeganen', altijd één in het repeteren (NU)van de volgende show.
Zowel de geletterde als de ongeletterde snappen niet alle structuren.
Energie is ook : uiten van gevoelens, woorden, handelen, geloof in het mooie en goede hoop,... .
Inzicht dat tot +Energie leidt ,wordt gedeeld, uitgewisseld, ervaren, niet zomaar 'afgetapt'.
Je kan en hoeft niet iedereens leed aan te kunnen.
Onnodig blijven slikken en incasseren zonder te leren...ach kom nou !
Te dit en te dat, veelal op te lossen door TEvreden.
'Waar is de nacht alweer naartoe, ' denk je al eens bij het morgenlicht.
Elk ontwaken is een kans op een vervolg.
Iemand aan je zijde willen en je alleen aan jezelf interesseren...is bijna leegte.
In het boek van 't al is elke mens een hoofdstuk.
Jezelf tot leven wekken is de wortels van je angsten uittrekken en inzichten planten.
Machtig gevoel op momenten dat alles achter je waarachtig zin heeft gehad.
Vanuit de beweegredenen van velen neemt men aan het leven deel.
Je hebt het of je hebt het niet of nauwelijks, je kan het wel leren verwerven. Wat ? Zelf door eenieder in te vullen.
De zin van het zinvolle, soms nauwelijks te achterhalen, onzin is soms duidelijker.

Worden is ervaren door observeren en handelen of niet handelen, door de juiste woorden of het gepaste zwijgen, door leren luisteren...heel gunstig voor alle gedachten die leiden tot juiste inzichten in functie van goede doelen tijdens het proces van interpreteren van niet evenwichten.

Is alles dan toch te gek voor woorden ?
'Relier' is zich verbinden met het geheel van 'zijn', kerken maakten er 'religion' , godsdienst van.
Las al eens wat onthechting aan alles en veel in, de natuur wacht buiten op je.
Ervaren observeren, becommentariëren, los van druk der omstandigheden .Opgave !

Gezondheid is een onderschat geluk.

Wens op tijd wat veiligheid en goede dingen voor mensen om je heen.

https://www.filosofischverzet.be en https://deblogfilosoof.blogspot.be

1. the 12 commandments

develop the stronger part in yourself

search for objective knowledge

overcome your negative emotions

do your part of the work

take the time for silence and nature

money was a means of, not a purpose

discover the true meaning of faith and faithfulness

don't life only for working for money

too much consumption spoils yourself

discover the symbolism of the meaning of life

life brings you closer to the hart of life : separating sense from nonsense

octaaf

73 de twaalf geboden
ontwikkel het sterkere in jezelf
tracht naar objektieve kennis
overwin je negatieve emoties
wees solidair met rechtvaardigen
doe jouw deel van het werk
neem de tijd voor stilte en natuur
geld was een middel, geen doel
ontdek de ware betekenis van trouw
leef niet alleen om te werken
overmatige konsumptie vervuilt jezelf
ontdek de symboliek van de zin van het leven
kunst brengt je dichter bij de kern van het leven

74 Wandelend in een bos. "Draken bestaan". Zei ik tegen een hondje dat omhoog keek. "Ze vallen zelfs aan, op bevel van duistere machten, wanneer de grote geldmachten naar bepaalde politiekers fluiten. Het begon allemaal reeds lang geleden voor jij en ik geboren waren, uit oneindige hebzucht door de eeuwen heen tot op vandaag. Droevige ouders treuren om hun onthoofde zonen of zij die metro en trein namen en niet meer of verminkt terugkwamen" google 'de blogfilosoof'

Lekkere cake gegeten gisteren, een mens zou nog vergeten een compliment te maken; zo gewend als we zijn dat alles wel uit een winkel moet komen en niet uit het hart van de gastvrouw.

Aan de Notenberg gekomen, zette ik me neer op de twee stenen die er voor mij liggen. Een overweldigend heuvelpallet, à la Provence, maar in het Hageland.. Licht vibreerde uit alles. Ik aanschouwde mijn naakte arm en dacht aan de vader van Anna Coeckelberghs Everard, een heel beminnelijk man, oud geworden, sprak traag en bedachtzaam, met een zoete lach in zijn ogen...eeuwig rustig, zoals in zijn naam ingebakken. Everard was de broer van mijn oma Hermelinde aan mijn vaders kant. Altijd

boer geweest met zijn vrouw Bertha Veulemans, en Raf Costermans, de schoonzoon met zijn mooie dood toen nadat hij de konijnen vederde iets kreeg en de beestjes vrij over het erf huppelden. Everard, vrij van ziekte in de negentig geworden, Bertha bijna 100, spijtig genoegen jaren dementie op 't laatst, kampioene in taarten bakken ter gelegenheid van Kapellen kermis. Bertha verborg in de tijd mijn vaders moeder en vader die in het verzet zaten in de koeitroggen; maar da's dan weer een apart wereldoorlog twee verhaal, indien je in die sfeer wil komen moet je je onderdompelen in de sfeer van de roman van Karolien Joossens. Iemands huid kan je ook vertellen hoe oud je bent en weer eigenaardig dat mijn geest de link met mijn grootmoeders broer aanvoelde…een gelijksoortige genetisch verbonden geest, of 'was hij in de geburen'. We zullen het wel nooit weten. Anna had, heeft ook zo iets verlegen als haar vader om de mond en in haar lach, vooral ook een ander niet durven pijn doen en veel op zich nemen terwijl je jezelf heel veel laat gevallen, zonder er iets voor terug te vragen. Over 't laatst was ze op bezoek, natuurlijk om te vertellen dat er iemand van de familie zijn vrouw in de kliniek lag. Mensen in ' t dorp, of in dit geval buurdorp; ze kennen mekaar minder en minder, maar als er dan zo een dingen gebeuren, durven ze zich nog wel eens laten zien. Zo was het voor de komst van de TV niet. Zelfs in de boomgaarden, de laagstam fruitbomen, plukken anno 2018 meer mensen uit de voormalige Oostbloklanden en Afrika dan de huisvrouwen van hier vroeger. Je kan ze nagenoeg nergens ontmoeten, in de beginperiode gaf ik ze al eens een lift naar het grotere busstation, velen hebben ondertussen ofwel hun eigen auto of slaapplaats in speciaal ingerichte huizen ter plaatse.

Ik ben een gezegend man, heb heel wat moeten doorstaan en veel genoten ook om tot de wijsheid te komen die het leven me laten inzien heeft. Die wijsheid op alle domeinen van het leven nastreven is een heel speciaal iets, de manier waarop dat in zijn werk gaat : verleidingen, omleidingen, (die soms noodzakelijk zijn) denkwerk, studiewerk, de verwarring en de zekerheden eigen aan de gevoelswereld inbegrepen; dat alles en veel meer doet je op de duur sterk vermoeden dat er meer is aan spiritualiteit dan het immer brandend 'oliesel' in de kerk van mijn jeugd. Ik hoor het de pastoors van Meensel en Kiezegem nog uitleggen in de tijd dat één pastoor per parochie nog een luxe was. "Als het heilig oliesel brandt is Jezus in de kerk". Wat ik er over denk moet je maar via google 'de blogfilosoof blogspot be' opzoeken. De vele essays, verhalen en gedichten rond 'dichter bij de ziel', één van mijn vroegere blogs rond de echte wezenlijkheden van het leven, spijtig genoeg om commerciële redenen opgedoekt door Skynetblogs. Ik heb ze wel in exportbestanden bewaard en een nieuwe blog begonnen met dezelfde inhoud maar zonder de originele eigen filoview foto's en veel eigen filmpjes. Die terug op blogs brengen zou een berenwerk zijn. Ik probeer mijn eigen erhaal te brengen van in de tijd dat nog niet iedereen telefoon had. Voor mij is het wel duidelijk dat iedereen met een bewustzijn zoals het onze via de genetische voorgeschiedenis in meer of mindere mate met mekaar verbonden is tot terug in de tijd dat er alleen maar straling was en nog geen atoom of cel. Wellicht is het in de bio wereld zo dat alles wat afsterft geleidelijk informatie aandraagt die belangrijk is voor de ontwikkeling van het gene dat nog in zijn bio vorm bestaat. De zin er van ? Meer en meer bewustzijn en wijsheid omtrent het leven tot stand doen komen. Dat spel zit natuurlijk raar in mekaar, 't lijkt wel of er zich paren en relaties vormen op basis van wat we nog op allerlei vlakken van mekaar te leren hebben. Eerder dan mensen met overwegend positieve emoties op mekaar los te laten, gaan mensen relaties aan die op te veel tegenstellingen zijn gebaseerd. We worden er nogal veel in gelapt in feite. De manier hoe dat de wereld geregeerd wordt helpt daar al niet veel bij en het is misschien wel zo dat we omdat we nog teveel in negatieve dingen vast zitten en ons laten op de kop zitten door de domme afstompende dingen in onze cultuur dat we met dito regeerders zitten. Maar daarvoor moet je het deel Filosofisch Verzet van mijn werk lezen. Of de honderden filosofische essays die ik over alle domeinen van het leven schreef, of indien dit een te zware inspanning is, de gedichten, filmpjes en kortverhalen hier rond. In dit verhaal gaan we vooral op zoek achter voorbestemming, voorspellende gedachten, bijzondere energieën of de liefde zoals beschreven in de voormalig blogs 'heerlijk over liefde pennen' en 'ach ja, de liefde'. Maar doe dat later, of je kan altijd terugkomen naar wat dit boek aan verhaal te vertellen heeft. Voor we startten enkele van mijn recentste pogingen om de wijze waarop het leven werkt, uit de doeken te doen.

Filosofische traktaten, psychologische schetsen, gedichten…

75 Kruis aan wand

Het kruis dat op de kist van het einde van m'n vader hing, hangt in de woonkamer tussen onze kunst. Haar Beelden, mijn teksten. Een fijne gouden kleur heeft het, het slanke magere lijden van een man in lendendoek. Miljoenen ondergingen na hem op één of andere manier, hetzelfde lot. Omdat haat en wapentuig, angst en onwetendheid, schaarste of overvloed regeerde, het blinde geloven in dwaze dingen. Dagelijks ben ik bezig met het indijken er van, met alle middelen die ik verworven heb sinds ik

hier in dit reeds menigmaal om zijn oorlogsellende beschreven dorp Wittebeek op de dag van de socialisten en de moeder van de man op het kruis in 1956 op de wereld kwam. In feite was ik er reeds veel langer, zoals in vorig werk in alle literaire stijlen beschreven al van eerder dan de eerste cel en zo ver terug dat je maar kan gaan. Eigenlijk hoef je zo ver niet terug te gaan daar alles eeuwig NU is, maar dan in een andere staat van evolutie alles wat is bevat. Het zijn is er omdat zijn tegenpool 'het niet zijn' niet kan 'zijn'. In het zijn heeft het ene ook altijd zijn tegenpool, het andere...de positieve emoties de negatieve en omgekeerd bijvoorbeeld. Wie de wetenschappen onderzoekt snapt veel van het zijn en het alles bepalende van de simpele vaststelling dat iets zonder inhoud niet kan zijn. 'Niks' kan nu eenmaal niet. Maar dat leerde ik niet in de lagere school en ook niet in de kerk. Ik weet nog hoe men ons trainde om bij de eerste communie, waar je blinkende, zwart gelakte schoentjes moest voor hebben; stapje voor stapje naar het altaar te gaan voor het enige spiritueel mogelijke snoepje : de hostie. We namen het heel serieus op, zo'n ritueel midden de nazaten van de oorlogsslachtoffers die op die moment, 18 jaren verder druk met het begin van de opbouw van de welvaartstaat bezig waren. Men praatte niet meer over de oorlogsgruwelen, en ik wist nauwelijks wat er zich op onze mooie planeet eigenlijk al altijd ook aan gruwelijks had voltrokken. Aan iedere ideologie leek me later wel wat te haperen en het woord God was een heel misleidend iets dat weeral eens voor verdeling tussen de mensen zorgde. Niet alleen binnen kringen van aan God gelovigen, maar ook daarbuiten. Vooraleer ik mijn verhaal begin, nog even wat info rond die dingen. Over generaties heen is er een evolutie bezig om van mensen meer sociale, culturele en spirituele wezens te maken. Volgens mij is de oorsprong van materie inderdaad van spirituele aard, straling, ook een soort materie. Zie mijn tientallen essays op één van mijn blogs ('de blogfilosofen). We evolueerden van straling tot cel tot ons eigen, maar in essentie zijn we dat allemaal nog alles te samen, steeds onder andere composities. De 'witte' draad in deze evolutie van fysica en chemie naar biologisch leven is Darwins evolutieleer, de collectieve, rode draad het economische, het sociale en het politieke, in die volgorde. De 'blauwe', centrale draad in het verhaal is wat er met mensen als individueel bewustzijn midden het samenleven met anderen gebeurt. Of hun weg langs veel of weinig lijden zal gaan of niet, sommigen zullen meer levensvoldoening bereiken dan anderen. Waarom ? Waarvoor ? De persoonlijke levensverhalen van mensen zijn voor een stuk domino's van wat er vóór hen gebeurde. De nieuwkomers zijn eigenlijk een compositie van genen van allerlei oorsprong die vaak de passende puzzelstukken zijn op de verhalen die nog niet af waren en de nieuwe verhalen met andere gegevens en deze trekken dan weer de tegenpolen of zelfde polen aan om hun lessen te leren, door te geven, dingen, dialogen en zo verder op te starten. In alles zit een soort hiërarchie die er eigenlijk geen is, het octaaf : do, re, mi, fa, sol, la, si, ; de kleuren in wit licht door een prisma, het leven : mineralen, cellen, verbanding, proeven, ruiken, zien, denken...en het geestesoog dat meer doet dan zien. Het alles en het eigen. Instincten, emoties, gevoelens, psychologisch evenwicht, denken, intuïtie en innerlijke communicatie...allemaal werktuigen van ons gedeeltelijk individuele geestesoog dat wel een eenheid met het collectieve bewustzijn vormen zal...maar dat is iets dat moeilijk langs de literatuur om aan te tonen valt. Je kan zo maar niet bewijzen waar nu juist de spirituele energie zit, in sommige poëzie wordt ze gedragen door het licht, de lucht, het lichaam en zo meer dingen die met ons lichaam interageren. Je kan niet bewijzen dat we bij de dood ook straling worden en niet alleen mineralen achterlaten, je kan niet weten wat er met je bewustzijn gebeurt. Daar gaat het niet om, het gaat om de wegen dewelke we nemen om tot meer bewustzijn te komen, niet alleen via de kennis, maar ook via de gevoelswereld, en het sociale. Het lijkt wel of we voor een deel toch altijd geduwd worden in de richting naar waar we moeten toe evolueren en naar waar we nog ergens een rol te spelen hebben. Bewustzijn, Geweten, Plannen en Lef hebben we nog meer nodig dan voeding. 'Ligt alles voor een stuk vast' ? is een vraag die vele mensen zich stellen. Hopelijk brengt m'n verhaal hier meer inzicht in. Dagelijks werken aan inzicht en innerlijk evenwicht, een opdracht die niet voor eenieder het zelfde is, hoe meer bewust je je bent van het geheel, hoe intensiever het zijn op je inwerkt en je via een spiritueel positief onverschillig evenwicht en een psychologisch evenwicht moet zien 'boven' te blijven als observator van al hetgeen in je kleine en grote omgeving gebeurt. Zelfs onze cellen weten wat ze doen en waar en waarom ze zich ergens bevinden...dus waarom zouden wij dat als besturend collectief van al die individuele cellen niet kunnen ? De maatschappij op zich is ook zo een collectieve verzameling, ze rechtvaardig en wijs kunnen besturen en beheren hangt ook van U af.

Neem nu iets zoals het woord 'democratie'...je kan democratie volgens een aantal verschillende wegen organiseren. Onze democratie is een 'burgerlijke' via politieke partijen die een aantal groepsbelangen verdedigen maar in hoofdzaak speculatieve, geldelijke belangen; het woord 'burgerlijk' komt niet voor niets van het woord 'bourgeois' , 'bevoordeeld' eigenlijk, want diegenen met het grote geld bepalen wie werkt en wie niet en hoeveel de verloning daarvoor is. Democratisch gezien zouden mensen geen oorlogskredieten stemmen om andere landen mee aan te vallen, de grote economische machten bepalen die agenda en zelfs de parlementen hebben weinig zeggenschap over militaire productie of ten oorlog trekken. De dag van vandaag is het mogelijk om een aantal democratische eisen eindelijk door het volk zelf (via de telematica) van de politiek doen af te dwingen : internationale militaire reconversie (alleen de politie wapens), simpele sociale zekerheidssystemen, eenvoudige en rechtvaardige taks systemen, zinvol werk of basisinkomen, ecologische productie, afschaffing speculatie met bankproducten en...meer tijd voor een culturele en spirituele invulling van het leven. Om hier deel te kunnen aan nemen moet men ook de moeite toen om het sociaal politieke reilen en zeilen te volgen en weten welke lessen men uit de geschiedenis moet trekken. Politiek is de dag van vandaag verworden tot een spelletje mekaar verwijten zonder dat men weet wat men zegt. "Gij bent een communist" bijvoorbeeld. Hoeveel mensen weten dat dit voorlopig een soort utopie is, want zijn wij klaar om alleen te produceren en verdelen zonder loonarbeid en uiteindelijk na het administratief gebruik van geld zonder geld zelf ? Nee...en waarom niet ? Omdat we via het geld nog aan 't leren zijn van hoe we onze negatieve emoties best zoveel mogelijk in positieve gevoelens moeten omzetten, niet alleen via 't geld trouwens, via de liefde, de vriendschap en vele fenomenen meer. Toch probeert de geschiedenis ons het pad van het meer sociale op te krijgen en we moeten mekaar niet liggen uitmaken voor socialist of nationalist of wat ook, daar al deze ingesteldheden gewoon met meer of minder egoïstisch zijn te maken hebben, sommige verkiezingsuitslagen hoeven je dan ook niet te verwonderen. Indien de politiek niet via een referendum en andere acties kan gedwongen worden van een koers voor de

wereldvrede te volgen en een sociale politiek internationaal te veralgemenen zullen we van koers moeten veranderen en internationale stakingen of bezettingen voor reconversie in de wapenfabrieken moeten organiseren. Daar moet ernstig over worden nagedacht want de 'bourgeoisie' heeft ons enorm verdeeld (en wij hebben ons laten verdelen) en heeft zo een lange armen dat een burgeroorlog of welke tegenreactie ook, vlug georganiseerd is. Het is niet toevallig dat het begrip 'oorlog' altijd aan klasse- en groepsbelangen gebonden is geweest, nooit met het algemeen belang. Alle verenigingen en partijen die wel voor het algemeen belang gaan en de wereld als een geheel zien, zouden zich moeten afvragen of ze niet dringend verder moeten gaan dan de standpunten die ze innamen en de methoden die ze gebruiken om hier en daar correcties op sociale verworvenheden of beperking van de wapenarsenalen te eisen. Aangepaste drukkingsmiddelen dringen zich op, ook voor de vakbonden, meer overkoepelende eisen, minder werken per dag, de consumentenbonden kunnen aanraden geen producten meer te kopen van landen die andere landen aanvallen. Mooi in theorie, maar wie durft er zijn nek nog uitsteken met het risico zijn welvaartspeil te zien dalen ? Er zijn er, en er zijn er meer en meer, maar de overmacht van de macht van de klassieke media en het grootkapitaal, de aan de heersende ideologie aangepaste ontspanning overheersen nog altijd. Dat ligt voor een groot stuk aan ons. Indien we onze gewoonten veranderen en geen geweldfilms meer kijken bijvoorbeeld, maar leerrijke dingen met menselijke inhoud volgen.

76 Illusies loslaten, vaak een heel lang proces

Leren lossen. Illusies in mensen en hun systemen, wat hen wordt verteld voor waarheid maar een masker voor stoffelijke belangen is. Ook die stoffelijke belangen hebben hun deel in het verhaal van wijs worden te spelen. De bezielde belangen echter, de belangen van de ziel zijn gedeeltelijk van een andere aard, verbonden met onze bio, zoekend naar geluk al stort men zich daarvoor in zijn ongeluk bij wijlen. De spirituele dingen, zijn nog moeilijker te beschrijven dan deze van de ziel. Ze hebben te maken met de gewone vertakte composities en her -composities van genen. Een soort niet klassieke reïncarnatie via de genetische vertakkingen. Indien klassieke reïncarnatie op de één of andere manier ook zou kunnen ; zou deze wel bijna helemaal niet na te trekken zijn of bij momenten of bij momenten van helderziende intuïtiviteit misschien ? Vaak op momenten van alleen maar concentratie na een zalige slaap met trage hersengolven en de dingen en mensen van de dag of jaren er voor die in een helderder perspectief voorbij komen als het ware. Je kan zo wel tot een paar uur bezig zijn soms, lukt niet altijd, wie weet gebonden aan voeding, stress, telepathische factoren en zo meer. Als je schrijver bent en je hebt schrijfuren in de dag ingebouwd lukt meditatie en terugblikken en vooruitlopen op de muze beter. In een wereld met een minimum aan werk zou hier meer tijd voor kunnen zijn. Hoe bereik je zo een wereld ? Werktijdverkorting gekoppeld aan 'recht op werk systemen' instaleren (eerst politiek afdwingen) of zelf een manier zoeken om aan de helse superwinst machine te ontsnappen ? Daar mensen dit soort behoeften in zichzelf onderdrukken scheppen ze ook spanning tussen hen. Niet alleen het negatieve deel van de emoties van kinderen, vrienden, mannen, vrouwen, ouderen beïnvloed de kwaliteit van relaties tussen mensen, ook de werkdruk, de angst om niet voldoende inkomen te hebben en zo meer. De schrik ook dat iemand met je zou breken op emotioneel vlak...je kan wel veilig schuilen onder elkaars vleugels en dat is maar best ook in vele gevallen, doch je eigenwaarde niet verbinden met het feit of iemand je nog ziet zitten of niet, dat leer je door je innerlijke sterkte en innerlijke vreugde weer te vinden en door de pijn te gaan. Zo een beetje als stoppen met roken, achteraf vindt je het maar een vergifreuk, die niks met echt genot te maken heeft, al kan er wel eens goeie reuk uit een peuk of pijp komen...je wil niet meer op een droevige manier door de liefde ingepakt worden...al zijn er voor veel mensen de dag van vandaag veel meer niet te missen dingen dan de liefde in al zijn gradaties, vormen en verleidingen met eigenlijk, spiritueel gezien een educatief doel. (uit mijn roman 'het Leven gaat nooit dood' onderdeel van vroeger

77 Machtig gevoel op momenten dat alles achter je waarachtig zin had

...en heeft. 't Zit toch allemaal in één punt samen en het blijft duren, je merkt het niet alleen aan je eigen leven. Ook aan dat van anderen, niet alleen wanneer alles peis en vree is. Maar vooral zie je het aan de kinderen die er bij komen en de ouderen die plaats maken, het leven dat blijft stromen. Daar zouden we het met mekaar meer kunnen over hebben, gewoon over wat je van het leven vindt.

"Ga zitten en vertel me je verhaal. Wil vandaag niet weten wat je van het weer vindt. Wil weten wat je denkt over wat je hier komt doen. Wil inzicht in met wie je het leven waarom deelt. Wil dat je over je dromen in de dag en het donker praat. Wil vernemen welke wegen je opgestuurd werd. Wil levendig voor me zien, de paden die JIJ koos. Wil er in komen van welke routes je veel verwacht. Wil delen wat er echt in je omgaat onder zon en maan. Wil komaf maken met wat je niet leuk vindt aan bestaan. Wil uit je laten vloeien wat telt in jouw wezen. Wil voelen wat er je echt beroerd. Wil geen prijzen of lonen bespreken. Wil op jou zelf afgaan en jou laten komen. Wil de mensen kennen die je me voorstellen wil". Eigenlijk, spreekt voor zichzelf, wij zijn zo een gesloten boeken voor mekaar omdat onze schaduwzijden en drijfveren niet altijd in het licht mogen komen misschien, en altijd dat schrik hebben om mekaar te kwetsen. In vele gevallen maar beter zo, er zijn altijd uitzonderingen; niet alles moet omgespit en uitgelegd worden, 't leven oppervlakkiger beleven kan ook best leuk zijn waarschijnlijk, hangt van eenieders persoonlijke opdrachten af. Moet eenieder alleen en met mekaar proberen uitvissen hoe dat ligt.

78 Het leven gaat nooit dood. Filosofisch Verzet is mijn naam. Verzet betekent zowel weerstand als ontspanning en versnelling, doe ons Nederlandstaligen dat maar eens na. Ik zal jullie dat proberen brengen. Ik ben zo oud als jullie, van vóór de Big Bang zelfs, zijn we vertrokken en we hebben ons gigantisch vertakt onder al die handtekeningen dat het licht via haar regenbogen zette. Hoe laat is het ? Vijftien miljard jaar na bijna nul. Nog altijd dat ene moment waarop alles in cyclussen van oer ontploffingen weer ontstond om weer aan evolutie te beginnen : straling, fotonen, cel, celdeling, organen, organismen, soorten, wij. Ieder nieuw wezen doorloopt heel dit toneelstuk telkens weer voor het ter wereld komt. Omdat we heel deze natuurkundige, chemische, biologische, maar vooral spirituele (straling) erfenis zélf zijn, hebben we geen andere keuze dan het in het nu opgeloste verleden in het dagdagelijkse heden voor te zetten (toekomst). Verleden, heden en toekomst is ook een gedachtenconstructie, daar ze eigenlijk in het eeuwige punt nu zitten, ze helpen ons alleen maar bij het denken. Oorspronkelijk deelden cellen zich niet en moest hun opbouw altijd van bijna zero beginnen, later, volgens mij via de intuïtie van de afgestorven stralingsmateriaal, later ook volgens het vrouwelijke XX principe, tot één X een Y werd. Op alle mogelijke manieren die de literatuur, de fotografie, de filmkunst, het internet, en het leven tussen mensen ons aanreikt probeerde ik deze dingen en alle andere deelfacetten van het zijn over te brengen. U kan dit allemaal terugvinden op https://deblogfilosoof.blogspot.be Vandaag gaan we weer via dit schrijven een stap verder. Nee, het leven gaat nooit dood, het IS. Het veranderd van vorm en inhoud en energie en mogelijkheden en bewustzijnsniveau. Maar waarom dan, zal U zich afvragen? Om het negatieve zo veel mogelijk uit onze individuele relaties en het collectieve bestaan te krijgen. Oorlog, armoede (geestelijke en andere). Hoe dit allemaal op natuurkundig en sociaal-politiek vlak in mekaar zit, daar is al genoeg over geschreven en ik schreef er al heel veel over, zowel de theoretische als de praktische aspecten liet ik in mijn werk de revue passeren, letterlijk als figuurlijk (tentoonstellingen, vergaderingen, voordrachten). Nu beginnen we bij de vraag die eenieder van zich eens moet stellen : zit er een leidraad in je leven, een soort voorbestemming ? Ligt omwille van de persoonlijke domino's en de omstandigheden uit de geschiedenis alles of veel reeds vast én in welke mate hebben we een keuze in dit theater van het leven. Met andere woorden, reageren we gewoon op de factoren in de buitenwereld zoals spelers die hun eigen lot bepalen of zich noodgedwongen door mensen en omstandigheden moeten laten manipuleren of is alles een toneelstuk waarbij alles op voorhand geschreven is ? Even praktisch duidelijker maken ?

79 Brief aan de toen 59 jarige vader van toen –van voor 1983-

Geschreven door de zoon die er nu zestig is, door de ogen van toen. De vader is intussen overleden, maar dit schrijven en het kloppen van mijn hart en zo meer getuigt nog altijd van het feit dat hij van het NU deel blijft uitmaken.

"Het is niet makkelijk om een beschouwing te wijden aan iemand waarvoor ik een heel apart soortbewondering en respect koester : U, onze vader. Ik heb je altijd gekend als enorm hardwerkend en als iemand met een zeldzaam rechtvaardigheidsgevoel. Je bent bovendien iemand die zeer nauw met de natuur verbonden leeft gebleven. Een praktisch denker ook, een gevoelsmens ook, maar dat laat je niet gauw toe. Ik ben je dankbaar pa René dat ik zo een gelukkige jeugd had. Al had ik misschien op veertien best te voet de wereld in getrokken, heb ik geen spijt dat ik in de schoolvakanties thuis hard gewerkt heb. Hoeveel beroepen heeft het me niet aangeleerd, de boerderij van je vader heb ik nog helpen afbouwen toen de mens ziek werd en de schapen en koeien van je schoonvader, daar had je weinig tijd voor om dat allemaal alleen te doen met die binnen-en buitenlandse handel van jou en je broer er nog bij". *Ik heb de hele evolutie meegemaakt, opgegroeid in een omgeving met veel ruimte rond de kapel van Spikdoorn, later de watertorens met zicht op Bekkevoort in het Oosten , het Bekken waar het nieuwe leven zich klaarmaakt om zoals de zon 's morgens altijd weer te verschijnen. AttenRODE –Wever in het Zuiden,ons er aan herinnerend dat het leven de rode materiewetten volgt; maar niet volgens het wereldbeeld van de heer DeWever, wiens broer de historicus verkeerdelijke info over mijn grootvader Frans senior geeft. Maar later meer daar over. Binkom in het Westen, dat overal in de rest van de wereld zijn niet altijd even Blije Inkom maakte (zie mijn boekdelen Filosofisch Verzet) en Sint Joris Winge (SJW) niet alleen de initialen van mijn zonen maar ook het dorp waar ik destijds in een chalet aan het Meerdaalwoud woonde. Naast sociale onrechtvaardigheid ook de Weerde, waarde van natuur en mensen zelf ontdekken en verdiepen. In het (Noorden, Meensel, Mensela, ons dorp als gemeenschappelijke woning in het Midden. (Mensela betekende tien eeuwen terug bij de stichting al 'gemeenschappelijke woning'. Ik zou daar met de titel "Kiezen voor Mensela", de aarde als gemeenschappelijke woning, zeven jaar na deze brief nog een theaterstuk over geschreven).* Symboliek in het leven ontdekken is een heel boeiend iets.

Al wilde je naar Congo emigreren, vanwege de Bourgeois hun crisis en eerst werk zocht in de staalfabrieken van de Walen (het boerderijtje van je ouders was te klein voor drie zonen en twee dochters) je bleef in Meensel, ook na het behalen van je diploma koloniale landbouw. Had ma meegewild, dan zou ik in Congo aan een betere wereld aan het werk geweest zijn. Maar toch maar beter hier achteraf gezien. *Ach het leven, zoals ik zonet beschreef, uit het Bekken komt het Voort, het wordt bepaald door de Verbindende Rode wetten van de natuurkunde en chemie , bij je biologische BINnenkomen verwelkomt de groene natuur je met koeien*

of andere melk opdat je sterk zou worden en de obstakels in het leven zou 'overWinnen' . Misschien een duidelijker symboliek dan de vorige ! Dingen uit je innerlijke communicatie zijn voor anderen soms moeilijk te vatten. Zet je op tijd eens af en luister naar jezelf, zoals wanneer je de motor afzet aan een gesloten overweg van een trein.

"Boomgaarden, velden, frigo's, magazijnen, tractors, camions, sorteermachines…dat alles heeft mede mijn karakter gevormd, leerde me initiatief te nemen, vol te houden, respect voor medearbeiders te hebben, niet vies te zijn van de handen vuil te maken. Ik denk nu aan al die keren dat ik samen met U naar Duitsland en terug reed van in de jaren zestig, twintigste eeuw. Alhoewel je er op die momenten zelf niet van bewust was, keek ik dikwijls naar jou terwijl je reed. De expressie die je altijd op je gezicht had, is onvergetelijk voor mij. Het was het gezicht van iemand die 100 percent geloofd in wat hij deed en die daar 100 percent mee tevreden was. Wat kan je nog meer wensen in 't leven ? Deze gemotiveerdheid ging bij jou gepaard met een doorzetting en uithoudingsvermogen dat ik tot op heden nog niet tegengekomen ben. Het is daarom des te meer te bewonderen dat je ondanks je harde leven op je 59 jarige leeftijd overwegend nog dezelfde energieke uitstraling hebt.

Toch ben ik van mening dat je een aantal aspecten in je herbergt die je benadelen. Ten eerste treedt je door te hoge werkdruk soms te hard op tegenover je omgeving. Jij die in feite een zachtaardig iemand bent. Die buien choqueren me eigenlijk nog zelden, daar ik en de rest van de onderneming het gewoon zijn gaan vinden. Koelt wel af denken we dan begrijpelijk. Daar staat dan soms tegenover dat je soms té toegevend bent en te zeer bereid bent om compromissen te sluiten als mensen soms door eigen toedoen in de problemen geraakt zijn. Dit komt omdat, denk ik, je op je rustige momenten in eenieder alleen een bron van onbegrensde goedheid ziet. Ik moet daar ook mee opletten, wij zijn eigenlijk niet sluw genoeg voor deze wereld. Maar langs de andere kant, heb je over mensen een scherp inzicht, maar ook onnodige vooroordelen…laat ons gewoon zeggen dat je geweldig op je hoede bent. Het is daar, denk ik, dat je rechtvaardigheidsgevoel botst met de alledaagse realiteit.

Een zaak die ik mij, als ik subjectief, gevoelsmatig voel, verwijt; is dat ik niet in jullie firma blijven doorwerken ben. Dit houdt mij bezig omdat ik niet weet of het je pijn doet of dat je er gelukkig mee bent. Objectief, rekenkundig denk ik dan weer dat het op termijn, omdat er al een paar andere kinderen in de zaak werken, economisch niet haalbaar is; we leven nu eenmaal in een speculatieve geldwereld, gebaseerd op handel en niet op gewoon produceren en verdelen zonder te veel druk leven gewoon. Eén ding weet ik echter zeker : het gedeelte landbouwbedrijf dat je op een dag zal achterlaten, gaat weliswaar kleinschaliger verder gezet worden. Ik heb ander werk gezocht, niet omdat ik niet graag aan fruitteelt en alles wat er bij hoorde deed, maar ook om de andere kanten van het leven te leren kennen en de dingen te doen die MIJ in het leven te doen stonden. Bovendien, de marktsituatie voor de tussenhandel in de fruitteelt gaat achteruit, de kleine winkeliers, net als de kleine boeren verdwijnen meer en meer en de grote warenhuizen gaan hun fruit zelf opkopen in de veilingen, de grote kapitaalgroepen gaan met de grote winsten lopen en de grote boeren worden er een soort moderne slaaf van, net als van de banken.

En waar sta ik nu ? Gelukkig getrouwd, al twee kinderen waar ik ook al dingen van hun grootouders in ontwaar, én toch verschillend, alsof zoals in maatschappijevolutie de thesis de antithese oproept." *(Het slavernijsysteem ging over in het feodale systeem en dan kwam de bourgeoisie dank zij de strijd van het proletariaat aan de macht…en zullen 'de laatsten ooit de eersten zijn').*

"Materieel heb ik weinig tekort, maar ik heb het gevoel dat jij denkt dat het belangrijkste dat je mij hebt willen meegeven, de godsdienst, dat ik dat niet in me heb. Het feit dat ik weinig naar de mis ga, wil niet zeggen dat ik over die kant van de zinnen van het leven niet denk en voel". *Ik stel me enkel maar neutraal op tussen 'godsdienst' en wetenschapen zou dat woord godsdienst maar gewoon vervangen door het woord 'spiritualiteit'. Zelf de tegenstelling atheïsme -theïsme vindt ik voorbijgestreefd omdat de moderne wetenschap eigenlijk deeltjes ontdekt heeft die bijna van uit het niets materie kunnen scheppen. Zie mijn 56 essays daarover in de blog 'de blogfilosofen'.*

"Vader, de evolutieleer verklaart het leven als een groeiproces van minuscule ééncellige organismen tot meer ontwikkelde vormen van leven. Ik vind dat ik mij meer dan de meesten als Christenmens gedraag door overal de maatschappijvisie die ik verworven heb te verkondigen en te verdedigen. Daar ligt nu juist mijn geweten. Ik moet voor meer rechtvaardigheid in de wereld opkomen omdat een flink deel van de mensheid van welk geloof of overtuiging dan ook dit niet doet, of niet weet hoe ze het moeten doen of in het moderne mediacircus of in negatieve emoties en gewoonten gevangen zit. Zich achter een abstract beeld van een god of nihilistische vormen van filosofie verschuilen, heeft geen zin. Ik hoop dat ik je door dit schrijven meer plezier doe dan met een klassiek cadeau voor je verjaardag. Door tijdsgebrek hou ik nu op en wens je in naam van je kinderen een gelukkige verjaardag".

Toen wist ik nog niet dat ik een heel oeuvre ging bijeen schrijven, in alle mogelijke literaire vormen, lezingen en tentoonstellingen zou geven, opkomen bij verkiezingen en zo meer.

<u>80 Blijven Bedenkingen Bouwen verhoogt weerbaarheid</u>

Een dikke vijftig en veertig jaren geleden, begon ik aan een ontdekkingstocht. De wereld was al wel verkend en hij bleek tegelijk simpel en complex in mekaar te zitten. Voor een dikke ronde sik (kauwgom), had je een groot stuk metaal met een gaatje in het midden nodig, 'geld', noemde men het. Voor een pak slaag moest je zo'n geldstuk nemen en betrapt worden nadat je het zonder vragen genomen had. Was je een zoon van zelfstandigen, dan moest je in je vrije tijd heel hard werken, terwijl andere kinderen konden shotten en ravotten.

Ging er iemand dood, werd hij nog in zijn eigen huis opgebaard, want begrafenisondernemers, waren nog geen multinationals. Nu mag je, zoals in Leuven nog geen schop aarde meer zelf op de kist werpen en vindt haast niemand het nodig om nog een bloempje

op de neergelaten kist te werpen, zo haast men zich naar de koffietafel...waar vreemd genoeg, haast niemand meer over de overledene spreekt. Zalig erfgenamen die geen ruzie om het achter gelaten maken, want die snappen er helemaal niks van. Maar ja, wat er nu eenmaal ter evolutie van de menselijke karakters gebeuren moet, gebeurt nu eenmaal.
Alle vragen die door mij aan onderwijzers en pastoors werden gesteld, kregen altijd wel een antwoord, ...niet altijd heel bevredigend en vaak nieuwe vragen oproepend. Waar men die antwoorden dan wel vandaan had gehaald, was mij ook niet altijd duidelijk. Veel touw kon ik niet knopen aan die visie van alle doden die op de dag van het laatste oordeel uit hun graven gingen komen. Ik ben dus noodzakelijkerwijze meer in mezelf gaan geloven en hopen. Wat was, zo vroeg ik me af, de zin van het bestaan, buiten al dat 'gewerk' om centen en de 'dood' die ik bijvoorbeeld in essays en theaterstukken, met hulp van de wetenschap 'dood' verklaarde, om ?
Gedreven betrad ik de paden der wetenschap en kon dus geleidelijk, hopelijk de eerste helft van mijn leven, op meer en meer vragen een antwoord geven. Voor diegenen die mijn theoretische uitleg te moeilijk vonden, schreef ik al eens een gedicht, een theatermonoloog, enkele romans, brieven of korte verhaaltjes. Was er veel oorlog en sociale onrust, spitste ik me meer op de geschiedenis en actualiteit toe dan op psychologische studies en items, dingen die me dan weer meer aantrokken toen ik merkte dat mensen meer met emotionele dan met sociale problemen bezig waren. Ook op dat vlak was er een voortdurende wisselwerking tussen theorie en praktijk waar uit te leren viel. Zoveel, dat je er best niet alles van onthoudt, want het leven zet niet altijd aangename scenario's in de steigers en niet iedereen kan niet alle 'waaroms' en waarvoors' in zijn eigen leven aan.
Een mens moet altijd verder immers, en gelukkig is de mens die weet dat wanneer de liefde voor de medemens geduldig is, dat die dan op termijn zijn of haar vruchten draagt. Ook een beetje filosofisch met de mensen omgaan en hun diepere zelf leren kennen en er al relativerend kunnen mee omgaan, helpt al wel eens. De andere praktijk, de opvoeding van kinderen, was er destijds dan ook nog dagelijks, jaar in , jaar uit weer, om me eraan te herinneren dat je daar zeker nog het meeste uit de praktijk leren kan.
Natuurlijk zijn er dingen waar een mens niet altijd aan uit kan. Als het om persoonlijke, menselijke contacten gaat, zie je onder invloed van steeds wijzigende omstandigheden , steeds weer dat mensen hoe dan ook het negatievere tussen hen achter zich willen laten, breken met het donker, op naar het licht-ere. Het zwaardere van anderen en jezelf lichter maken, de ontstane vreugde delen.
Je kan dit niet altijd met je verstand alleen. Het hart en de geest in zijn totaliteit werken ook langs andere wegen. Als je honderd bomen hebt, kan je die in rijen van tien planten, of je laat de bomen op een braakliggend, ontboste grond, zelf het werk doen om te beslissen waar ze naar het licht zullen zoeken...nooit zullen ze in rijen van tien staan...zo een manier van denken is goed voor mensen in een koekjesfabriek misschien, maar zuiver persoonlijk, kom je er niet ver mee om mensen in hokjes in te delen en op voorhand te oordelen en veroordelen.
'Voedsel voor de Geest', het leitmotief van filosofisch verzet, is in onze maatschappij voor te veel mensen iets bijkomstig aan het worden. We riskeren alleen consumenten te worden, wezens zonder eigen mening en gedachtengoed...zelfs de meest weerbaren onder ons. Net zoals je met van die straffe lantaarns in het donker kunt schijnen, kunnen we best af en toe ons licht eens laten schijnen op al wat er in onze grote en kleine wereld op ons afkomt. Weerbaarder worden verhoogd de immuniteit tegen een aantal kwakzalverijen en is biologisch ook wel heel gezond als je tenminste de kunst onder de knie of maag krijgt, van je niet teveel aan dingen en mensen te ergeren. Doe je dat toch, dan heeft dat vaak wel een reden, waarvan je als je ze door hebt, ook zelf beter van kan worden.

81 Dagboekreeks eind 2017-2018

-In alle stijlen van de literatuur en ook via de visuele kunsten biedt ik als 'blogfilosoof' via een 24 tal voor een stuk vertaalde blogs objectieve en subjectieve antwoorden voor diegenen die naar alle mogelijke zinnen van het leven op zoek zijn. Naast de tentoonstellingen in open lucht (spandoeken) en binnen (canvassen) samen met kunstfotografe Thea Swinkels (teksten mezelf), geef ik ook lezingen rond waarom we niet van het fenomeen 'oorlog' af raken. Voor de lezing in de Bottelarij ben ik van plan dit onderwerp beperkter in tijd te brengen en het aan te vullen met de filosofie achter ons 'filosofisch verzet' project Fotofilosofie en een aantal gedichten en vertelsels rond elk domein van ons individuele en collectieve bestaan. Zo zal U hopelijk merken dat 'Verzet', niet alleen 'weerstand', maar ook 'ontspanning' en 'versnelling' (van bewustwording) betekenen kan. Hopelijk tot genoegen.

-Keek van de morgen van uit mijn bed naar de zoveelste, telkens andere zonsopgang en zag hoe het Oosten ook in 't Zuiden zijn lichtnuances bracht. Bedacht dat er toch een verschil is tussen landschappen in 't echt en op TV scherm. Prima aanzet voor een opstart van mijn ochtendlijk denken dat dra oversprong naar al die mensen die vandaag opstaan en niet gaan doen wat ze willen doen. Omdat winkels in kleine dorpen niet 'leefbaar' meer gemaakt zijn, omdat we meer naar een wereld gaan die de werkgelegenheid automatiseert, soms niks mis mee ware het dat ons niet aangeleerd wordt onze tijd aan zinnige dingen te besteden. Zoals ? Meer filosofisch te denken en ook ons sociaal geweten te volgen en ons af vragen waarom op een planeet waar 99,9% van de mensen tegen oorlog is; we daar toch niet van af raken. Even een wereld referendum organiseren rond militaire reconversie, mogen en doen we niet. En wat onze sociale bescherming betreft, indien we ons laten doen, zullen we mekaar meer en meer moeten ondersteunen aan de basis van de sociale piramide. Het oude speculatiesysteem heeft immers geen geweten. Zie mijn zeven eisen rond een andere aanpak van aan politiek doen. donderdag23/11/17

-Eén van reeds zovele van m'n woorden in het Gelaatboek voor de vrienden geplakt : -communisme : de vraag is of een pak mensen er klaar voor is, want eigenlijk betekent het afschaffing van loonarbeid en handel, gewoon productie en distributie------ zonder vrijheid om buiten de grote in gemeenschap gebrachte sectoren te ondernemen en zonder wil om zijn deel van het werk te doen zal het niet lukken...de telematica kan hier een erg ruime objectief bestuurlijke rol in spelen//////bijkomend probleem : de 1 percent zal alles doen, desnoods burgeroorlog organiseren en invallen van uit het buitenland, economische sabotage om de boel te saboteren ---mijn plan voor een wereldreferendum, afdokken wie stinkend rijk is, wereldwijd dezelfde arbeidsvoorwaarden en sociale zekerheid, zinvol werk, ecologische productie en afschaffing van alle speculatie, lijkt me een veilige tussenoplossing; dan hebben we eindelijk meer tijd om bezig te zijn met relaties, spirituele dingen, filosofie, kunsten, literatuur, reizen, basisinkomen ... .

82 de zeven G's : Geloven, Geluk, Genieten, Geweten, Graaien, Geweld, Genoeg

Wat een wereld. Al die G's helpen om ons voor een groot deel om ons hopeloos verdeeld te maken.

Geloven, in de wetenschappen geloven, gekoppeld aan het feit dat daarin in feite ook een prachtige wereld en eventueel oneindigheid in te ontdekken is, zou al genoeg moeten zijn. Echt spiritueel goed bezig, ben je indien je een goed mens probeert te zijn en niet indien je haatpredikers tegen muziek toch zo ok vindt. Om een goed mens te zijn moet je de kracht van de vreugde in jezelf vinden en die met anderen delen. Dat kan alle kanten uit. Je kan in je gezin op je werk, met je vrienden echt menselijke waarden waar maken, je kan je ageren tegen allerlei soorten wereldproblemen, oorlog bijvoorbeeld.

Dan ben je klaar voor Geluk en kan je Genieten want je zal ontdekken dat dingen voor een ander doen je zeer bevredigen kan. Het probleem met genieten is dat het tegenwoordig zo een door het grote geld opgefokt gedoe is dat genieten meer iets zuiver stoffelijk wordt…waarom moet er zoveel geproduceerd worden eigenlijk, terwijl we het met veel minder kunnen doen indien we de samenleving anders zouden beheren. Het moet geen dogma blijven dat er steeds meer jobs geschapen worden, want dat anders de economie in mekaar stort. Binnen dit systeem wel natuurlijk. Genieten is ook iets dat binnen een zekere moraal moet gebeuren; de omgang tussen mensen is geen mechanisch iets, maar een fenomeen van de ziel, en indien we de band met spiritualiteit niet inbouwen krijg je zo van die toestanden zoals op TV : programma's over 'spuiten, slikken, doe maar op seks…' en geweldfilms en onzinprogramma's à volonté. Dan komt het Geweten om de hoek kijken…we moeten meer gaan bestuderen waarom er nog her en der oorlogen zijn en armoede en ook daar onze verantwoordelijkheid opnemen, het Graaien indijken…en heel het systeem dat uiteindelijk Geweld in gedurende heel de Geschiedenis voortbrengt…daar Genoeg tegen zeggen. Het kan anders !

dessertje : En dan is er weer de Hagelandse Wijnen Feestdag. Wij hebben hier een prachtig landschap voor Noordelijker wijnen, niet alleen willen wij eigenlijk zoals het onderbemande comité "het Hageland wil niet meer voor oorlog betalen" geen twee procent van de nationale productie aan de steenrijke aandeelhouders van de wapenfabrieken of de NATO burocratie en de politiek overdragen of aan diegenen die de commissies onderweg opstrijken; wij hebben alle soorten behalve exotisch fruit in deze met allerlei weer en spelingen van licht en wolken gezegende streek. Als je er om achten toekomt "s avonds, zie je een pak mensen al en een zevental standen van wijnboeren waar je voor een euro een proevertje in een speciaal voor de gelegenheid ontworpen Hagelands wijnglas kan nuttigen, voor twee euro heb je een heel glas, maar dat is niet te doen op den duur, vooral niet als je met vier wielen komt. Naarmate de tijd er zonder te bestaan verstrijkt, hoor je de babel babbel in crescendo gaan van aanvankelijk een zacht gezoem tot iets wat lijkte op de drukte in een bijenkorf. Aanvankelijk ben je nieuw toegekomen buitenstaander, langzamerhand wordt je via enkele vertrouwde gezichten en het openen van de hekjes naar onbekenden toe deel van het collectieve gebeuren dat een eigenlijk een feest van dankbaarheid is naar wat dit deel van de aarde dees deel van de wereldbevolking schenkt. Dat eenieder er zijn brood en zijn deugd maar aan heeft. *Zaterdag 25 november*

-Dromen kunnen toch zo een zegening zijn, gezonden of verzonnen beelden van alles wat een deel van je leven niet in 't echt kan zijn soms; om miljoenen redenen die je niet moet achterna zitten; want totaal begrijpen is iets voor wiskundigen en boekhouders van de ziel en ik persoonlijk heb er niet veel aan. Ze laten het deel fantasie dat niet in dag zelf geboren werd even vluchtig of in droomreeksen aan het woord of proberen in beelden die gevoelens oproepen stukken van je eigen leven of én dat van anderen te scheppen. Maken ze eigenlijk ook geen deel uit van het telepathische geheel van gelinkte relaties die zich tussen de mensen voortdurend blijft vertakken zoals bloedvaten zowel als boomkruinen dit doen, zichtbaar vooral in hun winterse naaktheid. *Zonnige zon Dag ! op nummer 26 van maand elf*

Lezing

Blogfilosoof Octaaf Coeckelberghs

Octaaf Coeckelberghs exposeert deze maand in onze Galerij. Hij doet hier het thema van zijn lezing uit de doeken. "In alle stijlen van de literatuur en ook via de visuele kunsten bied ik als 'blogfilosoof' via een 24-tal voor een stuk vertaalde blogs objectieve en subjectieve antwoorden voor diegenen die naar alle mogelijke zinnen van het leven op zoek zijn ..." De rest van de tekst lees je in onze Culturele kalender.

Wanneer: donderdag 17 mei om 19 uur
Prijs: 5 euro. Na de lezing bieden we jou een hapje aan.
Schrijf je tijdig in op info@debottelarij.be of 012/21.42.84

Schrijf je hier in voor deze lezing

Afspraak met kunst

Woord zoekt beeld

In samenwerking met Vormingplus Limburg

Verrassende ontmoetingen met kunst en met elkaar

Fotografe Thea Swinkels en blogfilosoof Octaaf Coeckelbergs gaan in de tentoonstelling 'Woord zoekt beeld' op zoek naar zin en onzin in alle domeinen van het leven.

Laat je uitdagen door de foto's en de ideeën. Vanuit de vraag: "Wat doet dat met mij?" gaan we in gesprek met deze kunstenaars. Er wordt nagepraat bij een hapje en een drankje.

Over hun project FOTOFILOSOFIE (zie hun expo's en op facebook)

Wanneer: donderdag 24 mei van 19u30 tot 21u30

Tijdig inschrijven is vereist. Inschrijven kan alleen op de website van Vormingplus Limburg.

83. 108 JAAR ! 't Schijnt dat ik de oudste mens ter wereld werd vorige week, 1 mei 2064. Wat een viering. Nee, niet zoals vroeger met tientallen camera ploegen van over de hele wereld die het bergpad naar mijn Zweedse dorpschalet in vroeger tijden zouden hebben geblokkeerd, nee, de wereld is nu veel efficiënter georganiseerd. Elke gemeente in de wereld maakt deel uit van één wereldwijd verbonden medianet. Alle mensen die daar in een gemeente willen aan meewerken sturen bepaalde niet tot de regio beperkte onderwerpen door naar een centraal mediapunt in Zweden dat voor de verdere verspreiding zorgt. Tegenover de twintigste eeuw en de eerste decennia van de volgende eeuw, is het verschil met hoe mensen de samenleving van nu besturen enorm. Eenieder die dat wil is aan één of meerdere projecten van het samenlevingsbestuur verbonden. Ieder project heeft zijn deelsectoren. Voor een job kan je terecht bij : Huisvestiging, Energie, Telecom, Voedsel, Onderwijs, Leefmilieu, Cultuur, Gezondheidszorg, Grondstoffen, Goederenproductie, Goederendistributie, Geld, Ontspanning, Veiligheid, Transport en Media. (H.E.T.V.O.L.K-gggggOVTM). 'Het Volks G*OVernemen*Tm' maakte er men in Vlaanderen van. Het 'overnemen' van de klassieke macht. Zal hieronder later eens vertellen hoe dat ik dat aankomen zag, die omwenteling.

Elk project heeft trouwens zijn eigen opvolging binnen het project Media. Het project 'Samenlevingsbeheer' coördineert de 17 projecten al sinds de internationale omwentelingen rond 2024 die een einde maakten aan alle heersende vormen van onderdrukking en barbarij en andere absurditeiten; koersveranderingen die de mensheid de kans gaven meer menswaardige levens te leiden. Bijna was de aarde ten prooi gevallen aan de hebzucht van een kleine groep miljardairs en hun politieke en militaire bondgenoten die de wereld weer aan hun oorlogszucht wilden overleveren.

Ons huidig besturingssysteem maakt het voor ieder mogelijk de job van je keuze uit te oefenen. Wij hoeven niet steeds meer economische groei te hebben opdat het economische systeem zou overleven, wij produceren geen miljoenen vervuilende auto's meer bijvoorbeeld, de meeste straten zijn net als de intercontinentale snelwegen via een magnetisch aangedreven systeem van

openbaar vervoer verbonden. Een onkreukbaar computerprogramma berekent per project hoeveel banen aangevraagd zijn en alleen op basis daarvan wordt de prijs van de abonnementen op veertien van de zeventien projecten berekend. Grondstoffen zoals water, gas,...en voedselgrondstoffen zijn gemeenschappelijk bezit kunnen worden bijvoorbeeld onder meer omdat de boeren een goed door het systeem gegarandeerd inkomen krijgen. Zo zijn er wereldwijd weer vele mijloenen boeren bijgekomen in een wereld waarvan de landbouw en veeteelt bijna aan schaalvergroting ten onder aan 't gaan was. Privé grondstoffen eigenaars zijn nu al of niet medewerkers in één van de vele sectoren van het project Grondstoffen. Het belangrijkste evaluatiecriterium is in de eerste plaats niet hoeveel je presteert, maar hoe goed je je in je job voelt.

Qua goederenproductie en distributie van goederen bestaat er geen abonnementensysteem en de ondernemers en grootwarenhuizen zijn aan een strikt rechtvaardig wereldwijd taxatiesysteem gebonden. Gewone zelfstandige kleine winkeliers zijn ook in aantal toegenomen en krijgen vanwege hun sociale functie ook een loon. Producenten zijn verplicht van per product één kapitaalgroep te vormen en hebben dus geen concurrentie meer. Fabriekssluitingen zijn dan ook een anachronisme geworden, niet meer van de tijd.

Internationaal verbonden computersystemen berekenen de vraag en de prijs houdt rekening met het loon van de loontrekkenden. De echte loonarbeid in zijn oorspronkelijke betekenis zelf hebben we dus in de sectoren productie en distributie van goederen niet kunnen afschaffen. Het proces om de grote multinationals en de in gemeenschapsbezit gebrachte bankwereld tot reorganisatie per aard van product te dwingen, leidde immers tot teveel risico op uitgelokte sociale gewelddadigheden van uit de conservatiefste hoeken van het oude systeem. De afschaffing van het oude speculatiesysteem via de beurzen en financiële beleggingen hebben ze wel moeten slikken ! De begrippen 'loonarbeid' en 'handel' hebben dus wel een hele andere betekenis gekregen. De loonarbeid en het geld dus aanschaffen, daar zijn we nog niet aan toe. In het onderwijs leggen we al wel de nadruk op het feit dat het afschaffen van de loonarbeid alleen kan indien de overgrote meerderheid van de bevolking al van kindsbeen beseft dat overmatig consumeren zelfs een ecologisch ingesteld productiesysteem kan vernietigen en dat producten zonder de basis van het fenomeen 'geld' eerlijk verdelen, niet zo makkelijk is, je zou dit wel digitaal kunnen regelen via een computersysteem dat digitaal bijhoudt wat een individu of een wooneenheid zich al heeft aangeschaft, maar zoiets is meer menselijk en waardevol indien het uit het gevoel en de houding zelf van de inwoners voortkomt. Om kort te gaan, geld gebruiken we hier alleen nog voor onze aankoop van goederen, voor al de rest hebben we een abonnement, zelfs voor de door de overheid betaalde sociale huren voor diegenen die geen huiseigenaar zijn. De overheid maakt zelf het geld aan, het bestaat alleen nog in digitale vorm en daarom heeft de overheid ook geen tekorten meer.

Militaire productie bestaat gewoon niet meer, alleen de politie heeft wapens. Zo is de omwenteling in de jaren voor 2024 eigenlijk begonnen, de mensen hadden wereldwijd de buik vol van diegenen die hen in naam van de grote bourgeoisie van de wereld regeerden. Steeds meer groepen klaagden de miljarden verslindende oorlogsindustrie en de parasitaire praktijken van de miljoenen verdienende groepen en individuen aan. Temeer omdat ze bijna overal het hele staatsapparaat en niet alleen de wereld van de multinationals in hun macht hadden en de wereld met zijn enorme productiemogelijkheden al decennia in oorlog en armoedetoestanden hielden. Meer en meer collectief geld ging naar de zakken van de bankwereld die alle taken van de overheid wou overnemen, pensioen, ziekteregelingen en zo meer. De privatisering van instellingen voor oude van dagen werd onder privébewind een financiële ramp voor de gepensioneerden. Meer en meer deed men voor taken in de gezondheid -en verzorgingssector, zelfs voor de veiligheidsdiensten en zovele andere diensten meer een beroep op onderbetaalde 'vrijwilligers'. Het uitgespaarde geld vonden de regeerders en industriëlen handig om aan militaire wapens en andere onzin te besteden. Recht op werk was toen een lachertje. Iedereen werd op de één of andere manier tegen mekaar opgezet om toch maar de verdeling tussen mensen in stand te houden. Na de bankencrisis in 2008 raakte de imperialistische belangen van de meest tot de tanden bewapende regimes steeds meer met mekaar in de clinch via oorlogen in andere landen. Bezuinigingen en allerlei absurde oplossingen van schijnproblemen konden de ware aard van de toestand van de oude vormen van democratisch bestuur niet meer redden. Armoede, oorlog en de drang naar meer welvaart joegen miljoenen mensen richting US en Europa vooral. Deze situatie was de conservatieve burgerij niet onwelgevallig, daar ze voor een verrechtsing van de verkiezingsresultaten zorgde. Ook oorlogsstoker nummer één, de United States onderhandelde van oudsher liever met rechtse regimes, niet met naar het socialisme neigende zeg maar. En links ? Links beperkte zich tot defensieve voorstellen binnen het systeem van het grote uiterst kapitalistische denken. Veronachtzaamde de subjectieve redenen die de moderne mens van het zich rebbeleren afhielden en bood niet echt een filosofisch antwoord aan diegenen die niet voor links kozen om bijvoorbeeld het feit dat dit tegen hun godsdienstige wereldbeschouwing inging of omdat ze dachten dat geen enkel ander systeem dan het systeem van de speculatie met het grote geld en het kapitalisme hen op het welvaartsniveau van na de tweede wereldoorlog kon brengen.

Allerlei groepen waren wel met tal van deeloplossingen bezig, maar niemand bood een globaal alternatief aan. Van betogingen waren de machthebbers niet bang genoeg. Het was wachten op meer en meer mensen die, gewapend met een groot sociaal geweten zich echt wilden engageren om een organisatie te vormen die via de moderne middelen het gemiddeld sociaal bewustzijn van de massa's omhoogtrekken kon. Meer en meer mensen zagen in dat die gruwelen der oorlog stokers en die bezuinigingen op en afbraak van al wat sociaal al bereikt was een halt moest toe geroepen worden. Ze organiseerden zich in plaatselijke groepen die een wereldreferendum rond de voornaamste wereldproblemen eisten...

zoals ik dit reeds in mijn blogwerk eind 20ste begin 21ste eeuw aan hen voorstelde.

Ik kon sommigen van hen ook overtuigen van hun versnipperde krachten te bundelen in een organisatie die ik CONSCIENCE doopte. De Engelstalige afkorting voor 'Groepen voor een ander soort van verkiezingen , internationale projectverkiezingen, nodig voor meer gelijkheid en progressieve vooruitgang'.

De idee was van meer en meer mensen in hun vrije tijd actief betrokken te krijgen rond sociale en politieke problemen. En meer en mee mensen hadden vrije tijd, uitgespuwd door het superwinsten systeem als ze waren. Ze uit hun game cultuur weer aan het lezen en organiseren krijgen was niet makkelijk maar de politieke context van sociale achteruitgang en armoede stond aan de zijde van de doorzetters. Het politieke establishment kreeg meer en meer argwaan voor de vernieuwers en bond meer en meer in en de aanhang van diegenen die voor een omwenteling waren steeg niet alleen in de rangen van links van klassiek centrumlinks maar ook bij meer en meer niet politiek gebonden mensen die meer en meer begonnen geloven in het soort democratie van eerst de programma's te verkiezen en dan de dirigenten. Toen dit idee meer en meer populair werd probeerden de klassieke burgerlijke partijen hun soort van oude verkiezingen nog te redden door coalities van nationale eenheid te vormen en de bevolking te beloven dat voortaan alle partijen in de regering zouden worden opgenomen en rekening zouden houden met een aantal DOOR HENZELF te houden referenda. Maar het hek was van de dam. Waarom indien mensen met hun gsm de uitslag van een Eurosong festival bijvoorbeeld konden bepalen, zouden ze dat niet doen met eindelijk hun zeg te hebben over thema's als bijvoorbeeld 'militaire productie'. Het referendum van CONSCIENCE had een dusdanig succes dat het uiteindelijk leidde tot een internationale ontwapeningsconferentie van de militaire productie, inclusief plannen om goederen te maken die de armste delen van de wereldbevolking direct ten goede zouden komen. Uiterst linkse partijen namen de ideeën voor een andere vorm van samenlevingsbeheer over en wonnen er wereldwijd verkiezingen mee, waarna van na 2024 vooral, ze mede de fundamenten legden voor onze wereld anno 2064.

xxxxx-found about a hundred anti-military sides of organisations and send the above text by mail during the week up to Christmas

War : what to do about it ? but what to do about it? to allow the workers in the arms industry to strike comfortably for worldwide reconversion of the arms industry ... or wait until the world is ruled by a strong left ... and start a telematic world referendum ... or all three at once ... and how and by who ? well start by yourself --- I translated a text into ten languages --- (translated the first into English and the translation into other languages is quite good these days) I wrote it in Dutch originally, translated it in English, French, German, Spanish, Italian, Greek, Turkish, Russian, Chinese, Arab and Portugees. See :

84 Levens en symboliek

Er is een hele symbolische betekenis te ontdekken, schuil gaand, soms zich openlijk tonend, achter de mensen en gebeurtenissen, als ook via de dieren en het reilen en zijlen van het al in de micro -en macrowereld. Achter verzonnen en echte verhalen. Opduikend uit leugens en verzinsels, fictie en realiteit. Verzinsels zijn van een hele andere aard dan leugens. Aan U om de symboliek van het leven te ontdekken, onderscheiden te maken, verbanden te zien. Je bent vaak meer of minder vlug in de ban van een bepaalde illusie of ze je nu korter of verder van inzichten brengt. Voorbeelden :

Het herdenken van de oude oorlogen

Een dorp met reeds twee museums om de doden van de door hen naar buiten toe nooit openlijk als een imperialistische slachtpartij van het grootkapitaal voorgestelde zoveelste wereldoorlog te herdenken. Als je hen uitnodigt voor kunst, info, actie rond de voorbereidingen van de huidige oorlogen, zie je ze niet. Hoe verdienstelijk ze de 70 doden in 't kleine dorp ook hebben herdacht met een eigen film, jaarlijkse missen, tentoonstellingen, onderricht naar scholen toe, internationale bezoeken aan concentratiekampen, en veel meer...ze vertegenwoordigen de zwijgende meerderheid die zich maar wat laat wijsmaken via de klassieke opvattingen over de wereldoorlogen bijvoorbeeld. Het woord 'socialisme' wordt voornamelijk genoemd als het over de benaming van de nazi's van vroeger hun partij ging, daar stond dat woord toen ook in samen met het woord 'arbeiders', gewoon omdat de sociaal democraten en de communisten heel populair waren in het Duitsland van na de eerste wereldoorlog. Handige zit om als fascistische partij de burgerlijke democratische verkiezingen te winnen en door de stommiteit van het niet samenwerken van de twee andere genoemde partijen, de fascisten de kanselier te laten leveren. Er komt dus een nieuw museum op 150 meter van mijn deur. Ben altijd bereid nieuwsgierigen naar het fenomeen 'oorlogen van nu' te woord te staan, wel zodanig dat ze zich realiseren dat de partijen die zij gewoonlijk meestal aan de macht brengen al decennia lang de oorlogen steunen die voornamelijk door landen als de VS, Engeland, het Saoedisch koningshuis en anderen in gang worden gestoken. De welvaart maak intellectueel lui ! Indien België en andere landen de grootmachten niet in hun militaire avonturen en hun bewapeningsmanie hadden gevolgd, waren we nu voor een stuk een betere weg aan 't bewandelen dan diegene die leidt naar uitputting en verkeerde aanwending van menselijke middelen en grondstoffen. Met hulp van het Westers imperialisme werden bijna alle lekenregimes in Noord Afrika en in de Arabische wereld geliquideerd, om van Afrika en Zuid Amerika maar te zwijgen. We zitten met een gigantische 'collectieve erfzonde', veroorzaakt door militairen en de misdadige hebzucht van een deel van de elite met de grote poen die het om maximale winst te doen is, niet om sociaal geweten. Zij bepalen grotendeels wat U leest en ziet en hoort. Ze

zouden wat graag hun ideologie aan U opdringen, en dat hebben ze voor een groot stuk ook gekund. De meerderheid verzet zich niet meer via de stembus tegen gigantische lonen en rijkdom al protesteert men wel via een aantal klassieke en nieuwe wegen. De oorlogen van onze elite hebben vluchtelingen en terrorisme gebracht, net wat de leidende klasse nodig heeft om zodanig te blijven regeren dat men kan verdelen en heersen en nog het liefst van al de onderste lagen blijft aanvallen, wat in één op twee gevallen tot verrechtsing leidt. Indien we onze persoonlijke geschillen (ook vaak een soort erfenissen van vroeger)niet gewetensvol oplossen en ons verenigen…gaan we steeds nieuwe oorlogen moeten blijven herdenken en museums bijbouwen. Mijn initiatief is gratis, ik heb er geen 100.000 euro 'crowdfunding' en 200.000 euro steun van de overheid voor nodig. Alleen Uw goeie wil en bereidheid tot minder tijd verliezen aan het soort dwaze cultuur waarmee onze schermen overspoeld worden. Wij, onderaan, hebben na eeuwen van verzet nu wel een goed leven, algemeen gesproken en we hebben het na al die armoede en ontbering wel verdiend. Het is de hebzucht aan de top die alles om zeep helpt ! Di26/12/17

Feestdisjes

Mensen organiseren graag eetfeestjes. Je koopt een cadeau en gaat knabbelen en iets drinken. Niks mis mee, bevorderlijk voor communicatie en inzichten…als het maar geen doordrammen en tateren en kwetteren en aanklagen van prijzen wordt of het zonder inzicht over politiek willen praten. Soms krijg je de vraag "wanneer organiseer jij eens iets" of "daaraan zou die groep van jullie toch iets kunnen aan doen ? Gewoonlijk van iemand die je nooit zag op een van jullie eigen exposities of lezingen of vergaderingen. Zo is het leven inderdaad. Ik las ergens dat je om gelukkig te zijn iedereen en de wereld moet accepteren zoals hij of zij is. Als je dat allemaal wil doorgronden of je bent er grotendeels achter gekomen hoe de wereld en zijn mensen in mekaar zitten, dan moet je het zware stuk van dat alles nog leren meedragen, loslaten ook voor je het lichter kan maken, misschien verbeteren kan…medewerking krijg je niet altijd !

Oer Noorkaap Steen met mos

Op de modem voor mijn telefoonsysteem in 't huidige kwadraat daarvan, ligt hij, de steen met kleurrijke resten van zij, 'mos' op. Hij en zij, overal in 'het' aanwezig. Ik vond de combinatie tussen heel oud en huidig zo fascinerend. Vandaar zijn huidige locatie. Al zijn beiden verwant en even oud eigenlijk. Maar dat heb ik al voldoende al schrijvend en vertellend uitgelegd op zovele manieren. Zoals alles moet je hem echt komen zien, zelfs een foto bij deze woorden op een blog zeggen niet alles…er steekt een heel verhaal achter over mijn vijfde, onze tweede, reis naar Scandinavië, die keer dat we bijna helemaal boven geraakte.

Het altijd opnieuw willen beginnen

Op een blanco blad. Maar dat is het nooit. Het is altijd beschreven en uit het één volgt het ander. "Laat dit niet zozeer een politiek, dus economisch schrijven worden", zeg ik tegen mijn eigen onder de lamp die ons ma maar wat té zacht schijnen vond vroeger, ze was eerder voor klaar licht dan dat donkerder gezellige. 'Gezellig was trouwens een woord dat uit Holland komt, niks voor mensen die alle dagen hard moesten werken…waarmee ik niet wil zeggen dat Hollanders niet werken…of ik zou vervallen in de aard van discuteren die menig mens nog aankleeft…veralgemenen. Wat zou ze denken van de kerstboom van mijn partner, met het mooie blauwe kerstbollen ensemble vol meetkundige figuren, kristalstructuren achterna ? Jaren heb ik geabsorbeerd hoe schrijvers, denkers, journalisten en opportunisten van allerlei slag de wereld en wat er gebeurde zagen; maar qua concrete alternatieven doen ze er weinig mee. Ze zijn ook niet geneigd te luisteren naar mensen met een filosofisch spiritueel aanvoelen, de wereld is kil geworden op dat gebied; minder plaats voor poëtisch en prozaïsch aanvoelen, nee, dat vinden ze te idealistisch…tenzij het van een aan de bourgeois heerschappij doordrongen nihilisme getuigd. Voor diegenen die het woord 'nihilisme' niet begrijpen, in dit geval betekent het zoveel als 'niks heeft zin, alleen zoveel mogelijk geld hebben en materieel profiteren tot de dood er op volgt'. Ik ben niet echt een romanticus, verre van, al kan ik die tak van de literatuur ook wel aan, nee, voor romantiek is dit een té rauwe wereld geworden. Denken en voelen literair verwoorden, ligt niet zo goed in de markt, maar doe het toch maar. Het wordt niet echt als een beroep gezien, maar als het in je zit…doen, spiritueel is het een belangrijk middel tot groei, al doen mensen het soms voor hele beperkte kringen…het veranderd de kringen der spirituele golven, zoals de manier waarop je een steentje in het water gooit. Maar in het huidige klimaat vindt men met de graafmachine een paar ton in het water gooien koeler !

Het boekje van Multatuli

Ooit vond ik een klein boekje van hem in een verwoestte bibliotheek in een vakantie centrum van de Post in Barvaux dacht ik. Allemaal bedenkingen van een regel of tien, genummerd. Door het verhuizen, zoek geraakt. Ook een klein boekje nam ik mee, met uitleg over de getallen 888 en 666, maar dan door een auteur die alleen de Bijbel als inspiratiebron had. De 666 als duivels terwijl het getal eerder de verbondenheid met het aardse illustreert, veel zwaarder, maar minder zwevend dan de 9 die dan wel meer licht is dan de zes, maar teveel rekenen (of juist niet ?) en te weinig gevoel. De mens lijkt precies dat heerlijke spel van aantrekken en afstoten nodig te hebben…maar het spelletje eindigt veelal met 'niet kunnen uitstaan'. Nog maar even van genieten van dit leven voor ook mijn verhaal stopt zoals de trein in Oostende. Maar daar begint weer een andere dimensie waarschijnlijk, of wellicht is die al bezig voor sommigen die meer aanvoelen kunnen, een dimensie met nog bewuster dingen dan diegene(n) die je altijd al hebt willen overbrengen. Maar zelfs de reuk van doorgezaagde houtsoorten, de frisse lucht, het speelse van jonge honden en het bezadigde van een oudere hond is me al genoeg.

Voor de nieuwjaar zangers

Binnen enkele dagen staan ze weer voor de deur. In de streek rond Keerbergen, Tremelo..., liep al zo ons ma rond met een zakje rond haar nek om de mandarijntjes of appels en koekjes in te doen. Het prangde nogal op 't laatst naar 't schijnt. Hier, onder de Kempen zingt men voor centjes, al is het gebruik bijna verdwenen precies. Dit jaar zou ik eigenlijk de kinderboeken die ik hier nog liggen heb willen weggeven of lege ongebruikte schriftjes om de jeugd op een ander been te helpen zetten dan de geweldgames industrie de wereld in het verlengde van een verkeerde, verouderde wereldpolitiek te bieden heeft. "Çoit", zegt de Waal. Zing maar kinderen en vindt een nieuwer, zachter, simpeler wereld uit; waar werken om den brode niet het voornaamste is en 'geld' een administratief ding, niets speculatiefs. Waar je je niet in de schulden moet steken om te wonen en je te verplaatsen en zo meer.

Heimwee naar vulpen en inktpot

Het stiftje van de Hema doet zijn best. Ik zie de inkt zienderogen slinken. Het is van plastiek, zoals vele andere rest dat moeilijk kan zinken. Waar is de tijd van het houten stokje en de ijzeren pluim om er in te steken. De lekkere geur van Pelikaan inkt. De juf met de grote borsten die je schrift met groen inkt toen nog prees, de houten lessenaar met een inktpot in 't midden. Voor jezelf en je buur. Gewoonlijk een jongen, want meisjes waren nog uit 'den boze'. Ik schrijf dit rechts, bevolen door mijn linker breinhelft naar dat het schijnt. Logica en gevoel versmelten bij mij nochtans samen. Leunend met mijn linkerarm op de gesloten computer. Amaai, wat een weg legde ik nogal af. Ondertussen 10 boeken af, talrijke blogs, foto's, tekst voor filmmuziek, alle facetten van de literatuur beoefend, soms in meerdere talen, nog niet via E-reader of grote drukkerij. Het leven, wat een les in lessen krijgen en geven.

Lessen te geven

Over hoe ingewikkeld en mooi en toch simpel alles is. Over die mix van figuren die je telkens in andere omgevingen in hun punt van evolutie ontmoet. Zoals in de tijd in Sint Joris Weert aan mijn voor 648 euro onteigende chalet (prijs van de bosgrond) . Zie er me nog zitten, weergekeerd nadat iemand er twintig jaar gratis mocht wonen na bijna afbetaling van een klein prijsje voor de chalet. Als gasten had ik toen de dappere overlevenden van de uitdrijving van wat eens een toffe camping was, maar met wanbeheer en obstructie door de Staat vooral die het op de illegale bewoners er van gemunt had. Berooide mensen, welstellender mensen, konden het wel over 't algemeen best met mekaar vinden, sommigen geen geld om huur te betalen, anderen een tweede woonst; 't viel daar wel mee als je de negatievere uitwassen tussen hen wegdenkt; het waren niet dusdanig de sociale verschillen maar de emotionele negatievere kanten die al eens voor hommeles van de bijna homeless zorgden. En 'jij' , zo noem ik mijn eigen nu even moest daar eens aan de witte Michel en Michel de Waalse Normandiër en hun wederhelften of vrienden en vriendinnen gaan uitleggen dat het leven niet dood gaat, ook wetenschappelijk gezien niet en dat er meer in 't leven is dan je over zakelijke dingen druk te maken. Ze hadden dat idee al veel te lang in henzelf begraven, vreesde ik. Toch ligt er iets echt waardevols kunstzinnigs in het leven dat ze daar soms in afzondering leden. Clochard of parvenu, beiden sjiek om volgen. De echte verhalen zijn beter dan die van TV soms. Zo zag ik gisteren nog iemand afscheid nemen van zo van die steunen die muziekpartituren dragen omdat hij na een operatie niet goed meer kon zingen en symbolisch zijn vroegere hulpmiddelen in een onderdeel van een tv programma letterlijk de lucht in liet vliegen...waarom verdorie niet weggeven aan iemand in plaats van te vernietigen ? Minder kijkcijfers ? Toch bedankt voor de mooiere momenten hoor programmamakers.

Wandelend door de fruitboomgaarden

Er is veel werk aan geweest. Kan er van meespreken, heb alle handelingen zelf nog als beroep gedaan. Wat vroeger in de 'oude tijd' hoogstambomen met koeien er onder waren of akkers weid en zijd, zijn nu op vele plaatsen in 't Hageland plantages vol met laagstammen, in tientallen soorten, rijen lang, berg op berg af en vlak wisselen af met steeds weer andere panorama's op weg naar Uw boodschappentas. Zoals de druiven in bijvoorbeeld 'de Provence', wachtend op de smaak in uw mond. Heerlijk je te bevinden in een landschap en op tijd terug denken aan al die plekken in 't echt beleefd of via TV. Ontelbare indrukken, iedere dag weer opnieuw. Je vertelt ze door op allerlei manieren, die van vroeger en die van de beeldtechniek van nu. Toch, het innerlijke beleven in die grote en zoekende tocht die het leven is, geeft je veel intenser vleugels en zet je telkens weer veilig neer op momenten dat je weer alles aan het leven relativeert, in je zoeken naar het 'meer' en het 'er achter'.

Reptielenbrein erfenissen

Al enkele of wie weet al niet hoeveel meer keren, mensen tegengekomen die je hun problemen vertellen en vermits zelf ook al heel veel echt doorleed en van vele wateren thuis, vertel je dan ook dingen die ook over wat zij vertellen gaan. Op dat ze zich niet zo alleen met hun probleem zouden voelen, vertel je dan gelijkaardige dingen, je leeft je in, je leeft mee, je geeft een stuk van je ziel mee en waar je soms best een oordeel zou over uitspreken, veroordeel je zelfs niet om hen te sparen. Verkeerd in vele gevallen. Zoals ook het geval met teveel ondersteuning aanbieden of teveel geduld hebben. Als response uiteindelijk in vele gevallen, blijkt dat het hun toch maar te doen is om jouw info in hun praktische kader te gebruiken. Ze spelen gewoon van achter hun maskers al eens een spel, of ze nu jong of oud, man of vrouw zijn; 't is niet altijd echt gemeend. Ze gebruiken nog teveel het deel reptielenbrein waar wij allen nog mee rondlopen van in dat tijdsbestek van onze evolutie. Ze zoeken zich een prooi in feite, niet

voor hun spirituele groei, maar veelal voor hun stoffelijke gewin of voor een troost bij het verwerken van de dingen die ze zich eigenlijk door zo te leven op de hals hebben gehaald. Armen van geest.

Blijven doordenken

Geen evidentie. Misschien stopt het wel eens ! Ons bloed moet blijven pompen en 10 000 dingen meer. De ziel op zoek naar zijn eigenlijke spirit. Wat tof eigenlijk en dat allemaal in zo een gehaaste, door oorlog en armoede overschaduwde wereld om van die akelige relatieproblemen maar te zwijgen. Oef, wat geven landschappen en innerlijke rijkdom toch een rust midden die lompheid, onnozelheid en ijdelheid der dingen ! Voortdurend moet je je eigen en anderen blijven motiveren, animeren, soigneren… . Zien dat alles betaalt raakt is voor velen bovendien iets dat zoveel spanningen meebrengt dat ze niet meer aan het leuke van het denken over henzelf en de wereld toekomen. Neem je tijd en denk er eens over na ! Bemin het leven ! Maar vooral : ontdek of herontdek je innerlijke vreugde !!

Zicht op bebouwing. Kortbij. Veraf

Je ziet de boerderijen van ver , de huizen. Bewoond door deelnemers aan 't leven. Allen mensen, gelijktijdig levend. Uit mekaar al eeuwen voort aan 't komen. Vroeger meer onder mekaar levend. Er was nog geen tv, wel 27 cafees per dorp. Zomeravonden om te buurten. Al waren er ook al eenzaten en eenzamen, eenzaam zijn was moeilijker, met te velen is dat altijd al geweest. Vervreemd van je werk en de mensen ? Niet zoals vandaag, 't moest allemaal meer plaatselijk gedaan worden en met meer handen, dus aan de slag ! Vrije tijd en werk liepen nog door mekaar. Het was allemaal niet beter, het was anders. Anders dan in Egypte of waar dan ook. Anders dan in nog vroeger tijden. Anders dan bij de buren. De ene deed het zus, de ander zo of maar zo. Houten karren werden rijdende fabrieken. Paarden werden een soort nieuwe gigantische locomotieven. In de hooimijt met een meid ? Hopelijk bestaat dat ten minst nog. Wie weet ?

Ik zet me schrap

Maak gezonde combinaties van dingen der aarde klaar. Beetje afwisselen, ene dag met friet dan spagetti of rijst, een falaffel en eens uit eten of vasten. Sinaasappelvruchten uitpersen, beter dan fabrieksdingen. Zal toch waarschijnlijk nog een aantal jaren voor de boeg hebben, vandaar er beter gezonde jaren van maken. Ik zeg dank aan de dingen die ik verorber en aan diegenen die ze maakten. Vergelijk in gedachten een appel met moeder en vader 'zon'. Mijn belastingen betaal ik met plezier, behalve de 1,6% voor 'defensie', maar in feite voor oorlog, want we werden niet aangevallen. Die belastingen toch, je moet hun berekeningen eens zien, hoe ze tot een uitkomst komen zeg, te gek voor woorden in deze tijden waarin alles simpeler kan. Niet te doen. Maak het toch eenvoudig en gestandaardiseerd voor heel de planeet zodat we op termijn niet alleen het speculatieve maar ook het administratieve gebruik van geld kunnen afschaffen. Werken kan leuk zijn, maar de mens heeft gewoon te weinig tijd om met kunst, letteren, communicatie met anderen, de natuur, reizen en zo meer bezig te zijn. Het openbare en privébeleid ziet ons te veel als productieve dingen, minder als mensen soms. So be it. Heb mijn weg gevonden, nu U nog. Zie ook http://philosophicalresistance.skynetblogs.be In 12 talen vertaald. Smiley.

85 Woord zoekt beeld (foto's T.S. 2015-2017; teksten 'filosofisch verzet', blogfilosoof

De essentie waar mijn huidige levensgezellin-fotografe en ik naast het praktisch leven mee bezig zijn, hebben we proberen te vatten in een tentoonstelling 'woord zoekt beeld'. Ook te zien via de link op het einde van dit werk. Onze canvas reeks schetst het ontstaan van het zijn van af de oerknal en zo verder de schepping in, Fysica die Chemie en die dan weer Biologie deden geboren worden. De mensheid is op een punt gekomen dat alles wat objectief kan worden begrepen in kaart gebracht is. Het is allemaal zo fenomenaal en toch is er relatief gezien niet zo veel interesse voor. Terwijl er nog zoveel wereldproblemen aan een oplossing toe zijn; is een te groot deel van de wereldbevolking om allerlei redenen niet echt bezig met de oplossing er van, gevangen ook in hun subjectieve situaties.

Wat hebben ze aan mijn bij de foto's horende woorden veelal ? Indien er geen woorden bij hoorden zouden ze nog minder hun belangstelling trekken.

"**ZIN**. Zin, als jij Onzin tot zijn ware proportie kan herleiden zal ik je soms 'God-te-ergens' noemen en je vragen of je die hele reis van straling tot atoom en cel wél nodig gehad had voor een bewustzijn als het onze". Hiermee probeer ik gewoon te zeggen dat de tegenstelling tussen theïsten en atheïsten eigenlijk maar een 'denk'-tegenstelling is…te verkiezen valt een neutraal beschouwen en observeren van wat nu eigenlijk de bedoeling van het leven is…door veel kennis op te doen en zelf te ervaren wat het leven nu met het heelal en ons wou, wil, zal willen. De theorie heb ik in deze al voldoende behandeld, de praktijk al op tal van manieren proberen aan te tonen. Ik zal via de teksten die bij de canvassen horen nog het één en ander op een rijtje proberen zetten en nog wat bijhorende uitleg geven, voor dat ik met het verhaal van dit schrijven concreet doorga; want als je wil lezen, moet je wel weten wat letters zijn.

De volgende teksten of delen van teksten, gedichten, zijn zo van die axioma's, letters, woorden die veel studies en wijsheden samenvatten en die helpen bij beeldvorming rond de zin van het leven. Best probeer je bij filosofische vragen door te dringen tot

de kern van wat iets is, wie iemand is, wat van waar komt, wie wat achter de rug heeft, wat er met wie nog te leren valt. Op de achtergrond van wie we nu zijn, speelt tegelijk de melodie van wat was. Collectief bezien betekent dat :

"Vader Fysica en Moeder Chemie : opa Big Bang keek naar dochter Straling, verliefd op het atoom, Fotonen vlogen om haar oren er kwamen Moleculen van. Oma Mater, vond haar draai rond Ster Zon. Ze smolten hun goedjes in mekaar, de eerste celletjes waren klaar. Ma Organo deed het in zee volgens XX. Organos werden Organisimos en toen kwam 't voortplantingssysteem systeem van Pa XY. Samen kropen ze aan land om aan recentere kunst te beginnen. Nu is alles precies af dacht de familie natuur. Er is genoeg voor iedereen. Maar zie het grote geld daar en daar toch oorlog voeren om meer. Gedenk het principe van de Cel, was oorspronkelijk DELEN." De hele evolutie, niet alleen van uit de fysica naar de chemie toe en van daar naar de biologie is één ontzagwekkend gebeuren, iets wat we zelf zijn en in tot in onze vezels kunnen leren aanvoelen door ons er meer en meer bewust van te worden; wij maken er deel van uit, wij zijn het ! We zijn ondertussen al veel minder de aap die de anderen domineert (alhoewel) maar toch, ondanks al onze ontwikkeling staan we nog maar aan het begin van het totale plaatje van onze collectieve maar ook vooral individuele evoluties te begrijpen. De mate waarin we verstrikt zitten in allerhande dingen die onze persoonlijke relaties geen goed doen en daardoor soms uiteindelijk wel; bepaald onze zin om daar allemaal mee bezig te zijn, ook met ons sociale betrokkenheid naar het sociale en politieke stuk van die relaties met de buitenwereld toe. In feite is er nog oorlog tussen multinationale firma's eigenlijk en landen in de tweede plaats omdat velen onder ons geen weerbaarheid aangeleerd hebben tegen de heersende ideologie van plat brood en spelen; waardoor we ons hoogstens in verspreide slagorde organiseren om de grote wereldproblemen aan te pakken. Later meer hier over.

Een volgende canvas : **"Filosofische Invalshoek.** Niet-bestaan is onmogelijk. Alles bestaat. Niks kan niet bestaan. Als een situatie, iets, iemand, van veel bijna niks wordt, ontploft ze. Big-Bang van materie en relaties. Bestaan, voortdurende beweging, strijd tegen onzin…inhoudsloosheid. Doordat alles iets en niemand niet 'iemand' wil zijn…is er ook veel venijn. Teveel willen bezitten, te jaloers, te ego, te vol zelfbeklag, teveel angst, te rijk, te arm…en te arm van geest. Niet waarom denk of doe ik dit of dat…maar 'heb ik al genoeg van dit of dat gehad'…beheersen ons leven. Sta soms eens even stil bij wat een mens als nu eigenlijk gewoon wil. " Een mens als nu, de heden ten dage mens, produceert en distribueert niet gewoon logischer wijze in functie van wat nodig is, hij zit in een systeem van loonarbeid gevangen; een speculatief systeem dat de arbeidende bevolking, de zelfstandigen en middelgrote ondernemingen tot en met tegen mekaar opzet en tot overconsumptie en oorlogen om grondstoffen en strategische posities leidt. Nooit wort hem in een telematisch referendum gevraagd of hij militaire productie en onrechtvaardige belastingen wil. In feite wil hij op zijn gemak werken, een beroep doen wat hij graag doet, afwisseling, reizen, leren in 't beste geval…maar het oude korset van de dingen maakt hem oh zo afhankelijk van misschien volgens onder meer Oxfam en andere studiebureaus 1% van de wereldbevolking hun bankrekeningen. Eigenlijk speelt hij dat domme spel mee omdat het zich uitstekend leent tot mekaar domineren en onderdrukken en zich afreageren op diegenen die het zogezegd 'beter' hebben. Het is ook een filosofisch niet begrepen gevecht met de eindigheid van het persoonlijke bestaan, genieten, genieten maar, tot zuipen en zwelgen en geld over de balk gooien toe: zo min mogelijk lezen, relaties uitdiepen, de wereld helpen verbeteren.

"In order to …Feel what life is about…have a love for matter and it's history. One has to use all one's senses, obtain knowledge as well to feel. To see how everything is alive. One has tob e in close encounter with all the living, dating back to radiation and our cells. In order to… Be alive, one has to understand a great deal about each and everyone's role and evolution. One has to have an idea of further stories to be prepared. One has to be prepared for future developments. In order tob e happy one has to give and enjoy the receiving. In order to be eternal one has to know a lot of the stuff… eternity is made of." Dus, " Om te voelen wat het leven is, ontwikkel een liefde voor de ontstaansgeschiedenis van de materie, die uit de eterie, straling…voortkwam. Men moet al zijn zinnen gebruiken, kennis verwerven ook om te kunnen voelen hoe zeer alles van leven doordrongen is. Men moet in nauw contact staan met al het levende, teruggaand tot de straling en onze cellen. Om echt te collectief en individueel het leven te verstaan moeten we een groot stuk van de evolutie van alles en de rol van velen in ons huidige nu daarin begrijpen; want alles heeft zin tot het onzin dreigt te worden. We moeten onze intuïtie verfijnen en toekomstige evoluties kunnen aanvoelen en ze met geduld leren voorbereiden. Men weze best op toekomstige ontwikkelingen voorbereid. Om gelukkig te kunnen zijn moet men kunnen geven en genieten van het ontvangen. Om eeuwig te kunnen zijn moet men veel weten van de materie en eterie waar de eeuwigheid van gemaakt is en dat allemaal leren aanvoelen. "

"Intuitie staat symbool voor waar de ziel het spirituele raakt" Toen ik een jaar of negentien was schreef ik de volgende tekst, waarvan ik mij nu ik verleden week zestig geworden ben afvraag, 'hoe dat ik dat toen al kunnen weten had, met bergen kennis en ervaring minder. Nu begrijp ik hem ten volle eerst. Leg dat maar eens uit :

"Ode aan een punt. Vederlicht, immens zwaar, zou ik willen toeven in het punt van waarheid, echtheid, waarrond alles cirkelt, dacht ik zo…behoed het willen weten van verscheurd raken…behoed de ontsluierende kracht van zich in te willen graven…kijk uit voor het teveel verlangen naar de overkant. Troebel witte stilte, vertel me van het luisteren, sterre verre draagwijdte, eindeloze ontwikkeling, kijk uit naar een brug naar ergens, vraag een eeuwigheid stilte voor onvatbare dingen, leef, mens leef, weef mens weef, te midden het stille, eenvoudige en goede; dankbaar voor al het goede en mooie, zelf te zien, zelf te zoeken; dwars doorheen kortzichtige onwetendheid. " Bewustzijn is iets alom tegenwoordigs dat wie weet te maken heeft ook met vergane biologische energie, terug te herleiden tot straling, mineralen, de microwereld… . Daar bij komt dan nog eens de wisselwerking met het individuele bestaan en zijn relaties en het voortdurend inschatten hoe een situatie is en wat je er mee kan doen. Het spel van logica en intuitie, de gevoelswereld, de positieve en nog te overwinnen negatieve emoties bepalen het bewustzijn voor een groot stuk. Wit kan opeens troebel worden, luisteren moet je leren. Weten wat je te doen staat, woorden wikken en wegen…je zou er

voortdurend beter in moeten worden, dan ga je minder in onzinnige gedachtengangen gevangen zitten. Over de moeilijker lagen van dit gedicht later in het verhaal zelf meer.

"**Doorgeven.** Wat licht aan mekaar...om kunnen blijven verder te leven...van dat licht, verwant met de glans in ogen die door onze woorden en aanrakingen geboren wordt. Doorgeven. Wat lucht aan mekaar...om ons blijvend fris te houden. Van die lucht, vol van geesten die nog graag beneden mee feesten. Doorgeven. Wat stilte, weinig of veel; om onze kalmte te bewaren. Van die kalmte, verwant aan het alles, verstrikt in het niets. Doorgeven. Wat water en mineralen...om ons te laven en ' t overbodige weg te spoelen. Van dat laven, niet te veel of te weinig, juist wat nodig is. " Zelf leren beseffen op welke wijzen je best bij dit soort mediteren over al die wondere constatataties die er bij het leven te maken zijn, raakt. Je gaat er het dagelijkse leven intenser door beleven.

"**Roodborstje noem je** Veel meer dan met je naam. Duik je al eens op. Op een uitgekozen moment. Op een tafeltje in herfstzon. Maar elders ook, altijd onverwacht. Lijkt wel of je blijft staan of hangen. Om dialoog aan te gaan. Die korte momenten tussen ons. Even geluk in mij en jou vangen. En vrijer kan niet. Je staart en pikkebekje zo fijn. Met al je opgepoetste kleuren. Ben je aanmoedigend nieuwsgierig zijn. Je lijkt wel een postbode uit de hemel. Spaarzaam met ook jouw unieke lied. Ons aan domheid van onrust herinnert. Ons met je danspasjes op een andere voet zet. Voor je weer je hoofdje draait. Om je volgende luchtduik uit te meten. " Dichten is het resultaat van én mediteren...zoals een fotograaf de lens op het juiste moment open zet.

"Machtig gevoel op momenten dat alles achter je waarachtig zin heeft gehad" zo van die momenten dat alles in mekaar lijkt te passen, des te beter observeerder je wordt, des te meer van die momenten ge je hebben en des te kalmer je wordt...en hoe meer kalmte, des te betere inner-communicatie, meditatie, wijs geluk en binnenpretjes. **"Dit is ons leven** Dit is jouw leven. Teruggeven onmogelijk. Zijn heeft vele redenen. Er doorheen en beleven. Het zware op tijd achterlaten. Omvormen tot het ware van binnen. Zijn, verhelende, verhelderende rijkdom. Afzondering en reünie. Maar steeds uitwisseling. Zij het met wijsheid gewogen. Zij het uit toorn geboren. Terecht of onterecht. Uit liefde en blesserend zegen. Bless your blessings. ""**Ga zitten en vertel me je verhaal"** (bis)- Wil vandaag niet weten wat je van het weer vindt. Wil weten wat je denkt over wat je hier komt doen. Wil inzicht in met wie je het leven waarom deelt. Wil dat je over je dromen in de dag en het donker praat. Wil vernemen welke wegen je opgestuurd werd. Wil levendig voor me zien, de paden die JIJ koos. Wil er in komen van welke routes je veel verwacht. Wil delen wat er echt in je omgaat onder zon en maan. Wil komaf maken met wat je niet leuk vindt aan bestaan. Wil uit je laten vloeien wat telt in jouw wezen. Wil voelen wat er je echt beroerd. Wil geen prijzen of lonen bespreken. Wil op jou zelf afgaan en jou laten komen. Wil de mensen kennen die je me voorstellen wil". Eigenlijk, spreekt voor zichzelf, wij zijn zo een gesloten boeken voor mekaar omdat onze schaduwzijden en drijfveren niet altijd in het licht mogen komen misschien, en altijd dat schrik hebben om mekaar te kwetsen. In vele gevallen maar beter zo, er zijn altijd uitzonderingen; niet alles moet omgespit en uitgelegd worden, 't leven oppervlakkiger beleven kan ook best leuk zijn waarschijnlijk, hangt van eenieders persoonlijke opdrachten af. Moet eenieder alleen en met mekaar proberen uitvissen hoe dat ligt.

"**Speels tussendoortje** Zacht roffelend met vingertoppen. Langs kleurige tepelvelden. Stroompjes welven naar het buikje. Maken even een ommetje langs ruggenmerg. Om via de geest uiteindelijk. Op de Venusberg aan te landen. Alwaar wie weet alweer. Wat zal doen branden. "**Caresses érotiques.** Elle l e rend si fort si doux. Me veut dans son corps. Pour sentir encore et encore. Dans nos yeux, jeus on s'ex-plore. Il veut, désire qu'elle vient. Sur cent façons avec ses mains. Aussi les pensés, pensées jouent avec. Quelle femme, quel mec. C'est plus que se faire plaisir. C'est sentir qu'aimer la vie c'est aussi jouir. Ce n'est pas banale. C'est comme un grand orchestre et un bal. Passé et présent tout, toutes, tous uniuies. Cherchent à se combiner dans un lit. " Ook een pak erotische gedichten geschreven ooit, gedichten over dieren, mensen, fysica, filosofie, doden, natuur, spiritualiteit, politiek, wereld van de arbeid... . Over de eigenlijke en symbolische zin van de erotica later en in een aantal linken via de link achteraan meer. Als je 't allemaal door hebt schrijf je een gedicht als dit maar weer : "**Zonneschijn** schijn maar zon, op het schijnbare en het echte, op de herwonnen deugdzaamheid van de hij en zij ziel, op alle onnodige en nodige omwegen, op het niet opofferen van integriteit, op mensen die alle soorten emoties nodig hebben, om dit telkens anders te zeggen".

"**Na de dood** Stilte, is allen die niet meer bestaan, is opkomen en overgaan, is terug naar onze essentie, in stille beelden blijven we voor de levenden achter, wat we onszelf wijsmaakten verdwijnt, wat blijft, onze menselijke waarde; licht, schijnend in licht, Licht, is ook die die er niet meer zijn...Lucht, doet niemand pijn. Tijdens de zwaarte van het leven reeds even stilte, lucht en licht zijn, ze zijn wie de heengeganen waren". **Ruimte en Tijd, relatiever dan we zouden kunnen veronderstellen.** Waar kosmologen en andere wiskundigen en fysici, biologen,filosofen en zo meer mee bezig zijn...ze vergeten te vatten dat ze eigenlijk het bestaan van het eeuwig leven aan 't bewijzen zijn. En wat dan de achterliggende bedoeling is : **Je kan iemand tips geven, maar het stuur van je leven heb je zelf vast.** Een aantal wijsheden moet je via je eigen leven zelf zien te beleven en vatten. Hoe meer mensen dit doorhebben, hoe meer bereidheid er gaat komen om problemen zoals oorlog en armoede en vervuiling en uitbuiting aan te pakken; omdat de ideologie die zegt dat leven tot produceren en winst maken te herleiden is, dan onzinniger wordt.

"**Questions for workers** Waarom worden we nog altijd door de wereld van de geldspeculatie geregeerd ? W werken er zo velen te hard en mogen anderen niet aan de slag ? W is recht op werk geen recht ? W kunnen we niet makkelijk een nieuwe job vinden, er is toch werk genoeg, zoveel te doen, zoveel onnuttige bureaucratie en productie in stand gehouden ! W zijn grote economische sectoren zoals telecom en vervoer en energie en de bankwereld en zo meer niet collectieve eigendom ? W geen productie gebaseerd op de primaire behoeften om te beginnen. W te weinig ecologisch verantwoorde productie ? W hebben sommigen onder ons de ideologie van de discipline door de zweep van de loonarbeid nodig ? W moeten wij, niet de 1% schrik hebben van één administratief , niet speculatief te gebruiken wereldmunt ? W is armoede een officiële vorm van slavernij ? W controleren zo weinigen zoveel weelde ? W bevelen enkele politiekers en militairen hele legers ? W zijn godsdiensten niet zo spiritueel als onze eigen te ontdekken innerlijke energie ? Waarom noemt imperialisme oorlogen 'humane hulp', 'vrije wereld' en 'democratie' brengen ? W kunnen criminelen delen van de economie controleren ? W volgen vakbondsleidingen de spelregels van het grote geld ? W begrijpen we te weinig dat 'vreemdelingen' ook werkzoekenden kunnen zijn ? W worden er nog steeds massaal wapens gemaakt om onze klassegenoten te doden ? W bestaan er nog altijd koningen en koninginnen ? W de technologie en technocratie niet gebruiken om een mooier wereld te maken ? W betalen we taxen om mijnen te leggen en te ontmijnen ? W sluiten bedrijven en diensten wanneer de vraag er naar op wereldgebied toch nog groot is ? W worden er boeren betaald om niet te produceren terwijl er zoveel honger is ? Waar om worden boeren verplicht tot het kopen van niet hun zaden ? W is er zoveel tekort aan woningen . W eten onze honden en katten meer dan sommigen verdienen ? W overleeft Hun systeem door crisis en oorlogen en uitbuiting en speculatie...en hoe lang nog ? W blijven we colaboreren via de klassieke stembus terwijl het moderne fascisme zo sterk is ? W berichten de grote media in Hun voordeel ? W is het klassiek model van verkiezingen het recht om JA te zeggen tegen het oude systeem ? W leggen we geen eigen programma ter stemming voor ? W verdedigen we onze alternatieven niet in de bedrijven waar we werken en bundelen we alle deeleisen in de plaats van te staken, kunnen we misschien trager gaan werken en minder gaan kopen, de regeringstelefoons gaan roodgloeiend rood komen te staan. W de joblozen niet top de vergaderingen van de werkenden uitnodigen? W geen nieuwe strategie ontwikkelen om aan rechtvaardigheid te kunnen doen ?

Voor wie nu nog niet, ...na mijn selectie van 1418 A4 bladzijden doorheeft dat het leven de moeite is en ons van alles wil
Wereldgenoten,

Mijn werk bestaat uit vijf delen en behelst iedere vorm van literatuur, zoals het deel 'filosofisch verzet' voornamelijk columns tussen 2006 en 2010 geschreven voor de dagelijkse hoofdpagina van Skynetblogs. Er zitten ook een aantal essays tussen over wat er met onze democratie internationaal aan de hand is tussen , en vooruitkijkend enkele denkoefeningen rond het democratisch gebruik van de telematica naar de toekomst toe. Dat deel dus, Filosofisch Verzet, 370 A4 pagina's, is ook een getuigenis van hoe de grote media de dagdagelijkse gebeurtenissen internationaal heeft gemanipuleerd en een ervaringsverslag van mijn jaren werking in de Telecomsector, tegen de privatiseringsrage destijds. Nog altijd zijn dezelfde mechanismen om bewustwording tegen te gaan werkzaam. Nog steeds heeft de meerderheid van de bevolking niks te zeggen over deelname aan oorlogen, militaire reconversie, eenvormige, eenvoudige en internationale sociale statuten en gestandaardiseerde eenvoudige taxatiesystemen. Mijn archieven, raadpleegbaar via de internet linken van mijn blogs (een deel ook in het Engels vertaald), niet alleen sociale analyses maar ook vooral artikels en essays rond zingeving van het leven; niet van uit een godsdienstige maar van uit een filosofisch-wetenschappelijke benadering, die ruimte laat voor de geestelijke en psychologische noden van de mens, vertaald in alle literaire stijlen met eigen foto en videowerk. Na 2010 heb ik het schrijven van columns aan anderen overgelaten en nu verspreid ik naast eigen korte commentaren via Facebook en Philosophical Resistance (Google pagina) een aantal progressieve auteurs, werkzaam rond de chaos van de huidige wereldpolitiek en alternatieven ook, naast diegenen ter linkerzijde van klassiek links ook mijn toekomstgerichte alternatief . Het totaalwerk geeft een globaal overzicht, met linken naar de gedichten een honderdtal filosofische essays, sociaal psychologische inzichten in theorie en praktijk en een drietal theatermonologen rond een linkse kijk op schepping en het psychologische en sociale leven van de mens, een kijk die de weerstanden van mensen die soms door de Godsdienst van het sociaal progressieve denken afgehouden worden, doorbreken wil . Religie, 'van relier', 'verbinden', is veel breder dan filosofieën die op een Godsbeeld steunen. Wat de termen 'atheïsme' en 'theïsme' overbodig maakt eigenlijk. Tot daar een schets van mijn alle domeinen van het_____De verzamelbloggen bijna alles voor mensen met interesse in filosofie, geschiedenis, politieke actualiteit & analyse & cultuur & eigen bloglinken daarnaar met honderden eigen columns, artikels, essays en honderden linken, foto's, film...,kunsten en reisverslagen, tips, annonces, sociale strijd, actuele toestanden in de wereld, vanuit een filosofische hoek. Als blogfilosoof op sociale media brengt 'Filosofisch Verzet' het verslag van een meer dan vier decennia lange speurtocht via artikels, proza, poëzie, essays, pamfletten, citaat boeken-en filmtips, voornamelijk over hoe een planeet één natie kan worden. Over hoe filosoferen ook persoonlijke emotionele en spirituele zingeving wordt. Over hoe 'graag leven' meer mogelijk wordt. De sinds enkele jaren haar omgeving met kunstfotografie verblijdende fotografe Thea Swinkels vond een deel van haar inspiratie voor haar werk van de paar laatste jaar in citaten uit het bovengenoemde werk van Octaaf Coeckelberghs. Tot op heden stelden ze op een meerdere plaatsen tentoon, alsook bereiken ze via de sociale media en al reizend een ruim publiek. Onder andere op Facebook Fotofilosofie kan U hun tot op heden tachtigtalwerken bekijken. Een 28tal is op spandoek afgedrukt. En meerdere op canvas. Geniet ook van de tentoonstellingen. Filosofeer er over !

86 Het veranderende uur

Een rare uitvinding van een dertig jaar geleden laat het plots een uur vroeger en vlugger donker en bij ochtend vroeger klaar zijn. Zes maand later volgt dan de omgekeerde beweging. We hadden niet alleen die tijdsaanpassing maar ook bijna al die heiligen en al die zielen te vieren ook al, 't is te zeggen morgen en overmorgen. Dan die Halloween bedoening nog links en rechts maar weer laten voorbijgaan voor wat het is…gewoon in dankbaarheid om de warme oktoberzon de fiets op naar de surf put en verder op naar de steigertjes. Lang uit lagen we aldaar, beurtelings op buik en rug en zijdelings, rustend van de zeil garage voor de oude camper te maken en zij van het bezoek aan de herstellende moeder, tijdelijk ver aan zee. Ze praten en ze praten, over honderd dingen die ze zagen, kleuren van wel twintig verschillende soorten inheemse, noordelijke en zuidelijke bomen. Over insecten een ietsje pietsje groot die als kleine motorvliegtuigjes over het water zweefden of er tot eetlust opwekkend plezier van de vissen in vielen. Spijtig dat ze hun visnetje van een abrikozen plastic potje niet bijhadden om zoals die dag in Noorwegen of Zweden toen al te 'hengelen'. Onder hen wat witte zandkorrels, kwarts, wereldberoemd als grondstof voor glas en glasvezelkabels onder meer, bijna zo oud als het universum, men blaast het van in Dessel naar Lommel door reuze stalen pijpen. Het zand lag er in de streek gewoon te wachten tot de mens de vensters en het transporteren van computergegevens en zo uitvinden zou. Ach dat veranderende uur, laat er ons gewoon twee nieuwe feestdagen van maken dan ! Ongewoon veel wandelaars langs de steigers en verder op in het bos. Misschien een idee om met de Fotofilosofie tentoonstelling aan de boorden van het glimmende water hier te komen staan, dachten we. We reden tot aan de fabriek richting het vijfde Sas waar de waardin met bijna dezelfde naam met het traditionele ronde dienblad in de deur stond aan de overkant van één van de kanalen. Drankjes, voor sommigen een teveel aan spirit waardoor ze gaan verloederen, voor de gebruikers met mondjesmaat een even wat vlotter bij een dieper gevoel raken, voor nog anderen gewoon lekker en uitkijken voor teveel er van.

Wat nog bijblijft van het verhaal van gisteren ? De voorspellingen van de non over wachten op de diegene met een aparte roeping en wat ze zei rond de dood van een vriendin en haar geliefde die haar dan een maand later volgde. De gesprekken met de andere boerendochter en haar vriend over streek gewoonten onder meer, verschillen tussen Kempen en Hageland en hun mensen. En dan weer onder ons alleen, reflecties over het hebben van kinderen en van waar en waarom ze hier komen en hun verhouding en reacties tegenover mijn filosofische en intellectueel artistieke zoektochten. Over wanneer ze kwamen ook, over zij die eventueel nog komen gaan… . Te koesterende conversaties op deze veranderde uur dag. Op naar de toekomst ! De meerpalen voor de boten waren juist Guinness pinten, wit vanboven en donker beneden en de waard, waardin en hun helpster hun rust kwam er weer bijna aan. Het juiste medicijn bij de juiste patiënt brengen, haha…gelukkig waren de meesten per fiets en was er ook veel soep en frisdrank en…paprika ! Er werd niet alleen Sint Bernard en ander Belgisch lekker verzet, er wandelen ook honden met die naam door, de wereld, het leek wel of hij overal in vrede was…terwijl het land zelf werd bestuurd door onverstandige lieden die de desastreuze interventie avonturen van de vertegenwoordigers van de big business wereld onderschreven en al zo vluchtelingen stromen op gang brachten en steden en dorpen tot puin herleiden… en alleen groepen fanatiekers de schuld gaven, … en het belang van hun stemgedrag met betrekking tot het buitenlands beleid… vergaten ! Morgen weer een dag

87Mag ik eens een paar uur uw kerk lenen padre ?

Allemaal goed en wel en dwaas die Halloween toestanden die én willen vieren én willen verbergen dat de dood een onbegrepen taboe is. Maar er was rond deze Allerheiligen en Allerzielen ook weer een herdenking mis voor de overledenen van dit jaar. Vier foto's van een doodsprentje met ongeveer leeftijdsgenoten, mensen die in een oorlogsdorp van weleer eenzelfde bestaan deelden in goede en minder goede dagen. Ik was er voor eens stuk getuige van, het deel na de tweede wereldoorlog dan, zij waren tieners of een jaar of kind van toen. Je kan dat allemaal literair niet verwoorden want je zou al die mensen en hun omgeving en levensomstandigheden en de tijdsgeest moeten gekend hebben. De priester, een autoriteit in ethische vraagstukken aan de universiteit, vroeg of er heiligen in de kerk zaten, ze mochten opstaan. De kerk heeft een andere definitie van heiligen dan ik, dacht ik, vele zielen overkomen hele moeilijke dingen en ondanks alles blijven ze in de heiligheid van het leven zelf geloven, niet dat ze hun moeten opofferen, maar ze doen het dan toch maar ! Ze verdedigden niet zo maar het instituut Kerk; maar vooral de lijdende naaste…het waarom van het lijden, een hele multidisciplinaire aangelegenheid, die men in de Kerk te eenzijdig benadert. Op mijn terugweg naar huis passeerde ik in Averbode een kerkhof voor en van een paar honderd paters, allen bijna minstens zeventig, tachtig of meer geworden…een tiental hadden een bloempje gehad. Interessant gegeven weer, er passeren er dagelijks niet weten hoeveel door een mens zijn hoofd, dingen van dagelijkse mensen met hun problemen, dingen uit de wereld van de TV, onrecht allerhande waar hier en daar mensen dan toch iets proberen aan te doen,…zoals die Nederlanders die de politie in Manilla hielpen van een begin te maken met oprollen van netwerken van cybercriminaliteit (in dit geval prostitutie van kinderen !!!). Chapeau voor die mensen en de mensen van de politie ginder.

Even de Eerwaarde aanschrijven Sta mij toe je een link te sturen, die zich vertakt in een 24 tal linken die allen met de zin van het leven te maken hebben. Van uit Uw publicatiedomein, is de link 'de blogfilosofen', waar ik zoals Teilhard de Chardin verbanden tussen wetenschappen en het spirituele naspeur misschien interessant. Maar minder theoretische lectuur vindt je op tal van plaatsen, allen onder de noemer 'geloven is een zoektocht' en 'herinneringen'. Ook een hele brok verzet tegen oorlogen en politieke onzin onder de noemer 'filosofisch verzet', titel die ik ontleende van wijlen een collega van U die mijn grootvader in een publicatie rond de oorlog tegen het fascisme zo omschreef. Gisteren wisselde ik een paar woorden met U aan de uitgang van de kerk waar ik de herdenking van onder meer mijn moeder bijwoonde. Ze was een hele goed buur en vriendin van uw nicht denk

ik. Ze vertelde mij vroeger hoe zij met haar vroeger per fiets naar 'den Heinkesberg' in Wever reden voor een gunst voor de klein mannen . Mooie kapel trouwens, nog gebouwd in opdracht van een Dyonisus Vicca waar van onze tak van de familie gedeeltelijk van afstamt volgens onderzoekwerk van een overleden oom van mij. Mijn vader, fruitteler en fruithandelaar zoals U wel bekend ook vaak te vinden, niet alleen op de camions maar ook op de tractor zoals uw broer geloof ik. Bon genoeg gesitueerd, hopelijk heeft U iets aan dit 1418 bladzijden tellend werk, met U er bij gisteren 1419. U had het over heiligen en opstaan…ik dacht aan een zus van mij die ons ma jarenlang verzorgd heeft, ons ma die samen met een oud Boerenbond man de bejaarden vroeger altijd ging bezoeken. Negen jaar heeft je nicht het op haar ziekbed volgehouden en wij kregen bij bezoek aan ons ma altijd een verslag. Deze dingen maken het leven echt de moeite. Bedankt nog voor de mooie herdenking van gisteren; aangepast aan het soort reflectie dat ten gevolge van onze tijdsgeest nog steeds doet. Tijd om de parochianen eens ten volle op hun ook sociale en politieke verantwoordelijkheid te wijzen vind ik zelf. Dank U voor de aandacht. Octaaf Coeckelberghs (die met zijn lange haren)…al in oorlogsverzet van in de tijd van Vietnam versus USA…en nu nog altijd in de tijd van 66 legers tegen Syrië en bondgenoten… veel over geschreven, eerlijke journalistiek, zoals ik gisteren bij terugkeer bij een stop in Averbode las op een affiche. Beleefde Groeten, Uw werk is heel heel nodig, het is wraakroepend en hemeltergend dat er onder meer medicamenten van embryo's zouden worden gemaakt !! (en dat de overgrote meerderheid zich niet actiever met binnen-en buitenlandse anti-oorlogspolitiek inlaat !

88 Droomtoestanden

Zag ze in enkele scènes terug, niet in de tijd, maar in het nu eerder…of een nu dat ergens aan een andere kant wordt opgebouwd. 't Kwam erop neer dat er eerst nog wel die felle lot- band van onze onderscheiden voorouders ook vroeger was, bindingen die we destijds rond 2006 meer tot de krijtlijnen van het realisme terug brachten; het soort realisme dat mensen die vroeger buren waren, later bed deelden en nu weer buren. Maar reeds na deze enkele seconden durende droomopname kwam er al een verkoeling, teweeg gebracht door de illusies waar haar leven haar had laten in verzeilen. Je kan iemand wel in 't leven wel laten proberen van wezenstoestanden doen te vatten (en andersom) maar je reist gewoonlijk verder naar een andere bestemmeling of bestemmelinge die het volgende deel of het definitieve deel van de puzzel is. **Over generaties heen blijven eerst emotionele evoluties naar spirituele inzichten verlangen**. Ging iemand té patriarchaal met zijn kinderen om gaan reageerden die kinderen anders, weg gaan, zich te soft opstellen of al wel eens als frustratie bij stress zich zelf van zijn te kwade kant laten zien…en dan een generatie daar achter ga je dan weer een toestand hebben waar kinderen te veel vrijheid krijgen en de ouders navenant een pak problemen er bij. In het geval van de droom was het niet zo zeer iets van vorige generaties, maar eerder iets tussen haar en haar te strenge ex…hij, te streng, zij later te zacht. Ingewikkelde droom, bij het opstaan wist ik er nog weinig van, maar na een fietsrit in het bos met de honden kon ik dit blad toch wel weer iets verkonden.

Nog een wonder dat ik niet van iemands schoonmoeder droomde, nadat ik in de week iemands verhaal daarover had gehoord. De schoonmoeder kon niet luchten dat de man van haar dochter haar niet totaal gehoorzaamde zoals haar eigen man dat uit schuldgevoel over het zich vergrijpen aan de jeugd van zijn dochter deed. Zij maakte de dochter en later haar kleindochters wijs dat de hun man en pappa niet naar vergaderingen of sporten ging maar op café zat of een ander had of zelfs voor anderen betaalde, geweldige tactieken om mensen uit mekaar te krijgen. En dan moet dat allemaal achteraf vergeven worden ? Dat moet dan bovendien dan nog allemaal opwegen tegen de goede dingen die ze wél deden ? "Wat er dan wel van waar was ", zei me de vriend, "toen mijn vrouw een andere vrijer had en door hem onder druk kwam te staan en onze ménage achteruit ging, heb ik ooit eens gezegd bij het aanvoelen dat er iets loos was "zal ik dan maar naar de bar gaan" ? Dat ene zinnetje zal na onze scheiding wel opgeblazen geweest zijn en een eigen leven gaan leiden zijn, met weinig stichtelijks tot gevolg…. ". Wat een ellende er soms uit mooie dingen kan komen, het lijkt wel of de liefde in vele gevallen gebruikt wordt om ons met de neus op de feiten te drukken. Heb genoeg van die dingen die men doorheen een toegeven aan negatieve gevoelens… toch *zoooo complex* maakt in plaats van gewoon te doen. Tegenstrijdigheden ook als aanvulling te zien, net als gewoon goed bij mekaar passen. De kaarten liggen niet voor iedereen hetzelfde op vlak van emotionele evolutie en hoe anderen daar al of niet in passen. Gekoppeld aan de leefomstandigheden en het tevreden zijn met gewoon genoeg of het nooit tevreden zijn en geconfronteerd met die en die personages die wel lijken 'op het lijf geschreven te zijn' in hele mooie soms tragische soms komische theaterstukjes of stukken (naargelang tijd en inhoud); loopt het persoonlijke leven voor eenieder anders, maar vertaald zich ook voor een stuk naar de sociale en politieke leefwereld toe : met hoe velen gaven we om het feit dat er teveel armoede en al die oorlog is en hoe sterk waren we er mee bezig opdat dat zich in een gunstiger kiesgedrag of een andere manier om aan verkiezingen te doe, zou vertalen ?

89 Het leven en wie het is Vindt sterkte in de vreugde in U zelf.

Kon me de voornaam niet herinneren, van de koster in 't dorp, goed in de negentig, oudste man in het dorp, al koster sinds zijn zestien, zoals zijn vader Constant in de negentiende eeuw geboren vóór hem al was. De rijzig kalme organist-zanger stond op de oprit van zijn herenboerderij van weleer, hoedje op, licht hemdje met korte mouwen. In dorpen anno 2017 leven de meesten buiten het verenigingsleven om toch wel veel op zichzelf en met grote broer Media die hen veelal een vertekend beeld van de werkelijkheid geven. Toch weer toevallig dat hij daar stond toen ik op één van mijn tweewielers aangereden kwam. Ik had net twee bejaarde dorpsgenoten bezocht in twee verschillende geprivatiseerde homes waar je op zondag hooguit drie personeelsleden tegenkomt. De verpleegster die ik er over aansprak, stond er van halfzeven 's morgens en het was halfzes 's avonds reeds. Oud worden, sterven…alles moet maximum opbrengen. Gewoonlijk als ik me iemands naam niet meer kan herinneren komt die 's

anderendaags wel in de loop van de dag weer naar boven. Je hoeft iemands voornaam eigenlijk niet te kennen, je kent immers de mens, je hebt hem in je ingeleefd en waardeert hem om hoe en wie hij of zij is. Vertelde hem over mijn reis naar Scandinavië met mijn vriendin en onze camper. De meest voor de hand liggende dingen, de Noordkaap, de 8000 kilometer, de prachtige soorten kerken, de ruimte tussen huizen en dorpen, de dingen die er anders zijn, maar ook over het poollicht bij wijlen en het verschil tussen de golven van de heuvels van het Hageland en de zuid Deense bolle korenvelden. Ook over het feit dat die heerlijk koerende dikke bosduiven slechts voorkomen tot boven in Zuid Zweden omdat daar de graanvelden ophouden. De koster genoot duidelijk van mijn uitleg. Zelf had hij ooit per cruiseboot een reis naar de ontzaglijk mooie fjorden gemaakt, van uit Hamburg aan de Elbe, de Elbe een stroom met vertakkingen richting een concentratiekamp waar een zeventigtal mensen uit het dorp nooit van weerkeerden. Toen ik hem zei dat ik daar bijna altijd nog eens langs ga, want het is ondertussen een herdenkingsplaats en museum geworden, herinnerde hij zich waarschijnlijk de dingen die hij tijdens de laatste jaren van de oorlog zelf meegemaakt had net op het moment dat ik gelukkig over die prachtige natuurdocumentaires op TV begon, want over de oorlog wilden we beiden eigenlijk niet praten die moment…de oorlogsverzakers van vroeger en nu hun diabolische invloed moest niet op deze mooie ontmoeting doorwegen. Herhaaldelijk benadrukte de koster de oneindigheid van die schoonheid van de natuur, het wonderbaarlijke in alles. "Dan moet je zeker eens naar onze reisfoto's komen kijken", maande ik hem aan "of naar onze tentoonstelling in mijn tuin, mijn vriendin haar foto's op canvassen en spandoeken; met teksten om over na te denken van mij". Benieuwd of hij gaat komen. Weinigen doorbreken hier hun huiselijke cocon, zo merkte ik al na enkele jaren gedeeltelijke en een paar jaar volledige afwezigheid in mijn eigen huis. Na mijn opknapbeurt aan mijn huis vond ik het dus wel tijd dat er een filosoof in 't dorp kwam, er is haast geen bank meer, geen coiffeur, geen winkel, nauwelijks een café, gelukkig een frietkot, geen pastoor, geen horlogemaker of noem maar op meer, van de vele kleine fruitbedrijven en fruithandel zaken en de tientallen kleine boeren, blijven er in elk dorp gemiddeld nog een drietal grote ondernemingen over. Maar de koster blijft zingen, niet meer om de pastoor te begeleiden, maar een ploeg leken die de mis doet volgens de richtlijnen van Rome, hun goed recht; maar afgezien van de ethische en morele waarde van sommige teksten uit de testamenten die we hebben geërfd uit streken waar men nu nog mekaar militair naar het leven staat…is het niet hoog tijd dat we onze horizon gaan verbreden met wat de wetenschap en het niet wiskundige gebruik van de filosofie ons te bieden heeft ? Ik vertelde de koster over de geschiedenis van de Denen, Zweden, Finnen, Noren…die mekaar ook meermaals tijdens hun vorstendommen periodes de kop hebben ingeslagen…en dat ik mezelf wenste zo oud te worden als hij en dan te mogen meemaken dat er een zelfde vrede in de wereld zou heersen als nu in Scandinavië bijvoorbeeld. Tijdens mijn reizen in Europa liet ik me vaak ontvallen dat Brussel het verdiende hoofdstad van Europa te zijn, want heel Europa heeft onze regio's tijdens dit of 't gene tijdperk aangevallen, wij zijn er nooit gewapenderhand op uitgetrokken op het familiebedrijf van koning Leopold de tweede in Congo na en de meer recente deelname aan die absurde NATO oorlogen van eind vorige eeuw en begin deze na. Niet de oorzaken daarvan worden als een op te lossen probleem voorgesteld, haast alleen over de vluchtelingen heeft men het.

's Anderendaags, bij 't ontwaken lig ik weer te denken over de voornaam van de koster en laat een reeks klassieke voornamen van mannen van die generatie in mijn hoofd passeren : Jef, Jos, Karel, Gust…en nog enkele anderen. Ineens propt er daar toch wel een vraagstelling in me op *: '"hoe heet je ex schoonvader"'?.* Het was niet precies een gedachte van me zelf, maar eerder een vraag in mijn geestelijke zijn aan mezelf gesteld, door een stuk van de combinatie van al die genen van overal die mij tot mezelf maakten. Daar die ex schoonvader zijn naam met A begint, wist ik ineens dat de koster Alfons heette, Fons, maar voor iedereen 'de koster'. Fons, net als iemand anders in 't dorp die de bezoeken aan de mensen in 't dorp die in een home zit organiseert, of nog een andere met die naam die in de fusiegemeente mee aan de basis ligt van talrijke sociale woningen. Zo onthoudt je van iedereen wat en "als je overal in Europa reist", zo vertelde ik de koster nog, kom je gezichten tegen die je aan iemand hier bij ons doen denken. Met al die bezettingen en andere economische omstandigheden, kom je hier ondertussen de hele wereld tegen. "Zeker in Brussel" vond de koster, op een hele neutrale zachtaardige manier.

Ik vertelde Fons over een oom van mij, een man met een fluwelen hart; die onze stamboom heeft opgesteld. Een vierhonderdtal jaartjes geleden kreeg een generaal van de voor het Spaanse koningshuis en de burgerij de 'ketters' bestrijdende Alva een stuk grond in Wever, alwaar hij een kapel bouwde op de 'Heinekensberg' en met een Germaanse van hier trouwde. Zijn naam was Dyonisus 'Vicca', zoals een gemeente in Zweden waar men in een ik weet niet hoe dikke eeuwenoude kerkdeur het Vikingenalfabet gebeiteld heeft. Zijn voorouders reisden met hun boten tot aan en op de rivieren in Spanje al van in de tijd dat één van de broers van Jezus Christus daar leefde. De voorouders van Dyonisus Vicca vestigden zich in Spanje en vermengden hun genen aldaar. Dyonisus zelf beging de stommiteit van tegen de Noorderlingen die *Protest*ant wilden worden te gaan vechten. Verder dan 'zij' en 'wij' dacht men toen ook nog niet verdorie, de menselijke geschiedenis was al naar de botten toen de sterksten en slimste het geld uitvonden en een geldelijke waarde aan alles gingen toekennen en met de meerwaarde van de overschotten aan goederen wapens begon te maken om de eigen soort te veroveren en of uit te roeien. In de vroegste samenlevingen in andere tijden verdeelde men alles onder mekaar, ook al vocht men er bij wijlen ook al voor hoor, maar alles kreeg een grootschaliger in plaats van een *grot-schalige* dimensie. Clans, Clerus, Vorsten, Multinationals…tot en met topvertakkingen van de Bourgeoisie van nu, van hier en elders , bepalen nog steeds de krijtlijnen van de buitenlandse politiek. Een echte cultuur waarover er door meer en meer mensen over collectieve ontwikkelingen kan worden gepraat, is er nog altijd niet hier te lande en elders…en ook aan het individuele menszijn en de overkoepelende zin van de levens van al die mensen die men persoonlijk kent worden niet teveel woorden gewijd. Alles moet meer en meer actie zijn voor velen en oorverdovende muziek, soms te horen bij techno muziek avonden op het plein naast de koster. Wat moet hij daar van niet denken zo achter zijn piano in zijn huis, denkend aan zijn orgel in de dorpskerktoren ? De menselijke, ik schreef bijna *Meenselijke* soort is me nogal een fenomeen. In feite zijn we één grote familie. Hier leven we in 't Hageland, ginder boven heb je ook Hagelanden, maar dan met drie andere klinkers als tweede letter. Natuurlijk zijn we meer

familie van de één als van de anderen, men kan dit de dag van vandaag zelfs in DNA percentages gieten. Het overleven van de ganse soort hangt van de samenwerking van de onderdelen er van af, het uitsterven er van hopelijk niet van enkele fanaten die atoomwapens kunnen doen afvuren.

Maar daar over heb ik zelf al genoeg geschreven, zie één van mijn 24 blogs 'filosofisch verzet', https://www.filosofischverzet.be onderdeel van 'het voortijdig testament'. Met ook meer uitleg via kortverhalen, poëzie, analyses, columns, foto's, films en alle andere takken van de kunst, alsook over alle andere personages of bewegingen in deze roman die verder wil gaan dan de blogroman die de verzameling geschriften uit 'het voortijdig teU zal er zelfs alternatieven vinden om de grootste politieke problemen van NU te lijf te gaan. Wereldwijde miltiaire reconversie. Simpele gestandaardiseerde Sociale zekerheid Systemen. Eén Simpel Internationaal Taks Systeem, progressief en rechtvaardig. Zinvol werk. Ecologische productie. De Verenigde Naties zou hier kunnen een referendum over uitschrijven...maar zal daar moeten toe gedwongen worden want onze internationale OverHeden zijn eigenlijk OverVERLEDEN...anachronistisch, niet met hun tijd mee...we zouden immers wereldwijd telematisch kunnen beslissen of onze bommenwerpers al of niet landen mogen gaan bombarderen...tot zelfs eerst de voornaamste programmapunten zelf bepalen en dan de dirigenten ervan verkiezen...op projectlijsten of partijlijsten, al naar gelang wat de geschiedenis in al zijn facetten nog gaat voort brengen.

Er groeit een nieuwe houding tegenover het politiek establishment zoals we dat tot nog toe gewend zijn, één die meer de nadruk op GEWETEN legt dan op GEWIN. De wereld is toe aan een basiswerking van onder uit, in en buiten de traditionele politiek. CoNSCIENCE groepen : comittees for new simultaneous international elections, necessary to create more equality. Maar ik ga daar maar over ophouden of deze roman gaat de wegen van mijn vroeger werk op. Wat ik samengebald tot nu toe wilde meedelen aan het beperkte publiek dat er oor voor heeft, kan U het best overschouwen via het fotowerk van mijn vriendin. Zie Fotofilosofie Facebook. Facebook, alwaar ik naast culturele dingen en gewone foto's wat belangrijke boeken rond geschiedenis of leerrijke artikels van anderen promoot, maar niet het soort columns die ik jarenlang zelf op de sociale media onder 'filosofisch verzet' schreef. Al voor dat Facebook bestond.

Ik werd uiteindelijk het gezever van zij die veel te weinig geschiedenis bestudeerd hebben en hun vooroordelen beu en ontdekte dat velen eigenlijk eerst nog toe zijn aan het overwinnen van hun emotionele problemen bovendien en zeker aan het zich interesseren voor wetenschap en filosofie, op een ondogmatische manier om zodoende niet in de fouten van vorige tijdperken te vervallen.

Om dit concreter te maken, even enkele van mijn uitgangspunten er bij halen :

°De ene oorlog is nog niet gedaan of de volgende wordt al voorbereid. We geraken er maar niet vanaf. Als wereldburger zouden we ons hiertegen TELEMATISCH kunnen uitspreken. De drang om de wereld economisch en militair te beheersen, vanuit eender welke, altijd te relativeren ideologie of regime, is een bedreiging voor de mensheid. Veel Belgen weten niet dat we momenteel betrokken zijn bij 2 oorlogen. Het sturen van gevechtsvliegtuigen naar het Midden Oosten en Libië is één van de oorzaken van het huidige vluchtelingenprobleem. We moeten onze politieke vertegenwoordigers, over de partijgrenzen heen, erop wijzen dat we deze waanzin een halt moeten toeroepen.

Een minuut stilte rond wereldbol, en een minuut om eens stil te staan bij wat die bol aarde is en wat een prachtige geschiedenis hijzelf achter de rug heeft om het leven er op mogelijk te maken en een minuut stilte om al diegenen die een gewoon normaal leven wilden en door etnisch, economisch, sociaal, politiek, ideologisch of wereldbeschouwelijk of persoonlijk geweld vervolgd werden of omkwamen

Intro kortverhaal "er was dus toch leven na dood" zie vroegere boeken

Ondertussen niet zo'n tien, twaalf, maar twintig jaar geleden schreef ik de volgende zinnen :

"Er zal vrede komen in het hart van diegene(n) met een eerlijke ziel. Behoedt de wereld van vernietiging en leidt de mensen naar betere levens. Vergeet nooit dat de wereld onverdeelbaar is. Er is maar één leven en één wereld, neem verantwoording en leef zo intens mogelijk. Wees licht om te kunnen gidsen. Ga naar de mensen toe en spreek over toekomstige vreugden. Jouw plaats zal zijn waar jij je vrij zult voelen. Leg hun het verschil tussen de materiële wereld en de spirituele materie uit. De waarheid is eenvoudig. Ze verbergt zich in het verleden, leeft in het heden en heeft de toekomst nodig.
Waarom vindt men zo weinig vreugde tussen veel mensen ? Mensen verwonderen zich niet genoeg over wie ze eigenlijk zijn en over wat het leven dat ze leiden eigenlijk betekent. Ze zouden meer filosoof dan materialist moeten zijn, ze zouden zich de vraag moeten stellen waarom ze in een wereld van rijkdom en armoede, oorlog en vrede, stress op het werk en werkeloosheid leven. Maar er zijn andere redenen voor het gebrek aan vreugde...redenen waarover men nog niet kan schrijven en redenen waarover niemand kan schrijven."

De titel zou eigenlijk moeten zijn : "er was dus toch geen dood".

90 Laat ons het leven proberen te overleven Een vooronderstelling

Vermits elektronen onvernietigbaar zijn, zijn mineralen en straling dat in essentie ook. In de veronderstelling dat er reeksen van big bang cyclussen zijn, zou het kunnen dat alle verzamelde essenties van alles weer bijeenkomen als straling en na teveel druk weer aan een alfa-omega reis beginnen...straling...atoom...planeet...cel...straling...voortplanting door deling. Straling, evolutie van straling tot onze ziel en weer geest...straling.

Wat valt er zo al te observeren en filosoferen ?

Ongelooflijk veel individuen zijn als mix van voorouderlijke composities reeds door het leven gegaan en vergaan...toch werden hun verhalen genetisch, sociaal, politiek, emotioneel en spiritueel verder gezet in reeksen van nieuwe verbindingen die soms wel heel verdacht veel lijken gebaseerd op tegengestelde karakters die mekaar beurtelings aantrekken en afstoten, storen en beminnen; resulterend in weer pro en contra manieren van tegen of voor mekaar stelling te nemen. Op grote collectieve schaal mondt dit uit in partijen en klassenbelangen, vrede en oorlog. Al van vóór het kapitalisme is deze waanzin al aan de gang, de eeuwige begeleider van het wezenlijke in dit leven; het overkomen van onze negatieve emoties, samen met anderen. Dit heeft niet alleen een economisch en sociaal luik (in die volgorde), maar daardoor juist ook een politiek verlengstuk. Je kan je helemaal terug trekken uit deze werelden en op je eentje gaan leven, maar net zoals in de micro fysica werelden zal je perioden van absoluut evenwicht en neutraliteit moeten afwisselen met verbindingen maken met de buitenwereld, dingen ondergaan, leren, beïnvloeden.

In iedere situatie liggen een aantal antwoorden waarnaar je bewust of onbewust op zoek naar bent. Gewoonlijk blijf je in die situaties zitten tot dat je door hebt waar je je blind op staart...of wat je nauwelijks opmerkt. Iets in ons geeft begeleiding bij al hetgeen we doen. Lucht heb je nodig om te kunnen leven, dat 'iets' hebben we ook nodig. Zoals lucht een samenvoeging is van elementen die lucht vormden, zo zijn wij ook het resultaat van splitsingen en samenvoegingen waarvan de componenten op iedere verschillende situatie via de samenwerking van die componenten gaan reageren...(of via de afzonderlijke ego's gaan handelen).

Het zich inleven in groepen of individuen, de goede en de minder goede ervaringen; leiden op de duur tot het aantrekken van diegenen die je nodig hebt voor de dingen die jou specifiek te doen staan. Vaak al voor je geboren wordt is de voorbereiding eigenlijk daarvoor al bezig. Sommigen komen hier om strijdbijlen op te graven en oude rekeningen van vroeger te vereffenen, er zijn er ook die gewoon de sfeer op een boerderijtje nodig hebben om weer in hun onschuldige kindertijd te belanden en zoveel mogelijk omwegen kunnen vermijden; kalme mensen tegen over te drukke; ze vullen mekaar aan; maar bij mekaar... . Door aandachtig te observeren weet je meteen wat je te doen staat en met wie en met wie voorlopig niet. Net zoals je probeert voor een nest jonge honden met ieder hun verschillend karaktertje een gepast baasje te zoeken, zo lijkt iets groter, een voorzienigheid ook wel met ons bezig en gebruikt, liefde, vriendschap, handel en wandel hier bij als zoetigheid om ons uit onze tent te lokken. Aanvaarden zoals de andere is, geeft mooie dingen als dat ook in de andere richting toegelaten wordt. Krijgen en geven, leven en laten leven, complimenten en kritiek, een lach en even doorbijten. Heb je zelf voordelen ? verdraag dan dat een ander er ook heeft...(overdrijven wordt wel te veel toegestaan in de huidige samenleving). Niets is voor eeuwig, maar wat je goed gedaan hebt, dat geeft pas echte rente ! Ach, je mag nog zo duidelijk en beknopt of uitgebreid iets uitleggen aan iemand; alleen jij weet hoe het geweest is; maar ben jij geen wijs en bewust iemand, weet je zelf ook niet echt helemaal waarom wat wanneer met wie was wat het was en in welk kader wat voorviel niet vermeden kon worden, ...gebeurde. Een talent moet je leren vervolmaken, het is iets dat niemand op jouw manier voor jou kan invullen. Men zegt wel eens "kon ik maar op meerdere plaatsen tegelijk zijn". Onze voorouders van duizenden jaren terug , zijn zij niet op meerder plaatsen tegelijk onder al die deeltjes die wij nu samengesteld zelfstandig zijn ? Cellen die groeien kan vermoeiend zijn, want jonge honden slapen veel...cellen die ouder worden, kan ook vermoeiend zijn. Zijn onze huisdieren niet te verwend ? Maar ja, wie kan er de deur open zetten en zijn honden en katten terug laten jagen met al dat verkeer en de kippen van ook de buren...voor sommige dingen is het te laat, want we zitten zelden in een omkeerbaar verhaal. Altijd is alles vol van zijn en verandering, opkuisen, hervormen, verder gaan ...ieder moment is als zomers warm, opzettende wind, regen of bliksem op weg naar donder. De personages die je kende, kent, ken je niet zo maar; ze zijn symbolen van wat individueel en collectief in een aantal levens gebeurde...het begrijpen van de symboliek er achter moet je zelf uitzoeken.

"Van straling naar cel en weer naar straling, geest. Innige deelneming", schreef ik daarnet aan iemand, "iedereen heeft een andere mysterieuze verdwijndatum". Gewoonlijk verwijs ik dan naar één van mijn blogs; doch niet alles is uit te leggen; maar als we ons niet meer kunnen verwonderen, zien we de magie niet meer.

---

91 Het Nieuwe Schrijven . WAT VOORAFGING :

mensen die absoluut in godsdienst willen blijven geloven zouden zich beter meer op de wetenschap en het filosofische agnostische denken oriënteren en maatschappelijk aan een ander model van verkiezen en beheren beginnen denken dan het 2500 jaar oude model van burgerlijke verkiezingen ...nog een beetje en overal komen er nu ook "islamitische" partijen op die net als "onze" 'christelijke' partijen, bepaalde klasse belangen

De vernuftige wijze waarop veel toch werkelijkheid wordt

92 Elke dag weer een dag na een andere

Zevende van de zevende in het jaar 2016. Omwille van het begrijpen van wat vooraf en wie vooraf aan me ging bevind ik me nu waar ik me nu bevind en probeer ik aan de hand van de verschillende soorten puzzels me door diegenen die ons zogezegd verlaten hebben en de nog effectief levenden aangereikt te oriënteren. Of ik dat nu alhier moet doen bij de Nederlandse grens ongeveer of al reizende, wat voorafging legde dat al grotendeels vast. Heeft er iets absolute prioriteit in het deel leven dat me nu op mijn zestigste nog rest ? Wat zou je hier de aarde nog willen meegeven ? De internationale stopzetting van alle militaire productie denk ik. Alle oorlogen van nu zijn een gevolg van het imperialisme van vooral een aantal grote staten. Toch zijn er al vóór het grootkapitaal oorlogen ontketende oorlogen geweest, ook onder andere samenlevingssystemen, net zoals honden onder mekaar ook wel eens vechten zeker. Hier achter de statige dennenbossen met het loofwoud terug in opmars is het mooi vlak met geografische verassingen toch fietsen of langs de kanalen heen. Niet alleen het loofbos begint terrein te winnen; ook de militarisering van de planeet, de fabrieken die men wil doen blijven draaien door de zogezegde 'tegenstelling' met Rusland via de NATO aan te wakkeren. Oude anachronistische tendensen, net als de oefenvluchten van de bommenwerpers vliegtuigen boven deze grensstreek en de toename van de verwerking van de radioactieve afval alhier in een tijd waar zonne- en windenergie in alle behoeften zouden kunnen voorzien indien men maar op andere basis dan die van de vlugge maximumwinsten aan planning deed. Goed dat ik in 't Meerdaalwoud een paar bronnen weet met heel lekker gezond water, want wat hier uit de kraan komt, betrouw ik niet zo goed. Bij wekenlange regen en overstromingsgevaar loost het kernenergiebedrijf dat het nucleaire afval verwerkt immers minder afvalwater want anders zou er bij overstroming in Ezaart wel eens straf water in de mensen hun tuin kunnen terechtkomen. Waar is de tijd van de zuivere stroom de Nete, niet te verwarren met de Nethe die door Sint Joris Weert en Grez Doiceau loopt, in Nethen onder andere ? ! Het stoppen van de waanzin rond oorlogsproductie heeft natuurlijk alles te maken met de desinteresse voor de internationale politiek van het grootste deel van onze medebewoners. Jarenlang de politiek van dollar -en andere Staten volgen en regimes in andere landen proberen te vervangen, de tol betalen we nu meer en meer voelbaar. Het onder andere Belgische stemgedrag van de meeste kiezers wordt niet bepaald door de buitenlandse politiek die de grote klassieke partijen of zelfs de recente nieuwkomer nummer één innemen, maar door de buik en de eigen kortzichtige belangen eigenlijk van tegen mekaar opgezette sociale groepen. Bijna hopeloos om me daar nog eens veertig jaar willen gaan mee te moeien, omdat het me zo moe maakt de laatste tijd eigenlijk. De meeste mensen zitten ook in overwerkte toestanden, onnozel gehouden door de glitter der cultuurdingen die vooral niet tot kritisch denken wil aanzetten.

Het relationele leven van velen is vaak over complex en allerlei pogingen om aan negatieve spiralen te ontsnappen leveren niet steeds een evolutie op die tot meer innerlijke rust leidt, zodanig dat de 'innercommunicatie' er op verbetert. 'Innercommunicatie', we hebben er niet eens een woord voor, net als voor diegenen die ons reeds ontvallen zijn, de 'heengegaanen' , bestaat volgens deze computer ook niet als Nederlands woord. Nog meer dan de in vorige zinnen opgesomde dingen, zou ik me met dat raadsel van leven en dood eigenlijk en de innerlijke relatie van mensen en hun persoonlijke relaties onderling willen bezig houden om het één en ander in zijn geheel willen te doorgronden, zoals ik dat reeds 1944 pagina's hiervoor deed...maar het lukt me niet altijd, wel in het dagelijkse leven via minuut tot minuut indrukken, maar literair, dat moet je kunnen opbouwen zoals ik de voorbije dagen deed...en ja, hier zit ik dan weer aan 't schrijven voor 't nut van 't algemeen en 't plezier van de enkeling in 't bijzonder onder andere. Die innerlijke communicatie begint al laat ons zeggen van 's morgensvroeg bij de analyse van de vorige dag of de dromen, waarmee je soms wel in andere tijdvakken van je leven belandt. Bij het letterlijke opstaan en naar buitengaan heb je dan al een hele reeks metaforen die de dagelijkse ochtendrituelen begeleiden...wel dat is allemaal een heel sterk onderdeel van die innerlijke communicatie.

Af en toe las je al eens een fijne reisdag met de fiets in of de fietsen de camionette in en op 't einde van de dag of de dag erna of zo probeer je er de essentie in woorden van te vatten. Alles in functie van het verstaan van die puzzels van de eerste alinea.

Waverse dorpen. In begin juli nog de geur van de acacia bomen. Chaumont Ghistoux, Doiceau en Grez. Nethen, Sint Joris Weert, de holle wegen aan het Meerdaelwoud aan de woudkerk van de zoete waters omhoog en dan rechts af, de Herte-en Minnebron. De ex camping La Hetraie, met de laatste settlers die vastberaden tegen de bureaucratie van teveel planning en te weinig door de vingers zien in hun goedgekeurde chalet van weleer willen blijven wonen. De heerlijke nawerking van de warme deegwaren bij de vrouw van de herberg. Berg op bergaf, heerlijk bewegen, vier jonge zwanen aan de Zoete Waters. Paar dagen later naar Griendtsveen achter Eindhoven (niet ver van 't gehucht America) , fietsen in de bossen en heiden in combinatie met een bezoek aan de meter van mijn gezellin. Bijna Zweeds-Deense zichten soms, op z'n Hollands dan. Vrouwen met de naam van hun echtgenoot. Toevallig 's morgens in het boek 'Zoon' van de Noor Knausgnard gelezen dat de ouders van het kind hoofdpersonage niet meer tegen hun dochter wilden praten omwille van het feit dat deze voor haar naam wou kiezen, het kind verstond dat niet, net zoals alle schrijvers in hun jeugdjaren dingen niet verstonden en deze dingen zich dan geleidelijk aan door het leven zelf laten verklaren, als of je er zelf om had gevraagd.

We waren al een tijdje van plan geweest naar de meter in het home te gaan. Iemand met het etiket 'dementie' ondergebracht in een modern rustoord met Engelen van verzorgsters en zij, heel kalm en waardig sprekend, het verleden goed doorgrondend, relativerend, iets minder makkelijk was het heden bijwijlen...maar wat een verschil met de mannen op de afdeling die er bijna dof op nul bijzaten, vrouwen deden het daar precies in die demente wereld ietsje beter. Toen we met haar in het park van Hollands Deurne gingen wandelen kwamen we een vrouw in een rollator tegen. Vermits ik nog tot die bijna uitgestorven groep van mensen

behoor die zelfs onbekenden groet of aanspreek kruisen we dus na wat jonge mensen met problemen en een blinde vrouw een vrouw met een rollator en vooral een leuk rietachtig petje. Ik op mijn beste Hollands dus "wat heeft U een leuk petje mevrouw". Wij met 'Zus' in de invalidewagen stopten en zij ook. Na een lang gesprek over waar ze woonden en waar ze vandaan kwamen eerst, herkenden ze mekaar als jeugdvriendinnen. Niet te geloven ? In deze moderne tijd heb ik er wel een filmpje van hee ! Hopelijk bezoekt de ene de andere nu voortaan in het home. Het deed 'zus' goed, we hebben haar ook een boek uit de bib van het rustoord laten kiezen, haar de korte inhoud voorgelezen, streekromans wou ze lezen en ze kende de naam van de bekendste streekschrijver nog : Toon Cortooms. Anton Coolen kende ze ook nog bij naam zonder hem te noemen. Wie weet is dement zijn naast sleet, niet soms de eindfase van een leven en de zogezegde eindigheid van het persoonlijke leven verdringen ? De koestering in 't verleden, maar toch, ze idealiseerde het leven niet, was nuchter wijs, toch schalks. Blij haar mee te mogen maken. De fiets deed weer genieten en uitrusten op twee kruiswagens, beeldhouwwerken voor turfstekers, banken aan een enorme watervogelplas. Wind en veel zuurstof, heerlijk gedut voor de fietstocht naar de terrastafel uiteindelijk van de Morgenstond. Een plaatselijk musje kwam mee eten, zonder schrik, pikkepikkepik en dan weer naar de nest onder de dakgoot. Terugweg, de bijna Deense hoeven van Hollands Brabant achter ons latend, weer naar de dagelijkse dingen die er onder mensen moeten worden gedaan.

93 Zag je foto

Kende je niet

Welk zonnetje voor vele mensen

Moet jij wel zijn geweest

Organiseren, delen, blijheid

Je ging op vakantie grapte je nog in een sketch

En je zou niet meer terugkomen

De toeval- logica der dingen bepaald in detail

soms gruwelijk het dagelijks bestaan

Enkele centimeters, een druk verkeerspunt

Honderd één factoren

Ze maken nu radeloos en gek van verdriet bij velen

Ze beperkten je tussen ons zoals voorheen voortbestaan

We moeten 't aanvaarden. Woede, onmacht, verdriet

Het treft nu ons allen en enorm hard de meest geliefden

We zullen gewoon verder met je praten en voelen

Want je bent er nog zoals Sint Augustinus honderden jaren terug schreef

En ook de voor de wetenschap is onze bouwsteen nummer één eeuwig : straling

Op een aantal momenten in de toekomst

Die ons eeuwig altijd zo of zo bindt Zal je weer tussen ons zijn, met één, twee, drie....

Tot het ook onze beurt is en je ons in je nieuwe zijn inwijden kan

Laat ons de dingen waar je mee bezig was samen fijn voltooien

Samen hier en de gene zijde beleven, als zijn ze één -voor je familie en vrienden

94 Kijk eens naar de hemel met al zijn sterren bij wijlen. Sterren staan centraal en een aantal planeten en zo bewegen zich in een baan rond om hen, net als in de micro wereld. Net als eenieder omgeven wordt door een aantal personen met een bepaalde soort aantrekkingskracht. Vermits ons zijn uit dezelfde materie als die in het universum is opgebouwd, in origine al gedeeltelijk bezield met 'de geest' die de evolutie naar meer en meer bewustzijn via de stof met zich droeg, is alles aan het leven verwant met

mekaar. Een hond zet zijn zich door de evolutie toegeëigende leven en overleven via zijn soort verder. Waren er nooit honden en katten geweest, de aarde zou met miljarden ongedierte meer zijn overspoeld…net als we met plezier van bijvoorbeeld de melk van ons vee overleefden, moeten we iedere soort wel ergens dankbaar voor zijn in plaats van ze blijven af te slachten…wat we al doen sinds 'we' mekaar hebben leren afslachten in feite. Groots symbolisch verschil met wij onder mekaar en de verhouding van de sterren en planeten is echter dat we alhoewel alles één is, we mekaar wel meer raken en daar in zijn we meer een beetje familie met de microstructuren, de centrale kern van het atoom, met middenin zowel de rust van het neutron evenwicht van plus en min als de plus geladen proton die in interactie kan gaan met de min geladen elektronen rondom hen. In de fysica en de chemie, de ouders van de biologie gebeuren die dingen met de magische logica van de wiskunde, voorspelbaar, altijd kan het niet anders dan; de objectiviteit is een koel persoon. Wij als mensen uiteindelijk, hebben al meer keuze. Alhoewel veelal alles een voortzetting is van wat door onze voorouders werd vastgelegd en wij hen in een ver vertakte vorm eigenlijk zijn, hebt U nu de keuze om op te houden met lezen en iets anders te gaan doen. Het 'doen', net als wij een kind van de 'stof', een verlengstuk van het minerale fysieke en chemische zijn, verhoogt net als de evolutie ons bewustzijn; terwijl we met onze dingen bezig zijn, werken we aan onze relatie met mekaar, onze omgang met ons eigen. Een heel leven lang ,tot op ons sterfbed; waar we mekaar nooit gaan vragen tot welke politieke partij we behoorden, maar waar voornamelijk het innerlijke en niet alleen de meest dichte familiale verwantschap die we met mensen hadden uit onze herinneringen zal opborrelen…we komen van straling en stof en alles wordt weer straling en stof. Dit zijn helemaal geen onbelangrijke dingen in een wereld waar men zogezegd uit naam van God maar in dienst van het grote geld; dagelijks duizenden afslacht. Competitie kan mooi zijn in de sport…de economische competitie in de huidige machtsverhoudingen leidt tot meer en meer barbarij echter. We zijn hier niet om de wetten van het veelkoppig monster van de haat en intolerantie en het teveel willen bezitten en er verkeerde dingen mee te doen te blijven ondergaan. Eerder zijn we hier om te begrijpen waarom we persoonlijk met die en die mensen in ons leven werden geconfronteerd en hoe dat allemaal in mekaar zit !

95 Epilogen als verjaardagsgeschenk

Bouwstenen van 't eeuwige

Weet nog de intensiteit

Van je laatste verjaardag dicht

Voor mij, vóór je reis

De toestand van ons zijn

Die je schetste

Weg en toch verbonden

Door 't verleden beleefd,

Beleden, geleefd, gezeefd

Zogezegd geschonden

Begaan met beiden' s heden

Omwille van gezamenlijk gestelde opdrachten

Ook van een voorverleden vóór ons precies

Barend vreugde en delen van dalen

Voorzichtiger leren omgaan met mekaar

Deelverzamelingen van zovelen

Om ook nog eens voor te zorgen

Veelbelovend, soms uitdovend

Altijd weer een blije gedachte

Die 't smeulen activeert

Heel veel geleerd en gedeeld

Vele epilogen op vele gebieden Wens ik jou

En als 't even minder moest gaan…

Weet dan dat ik…van je… door die ik van jaren terug

96 gelukwensen, laat het écht een jaar van verandering zijn

Bonk van ne vent

Wees met je zelve in rust, content

Laat geen chemie je nog opjagen

Ook geen 'rook' je rust dragen

Je moet niet grof plezant

Voor iedereen willen zijn

Van té veel van dát plezant

Komt na de roes : AMBETANT

Dan zien we niet zozeer

De man weer met het goede hart

Maar de gast onder hoogspanning van te veel

Niet meer all cool maar alcohool, rook, pillen

Rotzooi die geest en gestel ondermijnt

En ander van dat zogezegd 'plezier'

Bokssporten en werk onbekwaam na ongeval ?

Met eenieder heeft het leven bedoelingen.

We moeten leren mekaar te aanvaarden, eerder dan af te stoten

De één is beter in aanvaarding dan de andere

Maar niet alleen een kruik is breekbaar onder druk

Je bent al een tijd misschien beter bezig

Doch pas op, op vijf minuten en minder

Zou het op een dag zelfs in een paar seconden

Verknoeid kunnen zijn, hetgeen je weer opbouwde

Het ga je goed dit jaar !

97 Beste papier, hier nog wat woorden voor jou, niet verder vertellen !

De stilte in het woud van dennenbomen en wederkerende inlandse eik en varens en acacia's , wijl de honden alles naspeuren wat naar een maaltijd of sekse spoor zou kunnen leiden. De rioolleidingen kregen een douche door de overvloedige meiregens, de waterpijp van het dak spoot water met stuifmeel zoals een stier zijn zaad. Ik raakte eventjes, heel eventjes maar met mijn blackboot een hoekje slak…en oeps, een heel licht krakje doorbrak de stilte; op een honderdste van een seconde snapte ik, 'niet doorduwen' en zo bleef ze in leven, wel met een druppelend plafond bij regen waarschijnlijk voortaan. Groeit wie weet wel dicht. Nooit iets van geleerd op school of tv.

Ik plooide het zo liefelijk door haar gestreken zakdoekje open en de drie jonge hondjes kwamen op hun grappigst naar me toe, me uitnodigend tot hun zo verfrissend energierijke spelletjes. Soms wat tekenonderzoek en geknuffel en geknauw, dan verdwenen ze onder de platen in de door hun ouders gegraven gaten. Cadeau gedaan aan Oxfam donoren later. Nam mijn notaschrift, het achtenzeventigste zeker in mijn leven en keek eens even na waar over ik sinds de lente geen tijd of muze had om de in mij beleefde muze er van ook in getypte letters uitvoeriger te verwoorden.

Het 'wereldfeestje' bijvoorbeeld, onze tweede fotofilosofie tentoonstelling. Mensen lopen af en aan, nee, slenteren, tegen hun zin lijkt het wel; tussen de standjes van de nieuwe Belgen die armbandjes, Oosterse mystiek, troetelpopjes…verkopen, de kamers van hun kinderen, een niet onaanzienlijk aantal kamers eigenlijk; liggen er al vol mee. De nieuwe Belgen sloven zich uit om toch maar iets te verdienen, net zoals een deel van hun collega's op de klassieke weekmarkten elders. Ze plooien Indiaanse doeken heel mooi; geven kleur en vorm weg, niet zo duur want men werkt nog tegen centiemen waar ze gemaakt worden, kan je het geloven ! 't Merendeel van het wereldfeest bezoekers, zouden ze er om Balen ? Bovendien is de concurrentie in de wandeldreven van het feestgebeuren groot. Er stond zelfs een paar kunstenaars, een fotografe en een schrijver die samen het dieper nadenken over dingen gratis promoten. Hij, de filosoof, te duur en te langzaam om nog in 't systeem te passen, het productiesysteem dat ook zo van de goedkopere jongeren profiteert en de ouderen langer wil doen werken omdat door de automatisatie en digitalisering anders te veel vervroegd pensioen moet worden betaalt. Ze hadden wel geen honderden bezoekers meer zoals op Manifiesta; maar wel toch een aantal grappige en verassende contacten. Mensen konden ook tegen onkostenvergoeding de ambachtelijk gefabriceerde postkaarten van de grote spandoeken verkrijgen, kaARTen om de medemens per post een filosofisch ruggensteuntje in 't leven te geven. Doch, de tijd nemen om in de tent-tentoonstelling binnen te komen en te lezen; het waren er een pak minder, veel Balende Belgen dus, alhoewel de spandoeken van buiten af goed zichtbaar waren.

Op Manifiesta ging dat vlotter misschien omdat daar een meer sociaal betrokken publiek op af komt ? Veel blikken van 'we kijken wel' of 'we hebben te veel rond ons hoofd'…veel mensen die teveel TV gewoon zijn of oppervlakkig amusement; zich niet meer diepzinniger leren uiten hebben of meningen kunnen vertolken…de TV doet dat wel voor hen, of de kranten met de meningen van die die 't speculatiekapitaal moeten verdedigen. In gesprek gaan over oorlog en vluchtelingen en wie er met die oorlogen begon en hoe dat verliep en alle dagen verloopt,' veels 'te moeilijk en oh zo verwarrend en over politiek praten, maar dan heb je direct ruzie tussen vrienden en zo als je niet uitkijkt. En waarom dat dan allemaal zo is…ja zeg ! Ok dan, er zijn ook spandoeken en postkaarten over het ontstaan van de schepping, over liefde en dood en psychologische, gewone dingen…ook al t e riskant zeg U ? Goed dan, loop maar voorbij en koop het zoveelste knuffeltje! "Laat ons het leven proberen te overleven" en "Het is heerlijk te weten dat je bewust leeft" zijn dus duidelijk niet aan U besteed ! Gelukkig was er nog dat meisje van een jaar of vier, dat achteraf naast ons op een stoel zat bij het optreden van een groep Latijnse danseressen. Zij, verkleed, gemaquilleerd zoals men met kinderen op festivals doet : "waar hebben jullie dat ijsje gehaald"? "Daar, om de hoek". "Nee, dat is daar niet denk ik". Een poosje later kwam ze met haar zusje of zo terug met een ijsje; de natte stoelen met hun verkleed klederen droog wrijvend voor ze zich zetten. "De mijne is *choclatte* zwarte …en de Uwe…wilt ge eens 'lekken'" ? Opeens de andere "we moeten gaan, ze komen ons wéér halen".

98 ZA15OKTO2016 Kwart voor drie gisteren begonnen, kwart na drie vanmorgen gestopt. Het werk van de voorbije veertig jaar van tien delen naar hoofdzakelijk drie gebracht en deze nieuwe start, 'het nieuwe schrijven' op gang gebracht. Ochtend. Op de radio heeft men het over taalstudies om de tijd van de 17 de eeuw te begrijpen en de beeldcultuur toen. Tof, maar mensen zouden best onderwezen worden over de niet alleen positieve invloed die de beeldcultuur op hen heeft. Stoofje aan, thee gezet, honden

ritueel der blijdschap, ze stonden na hun blije sprongen al op de oude schuif af van boven, zonder dat ik het wist of vroeg. Het tafereeltje maant de kippen en aan tot wat zang om maïs en de haan tot het bewaken van de hiërarchie in de gemeenschap. De duiven hun eten is op, want ze komen zich bij de kippen instaleren. Geen muis in de levende val vandaag, voorlopig geen fietsrit met de honden in de bos, want er is een cross. Wou eigenlijk *ne* cross schrijven maar dat geeft van die vervelende foutcodes. *Goe* geconditioneerd zijn wij ! Eerst mochten we alle c's met k schrijven en veel andere dingen en een tiental jaren later gooide men de wetten weer overhoop. Bovendien blijf ik er bij dat ik in familie twee *ellen* hoor. Een beetje minder macho dingen in de familie en dat kan wel hee taalgeleerden. Doordenkertje. Langer mag dit niet worden, of U haakt af. Beeldcultuur en snelle denkgewoonten. Voor meer, google de blogfilosoof en zijn 24 blogs zou ik zeggen. Authentiek materiaal, want de er zitten nog een aantal taalfouten in het proza van de blogs en dialect hier en daar (al of niet *schuin* in beide betekenissen) in de' gedichten', zal ik maar schrijven, want op poëzie moeten zo van die deeltekens waar het soort vingeracrobatie voor nodig is dat tijdverlies met zich meebrengt…en tijd is geld…allen weer de file in om vaak overbodige dingen te maken over aan over bureau toestanden mee te doen. Ingewikkeld wereldje, maar bon, men zit toch weer aan de onderhandeltafel om de oorlogen te doen stoppen, maar meer daarover op de blogs die ik U ondertussen al wel doen vinden heb, laat ons hopen, na toch wel weer dan een decennium sociaal activisme op de sociale media; wel is waar. Wat de meer asociale media betreft, zie maar dat U zich niet te veel laat wijsmaken vandaag, want ik heb me al laten vertellen van morgen dat alles in kannen en kruiken is en de regering voor billijke besparingen gaat en "jobs, jobs, jobs". Hun groeimodel zit echter anders in mekaar dan wat gewone, nog niet door hun leer aangetaste mensen van het leven verwachten. 'Ik laat mijn zaak rusten'…of moet dit ook al in 't Engels geschreven worden : "I rest my case" of zo.
U mag mij altijd laten weten of ik niet beter in de bos had blijven wandelen vanmorgen.--**tempels, kerken, moskeeën , mooi; maar op natuur, je zelf, anderen bouwen—**

99 Zusjes, maar niet maar zo -éne had iets met beelden
en trok woorden aan

-een andere bereidt voor de gemeente jongeren voor op het
bestaan -de vierde maakt van het vak fysica iets moois en
zachts, zo logisch

-nog ééntje, tovert zomaar een kasteel uit haar mouw

-dan die ene houdt zoals de overige naast een gezin een
halve provincie mobiel

-de jongste, exporteert Hollands-Vlaamse grappen, lachen
en handelen

100 Beste,

Mijn werk bestaat uit vijf delen en behelst iedere vorm van literatuur, maar dit deel zijn voornamelijk een verzameling columns tussen 2006 EN 2010 geschreven voor de dagelijkse hoofdpagina van Skynetblogs. Er zitten ook een aantal essays tussen over wat er met onze democratie internationaal aan de hand is tussen en vooruitkijkend enkele denkoefeningen rond het democratisch gebruik van de telematica naar de toekomst toe. Dit deel dus, Filosofisch Verzet, 370 A4 pagina's, is ook een getuigenis van hoe de grote media de dagdagelijkse gebeurtenissen tijdens die jaren internationaal heeft gemanipuleerd en een ervaringsverslag van mijn jaren werking in de Telecomsector, tegen de privatiseringsrage destijds. Nog altijd zijn dezelfde mechanismen om bewustwording tegen te gaan werkzaam. Nog steeds heeft de meerderheid van de bevolking niks te zeggen over deelname aan oorlogen, militaire reconversie, eenvormige, eenvoudige en internationale sociale statuten en gestandaardiseerde eenvoudige taxatiesystemen. Mijn werk (dit bestand en de zes anderen)is raadpleegbaar via internet http://hetvoortijdigtestament.skynetblogs.be en de onderscheiden linken (een deel ook in het Engels vertaald), niet alleen sociale analyses maar ook vooral artikels en essays rond zingeving van het leven; niet van uit een godsdienstige maar van uit een wetenschappelijke benadering, die ruimte laat voor de geestelijke en psychologische noden van de mens, vertaald in alle literaire stijlen met eigen foto en videowerk en recent dat van een fotografe die met mijn teksten werkt (link Fotofilosofie). We stelden al op Manifiesta en Fiesta Mundial ten toon en binnenkort op de Vredestoren in Eben Ezer of op plaatselijke activiteiten. Na 2010 heb ik het schrijven van columns aan anderen overgelaten en nu verspreid ik via Facebook en Philosophical Resistance (pagina) en in eigen naam een aantal progressieve auteurs, voornamelijk rond de chaos van de huidige wereldpolitiek. De voorgaande link was een blog met de actueelste posts in mijn project. De volgende link geeft een globaal overzicht, met linken naar de gedichten en 56 filosofische essays, sociaal psychologische inzichten in theorie en praktijk en een drietal theatermonologen rond een linkse kijk op schepping en het psychologische en sociale leven van de mens, een kijk die de weerstanden van mensen die door de Godsdienst van het sociaal progressieve denken afgehouden worden, doorbreken wil . Tot daar een schets van mijn alle domeinen van het mens zijn omvattend literair, maar vooral sociaal en menselijk project. Ook raadpleegbaar via de overkoepelende blog

Media 'watchen' en werken voor Facebook vrienden

Zie boekdelen 'filosofisch verzet' en later onder meer het bestand en boekdeel : 'het Hageland wil niet meer voor oorlogen betalen', gebaseerd op interventies op Facebook, maar dan vanaf 2017 (de vorige zie de blog 'blogverzet' en andere

-Sinds Internet bestaat breng ik dagelijks vooruitstrevende info over internationale toestanden en filosofische aspecten rond het bestaan, ik legde daar trouwens ook een nog niet gepubliceerd archief van aan

101Theatermonoloog intermezzo

- °Eerst was ik supersnel...straling, weet je wel. Toen begon ik te vertragen...atoompjes gingen me dragen. Daarna begonnen die wat te prullen...dra zaten we met moleculen. We hadden het kunnen weten, dat moest eindigen met planeten. Wat dan weer redelijk eenzaam was...zo ver van mekaar afstaan...maar dat deden we toch ook al relatief gezien als atomen...maar nu was 't gedaan...want er zaten celletjes aan te komen. Die celletjes leerden altijd nieuwe spelletjes...van toen ze met sex begonnen experimenteren moesten ze zich niet meer copiëren. Van de celletjessex kwam het eerste orgaan en lichaam...en nog was 't niet gedaan. Tussen allerlei soorten groot en klein is ook de mens ontsproten. Wat had hij een leven misschien. Bleef hij in 't begin niet in de buurt van zijn bomen hangen ? Eten genoeg , aan werken ging hij zich niet laten vangen. Nog bossen genoeg, jacht en pluk en op tijd nog andere leuke dingen. Van zodra het ergens te koud werd zijn we dan van de ene naar de andere gordel getrokken...altijd maar van 't goei leven blijven dromen. Er zaten ook mensen tussen die nooit kontent waren met genoeg of zo maar een beetje...ze wilden stamhoofd, koning, beursspeculant... en zo heten. Alles wat voortaan werd gemaakt, eigenden ze zich toe...ze leerden ons werken voor een loon en kopen en verkopen, niet meer gewoon produceren en verdelen. Zo werd dus het geld, de duiten ...geboren...en hoe meer er werd gevochten voor die duiten...hoe meer we naar ons schoon leven konden fluiten. En gaat ooit eens het licht voorgoed uit? Toen vonden de nooit contenten dan nog eens de wapens uit om anderen hun streken te veroveren. Ondertussen kamen er velen, ze noemden Confucius, Lao-Tse, Boedha of Onzen Lieven Heer en den Allah, ze hadden het misschien goed voor...maar wij hadden vroeger genoeg aan de zon en de maan, een kampvuur en eten en aan ons eigen innerlijke bestaan; de rest was allemaal goed om weten en soms mooi vertaald. Ook veel filosofen sloven zich door allerlei uitleg heen, iedere tijd volgden ze alle wel en wee op de been. 't Ergste was altijd dat een deel van die tisten alles alleen in dienst van de boze machthebbers wisten. In feite kwam het samenleven beheren ons toe, en niet de nooit kontenten; maar was het al niet te laat...ze bestonden al uit een legertje serpenten, hun pluim of hun bik of hun krijt altijd tot collaboratie met het kwaad bereid. We besloten ons wel ten allen tijden tegen hen te keren. Waarom zouden we voor hun onzin blijven kreperen ? We bestudeerden hoe dat toch allemaal kwam...dat we ons steeds lieten vangen door hun telkens heraangepast gezwam. De ene keer riepen ze "' t zijn heidenen, hak ze in de pan", dan weer " "pak ze want ze lezen Marx of de Koran". Nu durven ze wel niet meer te roepen "pak de olie...", maar we zijn nog altijd de dupe verdorie !
- Ps : mijn essays over de geschiedenis van de filosofie zelf, die de evolutie van de wetenschappen volgt, maar ook een reflectie is van persoonlijke karakters : http://deblogfilosofen.skynetblogs.be

102 de blog per titels : skynetblogs is er mee opgehouden, bestaan niet meer heb ze opgeslagen in archieven thuis

http://hetvoortijdigtestament.skynetblogs.be

de blog, ontstaansgeschiedenis 'het voortijdig testament'

http://users.skynet.be/octo/index.html

http://filosofischverzet.skynetblogs.be/

http://bloggen.be/conscience2008

http://filosofischverzet2.skynetblogs.be/

http://deblogfilosofen.skynetblogs.be/

http://dichterbijdeziel.skynetblogs.be

http://heerlijkoverliefdepennen.skynetblogs.be e n linken

http://blogkunstenaar.skynetblogs.be/

http://deblogkunstenaar.skynetblogs.be/

http://noemgodgewoonhetleven.skynetblogs.be/

http://octosfilo-poeziepaginas.skynetblogs.be/

http://blogkunsten.skynetblogs.be/

http://blogverzet.skynetblogs.be

http://filosofischverzet.blogspot.be/

http://fotofilosofie.skynetblogs.be

http://philosophicalresistance4.skynetblogs.be

en

alle linken
: http://hetvoortijdigtestament.skynetblogs.be/

recentst : http://filoviewart.skynetblogs.be

Engelstalige vertalingen-English translations het Voortijdig testament :

http://closertothesoul.blogspot.be/

http://closertothesoul.wordpress.com/

http://talespoemsessays.blogspot.be/

http://bloctaafblogartist.webs.com/

http://bloggen.be/conscience2008/

http://the12commandments.blogspot.be/

http://7internationalblogs.skynetblogs.be/

filosofisch verzet and philosophical resistance op Facebook , YouTube and Vimeo and Daily Motion : search via Google zoeken

https://www.facebook.com/filosofisch.verzet

poetry on music thanks to Frank L. and a Medium Havare Film :

via http://dichterbijdeziel.skynetblogs.be

Nieuwjaarsgedicht voor nieuwjaarszangers

Grote mensen, sluit de wapenfabrieken

Doe oorlogen stoppen

Mensen van goede wil willen geen oorlog

Zijn het vechten moe

Sluit ze, doe, ze toe

Bouw toch andere dingen

Of we komen nooit meer zingen

-Indien alles eindig is, dan ook de dood-

103. Tweede overzicht geschiedenis filosofie

We beginnen 600 voor Christus ongeveer. Ik ga niet alle namen noemen van de meer dan 100 denkers die de geschiedenis de voornaamste om te onthouden vond. Vele onbekende gewone mensen waren misschien even zoekend en wijs als de gekende filosofen die al of niet zelf schreven. Alle beschouwing over de zin van het leven is een vorm van aan filosofie te doen. Duizenden jaren heeft men geworsteld met woorden als 'God' , 'natuur' en duizenden andere woorden…en heeft men zich bezig gehouden met belangrijke tot compleet absurde vragen. De laatste 150 jaar hebben een pak filosofen van de filosofie een soort wiskunde gemaakt, tot en met van de taal zelf, bovendien voorbijgaand aan alle ellende die er de laatste 150 jaar is geweest.

Terug naar ongeveer 600 jaar geleden. Interessant bij een studie van de filosofie is ook de periodes waar in de denkers leefden, de stand van de wetenschap toen, of ze mekaar kenden en zo meer. Die dingen heb ik ergens in mijn nota's staan…ik ga ze hier weinig gebruiken en ga proberen de grote lijnen van het zoeken even kort te schetsen.

In het begin was er een tendens om met de notitie 'Godendom' te breken. Het niet verklaarbare schuilde gewoon in alles vond Thales. De zoektocht naar bruggen tussen materialisme en idealisme, de kip of het ei als begin was begonnen. Lag een idee 'idealisme' aan de basis van de schepping of de 'materie' (materialisme). Of is de geest niet tegelijk een nog niet genoeg bekende of ontdekte soort materie ? We kennen ook veelal Pythagoras die zowel de wiskunde als de mystiek en zelfs de numerologie in de filosofie introduceerde.

Vele filosofen moesten vluchten voor machthebbers en oorlogen of omdat ze niet aanvaard werden in traditionele gemeenschappen. Het moet niet makkelijk geweest zijn daar waar men al of niet aan het letterlijke voortbestaan van de geest geloofde op een andere manier naar antwoorden beginnen zoeken. Men hield zich met van alles bezig 'kan een deugdzame ziel het fysieke overwinnen' en zich bij de 'kosmos' voegen ? De zoektocht naar een eventuele eenheid van materie en idee zou nog duizenden theorieën opleveren. Ze proberen herleiden tot een aantal essenties is niet zo eenvoudig, maar toch een aantal dingen vereenvoudigen is in deze aangewezen.

De oude Griekse filosofen begonnen het antropomorf godendom te verwerpen. Best een woordenboek naast je leggen als je hun bestudeerd. Antropomorf betekent 'de overdracht van menselijke gestalten om Goden voor te stellen. Er was een evolutie van te denken dat alles uit één element 'water' bestond naar meerdere elementen 'aarde, water, vuur, deeltjes. Sommige zienswijzen die eerst eeuwen later duidelijk verwoord werden benoemde bijvoorbeeld Heraclitus al in de zesde eeuw voor Christus 'conflicten tussen tegengestelden zijn de eeuwige conditie van het universum'. In de 19de eeuw zou Hegel dit uitweken tot zijn idealistisch en Marx tot zijn materialistisch dialectisch materialisme, oftewel in het geval van Hegel 'gedachten die een bepaalde 'these' vormen, waarop indien ze niet langer opgaan een anti-these volgt en uiteindelijk een synthese die een nieuwe vorm van these is. In het geval van Karl Marx, ook negentiende eeuw, wel die maakte er een rode draad mee om de stoffelijke geschiedenis mee uit te leggen. Slavendom werd gevolgd door feodalisme en de adel opgevolgd door de bourgeoisie en de laatsten, de proleten zullen de eerste misschien zijn. Heraclitus zelf was een tijdgenoot van Lao Tzu en Confucius, ook al twee aanvullende tegengestelden, het anarchisme van Lao tegenover een uitgewerkt Staatsbeleid van Confucius. Toch zou het nog een paar duizend jaar duren voor dat het Oosterse denken via Westerse filosofen of een Carl Jung bijvoorbeeld het Westers denken ging beïnvloeden.

De ontologie deed zijn intreden in de filosofie. Het denken op basis van het woord of het wezen zelf. Men begon te zoeken naar de verbanden tussen gebeurtenissen, gedachten, woorden en dingen. Zoals Parmenides van Elea in de vijfde eeuw v C… en na hem een aantal Eleatici. Filosoofnamen waren vaak gebonden aan een bepaalde streek. Men probeerde moeilijke, haast wiskundige axioma's op te stellen die de fantasie van de werkelijkheid moesten scheiden. En toen kwam Socrates, die zich meer bezig hield met anderen zelf aan het denken te zetten, niet zozeer zelf schreef, maar doorgaf en zich vooral met de praktische manieren om samen te leven bezig hield. Niet zozeer abstracte metafysica (het 'bovenzinnelijke'), maar een zoeken naar ethische dingen (zedelijke gedragingen, schoonheid) en het kritische denken vond hij belangrijk. Ging daarna Plato er nog van uit dat alles naar een onveranderlijke vorm geschapen is, les Darwin zou dat in de negentiende eeuw weer niet zo zien zoals U weet. Plato's huis dat als school diende noemde Atheneum, zoals later dat van Aristoteles Lyceum noemde. Politiek gezien was Plato voorstander van een heerschappij van speciaal daarvoor opgeleid heersers die het algemeen belang moesten dienen.

Met Aristotelis deed het empirisme definitief zijn intrede in de filosofie…het wetenschappelijk te werk gaan tijdens de filosofische zoektochten. Hij onderzocht vele domeinen van het menselijke denken en vond dat alles een 'telos' een doel had, gedachte die hij ook in zijn moraalfilosofie inbouwde. Hij leefde onder andere in Syrië en zijn werk zou 200 jaar zoek zijn voor het op Kreta weer werd ontdekt. En door Thomas van Aquino in de dertiende eeuw n C in het Westen werd geïntroduceerd.

Democritus, vierde eeuw v C, destijds nauwelijks erkenning dacht dat de wereld bestond uit atomen in een oneindige leegte. Een absolute ruimte waarin atomen constant in beweging zijn…hij kon niet weten dat 'leegte' eigenlijk niet bestaat. Ook over oorzaak en gevolg dacht hij na, zoals in het voorbeeld van de biljartballen later ergens werd gebruikt om het over 'determinisme' te hebben. Hangt alles al van onze 'wil' of zijn er andere oorzaken die meer bepalend zijn dan die 'wil' ?

Ook het streven naar genot van mensen vond zijn theoretici via Epicurus en zijn therapeutische 'hedonisme' (streven naar genot). Hij ging zover te stellen dat sommige atomen

van hun baan kunnen afwijken door een spontane daad van vrije wil. Stoïcijnen, strike rationalisten en meestal volgers van een streng levenspatroon betichten Epicuristen en Hedonisten van nogal promiscue en decadent te zijn, wat in het geval van Epicurus en anderen niet het geval zou zijn geweest. Ze waren zelfs meestal theïst maar vonden dat God of de Goden gewoon observeerders waren en vroegen zich af of ze de mensen wel wilden helpen. De man die in een ton leefde en zich tegen de meest gangbare dingen zoals huwelijk en kuisheid en genotzucht op de kap van anderen kante, Diogenes zou tot lang na zijn dood een invloed op de cynici hebben. Op Cicero bijvoorbeeld. Een filosoof die veel naar het Latijn vertaalde. Het woord 'cynisch' is eigenlijk vaak verkeerd en eenzijdig gebruikt, is niet zo zeer 'schaamteloos' dan wel op een aparte, soms wat pessimistisch, soms ironische manier kritisch, leuk als humor bovendien.

De eerste na Christus gestorven filosoof Philo van Alexandrië, daar onthoudt ik van dat hij meende dat de Geest het rationele en irrationele probeerde bij mekaar te houden en dat we zo door wat we kunnen bewijzen en niet bewijzen een beetje meer' bewuster 'kunnen worden (hij gebruikte het woord 'God').

De eerder genoemde Stoïcijnen werden vooral bekend door Seneca en wilden langs een eenvoudig leven om de deugdzaamheid en de rede en ethische en morele principes boven het bovenzinnelijke (de metafysica) plaatsen. Door Marcus Aurelius werd het Stoïcisme als sociale controle gepropageerd. Er door hem aan toegevoegd werd de Christelijke mystiek, die onder die vorm dweepte met een totaal opgaan in 'God', met als doel een soort rust waar in geestelijke oefeningen werkzaam konden worden. (ook Quietisme genoemd).

Daarop volgde een tegengesteld ingesteldheid, door Sextus Empiricus (100-200 n C) gelanceerd, een soort therapeutische geloofsverzaking (apostiasie) en daaruit het sceptisisme : X kan even goed waar zijn als -X bijvoorbeeld.

De neoplatonisten stelden een paar eeuw n C dat het Ene bestond uit het intellect en de ziel dat het Goed onverwoordbaar was.

In de vierde en vijfde eeuw na C begint de godsdienst de filosofie te verdringen met traditionele denkbeelden als Adam en Eva en de doodzonde en zo. De genetica bestond nog niet, maar de erfzonde al wel. Vooral Sint Augustinus van Hippo was hier een pionier in. Boëthius die weer meer in de Rede zag als middel ter verklaring zag God gewoon als het 'Goede' en God meer als toeschouwer dan ingrijpend en niet almachtig. Hij meende bovendien dat we goddelijkheid konden verwerven. Zijn 'vertroosting der filosofie' werd tot laat in de middeleeuwen gelezen. Sint Anselmus werkte aan een synthese van de oude Griekse filosofen rond 1033-1109 n C. Maar de academische 'onnozeleteit' over de vraag of iets nu wel of niet bestaat, begon weer.

Sint Thomas van Aquino 1225 -1274 was d favoriete filosoof van de katholieke Kerk. 'Een ding kan niet zichzelf veroorzaken' vond hij voldoende 'God' bewijs. Schreef de tekst die soms in de kerk voorgelezen wordt bij uitvaarten 'Ik ben aan de overkant' een gedicht met de boodschap 'doe gewoon als of ik er nog ben'. Met Copernicus 1473-1553 N c eindelijk nog eens een wetenschapper als filosoof. De aarde draait rond de zon in 364 dagen en de aarde om haar as in 24uur. Ook via Galilei, Kepler, Newton kregen het klassiek geloof en het bijgeloof serieuze concurrenten. Ook de politieke standpunten werden weer belangrijker. Met Machiavelli 1467-1527) werd de nood voor een degelijk politiek bestuur nog maar eens beklemtoond, voor sterke staatsinstellingen met het algemeen belang als doel, daar had je al eens lepe middelen voor nodig, maar tirannieën vond hij niet zo efficiënt. Het hoogst haalbare vond hij een redelijk tevreden bevolking. Het efficiënt gebruik van pragmatisme (de in de realiteit haalbare doelstellingen) was aan te bevelen dus.

Desiderius Erasmus (1466-1536), die in die tijd nog in Leuven hetzelfde café als Vesalius en Mercator bezocht, was de onwettige zoon van een pater en werd lang in een klooster opgevoed, waarschijnlijk daarom vond hij dat indien je godsdienstig wil zijn, dat je daar voor geen Kerk nodig hebt. Zoals Augustinus dacht hij dat de Rede de dienaar van het of je geloof moest zijn. Hij pleitte tegenover de protestant Luther om de katholieken niet met geweld maar met woorden van repliek te dienen. Zodoende beïnvloedde hij ook de reformatie (de godsdienstoorlogen) . Hij stond dichter bij de protestanten, maar had zijn eigen kritieken op hen. Zijn vriend Thomas Moore, een soort christelijk communist. Hendrik de achtste liet hem executeren, Erasmus vond dat Moore wegens de niet herroeping van zijn soms preutse standpunten in verband met onder meer kuisheid voor het huwelijk zijn leven had kunnen redden. Zijn Utopia, was niet heel realistisch opgevat, maar net als de republiek van Plato een soort blauwdruk voor een andere maatschappij. Hij wou iedereen teveel gelijk boetseren terwijl verschillen aanvullend kunnen zijn.

Over wat een aantal filosofen of natuurkundigen tijdens de overgang naar het ontstaan van een nieuwe heersende klasse naast de adel dachten dit : 16 de -17 de eeuw : Francis Bacon : probeerde van feiten tot algemene besluiten te komen, maar met weinig rekening te houden met creativiteit en fantasie. Via inductie : van detail naar algemene. René Descartes, de grote rationalist bediende zich eerder van deductie, uit het algemene het onder liggende proberen duiden. Ook Voltaire was een echte rationalist. Hobbes wilde de natuurwetten ook op de politiek toepassen. Leibniz was dan weer veel te abstract. J.J. Rousseau vond dat de mens te veel van de natuur vervreemd was en zou het liefst kleine stadstaten als bestuursmodel willen gezien hebben; met een soort directe democratie maar in dienst van het hoger belang van de stadstaat. George Berkeley zijn spreuk "zijn is waargenomen worden" was weer veel te abstract en de meeste van die filosofen moeiden zich niet de gruwelen van de geschiedenis van die tijd.

Kant (1724-1804) zocht bruggen tussen de stelling van de rationalisten dat het bovenzinnelijke van uit het intellect moest worden behandeld, en de stelling van de empiristen

dat de geest een leeg blad was bij geboorte, wat zeer te betwijfelen valt. Toch wilde hij beide uitgangspunten overbruggen. Johan Christop Schiller (1759-1805) vond het ten volle beleven van de eigen ervaring samen met de kunst heel belangrijk en wees de metafysica niet af. Frederik Willem Schelling (1775-1854) geloofde dat de objectieve wereld van uit de innerlijke subjectieve wereld van de spiritualiteit ontstond. Hij wilde een verzoening van de objectieve intelligentie met de subjectieve intelligentie in de natuurlijke orde. Over Hegel hadden we het al en zijn tijdgenoot Schopenhauer volgde Kant in zijn redenering dat de werkelijkheid achter de dingen onkenbaar is, zijn introductie van het Oosterse denken typeert hem.

Verder liepen er ook nog een aantal economisten rond die tijd. Adam Smith zag alleen de voordelen van de vrije markt. Thomas Pain 1737-1809 verdedigde een stevige grondwet met rechten en plichten en inspireerde de Franse en US revoluties in die tijd. Merkwaardig, hij geloofde in een deïsme zonder Kerken. Net als JJ Rousseau verdedigde Jeremy Bentham 1748-1832 een onderwerping van het individu aan wat niet goed is voor het algemeen welzijn. Zijn 'utilitarisme' kwam neer op het pragmatisch invoeren van leefregels en productie met de bedoeling 'pijn' te verminderen en 'genot' te bevorderen. In de 19de eeuw verdedigde JS Mill wel een liberale economie, maar met 'sancties' wanneer sancties in dienst van het algemeen belang en de oplossing van 'crisissen' nodig zijn.

Auguste Comte benadrukte dat het intellect niet de dienaar van de negatieve zijde van emotionele passie mocht zijn en dat kennis al vele paden had bewandeld, theologie, metafysica, rationaliteit... . Charles Darwin kennen we allemaal voldoende. Hij toonde aan dat de natuur van uit het micro en macro gebeuren in de wereld van fysica, chemie en bio tot complexe ontwerpen kon komen, ontwerpen aan evolutie onderhevig zoals we weten. Volgens Henri Lousi Bergson (1859-1941) kwam dit ook mede door levenskracht en intuïtie tot stand, nog meer dan door intellect en reden. Alfred North Whitehead (1861-1947) wilde loskomen van het idee van alleen wetenschappelijke verklaringen te geven aan de complexiteit van het leven. Zocht hij het ook meer in spirituele processen. Moet ik nog eens onderzoeken denk ik zo.

Naast Karl Marx, Friedrich Engels en Lenin waren er een aantal filosofen in die tijd van eind 19de begin 20ste eeuw die zich totaal niet moeiden met het verbeteren van de wereld voor de miljoenen armen en slachtoffers van oorlogen. Van uit hun veelal elitaire zetel en met docent inkomens voelden ze weinig betrokkenheid met de wereld van de gewone man...met wat hielden ze zich dan voornamelijk bezig ? Met wat vorige filosofen al hadden beschreven en met totaal absurde stellingen of met een in wiskunde omtoveren van de filosofie, zij het wanneer het over taal ging of wat nu echt of niet echt aan om 't even wat was. Dat 'de waarheid is hetgeen werkt' daar kan ik nog enigszins inkomen John Dewey en ja, JM Keynes, overheidsuitgaven zijn nodig als de economie niet trekt, maar je kan er geen oorlogen mee vermijden, zo leerde de geschiedenis.

Een ander soort filosofen deed via hun beroepspraktijken hun intrede in het filosoferen rond de mens zelf. Sören Kierkegaard , 1853-1855 de 1ste existentialist boog zich over het thema lijden en geloof als passie, niet zozeer door rede. Sigmund Freud (1856-1936) bijvoorbeeld en het loslaten van de trauma's van in de jeugd (en voor de geboorte zelfs ?) De rol van het seksuele leven ook en het onbewuste in de mens dat aan de vrije wil knaagt. Ook Cal Gustav Jung (1875-1961) bouwde voort op Freud, maar ging zijn eigen wegen. Zijn beschrijvingen van het individuele en collecieve bewuste en onbewuste en zijn benaderingen van archetypes als 'de moeder', en 'het zelf' en zijn verwijzingen naar gebruiken in Oosterse religies,zijn heel markant. Sartre (1905-1980) benadrukte als politiek militant filosoof de individuele verantwoordelijkheid, daar het lot van de mens in hem zelf ligt. Zijn feministische vriendin Simonne de Beauvoir schreef een mooie roman over het politieke milieu in Frankrijk in de jaren na de tweed wereldoorlog. Met uitzondering van Noam Chomsky en een reeks anderen zijn er weinig filosofen in de 21ste en 20ste eeuw die zich op sociaal politiek vlak verdienstelijk maakten. Ze staken hun tijd liever in proberen bewijzen dat het bestaan onzinnig of absurd zou zijn. Ze wroeten met het fenomeen 'taal' (Bertrand Russel nog het verdienstelijkst) of verzanden in bijna onleesbare werkstukken over linguistiek me enorm veel abstracte theorie, weinig zeggend. Ik ga de namen niet opnoemen, maar ik zit er hier zie ik i mijn notities met een vijftiental dik opgescheept en verveeld. De beroemdste naal 'Wittgenstein' amaai mijn klak. Moest ik er iets van voorlezen werd U na een tijdje onnozel. De man besefte het na zijn filosofische carrière gelukkig zelf. Nog een 'beroemde' wegens weinig gevaar voor het establishment zou ik dit keer niet durven beweren : Michel Foucault die over kennis en macht en het verminderen van sociale controle schreef, weinig van gelezen, dus zelf uit te zoeken lezer. Afsluiten doen we met Albert Einstein 1879-1955 die weer nieuwe deuren voor de filosofie opende. Mijn eigen essays en bijdragen tot de kunsten en het begrijpelijker maken van de filosofie via 'filosofische essays' https://deblogfilosoof.blogspot.be en facebook Fotofilosofie

Of https://www.filsofischverzet.be

Deel Verolg gedichten-traktaten-citaten

In zoveel zin zien is een zegen.

Onzin snappen is vermoeiend.

Zin zoeken was een zegen.
Zinloosheid bekampen vermoeiend.

Gelukkige Dame,

Immer Rijpe Vrucht

Ik wil nog veel van je houden

In ieder klein gehucht

Gelukkige Verjaardag

50 onder volle maan

En weten…'t is nooit gedaan 8juli17 na 7juli17 zes uur 40 octaaf c

---

Heerlijk hand in hand houden van elkaar.

De parel der vrouwelijke opwinding tegemoet, later.

Twee maal 23 chromosomen moeten op weg naar meer, 46

't beste van generatieverhalen + wat nog overwonnen moet

Hoe 't denken ook gewoon op praktische dingen komt, uitvindingen via via, alles op voorhand voorbereid

---

Iets in de volstrekte stilte menen horen

Elke dag iemand tot een gesprek uitnodigen

Is spijtig genoeg nog geen traditie

Soms hebben mensen mekaar weinig te vertellen

Al is er een heleboel te bespreken

Wanneer men een kind meegeeft dat iets zijn schuld is hindert en steekt dat in zijn leven, als een steentje in een schoen bijwijlen

---

De parel en de eikel zijn familie van mekaar,

net zoals viool en gitaar

De uitspraak "ik wil jou voor mij alleen" komt er om moeilijkheden te voorkomen of te krijgen, in 't laatste geval gepaard met al of niet nodige inzichten.

Mooie momenten : een achttal Zinvlinders op onze fietstocht door het Noord Kempische bos, ter hoogte van het afritje naar de parking achter Diel 30

11/9/17 Ze wist dat ik aangekomen was, want ze had de camper gezien en ik verschool me achter de keukendeur, vijf minuten genieten van de glimpen van een gelukkige vrouw, ze neuriede soms zelf

---

Donderdag 19/10/2017

Laatste vier dagen zomer gehad. Ontwaken met docu's over het simpele leven. Het leven in de bergdorpjes van Noord West India. Prachtig helder licht en mooie bergvormen. Kontasten van kleur en gebruiksvoorwerpen…zoals ik ze zelf zou maken met weinig voorhanden. Wat een levenswil van jong tot oud. En levensvreugde ondanks veel.

Wijl de zon opkomt, ontwikkeld zich het liefdesspel à la fysique-chimique-spirituel. Qu'elle est belle madame loyale. Que sera notre jeu aujourd'hui ? Tenir fort et caresser doux le plus petit part en poussant le genoux si fix, manoeuvrant de chaque coté , changement des position, mais surtout caresser et inventer 100 choses manuelles et que les fantasies sont belles !!! ------

Dag ma, hoe is 't maske ? Zeidde nu vrij van pijn ? Ochtendzon schijnt in 't bed. Oh goed doet da.----

Na scheidingen, niet alleen al of niet te overbruggen afstanden tussen ouders, ook tussen kinderen en ouders, tussen iedereen onderling ook

In vele huizen heb ik gewoond, huizen gedragen door bomen van weleer of door cement en stenen en hout, alles wat bijeen houdt--------

Van waar blijft wind komen ? Wat houdt bomen recht ? Het is hele slimme uitleg die daar bijna alles over zegt. Maar van waar dit alles en meer echt komt, zit in de vraag naar het waarom ? ---

Weer uit één of ander notaschrift periode 2018-2020

Heb een steen uit het concentratiekamp Neuengamme, bij terugkeer uit Noorwegen meegenomen. Misschien nog uit de Elbe geschept als modder en gebakt door iemand uit het oorlogsdorp Meensel. Heel veel herdenkingen, lessenreeksen, expo's en boeken later, zijn we in de Coranatijd aanbeland. De schrijfster van een half fictieve roman daarover begon een tijd na het schrijven van dat boek en vóór die microbe met het maken van ambachtelijke zeep met kruiden en in kleuren en zo, er stond een stempel in 'het is om zeep'. Moeten we optimistisch blijven, is er echt verandering op til ten gunste van het enorme contrast tussen samenlevingen in vrede en welvaart en andere met oorlog en bittere armoede ? Sinds talrijke decennia kaar ik die dingen aan als een moraalfilosoof, een soort profeet, een advocaat van de werkende mens in loondienst, vervangingsinkomen of mensen met een kleine tot grote onderneming. De lugubere spel van beurzen, van militaire industrie, grote banken en multinationals gaat in tegen elke vorm van menselijk geweten. Toch

Het lijkt er sterk op dat 'het absurde op zoek is naar meer en meer bewustzijn'. Zie mijn vorige boeken, bestanden.

Los van de strijd om het stoffelijke bestaan en het daaraan gekoppelde collectieve bewustzijn dat van links naar rechts en terug slingert, zijn er ook die andere dingen des levens die ik boeken zoals 'Geloven is een zoektocht beschreef'.

Sterven is de ziel die weer meer dan gewoonlijk in contact is met het geestenrijk dat wellicht via tegenpolen op mekaar inspeelt. Wellicht, vermoedelijk, niemand die het weet. Een heel leven lang worden we heen en weer geslingerd tussen allerlei verhalen die eigenlijk om deze tegenstellingen draaien. Angst-Onbevreesd moedig/ Hebzucht-bereidheid om te delen/Jaloezie-Verdraagzaamheid/Kwaadheid-Verzoeningsgezindheid/Argwaan-Begripvol/Aanvallend Agressief-Bemiddelend/Onwetendheid-Kennis-Wijsheid

Sterven is een overgang en zoiets als slapen gaan en verlicht ontwaken, alles scherper zien…indien je bij leven de negatieve emoties overwonnen hebt.

Het is verwonderlijk hoeveel informatie over dingen die je iemand vertellen wil en die je dreigt te vergeten toch via bepaalde concrete aanleidingen altijd wel weer ergens opduikt.

Is er al een studie gemaakt over de eenzaamheid van mensen als gevolg van in welke relaties ze zitten en met welke emoties ze het nog moeilijk hebben ? Daarnaast is er ook het onderschatte feit of dat mensen al of niet geloven in een spiritueel verder bestaan. Is geloven in spirituele oneindigheid misschien trouwens geen voorwaarde om te kunnen genieten van het 'geestenrijk'.

Geloven in de oneindigheid van het eeuwigheidsbeginsel, om volwaardig aan het spirituele deel van het stoffelijke leven deel te nemen. Aan diegenen die vinden dat ofwel alleen een idee of ofwel alleen de materie aan de basis van het bestaan ligt : eterie en materie zijn één, golven en deeltjes dus. Het spirituele heeft ook een stoffelijke vorm en omgekeerd.

Si je mourais aujourd'hui , et de temps en temps je pense à ça , pas parce que je m'aurais senti mauvais), je ne laisserais pas des choses incompris, inachevées dans mon esprit. Heureusement j'apprends encore tous les jours et j'apporte encore des choses qui peuvent bénificier à d'autres, même si je ne les écrit pas, ces sagesses, même si je ne les raconte pas. Appèle ça telepathie ou n'importe quoi si vous voulez. J'y crois.

105 Afscheid van personen, mensen, opvattingen

Sommigen ken je in 't echt, de mensen, anderen zijn personen op afstand. Je kan hen ook in groepen indelen. Pastoors bijvoorbeeld. Heb er velen gekend. Hun beroep is een verlengde van het tijdperk van de godsdiensten, die HUN interpretatie van wat het zijn is wilden geven, of doorgeven; want ze hadden het van schrijvers van 2000 jaar geleden. Ooit schreef ik daarover : "het geloof in het op een bepaalde manier voortbestaan van onze geest, hoeft niet tegengesteld te zijn aan de ontwikkeling van de wetenschappen. Godsdienst die geen religie worden kan, die dus filosofie en wetenschap niet leert 'verbinden' (reliëren) is in heel veel gevallen een gevaarlijke therapie. (zie ook facebook : fotofilosofie voor andere citaten.

Ondanks sommige positieve morele voorschriften uit de oude geschriften (er zijn er andere ook, afhankelijk van tijd en auteur) en ondanks de rituelen die mensen op zoek naar zingeving verbinden, kan de filosofie van de kennis van het spirituele de individuele mens meer en meer bewustzijn en de samenleving minder absurditeit bieden.

Ik kende zowel pastoors met rok als pastoors met kostuum en frak, pausen met geen en weinig vernieuwing. Zoals in de politiek is afgaan van het grote gelijk toch zo moeilijk.

Een naam is een naam, voornaam, familienaam, een soort dichtzin om je genetisch te duiden. Een naam heeft al meer een louter identificatie functie dan een telefoonnummer of adres en toch. Bij het uitzoeken naar wie je eigenlijk bent nog meer dan iemand die langs een levensverhaal in een wisselwerking tussen 7 negatieve en 7 positieve emoties tussen medemensen staat, heb je de filosofie de dag van vandaag wel degelijk nodig. Niet zo zeer de filosofie die van het vak een soort academische wiskunde gemaakt hebben, maar diegenen die er een ethisch verantwoord en geëngageerd iets van proberen te maken hebben. Niet dat er iets mis is met academische standpunten, theorie en zo meer, maar ik hoor toch liever muziek dan dat ik naar notenbalken kijk. De filosofie die er van uit gaat dat men de ware betekenis van woorden moet zoeken, kan het individuele bewustzijn en de samenleving heel erg van dienst zijn. Zie Facebook fotofilosofie om het minder abstract te maken.

W019/12/2018 Een kleuterschool in een dorp met vele burgerslachtoffers van WOII, maar in 1983 ongeveer. Een sketch op de plaats waar destijds de dorpelingen gemolesteerd, gefolterd, uitgekozen werden. Een jongen van vier trekt zijn plastiek zwaard en als witte ridder ter verdediging van iedereen, roept hij uit : "weg met alle oorlog" Het was Jowan Coeckelberghs. Mooi begin voor een script, film, autobiografie.

V 28/12/18

Een 'pattateveld' op grond van de kerk, aan de oude bakstenen cabine van 'den electric'. Herinner me nog het rooien in fruitbakken, de eveneens uit Zuid America meegekomen 'cholerado' kevers, de 'koeibeesten' die vóór deze periode op deze vroegere weide stonden. Op één van de later in 5 bouwpercelen verdeelde weide, ontsprong een beekbron. De Geest, bron van alles, al is de Geest ook materie, eterie dan. Je kan stil staan bij de bron van het aardse, maar daarachter schuilt de bron van het hemelse, de kosmos, die niet meer of minder is dan de bron van je innerlijke, in lijf vorm, met kleren aangekleed na miljoenen jaren van evolutie. Tal van filosofen, wetenschappers, kunstenaars en hun hele leefomgeving droegen bij tot steeds meer inzicht in hoe de dingen en mensen in mekaar zitten. Hun ontdekkingen en prestaties, hun levenslopen, hoe ze in contact kwamen met mekaar en alles wat hen heeft beïnvloedt, al een wonder op zich.

De dag dat we naar de presentatie van mijn stamboom reden (het werk van mijn jongste oom), brandde het huis van de familie Degeest op de **Roo**i (Rode) af. De wortels (**Roo**ts) van de materie, is maar één van de leidraden in mijn werk, er zijn ook de blauwe, gele, groene, bruine, donkere puzzelstukken.

Al de personages in je leven. Vlaanderen, al langer mix van culturen. Fekke en Clémence, landarbeiders van na de tweede wereldoorlog tot in de jaren zeventig, tachtig. Net weggeplukt uit de Nuevo Cento film over het Italië van na de 2de Wereldoorlog. Heel Europa heeft hier gestreden, wel leuk dat hun hoofdstad nu Brussel is. Sommige van de streekgenoten doen me zelfs denken aan mensen van buiten Europa.

Za 12/1/2019

Onze derde tentoonstelling te Eben Ezer. In het teken van de Verlichting. Niet alleen in de collectieve geschiedenis van de mensheid merkt men hoe het filosofische denken meer en meer op het pad van de rede en de ratio raakte en menselijkheid boven de oude dogma's begon te verkiezen, doorheen alle politieke en andere conflicten heen. Ook individueel heeft elke mens wel een verhaal over hoe hij in zijn leven los raakte van allerlei beïnvloeding door ouders, leraren…en allerhande sociaal economische omkadering om niet alles in de oude plooien te laten blijven vallen. Bovendien zijn er ook onze emotioneel-psychische-spirituele noden die meer en meer een filosofisch antwoord zoeken. Zie facebook fotofilosofie

106 De ziel als samengestelde compositie
Niet bestaan van energie is onmogelijk.
Kleiner dan of gelijk aan nul is tegen alle wetten in.
Bijna alles is becijferbaar, verwoordbaar.
Cijfers of woorden, waar was het begin ?
Bij onhoudbaarheid, benaderen van een nulpunt,
vlogen we er na de laatste big bang weer in.
Fotonen zorgden voor de eerste zonen, de atomen.
Daarna werd het molliger met die moleculen.
Vandaar naar gassen en planeten.
Wie weet waar we als bio allemaal hebben gezeten ?
De cel, ja eerst was ze gewoon cel, altijd opnieuw ontstaan.
Dan leerde ze zichzelf delen, het vrouwelijke was geboren…
XX , er viel een staartje af en XY kwam op het podium,
seks werd het nieuwe vernieuwen.
De vorige truk zorgde voor te weinig variatie.
Patatten doen het nog wel steeds volgens XX.
Altijd weer werd het nieuwe geboren met als inspiratie de energie die er ineens niet meer was, niemand die het weet.
Alles evolueerde, de bio, de economie, het sociale, de politiek.
Van vreedzaam en voor iedereen genoeg,
Naar stammentwisten en oorlogsindustrie en alles daartussen.
Plus op zoek naar min om in evenwicht te blijven.
De wezens die uiteindelijk de mensensoort vormden,
Zo ongelooflijk vertakt en toch nog ergens één.
Een evenwicht van een beetje plus of min bepaalde de sekse.
Toch zit er iets wezenlijks van de duale manieren van genieten 'in beiden.
Als of de plus zowel als de min geeft en ontvangt.
Een kwestie van inleving.
Zo zijn componenten van voorouderlijke wezens om beurten te vrede.
In dit spel van verderzetting van positieve en negatieve emoties
Dat al eens tot rust en innerlijke verdieping kan leiden.
De zachte geaardheden en de macho domino's allen personages in verhalen van aantrekking en afstoting, niet alleen seksueel, emotioneel en gevoelsmatig, maar ook spiritueel. Altijd weer een streven naar de meest genietbare combinatie.
https://ikimporteermijnskynet.wordpress.com/2018/04/23/kortverhalen-de-blogfilosoof/

107 Aan de werkende mens gericht
Als mensen uitgebuit en boos, arm en slecht gehuisvest zijn, lonkt de opstand die wederom in onderdrukking eindigen kan.
Gij geeft het beste van je eigen, tot jolijt van diegenen voor wie je in kleine en middelgrote ondernemingen werkt, maar
-diegenen in hele grote bedrijven, de aandeelhouders kan je nooit plezieren
-diegenen die jou willen doen opbrengen, elke seconde van je leven regelen
-diegenen die je op 't matje roepen telkens je verzwakt
Natuurlijk. Ze zijn met minder, maar beter georganiseerd. Ze hebben de structuren in handen, de gazetten, de kunst en de TV, het internet en jouw klap op staminee. Ze hebben hun partijen en parlementen. Bestuurd door in merendeel dik betaalde knechten, dwepend met volk en taal, ras en klasse; ecologie of zogezegde religie. Ook je vakbonden zetten je voor een stuk buiten spel, al hoewel ze nuttig zijn. Ze sluiten je op in vakjes en kleuren niet buiten de lijntjes, helpen het grote systeem door het behoud van jouw koopkracht in stand houden en slikken te veel sluitingen en zo. Terwijl heel dat circus er toch het beste van probeert te maken natuurlijk. Zo is er orde en heb je wat geld en is er discipline en productie. Ze herstructureren hun handel of sluiten hun fabrieken, ook al is er vraag van diegenen die men niet koopkrachtig genoeg maakt en er nog zoveel nodig is, van sommige dingen minder trouwens ook. Al waar men ooit voor streed zal men je weer proberen afnemen. Hun nieuwe wereldorde, alle dagen een bloedig epos van wapenproductie, oorlog en armoede naast alle glitter. Verstrikt tussen overbetaalde supermanagers en andere verdeel – en heers experten, soms zelfs door jezelf verkozen; slaag je er niet in jouw eigen programma op te dringen en vertegenwoordigers te kiezen die met alle absurditeiten op aarde willen afrekenen. Er is er nu ook die pandemie bijgekomen; welke absurditeiten gaan daar weer van voort komen… en in hoeverre is dit een kans om dingen anders te gaan doen, want het blijkt nu dat als de dictatuur door de bourgeoisie geleid wordt dat dat mag en dat er ineens 'geld' genoeg is om bedrijven te redden. Veel is nu tijdelijk verboden…niet dat dat nu tijdelijk geen oplossing kan zijn, maar… het grootkapitaal is niet te vertrouwen. Best een ingewikkelde zaak het samenleven organiseren op basis van de menselijke waarden en niet van superwinsten. Dank zij de notarissen en de nieuwe houden we onze afstand en dank zij de politiek heeft om beurten de ene of andere kleine meerderheid het voor het zeggen, terwijl de anderen afgevaardigden aan oppositie doen. Allen in de regering misschien en de financieel rechtvaardigste partij de post van financiën. Het sociale weefsel zal wel oppositie voeren dan.
Voor diegenen die achter een blauwdruk zoeken om verkiezingen en de samenleving anders te organiseren nog deze hint : zie https://www.filosofischverzet.be

108 Verdiensten

Heb er vele. Keihard werken in het familiebedrijf, fruitkwekerij met medearbeiders. Van handmatig stapelen in frigo's naar paletten, alle Hagelandse fruit en beesten (grootouders) verzorgen. Binnen -en buitenlandse marken voor fruit en groenten gedaan, ook distributie aan winkelketens, scholen, kloosters enz. Huis gebouwd. Beter dan veel geld achter te laten, na mij kan er nog worden gewoond. Kinderen helpen opvoeden, ontdekt hoe zij en vrouwen in mekaar zitten. Voor grootouders en ouders gezorgd, ook na de loopbaan in de telecom, toezicht op de uitgave van negen telefoonboeken per jaar en in callcenters gewerkt, inlichtingen over telefoonnummers nationaal en internationaal opgezocht.

Een literair werk neergezet in alle stijlen van de literatuur en van uit alle filosofische hoeken de praktijk en de wetenschap verklaart. Een alternatief samenlevingsmodel vooropgesteld. http://bloggen.be/conscience2008 Gewerkt in een aantal wereldwijd georganiseerde linkse tendenzen en de grootste in België mee in het parlement gekregen.

Vele mensen uit alle continenten afkomstig onderdak gegeven en ook vele mensen emotioneel proberen helpen, wat bijna altijd maar voor even lukt trouwens.

109 Mededeling in verband met het Congres 2020

bij deze stel ik me kandidaat om het één en ander te gaan verwoorden

Voorstel wat op het Congres te verdedigen van uit onze groep

Strategie A

_MEER DE NADRUK LEGGEN OP HET COMPLETE PROGRAMMA DAN OP DEELSTRIJDEN
ZIE DE VERKIEZINGSBROCHURE FENOMENAAL SOCIAAL PROGRAMMA

SIMPELE EENVORMIGE OPLOSSINGEN VOOR DE SOCIALE ZEKERHEIDSREGELINGEN
BIJVOORBEELD DE ONTGOOGELING TOEN BLEEK DAT 1500EUURO PENSIOEN LATER AFHING VAN EEN AANTAL CRITERIA-----willen we het overbureaucratisch systeem van de Staat en de Bourgeoisie gigantisch blijven vertakken om de mensen te verdelen of schuiven we eigen ongecompliceerde vormen in de media naar voren ? Sinds de jaren zeventig vorige eeuw vooral zijn er zovele nepoplossingen voor werkgelegenheid ontstaan en daar is men op blijven voortborduren, zodat de mensen in VDAB, RVA, hulpkas, mutualiteiten, ministeries van Arbeid en Financiën er zelf nauwelijks nog aan uitkunnen. Vereenvoudiging dringt zich op. Recht op werk of een Basisinkomen met behoud van sociale zekerheid moet besproken worden. Geen werk ? Basisinkomen mét sociale zekerheid.

De C19 toestanden hebben duidelijk aangetoond DAT
- dat fabrieken vlug in reconversie kunnen : DAAROM WERELDWIJDE MILITAIRE RECONVERSIE
EN STEUN AAN DE VN OPROEP OM ALLE MILITAIRE CONFLICTEN TE STOPPEN en Legers op termijn alleen nog ingezet worden om terreurgroepen op de grond aan te pakken, landen te ontmijnen, dijken te repareren, bij rampen klaar te staan
-dat het speculatief gebruik van geld en rente afgeschaft moet worden
-dat de miljardairstaks mogelijk is en aangevuld moet worden met een wereldwijd anti-fraude taks systeem, gebaseerd op de moderne telematica
-dat de nadruk na de post corona moet liggen op zinvol ecologisch produceren
-dat er drastische arbeidsduurvermindering zal moeten komen
-dat de tijd van fabelachtige inkomens aan de top voorbij is
-dat alles wat gezondheid betreft in publieke handen moet komen
-dat de industriële veeteelt omgevormd moet worden
-dat er een internationaal Congres van zoveel mogelijk organisaties ter linkerzijde moet komen
-

Strategie B

BOVENDIEN en vooral naar de komende tijd toe : Omdat er het afgelopen jaar 2019 wereldwijd enorm werd gemanifesteerd, zijn de Bourgeoisie en hun dienaars maar al te blij dat ze via de pandemie de touwtjes terug stevig in handen aan het nemen zijn en er geen betogingen meer zijn. We zullen moeten van gedachten wisselen over wat de strijd in Griekenland en elders heeft opgeleverd en moeten leren beseffen dat het meer en meer nodig zal zijn om niet alleen in het parlement de nationalisering van bedrijven voor te stellen; maar vooral dit kracht bij te zetten door de oprichting daar waar mogelijk van sociale raden in de grote bedrijven die het heft zelf in handen nemen. De voorbereiding daarvan vereist een degelijk inzicht in historische ontwikkelingen en een lessenpakket. Op aanvraag bespreekbaar met nieuwsgierigen.

Rekening houden met de belabberde internationale uitslagen van verkiezingen aan de linkerzijde en te verwachten uitslagen bijvoorbeeld in de US moeten we ook op het vlak van verkiezingen een alternatief aanbieden en als eerste stap ons verkiezingsprogramma ook digitaal laten goedkeuren door zoveel mogelijk mensen . We deden het reeds huis aan huis bij gemeenteverkiezingen....WAAROM NIET DIGITAAL ??????

In een later fase, bij MISSCHIEN nooit eerder geziene massabewegingen tegen de gevolgen van een eventuele instorting van wat we nu nog als sociaal en economisch normaal beschouwen, zullen we moeten overwegen van :

EERST HET PROGRAMMA te laten VERKIEZEN EN DAN DE DIRIGENTEN, eventueel direct verkiesbaar op projectlijsten (werk, transport, energie, onderwijs, gezondheid, wonen, geld, productie, distributie, ecologie, veiligheid, samenlevingsbeheer...)

We zullen van alle kanten voor aanhanger van het 'communisme' uitgescholden worden, terwijl bijna iedereen vergeten is of niet weet dat dit woord gewoon staat : geen loonarbeid meer, gewoon productie en distributie zonder handel en een administratief gebruik van geld volgens eenvoudige, niet speculatieve regelingen. Bij gebrek aan alternatief van links in dergelijke omstandigheden gaat uiterst rechts weer flink vooruit gaan valt te vrezen, zoals meermaals bewezen.

De Marxistische onderbouw van deze voorstellen moet in de vorming niet beperkt worden tot bepaalde groepen in de partij en mag wel degelijk in vraag worden gesteld. Het is niet zo zeer meer waar dat we moeten wachten tot het imperialisme in mekaar stort...want het grootkapitaal redt zich klaarblijkelijk wel door de creatie van geld de laatste tijd, zelf de kwijtschelding van Staatschulden wordt onder 'hun' profesoren al besproken en de noodzaak van de neo liberale soberheidspolitiek op te geven. Dit is wel andere koek dan de vormingen rond onze actie als partij.

De volgende items stel ik graag ter bespreking. Ik schreef ze voor de geldcrisis van 2008, iemand maakte er toen met zinnen uit de artikels een muziek CD van 'the Present stage of the World'

Read the following articles :OPAA : Octaaf's Politcal Analyses & Alternatives
+++THE IMPORTANCE OF DEVELOPING AN IDEOLOGICAL METHOD
+++MATURITY COULD CHANGE THE WORLD
+++REVOLUTIONS SO FAR WERE OF A REFORMIST NATURE
+++A CHANGE IN ATTITUDE
+++LES RELATIONS HUMAINES OBJECTIVES
+++PROLETARIAN ADMINISTRATIAN AND HIERARCHY VERSUS BOURGEOIS STATE AND BOURGEOIS DEMOCRACY
+++LA LUTTE FINALE SE PREPARE CHAQUE JOUR
Volledig terug te vinden via de aanwijzingen op https://www.filosofischverzet.be want de verkiezingsblog waar mensen konden kiezen is gehacked denk ik.

Als dit niet een aangewezen methode zou zijn om in de partij aan discussie te doen, dan was het Kommunistisch Manifest dat in de tijd ook niet.

Enkele korte uitreiksels uit de artikels, die ik in de tijd in internationale groepen bespreken wou (daarom zijn de artikels in 't Engels en in 't Frans) :

Every fight against our family, friends or lover(s) is energy that cannot be used against our real exploiters... so find your inner calm and resolve your relation problems in a human way

het positieve steunen en ook het positieve dat reeds gerealiseerd werd blijven zien...anders zit je in de zwarte rook van al het andere en het vroegere gevangen...beter voor de gezondheid ook trouwens

het partijprogramma met de 840 voorstellen eens lezen misschien voor dat de klassieke verwijten weer bovenkomen---dat programma mag van mij uitgebreid worden zodat we wereldwijd een dag van de militaire industrie verlost zijn, maar dat we daar nog mee zitten zal natuurlijk wel de schuld zijn van communisten of zo (trouwens, het woord betekent afschaffing van loonarbeid, alleen productie en distributie...daar is de mens overwegend niet klaar voor hoor) :)

Octaaf Coeckelberghs------

110 Filosofisch Verzet nieuwe start

Aan de werkende mens gericht
Als mensen uitgebuit en boos, arm en slecht gehuisvest zijn, lonkt de opstand die wederom in onderdrukking eindigen kan.
Gij geeft het beste van je eigen, tot jolijt van diegenen voor wie je in kleine en middelgrote ondernemingen werkt, maar
-diegenen in hele grote bedrijven, de aandeelhouders kan je nooit plezieren
-diegenen die jou willen doen opbrengen, elke seconde van je leven regelen
-diegenen die je op 't matje roepen telkens je verzwakt
Natuurlijk. Ze zijn met minder, maar beter georganiseerd. Ze hebben de structuren in handen, de gazetten, de kunst en de TV, het internet en jouw klap op staminee. Ze hebben hun partijen en parlementen. Bestuurd door in merendeel dik betaalde knechten, dwepend met volk en taal, ras en klasse; ecologie of zogezegde religie. Ook je vakbonden zetten je voor een stuk buiten spel, al hoewel ze nuttig zijn. Ze sluiten je op in vakjes en kleuren niet buiten de lijntjes, helpen het grote systeem door het behoud van jouw koopkracht in stand houden en slikken te veel sluitingen en zo. Terwijl heel dat circus er toch het beste van probeert te maken natuurlijk. Zo is er orde en heb je wat geld en is er discipline en productie. Ze herstructureren hun handel of sluiten hun fabrieken, ook al is er vraag van diegenen die men niet koopkrachtig genoeg maakt en er nog zoveel nodig is, van sommige dingen minder trouwens ook. Al waar men ooit voor streed zal men je weer proberen afnemen. Hun nieuwe wereldorde, alle dagen een bloedig epos van wapenproductie, oorlog en armoede naast alle glitter. Verstrikt tussen overbetaalde supermanagers en andere verdeel – en heers experten, soms zelfs door jezelf verkozen; slaag je er niet in jouw eigen programma op te dringen en vertegenwoordigers te kiezen die met alle absurditeiten op aarde willen afrekenen. Er is er nu ook die pandemie bijgekomen; welke absurditeiten gaan daar weer van voort komen... en in hoeverre is dit een kans om dingen anders te gaan doen, want het blijkt nu dat als de dictatuur door de bourgeoisie geleid wordt dat dat mag en dat er ineens 'geld' genoeg is om bedrijven te redden. Veel is nu tijdelijk verboden...niet dat dat nu tijdelijk geen oplossing kan zijn, maar... het grootkapitaal is niet te vertrouwen. Best een ingewikkelde zaak het samenleven organiseren op basis van de menselijke waarden en niet van superwinsten. Dank zij de notarissen en de nieuwe houden we onze afstand en dank zij de politiek heeft om beurten de ene of andere kleine meerderheid het voor het zeggen, terwijl de anderen afgevaardigden aan oppositie doen. Allen in de regering misschien en de financieel rechtvaardigste partij de post van financiën. Het sociale weefsel zal wel oppositie voeren dan.
Voor diegenen die achter een blauwdruk zoeken om verkiezingen en de samenleving anders te organiseren nog deze hint : https://www.filosofischverzet.be

Tot één op vijf in dit land stemt blanco. Gewoonlijk vormt een nipte meerderheid van partijen de meerderheid...en die kiezers van andere partijen hebben niks te zeggen.
Misschien eens een goed gedacht dat alle partijen tezamen in een regering zouden zitten, een groene milieuminister, een minister van financiën van de partij van de arbeid, de Christelijke partij sociaal welzijn, de Spa Volksgezondheid en Pensioenen, de jongste nationalisten defensie, zonder Imperialistische buitenlandse mogendheden te steunen dan, en de oudste nationalisten migratiecontrole. Iemand vergeten ? De oudste liberalen, de middenstand en de

landbouw bijvoorbeeld. Voilà niet meer over zeuren. Als we dan toch verder moeten met het oude bourgeois systeem van verkiezingen, kan dit best eens geprobeerd worden gezien het mekaar verwijten van oppositie en regeerders toch maar dient om de mensen verdeeld te houden.

Over de grootste en meest gewetenloos behandelde problemen hebben we helemaal niks te zeggen (oorlogsproductie, oorlogsvoering, buitenlands beleid komen in bijna geen partijprogramma voor en worden door het militair industrieel complex gestuurd).

Daarom eist filosofisch verzet een referendum met het volgende goed te keuren programma 1)militaire wereldwijde reconversie inclusief kernwapens afbreken 2)simpele sociale zekerheidssystemen, wereldwijd 3)onkreukbare rechtvaardige taxsystemen 4)zo veel mogelijk ecologische productie 5)stopzetten van speculatie met geld 5) zinvol werk, zo niet deftig basisinkomen met behoudt van sociale zekerheid 6) een Verenigde Naties ,niet op de machtsblokken gebaseerd , maar volgens de te verwezenlijken programmaprojecten (wonen, werk, milieu, financiën, telecom, energie, transport, productie, distributie, onderwijs, cultuur, media, gezondheid, landbouw, samenlevingsbeheer 7)een ééngemaakt technocratisch telematisch systeem dat zo veel mogelijk bureaucratie uitschakelt

Het is natuurlijk dromerij, maar de huidige partijen zouden wel wat van mekaar kunnen overnemen, diegenen die het kapitalisme ophemelen weten toch dat eens bijna alles geautomatiseerd is, zowel handenarbeid als andere; dat het systeem toch gaat instorten. De grote problemen vereisen bovendien een internationale aanpak, beste nationalisten. En diegenen die zich op nog op andere dingen uitgangspunten beroepen, volg vooral maar het individuele en sociale geweten zoals er reeds beginnen doen ter linkerzijde vooral.

Overal wordt de politiek van de grote multinationals opgelegd en heerst de wet van het grote geld. Men houdt bijvoorbeeld in Europa zelfs geen rekening met de eigen boeren en wil een verdrag et Zuid Amerika om hier goedkoop vlees te kunnen afzetten…het is niet voldoende voor het grootkapitaal dat ze de kleine Europese boer al hebben doen opdoeken, nee, nu is het de beurt aan de grotere.

Het atoomwapenverdag is geschiedenis. Wat doen de vakbonden internationaal eigenlijk om een wereld zonder militaire productie te krijgen ? Geen ballen ? Ze zijn toch internationaal georganiseerd ! Ze zouden wereldwijd alle werknemers in de oorlogsindustrie hun loon kunnen uitbetalen tot er UN plannen voor reconversie op tafel liggen.

Vele mensen hebben progressieve meningen, ze durven er echter nog niet voor uitkomen, vanwege het hebben van een job of niet, of vanwege het feit dat hun familie, vrienden, collega's er soms anders over denken.

111 het Octaaf van de politiek en de filosofie

Do Instinctief element. Onze stam, mijn domein, de andere de vijand, met alle middelen buitenhouden, naast het produceren en verdelen en de gevechten naar buiten toe, het gevecht binnen in de groep om de macht en het handhaven van de technieken om de onderste lagen gedwee te houden. Ook nu nog in allerlei organisaties merkbaar en we sleepten het door de eeuwen heen met ons mee, omdat het net als alle stappen in de evolutie van straling tot atoom en cel en zo verder onderdeel is van het totale embryo van de evolutie dat zich bij elke bevruchting herhaald. Eenmaal de vrucht geboren en opgevoed moet worden moeten wel het overdreven deel ego van de baby, kleuter en peuter intomen omdat het de vooruitgang van het geheel niet zou hinderen. Vaak is hier ook bij pubers en adolescenten en volwassenen nog heel veel werk aan. Filosofisch en politiek gezien sluiten dergelijke mensen een verbond met organisaties die zich op het eigen volk maar vooral op de materialistische welvaart van de leidende groepen richten. Ten tijde van de primitieve samenlevingen kon je wel geen atoombom droppen op een land, duizenden kilometers verder, maar de situatie is nu in feite nog dezelfde.

Re De mens die meer beschouwend wordt, niet volgens een neutrale filosofie, maar via één of andere vorm van godsdienst, niet te verwarren met Religie of Spiritualiteit, het eerste is het verbinden van alle mogelijke domeinen van het menszijn om tot een levensbeschouwing te komen die bij je past…en Spiritualiteit is een vorm van geloven in de zin van de eeuwige verderzetting van leven, onder welke vorm dan ook. De eerste organisaties die hier uit voort kwamen werkten samen met de adel als dominerende kracht van de samenlevingen, het helpen onderdrukken van vooral de boeren en andere uitgebuite lagen van de bevolking. Momenteel zijn ze een stuk socialer geworden, maar ook royaal betaald, niet door de afgenomen macht van de adel, maar door de burgerij, die achter de schermen van haar burgerlijke democratie de touwtjes in handen houdt. Wat enerzijds wil zeggen het samenwerken met die imperialistische landen die een strijd om grondstoffen en het in stand houden van de op superfortuinen gebaseerde machtsverhoudingen nastreven en anderzijds het in aantal toegenomen leden van de onderste lagen zo verdeeld willen houden dat ze niet in opstand komen. De andere groepen, partijen in dit Octaaf verhaal doen daar in afnemende mate aan mee. Als ook aan plots om regimewisselingen in het buitenland door te voeren, denken we maar aan het Congo ten tijde van Lumumba.

Mi Na de godsdienstig geïnspireerde partijen kwamen de 'liberalen' met hun partijen en van meet af aan stelden ze zich ook al voor als de vertegenwoordigers niet alleen van de meer materieel welvarende in de samenleving maar later ook dachten de echte zelfstandigen en sommige boeren dat deze groepen en partijen voor hen opkwamen, terwijl ze ook als de vorige groepen werden meegezogen in de machtspolitiek van het grootkapitaal met zijn grote industriële groepen die al voor een paar oorlogen gezorgd hebben. Als je de huidige vertegenwoordigers wil geloven zijn de vroegere recessies en de vroegere en huidige wereldpolitiek niet het gevolg van een systeem dat op mateloze verrijking is gebaseerd. Vaak steken ze de schuld op de eerste sociale experimenten van de onderste bevolkingslagen tijdens de laatste paar honderd jaar van de geschiedenis, terwijl het de burgerij was die bij zulke gelegenheden de internationale conservatieve krachten verenigde om revoluties tegen te gaan. Denken we maar aan de 14 buitenlandse legers die naar Rusland gesteund werden om de kliek rond de laatste tsaar te redden en vroeger nog de samenwerking tussen de legers van Frankrijk en Duitsland om de Parijse commune te verslaan. De tweede wereldoorlog had er trouwens niet geweest

indien de revolutie in Duitsland na wereldoorlog één, niet mede door de zogezegd sociaal democratische krachten werd neergemaaid.

Fa. De sociaaldemocratie dan. In plaats van samenwerking met de echte socialisten die de wereldoorlogen al twee maal probeerden tegen houden, kozen de sociaal democraten op basis van het feit dat hun vertegenwoordigers dik betaald werden om dat te doen voor de bourgeois vorm van democratie, van de Grieken geërfd, en die hebben zich ondertussen er klem mee gezet.

Sol De talrijke groepen van echte 'socialisten' die er ondertussen nog niet uit zijn of ze de partij of de raden in de ondernemingen de macht willen geven zijn wel solidaire mensen die aan een sociaal aanvaardbaar inkomen willen werken. Midden de veranderende samenstelling van de maatschappelijke groepen zoeken ze naar middelen om aan de macht deel te nemen, zich vaak beperkend tot een aantal tactieken van vroeger. Deelnemen aan de eisenstrijd van de vakbonden, een eisenstrijd die zich beperkt tot lonen, pensioenen en zo verder. De in aantal steeds grotere groepen van werklozen en hopeloos in verschillende statuten verdeelde mensen hebben weinig tegenmacht te bieden. De solidariteit van de vakbondstop en zijn leden beperkt zich tot het binnenland, terwijl de wereld één geworden is. Vandaag in de bres voor een ingestort fabriek van textielarbeiders en textielarbeidsters in Bangladesh, morgen al weer vergeten. Ook qua het thema oorlog en vrede heeft men niet echt een offensief programma en beperkt men zich al jaren tot veroordelingen van situaties, beperkte betogingen, terwijl de oorlogen in het Midden Oosten en daarbuiten alleen hadden kunnen worden gestopt door een wereldwijde bezetting van militaire wapenfabrieken en zo meer, wat makkelijk door de vakbonden en onafhankelijke groepen had kunnen worden georganiseerd. In dit soort status quo zitten we vandaag in deze door militaristen en banken en zo meer geleidde wereld, waar men in de welvarende delen echt overwegend doet of er niks aan de hand is. Dit soort solidair linkse groepen worden met de stempel 'communistisch' bijna van het politieke spel uitgesloten, terwijl bijna niemand er zich van bewust is dat dat woord gewoon betekent dat er gewoon geproduceerd en verdeeld wordt zonder handel en speculatie en geld op termijn ook overbodig wordt…terwijl vooral dat laatste subjectief een utopie is. Bijkomende moeilijkheid voor diegenen die Karl Marx als kompas gebruiken is, naast de subjectieve verdeeldheid (een opsomming op het eind van het verhaal), is het feit dat naast interessante pogingen om solidariteit wetenschappelijk te verklaren (zie boek Dirk Van Duppen-Johan Hoebeke 'De Supersamenwerker) er geen brug wordt geslagen naar spiritueel ingestelde mensen die niet alleen de mensen willen bewust maken maar ook een beroep doen op het 'geweten' van de mensen en dit niet louter als een materieel iets zien. Omstandigheden zoals de automatisatie van bijna alles in de maatschappij, de schaalvergroting die alle kleine winkels en boeren aan de kant zet, zullen deze organisaties op de duur moeten aangrijpen om hun eigen organisatiemodellen als alternatief te presenteren of blijven sukkelen in het straatje van al die trukken die er voor zorgen dat ze bijna nooit mogen meeregeren. En als ze dat doen dan is het om de ergste sociale uitwassen in te tomen. Gebruik dan liever de moderne technocratische middelen en andere vormen van geweldloos verzet om de macht aan de graaiers en oorlogszuchtigen te ontnemen en meer hoop voor mensen in uitzichtloze situaties te bieden. Organiseer een referendum op wereldschaal om militaire reconversie, een simpel sociaal security system en een onkreukbaar eenvoudig taksatiesysteem, ecologische productie, zinvol werken, lage huren en het verhinderen van speculatie te eisen en af te dwingen.

La In de politieke wereld bestaan er sinds mensen heugenis ook partijen, groepen vooral ook die zich gewoon totaal onafhankelijk buiten de bestaande grote machtsstructuren willen organiseren en zich op vrijwillige, individuele of beperkt collectieve basis richten en organiseren…zo van 'hangt er allemaal aan Staat en partijen', we vinden zelf wel onze eigen uitweg. Hun tegenstanders noemen hen 'anarchisten', soms hebben ze een nihilistische visie op het leven, 'niets heeft zin' en willen ze in hun wereld van totale vrijheid niet hun deel van het werk doen; maar er zijn er anderen die helemaal het tegendeel bewijzen en enorm positieve dingen doen en zich ver van nodeloos geweld houden. De klassieke groene partijen van nu zijn zo begonnen, maar soms lijkt het wel of ze zich ook aan dit soort supergeldmaatschappij hebben aangepast en profiteren ze van dezelfde vetbetaalde lonen als de meest leden van onze parlementen en raken ze verstrikt in heel de nodeloos ingewikkelde juridische en sociale en fiscale wetgeving van deze overwegend rijke contreien. Bovendien laten ze zich vangen door landen als de US en bepaalde Europese en Arabische landen om af en toe eens ergens mee te gaan bombarderen, wat nog voor meer ellende zorgt. Wat ze doen kan gemeentelijk nuttig zijn en in de huidige toestand van algemeen bewustzijn stap voor stapweer sociale vooruitgang boeten (wat men van de bourgeois democratie ook dacht voor de twee grote wereldoorlogen die niet via de burgerlijke democratie vermeden werden)…maar biedt geen globale oplossing voor de wereldproblemen en voor de mens die gewoon een leven wil waar hij niet afgejaagd wordt, maar terug naar meer natuur en eenvoud wil.

Si Elke gemeente in de wereld maakt deel uit van één wereldwijd verbonden medianet. Alle mensen die daar in een gemeente willen aan meewerken sturen bepaalde niet tot de regio beperkte onderwerpen door naar een centraal mediapunt in Zweden dat voor de verdere verspreiding zorgt. Tegenover de twintigste eeuw en de eerste decennia van de volgende eeuw, is het verschil met hoe mensen de samenleving van nu besturen enorm. Eenieder die dat wil is aan één of meerdere projecten van het samenlevingsbestuur verbonden. Ieder project heeft zijn deelsectoren. Voor een job kan je terecht bij : Huisvestiging, Energie, Telecom, Voedsel, Onderwijs, Leefmilieu, Cultuur, Gezondheidszorg, Grondstoffen, Goederenproductie, Goederendistributie, Geld, Ontspanning, Veiligheid, Transport en Media. (H.E.T.V.O.L.K-gggggOVTM). 'Het Volks G*OVernemen*Tm' maakte er men in Vlaanderen van. Het 'overnemen' van de klassieke macht. Zal hieronder later eens vertellen hoe dat ik dat aankomen zag, die omwenteling.

Elk project heeft trouwens zijn eigen opvolging binnen het project Media. Het project 'Samenlevingsbeheer' coördineert de 17 projecten al sinds de internationale omwentelingen rond 2024 die een einde maakten aan alle heersende vormen van onderdrukking en barbarij en andere absurditeiten; koersveranderingen die de mensheid de kans gaven meer menswaardige levens te leiden. Bijna was de

aarde ten prooi gevallen aan de hebzucht van een kleine groep miljardairs en hun politieke en militaire bondgenoten die de wereld weer aan hun oorlogszucht wilden overleveren.

Ons huidig besturingssysteem maakt het voor ieder mogelijk de job van je keuze uit te oefenen. Wij hoeven niet steeds meer economische groei te hebben opdat het economische systeem zou overleven, wij produceren geen miljoenen vervuilende auto's meer bijvoorbeeld, de meeste straten zijn net als de intercontinentale snelwegen via een magnetisch aangedreven systeem van openbaar vervoer verbonden. Een onkreukbaar computerprogramma berekent per project hoeveel banen aangevraagd zijn en alleen op basis daarvan wordt de prijs van de abonnementen op veertien van de zeventien projecten berekend. Grondstoffen zoals water, gas,...en voedselgrondstoffen zijn gemeenschappelijk bezit kunnen worden bijvoorbeeld onder meer omdat de boeren een goed door het systeem gegarandeerd inkomen krijgen. Zo zijn er wereldwijd weer vele mijloenen boeren bijgekomen in een wereld waarvan de landbouw en veeteelt bijna aan schaalvergroting ten onder aan 't gaan was. Privé grondstoffen eigenaars zijn nu al of niet medewerkers in één van de vele sectoren van het project Grondstoffen. Het belangrijkste evaluatiecriterium is in de eerste plaats niet hoeveel je presteert, maar hoe goed je je in je job voelt.

Qua goederenproductie en distributie van goederen bestaat er geen abonnementensysteem en de ondernemers en grootwarenhuizen zijn aan een strikt rechtvaardig wereldwijd taxatiesysteem gebonden. Gewone zelfstandige kleine winkeliers zijn ook in aantal toegenomen en krijgen vanwege hun sociale functie ook een loon. Producenten zijn verplicht van per product één kapitaalgroep te vormen en hebben dus geen concurrentie meer. Fabriekssluitingen zijn dan ook een anachronisme geworden, niet meer van de tijd.

Internationaal verbonden computersystemen berekenen de vraag en de prijs houdt rekening met het loon van de loontrekkenden. De echte loonarbeid in zijn oorspronkelijke betekenis zelf hebben we dus in de sectoren productie en distributie van goederen niet kunnen afschaffen. Het proces om de grote multinationals en de in gemeenschapsbezit gebrachte bankwereld tot reorganisatie per aard van product te dwingen, leidde immers tot teveel risico op uitgelokte sociale gewelddadigheden van uit de conservatiefste hoeken van het oude systeem. De afschaffing van het oude speculatiesysteem via de beurzen en financiële beleggingen hebben ze wel moeten slikken ! De begrippen 'loonarbeid' en 'handel' hebben dus wel een hele andere betekenis gekregen. De loonarbeid en het geld dus aanschaffen, daar zijn we nog niet aan toe. In het onderwijs leggen we al wel de nadruk op het feit dat het afschaffen van de loonarbeid alleen kan indien de overgrote meerderheid van de bevolking al van kindsbeen beseft dat overmatig consumeren zelfs een ecologisch ingesteld productiesysteem kan vernietigen en dat producten zonder de basis van het fenomeen 'geld' eerlijk verdelen, niet zo makkelijk is, je zou dit wel digitaal kunnen regelen via een computersysteem dat digitaal bijhoudt wat een individu of een wooneenheid zich al heeft aangeschaft, maar zoiets is meer menselijk en waardevol indien het uit het gevoel en de houding zelf van de inwoners voortkomt. Om kort te gaan, geld gebruiken we hier alleen nog voor onze aankoop van goederen, voor al de rest hebben we een abonnement, zelfs voor de door de overheid betaalde sociale huren voor diegenen die geen huiseigenaar zijn. De overheid maakt zelf het geld aan, het bestaat alleen nog in digitale vorm en daarom heeft de overheid ook geen tekorten meer.

Militaire productie bestaat gewoon niet meer, alleen de politie heeft wapens. Zo is de omwenteling in de jaren voor 2024 eigenlijk begonnen, de mensen hadden wereldwijd de buik vol van diegenen die hen in naam van de grote bourgeoisie van de wereld regeerden. Steeds meer groepen klaagden de miljarden verslindende oorlogsindustrie en de parasitaire praktijken van de miljoenen verdienende groepen en individuen aan. Temeer omdat ze bijna overal het hele staatsapparaat en niet alleen de wereld van de multinationals in hun macht hadden en de wereld met zijn enorme productiemogelijkheden al decennia in oorlog en armoedetoestanden hielden. Meer en meer collectief geld ging naar de zakken van de bankwereld die alle taken van de overheid wou overnemen, pensioen, ziekteregelingen en zo meer. De privatisering van instellingen voor oude van dagen werd onder privébewind een financiële ramp voor de gepensioneerden. Meer en meer deed men voor taken in de gezondheid -en verzorgingssector, zelfs voor de veiligheidsdiensten en zovele andere diensten meer een beroep op onderbetaalde 'vrijwilligers'. Het uitgespaarde geld vonden de regeerders en industriëlen handig om aan militaire wapens en andere onzin te besteden. Recht op werk was toen een lachertje. Iedereen werd op de één of andere manier tegen mekaar opgezet om toch maar de verdeling tussen mensen in stand te houden. Na de bankencrisis in 2008 raakte de imperialistische belangen van de meest tot de tanden bewapende regimes steeds meer met mekaar in de clinch via oorlogen in andere landen. Bezuinigingen en allerlei absurde oplossingen van schijnproblemen konden de ware aard van de toestand van de oude vormen van democratisch bestuur niet meer redden. Armoede, oorlog en de drang naar meer welvaart joegen miljoenen mensen richting US en Europa vooral. Deze situatie was de conservatieve burgerij niet onwelgevallig, daar ze voor een verrechtsing van de verkiezingsresultaten zorgde. Ook oorlogsstoker nummer één, de United States onderhandelde van oudsher liever met rechtse regimes, niet met naar het socialisme neigende zeg maar. En links ? Links beperkte zich tot defensieve voorstellen binnen het systeem van het grote uiterst kapitalistische denken. Veronachtzaamde de subjectieve redenen die de moderne mens van het zich rebbeleren afhielden en bood niet echt een filosofisch antwoord aan diegenen die niet voor links kozen om bijvoorbeeld het feit dat dit tegen hun godsdienstige wereldbeschouwing inging of omdat ze dachten dat geen enkel ander systeem dan het systeem van de speculatie met het grote geld en het kapitalisme hen op het welvaartsniveau van na de tweede wereldoorlog kon brengen.

Allerlei groepen waren wel met tal van deeloplossingen bezig, maar niemand bood een globaal alternatief aan. Van betogingen waren de machthebbers niet bang genoeg. Het was wachten op meer en meer mensen die, gewapend met een groot sociaal geweten zich echt wilden engageren om een organisatie te vormen die via de moderne middelen het gemiddeld sociaal bewustzijn van de massa's omhoogtrekken kon. Meer en meer mensen zagen in dat die gruwelen der oorlog stokers en die bezuinigingen op en afbraak van al wat sociaal al bereikt was een halt moest toe geroepen worden. Ze organiseerden zich in plaatselijke

groepen die een wereldreferendum rond de voornaamste wereldproblemen eisten... zoals ik dit reeds in mijn blogwerk eind 20ste begin 21ste eeuw aan hen voorstelde.

-De regeringsvormingen in België, (en elders), alle partijen in de regering en de pvda de post van ministerie vFinanciën . Leuk hee, oppositie komt er toch al van organisaties en zo.

Achtenvijftig jaar later in Coronaland
Vandaag, 31 maart 2020 , beste leden van de filosofengroep, zou ik jullie normaal in groep ontvangen, maar zoals ik al bij de laatste ontmoeting op 't eind gekscherend, onnozel zoals gewoonlijk zei "als we niet met z'n allen besmet zijn", gaat dat dus niet door. Ik was al filosoof zoals velen, van toen ik klein was, ik probeerde zoveel mogelijk aan de hand van wat de wereld en mensen overkwam te doorgronden en bewandelde een groot aantal wegen op de route van "geloven is een zoektocht". Een leven lang heb ik tips proberen geven en gewaarschuwd, niet tegen 'microopjes', over het hoofd gezien.

Het gebrek aan belangstelling in onze cultuur voor het menselijke zelf dreigt ons nu duur te staan te komen. Het gaat nog heel spannend worden de toekomstige tijd. Vanmorgen werd ik wakker en besefte dat mijn verzamelde werk 'het voortijdig testament' eigenlijk meer profetisch gehalte heeft dan ik dacht.

Pro Faith. Profeet. Vrij zinnig woord hee, heeft eigenlijk meer met zelf zoeken te maken dan met Godsdienst. De gemeenschappelijke noemer van filosofie, politieke en pro faith is dat een beperkt publiek het geheel snapt. Hoe een artiest dit kan overbruggen zal ik even illustreren met mijn stukje 'Dialoog met de Zon'...voor wie me niet op fbook volgt. Zo zullen toch nog een beetje zijn samengekomen.

https://deblogfilosoof.blogspot.com/2018/05/geloven-is-een-zoektocht-1dialoog-met.html

Groeten

---

http://talespoemsessays.blogspot.be/2011/06/have-taste-of-spirituality.html
een vraag wordt filosofisch wanneer ze ineens het juiste paswoord lijkt te zijn om een deel van een systeem naar waarheid en wijsheid kunnen te interpreteren...en al dus een nakende leegte opvult Octaaf Coeckelberghs

112 't Pilotenbrilletje

't Was in die dagen dat het ogenschijnlijk sterkste leger ter wereld het dagelijkse leven van de Vietnamezen nog niet grondig verpeste. Eind jaren vijftig, vorige 20ste eeuw, je weet wel de eeuw waarin de Belgen hun Atomium20 bouwden in het Brussel dat de hoofdstad van Europa nog worden moest. Ik, Aart Tist, een soort toekomstig profeet (pro Faith) volgde lagere school.
Het puin van de oorlog was geruimd en er werd vooral veel over gezwegen. Catechismus en de geschiedenis van de oudheid waren actueler op school dan wat er een decennium eerder was voorgevallen.
Hij vond sommige Bijbelse verhalen wel sterk en wou zelfs de ongelofelijkste wel wat krediet geven, maar liefst zocht hij z'n eigen waarheden wijl hij met half dichtgeknepen ogen de zon daarbuiten voor de klas een stralenbundel voor z'n ogen vormen liet. De boodschap die dat hele godsdienstonderwijs leek te hebben was dat een mens quasi perfect had te zijn, alsof die mijnheer God geen imperfectie duldde. Hijzelf was natuurlijk perfect, op Hem viel niets aan te merken : oneindig goed, oneindig barmhartig, oneindig... . Oneindig. Hoe kon dit nu ?
Aan iedere schooldag, iedere leven, kwam toch een eind. Je kon daar niet te diep op ingaan, je moest voor alle vakken punten halen, er waren de vrienden in school en in 't dorp, de familie...gewoon je weg maken in 't leven.
Het praktische leven. Het verband tussen leven en dood : was dat niet iets voor paters en pastoors ?

Aan de horlogewinkelbocht uit pakweg negentien in de zestig, stond een ouwe legerachtige, bijna bedlegerig achtige camion. Iedere jonge knaap of jeugdige freule die een zak tweedehandsspullen binnenbracht, kreeg een geschenkje, 'iets van niets' zoals men dat nu anno 2007 zou noemen. Toen lag dat nog anders. Pronkstuk uit hetgeen men weggaf, was een soort plastieken brilletje dat met enige fantasie aan een piloten- oorlogsbrilletje denken deed. Ik stond verkeerd in de rij, het was voor een ander. Of stond ik juist in de rij en had ik geen 'uitstaans' met mannen die vanuit vliegtuigen bommen gooiden ?
Had ik toen geweten wat ik nu van de wereld en z'n vele soorten oorlogen wist, ik had er dik voor bedankt.

De horlogewinkelstraat uit dat Vlaamse dorp gelegen in de streek waar het noorden van Europa stilletjes begint, zag er toen wel anders uit dan nu. Vooral omdat er hier en daar nog een boer een Brabants trekpaard had en er nog veel meer boeren waren dan nu, er lagen nog veel kasseiwegen en er stonden meer hagen zoals je dat nu bijna alleen in Engeland en hoger op 't platteland ziet. Verschil was er ook en is er nog steeds tussen de rechtstreekse afstammelingen van de jongelui die de eerste wereldoorlog nog meegemaakt hebben.
Het leek wel of er in de hele horlogewinkelstraat figuren uit gans Europa en verder woonden. De voorbije twintig eeuwen en eerder hadden andere Europeanen het kleine landje dat nu België noemde veroverd en onder mekaar verdeeld...zodat de genen serieus met mekaar waren vermengd. Marcel de horlogemaker, Grieks-Turks uiterlijk, die z'n broer in de tweede wereldoorlog verloren had, kon je ook bij de huidige vakanties op mediterrane plaatsen tegenkomen. Hij herstelde wel horloges, maar enig filosofisch talent had hij wel aan de Romeinen of zo overgehouden. Al was het eerder een zeer praktisch ingesteld, tóch noordelijk soort filosoferen. Zo haalde door de eeuwen heen eenieder wel iets bij alleman. De Romeinen bij de Grieken, de Grieken iets uit Klein-Azië enz... . Een andere familie, de Vanroughlens had dan weer kinderen die zo uit Bijbelse figuren leken gesneden...diegenen die op hun gelijken zie je nu nog achter gedode 'martelaren' op journaalfilmpjes uit het vroegere en huidige Palestina lopen. Hun vader was nochtans een noorderling geweest, een schrijnwerker in wiens auto, één van de eerste in 't dorp ik als kind ooit zat. Zo'n half houten Engelse bak met alle verkeersborden op de voorste vensterruit geplakt. Hij was de beminnelijkheid en kalmte zelf, Louis. Z'n, vrouw, nochtans ook een van dezelfde Vanroughlens-tak, kon enorm Perzisch tragisch en koleriek zijn alhoewel ze de goedigheid zelf soms was.
Een andere groep zuidelijke genen in de straat, ging, voordat ze zich met de Vanroughlensen verbonden een huwelijk aan met een eerder Noorderlijk type met blauwe ogen. Ze zou haar echt zigeunerdonkere man twee kinderen met lichte ogen en soms ontvlambaar karakter schenken voor ze vroegtijdig stierf, niet aan een

leveraandoening zoals de Stille (doctor Stillaert) zei, maar aan haar hart, daar ze volgens de overbuurvrouw Campers blauw zag. Misschien zijn doctors soms stil omdat ze zelf niet goed weten hoe dingen soms van uit het leven van de ziel of de voorzienigheid in de richting van ongezondheid kunnen lopen. De Zigeunerman werkte een groot stuk van zijn leven gravend in de aarde. Nog donkerder mensen in Afrika zouden tot de eerste mensachtigen behoord hebben.

113 DAGnotenBOEK

-Dezer dagen anno eerste helft 2019 zit de wereld in een sfeer waar de acties tegen de **klimaatopwarming** zich vermenigvuldigen, misschien ook vandaar de aard van mijn droom, beetje een vreemde mix van gisteren waar ik ook een aantal mensen opbelde voor een verkiezingsmeeting in één van de vier regiostadjes van ons Hageland. Milieumaatregelen, doen maar...maar ze botsen nog teveel met bezitsverhoudingen en met over hoe men filosofisch tegenover het leven staat, jobs, jobs, jobs...of wat maken en doen en hoeveel en hoe beter te delen en omgaan met mekaar. Maar da's niet alleen filosofie maar ook een pak politiek...en dat gedeelte in mijn leven wil ik toch op een andere manier gaan aanpakken.

114-**Ook de Kerk evolueert**. Een mis bijgewoond gisteren, doe ik nog bij een uitvaart of een gedenk mis voor de ouders voornamelijk. 't Was Broederlijk Delen dag, in 't kader van de 'vasten'. Er werd gesproken over de landloze boeren in Guatemala en er was een omhaling. 't Leek wel of de meesten gelaten op hun einde aan 't wachten zijn, de jongeren zie je niet veel meer. "Laat ons bidden", zei de voorlezer". Laat ons bidden voor hen die altijd tegen de stroom in de rechtvaardigheid hebben verdedigd, die nooit zwegen over onrecht, die de zin in 't leven bleven zien, die optimist probeerden blijven en alternatieven zochten". Wel dat was allemaal op mijn lijf geschreven...maar toppunt is dat er in heel die gemeente bijna niemand spontaan naar de tentoonstelling voor en achter en in mijn huis is komen kijken, fotowerk met teksten over alle aspecten van het bestaan. Ofwel is er over mijn ongewone leven teveel achter mijn rug gebabbeld ofwel zijn een pak mensen compleet afgestompt. Goed dat er op het internet en in andere middens wel response op het kunstproject van mij en mijn partner komt en er een pak volk naar de openluchttentoonstelling in Eben-Ezer, Bassenge afzakt, waar je het werk ook kan bezichtigen als je niet op facebook zit en dan Fotofilosofie intikt. Lijkt wel of de meeste mensen nooit hebben leren praten, alleen maar naar de officiële uitleggers hebben leren luisteren en zwijgen, zwijgen vooral. Onderdrukt door vaak de mensen bij wie ze leven ook. Op een aantal uitzonderingen na die zo geen last hebben van familiaal en andere soorten verleden dat maar niet stopt met zich sukkelachtig in het heden uit te werken. Aan één iemand vroeg ik dan "Hoe zou het met ons ma en onze pa ondertussen zijn " ? Een vraag die eigenlijk al hetgeen de Katholieke en andere kerken verkondigen counterde. De dame in kwestie die mijn ouders al eens bezocht, werd er zowaar een beetje emotioneel van en antwoordde innemend de 62 jarige ik die haar die vraag stelde. "Ja mijne jongen (hoor ik graag, doet me aan mijn grootmoeder langs vaders kant denken), 't is allemaal nogal iets hee". Zalige woorden, heerlijke onuitwisbare herinnering ook weer. Net zoals de Mark N. die buiten in een groepje te wachten stond en waarmee ik na een tussenpauze van 57 jaar in de kleuterschool opnieuw geconfronteerd werd. In de tijd had hij het over tractors met zeven paarden (paardenkracht) en ik begreep maar niet waarover hij het had destijds. Ondertussen al zeven jaar met prepensioen en vijf kleinkinderen en lid van de Witte Spreeuwen, de Voetbalclub en de Opvangclub van kleinkinderen met grootouders. Naast de nostalgie naar de tijd van vroeger van kasseien en hard voor de ouders werken, aardbeien plukken, dieren houden en in mijn geval ook camions laden en lossen en fruitboomgaarden onderhouden; kwam ook de moderne tijd ter sprake, hoe men via een gps systeem op twee dagen acht hectare palen voor fruitbomen plant, mét een machine waar men gewoon een pak palen moeten in heffen. Echt een arbeider met spirit die Mark, buiten aan de kerk van Matheus en Katrien en Augustinus en Fransiscus en Gregorius, maar van de laatste weet ik niet wat die ooit gezegd o geschreven zou hebben. Ik interesseerde me meer voor de tweeling zonen van een al overleden fruitkweker, veel te vroeg gegaan, veel te hard moeten werken, altijd maar tegen die schaalvergrotingen op. Zag ook iemand met een US Army vest. Erg vond ik dat en dat in een gemeente weer een kleine honderdtal mensen door eigen volk eerst figuren naar een nazi concentratiekamp werden gestuurd en er maar acht terugkwamen van de Geistesacht-Neuengamme streek. Slim van die vooroorlogse Duitsers om het bij het Duitse proletariaat van toen populaire woord 'socialisme' in hun nsdap partijbenaming te zetten; alhoewel deze er niks mee te maken had. Hadden de Sociaaldemocraten en de KP overeengekomen, dan waren de nazis nooit aan de macht gekomen. Tachtig jaar later stellen zich op wereldvlak nog altijd dezelfde en andere uitdagingen. Maar çoit, ik ging de politiek afbouwen. Eigenlijk zou ik eens een mis willen doen in een of die kerk. Nee, geen hosties uitdelen en de mensen van uit een ivoren toren machtspositie aankijken alsof ze onverbeterlijke zondaars zijn, maar het over het leven als een prachtig evolutieverhaal hebben, waarin ze zelf zin te zoeken hebben, niet alleen aan de hand van wat diegenen die er over hebben geschreven vertelden, maar ook aan de hand van hoe ze zelf vinden van hoe hun leven in mekaar zit, hun verlangens en hoe ze met hun talenten en tekortkomingen omgaan. Hun de waarheden en domheden uit de oude teksten aantonen, hun bezorgdheid om wat er in de wereld gaande is bijbrengen, hun leren zeer selectief met media om te gaan en zo meer. Wat meer tot ware wezenlijke dingen aanzetten. Ach die mis, in de maand opgedragen aan Sint Jozef, onder wiens beeld ik zat, patroon der arbeiders. “Jullie hebben het misschien al gezien, als je omhoog kijkt kan je het zien” (zei de diaken pastoor) “het beeld van Sint Jozef is versierd, kijk maar omhoog Octaaf”. Ikzelf zat naar andere beelden te zien en ik zat er gewoon onder. Maar ik had natuurlijk de mooie wit-blauwe maagd van Jozef in ’t oog. Dat moet je wel kunnen hee, je naam laten vernoemen in de mis. Volgende stap is dat ik ga rechtstaan en ook zelf iets zeggen. De diaken en ik hebben enen wat aparte relatie sinds ik mijn gedichten voor mensen die overlijden online op de sites van begrafenisondernemers zet. Hij is het niet altijd eens met mijn zienswijzen, heb hem trouwens nog nooit onze expo weten bezoeken of hem zoals ontelbare anderen iets horen over zeggen. Als ik iemands boek lees, schrijf ik er een recensie over, als ik iemands expo bezoek evenzeer. Interactie in plaats van huisslakjesgedrag. Ach wat, ze lopen achter, so what ! De vorige pastoor nodigde bij zijn aantreden iedereen uit om met hem in een gesprek te gaan in de pastorie, nooit een wederantwoord gehad, ook niet toen hij mijn toen nog levende moeder kwam bezoeken, de dag dat ‘de Stoel’ aan de watertoren in Kiezegem stond (zie de verborgen metafoor uit de titel ‘KIEZEN voor Mensela’). Ik was juist dingen uit mijn totaalwerk ‘Het Voortijdig Testament aan het schrijven toen hij binnenkwam en ik over de gnostische auteurs begon, maar ach ja, pastoors kunnen zo uit de hoogte doen alsof zij en zij alleen het warm water uitgevonden hebben. Hier gaan we weer, ach laat ze het allemaal zelf maar uitzoeken en boven het ballast aan teveel overbodige info in hun leven uitstijgen ! “hoe hoger de wijsheid, des te meer de intensiteit van observatie” schreef ik ooit. Zelfs via dit schrijven is dat bijbrengen niet

mogelijk, want wat ik hiermee bedoel gaat nog een heel stuk verder. zie Fotofilosofie op Facebook en https://www.filosofischverzet.be/

Na 24 MAART 2020 :

115 Weer uit één of ander notaschrift periode 2018-2020

Heb een steen uit het concentratiekamp Neuengamme, bij terugkeer uit Noorwegen meegenomen. Misschien nog uit de Elbe geschept als modder en gebakt door iemand uit het oorlogsdorp Meensel. Heel veel herdenkingen, lessenreeksen, expo's en boeken later, zijn we in de Coranatijd aanbeland. De schrijfster van een half fictieve roman daarover begon een tijd na het schrijven van dat boek en vóór die microbe met het maken van ambachtelijke zeep met kruiden en in kleuren en zo, er stond een stempel in 'het is om zeep'. Moeten we optimistisch blijven, is er echt verandering op til ten gunste van het enorme contrast tussen samenlevingen in vrede en welvaart en andere met oorlog en bittere armoede ? Sinds talrijke decennia kaar ik die dingen aan als een moraalfilosoof, een soort profeet, een advocaat van de werkende mens in loondienst, vervangingsinkomen of mensen met een kleine tot grote onderneming. De lugubere spel van beurzen, van militaire industrie, grote banken en multinationals gaat in tegen elke vorm van menselijk geweten. Toch

Het lijkt er sterk op dat 'het absurde op zoek is naar meer en meer bewustzijn'. Zie mijn vorige boeken, bestanden.

Los van de strijd om het stoffelijke bestaan en het daaraan gekoppelde collectieve bewustzijn dat van links naar rechts en terug slingert, zijn er ook die andere dingen des levens die ik boeken zoals 'Geloven is een zoektocht beschreef'.

Sterven is de ziel die weer meer dan gewoonlijk in contact is met het geestenrijk dat wellicht via tegenpolen op mekaar inspeelt. Wellicht, vermoedelijk, niemand die het weet. Een heel leven lang worden we heen en weer geslingerd tussen allerlei verhalen die eigenlijk om deze tegenstellingen draaien. Angst-Onbevreesd moedig/ Hebzucht-bereidheid om te delen/Jaloezie-Verdraagzaamheid/Kwaadheid-Verzoeningsgezindheid/Argwaan-Begripvol/Aanvallend Agressief-Bemiddelend/Onwetendheid-Kennis-Wijsheid

Sterven is een overgang en zoiets als slapen gaan en verlicht ontwaken, alles scherper zien…indien je bij leven de negatieve emoties overwonnen hebt.

Het is verwonderlijk hoeveel informatie over dingen die je iemand vertellen wil en die je dreigt te vergeten toch via bepaalde concrete aanleidingen altijd wel weer ergens opduikt.

Is er al een studie gemaakt over de eenzaamheid van mensen als gevolg van in welke relaties ze zitten en met welke emoties ze het nog moeilijk hebben ? Daarnaast is er ook het onderschatte feit of dat mensen al of niet geloven in een spiritueel verder bestaan. Is geloven in spirituele oneindigheid misschien trouwens geen voorwaarde om te kunnen genieten van het 'geestenrijk'.

Geloven in de oneindigheid van het eeuwigheidsbeginsel, om volwaardig aan het spirituele deel van het stoffelijke leven deel te nemen. Aan diegenen die vinden dat ofwel alleen een idee of ofwel alleen de materie aan de basis van het bestaan ligt : eterie en materie zijn één, golven en deeltjes dus. Het spirituele heeft ook een stoffelijke vorm en omgekeerd.

Si je mourais aujourd'hui , et de temps en temps je pense à ça , pas parce que je m'aurais senti mauvais), je ne laisserais pas des choses incompris, inachevées dans mon esprit. Heureusement j'apprends encore tous les jours et j'apporte encore des choses qui peuvent bénificier à d'autres, même si je ne les écrit pas, ces sagesses, même si je ne les raconte pas. Appèle ça telepathie ou n'importe quoi si vous voulez. J'y crois.

Een 'pattateveld' op grond van de kerk, aan de oude bakstenen cabine van 'den electric'. Herinner me nog het rooien in fruitbakken, de eveneens uit Zuid America meegekomen 'cholerado' kevers, de 'koeibeesten' die vóór deze periode op deze vroegere weide stonden. Op één van de later in 5 bouwpercelen verdeelde weide, ontsprong een beekbron. De Geest, bron van alles, al is de Geest ook materie, eterie dan. Je kan stil staan bij de bron van het aardse, maar daarachter schuilt de bron van het hemelse, de kosmos, die niet meer of minder is dan de bron van je innerlijke, in lijf vorm, met kleren aangekleed na miljoenen jaren van evolutie. Tal van filosofen, wetenschappers, kunstenaars en hun hele leefomgeving droegen bij tot steeds meer inzicht in hoe de dingen en mensen in mekaar zitten. Hun ontdekkingen en prestaties, hun levenslopen, hoe ze in contact kwamen met mekaar en alles wat hen heeft beïnvloedt, al een wonder op zich.

De dag dat we naar de presentatie van mijn stamboom reden (het werk van mijn jongste oom), brandde het huis van de familie Degeest op de **Roo**i (Rode) af. De wortels (**Roo**ts) van de materie, is maar één van de leidraden in mijn werk, er zijn ook de blauwe, gele, groene, bruine, donkere puzzelstukken.

Al de personages in je leven. Vlaanderen, al langer mix van culturen. Fekke en Clémence, landarbeiders van na de tweede wereldoorlog tot in de jaren zeventig, tachtig. Net weggeplukt uit de Nuevo Cento film over het Italië van na de 2de Wereldoorlog. Heel Europa heeft hier gestreden, wel leuk dat hun hoofdstad nu Brussel is. Sommige van de streekgenoten doen me zelfs denken aan mensen van buiten Europa.

Za 12/1/2019

Onze derde tentoonstelling te Eben Ezer. In het teken van de Verlichting. Niet alleen in de collectieve geschiedenis van de mensheid merkt men hoe het filosofische denken meer en meer op het pad van de rede en de ratio raakte en menselijkheid boven de oude dogma's begon te verkiezen, doorheen alle politieke en andere conflicten heen. Ook individueel heeft elke mens wel een verhaal over hoe hij in

zijn leven los raakte van allerlei beïnvloeding door ouders, leraren…en allerhande sociaal economische omkadering om niet alles in de oude plooien te laten blijven vallen. Bovendien zijn er ook onze emotioneel-psychische-spirituele noden die meer en meer een filosofisch antwoord zoeken. Zie facebook fotofilosofie

116 Zie 'de Geest' eens anders

-Zie het spirituele eens als een deel van het geheel dat je begeleidt tijdens je levensopdrachten, op welke dramatische, rare, pijnlijke, verbazende, heerlijke, plezante, wonderlijke manier dan ook.

-Hoog sensitieve mensen trekken soms mensen aan die hen op een negatieve manier willen domineren.

-Negentien was ik, zij zeventien. Ze hield van de rustige, dieper zinnige manier waarop ik sprak. "Spreek je altijd zo", vroeg ze. Een jongeman met de intentie van eerlijkheid en trouw ingebakken bovendien. Hij zou nog jaren nodig hebben, een heel leven eigenlijk bijna om te snappen onder welke voorwaarden 'trouw' best gedijt en welke de betekenissen daar van echt zijn.

-Het afmaken in liefdesrelaties heeft te maken met kinderen, wezens, die eigenlijk niet willen of klaar zijn om op de wereld te komen; schrik voor iets dat ze al op voorhand weten, maar waar ze zich nog niet van bewust zijn ? Is het het best het dan niet meer aan te maken of wordt dit durven terug starten dan toch iets dat tot de personages hun bewustzijn bijdraagt…zelfs al betekent dit een dozijn of meer of minder jaren later weer een breuk ? Men kan er misschien achter komen door een persoonlijk of omgevingsonderzoek. 8/3/20

-We zijn ook op de wereld om te leren leven met zowel de onzekerheid over dingen als te genieten van de zekerheid en onzekerheid van diep doorleefde gevoelens met anderen

-Zet je in je zetel en laat gedachten en personen passeren. Zelfs indien dit een aantal verwarrende en onopgeloste dingen zal doen passeren, eindig je soms toch wel met een concrete of abstracte bevinding

-Je vindt de ware betekenis van geluk wanneer je anderen in je geluk laat delen

-Godsdienst is voor een stuk moraalfilosofie en fantasie met regels, Spiritualiteit is spontaan en diepzinnig beleven van ieder moment van de dag.

-Vallende bladeren, als vermoeide vlinders vallen ze half en dor dood naar beneden. Voeding voor de grond. Dankbaar geweest om het licht. Korter gezegd : Vallende bladeren, vermoeide vlinders, dankbaar om bodem en licht.

-Mijn geest…of liever, wat er in me leeft en mijn gedachten en gevoelens, maar niet alleen die van mij, geven me meer inzicht en perspectief dan ik met letters kan beschrijven.

Het dagelijkse veranderende bewustzijn doet er bewuste en onbewuste dingen mee.

-Vaak gebeuren er dingen in een dag om het leerproces naar jezelf en anderen toe in de steigers te zetten.

-Het feit dat ik meer en meer helder bij dingen uit het verleden raak, is dat iets dat met het ouder worden komt, een vertaling van inzicht in wat vroeger werd voorbereid naar verbanden, relaties die nog moesten komen…of omdat het sterven korter bij komt.

-Diegenen die echt onbewust pijnlijke raakpunten hebben, ontwijken mekaar

-Zoals de dagen seconde 'gewijs' in vertraagd tempo verglijden en jaren precies uren lijken te zijn geworden, zo is mijn ziel en alle eeuwigheid één voortdurende milliseconde geworden.

-Knokig klein manneke, werklustig voor vijf. Jaren al alleen, zonder zijn zoete, maar toch 'ruigachtige' wijf. Hem reeds ook ontvallen, zijn oudste zoon. Over 't oorlogsverzet en de vele doden, zei hij ooit "ni terugstampen als ze stampen".

119 Deel Ach ja, de Liefde

De boodschap die dat hele godsdienstonderwijs leek te hebben was dat een mens quasi perfect had te zijn, alsof die mijnheer God geen imperfectie duldde.

Het verband tussen leven en dood : was dat niet iets voor paters en pastoors ? De stand van 'wie bezit wat' werd bijgehouden door de notaris. De score van wie is er ziek en wie niet, was een taak voor de dokter en de apotheker.
Wie dat er hoeveel recht op werk en inkomen had, was een zaak van politiekers en bedrijven, met wat geluk van je eigen

Een mens ontwikkelt zich langsheen de confrontatie met positieve en minder positieve tot negatieve ervaringen

Was hij soms op de wereld om de mensen leren te doorgronden ?

Het leven zat raar in mekaar en dat merkte je pas helemaal hoe ouder je werd, omdat er je zoveel overkwam zonder dat je er de achtergronden van kende

Hoe meer men als kind goedwillend was of zachtaardig, des te groter het risico dat men al van jongs af aan ging te maken hebben met mensen bij wie de negatieve emoties, vaak nog in dierlijke instinkten zaten verankerd

Ik probeer een aantal verborgen, niet altijd romantische realiteiten zo veel mogelijk ethisch en verteerbaar voor te stellen, zo dat ze bespreekbaar worden

Leugens leggen soms te lang een hypotheek op de toekomst

De oudere generatie heeft geen liefdesremedies op onze generatie kunnen overbrengen, er werd gewoon weinig over gesproken over die dingen…gaan wij het beter doen, misschien is dit een gemeenschappelijke opdracht van ons en

anderen, dingen bespreekbaar maken voor de volgende generatie.

In de liefde kunnen sommige waardevolle illusies kunnen blijvend zijn op voorwaarde dat je de kracht verwerft om er niet over te treuren als een derde ze volgen gaat".
Op tal van manieren heb ik reeds over het leven geschreven. Als gevolg van de praktijk van het leven, zoals die zich door de natuur en de geschiedenis van de menselijke soort heeft ontwikkeld, heb ik het leven in al zijn facetten op talrijke manieren op een aantal blogs verklaard. Tientallen niet wiskundige filosofische essays geschreven, alles ook in alle mogelijke vormen van literatuur verklaard. Ik zend U wel een lijstje met links indien U dat zou wensen...of voeg ze bij de epiloog van dit werk. Maar mij dunkt dat het emotionele leven van de mens het waardevolste en het meest zingevende is in het leven van de mens, het fundament, de rest is omkadering, maar dan één die op alle mogelijke manieren inspeelt op het evolueren van zielen.

Eigenlijk was hij veelal telkens voor een haar, de ideale man, waarbij een vrouw gewoon gelukkig kon zijn, indien ze zelf maar innerlijk tevreden was. Maar hij kreeg altijd vrouwen op zijn pad die dat eigenlijk op beslissende momenten niet waren vanwege de genen, het bloed, de voorouderlijke voorgeschiedenissen, de ervaringen als kind, tiener en zo meer

Al is het je lot om de wegen van mensen met zwaar emotionele uitdagingen te delen, en gebruikt de liefde je daarvoor...al krijg je het beste in hen boven, en help je hen voor een stuk hun voorouderlijke erfenissen te begrijpen zodat ze hun opdrachten en kansen beter zouden verstaan, al schrijven ze teksten van spirituele waarde, soms loopt het allemaal niet zo zoals men zou kunnen hebben gehoopt en verwacht...omdat een hoger plan het al allemaal anders heeft bedacht.

Men wenst mekaar sterkte en reist verder, want wrange 'na gevoelens' werken nefast.

De tijdstippen voor je eigen geluk lijken afhankelijk van de evoluties waarin dat anderen zitten.

Ontelbare evoluties van verschillende mensen kruisen elkaar en als domino's valt alles en iedereen van 't één in 't ander...

Voor kinderen is alles eenvoudig, hun hormonen spelen nog niet mee. Ze kunnen genieten van een eenvoudig kusje tijdens een dansje...het zijn maar de volwassenen met hun genetische strijd om te overleven en hun maatschappelijke overlevingsstrijd, die alles ingewikkeld maken.

(*Kunnen kinderen de genetische argwaan tussen hun ouders in abnormaal gedrag naar hun ouders en hun kinderen toe vertalen ?*)

Iets kan maar altijd zo zijn zoals de mogelijkheden op een bepaald moment te bieden hebben. Wil je verder raken moet je bijvoorbeeld eerst je illusies, je over bezorgdheid of allerhande onnodige toegeeflijkheden overwonnen hebben. Soms willen vrouwen of mannen dat je echt kwaad wordt in plaats van altijd maar hun experimenten willen te begrijpen en lijken ze te verlangen naar autoritaire grenzen.

Mensen kunnen mekaar zowel liefhebben als tarten, maar ook indien ze niet samen blijven zal het toch nog wel een tijd duren voor ze de loutering van het proces hebben ingezien. De liefde blijft te vaak in verstand en zware emoties vastzitten. Iedereen heeft z'n eigen opgave ten overstaan van anderen, zelfs als die opgave 'opgeven' betekent.

Ik merkte doorheen mijn ervaringen al snel dat er een band was tussen ongeweten en onuitgesproken dingen en het lichamelijke liefdesleven.

Telkens wordt een mens bewuster van het feit dat mensen soms zowel kunnen liefhebben, als tarten om ergens 'gelouterd' uit een relatie te komen.
De liefde, de intelligentie, de logica proberen alles op een hoger niveau te trekken, maar blijven te vaak in zware emoties en praktisch verstand steken.
Mensen die deze groeiprocessen beet hebben en toch niet loskomen uit de gewoonten van hun 'oude' angsten, blijven afzien...anderen worden tijdens hun leven eindelijk geboren en leren zich uiten en inzien dat niet een ander, maar zijzelf in de eerste plaats verantwoordelijk voor hun groei en vastzitten zijn.
Iedereen heeft zijn eigen opgaven tegenover anderen...zelfs als die opgave 'opgeven', 'loslaten' van die andere betekent.
In sommige gevallen moet de sterkere de zwakkere lossen.
" Welke maatschappelijke, biologische ,psychologische en levensbeschouwelijke invloeden staan het liefdesleven, van meer mensen dan het toegeven, in de weg?",

Op een moment dat de band zo intiem is, en er niet gekozen wordt voor een beleving alleen met twee en alleen van het beste met jouw, m'n lieve vrouw op 'n ander, en het beste in mij, en als je dat beste in niemand anders hebt...als er dan niet gekozen wordt...kunnen dingen niet meer zonder weer in pijnen te vervallen

Moet zij gewoon nog leren vanaf welk moment je samen iets niet meer delen kan, of raakt ze vanuit haar gesplitste eigenheid niet verder...door ons voor mekaar te blijven openstellen zullen we het misschien te weten komen, door ons af te sluiten niet en waarom zou dat dan beter zijn ?

"Ik hou van de Ruimte waarin je leeft, de rust die je mij steeds geeft. Ik hou van je ongebonden omgaan met de tijd. Het geduld waarmee je tegen onrecht strijdt. Ik hou van je vertrouwen in de Kracht. De manier waarop je met je ogen lacht. Ik benijd je wel eens je vrijheid. Het onvoorwaardelijk durven nemen van je verantwoordelijkheid. Ik heb nog nooit zo'n bondgenoot gehad.

'k Ben blij dat ik je tegenkwam op m'n pad. Ik zou nog zoveel willen zeggen. Maar niet alles is met woorden uit te leggen"

Ik zal waarschijnlijk beginnen schrijven...het is niet meer te houden...waarover weet ik nog niet."

Had ik niet al honderdmaal gezegd in gesprekken, dat ik nooit nog een relatie zou aangaan waarin één van de twee niet vrij was ? Dat moet je maar doen, weet ik nu. Al zeg je zoiets maar één maal, je hebt het zitten.

Zaten we gewoon niet in een proces waarin we altijd dezelfde moeilijkheden zouden tegenkomen totdat we ze overwonnen hadden ?

Ik wil al heel m'n leven anderen aanzetten tot allerlei soorten bewustzijnsverruiming. Wat me interesseert is waar we met z'n allen individueel en collectief vandaan komen...en hoe. Dus daar heb je zeker filosofie en geschiedenis voor nodig. Sinds ik Willeke ken, interesseert me ook wat mensen ziek maakt en wat ze gezond houdt. Haar vele verhalen rond mensen en toestanden hebben me hierin geholpen.
(Deze energie was de vrucht van alle uitgesproken woorden, zinnen en verhalen uit het verleden, een vrucht die ernaar uitkeek om de toekomst onder het purperen licht van de bed lakens, die we als tent gebruikten...NU...te ontmoeten)

Je zal de ware betekenis nooit weten voor je ze ervaart (? Je komt in een toestand waar je niet meer vraagt en denkt, maar van een soort chemisch branden geniet.)
Met welk een schuldgevoelens men je ook probeert te beladen...HET HART IS GEEN LASTDIER VOOR GEDACHTEN EN EMOTIES...die het voornamelijk voor rekening van anderen dan je eigenlijke zelf...proberen te verlammen.

Zijn partners niet altijd bang dat eens zij iemand anders hebben gehad en hun 'vaste' partner dat weet, dat hij of zij hetzelfde gaan doen en zijn ze daarom altijd steeds een beetje of veel op zoek om zich tegen de pijn daarvan in te dekken ?

De evolutieleer, het Darwinisme, zou eigenlijk een psycho - genetisch vervolg moeten hebben dat de visie van bepaalde psychoanalisten corrigeert en aanvult.

Veel van de conflicten tussen mensen hebben niet alleen met de sociale politieke spelletjes van de machtsgroepen te maken, maar evenzeer met die prachtige oer energie die zich tussen onze benen bevindt. Die oer energie kan echter ook in een vernietigende jaloezie omslaan als we met biologische concurrentie geconfronteerd worden. Soms hoeft de concurrentie zelfs niet biologisch te zijn en duikt er ineens een geestverwant in een verhouding tussen man en vrouw op...en wordt de liefdesstrijd met nog grotere pijnen gestreden. Twee geestverwanten, met ook een passionele biologische band tussen hun beiden, hebben meer kans dat ze op een dag of via een langgerekte periode, mekaar fysiek zullen moeten lossen.

Eigenlijk hopen we in het leven van mekaar dat we veranderen, soms gebeurt dat ook wel voor een stuk; toch blijft iedereen de rol spelen die in z'n oorspronkelijke genetische blauwdruk en opvoedingservaringen klaarligt.

Kinderen krijgen liefde van hun ouders en moeten tegelijkertijd afrekenen met de onverwerkte emoties en geestelijke en materieel onvervulde betrachtingen van hun ouders. Later vormen die kinderen weer koppels en het spel begint opnieuw, maar met oude zowel als met nieuwe elementen. Die nieuwe elementen zijn dan de getransformeerde oude, of de oude zelf. Iemand kan bijvoorbeeld nog altijd zo gierig zijn als zijn vader of grootmoeder of juist het omgekeerde, verspillend...of de evenwichtige tussensoort.
Het leven, en dan vooral de omstandigheden waarin we leven, lijken ons wel te dwingen van de lijn van onze blauwdruk bij benadering te volgen. Zo is een deel van ons ziek zijn trouwens te verklaren. Leven met onwaarheid en het zich niet weerbaar genoeg tegenover anderen opstellen, kan ons ook fysisch verzwakken...alhoewel sommige anderen daar nu precies juist sterker van worden

Ik bedoel dat we alleen een antwoord op de vele waarom' s kunnen vinden als we het leven in al zijn hoogten en laagten durven beleven...liefst zonder onze broek te veel te scheuren natuurlijk.

(Ik geloof in een soort telepathisch verbonden-vaten-systeem tussen mensen; met verschillende soorten 'transportsystemen' voor de verschillende soorten energieën naargelang het soorten vloeistoffen, gassen of golven of soorten van licht zijn")

Soms zetten we bij anderen dingen in gang waaraan, indien we deze dingen voorafgaandelijk wisten; we zeker niet zouden aan meewerken.

Onze geest zit komiek in mekaar. Soms heeft een schrijver geweldige zin om iets over zijn personages te vertellen, hem of haar met woorden uit te beelden...soms geniet hij van zijn inspiratie en van die onvolmaakte mensen in hun volmaaktheid zelf, zonder ook maar iets te schrijven, soms gaat hij alleen echt tot schrijven over als ze dood zijn en weet hij hun essentie in één goed gedicht of een paar gevoelige zinnen te duiden

Ik verkies in 'levenskrachten' te geloven. Een zeer sterk wapen. De oer energie van die levenskrachten is volgens mij de 'liefde' in zijn algemene betekenis. Iedere persoon snakt ernaar deze energie te bereiken, via z'n huid, z'n emoties of z'n verstand. Eens men deze 'energievorm' verworven denkt te hebben, stelt men soms in meer of mindere mate vast, dat die energievorm ook andere, ziek makende energieën als afgunst, haat, wrok, nijd , jaloezie of leedvermaak 'oproepen' kan.

niet alleen de individuele, psychologische band bepaalt de intensiteit van een relatie...ook de band met het collectieve bewustzijn is van belang in een relatie, vind ik. In veel gevallen wordt de liefde gesaboteerd, 'beproefd' door de levensomstandigheden,
alsof de genetische erfenis soms al niet zwaar genoeg om transformeren is.

Mensen zijn niet opgevoed om het hele filosofische beeld te begrijpen en elk tijdvak probeert zijn eigen woorden te vinden om dit begrijpen mogelijk te maken. Het redeneren in termen van 'goed' en 'slecht' en 'slachtoffer' is de voor velen eenvoudigste manier om probleemloos samen te leven met duidelijke regels over wat wel en niet mag.
De genetische en emotionele energie van mensen proberen te snappen is veel moeilijker.

De 'levenskrachten' zoals jij ze noemt, al die krachten van in jezelf gebruiken je via een aantal illusies of drijfveren, om aan te tonen dat alles in het universum leeft...behalve mensen die niet hun eigen leren worden".

.Keerde alles wat je een ander 'aandeed' niet ook terug ?

Soms komt men over als een kermend iemand
Soms als een leeuw, soms als een tornado
Soms in een kluwen van objectief niet te achterhalen zijnsstromen
De scheppende kracht der natuur...noemt theatergenie.
Mensen met gelijke of tegengestelde ervaringen in hun jeugd, komen bij mekaar.
Vertellen mekaar eerlijk hoe hun leven er uit zag, doen er een schep bovenop, verbergen dit of dat of wenden iets voor of verdraaien de waarheid...of liegen...uit ijdelheid of welke emotie dan ook. Of zijn gewoon in de war wat hun geaardheid betreft, alleen uit op domineren en gedomineerd willen worden in plaats van uitwisseling. Toppunt is dat sommigen echt wel wat dominantie nodig hebben.

HOE GROTER JE INTERESSEs EN BEREIDHEID VAN WIE JE BENT ECHT TE WILLEN EN KUNNEN
BELEVEN, HOE BETER JE HET NU LEERT STUREN.
EMOTIES ZIJN DAAR EEN BELANGRIJKE LEERMEESTERES IN. ZE LEREN ONS DINGEN IN FASEN DIE WE ALLEEN KUNNEN BIJSTUREN ALS WE HET ALLEMAAL ZEKER BEGREPEN HEBBEN EN WETEN WAT WE WILLEN. OP DAT MOMENT KUNNEN WE VANUIT EEN ONVERSCHILLIG EVENWICHT ECHT HANDELEN OF BESLUITEN NIET TE HANDELEN...hetgeen allebei positief uitvallen kan.
WEINIGEN KUNNEN VOOR ANDEREN AANVOELEN WAT NU VOOR HEN EEN POSITIEVE RICHTING KAN ZIJN. Maar diegene die echt door iemand wordt bemind, kan niet anders dan voor hem of haar kiezen...op voorwaarde dat zijn of haar plaats niet in hun oorspronkelijk gezin is...verantwoordelijkheden gaan voor of je moest echt in een situatie zitten die je door tal van voorouderlijke verhalen opgedrongen werd.

Het leven altijd een training voor wat achteraf volgt. Het is de in het leven verankerde onzin van wat er op de planeet aan absurds verankert is...die aan me vreet denk ik.

De liefde en zijn vele variaties en combinaties kunnen zowel vreugdevol en genietend als afmattend en vergankelijk tegelijk zijn, maar altijd wordt zowel positieve als negatieve energie gebruikt om een hogere staat van bewustzijn te bereiken dat dan weer anderen ten goede komt...en in die zin is 'liefde' een oneindige energie.

Zo'n evolutie tussen driehoeken gebeurt in fasen. Eerst versterkt de band tussen het originele koppel, voor een groot stuk omwille van de opwinding die dit tussen beiden teweeg brengt; maar dat verzwakt want er is iets diepers dat de nieuwe geliefden bindt.

Op elk domein van de filosofie (sociologie, politiek, psychologie, de existentievraag naar de zin van het leven na het leven...weet ik duidelijker dan ooit, dat alles aan mekaar hangt en hoe het grofstoffelijke(materie, levensomstandigheden) het fijnstoffelijke(woorden, gedachten, beelden, ...) beïnvloed. Daar kan ik iets mee doen. Al meen ik dat weinigen er oren naar hebben of m'n woorden via hun ogen tot zich willen nemen.

Om de sporadische zwaarte van een bepaalde partner aan te kunnen, heeft iemand soms de energie van anderen nodig

...ik weet aan wie en wat en aan welke toestanden ik me zou kunnen ergeren, maar ik doe het niet meer. Ik kan me niet meer geven in wat ik niet meer aanvoel en beoordeel alles naar de energie die ik op het moment zelf aanvoel...in overeenstemming met m'n opties naar de toekomst toe. Met iedereen eerlijk kunnen zijn, betekent voor sommigen een ondragelijk iets...zeker als het met lichamelijke liefde te maken heeft.

Iemand echt graag zien is lijkt op termijn wel een leerrijke straf als je mekaar isoleert

TO PRESERVE YOUR WORLD TODAY EDUCATE YOURSELVES AND OTHERS FIND YOUR INNER CALM RESOLVE YOUR RELATION PROBLEMS IN A HUMAN WAY
THINK BEFORE YOU SPEAK EVERY FIGHT AGAINST COLLEAGUES FAMILY FRIENDS AND LOVERS IS ENERGY THAT CANNOT BE USED AGAINST THE REAL EXPLOITERS (door FrLan. op muziek gezet en gezongen op de cd 'Present State of the World', verfilmd door Kido Sjorre.

misschien ben ik een belangeloze spion van 'de staat van zijn' van individuen en gemeenschappen...ik spioneer voor het goede dat doorbreken wil en alle dagen zijn betere en mindere methoden beproeft...nee, ik slaag niet door en ben niet te lang alleen...ik gebruik zowel m'n intelligentie, geheugen, gevoel, fantasie en intuitie...en dat brengt mij soms heel wat uiteindelijk zeer realistische bevindingen bij.

ik heb de wereld en de mensen lief en observeer hoe ze in knopen raken en er niet uitraken, wetend dat knopen langzaam moeten losgemaakt worden zoals er ergens staat, ben ik verplicht om niet m'n hart op tijd te sluiten en een evenwicht tussen handelen en niet-handelen te vinden.

In de hierarchie van de veranderingen op maatschappelijk gebied blijft emotionele zwaarte gevangen zitten in prestatie- en consumptiegewoonten en de vooruitgang op sociaal en innerlijk gebied verhinderen...

Onze eigen achtergrond maakt ons geschikt of ongeschikt om al of niet het verleden van anderen een louterende evolutie te scheppen.
Dan kan je het niet maken om de pijn van anderen in een nieuwe relatie binnen te dragen... .

Bovenal leer de liefde die in je zit voelen en leer ze ook aan wie te geven.
Onderzoek de wegen die de filosofie en de geschiedenis bewandelden.
Bemin de kunsten. Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Deel het met je uitverkorene. Laat zo weinig mogelijk negatieve emoties toe. Verzorg je lichaam, dwing het niet tot overmaat. Deel zowel de vriendschap als de liefde, de kennis en het zoeken als je lichaam met je uitverkorene...kruidt het geheel met relativiteitszin en humor en je bekomt ...passie. Als je dan niet dadelijk voor mekaar kiest...moet het niet zo zijn.

Aantrekken en afstoten, ebbe en vloed, het universum dat uit deint en weer in mekaar stuikt...de liefde kent er ook wat van.

. Alles is op een bepaald punt altijd het resultaat van wat eraan voorafging.

soms is het zoeken naar een andere partner alleen maar zin in avontuur of gebeurt het uit revanche...of om de partner te vlug af te zijn...zo diep kan jaloersheid gaan.

Het waarom van zowel verliefdheden als scheidingen kan generaties terug te vinden zijn...we vertegenwoordigen en zijn vele stukjes van zij die voor ons kwamen. Het leven stuurt de ene vele paden in, een ander krijgt er minder te begaan... om te genieten, te boeten, wraak te nemen, te domineren of te leren...of alles bijeen ?

Een vrouw of een man, of beiden, die zich niet goed meer bij mekaar voelen bewerkstelligen bij mekaar dat ze zich voor derden beginnen openstellen

eigenlijk is je leven iets waarvan je de gevolgen die dat dat leven op anderen heeft, en het waarom daarvan, nooit volledig begrijpt...da's iets dat verborgen in het collectief bewustzijn ligt. Het collectieve bewustzijn, de trauma's van generaties terug die zich nog altijd blijven vertalen in over dominante bindingen tussen ouders en kinderen en omgekeerd, tussen vrienden en vriendinnen, collega's...enz.
Vreemd, zo'n vertrouwd onderhuids verlangen naar lichamelijke intimiteit die weer een sluis van de hemel opendraait en bij wijlen zo'n gigantisch meer van rust op 't eind kreëert. Terwijl dan altijd weer die rust op je turbines valt en je er een geweldige energie genereert. De kracht om dagelijks te leven, beter opgewekt met z'n twee.

Sommigen menen van anderen dat zij vrouwenlopers of mannen zot zijn. Heroplevingen van de lichamelijke en andere kant van relaties, hoeven niet aan de porno of pillenindustrie gebonden te zijn. Levenslot, levensslot...het antwoord zit hem in één letter. Welk is het levenslot en het levensslot van diegenen op onze weg...breken zij wel of niet uit het oude karkas van maar te blijven lijden...dan is dat inderdaad hun lot.

Man en vrouw zitten met een bibliotheek van doorgegeven ervaringen en pogingen om hun eigen te willen zijn in hun wezen. Soms zit in dat willen veel te veel met het genetische verbonden tegenstrijdigheid. Soms ziet een buitenstaander toch meer dan zij zelf. Het is de confrontatie met jezelf en anderen die je moet leren aankunnen.

De echte waarheid omtrent het te volgen levenspad wordt dan wel met de jaren duidelijker en duidelijker , maar het is telkens wachten op de evolutie van anderen om zelf verder naar het soort dubbele verlichting dat we zoeken : geestelijke en lichamelijke intimiteit, door te stoten.

. De woorden die gewisseld worden zijn altijd een mengeling van wat er op die momenten op alle fronten leeft. Hoe beter je dat doorhebt, hoe moeilijker het te verwoorden valt...en toch vindt je eens je dat beseft dan moment na moment de juiste woorden om uit te spreken...welke soms nare gevolgen ze op het eerste gezicht soms ook voor jezelf of anderen hebben.

De dood bij leven al achter de rug hebben...is zoveel kennis, inzicht en wijsheid verzameld hebben dat je totaal vrij van vrees bent geworden en vol van overgave aan je innerlijke goede gevoel

. De boom zwiept en zwiept soms, lichtjes door de wind beveeld, het licht werpt een dansend schaduwspel op het behang, zo komt die wereld van innerlijke rust dan op ons over...en eerst dan kunnen we waarlijk lief hebben, liefhebben vanuit innerlijke rust

Een dag kan op duizenden manieren beginnen...maar veel wegen en wegjes om te volgen zijn er niet. Voordat je op een dag zo'n weg vindt, moet je de betekenis van je nacht en de vorige dag begrepen hebben...ook al bevatten je dromen geen fundamentele boodschap en vormen ze een gekke collage met alleen flarden uit de vorige of andere dagen...ze zijn dan gewoon een verwerking van de vorige dag, niet van een hele periode of een half leven. Bewaar je intiemste gedachten voor diegenen die echt je leven willen delen, volgens welke formule dan ook.

We zijn allen knikkers en ons verleden speelt met ons, al van vóór we zijn geboren. Komen er nieuwe knikkers in het spel, dan duiken de oude vragen weer onder nieuwe of vertrouwde vormen op.

Je eigen weg. Elke dag is er één om te herinneren, een jaarring in je leven, zoals een boom die heeft. Op een echt goeie dag zie je ineens het zonlicht dat weer door de wolken breekt ander. Het licht verschijnt dan weer op de scène van het levend theater dat het dagelijks leven is. Het licht verspreidt zijn helderheid dan tot diep in je ziel en injecteert je dan met een vurig verlangen naar je nobelste doelstellingen. Het licht verzekert je dan dat hetgeen je aan positiefs in het verleden soms voelde nog steeds heel waardevol in het heden zou kunnen blijken te zijn...zelfs al zijn het dingen die weinigen kunnen schelen en zijn het enkelingen die het voor een stuk begrijpen. De graad van bewustzijn die we bereiken, probeert

op de ons omringende wezens af te stralen. Sommigen willen ons voor een lagere graad van bewustzijn winnen en inspannen. Daar kiezen we toch niet voor ?

wie goed doet, goed ontmoet passeert eerst langs weten wat 'goed' doen is, dat leert het leven ons.
Iedere dag is weer een balanceren tussen ons eigen bewustzijn en dat van de anderen...in het teken van al die aparte, verspreide en verengde verhalen achter de feiten.

Je bestudeert de politieke weldaden en rotzooi in de wereld, het fascisme, want de wereld bestaat niet uit liefde alleen en het lijkt je dat zo'n apparaat slechts kan geboren worden uit frustratie en haat, uit armoede en hebzucht...allemaal dingen met biologische en sociale zowel als persoonlijke achtergronden en drijfveren.

Voor de praktische kant van inzicht in de liefde zie mijn ongepubliceerde roman 'ach ja, de liefde'

120 Aan de werkende mens gericht

Aan de werkende mens gericht
Als mensen uitgebuit en boos, arm en slecht gehuisvest zijn, lonkt de opstand die wederom in onderdrukking eindigen kan.
Gij geeft het beste van je eigen, tot jolijt van diegenen voor wie je in kleine en middelgrote ondernemingen werkt, maar
-diegenen in hele grote bedrijven, de aandeelhouders kan je nooit plezieren
-diegenen die jou willen doen opbrengen, elke seconde van je leven regelen
-diegenen die je op 't matje roepen telkens je verzwakt
Natuurlijk. Ze zijn met minder, maar beter georganiseerd. Ze hebben de structuren in handen, de gazetten, de kunst en de TV, het internet en jouw klap op staminee. Ze hebben hun partijen en parlementen. Bestuurd door in merendeel dik betaalde knechten, dwepend met volk en taal, ras en klasse; ecologie of zogezegde religie. Ook je vakbonden zetten je voor een stuk buiten spel, al hoewel ze nuttig zijn. Ze sluiten je op in vakjes en kleuren niet buiten de lijntjes, helpen het grote systeem door het behoud van jouw koopkracht in stand houden en slikken te veel sluitingen en zo. Terwijl heel dat circus er toch het beste van probeert te maken natuurlijk. Zo is er orde en heb je wat geld en is er discipline en productie. Ze herstructureren hun handel of sluiten hun fabrieken, ook al is er vraag van diegenen die men niet koopkrachtig genoeg maakt en er nog zoveel nodig is, van sommige dingen minder trouwens ook. Al waar men ooit voor streed zal men je weer proberen afnemen. Hun nieuwe wereldorde, alle dagen een bloedig epos van wapenproductie, oorlog en armoede naast alle glitter. Verstrikt tussen overbetaalde supermanagers en andere verdeel – en heers experten, soms zelfs door jezelf verkozen; slaag je er niet in jouw eigen programma op te dringen en vertegenwoordigers te kiezen die met alle absurditeiten op aarde willen afrekenen. Er is er nu ook die pandemie bijgekomen; welke absurditeiten gaan daar weer van voort komen... en in hoeverre is dit een kans om dingen anders te gaan doen, want het blijkt nu dat als de dictatuur door de bourgeoisie geleid wordt dat dat mag en dat er ineens 'geld' genoeg is om bedrijven te redden. Veel is nu tijdelijk verboden...niet dat dat nu tijdelijk geen oplossing kan zijn, maar... het grootkapitaal is niet te vertrouwen. Best een ingewikkelde zaak het samenleven organiseren op basis van de menselijke waarden en niet van superwinsten.

Dank zij de notarissen en de nieuwe houden we onze afstand en dank zij de politiek heeft om beurten de ene of andere kleine meerderheid het voor het zeggen, terwijl de anderen afgevaardigden aan oppositie doen. Allen in de regering misschien en de financieel rechtvaardigste partij de post van financiën. Het sociale weefsel zal wel oppositie voeren dan.
Voor diegenen die achter een blauwdruk zoeken om verkiezingen en de samenleving anders te organiseren nog deze hint : https://www.filosofischverzet.be